

RESER

This is a reproduction of a book from the McGill University Library collection.

Title: Farhang-i Shu'urī va al-musammāt bi-Navāl al-fuḏalā va Lisān al-'ajam
Volume: 1
Author: Hasan Şu'urī, d. 1693
Publisher, year: Quşantīniyah : Ibrāhīm Mutafarriqah, 1155 [1742]

The pages were digitized as they were. The original book may have contained pages with poor print. Marks, notations, and other marginalia present in the original volume may also appear. For wider or heavier books, a slight curvature to the text on the inside of pages may be noticeable.

ISBN of reproduction: 978-1-77096-074-9

This reproduction is intended for personal use only, and may not be reproduced, re-published, or re-distributed commercially. For further information on permission regarding the use of this reproduction contact McGill University Library.

McGill University Library
www.mcgill.ca/library

في الحمد النظيف
استجابة الفقير جبار احمد سيد

سید محمد

۱۲۰۳

RESERVE

ALPD .S967f
INSTITUTE
OF
ISLAMIC
STUDIES
21890 * v.1
McGILL
UNIVERSITY

کتابخانه مشفقان و نادره صندید امید
بنیاد

سید محمد

ضرب ف
قسطنظية

۱۰۱۵

سلطان محمد
خان اولی

افندم سلطان
بنگت تراپیشی بود در ایلیک استانبول
دولت تراپیشی بود در ایلیک استانبول

طُبِعَتْ هَذِهِ النُّسخَةُ الشَّرِيفَةُ فِي عَهْدِ هَيْبَتِهِ

يَا دِشَاهُ سَيْلِمَانُ مَنَقِبَتُ
دِيهِمِ افروز مسند خلافت
سیرت راز مملکت و دولت خاقان البرین
والمجربین خادم الحرمين الشريفین شهنشاه
جهان الا وهو السلطان الفارسلطان
محمود خان ابن السلطان الغانصطفى خان
ابن السلطان الغازى محمد خان خلدت
خلافته وابد سلطانته
الى انتهاء الزمان

و فی او از حضرت

و فی ایام صدر

اعلم العلماء المبحرین
افضل الفضلاء المنورین
بحر زخار علوم شتی مسند شیری وال
فقوی کاشف مشکلات انام شیخ
مشایخ الاسلام مولانا السید
الشیخ مصطفی افندی دامت له
وقایة الربانی

صدر عالی جناب
دستور معالی انصاف ناظم
امور جمهور حافظ بلاد و شعور
تشریفینا مقام صدایت عظمی
رونق افزای مسند و کالت کبری
صدر اعظم وزیر الفخام غازی
اپشا دام بالبرز کوه و شفا

و قسطنطنیة الحمینیة
سنة ۱۱۵۵

مفتاح

معلوم اوله که بو کتاب مستطاب بر مقدمه وایکی دفتر و بر خاتمه اوز رینه مبنی اولوب
 مقدمه ده حروف تحجیدن دواخل و لواحق کلمه اولان حروفک عماری و مستقلا و من حیث
 الدخول و اللحق افاده ایله یکی معانیسی مستشهادتیه ذکر و بیان و دفتر اول
 ضروب امثال و اصطلاحات و کنایاته مبنی اولغین معنای لغویسی غیر مراد اولوب سماعه
 موقوف معنای آخر مقصودی کذلک شواهد یله تصدیق و عیان و دفتر ثانیه مفردات
 اسمان مشتق و جامد و منقول و مرتجل و مفرد و مرکب اولان لغاتی همچنان استشهاد
 ایات بلغای عجم ایله تفصیل و تبیان و خاتمه ده نسخه مطبوعه مرقومه نك سبب تألیف
 و کیفیت تصنیف و تاریخ بدایه و نهایه سن و مجتمعه اولان لغات فارسیه صرفه و معجمه
 و لغات عربیه دن نزد فارسیانده غایت شیوعله مستعمل اولان الفاظ لطیفه و ایات
 مستشهادتیه نك عدادی و کتاب کیاب مذکوره مسطوره اولان الفاظ مجموعه نك من غیر
 تركشی بجملمتها تحریق و ترقین تمی و رجاء مالندک تسطیر حروف اولنمشدر * اما طریق ترتیب
 مقدمه ده وقوع بولان حروف مفرد بولندیقی مقدار ترتیبی ایله نینق و دفتر اولده مسطور
 ضروب امثال و اصطلاحات و کنایاتک انجق اوائل رعایت حروف تہجی اوزن تنسیق
 و دفتر ثانیه موفوره مفردات اسمانک حرکات ثابته بر نسق حروف هجا
 اوائل باب و اواخری مع ایله ترقیم اولنوب اوائل کلمه ده واقعہ الف
 ہم و ده لز ایکیشر الف ایله ترسیم اولنمشدر مثلا اولی الف
 ممدوده اولنوب باب الالف الممدوده مع الالف مع الباء مع التاء
 الی آخره باب الالف المقصوده مع الالف مع الباء الی آخره
 باب الباء المفتوحة مع الالف باب الباء المکسوره
 مع الالف مع الباء الی آخره * حرر لیلعلم
 ما فیها و ترتیبها فی بادی النظر اجمالا

فہرست اجمالی

مقدمه ۷ حرف الالف ۸ حرف الباء ۹ حرف التاء ۱۰ حرف الجیم ۱۱ حرف الدال ۱۲ حرف الزاء ۱۳
 حرف الشین ۱۴ حرف الکاف ۱۵ حرف المیم ۱۶ حرف النون ۱۷ حرف الواو ۱۸ حرف الہاء ۱۹ حرف
 الباء ۲۰ قاعدہ اشتقاق ۲۱ قاعدہ اقلاب ۲۲ احوال جمع و مضارع ۲۳ قاعدہ غیر مشتقہ ۲۴ قاعدہ
 اسم فاعل ۲۵ قاعدہ اسم مفعول ۲۶ قاعدہ نفی ۲۷ قاعدہ نہی ۲۸ قاعدہ نعت و مناظ ۲۹
 قاعدہ جمع ۳۰ قاعدہ ستان ۳۱ قاعدہ دان ۳۲ قاعدہ کاه ۳۳ قاعدہ زار ۳۴ قاعدہ بان ۳۵
 قاعدہ دار ۳۶ قاعدہ در ۳۷ قاعدہ حرف را ۳۸ قاعدہ حرف و و وار ۳۹ قاعدہ آن و او ۴۰
 قاعدہ حرف و ز روی ۴۱ قاعدہ منده ۴۲ قاعدہ تر ۴۳ قاعدہ است ۴۴ قاعدہ حرف اند ۴۵
 قاعدہ مصدر ۴۶ دفتر اول ضروب امثال و اصطلاحات ۴۷ باب الالف المفتوحہ ۴۸
 باب الالف المکسورہ ۴۹ باب الالف المضمومہ ۵۰ باب الباء الموحدة المفتوحہ ۵۱

باب الباء المكسور ٢٦ باب الباء المضمومه ٢٧ باب التاء المفتوحه ٢٧ باب
التاء المكسور ٢٨ باب التاء المضمومه ٢٨ باب الشاء المفتوحه ٢٨ باب الجيم المفتوحه ٢٩
باب الجيم المكسور ٣٠ باب الجيم المضمومه ٣٠ باب الخاء المفتوحه ٣١ باب الخاء المضمومه ٣١
باب الخاء المفتوحه ٣١ باب الخاء المكسور ٣٢ باب الخاء المضمومه ٣٣ باب الدال المفتوحه
٣٣ باب الدال المكسور ٣٧ باب الدال المضمومه ٣٨ باب الراء المفتوحه ٣٩ باب الراء
المكسور ٣٩ باب الراء المضمومه ٤٠ باب الزاء المفتوحه ٤٠ باب الزاء المكسور ٤١
باب الزاء المضمومه ٤٢ باب السين المفتوحه ٤٢ باب السين المكسور ٤٥ باب السين
المضمومه ٤٦ باب الشين المفتوحه ٤٦ باب الشين المكسور ٤٧ باب الشين المضمومه
٤٧ باب الصاد المفتوحه ٤٨ باب الصاد المكسور ٤٨ باب الصاد المضمومه ٤٨ باب
الضاد المفتوحه ٤٨ باب الطاء المفتوحه ٤٨ باب الطاء المكسور ٤٨ باب الطاء المضمومه
٤٨ باب العين المفتوحه ٤٨ باب العين المكسور ٤٩ باب العين المضمومه ٤٩ باب الغين
المفتوحه ٤٩ باب الفاء المفتوحه ٤٩ باب الفاء المكسور ٤٩ باب الفاء المضمومه ٥٠
باب القاف المفتوحه ٥٠ باب القاف المكسور ٥٠ باب القاف المضمومه ٥٠ باب
الكاف المفتوحه ٥١ باب الكاف المكسور ٥٣ باب الكاف المضمومه ٥٣ باب اللام المفتوحه
٥٥ باب اللام المكسور ٥٤ باب اللام المضمومه ٥٤ باب الميم المفتوحه ٥٤ باب الميم المكسور
٥٧ باب الميم المضمومه ٥٧ باب النون المفتوحه ٥٨ باب النون المكسور ٥٩ باب النون
المضمومه ٥٩ باب الواو المفتوحه ٥٩ باب الواو المضمومه ٥٩ باب الهاء المفتوحه ٥٩
باب الهاء المكسوره ٦٠ باب الهاء المضمومه ٦١ باب الياء المفتوحه ٦١ باب الياء المكسور
٦١ باب الياء المضمومه ٦١ باب الالف المقصورة المفتوحه ٦٧ باب الالف المكسوره ٦٢ باب الالف المضمومه
٦٣ باب الباء المفتوحه ٦٩ باب الباء المكسور ٦٩ باب الباء المضمومه ٦٩ باب الباء
الفارسي المفتوحه ٦٢ باب الباء الفارسي المكسور ٦٥ باب الباء الفارسي المضمومه ٦٣
باب التاء المفتوحه ٦٧ باب التاء المكسور ٦٧ باب التاء المضمومه ٦٧ باب الشاء المفتوحه
٦٧ باب الجيم المفتوحه ٦٧ باب الجيم المكسور ٦٧ باب الجيم المضمومه ٦٧
باب الجيم الفارسي المفتوحه ٦٧ باب الجيم الفارسي المكسور ٦٧ باب الجيم الفارسي المضمومه
٦٧ باب الخاء المضمومه ٦٧ باب الخاء المهمله المفتوحه ٦٧ باب الخاء المهمله
المكسور ٦٧ باب الخاء المضمومه ٦٧ باب الخاء المعجمه المفتوحه ٦٧ باب الخاء المعجمه
المكسور ٦٧ باب الخاء المعجمه المضمومه ٦٧ باب الدال المفتوحه ٦٧ باب الدال المكسور ٦٧
باب الدال المضمومه ٦٧

لِلدَّلَاوَلِكِ مِنْ لَيْسَ الْعَجْمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله الذي علم الانسان ما لم يعلم * وكرمه بما في خصوصيته وعلم بالقلم * وخلق به باحسن
تقويم * وجعله مستعد للتعليم والتعلم * وصل الله على من اوتي جوامع الكلم * وفرائد
الحكم * النبي المكرم * والرسول المعظم * محمد المصطفى صلى الله تعالى عليه وسلم * وعلى آله
وعترته صلوة قائمة بقيام العالم * وعلى اصحابه المهديين وخلفائه الراشدين خير الامم * من
قبائل العرب والعجم * اما بعد في بو فقير كثير التقصير قليل البضاعة عديم الاستطاعة
في جامعه في كمال عقل وفهمك پر قصوری * خطا واديسنك صاحب شعوری * نثر *
زمان كسب كمال و تحصيل معرفت كه * اوان استطاعت و وقت قدر تدر عم و دایام عمر سریع
السیری ضایع شده هوا و هوس و نقود سرمایه اقتدار تیز گذری صرف کرده خواش نفس
آرزو مانس ایدوب في جامعه في هوسم في بهوس ما ندونی عقل بعقل * غالباً خلقت من
نیست چو آدم اول * نثر * مصدر اقبجه بر طالت معقوله ايله اوقات گذار * و بر حرکت مقبوله دن
بهره دار * اولیوب ایام عبث مرور و بیهوده گذرانده نه خاکروب آستان اصحاب جاه و جلال
اولغله تمنعات مرادات دنیویه به واصل * ونه خدمات کفش کردانی ار باب فضل و کمال ایتمکله
سعادات ابدیه اخرویه حاصل اولوب یعنی في جامعه في نه ذوق دنیه دن بهره نه نفع اخروی روزی
تأسف خورده و نادم تهی کف قالدی دل حیران نثر تا که تاریخ هجرة علمیه من له العز والشرف
حد و دسنه خمس و سبعین و الفه ایردکه في جامعه في سر بزانی شحیردی خرد بی تدبیر *
دیله بر بسته تحسردی که کل پادر کل * نثر * بر روز فیروز بهجت بر وزده خاطر فاطر حیرت اندوزه

اندوخته الهام مسرت انجام حضرت باری لایح * و بزید نخستنه نوید سعادت فرجام کرد کاری سماع
 اولوب دیده غم دیده بی نومه البطالین رقه غفلتدن متیقظ و کشاده * و دل دمبسته عجز
 و قصوری و ساده نرم * الکسلی احلی من العسل * نکاسلندن متخلص و آزاده ایدوب فی جامعه
 نظر صالد قلعه اطرافه کورندی روی شادانی * خلاص اولدی کول غمدن ایرشدی لطف
 ربانی * نثر * اول حالت سرور و افراد منصه خاطر غم فرسادن عروس اندیشه اصابت پیشه
 جلوه نما * و سنجمل عقل رتک ز دادن صور خیال بدایع جمال نجابت چهره پیرا اولوب فارس
 بکسسته عنان حلبه بطالت اولان وهم کاهل فیقای بیگران نامله تک و پو * و حارس کوشه
 نشینان حجره کسالت اولان فکر ذاهل غیرای بی پایان تعقله طریق چار بی جستجو اید که
فی جامعه فی شاهد لطف خدا که اولوب جلوه نما * ایلمدی تاب رخ دیده فی بختی بیدار *
 مضطرب کوردی دل زاری غم و محنتله * دیدی ای درد و غم دهریله اوقات گذار * تابکی اوله
 ایسک الم در دو فراق * تابکی چشم حزینک ایل صد کیره و زار * یا نیچون قلبه سن حال که
 تدبیر علاج * سعی ایدوب ایتمیه سن درد درونه بیمار * اولیه خامه مشکین رتک عالیه رت *
 ایتمیه روی بیاض و رقی نقش و نکار * یعنی کم ایتمیه سن بر اثر پاکه شروع * نامکی تاکه اید
 فعل حسن زنده شعار * بی شعور اوله صاقن ایله شعوری ثابت * ایله توفیقی ر جادر که حقدن
 هر بار * نثر * قایف تدبیر الهام ربانی و سابق نقدیر احکام یزدانی دلالتیله سردامن همی میان
 چانه بند * و قلاده خلوص طویتی کردن دله پیوند ایلوب فی جامعه فی متصل کتمه در نقد رواج
 فرصت * عدم قدرت ایله وصلت مطلب هیهات * هرزه کرد اوله یا خود کج نشین حیرت *
 ممکن و اراپکن ایت سعی قضای مافات * مضمون نصایح مشحون آیره بیتا کوش جان و وشاح
 الصدر اذعان اولوب هر مرد عاقبت اندیش و صاحب طبع خرد کیشه معلوم و روشندر که بو
 روز کار کج رفتار و جهان نیاید اده مضمون سعادت مقرون و صحت مرهون کلام معجز نظام سید
 انام * علیه افضل الصلوٰة والسلام که فی خیر الناس من ینفع الناس فی مصدر اقبیله عامل یعنی
 بر اثر فوائد شامل صورت کیر و وجود پذیر ایلک لازم و تقلید السلف خیرا خلف امر مهم اولمغین
 سمند تند پای تفکره ارخای عنان و تک و پوی دست سلسای امکان اید که ز غمجه سر منزل
 مراده جمله دن اقرب و قدرت وجود ضعف نهاده عقل قاصر محه اهون و انصب اولان بر قاج و ورق
 تحیرشی یسیر و جو د پذیر اولمغه نیت صادق و عزیمت و ائقه اولندی لکن بو امر خطیر بر کار عسیر
 اولوب خدنک دلد و زجر سوز * من صنف فقد استهدف * سیننه کذا اولمق احتمالی خر خسته
 ساز دل صد اقت یزدان در لکن دامن باهر الامن توکله تشبث ایله شمیر ساعد اقدام و تشدید عصب
 اهتمام ایدوب ابتدای زمانه تک دلپسند و مطلوب و طالبان معارفک مقبول و مرغوبی زبان نزاکت
 بیان فارسی و لسان لطافت عنوان دریدر لکن معانی فصاحت اسلوبین تعبیر و تعابیه و مضامین
 نظیف بلاغت مصحوبین تقریر و فهمیه آلات لازمه و اسباب مهمه علم لغتله که اقنوم جمله معارف
 و فنون ترجمان اسرار شروح و متون لاسیما سودا کران کالای کرانههای انشایه سرمایه و بالاحانه
 رفیع القدر اشعار مرقبات بلند پایه در نته کیم شعر حقیقه دینلشد فی جامعه فی شعر در آینه
 قوت طبع موزون * شعر در زیور هر شاهد نطق عرفان * شعر و انشایله دو رغبتی ارباب

ذلك * يست در ذاتی کبی زتیه قدر نادان * نثر * لاجرم بوفن جلیل الاعتبار و بوعلم
عظیم المقدان قبل الان ارهاف مخادم بر اعه و ارعاف مخاطم بر اعه ایدن استادان کامل الصنایح
کارگاه سخنبدانی و عارفان نادر البدایع بندرگاه معانی فی جامعه فی کلام سحر ایله ایدوب نقش
و نکره مطبوع * سالك تحیره چکوب در کلام مقبول * نثر * یعنی حدیقه اینه علم و معرفتک
ازهار نودمیده و اثمار تازه رسیده سن اقتطاف و چیده و سزاوار عرضه گاه تحسین و پسندیده
ایلمکه بدل مقدور و سعی نا محصورا بپشاری یعنی بوعصابه با اصابه دن برقع انداز چهره تحقیق
و نکته پرداز معنی تدقیق اولنلرک هر بری علم لغتک بدیع الاسلوب بر کتاب مقبول و مرغوب
وجوده کتور مشلر شکر الله مساعیهم و جوزی بالخیرات ساعیهم لکن کیمی لغات مشهوره فی
اختیار و تفسیرنده اقتصار و کیمی غیر مشهوره فی ده اعتبار و تحقیق و همچنین اختصار
سالك اولمشلر و بعضیایله سمت تطویل ذاهب و تفصیل کلامه راغب اولوب لکن تبویب
و ترتیبینه مراعی و فوائد کثیره سنه مساعی اولما غله معنای کلیه و مبنای اصلیه فی جامع و هر بر
لغتک اصل و فرعی کشمس الضعی ساطع اولد و غندن ماعد ابعض جمله مطلوب طالب
و مقصود راغب سرا پرده صحایفدن بیدار و میان صف سطور دن ظاهر و آشکار و هر کسک
مرادی مراد اوزن ناموجود بلکه عن اصل ناپود و محتمل که خطه خطدن مفقود اولوب و موجود
اولدوغی حاله دخی معنای لازمی علی ما هو المقصود مورود اولیوب و حاوی اولدوغی
معانی سنک شرح و بیانی متروک و توضیح و تعریفی مشکوک و روی دلارای مشکلاقی مانند
مشاهد آمال پو شیده و مستور و یا خود شرح تفصیل و اطناب و تطویل کلامدن سر رشته
مرام دست ارباب معارفدن مثل سیم و زر ککشته و عدیم اولور فی جامعه فی شاهد امید بیکزه
دل ناساددن * وصلت مقصوده بر دم فرصت اولمز آشنا * نثر * معناسی اوزن افاده سنندن
دل طالبان مستفید و مطالعه سنندن سرور خاطر راغبان حاصل و بیدار اولدوغی اجلدن
یو فقیر بی مکنت و کم مایه و عدیم القدره خواب نوشتین راخی چشم جاندن دور و نجه سحر
شهری اختیار و ترک آرام و حضور ایدوب قوت عاجزانه و قدرت ضعیفانه احاطه ایتدوکی
مرتبه بدل مقدور و سعی نا محصور ایله اقلام بدیعه الار قامه ثاقین دقایق و صدور قرطیسه
ابداع فرائد حقایق ایلم فی جامعه فی مکرر چند باشد شهد و شکر * شود بسیار نفع و خوب
و خوشتر * نثر * شویله که هر فرده مطالعه سی اسهل و هر طالبک مشکلی حل و فارسیده صاحب
ید طولی اولمیناره استنباط و استخراج لغتی آسان و عوام انامه فوآندی را پکان اولوق امینه سیله
یو حقیرک رسیده نظر کوته بینی و خرمن معانی سنندن خوشه چینی اولدوغی کتب لغات
حججه الروایاتدن سنه سبع عشر و الفه مؤلف اولان مجمع الفرس تألیف سروری کاشی
یو ایکی فرهنگ عظیم القدر اول مرتبه جامع لغتدرکه مثالی سبقت اتمام شد و مأخذ لری
تحفه الاحباب تألیف حافظ او بهی و فرهنگ مولانا حسین و فانی و فرهنگ میرزا ابراهیم بن میرزا
شاه حسین اصفهانی و فرهنگ ادات الفضلا تألیف قاضیجان پدر محمد دهلوی و فرهنگ
مؤلف الفضلا تألیف محمد لوی و فرهنگ جامع اللغات منظومه نیازی بحجازی و فرهنگ زفا نکویا

ز فأنكوبيا و فرهنك لسان الشعراء و ترجمه صيد نه ابى رحمان و فرهنك ابراهيم قواس و فرهنك
حكيم قطران ارموى بومذكور الاسامى اولان كتب لغت مقدم الذكر ايكي فرهنكك ماخذى
اولغين معنى ده جمله سنك لغتلى بوجمعه ده موجود در بومحمد ايراد اساميدن مراد بونسخه ي
فقير انلك مطالعه سندن مستغنى ايتدوكى ايجوندر اما بوحقيرنا توانك ماخذى فرهنك
جهانكبرى و مجمع الفرس و شرفنامه منيرى تأليف ابراهيم قوام فاروقى و فرهنك مجودى كه
عزيز الوجود كتاب معتبر در و فرهنك محمد هندو شاه نجفوانى و صحاح عجم كبير و صغير و شرح
كتاب السامى فى الاسامى للميدانى و مقدمة الادب للعلامة الزمخشري و فرهنك جامع اللغات
و فرهنك كشف اللغة و معيار جمالى تأليف شمس فخرى اصفهاني و كرساسب نامه منصور
على بن احمد الاسدى الطوسى و اقنوم عجم و لغت نعمة الله و بحر الغرائب حايى و وسيلة
المقاصد و مقدمة الفرس و كتاب المشكلات و دقايق الحقايق تأليف كمال پاشا زاده و مشكلات
المثنوى تأليف شيخ اسمعيل انقروى و مشكلات شهنامه و رساله دستور العمل لمولانا
رياضى و رساله محمد ميرك بدخشى و الحاصل بومذكور الاسامى اولان كتب و رسائى ادين
مقبول و غير مردود اولان لغات صحیحه الورودى معانى متعددده سيميله على قدر الامكان جمع
و بيان و تحرير و ترتيب و نسق مخصوص و منهج مخصوص ايله تفصيل و تبويب ايتمكه نطاق
بدهمت و حزم حزام سمنده عزيمت اولنوب لكن بعض ارباب لغت و اصحاب مكنت و قدرت
كشيمده سلك تأليف ايتدكلى لغت كتابلر نده مؤلفين متقدمين كلام مقصد قيرنلرين عدم
وقوف سببى ايله رد و باب انصافى سد ايدوب ز علم نجه بعض لغته اصل و بيان و سبب تسميه
عيان ايتمك قصد يله عندى معنى و يروب استادان اسلافه دخل و تعرضدن خالى اوليروب
ادنى مناسبت ايله كند و قول ساخته و پرداخته لرين ترجيح ايتمكه كلام غرض امير و سخن طعن
انكيزلى مقبول اهالى و بسند به اعالى اولدوغى اجلدن بوقهير پرتقصير ادنى من النقيض من كل
الوجه كسندك سوزين رد و كراعتراضى شد ايتيروب انجق هر لغتك كلام مرجحى اختيار
و محتمل الغرض اولان محلك قيل و قالن اقتصار و معنى اصول و فروعن ممكن اولدوغى مرتبه
طريق جاده و عبارت ساده و اداى تركى ايله تعبير و افاده و انتفاعنى طالب اولان اخوانه آماده
ايدوب استخراج مطلوبك تسهيل و تيسيرى ايجون هر لغتك اول و آخر حرفلرين ضبط
و حركات ثلاثه يعنى فتحه و كسره و ضمه اعتبارى ايله قيد و ربط و هر برينك اولندن ممكن اولديغى
مرتبه ترتيب حروفه رعایت قصد و هر حرفك اولنده ابواب و آخرى كلكجه مع فلان اداسنى شرط
ايدوب مثلاً مفردات بيانده باب الالف المفتوحة مع الالف ديوب بومقوله آ ا لغتلى
يازيلوب بعده في آبا في بعده في ايجرا في بعده آستما في يازيا و باب الالف المكسورة و المضمومة
منوال مشروح اوزن بعده باب الالف مع الباده في آب في بعده في آب سبب في بعده
آتشتاب في و باب البامع الالف اول في با في بعده في بابا في يازيا و باب سائر ابواب دخى الى آخر التهجى
بومنوال اوزن ضبط و تحرير اولندى و هر لغتك قاج معناسى و ارايسه ايراد اولنوب حل اشكال
اولندقدن صكره اثبات مدعايه شاهد بنى خليل و كواه بنى علل اساطين فضلای متقدمين
و مشاهير شعراى متعمدين نظم و اشعار لرندن ممكن مرتبه يعنى احاطه قدرت مقدار

برزیت سلاست شعار ونظم آبدار ابراد و معنای منقوله اسنشهد اولنوب بر مقدمه و ایکی
دفتر و برخاتمه لطائف کستر اوزن ترقیم اولندی کی مقدمه فی طریق نحو عربی اوزن قواعد
اصول فارسیه یعنی حروف تجمیدن داخل کلمه اولان حروف و اعلالی یعنی هر بر حرف داخل
و یا خود لاحق کلمه اولد قده قاج معنایه استعمال اولنور و قواعد اصولیه و صنایع بدیعیه سنی
تجریرو بیان اولندی کی دفتر اول فی ضروب امثال و اصطلاحات کده واقع اولدیغی محارده
معنای تحت اللفظی مراد اولنوب معنای آخرا یله استعمال اولنان ترا کیب که هر بری سماعه
موقوف اولغین ایات مسندشهادت ایله تقریر و عیان قلندی کی دفتر ثانی فی مفردات اسمکده
هر بری مشتق و غیر مشتق و اسم جامد و منقول و مرتجل و مفرد و مرکب اولد قلرینک تفصیل
احوالی بیان و کیفیت استعمالی قرین اذعان اولندی و دیار محمد کتاب لغتی فرهنگ تعبیر
و مؤلفی اسمنه مضاف ایلد کلمه شایع و بلاد رومکده بو تعبیر غیر واقع اولغله امتیاز اعن غیره
فرهنگ شعوری لقبیله ملقب و جمله لغاتی شامل و جامع اولد و غیچون لسان العجم اسمیله
مسمی قلندی و من الله الاعانه و التوفیق و هو یهدی الی سواء الطریق کی جامعده فی شعوری
ایلدک دعوائی تطویل * دعا قیل کیم اوله مقصود تحصیل * ایر رسه فیض لطف لایزالی *
اولور بو نسخه بیتمیل تکمیل کی جامعده فی ایتدیکی دعوا یله قادر اولمه در شرط هنر * آدمی
رسوای ایدر اثباته عجز قدرتی * دم اوون علم و معارفدن ابدن عکسی ظمور * موتدن اولدر اشد
وار ایدسه عار و غیرتی * عجزین اقرار ایلک خیملی هنر در عارفه * بلد و کین بیلامک جهیلده اولور
شهرت * نثر * فر و زنده شمع بارگاه معرفت فرخنده جمع کارگاه فضیلت اولان سر دفتر فرقه
دانش و بیتمش و معانی پرور زمره عارفان سخن کیشک ضمیر منیر آینه نظیر خاطر خطیر الهام
پذیر لینه معلوم و روشن و واضح و مفهوم و مبرهنه در که عادت معروفه مصنفین و قاعده
مألوفه مؤلفین بویله در که بر کتاب بلاغت مضمون جلیله المقدار و بر نسخه فصاحت مرهون
عظیمة الاعتباری که کشیدن سلاک تحیر عنبرین قام و رسیدن سمط تقریر مسیحی اختتام ابدل
حیر یافته نظرگاه قبول و معتبر داسنه پیشگاه فحول اولوب مدی الدهر مطمح انظار اولو الابصار
و مطلع الانوار سبهر آثار اولق امنیه سیله لایب برد و لئند صاحب دانش بلند و بر سعادت پیوند
معارف پسندک اسم سامیسی ایله مشرف و معزز و نام کرامی ایله معنون و مطرز ایدر لربنا علی
ذلک بو نسخه حقیر عاجزانه و وسیله فقیر نیاز مندانه دخی مدی الشهور و الاعوام بین الخاص
والعام رغبت یاب و مشرف اکنساب اولوب مقبول و بنام اوله کی جامعده کی اوله عزه شرفله
قدری عالی * بوله تدر باند عند الالهالی * طوته مقبول انی ارباب عرفان * او قند قچه اوله
تحمینه ارزان * جهان ایچره اوله مشهور آفاق * ابدن نفعینی ظاهر حکم خلاق * ال اوزن
طوته ارباب معارف * قومایه طاق نسیان اوزن عارف * دکدر کرچه عنوانه سزاوار * مکر
لطف خدا اوله دیدار * اولوب صد شرمه زینت عنوان * مشرف فرمای نام صدر دیوان *
نه صدر صدر والای پکانه * که لطیفی راپکان اهل جهان * اولور سه کر نگاه لطفه مظهر *
شرفیاب جهان اولق مقرر * اگر تحسینه خود اولور سه ارزان * اولور تا حشره دک نفی
قراوان * اولور خاص و عوامه نفی حاصل * هم اولور رتبه علیایه واصل * خداوند

خداوند بحق آل احمد * انی احسانک ایله قیل مجد * یعنی شرف بخشای ملک فضل
 و عرفان * زینت فرمای مسند صدر دیوان * طلیعه آرای عرصه سپهر اقبال * ذریعه
 پیرای فلک جاه و اجلال * بالانشین سرپرصد ارت عظمی * خورشید تمکین و کالت کبری
 رافع الویه ناموس سلطنت * حامی اودیه دین و دولت * فارس خطه عز و سعادت *
 حارس کشور ملک و ملت * سوار ساعد علم و کمال * سوار سمند فضل و افضال * دایره مرکه آرای
 مضمار صولت * مشیر مملکت پیرای آصف منزلت * مرجع اصحاب استحقاق * مجمع مکارم
 اخلاق * مهجه زایات وقار و حشمت * مضمون آیات تمکین و هیبت * سپهر مکرمتک
 آفتاب ضیا کستری * ریاض معدلتک ماهتاب مهر اثری * رافع اعلام فتح و نصرت * قانع
 اساس اعدای ملک و دولت * حامی بیضه دین مبین * ماحی بدع فرقه ضلالت آیین *
 قائمه السیف متانت و شجاعت * قدومه الجیش عزیمت و همت * نقش نکین خاتم و کالت *
 ملاک الیمین خلافت و صدارت * دستورا کرم بر حیس تدبیر * وزیر اعظم آصف نظیر و جامعه
 وزیر عادل و اکرم مشیر اعظم و افخم * سنی مفخر عالم جناب مصطفی پاشا * ابد الله ایام
 عمره و دولته * و شهید ارکان عزه و سعادت و جامعه فی کاتب حکم قضا روزانه نامنه *
 یازدی منشور ابد عنوانی طغرای کمال فی ایلیوب پرورده ذاتی صنع امتداد قدیم * ابلیس انواع
 لطفه مطهر فیض نوال فی کیم کف در پاشی اوله مقسم ارزاق خلق فی هر کسک امید می حاصل
 اوله اندن بی سوال و اوله آسوده زمانه جهان خلقی انک فی ایرمیه چرخ فلکدن کیمسیه
 جور و ملال فی هر خطادن ذاتی حفظ ایامه عین اله فی عز و دولت خدمتده اوله ایام و لیلال فی
 نثر فی نیرضیا بخشای جهات جهان و شمشعه فرمای اقطار آسمان اولان آستان فلک
 آشیان و خاکیا کاکسیر نشانی پینه ره آورد فقیرانه و دست آویز حقیرانه قائم داعیه سی
 خاطر حزیند جایگیر و دل نمکینه قرار پذیر اولغله زعم فاسد و فهم قاصر و کاسد بواندیشه فی
 تدبیر حسن و رأی مستحسن ملاحظه ایدوب و عربیه فی والنمل یعذر فی القدر اللدی جملا
 مصداقی اوزن و نظم و نمله بجاءت بر جل من جراد فی توسلیمانی کنای عالی نژاد فی این نمی
 باشند آورد نفیس فی بلکه مانند مراشی بنحسبیس و نثر فی اگر چه هر چند منظور نظر
 عنایت پیوند و مقبول طبع لطیف مشکل پسند لری اولغله لایق و سزاوار اولمیوب نکن
 دستخوش خدام عالی مقام اولوب بوبنده ناچیز معذر نخواه و افکنده جای بخت اشنباهک
 نهال کلبن امیدین آب زلال کرم قبول ایله سرسبز و بر و مند و دروجه خدمتده آمان حصول
 مرامیله سربانند یعنی حسن قبول احسانیه شاد کام بیور لبق نیاز و اتمیم بنده ناکام در که
 بونسخه قلیل المقدار و عدم الاعتبار صحیفه روز کارده الی یوم القرار شهرت شمار و پسنده
 و نامد از اوله و ما توفیقی الا بالله و علیه توکلت و مقدمه فی طریق نحویه اوزن قواعد فارسیه
 بیان بولنور معلوم اوله که حروف تجمیدن داخل و لاحق کله اولان اصحاب اعمال بونورد
 اب ت ج د ز ش ک م ن و ه ی بو ح ر ف ل ر د ن بعض اوائل کلمه داخل و بعض آخر نه
 لاحق اولد قدر هر برینک عملری بیانشه شروع اولندی و من الله الاعانه و التوفیق و حرف
 الالف فی هنزه مفتوحه که لسان عربده ادات استفهامدر فارسیده داخل و لاحق اولد

هر محله بر گونه معنایه استعمال اول نور ندا تنبیه استفهام استغاثه تثنی استمرار
 تعجب نسبت زائد تعریه توسل ملازمه مقابله مبالغه اتصاف بمعنی واو عطف
 امر وصف ترکیبی اول احرف نداد که آخر کلمه منادی به لاحق اول نور مثالی خواهه حافظ
 بیت خسرو داد کرا بحر کفاشیر دلا * ای جمال تو بانواع هزار زانی * نثر بعض محله اداته
 دخی الحاق اول نوب منادی محذوف اول نور مثالی خواهه حافظ بیت ای پر لعل کرده جام زرین
 بخشا بر کسی کش زرباشد * ودخی تنبیه معناسنه اولور کلمه یه لاحق اولدقه مثالی بخشا
 کبی وادوات اولنه داخل اولور مثالی حکیم فردوسی بیت ای شاه محمود کشور کشای * کراز من
 نترسی بترس از خدای نثر بویته زنده معناسینه فہم اول نور مثال دیگر حکیم فردوسی بیت
 ابراه دو هفته شد کد خدای * گرفتند هر یک سزاوار جای * داه پرستار معناسنه درودخی
 استفهامیه اولور مثالی شیخ سعدی بیت که سلطان ازین روزه آیا چه خواست * که انظار
 او عید طفلان ماست * نثر * والف مقصود ایله ده استعمال اول نور مثالی استاد عنصری
 بیت اگر خیر نرود سوی او باه درون * ای چکونه شود حال عاشق مغبون * ودخی استغاثه
 وند به ایچون ایراد ایدر لر مثالی شیخ سعدی بیت درد او حسرتا که عنانم زد دست رفت *
 دستم نمیرسد که بکیرم عنان دوست * ودخی تثنی معناسنه استعمال اول نور مثالی خواهه
 حافظ بیت آنان کد خاک را بنظر کیمیا کنند * آیا بود که کوشه چشمی بیا کنند * ودخی استمرار
 ودوام معناسنه کلور کاهی دعا اولان کلمه نک میانند واقع اولور مثالها شیخ سعدی بیت
 خدا یا دشمنش جایی بمیرد * که پیش دوست بر بالین نباشد * مثل دیگر خواهه حافظ بیت
 بماناد سنی که آنکور چید * میرزا د پانی که در هم فشرد * بومعنا یه مجد عصار بیت که مادر پیش
 یالای تو میراد * بجز دست تو تا بوتش مکیراد * وله ایضا بیت بچشوان درد اندام تو چیناد *
 برایت خویشتن را مرده بیناد * ودخی حرف تعجب اولور که ضمه ایله ا دیر لر یعنی بوند دیک
 اولور مثالی استاد نجیب بیت اگر خلتی ترا باشند جویان * چویا بندت فرو کویند اکویان
 ودخی نسبت معناسن افاده ایدر فارسینه ادات نسبت یا لکن حرف یا یله دکل الفله دخی اولدیغین
 متأخرین تحقیق ایشلردر مثالی حکیم اسدی بیت بسا زور مند اکه افتاد سخت * پس
 افتاده رایا وزی کرد بخت * بود قیقه دن آگاه اولینلر زور مند انظنی جمع ظن ایدوب زور
 مند اندن مخفف صانور لر ودخی بعض کلمه آخرنده زائد واقع او اور اسقط اولنسه معنای کلمه یه
 خلیل کلر مثالی شیخ سعدی بیت بکھتامن کلی ناچیز بود * ولیکن مدتی باکل نشستم * نثر
 بکفته ده کی الف زائده قوافی اشعارده چوق واقع اولور انجق رعایت قافیه قصد اول نور مثالی
 مشاکر بخاری بیت باتش درون بره مثال سمندر * همیدون باب اندرون چون نهنکا * مثال
 دیگر استاد دقیق بیت پیاده شود دشمن از اسب دولت * چو کردی بر اسب سعادت سوار
 بر اسب سعادت سواری و داری * بدست اندرون از سعادت سوارا * نثر * سوار اول ضمه
 فارسینه آتلومعناسنه سوار ثانی کسر لعه برید دست برنجن معناسنه و مرقوم الف زائد کاهی
 تحسین لفظ ایچونده ایراد اول نور مثالی حکیم خاقانی بیت بد اسطانیاکور ابودر نج دلا شونی * خوشا
 در ویشیا کور ابودکنج تن آسانی نثر سلطانیاکور ویشیا ده اولان الف مقیم یعنی زائده در اما

اما لفظك محسناتند در مثال دیگر حکیم فردوسی بیت پری چهره باسبا وحشیا * که دلها
بهرت همی بخشیا * و دخی تعریه ایچون اولور که شعرای عجم مصادر و افعال او ائنه ادخال
ایدر لکاهی بدوده کاهی مقصود و واقع اولور مدخولی اولان لفظ اندن عاری اولسه معنایه
خلل کلر مثال بدوده استادردو کی بیت چون بگرد پای او از یایدان * آشکو خیده نماند
همچنان * اصلی شکو خیدن در که سورچک معناسنه مصدر در مثال مقصود استاد لطیفی
بیت ابی جرم را کر کنی ظلم وجود * کند مرتزانی کنه جور دور * دخی تو سل در یعنی بعض کلمات
مرکبه بیتمه ایراد ایدر لالف ساکنه در سر این و سراپا و سراسر کی که ایکی معنای کله بی برکله
ایتمکه و سیله اولور مثالی شیخ سعدی بیت بخدای و پسر پای تو کردوستیست * خیر از
دشمن و اندیشه دشنام نیست * و دخی ملازمه معناسنه کلور واقع اولدوغی محالده بر نوع
معنا افاده ایدر مثالی کی کله که بری فاعل اوله انکه ترکیب اولمان کله بی کند و کی ایدر اول
الفه ملازمه تعبیر اولور مثالی شیخ نظامی بیت تار سید ندهرد و دوشدوش * به بیابانی
از بچار مجوش * و ملازمه نک بر معناسی دخی هم فاعل وهم مفعول اولور مثالی شیخ نظامی بیت
در هم آمیختیم خند آخند * من و چون من فسانه کوی چند * یعنی بر بر میز ایله قار شدق کوله رک
و کولدون رک و بر معناسی دخی باء الصاق معناسی کبیر مثالی شیخ نظامی بیت
شهر گرمی سیاستم فرمود * در هلام مکوش زود آزود * که معناسی بزود آینه دیمکدر و دخی
نیوشا و کوشا و جویا و پویا و قبیلکندر که اسم فاعل در معناسی نیوشنده و کوشنده و جوینده و پوینده در
و دخی مقابله و مساوات معناسن افاده ایدر ایکی کله که بر جنس اوله ارا ریشه الف ساکنه کتور و بر
برکله ایدر لراسر کی مثالی شیخ سعدی بیت جهان کرچه سراسر لاله زارست * برهنه
پامرو انجا که خارست * و لبالب کی مثالی میر تقی میری بیت اشک حسرت دمدم از دیده
ریزان میشود * چون لبالب باشد اب از کاسه میریز دیرون * و دنکادک ورتکارنک و کردا کرد
و بیجا بیج و کونا کون جمله مقابله و مساوات معناسنه در و دخی مبالغه اتصاف ایچون صیغه امرک
اخترینه الف ساکنه ایراد ایدر لردانا و بینا و شتوا کی که موصوفک صفتن زیاده ایدر و دخی ذکر اولمان
الف ملازمه ایله اسم فاعل اولان کله لک آخرینه بر نون ساکنه الحاق ایدوب اتصاف لبرین مبالغه
ایله زیاده ایدر لر خندان و کر بان و تابان کی و دخی صیغه امرک آخرینه که الف ساکنه ایراد اولور
مبالغه اتصاف ایچون اول الفی بعض کله به دخی الحاق ایدر لده معنای آخر حاصل اولور مثلاً
آمدن صیغه سنک امری که الف بدوده در بر و ن لفظنه الحاق ایدمجه برون اولور باز ایدخی
بویله در مثالی شیخ سعدی بیت باز اکه در فراق تو چشم امید وار * چون کوش روزه دار
بر الله کبرست * و دخی هر صیغه امر مجرد کد بعض ترکیب لده صفت استعمال اولور اکوصف
ترکیبی دیر لرمثلاً خوش آینه و پنهان و آشکار لفظ لده که خوشا و پنهانا و آشکارا دینک جائز
اوله و دخی واو عطف معناسنه استعمال اولور الف مفتوحه که ادات استفهامیه اوله مضموم
ایدوب بعض ادوات اولنه ادخال ایدر لرمثالی حکیم فردوسی بیت ایاخلعت خوب باخرمی
برقی همی بر نوشتی دی * بو الف مضمومه ایله الف تعریه شهنامه ده چوق واقع اولشد در فارسیه
و سوخ تامی اولناره معلومدر بعض نسخ لده الف استفهامینه دمنکره و او معدوله یازلم و غنی

از سینه نظر در اول و او خود و خود مشید و اولی کی معذوله اولغله ساقطة التاغط اولوب الف
مضمومه ایله اکتفا و لنور معلوم اوله که ذکر مرور ایدن ند او تنبیه واستغائه و تمنی واستفهام
اداتی اولان الفلک معناری بر لرینه غایت قریب در انجق فر قاری واقع اولد قاری عمل کرده هر الف
مدخولنک معناسن افاده ایدرد قایق فارسیه ده ممارسی اولنره ظاهر در و الف زائده و تحسین
و تعریه معناریده بر لرینه قریبدر و كذلك توسل و ملازمه و مقابله الفلک دخی معناری
بر لرینه قریبدر فرقی غایت دقیقدر و الحاصل الف حرفنک دخول و لحوقی حالند متعبه لرله
و کرمی معنایه ده استعمال اولنور والله سبحانه العایم فی حرف الهاء فی باء مفرده که اوائل
کلماته داخله اوله بر قاج معنایه استعمال اولنور جمله دن * الصباق * مصاحبه * قسم * طرفیه
تشبیه * زائده * التباس * توسل * تأکید * علت * دخول بمضارع * باء
مفتوحه که بعض ادوات اوایلنه داخله اولور عربیه اولان حروف جان دن باء مکسونه کی در
از جمله بسم الله ده واقعدر فارسیه بنام ایزد دینلو و مثالی شیخ سعدی بیت بنام خداوند
جان آفرین * حکیمی سخن در زبان آفرین * حکیم فردوسی دخی بیت بنام خداوند جان
و خرد * کزین برتر اندیشه بر نکذرد * و دخی الصباق ایچون اولور که عربیه کی لام جان کی در
مثالی خواجه حافظ بیت عاشق که شد که یار بحالش نظر نکرد * ای خواجه در نیست
و کز نه طیب هست * و دخی مصاحبه که عربیه اولان مع معناسن افاده ایدر خواجه حافظ
بیت ببال و پر مروازن که تیر پرتابی * هوا گرفت زمانی ولی بخاک نشست * و دخی قسم ایچون
ایراد اولنور خواجه حافظ بیت یجان یار و بحق قدیم و عهد درست * که مونس دل و جانم
دعای دولت نست * و دخی ظرفیت معناسن افاده ایدر مثالی خواجه سلمان بیت ای
گری می که بدوران بهار عدلت * در همه روی زمین باد خلاقی نه وزید * و دخی تشبیه ایچون
استعمال اولنور استاد عسجدی بیت رویت بکل و یاسمن باغ نکوید * هر آنکه بود راست
نظر راست بیند و دخی زاید اولور انجق تحسین لفظ و کاهی ضرورت وزن ایچون
استعمال ایدر مثالی خواجه کمال بیت بطلب یافت نشان از لب شیرین فرهاد * نسوی
لعل تبر دند بج کوه کنان * و دخی التباس یعنی اختلاط معنا سنه کلور اصلی ظرفیتک
بر نوعیدر زیرانی معناسنه اولان در لفظیه معناسنه زنده قریب اولغله التباس ظاهر اولور انجق
فرق بودر که مذکور بانک افاده ایتد و کی ظرفیتی ترکیب فلانده ایله تعبیر ایدر لر شیخ سعدی
بیت بدریا در منافع بیشمار ست * و کز خواهی سلامت در کنار ست * و پر یوزنده دیک
برده بروی زمین دیر لرمثالی میر محمد نظمی بیت نکوم من این نظم از بهر مال * نیا شد
به پیش کسی پایمال * مرادم شود یاد کار بهین * پس از من بماند بروی زمین * و کوه دیک
برده باسماں دیر لرمثالی خواجه آصفی بیت مجنون باسماں قمری دید و حال کرد * کویا کج خیمه
لیلی خیال کرد * و دخی در معناسنه استعمال اولنور عربیه کی فی معناسن افاده ایدر
مثالی استاد رودکی بیت شاهی که بر وزر زم از زادی * زرین نهاد او بتیر در پیکان * تا کشته
اواز آن کفن سازد * تا خسته اواز آن کند در مان * یعنی روزر زنده و تیرده دیک اولور مثال
و کرمی حکیم فردوسی بیت می لعل کون در بجام باور * خوردند تادرسرافتاد شور * یعنی

یعنی جام بلورده و مثال دیگر شیخ سعدی بیت بسبب کفنی از جرم کیشی فروز * دری بود از روشنایی
 بروز * یعنی کجبه ده دیک دیک اولوز و کاهی هر پیده کی علی معناسن افاده این بر معناسنده
 استعمال اولوز مثالی ظهیر فاریابی بیت توشمع عصمتی بسبب ظلم در تباب * تو ابر رحمتی
 بسر خلق بر بار * یعنی بر سر خلق بر بار مثال دیگر تاج ماثربیت کرصا عقبه بر سنگ همی
 کار کراید * تیرش به ازان کار کراید بسپر بر * آن تیرنه تیر است عقایست که بسته است
 خط اجل و فتح بمنقار بپر بر * یعنی بر سپر و پر بر دیکدز معلوم اوله که بباء مذ کوره که ادوات مرقومه
 معنایینه استعمال اولوز بونلردن ماعدا حرف زا و را معنایینه دخی کلور بو مذ کور لک
 جمله سی بر لرینه قائم مقام اولوز هر بری مخلنه کون استعمال اولوزق جائز در ودخی ادات
 توسلدر که مشتقاند انکه توسل اولوز لکن کلمه په داخل اولد قد مکسور تلفظ اولوز مثلا
 بداند و بدانت کبی مثالی استاد لطیفی بیت بدانست کان روح پیغامبر است * که مهر پیمبر
 بدان اندر است * ودخی تا کید ایچون اولوز افعالده مستقبلدن غیر یه که داخل اوله
 معنای تا کید مراد اولوز بشد و بکرد و بدید دیر ل مثالی شمس فخری بیت بشد اندران
 شاهد میفروش * بکرد ند مستان ز شوقش خروش * ودخی ادات علتدر اوائل اسمایه
 داخل اوله معنای علت ظاهر اولوز مثالی خواجه حافظ بیت آسایش دو کیتی تفسیر این
 دو حرفست * باد و ستان مروت باد شیمان مدارا * و حرف الف که حروف علتند لسان
 فارسیه حذفی شایع در اصلی با اولان حرف بنک معناسی بودر اما اصلی بادن مخفف اولیمان
 باء مفرده نك معناری که مقدم ذکر اولندی عربیه حروف جان دن اولان حرف با که
 الصاق و مصاحبه و قسم و بمعنی مع و بمعنی فی که مد لولنک ظرفیتن بیان ایدر
 و بمعنی علی و بمعنی الی و لام تخصیص معناسنده اولوز مثالی استاد بیت سنبلستان خطم
 خشک نکشنت هنوز * بمن آید که آهوی خطا پید همه * ودخی اوائل مضارعه داخل
 اولان باء مفرده که مستقبله اختصاصی اولوز بداند و بشناسد و بخواند کبی اول بانک حرکتی
 مابعدنه تابع اولوز مابعدنه اولان حرف مفتوح اولسه و یا خود مکسور اولسه اول با یکسند
 دخی مکسور اولوز بیاید و برود و بشناسد و بنشیند کبی زیر ابو کله لرده مفتوح اولوق فصیح
 اولوز و اما مابعدی مضموم اولوز سه اول بادنخی مضموم تلفظ اولوز بگوید و بجوید و نماید کبی
 اما تعدیه و الصاق ایچون اولان باین فرق اولکه مفتوح اولسه جائز در معلوم اوله که بباء مذ کون
 شعبه لرله اون بش معنایه استعمال اولوز بعضی لرینک فرقی غایت دقیق در لکن اهل
 اولانر و اخدر و الله سبحانه الخبیر حرف التاء فی حرف تا که اصحاب اعمالدند رایکی نوعدر
 یا اوائل کلمه په داخل اولوز یا خود آخر کلمه په لاحق اولوز لکن اول کلمه ده الفله اولغه محتاجدر
 آخرنده مفرده اولوز بر قاج معنایه کلور بونلردر * ابتداء غایه * انتهاء غایه * غایت غرض *
 تحذیر * معنی مادام * تعلیل * ادات توقیت * ادات شرط * تعجب * مضاعفه * خطایه *
 ابدال * اوله ابتداء غایت ایچون در که عربیه اولان من معناسن افاده ایدر مثالی خواجه
 حافظ بیت تا شد م حلقه بکوش در میخانه عشق * هر دم اید غمی از تو بمبارک بادم *
 ودخی انتهاء غایت ایچون عربیه که الی معناسنده استعمال اولوز مثالی خواجه حافظ بیت

آنم که بگدم از تک و تا زم شکیب نیست * تامکه ومدینه تکیرم حبیب نیست * ودخی غایه
غرض اولور مثالی حکیم فردوسی بیت بفرمودتارخس رازین کنند * دم اندردم نای ز رین
کنند * ودخی مقام محمد یرده صاقن دیچک یرده ایراد ایدر لمثالی شیخ سعدی بیت تانکنی
خدمت سلطان دلیر * تیغ و سنان روید از اندام شیر * ودخی مادام معناسنه کلور مثالی
مولانا جامی بیت تادرا آید بیشتر کشته سوار * بود کردون اشتزان کرده قطار * ودخی ادات
تعلیلد ر عریبه کی معناسنه اولور مثالی استاد لطیفی بیت از مهد تابا بعد پیاموز و پاکزی
تازد حق و خلق جهان معتبر شوی * مصراع ثانیه اولان تا تاء تعلیلد ر ودخی توقیت ایچون استعمال
اولنور مثالی کمال اسمعیل بیت تاجها نست صدر عادل باد * فیض جودش چو عدل شامل
باد * ودخی ادات شرطدر مثالی اهل شیرازی بیت تا پریشان نشود کار بسامان نشود *
شرط عقلست که تا این نشود آن نشود * ودخی عجب معناسن افاده ایدر مثالی شاهی بیت
فل قدرت که آب کل و یاسمن بر مخت * تادر کدام آب و هوا حاصل ایدست * مثال دیگر مولانا
جامی بیت من پس زانوی غم تیار همزانوی کیست * خاطر من صوی او تا خاطر او صوی
کیست * ودخی مضاعفه اولور مثلا بکتاب و تادیر لرکاهی آخرینه بر پاده زیاده ایدر لمثالی شیخ
سعدی بیت پشت دوتای فلک راست شد از خرمی * تا چوتو فرزند زاد مادر ایام را *
وتاء مفرده که او آخر کلماته لاحقه اولور علامت خطابدر عریبه حروف جان دن کاف خطاب
معناسن افاده ایدر مثالی شیخ سعدی بیت خدا یا بران تربت نامدار * بفضیلت که باران
رحمت بار * مکردان غریب از درت بی نصیب * مبادا که کردی بدرها غریب * مثال دیگر حکیم
انوری بیت نه منتقم زان که امکان ندارد * چو خلق عدم عدوت انتقامت * تاء مذکور هک
انواع متعبه لری و اردر ماقبلی متحرک و یاساکن اولمق و او اخر اسماده مضاف الیه اولمق و مفعولیت
معنارینه کلک و او اخر روابطه ملحق اولمق و مفتوح و یا مکسور اولد و غی حاله و زیاده
حرف علت و هاء علامت واقع اولد قدره حال اوزن اولمق و لاعلامت افصح بودر که ماقبلی متحرک
تلفظ اولنه مثالی مولانا جامی بیت هر چه فتد سری از ان در دلت * معنی تو کردد از ان حاصلت
گاهی ضرورت وزن ایچون ماقبلی ساکن اولور مثالی حکیم سنائی بیت علت روز و شب
خوارست یقین * چون گذشتی نه انت ماند نه این * گاهی اسم آخرینه لاحق اولوب مضاف
الیه معناسن افاده ایدر مثالی شیخ سعدی بیت جهانت بکام و فلک یار باد * جهان افریت
نکهد ارباد * و گاهی افعال آخرینه لاحق اولوب مفعولیت معناسن افاده ایدر مثلا دیدت
فعل ماضی و بیندت فعل مضارع و دیدمت حال معناسنه اولور مثال اول میر محمد نظری بیت
دوش دیدت بارقیم از دوستان * کچ کله ساغر یکف در بوستان * مثال ثانی وله بیت
میشود افتاده هر که بیندت * هان که باشد کریه عاشق بدت * مثال ثالث وله بیت میروم
هر صبح رویت بینمت * روی تو بادیکران را دیدمت * و گاهی روابطه آخرینه لاحق اولور مثالی
کمال بخندی بیت تیار رسی کال روزی * در عمر اکر نصیب باشد * افصح بودر که ماقبلی
مفتوح تلفظ اولنور مثالی مولانا جامی بیت کردسرت ابطی و یثربی * خاکدردت مشرقی
و مغربی * و گاهی ماقبلی مکسور اولسه ساکن اولور مثالی وله ایضا بیت متحد اولی

اولی و آخریت * متفق باطنی و ظاهری * و اخرنده حرف الف اولان لفظه لاحق اولد قلده
 لابد ساکن تلفظ اول نور مثالی حکیم فردوسی بیت بدین نام چون باز کردی بجای *
 بکوتات خوانند بل رهنمای * و الفدن غیری هر نه حرف ساکن واقع اولسه مذکور تادخی ساکن
 تلفظ اول نور مثالی مولانا جامی بیت که در زیر پرت بر آورده ام * ایا بچه کانت بر آورده ام *
 و کاهی الف ساکنه دن صکره بریادخی زیاده ایدر لرمثالی استاد لطیفی بیت چون باده شدی
 عصای پیران * عامی مشو و منه عصایت * و کاهی مذکور تانک ماقبلنده و او واقع اولسه
 بر قاج وجهله تلفظ اول نور مرقوم و او کاهی ساکن اولور مثالی شمس فخری بیت بود بروز غا
 همچو بیکر بهرام * ز تیغ و نیر بماند عدوت در تب و تاب * مثال دیگر شیخ سعدی بیت
 کیسوت عنبرینه کردن تمام بود * معشوق خو بروی چه محتاج زیورست * و او مذکور کاهی
 مفتوح واقع اولور مثالی لطیفی بیت کان ابروت پیوسته مازا * بقیر غمزه که که می توازد * کاهی
 و او دن صکره بریا زیاده اول نور مثالی و له بیت اگر از کستن چشمت عزیزان عفوها جوید *
 چو مقصود منست از دل نجوم کشت معفویت * ویای مصدریه و واقع اولد قلده بریا دخی زیاده
 ایدر لرمثالی کمال اسمعیل بیت نکرکه دوستیت را با چه باشد خود * چو دشمنی ترا دشمنت
 بجان بخرد * ویای مصدریه دن اول نون واقع اولسه وصل و اتباعله تلفظ اول نور مثالی
 مولانا جامی بیت کوش جهانگاه خدا خوانیت * درج کهر شد ز سخن رانیت * و تاء
 مذکور نک ماقبلنده هاء علامت واقع اولد قلده افصح بودر که اول هادن صکره همزه مفتوحه
 مجتلبه زیاده اولنه مثالی خواجوی کرمانی بیت بی خدت نامه میل کل و برک ستم * تا شدم
 بنده ات ازاده سرو و چمن * و کاهی محل اقتضای سیله هاء علامتی حذف ایدوب ماقبلنده اولان
 حرف ساکنه وصل ایدر لرمثالی شمس فخری بیت زر و یاقوت و لعل اندر خزینت * نه بیند
 روی کیسه تا تنکو * و کاهی تاء مذکور بی ادات جمع اولان الف و نونله ده استعمال
 ایدر لرمثالی کمال اسمعیل بیت طناب عمرتان باد سلامت * بهم پیوسته بادا تا قیامت *
 مثال دیگر خواجه حافظ بیت عمرتان باد افزون ای ساقیان بزم جم * کرچه جام مانشد
 برمی بدوران شما * و تاء خطابه اصطلاح شعراده اضافت تعبیر ایدر لروشین ضمیر غائبه
 و میم نفس متکلمه دخی اضافت اعتبار ایدر لرو دخی بعض محله تاء مذکور بی داله ابدال ایدوب
 کردیت و رفتیت دیچک یرده کردید و رفتید دیرلر خوار زم لغتیدر حضرت مولانا قدس
 سره الاعلی کذر کاهت یرینه بر شعرنده کذر کاهد یاز مشر کند و مجموعه لرنده خط شریفی ایله
 مسوده طریقیله یاز دقلین بوفقی کور و ب نقل ایلدم ^۱ شعر ^۲ دل کرچه کذر کاهد شد *
 اوراست نخواهد شد * کر راستی خواهد شد * ان سرو چمن دارد * معلوم اوله که
 حرف تانک شعبه لریله اون الی معناسی وارد در شعبه لرینک فرقی دقیقدر فارسیله رسوخ اولنور
 بیلور لرو الله سبحانه الهادی ^۱ حرف الجیم ^۲ جیم فارسی آخرنده هاء ساکنه ایله ایکی
 معنایه کاور ادات تصغیر و غیر ذوی العقولدن سووالدرو هاء علامتسز دخی ایکی معنایه
 استعمال اولنور هاء علامتله تصغیر قصد اولند قلده با غچه و هند وجه کی مثال اول شیخ سعدی
 بیت هر که را با غچه هست بستان زود * زانکه مجموع نشسته است پریشان زود *

مثال ثانی عماد فقیه بیت خیال حال تو هند و چه حدیقه چشم * سواد خط تو دیباچه
سفینه دل * و معنای ثانی غیر ذوی العقول دن سوال در نه دیمک معناسنه معنای اول مطلق
جیمک فتحه سینله و ثانی فتحه ایله ده کسره ایله ده تلفظ جائز در هاء علامتله کتابت اول نور اما
تلفظ اول نور و کاهی هاء علامتی حذف ایدوب مابعدنده اولان حرفی ساکن و جیمی آکا وصل ایله
استعمال ایدر لر چیست کبی که اصلی چه است در و كذلك چون کبی و اوی حذف ایدوب آن
و این حرفله یکه الفترین حذف و جیمی ادخال ایدوب چنان و چنین دیر لر اصلی چون آن و چون
این ایدی و هاء علامتسز او آخر کله ده علامت تعریفدر مثلا بنفشه و شاهتره لفظلرنده هاء
علامتی حذف و پرینه جیم عربی کتور و ب بنفسم و شاهترج دیدیلر لکام و نیک کله لرنده اولان
کاف عجمی پرینه جیم عربی کتور و ب تعریف ایلوب لجام و بیخ دیدیلر و علی هذا القیاس
فی حرف الدال فی لسان فارسینه دال مهمله ایله ذال معجه نیک فرقی دقیقتد قاعده بودر که
هر کله آخرنده مضارع علامتی اولان دال مهمله دن غیر دال واقع اولسه ماقبلی حرف صحیح
و ساکن ایسه دال مهمله در کرد و مرد و سمند و نوند و پسند کبی و دخی اگر ماقبلنده
حرف علت واقع اولسه یعنی الف و و او و یا حرفلرندن بری اولسه ذال معجه در نته کم افع
المتکلمین خواهه مجود این پیش بوقاعده بی برقطعه ایله بیان ایلشددر فی قطعه فی در زبان فارسی
فرق میان دال و ذال * یادگیر از من که این نزد افاضل منهم است * پیش از و در لفظ مفرد ک صحیح
و ساکنست * دال خوان آنرا و باقی جمله ذال معجه است * و شعرای عجمک استاد عالیجنابی
مولانا ظهیر فاریابی بوقطعه عربیه ایله بیان ایلشددر فی قطعه فی احفظوا الفرق بین دال و ذال
فهورکن بالفارسیه معظم * کل ماقبله سکون بلا وای * فهو دال و غیره ذال معجم * لفظ وای
حروف علتد و شهاب الدین احمد حکیم کرمانی مثال لر ایله واضح نظم ایلشددر فی قطعه فی هر کجا
ماقبل وی جز حرف علت ساکنست * همچو مرد و کرد و سرد و برد از دال خوان * هر کجا ماقبل
وی ساکن حرف علت است * همچو یاد و بیند و بود و یازده آنرا ذال خوان * مذکور قطعه لرنده
ماقبل ساکن و صحیح اولان کله لر دال مهمله و حروف علت اولان لر دال معجه به مخصوص
ایلشدر اما حروف متحرکی ذکر ایتما مشلر بوقصدی رجه حروف علت واقع اولنار ذال معجه
اولور و باقی اکثر ساکن و اکثر متحرک دال مهمله اولور اقتصایدر اما اصح بودر که ذال معجه بوزبان
زاکت بیانده اولمیه زیرا استادان مدققین و کمالان محققین شعرلرنده دال و ذال فرقی
رعایت ایتما مشلر در و دخی ذال ساکنه که افعال آخرنده لاحق اوله علامت فعل مضارع اولور داند
و شناسد * و کوید * و خواند * کبی و اگر کله ده فعل مضارع اولنه حرف می و یا خود همی داخل
اوله صیغه حال اولور میداند و میشناسند و همیداند و همی شناسد کبی و اگر مجرد
صیغه اولسه یا خود یا مضارع داخل اولسه صیغه مستقبل اولور بداند و شناسد کبی بوقصد
اصحاب و قوفلرندن بعضیلری می لفظی خالده و همی لفظی مستقبلا استعمال ایلشدر لکن
قاعده کلیه دکلمه و فعل مضارع جمعند دالک ماقبلنده نون کتور و ب جمع او قور لر مثلا دانند
و شناسند کبی و دالک مابعد نه هاء علامت کتور و لر اسم فاعل صیغه سی اولور دانند و شناسند
کبی والله سبحانه الوهاب فی حرف الزاء فی حرف زاء معجه مهرده که اوائل کلماته داخل اوله لسان

لسان عربیه اولان من وعن معنایین افاده ایدرگاهی الف دخوالیه از دیرلوگاهی در معناسنه که
 ظرفیت معناسن افاده ایدر واقع اولدیغی کلمه نك حرف اولی ساکن اولور اکثر حرف علت ایله
 مناسبی وارد زان و زین و زوکی و مابعدی حرف صحیح اولدقه مثالی شیخ سعدی بیت
 اگر روزی بدانش بر فرودی * زنadan تنك روزی ترنبودی * تون حرف صحیح در
 مزبور حرف زالا بد مابعدنه تابع اولور حرکات ثلاثه مثال فتحه شیخ سعدی بیت
 زآنکه که تراب من مسکین نظر است * آثارم از آفتاب مشهور ترست * مثال کسره مولانا
 جای بیت زان نسزد تهمت این درج را * زین زسدر ظلمت این برج را * مثال ضمه ایضاله
 بیت اربعین است که درهای فتوح * زوکشادست بخلو تکه روح * وگاهی کاف رابطه یه
 الحاق اولنور که حرف که در هاء علامتن حذف ایدوب زایی الحاق و کافه فتحه و یروب کزدیرلو
 والله اعلم فی حرف الشین فی حرف شین معجمه که کلمات آخریه لاحقه اولور ایکی قسمدر
 بر قسمی ضمیر غایب و بر قسمی علامت اسم مصدر در و قسم اول دخی ایکی نوعدر شوندن
 خالی دکلدر که یا اسمه لاحق اوله و یا فعله لاحق اوله اسمه لاحق اولدقه ضمیر غایب اولوب
 مضاف الیه معناسن افاده ایدر مثالی میرنظمی بیت ز روی ان ملک چچه منور شدد بستانش
 بهشت عدن باشد وقت رفتن باغ و بستانش * واکر فعله لاحق اولور سه مفعولیت
 معناسن افاده ایدر دیدش و شنیدش وغیره ماکی مثالی شاعر بیت باز آمد آن مهی که ندیدش
 فک مجواب * آورد آتشی که نمیرد هیچ آب * بویکی معنا دخی ظهیرک بوییتنه واقع در
 بیت دادیم دل بدست تو در پا میفکنش * غافل مشوز ناله وزاری و شیونش *
 بو شینک اتصالی احوالی تاء خطا بیه نك اتصالی حالی کبیدر و قسم ثانی که علامت اسم
 مصدر در امر مجرد صیغه سنه لاحق اووردانش و بخشایش و ستایش و خورش و پوشش
 کی که اصلاری دان و بخشاوستای و خور و پوش ایدی مذکور ایکی قسم شینک علامتاری
 و جمله خصایصاری اولدر که ضمیر غایب و مفعولیت معناسنه اولان شینک لایدما قبل مفتوح
 اولور و علامت اسم مصدر اولان شینک لایدما قبل مکسور اولور نته کیم مثال لرندن ظاهر
 اولور و گاهی قسم اول اولان شینک ماقبل مفتوح ایکن ضرورت حالنده ساکن ایدر لرنته کیم
 بوییتنه واقعدر شیخ سعدی بیت هر که مزروع خود بخورد خوید * وقت خرمنش خوشه
 باید چید * ودخی ضمیر غایب شینی اسمه لاحق اولوب جمله استعمال اولنق لازم کلدکه
 ایکی نوع جمعه الحاق اولنور بری ها و الف جمع صورتی اوله ایکی وجهله اولور بری اسم جمع
 عالی اوزن الحاق اولنور دلهاش و جها نهاش کی و بروجهی دخی شینک ماقبلنه بزیاکتور و ب
 دلهایش و جانهایش دیر لو بر جمع دخی الف و نونه اولور ماقبلنه فتحه و یروب اسبانش و کوانش
 دیر لرا کر مزبور شینک ماقبلنه و او واقع اولسه اوج وجه جائز اولور ساکن تلفظ ایتک
 اولور کیسوش کی و متحرک تلفظ ایتک اولور کیسوش کی و یای مفتوحه ایله کیسوش
 کی واکر حرف یا واقع اوله انده دخی اوج وجه جائز اولور مثلاً دوستیش کی یا حرفی ساکن ایتک
 دوستیش کی یا بی مفتوح ایتک دوستیش کی و بریادخی زیاده ایتک دوستیش کی
 واکر کلمه نك آخرنده هاء علامت اولان لفظه لاحق اولسه میانلرینه الف مجتلبه زیاده ایدوب

بنده اش و جامه اش دیرلر و گاهی اولور که هاء علامتی ساقط اللفظ ایدوب متصل ایدر لر
خزینده اش لفظنه خزینش دیرلر و مزبور سئین بر نوع جمعه دخی داخل اولور ادات جمعدن
اول کتوریلوب سرشان و دلشان و جانشان دیرلر و الله اعلم بحقیقه الامور فی حرف الکاف فی
کاف عربیه و اخر اسمایه لاحقه اولدقه ادات تصغیر در اول اسمک آخری ساکن ایسه
مفتوح ایدوب مابعدنه کاف عربیه ساکنه الحاق ایدر لر مردک و زنک و طفلک کی مثالی شیخ
سعدی بیت برو تا ز خوانت نصیبی دهند * که فرزند کانت بسختی درند * بیندیش ازان
طفلک بی پدر * وزاه دل دردمندش حذر * و گاهی تاء خطابک اولنه کاف تصغیر کتور لر
مثالی شیخ سعدی بیت قربانکت شوم پدرت را بزنبش * عیسی میرمی تو پدر راجه
میکنی * و شول اسمک آخرنده که هاء علامت اوله اول هائی بایه قلب و حرکت سن مفتوحه ایدوب
کاف تصغیر الحاق ایدر لر مثلاً خواجه نک تصغیرنده خواجیک و بنده نک تصغیرنده
بندیک دیرلر و گاه اولور که کاف تصغیر آخرینه یای خطایه و یای وصفیه الحاق ایدر لر
ویای و حدتله دخی استعمال ایدر لر مثالی لر می نلا غریبی فی نظم فی کشته خراب و شیفنه
خرد سالی * قدش نهالی چه نازک نهالی * جون آفتاب کشته جهان سوز رنگ کش
هر سو بر افتاب زابر و هلالی * شیرینی شکر لبکی شوخ چشمکی * مهر و یکی برو بکش
از مشک خالی * و دخی حرف که کاف عربیه نک کسر سهیله و هاء علامت ایله ادات رابطه در
ماقبلنی مابعدنه ارتباط ایچون ایراد ایدر لر اگرچه مثاله حاجت یوق لکن چونکه هر سوزه
پرشاهد التزام اولندی بر بیت نمی برندن استنکاف اولندی استناد لطیفی بیت جوهرم کده
خویشتمن پیام * عرضم نه بد بگری پایی * و کاف مزبور کاهی ادات اسم استعمال اولنوب
ذوی العقول ذاتنه دلالت ایدر لر عربیه فتح میله من هو معناسنه ترکیب کیم دیرلر مثالی لطیفی
بیت هر که در پیش آیدش بر میچهد ندان زند * هر که در پس میرود می پاید و ندان
کند * و مذکور که کاهی ادات تعلیل اولور عربیه کی معناسن افاده ایدر لر حرف المیم فی
حرف می ایکی نوع استعمال اولنور بر نوعی اوائل افعاله ادخال اولنوب مفتوح تلفظ اولنور
عربیه کی لامعناسنه علامت نهی درمکو و مخوان و مخور و مروکی و بر نوعی او اخر کلماته لاحق
اولوب ساکن تلفظ اولنور ضمیر متکلم در دانستم و موختم و کفتم کی و کاهی بو ضمیر متکلم متحرک واقع
اولور من و مرا معنا لر نه مثالی شیخ سعدی از بوستان بیت تو مولای مردان انفاک و بوم *
بر انکیتم خاطر از شام و روم * چو مولام خوانند صدر کبیر * نمایند مردم چشم حقیر * وله از
کاستان بیت کفتم که کلی بچینم از باغ * کل دیدم و مست شد بیوی * یعنی مست شدم حکیم
انوری بیت جستم ز جای و پیش دویدم سلام کرد * و آوردش چو تنک شکر تنک در کنار *
للقصه باز کشتم و آمد بحانه زود * در باز کرد و باز بیست در پس استوار * یعنی آمدم و در باز کردم
و باز بستم ظمیر فاریابی بیت سفر گزیدم و بشکست عهد و قربی را * مکر بحله بیستم جمال
سلی را * حله نام قبیله در خواجه حافظ بیت کل در برومی در کف و معشوقه بکامست *
سلطان جهانم بچنین روز غلامست * یعنی کل در برموی در کفم و جمع مراد اولند قد نفیس متکلم
مع الفیر معناسنه مذکور می ساکن اولنه بریازاده ایدوب میدانیم و می شناسیم و میگوئیم دیرلر

دیر لری حرف النون فی نون مفتوحه که اوائل کلماته داخل اوله عربی کی حرف ما کبی
 معنای نفی افاده ایدر کله یه متصل کتابت اولنور افعال و مصادر و اسم فاعل و اسم مفعول
 صیغه لرنه مثلا نداند و ندانست و ندانستن و ندانسته و نداننده کبی و نفی ذات و سلب
 صفات متعلقه قصد اولند قده هاء علامتله منفصل کتابت اولنور و اسماء جامده و اسماء
 مصادر و اسم زمان و اسم مکان و مبالغه صیغه لرنه و اسم فاعل که مفعولته متعلق اوله انک نفی
 و سلبی قصد اولند قده و قس علی هذا الباقی استناد لطیفی بیت جبری نه حیدری و نه دانا و کاملی
 داننده کلی و نه داننده دلی * و دخی نا حرفی نون و الفله در عربی لیس معناسند در ترکیه
 دکل دیدگری در بودخی ادات نفی اولوب یونکله توصیف قصد ایدر لر مثلا ناینا کبی کوری
 دکل دیمک او اور و ادات افعالده داخل اولور نادان و ناشناس کبی و اسمایه ده داخل اولور
 نامرد و نا کس کبی و دخی نون ساکنه که فعل ماضی آخینه لاحق اوله علامت مصدر در
 تفصیل احوالی مصادر بیاننده ذکر اولنور انشاء الله تعالی فی حرف الواو فی واو مفتوحه که
 عربی حرف عطف در فارسیه دخی حرف عطف اولور بین الکتبتین واقع اولوب کله اخرا بی
 کله اولی یه عطف ایتد که لابد مضموم تلفظ اولنور بعض محله معطوف علیها ضمه سیله
 اکتفا اولنوب بلده و او تلفظ اولنور و اللفظ یا خود یادن صکره واقع اولد قده و اوک اشباعی
 ظاهر اولور مثالی واحد من الشعر بیت پارسا و رند و صوفی و ظریف * و صفهای
 من شده در وقتها * و گاهی ضرورت وزن ایله همان آخر معطوف علیها ضمه سنه اشباع
 و ر و ب و او ی ساکن ایدر لر مثالی همام نیری بی بیت بر سر و چشم من کدر کن تا * جو نیاری
 بکل بیاری * و گاهی ضرورت محل ایچون و او مفتوح تلفظ اولنور مثالی مولانا شاه
 بیت ما بکدل و بکروی چه بین وان کل رعنا * افسوس که از هر طرفی روی دگر داشت * و گاهی
 و او ساکنه آخر کله ده اشباع ایله تلفظ اولنور یو حالت اکثر قوافی ده واقع اولور مثالی حکیم
 فردوسی بیت پیاموخته کژی رجاء و نی * ندانسته چینی و هم پهلوی * و اکرو او ساکنه کله ناک
 آخینه لاحق اولوب ما قبلنک حرکتی و او جنسدن اولور سه خراسانیلر قمتند ادات تصغیر اولور
 فی و دخی معلوم اوله که فارسیه و او معروفه و او مجهوله وارد بو تعبیر حرف یای محتایه دخی
 استعمال اولنور و او معروفه اولد رکده ما قبلنک اولان حرف مضمومه اولوب ضمه یه اشباع ایله
 حرکت و یربله و او مجهوله ما قبلنک اولان حرف ینه مضمومه اولوب ضمه سنه زیاده اشباع
 و یرلیوب تخفیف تلفظ اولنه کذلک حرف یانک ما قبلنده اولان حرف مکسور اولوب کسره یه
 اشباعی ظاهر اوله یای معروفه دیر لر تخفیف تلفظ اولنان یایه یای مجهوله دیر لر والله العلیم
 فی حرف الهاء فی حرف ها که آخر کله یه لاحق اولور بر قاج معنایه کور لیاقت * مقدار زمان *
 یعنی راتبه * هاء اصلی * هاء علامت * اولالیاق و نسبت معناسن افاده ایدر شمس فخری
 بیت شاه فرزانه شیخ ابواسحق * کدهمه کاراوست مردانه * و دخی مقدار زمان معناسنه
 و قدر و مرتبه ده دخی استعمال اولنور خواه حافظ بیت می دو ساله و محبوب چارده ساله *
 همین بسست مرا صحبت صغیر و کبیر * و دخی راتبه هر روز یعنی وظیفه و حساب همه عمر معناسنه
 خواه سلمان بیت کر چه کوی تو کند کعبه همه عمره طواف * پیش روی تو برو قبله همه روز

نماز * مثال دیگر وله بیت ای باز کشته از سفر کعبه مرخبا * از حج تست کعبه همه عمره
باصفا * ودخی های اصلی در که جمیع حالاته ها تلفظ اول نور کره و همزه کبی و بر نوعی ده هاء
علامت در که کتابت اول نور تلفظ اول نماز انجق ما قبله مک فتحه سن محافظه ای در کربه و بنده کبی
ینه ها صورت شده یازیا و در مثالی محمد صوفی * رباعیه * در هر مجلس چو کز آ آ کنده شدی *
با هر خس و خار در شکر خنده شدی * با مشرب هر که هست سازنده شدی * حاصل که
چو آفتاب تابنده شدی * ودخی حالت توضیفه و حالت اضافته ینه ها صورت شده یازیا و در
اما یا کبی او قنور نهایت اوزرینه بر همزه یازیا و در مثلاً شهزاده جوان بخت و نوباره باغ مکرمت کبی
والف و نون جمع اولند قن و یای مصدرینه الحاق اولند قن کاف فارسیه توسل اول نور شهزادگان
و بندگان کبی اسنان عربده آخونده هاء ثانیث اولان اسمها فارسیه نقل اولند قن بوقیلمدن
اولور غمزه و همزه کبی و یا خودتای اصلی کبی تلفظ اول نور اوزون تایازیا و در دولت و سعادت کبی و گاه
اولور که هاء علامت مخافه اتنه ضرورت وزن ایچون حرف ساکنه احتیاج واقع اولور
اول وقت صریح ها تلفظ اولند قن قیبحدر افصح بودر که فتحه بی سلکه رک تلفظ اولنه شویله که
نه صریح ها اوله ونه صحیح الف اوله مثالی استناد لطیفی بیت ای شاه ستمگر وی دلبر زهمه رعنا *
تاکی دل بیجان باشد بفرات خون کی حرف آلیاء بی حرف یا که آخر کلمه به الحاق اول نور
ایکی جنس در بر جنسی حروف معانی دندر و بر جنسی حروف مبانی دندر حروف معانی
اول حرف در که بسایط کلمات ترکیبیدن دکدر وضعه و دلالت غیره تبعیت لری یوقدر بلکه
مستقل وضعاری و دلالت لری وار در آخر کلمه به لاحق اولند قن متعدد معنای اولور ایکی
نوع در بری اسم مصطلح در که مستقل وضعی و دلالتی و مستقل مدلولی وار در یای خطا بیه کبی
و بر نوعی دخی حرف مصطلح در که مستقل وضعی و دلالتی و اما مستقل مدلولی یوقدر بلکه
مدلولی غیره مدلولی متمم معنای اولور یای و صفیه کبی اصول یای معانی بو ندر در
یای خطا بیه نک درت شعبه سی وار در یای استفهامیه و یای و صفیه و یای نسبت بویکی
نوع در و یای تخصیص و یای مصدریه ایکی نوع در یای تکمیل و یای فعل منافی و یای وحدت
بر شعبه سی وار در یای زائیده بوا صحاب اعمال اولان یا لایله یای مبانی اصول و فروع لریله
اون یدی نوع اولور اولای یای خطا بیه که لسان عربده اولان ضمیر متصل مرفوع معناسنه در
مثلاً عرب طور دک و اور دک دیمکه وقت و ضربت دیر عجم ایستادی وزدی دیر بویای عجمی
اول تالی عرب بینک فایده سن اظهار ای در تنه کیم تا کید ایچون ضمیر منفصل ایله ضمیر متصل جمع
ایدوب انت ضربت دیر عجم توزدی دیر وانت فعلت دید کلرینه عجم تو کردی دیر نته کیم
بو بیتنه واقع در حکیم فردوسی بیت تو کردی و رارستم داستان * و کرنه خری بود در
سیستان * و یای مذکورک شعبه لری که جمله خصایصندن در اواخر کلماته لاحق او اور کرک
اسم و کرک فعل و کرک مضارع اولسون مثلاً چونی و کردی و میکنی دیر لری یعنی نجه سن
و آیتدکی و آیدر میسن دیمک اولور مثال اول محمد صوفی کی رباعیه کی ای دوست که گفته
محمد چونی * عیشت بادا همیشه در افرونی * ایستاده بزیر آسمان چون آنم * کایستاده
بزیر دار باشد خونی * مثال ثانی وله کی رباعیه کی ای آنکه مرابده افزون کردی * وز

و نیز آیه شهر بیرون کردی * همگاری ما از دیچون کردی * کر نیست مرا تو هست
 اکنون کردی * ودخی میان خطاب ایدوب سن سن دیه جگ یرده تویی دیرل مثالی حکیم سنایی
 بیت چه کنم رحمت تویی و دویی * چو یقین شد که من مژم تو تویی * و مذکور حرف یا فعل
 مضارع داخل اولدقه کله ترخیم اولنور یعنی علامت فعل مضارع اولان دال کله دن
 اسقاط اولنوب یرینه حرف یا لاحق اولور فارسیه رسوخی و تمام و قوفی اولیا نر مند کور
 حرف یایی صیغه امرک مدخولی قیاس ایدر لر وی لفظی که مضارع داخل اولور
 مشترک در حال ایله مستقبل میانند اما اصح بودر که صیغه حاله مخصوص صدر زیرا کتب
 فقهیه ده مسطور در که اگر شاهد شهادتند کواهی میدم دیرسه شهادتی مقبوله در
 اگر کواهی دهم دیرسه مقبوله اولنور زیرا شهادت اتمکه و عدا اتمش اولور بونین ظاهر در که
 حاله مخصوص اوله و کاه می مذکور یا ننگ کله به لوقی رابطه واسطه سینه اولور مثلا کردستی
 و دادستی دیر یعنی سن اتمش سن و سن و یرمش سن دیمکه راست که ادات رابطه در کله
 مذکور به لاحق اولغله معناسن تغییر اتمش اول حالت مراد اولندقه همزه اسقاط
 اولنور و کاه اصلی اوزن ساکن قومی جائز در مثال اول استاد لطیفی بیت اختیار عشق
 بر کل مهتر نیست * سر نهادن اندرین ره سرور نیست * مثال ثانی حضرت مولانا بیت
 اهل عرفان زاد دین دوری است * این دویی اندر تو از مستوری است * و دخی یای
 استفهائی در که ادات استفهام عربیه در اما ترکیه اولان آخر کله ده کی می که کوردکی
 یکل کی ترکیه استفهائی در لکن فارسیه استفهام ایچون مستقل موضوع ادات یوقدر
 لاحق کله اولنه داخل اولان الفک حملند معناسی استفهام مراد اولنور و بردخی کله آخرینه
 لاحق اولان یای خطایه بعینها حملند مقام استفهام استعمال اولنور اول معنی ایسه قرینه
 حالیه ایله فهم اولنور مثلاً شنیدی و دیدی دیر لر سوال رنگند استندکی و کوردکی دیمکه
 مثالی استاد لطیفی بیت دیدی که چه کرد اشرف خر * او مظهر بردو جانی یک زر * و دخی
 یای وصفیه در معنای توصیف افاده ایدر وصف ایله توصیف ار اسنده بر نسبت غیر مستقله دن
 عبارتد یعنی لاحق اولدو غی کله ننگ مد اول و صغیسی اولان موصوفک حالی انکه قائم
 اولور و اکا دلالت ایدر اول کله مرکب اولسون زر کرکی کر کسه بسیط جامد اولسون سرد
 کی کر کسه بسیط مشتق اولسون شکمبا کی افاده توصیف قصد اولندقه اول کله لک آخر لینه
 حرف یا زیاده اولنوب زر کری و سردی و شکمبا کی دیتلور مثالی وقوعی نبریزی بیت بوده
 ام از تاب عشقت همچو زکامل عیار * او بد اند قدر زرها که باشد زر کری * میر محمد حسن
 تطمی بیت چنان ز سردی دی کشته آه در دل تنک * چو سنج از دهنم لعل کون برون آید *
 میرزا قلی بیگ بیت فراق میکشد و این زمان میگوید * سزای انکه کند تکیه
 بر شکمبا یی * بو وصفیت ایچون اولان یا کاه اولور که خد ف اولنوب مدخولی اولان کله
 کسره ایله تلفظ اولنور مثلاً نیکی دیه جگ یرده نیک ایله اکتفا اولنور مولانا کاتبی بیت دشمن
 چه غم که نیک کنایان اونکفت * گویند در عقب بدی میر پادشاه * و بدی دیه جگ یرده بد
 طایفه اولنور مولانا کاتبی بیت بد من دائما اندیشه داری * نه نیکست اینچنین نیکو بیندیش

و خوزیزی دیه جگ یرده خوزیز دیمک ایله معنی تمام اولور مولانا کاتبی بیت تیغت نکرد
میل بخوزیز کاتبی * آخر چه کرده ام که چنین زار میکشی * بویانک بر نوعنه یای مصد ریه
دیر لر مصد ن مخصوص اولان یادن غیر یرد که حالت توصیفده وصف کله ایتدوکی کبی حالت
اضافته دخی اول عملی ایدر مثلا سروری کرد و جوهری بودد یرلر که معناسی سرور لک ایتدی
و جواهر جی ایدی دیمک اولور مثالی طالب آملی بیت ان کور باطمان نشناسند از سفال *
یا آنکه خویش راهمه کیرند جوهری * و دخی یای نسبت در که لاحق اولدوغی کله نک
میل لولنه نسبت معناسن افاده ایدر ومد لولنک مجموعندن وصف نسبی حاصل اولور
مثلا عربی کبی که عرب طائفه سنه منسوب و عجمی که ولایت عجمه منسوب دیمک اولور
مثالی نعت شریفده مولانا جامی بیت فهم رازش نکم او عربی من عجمی * لاف مهرش
چه زخم او قرشی من حبشی * و نسبت دخی ایکی نوعد بری نسبت لازمه در که متغیر و متبدل اولماز
و بریده غیر لازمه در که متغیر و متبدل اولور مثلا زبان تازی دیر لر انده اولان یا نسبت
لازمه غیر مطلقه در و بعض کسنه ایچون کتا بی دیر لر انده اولان یا غیر لازمه در که کتب سماویه دن
غیری یه ده انتقال جائز در که اول کتبی نکه کتبه نسبی غیر لازمه در و فارسی و دری و پهلوی
دیر لر فارسه و دن و پهلوه منسوب دیمکدر مصری و شامی و رومی کبی و کاه اولور که
مذکور یای نسبینک تأکید نسبت ایچون آخینه بزتون زیاده ایدوب مشکین و سنکین کبی
او مقوله نسبتک ایکی حالی وارد بری بو که نسبت ایچون اولان یا منسوب الیهک ماده
وجودینی بیان ایچون اولور مثلا توجدن دوزلشی سنه یه رو بین و طاشدن دوزلشه
سنکین و د موردن یا پلشه آهنین دیر لر بری دخی بو که منسوب الیهک بعض اوصافی بیان
ایچون اولور مثلاً رنگنی بیان مراد اولنسه مشک رنگنده اولانه مشکین دیر لر خواجه سلمان
مصرع * مه تابان مادارد شب مشکین بردوشش * قرمزی کله کل آتشین دیر لر مولانا هاتمی بیت
از آتش تب چو عارضش سوخت * همچون کل آتشین برا فروخت * کاه اولور که تأکید
نسبت ایچون اولان نودن مقدم بر الف زیاده ایدر لر مثلاً دیار پهلوه نسبت اولندقه پهلوانی
دیر لر اول دیان منسوب اولان لسان مراد اولنور شاعر دیمشدر بیت کشاده زبان و جوانیست
هست * سخن گفتن پهلوانیست هست * کاه اولور که الف و نونک نصکره یادن بدل برهء نسبت
زیاده ایدر لر مثلاً ملوکانه و عاقلانه و عارفانه دیر لر کاه اولور بر کاف فارسی زیاده ایدر لر که اوده نسبتده
زیاده اولنه کلمشدر مثلاً جدا کانه دیر لر جدا یه نسبتده شیخ نظامی * مصرع * جدا کانه در
هر فنی یکفنی * کاه اولور که بو کاف یا یله ده جمع ایدوب زند کانی و سنه کافی دیر لر کاه اولور که بو کاف
یادن نصکره کتورب نزدیک و تاریک و یاریک دخی اوله در کاه اولور که انجق کافی کتور لر کر دکان
کبی کو دکانده اوله در که ده نسبی وارد در الف و نون تأکید نسبت ایچون اولدوغی کبی کاه اولور که
معنای ظرفیت افاده ایدر مثلاً بامد اده دیه جگ یرده بامد اده دیر لر مولانا جامی بیت بد بکر
رز یوسف بامد اده * که شد دلها ز فیض صبح شادان * و نو بهارده دیه جگ یرده نو بهاران دیر لر
مولانا جامی بیت نو بهاران خلیفه بغداد * بزم عشرت بطرف دجله نهاد * صحکاهان دخی
بویله دروله ایضا بیت چو شد تاریخ مشرق صحکاهان * چو سیب سیب چون سیب صفاهان

صحاحان * ودخی مذکور یا گاه اولور که تخصیص ایچون استعمال اولنور و خصوصیتی احد ضدینی
 آخره تخصیص ایچون استعمال طریقیله استعمال ایدر لرمثلا انکشتیری دیولر آخرنده اولان
 یا خصوصیه در پرمق که انکشت در یوزک اکا مخصوص اولمغه انکشتیری دیولر اول خصوصیتی
 ناکید ایچون یاد نصیحه نون زیاده ایدوب انکشتیری دیولر و دخی مذکور یا آخر مصدر ده لاحق
 اولوب همیشه واستعداد معناسن افاده ایدر مثلا کفتی و خوردتی دیولر سویلیه جک و بیه جک
 قییک اولور مراد سنو بلکه لایق سنوز و بیکه حاضر نمش طعام در او بلکه مستحق آدمه
 کشتی دیولر ته کم بویتقه واقع در سینی بحاری بیت شمع در مجلس اگر با تودم از نور زند * کشتی
 سوختنی است و او یختنی * و کینه جک نسنه یه رفتی دیولر مثالی بیت چون توان رفتی راد است
 در بند * کره بستن موران در شکم چند * و گاه اولور که لیاقت معناسنه ده استعمال ایدر لرم
 مثلا آوردنی دیولر پیشکس مراد اولنور کتور نمکه لایق نسنه دیک اولور نته کم
 مولانا هانقی بیت ز آورد نیهای شاهانه نیز * دران عرضکده برد بسیار چیز * همیشه معناسنه
 اولان یا یله بیاتک فرقی غایت دقیقدر قییمه چی مذکور یا دخی گاهی مجرد تنکیر ایچون استعمال
 اولنور تنکیر قصد اولند قده مصادن الحاق ایدر لر شمس فخری * نظم * من سر کشته کشتی
 هر دیاری * ندیدم مثل خسرو شهر یاری * جمال الدین ابوالحق که اورا * نباشد روز بزم و روزم
 یاری * بو یانک یای وحدتله معنای غایت قریبدر فرقی دقیقدر رسوخ قلمی اولان ییلور
 ودخی فعل ماضی آخینه لاحق اولور که حکایت حال ماضی معناسن افاده ایدر و یا خود
 متعلقترینک حالتیله اتصاف قصد ایدوب استعمال ایدر لر شاه ناصر خسرو * نظم * من زدست
 این خزان آخر بیغان بر شدم * ورنه هرگز آدمی دیدی که او عنقاسنی * پشت این مشت
 مقلد خم که کردی در سجود * ورنه در جنت امید قلبیه و حلواسنی * نثر * و گاهی حکایت
 حال ماضی قصد اولند قده فعل آخینه دخی لاحق اولور مثالی استاد فرخی بیت کر پذیرفتی
 نکارا خویش قربان کردمی * کر قبولت آمدی ترک سرو جان کردمی * ودخی یای مذکور
 اسما و افعال آخرنده لاحق اولوب معنای وحدت افاده ایدر یعنی مدخولنک مدلولندن
 معنای وحدت ظاهر اولور بو حالت اکثر اسما ده استعمال اولنور مثالی شیخ سعدی بیت
 ظالمی را خفته دیدم نیمروز * کفتم این فتنه است خوابش برده به * دیگر لطیفی بیت
 پادشاهی راستدم بنده کنون * کاهل عالم تابع فرمان اوست * ودخی گاهی اشباع حروف
 ایچون بر یا زیاده یا زرر اما کلمه ده معناسنک اشتراکی بو قدر یعنی معنای کلمه یه افاده سی
 اولوب انجق ما قبلنده اولان کلمه نیک آخر حرفی اشباع ایدر اکایای زا پده دیولر مثالی بیت
 اگر بشمه لطفش شروع شرح افتد * هزار خامه و کاغذ وفای آن نکند * بودنی معلوم اولاکه
 کیانی و خسرو اینده اولان یا لرمثالی یا حرفی دخی بر نوع نسبتدر اما الف و نون جمع ایچون دکلد
 بلکه اول حرفلرک زیاده سی قاعده لسان عربدر که اول قاعده اوزن تعبیرات نسبتدر مثلاً
 اسکندرانی دیولر اسکندن منسوب دیمکدر ودخی بر حالت وارد در قرینه سابقه ایله صکره کلان
 حرف یا کلمه دن ساقط او اور مثالی حکیم انوری بیت تاروی بخرطه خراسان * آوردی وماندم
 خطارا * یعنی ماندمی و جنس یانک بری دخی سبانی اولدوغی حرف یای بیاینک اولنده ذکر

اول نشیمنی حروف مبانی شول حرف در که بساط کلمات که وسائط حروف معلومند در انزوف
مربک اولوز مثلا بنیای و سرای و بجای کبی که ترکیبی اول ادات ایله صورت ترکیب بولوز
اول یا رده مستقل وضع و دلالت اولوز بلکه موضوع اولان لفظک و لفظ دالک جز و لری
واقع اولوز یای نی و کی وی دخی اول قبیلند در حروف عواملی که اول مجتهد ذکر اول نشیمنی
اون ایکی حرف علی قدر الامکان تفصیل و بیان اولندی بعد ذلک قواعد آخری بیانه شروع
اولندی والله المستعان فی قاعده اشتقاق فی معلوم اوله که ارباب لغت قلمه زبان فارسیه
اصل مشتق منه فعل ماضی در ماضینک آخر حرفی ایکی حاله ن خالی دکدر یا تاء ساکنه
اولوز دانست و شناخت و اموخت و گفت و گذشت و رفت کبی و یا خود دال ساکنه
اولوز آمد و رسید و خواند و کرد و خورد کبی کله نک آخر حرفه فتحه و پروب آخرینه نون
مناکنه کتور لر مصدر اولوز دانستن و شناختن و اموختن کبی و قس علیه الباقی و دخی آمدن
و کردن و الباقی مثلها و اگر نون ساکنه دن صکره بر یای ساکنه زیاده ایدر لر ایسه صغیه
اسم زمان و صیغه اسم مکان و مناط فعل اولوز مثلا خواندن فی وقت و نمودن فی جای کبی و مثلها
الباقی و اگر صیغه ماضینک آخرینه ها علامت الحاق اولسه صیغه مفعول اولوز مثلا
دانسته و شناخته کبی و هر صیغه ماضینک مجهولی اول صیغه نک مفعولی صیغه سیدر شده
لفظی ضم اولسه مثلا دانسته شد و شناخته شد و خوانده شد و رسیده شد کبی زیرا
فارسیه مفعول اسم صیغه سنه شاملدر و اشتقاقیه بوصیغه لردن و امثالندن غیریده تبدیله
و تغییر واقع اولوق قاعده لازمه در حذفه و زیاده ایله و ابدال ایله و عکسی ایله محذک
لقتضای حسیه مثل لری اقلاب تعریفنده معلوم اولوز و هر صیغه امرک اولی که الف واقع
اوله و اکایای ایجابیه لاحق و یا خود می ناییه داخل اوله لابد الف یایه و میه تبدیل اولوز
مثلا آرامیدن و آسودن و افکندن کله لیتک امرنده و پینده بیارام و بیار آمدن و میارام
و میار آمدن و بیاسایند و بیاسای و میاسایند و بیفکن و بیفکنند و میفکن
و میفکنند دیر لوقس علیه الباقی فی قاعده اقلاب و ابدال بویه در که کله ماضینک
امر و مضارع اولسه سنه اتفاق لغویین اوزن قاعده بویه در که کله ماضینک آخر حرفی امرنده
ترخیم و مضارعنه داله ابدال اولوز مثلا ماضینک آخر حرفنک ماقبلی خا اولسه امرنده
و مضارعنه زاحرفنه ابدال اولوز و اموخت کبی امری آموز و مضارعی آموزد اولوز
و ساخت کله سنک امری ساز و مضارعی سازد اولوز و ماضی سنه خا اولان کله لر با قدر که
ابدال اولوز لر مثلا شناخت کله سنک امری زا اولوق ممکن دکل انک تو اخیسی اولان سینه
ابدال اولوز که امری شناس و مضارعی شناسید اولوز اما افراخت و افروخت و دوخت
و یخت و سوخت بونا جمله زایه ابدال اولوز لر و اگر کله ماضینک آخر حرفنک ماقبلی سین
ساکنه و الف معتمده اولسه حرف مکسورن ایله اول سیننی حذف و مکسوری مفتوح ایدر لو
مثلا دانست کله سنک امری دان و مضارعی دانند اولوز کذلک شایست کله سنک امری
شای مضارعی شاید و کذلک داشت کله سنک سیننی زاء مهمله یه ابدال اولنوب امری دار
مضارعی دارد اولوز و اگر کله ماضینک آخر حرفنک ماقبلی فاعله ساکنه و الف معتمده اولسه یا

یا حرفنه ابدال اولنور و یا یله فا از اسنده توانی اولدوغی جهتله مثلثا تافت کلمه سنک امری
تاب و مضارعی تاب اولور شتافت دخی بویله در امری شتاب و مضارعی شتاب اولور یافت
دخی بویله در امری باب و مضارعی باب اولور و اگر کلمه ماضینک آخر حرفی دال اولان صیغه لردن
بر کلمه نك آخر حرفنك ماقبلی یا ساکنه اولسه اول یایی حذف و ماقبلی مفتوح ایدر لر مثلا
رسید کلمه سنک امری رس و مضارعی رس اولور و شنید کلمه سنک یاسی واوه قلب
ایدوب امرنك سنور و مضارعی سنور دیر لور و درخشید کلمه سی رسید کبید و امری درخش
و مضارعی درخش اولور و اگر آخری دال اولان کلمه لردن بر کلمه نك آخری دال و ماقبلی
الف معین اولسه افتاد و نهاد کبی امری افت و نه و مضارعی افت و نهید اولور و اگر دال
ماقبلی واو اولسه نمود و فرمود کبی واو الفه قلب و برینزاده اولتوب امری نمای و فرمای
و مضارعی فرماید و نماید اولور و اگر دال مذکور نك ماقبلی را ساکنه اولسه خور دو برد
کبی امری حذف دال ایله خور و بر و مضارعی را ساکنه ماقبلی مفتوح ایدوب خور دو برد
دیر لور سائر لری جمله بوناره قیاس اولنور و احوال جمع و مضارعی جمع و مضارعی جمع استعمالند
قاعدیه بودر که لفظ مفردینک آخرنده دال ساکنه و ارایسه ماقبلنه بر نون زیاده اولنور مثلا
خورد جمع خورند و آ مثامد جمعند آ شامند دیر لور و اگر اصل کلمه نون و ارایسه بر نون
دخی زیاده ایدر لر مثلا داند و ماند لفظ لرنده داند و ماند دیر لور و اگر مضارعی کلمه سنک اول
حرفی همزه مفتوحه اولور سه یایه قلب و باء استقبال داخل ایدر لر مثلا آمد و آورد لفظ لرنده
بیامد و بیاورد دیر لور آمد لفظنک امری که الف ممدوده در آ کلور یا لکر استعمال
اولنور و غندن حرف یا زیاده ایدر لر آی اولدی قاعده مذکور اوزن باء استقبال ادخال
ایندیر لری اولدی استعمالند نوع ثقلت بولمغله الی یا یله قلب مکان ایدر لر بیام اولدی جمله
استعمالند بیامند و بیایند دیر لور و بیاورند دخی بویله در و اگر مضارعی کلمه سنک اولنده
حرف می وهمی واقع اولسه اول کلمه خاص مخصوص اولور میداند و همیداند کبی مرقوم حرف لرنده
باء استقبال که باء مضارعی دخی دیر لور ادخال اولسه اول صیغه مضارعی اولوب مستقبله مخصوص
اولور بیداند و بگوید کبی باء مستقبله احوالی بومقدار ایله اکتفا اولندی و قس علیه الباقی
قاعده غیر مشتقه فی اسماء غیر مشتقه که صیغه امریله مرکب اوله اسم فاعل معنای
فاده ایدر لری اصطلاح لغویین ده و وصف ترکیبی دیر لر مثلا سخندان و شعر شناس و کشور کشا
و کیشی ستان کبی ترکیب بر اسمی لفظی ایله تعبیر ایند کلمه معنایه سوز باجی و شعر اکیچی و اقایم
آچچی و جهان آلیچی دیمک اولور سخندان اصلند داننده سخن و شعر شناس شناسند شعر
ایندی تا لفظ لرنده نوع ثقلت اولدیغی اجلدن داننده و شناسنده که مبتدادر دال مضارعیله هاء
علامتی حذف ایدوب خبر لری که سخن و شعر در تقدیم ایدوب سخندان و شعر شناس
ایدیر لور و وصف ترکیبیلر ده دخی حال بویله در قاعده اسم فاعل فی بودر که کلمه مضارعی
دال نك ماقبلنه نون و مابعد نه هاء غیر ملفوظه کتور لر و اگر کلمه نك اصلند دال دن مقدم نون
و ارایسه بر نون دخی زیاده ایدر لر مثلا داند که صیغه مضارعی اسم فاعل ایتمک مراد اولند قاعده
وجه مشروح اوزن آخر حرفی که دال در ماقبلند اولان نون اصلینک ماقبلنه بر نون و مابعد نه

هائ علامت کتور و ب داننده دین سائر صیغه لدخی بو منوال اوز در و بر قاعده لدخی صیغه امر ک
آخرینه الف ایله نون زیاده ایدر لراسم فاعل اولور بوی و کوی و خوان لفظ لینه الف ایله
نون زیاده ایتد که پویان و کویان و خوانان اولور و سو پاجی و او قویجی و پاجی دیمک اولون
مثال اول میرا یو المعانی بیت شکر پویان چوصبا وقت سحر در کویش * پاسبانی بکنند دل
به وایش همه شبه * مثال ثانی ابراهیم فاروقی بیت دشمنان سگ نهاد دوزخی ماوات را *
اخستوا کویان زبانی میکند بیس العذاب * مثال ثالث حکیم انوری بیت رزم ایشان چو
سعیر است که در حفره او * اخستوا خوانان بشمشیر کنند نیرانی * اخستوا جمع اخسأ در اخسأ
الکلب دیر یعنی کویکی سوردی دیمکدر واسم فاعله بر قاعده لدخی آخر کلیه امره بر الف الحاقیه
اولور مثلا پویا و کویا و خوانا و قس علیه الباقی قاعده اسم مفعول قاعده کلیه
پویله در که کله ماضینک آخر حرف مکسور و یا مضموم و یا خود ساکن اولسبه مفتوح و مخرب
ایدر لرهاء غیر ملفوظی کتور لر مثلا دانست و خفت صیغه لرینک تارینی مفتوح و هاء غیر
ملفوظی الحاق ایروب دانسته و خفته دیر لر و کذلک خور دو آ شامید صیغه لرینک دالرینی
مفتوح و هاء غیر ملفوظی الحاق ایروب خورده و آ شامید دیر لراسائر صغیه لدخی
یوقیاس اوزن در اجمال کلام اسم فاعل مضارع دن واسم مفعول ماضی دن اولور قاعده
نقی فی لسان فارسیه نفیک قاعده سی بودر که صیغه ماضی و صیغه مضارعک اول کله لرینه
نون مفتوحه موصوله ادخال ایدر لر مثلا دانست و کفت کله لر که فعل ماضی ایدی اول لرینه
نون مفتوحه متصل اولد قند انست و نکفت اولدی معنای که بلدی و سو بلدی در و داند
و کوید کله لر که فعل مضارعدر اول لرینه نون مفتوحه متصل اولد قند نداند و نکوید اولدی که
معنای بلز و سو بلز دیمکدر بونون مفرده یه عربیه نون نافیه دیر لر معنای کله بی نقی
ایتد و کچون قاعده نعی فی لسان فارسیه قاعده نعی صیغه امره میم مفتوحه مفرده
ادخال ایدر لر علامت نعی در مثلا دان و خوان و خور کله لر که صیغه امره میم مفتوحه ایله
مدان و مخوان و مخور اولور معنای که بله و او قومه و یه دیمک اولور نون نافیه که لسان عربیه
حرف ما معناسن افاده ایدر ما زید قایماد پر لر فارسیه زید نخاست دیمک اولور و میم ناهیه که
هر یه حرف لا معناسن افاده ایدر که لارجل حاضر ادیر لر و بردخی لا تقل کلاما دیمک معناسن
فارسیه سخن مکودیر لر بویکی حرف که نون نافیه و میم ناهیه عربینک ما و لا حرف لر کی در که
معارفه و تکراره و مبتد او خیره داخل او اولور و لکن فارسیه مبتد او خیر عبارتی شایع دکلر
اول ادالک معناسی مخلنده مضاف و مضاف الیه تعبیر یله مستعملدر قاعده نعت فی صیغه
ماضینک آخرینه الف و راضم ایدر لر نعت معناسن افاده ایدر خریدار کی که خرید فعل ماضی در
صا تون آلدی معناسنه آر حرف لر کی که الف و راضم اولند قده خریدار اولدی که معناسی
صا تون ایجی دیمکدر قی مناط فی لدخی بویله در لکن اسم مصدر الف و راضم اولیجق
مناطق اولور نمودار کی معناسی کوستریجی دیمک اولور استاد روم کمال پاشا زاده مرحوم
بومحله بیورر که دیدار لفظی کفتار کی در و زفتار لدخی اوله در ترکیبی خفی اولان الفاظ مرکبه
دندر که دیدارک بر جزوی دیدو بر جزوی آر در که معناسی کورمک کتور یجی دیمک اولور آر

آراسم فا علدرا آور دندن اصلی آرند در که ترخیم اولمشدر ترخیم کله آخرندن بعض حروفک
 مقولی در که لسان فارسیه شایعدر و گفتارک معنای ترکیبی سوز کتور مجیدر بومقوله به باعث
 فعله فاعل اسمن استعان ایدر لترتیب و ترکیب مقتضا سنجه عبارت آرکه مضافدر کفت اوزرینه که
 مضاف الیه در معنای عام ترکیبی دن معنای خاص علمیه نقل اولیحق قاعده ترکیب تغخیر
 اولنوب مضاف الیه تقدیم اولندی بو تعبیر نقل مذکورک جمله علایندندر مولانای موسی
 الیهک کتابندن عبارتی بعینها نقل اولندی قاعده جمع فی معلوم اوله که لسان فارسیه
 تنبیه ایچون ادات یوقدر واحدنی یوقاروسنی ادات جمله ادا ایدر لراسمانک جمعند قاعده
 مقرر لری بودر که اگر اسم ذوی الار واحدن اولوب آخری ساکن اولورسه الف ونونله
 جمع ایدر لرمثلا آدمی و پری و جنی کبی جمعند آد میان و پریان و جنیان دیر لرو مردوزن
 جمعند مردان و زنان دیر لرو اگر اسمک آخرند هاء علامت واریسه مذکور الف ونوندن
 مقدم بعض یرده هاء علامتی کاف عجمی به ابدال ایدوب جمع ایدر لرمثلا فرشته وخواجه
 وبنده کیلارده فرشتگان وخواجگان وبتد کان دیر لرو برنوع جمع دخی اگر اسم اجماددن ایسه
 اکثریا آخر اسمها و الف کتوب جمع ایدر لراسمک آخری متحرک وکرکنسه ساکن اولسون
 مثلا آسمانها وزمینها ونامها وجانها و سنگها و آبها وبادها و خاکها کبی بوجمله بر قبیلندندر که
 مذکور اسمک آخر لری بعض متحرک و بعض ساکندر بوجمله اعتبار اولنتر بر مثال دخی کل و لاله
 جمعند کلها و لاله هادیر لرمثالی استاد بیت من همچو آب و خاک و تو آفتاب و ابر * کلها و لالهها
 دم ارتو بیت کنی * اما اگر جماداتک بعض جهته حیوانه مشابهی واریسه نموی اولدوغی
 تقریبه اولمقوله ده ایکی وجهله جمع جائز اولور از جمله درختک بروجهله جماداتدن جمعند
 درختها دینلور و بروجهی دخی نموی اولمغله درختان دینلور نته کیم شیخ سعدی بیت برک
 درختن سبز در نظر هوشیار * هرورقی دفترست معرفت کرد کار * واعضای وجود انسانه
 دخی ها و الف ایله جمع واقع اولور مثلا تنها و جانها و سرها و چشمها و دستها و پایها دینلور
 کمال بخندینک بو بیی مناسب دوستدی بییت خوش میشدی خرامان چون سر و عقل میگفت
 خوش میروی به تنها تنها فدای جانت * اولکی تنها یا لکر صکره کی تنها جسدر دپکدر
 مثال دپکر بیت زبان تیغهای چاکر و سیر * شده دیر جان جانها چاشنیکیر * اگرچه
 ها و الف جمعی ذوی الار واحد جائز اولوب کسها و مردها و زنها دینلور بلکه الف ونون ایله کسان
 و مردان و زنان دینلور و حیوانات جمعند دخی جائز اولوب کاوان و ستوران و خران
 و شتران دینلور شیخ سعدی بیت ندیدستی که کاوان در علف زار * بیالاید همه کاوان ده را
 مثال دپکر وله بیت سران خیل پیراهن دریدند * دمویا لستوران را بریدند * وله ایضا
 بیت کاوان و خران بار بردار * به زاد میان مردم آزار * اما اشترو ذوی الار واحدن ایکن
 ها و الف ایله جمعنی جائز کور مشلر نته کیم کاتینک بو بییتند واقعدر بیت کریم از شتران سپهر
 و حجره خاک * که حجره راست شترهای مست پیرامن * و آفتاب و ماه ذوی الار واحدن
 دکل ایکن حرکت و سیر لری اولمغله خلاف قیاس الف ونونله جمع اولمشلر شیخ سعدی * نظم
 کرد ایان یعنی اندر روز محشر * بهخت و ملک بر چون پادشاهان * چمان نورانی از فرعیادت

نوکونی آفتابا شد و ماهان * بوکه مثال اشجارده الف و تون جمعی خلاف قیاس ابکنینه شیخ
 سعدینک بیت پیراهن سبز درختان * چون جامه عید نیکبختان * بردخی بیت برک درختان
 سبزر نظر هوشیار * هر ورقی دفتر بست معرفت کرد کار * دیدوکی ظاهرا نموی اعتباریله در زرا
 درخت تعبیری اغاچه حالت خضیرتی و نموی و ارا بکندر بعد القطع درخت اطلاق صحیح و لایزالکه
 بدنه ستون و شاخزیننه چوب و یا نغفه صالح اولاننه هیزم دینلور و اولحل بوادات ایله جمع اولنوبوب
 بلکه ها و الفله جمع اولنور چوپها و ستونها دینلور و قبل القطع انسانیک اعضاسی ها
 و الف ایله جمع اولندی بی کبی اشجارک دخی ها و الفله جمع اولنوبوب شاخها و برگها و میوه هادیرلر
 و بعض کلیه آخرنده که هاء علامت اوله جمعند خذف ایدرلر مثلا یا دها و جامها دیرلر انجق
 فقهه ایله اکتفا اولنور نته کیم ابراهیم فاروقی بیت بدورت جامهای خوب و فاخر * همه دم شاعران
 پوشند و نوشتند * بو بیتله سکون میله ده تجوز اولنمشدر ق قاعده ست ان ن لفظستان
 اکثر مکان مراد اولنان پرلده استعمال اولنور مثلا شهر اولان یره شهرستان و بزاز لر بیع
 و شرایت دکلری یره بزازستان و طاشلور یره سنکستان و طاع اولان یره کوهستان و کللکه
 کستان و چمنلور یره چمنستان دیرلر بونلر جمله اسم مرکبدر و رایحه لور یره بوستان دیرلر اصلی
 بوی ستاندر تلفظی غلیظ اولعله یاسنی حذف اینمشلر و کیده رک و اوین دخی قالدیروب
 بوستان ایله اکتفا ایلدیلر مثالی مولانا جامی بیت درین بوستان سرای پر نطان * نمائنده باز
 چون چشم ستان * حقیقتله ستان لفظی مکان معناسنه مخصوص دکلدر زمان ایله
 مکان ارا سنه مشترک بر لفظدر که زمان مراد اولند و دخی محله دخی استعمال ایدرلر مثلا یاز فصلنه
 تابستان دیرلر معنای ترکیبی حرارت زمانی دیمک اولور زیرا تاب لفظیک کر چه بر قاج معناسی
 وارد از جمله بر معناسیله اسی در بونله اول معنا مراددر کذلک قیش فصلنه زمستان دیرلر
 معنای ترکیبی بر و دت زمانی دیمک اولور زیرا فارسیله صوقلغه کسر زا ایله زم دیرلر مراد صوق
 زمانی دیمک اولور بو تفصیل مرحوم کمال یاشازاده نیک تعبیریدر بیوردر که طیراغک طبیعه بارد
 اولدوغندن کسیر زاء معجه ایله صوق معناسیله اولان زمک آخرنه یای نسبت کتوروب
 و نسبتی تا کید ایچون برنون زیاده ایدوب یره زمین دیرلر اما جمیع فرهنگرده زمین زاء مفتوحه
 باینده مسطور درو بهارستان دخی بو قبیلندر اما خارستان و کستان معنای اول قبیلندندر که
 مراد مکاندر اما دلیستان ایکی قبیلندندر دکلدر معنای ترکیبی ککوکل آ ایچی دیمکدر اصح بودر که
 دلیستان یازلد قله لام ستانه وصل اولنوبوب منفصل یازله ترکیب آخر اولدوغنی ظاهر اوله اما
 کاستانده وصل جائزدر نته کیم بو بیتله واقعدر بیت این آ بادست دل ای دوستان * چشمها
 در کاستان در کلستان * دل ستانک ستانی مشتقدر ستانندن لفظندن اسم فاعلدر آ ایچی
 معناسیله اصلی ستانده ایدی ترخیم اولندی ق قاعده دان ن بعض یرده که لفظ دان واقع
 اولور ایکی حالدن خالی دکلدر * یا مرکبدر سخندان کبی و یا خود اصلدر جز دان کبی سخندانده
 اولان دان مشتقدر دانستندن اسم فاعلدر معنای ترکیبی سوز با ایچی دیمک اولور اما جز دانده کبی
 دان اسم جامددر طرف مکان معناسیله مخصوصدر نته کیم سابقا ذکر یره مرور ایلمنستان ایله
 بونک ارا سنه ایکی جهتله فرق وارددر یره بودر که سا نک عمومی وارددر طرف مکان و طرف زمان

زمان معناسنه ده استعمال اولنور کلام مذکوره و دانك انجق خصوصی وارد طرف مکان معناسنه
 ایکنی فرق بودر که ستان لفظ نحو بدری یعنی نحو بلاصطلاحی اوزن طرفدر مطروفی احاطه
 ایتمکه و اکانوع اختصاصی اولق بومعنایه اولان طرفه لازم دکدر و دان لفظ لغویدر مطروفی
 احاطه ایتمکه و اکانوع اختصاصی اولق اهل لغت یاتمه که طرفه معتبردر مثلاً خامه دان اول
 طرفدر که ایچنده خامه طور و خامه دان دخی اویله در و شمعدان و نمکدان بومقوله لکه طرفدر
 مطروفه اختصاصی وارد شول اعتبار ایله که اول مصباحت ایچون وضع اولمشدر اما خاندان
 اول معنایه دکدر زیرا خاندان لسان عربی کی حرم دیدکاری مکاندن عبارتدر که عرب خاتونله
 حرمله کنایه ایتدکاری کبی عجم خوانین اولدوغی یه خاندان ایله کنایه ایدر لمثالی شیخ سعیدی
 بیت با بدان یار گشت همسر لوط * خانه دان نبوتش کم شد * عجمه منکوحه یه همسر
 دیر لرو خانه دان مراد حرمدر اصل کلام همسر لوط با بدان یار گشت و حرم نبوتش کم شد
 دیمکدر بومعنادن ایکی عبارتله تعبیردن مراد اطناب طریقیله سلوک تفنندر قاعده
 کاه بی کاه لفظی کاف فارسیله اسم زمان ایله اسم مکان اراسنده مشترک اولان معناسنه اسمیدر که
 کاهی اسم مکان معناسنه استعمال اولنور چرکاه و خیمه کاه و کیزکاه و کارکاه و کاهی
 اسم زمان معناسنه استعمال اولنور سحرکاه و چاشتکاه و چاپکاه کبی بونار جمله لفظ مرکبدر
 و ترکیبوی اضافتسزدر اما چاپکاه اضافت ایله ترکیب اولمشدر مجلس معناسنه که موضع ایله
 کاهدن مرکبدر و معنایینک فرق وارد رتبه کیم بویتمه واقعدر بیت کل رویش نمودان رشک
 مام * شد چون سخن کاشن جا پکام * و جایگاهک بومعناسی دخی اوتورا جق بردر که اصلی
 جای کاه ایدی یا نیک کسریله که علامت اضافتدر علمیه نقل اولنیجق حرکتی سکونه تبدیل
 اولندی و مذکور کاهدن زمان قصد اولنان یرده که استعمال اولنور بریده صبحکاهدر
 رتبه کیم خواجه حافظ بیت مرو بخواب که حافظ بیارکاه قبول * زورد نیمشب و درس صبحکاه
 منست * ورددن مراد مداومت و درسدن مراد تکراردر و مذکور لفظی کاهی جمله ده ادا
 ایدر لمثالی بیت چو شد تاریخ مشرق صبحکاهان * سفید و سرخ چون سبب صفاهان
 * الف و نون که ادات جعدر صبح کاذب ایله صبح صادقدن مراد ایتدکاری جمله صبحکاهان
 دیر لسان عربی اولان تشبیه کبی فارسیله ادات تشبیه اولدوغندن مافوق الواحدی ادات جمله
 ادا ایدر لرو دخی درکاه دیر لمعناسی قیو یریدر خواجه حافظ بیت هر که خواهد کویا و هر که
 خواهد کویکو * کبر و ناز حاجب و دربان این درکاه نیست * و انکا ایله جک یره تکیه کاه
 دیر لمثالی خواجه حافظ بیت ازان زمان که برین آستان نهادم روی * فراز مسند خورشید
 تکیه کاه منست * قبله کاه و سجده کاه و حواله کاه جمله بوقیبلدندر مثالی وله ایضا
 بیت جز آستان توام در جهان پناهی نیست * سر مرا بجز این در حواله کاهی نیست * اگر چه
 لفظ کاه ستان کبی زمان ایله مکان اراسنده مشترکدر لکن ارا لنده فرق بودر که ستانده وسعت
 و مطروفنده و قرت معتبردر اول اجلدن مضاف الیهه محتاجدر اما کاه اول اعتبار اولماغله
 بعض محله بالکرا استعمال اولنور مثلاً کاه و سیکاه و بیکاه و ناکاه دیر لمعناسی کند و نفسنده دلالت
 ایدر مثالی بیکاه مولانا جامی بیت بیسنند پیمان که فردا بیکاه * بتزدیک یعقوب کیریم راه * کاه

لغت مشترکه در محله ذکر اول نور انشاء الله تعالی و تخفیف الفی حذف اول نوب که دخی دیرلر
 کماک جمع معنایله مترادف و عملیله عامل اولور قی قاعده زار فی لفظ زاردخی ستان کبیدر
 بلکه معنایله قریبدر مثلا جنستان دیرلر چیز اوده دیرلر نهایت الامر زار اسم جامددر یعنی لفظ
 آخردن اشتقاقی یوقدر شول معنایدن عبارتدر که ترکیبیه آخر کله یه لك الحاق ایتمکله
 تعبیر ایدرلر مثلا کشت زارا کنک در و سبزه زار و کلزار و صنبلزار و لاله زار بونلر
 و امثاللری جمله برجنس در لکن کلزار ایله کلستان ده فرق یواراده ظاهر در که
 کلستان کلیری و کلزار کلک دیمک اولور و ترکیبیه بعضی رده یعنی بعضی کله ده لوق تعبیر
 اولور اما برنوعدر مثلا نمکران طوزلق و شونزاده شور اقلق دیرلر قی قاعده بان فی بان اسم
 جامددر کوزه دیمی معناسنه ادات نسبت اولور مثلا جامت ایدیچی یه پشتیبان و کمی جبه
 کشتیبان دیرلر ته کیم شیخ سعیدی دیباجه کلستانده بیورر بیت چه عم دیوار امت را که
 دارد چون تو پشتیبان * چه باک از موج بحر ازا که باشد نوح کشتیبان * باغبان باغی
 محافظه ایتدو کچون و دستیبان مزروعاتی کوزتدو کچون دینه بان بونلر کی اولملو ایدی
 اما انده نوع توسع وارددر یوقعبیر کوزی کوزه در دیمک اولور بلکه کوز اول خدمتک آئی اولغله در
 نکا همان دخی بویه در و شهر و بازار یکجیسنه پاسبان دیرلر جامت ایدوب بکلمه که پاس دیرلر
 ته کیم بوندن معلومدر که شیخ سعیدی بیت برتست پاس خاطر بیچار کان و شکر * برما
 و بر خدای جهان آفرین جزا * اما بادبان بادبکله مری بطریق الاستعان در جهان بیان مذکور کبیدر
 یعنی جهان یکجیسی دیمک اولور جهان خلقی جایه ایدوب دشمندن و ظلمدن بکلد و کچون
 یادشاهلره علم اولمشدر مثالی استاد لطیفی بیت کر پدرم رفت جهان بان منم * وارث اکلیل
 سلیمان منم قی قاعده دار فی فارسیده حرف یادن غیری ادات نسبت چوقدر از جمله بریده دار
 کله سیدر مثلا حصه دار و غصه دار و تیره دار و ساحدار و جهاندار و امثاللری جمله حافظ
 معناسنه در اگر چه داشتن لفظندن اسم فاعل در طویجی معناسنه لکن مذکور
 اسم رایله ترکیب اولند قده حفظ معناسی مراد اولور جهاندار جهان صقلایچی یعنی جهان
 خلقی حمایت و صیانت و حفظ و حراست ایتمکله در یوا اعتبار ایله یادشاهلره علم اولمشدر مثالی
 استاد بیت جهاندار جم قدر کینی پنا * که خورشید مدکست و ظل اله * و ماللوا اولان
 دولتولر اچه صاقلغله مالدار و درمدار دیرلر بومشهور بیت محله مناسب اولغله تییر اولندی
 بیت کرمداران عالم رادرم نیست * درمداران عالم را کرم نیست قی قاعده در فی حرف در
 لسان عربده اولان فی معناسن افاده ایدر ادات ظرفیه در اگر چه مثال ایرادنه حاجت یوقدر
 اما معلوم اولان معناسندن غیری تحسین لفظ ایچون کلدو کی بیان فائده دن خالی دکلد
 و بعضی افعال و مصادرا اوللرینه ادخال اولنور مثالی لطیفی بیت شدم خوار و بیچار ای چان کر *
 رفی را بچشم کرم در نکر * بومعناسندن خبردار اولین مذکور بیتده در نکرک معناسن فهمده
 حسرت چکر و مذکور حرف که دائم کلمات اولنه ادخال اولنور و داخل اولدوغی کله نک اولنده
 الف واقع اولسه اول الف لا بد حذف اولنور مثلا این و اولفظلرینه داخل اولسه درین و درو
 و نیلور مثالی مولانا جایی بیت تا که درین بادیه هولناک * از سر افلاک نیفتی بخاک * مثال

۱۰ مثال دیگر اهل شیرازی بیت نویدی ده از لطف بخشا پشم * که باشد در و خواب
 آسا پشم * و درک بونلردن غیری معناری وارد در بومحاک مناسبی اولیا مغله باب الدال المفتوحه ده
 ذکر اولنسه کر کدر انشاء الله تعالی **قاعده** حرف رانی کله آخرینه لاحق اولان حرف را لسان
 عربده اولان لام جان معناسن افاده ایدرودخی رجاج معنایه کلور بونلردن بمعنی لام جان و علامت
 مفعول و بمعنی تخصیص و زاید و بمعنی قسم اولان لام جان معناسنه مثالی خواهه حافظ بیت
 خدار ادا من بستان از وای شکنه مجلس * که می باد بگری خور دست با ماسر کران دارد *
 و دخی علامت مفعول در ترکیب اکا وانی دیمکله تعبیر ایدر مثلا زید را بکوزیده سویله و عمرو را
 بیار عمروی کتور یو ایکی لفظک را ایله اداسی حالته فرق غایت دقیقدر بولسانده ماسنی
 اولیان فهمندن غافل در مثال اول مولا ناجای بیت علم چاه بطحا افرخت * مکه راسکله
 دولت نوساخت * علم جاهی بطحا ده قالدردی و مکه ده یکی دولت سکه سی دوزدی دیمکدر
 مثال ثانی وله ایضا بیت بادرا خاک سیه ریز بفرق * خاک را کن ز نم طوفان غرق * یعنی خاکی
 طوفان نمندن غرق ایله دیمکدر مثال دیگر وله ایضا بیت کا و راذج کن از خنجر بیم * پشت ماهی بیرو
 ازان دونیم * و دخی تخصیص ایچون استعمال ایدرل مثالی ابوطالب کلیم بیت دو مصراع
 از سبک روحی کلیم ان طور می باید * که در پرواز شهرت بال باشد مرغ معنی را * خواهه حافظ
 بیت زرقیب دیوسیرت بخدای خود پشام * مکران شهاب ثاقب مددی کند سهارا *
 و دخی بمعنی قسم خواهه حافظ بیت دل می رود زد ستم صاحب دلان خدارا * درد اکه راز
 پنهان خواهد شد آشکارا * و دخی مذکور حرف کاه اولور که زاید اولور انحق تحسین لفظ ایچون
 ایراد ایدرل مثالی بیت وانکه خلق آفتاب کونیدش * راستی را چشم من نه نکوست *
 یا لکن راستی ایله معنی تمام اولور **قاعده** حرف ورواری فارسیده حرف و لسان عربده
 اولان ذو معناسن افاده ایدر مثلا هنرور و بهره وردیرل هنرلو و نصیبلو دیمک اولور مثالی
 میرنظمی * رباعیه * در نزد هنروران هنرور نیست * از طعنه زنان ولی چو کتر نیست * از روز اول
 غنی و جاهل نشدم * حاجت نبرم جز بخدا توانگر نیست * و کاه اولور که آوردن لفظندن اسم
 فاعل اولان **آ و رک الف حذف و سخن لطیفه** ترکیب ایدوب سخنوردیرل و دلاور که
 دلن مراد قوت قلبدر و آوردن مراد اظهار در بواعتبار ایله بهادن دلاوردید پلر ته کیم
 بویته اکا تلج وار در بیت ولیکن نیندیشم از خشم شاه * دلاور بوددر سخن بیکنه *
 اما سرورده کی مجازدر سردن مراد ریاست و متبوعیت در غلبه استعمالله سر مقدم و متبوعیت
 معناسنه حقیقت منزله سنه وار مشدر صاحب ریاست دیمک اولور * و لفظ وار مناسبت
 و لیاقت معناسن افاده ایدر بزرقوار کی که معنای ترکیبی اولواغه لایق دیمک اولور اصلی
 بزرقی واریدی تخفیف یا حرفی حذف اولندی و شاهوار شاهه لایق دیمکدر و راهوار آت
 اوصافندندر که یوله لایق دیمکدر و سو کواردخی بویله در که سوک مصیبت معناسنه در ته کیم
 بویته واقعدر بیت کرستن بهنگام با سوک و درد * به از خنده ناهنگام سرد * و مقام
 تشبیه ده دخی وار لفظی استعمال اولور مثالی بیت قصاب وار مردم چشمت بنازی *
 مژگان قنار کرده و دلها بر وزده * **قاعده** آن واو فی آن اسم اشارتدر بعید ایچون لسان

عربده اولان ذاك كبی و این اسم اشارت در قریب ایچون عزیزیم کی هذا و هکذا کبی گاه اولور که
آنک اولنه و او کتورب وان دیرلر مثالی استاد بیت آن نیز گذشت ازین گذر گاه * وان
کیست که نکدر دازین راه * آن لفظنک بر معناسی دخی کیمک نسی در دیه جک برده آن کیست
دیرلر اضافت ایله مثالی حضرت مولانا مثنوی به بیور ز نظم فی کفت زاهد در سبوهها
چیضت این * کفت باده کفت آن کیست این * کفت آن آن فلان میراجل * کفت طالب
راچنین باید عمل * نثر * اوضیر منفصل غایب در لسان عربده اولان هو معناسنه در و لفظ آنک
مدلولی مجرد اشارت در که مشار الیه دلالت ایدر اسمله جمعی جائز در اول اسم کر کسه معلوم
اولسون زید کبی کر کسه مجهول اولسون کس کبی و مدلولی شی مبهم در لاجرم بر اسمله دخی
شی مبهمه دلالت ایله یا شی معینه دلالت ایله جمعی جائز اولور و اونک اصلی اوی در تنه کیم
بو بیتیه اصلی اوزن وارد اولمشدر حکیم سنایی بیت از من کنه آید و من اوم * و ز تو کرم
آید و تو اوی * کثرت استعمالله یاستی حذف ایدوب استخفا فا اودید پلر قاعده حرف
وز و وی فی وزده کی و او عطف در اصلی و از در تنه کیم سابقا از شرحنده مرور ایدی و وان
مرفومک دخی و اوی عطف در اصلی و آن در همزه نک مدیه گاه اولور که اوی حرفنک الف حرف
ایدوب و او از تنه ضمه ثقیل اولدوغندن فتحه به تبدیل ایدوب آخرنک کی یای اصلیه ایله
وی دید پلر مثالی بیت من اورا چه کوم چه رنک آورم * که تادست وی زیرستک آورم *
گاه اولوز که اویک اولانی و آخرینی حذف ایدوب یا لکر و اوساکن قالور استعمالند حرف
ساکنده ابدامتعدرا اولغین حرکت ویرلک لازم کلنجه فتحه اخف حرکات دن اولغله مفتوح
ایلد پلر مثلاً و رادیرلر تنه کیم بیت تو کردی و راز ستم داستان * و کر خرنه ی بود در سیدستان *
امام اقبلنده بر کله نک آخری واقع اولسه اگا مخصوص حرکتی حاجت قائم حالی اوزن قالبوب
سکونی ایله استعمال ایدر لر و او مند کورک ما قبلنده بر حرف متحرک واقع اولسه اول کله نک
حرکتنه تابع ایدر لر مثلاً ضم کافله کو دیرلر که اصلی که اودر مثالی بیت کوشمن شوخ چشم
و بی باک * کو عیب مرابن نماید * اولکی کو قنی صکره کی کو که اودیمکدر قاعده مند فی
مندادات توصیفدر مثلاً حاجتمند دیرلر معناسی حاجتلودیمکدر و لفظ مندک حالتی
حاضی در لفظ حاجته لاحق اولغله وصف ایلدی و نیازمندوز و زمند و درد مند کبی نیازده
وزورده و دردده حاجت کبی امور عارضیه دندر اول حالت که خلقی اوله آنک اداتی آخر کله ده
واقع اولان قدر که بیناده و تواناده و امثالهماده و اقدرا و لفظوله الف کبی که زوراد نیمد و کبی
توان مند دخی دینلز زیر قاعده مذکور نک اقتضاسی اولدرو هوشمند ترکیبی زورمند
و دردمند کبی در هوش ترکیبه اوص دید کبری حالتدر که عقلمن غیری در عقلمک و راسند
برمال در بعض محله عقلله توصیف ایدر لر مثالی مولانا جامی بیت بود نقش دل هر هوشمندی *
که باشد نقشهار انقشبندی * و عاقله خرد مند دینلو عقل مند دینلز شیخ سعدی بیت
کرمیل تو با بیخردونادانست * من نیز چنان اهل و خردمند نیم قاعده تر فی ترادات تفضیلدر
فارسیه افعال تفضیل معناسی مراد اولند که تر لفظنی ترکیب ایله ادا ایدر لر قنی معناده
تفضیل قصد اولنسه اول معنایه دال اولان اسمک آخرینه مذکور اداتی الحاق ایدر لر مثلاً

مثلاً زیاده کثرت مراد اولنسه فز و نتر و زیاده قلند کتر دیر لر مثالی بیت چو کرد ابر دوات
بر تو پر بار * فز و نتر باش همچون شاخ پر بار * و پیشترده دخی ادات تفضیل مقصود در مثالی
بیت زکوة مال بدرکن که فضله ز را * چو باغبان ببرد پیشترده اندکور قاعده است فی
لفظ است ادات خبر در لاحق اولدوغی کلمه نك آخری مفتوح ایسه الفی خطده و تلفظده
ثابت اولور مولانا جامی بیت قامت طوبی ز قدش سایه است * سدن ز کاخ شرفش پایه
است * و اگر آخر کلمه ساکن اولور ایسه خطده و تلفظده حذف و ساقط اولور مثالی وله
ایضا بیت آمی و آمدت بهس خوشست * دیدن روی تو عجب دلکشست * مثال
دیگر وله بیت کرچه کهر وار چو تیغ آمیست * بلکه کهر پار چو میخ آمیست * بو آمیستک
اصلی آمده است در وزن ایچون هاء علامت محذوفه لکن بویه الف ثابت اولور ایسه جائزدر
اما اصح بودر که بو نك کبیر ساکن صورتنه حرکت اختلاسیه ایله تلفظ اولنه و آخر نه
هاء علامت اولان اسمیه متصل اولدوقه الفی ساقط اولنیه مثالی کال بخندی بیت زسرتاپا
کلی ای شاخ نازک * کبرکت شیوه است و میوه ات ناز * اما حال بو که اکثر فارسی خوانلو
بو قاعده رعایت ایتمیوب بلکه رابطه اولدوغین دخی بلیوب لفظ زاید صنور لر و بعضیلر
همان یا لکن ترکیب قرارگاه کلمه ده استعمال ایلدکاری در معناسنه قیاس ایدر لر اول سببدر
حالت کتبتنه الفی که ثابت و گاه ساقط ایدر لر رئیس الحکما شیخ ابن سینا استک رابطه اولدوغین
تصریح ایلشد و عبارتی بودر کافی الفارسیه الاصلیه و هو است فی قولناز بدد بیر است و هذه اللفظ
تسمی رابطه انتهى قاعده حرف اند فی است لفظی نك جمعی اندک لور مثلاً مفرد قصد
اولنسه فلان این سخن گفته است یا فلان چیزی کرده است دیر لر و اما جمع مراد اولندوقه
این سخن گفته اند یا خود چیزی کرده اند دیر لر اییدی اند لفظی علامت جمع اولوب بوجه
مخصوص اولدی بونکده الفنک حالی است الفی حالی کبیدر و گاه اولور که لفظ استنه لاحق اولور
اول محله الفنک سقوطی لازم کاور مثالی حکیم سنایی بیت این گروهی که نور سببستند *
شیوه جان و زر خریدستند * شمس فخری لفظ اند بجه معناسنه اسم کلور عدد جمع اولدن
عبارتدردیو بویی نظم ابلیس بیت فیض جودش ز سنک خان و بین * کل امید بشکفاند اند *
فی مصدر فی مصادر احوالی مقدمات استحقاق تفضیلی سیاقنده ذکر اولندی احوالی اوبله ذر
ودخی مصدر البتده یا لازم اولور دسیدن و خوابیدن کی که ایرشیک و او بومق کی یا خود متعدی
اولور دساینیدن و خوابانیدن کی معناسی ایرشدر مک و او بومق کی و بعض مصدر واردر هم لازم
و هم متعدی اولور آسودن کی و بعض مصدر بکزر لکن مصدر دکلدر اولمقوله هر بابده نون
فصلنده سباق و سیاقیله یازلشد و مصادر ایله آلوده در والله اعلم و احکم فی دفتر اول ضرور
امثال و اصطلاحات فی استعارات و اصطلاحات و ضرور و نادرات که مقصود منه
اولان معانی و کنایات عبارت لفظندن مفهومی ترکیب کلمه دن معلوم اولوب معنای آخر
قصد اولنوب بلکه معناسی سماعه موقوف اولدوغی اجلدن کتب لغتده مسطور اولدوغی
محلرده میان اسمادن اخراج و باسقه بر دفتر قید ایله علی قدر الامکان جمع و حروف تہی اوزن
ترتیب و معانیلری شرح و بیان اولنور خفی اولیه که لسان نزاکت عنوان دری زبانزد بلاغت

پروری اولی شرفن احراز ایله ماعدای عربدن متماز و افسر تارك اعتبار و زیور تاج اقتضار اولغله
برنوی تازه طرز و روح افزا در که مطرب شیرین ادا مقام عجمه باغش و بر کار نقش بهجت آرای
خاطر ادا در که ترانه پرداز و زمزمه ساز اولوب محایف زین چنبر اورا قده خامه طرفه صیر
آهنك او فر ایله اصول کیر اولد قده اهل عراق و حجازی شوق انداز ایلشدر بی جامعه بی
طبعی میل ایلر ایسه نوله زبان عجمه * زمزه اهل سخنن کیم اوله پاك نهاد * لطف طبع ایله بولوب
راست مقام عالی * فیض بخش اولق ایچون باغش انی استاد * بناء علی ذلک استاد شیرین
کارانیشه و کلک خیال نزاکت پیشه کاشانه ضمیرده نقش و تصویر ایلدوکی معلومات
بدایع و سخن شناسان عجمدن تشنیف کوش هوش ایتدوکی نادر ات صنایع و سطور محایف
معتبرانده تعبیر اولبان فرایمات و دایع و میان فضلا و بلغای فرسه زبانزد و شایع اولان
امثال و نکات و اصطلاح و استعارات قدرت عاجزانه و قوت ضعیفانه حاوی اولدو غی
مرتبه بوجموعه مطبوعه و بوجریده مصنوعه ده قلم طرفه رقم یکان یکان نکاشته و تحری
و معانی معموعه غیر موضوعه سن بر ریت اسنشهادی ایله برداشته و بیان و تقریر قانغنه شروع
و عزیمت اولندی و من الله الاعانه و التوفیق بی جامعه بی جهانده بردعا ایسه مرادک *
شعوری اولیکور تحریره ساعی * مثال مشکلاقی ایله حل کیم * اوله عالمده ظاهر انتفاعی *
بی باب الالف المفتوحه بی آب آتش مزاج * باده سرخ میر ابوالمعانی بیت بده ساقیا آب
آتش مزاج * که در بزم دل عشق یا بدرواج * آب آتشین * اشک غمزه استاد دقیق بیت
شود خون جگر ازل چکیده * که آب آتشین آید ز دپه * آب از سر کذشت * ایش ایشدن
یکدی خواجه سلمان بیت غمش دریای بی پایان و مارادستگیری نی * کذشت آب از
سرت سلمان چه پای دست و پای زن * آب باب غیرسد * کیمسدن کیمسده فائده یوق حکیم
سوزنی بی رباعیه بی بیداد جهان بسر نخواهد آمد * اندوه تو کار کر نخواهد آمد * صد
همچو تو کر بخاک خواهد شد * هم آب باب نخواهد آمد * آب بروی کار آورد * ایشه صورت
و یردی مولانا جامی بیت تا چند خون دل خورم کوساقی جان پرورم * زین آتشین می آورد
آبی بروی کار خود * آب بروی کار ارد * دخی دیر لکال بخندی بیت خاک بخندرا که ز شیراز
کم نهند * آرد بروز کار تو آبی بروی کار * آب بروی کار آمد * ایش صورت بوادی خواجه
سلمان بیت آبی بروی کار من آمد ز دپه باز * آن آب اگر چه باز نیاید بکار من * آب بر
جگر دارد * قوت و قدرتی وارد لکال بخندی بیت نام در یادلی بر آوردی * نیست این طرفه
آب بر جگرست * اب بی جام * اقبال و دولت دنیادن کنایه در مولانا صائب بیت می کند کار
شراب تلخ آب بی جام * این سخن از مستی ارباب دولت روشنست * آبت زیر کاهست * لایق
اولین نسنه عارض اولد قده ضرب ایدر لر حکیم انوری بیت بساخر من که آتش در زنی زود
هنوزت آب خوبی زیر کاهست * آب حسرت * اشک نومیدی مولانا هلالی بیت درده ان
غیچه از لعل تو آب حسرتست * لیک پندارند مردم قطره شبنم درو * آب خشک * یعنی
میشه قنبر نیشابوری بیت از برای دفع یا جوج هوا از آب خشک * خاک بیزان بیز که سد
بر آتش تر کرده اند * آب خضر * علم لدن کدافی مؤید الفضلا و بمعنی آب حیات خواجه سلمان

سلمان بیت باد مهر از بوی تو دم زده همه جان شد * آب خضر از لعل تو جان یافت روان
 شد * آب در جگر نیست * قوت و قدرتی یوقدر کرک جهت مالیه کرکسه وجه آخر اولسون
 خواجه سلمان بیت با آنکه آب در جگر نیست هر شبی * باشد خیال روی تو ام میهمان چشم
 آب در جوی تست * دولت و اقبالک وارد در کنای المجمع و امور عالم تصرف کنای در کنای شرفنامه
 آب در دهان آمد * اغزی صولندی رشکدن کنایه در کمال اسمعیل بیت چو دید طلعت خصم
 ترش لقا بت را * پیام تیغ ترا آب در دهان آمد * آب در زیر گاه دارد * ایشی کنز لوایدر استاد
 عنصری بیت ز اهل دنیا جو وفا داری * مردیت اندرون نیاید کار * چو شود زیر گاه آب
 درو * وقت حاجت امید از و بردار * آب دندان * ضعف و مغلوبیت حکیم انوری بیت دشمنت
 با تو اگر ز عداوت باز * آب دندان ترا و کس نتوان دبه باز * و دله دوشمک معناسنه ده
 استعمال اولنور استاد لطیفی بیت کرچه کستم آب دندان در دهان حاسدان * لیک همچون
 هلاک روی بوی خوش آید زمن * آب رو آب جونست * یوز صوبین دو که دیکر کمال
 بخندی بیت چند ریزد دیده ما آب رو * نیست آب روی مردم آب جو * آب در جو
 باز آید * ترکیه صواق و غنی یره ینه اقر دید کاری مثلدر کمال بخندی بیت با خیال لب و آن
 هارض نازک در چشم * آب دولت همه را باز مجوامه بود * ابرو بالا کرد * جور و ستم ایلمی
 هید الرزاق کاشی بیت با زا برو کرد بالا ترک تیراند از من * عالمی را کشت دارد انیر زمان انداز
 من * آب روشن * شراب مزوج حکیم انوری بیت ساغر پر یاده ز نکین چنان دارد مجشم *
 گرمیان آب روشن بر فروزی آذری * و آب صافی معناسنه مثالی خواجه حافظ
 بیت باب روشن می عارفی طهارت کرد * علی الصباح که میخانه را زیارت کرد * ابروزند * رضا
 و پر مولانا عارفی بیت طبع تو بخشیدن صد کج کهر * ابروزند و کره برابر و زند *
 ابرو فراخ * یعنی خوش طبع و خوش دل شیخ نظامی بیت دل شده دران مجلس تنکبار * در ابرو
 فراخی در آمد بکار * آب زد * صوله دی دیکر خواجه حافظ بیت در سرای مغان رفته بود
 و آب زده * نشسته پیرو صلابی بشخ و شاب زده * آب زن * آرام و قرار و بری
 کدافی شرفنامه * آبستن فریاد خوان یعنی بر بط کنای شرفنامه * آب شد فی ایدی
 هرنه اولور سه میر خسرو بیت تا کل از شرم رو بت آب شده * بکرمان دور کن از چهره
 نقاب * آب شناس فی رسم و قانون بلجی شرف الدین زدی بیت سخنی زیر پرده باید گفت
 این سخن گفته اند آب شناس * آب صفت باش فی کثیر النفع اول یعنی هر کس صندن
 سودمند اولسون کدافی شرفنامه * آب کشت فی آب شد مرقوم معناسنه در عبد الله
 هاتنی بیت یکی مرکز رایت فتح باب * کران زهره ازدها کشت آب * آبله در سخن پیدا است
 آدم سوزندن بلو در لوا حد من الشعرا بیت حسب مرد جو مشهور است * آبله در سخن
 توان شناخت * آب مراب روی کار آمد فی مرادم حاصل اولدی مولانا جامی * رباعیه فی
 آیم ز کرم روی کار آوردی * و ز موج فراتم بکنار آوردی * صبرم بدل از غم فکار آوردی *
 خواب بدو چشم اشکبار آوردی * آب مریم فی یعنی صلاح و عفت ابوالمعانی بیت معجز
 حسنت کند تکمیل ایمان هنوز * زاب مریم کرد کویا عیسی عشقت ظهور * و معنی شیره

انگور کذا فی مؤید الفضل فی آب من از هیچ کس نکشاد فی مرادم کسه دن حاصل اولدی طهیر
فاریابی بیت هزار دامن کوهر نثار شان کردم * که هیچکس شبهه بر کنار من نهاد * هزار بیت
بگفتم که آب از و بچکید * بجز ز دیده دگر آیم از کشتی نکشاد فی آب نشاط فی یعنی منی که
وقت خروج حاصل اولان سروردن کنایه در کذا فی المجمع فی آتش از چنار آید فی غیر
معهود نسنه دن ظهور ایدر حکیم انوری بیت آبی از زوی کارا کر بهرم * آتشی دانکه از چنار
آید * فی آتش بهار فی رونق و طراوت فصل بهار کذا فی اداب الفضلاء ابوالمعانی بیت
داده پیام عیش و طرب ناله هزار * افزود زوق حسن چمن آتش بهار * آتش تر * یعنی شراب
قنبر نیشابوری بیت آب خشک این آسمان و آتش ترا نجم است * برخلاف از آب خشک
این آتش تر کرده اند فی آتش سیال فی دخی شراب در خواجه سلمان بیت چون شراب
لعل ساقی ریخت بر جام بلور * آتش سیال در آب زلال آید برون * آتش شجر * بود خفا
شراب در کذا فی شرفنامه فی آتش عنان فی یو کرک آت خواجه سلمان بیت اسب سیه
مخوام و خواهم بدو لنت * بر خنک باد سرعت آتش عنان نشست فی آتشین آب فی یعنی
شراب مولا ناهان فی بیت به ساقی آن آتشین آب را * کرانمایه بچنان تاب را فی احمد پارینه
را باز همان حال شد فی اسکی عادی اوزن اولدی میر خسرو بیت تو به زمی کرده دل
چون تو که ساقی شدی * باز همان حال شد احمد پارینه را * اختر کدشت فی تقدیره موافق
دوشدی خواجه طایف بیت روز هجران و شب فرقت یار آخر شد * زدم این فال کدشت
اختر و کار آخر شد * شیخ نظامی بیت بسا فالی که از باز میجه بر خواست * چو اختر
مینکدشت آن فال شهر راست فی اخم روی مفروش فی اکشی صورت کو سترمه ماوراء النهرده
استعمال اولنو زاد در کذا فی شرفنامه فی آخور سنکین فی فایده سز اولان نسنه حکیم
خاقانی بیت رخس تر ابر اخور سنکین روز کار * برک کیانیه و خر تو عنبرین چرا فی آدمی
سز و دوست فی آدم کللی و انستائیل دیملدر خواجه آصفی * مصرع * زعکس روی تو آینه
آدمی سز و دوست * آدمی سز و دست دخی بو معنایه دروله * مصرع * بغیره کرد اشارت شد
آدمی سز و دست فی آرزو در دل شکست فی مراد حاصل اولدی مولا ناکا بی بیت بغیر
تیر تو هیچ آرزو نداشت دام * شکست در دل من چرخ آرزوی چند * خواجه سلمان بیت
در دل من بود نیست آرزوی زلف تو * هجر تو آن آرزو در دل سلمان شکست * آرزو
دل شکست اولق معرض وجوده کلام کدر سیفی بخاری بیت دل شکسته من آرزوی
زلف تو داشت * چه آرزو که من خسته را بدل بشکست فی آرزوی من بشکن فی مرادی
حاصل ایه مولا نارفیقی بیت شکستن سز زلف تو آرزوی منست * که در جهان تو یکی
آرزوی من بشکن فی آرزو شکن فی دخی دیلر میر ابوالمعانی بیت عمریست دل که تشنه
لعل لبث شد * ای یار بی وفا تو یکی آرزو شکن فی از آتشهاد و دی ندیده فی روزگار کرم
وسردین چکامش خواجه آصفی بیت تویی که هست عذار تو مشکسود هنوز * منم
کز آتش عشقت ندیده و هنوز فی آزادی او کوید فی انک مدح و ثنا سن ایدر فی آزاده دار فی
کدی یکی آگاه مدح ایتدر استاد عهصری * مصرع * سیرت آزاده دار ناظر آزادی فی ازان باو فی

در اول زماندن برو خواجه سلمان بیت بر لب رود علی تا آب دلجوی قرأت * بسته شدن
 زور باز افتاده آب از چشمهاست در از باران کرمخته وزیر ناودان آمدن فی المدين قاجدی
 بلایه او غرادی شیخ نظامی بیت کنون در خطرگاه جان آمدیم * ز باران سوی ناودان
 آمدیم در از پای افتاده فی محنت و مشقت اولمقدن کنایه ایدر لر ریاضی سمرقندی
 بیت باز خون جگر از دیده کشادم بی تو * دست من کیر که از پای فتادم بی تو *
 کاهنی الفارین اسقاط ایله استعمال ایدر لر خواجه سلمان بیت ز پا فتاده ام ای دوست
 دست کیر مرا * که کارتست گرفتن فتاده رادری پای در از پای در آمدن فی دخی اول معنایه در
 کمال اسمعیل بیت هنر خدمت فرمان در آمدی از پای * اگر بدست نکردی ز خامه
 تو عصا * از پرده برون شد * حددن تجاوز ایلدی خواجه حافظ بیت اگر از پرده برون
 شد دل من عیب مکن * بشکر ایزد که نه در پرده انکار بماند * از زیر ندیبای زدر بندند * قیمت
 متاعدن کنایه در خرجی ایچندن چقار دیمکدر ابوالمعانی بیت خواجه ابرخی اگر فکر زیان
 در افتد * از زیر دبیای زدر بندد * ازین دندان یعنی * جان و کولکدن خواجه سلمان بیت
 فتح بابی ز فلك یا فت کسی کو میگردد * خدمتی بر درسته ازین دندان چو کلید * اوحد الدین
 اصفهانی بیت در جهان نوش لبی را بشناسیم امروز * که غلام دهن او ازین دندان چو کلید *
 ازین سی و دو * بودخی اول معنایه در کدافی شرفنامه * ازین کوش * بودخی اول معنایه در
 خواجه حافظ بیت از بهر قبولت ازین کوش * لولوی خوشاب کتسه لالا * خواجه
 سلمان بیت خوش میخرامد و زین کوش میکند * مردم بدوش غاشیه زلف او شمال *
 در از پوست برون شد فی حددن تجاوز ایلدی کمال اسمعیل بیت بدان ز پوست برون آمدم
 که همچون رک * چور است نشستم و صد زخم نیشتر دیدم در از خانه جغد باز نیاید فی اصل
 فرومایه دن اصل زاده گلز حکیم فردوسی بیت بهومان چنین گفت دهقان سفید *
 که بر نیاید از خانه باز جغد در از خاک بر گرفته او فی انک چراغی و احیاسی در عشقی کاشی
 بیت این منظری که طاق چو بروی دلبرست * از خاک بر گرفته دارای کشورست در از ذکر
 کرد فی اندن اعراض ایلدی خیالی سمرقندی بیت کرسر و همایار هوای دکری نیست * بی جرم
 چرا از من دیوانه دکر کرد * بو معنایه شهیدی فی بیت شنیدی در حق من عاقبت قول
 بدانیشان * ترا کفتم مکن کوش از طرف دیگر دکر کردی در از دل آمدن فی کولکدن قویدی
 مولانا طوسی بیت تیر تو که در سینه من ساخته منزل * خواهم که برون میکنم نامده از دل *
 والدن کلدی معناسنه تمامی مشهدی بیت ماند پیکان خد نکت در دل بیحاصل * خواستم
 از دل برون آرم نیامد از دل در از سر انکشت فی یعنی تغافلانه و کولکدن ابوالمعانی بیت
 انتظار آن هلال ابرو کشیدم روز عید * مرحبا کرده ولیکن از سر انکشت کرد در از سر
 خواستم بی با شدن یکمکدن کنایه در کمال اسمعیل بیت نه زیر کان همه بر خواستند
 از سر خویش * چولاف میرنی از زیرکی تو هم خیزد در از سر مادر کدر فی کند و حایزه قودیمکدر
 میرنواپی بیت پیش چشم دم مزن ای ابر نیسانی دگر * پایه خود در انکه کن از سر مادر کدر
 در از سر نهادن آشاغی قودی کمال بخندی بیت مه که نهادی کله حسن کج * روی تو دید آن مه

از سر نهادن از سر و آوردن با شدن صاودی مولانا طوسی بیت عقد دستار بلا پیست
ترا ای طوسی * این بلار از سر خود تو چراوانگی * بومعنایه مولانا هلالی بیت بسکه مخورم
گرافی میکند دستار من * مپفر و شان این بلارا از سر من وا کنید * از طاق دل افتاد
کوز دن کوکلدن دوستی استاد بیت مدار چشم اجابت که در زمانه ما * دعاز طاق
دل افتاده است آمین را * مولانا عرفی بیت افتاده ام ز طاق دل دوستان ولی * خورشید را
زبان نرسد زان زوالها * از طبق حالی بر افتاد یعنی صباح اولدی محمد عصار بیت
یدان دلها که او نمود از یاد * طبق پوش از طبق حالی بر افتاد * از فلان چیز دندان برکندم
فلان شیدن امیدی گستدم حکیم انوری بیت مرا از سر هوای آن لب نمیکون نخواهد شد *
نخواهم کند دندان از لبش تا خون نخواهد شد * از کاو کج میخواید و از ماهی درم * غایت طمع
خامدن کنایه در شیخ نظامی بیت کسی کو برد بر تو خشک ریج * ز ماهی درم خواهد از کاو کج
* از کاوی غنودی ندهد * بودخی مذکور معنایه در شیخ عبد الله انصاری بیت کی بود صوفی
چنان خر طبع کو از حرص خویش * می نخواهد با کسی را باشد از کاوی غنود * از کعبه چو
بگذری * بر سننه نك نه پائیدن کنایه در کذا فی شرفنامه * از کله اچه کل * اصلک ندر ترکیده
سنگ قوشک آدی ندر دیدگری مضموندر مولانا مجد الدین امامی بیت کفش کل کل بر آمد
عارضت از تاب مل * غنچه اش خندان شد و کفتا که از کله اچه کل * از مار مار چچه زاید
بد اصلدن ینه بد اصل اولور ابوالمعانی بیت زید اصل هرگز حقیقت نخواه * بجز مار چچه
چه زاید زمار * از ماست پر ماست * ترکیده قر تاله بر اوق دکش کند و یلکنندن دیدگری
مثلدروله ایضا بیت چونیکو نظر کرد دید اشناست * بکفت از که نالم پر ما ز ماست *
* از من در کدر * یعنی خطامدن کج مولانا کاتبی بیت تیری زدو چشمت طلبید این دل
کستخ * فرمانکه ز نجد از و در کدر اند * از و آزادی کرد * انک اصل حراید و کین سوپادی
کمال اسمعیل بیت ز خلق خوی تو میگرد سوسن آزادی * برای بند کیش سرو بوستان
بر ماست * از و باز خورد * اندن اینجندی خواجه سلمان بیت لعل روان ز جام زرنوش غم
جهان مخور * زین فک ز مردین بهر چه باز میخوری * بومعنایه میر خسرو بیت خواهم بخند
بد عا کسه دم * لیک از رقیب ینه کوباز میخورم * از و بازی خورد * بودخی بومعنایه در
مولانا کاتبی بیت مرغ دلم با بروی پرچین تست خوش * کربازی ز طاق مفرنس میخورم *
از و بر بست * اندن فائده ایندی خواجه سلمان بیت با آنکه در میان تو دل بست عالمی *
کس زان میان بغیر کرمع بر بست * از و پهلوتی کرد * اندن اوراق اولدی ظهیر فاریابی بیت
همچون نیام تیغت دارد اجل زهیت * پهلوتی همیشه از تیغ جان شکارت * از و پهلوتی کرد
دخی در محمد عصار بیت خلاق را چو بارو بت بود رو * چرا باید از ایشان کرد پهلوتی *
از دست برد * اکا غالب اولدی کذا فی بعض اللغه از و در کرد * اندن یوزد و ندردی * از و دل
پوداشت * اکا بیضور اولدی مولانا جامی بیت کند چون کل رخ خود را تصور * وزان
دارد زکل غنچه دل پر * وله ایضا بیت صراحی با وجود لعش از می * دل پر داشت بر ساغر
تبی کرد * از و دندان بر کن * اندن امیدی قطع ایله خواجه سلمان بیت درد آمد و کفت

گفت ازین دندان بامن * راحت طلبی ز کام دندان برکن * از وزاع گرفت * فی انی آلدادی یعنی
 حیلہ ایتدی شاه طاهر دکنی بیت طاوس عقل ارچه بسی زاغ کیرکشت * بکرفت طوطی
 خطت ازوی کلاغها * از و طرف بر بست * اندن فائده مند اولدی خواجه سلمان بیت
 پیدا است که از میان چه بر بست کر * تامن زکر چه طرف بر خواهم بست * از و طرفی نیست
 یعنی اندن فائده کورمدی خواجه حافظ بیت کس بدور نکست طرفی نیست از عاقبت *
 به که نفروشد مستوری بمستان شما * وله ایضا بیت من از نسیم سخن چین چه طرف بو
 یستم * چو سرور است درین باغ نیست محرم راز * از و طوق برد * اکا غالب اولدی شیخ
 نظامی بیت بدان طوق کوی آن بت ناجوی * زمه طوق بردوز خورد شنید کوی * از و فقاغ
 کشاید * اکا ناز و شیوه ایدر ودخی لاف اورر معناسنه ده مرودر حکیم خاقانی بیت
 انجا که من فقاغ کشایم زدست خویش * آلام دیده کان چو بخ افسرده دل نیند * از و کرانه کرد
 اندن ابراق اولدی حکیم انوری مصرع بر هر که عرضه داشتیم از من کرانه کرد * ترکیه کنار جزدی
 دید کلری معنایه در کنار کرد دخی دیور * از و کلاغ گرفت * فی انی آلدادی شاه طاهر دکنی بیت
 زاغ کیرد همه از بابل شوریده کلاغ * برک پرمردہ کند با کل صد برک خنک * از و کنار کرد *
 اندن ابراق اولدی مولانا هلالی بیت مگو کناره کن از من که جان ز کف ندی * تودر میانہ جانی
 چسان کنار کنم * از و کوی برد * اکا سبقت ایادی و اکا غلبه ایادی معناسنه مولانا هاتفی
 بیت شب از روز روشن همی برد کوی * شب روز آینه شد دوروی * زوی دامن افشاند *
 فی ترک ایادی خواجه سلمان بیت تانه پنداری که سلمان دامن از دلبر فشاند * دامن از دل
 بر فشاند و دامن دلبر گرفت * ازوی در گذر * یعنی صوچن عفوایله ابوالعانی بیت این دل
 کستاخ از تو کر امید وصل کرد * کو خطا کرد دست و دانند لطف کن ازوی گذر * ازوی کوتاهی کره
 کو کلدن قویدی وله ایضا بیت بوده شد در عشق اورا منتہی * بدل جازا کرد ازوی کوتاهی
 * از هم فروریخت * پریشان خاطر اولدی و الم چکدی معناسنه شرف الدین یزدی
 بیت یکبارہ از هم فروریخته * هر آنکوشد کشته بکریخته * از هیچ ویرانه دودنی آید
 بر سفلہ دعوی بزرگی ایتد که ایراد ایدر شیخ نظامی بیت مثل زد درین آنکه فرزانہ بود *
 که بر ناید از هیچ ویرانه دود * ازین دست * یعنی بواسلوب اوزن خواجه حافظ بیت ساقی
 ارباده ازین دست بجام اندازد * عارفانرا همه شب شرب مدام اندازد * ازین سپس *
 همین صکره معناسنه بدخشیلر ادا سیدر مخلصی بدخشانی بیت ندانم چه شاید بدن
 زین سپس * که از سپهری ندانست کس * اسب و فرزین نهد * کند و بیه لازم اولانی
 غیری به ویر کمال سخاندن کنایه در شیخ سعدی بیت کدایی که بر شیر زین نهد * ابو زید را
 اسب و فرزین نهد * آستین افشاند * یعنی تہی کرد مولانا وحشی بیت تیغ قضا دی که
 کشد بر کسان قدر * افشانی آستین که بر و ترک آن کند * آستین برزد * حاضر و آماده
 اولدی مولانا هاتفی بیت بکار آوران آستین برزدند * کران کر زباده بزین برزدند *
 ودخی ایشہ مستعد اولدی ظہیر فاریابی بیت چوسنبل توسر از برک یاصمین برزد * غمت
 بر یختن خوم آستین برزد * آستین بر و افشاند * ترک ایتد کن کنایه در مولانا جامی بیت

نام جانان شنید جان افشاند * آستین بر همه جهان افشاند * آستین پوستین * یعنی
عیب کذا فی شرفنامه * آستین نپریز کرد * دست دراز لادن ال چکدی حکیم انوری بیت
نپریز کرد حوادث ز آستین * چون دامن تو دید کربان روزگار * آس فلان را پخت * فلانک
مصباحتن کو ردم آفتی حلو اگر در حق جوان طباح بیت گفت آن شوخ که من اش ترا خواهم
پخت * پخت آشی که چنان آس نخوردم هرگز * آفتاب بکل اندود * آشکارا ولانی کزادی
کذا فی الحمودی * آفتاب بیوه کداز * آفتاب بنیم کش * کلاها بضم الکاف حمایه سنه الد انوب
ضرری کوربان کبار کسنه لر حقه ایراد ایدر لرنه کیم منصور قره باغی قاضی عبد الوهاب طوسی
حقنه دیشدر بیت قاضیا بر سر پتمانی * خونشان میخوزی مکر سبشی * گفته آفتاب
شرع منم * آفتابی ولی پتم کشی * آفتاب روان * یعنی شراب خواجه حافظ بیت روان
درده آن آب عین روان * نه آب روان که آفتاب روان * آفتاب روی * کونش اصابت
ایدن محله دیرلو اصابت ایتمین ره سایه زوی دیرلر اما ایکی عبارت دخی محبوب تعریفنه
استعمال اولنوز خواجه سلمان بیت بر سایه سواد سر زلف خوش کیر * مارا که
سوختیم درین آفتاب زوی * افیون در شراب انداختیم * یعنی کشف راز ایلدک شیخ
سعدی بیت عارفان در چرخ و صوفی در سماع آورده ایم * شاهداندر رقص و افیون
در شراب افکنده ایم * مولانا عرفی بیت باهوسناکان همی گفتند در میخانه
دوش * هان قناعت کن که افیون در شراب انداختیم * اگر براید * قولای کلورسه
خواجه حافظ بیت کفتم غم تو دارم کفتمت سراید * کفتم که ماه من شو کفتمت اگر
براید * اگر روی سازد کوبساز * آلنورسه قوالنسون مولانا طهوری بیت نشین ماها
در مقابل نیاز * اگر روی سازد چه شد کوبساز * الف کوفیان * بر سننه نک
اگر بایکندن کنایه ایدر لخلق المعانی بیت از کان نجل زیبق و شجر ف رد مرا * کردون که
کرد چون الف کوفیان مرا * آلوده دامن * یعنی کنه کار و ملوث کذا فی المجمع * آنجا که
ز راست کوش باید داشت * دولتونک هر رده سوزی دیکنور کال اسمعیل * رباعیه * آمد بر من
چو در کفم ز پند است * چون دید زرا نداشتم زود بکند است * از حلقه کوش او مرشد معلوم
آنجا که ز راست کوش باید داشت * انداز من دارد * بنم قصد مده اولور خواجه حافظ بیت
باز ابر و کرد با لا ترک نیر انداز من * عالمی را کشت دارد این زمان انداز من * انکبیت بموم *
یعنی متلاشی مولانا هاتفی بیت بنا ساز کاری دارای روم * که آلوده بود انکبیتش بموم
* انکشت بدانان کزید * یعنی پشیمان و نادم اولدی کمال بخندی بیت امروز کران لب
نکرد زاهد خود کام * بسیار بدن دان کرد انکشت ندامت * انکشت بر حرف نهاد *
دخل و تعرض ایلدی وله ایضا بیت چون قلم انکشت بر حرف منه صوفی که من * خرقة کردم
رهن و مستان و سخن در دفترست * دیگر بیت کر بنا لم چون انکشت منه بر حرف * هر که
زخمی خور دالبته فغانی دارد * انکشت بر لبش زد * آغزین ارادی طالب آملی بیت
آن غنچه ام که کز زنی انکشت بر لبم * خون سلامت از لب پر خون کشایدم * مولانا عرفی بیت
زخمه هر چند که انکشت ز ند بر لب تار * ناله از بیم نیارد که برارد آواز * حکیم شغانی بیت غنچه

عجبه باغ محبت هم ز رفتار دلست * بز لب کل نیز انگشتی زدیم آزاد نیست که انگشت نیل بی
غایت فقر دن کنایه در شیخ سعدی بیت یامرو پایار ازرق پیرهن * یا بکش در خانمان انگشت
نیلی که انکور خور و باغ میسر بی ترکیه اوز منیه باغنی صورمه دید کلریدر کمال بخندی
بیت بوسه سیب ذقن کفتمش ز کاشن گیسست * کمال گفت توانکور خور و باغ میسر که انکورک
چشم بی یعنی مردمک چشم شمس الدین سرایی بیت انکورک چشم ماست خاش یارب *
در عین سواد مردم دیده فتاد که آواز دهل شنیدن از دور خوش است بی معناسی شهرت
کاذبه در ترکیه طاول سسی ایرادن قبا کلوردیر لر میر خسرو بیت سنجرا کر خورم
ز نوبت غرور * نوبت او بانک دهل به زدور * عجم شهرزاده لر نین بری شرف الدین یزدی بی
دعوت ایدر وار منغه تعلل ایلد که یا زوب کوندر مشن شرف الدین صاحب ستکم اولغله بو
مثل اکا مناسب اولمشدر شهزاده نک یا زدوغی بیت زهار شرف یزد بیرون نشوی *
کاوازد دهل شنیدن از دور خوشست که آواز داد بی دعوت ایندی خواجه سلمان بیت
تالیست فرورفته دم آواز دهیدش * کوکوش بره دازدو چشمش نکرانست که آواز کرد بی
دخی به معنایه در شاه محمود بیت تاشداز خیل سکان سرکوبت مخلص * بگردش سوی
خود آواز نکردی هرگز که آهن پایه بی یعنی خیمازه کدافی مجمع الفرس که آهن دل بی یعنی
شهبج خواجه سلمان بیت بر سر خصم تو آمد تیغ کریان شد برو * با همه آهن دلی ایام کفتمش
خون کری که آهنین جگر بی یعنی مبراز و سخت دل کدافی شرفنامه که آهن دل بی یعنی
قورقق او حد الدین اصفهانی بیت کر صید عشق خواهی تو آهن دلی مکن * همراه عشق
باش که شیرینست در شکار که آهن کدشت بی یعنی فرصت کدی شاپور بیت غافل آن
وحشی غزالم تن از پهلو کدشت * پیش میرفتم تبسم کردو گفت آهن کدشت * که آهنی
سفید بی غزال رومی تنه کیم آهن خطایی در لر و محبوب رومی و محبوب خطایی مراد ایدر لر
خواجه آصفی بیت چشمت آهن مست دلی آهن خطا * چشم خوبان دکر در غمت آهنی
سفید که آهنی دنیا له کشیده بی چشم محبوب عبدالواضع جبلی بیت دنیا ل خود می
کشدان ز کس جادو * من بنده آن آهنی دنیا له کشیده * آیین بست * یعنی قانون و اسلوب
استاد بیت مکوساقی که می خورد دن تبا هست * که آیین همایون پادشاه هست * آیین
بتد * شهر دو نمانی طالب آملی * بیت با این بندی بازار خلوت میروم طالب * که وارم
با وجود کامل خود میل سودایی که آینه چین بی چین ولایتند معروف پولاد آینه در
بیت بضاعت سخن خویش بینم از خواری * بسان آینه چین میان رشته زنک که باب الالف
المکسور بی این از فلکست از حسن نیست * بو ایشده اختیارم یوق ضرور پیدر دیک
معناسنه نها ونندی شاه مجد حقه دیمشدر که قطعه بی بز ن خویش گفت شاه مجد *
کین میزه کیست کار من نیست * این از حسن کلام دوزست * حقا که درین سخن سخن نیست
زن نیز جواب پخته گفت * این از فلکست از حسن نیست * این شب جمعه تعلق نیارد
به نک آنکه علاقه سی یوقدر ابو تراب میک بیت کویند مخور می که شب جمعه عم آرد * این
هیچ تعلق شب جمعه ندارد * این دوزنکی و رومی * یعنی شب و روز و پیری و جوانی

وقر و غنا و غم و شادیدن کنایه در کذا فی شرحنامه * این در بترکستانست * ببول سنی
سر منزل مقصوده ابانقر شیخ سعدی بیت ترسم زسی بکعبه ای اعرابی * کینر کد تو میروی
بترکستانست * این سخن ته دارد * بوسوزک اصلی و نتیجه سی وارد شیخ ابواسحق کازرونی
فر توحید بیت دریا خود و کوهر خود و غواص خودست * هان غوری کن که این سخن ته دارد
بمعنایه بیت مزبور منلا سحابینک رباعی سفدن اولق اوزن مرویدر * رباعیه * انکس که مجشم
خویشتنن دارد * در چشم کد او شده نظر که دارد * دریا خود و کوهر خود و غواص خود دست
هان غوری کن که این سخن ته دارد * اینک ترازو * ترکیه اشته ارشون اشته میدان
دیدگری مثلدر کمال بخندی بیت سخن از ماه میجویی و پروین * اگر منکر شوی اینک
ترازو * اینک کز و اینک میدان * مثله وله ایضا بیت لاف اگر ز دزدت سر و چن * کویش
اینک کز و اینک میدان * این مرده بشیون نیرزد * یعنی غنی چکمه که دگر لواحد من الشعرا
بیت غم نخور جان من اردفته سن این مال و منال * شادمی باش که این مرده نیرزد شیون
این همه آورده تست * بوهب سنک قباحتک در خواجه سلمان بیت از شمیم کل و مل این دل
من رفته بیاد * اخرای باد صبا این همه آورده تست * این همه نیست * هیچ نسنه دکلدر
روزمره سنوز لیدر کذا فی المحمودی خواجه حافظ بیت حاصل کار که کون و مکان این همه
نیست * باده پیش آر که اسباب جهان این همه نیست * این هم اسیری شد * بوایشه
بتدی دیمکدر کذا فی شرحنامه * این یکی دیگر * بودخی بویله اولسون انصاری قمی بیت کفنی
بداغ هجر بسوزانت جگر * صد داغ هست بر جگر من این یکی دیگر * باب الالف المضمومة فی
استخوان اوبست * آنک اصلنی میان ایلدی خواجه آصفی بیت استخوان من که از سنک
جنون صد جا شکست * استخوان قصه فرهاد و جنون بسته اند * استخوان اول کویک
ثانی اصل معناسنه در * استخوان قصه خوانان * قصه اوقینلرک سراغ از قصه ده ایندکاری
اجمال حکایه در * اشترین * دور اندیشه صاحبی اولانه دیرلر لواحد من الشعرا بیت
خافل شدی ز عالم با آنکه شترینی * عاجز شدم زدست با آنکه ذوقنوم * اشترخو * کین
طویچی اثیرالدین اخسیمکئی بیت در مرتبه ها کذت کمال تو نباشد * کردون شترخو که
ز کوهان قرار * اشتردل * قورقق ترکیه دوه یورکلی دیرلر مولانا کاتبی بیت مراعیست
شتروارها بحجره تن * شتردلی نکتم غم بجای بحجره من * اشتم کرد * مجادله و غوغا ایلدی
مولانا هاتفی بیت طریق مدارا شدش اشتم * خم باده صلح روپینه خم * افتاده مرد
خدا * تواضع ایلدی شیخ سعدی بیت اگر زردستی بیفتد چه خواست * زبردست افتاده
مرد خداست * او چه مه کرده اوته کند * اونه باشردیکه بونه باشرد خواجه آصفی بیت نامه
من خط مرانه کند * هاله چه مه کرده اوته کند * اورا رسد * آکا لایقدر خواجه سلمان
بیت مراد سد که توام توبه داده * کفتن * شنیدم آبت توبوا الی الله ازلب حور * او مرغ این
انجیر نیست * اول بوایشک آدمی دکلدر حکیم انوری بیت برو که فکرت تو نیست مرد این
دعوی * مکن که خاطر تو نیست مرغ این انجیر * اونقش شما ندارد * اوسره لایق دکلدر
سینی بخاری بیت زاهدان گوشه * حجاب غنیمت دانند * کد ندارد خم از روی بتان نقش شما

شما باب الباء المفتوحة فی با او پاک رفت * اكا مقاومت ایلدی خواجه سلمان بیت محیط
 با تو بروز سخنان کبیر دپای * سیمهز با تو بهنکام کین ند ارد پای فی با او پای داشت فی بودخی او معنایه در
کمال بخندی بیت با حلم او ندار د کوه بلند سنکی * با عزم او ند باد بهار پای * با او پای نکیرد
انکله مقابله ایده مز خواجه سلمان * مصرع * محیط با تو بروز سخنان کبیر دپای فی با او بسر برد
آنکله اختلاط ایدر کمال بخندی بیت رند شراب خوار بسر میبرد د سبو * ماهم بان سریم که
با او بسر بریم فی با او بسر کند فی بودخی اول معنایه در مولانا عرفی بیت چنان بانیک و بد
عرفی بسر کن تا پس از مردن * مسلمانان بز مزم شویید و هندو بسوزاند فی با او پهلو زند فی
اکابر ابر اولور خواجه سلمان بیت ادولت چه کار کند چرخ سفله بخت * با قله جبال چه پهلو زند
سفال فی با او سر بر آورد فی آنکله مقابل طوردی خواجه کمال بیت تا همچو خط بچهره
توسر بر اورم * از فرق سر کتم چو قلم آشکار پای * وانکله معارضه ایلدی معناسنده
کلور کمال اسمعیل بیت کر سر بر آورد چو کدو با تو بد سگال * تیغ قضا می کندش چون
چنار پای فی با او سری داشت فی اکامیل ایلدی وانکله معامله نهانی سی و از منلا حیرتی بیت
ژولیه بصحرای جنون رفت چو مخنون * هر کس که بدیوانکی عشق سری داشت فی با پادشاه
دست زد فی عدالت و عمارت مملکت شروع ایلدی محمود دیده پادشاهه ملاقی اولدی دیمکدر
با باد و دم * یعنی مغرور و متکبر حکیم فردوسی بیت بیار است ان جنک را پیل سم * همیراند
چون شیر با باد و دم فی باب اندر شکر دارد فی یعنی اندن کدا و اندن ضعیف در کدافی مؤید الفضلا
مذکور معنایه ابوالمغانی بیت باه سرد و واقسرده دلم از روی خورشیدش * نیارد تاب او هرگز
باب اندر شکر دارد فی بابت او فی یعنی سزای او حکیم شغفانی * مصرع * دشمن تو چو بابت تیغ است
یا بردار * صاحب مرتبه عالی کذا نقل صاحب کتاب الحمودی فی بادام دو مغز است فی
یعنی پیر منحنی کدافی شرفنامه اما خاطره کلور که اتحاد صحبت و دوستی معناسنه اولسه مناسب
ایدی فی باد بدستش فی الندا نسنه یوق خواجه حافظ بیت عنقا شکار کنش نشود دام باز
چین * کار پنج همیشه باد بدست است دام را فی باد پیمای فی بی فائده ایشه پایچی مولانا امیری
بیت دشمن آتش نژاد و باد پیمای * بر سریر کامرانی چون سایمانش بین * باد پیمودن
کار بیهوده ابنک کدافی شرفنامه فی باد دست فی یعنی سخی ترکیه الی اچق دیر لظمیر فاریابی
بیت بدان جواد که چون ابر باد سنی را * وجوه چرخ دهد سالها بیک ادرار * پادر رکاب
یعنی سوار و سواری کدافی شرفنامه و هر شینه عزیزه حاضر و آماده اولچی فی باد سران فی یعنی
مغروران و متکبران کدافی شرفنامه فی باد سر سرد فی یعنی نو میند و مایوس کدافی ادات
الفضلا فی باد عنان فی یو کرک آتدن کنایه در مولانا جامی بیت حاک توام دست من نه برکات
رسد * کرد تونا یافته باد عنان هنوز * باد عیسی * یعنی معجزات عیسی علی نینا و علیه الصلوٰة
والسلام کدافی شرفنامه فی باد و بید فی بیهوده و بی حاصل حکیم فردوسی بیت که بهرام دادش
بایران نوید * سخن گفتن او بود باد و بید فی باده پیمودن فی یعنی شراب خوردن کدافی مجمع
الفرس فی باد هرزه فی وعدة خلاف کدافی الحمودی فی باده مست فی کسیکن شراب خواجه حافظ
بیت آنچه اور بخت به پیمانہ ما نو شیدیم * اگر از خمر بهشت است و کرباده مست * باده

مستانه * دخی اولغنا په دروله ایضا بیت سنا کمان حرم سر عفاف و ملکوت * بامن راه نشین
یاده مستانه زدند * یاده نوشین * یعنی شراب خوشگوار خواجه سلمان بیت دیدم از یاده
نوشین و لب نوش لبان * بزم زندان خرابات پراز نوشا نوش * بارداد * یعنی دیوان ابتد می
ابوالعانی بیت نشست و بر سرش افسر نهاده * ز بهر کار مردم بار داده * بار فاقه کردن
کاف عجمیده و سیله کار یعنی واسطه حصول مصالح و له ایضا بیت مانع وصلت مراجعت سیاهم
بوده است * بار فاقه کردن از آه سحر گاهم شود * بار کاب تو خاکست * مراد ایتدی بیک سکا
مطبع در کدافی شرفنامه * بار نک و بوی * دارات و کور و فر معناسنه در کدافی شرفنامه
* پان کار * یعنی شوخ و شنگل شیخ نظامی بیت چوشاپو راندر آمد چان کار * دام رایان
کرد آن پان کار * باریک بین مدقق و راست نظر خواجه سلمان بیت مردم باریک بین اندز
خط تارک شب * راستی باریک و روشن معنی * وادیده اند * باریک میرسد یعنی ضعیف و ناتوان
حضرت مولانا بیت چون نباشم اشک چون باریک ریسم * من منی دست فضولی کاسه لیس
بازار خاک * یعنی عظمت و سرور و واموزدنیوی کدافی شرفنامه * بازاری * دلبر عاشق پرست
و قابل تحصیل منلا بزنی * اصفهانی بیت امید بابل بی دل زکل وفاداریست * ولی وفا نکنه
شهدی که بازاریست * باز آوردی * ارمغان که آگاه بره کتورر لمولانا کاتبی بیت طریقی داشت
این درویش با حال سیه پوشت * خطت آورد برک سبز و از خاطر بهردانش * باز آوردی
کرد * اعتداری ایلی و له ایضا بیت کفتم از کویش روم باز آمدم با صد نیاز * هر که گوید ناسزای
باز آوردی کند * باز خواست کرد * رجا و تمنا ایلی مولانا هاتنی بیت مقرر چنین شد که
دستور راست * اساس سپاهی کند باز خواست * ودخی سوال معناسنه خواجه سلمان
مصرع * صدر از در که تو مرا هست باز خواست * روز قیامت یوم السؤال اولغله روز باز
خواست دیر لر خواجه حافظ بیت رسم که صرفه نبرد روز باز خواست * نان حلال
شیخ ز آب حوام مای باز خوردی * مغلوب اولدی خواجه سلمان بیت لعل روان ز جام
زنوش و غم جهان مخور * رین فک ز مردین بهر چه باز میخوری * وقو چوندی معناسنه ده
استعمال اولنور میر خسرو بیت خوام * محاسب بدعا کاسه دهم * لیک از رقیب بیهم
کوباز میخورم * و راست کلدی معناسنه اولور کال اسمعیل بیت بهر که باز خوردی
کینه جو تو شمع * وجود خویشتم از دیدگان ببالاید * واو غرادی معناسنه شیخ عطار
بیت خورد عطاری بدان دلخسته باز * باو تا قش برود سنش بسته باز * مذکور
معنایه یا لکر خورد دخی دیر لمولانا جامی بیت سینه شکاف هر سحر کاسه صبازان منزل *
باشد خورد زین رهندر بکا حظه بادی بردلم * بازی بخایه کند * بیهموده عبث ایش ایدز
کاتبی خواجهکان نام بر طیب حقند دیشدر * قطعه * خواجهکان شد ملازم فر تاش * تا کند
وقع ریش خایه او * می رود بهر بستن مردم * بازی میکند بخایه او * بازیچه روم و زنگی * یعنی
مخیره عالم کدافی شرفنامه * بازیدن * بدل ایتک معناسنه بازی معناسندن مصدر دکلدر
اصطلاحی بر کله در مولانا کاتبی بیت بان ببازم و زمیان اوندارم دست باز * کین محبت به ز صد
جانست یکموی حبیب * کللی در ایله در بازم دخی دیر لرد او بدل معناسنه اولدوغندن جانپاز

جا تا از دیر بجای بدل و فدای ایدر دیک اولور * باسک بچوال نشاید رفتن * همجنسی اولیانی
 ایله محبت اولند قده ضرب ایدر لکال بخندی و رباعیه بی خصم که بگفت و کودرامد
 بامن * ریشی چو چوال دیدمش تا دامن * کفتم که دران ریش دوم عقلم گفت * باسک بچوال در
 نشاید رفتن * پاسبان فلك * یعنی کوبک زحل کنانی شرفنامه * پاگان خطه اول * یعنی
 کروی میان و جمله عرش ایضا منها * بافسون کس در چاه مرو * کسه نک ایی ایله قبویه اینه
 بابا فغانی بیت چه سود از دیده کریان فغانی چون شد آن یوسف * چرا اول بافسون
 کسان در چاه میرفتی * بالاتراز سیاهی رنگ دکر بنامش * بوندن ایلر و ایش اولر خواجه
 کرمانی بیت کفتم که روز عیشم شد نیره گفت خواجه * بالاتراز سیاهی رنگ دکر بنامش *
 یوم معنایه محتشم کاشی بیت صدرنگ یوالعجب هست در حسن لیک از آنها * بالاتراز سیاهی
 بالای چشم و ابرو * بالادوی * شاطر لک اول مخصوص او یونلریدر که لنگ چالار خلاق المعانی
 رباعیه * شاطر بجه که نکته بر یاد گرفت * صد ملک دل از حسن خدا داد گرفت * بالادوی
 از دود دل من اموخت * در چشم ترم قطره زدن یاد گرفت * قطره زدن دخی لنگ اورم قدر
 * بام چشم * کوز قباغی کنانی شرفنامه * بام مسیح * یعنی فلك چهارم ایضا منها * بام چشم
 یعنی عرش مجید ایضا منها * پانداشت * مقابل اولمدی ترکیه قبی طوتمدی دید کاریدر
 کمال خندی بیت دروفای تو پانداشت رقیب با جوانمرد در اقدام نمود * باویاز داشت * وضعی
 ایدر سگ محله ایله کمال اسمعیل بیت کهرز دیده من حیفا هرزه رو شده بود * تو باز داشتی از
 بنه کنای دهان * باهم زبان دارند * اغز برایتد پلر امیر حاج بیت من از نوش لبان او نخواهم کام
 دل جستن * که بهر کشتتم باهم زبان دارند آن لبها * پای بدامن کردن * یعنی صبر ایدوب فارغ
 اولق کنانی محمودی * پای بزا کنند * سحر ایتمکن کنایه در شیخ نظامی بیت مراد
 کویت ای شیخ نکویی * فلك پای بزا کند صحت کویی * پای تابه کشاد * یعنی سفر دن کلدی
 کنانی شرفنامه * با بجه بالا کرد * اتک در میان ایتدی میر خسرو بیت ساخته طاوس
 ملائک شمار * با بجه بالا زده طاوس وار * پای پچیدن * یعنی فرار کردن کنانی محمودی
 پای خاکی کرد * یعنی سفر ایلدی کنانی شرفنامه * پای دامن * بر محل که زمین یقین اوله کنای
 فی محمودی * پای دراز کشید * آشوری آتدی دید کاری سوز در وایاق اوزاتدی تسلط دن
 کنایه در خواجه سلمان بیت سر و بردامن جو پای کشید ست دراز * راستی خرم و آراسته
 جانی دارد * پای در کل ماند * عاجز و مقیر اولدی حکیم شفای بیت چور کزن ساعد
 سمین اودید * بخود چون طسمه زین اندیشه پچید * زحیرت پای در کل ماند فصاد * که آزار
 کل از دستش نمیداد * پای در میان آورد * یعنی مصاحت ایچنده بولندی کمال اسمعیل بیت
 درازدستی احداث پرفسونرا پین * که رای روشن او پای در میان آورد * پای ریج کشند *
 یعنی حاضر و آماده اولر شیخ نظامی بیت بفرموده تارقیمان کنج * کشتند از پی میهمان
 بای ریج * پای زاع کرد * پوصویه کیردی ودخی کرلندی مولانا دهکی بیت طاوس وار چون
 تو بچولان در آمدی * در باغ بس پری صفتان پای زاع کرد * پای در سنک آمد * خوف
 ایتمکن کنایه در مولانا هاتنی بیت مرانی حد صلح و فی زور جنگ * وزین هر دویا در آمد

بسنک * پایش در خواب شد * آیا فی او یسدی خواهه اصفی بیت درن بادیه
شب ناقه لیل کم شد * بود در خواب مکر پای طلب مجنونا * پای فشرد * ثابت قدم اولدی
کمال اسمعیل بیت پای بفشارم و در عشق تو نمایم پشت * شمع وارار بودم آتش سوزان
بر سر * پی فشرد * دخی دیرل شیخ نظامی بیت چنان کام و نا کام خواهی سپرد * بخود کام کی
پی چه باید فشرد * پای کرد کرد * ای اغن التنه الدی مولا ناده کی * مصرع * پا کرد کن
و منتظر دست کرم باش * ایاق دوشتر مکدن کنایه در * با یکدیگر زبان دارند * آغاز براتد پلو
اتفاق ایتمکدن کنایه در مولا ناده عانی بیت دولعل یاز که با یکدیگر زبان دارند * حدیث
کشتن من هر دو در میان دارند * پای گرفت * یعنی جماع اتدی ابو المعانی بیت روز تا شام مرا
سنگ ستم اندازند * یعنی شب تاب سحر پای گرفتن نکیم * پای کشانیده * که ریخته و دخی آزاد
اولش کذافی الحمودی * پای کم آورد * خصمندن قاجدی نظام استرا بادی بیت بی پاشود
ز تیغ تو غنتر بروز رزم * پیش تو هر زیاده سر آورده پای کم * زیاده سحر شجیع و بهادر
معناسنه در کذافی الحمودی * پای ماچان رفت * اعتدال ایادی حضرت مولانا بیت
آدم از فردوس و از بالای هفت * پای ماچان از برای عذر رفت * پای ماچان کرد * بودخی
اول معنایه در حکیم خاقانی بیت هوامی خواست تا بر صف بالاتری جوید * گرفت دست
و افکند م بصیف پای ماچانش * پای مرد * معین و دستگیر و له ایضا بیت ای زهر تود دستگیر
تویاق * وی درد تو پای مرد درمان * پای مردی کرد * امداد و معاونت ایلدی کمال جندی
بیت کرم بکاشد و انعام راجه پیش آمد * چرا ازین دویکی پای مردمان بود * مولانا
امیدی * قطعه * بحمد الله که اید بر سر ما * جواتر دی درین دیر یابی * که پامردی نماید
وار هاند * مر از دست مشمت پشت پایی * پای و پر * یعنی طاقت و قدرت حکیم فردوسی بیت
ستوران همی سازدش زال و زور * ندارد همی جنگ رایای و پر * بیای اندازد * یعنی سورچوب
دوشدی کذافی الحمودی * بیای دار * محافظه ایله شیخ سعدی بیت مرا کله یایی بعقلست
ورای * دهم کله خویش داری بیای * بیای داشتن * وجوده کتور مکدن عبارت در خواه
حافظ بیت بیای دار طریق قیام لیل چو شمع * که نور طلعت شمس از کرامت سحر است *
بتر از و فروشد * نازلی صائر و دخی تدیر مجله ایدر کمال جندی بیت صد حسن بان رخ تو بیک
دفعه فروشی * مهر رفت میزان که فر و شد بتر از و * بنک آمد * طارلدی میر خسرو بیت
نال راهر چند میخوام که پنهان میکشم * سینه میکوید که من تنک آمد م فریاد کن * بنک
میار * طارتمه دیکدر مولا ناطوسی بیت چو کفتمش کدهان تو هست تنک بسی * بخنده
گفت دهان مرا بنک میار * بشیر غمی یافت * چراغله آرایوب بوله مدی مولا ناشاهی بیت
عالی بی دل شدند از نیر مرث کانت چنان * در همه شهر این زمان بکدل نمی یابد بتیر * بنیع
حاست * دیک طور دی هر نه اولور سه ابو المعانی چو خفته بود کشا دست بند شلوارش
بنیع حاست دگر خفته در میان پایم * عجام عدل بند * برابر ویر کذافی شرفنامه * بجان
آمد * بیزار اولدی مولا ناشاهی بیت ناله ام راه کویسته محدی که نفس * تارون میرود
از سینه بجان می آید * یا لکنز * بجان * دخی دیرل مولا ناطوسی بیت بجان از ناله من خلق

خلق و من از ناله کردن هم * بجای ای اجل تاوارها ندایشان زمن من هم * بجای او * انك حقتك
 خواجه حافظ بیت ده روزه مهر کردن افسانه است و افسون * نیکی بجای یاران فرصت
 شمار بار * بجای خود بست بی ایشی محله ایتدی کنذاقی شرفنامه * بجه خورشید * یعنی
 لعل و یاقوت و امثالهما ایضا منها * بجه نو بر آورد * نتیجه پیدا ایلدی ایضا منها * بحال
 درآمد * وجد و شوقه کلدی لواحد من الشعر ابیت مکوه از حرکت سرو از شمال درآمد
 چو دید قامت تو در چمن بحال درآمد * بخاک نشست * اعتبار سزا اولدی خواجه حافظ بیت
 از ان بخاک نشستم که آن کان ابرو * مرا چون نیر غو دمیکشید و دور انداخت * بخاک نشاند *
 اعتبار دن قودی * بخاک راه نشاند * مثله وله بیت مرا و سز و چمن را بخاک راه نشاند *
 زمانه تا قصب ترکس قبای تو بست * بخت بدندان خای * بخت بدو طالع ناساز دن کنایه در
 کنذاقی شرفنامه * بخت بدو همت عالی بلاست * روز کاری نامسا بعد اولان کسینه
 حقتک ایراد ایدر لر ته کیم شاعر دیمشدر بیت بخت بدو همت عالی بلاست * وای بر آنکس
 که بدین مبتلاست * بخط بلا در سرا وردم * یعنی بلا و محنته راخی اولدم کنذاقی الحمودی
 بخت زوماده * دولت اقبال برقرار اولز کنذاقی شرفنامه * بچم در شد * یعنی مراقبه ده
 اولدی کنذاقی الحمودی * بخود فرو رفت * بجای دن و یا خود غم و المدن باشی اشاغی ایده نه
 دیر لر خواجه سلمان بیت وقت بر آمدن بصبح از نظر غضب کند * صبح بخود فرو رود چون
 نفس از مکدری * بخود فرو شد * بودخی بومعنایه در مولانا خاقانی رصفت معراج گفته بیت
 برآمد بگردون چومه بی نقاب * فرو شد ز شرمش بخود آفتاب * بخیمه بر روی کار افتاد *
 اسراری کشف و شایع اولدی میرزا عجیبی بیت ماه خیاطی که چون ابر شیم دارد تزار *
 رسم افتد بخیمه ام دور از رخس بر روی کار * بومعنایه محمد عصار بیت ز غم دشمن غماز و جادو
 فتاده پیش مردم بخیمه بدرو * بدادانی کند * ایکی کسه میانته فتنه و شور براغور لواحد
 من الشعر ابیت فلك تا چند بی مهری نماید * زمانه تابکی این بدادانی * بد آغار * یعنی
 بد سرشت و بد نهاد ابوشکور بیت یکی زشت روی و بد آغار بود * تو کوی مردم کزی
 مار بود * بد پرتو * برامز حالو خواجه سلمان بیت بخت بد پرتو مراد بی نوایی پیر ساخت
 با جوانمردان عالم را جوانمردی نماید * بد برد * یعنی انجنور مولانا طوسی بیت میروی و میبری
 یا خود رقیب * وره میگویم مبر بد میبری * بومعنایه بابا فغانی بیت کرچه طور رندی و بد
 نامی از حد میبرم * کافر مگر شمه از حال خود بد میبرم * بد دل * اکل و شربه مقید اولوب
 هیچ ایش طومنز شیخ نظامی بیت چوشیران بانک خوری خوبکیر * که بد دل بود کابو بسیار سیر
 بدر برد * رد ایتدی یعنی سوردی خواجه حافظ بیت سیل سرشک ماز دلش کین بدر نبرد
 کین سنک حان قطره باران اثر نکرد * بد رفت * رد اولمه نك لازمیدر که طشره کتدی
 معناسنه در وله ایضا بیت تواز مکارم اخلاق عالم دکری * وفا و عهد من از خاطرت بدر زود
 ندر کرد * بمعنی بدر برد وله ایضا بیت مباش بی می و مطرب بزیر طاق سپهر * بدین
 ترانه غم از دل بدر توانی کرد که بدرود کرد * یعنی وداع ایلدی وله ایضا بیت ماه کتعی
 من مسند مهر آن تو شد * وقت آنست که بدرود کنی زندانرا * بدست باش * یعنی آگاه

اول شیخ سعدی بیت چو بر ولابت دل دست یافت لشکر عشق * بدست باش که هر
باعداد یغما نیست * ودخی تقصیرا یمه معناسنه خواجه حافظ بیت کرت زدست براید
مراد خاطر ما * بدست باش که خیری بجای خود شستن است * بدست دپکران مار کیر *
ایشی واسطه ایله وجوده کتورمه شیخ نظامی بیت چو زدست تو ناید هیچ کاری * بدست
دپکران میکیر ماری * بو عبارت اضداد استعمال اولنورنته کیم باب المیمه کور انشاء الله
تعالی * بد علف * هر نه بولسه پین آدم او کوزینه دیرل خواجه حافظ بیت صوفی ز سر
بد علفی دختر ز را * در صومعه هرگز نکشندش که حرامست * بد قار * یعنی بد امتزاج
مولانا وحشی در مرثیه قسمی بیک گفته بیت بد قاریهای شطرنج مجازی خوش
نکرد * رفت تاجایی که می بازند خاصان زد عشق * مقابلی خوش قازدر * مختشم کاشی
بیت بقصد جان بخواندی نقد از دوفای بر من * که در نزد محبت خوش قاریهای من بینی *
بد کوه * یعنی بد خلقت و بد طینت کذافی مشکلات * بد مست * کوه زه سر خوش لغتله به
اوضاع خام کاشی بیت یار و مجید ز بد مستی دوست خام * باده بایست باندازه
خوری زور نبود * بد همسایه همسایه داند * پرامری قونیشان بیلور شیخ نظامی بیت
سهرشت طفل بدر آید داند * بد همسایه راه همسایه داند * بد قن برد * چکه ایله الدادی
کمال بخندی بیت از مه زبتان کوی لطافت بد قن برد * لبهاش دل خسته مارا بدهن برد
بر آب گوید یعنی حاضر جواب کذافی مجمع الفرس * بر آب نوشت * یعنی ضایع ایتدی
وضایع ایدر مولانا هاتفی بیت نیادان بود پیش ناصواب * نشاید نصیحت نوشتن
بر آب * بر افتاد * یعنی منقطع اولسون بد دعا محله استعمال ایدر کمال بخندی بیت
در میان دیده و دیدار جان افزای دوست * چند مانع میشوی یارب برافنی این نقاب *
بومعناده لازمی ایله واقع اولمشدر خواجه حافظ بیت بس تجربه کردیم درین دیر مکافات *
بادرد کشان هر که در افتاد بر افناده * بر آمدیم * یعنی غضبه کلدی کاهی تقدیم و تأخیر ایله ده
استعمال ایدر کذافی شرفنامه * بر آنکشت پیچید * یعنی مذمت ایلدی حکیم انوری بیت
جز نکوی نکم با همه تادست رسد * که بر آنکشت نه پیچید بدان پیخبران * بر آورد * سه
ایلدی اهل شیرازی بیت زدیده بدلم آمد ز دل بد ز رود * که شد بخون دل ره کند بر آورده
بر آید * نصیب اولورسه خواجه حافظ بیت کفتم غم تو دارم کفتا غم سراید * کفتم که
ماه من شو کفتا اگر بر آید * بر پامید است * احیا ایلدی یعنی دوشمش اپکن ایاقلندردی
خواجه آصفی بیت پای مجنون نه همین سلسله سودا است * هر که دیوانه شد این
سلسله پر پامید است * بر بست * یعنی فائده ایلدی خواجه سلمان بیت با آنکه در میان تو
دل بست عالمی * کس زان میان بغیر که هیچ بر بست * بر چین گاه * یعنی کرسی کذافی المحمودی
بر خط میدار * یعنی مطیع اول ایضا منه * بر خود پیچید * مضطرب اولدی کمال اسمعیل
بیت میچ بر خود و چون غنچه تنگدل منشین * چو کل ز پوست برون آی حرم و خندان
بومعنایه بتاب رفت دخی دیرل با یافغانی بیت ز کاکل نودل نیره بخت میجویم * فر و متاب
وسر از بهره این بهانه مکش * بومعنایه می تابد دخی دیرل مختشم کاشی بیت

بیت می تا بم ازینکه میکند زلف * بازی بازی ازان دهی خط * بر خود گرفتیم * احتمال در
 بن ایتیم اولم کذا فی الحمودی و پرداخت یعنی مشغول اولدی کمال اسمعیل بیت چو
 پند زار بنا کوش بشکفید ترا * ز کوش پند برون کن بکار حق پرداز * بوییتده مضارعی
 واقع اولمشدر ودخی خالی قالدی معناسنه مولانا جامی بیت دیر نشین باش چو عیسی زمان
 خانه بپرداز زنا محرمات * یعنی زنا محرمات خانه خالی کن ودخی فارغ اولدی معناسنه اصلی
 اوزن واقعدر مولانا جامی بیت وه که افسانه جامی نشیندی هرگز * تا نپرداختی از لابه
 لاغ دکران * ودخی تمام ایلدی معناسنه موضوع لهی اوزن شیخ نظامی بیت چو خواننده
 نامه شهریار * پرداخت آن نامه را چون نکار * پرده بر او درید * انی رسوای ایلدی کمال
 اسمعیل بیت زمانه بسکه درید بیست پرده بر عشاق * تو نیز چیره مدبر بمن از جفا پرده *
 پرده بر افکند * یعنی بی حیال ایلدی کذا فی الحمودی * پرده بر گرفت * آشکار ایلدی
 ایضا منه * پرده شناس * یعنی مطرب شیخ نظامی بیت پرده شناسان بنوادر شکر ف
 پرده نشینان بو فادر شکر ف * پرده نشین * محرمات خلوت سرای یعنی اهل بزم ودخی ملائکه
 کذا فی شرفنامه * برسید * فهم ایلدی کمال اسمعیل بیت بیماری من بچشم خود می بینی
 اشکفتکم نیز زلفت بر رس * بر روی روز افتاد * آشکار اولدی مولانا لسانی بیت غم جگر
 صورت منع چشم کریان چون کتم * راز من بر روی روز افتاد پنهان چون کتم * بر روی
 افتاد * دخی دیر ریاضی سمرقندی بیت نکتم قصه خون خوردن دل با کسی هرگز * بروی
 افتاد پیش مردمان از اشک غمزم * بر روی هوید * یوزه یا پشیدی وله ایضا بیت دید اشک
 من که چشم خوابگاه من نشد * میدود بر روی و نمیگیرد کریمان مرا * بر روی چهید * مثله
 خواجه سلمان بیت سالها ای اشک جادادم ترادر چشم خویش * وقت فرقت کی روادار دک
 برویم چهید * بر زده دامن * یعنی معتظر فرمان ابوالعانی در توحید باری جل شانہ بیت
 بر زده دامن خدمت تشیی و روح القدس * هر چه فرماید اطاعت میبرد کون و مکان * پرستند
 خیال * یعنی شاعر کذا فی شرفنامه * بر سر بیضه شکست * یعنی مسخره و رسوای ایلدی
 مولانا جامی بیت حای بیضه کینی زفتن * بر سر فتنه کران بیضه شکن * بیضه در کلاه
 شکست * دخی بو معنایه در کمال اسمعیل بیت صبا بشعبه اش بیضه در کلاه شکست * که
 اسپید و زرد دست بیضه سان ترکس * بر شکست * سیکرک صاولدی شیخ سعدی
 بیت یکی فتنه دید از طرف بر شکست * یکی در میان آمد و در شکست * بر شاخ آهو *
 یعنی وعده دروغ کذا فی مؤید الفضلا * بر طاق نهاد * کوزدن بر اقدی یعنی اعتبار ایتن
 اولدی محمد عصار بیت ز شرم جام طاقش چرخ زراق * نهاده جام ماه و مهر بر طاق *
 بر طبق کند * ظاهر ایدر خواجه آصفی بیت میخواست ماه چارده را بر طبق کند *
 رخسار او در آینه عرض جمال کرد * بر طبقست * ظاهر و آشکارا در مولانا طوسی بیت
 باده از شرم لب لعل تو غرق عرقست * وه چه کل پیش رخت هر چه بود بر طبقست
 بر عالمی فروخت * یعنی افشا ایلدی همایون شاه بیت بکویتش دوش پنهان بودم ایدل
 پاکداز بویش * بفریاد آمدی بر عالمی بفروختی بازم * بر کواجل بست * طیبان قالد پروب

قاجدی مولانا طوسی بیت بطوسی جامه ده کوازین شهر * همی خواهد که جل برکاو بندد
برگرفت و برگیرد * یعنی قبول ایادی خواجه حافظ بیت من این دلق ملمع را بخوام سوختن
روزی * که پیر میفروشانش بجای برنگیرد * برکشید * ایلر و کتوردی خواجه سلمان بیت
در بغرت مصطفی را در فاندز برکشید * کشت منزل بهر اعزاز تو نص انما * برکشیده
اوست * انک ایلر و چکمی دروله ایضا بیت تیغ تو برکشیده دوات اوست راستی * کرچه
بنفس خویشتن هست باصل کوهری * برب کلوخ مالید * اعتدال ایلیدی دیمکدن عبارتدر
مولانا جامی * مثنوی * چو شب بگذشت دفع هر کارا * بنشست از کزیه چشم خونفشار * لبش
تربو داخون خوردن شب * کلوخ خشک را مالید برب * برمن مشکن * بکا انجمنه
حکیم انوری بیت برمن مشکن پیش که من توبه شکستم * زان دست که صد قلم از ویگ
شمر آید * پرندور * یعنی شمشیر نیک شاعر بیت همه زهر زخم برند آوران * بر آمیخت
باخون کند آوران * برو زمانشیند * اودخی بزم کبی فی طالعدر مولانا شاهی بیت هر کس
که شبی نشست با تو * بسیار برو زمانشیند * بروز او نشست * مثله خواجه سلمان * ز باعیه *
آتش ز زبان شمع می جست * ناکاه سیمیدم ز بانس بشکست * سر رشته تاه باشد
تاپیش نماید * روشن بشب آمد و بروزم بنشست * برنشستن * یعنی قصد کردن
پروای سروریش خودم نیست * بتم کند و باشم در مانم یوق دیمکدر خواجه سلمان بیت
من که پروای سروریش خودم نیست مکر * سر سودای سخن پای چو مویم ز کجاست *
پرورش آموز * یعنی علم و حکمت و مجاهد و پیر مرشد و بعضی از جناب خدای تعالی
و تقدس دیمش کذافی شرفنامه * پرویز فلک * یعنی خورشید ایضا منها * پره زند
سورکون آوی حکیم انوری بیت کر بره زند لشکر عزمت نبود راه * جز داخل او نیست
ردیف سرطانا * برنج زندان او * یعنی انی ذکر ایتمز کذافی شرفنامه * برنج بنشست
یعنی معدوم ایندی کذافی المجمع * برنج نویس و آفتاب نه * ادا اولمز دین ایچون ودخی
وبره سی ایچون ایراد ایدر لکال بخندی * قطعه * بافقاعی کفتم از روی مزاح * بد معامل
میستم من ای خسیس * وجه شربتها که داری نسیه ام * کرفراموشت شود برنج نویس *
بر پیمان کس در چاه مرو * کسنه، نک القاسیله تهلکه یه دوشمه مولانا امیددی بیت بر پیمان
دغل دوستان مرودر چاه * که یوسفی تو وداری برادران غیور * بر پیمان او در چاه رفت
بودخی او معنایه در مولانا کاتبی بیت دلا بعشوه زلفش مرو بچاه زقن * بر پیمان کسان چند
میروی در چاه * بزازه شد * تازه لک چورمش دلبره و کامی وقتی یکوب را پکان اولمش
میوه یه ده پرل مولانا عصمت بخاری بیت عصمت از محبوب هر جانی مجور سم وفا * زانکه
بی لذت بود میوه چو بزازه شد * پس انداز می کند * جمع مال واد خارایدن کسنه
حقنه ایراد ایدر لک خواجه آصفی بیت اسباب حسن ماه مرا خال و خط بسست * کیسوی
تاب داده پس انداز می کند * پس سر کند * دخی بو معنایه دروله ایضا بیت منه کاکل
پیشانی و میل فتنه کتر کن * جها تی رابس است آن زلف کاکل را پس سر کن * پس افتاد
و پس افکند * بر کسنه نک و فالتدن صکره قلانه دیر لکال اسمعیل بیت زرودرم نه پماند نظر

نظر معنی را * که بس فکند بزرگان به از ثنائی بود * پس چرخه نفرین کند * بر کس نه نیک غیبتنه
 ذم و شتم آید نه دیر لر شیخ سعدی بیت چه سود آفرین بر سر انجمن * پس چرخه نفرین
 کند مردوزن * بسته رحم * عطا و کرمدن خطی اولیان آدمه دیر لر کذافی شرفنامه * بسخن
 رسید * صاحب طبع اولان آدمه دیر لر ضمیری اصفهانی بیت چه خوشست همزبانی بحریف
 نکته دانی * که سخن نکرده باشی بسخن رسید باشد * بس خم زد * خلاف وعد ایتدی
 ظهوری ترشیزی * مثنوی * بد ساقی آن شمع ساغر لکن * که رویت سحر بر تو از نام من * بغیر
 از غم تو نماند غمی * شب نیره بجئی زند بس خمی * بس سردست در آمد * اله کیردی دیمکدن
 کنایه در فخرالدین علی صغی بیت کو بخت که بی که من مست در آید * زلفش کشم و شب
 بسردست در آید * بسرخود شد * کسه نیک حکمی التمه اولما مق لواحد من الشعرا
 بیت شد سراهل وفا خاک که ملک عم او * کشوری نیست که هر کس بسرخود باشد * بس
 در آمد * یعنی دپه سی اوستنه دوشدی حکیم انوری * مصرع * آخر الامر در آمد بسراسب
 جنبش * بسپردن * ثابت قدم اولمق کذافی محمودی * بسرتا زیانه مستم * آلت
 حر بسرا لورم بی رحمت المقدن کنایه در ایضا منه * بسر زلف سخن گوید * سوزی
 کنایه ایله سویلر شکر الله بیت چون زخط پرسمت از مشک ختن میگوی * چند مارا بسر
 زلف سخن میگوی * بسر زلف سخن کند * ناز و شیوه ایله سویلر امیر حاج بیت بسر زلف
 میکنی سخنی * فتنه ز انروی میکنی انگیز * بسروقت او افتاد * انک رازنه واقف اولدی
 استناد بیت رقیب امروز منع کرد از آمد شد کویش * بسروقت غم پنهام افتادی به
 بیداری * بس زانو نشست * یعنی منزوی اولدی مولانا جامی بیت این دم از کشمکش این بسستم
 بس زانوی وفا بنشستم * بس کوش انداخت * ایشتمزلندی مائلی نبریزی بیت کفتمش
 زلف تو صد رخنه بدین دوش انداخت * بشنید آن بت بد کیش بس کوش انداخت * پشم
 شد * پراکنده اولدی کذافی شرفنامه * عدم پازده * یعنی نابود ایله ایضا منها * بغداد
 خرابست * اچلقدن کنایه در بسحاق اطعمه بیت بغداد خراب است از خراسان * معمورکنم
 بنام بغرا * دیکروله بیت سرتاسر آفاق همه بوی کبابست * این با که توان گفت که بغداد
 خرابست * بغل زد * مسخره لقدن کنایه در حضرت مولانا قدس سره الاعلی بیت
 تو نخواهم جفت کتزن بغل * جفت انصاف نیم جفت دغل * بغلان سربی آبی دارم * بغلان
 ایله باشم خوش دکلدر شیخ اوحد الدین * با عیبه * در سینه زدست دل جمر تا بیهاست * در
 سینه زتاب سینه بی خا بیهاست * ای دیله بریز خون این دل که مرا * دیدیست که با او سربی
 آبیهاست * بغلم پازده * یعنی محو ایله کذافی شرفنامه * بکار نیاید * ایشه برامز خواجه سلمان
 بیت زین بخت خفته هرگز کاریم بر نیامد * کاری ازو نیامد بسیمارش آزمودم * بکاغذ برند *
 تمام عزت آید لر کذافی شرفنامه * بگرد رفت * محو اولدی مولانا کاتبی بیت
 دور سماع اونکر قصه مهرومه مکوی * زآنکه سماع او همان چرخ بگرد می رود *
 بو معنایه بصیری بغدادی بیت تا خاک پایت از نظر اهل درد رفت * چند ان کر بست دیده که
 مر یا بگرد رفت * بگردن در آمد * ایشدر بشه دوشدی استناد بیت کفتم هوس ساعد

ودستی نکتہ * لیکن چوبکر دم در آمد چه کنم * بلا کردن * یعنی صدقه و احسان مولانا
محتشم کاشی بیت هر که که بخرا آمد بنان قامت فتان تو * مرهم برقص آیم کنم جانم بلا کردن
تو * بم زد * سله آوردی مولانا عبد الله هاتنی بیت ازان هر یکی بانک برخم زدی * اگر
دم زدی بر سرش بم زدی * پنبه شد * قاجدی و هرزه کارلق ایلدی معناسنه * پنبه کرد *
مثله کذا فی ادات الفضلا * پنبه کن * منکر اول ودخی محو ایله حکیم خاقانی بیت پنبه کن
ای جان دشمن از تنی * کوز ترکش دو کمان خواهد نمود * پنبه کرد * بر معناسی دخی عاجز
ایلدی دیکدر میرخسر و بیت پنبه کن لشکر شانرا چنان * کز تن شان پنبه کن استخوان *
نجم رواق * یعنی فلك مریم کذا فی شرفنامه * بند زبان ندارد * سوزی ضاقله مزایشتد و کین
سویار مولانا کاتبی بیت می گفت دوش سوسن در کاستان به بلبل * عاشق نباشد آنکو
بند زبان ندارد * بر آمد * مضطرب اولدی خواجه سلمان بیت بهم بر آمد ام زان
دوسنبلت که چرا * فرو کنند و نهندش بدوش دلبر پای * بهم زد * بری برینه قادی
خواجه حافظ بیت ارباد فتنه هر دو جها ترا بهم زند * ما و چراغ چشم و انتظار دوست
پهلوتی * غیر ک کیسه سندن احسان ایتمک کذا فی مجمع الفرس * پهلوتی کرد *
قرار ایلدی طالب آملی بیت پهلوتی زنگهت کل میکند مشام * امشب که در بران بت مشکین
گللاه نیست * واجتناب ایلدی معناسنه ظهیر فاریابی بیت همچون نیام تیغ دارد
اجل زهیت * پهلوتی همیشه از تیغ جان شکرت * پهلو کرد * دخی دیرلر کذا فی مؤید الفضلا
* پهلوتی کند * بر طرفه کیدر معناسنه طالب آملی بیت هان ای صف ملائکه پهلوتی
کنید * این دم که پهلوی نفسم را کمان پرست * پهلو کند * دخی دیرلر شیخ نظامی بیت
شه از رزم او به که بکسو کند * کزان پهلوان پیل پهلو کند * دیکر بیت پهلو کند زکر زکران
سنک تو فلك * بکسور و دزاسب سبکسیر تو زمین * پهلوداد * ترکیه یان و پردی دیرلر دویوب
گمکن کنایه هر کذا فی شرفنامه * پهلوزد * برابرک ایلدی ایضا منها * بهم رسید * حاصل
اولدی مولانا هلالی بیت بدان امید که امشب ابر رسد بلبلش * کباب و نقل و می آورده
ام بهم رسید * بیاضی * منتخب و کزیده اشعار و غیره که خلافت دیوانی دیرلر یعنی کزیده
اولینه مولانا عرفی بیت ز میانه خواند و فلك بر بیاض دیده نوشت که * این قصیده
بیاضی بود نه دیوانی * پی باز نهاد * کیر و چکلدی حکیم انوری بیت و راز مراد تو پی باز
می نهد کردون * باضطرار چو کردون بارکش دون باد * بیت اللطف * فتح لام و طایله
بوزن کلاف قبه خانه که باب اللوق دخی دیرلر حکیم شفا یی در هجوم مؤمن خان بیت
یا بای تو چاروب کش بیت لطف شد * اجداد تو کشتند بتدریج بزکان * بیضه در آب *
یعنی مخته اولدی کذا فی مؤید الفضلا * بیضه در کلاه شکست * حمله سنی ظاهر اولدی
خواجه حافظ بیت بازی چرخ بشکنش بیضه در کلاه * زیرا که عرض شعبده با اهل
راز کرد * بیضه صبح * یعنی آفتاب کذا فی شرفنامه * کافور * بوقدن کنایه در ایضا
منها * بیک نیم نهاد * بر طرف ایندی مولانا ماشی بیت هر چند دو نیمست ز هجران دل
استاهی * باز آی که ما جله بیک نیم نهادیم * بو معنایه خواجه آصفی بیت ما پستراحت

راحت ز تویک نیم نهادیم * بالین اجل را ستر تسلیم نهادیم * پی کم کردی ایز آ ز دزدی حکیم خاقانی
 بیت نیشب پی کم کنان در کوی جانان آمدیم * همچو خان بی سایه و چون سایه بچان آمدیم
 بیمانه پرشدی عمر آخره ایر شدی مولانا کاتبی بیت باز آن مشرب مستان سر پیمان دارد *
 سیاقیا چیست مکر پر شده بمانه ما * باب الباء الکسور * بزاد و بر آمد * قوجه یا شلو
 صورت دیمکن کنایه در ابوالمعانی بیت مخور فریب حسنش میندار عروسی * این پیره
 زال دهر زاد و بر آمد * بزاد و بشد * کلوب کندی خواجه حافظ بیت مکرکه لاله
 بدانت بیوفایی عمر * که تا بزاد و بشد جام می ز کف نهاد * بسیار کس بی کس بود *
 خدمتکاری چوق اولانک خدمتی مراد اوزن اولتر شیخ نظامی * مثنوی * ازان مختلف رای
 شد روزگار * که د آرد پد ر هفت و ماد ز چهار * یکی جفت همت ترا بس بود * که بسیار کس
 مرد بی کس بود * بنازم چشم مست را * نازک کوز که تفاح را یدرم کدافی شرفنامه اصلنده
 بنازم فخر نورم دیمکر منلا کشوری بیت بنازم یادشاهی را که از نأ یید سبحانی *
 نهاده دیو ساری را بکف مهر سالیانی * به از به بسی باشد * یعنی ال الدن اوستوندر مولانا
 ها تفی بیت مناز از بهی ای ز خیل بهان * که باشد به از به بسی در جهان * بهترین خلف
 یعنی حضرت رسول اکرم صلی الله تعالی علیه وسلم * بی آب شد * یعنی شرمند و خجیل
 اولدی کدافی شرفنامه * پیرامتن * یعنی کسبک خواجه سلمان بیت کلاک بی رای
 تو حرفی نتواند بنکاست * تیغ بی حکم تو بکمی نیارد پیراست * پیراموزست * حصولی
 ممکن اولان ایش مولانا طوسی بیت زندی آموز طوسی از زندان * گرچه این هست
 که پیراموزست * بومعنا یه اوحد الدین بیت همچو فرهاد از غمش روزی بصحر امیدوم
 تانه بینند این جوانان عشق پیراموز را * پیرچهل ساله * یعنی حضرت آدم علیه السلام
 کدافی شرفنامه * پیردهقان * یعنی می انکور ایضا منها * پیرسرنیب * یعنی حضرت
 آدم علیه السلام ایضا منها * بی روستانی عید * کدر سز صحبت و انکسز عشرت کمال بخندی
 بیت رقیب ای کاش ارنا که چوماه روزه میشد کم * که تانی روستانی عید میگردم بد جویان
 * بیست و یک و شاق * یعنی بکرمی بر صورت شمالی * فالك البروج حکیم خاقانی بیت
 یا بیست و یک و شاق ز سقلاب ترک وار * بر راهوی کین بمفاجا براقند * بیست و یک بیکر *
 دخی دیرل کدافی مشکلات * بی سروپا * یعنی پریشان احوال خواجه سلمان بیت
 کربنا شده مددی لطف تو پید ا باشد * گرچه از دست من بی سروپا بر خیزد * بی سرو سامان
 بودخی اول معنایه در مولانا نظامی بیت دلم از باده هجرت چو شده مست و خراب * کرده
 خوشدل چو ترا بیسرو سامانی * ما * پیش افتاد * یعنی شرکندشت میر خسرو بیت هر ساعت
 از مرکان خود خون دلم پیش افتد * زین زار مانده بخت بد کاینست پیش افتادم * پیشانی
 دار * یعنی یک یوزلو خواجه سلمان بیت بروی تو آن سپاه پیشانی دار * پیوسته بقصد
 من میان بسته بود * سخت پیشانی * دخی دیرل اوحد الدین در جام بیت جگرم
 خون شده از پیشانی * آه ازین جان سخت پیشانی * بومعنا یه یا لکتر * پیشانی * ده دیرو
 خواجه سلمان بیت غمزه و چشم تو شو خندولی آمده اند * ابروان توبه پیشانی ازیشان

و سر * پیش خود برپا * خود بین و متکبر و وحشی زمانه اولان شعر اخقنه دیشد بیت
سراسر دزد و ناساعز تمامی پیش خود برپا * بزابر مونس خاطر پهن سردشمن جانی * پیش
خورد * یعنی سلم ایله بعض اشیا فروخت ایشمه دیرلر حکیم انوری بیت دست رادش کرده
در اطلاق رزق * مهلتی مرا از پیش خورد * کذافی الحمودی و المشکلات اناسرفنامه ده
چاشنکیرلچاشنی ایچون بد کلری نسنه یه دیرلر * پیش رس * یعنی تور فنده ایرشمن
میوه یه دیرلر مولانا هاتنی بیت بمیدان رسید از هزارش یکی * بود باغ را پیش رس اندکی *
وله ایضا بیت بمنزل رسید از همه بیشتر * بود عزت پیش رس بیشتر * پیش دستی کردن *
نیز طوتمق هر نه اولور سه مولانا جامی بیت قتل من خواهد ز یکسو غم زد بکر سواجل * پیش
دستی کن که بنود دست پیشین را بدل * دست پیشین را بدل دخی ضرب مثله رایش
اولکی ایشدر معناسنه در * پیشانی کرد * کستا خلق و ترک ادب ایلدی اوحد الدین
* رباعیه * در باغ شد سر و سرافشانی کرد * سنبیل ز نسیم تو پریشانی کرد * کل روی تو ابدید
چون سجد نکرد * مردم همه گفتند که پیشانی کرد * پیش رس * عاقبت اندیش
کذافی شرفنامه * پیش کن کرد * یعنی سبقت ایلدی کذافی الحمودی * پیش نشین *
یعنی دایه زن حامل که عربیه قابله ترکیه ایه دیرلر کذافی شرفنامه * پیش نهاد *
هر سنه نك مقدمه سی کذافی الحمودی * پیش داد * یعنی تقدیمه اجرت کذا منهما
* بی صرفه گفت * حدندن زیاده سو یلیدی و فکر سز جواب ایلدی مولانا هاتنی بیت
غیورانه بکشاد لب در جواب * ز گفتاری صرفه ناصواب * بی طرف * حوصله سز
مولانا وحشی بیت می زرطل عشق خوردن کار هر بی طرف نیست * وحشی میباید که
بر لب کیرد این بیما نه را * بی ته * دخی دیرلر بو معنایه محتشم کاشی بیت چاه ز نخدانش
بین ای دیده و کاری مکن * کاندرت دوزخ فتنه جان من بی ته دکر * پیل آبکش * یعنی
صحاب کذافی شرفنامه * پیل آفکندن * شطرنج او یوننده مات ایتک کذافی الحمودی
* بی مکی کرد * یعنی نامعقول ایلدی و دخی بیوفالقی ایلدی کذافی شرفنامه * بید برک *
یعنی نیزه شیخ نظامی بیت در آمد ز بحران سر بید برک * کشاده دروزن درع و ترک
* بی قدم * یعنی او غوری یوق دیمکدر اوحد الدین بیت چنین معشوقه در شهر
وانکه دیدنش مکن * کسی کز پای نشیند بغایت بی قدم با سته * بیگانه خو * وحشی
طبیعت یعنی آدم ایله کیچ آلیش رضای زود آشنادر ولی دست بیماخی بیت از کف غیر
بامن و بررغم من بغیر * بیگانه خو چو شادی و زود آشنا چو غم * بیگانه رو * مقابل
آشنا رودر حکیم رکنای بیت بیگانه رو شدیم بهر آشنا و یار * باشد مکر بروی تو چشم
آشنا کنیم * باب الباء المضمومة * پخته خوار * کذا و دخی داماده دیرلر کذافی مجمع الفرس
* براتی جم * یعنی باده کذافی شرفنامه * پر بار * زن حامل مولانا هلالی بیت چودرکم
خوردن زن پر بار باشد مرد * پر خوار کنرو صد ناخوشی زاید بکنار * پر آمد قفیز * اجل
ایرشدی ترکیه بیما نه طولدی دیمکدر حکیم فردوسی بیت که کار بست این خوار و دشوار
نیز * که بر تخم ساسان پر آمد قفیز * پر بلو * سخن ناخوش مولانا هاتنی بیت سخنهای

سخنهای پرهلویسی بیشتر * چو خار و خسک هر طرف نیستی * برج ثریا فی یعنی دهان
 دلبران دیشلر منا سبتیلله در حکیم خاقانی بیت آخر تو آسمان شکنی یا کهر شکن * از درج
 درو برج ثریا چه خواهی * برج درانداز بی نکلخانه کلور کذافی ادات الفضلا * پر دل
 یعنی بهادر و شجاع کذافی شرفنامه مولا ناهانفی بیت جهان دیده وزیرک و پر دام * نه کم سال
 و نلدان و بی حاصل * پر کار فی صنعتند ماهر اولان استاد بیت طیب محتشم در عشق پر کار نیست
 کز قدرت * المهای جفا خوش میکنند داغ نمکسودش * مولا ناوحشی بیت نخستن
 کار دان استاد پر کار * نمی جنبانند از جای پر کار * صفت شیوه و نازده ماهر اولان خوباره ده
 دیر لوله در فرهاد و شیرین بیت بتان کاردان خوبان پر کار * در آغاز وفاها رند و خوش یار
 و غمزه پر کار ده دیر لر محتشم کاشی بیت ساغر زده می آبی و کیفیت مسنی * از غمزه
 صید افکنی پر کار تو پیدا است * پر کرده پی فی اشمنس یورتمش و صاحب تجربه مولا نا طهوری
 بیت بیای نواساز پر کرده پی * ز خوبش تپی ساز و برداری * برون شو کردن فی آچازدن
 ایش ایتمک حضرت مولا نا مثنوی به طعن ایدنلر حقیقه بیورز بیت ای سیک طاعن
 تو عوعو میکنی * طعن قرآنرا برون شو میکنی * وله قدس سره بیت او مجال راز دل گفتن
 ندید * ز برون شو کرد و در لاغش کشید * بز قدم فی یعنی دون و سفله طبع لواحد من الشعرا
 بیت من ندیدم ز بز قدم گرمی * کز تو دیدی سلام من برسان * پشت پا زدن فی ترک
 ایتمکدن کنایه در کمال اسمعیل بیت آنکوز نذر روی جفا پشت پای من * بوسم چو دامنه
 باب اعتداز پای * وفارغ اولوق معناسنه خواجه سلمان بیت سرکویش هوس داری هوش
 راپشت پای زن * درین اندیشه بگرو شو دو عالمراقفای زن * کتاب محمودی ده یوز
 دو ندرمک معناسنه منقولدر * پشت استقر فی روز بهترین کذافی الحمودی * پشت
 دادن * فرار ایتمک شیخ سعدی بیت مده تا توانی درین جنک پشت * * کدز نهه است
 سعدی که عشقش بگشت * پشت نمودن فی مثله وله ایضا بیت سواری که در جنک بنمود
 پشت * نه خودزا که نام آوزازا بگشت * پشت گرمی فی ارقه و یروب حمایت ایتمک کمال
 بخندی بیت اجل که شیوه * اوبی کنه کشیست مدام * به پشت گرمی آن غمزه میکنی
 کاری * یا لکزی * پشتی فی دخی دیر لکال اسمعیل بیت چو مطرح ارچه که افکنده ایم
 بی سپرم * به پشتی تو چو مسند شویم سینه فرز * واستظهار معناسنه ده کلور بیت دو تو آیمند
 حسام و قلم که خسرو عهد * به پشت گرمی این هردو کردن افرازند * وادانی واسا فلدن
 بری دولته نائل اولوب خلقه جوز وادبت ایسه و یا خود بریره اندساب ایله ناهموار وضع ایسنه
 فلان پشت گرمی کرد دیر لر دخی بو معنایه سرکرانی کرددخی دیر لر مولا ناوحشی * یزدی
 * قطه * شهاداد این ناکسان زمانه * فغان زین خسیسان آخر زمانه * بصوف
 سقر لاطشان پشت گرمی * مردم زد ستارشان سرکرانی * پشت یافت فی قوت و قدرت
 بولدی کذافی الحمودی * بنیاد عمر یوخ فی عمرده و فایوق نیز آخر اولور کذافی شرفنامه
 بن دامان سبستان کن * یعنی مراقبه ایله دیمک اولور کذافی الحمودی * بند بستن فی
 کجوج ایتمک ایضا مننه * بواکاکم فی یعنی بوالفضول لواحد من الشعرا بیت کفتم که

روم بگو شده بنشینم * هر گوشه زبوا کاشمی نیست خالی * بودنی بودی اولاجق
 اولور خواجه سلمان بیت تدبیر چاره چیست دزین درد غیر صبر * چون بود بودنی چه توان
 کرد غیر صبر * بوریای بویی کنیم * خانه جدیدن تهویه و تبریک ایلم دیه جگ پرده استعمال
 ایدر کذا فی الحمودی و غیر المعتمرات * پوستین او دریدنی یعنی انی غیبت ایلدی شیخ سعدی
 بیت روا باشد ار پوستینم درند * که طاقت ندارم که مغزم درند * پوستین کرد * یعنی
 غیبت ایلدی کذا فی المجمع * پوستین گرفت * بودنی اول معنایه در ایضا مننه * پوستین
 کنندن * مثله کذا فی کشف اللغه * پوست باز کرده * یعنی ظاهر ایلدی کذا فی الحمودی
 پوست سگ در روی * یعنی بی ادب و بی حیا ایضا مننه * پوشیده راز * یعنی اسراری کرلو
 شیخ نظامی بیت خطی کش بزرگان ندانت باز * چه دانند طفلان پوشیده راز * پوشیده
 زنج * حرامی و قطاع طریقیدن کنایه در یول کسبجیار بانامک ایچون یوز لرینی اور تلو طوتارلو
 لواحد من الشعرا * رباعیه * قاضی که بتزور دزد پوشیده زنج * وزمکر و خیل نشسته بر منبر شیخ
 این گرمی و سردی که درومی بینی * یک نیمه ز آتشت و یک نیمه زنج * بوقلمون شده بهار * بهار
 مزین اولدی کذا فی شرفنامه * پوکرفت * غایت سرعتن کنایه ایدر لر شیخ نظامی بیت
 شیر سکی داشت که چون پوکرفت * سایه خورشید بر آهو گرفت * پولاد سنجان * یعنی
 مبارزان و دلیران و شجاعان و مهادران کذا فی مجمع الفرس * باب التاء المفتوحه * تاجه سردارد
 نه خیال و نه فکر ایدر ابو المعانی بیت هرگز نیست نقش وفا از تو کس بدل * دارد عجب که
 عاشق بچان تاجه سر * تا خط ازرق * بیبانه و غیره زیاده طولو اولمقدن کنایه در اکثر
 باده استعمال اولنور کذا فی شرفنامه * تا خط بغداد * مثله ایضا منها * تا خط جوز
 مثلها کذا فی الحمودی مذکور اوج لفظدن مراد اولنان معنی طولو اولمقدر * تب داردنی یعنی
 مخط کلام ایدر مولانا لسانی بیت کفتم ای شوخ مرا آتس هجران تو سوخت * کفت ای
 عاشق مسکین تو مکر تب داری * تب طلب کنی تب ندهد * غایت خستی بیاندر ترکیب
 کنشیه استه سن ویرمزدید کلیدر حکیم انوری بیت ای دل مطلب شربت محبت زهار * زین
 قوم که تب میطلبی تب ندهد * تخته اول * یعنی لوح محفوظ کذا فی الحمودی * تخته
 خاک یعنی روی زمین کذا فی شرفنامه * ترازوی پولاد سنجان * نیزه مبارزان شیخ نظامی
 بیت ترازوی پولاد سنجان بمیل * زکفه بکفه همیرا ندسیل * ترجمان * یعنی پیشکش
 مولانا هاتنی بیت پی سفره زانکه که نانش کشید * که در پیش خان ترجمانش کشید * تردامن
 لوده معصیت و دخی معیوب معناسنه کذا فی شرفنامه * تریبان * حاضر جواب مولانا
 صوفی بیت چون در اید همت مطلب شکافت در سوال * تریبانی چون تمنا خشک ماند
 در جواب * ترشد * یعنی آلودگی کال بخندی * رباعیه * دیوان کالیکی همی خواند * دیدم
 که دها نش پرشکر شد * از غایت لطف آبداری * حاسد سخنش شنید و ترشد *
 و بیضور اولدی معناسنه خواجه سلمان بیت رویم از دیده بخون ترشد و میدانستم * که
 بروی من ازین دیده بلایی برسد * ترشود * آینه نور مضار عیدر شاه ظاهر دکنی بیت
 ترشود لاله چو برداغ دل پرخونش * بر زلب خنک کند غنچه و زکس چشمک * ترکشت * یعنی

بمعنی ترشد شیخ اوحد الدین کرمانی بیت چواوحدی سخن از آب دبله خواهد گفت * که ی
 نیست جدبث مر از ترکشتم و ترکش ریخت یعنی مغلوب اولدی شیخ سعدی بیت چودانست
 کز خم توان کریمت * بنا کامی اونیر ترکش ریخت و تکلیف سمرقندی و ترکیه قوزغون تکلیفی
 دیدگری مضموندر ابوالمعانی بیت یاربا اغیارتها سیرکشن میکنند * چون مرابینند تکلیف
 سمرقندی کنند و تن آساییدن و خاموش اولوق کدافی کشف اللغه و تن داد یعنی وجود
 ووردی خواجه سلمان بیت من جان نازینم در داده تن بقالب * اینجا بیارکشم و انجام دام
 بودم و تن دران دهد و یعنی درتن بیوشد کدافی جان بغداد و تن دردهد و رضا ویرر
 حکیم انوری بیت پایه قدر ترا از مه نشان میخواستم * گفت اوکی دردهد تن را بدین خلقان
 خیام * بومعنایه خواجه سلمان بیت بردم کمان که هست میان ترا کنار * اما کجایان توتن
 در کمان دهد * بویبتک اصلح اوزرینه واقع اولمشدر وله ایضا بیت تن ده برضا کانه قضا
 بر تونوشتمت * از تونشود دفع بتعوید و حائل و تند و خند و یعنی رخت و بخت کدافی جامع
 الفرس و تن زد و خاموش اولوق مولانا جامی * رباعیه * جامی تن زن سخن طرازی تا چند
 افسونگری و سخن سازی تا چند * اظهار حقایق سخن هست محال * ای ساده دل این خیال
 بازی تا چند و تن زد و سوشدی و غائب اولدی معناسنه حکیم انوری بیت امروز روز عینه
 و تودر شهر تن زدی * فردا ترا چه گوید دستور شهر یاری و تن زند و خاموش اولور شیخ
 عطار بیت عشق آتش در همه خرمن زند * ان بر فرقتش نهند و تن زند و تن فروداد و
 مطیع اولدی اوحد الدین کرمانی بیت سر زنا چاری بر آورده به بی سامانی * تن زنا کامی
 فروداده بد شمن کامی و تنک چشم و آج کوزلی غزالی مشهدی بیت الی کور کردی
 از کمال تنک چشمیها * که در چشمت بود خاک سیه کل صفاهانی * بومعنایه خواجه حافظ
 بیت عاشقانرا کرد آتش می بسوزد لطف یار * تنک چشم کر نظر در چشمه کوثر کنم *
 کامی چشم محبوب و صفند استعمال ایندر شیخ نظامی بیت می و مرغ وریحان و آواز چنگ
 تن تنک چشمان در اغوش تنک و تنک روی و یوزی و عشق کمال اسمعیل بیت حق بگویم
 همه کسی را در روی * کرچه از آب تنک روی ترم و تنک در برگیر و قوجا غکله طوت کدا
 فی شرفنامه و تنک شراب و یعنی بدست شرابه و حملی اولمیان بابا نصیبی بیت آخر
 حسن این صدم را مزدا این خراب را * بوی بس از می کهن بر تنک شراب را و تنک طرف
 دخی بومعنایه در ابوطالب کلیم بیت بر تنک ظرفست مینا هر زه خندا افتاد جام * بد حریفانند
 دیگر می کشی تنها خوشست و تن کمان دهد و ظن تحصیل ایلدی کدافی شرفنامه و تن
 نهاد مطیع اولدی خواجه سلمان بیت قاضی چرخ میر ندبی کنهم زحک برون * من چه کنم
 نهادم تن بقضای آسمان و تنی پای و یوریمده و یو کرک آت و کرک غیر شیخ نظامی
 بیت وهم تنی پای بسی نوشت * همز درش دست تنی رای کشت و تنی چشم و آج
 کوزلودیمکسر میر خسرو بیت وقتی غیاری ز آستان بفرست روی چاکرت * تاکی تنی
 چشم کند باد بده ام خاک درت و تنی دو و بوش یلان مولانا جامی بیت دوم براه غمت از غبار
 غیر تنی * بچسبجوی تو چون من کسی تنی دویست * حکیم خاقانی بیت دل پرورد تنی

دو بروانی ز سید * خود رو بر سر این درد بگری نسید * تهی رای فی تدبیرده قصوری اولان
کذا فی المجمع * تهی روی فی یواسز کیدن و بمعنی سفر کذا فی الحمودی * باب التناء
المکسورة فی تیراودارد * آنک جا بنده در زمان قدیمه پادشاهلر بر کسنه به امان ویرسه لر
کندونک مخصوص او قلدندن بر اوق ویرر لر ایمش من بعد اول آدمه تعرض اولتماز ایمش
حکیم خاقانی بیت یک حدنک از ترکش آن شکنه بزاعشق * نزد عقل از بیم چرخ جانستان
آورده ام * تیر بازوی چرخ فی یعنی عطارد و دخی بر نوع او قدر کمان چرخله آتیلور
کذا فی شرفنامه * تیر پرتابی فی منزل اوقی اوحد الدین کرمانی بیت کشیده چو کمان
ششمنی مراد بر * مر از پیش میفکن چو تیر پرتابی * بو معنایه خواجه حافظ بیت بیال
و پر مروانجا چو تیر پرتابی * هوا گرفت زمانی ولی بخاک نشست * تیر چرخ فی بر نوع او قدر
ابو المعانی بیت نگاه دور امل کرده ام بهر ج مراد * فلک مرا بستم هم چو تیر چرخ انداخت
* تیر خاکی فی نشان اوقی کمال بخندی بیت تیر خاکی نبود ز سم که دور اندازند * خاکیم من
ز خودم دور مینداز چنین * تیر خورده کراز فی ترکیه او قلمش طوکوز دیر لر عبد الله هاتفی
بیت کند جمله چون تیر خورده کراز * شود فرض فرزانه را احتراز * تیر روی ترکش فی
یعنی حاضر و آماده اولمش هر نه اولور سه حکیم رکنا بیت ما چومی آپم در میدان عشق *
نالہ تیر روی ترکش میکنم * طالب آملی بیت مارا غلوی زه زمه با معجز دست * کان تیر
روی ترکش عیسی مزیمست * تیر کزدن فی صوفسقیه دن یا خود یا رذن قان آتیلوب
حقد و غنهد دیر لر مولانا هاتفی بیت چو خونی که تیر کزد از فرقگاه * پلانرا بر افراخت پر کلاه
* تیر کشت فی یعنی الم چکوب قساوتلندی مولانا جامی بیت تیر هانا کشته دست او کبرد *
عذر او را بظف بیدرد * تیغ بند فی یعنی خدمتکار با با فغانی بیت مصاحب نیستی بکدر
فغانی زین می و مجلس * برونی در طفیل تیغ بند ان میتوان بودن * تین فلک فی یعنی رأس
و ذنب کذا فی شرفنامه * باب التناء المضمومة فی ترکناز کرد * یعنی چا پدی ابو المعانی بیت
دلبران زهر سوشه جنک ساز * در آنجا که میکرده اند ترکناز * ترکی می کنند فی ناصا لک
واد بسر لک ایدر شیخ نظامی بیت دیکر چشم زنگی ترکی * کرد * بعدر آمد چو هندوی
جوانمرد * تندروذ فی یعنی شتابله کیده نه دیر لر لواحد من الشعرا بیت آنچنان تندروذ
در پی هیچ * کویما کار ضروری دارد * تند عنان فی اشکون آتلی مولانا کاتبی بیت
خلقی ستاده بر سر راهند منتظر * آن شه سوار تند عنان را خیر کنیک * تنک بزم فی
ضمیمه مجلسه یا وهلك ایده نه دیر لر نظام استر آبادی بیت چون تنکان بزم من از می لعلی
شفق * کوهر خویش را عیان ساخت سپهر کوهری * تو بگردن خرد فی ضم خاء و سکون
رلو دال موقوفه شو حاکله کند وکی آدم صانور سن دیمکدر لر لواحد من الشعرا بیت پدرت
کرده و مادر کرد * چون تو شاعر شدی بگردن خرد * باب التناء المفتوحه فی ثلاثه
فصاله * باده مجلسه محبة ایچلان طلو اوج اولسون بش اولسون خواجه حافظ بیت
ساقی حدیث سرور گل ولا له می رود * وین بحث باثلاثه غساله می رود * استانبولی قنالی
زاده علی افندی ترکی نظمه کتورمش مناسب محل اولمین ایراد اولندی بیت قن ثلاثه

ثلاثه غساله بي ايدرسم نوش * اولور اوچرله دن مضطرب سفينه هوش في باب الجيم
 المفتوحه في چادر برسا في يعني خورشيد و شعاع خورشيد كذا في شرفنامه في چادر لاجورد
 يعني آسمان و دخی سبز مزار ایضاً منہا في چادر ارڈھا في یعنی عناصر اربعه ایضاً منہا في چار
 نکبیر و زرد في برنستنه دن فارغ اولمقدن کنایه در خواجه حافظ بیت من هماندم که وضو
 ساختم از چشمه عشق * چار نکبیر زدم بکسره بر هر چه که هست في چار نکبیر برو گفت في
 دخی اول معنایه در محمد عصار بیت بنه بر هفت دوزخ هفت نکبیر * بگو بر هشت جنت چار
 نکبیر في چار خایه في هر یزده عورت آلا نه و متعدد دعوتی اولانه دیر لرمولانا امیدي بیت
 پیرانه سرکه قد امیدي دو تاشه * از چار خایکی دوسه جا کتخدا شده في چارم اسباب في
 یعنی چار قوت که جاذبه و ماسکه و هاضمه و دافعه کذا في شرفنامه في چار منج حیات في
 یعنی عناصر اربعه کذا في الحمودی في چاشنی دل في یعنی سخن کذا في شرفنامه في جام و سنک زد
 توبه تصدق ایله تائب اولدی ایضاً منہا في جام فرعونی في مجلسه بحث ایله ایچلن بیوک قدح که
 بردن ایچلسی ممکن دکل اصلنده بر بیوک قدح ایتمش شویله که طلوسن درت آدم انجق قالدر
 ایتمش حکیم خاقانی بیت جام فرعونی اندر آرکه صبح * دست موسی بر ارداز کوساز في جامه بر
 قدش تنک آمد في برینک طبیعتی طاریلوب مضطرب اولد قدح دیر لر خواجه آصفی بیت
 هر که آن یوسف کلپیرهن انداخت قبا * جامه بر قد عزیزان دکر تنک آمد في جامه خورشید
 یعنی زمین کذا في شرفنامه في جامه در اعجابها د في آنده وفات ایلدی معین الدین شیرازی
 بیت شد دلک مرصع کرو باده و شادیم * آخر بسر کوی مغان جامه نهادیم في جامه دال
 وکل في برنوع قاسدر که زمینی دال و زمانی کل نقشی اولور مولانا هزاری بیت نباشه جامه
 دال وکل شاعی هوس مارا * که بر تن نعل و داغ حسرت و ذرد تو بش مارا في جامه در نیل
 زد في یاس و ماتمدن کنایه در مولانا جامی بیت زمهر اچه او کوس تجویل زد * که مصر
 از غمش جامه در نیل زد في جامه فحی في برنوع اینه قاسدر طالب آملی بیت جامه فقست
 بر تن کسوت داغ و الم * وار کون بختم شکون دارد سیه پوشی مرا في جامه قبا کرد في رازین
 آچدی خواجه حافظ بیت چون کل از تکته او جامه قبا کن حافظ * وان قبادون آن
 قامت چالاک انداز في جام هلالی في هلال ماهه مشابه بر قد حدر خواجه حافظ بیت
 عشق من با خط مشکین تو امروز نیست * دیر کا هست کزین جام هلالی مستم في جان
 بر میان في حاضر و مستعدیم کدر کذا في شرفنامه في جان درازی في طول عمر دن کنایه در
 خواجه سلمان بیت از بهر جان درازی اوسا کنان خاک * بکشاده دستها همه چون سرو
 چون چنار في جان در آستین داشت في باشن اور تابه قودی خواجه حافظ بیت حرم عشق
 زاد که بسی بالاتر از عقلست * کسی آن آستان بوسد که جان در آستین دارد في جان کرو
 و جامه کرو في جان و باش یو لکه فدا مولانا طوسی بیت جان و تن رهن می تاب کن از من
 بشنو * مثل ایست دلا جان کرو و جامه کرو في جان من و جان شما في سرکله بز صاع اوله
 خواجه حافظ بیت دل خرابی میکند دلدارا آ که کنید * زینهارای دوستان جان من و جان
 شما * شرفنامه ده اتحاد محبتدن عبارتدر و بعض نسخه ده قسم اولوب سرک و وزم جانم حقی

ایچون دیکدی رقیب دادی یاریه چالدی و صاودی * مصدع * چب داد بترا او ترا خواست
دل من رقیب جدار کردن رقیب طواربا غلقدن عبارتدر محشم کاشی بیت دکر بیره مکه عیش
طول شب خواهی * فلک جدار کند دست و پای تو سن خود * مولا نا ظهوری بیت رخس
کاکم ملاک معنی را به پیودی تمام * رشته شغل کتابت کرنمی یودی جدار رقیب چراع چرخ
پارم رقیب حضرت عیسی علیه السلام ابوالمعانی در نعت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم بیت
چراع چرخ پارم کر نکیرد شعله از نورش * نیا ویزد چراع معجزه طاق رسالت را رقیب چراع
در زیره امان رقیب شاهی یانده حاضر کمال بخندی بیت نشان شبروان دارد سر زلف
پریشانیش * دلیل روشنست اینکه چراغی زیر دامنش رقیب چراع مغان رقیب یعنی شراب کدا
فی شرفنامه رقیب چرب آخور رقیب یعنی فراخی عیش کدافی محمودی رقیب چرب پهلو رقیب یعنی سموز
حکیم خاقانی بیت از سفر می آیم و در راه صید افکنده ایم * هست صید چرب پهلو کار مغان
آورده ایم رقیب چرب و خشک رقیب یعنی نیک و بد و زیاده و نقصان کدافی شرفنامه رقیب چرخ اگر
لکام خاید رقیب فلک اگر مراد وزن او ملزسه ابوالمعانی بیت زیر احکام آوری با چوب شرع * راه
امرت چرخ اگر خاید لکام رقیب چرخ ترساجامه رقیب یعنی آسمان دنیا کدافی شرفنامه رقیب چرخ زرین
لکام و چرخ زرین کاسه رقیب یعنی آسمان چهارم ایضاً منها رقیب چرخ صوفی جامه رقیب یعنی آسمان
ایضاً منها رقیب چشم آرو رقیب زبان عجم عروسدن زخم چشم دفعی ایچون بر بیوک دسشی بی مری
و منقش ایدوب اکا بری ایچنه آنچه و اصاغری نقل طولدروب بر یوکسک پردن استاغی
اتار لقیریلوب ایچنه کی طاغلقده یغما ایدرل شیخ سعدی بیت چو چشمار وانکه خوردند
از تو سیر * که از بام پنجه کرفتی زیر رقیب چشم آسمان کورست رقیب نا اهل دولت و نعمتک و اهل
قصر و مدلتک اولمده ضرب ایدرلر بیت ترمی بیند و با مهر و ماه خریش می نازد * کنون
روشن شد این معنی که چشم آسمان کورست رقیب چشم بنام رقیب یعنی تعویذ شمس فخری بیت
هرکه با حرز مدح او باشد * نبود حاجش بچشم بنام رقیب چشم پناه رقیب مثله ابوالمعانی بیت
فلک از بهر حفظ جاه و ذاتش * زیروین ساخته چشم پناهش رقیب چشم دارد رقیب یعنی امید
ایدر خواه حافظ بیت چشم انعام مدارید ز انعامی چند * چشم دارم که بجاه از همه افزون
باشی رقیب چشم دریده رقیب یوزی کوزی آپ چشم ایضاً به بیت شوخی ترکس دیش چشم تو بشکفت
چشم دریده ادب نگاه ندارد رقیب چشم راسیه کرد رقیب ترکیه کوز قرار تدی دید کلریدر مولا نا
هاتفی بیت کره در جبینان آلوده چشم * بتاراج هندی سیه کرده چشم رقیب چشم زدن رقیب
فراغت ایتمک حسن بیک نازکی بیت ای دل از چشم میرنی زبلا * چشم بردوزازان بلا انکیز
رقیب چشم شب پرید رقیب مطلوب بدن خیر آلدی خواجه آصفی بیت در کاستان چون نسیم تو وزیدن
گیرد چشم ترکس بسر سبز بریدن کیرد رقیب چشم چه مید رقیب مثله کمال بخندی بیت جان من میرقص
از شادی مکر یار آمده است * میچهد چشم همان وقت دیدار آمده است رقیب چشم شب پیمای رقیب
چشم بیند رقیب او محو سز قالمش کدافی شرفنامه رقیب چشمش را آب داد رقیب بر کسینه استدیکی
کسینه بی کور دکله ایراد ایدرلر حکیم انوری بیت بیا کر کلرخت چشم جهان بین رادم آبی
بکزار جهان بهر چه آوردند نفس مارا رقیب چشمش مر ساد رقیب کوزد کسون کدافی شرفنامه رقیب

۳۰
 و چشم غزال و شراب ایله طلق قدح مولا ناصائب بیت چهارمین بشکست از ابیاع چشم
 غزال * فرود داغ جنونم ز داغ چشم غزال و چشم فرزکی یعنی کوزلك لواحد من الشعر
 بیت زهر دیدن روی تو روز و شب جام * هزار چشم فرزکی نهاد بر درو بام و چشم کولاه و
 یعنی چشم فراخ بر نوع ایری بیاضی چوق کوز کدافی شرفنامه و چشمک زن و کبر لوانظر
 مولا ناجامی بیت چشم از ایهام کند چشمک زن * فتنه در انجمن و وهم فکن و چشمک زد و
 کوز قپندی مولا ناصائب بیت میزند هر قطره باران چشمکی بر ساقیان * کا پنچین روزی
 چرا ایمانها سرشار نیست و چشم کس میهوده نکر نیست و هر کسک برددی وار شیخ نظامی
 بیت بر سیدند از و کین کپره از چیست * بگفتا چشم کس بیها نکر نیست و چشم چشمها
 دیده و یعنی کوزدم کوزدم عصمت بخاری بیت دلم چندین فسون از چشم ترکان بلادیده *
 فریب چون دهک ز کس که چشم چشمها دیده و چشمه تدبیر یعنی مغز سر قوت مفکره دن
 کنایه در کدافی شرفنامه و چشمه در ماهی روان و یعنی آفتاب در برج حوت ایضا منها
 و چشمه سیماب و روزدن و آفتاب دن کنایه در ایضا منها و چشمه هفت اختر و منازل
 کردن بر منزله در دید پدید کاری ایضا منها و چشمه هفت سر مثله و جلال هر یسه بر و
 استاد طبخ دیمکدر کدافی المحمودی و چشمه ماهی کبر و یعنی حضرت سلیمان علی نبینا
 و علیه السلام و آفتاب در برج حوت کشتن که اول وقت ایام شتا اولور کدافی شرفنامه و چناری
 و کبوی و یکی نسنه نک میا نته مناسبت اولد قد ضرب اید و لکال خندی * نظم *
 دریاب کمال این سخن نازک و یاریک * آزرده ممکن خاطر از کس سرمویی * کربا تو بر او
 زند آن صوفی آقرع * یادست مراد حقی او بیت نکویی * بدخواه تو خود در ابیر کی چو تواند
 لیکن مثلست اینکه چناری و کبوی * میر خسرو بیت کد و در سخن بستان چیست یاری *
 که جوید سر بلندی با چناری * خواجه سلمان دخی دیشدر بیت کورس و پیش قد تو ز دلاف
 همسری * آراچن حدیث چنار و کد و گرفت و جنگ زرگری و ترکیه قصاب جنکی دید کاری
 معنایه در محتمش کاشی بیت کرده ای بت تابکی این جنکهای زرگری * از تو ضایح ناوک
 بیداد و از من نیر آه و جوهر علوی و یعنی آسمان کدافی شرفنامه و جو نماندست و یعنی
 اولکی حال یوق شیخ نظامی بیت شعیری زان شعار نونماندست * و کرتا زی ندانی
 جو نماندست و چهار تا بشار کانه و یعنی عناصر اربعه کدافی شرفنامه و چهار درجه و
 یعنی حواس اربعه که چشم و گوش و بینی و دهان در کدافی شرفنامه و چهار کرس و بدخی
 عناصر اربعه دن کنایه در ایضا منها و چهار کهر و بدخی معنای مذکور در خواجه سلمان
 بیت هفت اختر و چهار کهر در مصیبتند * و احسرتا خلاصه هفت و چهار کو و چهار
 گوشه و یعنی تابوت کدافی شرفنامه و چهار رمیخ کند و یعنی لواطه میکند کدافی جمع
 الفرس و چهار نظم و یعنی عناصر اربعه کدافی شرفنامه و چهار هفته و یعنی ناچیز و نابود
 کدافی مؤید الفضلا و چهره دل آغوش کرد و یعنی یوزین الله الی طالب آملی
 بیت بمستوری مشوای زن نومید از وصال او * که این شاهد لقا بین چهره در آغوش
 می آید * بویبتدن یوزه چقار معناسی دخی استنباط اولتوز و چهره کشا و یعنی نقاش

و منصور خواجه سلمان بیت ورق دفتر نقاش فر و شوکه کنون * باد بر هر طرفی چهره
کشایی دار دئی چهره نشد فی صورت و برمدی مولانا هاشمی بیت ای غنچه دهن چهره
نشد پیش تو یوسف * با آنکه ز کل چهره و از غنچه دهن داشت فی باب الحیم المکسوره فی
جگر کربه خورده است * بر قیمت و نسنه ضایع اولد قه ایراد ایدر لر شیخ نظامی بیت کشت
کم آن شیر سگ از کربه مرد * مرد در آن عم که جگر کربه خور دئی جهان دیده بسیار گوید
دروغ فی چوق کرن چوق بیلور شیخ سعدی * قطعه * غریبی کرت مناست پیش آورد *
دو پیمانه آبست و یک چمچه دوغ * خطایی کر از من شنیدی بخش * جهان دیده بسیار گوید
دروغ فی چه سکست فی نه و جودی و نه حدی و از در مولانا جامی بیت زین پوست شدم
چونافه مشکین * اینچاهه سکست آهوی چین فی چه طرف بست فی نه فائده کوردی
خواجه سلمان * مصرع * تا من ز کمر چه طرف خواهم بست فی چه پیره دست فی الی اوز
ودخی پهلوان و چایک دست میر خسرو بیت مسلمان پیره دست و هندوان رام * ندانستی
کس از جنس مغل نام * ضدی خیره دست در و چیره نک اصل معنای موضوعی هندستانه
بر نوع دستا ردر تکم مشفق بخاری * قطعه * عرصه هند شکر ستا نیست * طوطیانش
شکر فروش همه * مکسا نشن چو هندویان سیاه * چیره بند و نکو چه پوش همه فی چیره
شدن فی حاضر و آماده اولق حکیم فردوسی بیت پذیره شدن را چو چیره شدند * سیاه
و سپید پذیره شدند فی چینی اندازد بچهر فی یعنی مخالف اولور کذافی شرفنامه فی چین قبا فی
انصافته قفتان بکنده اولان بکلم ظهیر فاریابی بیت تند باد اجل پریشان کرد * زلف مشکین
و چین دستارش فی چینی نواز فی قجیان جا لیمی ظهوری بیت زغلغل صراحت است چینی نواز *
دهان قدح مانده از خنده باز فی باب الحیم المضمومه فی جبه خورشید و ماه * یعنی روز
و شب کذافی شرفنامه فی جنبش اول فی یعنی ابتداء حرکت قلم قدرت و اول حرکت افلاک
و حرکت سیارات از برج حمل کذافی شرفنامه فی خوب بردخت خوشصفت فی هر شی محله
اولور و هر نسنه برنده ایودر مولانا جامی بیت دل نهادم بر خفا چون دیدم آن قد بانند *
بر درخت آن به کدینند مرد عاقل خوب زای خوب در آبست فی ادب سزی نادیب ایدر لر دیه جک
برده ضرب ایدر لر مولانا کاتبی بیت بدور قد تو سروی کشیدم بر لب چوقد * ز عکس هویشتن
اور ا هزار خوب در آبست فی خوب قیلغه فی عسس دکمکی و چاوش چو کافی که آنکه هجوم خلقی
منع ایدر لر شریف تبریزی بیت بچوب قیلغه کوقف شوکه تا کو بند * بانند مرتبه مستوفی
باستحقاق فی چوپیک زن فی یعنی پاسبان بودیار ده غایت متعارف در حکیم خاقانی بیت
چوپیک زن بام تست کردن * با این همه دیدهای بیدار فی چومهره در نشد در فی یعنی عاجز
و فر مانده کذافی الحمودی فی چون آخر خرفست در اجد فی یعنی بابل اول مناسبتله که
آخر اجد که غین حرفیدر عددی هزار در هزار ایسه بابلدر کذافی شرفنامه فی چون چشم
سوزن فی بر نسنه نک زیاده تنککندن کنایه در کذافی الحمودی فی چون ماه چهار هفته فی
یعنی نا چیز و معدوم اول مناسبتله که درت هفته ده آی تمام اولوب هلالدن بر کجه مقدم
حق اولور کورنگر کذافی شرفنامه فی جوینده یابنده است فی یعنی ترکیب آراین

آو این مولاسن بولور دید کاریدر مولانا دهکی بیت چنین زد مثل شاه گویند کان * که جویند کاند
 یابند کان * حضرت مولانا قدس سره الاعلی بیت کر کران و کر شتابند بود * عاقبت
 جویند یابند بود باب الحاء المهملة المفتوحة فی حاضر قندیل باش فی غافل اولمه بصیرت
 اوزن اول ته کیم سید نسیمی شیخی فضل الله ولیدن اذن سیاحت طلب ایلد که کشف طریقیه
 بیورد مشایر بیت کر بسفر میروی از حلب اندیشه کن * ورجلب میرسی حاضر قندیل
 باش * و مولانا کاتبی دیمشدر بیت در زیارتها شبان تاروز میضوزم چوشمع * دود آهمن
 بین و حاضر قندیل باش فی حاضر دم باش فی دخی بو معنایه در و متنیه و متیقظ اول
 دیک اولور مولانا کاتبی بیت ای دل همه دم همه ارباب ندم باش * خون میروود از دین
 من حاضر دم باش * و غافل اولمه معناسنه کال خندی بیت غمزهاش آنکه کال حاضر دم
 باش * شیشه نه که دار ازان شخص که مسنست فی حال کرد فی یعنی وجد و شوقه کلبی
 مولانا نجفی بیت مجنون سنک کعبه سیه دید و حال کرد * کویا که حال عارض لیلی خیال
 کرد * خواجه آصفی بیت مجنون براوج قرص قر دید و حال کرد * کویا کج خیمه لیلی
 خیال کرد * بو معنای موید صائب دخی دیمشدر بیت مجنون نظر بشوخی چشم غزال
 گرد * یاد آمدش ز وحشت لیلی و حال کرد فی غرف کیر فی اکسک طویجی اوسوزک
 سقط و غلطن آرایجی شیخ سعدی بیت بگویند ازین حرف کیران هزار * که سعدی نه اهلست
 و آموز کار * مشرفنامه ده عیب کیر معناسنه در فی حبا پل شیطان فی یعنی زنان کدافی
 مشرفنامه فی حریف آب دندان فی حلوا کی لطیف دیک اولور محمد عصار بیت انارش
 چون لب دلدار خندان * ظریفانرا حریف آب دندان فی بعض نسخه ده حریف آب دندان
 طبعه موافق سنه معناسنه مرویدر و محمد عصارک بیت مر قومن ایراد ابلشار و دخی عاشقه رام
 و وفادار اولان محبوبه دیرلر حکیم خاقانی بیت شاهدان آب دندان آمد در کار آب * فتنه و
 از خواب خوش دندان کنان انکیخته فی حریف کلور فی یعنی روز کار غدار کدافی مشرفنامه
فی حلقه بردرزد فی یعنی مضطرب اولدی خواجه سلمان بیت چشم اوهر خطه مستانرا هم
 بر میزند * شور عشقش عاشقانرا حلقه بردر میزند فی حلقه بکوش فی یعنی بنده مطیع
 کال خندی بیت زائر کعبه رابکو حلقه بکوش این درم * کوش که میکند کرد کر حجاز میکنی
فی حلقه سودا فی بازرگانلرک بیع و شرا ایچون عقد ایتدکاری مجلس خواجه سلمان
 بیت هر سحر در حلقه سودای شام طهرات * یار چین بکشاده باد صبح و مشک از زان شده
فی حلوا از دیک چوپین خورد فی بر کسنه یه زحمتسز دولت و مشفقسز نعمت حاصل اولد قده
 حفته ایراد ایدرلر کال خندی * رباعیه * در باغ بین تو کونه کون برک ونوا * زان برک ونوا
 آرزوی طبع روا * برخیز و بیا و میوه از شاخ مخور * کر خورده نه زدیک چوپین حلوا
فی حلوا بی دود فی زحمتسز حصوله کن نسنه و قازنش مال مالک اولد قده ایراد ایدرلر
 کال خندی بیت بخشی از خوان ملاحظت بچکرسو ختمه را * بده امروز که خلوا لب
 بید و دست فی حلوا مخور فی خلط کلام ائمه حضرت مولانا بیت کر سخن خواهی که کوی
 چون شکر * صبر کن از حرص و این حلوا مخور فی حلوا میخورد فی یعنی خلط کلام ایدر و یاه

بگویند میگردد و حوادث آفیون خورد و یعنی فتنه باصلدی کدافی شرفنامه و حوض
توسا و اوزم صقیلان نکنه که ایچنده اوزم عصر ایدر لر و باب الحاء المضمومه و حسن کلو سوز
یعنی بی بدل و بی نظیر ممتاز حسن که کورن مفتون اولوز طالب آملی بیت تانکو پیم که در عرصه
نشان نیست ز حسن * حسن بسیار ولی حسن کلو سوز کم است و حقه های مینافام و
یعنی افلاک کدافی شرفنامه و حله آدم و یعنی سپره و سپره زارا ایضا منها و حلی بند آب و
سپره بی آب ایله بزه بی و صد فله آبی ایچوایدی کدافی شرفنامه و حور ازوست و یعنی
روح ازوست و ایضا منها و باب الحاء المفتوحه و خام وحی و کسرتاء مثنیات ایله یعنی
سرور کائنات و مفخر موجودات صلی الله علیه و سلم و خام کویا و فتح تاء مثناة ایله دهن
دلبران کدافی شرفنامه و خارا ای عبانی و برنوعه قیمتی لطیف موجه دار قاشدرا ایضا منها
خارا ای صاحبی و بودنی بر لطیف قاشدرا مثل اول ایضا منها و خاتون عرب و کعبه معظمه
ایضا منها و خاتون کائنات و مثله ایضا منها و خار زمانه باخر ماست و هر محنتک یعنی
هر عسکر یسری اولوردیمکدر ابوالمعانی بیت اگر درخت امل بارور نمی باشد * مشوملول
که خار زمانه باخر ماست و خارکن و فتح کافله عاشق بلا دیده و مرد محنت کشیده اوحد الدین
گرمانی * رباعیه * دل بنده بوی عنبر آ میر کاست * جان چاکر عارض دلاوز کاست * بابل که
هزار خارکن بنده اوست * اونیز غلام خارسر نیز کاست و خا طرکشا و یعنی خاطر شکن
مولانا ظهیری * مثنوی * همه کرب طبعان و صرغام کین * همه زیر دستان و بالانشین *
بخطا طرکشان سراسر کره * چو دنبال عقرب کره بر کره و خاک بر لب مالید و اول دکدن
کادی کمال اسمعیل * رباعیه * خاک سرکوی آن بت مشکین خالی * می بوسیدم دوش
با امید وصال * پنهان زر قیب آمد و و کوشم گفت * می خورم او و خاک بر لب میمال
و خاکدان غرور و یعنی دنیا کدافی شرفنامه و خاک رنگین و یعنی التون ایضا منها و خاک
شد و یعنی خور و ذلیل اولدی ایضا منها ابوالمعانی بیت هر که با امید شان دل چاک شد *
بر در این سفلیکانرا خاک شد و خاک و باد دست و سنک بنده ک و سنک قاصد کدر کدافی
شرفنامه و خاک تست و بودنی بویله در و خاک و آب تست و دخی بو معنایه در و خانه
بدوش و درویش بی نوا و لا ابالی مشرب خوش نشین دخی دیر لر مولانا وحشی یزدی
بیت ما مردمان خانه بدوشیم و خوش نشین * نی زان گروه خانه نکهدار عالمیم و خاک
بر دهان انداخت و بجا بندن سکوت ایلدی مثالی خواجه حافظ بیت ز شرم آنکه
بروی تو نسبتش کردند * سمن بدست صبا خاک بر دهان انداخت و خاک
بدهن و دخی دیر لر مثالی مولانا جامی * رباعیه * ای کز غمش افتاده چاکت بدفن
آلوده مکن ضمیر پاکت بسخن * چون لاله توان بوده بکوش پس ازین * کز لب بسخن کشانی
خاکت بدهن و خانه بر انداز و یعنی خانه خراب اییدی و دخی امر اولور کدافی شرفنامه
و خانه پرداز و یعنی خانه بر انداز و دخی امر اولور ایضا کدافی محمودی و خانه فروش و
تارک دنیا و مجرد پاک کدافی شرفنامه و خانه بهند و که سپردست و او غری به کیم امانت
و پر رشیخ نظامی بیت غارت ازین ترک زبردست کس * خانه بهند و نه سپردست کس و

و خانه سیاه شده است و ما تمام اولمقدن کنایه در خواجه سلمان بیت بدان دو چشم مکمل
 نظر در آینه کن * بین که خانه مردم چرا شده است سیاه و خانه پرور و ناز ایله بساخش
 خواجه حافظ بیت کفتمس مکدر زمانی گفت معذورم بدار * خانه پروردی چه تاب آردم
 چندین غریب و خبر کرم شد و خبر شایع اولدی شیخ نظامی بیت خبر کرم شد در همه
 مرزبوم * که آمدیرون از دهای بروم و خردل و کسر دال ایله نامردونا کس معناسنه
 و خرطبع و دخی دیر لکنافی شرفنامه و خرزفت و رسن برد و ازاله سی لازم اولان ایله
 بر لازم شی بیله کتد که ضرب ایدر لکال بخند می بیت بستاند رقیم سر زلفت بکف و رفت *
 نوشتن مثل کهنه که خرزفت و رسن برد و خرزفت و رسن خواندند مکر آب و هیزم لازم آمد و
 ترکیب اشکی دو کونه او فشریاصو انگسک یا اودون شیخ نظامی بیت خرازا کسی در عروسی
 خواند * مکر آن زمان آب و هیزم نماند و خرطریف و تراکتدن بی خبر اولان کسنه
 تراکت خرج و صرف ایتد که ضرب ایدر لرو حشی یزدی بیت وحشی بدست چند توان
 بست خرد را * از خرطریف شهر میندیش زهار و خردا و ابرام ایله دلچیک ایدوب
 تسنه استینه دیرل شیخ نظامی بیت یاوه طبعان خردای را * چه عجب محل میکند
 مردم * نته کیم یوز قرار دوب شی استینه زکد ایدر ل مولانا آصفی بیت میشود مردم محسن
 روی اوکل بزکدا * عند لب خوش توانا شد طفیلی از هزار و خرکه سحاب و یعنی آسمان
 کدافی شرفنامه و خسپوش و نفاق و ریادن کنایه در کدافی مجمع الفرس و خسپوش
 کردن و ظاهر و معلوم اولان تسنه بی ستر ایتد که دیرل کدافی الحمودی و خس در دهن
 گرفته و یعنی عاجز اولش کدافی مؤید الفضلا و خط بجهان کس و تارک دنیا اول کدافی
 فی مشکلات و خط بر کردن کشید و اطاعت امر ایددی ابوالمعانی بیت سرا آنکه که اندازد
 بشمشیر جفای خود * بکش بر کردم اول خطی از خاکبای خود * دیار همه قاعه
 قدیمه بود که مقتولک ابتدا کرد نه جلاد بر خط چکوب و کوز لرین باغلیوب نطع ریک
 اوزن او توردوب ایکی اوج دفعه اذن طلب ایدوب بعد قتل ایدر مقتولک کوزی باغلیوب یغنه
 خواجه آصفی بیت قائل من چشم می بندد دم بسمل مرا * تا بماند آرزوی روی او در دل مرا *
 و نطع ریک دو شنید بکنه شیخ نظامی بیت نطع بیفکنند بروزی ریک ریخت * دیوز دیوانکیش
 میکر ریخت و خط بطلان و خط سقیم اوزن چکیلان خط کمال اسمعیل بیت هر که چون
 نقطه نه دایره حکمت اوست * زود باشد که کشندش خط بطلان بر ضرر * بومعنا می مؤید
 طالب کلیم بیت محب دست کهرپاش فیض کسرا و * ز موجهها خط بطلان کشید بر دریا
 و خط خطا و دخی بومعنا به در مولانا کاتبی بیت آنکه او خط خطا بر اهل سودا می کشد *
 و وسیه کرده که بربند چشم این حال را و خط بیزاری و مثله کمال اسمعیل بیت لاجرم می کشم
 نمودی بر سر فضل خط بیزاری و خط نسخ و مثله ریاضی سمرقندی بیت بی تو خط نسخ
 بر حرف بقا خواهم کشید * زخت تمکینم ازین دار فنا خواهم کشید و خط بغداد و کنار جام
 جبه اولان خطوط سبعة نک آنها سنده اولان خط در که طلوا اولمقدن کنایه در خواجه سلمان
 بیت وقت صبحست و لب دجله و انقاص بهار * ای پسر کشتی می تا خط بغداد بیار *

و سنور معناسنه خط یا لکیر ایراد اول نور وله ایضا بیت در امان تیغ حکمت خطه ایران زمین
باد تا خط خطا والله اعلم بالصواب * یعنی ایران سنوری خطا سنور بسته دک و خط ساغر
یعنی خط بغداد میر حسن دهلوی بیت خط ساغر کجا که بگرفتست * دل من از کتابت اشعار
خم باش فی مطیع و منقاد اول مولانا دهکی بیت صوفی که سر از جرعه کشید که تو دهی می *
چون چنگ کشد هر کس از سینه که خم باش و خم زد فی سینه دک قاچدی مولانا زمی بیت
گشت بردامن افلاک نمایان مه عیند * خم از روی تو را دید و روان بس خم زد * فارغ اولی
معناسنه ده استعمال ایدر ل مولانا جامی بیت بیات از هر خیره کی خم زیم * زمانی هم از
صفادم زیم و خم نهد فی دفع ورده قادر دک در حکیم انوری بیت شاعری که چو کردند
قران پیلا دستش * البته کان خم نهد حکم قران را و خمیر مایه فی اصل و منشأ و طینت
کمال اسمعیل بیت پیری خمیر مایه مرکست وین عجب * از موی کس شنید که آید برون خمیر
مختم کاشی بیت دلم که بی تولد کوب محنت و المست * خمیر مایه چندین هزار درد
و غمت و خمیر امام فی اول کسسه خفته ضرب ایدر ل که بر مجلسدن طرد و ردای تمکله کمتر
هر رده عا سزلق ایله ثقلت ایدر ل بوالعانی بیت چند ان که شود ثقلت او مجلس عرفان * کویا که
شده فی المثل او خمیر امام و خمیر امام اکادیر ل که شمر ذی الجوشن دید کبری شخص قاتله الله
حضرت سعید شهید امیر المؤمنین امام حسین بن امام علی رضی الله عنهما بی شهید ایتدی و کی
خمیر بر وجهه یانندن آیر لوق واقع اولامغله ضرب مثل ایشلردر و خنده در دل شکن فی مرادم
حاصل ایله دیمکن کنایه در کمال اسمعیل بیت تاکی ورق عمریغ مر شکم * وین خنده می
در دل ساغر شکم و خنده خریش فی اول خنده در که سخن و استهزا ایله اوله کذافی شرفنامه
ختم کردن فی فتح نون ایله لطیفه و مزاج ایتک شاه طاهر دکنی بیت زاع کیزد همه از بلبل
شوریده کلاغ * برک پر مرده کند با کل صدبرک خنک و خواب خرگوش فی غفلت ویرمک
والدماق ترکیله دخی بومعنایه طووشان اویقوسنی ویردی دیر لمراد آلدادی دیمکد کذافی
شرفنامه و خوابگاه غول فی یعنی دنیا ایضا منها و خوارکار فی واومعدوله ایله یعنی
ستکار منو جهری بیت تو خوارکار ترکی و من بردبار عشق * و شنست خوارکاری و خودیست
بر دبار و خیر الحركات فی یعنی ضوم و صلاة و عبادات و طاعات کذافی شرفنامه و خیر العمل
یعنی فکر در صفات الله تعالی و قدرته و جلال و عظمت کبریا نه جل شانیه و عم نواله ایضا منها
و خمیر برون زد فی یعنی طشره خیمدی مولانا جامی بیت خمیر برون زد ز حد و صفات *
پوده اوشد تنق نور ذات * بویته لازمی ایله تعبیر اولمشد و له ایضا بیت لیم از شعله
شوق آبله پر خون زد * مهر پا بوس توجان خیمه زتن بیرون زد و خمیر پروزد فی انده پرایتدی
و چشمی زدی بیت پاک ساز از غیر دل و ز خود تهی شو چون حباب * کز سهکروچی توان
خمیره بر روی آب و باب الحاء المعجمه الکسوره و خرد در خطبت فی عقل زایل اولوب
بهوش اولغه دیر ل بوالعانی بیت نمائده طاقت کفتر در هوش * خرد در خط شده از
جوریه هوش و خرقة در انداختن فی کناهه اعتراف ایتک و ما جزانه تسلیم ایتک کذافی
شرفنامه و خرقة در انداز فی یعنی مجرد اول ایضا منها و خرقة کردن فی یعنی چاک و پان پان

پان پان ایتک کذا فی الحمودی فی خرقه سوخت فی خصومت و عداوتی بر طرف ایلمدی خواجه
 حافظ بیت ماجرا کم کن و باز اکه مرادم چشم * خرقه از سر بردر آورد و بشکرانه بسوخت
 خشم یهودانه فی جاهلانہ محاور و بی اصل و بیهوده غوغا ایتک حضرت مولانا بیت از بغل
 اونیز طوماری نمود * تا بر آمد هر دورا خشم یهود فی خط اول و خط کل فی یعنی عرش مجید
 کذا فی شرفنامه فی خیره دست فی ذکر می مزرور ایدن چیره دستک ضد یدر کال اسمعیل
 بیت دست سخن زد امن مدح تو کوته است * خیره چرادر از کم قیل و قال را فی خیره سر فی
 ابله و احمق و سر سم مولانا هاتنی بیت شب تیره بخش از آن تیره تر * سر اسیمه کردید از آن
 خیره سر فی خیره شیر فی غضبناک و خشم آلود وله ایضا منها بیت باین خیره شایده که این
 خیره شیر * رود جانب صید ذبکر دلیر فی خیره کش فی ضم کافله مثل خیره سر وله بیت
 چو صاحبقران دیدگان خیره کش * نه آزر مونی وهم دار دانه هس فی باب الخاء المعجمة
 المضمومة فی خدا دوران فی ضم دال و واو معروفه ظالمان وفا سقان کذا فی شرفنامه
 خدای فرودشان فی اهل لعنت که دعوی خدای ایدر لر ایضا منها فی خرده دان فی غایت دقیق
 فکری مولانا عرفی بیت کین را بمهر مفروش ای عشق دوست دشمن * زین مهترک فرا کیر
 یا ران خرده دازا فی خرده کیر فی سوزده و غیره اکسک طویچی شیخ سعدی بیت توان
 گفت با این حقایق شناس * ولی خرده کیرند اهل قیاس * و طعن و دخل اید بی معنا سنه
 خواجه حافظ بیت بروای زاهد و بردر دکشان خورده مکیر * که نداند جز این تحفه بت
 روز الست فی خشک باختن فی رهنسز قار و زرد اویتا مق کال اسمعیل بیت چشم من بارخ
 تو هر دو جهان * خشک می باز دور می ماند فی خشک با خشک نکیرد فی قوریدن قوری به
 نسنه بولاشمزدید کلری مثلدر شوقی زدی بیت چوب و نسیم زهد سنی زاهد دورست *
 خشک با خشک نکیرد مثل مشهورست فی خشک ریش فی یعنی عذر و بهانه حکیم انوری
 بیت خشک ریش کنک فک میذیر * تا برد خشک و تر زحوت و حمل * حسن بیک انسی
 بیت آن شوخ میبرد بکلستان رقیب را * مارا بخشک ریش دهد صد فریب را *
 خشک سر فی یعنی دیوانه سر کذا فی شرفنامه فی خشک مغز فی مثله ایضا منها فی خشک
 و تر فی یعنی روز و شب میرزا فصیح بیت آهوی آتشین را چون پیش در بر آید * کافور خشک
 کردد بامشک تر بار * و دخی نیک و بد معناسنه استعمال اولنور فی خفت و خیر فی یعنی آهسته
 و تدریج لواحد من الشغرا بیت دولت آنست که خفت و خیر بود * دولت تیرر سخیز بود
 فی خلقت آزاد کرد فی مدح و ثنا کی ایتدردی خواجه سلمان بیت سوسن آزادی خلقت کرد
 با سوسنی * لطف طبیعت را خوش آمد هر دورا آزاد کرد فی خم هفجوش فی یعنی کوس
 یدی معدن ترکیب اولند و غیچون هفجوش دید بلر مولانا عبد الله هاتنی بیت در نکادرنگ
 خم هفجوش * ر بود از سر و مغز نه چرخ هوش * و پهلوانلرک کر زینه ده دیر لوله ایضا بیت
 یکی کر زشش پهلوی هفجوش * که میر یخت مغز سر از کوش فی خواجه مساح فی یعنی
 حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم مساحک معناسی کثیر الخیر در فی خوب
 نمودی جام فی محل تحسینده استعمال اولنور برادار سیفی بخاری بیت کفتم جان

آوا نیست و نمودی لب خویش * آفرین بر تو عجب خوب نمودی جانم فی خود پرست فی
خودنیز و متکبر کذا فی شرفنامه فی خود را بیالارود و خود را بیالارود فی کند و نی یوقاری
طوتدی لواحد من الشعر بیت زانچه گفتی برد بالابت مراد دل منست * منکرم زیرا که بس
خود را بیالامیبری فی خود رو فی تربیت اولنا مش خواجه حافظ بیت مکن درین چشم
سرزنش بخود روی * چنانکه پرورشم میدهند و میروم فی خود سر فی بی پاک و بی پروا
محتشم کاشی بیت به بی قید آهوانت کوکه بسیار اینچنین خود سر * مناسب نیست در دست
دل مردم چریدنها فی خوردستان فی تازه فد آنکه هنوز شمش اوله فی خوردشید سواران فی
یعنی شب بیداران کذا فی شرفنامه فی خوش ادا فی یعنی بد ادا ضد یله بیان اولنور بد ادا
دینلد که خوش ادا مراد اولنور نتکم بو بیتدن فهم اولنور بیت بزش ادا انکم مدعای خود
هرگز * که مدعی ز حسد بد ادا خود نکند فی خوش برا فی یعنی صفاده اول مولانا کاجی
بیت دلبر کشید خچر و دل نیم بسمل است * ای جان تو خوش برا که مراد تو حاصل است
فی خوش صحبت * ندیم و مصاحب وله ایضا بیت هرکه با هر مردی خوش صحبت است *
میتوان گفتن که او خوش صحبت است فی خوش علف فی ایوک و حلال و حرام دیعیوب اکل
ایده نه ذیر لخواجه حافظ بیت صوفی شهر بین که چون لقمه شبهه میخورد * پار
دمش دراز باد آن حیوان خوش علف * واکول یعنی بسیار خوار مولانا جامی بیت
بخوری خواه که بر خواه صفی * کاوو خرنیست باین خوش علفی فی خوش قلم فی خوش
نویس کا تب حیلہ کار شیخ سعدی * مثنوی * دوهم جنس دیرینه خوش قلم * نیاید
فرستاد بکجا * چه دانی که همدست گردنیار * یکی دزد باشد یکی پرده دار فی خوش
کردن فی قبول واستحسان خواجه سلمان بیت دامنت دو دلد عود گرفت و خوش کرد *
تا بدانی که دم سوخته کا ترا اثر است فی خوش نشین فی بریزه متمکن اولیان وحشی یزدی
بیت ما مردمان خانه بدوشیم خوش نشین * هر جا که میرویم شود خانمان ما فی خوشه
در کلو آورد فی یعنی بنشدی و اکیقین واردی کذا فی شرفنامه فی خولی بکفم به زکاتکی * و ای
ترکیه بو کونکی ایمور طه یارنکی طاو قدن بکدر استاد دیمشدر بیت نقد پشیز به از
بدن نسیه مارا * خولی را بکفم به زکاتکی * و ای خون در چشمش نیست فی برسنه به
اقتداری یوقدر خواجه سلمان بیت بحی و کا ترا نیست خون در چشم و آب اندر جگر *
بسکه جودش دخل بحی و حاصل کان میبرد فی خون گرفته فی اجلی پنشمش خواجه
حافظ بیت اجل بکاست که این جان خون گرفته چو کل * فدای نکبت کیسوی یار خوام
کرد فی بو معنایه محتشم بیت دل باراده میدهد دست ببند زلف او * ماهی خون گرفته
بین جان شست میرو فی خویی که باشیر در شود با جان برآید فی کشی خوینی اولجیه دک
ترک ایتمز شاعر بیت عشق تو درد و غم و مهر تو دردم * باشیر اندرون شد و با جان بدر شود
فی باب الدال المفتوحه فی دادی ما را اسر بر اب فی بی پار یه آندی با با فغانی بیت و عده کردی
شب که می آیم بکشت ما هتاب * رفتی و دادی من بی خانما را سر بر آب فی دارد جای دیگر
کل در آب فی انک بر غیری یرده دخی علاقه سی وارد در مولانا بانی بیت خانه در کوی

کوی تقوی داشتم کردم خراب * از برای آنکه دارم جای دیگر گل ذراب * دارند عزیزم
 چشمی صد چشمی بر آدم ایچون نجه آدملره دخی رعایت ایدر لر بو مثله عوجه لاجل عین نکریم
 الف عین دیور کمال اسمعیل بیت بردیده نهم ز بهر چشمت ترکس * دارند عزیزم بهر چشمی صد
 چشمی * داع شدم * یعنی هلاک اولدم ملک فی بیت شدم بیاع که تسکین دل دهم دیدم
 میان بلبل وکل گرمی که داع شدم * داع غلامی * عجمه قاققون قولک آلننه قورلر
 بر نوع معلوم داغدر مولانا جامی بیت کشیدش بر چنین داع غلامی * برآمد آنکھی نام
 تمامی * ابو طالب کلیم بیت بنده کی راذرره خدمت بسی شایسته ام * میشوود داع غلامی
 خط پیشانی مرا * داع کندم خون * هر کسک دردی دروننده در اما کمال بخندی سوواله
 جواب اولوق اوزن نظمه کتور مش بیت بگفتش که دلم برده بمکرو فسون * بخند گفت
 بتازیکه داع کندم خون * داغک عربیسی کی درو کندمه بر دیر لر ضم با ایله و خون که دم در ترکیب
 اولیجق کی بر دم دیمک اولور * دامن از و افشاند * فی انی ترک ایلمی خواجه سلمان بیت
 تانه پنداریکه سلمان دامن از دلبر فشاند * دامن از دل بر فشاند و دامن دلبر گرفت * دامن
 باغی گرفت * عزلت اختیار ایتدی کذافی شرفنامه * دامن بدندان گرفت * سرعتله
 قاجدی شیخ سعدی بیت بجا بکتر از خود میند از نیر * چو اعداده دامن بدندان بکیر * دامن
 دراز * احق و بیهوده کار مولانا جامی بیت نوشته بدان نکته جانک از * که ای کوه اندیش
 و دامن دراز * دامن درکش * ترک صحبت و فراغت اختلاط ایله کذافی شرفنامه * دامن
 کشان * صفا و عز و ناز بزه یوریمک * مصرع * عیدست و خلقی هر طرف دامن کشان
 بایار خود * دامن افشانی * مثله و معنی ترک و فراغت * دامن کشیدن * فی اعراض ابلک
 دامن افشاندن * مثله کذافی اللغة المعتمرة * دانی ایران * فی یعنی جامسب * دانی یونان
 یعنی افلاطون کذافی بعض اللغة * داو بهفت * زرده دوستش آتقدن کنایه در حکیم
 خاقانی بیت هفت طواف کعبه راهفت بتان پسنداند * ماوسه پنجه کعبتین داو بهفته آوری
 حکیم انوری * مصرع * همه در ششدر عجزند و ترا و بهفت * در آب میراند * پارینه
 اتر خواجه اصفی بیت نمودی چهره در آینه تاسوزی دل زاهد * بدلسوزی چراد آب
 میرانی مسلمانرا * در آستین ایست * فی حاضرده بو وارد در بابا فغانی بیت کشود چاک کریمانکه
 یاسمین ایست * نمود ساعد و کفتاد آستین ایست * در آستین باید * فی حاضر و آماده
 کرک کمال اسمعیل بیت باید چو ساعد توز سیمش بر آستین * هر کس که دست در توچوان
 آستین زند * در افتاد * فی خصومت ایلمی خواجه حافظ بیت بس تجربه کردیم درین دیور
 مکافات * با درد کشان هر که در افتاد بر افتاد * و بر افتادک بد دعا اولدوغی ذکر اولمشیدی
 بر معناسی دخی بی سرو یا اولدی دیمکدر حضرت مولانا بیت بسودای سر زلفت در افتادم
 بر افتادم * درین دریای بی پایان در افتادم بر افتادم * کاهی الفسز * در افتاد * دخی دیور
 مولانا تکی بیت کرش سرفقد با تو چون برفتد * کلاه تو هم شاید از سرفقد * در آن
 دست و پای داشت * فی انده مدخلی و علاقه سی و اردو حکیم انوری بیت نیاید بسنکی در
 انکشت و پای * که با او دران دست و پای ندارد * بو بیتده عکسی واقع اولشدر اماینه

معنای اولدی دریا افتد فی بیجاال و بیجان اولدی خواجه سلمان بیت دلی چوزلف
توسرتا بیای جمله شکست * زسر برامده در یافتاده رفته زدست فی دریا برون فی متاعی
ایاغه اور مقدن کنایه در وله بیت تازی از مویت بجانی میخرم مویت بدین * سرفرو
آورد لیکن تو چو در پامیبری فی در بازم فی بذل ایده رم خواجه حافظ بیت در خرابات
مغان کر کدر افتد بازم * حاصل خرقه و سجاده روان در بازم فی در باقی شد فی برنسنه باقی
قالما دی ودخی آخر اولدی شیخ نظامی بیت مطرب آمد روانه شو ساقی * شد مطرب
را بهانه در باقی فی در پای در آمد فی محنته اول مقدن کنایه در خواجه کرمانی بیت مستم
بد و چشم نیم مسننش * در پای در آمدم زد سننش فی در پای عدالت حنا فی یعنی عدلک ثبوت
وقیامی وارد کردانی شرفنامه فی در پرده دارد فی انکار ایدر کمال بخندی بیت دل ریش
ارچه راز خود ز جان در پرده میدارد * نباشد بر تو پوشیده جراحتهای پنهانش فی در پس
زانو افتاد فی منزوی اولدی کمال اسمعیل * قطعه * چون دل ز جهان عیش بیکسو افتاد *
در دام بلازان خم کيسو افتاد * تا با سر کيسوی تو همز انوشد * چون کيسوی تو در پس
زانو افتاد فی در پوستین اورفت فی انی غیبت ایلدی مولانا جامی * قطعه * مردك خشك
مغرر ایدم * رفت در پوستین صاحب جاه * کفتم ای خواجه کر تو بد بختی * مردم نیک
بخت راجه کنه فی در پوست نمی کجده فی کثرت سرور و فرح من کنایه در ترکیه دخی
بو معنایه در یسنه ضغمر اولدی دیرل کردانی محمودی فی در پیش او کلاه نهاد فی اکا تعظیم
ایلدی بو معنا دیار اسلامیه ده اجرا اولمز لکن طائفه فزنگ میا نلرنده جاریدر انجق
مقصود تعظیم در حکیم انوری بیت ای فلک با کلاه داری خوشش * پیش قدرت کلاه بنهاده
فی در تیره کشت فی قساوتلندی فی در تیره ام فی قساوتده یم خواجه سلمان بیت در تیره ام
ز باد که آمد سویت * وز شانه که دست میزند مویت فی در چه تیری فی نه پایه ده سن
مولانا طوسی بیت ایدل چو نیرش آمد زود از هوا بگیری * تا در صف دلیران بینم که در چه
تیری فی در حساب میگیرد فی یعنی مواخذه ایدر کردانی شرفنامه فی در خاک نشیبت فی اعتبار سز
اولدی کمال اسمعیل بیت نشیبت آب ز رشک لطافت در خاک * چنانکه باد بر آتش ز نعل
آن بکران فی در خطر رفت فی مضطرب اولدی محمد عصار بیت پر خطش که جازا بود از وقوت *
ز حسنش رفته در خط جان یا قوت فی در خط شد فی مثله خواجه حافظ بیت میوش روی
مشو در خط از تفرج من * که خواند خط تو بر روی و این بکاد و دمید * ودخی آزرده اولدی
شیخ نظامی بیت ز دنیا و غلام و اشتر و کبچ * دبیرانرا قلم در خط شد از رنج * ودخی متغیر
اولدی حکیم خاقانی بیت اگر ز ظلم کله کرده ام مشو در خط * تو منصفی قسم نوشتمو بفصل
خطاب * شرفنامه ده بخود و بیهوش و در اندیشه شدن معنایه مر ویدر فی در خم
اندازی فی کسر خایله دوریلوب بو کیلوب آبلغه طور رمولانا ناعرفی بیت عرفی آن زلف
سبک دست کند اندازش * مانده چین بر سر چین در خم اندازی هست فی درخواست
کردن فی رجا و تمنا تیمک خواجه حافظ بیت کسی که در از لش جام می نصیب بود * چرا بچشر
کند این کنه را در خواست * و معنی در یوزه کردن کمال اسمعیل بیت دل ازین به نظری از تو

از تو همی دارد چشم * کرچه خود می کنی آنچه از تو سزدمی در خواست و در خورده فی بلایه
 او غرامش کمال بخندی بیت این جهان درد خورده دند انست * وار هیدی از و چو بر کنندی
و در دهن عام افتاد فی شایع اولدی و شهرت بولدی ولی دشت بیاضی در هزل بیت خواستم
 کوزکی آهسته زخم بانکی کرد * جست از کون من و در دهن عام افتاد * خواجه سلمان بیت
 جام از نقل لب لعل تو نقلی می کرد * راز سر بسته خیم در دهن عام افتاد و در زبان گرفت فی
فصل ایلدی غیبتک بر نوعیدر بو معنایه اندر زبان گرفت دخی دیرل خواجه سلمان
 بیت در زمان دولت او کرد آتش سرکشی * لا جرم در انجمن شمعش گرفت اندر زبان و در زر
 گرفت فی کثرت احساندن کنایه ایندر لر خواجه حافظ بیت بدین شعر تر شیرین ز شاهنشاه
 عجب دارم * که سرتاپای حافظ را چرادر زرمیکیرد * التونه غرق ایلدی دیمک اولوزنتکم
و در کوه گرفت فی جواهره غرق ایلدی دیمک در افسسی دخی بو بیتده واقع در مولانا
 جامی بیت چه از اسبان زین در زر گرفته * زدم تا کوش در کوه گرفته و در سر آمد فی
 یقلوب دوستدی مولانا هاتنی بیت کورانیه عصا زد و بر آمد * لغزید زیبا و در سر آمد *
 وله ایضا بیت در سر آمد شمنده شهنزاده * در شکسته کند شهنزاده و در سر زبان رفت فی
 دلی بلاسنه او غرادی مولانا طوسی بیت باروت چو شمع لاف میزد * آن سوخته در سر
 زبان رفت و در سفید کرد فی عزیز مهمانی کلدی دیار عجمده قاعه بودر که بردونند بر فقیرک
 مهمانی اولسه قاپوسن کرج ایله اغا در در میر حسن دهلوی در نعت شریف بیت عنکبوت
 غار را کفتم که این پرده چرا * گفت مهمان عزیز آمد که کردم در سفید و در شو فی ایچر و کبر
 کمال بخندی بیت بر درش خلقه زدم گفت کمال * خاک این در نشوی در نشوی و در فراز
 کرد فی نو مید ایلدی وله ایضا بیت رفتم بر طیب که پرسم علاج درد * چون ناله ام شنید
 روان در فراز کرد و در قدم باشم فی خدمتده اولام مولانا هلالی * قطعه * زهی سعادت اگر
خاک آن قدم باشم * بهر کجا که نهی پای در قدم باشم * چو عاشقان بو فاجان کشید در
پایت * امید هست که ما نیز در قدم باشم و در کجا میخورد فی یعنی قانده یراشور حکیم انوری
 بیت بدین پیروی و روشنائی کهر * ترادر کجا میخورد زندگانی و در گرفت فی شعله لندی
خواجه سلمان بیت باز دل سودای آن زنجیر مواز سر گرفت * آتشم بدشسته بود از شمع رویش در
 گرفت * و رونق بولدی خواجه حافظ بیت ساقی بیباکه یار زرخ پرده بر گرفت * کار چراغ
خلوتیان باز در گرفت * و ناثر ایلدی وله ایضا بیت نکرفت در تو کریه حافظ چروری * حیران
 آن دلم که کم از سنک خان نیست و در لباس فی یعنی مخفی و مستور بابا فغانی بیت کند قتلی
مجان در لباس آن ترک میترسم * کزین خونهای پنهان دامنش پر خون میثود روزی *
 و سوزی پرده لو ایتمک معناسنه وحشی یزدی بیت دلا وحشی صفت بکحرف بشنود در
 لباس از من * بکش سردر کریان غم اندر وقت عریانی و در لباس بودن فی نفاق
اوزن اولق مولانا عرفی بیت کسی که با تو بود در لباس همچو پیاز * بزر تیغ کشندش برهنه
همچو سپر و در لوزینه سیر دارد فی شاد یاقیده غم کتور دیمک ربعض فرهنگه سروردی
 و غمی ده اهر و کتور حکیم انوری بیت که بود با تو همه دوست در وفا چو پیاز * که روز کار

باوزینه درندادش سیر در میان باشد یعنی رهن اوله منلازمی بیت میروم در
آستان پیر آن روشندی * در میان باشد می هر روز تسمیح و عصا * کمال بخندی
بیت گرمیان باشدش زیر قبا * خرقة بنده در میان باشد در نمی آید فی حاصل اولدی
خواجه سلمان بیت بران بودم که چون دولت در اید از درم روزی * بهر پایی که کوشیدم
ازین در در نمی آید در نمی گیرد فی کارگر اولر کذافی شرفنامه فی در وصله اونشست
انک مراد نجه حرکت ایلدی مولانا طوسی بیت راست در جان و دل طوسی نشنید نیرا *
سکر باری عاقبت در وصله یازان نشست فی درون پروران فی یعنی انبیاء علیهم الصلوٰة
والسلام و احباب قلوب یعنی اولیا و ارباب مجاهدات کذافی شرفنامه فی درون دار فی
یعنی کینه دار مسعودی بیت درونش کره بر کره پرشکخ * درون دار چون مردم کینه
سرخ فی دریاب فی بر قاج معنایه کلور اول اسرکه معناسنه مولانا شامی بیت دریاب دخی
شامی دلخسته خود را * ترسم که مجوبی و دیگر باز نیایی * ودخی معاونت و امداد ایله معناسنه
خواجه حافظ بیت بعشق روی تو عاشق غریق بحر بلاست * که فوت میشود اینک
بیا یکی دریاب * ودخی تدارک ایله معناسنه حافظ * مصرع * راح چون لعل آتشین
دریاب * ودخی فهم ایله واکله معناسنه وله * مصرع * بیا و حاصل عمر عزیز از دریاب *
در یافت فی فهم ایتدی واکلدی خواجه سلمان بیت موی تو ذرقا چو بدیدم نیافتم *
کفتم مکرکه دودلی از قفای تست * وسرعت ایلدی دیمک اولور شیخ نظامی بیت چنان
نیز روشد که دریافنش * بزخمی سراز فلک بر تافتش فی دریای بصره فی یعنی پیاله بزرگ
کذافی شرفنامه و دخی شراب بسیار معناسنه مروید فی دریک نیرست فی بر پایه ده در مولانا
طوسی بیت در روز و غا تیر تو و نیره مهر * روشن شده پیش تو که دریک نیرست *
یومعناده در چه تیری دخی دیر لرنه پایه ده سن دیمک اولور وله بیت ایدل چو تیرش آمد زود
اوهو ابگیری * تا در صنف دلبران بیتم که در چه تیری فی دستار بند فی یعنی دانشمند کذا
فی الحمودی فی دستار چه ساز فی یعنی هدیه ویر حکیم خاقانی بیت از سیم صراحی و ز زرمی *
دستار چه ساز دلبران را * مؤید الفضلا ده یعنی استمالت ساز و مجمع الفرسانه یعنی
دشت بدار فی مسطور در فی دست از پا خطا کرد فی الن وایاغش شامی مولانا طوسی
بیت مردم چین را خطایی مشک از بند می نهد * می کنند کربا سر زلف تو دست از پا خطا
فی دستار دست فی یعنی نقد که بسا دست ویره سید را بوشکور بیت ستم و داد مکن هرگز جز
دستا دست * که بسا دست خلاف آرد و الفت ببرد فی دست افزاز فی آلات ارباب
ضمایح مولانا کاتبی بیت هنر سخاست دگر جمله دست افزازند * اگر ترا بهر آنکشت
خویش صد هنر سنت * بعضی نسخه ده الدوان معناسنه ده مرویدر الدوان اولماسنی پای
افراز آفاق ذولاغی اولدوغی مناسبتله در مولانا جامی بیت کربا و منت بنود دست رس *
جلک قدم پائی فراز تو بس فی دست افشار فی هر نه که لادن کبی اله اوینار لر عوما و لتوندن
مصنوع و نلایم طوب ایدوب اکا بز و ملوک اله طوتار لر خصوصاً ابتدا خسرو پر ویزا چون
دوزلشد شیخ نظامی * مثنوی * صریفش را اگر افشردیش مشت * برون آرد خیر آسا

آ ساز انکشت * زد دست افشار ز را کنون خمش شو * بیا و سیم دست افشار بشنو دست
 افشان شدن فی رقص و شماع ابلک خواجه سلمان بیت دستها کویند برهم سرو و هر ساعت
 چنار * در هوای مهر جان رقصان و دست افشان شده * و وجد و حال ایله شوقه کلک
 معناسنه خواجه حافظ * مثنوی * چود رد سنست رودی خوش بزن مطرب سرودی
 خوش * که دست افشان غزل خوانیم و پا کوپان سراندازیم دست افشانی فی زوق و صفاده
 اولق شیخ فیضی * مصرع * باد دست افشان در آمد آب پا کوپان رسید دست انداز فی
 ظلم و ستم خواجه سلمان بیت چنان ز ملک بر انداخت رسم دست انداز * که بارکش نتوانست
 بر کبوتر زد * و حددن مجا و ز جور و تعدی معناسنه محبوبین اولسون غیریدن اولسون
 محتشم کاشی بیت ترک من مسنست و دست انداخت بر دوش رقیب * وه که شد ملک دلم
 ویران زد دست انداز او دست بردل نهاد فی جانه جبر ایلمدی مولا ناستاهی بیت چند
 پیمرخ خوبان و دل از دست دهم * وقت آنست که دشنی بنهم بردل خویش دست برد فی
 غالب اولق جنکده و غیریده خواجه حافظ بیت مرامی دکریان از دستبرد * بمن باز بنودی
 از دستبرد دستبرد شد فی مغلوب اولدی حکیم انوری بیت باری ازان پای شوم پایمال *
 باری ازان دست شوم دستبرد دست برون کن فی یعنی دست راقطع کن کدافی شرفنامه غیری
 فرهنگرده هر سننه دن قطع علاقه ابلک معناسنه در حکیم انوری بیت با چنین دست مرا
 دست برون کن پس ازین * کر قناعت نکند دست کشه پیش نیاز دست بر ترکش زد فی
 یعنی عجب ایش ایتدی خواجه آصفی بیت زان کمان ابر و ز چاک دل کشیدم تیر آه * در صف
 عشاق دشنی باز بر ترکش زدم دست برو افشاند فی انی ترک ایلمدی خواجه سلمان بیت دنیا
 چو کرد کرد تشبث بدامت * افشاندهمت تو بران خاکسار دست دست پیشین را بدل نیست
 ایش اولکی ایشدر مولا ناجای بیت زبان دهر رازین به مثل نیست * که کویتک دست پیشین
 را بدل نیست دست بکاسه یافت فی مباشرت جماع اوزره بولدی مولا ناعطای بیت
 دوش بوقت صبحدم طرف چمن شتافتم * ترکس می پرست را دست بکاسه یافتیم دست خر فی
 عورتی و او غلانی فلان ایتدی بکم دیوسو مک شیح سعدی بیت کسی پای مرضی نیاورد پیش
 ولی دست خرد رفت ز انداز دیش * حکیم انوری بیت دست خرد نام میبرم اما * می نکوم
 که در کجاست هنوز دستخوش فی دست افشار مرقوم معناسنه در مولا جامی بیت بادل
 دستخوش خوف ورجا * گفت ای کرم روان تا بکجا * ترکیب اضافی صورتند دخی استعمال
 اولنور استاد بیت عصمت و عقلست بر سر آمده از کائنات * او بهم پامال شهوت بود
 و دستخوش هوا دستخون فی قرار اوینده رهنی کند و جان بنه بغلغه دیرلر حکیم خاقانی بیت
 در قره زمانه فتادی بدستخون * دامال که بختین که خرنقست بس و غا دست داد فی
 یعنی میسر اولدی و دخی رام اولدی معناسنه استعمال اولنور خواجه حافظ بیت در آب
 و کل زر خسارت چو جان دادم بموی او * چو نقشی دست داد اول رقم بر جان سپاران زد
 دیگر بیت تشریف دستبوس توازا که دست داد * می افتدش بسان زمین چرخ در قدم
دست در استین کرد فی یعنی هر سننه دن ال چکدی کدافی محمودی دست شست فی

نومند اولدی بو عبارت ترکیه دخی مستعملدر میر ابو المعانی بیت دیگر از او فا چو کرد
نهان * دست ششند عاشقان از جان و دست شکسته یعنی بی مایه و بی قدرت
کذا فی شرفنامه و دست صلیبی مکن یعنی تعظیم همچون ال یا غله کذا فی مؤید الفضلا
و دست کشاد یعنی سخاو جوانمردی کرد کذا فی الحمودی و دست کشید یعنی تصرف
اولش شیء مولانا امیدی * مثنوی * بیا ساقی آن طفل نوساله را * کرانمایه یا قوت
صیاله را * بده کرچه در کیش هشیار و مست * نشاید کشیدن بیکساله دست و دست
مردی و شفاعت و امانت و معین معناسنه ده اولور کذا فی ادات الفضلا و دست موزه و
آلات صنایع مولانا جامی بیت اول از شرع دست موزه کند * پس سوال نما زور و زه
کند و دست موسی یعنی آفتاب حکیم خاقانی بیت جام فرعونی اندر آرکه صبح *
دست موسی بر آرد از کسار و دست پازدی چالشدی و چبالدی مولانا کاتبی بیت برای
کشتن خود دست و پازدم بسیار * ولی بگوشش خود سرخ روی نتوان شد * مثال ثانی
میرزا قلی بیگ بیت دست و پانچند زنی عرض شهیدان بردی * بکرمان صبر کن ای کشته که
قاتل برود و دست و پا کم کرد یعنی کند و بی یوردی شیخ سعدی بیت خواهم باند ریابت
افتم دامنت کیرم بدست * چون ترا اینم ز شادی دست پا کم میکنم و دست و کربان من
یا قه یا قه یه اولدی خواجه سلمان بیت غنچه رایاد چو آید تقاضا اکرش * در میان
ز نمود دست و کربان باشد و دست کردن شد یعنی قول قوله اولدی دست و کربانک
خلافیدر بابا قغانی بیت عفا الله مسنی آن شوخ مردم کش که با خوبان * برعم عاشق
خود در سر می دست و کردن شد و دست ساخت یعنی منفعل اولدی خواجه حافظ بیت
در باغ ز اشتیاق وصلت * کل ساخت دسته خویشتر را و دسته شد یعنی مضطرب اولدی
خواجه سلمان بیت بنفشه دسته از آن میشود مجلس باغ * که در بهار بخود میرود فروغدین
و دستیار یعنی معین ظهوری بیت و پایا میرد و سخا دستیار * ظرافت ندیم و ادب پیشکار
و دست یافت یعنی ظفر معناسنه در مولانا هانی بیت و زانجا عنان سوی البرز تافت * بران کوه
و دست از کمان کرزیافت و دغل درای یعنی عیب بولعه حال شورسن و عیب ارارسن
کذا فی مجمع الفرس و دفتر شکست یعنی کاغذ کنارین بومک حکیم انوزی بیت نیر مستوفی
بدیوان در خوشا کردن او * می بریدی کاغدی یا میشکستی دفتری و دفتر دل یعنی نسنه
استمک و دخی کیره اپلک کذا فی مؤید الفضلا و دفکش یعنی پازنک که عورت پازنکنه دیلور
او غلان پازنکنه کوه دلال دیرلر اپکیسید بو بیت و واقعدر مولانا امیدی بیت کوه دلال
و دفکشی بترا * مهتر از شاعری و منلای و دماغ دارد یعنی متکبر و خودبین کذا فی
شرفنامه و دم بکام فرورفت یعنی محنت او لمقین کنایه در خواجوی کرمانی بیت دمی
زو صل تو خواهم مکر بکا م رسم * دم بکام فرورفت و بر نیاید کام و دم فرورفت یعنی دخی دیرلر
خواجه سلمان بیت نایدست فرورفته دم آوازدهیدش * کوکوش بره دارد و چشمش
نکرانست و دم در کشید یعنی خاموش اولدی لازمیله تعبیر اولمشدر خواجه حافظ بیت
حافظ چوناه سر زلفش بدست تست * دم در کش ارنه باد صبا را خبر شود * کاهی

کاهی ملزومیلده تعبیر اولنوروله ایضا بیت مرابکوی که خاموش باش و دم ذرکش * کدر
 چمن نتوان گفت مرغ را خاموش * دم زد * انک مقاباید رسو یلدی معناسنه ایضا بیت
 جایی که یارمن بشکر خنده دم زند * ای پسته کیستی تو خدا را بخود مخند * دندان با و فرو
 برد * اکا مشغول اولدی * دندان طمع فرورد * دخی دیرلریا با فغانی بیت درین
 مجلس بچیزی هر کسی دندان فرورد * امید ما بران لبهای شکر خند خواهد بود * دندان
 بخون برد * یعنی اصردی شیخ سعدی بیت که بندی چو دندان بخون در برد * ز حلقوم
 بیداد کز خون خورد * دندان برجگر نهاد * صبر و تحمل ایلدی امیر سمیله بیت چند
 خون دل خورم عشقت ز سر خواهم نهاد * هر چه بادا باد دندان برجگر خواهم نهاد * دندان
 فشرد * دخی دیرلر مولانا جامی بیت بسختی چند روزا مجا بسر برد * بدان محنت بسی دندان
 پیفشرد * دندان برکن * یعنی طمع ایله خواجه سلمان بیت در آمد و گفت ازین دندان
 بامن * راحت طلبی ز کام دندان برکن * دندان طمع برکن * اصلی اوزن در مولانا کاتبی
 بیت همه دندان طمع از لب لعنت کنند * من اگر پیر شوم بر نکم دندانرا * دندان بکار
 فرورد * جان و دلدن سعی ایلدی اوحد الدین اصفهانی * رباعیه * دشمن کرو وصل زمن
 برد آخر * او کشت بزرگ و من شدم خرد آخر * آورد بجان لب ترا از بوسیه * دندان
 برخت نیز فرورد آخر * دندان دارد * یعنی خشم و کین ایله کذا فی الحمودی * دندان سید
 یعنی مسرور و خندان شیخ نظامی بیت سیاهان ازان کار دنیان سید * ز خندان لب
 رومیان نا امید * دندان شکنند * عاجز و فرو مانده ایدر کمال بخندی بیت کر بسنگ
 ستم عشق تو فندان شکنند * دل زلبهای تودندان طمع بر نکند * دندان فرورد * حرصندن
 اوز زینه دوشدی خواجه سلمان بیت دندان فرو میر با میدای دل از ترا * روزی لب
 نکار بکا مزمان دهد * دندان کنان * رسوای اید بچیلو بر معناسی دخی زاری اید بچیلور
 ایکی معناسینه بویتدن فهم اولنور حکیم خاقانی بیت شاهدان آب دندان آمده در کار آب
 فتنه را از خواب خوش دندان کنان انکیخته * و عاجز اولم معناسنه ده وله بیت اوسر کران
 کرده بان من پیش اوزاری کنان * دلها دران دندان کنان دامن بدندان دپه ام * دندان
 نماید * خشم و غضب ایله کذا فی شرفنامه و مجمع الفرسده خندان معناسنه در بومعنایه
 حکیم خاقانی بیت نقاب شکر فام بند دهوارا * چو صبح از شکر خند دندان نماید * ودخی
 عاجز اولم معناسنه مرویدر * دندان نمای * ظاهر ایدی مذکور معناسنه کذا فی المجمع
 * دنکاسه * و کاسه جلیبان کلاهما بمعنی کرانجان و مفت خوار اپکیسیده بر معنایه بویتده
 واقع غزالی مشهدی بیت کد و کسکول در کف بهر شور با در بدر کردی * نکردی سیر
 ازین دنکاسکی و کاسه جلیبانی * دور گوشمال * یعنی روزگار بد و ایام فتنه و ظلم و حالت
 فقر و فاقه کذا فی شرفنامه * دور کیران * یعنی پادشاهان و دخی باده نومان مثال اول
 ابوالعانی بیت اینقدر دادی نکرده بیده پیش * دور کیران جهان در عهد خویش * مثال
 ثانی وله بیت جوهر جورت نکهدارد بچشم * دور کیران باده عشقت بسر * ده بازده
 داری * زیب و زینت و آرایش و قمر و شوکت کذا فی شرفنامه * ده دمی * خالص و رایج

التون في ده يحي في كمنزالتون واجه اليك سيد بويكها واقعد رشيخ نطاني بيت برمنست
اينكه در سخن سنجي * ددهي زرد هم نه ده يحي في دهن دريه في سوز صا قلز خواجه
سلمان بيت آه دهن دريه مرافش كردراز * اورا كناه نيمت منس بر كشيده ام *
في باب الدال المكسورة في درادوزا في بوبرادركه بر عاقل وكامل اولان كسنه دن خطا
ايله بر زله صادر اولوب في الحال اصلاح ايند كده ايراديدرل لواحد من الشعر بيت خه خه
اي داپردرا دوزا * نيك ميديري و خوش ميديوزي في دراز آهنگ في اوزون اوزاق
ديمكدر مولانا جامي بيت دراز آهنگ شد اين كار با تو * ندانم چون كتم اي يار با تو في دريه
دهان في هرايشند و كن سويين آدمه دير راغزي يرتق ديمكدر شاعر بيت تنك دهان
شكر لبان مرهم آن جراحتند * كرزدهان دريه زخم زبان خود كني في دزبرو في خشمناك
اولان آدمه دير لكذا في شرفنامه سرورزي مجمع الفرسيه فتح دال ايله نقل ايشدر في دل
بر دل كواهي ميدهد في كوكلدن كوكله يول وار مير ابو المعاني بيت زنجم كر كند دلدار جودم
كدل بر دل كواهي ميدهت راست في دل داد في رضا ويردي ظهير فاريابي بيت اگر ضرورت
لازين سان نكيردم دامن * چكونه دل دهم كز در تو در كزدم * بومعنايه خواجه سلمان بيت
خود دل كراهد بدهد دل به بي وفا * باري چودل دهد به مهربان دهد في دل دل كنان في
اضطراب ويريجي لرد ديمكدر مؤيد الفضلا ده بمعنى آه زنان و جمع الفرسيه امور نكه متردد
اولانر معنا سنه بومعنايه حكيم خاقاني * معصط * بغداد جا نهار وي او طرار دلها موي او * دل دل
كنان در كوي او چون خود فر او ان ديده ام في دل مشب في كسر لامله نصف الليل معنا سنه در
خواجه حافظ بيت دوش در حلقه مي قصه كيسوي توبه د * تادل مشب سخن از سلسيله
موي توبه في دل كران كرد في خاطر مانده اولدي مولانا صفي بيت نهاده بر دل ما كوه غم
ز سنك دلي * سبب چه بود دل خود بما كران كردد في دل كروت في طارلدي خواجه حافظ
بيت دلم گرفت ز سالوس و طبل زد چو كلیم * خوش آن زمانكه همچانه در كشم علمي في دل كيرستد في
مثله خواجه سلمان بيت نيست سويدي سر زلف تو كار همه كس * كان طريقتيت خيم اندر خم
دل كير و دراز في دل نشين في مقبول و مطبوع اولمندن كناهيه در مولانا عرفي بيت ز نهار كوش
باش درين زم دل نشين * تا نغمه حلقه را بدر كوش ميزند * واقف ضمير اولمق معنا سنه ده
استعمال اولنور شيخ فيضي از نال و دمن بيت مرديده و ري بدل نشيني * ميخواند خطي ز نيش
بيني في دل نمود في التفات ايلدي كال اسمعيل بيت چو بسته با همه كس دل نمود كينست ترا * ازان
بود همه سالت ز خنده امها باز * بوييتك مضموني كوليوز كوستردى تعبيريته مناسبدر خواجه
سلمان بيت تودل نمودكي غيچه با صبا بنكر * كده ردمش چوبه بيند كنار بكشاييد * بومعنايه روي
دل نمود دخی ديروله ايضا بيت آمد صبا و غيچه دل راز هم كشود * روي دلي به بابل خونين
چكر نمود في دل نهاد في اطمينان قلب كوستردى يا خود اطمينان نفس ايلدي كال بخندي بيت
دل نهادم من بجان بدر دل ريش * چكتم باغم اونيست جز اين چاره من * بومعنايه حسن
بيك نازكي بيت دل نهاديم بر غمت آري * كار بايد نهاه بر بنياد في دهقان خلد في يعني حضرت
رضوان عليه السلام كه خازن جنت دخی دير لكذا في شرفنامه في دده كجا و در ختان كجا في اوقند

اوقند بوقند دیمکدر مولانا شوقی یزدی بیت ز طوبی زند صوفی خشک لاف * بیننده بجا
 و درختان بجا دیوهای پخته در پخته بی بر نوع دیوار که تار و پودی سیم و زرد در کدافی المجمع دیو دیدار
 کردی یعنی ظاهر اولدی حکیم فردوسی از یوسف و زلیخا بیت دو چشم از زمین سوی دیوار کرد *
 زلیخا زد یوار دید کرد * ظاهر اولدی معناسنده او لور کال اسمعیل بیت بخدایی که او
 ز عطسه خوک * موش را کرد در جهان دیدار دیو دله سرخ کردی کوز قرار بدی دیه جک پرده
 ایراد اید ز مولانا جانی بیت بهر کارخ که کردم سرخ دیده * کنون از هر مره خوم چکیم *
 بو معنایه مولانا هلالی بیت از می شوق مست شد بابل * چشم خود سرخ کرد بر رخ کل دیو
 کافوری بی یعنی نابینا کدافی شرفنامه ابوالعانی بیت چو قانع گشته میبودم نطان * ز کربیه
 دیده ام کافوری بوده دیو آید درست آید بی کچ کلور ایو کلور مولانا کاتبی در نعت شریف
 * مثنوی * محل جان چون بمطاف آمد * قبله جاها بطواف آمد * دیرو در سنت آمده
 عکس ملل * ز و شده دیر آید و درست این مثل * شیخ نظامی بیت چه خوش گفت این مثل
 مرد جهان نکرد * که دیر آید درست آید جوانمرد دیو آید شتی بی دوه کینلی نته کیم ضد نه زود
 چشم دیر لر مولانا هاتنی بیت همه زود خشیان دیر آستی * سرشته ز خشیانک پنداشتی
 دیر پای بی یعنی قائم و ثابت شیخ نظامی بیت کیست درین دستکه دیر پای * کولن الماک زند
 جز خدای دیو دیا هر چند کهنه شود پاتپانه نکرد بی اصل زاده هر نقد رفیقیر اولسه رزالت
 قبول اینتر ابوالعانی بیت بدی ناید مردم زاده هرگز * نکرد پاتپانه کهنه دیا دیو دیگر
 کربست بی ضایع و تاف اولش نسنه دن کنایه در مولانا طوسی بیت تا نمودی بنیشکر
 لب خود * آن شکسته دکر بسته کر دیو دیگر نمی بندد کر بی مثله شیخ عبد الله انصاری بیت
 هر که جز موی میان او خیالی بسته است * در میان عاشقان دیگر نمی بندد کر دیو دیگر
 طوسی مجوش آمد بی صوفی مقلد و شیخ مزور حقیق ایراد اید لر شیخ کمال بخندی کنه ونک
 علاء الدین نام بر صوفی حقیق دیمشدر * قطعه * چون علاء الدین ما وقت سماع *
 در فغان و خروش می آید * کویا از حرارت انکشت * دیک طوسی مجوش می آید *
 دیو دین فروشان بی یعنی اصحاب ریاضت بی شرفنامه دیو دیوار بست بی ترکیه یا لیمی
 ایلق دید کردید مولانا هاتنی بیت چه صفهای چرکه بهم داد دست * شد آن پیکران
 دشت دیوار بست دیو دیوار کچ بر آرد بی نام معقول ایش ایلکن عبارت در خیالی عجم بیت
 از طاق ابروانش دو کرده بحراب * در پیش خویش تا کی دیوار کچ بر آری
 دیو دیوار کوش دارد بی طوبی ایش اولتر ترکیه دیوار ک قولانی واردید کاری در اقا ساپوز
 بیت از حال خود نه راحت مارا خوش دارد * گفتن نمیتوانم دیوار کوش دارد دیو دیوانه
 ماه نو دیده بی جنونی بی سببدر و آی با شنه جنون زیاده اولقندن عبارت در مولانا
 هاتنی بیت کان شفته رسن پریده * دیوانه ماه نو دیده دیو کیر بی هند و سنانده
 ایشلنور بر نوع لطیف حریر فاشدر میر خسرو * مثنوی * نکودا نند خوبان پری کیش *
 که لطف دیو کیش از کتان پیش * ز لطف این جامه بر اندام آییست * و یا خود سایه
 با ما هتاییست دیو دولت بی تیز زانی اولان دولت و مددشمن دولته دیر لر کدافی شرفنامه

دیو جان بی یعنی سخت جان و شیر و مثل دیو مردم کدافی شرفنامه بی دیو مردم بی یعنی
مردم بد اخلاق و شورانگیز و فتنه جوی کدافها بی دیو مردم فریب بی مرد حیلله کار ابوالعانی
بیت حیلله پرور پاید و بد مشرب * دیو مردم فریب و بد مذہب بی دیو هفت سر بی یعنی زمین
اول اعتبار ایلله که هفت اقلیم اوله یا خودیدی قات اوله کدافی شرفنامه بی باب الدال المضمومه بی
در ملاک بی راء موقوف ایلله یعنی خاتون حکیم شفا بی در هجوم مؤمن خان بیت کرد ملاک کل منی سک
باز سقط شد * با بای کله ز نکه جنبان بکجا رفت بی دزد افشار بی خرسز بتاغی میر خسرو
بیت چو جوید متقی اذرار دزد افشار خوان لورا * که لا بدی بی باید ساخت بادزدان ایوانش
بی دزدی از هندوان عجب نبود بی بر بد اصلدن فعل قبیح صادر اولد قده ضرب ایدر لر
شیخ نظامی بیت زاغ جز هندوی نسب نبود * دزدی از هندوان عجب نبود بی دشمن
خانکی بی دوست چکنور دشمن مولانا ظهروی بیت همه آشنا یان بیکانکی * محل جوی
چون دشمن خانکی بی دشمنکام بی یعنی بد احوال ترکیه ارقسی حال لودیر لر مولانا بیانی بیت
بعاقبت شدم از دور چرخ دشمنکام * من بلا زده از دوستکامی بسیار * مقابلی بی ده ستمکام
دشوار پسند بی دکه کسنه بی بکنز آدم اهل شیرازی بیت کردهم جان بوفایش نه پسندی هر کز
آه از ان شوخ جفا پیشه و دشوار پسند بی دعا کفت بی یعنی روانه اولدی خواجه حافظ بیت
صلاح از ما چه میجوی که مستانرا صلا کفتم * بدور ز کس مسشن سلامت رادعا کفتم *
بو بیتدن وداع معناسی استنباط اولنور بی دمبه نهاد بی یعنی فریب داد آلدادی دیمکدر
حکیم خاقانی بیت اجلت دمبه نهاد بزده چرخ هنوز * همچو آهواره مشغول چر ایندهمه
بی دم لابه سک بی یا لتفاتیق معناسنه خواجه غیاث الدین بیت زدم لابه سک چه شادی
رسد * که از عاف عشق موجب غم بود بی دمل بر آورده زر زیاده شود بی زجت چکن راحت
بولور مولانا امیدی بیت غنچه نمود زر شاه کل افرو دلی * زر زیاده شود از اکه برارد دمل
بی دم کرک بی ضم کافله صبح کذب کدافی شرفنامه بی دم محور بی یعنی الداعه ایضا منها
بی دمبه پرور بی یعنی تن پرور ایش اشلیوب خورد و خواجه مشغول اولانه دیر لر ایضا منها
بی دمبه میدهد بی یعنی فریب میدهد کدافی الحمودی بی دوازده جوسق بی یعنی اون ایکی
برج فلکی کدافی شرفنامه بی دواسبه بی چتال آتلا اولوب کیدن آدم آتک برینه بنرو برین بدک
ایدر کاهی اپکسین بدک ایدوب برینه دخی بنر اکاسه اسبه دیر لر مولانا چامی بیت دل کود دواسبه
از عم جانان همیکر سخت * عشقت عنان گرفته بسوی تومیکشد * مثال سه اسبه کمال اسمعل
بیت بکوش جود تونا که حدیث کان بر سید * سه اسبه خامه توتا ختن بران آورد
بی دوچار زد بی راست کلدی کدافی بعض النسخة المعتیبه بی دوچار شد بی مهبادف اولدی
شاه طاهر دکنی بیت بهر طرف که روی زیر نه سیمرد دورنک * زشش جهت شوتد کاروان
غصه دوچار بی دوچار کردید بی مثله محتشم کاشی بیت چوبا جمعی دوچارم کرد
از من صد سخن گوید * چوتنها نیندم مهر سکوتش در دهن باشد بی دو چشم چار شد بی
مثله ایکی کوزدرت اولمق راست کلوب مقابل اولقدن کنایه در کدافی الحمودی بی دود بسوی
تکویان باشد بی عالم دولتویه توجه ایدر شیخ نظامی بیت بهر جا که شود آتش روان زود *

* بسوی نیکویان خوشتر و دود و دودکدامین چراغ فی کیمک همانند در و کیمه طی انور
 دیمک اولور مولانا هاتنی بیت که آید و دودکدامین چراغ * شاه خان بد پستان پریشان
 و ماغ و دود آمد فی بد بخت و شوم معناسنه میر حسن دهلوی بیت آن پری و چونان
 کشت مراتاب نماید * رفت جان ازید نم بخت من از دود آمد و دوردست فی اوزون
 اوزاق بیت بفکر سمیم کردن از سر زلف * مروایدل که باشد دوردستی * مولانا جامی بیت
 زدست اجل تا شوم پای پست * کشم پا ازین جنبش دوردست و دوست دشمن فی
 دوستلقه نفاق اوزن اولانه دیرل مولانا عرفی بیت دوست دشمن را بخون غلطان کم
 عرفی ولی * دوست دارم دشمنی کوراز بان و دل پکیست و دوستکام فی نیک احوال خواجه
 سلمان بیت دشمنان گفتند کام دوست ناکامی بود * عاقبت سلمان برغم دشمنان شد
 دوستکام و دوستکافی فی یاران مجلسه بر بر لینه محبة ایچدکاری طلو ساغره دیرل حکیم
 حاقانی بیت بدستم دوستکافی داد خاص از جام خرسندی * که خاک جرعه او کشت
 حضر و آب حیوانی * خواجه سلمان بیت ز کسش در عین مستی دمیدم چشم مرا * ساغر
 از خون لبالب دوستکافی میدهد و دستاخ شد فی یعنی فرار ایلدی کذافی بعض اللغة
 المعتبرة و دوش بادوش فی تمام نظیر و همتامولانا عرفی در منقبت امام علی رضی الله عنه
 مصرع * دوش بادوش نبی در شرف کوه رذات و دوهر جان فی یعنی ذواب محبوبان کذافی
 شرفنامه و باب الراء المفتوحه فی راز آب فی صوده کورین عکس هر نه اولور سه ابو المعانی
 بیت حال عاشق چون شود در دیدن آن ماهتاب * میشود عاشق بحسنتش کر بیند راز
 آب و راز زمین فی یعنی سبزه و شکوفه کذافی شرفنامه و ران کشادن فی آدن اینک
 و سایر مرکوبین اینک و آت اوزرنده اگر بو شائق کذافی مؤید الفضلا اما مجمع الفرسه
 یعنی ظاهر کردن عیب مسطور در و بعض فرهنکه یعنی برهنه شدن واقعدر مثال معنی اول
 حکیم حاقانی بیت سر نعل بهای سم اسبت دهم امروز * کاهی بکمیتی دل ماران بکشایی
 و راه انجام فی اسباب سفر مرکوب و غیره کبی کذافی نسخه میرزا ابراهیم مؤید الفضلا
 انجق مرکوب معناسنه نقل او انشدر بو معنایی مؤید شیخ نظامی بیت شوری چنین کرم
 در بتنان * ن انجام را کر مترکن عنان و راه آورد فی ارمغان مولانا کاتبی بیت ز راه
 یار من آور غبار را ای باد * مرا ازان نبود خوبتر آوردی و راه دیگر زد فی غیری سمت
 طوتدی خواجه سلمان بیت دل همی نالد چو چنگ عشق بر آهنگ تو * در دل عشاق هر دم
 راه دیگر میرند و راه روان سحر فی یعنی اولیا و سالکان و شب بیداران کذافی شرفنامه و راه
 فنا فی یعنی امراض و علل مهلکه ایضا منها و راهیست که کاسه میتوان داد بدست فی ایشک
 و هموار و صعب بنسز یولد دیمکدر استناد * رباعیه * راهیست ز کعبه تا مقصد پیوست *
 و جانب میخانه ره دیگر هست * لیکن ره میخانه ز آبادانی * راهیست که کاسه میتیان داد
 بدست و رخت بپرست فی یعنی مسافر اولدی و رخت افکند فی یعنی مقیم اولدی بو ایکی
 عبارت بو بیت واقع اولمشدر ابو المعانی بیت در هوای عشقت افتم آن زمان در دوعت
 رخت خود افکند در دل عقل و دین بر بست رخت و رسید فی یعنی رواستد بو معنی

اصطلاحیدر اصل معنای اوستدی دیمکدر خواجه سلمان بیت مرار سد که ترا تو به
داده و گفتن * شنیدم آیت تو بوالی الله از لب حور و رصد که خاکی و فتح کاف عجمی
واظهارها یله بمعنی قالب انسان کذافی شرفنامه و رفت و یعنی ظاهرا هر شد بودخی
اصطلاحیدر خواجه حافظ بیت دور از رخ او دمیدم از گوشه چشم * سیلاب سرشک
آمد و طوفان بلارفت * و بر معنای دخی ایلدی در کرد معنا سنه بودخی اصطلاحیدر
ترکیه بوکا بکتر تعبیروار در ایوان ایتدم دیه جگ برده ایوان دم دیر لر سینی اسفرنگی بیت
فلا وصف میان نازک جانان من کفتی * نکورفتی حدیثی از پیمان جان من کفتی * بر معنای
مصطلحی دخی جاری اولقدر مولانا شاه بیت چو کلاک صنع چنین رفت بر صحیفه ما * مکبر
خرده برار باب عشق و عیب مکن و رقم زد و یعنی فرمان کرد مولانا هاتنی بیت
رقم زد دگر با نسیصد هزار * که باشند فرمان بران یسار و رقیبان راز و یعنی عارفان
وار باب مشاهدات غیبیه کذافی شرفنامه و رنگ آزادان و یعنی سیرت و روش مردمان
احرار و جوانمردان ایضا منها و رنگ آور و یعنی شیوه و ناز ایله فریب و ریجی کذافی مجمع الفرس
و رنگ آورد و یعنی بخیل اولدی ابوالعانی بیت بحسن بکدمیش کل چولاف خوبی زد *
بید رنگ و رخ و عارض تو رنگ آورد و رنگ شته زنگبار و یعنی تاریکی و سیاهی شب کذافی
شرفنامه و رواق بیستون و یعنی آسمان و افلاک ایضا منها و روان آورد و یعنی عاقل
و دانا کذافی مجمع الفرس و روضه ترکیب و یعنی قالب انسان کذافی شرفنامه و بره
بیشه به نیشه و ایولکه ابلک کلکه کلاک بو معنی ترکیه یولی یول ایله اورمانی بالته ایله دیرلر
ابوالعانی بیت دو ستا ز لطف باید دشمنان ز تیغ نیز * این مثل شدن بره بیشه به نیشه
گفته اند و خواجه و استلاک یول دیمکدر و ره سپردند و ضم سینه ایله یولی طووب
کیتدی ابوالعانی بیت شنیدم قیس کدر فتست محل لیلی * شده است ره سپر و رونما ده در
صحرا و ره نورد و غایت اشکون آت حکیم فردوسی بیت چرا نده کرکس اندر نبرد *
چرا نده چرمه ره نورد و ره هوان نتوان رفت و رزالت و خواری ایتک اولز کذافی
شرفنامه و باب الراء الکسوره و رشته بانگشت بست * یعنی سپارشی اوتمدی مولانا
صائب بیت غافل مشوز مرک که در چشم اهل هوش * موی سفید رشته بانگشت
بستن است و رشته بر آورد و برکسنه سفیده خسته اولد قده ایرادیدر لر ولایت بخارایه
مخصوص بر علتدر ساق انسانده ظاهر اولور ابلک کبی و نسنه در قطع اولنسه صاحبی
هلاک اولور حالی اوزن قالسه کمد بکه اوزار لواحد من الشعرا بیت خور دآب بخارا
گرفشته * بر آرد پای خود در این رشته * شیخ سعدی بیت یکی را حکایت کنند از ملوک
که بیماری رشته کردش چو دوک و رکاب کران کشت و یعنی سوار شد و جمله کرد کذافی
شرفنامه و زندان خا کبیر و یعنی اصحاب دقایق شناس ایضا منها و زند عالمسوز و
مرد لا ابالی و بی قید خواجه حافظ بیت مامست و خراب و زند عالمسوزیم * بامانمشین
و کرنه بد نام شوی و ریزی بریزی یعنی مرجمت ایله حکیم خاقانی بیت ای فیض رجعت توروان
عاصبان را * ریزی بریزی بر دل خاقانی از صفا و ریش کا و و یعنی ایله و احق مولانا بلجایی

جامی بیت در طلب نا کشیدن محنت و زنجیر * ریش کاوی بود توقع کبخی * ریش کاوی بر بشخند آرزو
بی هر کس ایله مرتبه ^{تلقا} سویاش شیخ نظامی بیت نباید ساخت با هر نا پسندی *
که آرزو ریش کاوی بر بشخندی * ریش نا طوری * هر کس نه سزا و ناسزا را میبوی تعلق و تواضع
اینه دیر لر بو معنایه نا طور کجه تعبیری دخی مشهور در ایوان المعانی بیت شد آنکس
از مروت در جهان دور * که ریش خود کند چون ریش نا طور * ریش فلان پوشیده است بی
فلانک احوالی نام معلوم رده جگ برده ضرب ایدر لر شیخ او حد المین بیت ناریک قصه
خود پوشیده ایم ز خلق * و آنکه ز قصه ما عالم خبر گرفت * باب الراء المضمومه بی رستم
عنان * یعنی بهادر و شجاع به ملوان عبد الله هاتنی بیت برستم عنانان سپردش عنان * که آتش
فروزان شود از ستان * رفقه غبرای یعنی روی زمین کنایه شرفنامه * روپوش بی یعنی
مخفی و پوشیده مولا ناجای بیت نیست حد چومنی بردن نام چوتونی * بهر روپوش بنام
دکرات خوانم * روز استفتاح * روز مبارک شاعر بیت عزیز دان زمان وصال را کاندم *
مقابل شب قدرست و روز استفتاح * شب قدر مناجاتیه روز عید اولی فم اول نور
ودخی شهر رجبک اون بشی اولی ده فم اول نور حضرت مولا نا بیت مثنوی که صیقل
ارواح بود * باز کشش روز استفتاح بود * روز بازار بی ایام رواج خواجه سلمان بیت
بلسر زلفت شب دوین سر و کارم بود * در جمالت شب هینه شب روز با زارم بود * حکیم
انوری بیت دور عیش و طرب بستانست * روز بازار کل و ریختست * روز بازخواست بی
روز قیامت خواجه حافظ بیت ترسم که صرفه نبرد روز بازخواست * نان حلال شیخ ز آب
حرام مای روز بیم و امید بی بودخی روز قیامت در کنایه شرفنامه * روز خود بازار خود
دید بی یعنی کند و حال نه مشغول اولوب آخره دخل و تعرضی ترک ایلمی محمد عصار بیت
دکان بند زانی الحال بزچید * روان روز خود بازار خود دید * روز شمار بی روز قیامت
حکیم شفای بیت از هجرتو بر هجو ستم کردم و دایم * کین مایه تعظیم تو تا روز شمارست
* روز عزالت بی یعنی روز صوم کنایه شرفنامه * روز نو روزی نو بی رزق مقدر هر کون
جدید در عربیه یوم جدید رزق جدید دیر لر شیخ نظامی بیت اگر چه از عمر پیشی رفت
کور و * کنون روز نوست و روزی تو * روکش فلان کردی بر کسیه آخر آدم ایله ستم
ایر شمدن کنایه در محشم کاشی بیت سر و کارم بغزالیست کز اغیار مدام * میکند
روکش مردم سگ مردم رویی * روز ما * هدیه مردد با عروس ترکیه یوز کور دلیکی دیویکی
کنه کو بکونک و پردیکی هدیه خواجه سلمان بیت آن ماه روا کر نماید شبی مرا * در وجه
اونهیم دل و جان برو نما * کاهی روز ما دهد بی دیر لر خواجه آصفی بیت مانع ز روی خوب
تو آینه میشود * نا اهل دید جان و جهان رو نما دهد * روی او بیند بی انک طرفن
طوتار شاعر دیشدر بیت ریش داری اگرش با پسری بحث افتد * هر که آید بمیان
روی پسری بیند * روی آورد بی توجه و عزیمت ایلمی کنایه شرفنامه * روی بدیوار
کردی جلوت نشین اولدی خواجه آصفی بیت آصفی روی بر آورد بجراب دعا * روز
ازاروی بتان روی بدیوار آورد بی مخفی اولدی نظم پاریانی

بیت فلك بجای تو افراشت پشت بر مسند * ستم بعهده تو آورد روی درد یوار روی
پسر یبند فی آنک جانین طوتار بیت هر که آید بچمان روی پسر می بیند * شاهد کام دلم راه
دیگری بیند روی بقا فی یعنی پاینده وصحت کدافی شرفنامه روی روی ترکش فی سویانکه
حاضر نشی سوز ایضا منها روی داد فی ظاهر اولدی کمال بخندی بیت روی تو دیدم
سخنی روی داد * زاینه طوطی بسخن درفتاد روی روی درد یوار فی فراغتن کنایه در شیخ
عطار بیت چون وصال هیچ کس راروی نیست * روی درد یوار و هجرت خوشترست
روی دهد فی ظاهر اولور کمال اسمعیل بیت هر که از خط شریعت نهد پای برون *
هر دمش فتح دگر روی دهد چون پرکار * روی دل نمود فی تسلیم خاطر و التفات ایلدی
طالب آملی بیت تا چاک سیننه از دم تیغت کشوده ایم * صدر روی دل بزم عالم نموده ایم *
حکیم شفا فی بیت شفا فی در قیامت نیز روی دل نمی بینم * کد در کوی بلا هر کس که کم شد
جاودان کم شد روی زرد کرد فی یعنی یوز قرارتدی اکثر جا و ساطتیه استعمال ایدر
خواجه آصفی بیت بیمار عشق را چود و انیست از چهره رو * پیش طیب این همه روز رد می کند *
روی سید فی کزیده و منتخب بوم عماده سر سید دخی دیر لطالب آملی بیت ما کلخنیان
منبل و نسیرن انشما سیم * آتش بود آتش کل روی سید ما روی شناسان فی
آشنایان و معارف و مشاهیر کدافی شرفنامه روی روی نمود فی ظاهر اولدی حکیم فردوسی
بیت بفرمان یزدان بخسته سر و ش * مراروی نمود در خواب دوش روی باب الزاء المفتوحه فی
زادخواست فی قلت اکلدن ضعیف اولان حقه ایراد ایدر کدافی کتاب السامی فی الاسامی
زادمش فی یعنی کریم و جوانمرد اصلی آزاد منشد که حر الاصل دیمک اولور * مصرع * زاد مردی
چاشنگاهی در زسید روی زاده خاطر فی یعنی فکر و منشآت و شعر و غزل و امثالهم کدافی
شرفنامه روی زاده مرغ فی یعنی آهن کدافی مجمع الفرس روی زانگان فی یعنی کوشه گان
کدافی شرفنامه روی زال مداین فی نوش روان ایوانده اوینک قاپوسی اولان مجوزه ایضا
منها روی زانوزد فی تعظیم ابتدی مولانا کاتبی بیت سکان یاربما کرسوند همزانو * زساق عرش
ملایک زندان نوع روی زانوزد فی تعظیم ایدر نظم و ری بیت صراحی بخورشین پهلوزند
حریفان بناعید زانوزند روی زانوزان فی تعظیم ایدر مولانا ها تفی بیت بی تهنیت یک
یک همکنان * زبان برکشاد ندانوزان روی زاهد کوه فی یعنی آفتاب کدافی مجمع
زبان آور فی یعنی بد زبان خواجه سلمان بیت دلست غیبه بیکار و سوسنست زبان *
بسیست ره ز زبان آوری بدلداری * کاهی وصف شعرا قصد اولور کمال اسمعیل بیت هر
کجا که زبان آور بست شمع صفت * زکنه و صف تو باشد به لکن و عجز قرین * و کاهی افشای
و از ابد نه دیر لشیخ نظامی بیت زبان آور از اب تو یاد نیست * که با مشعله کبیرا کار نیست
زبانرا بشکست فی یعنی رشوت و پردی مولانا اقدسی * رباعیه * ساقی بده آن قدح زبانم بشکن
و زباده بی خمار جامم بشکن * پیشانی تو بهرا شکستم زلبت * کر توبه کنم دکردها نم بشکن
زبانرا کبود کرد فی اغزنده توی بتدی دید کبری معنادر خواجه سلمان بیت تیغ کهر فروش
زبانرا کبود کرد * از بس کد بر سحاب امان امان نهاد روی زبازد فی روز مره سوز یعنی بلفظی

بر لفظی سوزار اسنہ نکرار ایچی معتاد اپلک ودخی جملہ نك معلومی اولان اداخواجہ
 آصفی بیت مراحد بیت زبا نزد شکست کوه غمت * که من به نیشہ فرهاد همزبان شد نام
 و زبان زرگری و ایچی کسنہ میانہ معهودانہ سوزکہ معناسن انجق کند ولر بیلہ لو
 و آخری ایشند کہ فہم ابد مہ کذافی فرہنگ جہانگیری و زبان کشادہ یعنی سوزہ
 باشدی کذافی شرفنامہ و زبردست و اوست اولان کسنہ قوتدہ و ہیأتدہ ترکیبہ توانا
 و زور لو آدمہ دیر لولانا ہاتفی بیت چواچہرہ کرد بخالت فشاند * زبردست شہزاد کانت
 نشاند * بویتدن اوست طرف اولق فہم اولنور زیر شہزادہ لرینی اوست طرفنہ
 اوتوردی دیمک اولور شیخ سعدی بیت زبردست ہر دست دست آفرید * خدای کہ
 بالا و بست آفرید * بومچنایہ بالادست دخی دیر لروحشی یزدی بیت کسی را کین ہما
 بر سر نشیند * بیالادست اسکندر نشیند و زخم بریان و یان اوزرندہ قان کہ پختی لہش
 اولہ کذافی شرفنامہ و زر برداد و باشہ باش و یردی برنسنہ با زارندہ بر جانہ زیادہ لک
 اولیہ خواجہ حافظ بیت آمد و کرم بہر آب زخم اشک چوسیم * زر برداد کسی آمد و کین
 بالا برد و زردہ دہی و خالص العیار التونکہ ز رھفت ہفت دہ دخی دیر لولانا جامی
 بیت چون مس او بہ زردہ دہیست * ذکر زری در زراوی رہیست * کال بخندی بیت کفتمای
 تو کہ بروی زدہ سکہ کال * ہفت ہفتست ولی چون زر خالص دہدہ و زر کانی و مثلاً
 معدنی زر خالص اولق اعتباریلہ در شرف یزدی بیت زر کانی و نقرہ زمینی * کہ مہتاب
 رادادہ بی رونق * کالی زرمشدد اولق اقتضا ایدر مولانا ہاتفی بیت شدان زر کانی
 ناکاستہ * بنام جہانگیر آراستہ و زردہ کوش و زراق و سالوس و مرابی کفتمہ خواجہ
 خواجہ اوز کال نامہ بیت بروای زردہ کوش و ازرق پوش * شیخ زراق و شوخ و زرق
 فروش * کالی دنیك و قلتبان معناسنہ دہ اولور منلا حیرتی بیت حسود نیرہ دل زردہ
 کوش و نا انصاف * کہ بود خیری و پہلو یور داچرزد و زر زرشینی زری در دسر و اچہ
 اچہ بی چکر اچہ سزلق در دسر شیخ نظامی بیت شنیدم ز پیران دینار سنج * کہ زر زر
 کشد کبچ زرین کبج * ابوالمعانی بیت شنیدم مثل زدبکی پرنہر * کہ زر زرشیدی زری
 در دسر و زر سفید از پی روز سیاہست و آق اچہ قرہ کون ایچوندر نظام استر آبادی
 بیت بود ہمیشہ از پی روز سیاہ زر سفید * اختر و شب بصدق آن واقعہ دادیاوری
 و زر روی بست و نقد ناروا یعنی کچمز اچہ نظام دستت غیب بیت پای قبول باطنیت
 همچون ظاہرست * کان زرکہ روی بست ہمہ نقد نارواست و زرق فروش و مرابی
 و سالوس مولانا جامی بیت چرخ کلی صفت و ازرق پوش * ہمہ اثنای زمان زرق فروش
 و زرمشت افشار و خسروک مصنوع آلتون طوپیدر کہ لادن کبی اللہ اوینا در ایدی
 دستخوش دخی دیر لول حکیم سوزنی بیت زرمشت افشار بودی بوسہ اورا بہا * سببت
 آورد و سزای تیرمشت افشار بود و زرمصری و یعنی زر خالص کذافی شرفنامہ
 و زر مغربی و مثلاً ایضامنہا و زمزم آتش فشان و یعنی آفتاب کذا ایضامنہا و زمین
 کوب و یعنی ستوران آت و قاطر و غیرہما ایضامنہا و زمین کیر و کورم طالب آملی

بیت عجب دارم بدین بخت زمین کیر * که چون آهم قرین سرفراست فی زن بزد فی
روسبی عورت و روسبی عورت و مولانا جامی بیت بران کار اگر مزد دارد طمع * همین
بسکه نامش بود زن بزد فی زنبیل در آب افکن فی فارغ اول و ترک ایله مولانا نوعی بیت
شیرازه اگر تازه کنیم چند سخن را * زنبیل در آب افکنم انجیل کهن را فی زن جلب فی فاحشه
عورت بودیم کدر شاعر بیت زن جلی رفته چو در هجو و ذم * کرده بسی حرف برایشان رقم
فی زنج آورد فی مزه لندی کمال اسمعیل بیت فک برای عمت تو اندیشد * برو خرد زنجی
مغز دلستان آورد فی زنج برد فی مزه لنور و آلد در معنا سنه او حد الدین اصفهانی * رباعیه *
ای ماه رخت جامه دل در خون برد * تادیه ترا رخت دل ما چون برد * آن مال که بر گوشه
چشم است ترا * حال لب خوبان بزنج بیرون برد فی زنج زد فی لاف آوردی شیخ عطا ز
بیت بریش آمد ز عشقت جمله حالات * کنون کشتی زنج زن در کرامات * مذکور اوج
تکیب بر لرینک معنا سنه قائم اولور لر محله کون استعمال اولنور زنج لفظی مطلق چکه در
حقیقه کرکسه مجازا محمد عصار بیت خطی کان مشتری را از زنج زاد * نشاید کرد ازان
بر مهر بیداد * لاف اوران آدمه زنج زن دیر لر میر خسرو بیت کرد ز نخبشان ز محاسن کنار
اهل زنج راز محاسن چه کار فی زن دو افکن فی یعنی شب کذافی مؤید الفضلا فی زن کوچه
باستان فی یعنی دنیا کذا فی ادات الفضلا فی زنگه روز فی آفتاب کذافی الحمودی
فی زورق زرین و زورق سیمین فی یعنی ماه نو کذافی شرفنامه فی زهر خند فی ستر بخالت
ایچون اولان خنده ایضا منها و الم و غصه دن حاصل اولان خنده فی باب الزاء المکسوره فی
فی باغ توام فی یعنی سنک پرورد فی سنک احیا کرده فی دیگدر کذافی شرفنامه فی زد دست بر کیردی
یعنی هلاک ایدر ظهیر غاریابی بیت بچشم که کفنی زودت زد دست بر کیرم * چه گویمت کزد دست
درست بنوایی فی زرش او فراغنی داریم فی بزم آندن پروا می یوقدر شاعر دیمشدر بیت
هر که با ما بروت می تابد * مار زیشش فراغنی داریم * پروای ریش او نداریم دخی دیر لر
مولانا جامی بیت می ده بیانک نی که ندارم بفر عشق * پروای ریش محاسب و سبلیت فقیه
فی زسین سخن فراخترست فی کثرت کلامدن کنایه در کذافی شرفنامه فی زعرض دور کن فی
یعنی هلاک ایله ایضا منها فی زکوش پنبه برون کن فی غافل اولمه و هر مصاحت مرادک
اوزن اولمز ترکیه دخی بو تعبیر وارد استاد بیت بر پشخندی دنیا مشو فریب ایدل *
زکوش پنبه برون کن خبیر ستر از حق فی زندانی بود فی یعنی مکدر الاحوال مولانا هلالی
بیت شکر صد شکر که امروز کسی یافته ام * که ستاند ز فلک داد من زندانی فی زندکان
میدهد فی یعنی هلاک ایدر ضدیله بیاند فی کذافی شرفنامه فی زینهار خوار فی پیمان شکن
شیخ نظامی بیت ولیکن بود صحبت زینهار فی نکردند از وفا زینهار خواری فی زره مرغ فی
یعنی آهن کذا فی المجمع فی زهند و ستان یاد فیل داد فی کچمش احوالی خاطره کتوردی
مولانا هاتنی بیت که آن بخرد جرکس بدتر ادم * زهند و ستان فیل ز یاد داد فی زیاده سر فی
چوق سوزلو شیخ آزی بیت هرگز بمنزلی نرسد کرمی که او * دنبال هر زیاده سرو و بال فضول
شد * ودخی شجیم و بهادر معنا سنه ده کاور نظام استر ابادی بیت بی پاشود ز تیم تو

تو عنتر و وزیرم * پیش تو هر زیاده سر آورده پایم که زیر آن نهادی جنک یا خود
دعوا و مباحثه ده عا جز و مغلوب اولم قدن کنایه در کذا فی مجمع الفرس که زیر و بالا کوید
خلط کلام ایدر او حد الدین اصفهانی بیت کر زیر فلك براسنی چون بالات * کویند که
هست ولی زیر و بالا شد که زیر و بالا نیست که سئک و شبهه یوقدر مولا نافرالدین
فتح الله بیت بلاست آنکه تو نامش نهاده بالا * حدیث راست هینست که زیر و بالا نیست
که زیره بکرمان مهری ترکیه طرخونچی به طرخون صائمه دیدکاری مثلدر مولا نا امید
بیت من این قصیده که آورده ام بدان ماند * چنانکه زیره بکرمان و در بدریا بار * مولا نا
جامی بیت خیال زیر کی با خود مهر پیش خدا دانان * نه بندد بار زیره آنکه باشد عزم
کرمانش که زیره بوعده پرورد که وعدی انجامز یعنی قوری وعدایله اکلندر مک شیخ نظامی
بیت امید خودش مهتر است از خورش * بوعده بود زیره پرورش * بومضمونی رومه
عزیمی افندی ترکی نظم ابلش بیت قوری وعدایله بولوب نشو و نماد و نمشدر * کشت
زار امل مزرعه کونه که زین دست که بواسلوب و بوطر زاو زن خواجه حافظ بیت کر
توزین دست مرا بیدسر و سامان داری * من باه سحر ت زلف مشوش دارم * کاهی بالک زین
لفظیله ده بومعنائی قصدا یدر لر خواجه سلمان بیت قضاتا مهد اطفال فلك را میدهد
جنبش * نحوا با نید زین ماهی درین کهواره مینا که باب الزراء المضمومه که زلف اورا بسته
دلبر عشاقنه شیوه حسن کوستر مکدن کنایه در میرابو المعانی بیت زبان در وصف جوش
سز شکسته * که دل را با کند زلف بسته که زلف بستن که عرض دیدار خوبان کنایه در
کذا فی مؤید الفضلا که زلف بقر که یعنی اختیار و پیر کمال جنبش بیت زلف بقر نمیشوند
یافتگان شصت * کر عمر رسد هفتاد دنیا بنتم که زلف خطا که یعنی کنایه و معصیت کذا فی
شرفنامه که زلف زمین که یعنی شب ایضا منها که زنا را المسلمین که چرب روده یعنی مومبار
طول هسی که زود آشنا که هر کوردوی آدمه یاران اولان دلبر ابو المعانی بیت آن زود
آشنا همه کس آشنا شود * بیکانه وضع کند بنظر کر بما کند که زود ازود که تیز نیر دیدگر
مولا نا کاتبی بیت دیدرت التماس کشتن خود میکم * تا زنجی از کدا بیهای زود ازود من *
که زور آوری کرد که ایشی باشه چیقاردی ابو المعانی بیت بحمد الله که بختم یاوری کرد *
دل در عشق اوزوز آوری کرد که زاهدان نهاد که اوج معنایه استعمال اولنور اول خصمه
جوابده عاجز اولق ثانی برنسنه به راغب اولق ثالث تعلق و توانمع کوستر مک کذا فی مجمع
الفرس که باب السین المفتوحه که ساده لوح که یعنی صاف درون لو احد من الشعرا بیت
ای دوستان فغانکه من ساده لوح را * کشتند بیکناه بتان بهانه جو * ونادان و ابله
معناسنده استعمال اولنور شاعر * مصرع * در مکتب کاش چرخست ساده لوحی
بومعنایه یا لکن ساده دخی دیر لمولا نا جامی بیت عقل شد مقتون مشکین طره ات * ساده
گو در دام دل داری قتاد * معنای اوله سلیم دخی دیر لر و له ایضا بیت صد کرامت بنام او سازند
تا سامی بدامش اندازند که سازسه تا که یعنی موالید شاه حکیم خاقانی بیت در میکند زن
تعب که در طاق فلك صبح * بر سازسه تا جنک زد این سازسه تا که ساقی شب که یعنی ماه

ابوالمعانی بیت ساقی شیب عاشق حسن و جمالش بوده است * زان سبب گردد بگرد بزم
 خاصش تا سحر و سال نیکوز بهارش پیدا است * ترکیه قوت او کون طوغشندن بالودن
 امثلیدر خواجه آصفی بیت بردامن کل بنفشه زارش پیدا است * چون سال نیکوز بهارش
 پیدا است * بیت مزبور بوجه اوزن بولمشهر * رباعیه * بردامن کل بنفشه زارش پیدا است *
 آن حور که خط مشکبارش پیدا است * امثال طراوت عذارش پیدا است *
 سالی که نکوست ز بهارش پیدا است * ساق عروسان * برنوعه لطیف حلوا در
 سایس بجم رواق * مرچ کدافی شرفنامه * سایه پرست * یعنی فاسق و فاجر ابوالمعانی
 بیت نباشد در میان عشق دستان * سزای عشق تو سایه پرستان * سایه بر کارش
 بینداخت * اسراری ظاهر اولدی خواجه سلمان بیت دران تار پیکش فی الحال نشناخت
 ولیکن سایه بر کارش بینداخت * سایه پرور * تاز و نعیم ایله پرورده اولمش مولا ناوحشی
 بیت پیش روی تو آفتابی زلف * زیر زلف تو سایه پرور کل * سایه دار * جن طوتمش
 میرخسر و بیت سایه دارم هر شب از سودای زلفش چون کنم * چند کرد خود کھی سحر
 و کھی افسون کنم * سایه داشت * مثله سایه رکب یعنی حمایه و اتباع کدافی شرفنامه * سایه
 رو * یعنی شب بیدار ایضا منها * سایه شکن * یکی معنایه اول ناسخ مذهب باطل ثانی
 جلا کر یعنی پاس آچی ایضا منها * سایه زردان * نایب الله و خلیفه الله و پادشاه ذی
 مشکوه ایضا منها * سبزی پای * نامبارک قدم میرخسر و بیت چوسر سبزی خواجه
 باشد بجای * چه اندیشد از دشمن سبزی پای * مقابل سبید پای در * سبزه کلکون *
 محبوب سیه چرده قاسم میرزا بیت زد لکش غنچه های ناکشوده * هزاران سبزه کلکون
 نموده * بو معنایه یا لکتر سبزدخی اطلاق ایدر مولا نا هاتنی بیت درختان سبزش همه
 دلپسند * چوسبزان رعنا بالاباند * سبزه حابه * یعنی ماتم خانه حکیم شفای بیت
 یوالعجب روح روح انسانیت * که درین سبزه خانه زندانیت * سبکدستی کرد * چایکلک
 ایلدی وجست دپندی میرخسر و بیت کفتم بتوبه که سبکدستی ولی * دست صلاح درته
 رطل کران بماند * سبکسر * خفیف العقل و سفیه کمال اسمعیل بیت خصمت سبکسر
 آمد زان دست روزگار * بر پای اوز حادثه بند کران نهاد * سبکسار * مثله وله ایضا بیت
 بگوید آهن سرد از سبکساری درین دوران * اگر چه کر زرا این سرزنش از من کران آید
 * سبک عنان * سرعتله یور و یچی و دخی خصمه بیانی جمله ایدی کدافی الحمودی * سبو
 شکست * یعنی نومین اولدی کدافی شرفنامه * سبید پای * یعنی مبارک قدم ایضا منها
 * سبید کار * صالح و نیکو کار حکیم خاقانی بیت اندر شفامت عارضه هر سفید کار *
 و اندر نجات مهملکه هر سیه کلیم * مقابل سیه کلیم در * سبید و سیاه * یعنی نیک و بد و صالح
 و طالح و روز و شب و عرب و عجم و امثالهم کدافی نسخ المعتمرة * سبید بالایی * یعنی صبح
 کاذب کدافی شرفنامه * سبید پهنایی * یعنی صبح صادق ایضا منها * سبید دم * مثله
 ظهیر فاریابی بیت سبید دم که زدم آستین بشمع شعور * شنیدم آبت تو بوالی الله از لب
 حور * ستان بست ستان * سین اول مفتوح ثانی مکسور زهره سا پر یابد زری رباب

و باب ایله یی یعنی ضیاسی سائره غالب اولدی برکسنه امثالنه فوق ایله کله ضرب اولنور
کذا فی شرفنامه سجاده نان فی یعنی سفره شده سردخی جا نردر ایضا منهای سخت کوشی فانه
ندهد فی یعنی جدوجهد ایله اولنر کذا فی فرهنگ شرف یزدی سخت لکام فی یعنی شرکس
و بدرام عربیه بو مثله شدید الشکیمه دیر لوصعب الشکیمه دخی دیرلر سختن از پرده کوید فی
سوزی کنایه لی سویلر حسین میرزا قلی بیت تارطنه وورکه رازدل من میگوید * کوش کن
کوش که از پرده سختن میگوید * لفظ سختن مفتوح و مضموم او قنور سختن از نقاب کوید فی
مثله مولانا لسانی بیت در بکد و نکته صد غرض اظهار کرد و رفت * رخسان بسته بود
سختن از نقاب گفت سختن بر پهلو میگوید فی یعنی سوزی طعن و نکته ایله سویلر مولانا هاتنی
* مثنوی * چه قاصد که از غصه فرسوده * زهر هلاهل لب آلوده * سختنهای
بر پهلویش پیشتر * چوغاری خسک هر طرف نیست سختن بهم برزند فی سوزده خلط
و خبط ایدر اوحد الدین اصفهانی بیت کرهم برزده بینی سختن عیب مکن * کاوحدی از می
دوشینه بهم برزده است سختن پروران فی یعنی شاعران و منشیان سختن در آفتابست فی
سوزی متین و عالی دیمکر شیخ نظامی بیت چنین مهدی که ماهش در نقابش * زمه بکدر
سختن در آفتابش سختن در ره گفت فی کتمه ده عجله و شتابدن کفایه در خواجه حافظ
بیت نیست مشتاق کعبه صوفی شهر * سختن کعبه کره در ره گفت * وله ایضا بیت بکوی
قهر قدم کر نهی روان بر خیز * طواف کعبه اگر بایدت سختن در راه سختن میان تهی فی
اصلی یوق سوز کمال اسمعیل بیت در کوش تو هر سختن که بی زر باشد * از حلقه سختن میان تهی
تر باشد * بو معنایه سختن بی مغز فی دخی دیرلر سختن آفرین فی یعنی شاعر و منتظم
الکلام اولان دیرلر اگر چه و او سر سختن دینک کرک ایدی لکن شرفنامه ده و او ایله کورلمکین
اعتراض اولندی سختن جهت علو و استعمالدن عبارتدر که ترکیبه اوست ایله تعبیر ایدرلر
اصل معنای باش در که اندن مجاز اولور مثلا بر سر آب دیرلر صواوستند دیمک اولور
کمال بخندی بیت جز سر کوش اقامت رانمی شاید کمال * زانکه عالم بر سر آست و نا
محکم پل * و اوج معناسنه ده استعمال اولنور سختن سرکار فی ترکیبه ایش باشنده دید کلیدر
اما اصل معنا ایش اوستند دیمک اولور سختن سرکوی فی دخی بویله در و بر سر آتش دیرلر
آتش اوزرنده دیمک اولور مجازا استعمالدر میو خسرو بیت خونابه میکاندم از کیره سوز
دل * خوش کیره ایست بر سر آتش کباب را * اما بو معنایه استعمال اولنان سر لرده بولفظنی
اکثرا ادخال ایدرلر و دخی سرک بمعنای دخی آرزودرا کثر خبره مبتدء اولق اوزن استعمال
اولنور مثلا سر سود ایدرلر اکثر سودا سرک عطف تفسیری واقع اوله کلشدر خواجه سلمان
* مصرع * لا ابالی راسر سودای این بازار نیست * سختن زلف فی دیرلر زلفک اوجی مراد کلدر
بلکه زلفک آرزوسی مراد در وله بو بیت چرخ از سیدن پای تودارد خیمه پشت * قد او همچون
هواد آرزو لفت دوتا است * و لفظ برک کاهی بونک کی عطف تفسیر واقع اولور قاضی میرک
بیت بکسی دکرندادم سرور برک آشنایی * که نیزد آشنایی بمشقت جدایی سختن برک فی
طلب و آرزو معناسنه استعمال اولنور و غی بو بیتدن مفهومدر طالب آملی بیت آشفته

دماغ ضر و برک سختم نیست * دامن چه کشایم که کلی در چنم نیست * سر پرده کلی *
یعنی ابرسیاه و آسمان کذافی مشکلات * سر اچه آفتاب * یعنی سرکردان و مختیر ابوالمعانی
بیت آنقدر کوی حوادث بر سرم زد چرخ دون * کین دل مسکین شد از حیرت سر اچه آفتاب
* سر افکند * یعنی عاجز اولدی کذافی شرفنامه * سر آمد * یعنی تمام اولدی خواجه
حافظ بیت عاشق شوارنه روزی کار جهان سر آمد * ناخوانده نقش مقصود از کار
گاه مستی * و بی بهانه یعنی قصوری و علنی اولمایانه دیر لر ایکی معناسی ده بو بیتک واقع
اولش بغیر ترتیب ابوالمعانی بیت هر آنکه کشته سر آمد بدولت دنیا * یقین بد آنکه بدولت
برو سر آمد شد * سر انداخت و سر انداز * بعض حالاته کند و دن بخبر اولانه دیر لر
خواجه حافظ بیت چو در دست است رود خوش بزن مطرب سر و د خوش * کد دست
افشان غزل خوانیم و پا کوپان سر اندازیم * بو بیتک چکین سر خوش معناسی استنباط
اول نور بو معنایه مولا نا عاتقی بیت چو سلطان سر انداز باشد ز می * فتد بخبر از سرش
تاج کی * سر ای سیخ * سر ای عاربت دیدن کنایه در ابوالمعانی بیت هیچکس رانگشت جای
حضور * این سر ای سیخ دار غرور * وله ایضا بیت این سر ای سیخ ده روزه * عاربت
بوده بر سلیمان را * سر با و فرو برد * اکام مشغول اولدی حکیم انوری بیت تو سر خای و نوش
فرورده * و من * خاموش و سر فکنده که هان بوک و هین مکن * سر بر آورد و سر بر کرد * کلاهما
یعنی عاصی و باغی کذافی الحمودی * سر بر خط * یعنی مطیع و منقاد که افی شرفنامه * سر
بر زد * ظاهر اولدی مولا نا جامی بیت چو دیک از آتش دل کشت جو شان چشمه چشم *
مکر طوفان نوحست اینکه سر بر زد ز آتش دان * سر ز بر زانو نهاد * مراقبه به و دخی فکره
واردی کذافی الجمع * سر زد * مثل سر بر زد خواجه سلمان بیت سخن بوصف
رخس چون ز خاطر م سر زد * ز مطلع سختم آفتاب سر بر زد * سر بر کرد * مثل محمد
عصار بیت ندبه حاصلی جز حرقت و دمع * هر جمعی که سر بر کرد چون شمع * سر کند *
ظهور ایدر کمال اسمعیل بیت چون بر زبان من گذرد یاد دست تو * همچون مشکوفه از دهنم
سینم سر کند * سر بر کرمی زند * مال خویلیایه دوستدی و دیوانه اولدی کذافی الحمودی
* سر بسته * مخفی و مستور خواجه حافظ بیت راز سر بسته ما این که بدستان گفتند *
هر زمان باد فونی بر سر باز زد که * سر بهر * مثل له * وله ایضا بیت ترسم که امشک از غم ما
پرده در شود * وین را ز سر بهر بعالم سمر شود * سمر عریبدر حکایه معناسنه * سر
پنجه کرد * زور آزالق ایلدی کذافی الحمودی بو کاقرب شیخ سعدی بیت هر که با فولاد
یا ز و پنجه کرد * ساعد سنین خود را پنجه کرد * سر پوش * معنای مصطلحی سر بهر کبیر
معنای لغویسی کله پوشندر میر خسرو بیت به نمی فرق سر پوش شفق دام * شفق را
نیم روزی کرده دشنام * سر پیش کرد * معنای مصطلحی اندیشناک اولدی کذافی الحمودی
و دخی شرمناه و خیل اولدی * سر تافت * یعنی عاصی و باغی اولدی کذافی شرفنامه
* سرت سب باد * نعمت و دولتک اولدیو دعا ایتمکدن کنایه در خواجه حافظ بیت
سرت سب و دلت خوش باد دائم * که خوش نقشی نمودی از خط یار * سر سبزی *
|

۱ دولت و نعمت مولانا هلالی بیت ترکس از هر چه با این همه سبزی در باغ * چشم خود دوخت
 ۲ بپر کی که در آید ز بصل * بسر سبز تو دیر لر مراد دولتلی باشک ایچون دیمک اولور
 ۳ بونده حرف با قسیمه اولور خواجه حافظ بیت بسر سبز تو ای سرو که خاک تو شوم * ناز
 ۴ از سربنه و سایه برین خاک انداز تو سرت کردم بی کاف عجمیله قربانک اولیم دیمک در شانی
 ۵ نکلو بیت سرت کردم زد دست هر چه می آید بخانم کن * بقربان سرت کردم جوان خونخوار
 ۶ می آید تو سرت دارد بی سنگ محبتکده در کمال بخندی بیت سری که پیش تو دادم بر استان
 ۷ حق کیست * منم که از همه عالم سرتو دارم و بس تو سر جفت کرد بی یعنی وساطت ایدوب
 ۸ ایکی باشی بریره کتور دی کذافی الحمودی تو سر جوشم خور ده است بی حاصل عمری
 ۹ و سرمایه کاریمی اکا صرف ایدم شیخ نظامی بیت کرا شفته شدم هوشم تو بردی * ببر
 ۱۰ جوشم که سر جوشم تو خوردی تو سر خاریدن بی نو میند و عا جز اولمقدن کنایه در کذافی
 ۱۱ المجمع اما محو دپاه شرمند اولمق معناسنه مرویدر تو سر خود گرفت بی باشن آلوب کندی
 ۱۲ مولانا جامی بیت مرغ چمن گرفت سر خود دفغان کنان * کش طاقت شنیدن افغان من
 ۱۳ نبود تو سر خود کرد بی مثله خواجه کمال بیت هر شه که بمیدان بهاشد بی کوی * چو کان
 ۱۴ سر زلف تو دید و سر خود کرد تو سر خویش بر کف نهاد بی باشن اور تایه قودی استاد
 ۱۵ بیت هر کس شد شیفته چشم تو چون ترکس مست * باید اول که سر خویش نهاد بر کف
 ۱۶ دست تو سر خیل شیا طین بی یعنی ابلیس لعین کذافی سرفنامه تو سرداد بی صالی و بردی
 ۱۷ خواجه حافظ بیت صبا با لطف بکوان غزال رعنا را * که سر بکوه و بیابان توداده مارا
 ۱۸ تو سردر پیش نهاد بی اردنه دوستی منلا حیرتی بیت من سایه وش زهر سوسر در پیش
 ۱۹ نهادم * او هر طرف کیزان چون آفتاب از ما تو سردر پیش داشت بی مثله مولانا جامی
 ۲۰ بیت مرا تادیده دارد در نیم سر * که کرد دکام او از من میسر تو سردر کرد بی یعنی عتاب ایلدی
 ۲۱ کذافی مؤید الفضلا تو سردر کرد بی مثله کذافی مجمع الفرس تو سر دست افشاند بی
 ۲۲ ترک ایتمکدن کنایه در شیخ سعدی * مصرع * فشاند سردست بر کائینات * وال ایله
 ۲۳ اشارت ایدوب منع ایلک معناسنه ده کوروله ایضا بیت ملک در سخن گفتنش خیره ماند *
 ۲۴ سردست فرماندهی بر فشاند * بویینی کرچه بو معنایه شاهد ایشارد در اما ترک ایتمک معناسی
 ۲۵ دخی اقریدر مکر ترک معناسنه ال ایله اشارت ایتمک اوله منع معناسی فهم اولنر تو سردستی بی
 ۲۶ یعنی فی الحال کذافی الحمودی تو سردست بی اصلنده ال او جیلله طو تمقدن کنایه در کمال
 ۲۷ اسمعیل بیت سردستت شهر من انرا که می نداد * ابکار فکر بر حسب اختیار دست
 ۲۸ تو سردر سر بی یعنی فضولی کرد کذافی سرفنامه تو سردر شکم نهاد بی شرمند و خچیل اولدی
 ۲۹ شیخ نظامی بیت زودش بسان استره سردر شکم نهاد * در عهد تو هر آنکه بمویی کز ند کرد
 ۳۰ تو سردر نه میبرد بی جمله و هجوم ایدر مولانا هاتنی بیت دیار عجم ملک من شد همه * بملک
 ۳۱ حرب میبوم سردمه تو سردندان سربید کرد بی یعنی تبسم ایلدی حکیم انوری بیت چونکه
 ۳۲ خانم سیاه خواهی کرد * سردندان سبید کن باری تو سرده بی یعنی صالحیور میرزا حساسی

بیت چشم را سرده بدل تا طعمه تا زش کند * کرچه عار از صید کجشکی بودشها زرا
و سر راه دارم یعنی خیال مسافرت ایده دم کذا فی شرفنامه و سر رشته یعنی مقصود
ایضا منها و سر زده یعنی ظاهر اولدی معنا سنه خواجه سلمان بیت من سرچو قلم
بر خط سودای تو دارم * با آنکه من سر زده را سر زده باز * بر معناسی دخی متفکر او اش دیکدر
کمال اسمعیل بیت نه بیند با هزاران دیده در عالم نظیر او * سپهر سر زده هر چند بر کرد جهان
کرد * بویبتده متعیر اولق معناسی دخی انسب در معنای اولد بویبتدن مفهومی مولانا جامی
بیت کپک دری پا بچها بر زده * زد بسر سبز قدم سر زده و سر سید یعنی کزیده و منتخب
ابو المعانی بیت عجب نباشد اگر ترک کستان دارم * کل سر سید اعتبار من داغست
و سر شار یعنی طلوملاک الشعرا صائب اصفهانی بیت یارب از عرفان مرا پیمانه
سر شارده * چشم بنا جان آگاه و دل بیدارده * بدرالدین محمد ظهوری در قسیمه بیت بابیک
بحاج و یرمغان * بجمهای سر شار و حیرمغان و سر کران و بر قاج معنایه استعمال اولنور
اول مغرور و غضبناک کذا فی الحمودی ثانی محمود و خواجه حافظ بیت چشمت از باز محافظ
نکنند میل آری * سر کران صفت ترکس رعنا باشد * ثالث خسرت معناسنه شیخ سعدی
بیت خداوند خرم زبان میکند * که بر خوسته سر کران میکند و سر گرفته یعنی یفعلانش
حیرتی عجمه حالت جوانی ده بو حال واقع اولد قلعه نظر فاحقند دیمشدر * مصرع * شعرا
هر چند سر کیندره شمشتر شود * بالاخره ترک وطن ایدوب کیندرکن کند و سر کیند شسته
او غرامش بر جوانه راست کلوب بر برینک حالنه مطلع اولوب بویبتی نظم ایدوب همراه او اولر
بیت از دست چرخ بادل افکار میرویم * ماهر دوسر گرفته میکبار میرویم و سر کرم یعنی عاشق
و دل داده و ابدال اصفهانی بیت ای شمع بزم دوش چرامیکریستی * پروانه عاشق تو تو سر کرم
گیستی و سر کوش کردی و فسندی ایلدی میر حضوری بیت نشستم خون برت باغیر کردی
طرح سر کوشی * اگر صحبت باین تقریب خواهی کرد بر خیزم و سر مخار یعنی توقف
اپله حکیم فردوسی بیت بدستان بکوا آنچه دیدی ز کار * و کر آنکه دز آمدن سر مخار
و سر من داری یعنی نم محبتله سن کذا فی شرفنامه و سر ویا یعنی خلعت و تشریف * مصرع *
فی الحال زر ضوان سر ویا بیرون کردی سر و کردی یعنی عتاب ایلدی کذا فی الحمودی
و سر وقت یعنی خوب و نیک وقت خواجه سلمان بیت اینچنین سر وقتی ندانم آب چرا
مکدرست در ابرو فکندن اینهمه چین * بر معناسی دخی خیلوت در و سره مرد یعنی مرد نیک
شیخ سعدی بیت بخورای نیک سیرت و سره مرد * آن نکون بخت کرد کردر نخورد * او بو
یوریشلو آته اسب سره رفتار دیر لر و او آنچه به نقد سره و کنه نا سره دیر لر و سری که از
تو بیچد بریده به و سکا مخالفت ایدن و مطیع اولیان دنیاده صانع اولسون ابو المعانی بیت
دمن که دم تو کوید در پناه بودن به * سری که از تو بیچد بریده بودن به و معترباز یعنی زبانی
هورت کذا فی المویذ و معتری یعنی مثله کذا فی الجمع و سقف نیم خانه یعنی آسمان
و کنبد خانه کذا فی شرفنامه و سفید شدن یعنی حاضر اولق مولانا کاتبی بیت قطعه
قطعه استخوان نسر طائر شد سفید * همتت لیکن برانها قط نزد قطعا قلم * و دخی داخل

داخل مکان اولی معناسنه اولور مولانا اهلی بیت چم خوش بزمیست رنکین مجلس جانان
 چه سود اما * که نتوان شد سفید از شومی بخت سیاه انجا * سفید آهوی و آهوی سفید
 ده دیر دلبر مراد اول نور محلی بدخشان بیت صید چشمان تو ای جان شده آهوی سفید *
 داده صده جان بهو ایت کل خوشبوی سفید * و کریه دن یا خود بر علت دن آغار مش
 کوزه ده آهوی سفید دیر لر بویتدن فهم اول نور خواه آ صفی بیت چشمت
 آهوست ولی آهوی مشکین خطاست * چشم خوبان دگر در غمت آهوی سفید
 * سفید کار * یعنی نیکو کار او حدالدین اصفهانی بیت تو در لباس شهیشان نظر مکن خطا
 که در میان سینه سفید کار اند * سکاش کرده * ایشی فکر و تدبیر ایله ایدر ابوالفرج
 رونی بیت رزم و بزم و عزم و جشن فرخس * که سکاش کرده ناکه یاد باد * سک جان *
 ترکیه ایت جانو دید کاری معنایه در شیخ نظامی بیت چه سک جانم که با این درد ناک *
 چوسکبانان دوم خونی و خاکی * سک نشیند بجای کیهانی * برایو کیدوب پینه بر کم
 کلدکه ضرب ایدر لر ابوالمعانی * قطعه * دوش جانان بزم ما بوده * دید اغیار و داده
 است جانی * چون بجایش نشست میکفتم * سک نشیند بجای کیهانی * سک نشیند
 بجای کلب عقور * بر ظالم کیدوب پینه اندن اهون بر ظالم دخی کلدکه ضرب ایدر لر وله
 * قطعه * جان بدوزخ سپرد آن معزور * بجایش آمد دگر محکم ضرور * این هم آدم نبود میکفتم
 سک نشیند بجای کلب عقور * سک هر سوار * کوردیکی آدمک یا ننه او یوب کیده نه دیر لر
 وله بیت مشوطالب وصلنش زینهار * هر آن یار که باشد سک هر سوار * سک هرزه
 مرس * بی فائده و بی معنی یاب کزن آدمه دیر لر * سلام روستایی بی طمع نیست * نسنه
 امید ایله تواضع و التیام ایدر لر حقنه ایراد ایدر لر ابوالمعانی بیت چود سنش بوس خوام
 کرد گفتا * سلام روستایی بی طمع نیست * سنک انداز * یعنی مست تمام سید حسین
 عزنوی * رباعیه * هر سنگی را آفتاب از تک و تاز * فیروزه و لعل کرد از ایام دراز * در بزم
 بچشید شه بنه نواز * یعنی که ز من چنین سرد سنک انداز * سنک در آستین * نظام
 و ستکار کمال بخندی بیت نیست مسموع آنکه کفتی با تو مارا جنک نیست * در برت دل
 هست اگر در آستینها سنک نیست * سنک در قندیل * یعنی تاریک و مکدر کذا فی الموقد
 بو معنایه حکیم انوری بیت نیست سنکم بنزد کس که مرا * سنکم باز د زمانه در قندیل
 * سنک در موزه * ترک سفر ایتمکن کنایه در کذا فی فرهنگ میرزا ابراهیم اما بعض نسخه ده
 بطی الحریکه معناسنه واقع در بو معنای موید حکیم سنایی * قطعه * چون روی با کلاه بر منبر *
 چه روی باز کام در کلزار * کله آنکه کنی که در قند است * سنک در موزه کیک در شلوار *
 * سنک و داغ شد * باشی کوزی یا رلدی شهید قمی بیت نشان سنک جفای تو داغ
 بید ادست * یکاست آنکه ز کوی تو سنک و داغ نشد * سنک و سبوی * خدمت و اطاعت
 معناسنه خواه حافظ بیت نه من سبوکش این دیر رند سوزم و بس * بسا سرا که درین
 کارخانه سنک و سبوست * سه خوان * یعنی ثالث و ثلاثه دین کفره علیهم اللعنه کذا فی
 شرفنامه * سه غرفه دماغ * یعنی سر آدمی اول تقریبه که سر محل فکرت و محل

خیال و محل حفظ در کذا فی شرفنامه باب السین المکسورة سپر افکنند یعنی عاجز
و مغلوب اولدی کمال اسمعیل بیت اینک جبین کل زلقایش عرق چکان * اینک درست زر
ز سخایش سپر فکنند سپر انداخت فی مثله شیخ سعدی بیت نه هر جای مرکب توان تاختن
که جاها سپر باید انداختن فی سپر براب فکنند فی دخی بومعنایه در خواجه سلمان بیت
چشم سپر بر آب فکنند ست تا ترا * کبسوکتد و عارض و ابرو کان چشم فی سپید دست یعنی
سخی و جوانمرد حکیم خاقانی بیت هر سپید دست سیه کاسه ایست صعب * منکر بخوش
و بانئ این ترش میزبان * مقابلی سیه دستدر فی سپید کاری کرد فی کار نامعقول ایلدی
ترکیبه بر کسنه نامعقول وضع ایتدکه یوغرتادی دید کاری مضموندر خواجه سلمان بیت خصم
سپید کار و سیه دوده ترا * بادا سیاه کشته بدو دعداب روی فی سپید کار فی کاهی
نیکو کار معناسنده استعمال اولنورا بوالمعانی بیت گذشت عمر کرامی به پی سیه کاری *
نکشته حیف دام در جهان سپید کاری فی سپید مهره فی صدف قابو غندن برمد ورنسند در
پوری کی چالار لرو احد من الشعرا بیت سپید مهره صینش چنان دمید جهان * که رخنه
خواست شد این سبز حقه آوازش فی ستان سوخته فی یعنی طالع بد و حال بد کذا فی الحمودی
فی ستاره شناس فی یعنی مهج حکیم فردوسی بیت شد ندانم بر سرش بخردان * ستان
شناسان و هم موبدان * بخردان عاقلان دیمکدر فی ستاره قلندران فی یعنی آفتاب
کذا فی شرفنامه فی سحر خوان و سحر سخون فی یعنی فصاحت اهل ایضا منها فی سرکه ابرو فی
اکشی یوزلو ایضا منها فی سرکه پیشانی فی مثله صائب اصفهانی بیت بنان خشک قناعت
غیتوان کردن * چه نعمت نیست که افلاک سرکه پیشانی فی سرکه ده ساله فی یعنی عداوت قدیمه
ابوالمعانی بیت اهل دل از بخت بد هر دم جگر پر کاله است * ترش رویی فلك از سرکه ده
ساله است فی سرکه فروخت فی اغلامش چهره لو کذا فی شرفنامه فی سرکه فروش فی مثله
طالب آملی بیت خصمت ز چهره سرکه فروشت لا جرم * جوشید بر سرش صفا دبار پشه وار
فی سرکه فشان فی بدگوی و طعنه زن کذا فی الحمودی فی سکندر خورد فی آتک سکر در کن
مکر لجه سنه دیر لجد عصار بیت درین میدان ناهموار و غیرا * سکندر خورد اسب بردار
فی سکه بر زرزد فی ترکیبه سکه بی مرمرده فازدی دید کاری معنایه در عبیدزاکان بیت هر کجا
صیبت تورفته خطبها آراسته * هر کجا عدلت رسید سکه بر زر زده * مولانا جامی بیت
برخ نقش خیال او کشیدی * زدی ای اشک آخر سکه بر زر فی سکه زد فی غالب اولدی
مولانا جامی بیت چوزد سکه بر نقد قیما قیان * می فتح خورد از کف ساقیان فی سیاه باد
زبان نش فی دلی قور بسون دید کاری محتشم کاشی بیت سیاه باد زبان نش که بی محاراند * زبان
بر شیهات کلک سر بر پده من فی سیاه زبان فی خیر سو پلر خواجوی کرمانی بیت غم دل بخامه
گفتم که بیان کنم ولیکن * نبود مبارک آنکس که سیه بود زبان نش فی سیاه مست فی کوك سرخوش
دید کاری که زیاده یکدین اولان سرخوشه دیرلر بیت چشم سیاه مستش سرمایه جنوم *
زلف دراز دستش در کردم سلاسل فی سیاهی ده فی یعنی خیل ابله کذا فی المویذ شرفنامه ده
یعنی خلافتی کن واقعدر فی سینی و سجودی فی ترکیبه دله نیاز الد پیا ز دید کاری در لواحد من

من الشعر ابیت سبب ذقت دیدم و در سجده فتادم * در فقر طریقت که سببی و سجودی
 و سیر آمدن بی یعنی ملول شدن کذا فی الحمودی و سیر در لوزینه داد بی غم و شاد یابی
 بریدن کتوردی کذا فی شرفنامه و مجمع الفرس و سیم بسیار سوخت بی اتلاف مال ایلمی
 دیکر و ساعد و ساق دلبره سیم سوخته دیر مولانا وصفی ایکی معنایه بیت سوختن سیم
 و زرعاشق رواست * ساعد خود را چرامید سوختی و سیم شب در میان بی آن سنده کی
 و فناسی اولان آنچه یه دیر کمال اسمعیل بیت سیم او نقد است لیکن سیم او شب در میان *
 حلیتس نورست ولیکن حشو او نور و نطلام * یو بیت دوات حقنه و اقم اولش در و سیم در زر
 بافد بی یعنی صفت کوشتر را بوالعافی بیت چون چشم خوش تو نباشد ترکس * و ز خود
 بکرشمه سیم در زر بافد و سینه باز بی یعنی دورنگ اولان نسنه از اقبال نامه بیت تدر وان
 رومی و زاغان زنگ * شاه سینه باز یعنی دورنگ و سینه بر طاق بی عاشق بیقرار
 مولانا سیمی نیشابوری بیت دل مجروح حاجتمند و مشتاق * پیاد ابر و بت شد سینه
 بر طاق و سینه کرد بی یا ن باشی کلدی محمد عصار بیت ز لعش غنچه خون دل همی خورد
 برش برک نسیرین سینه میگرد و سین دوخت بی یعنی بخیل و شوم کذا فی شرفنامه
 و سیاب شد بی یعنی قاجدی و ناید اولدی ایضا منها و سینه بادام هر سومیند از بی
 قره خیر و برمه و غم کتور رسوز سوبله مولانا جامی بیت سینه بادام را هر سومینفکن از نظر
 بازی * نکهدارش که روزمک در تا بوم اندازی * اعجام بر عزیز کسنه لری اولد که مغربادامی
 چوید ایله بویا یوب اول میتک اوز رینه صاچق عاد ثلوی ایمش و سینه پستان بی اولادی
 یشامز عورت کذا فی الحمودی و سینه دست بی بخیل و خسیس مقابل سینه دست و شوم
 و منحوس معناسنده مرویدر و سینه کار بی یعنی فاسق و بدکار شیخ سعدی بیت
 سینه کاری از زرد بانی فتاد * شنیدم که هم در نفس جان بداد و سینه کاسه بی بخیل
 و خسیس ترکیه قره چناقلی دید کلریدر خواجه حافظ بیت برو از خانه کردون بدر و نان
 مطلب * کین سینه کاسه در آخر بکشدم هانرا و سینه کلیم بی بد بخت و بد احوال خواجه سلمان
 بیت چون زلف زاهدان تو هر کس که سر بتافت * خود را سینه کلیم و پراکنده حال یافت
 و باب السین المضمومه بی ستون زنج بی چادر قیوسی دیرکی کذا فی بعض اللغه و شرح روی
 یوز آقلفی مولانا جامی بیت ای حیات دل هر زنده دلی * سرخ روی ده هر جا بخلی و سرمه
 کینی بی یعنی شب کذا فی شرفنامه و سروش اعظم بی یعنی حضرت جبریل امین علیه السلام
 و سست اندام بی آلت رجلی عمل مانند او اش آدم نقل من خط عمر می زاده و سست کوش بی
 یعنی زیون و مغلوب مولانا عبد الله هاتفی بیت بود قحیه باج ده زدهوش * به از شاه رشوت
 ده سست کوش و سفته کوش بی یعنی بنده عجمه قوللرک قول اغنه خلقه کچورمک قاعده
 او ان و غی مناسبه ابوالعافی بیت از مهد سفته کوش تو بودم بمن عشق * اکنون بفر
 در دوغت نامور شدم * مولانا هاتفی بیت هر بران همه سر زمین تا بسند * شد ندش
 همه سفته کوشان هند و سفره در دیوار او بخت بی یعنی بخیل و خست ایلمی کذا فی بعض
 اللغه و سفره در طاق نهاد بی مثله ایضا و سوق الثلاثا بی شهر بغدادده و بازار آدیدر که

ترسایانك فحول علماء سی خانہ لری اندہ واقعہ دز فی سوی خود ئیشہ زند فی کند و طرفہ
یونار مولانا آصفی بیت بہر خود ساخته کاری ہمہ کس جز فرہاد * سوی خود ہج نزد
ئیشہ عجب کاری کرد فی باب الشین المفتوحہ فی شاخ در شاخ فی یعنی کونا کون ابو المعانی
بیت دید باغی خرم آن آشفہ حال * شاخ در شاخست بارش بر نہال فی شادزی فی ابو حال
ایلہ پکین کال بخندی بیت بروق دارد کل رنگین بخون آن خط کال * شادزی چون عمر
یادست ای برادر عمر باد فی شادی او خورد فی انک عشقنہ امجدی کال اسمعیل بیت مکر
شادی قدرت خورد زکس * کہ مست افتادہ اندر پای سر دست فی شادمرک فی
افراط سروردن ہلاک اولق میز اقل بیگمیل بیت از شادی مرک عبد و جسم کند
چون ترک جان * در مدت عمری شد م شادی و آنہم شادمرک فی شادی ہمہ صلوات فی ابکی
آدم بر نسنہ اوزرینہ متفق اولد قہ ضرب ایدر لخواجہ حافظ * رباعیہ * کفتم کہ لبست کفتم
بلم آب حیات * کفتم دہمت کفتم زہی جب نبات * کفتم سخن تو کفتم حافظ کفتم * شادی
ہمہ لطیفہ کویا ن صلوات فی شافی بر آمد کشتند فی بر نسنہ بر محن و رای چون ترک اولند قہ
ضرب ایدر ل شہ اسمعیل ثانی بی سنی درد یوقر لباش قتل ایتد کارندہ بور باغی بی دیشار
فی رباعی فی او یماق قزلباش کہ چون بخ مشند * پیوستہ ہم چون سربک انکشتند
شہ اسمعیل نشانند بخت * دیدند شافی بر آمد کشتند فی شہ سال فی ایوکلان
ایل کہ اولندن ظاہر اولور مولانا دہکی بیت نخل قدت سال عشاقست ای شہ بتان *
شادشد چون شہ سال اپنچین درویش دید فی شہ مثلثی فی یعنی آفتاب کدافی
شرفنامہ فی شاہنشاہ زنداوستا فی یعنی آفتاب بو ترکیب بو عبارت اوزن کتاب زنددن
منقولدر آتش پرست طائفہ سی جمیع اشیا حرارت آفتابدن متولد اولدوغی اجلدن
آفتابہ شاہنشاہ لقب ابلشہر بو معنی کتابارندہ مذکوردر فی شب آذین فی موم دونماسی
کدافی بعض اللغہ فی شب آبستن فی عربیہ اللیلہ حبلی و ترکیبہ کون طوغدین نہ لوطوغر
دیدکاری مثلدر خواجہ حافظ بیت فریب جهان قصہ روشن است * بین تاجہ زاید
شب آبستن است فی شبان وادی ایمن فی یعنی حضرت موسی علی نبینا وعلیہ السلام
کدافی شرفنامہ فی شب خوش کرد فی وداع ایتدی و مجازا فراغت معنا سنہدہ استعمال
اولور محمد عصار بیت ندبہ دل ازین خط روز بازار * بخواید شب خوش جان کردنا چار
خصوصیتی کیچہ وداعیدر غلبہ استعمالدن معنای عموم اولمشدر کال اسمعیل بیت روز
خوش را دل من شب خوش کرد * تاکہ اوراست شب خوش زلفت * بو معنایہ خیرباد
کرددخی دیور مولانا کاتبی بیت کرچہر آزادہ میسوزد ز تو در خیرباد * بنہ را در عکس آنها
سوخنی در مرحبا * مولانا جامی بیت تاکہ آن کیسہ فرامش کردہ * خیرباد دخر در دوش
کردہ فی شب در میان دہد فی وعدہ ایلہ معاملہ ایدر ظہیر فاریابی بیت دانی کہ حال درجہ
سین اوچراست * کان سینم کردہ بتوش در میان دہد فی شب شد فی یعنی پکتاک
کیتدی بو معنایہ فی شب در گذشت فی دخی دیور کدافی شرفنامہ فی مثل پول مثل فی
تجاویز میانندہ معروف ادا در خارجدن یعنی قاردرہنی اولینہ قاعہ لری اوزن ویر حکمری

ویردگیری حصه به مثل دیرل شاه ظاهر دگنی بیت گروا شاخ شکوفه بود از ابر بهار *
 درمی چند نهد در کف ز کس چو مثل شحنه چارم کتاب فی یعنی حضرت رسالت جناب
 صلی الله علیه وسلم کذافی شرفنامه فی شحنه دریای عشق فی یعنی حضرت رسالت پناه
 صلی علیه الهه ایضا منها فی شحنه کشور صدق فی یعنی امیرالمؤمنین ابوبکر الصدیق
 رضی الله عنه فی شحنه اقام عدل و داد فی یعنی امیرالمؤمنین عمر الفاروق رضی الله عنه
شحنه ملک حیا فی یعنی امیرالمؤمنین عثمان ذی النورین رضی الله عنه فی شحنه محف فی
 یعنی امیرالمؤمنین علی رضی الله عنه مولانا جامی بیت اصبت زائر الک یا شحنه الجف
 مهر نثار مقدم تو نقد جان بکف فی شحنه غوغا فی یعنی سرو اعطان کذافی شرفنامه
فی ششدر فنا فی یعنی دنیا کندا منها ایضا فی شش روز کون فی عالم خلق اولند و فی
 النی کون ایضا منها فی ششم بهفت آب فی یعنی با احتیاط تمام ایضا منها فی شش مسکن
 یعنی صدف و درخت میوه دار کذافی شرفنامه اما قره ننگ میرزا ابراهیم رحیمات معناسنه
 مرویدر فی شش تیجه خوب فی یعنی کوهر و زر و مشک و شکر و انکین و میوه های شیرین
 ایضا منها فی شکر ریژی فی یعنی غم و شادی ایضا منها فی شلایین کند فی ترک ادب ایدر
 و بی محل سوز سوپار محشم کاشی بیت که این شرم و ادب بکندار و برخیز * شلایین و از
 در دامانش آوز * شمامه کفور فی یعنی آفتاب کذافی شرفنامه فی شمع الهی فی یعنی قرآن
 مجید ایضا منها فی شمع بکشی فی یعنی موی سوندردیم کدر شیخ سعدی * قطعه * جانکرانی
 به پیش شمع آید * خیزش اندر میان جمع بکشی * در شکر خنده است و شیرین لب *
 آستینش بکیرو شمع بکشی فی شعی پیرهن فی صاری بزوع بورنج کدر خواجه سلمان در
 صفت شمع بیت ماه رخسار و معنیزلف را ماند که او * سر برارد هر شبی از جیب شعی
 پیرهن فی شهر روان فی رایج اولان نسنه خواجه حافظ بیت آنرا که خواند اعتماد کربگری
 بتحقیق * صنعت کربست اما شهر روان ندارد فی شهر شهره فی مشهور و مقبول نسنه به
 دیرل امیدی بیت این وضع ناقبول که از شهوت فضول * مقبول و شهر شهره هر دو ستا شده
فی شهر زدان فی عالم مثال بر شهر در بلده الاولیاد فی اولیاء الله اول شهره و اردقه در وازه سنه
 لباسلین چقاروب نوردن حله لکیوب شهری کز در عالم اشباهه اولیا متعلق نیدن بری
 فوت اولدقه اول شهرک خلقی عزاسن ایدر لبو بیتک بو معنایه انشارت وارد میر خسرو
 بیت زهر سو خواسته غلغل بدان سان * که کشته شهر سلطان شهر یزدان فی شهری و کلی
 نواردن بر عدیم المثل نسنه تعریفند بر شهر و بر او دیم کدر مولانا جامی در نعت شریف بیت
 کل و شهر دو جهانست ولی * هست شهری و کلی زومثلی * کمال بخندی بیت ای کل
 روی ترا چون من مهر سو بلبل * از تو دارد این مثل شهرت که شهری و کلی فی شیخ نجدی فی
 یعنی ابلیس لعین علیه اللعنه کذافی شرفنامه فی باب الشین الکسوره فی شکسته بسته
 ایو کم هرنه اولورسه خواجه سلمان بیت زاهل نظر جواب سخن کرده سوال * چشم
 شکسته بسته بیان کرد این جواب فی شکسته کان فی یعنی مخالف مولانا هاتنی بیت
 من اول کم عزم خوار زم جست * کم آن شکسته کاز درست فی شکمهای چارپهلوی فی

حد دن زیاده طوقلقدن کنایه در ظمیر فارسی بیت نه فلك بر خوان انعامت به پنج انگشت
باد * قرب ده نوبت شکمها چار پهلو کرده اند و شمشیر فرنگی زمین پلنگی و اثبات مدعا
قصدا ولند قده ایراد ایدر لر زمین پلنگی اصلند میدان واسع دیمکدر نتکم مخلصی بدخشان
نعت شریفه بیت در پیش قاف قدرت و کوه شکوه او * رنگیست کوه قاف فتاده زمین
پلنگ و شیب بلا و دینان کنایه در کدافی شرفنامه و شیرازی نیستم و ایراد در که
آشنایه بیکانه معامله سی اولند قده ایراد ایدر لر همام تیریزی * قطعه * بیک کرشمه توانی که کار
ماسازی * ولی بچاره بچارگان نپردازی * همام را سخن دلپذیر بسیارست * ولی چه
سود که بچان نیست شیرازی و شیرمکی و یعنی تازی شیخ نظامی بیت شیرمکی داشت که
چون بوکرفت * سایه خورشید بر آهو گرفت و شیرسوار و یعنی آفتاب کدافی شرفنامه
و شیرستان و یعنی رستم زال ایضامنها و شیرشاد روان و اول ارسالن صورتی در که
قالچه و نهالینارده و غیره یرلده ایدر لر ایضامنها و شیرکیر و نیم مست یعنی چکن اولدق
سرخوش خواجه حافظ بیت بده تاروم بر فلك شیرکیر * هم بر زم دام این کرک پیر *
مولانا محمد ظهوری بیت بیک ساغر مکر کنی شیرکیر * کشم پوست بر فرق این کرک پیر *
و شیرمرد و بهادر و شجاع معناسنه کمال بخندی بیت با غزه شکارکش و چشم شیرکیر
بیس شیرمرد را که تو کردی شکار چشم و شیر مرغ و محال اولان نسنه شیخ نظامی بیت
حلفکاه مرغان این کشور اوست * اگر شیر مرغان بخوای در اوست و شیرین دهنان و
یعنی محبوبان حافظ بیت کرچه شیرین دهنان پادشاهند ولی * اوسلیمان زمانست که
خاتم با اوست و شیرین کار و مجلس آرا و شعبه باز کمال اسمعیل بیت بچشم بندی خواب
و خیال لعبت باز * بوم شعبه باز و بوصل شیرینکار * ودخی حلوا جیمه دیر لافنی حلوا کر
بیت بسکه وصف لب تو کرده بشیرینکاری * شهره شهر شده افنی حلوا کاری و شیوا زبان و یعنی
قصص اللسان کدافی شرفنامه و باب الشین المضمومه و شتر زهره و سرعتله یور و مجیدن
کنایه در اثیرالدین اخسیکنی بیت همچون شتر زهره و دابر سبکیهای * تا باز زفتح تو بعالم
خبر آرد و شتر دل و ترکیب دوه کینلی دید کاریدر وله ایضا بیت از شغل خلافت چه برد
خضم شتر دل * احسن که پلاسی و مہاری بسر آرد و شتر زهره و فتح زا ایله قورقق و کاهل
کدافی محمودی و شتر کربه و ایولوکلودیه جک یرده ضرب ایدر لر مولانا امیدی * قطعه *
در خور لایق تو پدشکشی نیست مرا * تحفه نیست که پیشت بودش قدر و محل * پنج بیت است
شتر کربه روان ازنی هم * نه سه چاری ز سمور نه قطاری ز جل * بونک موردی مشهور در که
بوعرب بردوه ضایع ایدر عین ایدر که بولور رسم بردر همه صاته یم حکمت دوه بی بولور عیننده
حاث اولماق ایچون بوغازینه برکدی تعلیق ایدوب دوه بردر همه کدی بیک در همه صفة
واحد ایله صاتم دیو کدر در کوزنر مارخص الناقه لولا الملعونه فی عنقه ایدر لر و شدنی شدنی
اولان اولدی ابوالمعانی بیت یارر مجید مرا که غم دل می کفتم * شدنی شدنی که نماند زلم پنهانی
شده سینه باز و یعنی دورنگ اولش کدافی شرفنامه و شرب الیهود و یساق ایامند و غنی
شتراب ایچکن کنایه در مثالی خواجه حافظ بیت احوال شیخ وقاضی و شرب الیهود

الیهودستان * کردم سنو ال صبحدم از پیر میفروش * گفتانه گفتنیست سخن کرچه محرری
 درکش زبان و پرده نکهد ارومی بنوش * و مولانا بدرالدین محمد طهوری بیت بمن ده بکلبانک
 رود سرود * که نتوان ازین پیش شرب الیهود * شکوفه کردی یعنی فی ایتدی مولانا
 جامی بیت ز شیر مادر درم ضرر رسید نه نفع * کنون شکوفه کنان بهر رفع آن ضرر
 کمال اسمعیل بیت دهان باز کرده است و خم داده کردون * بمستی مکر عهد عبهر شکوفه
 و شش پستان فی اول عورته دیر لکه نرم پستان اوله کذافی شرفنامه فی شوخ چشم فی
 یوزی کوزی آچلش بی شرم و حیا و کستناخ معناسنه خواجه حافظ بیت کرچه کرد
 آلو دفرم شرم با داز هتم * شوخ چشم کر نظر در چشمه حیوان کنم فی شوخ نهال فی
 بودخی اول معنایه در مولانا طالب آملی بیت آن شوخ نهالم که اکر برکتی از جا * در سطح
 هواسیر کنم ریشه خود را فی شوریده سر فی یعنی دیوانه و بعض قلندر ان صاج و صقالرینی
 قارش مورش ایدوب زولیده مو اولد قیردن انلره ده شوریده سردیر لکه دیوانه یه مشایخی
 اولدینی حسبیله فی شوم پی فی نا مبارک خواجه سلمان بیت کو صفدری که روزوغا خصم شوم پی
 می جست همجو نیر ز شست کآن او فی باب الصاد المفتوحه فی صاحب التاج * یعنی خورشید
 که غضبان فاک دخی دیر لکه صاحب جوزا فی یعنی عطارد برج جوزا آنک خانه سی اولدینی
 مناسبته کذافی شرفنامه فی صاحب فصل الخطاب فی حضرت داود علی نبینا و علیه افضل
 الصلاة والسلام قرآن عظیم الشانده آنک حقنه و آتیناه الحکمة و فصل الخطاب وارد
 اولشدر فی صاحب ید بیضا فی یعنی حضرت موسی علیه السلام قرآن جلیل البرهانه
 و اضم یدک الی جناحک تخرج بیضاء من غیر سوء آیه آخری وارد اولشدر اول مناسبته
 صاحب ید بیضا دیدیلر فی صد بیمار از لب کوروا کشت فی ترکیه چقما دق جانده امید
 وار دید کلریدر شیخ نظامی بیت نشاید کرد بر آزار خود زور * که صد بیماروا کشت از لب کور
 فی صراف خزان * یعنی آفتاب بعضی بار خزان دیدیلر کذافی شرفنامه فی صرفه خزان فی
 بودخی آنک کبیدر ایضا منها فی باب الصاد المکسوره فی صفر کن * یعنی خالی کن کذافی المؤید
 فی باب الصاد المضمومه فی صبح مملع نقاب * یعنی صبح اول که صبح کاذب دخی دیر لکه کذافی شرفنامه
 فی صورت شیشه بر آورد فی یعنی قالدی مولانا عرفی بیت از حجاب سختم بسکه عرق
 داد بر ون * صورت شیشه بر آورد زلال نسیم فی صورت نه بست فی وجوده کلدی استاد
 دیمشدر بیت خواست تا مثلت سر شکم صورتی ریز دز سیم * هر زمان بر آب زد نقشی ولی
 صورت نبست * دیگر بیت داشت تصویر رخس صورتی کچین آرزو * بست چندین
 صورت و صورت نبست این آرزو فی صورت نه بندد فی وجوده کلر خواجه سلمان بیت
 شی نو شین لب ت دیدن بخواب خوش هوس دارم * ولی صورت نمی بندد خیال خواب
 نوشیم فی باب الصاد المفتوحه فی ضحاک راجت ماران کذا شتم * کار مکر وهی اهلنه
 ترک ابلکن کنایه در حلوانی سمرقندی بیت زلف تراقیب بگردن گرفته بود * ضحاک
 راجت ماران کذا شتم فی باب الطاء المفتوحه فی طاق ترم * یعنی دارات و طمطراق معناسنه
 کذافی شرفنامه فی طبل پنهان زد فی کر لو ایش استلدی خواجه سلمان بیت عشقم از روی

طبق پرده تقوی برداشت * طبل پنهان چه زخم طشت من از بام افتاد * مهربان ثانی ده ایکی
مثل واقع اولشدر و طبل در کیم زد و کار مخفی وجه معقول ایله واقع اولسندن کنایه در
کمال اسمعیل در نعت شریف بیت صیت و صدات مشرق و مغرب گرفته اند * دست نبوت
توزده طبل در کیم و طبل میخورد یعنی اورکر آوجیلر طبلبازاید و بشارتی قالدرد یعنی
مناسبته مولانا صائب بیت هماز سایه من طبل میخورد صائب * چنان صدای
شکستم ز استخوان برخاست و طبع کافوری کند طبیعت و خشک مشرب کذافی شرفنامه
و طبق زن یعنی سخاقت عورت حکیم خاقانی بیت اهل بغدادیان زنان بیتم * طبقات
طبق زنان بیتم و طبیب خایه حکیم جاهل و نااهل نتکم خواجگان نام بر طبیب حقنه ریاضی
عجم دیشدر * قطعه * نوجوانی را بنزدیک بخند * دمی آمد برون از مایها * خواجگان
پایان پای او نشست * تانهد مرهم بچندین مایها * کرچه خود را بوعلی ثانی گرفت * کفتمس
خیرای طبیب خایها و طرفدار پنجم یعنی مرغ و دخی اقلیم خامس و اکثر بلاد روم
اقلیم خامس جانبی اولغله اهل رومه دخی طرفدار پنجم دیر کذافی شرفنامه و طرف گرفت
اعانت ایلمدی مولانا کاتبی بیت کاتبی از طرف خیل خط خوبانست * زانکه ایشان
طرف روی نکو میگیرد و طشت از بام افتاد و اسرار خفیه ظاهر اولدی دیمکدر اوحد الدین
اصفها فی بیت وقتی ز خلق راز دل خود نهفتی * اکنون نمیتوان که ز بام او افتاد طشت *
و خبر شایع اولدی معناسنه مولانا هلالی بیت طشت شهرزاده چون ز بام افتاد * آن
صدادر میان عام افتاد و طشت و خایه یعنی آسمان و آفتاب کذافی شرفنامه و طفره
نظام و ملزم اولمز کسنه حقنه ضرب ایدر ل طفره لغتله چرامق واضطلاحه متکلم و حکیم
معناسنه در نظام نطاء مشدده ایله معتزله دن بر متعین و متغصب کسنه در ابراهیم نظام دیر
کندوز عجه الزام قبول ایلرایدی مولانا جامی در سلسله الذهب بیت متقارب نهاده درن کام
مجانب ز طفره نظام و طوق بهار یعنی قوش قزح کذافی شرفنامه و طوق عنبر
خط تمام رسیده محبوب ایضا منها و باب الطاء المکسون و طفل چهل روزه * اشارت
بحضرت آدم علیه السلام کذافی شرفنامه و طفل خاموش شیر نخورده و ترکیه اغلیان
اوغلانه و یرمز لر دید کلید را بوالمعانی بیت طلب رزق خویش را در کوش * نخورد
شیر طفل شد خاموش و طفل غازیان یعنی امرود و قلندر روشن کدای غازیان دیر لر
بر قلندری طائفه در زور ایله دلچچیک ایدر ل کذافی شرفنامه و طفل مشیمه رزان
یعنی شراب انکوری ایضا منها و باب الطاء المضمومه و طفره بغداد * محبوب بی نظیر
کمال بخندی بیت هر کرم روزی نکرد آن طفره بغداد داد * خرمن امید از آن رو کرده
ام بر باد باد * مولانا جامی بیت پوست کنی معنی استاد را * طور کنی طفره بغداد را *
و باب العین المفتوحه و عاشق بیجان * صرمشوق چچکی ریاضی عجم بیت بران قد
منبیل مشکین او از یادمی بچید * مثال عاشق بیجان که بر شمشاد می بچید و عاشق خشک
عاشق غیر صادق کذافی شرفنامه و عالم آب و مجلس باده و حالت مسنی سینی بخاری
بیت چه کوم از سر مسنی لب می ناست * مرغ از سخن ماکه عالم آبست * بومعنا به کار

کار آب دخی دیر ل کال بخندی بیت ذکر ز ساد ده دلی غچه کار آب کند * بین که عاقبت
 کار آتشست جزا و عرق فتنه و عطریا تند در کلاب کبی استعمال اول نور محمد قلی سایم بیت
 مارانه سر کل نه تمنای کلابست * در مجلس مستان عرق فتنه کلابست و عروس چمن *
 کل اغاجی ودخی درخت میوه دار کدافی شرفنامه و عروس عرب یعنی کعبه شریفه
 شرفها الله تعالی * عروسان درخت * یعنی اغاجك تازه شاخری ایضا منها و عقده
 دستار و صارق قولانی و چین قبا و بزیر لینه ابدال ایله ده استعمال اول نور مولانا عرق
 بیت بعقد گوشه دستار شا عران حریص * که بی برات صله سنبه ایست پر آزار *
 سنبه که دموریدر عقد دستار ک بورمه لغن سنبه به تشبیه ابلشدر و علم چهل صبح و
 یعنی حضرت آدم علی نبینا و علیه افضل الصلوة و التسامیم قرق کون تخمیر اولند و غی مناسبه در
 و عمود الصبح و یعنی صبح کاذب ایضا منها و عین الکمال و اصابت زخم چشم خواجه سلمان
 بیت عین عیدست آنکه بر کردون عیان شدیامکر * حسن ماه روزه را عین الکمال آید
 بدید و باب العین المکسوره و عنان از دست شد و اختیار الدن کندی مولانا کاتبی بیت
 شستم بر سر ره تا عنان مر کیش کیرم * ولی خواهد شد از دستم عنان چون آن سوار آمد
 و عنان از دست رفت و دخی دیر ل و عنان یافت و یعنی فرار ایلدی کدافی شرفنامه و عنان
 سست کرد و یعنی سکرندی مولانا هاتنی بیت بیغمای دهلی میان کرده جست * میان
 کرده جست و عنان کرده سست و عنان کش و یعنی عسکرا و کجه کیدن کدافی کشف اللغة
 و عیسی خرد و کسر خا و فتح رایله خوشه انکور کدافی شرفنامه و عیسی دهقان و یعنی
 شراب انکوری حکیم خاقانی بیت چنک شش پستان زنی رومی دلی زنیکی تنی * عیسی
 دهقان بن مریم صفت آبستی و عیسی شش ماهه و یعنی انکور و میوه و ایام بهار کدافی
 شرفنامه و عیسی هر درد و یعنی شراب ناب ایضا منها و عیش ده روزه و یعنی زندگانی
 اندک ایضا منها و باب العین المصومه و عذر خواست و حسن تعبیر ایله دفع ایلدی مولانا
 جایی بیت تو حور جنبی اما ز چشم فنانت * ز بسکه خواست بلا عذر خواست رضوانت *
 و عذر ز کنا هس بدتر و عذری کنا هندن ارتق محتمش کاشی بیت عذر خواهی کندم بعد
 قتل * عذر بدتر ز کنا هس نکرید و عذر لنگ میکند و یعنی بهانه ایدر مولانا صائب
 بیت چون پذیرد از تو عذر لنگ از بهر سفر * باد پایی همچو حال بیقرارت داده اند *
 بو مضمونی باقی افندی لطیف نظم ابلشدر بیت هزاران عذر لنگ ایلر قجر کلزدی میدان *
 اگر خوتریز چشمک دعوت اینسه جنکه تموری و باب العین المفتوحة و عرق پران و
 تمام یدرمک میان پاچه سورد شد رمکد رامیر بیک طرفی * و باعیه * هرگاه که میل غرق پران
 کردم * دیدم که خاطرش پریشان کردم * آخر میان پاچه قراری دادم * بر خود دشوار
 و بروی آسان کردم و غم خود خور که لاغر نشوی و کندی دردیکی کور آخرک غم چکمه
 کال بخندی بیت مخورای زاهد غم * غم خود خور تو که لاغر نشوی و غنیمانه
 نگاه میکنند و دوسته دشمن کبی بقر محتمش کاشی بیت عاشق از حسرت رخسار تو آهی
 نکند * که دروغ غنیمانه نکاهی نکند و غموران شب و یعنی عاشقان و شب بیداران کدافی

شرفنامه فی باب الفاء المفتوحة فی فافحه خواند بی بدعا ایلمدی کمال بخندی بیت
در زیر لب از بیم رقیب تو بران در * ما فافحه خواندیم دمیدن که تواند فی فتیله موی فی
یعنی مجنون خواجه اصغی بیت تویی که شمع شب وصلت آرزو کرده * جنون عشق تو اورا
فتیله مو کرده فی فراخ آستین فی یعنی جوانمرد و سخی دیکدر کندانی شرفنامه فی فراخ دست
زیاده سخی ایضا منها فی فراخ کام فی دولت مند و منع طالب آملی بیت گوشه کیران ستوده
نام بوند * کوچه کردان فراخ کام بوند * سرعتله یوریمی معنا سنه ده اولسه جائز در
فی فراغت از ریش و بروتش دارم فی نیم آندن باکم و الم یوقدر شاعر بیت هر که بر من
بروت نماید * من فراغت ز ریش اودارم فی فرامگیر فی مزه لنوب مسخره بیه الم ابوالمعانی
بیت از نشووه می ناب بهره نداری خاموش * فرامگیر ندان ای واعظ ریابوش فی فردانیز
دور نیست فی خلاف وعده مقابله جواب در شاعر بیت عزم کندش و عده فردا همی کند
گفتم ای شوخ نیست فردا دور فی فرد باطل فی اول عده دیر لکه نصف مجموع حاشیتین
واقع اولیه مثلا اوج عده که بین الحاشیتین در عدد تحتانیسی ایکیدر منطق یعنی تنصیف
اولند قد نصفی صحیح اولور یعنی نصفارنده نصف بولمز آنک ایچون حاشیه دیر لور عدد
قوانیسی دور تدر که نصفی منطق صحیحدر حاشیتین جمع اولند قد ایکی ایله درت الی اولور
تنصیف اولسه اوج اولور بش عدد دخی بویه در ایلمدی مقول عدد که منطق اولیه یعنی
تنصیف اولند قد کسر قاله اول فرد باطلدرا ایلمدی ایکی عدد فرد باطلد رزیرا حاشیتین منطق
اولمز مافوقی او چدر نصفی بریحق اولور کندک ما تحتی بر در بوتقریر اوزن فرد حقیقی جناب
حضرت باری جل شانہ در ما ستوی فرد باطلد صائب بو مضمونی لطیف بسله مشهور
تادریں و حدتسر اداری نظر بر خویشتن * در حساب دفتر ایجاد فرد باطلی فی فرزین بند
آور فی یعنی حیلله ایله مصاحبت بتور دیکدن کنایه در نتکم عصمت بخاری اوغلی شاه ایله
مطربچ او بنارکن باباسی اوغلنه نزاکت ایله تعالیم لعب ایدوب دیشدر بیت ز عشقت قیل
ماند در تو فرزین بند پیش آری * شود شته مات در یکدم رخت کر باختن کیرد فی فرس نهاده
تست فی سنک مغلوب کدر بیت کرد دوران فرس نهاده تست * ماه هفت آسمان پیاده
تست فی فرمان یافتن فی وفات ایلکدر خواجه کمال بیت هرگز که کان برد کزینسان ناکاه
فرمانده روز کار فرمان یابد فی فلان و بهمان فی الفاظ اتباعیدندر کج مح کبی کمال اسمعیل
بیت دل خود طلب چو کردم ز تو زکست مرا کفت * بر اوای فلان و بهمان بر من چه کار داری
گاهی تابعی تقدیم ایدوب بهمان و فلان دیزلر حکیم انوری بیت در نسبت شاهی تو همچون
شه سطرنج * نامست و ذکر هیچ نه بهمان و فلان فی فلان و بهمان بی نقش کوید فی یعنی بی
تکلفانه سویار مولانا جامی بیت چو دیبا است کر نقش تکلف ساده نقش من * چه غم کر
ساده میگوید فلان از نقش بهمانش فی باب الفاء المکسورة فی فراز کردن فی جمع ایتک
مثلا در فراز کردی رقیبونی قبادی دیمک اولور شاعر * مصرع * چون ناله ام شنید و روان
در فراز کرد فی ققع از و کشاد فی آندن مرادی حاصل اولدی حکیم انوری بیت من از وصلت
ققع تاکی کشایم * چو تو نامم که برنج می نکارم * وله ایضا بیت مرا کوی کزین آخر چه میجویی

چه میجویی چه میجویم * مرزا از تو بر بندم ققع تا از تو بکشایم * ققع کشادن بی لاف آرزو
 زدن حکیم خاقانی بیت چرخ شد آبی ز لیش دوش ققع کشادو گفت * اینت نسیم مشکباش
 اینت ققع سکری بی قیل افکنند بی مغلوب وزبون ایلدی شیخ نظامی بیت چو بشنید این
 حکم یا جوج را * که قیل افکنند هر یکی عوج را بی باب الفاء المضمومه بی فروتنی کرد بی یعنی
 تواضع ایلدی شیخ نظامی بیت فروتن بود و شو شمنند کزین * نه بد شاخ پرمیوه سر بر زمین *
 بی فرود آورد بی سرکش و توانای زبون ایلمکن کنایه در شیخ نظامی بیت فرودای از سر این
 کبرو این ناز * فرود آورد خود را مینداز بی فرودست بی یعنی زبردست خواجه سلمان
 بیت در جهان رسم قدیمست از بزرگان مرحمت * در فرودستان خطا والله اعلم بالصواب
 بی فرورفته دم بی محنته و المده دیک معناسنه و له ایضا بیت نایست فرورفته دم آواز
 دهدش * کوکوش بره دارد و چشم نکرانست بی فروشدن بی مرد شدن اولک معناسنه
 کمال اسمعیل * رباعیه * چون باد اجل همه نفس مرد شود * چون صبح زدم زنده نفس سرد شود
 خورشید که کس نیست از و پرده دل * از بیم فروشدن همی زرد شود بی فرو کرد بی جمع
 ایلدی شاعر بیت در روز عیند ساقی از غیر در فروکن * دمنی بعدر خواعی در کردن سبکون
 بی فروکش کن بی یعنی مقام طوت خواجه حافظ بیت دل گفت فروکش کنم این شهر بهویش
 بیچان ندانست که یا رش سفری بو بی فرو کشید بی مکان طوتدی خواجه سلمان بیت
 دولت وطن گرفته در گوشه سیرت * نصرت فرو کشیده در خانه کمانست بی فولاد جنگ بی
 یعنی متین و محکم مولانا هاتنی بیت چو دیدند دیوان فولاد جنگ * که آهن خواهد شکستن
 بسنگ بی باب القاف المفتوحه بی قادر انداز بی اوق آتقده ماهر اولانده در لر مشفق همدانی
 بیت کمانداری که بزقلم پیای میرسد اکنون * عجایب قادر انداز است رحمت باد بر نیرش
 بی قادر انداز بی استاد نیر اندازک آتدوخی اوق خطا ایتمکدن کنایه در مولانا کاتبی بیت
 زان همه نیر که ترک قادر انداز منست * بخت کوتا بسوی من قدری اندازد * حکم انداز
 دخی و معنایه در کمال اسمعیل بیت در مصافی کینه ادراک تو حکم انداز عقل * در هریمت تیر
 بشکسته کمان انداخته بی قاضی کیرنگ بی لطیفه کوی اولان آمده دیر لر ظهیر فاریابی بیت
 رات بخشش تو بر وجود عامل مرو * معاش دشمنت از نقد قاضی کیرنگ * اصلند قاضی کیرنگ
 نصرالدین خواجه کبی بریدله کوی اوغوز آدم ایمش لساندن بعض لطیفه واوغوزانه
 سوز لر نقل ایدر لر کدافی شرفنامه بی قائم آورد بی یعنی روز شود ابو المعانی بیت طی شد
 زمان حسرت آمد پیام از دلستان * برداشت سمورم فلك آورد قائم پیک بخت بی قالب
 تهی کرد بی یعنی وفات ایلدی امیر حاج بیت نه صورت بر در دیوار صورتخانه چنین است *
 ترا دیدند خوبان و تهی کردند قالبها بی قالب از جان تهی کرد بی اصلی بویله در بویته
 اصلی اوزر واقع اولشد ر میرخسرو بیت بیای جان هر قالب که تا زنده شوند از سر * بکویت
 عاشقان کز جان تهی کردند قالبها بی قائم انداز بی استاد شطر تج باز شیخ نظامی بیت ملک را
 قائم الهی بود * قائم انداز پادشاهی بود بی قائم بر بخت بی عاجز اولوب جنگ و خصومت ایلدی
 حکیم خاقانی بیت بس بقائم ریخت با عدلس جهان * کوچو قائم در جهان ملک باد *

یو ایکی ترکیب مؤید الفضلاده عا جز شد معنای سنه مسطور در قبا کرد پیرهن یعنی
پان و چاک ایلدی کدافی الحمودی قبا کی کاغذین پوشید یعنی شکایت ایلدی
و داد و فریاد ایلدی رومه شکوای اولان حصیر پان سن دلوب پوغا زینه کچوروب یاقدوغی
کی دیار عجمه دخی شکوای اولان کاغذین جامه ایدوب و کیوب پادشاه اوکنده یقر لرایس
محمد عصار بیت زد دست ظلم کلام کر دفتر * قبا کی کاغذین هموان در بر قرا زاداد
مقرر و تحقیق ایلدی ولی دشت بیاضی بیت نمیکنی شیم از ناله منع تا ندیم * بخود قرار که
کوش بر فغان منست * و عهد بعلق معناسنه خواجه حافظ بیت قراری داده ام بامی
فروشان * کدروز غم بجز ساغر نکیرم قزوینی قی احق و سخن نا فهم و باطل و بیهوده
متوزه سخن قزوینی دیر لر خواجه سلمان در حق عبیدزاکانی * قطعه * جهنی و هجا کوعیب
زاکانی * مقرر است به بیدولتی و بی دینی * اگر چه نیست زقروین روستا ز دست *
ولیک میشود اندر حدیث قزوینی قصاب آشنا جوید فی آلدیاغنه دوست آرا رودوستی
آلدیارد بیکدی اولور کمال خندی بیت کمال آن غمزه خونت ریخت چون مردم باویازی * نبودت
یاد پنداری که قصاب آشنا جوید قصب سه دامنی فی مراد دنیا در اول اعتباریله که موالید
ثله انبه قائم کدافی الحمودی قصرد و زده در قی یعنی قالك ثامن که کواکب ثوابت و بروج
اثنی عشر اولق مناسبیله کدافی شرفنامه قطره دزد فی یعنی آفتاب کدافی ادات الفضلا
قطره زدن فی لنگ چالمق مولانا جامی در صفت اسب بیت براه ارچه شد بر قطره خوی *
ندی هیچکس یکقطره ازوی قطره زنان فی پایچی و لنگ او ریجی وله ایضا بیت بر سر
دستار زنی صبحکاه * قطره زنان تادرا حجاب جاه * اصلنده شا طر لنگ لنگنه دیر لرایدی محشم
بیت قطره زدن از چشم ترمن آموخت * بالا دوی ازدود دلم یاد گرفت * بو مقوله ستا بیه
کیله نه کرم قطره دخی دیر لوله ایضا بیت که شتاب که چون برق کرم قطره شود * بود میان
عرق آتش چه نه شرر قفا خورد فی سله یدی خواجه سلمان بیت ساز نوای انجمن
همچونی است بکلمه * بهر نوای بکلمه چند چو دف قفا خوری قفازن فی مثله خواجه
سلمان بیت سر کویش هوس داری هوس را پشت و پایی زن * وزین اندیشه بکرویشود و عالم را
قفای زن قلم در کشید فی یعنی محو ایلدی کدافی شرفنامه به معنایه مولانا هاتنی بیت بکشور
کشایی علم در کشید * تن آسوده کی راقلم در کشید قلمدر از دیده گوید فی کشی کون
کلدیکنی ایدر حسین قلمدر بیت تو نی چو دیده مرا بلکه بهتراز دیده * منم قلمدر و گوید
قلمدر از دیده قلیه خوار فی عاشق و معشوق ار اسنله واسطه اولانه دیر لرابو المعانی
بیت اگر چه قلیه خواری کرد بسیار * نشسته بر در کاشانه یار * و دعوت سز مجالسه
واران سازنکه ده دیر لوله بیت محبت تنها کنند اعرافان * بر سر خوان قلیه خوار
آمد همان فی باب القاف المکسورة فی قبله زرتشتیان * یعنی آتش زرتشت طائفه سی
آتش پرست اولد قلمی مناسبیله در کدافی شرفنامه قطره و زیری فی کمی اولان قطعه که
طولی ایکی عرضی قدر اولور قطع و زیری ده دیر لرمولا نایشابوری بیت وزیر گفت که فتاحی
لر بیوان جست * عجب مدار وزیر است قطع دیوانم فی باب القاف المضمومه فی قرآن خوان * یعنی

یعنی منصبین معزول کدافی مؤید الفضلا مولانا عمید الدین بیت نمیکند آنست در وقت
عمل الحمد و شد ناکه * محکم شاه قرآن خوان بحمد الله بحمد الله و قماش بی سهوده
کو و هرزه درای حضرت مولانا بیت خمس کوتا که قماشست کویم * و لکن له تطالبین بمعناه
بیت زارد بی یعنی شب شود ابوالمعانی بیت زلف چون بر عارض آن ماهر و گیرد بقیاب *
بیت زارد در نگاه صبح رویش شین حجاب و قربان سرش کن بی باسینه فدایله حکیم شفانی
بیت زردینه نکاهی که رقیبت نه پسندد * قربان سرنا زکن و سوی من انداز * حکیم
شفانی به شاه عجم بر بدن التوب انعام ایتمکده یکنما مک ایله سیک لوند نام بر ندیم مجلس
بوینی تحریف ایوب بالبداهه سویلر بیت آن بدن زری که شفانی نه پسندد * قربان سرگره
کن و پیش سیک انداز بی باب الکاف المفتوحه بی کاتب جان * یعنی خداوند تعالی جل
ذکره کدافی شرفنامه بی کاخ خورده بی یعنی سله یدی حکیم انوری بیت نه چرخ چرخ
از و کاخ خورده در جنبش * نه کوه کوه از و کوش خورده در بالا * کوش خورده کوشمال
یدی دیکدر بی کار از سر کدشت بی اینس ایشن کجندی میرا ابوالمعانی بیت عم حسرت
علاک صبر میگردده هجوم ایدل * چو کار از سر کدشت آیاچه باشد بعد ازین تدبیر * بومعنایه
عریبه باغ السیل الربا دیر بر تکم بویتمه واقعدر اوحد الدین اصفها بیت بنزدیک آن
دلریا گفته نیست * که مارا کدر کرد سیل از زیا بی کار اوکل کرد بی کیزلواشی آجلدی
مولانا عرفی شیرازی بیت مشو باهر غسی ای غنچه باغ حیا همدم * تبسم کردنت با این
و آن کل میکند آخر * بومعنایه طالب آملی بیت غنچه های کل که قصد خون بابل میکند *
عاشقی پنهان نماید عاقبت کل میکند بی کارد با سخوان رسید بی جمله جان قائمدی بو تعبیر
ترکیه دخی وار در عبد الخالق بیت نماید طاقت جور زمانه غدار * رسید کار د آخر
با سخوان مزا بی کارد زد بی ایشی کو کاسر طوتانه دیر لمولا ناهاتی بیت با اندازه کار
کس داد مزد * زمردش نشد بهره در کارد زد بی کارش بالا گرفت بی ایشی ایلو و کلدی
خیالی عجم بیت تادل از شوق کل رو بت ره صحرا گرفت * کار او از بنده کی قامت بالا
گرفت بی کارش بالا می رود بی مثله خواجه حافظ بیت حافظ زرم مجلس سلطان غیاث دین *
غافل مشو که کار تو بالا همی رود بی کارش روشن شد بی ایشی صورت بولدی محمد عصار
بیت چو کار من نشد روشن بکفتار * لکن را کار فرمودم درین کار بی کارش روشن نکشته بی
ایشی صورت بولدی وله ایضا بیت زتاب فکرشان بکده اخته تن * نکشته از زبان شان کار
روشن بی کار مدار بی کسینه بی رنجیده خاطر ایله محتشم بیت ای باغبان چو باغ زمرغان
تهی کنی * کاری به بلبلان کهن آشیان بکن بی کارهند وان واژ کونه است بی برنسنه ایچون
معکوس و مقلوب دیمکن کنایه دزر کن الدین پکرانی بیت خاکپا بت راز حل از دیده
بر سر می نهد * آری آری هست دائم کارهند و واژ کون * مولانا ناهاتی در تعریف فیل بیت
دمی داره از پیش خرطوم تام * بود واژ کون کارهند و تمام بی کار بست دست بسته بی
بویانی هیچ کسینه آیمدی محتشم کاشی بیت تادست راجنا بست دل بردازین شکسته *
دل بردنی باین دنک کار بست دست بسته بی کاسه کردنی بی یعنی کدایی کدافی شرفنامه

اما فرهنگ جهانگیریده تکرار معناسنه زوایت ایدوب بوینته متمسک اولمش حکیم خاقانی
بیت در طریق کعبه جان چرخ زرین کاسه را * از پی در یوزه جانی کاسه کردان دبه اند
و کاسه همسایه پایها دازد و ترکیه ار لقمه سی ار قرینه تا لمز دید کلری مثلدر
ابوالعانی بیت نان مردان میشود بر مردوام * کاسه همسایه دارد پایها و کاغذ زر و
پادشاه فقرا و صاحبیه احسان ایندیکی وظیفه براتی کمال اسمعیل بیت چوندهی
کاغذ زر شاعرانرا * بده باری بهای شعر کاغذ و کافر ما جرای بد معامله و خصومت
ایدی مولانا امیددی بیت سینه فتنه چون کم فرصتی کرد * سپهر سفله کافر ماجرای
و کاله بر خورش بنه و کندویه حدی نی بلدر مولانا جامی بیت کاله دجال بنه بر خورش *
رو به بیابان عدم ده سرش و کان یسار و یعنی دولت مند و مالدار کدافی شرفنامه و کاودل و
زبون و ضعیفه جور ایدی شیخ نظامی بیت مشو با زبون افکنان کاوندل * که مانی
در اندوه چون خرنکل و کاوریش و ابله و احق حکیم خاقانی بیت کی عجب کر کاوریش
زر کر کوساله ساز * طبع صاحب کف بیضا بر نتابد پیش ازین و کاو زاد و میراث
حاصل اولدی و دخی امید اولنمیان یردن زیاده نفع حاصل اولد قده ضرب ایدر لرا از اقبالنامه
بیت بهند و ستیان بیری از خرف تاد * بدر مرده را بچین کاو زاد و کاو زرین و اول التون
قدح که کاوشکننده دوزلش اوله و کاوسمین و کشدن اولان و کاو سفالین و خاکدن
اولان اما طیراق قدحدن شراب ایچمنک حسنی ندر فغفوریدن اولق وار و کاو کردون و
بزج تور و کاو کون و یعنی احق و ابله کدافی الحمودی و کاهل پای مردود و ایش سن
کوچسز اولان آدم کمال بخندی بیت کونگیری جست شیرین دست سیمینش کمال * پیش
اهل عقل با نشی کاهل مرد و دیای و کباب خامسوز و قرصنه دیند کیری در عصمت بخاری
بیت بر آتش سوختم دلرا ازان حسرت که تاروزی * کباب خامسوز خودر سامن بر نمکدانش
یا لکنر خامسوز دخی دیر لر ولی دشت بیاضی بیت جگر کباب شود لیک خامسوز
شود * در و کھی که نشود زور تراثر آتش * بومعنایه نیم سوز دخی دیر لر میرخسر و بیت
مست خراب مزاجت نقلی دکر * هست ولی نمیسوز سوی نمکدان برید و کبزدن و
آورد او تدرمک و دخی لاف اورمق معناسنه در حکیم انوری بیت نفس من بر تر از آنست که
بجروح شود * خاصه از کبزدن بیبه بی هنران و کبود کیسه و صکره دن دولته
ایر مش کمال اسمعیل بیت بین کبودی این کیسه سپهر که او * بیک درست چنین نیز
مینکنند بازار و کج دار و میرز و ترکیه قارده پوری ایزک باور تمه دید کلریدرا ابوالعانی بیت
در ازل داد کفم جام غمت ساقی عشق * کفت کج دار و میرز خون جگر سر مشا رست * کمال
بخندی بیت کرد خون همه بگردن زلف * کفت کج دار و طره را و میرز و کدو افتاد
و باد بجان آمد و بر شخص بیبه کید و ب یرینه کند و کبی بر باطل دخی کلدکه ضرب ایدر لر
کمال بخندی نک کل احمد نام بر در ویشی کید و ب یرینه حاجی اسود نام اول طبیعت اول
خلفه بر در ویشی کلدکه شیخ بو قطعہ بی بیورمش * قطعہ * چو حاجی احمد کل از در
شیخ * جدا افتاد از و افغان بر آمد * روان بر منظر او حاجی اسود * طرباک و خوش

و خوش و خندان بر آمد * چو تا بستان رسید و شد هوا گرم * که و افتاد و باد نجان بر آمد
 که کرد آلود سازد فی یعنی اثواب دنیا و پروردگاری اذات الفضلا فی کرد در وقت که کاف بحمیله عمو
 اولدی دیمکدر شاعر بیت از حسرت نگاه توای شوخ و شیوه کار * چندان کریست دبه
 که دریا بکر درفت فی کردون سهرشت فی یعنی متکبر و متعظم کذافی مؤید الفضلا فی کردون
 غط پاننگ کرد فی یعنی جها نده امن قالمادی کذافی شرفنامه فی کردی کرد فی مردلک و پهلواناق
 ایلدی مولانا کاتبی بیت کرد در چشم غبار خاک راه او صبا * کس چه دانستی که ناکه او چنین
 کردی کند فی کردی و مردی فی نقد حقیر ایسه ده حریفندن قالماز کمال بخندی بیت بروی
 مرد باشد که داین راه * بخواندی این مثل کردی و مردی * دیگر بیت هست مردان نهان
 مهر کردی * نه شنیدی که کردی و مردی فی کرکس ته کش فی و نیر کره آتش کجه لرده
 یاد زدوشدی دید کلیدر عریبه شهاب دوستدی دیر لکذافی شرفنامه فی کرم خون فی
 روحه یقین اولان آدم اکثر دلبر و صفند استعمال اولنور کاهی باده یه ده صفت ایدر لر مولانا
 هلالی بیت دختر ز که شیشه منزل کرد * کرم خون بود جای در دل کرد فی کرم دلان فی
 یعنی عاشقان و سوخته دلان کذافی شرفنامه فی کرمران فی آتی یک سور و بشتابله کید نه
 دیر لر شاعر * مصرع * آن اسب تاز تاختن و کرم راندنت * بومعنایه فی کرم تازی فی دخی
 دیر لر فی کرمروان فی یعنی عاشقان و سالکان و بشتاب روند کان کذافی شرفنامه فی کرم
 سیر فی کسر سین ایله سواهل یعنی زیاده اسی مواضع شیخ نظامی * مثنوی * مهین با تو زمین
 بوسید و برجست * بخسر و کفت مارا حاجتی هست * که دار الملک بر دع را نوازی * زمستانی
 در انجایش سازی * هوای کرم سیرست آن طرفرا * فراخیمها بود آب و علف را فی کرم
 شد فی انجندی و دخی تهور ایلدی شیخ نظامی بیت چو آگاه شد آن نصیحت گذار * که از پند
 او کرم شد شهریار فی کرم عنان فی مثل کرمران مرقوم مولانا کاتبی بیت فغان ز تندی آن
 شه سوار کرم عنان * کزو حواله در ویش تازیانه کند فی کس از بهر کس خود رانه کشته
 ست فی ترکیه اولمش اردنجه اولمش یوق دید کلیدر شیخ نظامی بیت مجز شیرین که در
 خاک در شنست * کسی از بهر کس خود رانه کشتست فی کسی داند که اشتر مچراند فی روز کارک
 حالنی ستمن چکن بیلور استاد دیمشدر بیت میان عاشق و معشوق رمزیست * کسی داند
 که اشتر مچراند * بومثلک حضرت اویش القرنی رضی الله عننه نایج وارد فی کس نکوید
 که دوغ من ترسنت فی ترکیه بعینها مستعملدر کسه یوغردم اکشیدر دیمز دیر لر شیخ نظامی
 بیت هر کسی در زمانه بی رهشست * کسی نکوید که دوغ من ترسنت فی کشتی زر فی
 یعنی ماه نو و شراب طلو ساگردن کنایه در کذافی شرفنامه فی کشتی خاطر فی شوق و میل
 خاطر کذافی الحمودی فی کعب الغزال فی پنیر شکری حافظ بیت کلقد شعر من ز بنفشه
 شکر پزاست * زان غیرت طبرزد و کعب الغزال شد فی کعبه جها نکرد فی یعنی آفتاب
 کذافی الجمع فی کفن بردوش افکنند فی یعنی عذرین دیلدی خواجه سلمان بیت غلام خواجه
 بودم برو عاصی شدم عمری * پس افکندم کفن بردوش و پیشش با کفن رفتم فی کلوخ خشک
 پر لب ما آمد فی مجاهل ایتدی یعنی اول دکدن کلدی شیخ نظامی بیت لبش تر بود از خون

خوردن شب * گلوخ خشك را مالید بر لب و کلاغش بر گلوخ نشیند و هر کسده رام
اولان دلبر حقند ایراد ایدر لرشخ نظامی بیت چه باید ملک جان دادن بشوخی *
که نشیند کلاغش بر گلوخی و گلوخ امرود و اسلوب و قیافتی آدم کی معقول اما طبیعتی
وحوش و بهایم کی نام معقول اولان آدم و غیره مولانا جامی بیت که بر آن سبب نه دستش
بودی * کرده از سنک گلوخ امرودی و کلید ایمان و یعنی کلمه شهادت کدانی مشرفنامه
و کان از نهال فرودار و تهور و غضبی اشاعی قوی یعنی تسکین ایله بو ترکیب بو تعبیر ایله
راقم الحروفه اثنای جمع و تألیف کتابده عالم زو یاده بو ضرب مثل دخی کتابکده یازدگی
دیو اشارت و بیان اولندی خاطرده فی الحال نقش اولوب بو محله تسوید و ترقیم اولندی
حال بو که بو واقعه دن اقدم مسموع و یا خود منظور فقیر دکل ایدی اول اجلدن نقل و شاهدهی
یا زلما مشدر و ک آب و یعنی بی حجاب و بی حیا خواهه سلمان بیت از غایت کم آبی روی
سهر شمر * کونام خویش قلزم زخا رمیکند و کان افکند و عاجز اولدی کال اسمعیل
در توحید باری بیت کلامی که بر قصر ادراک او * سفکند فکرت کان کان و کان دستکش و
قوله قولای آدم معنی جهتیه کپازمیه دخی دیر لر خواهه سلمان بیت طفل بخت تست
بر نانی که چرخ کوز پشت * چون کان دستکش در قبضه فرمان اوست * بو معناده
یا لکر دستکش دخی دیر لر وله ایضا بیت پیش زور بازویت قوس فلك دستکش *
زیر پای همت مال جهان شد پایمال * مجاز مغلوب معناسنده استعمال اولنور وله ایضا
بیت دستکش جفا مکن آب رخم که فیض او * بی مدد سرشک من در عدن نمیکند *
و کر بسته و یعنی خدمتکار تشاری بیت فلك ز خیل کر بسته های اوست که بندد *
ز شکل قوس قزح بر میان خویش مناطق و کم زد و یعنی ترک ایلدی حکیم سنایی * مثنوی *
دین و ملت که در عدم زد نیست * کم شدن از برای کم زد نیست * آنکه کم زد وجود عالم را *
کو بین مصطفی و آدم را * و تواضع ایلدی معناسنده حضرت مولانا بیت کم زده آن
مه نویدر شد * تازنی کم زهی از کمی * و دخی نقش زار قمار رهنه دن اکسک کلدو کنه
دیر لر زیرا ایله اولیحق رهنه ایلمز مغلوب اولور شیخ نظامی در نعت بیت سکه توزن تا مرا
کم زنده * خطبه توکن تا خطبا دم زنده و کم زده چند و یعنی کفار و منافقین کدافی
مشرفنامه و کم زده و مدبر و بی دولت شیخ نظامی بیت طالعبد بود و بد اختر شدم *
کم زده کوی قلندر شدم و کم طرف و حوصله سز و چوق شرابه محملی اولیان طالب آملی
بیت ازان پیمانہ آمد اولین دور * کم طرفی شدم از بوی آن مست * و مجلسه یا و طالع
ایدنه دیر لر شانی نکلو بیت شراب عشق پر زورست کم در کار شانی کن * که او بسینار
کم طرفست ترسم تار و دتابش * بو معنایه بی ته دخی دیر لر محتشم کاشی بیت چاه
رخدانش بین ای دیده و کاری مکن * کاندرته دوزخ فتد جان من بی ته دکر و کم گرفت و
ترک ایلدی مولانا هاتنی * مثنوی * کمی کو تواند که کم سر گرفت * تواند کیر بان قیصر گرفت *
اگر بایت سر کم تاج کیر * اگر تاج ده باش ته باج کیر و ککاسه و خسیس و بخیل شریف
اثر یزی بیت کان و دریا پیش او ککاسه و نوکیسه اند * پیشه آن مسکی و شیوه این مدخلی

مدخلی که با آوردن زخمسزقانه نش مال و مشق سز رزق شیخ نظامی بیت زحاکش
 راه را که زوان بود * مکر خود که با آورد آن بودی که حکیم یعنی سون فاقحه کدافی
 شرفنامه که کج نامه یعنی طبیعت موافق نسته و دخی سخن اصله مغربلرک فتح کنوز
 و فائش ایچون مخصوص کتابنه ده دیر لولانا کاتبی بیت غلامی خط ساقی سعادت از لست
 کدای می کند که کج نامه در بغلست * وله ایضا بیت کج مراد را خط خوبان بود سبج * این کج
 نامه ایست که هیچ از دهان یافت که کندم نماهی یوزه کوی لاجی کال بخندی بیت روی کندم کون نمود
 و جان ما بکج و فروخت * از چه سید یار اینچنین کندم نما و جوفروش که کنده چهار بند
 یعنی دنیا کدافی مؤید الفضلا که هر خطا نکند یعنی اصل خطا این کال اسمعیل بیت همه
 صواب رود بر زبان اوزیرا * که لفظ او کهر است و کهر نکرد خطا که کوه رزای یعنی
 نیکو کار و هنرمند کدافی شرفنامه که کوه مرطهره یعنی اصل پاک و نفس پاک ایضا منها
 که باب الکف المکسوره که کران پای که آغریوریشلو هر نه اولورسه نصیر همک انی
 بیت نکام هر کجا کرد کران پای * بماند از دلم صد پان از جای که کرانچان یعنی ثقیل
 و کاهل کدافی المویدا ما شرفنامه ده پالوده معناسنه مسطور در کران رکاب که کران پای مرقوم
 معناسنه در مولانا و حشی بیت چو منش رکاب بوسم چه سبک عنان سواری * چو بغیر
 همعنانی چه بلا کران رکابی که کران سایه که آغریا نا و وجودی ثقیل اولانه دیر لر حکیم
 انوری بیت چون کرانمایه شد از من که ستانم تشریف * چون کران سایه تاز من که نماید ابرام
 که کران سر یعنی متکبر و سپاه انبوه کدافی شرفنامه ترکیه آغریا شلو دیک صفت
 مدوحه در که کران سرشت یعنی متکبر و جمال بارکش و دخی کاهل کدافی المحمودی
 که کرانمایه که قیمت و زیاد سرمایه لو کدافی مجمع الفرس که کردار که ایش و کوچ معناسنه مولانا
 صائب اصفهانی بیت مدتی گفتار بی کردار کردی مرحمت * روز کاری هم من کردار بی گفتار دم
 که کرد پای حوض میکشت که محل تهمة او غره دی و دخی ایشی آشکارا تمام استدی شیخ
 نظامی بیت بسبب زان حوض پایه پایه نکندشت * همه شب کرد پای حوض میکشت *
 که کرد سرش کردم که جانمی یولیکه فدای ایدرم و قوعی تبریزی بیت چه کرده ام سبب رخس
 توجیست بگو * بیا که کرد سر بکایت کردم * یا لکن سرش کردم دخی دیر لر قاضی نور
 اصفهانی بیت سر آن تند خو کردم که تواند باسانی * جهانی رایبک چین چین بی دست
 و پا کردن که کرد سر خود دوید که کندی کند و بی سرکشته و آوان ایادی و دخی کند و
 بلد بکنه کندی دیک اولور که کرد سر خود کردید که دخی بومعنایه در کال اسمعیل بیت پر کاروش
 از آن خود بر کرد سر بگردید * کومی نهک یکسوازمهر یار پای که کردش نمیتوان کردید که یانه
 او غره مق اولمز شاعر بیت بران سرم که بگردش بکرده ام لیکن * چنان نشسته بگردش
 نمیتوان کردید که کرد نامه که سکه لی دینار رضی الدین نیشا بوری بیت کرد نامه است کدشته
 اهل هنر کرده است * شکل تدویر که برداره دینارست که گرفته زدنی لاف آوردی شیخ
 نظامی بیت گرفته مزین در حریف افکنی * گرفته شوی که گرفته زنی که گرفته سر و والد
 و مخیر کال بخندی بیت حدیث سر ما و پای حبیب * چو از سر گرفتی بیایان رسان *

کره ببادمزن فی دنیا محصیلانه چالشمه خواجه حافظ بیت کره ببادمزن کرچه بر مراد و زد
کداین مش بسختی باد با سلیمان گفت کره بر باد بست فی مشکل مصباحی وجوده کتوردی
مولانا هاتنی بیت کره بست بر باد تیمار کر * دم بادیا بر کره خوبتر کر کریز پای فی یعنی
قاچغان قول وغیره بیت هستم زجان غلامت اما کریز پایم * صحن اگر فروشی بکریزم
ویایم کر کره کند فی اکا در دیک معنا سنه خواجه حافظ بیت مکدر است دل آتش
مخرقه خواهم کرد * بیایا که کره می کند تماشایی * مولانا جامی بیت جامی بمیرد از غم یاری که
بهر او * کره هزار یار بمیری کره کند * گاهی آخرینه ادات توصیف کتوروب کره مند
دیر لوله ایضا بیت بگری مند تحفه یاد کند * بگرامی عدیبه شاد کند کره در کلو کره شد فی
شست آمدن کنایه در کمال بختی بیت کتم باه و ناله غم از دل برون کنم * شد کره در کلو کره هم آه
چوب کم کر کله تورا آن من مرا فی یکی دوست چکشوب بار شد قلنده ماجرا اکلامق ایچون
ایراد ایدر لشاعر بیت آزدن دل بدید و بخته گفت * کله تورا آن من مرا کره کیر خانه
قاضیست فی کلوب کیده فی و کوروب چقانی چوق اولان اوه دیر لقا ضی بخارا حقنه غلام
زیر کی دیمشدر * قطعه * بسرک معطی خرابا تیبست * قاضی کوچک از و بمی راضیست
کیرش از کون بد زنی آید * کون او کیر خانه قاضیست کر کیر کاشی فی زبق که عورات
استعمال ایدر حکیم شفای در هجو ملا ذوقی * رباعیه * ذوقی ریشت به پشم ماشی ماند
شعرت نمدز خوش قماشی ماند * بینت بسنک سرتراشی ماند * عینک چومهی بکیر
کاشی ماند کر کیر کوی خورد که خر نخورد فی دو کلمه اصلاح اولیان حقنه ضرب ایدر لر
مولانا طوسی * قطعه * سر و اگر با قوت کند دعوی * یارب از عمر خوش بر نخورد * کر
رقیبیت کند بطوسی جنک * کیر کوی خورد که خر نخورد کره دار فی اگر چه جنک معنا سنه در
اماشرفنامه ده معنی فرمانده یعنی حاکم کر کیسه ببرک کند تابند فی یعنی سخاوت کند شیخ
نظامی بیت بزرگی بایدت دل در سخاوت * سر کیسه ببرک کند تابند کر کینک در شلوار فی
مضطرب و بیقرار اولمقدن کنایه در حکیم انوری بیت چرخ ربا شرفش سنک فتد در موزه
کوه ربا سخطش کینک فتد در شلوار فی باب الکاف المضمومه فی کدام سکست فی یعنی نه
وجودی ونه حدی وارد در قاضی یحیی نور بخشی بیت نهاده بوفاداری ارچه نام سکتم * سنک
تواهل و فایند من کدام سکتم کر کره بید فی سکوت چچی مولانا امیدی بیت اگر بانبات
از نهیب آورد و * کند کره بید قصد کبوتر کر کره در انبان فی مکر و حیلله دن کنایه در
حکیم انوری بیت طمع کو کره در انبان فروشد * که بخل امروز با سک در چوالست *
کره در زندان سرا فی غایت بخلدن کنایه در کره بی حفظ ممکن دکل ایکن زندانده حبس
ایدرد بکدر کدافی مؤید الفضلا کر کره عابد نماز کرد فی ورع و تقوی اظهار ایلمدی ینه
حیلله سی وارد در خواجه حافظ بیت ای کینک خوشخرام بکامیروی بایست * غره مشوکه کره
هابد نماز کرد کر کره همه شب بخواب بیند دینه فی ترکیه آج طاق کند و بی آریه انبارند
صانوردی بکاری مثله در میر صادق بیت عاشق بخودش کر بکند و صلتش امید * کره همه
شب بخواب بیند دینه کر کرک آشی کردن فی ظاهرده محبت و باطنده عداوت طوئعه دیر مولانا

مولانا آصفی بیت ای صبا در ددل یوسف بکوی یعقوب را * آشتی کردند اخواستش ولی کرک
آشتی * شیخ نظامی بیت باد کد با خاک بکرک آشتیست * این ازین راه بنا داشتیست کرک
آشنایی فی غدرو نفاق و مکر و حیله ایله دوستلق ایتمکه دیر لکذافی محمودی کرک بازان
دیده فی اشمس یورتمش و کورتمش پکورتمش بصیری بغدادی بیت روز باران بسکه
درکوی بتان کردیم ام * در طریق عشقبازی کرک باران دیده ام کرک زاده عاقبت کرک شود
بد اصل تربیت ایله اصل زاده اولمز شیخ سعدی بیت عاقبت کرک زاده کرک شود * کرچه با
آدمی بزک شود کرک یوسف فی افترا ایله متهم اولان آدم حقیقه ایراد ایدر لرا بوالمعانی بیت
بیخبر از جرم و کردند اعدا متهم * دامن پاک دروغ آلوده کرک یوسف کره از خرزاید فی
بد اصلدن ایولک گلر حضرت مولانا بیت هیچ کندم کاری وجو برده * دیده اسمی که
کره خرده کرک شاده ابرو فی یعنی کولر یوزلو عریسه صبح الوجه دید کاریدر ابوالمعانی
بیت روی عبوس واعظ نبود کشاده ابرو * رندان با ده آشام دائم شوند خوش رو
کرک شاده پیشانی فی یوزی آق آلی آچق عریسه وضاح الجبین دید کلری تعبیر در کرک شادن
قناع فی یعنی تفاخر کردن کدافی شرفنامه کرک شادنامه فی منشور احکام سلاطین حکیم
سنایی بیت نشود سسته جز به بی طبعی * نقشهای کشادنامه دعا کرک کلاه انداز فی
استیاق تام ایله طالب معفا سسته منلاغر فی بیت بشوخی مثل آن هرگز ندیدم * کلاه انداز
میکشتم بعمری کرک کلاه بر سر نهاد فی آزنسینه بی زیاده وعظیم کوسترمک حکیم انوری بیت
قطره باران از ور روی ابری کی چکد * کو کلاهی بر سرش نهاد خالی از جلاپ کرک کلاهش
زدور دنیاید فی علوهمتدن عبارتدر حکیم انوری بیت کفت اورا کله چکونه کنم * که کلاهی
نیایدش زد و برد کرک اوست فی انک نشانی و علامتی وارد میر خسرو بیت رخس کل کل
بر آمد از می و کفتم چه تابست این * کشاد آن غنچه لب لب را که کلهای شرابست این * مولانا
هلالی بیت مستانه زکله است که بر سر زده باز * اینها کل آنست که ساغر زده باز کرک کل
ابری فی یعنی ابر بهاری مولانا صائب بیت هر فرقه را دل از سخن تازه میشود * بر هر کل
زمین کل ابری کاشته اند * وله بیت کار ما از ساغر پر می بسامان میشود * مجلس ما از کل ابری
کاستان میشود کرک کل بچشم افتاد فی یعنی کوزه آق دوشدی صائب بیت روز کارم نیره
و بختم سیاه افتاده است * کل بچشم روزم از مهر و ماه افتاده است کرک کلدسته فی منار دن
کنایه در مولانا هاتفی بیت مؤذن ز کلدسته شد نغمه ساز * چو بلبل که بر شاخ کل شده
از کرک کل زمین فی عیش و عشرت اوله حق مکان مولانا آصفی بیت در هر کل زمینی دارند
مشکل زکس * پیران باده پیما پر کرده جام باده * ودخی محلات ارا سنده جای جمعیت
اولان مکانه دیر لریا با فغانی بیت تو در غرور حسن که در هر کل زمین * خلقی در آرزوی
سلام تو میکشند کرک کل صباح فی یعنی چین سحر صباح وقتی ظاهر اولدینی محل مولانا آصفی
بیت عرق زمی بدرخت کل صباح بهار * نشسته بر سمن و لاله شبنم سحر است کرک کاشن
شکوفه کرد فی کرک لواحوالی آجلدی شیخ نظامی بیت آن شب از رخنه که داشت نمش *
از اب دیده شکوفه کرد کاش کرک کل شکفتن فی راناه چلقدر سینی بخاری بیت هست از دهنت

در دل هر غنچه سخنها * کلهها شکفتد که بکشایند دهنها و کل کردن فی راز آچمق معنا سنه
طالب کیلانی بیت غنچه کل باز قصد خون بابل میکند * عاشقی پنهان نماند عاقبت کل
میکند * بر حادثه ظهورینه ده دیرخواجه کل بیت مشو با هر کسی ای غنچه باغ چپاهمد *
تبسم کردنت با این و آن کل میکند آخر و کل وا کردن فی دخی بو معنا یه در غیاث الدین
بیت ای صبا آن باغ عارض را تماشا کرده * مضطرب می بینمت کویا که کل واکرده * مولانا
عبد الرحمن جامی حادثه ظهورینه و کل شکفت فی دخی دیمشدر بیت کلهها شکفت و کلرخ من زیر
خاک خفت * ماراد رین دیار عجایب کلی شکفت و کل نافرمان فی بنفشه مجنون چب
نویس بیت روی بر تافت ز حکم تو کل نافرمان * هست بر کشتن رویش کل نافرمانی و کلوخ
انداز فی بیهوده کفتار و پریشان کوی شیخ نظامی بیت کلوخ انداخته چون خشم نمناک
کلوخ اندازی نا کرده بر خاک * ودخی کنند نی بنا اوضاع ناهموار صاحب بنده دیر لر شیخ سعدی
بیت مکن با هر کلوخ انداز بیکار * سر خود را بنا دانی شکستی و کل رنگه جنبان فی دیار
عجمه ز زبان اشخاصک کلاهاری او او را وز رنگه خایه شکنند سرخ رنگ نشناری او لور اول
مقوله ره بو وجه نسیمه او لئیس حکیم شفاپی در هجو وزیر مؤمن خان بیت کرد ملاک کل منی
سبک باز سقط شد * بابای کله رنگه جنبان بکجارت و کل کله شکست فی صاریفی یا عرقینی
بکر و یکیدن عبارت درخواجه سلمان * مصرع * خاصه که طرف کله برمه تا بان شکست
و کاغذ بو کله ده کاغذ شکست دیر مصرع ثانی * مصرع * نیر محرد ترا کاغذ دیوان شکست
و کل سند نیم نخود سیاه فی بر کسنه مراد مقصود دنه وصول عاجز اولد قد ایراد اید ر بیت
ر بود حال تو کفتم دل مرا ای ماه * بنماز گفت که کم شدنی نخود سیاه و کل کنند اعظم فی یعنی عرش
مجید کذافی شرفنامه و کل کنند زد فی آتی نقله قودی ودخی آت سحر اندی مولانا جامی در
صفت براق بیت کنند خاک پس پشت افکن * راند از آفاق برون کنند زن * کنند اصلند
نقل او رمفک موضوع اسمیدر میر خسرو بیت زهمت ساختم رخس فلك کام * بیک
کنند رسیدم برنهم بام و کل کنند کرد فی مثله حضرت مولانا بیت تاز یانه بر زدی اسم بکشت
کنندی کردوز کردون بر کدشت و کل کنند کل فی یعنی غنچه کل حکیم خاقانی بیت فریب کنند
نیلوفری نخورده کنون * اجل چو کنند کل برفشاندت عدا * بو معنایه خواجه سلمان
بیت و کرز باد نکرده خراب کنند کل * نسیم لطف اگر باد را شود معمار و کل کنند چهار بند فی
یعنی دنیا کذافی مجمع الفرس و کل کنند صوفی لباس فی یعنی فلك کذافی شرفنامه و کل کنند طاق دیس
یعنی فلك ایضا منها و کل کنند مقرنس فی مثله ایضا منها و کل کنند بر پای خویش زد فی
ترکیه کنندی ای غنچه با لته آوردی دید کبری مثلد ر شیخ نظامی بیت چو طالع جهان نکردی
آرد به پیش * نشاید زدن کنده بر پای خویش و کل کنند نیر خورده فی مرد مخته و محنت
کشیده و کار جهان آزموده کمال بخندی بیت دلم ز زخم زبانه نکرده آزرده * که عاشق
تو بود کنده نیر خورده و کل کواه آورد آستین فی حاضر جواب وسوزی اثبات له سویار مولانا
کشوری در ثعت شریف بیت اطلس زربفت سلطان نیست فرس آسمان * شمال فقرش را
کواه رحمت اندر آستین * عشقی نیریزی بیت ز ساعد تو ز بس داغ آتشین باشد * کواه

گواه عاشق مسکین در آستین با شد ^و گواه او مغرب نیست ^و سوزنده صدق و حقیقت
 وادعاسند دلالت و ثبات یوق دیمکدر مولانا کاتبی بیت کر کویدت فقیه که زریست
 پاک این * مشنوک که آن کواهی او مغربی بود ^و کوتاه آستین ^و صورت صلاحه اولان اهل
 فساد زیر اسارق فراخ آستین اولور مسروق ستر و اخفا ایچون عز بیه اخذید القمیص
 دیر لر خواجه حافظ * مصرع * در از دستنی ^و این کوتاه آستینان ^و بین ^و کوتاه اندیش ^و
 صوکن صایز مولانا جامی بیت نوشته بدان نکته ^و جانک از * که ای کوتاه اندیش و دامن
 دراز ^و کوتاه بام ^و دون همت و بی غیرت و دخی اسرار و احوال افشا ایدیچی اوحد الدین
 اصفهانی بیت حال می خوردنم از روزن و سوراخ نشست * همه هم سایه بدیدندز کوتاه
 بامی ^و کوتاه بین ^و غلط اندیش و بی تدبیر کمال بخندی بیت بعهد قامت برکنده باد اچشم
 کوتاه بین * که چون ترکس نظر بر سر و بر شمشاد میدارد ^و کوتاه دیوار ^و ترکیه یا لیمی
 ایلحق دیدکاری مثلد کمال اصفهانی بیت کنه چرخ که بالا و دراز آهنکست * هست با همت
 عالی ^و کوتاه دیوار * به معنایه پست دیوار دخی دیر لر مولانا هاتفی بیت چه صفهای چرکه
 بهم داد دست * شد آن پیکران دست دیوار پست * چرکه سور کون آویدر ^و کودران ^و
 یعنی رفاهیت ابو المعانی بیت کشته ام در شهر عشقت از ستم بی خانمان * در زمان حسن
 دلسوزت ندیدم کودران ^و کور جدا خانه جدا ^و بر کسینه نک صحبتندن اعراض اولند قد
 ایراد ایدر لر مولانا جامی بیت مرده وزنده ملولم ز ملاقات رقیب * هست دیرین مثل
 کور جدا خانه جدا ^و کوساله از پشت میخ پرد ^و ترکیه ال قنادیله او چار دیدکاری مثلد
 ابو المعانی بیت برندان چرا میکند صوفی تو بیخ * که پرید کوساله از پشت میخ ^و کوش
 بدر شد ^و یعنی منتظر اولدی کذافی شرفنامه ^و کوش پهن کرد ^و قولق قبادر تدی
 خواجه حافظ بیت دوشم ز بلبل چه خوش آمد که می سرود * کل پهن کرده کوش ز شاخ
 درخت خویش ^و کوش بیفشرد ^و یعنی کوشمال ویدی کذافی شرفنامه ^و کوش خورد ^و
 مثله حکیم انوری بیت نه ز آسیب قضا کوش خوری * نه با مشکل فلاك درمافی ^و کوش دار ^و
 شرفنامه ده محافظه ایله معناسنه در امام مشهوری غافل اوله معناسنه در حکیم فردوسی بیت
 در آن دم که آسیب افکنی هوش دار * ساچوم آورد را کوش دار * فرهنگ میرزا شاه حسین
 وفایی ده بمعنی بدل کردن و عوض دادن مسطور در و جمع الغرض سروری ده بمعنی نژاد
 واصل و نهاد مرقومدر ^و کوش داشت ^و کوش دار مرقومک ماضیسی اولور محافظه ایلی
 معناسنه شکم خواجه سلمان بیت آسمان در حلقه خود کوهری میداشت کوش *
 ساخت امروزش برای آفرینش کو شوار * شرفنامه صاحبناک قولنی مؤید خواجه حافظ
 بیت ای ملک العرش مرادش بده * وز خطر چشم بدش کوش دار ^و کوش سرای ^و
 ایشتد و کن فهم ایدوب حفظ ایله نه دیر لر استاد * قطعه * دشمن در کت که نشناسد * حن
 داود رازبانک درای * رشک عیسی شودا کر کرد * مدحتت را بصدق کوش سرای
^و کوش رانوازش دادن ^و یعنی قولق چکمک حکیم شفافی بیت نوازش داد عرش دوستداری *
 به پیغام قبول کوش داری ^و کوش کناری کرد ^و سوزی ایهاملی سویلیدی خواجه حافظ

بیت کسی نیارد که بزودم زند از قصه ما * مکرش باد صبا گوش گذاری بکنند * گوش
کرد * نگاه ایلدی و فهم ایوب اکلدی کذا فی المحمودی بومعنا بیه شیخ نظامی بیت کلاغی تک
کبک را گوش کرد * تک خویشتن را فراموش کرد * بومعنا بیه در کوشش کرد دخی دیر لر
مولانا جامی بیت کلاغی کبک در کوشش کرد * خویش را هم فراموش کرد * کول او خورد
آنک حیلہ و آکنه آلدانہ دیه جک یرده استعمال اولنور کذا فی فرهنگ جهانگیری * کوله بار *
ارقه یوکی کال * رباعیه * آسوده کسی که عشق یاری دارد * از محنت و غم کوله باری دارد *
از قسم جاد باشد آدم نبود * آنکس که بغیر عشق کاری دارد * کون خری غایت احق
معنا سنه در کذا فی شرفنامه بعض نسخه ده کوتی دیمکدر * کون خری * کوتی لک شمس فخری
بیت روان و خور و سر کشته چشم بسته مدام * بود ز کون خری بر مثال کاو خراس * کون
خر را کیر خری یا ب * یرامزه یرامزلق کر کرد را بوالمعانی * نظم * هر که از مقدار خود افزون
شود * پند و نأد پیش حوادث میکند * این مثل در حق او راستایدش * کون خر را کیر
خری بایدش * بومعنا بیه * کس زن * دخی دیر لر کال اسمعیل بیت طمع چو منقطع آمد
ز کس بود کس زن * که خویشتن همه کمتر ازین و آن داند * کون فراخی میکنند * حدندن
زیاده خرج و صرف و سفاهت ایدن حقنه ایراد ایدر لر بوقعبیر ترکیه دخی مستعملدر کوت
ککلیکی ایدر دیر لر * کوه بکوه غیر صد آدم بادم میرسد * ترکیه طاع طاغنه قاوشمز آدم
آدمه قاوشمز دیر لر شیخ نظامی * قطعه * باور نکردمی که رسد کوه سوی کوه * مردم رسد
مردمی باور بکردمی * کوهی بود نم که باو کوه غم رسید * من مردم چرا نسیدم بکردمی
* کوه دلال * کاف عجمی ایله او غلان پازنکی شکم عورت پازنکنه دقش دیر لر مولانا
امیدی * قطعه * کفت حافظ فلان ماهیجه * همه درویش رسم بغرایی * کوه دلال و دقش
صد بار * بهتر از شاعری و منلانی * کوه را فرهاد کند و لعل را پروزی یافت * بری زحمت
چکوب چالشدی نصیب غیره اولدی ابوالمعانی بیت برده ام صدر نج وصلت شد نصیب
دیگران * کوه را فرهاد کند و لعل را پروزی یافت * کوه میخوردون میرود * یاوه کوی
و بیهوده کفتار حقنه ایراد ایدر لر مشفق در حق امینی * قطعه * پتیمی و منلا امینی *
که شهر از جفا های مه میرود * ندارند جز شعر خود توشه * که کوه میخورد داوره میرود
* کهن کیسه * خسیس و مخیل شیخ نظامی بیت کهن کیسه شد خاک پنهان شکج * که هرگز
برون نارد آواز کج * کویا کدرفت و سنک بست * اکلندی کلدی دیمکدر و صالی * مشهدی
بیت دل بمن میگفت کز کوه غمش آرم خبر * بینکیرد آن سنکدل کویا کدرفت و سنک بست
* کویست و چوکان هم * ایشته میدان دیمکدر اهلی شیرازی بیت زانجم کوی خوبی بردی
وازمه تابان هم * اگر خوردشید دعوی میکند کویست و چوکان هم * کویینک را دم گرفت *
سو پایچیدن سوز صادر اولدی کذا فی شرفنامه * کوی هفت راه * یعنی دنیا ایضا
منها * کهنه سوار * اشمش و یورتمش بابر شاه بیت اندر زمانه کهنه سواران یکی می
است * آنکودم قبول نفس میرتدی است * باب اللام المغتوحه * لب شیرین * میخوش
اولان نسینه در هر نه اولور سه شاعر بیت لب شیرین باده دیرین * چور ساندند کشت لب

۹۰
لب شیرین و لب و سنک فی خاموش اول دیکدر مولانا جامی در نعت شریف بیت بسکه از کوش
خسان در توتک * دارد ای خواجه ازین بس لب و سنک * بومعنایه همایون شاه * رباعیه *
هند و پستری دیدم اندر صف جنک * رخسان آواز آتش می شد کارنگ * کفتم صمازلعل لب
کام بخش * در خنده شد و گفت همایون لب و سنک * لشکر شکوف فی یعنی شجیع و بهادر
دلاور کذا فی الجمع لعل سفته فی یعنی می سرخ لعل ناسفته فی یعنی سرود شیخ نظامی بیت کھی
لعل سفته به پیمانه خورد * کھی کوش بر لعل ناسفته کرد فی باب اللام المكسورة فی لباس
راهبان فی یعنی سیاه رنگ و سیاهی کذا فی شرفنامه فی باب اللام المضمومة فی لعاب کوهی
یعنی کاغذ کذا فی شرفنامه فی لعاب کوزن فی صباح آید نانی ابوالعانی بیت دهانش
خشک بوده از تب و تاب * لعاب کوزنش می دادوی تاب * مجمع الفرسده بمعنی برق و تابش
آفتاب مسطور در فی لقمه خلیفه فی یعنی حلوائی سگری کذا فی شرفنامه فی باب الهم
المفتوحة فی مادر بخطا فی یعنی ولد الزنا مولانا جامی سبزواری بیت ای قدر خط نامزدی
بی سرو پای * نماز و سیه ناظن و مادر بخطای فی مادر جلب فی روسی انا لودیم کدر
عبید از کانی بیت حیرت بسی پدربند * مادر جلب است و کون دریده فی ماده کوزین
کرد فی یعنی فزارایدوب قاجدی کذا فی لغه المعتمرة فی مارا بمارها کن فی بزنی کند و حاله
قو کال بخندی بیت چند کوی شد بدریا اشک مر کانت کال * ای ملا متکررها کن
یکدمی مارا بما فی مارا فرو مکیر فی بزنی مزه لنوب مسخره به آله حسن بیک محزی بیت
مدعی مارا فرو کیر بدوری از وصال * او نمیدانده زوق هجر بهتر داردم فی مار خوردن
یعنی ریج و محنت چکمک کذا فی الحمودی فی مادر آستین فی برامز اولانی و با خود عدوی
صقله مقدر کنایه در مولانا هاتنی بیت مکن فتنه انکیر را همنشین * بساعده مننه ماردر
آستین فی مارا بدست دیگران کیر فی بوعبارت ایکی وجهه استعمال اول نور بری مصباحک
غیر بلر الیه و جوده کتور بری دخی مصباحکی کندک کورال الیه بلان طوت یعنی ایشیکی
غیره انامه دیر لراضد اقبیلند ندر فی مار شکم سوراخ فی یعنی نای کذا فی الحمودی فی مار
کزیده از ر پیمان میترسد فی برکسنه برنسنه دن متضرر اولسه هر کور دیکر او یله صابو شیخ
نظامی بیت رسم زرسن که مار دیدم * چه مار که ازدها کزیدم فی مار میخوری فی یعنی عم میخوری
کذا فی مؤید الفضلا بومعنایه خواجه سلمان بیت لعل روان ز جام ز نوش و عم جهان مخور
زین فلك زمردین هر چه مار میخوری فی ماکیان بردر کنند فی غایت بخندن کنایه در کذا فی
شرفنامه فی مانیر ازین عم کلاهی داریم فی بزنده اول ایشک الیزواری یعنی آبی بزده بیلور ز
* رباعیه * کویند جماعتی که راهی داریم * در کسوت عارفان کلاهی داریم * کرتاج و عد
کمال ایشان باشد * مانیر ازین عم کلاهی داریم * فی ماه دو هفته فی یعنی آیک اون دردی
کذا فی شرفنامه فی ماه سی روزه فی یعنی غایت آنچه ایضا منها فی ماه سی شبه فی یعنی
نا چیز و محو اولش ایضا منها فی ماه نو بروی او دیدم فی برکسنه برکسنه سبینه نفع کوزد که
ایراد ایدر لخواجه حافظ بیت عید است و موسم کل ویاوان در انتظار * ساقی بروی شاه
بین ماه و می بیار فی ماه نو بروی دوست دیدن فی ایش راست کل کدن عیارت در حالی عجم

بیت در شب عید ابروی دلدار دیدن خوش بود * ماه نواری بروی یا دیدن خوش بود *
و ماه نو کردن بروی دوست بی مثله سیغی بحاری بیت رسم باشد ماه نو دیدن بروی دوستان
ما از آن ابرو بروی دوست نو کردیم ماه و مبیناد مزد بی خیر کور مسون دیم کنایه در
مولانا هاتقی بیت بکرکان جنکیزی کار زد * مرا کرد نسبت مبیناد مزد بی متاع روی
دست بی متاع کیمیدر که اول صا تلی ایچون دکان یوزینه قوز لاره مولانا عرفی بیت تافریبد
ابلهاز از متاع روی دست * آسمان پیش از تو یوسف بهر بازار آورد * یالکر روی دست ده
دیر لطالب آملی بیت روی دست شوق من مشاطه حسرت شمار * آنکه بی کلا کونه روی
اشک را کلا کون کند بی مثل مالیدن بی ذوق دلبره واصل اولق خواجه سلمان بیت چو
شهد خویش خواهی از مثالش * ولی تاموم نستانی نمالش * بی محک زرایمان بی یعنی
بحر الاسود کذافی شرفنامه بی مرا از زیر لب پرسید بی کولکلو کولکلو کاسنر خاطر ماله آلدی
از سر پا پرسید دخی بومعنایه در ایکی مثل ده بو بیتده واقعدر اوحد الدین اصفهانی بیت
کی سخنی گفته یا دم از زیر لب * یا بمثل پرستی از سر پا کرده بی مرد این ابحیر نیست بی اول
بوایشک عیاجی دکدر عدم قدر تدن عبارت در وله ایضابیت درین باغ اگر لاله چینی وکل * نخواستی
شدن مردا بحیر عشق بی مردی راست کوی نیست بی ارک طوغری سو پلکدر شیخ نظامی
بیت ترا بسیار خصلت جز نکوی نیست * بکویم راست مردی راست کوی نیست بی مرکب جام بی
چاکیم بیچی آت کذافی الحمودی بی مرکب جم بی یعنی هوا بوجدن مراد حضرت سلیماندر
علی نبینا و علیه السلام خواجه سلمان * مصرغ * بهمن به پشت مرکب جم بر نهاد زین *
مولانا جامی بیت گر کشم در ته آن مرکب جم * که برون آورد از هند چشم بی مرکب خرعروسی
سکست بی بر خسیسک مالی وار ثلره ویا خود غیر پلره نصیب اولد قد ضرب ایدر لکال خندی
بیت چه خوش گفت آن نهادندی بطوسی * که مرکب خرعروسی بی مرز مبارک
مخوان تبارک بی بر نظام خلقه ظلم ایدوب اورادو اذکار مشغول اولد قد ضرب ایدر لک
بی مستکار بی کسکین شراب میر خسر و بیت زلبهای تنک جام لبالب داد خسرو را * اگر چه
می تنک بدست امام مستکار آمد بی مسند جم بی مرکب جم بی هوا دیمکدر کذافی شرفنامه
مشیه عالم بی یعنی آفتاب ایضامنها مغز پوسیده بی یعنی بی عقل شیخ نظامی بیت توای مغز
پوسیده سال خرد * ز کستناخی خسروان باز کرد بی بیدار مغز و تنک عکسیدر ایضاله بیت
نشمند بیدار مغزان روم * بهر فلک نرم کردند موم * بیدار هوش دخی بومعنایه در وله
ایضا بیت جهان دبه پیران بیدار هوش * چو گفتار کویند کرد ندکوش بی مغز تر کرد بی
یعنی سوز سواددی بی مغز در سر کرد بی یعنی خاموش اولدی بوابکی مثل دخی بو بیتده واقعدر
ایضاله بیت بکفت کسان مغز در سر کنیم * بگفتار شه مغز را ترکیم بی مغز قلم بی یعنی استخوان
بدن بابا فغانی بیت تا مغز قلم سوخته در تجربه عشق * بر سوختگان مرهم داغست دل ما *
بی مغز ما برد بی بز مصداق ویردی کذافی شرفنامه بی مقصود کن فکان بی یعنی حضرت خاتم
انبیاصلی الله علیه و سلم بی مقصوده عمر ولایت بی ولایت شیراز بی معنوده عمر ولایت بی دخی در ل
بی ملائک پی اند بی یعنی مبارک قدم ایضامنها بی من آسمان میگویم اور بسمان میگوید بی

یعنی ایشیدن سویلین آدمک جوانی فهم ایتمد که ضرب ایدر لر مولانا حسین هروی بیت
 دل از آسمان کرد با او خطاب * نبودش جز از ربهمان یک جواب * وله ایضا بیت رخت
 کفتم به ماند میا نم گفت چون مویست * سوال از آسمان کردم جواب از ربهمان آمد
 در من سنک فلاز پای سنک بیستم یعنی بن فلان ایله خصومته قادر دیکم مولانا کاتبی بیت نیست
 گردون بر کوب چرخ چندین خاک و سنک * لیک در میزان قدرت کم نمود از پای سنک * پای
 سنک اصلتک ترازونک ناقص طرفنه باغلد قلمی طاشدر عربیه رکوب دیر لپای سنک
 بودن عاشق اولمق معناسنه ده استعمال اولنور بو معنایه مولانا آصفی بیت مهربان بود
 میان همه خوبان شیرین * پای فرهاد ازین واسطه بر سنک آمد که مه پیشانی یعنی آنی
 صقر آت و صغرو سائر حیوانات یمن و سعادتله مشهور در طالب آملی بیت تبارک الله
 ازین اشهب ستان خرام * کدر حقیقت صحبت و ماه پیشانی که مهتاب نمودن یعنی
 میهوده کوی و هرزه کرد لکن کنایه در کذا فی الحمودی که مهتاب مینا یعنی افلاک کذا فی
 شرفنامه که می خط از رق کشیم یعنی شرابی طلوا میچام دیکدر کذا فی الحمودی که باب المیم
 المکسوره که ملک خدا بنده خدا یعنی حکم و قدرت خدا نکر فاعل مطلق اولدر شاعر بیت
 کو عاقلی مباش مقید بهیج جا * نشینده که ملک خدا بنده خدا که میر آلوده کن یعنی فاسقان
 و امر معروفه مقید اولینر کذا فی مجمع الفرس که منقار کل یعنی زبان ایضا منلها که مهرکیاه
 خورده یعنی خلق اراسنده مدوح و مقبول اولقندن کنایه در ایضا منلها شاعر بیت رخ تو چشمه
 مهر است و کرد چشمه مهر * دمیه سبزه خطت مکر که مهرکیاست که میان پاچه یعنی شور شدر
 معناسنه سیفی بخاری بیت نکار کله بر چک که دل سراچه اوست * تمام لذت عالم میان
 پاچه اوست * میان پاچه موضع معهود زنانه ده دیر لر میرم سیاه بیت میلم میان پاچه وی
 پیش کند * زیرا که میان پاچه زکس تنگتر است که میان پازدن یعنی جماع ایتک
 میان پای آلت رخله ده دیر لر حکیم سنایی بیت هر که پستان میان پای نداد اورا شیر
 نیست امروز میان عقلا خرز سران که میا می چنان کن که نه سنج سوزده که باب فی ترکیه
 شویله ایله که نه شیش یا نسون نه کباب دید کاری مثلدر مراد طرفینک مصاحبتن مساوی ایله
 دیکدر بو مناشبتله الحنی به ده میا می دیر لر اصلاح ذات البین ایتد و کیچون مثال اول شیخ
 نظامی بیت میا می چنان کن ز راه صواب * که هم سنج بر جا بود هم کباب * مثال معنای ثانی وله
 ایضا بیت میا می نه شاهزاده * فرستنده نه بل فرستاده که میان جست کرد یعنی عزیمت
 ایلدی مولانا هاتفی بیت بیغمای دهلی میان کرده جست * میان کرده جست و عنان
 کرده سست که میانگیری که کوشه با شترین بکلیوب خلقدن جرو سوال ایله نه دیر لر که
 اولورده کثرت استعمالدن مطلق جرار و سائل عالی اولمشدر مولانا کاتبی بیت میانگیری
 کیرمت عظیم مکن پیش * میانگیری عجب نبود در ویش که میخ قدم یعنی علایقندن منقطع
 اولوب منزوی و کوشه نشین اولقندن کنایه در کذا فی مؤید الفضلا که میوه دل یعنی سخن
 کذا فی شرفنامه اما مؤید الفضلا ده معنی فرزندان واقعدر بو معنایه عربیه ثمرة الفواد
 دیر لر که باب المیم المضمومه یعنی مخالفان ترا هست طبل زیر کلیم یعنی دشمنانک عند اولنر

انظهار ابدان مزل كذا في المحمودي استناد پيشه در بيت درين زمان نكردد کسی ز امرت سر *

مخالفتان ترا هست طبل زیر کلیم في مخالفت مال في يعنى سخی كذا في شرفنامه في مردار بسكان
اوليت في مكره و نسبه اهلنه ترك اولمقدن كنايه در مير محمد مؤمن بيت نحوه دولت دنيا
ز چرخ بد پرور * مردار بسكان فراغت اوليت في مرده ريك في يعنى آلت رجل بهشتي بيت
دامن چو بر کشيد عيان كشت تخت عاج * بنشست مرده ريك من انجا با حنشام في مرغ اين
انجیر نيست في بوايشك رجلی و بو مصاحتك اهلی دكلدر حكيم انوری بيت بروكه فكرت
تو نيست مرد اين دعوی * مكن كه خاطر تو نيست مرغ اين انجیر في مرغ دل في يعنى عقل كذا في
شرح المخزن في مرغ چمن في يعنى بلبل كذا في شرفنامه في مرغ سايمان في يعنى هدهد
في مرغ شبحوان في يعنى بلبل منها في مرغ شب و روز في يعنى آفتاب و ماهتاب ايضا منها
في مرغ كاذر فروز في يعنى پروانه ايضا منها في مرغ دار ايلیسی في يعنى مباشر فسق
و خورايضا منها في مزدور دیو في يعنى و بی فایده ایش استلینه دیر ل كذا في المحمودی
هر چه اجیر الشیطان دیر ل في مشت افشار في دست افشار معناسنه در حكيم سوزنی مصرع
ز مشت افشار بودی بوسه اورا بها في مشت بردر فش راحت نمی آید في برفقيرك بر
دولتمندايه مخاصمه سی اولد قه ضرب ایدر ل مولانا هاتفي بيت اگر بردر فش آوری مشت
خویش * کنی هم خود آزرده انكشت خویش في مشت درفشست في جنك و خصومت
اوزن ديمكدر سيبی بخاری بيت ای شوخ كفنس دوزكه بردی قرار دل * با غزه تو مشت
و درفشست كاردل في مشتی زیاد في يعنى مخالفتان كذا في شرفنامه ميشی بر آوج معناسنه در
مسعودقی بيت در دشت عم آه درون كردست سر كردان مزا * چون كردبادی آورد
در چرخ مشتی حاك را * و پر بلك معناسنه ده كلور مولانا امیدی بيت اعادی كدامند مشتی
لرازل * اقارب چه بي چشم و رو چون عقارب * بكمشت دخی دیر ل مولانا جامی بيت
قرص مه را پی بكمشت لثیم * بسر انكشت كرم كرده دو نیم * و بر مقدار معناسنه ده مشتی دیر ل
شیخ نظامی * مصرع * باتش بدل كشت مشتی شرار * صفت صبح در في مشك را كافر كرده في
يعنى صقالی آغردی كذا في شرفنامه في مشك فروشان في يعنى خوشخو اولمزل كذا في الجمع
في مشكل پسند في دكه نسبه بي بكنز مولانا لسانی بيت طور من راز آرز و بجد بتان مشكل
پسند * من بكامنودای این مشكل پسند ام كجا في مضایقه كرد في تكلیف ما لا يطاق ایلدی
كل بخندی بيت نمیدهد هفت كام ما ازان لب شیرین * چرا انك دلان میكنند مضایقه
چندین في مطوق میم في آلت ر جلدن كنايه در شیخ نظامی بيت آنچه درین ازین صوفی است
میم مطوق الف كوفی است في مفرد سوار في یا لکرا تلویعنی جنكه و یوله یا لکرا کیدن آدم
مولانا هاتفي بيت ز مفرد سواران دانند كار * ز لشکر رقم كرد پنجه هزار في موزه و كل في
يعنى كارد سوار و در مانده لك حكيم انوری بيت تادی مثل او مثل موزه و كل بود * اکنون مثل بود
او مثل موی و خیر است في موی و خیر في انك عکسی در موی و روغن دخی انك کبیر كذا في
شرفنامه في موشك دوانی كرد في ترکیه صمان آلتنه صو یوزیدر دید کاری مثلدر مولانا وحشی
یزدی بيت بتا راج بر ك در ختان زهر سو * کند موزی یاد موشك دوانی في موم نرم كردن یعنی

یعنی مشاؤون ایلد بلر شیخ نظامی بیت نشسته نیک دار مغزان روم * مهر فلك نرم کردند موم
 و مهردهان روزه داران و یعنی آفتاب کدافی الحمودی و مهرد از ششدر نیامد و
 مراد حاصل اولدی مولانا جامی بیت بشش جانب نشد کارش میسر * نیامد مهرداش
 بیرون ز ششدر و مهرد در ششدر انداخت و بر حادته پیدا ایدوب اورته په براقدی
 مولانا عرفی بیت نقش کچ بین مبار با عرفی * مهرد ناکه بششدر اندازد و مهرد در ششدر
 شرفنامه ده عاجز و فرو مانده معناسنه مرویدر و مهرد کل و کسر کافله یعنی زمین و قالب
 کدافی المؤید و الاداة و باب النون المفتوحة و ناتوان بین و یعنی حسو دوب خواه مولانا
 هاتنی بیت زمن ناتوان بین بود در حجاب * چو شب پر که کوری کشد آفتاب و ناخن
 زنی و یکی آدم اراسن افساد ایتک در قاضی نور اصفهانی بیت چو او سوار شود ماه نوزند
 ناخن * که در میان دو خورشید کرده غوغایی * و دخی بر مق چتامق معناسنه فیضی هندی
 * مصرع * میگرد ناخن زنی بر شمشین تاری ناخنی تر نکردد یعنی اندن نسفه اکسیر شیخ نظامی
 بیت بخش دست او صد بحر کوه * که در بخشش نکردد ناخنی تر و ناداشت و بی شرم
 و حیاه و له ایضا بیت چنین آمد دست از بز رکان پیر * که با هیچ ناداشت کشتی مکیر و نادان
 ده مرده کوی و دائما یعنی و بیهموده ستو ز سویاچی و له ایضا بیت خدر کن ز نادان ده مرده
 کوی * چو دانا پکی کوی و پر ورده کوی و ناصیه داران پاک و یعنی اولیا و صاحبان و اتقیلا
 کدافی شرفنامه و ناطور کجه و هر کنسه یعنی و بلا استحقاق تواضع و التیام ایدنه دیرلو
 میراوا لغاتی * مثنوی * نباشد کار مردان خود پسندی * که باشد از تواضع سربانندی
 بوده از تواضع کچه رنج * ولی نه همچنان ناطور کجه و ناف او بر غم زدند و محس وقت
 وجوده کادی کدافی شرفنامه و ناف من زد و یعنی نمله کوچکن بیله در کدافی بعض اللغه
 و نافه بوی و اضداد قبیلند هم خوشبو اولان نسنه وهم آغزدن چیقان بد رایحه شیخ
 نظامی بیت جها مجوی چون دیدکان نافه کوی * چو نافه کند خویش رانافه بوی و نافه
 مشک یافت و مشهور عالم اولدی کدافی مؤید الفضلا و ناله در لب شکست و مراد حاصل
 اولدی شیخ فیضی هندی * مصرع * بیم تو بر لب شکند بانک رعده و نامش بر آب نویس و
 آدینی اکه خواجه کمال * مصرع * نوشته گفت نام دریا بر آب و نامش بریج زند و آدینی اکر شیخ
 نظامی بیت به از شاه بریج زند نام او * نیارد درین کشور آرام او و نامش بریج کارید و مثله
 حکیم انوری بیت من از وصلت فقع تا کی کشایم * که تو نام به بیج بر میکماری و نامش بریج نویس
 مثله کمال بختدی * مصرع * نویسیک از تغافل نام بریج و نامه را ترساز و تهی مکتوب
 کوندرمه کمال جندی بیت کمال از خون دل ترساز نامه * سلام خشک چون نتوان قرستاد
 و نامه سیاه و کهنکار با فغانی بیت بهر تودر متاع خود آتش زدیم لیک * رخی بحال نامه
 سیاهی نمیکند و نان در روغن افتاد و زحمت و مشقت سر نعبته و اصل اولدی بیت چو
 عشق کله پزر کردن افتاد * دلا خوش باش نان در روغن افتاد و نان کور و خستین
 و کفران نعمت کدافی بعض اللغه و بن و نمکدان شکست و یعنی حرام میکه چالشندی کدافی
 فی شرفنامه اما معنای ترکیب طوزا تمکه با قدی یعنی حقوقه رعایت ایتدی دیمکدر و ناوک

اندازادب فی اعجاز قنده مجاز امری و معلم معناسنه در حکیم خاقانی بیت من که طفل آن
دبستان معانی پرورم * عقل کل آنجا نباشد تا وک اندازادب * مولانا عرفی بیت من که باشم
عقل کل را تا وک اندازادب * مرغ اوصاف تو از اوج بیان انداخته * عرفی شناس اولنو
بویته معنای استقهای ویرلر اما ترجمه عبارت اولی او زن استقهای اولماق اقتضای ایدر
فی تا وک سحری فی یعنی بد دعا کذافی شرفنامه فی نبیره رز فی یعنی شراب خواجه سلمان در
نعت شریف بیت مردود تو شد نبیره رز * زانست سرشک دیده تا ک فی زکدا فی یوز
قرار دوب شی استین خواجه آصفی * مصرع * میشود هر دم بحسن روی او کل زکدا *
فی زکیسه سقف چرخ فی یعنی انجم کذافی محمودی فی نسل ادم فی سیاه اوزم شرابی کذافی
شرفنامه فی نظر بار فی صاحب بصیرت خواجه حافظ بیت کمال دلبری و حسن در نظر
باز نیست * بشیوه نظر از نادران دوران باش فی نظر را آب داد فی کوزی آیدین اولدی
عربییه قری العین دیرلر سو نمکدن کوزیا شد و غنه اشارت در مولانا صائب بیت ز سیر
باع نظر آب میدهد شبنم * بعد لیب کلوی در پده می ماند * طالب آملی بیت چه نظر آب
دم از کل رخسار وجود * ما که در دامن زلف عدم آویخته ایم فی نعل در آتش نهاد فی یعنی
سحر ایلدی مولانا مجد ظهوری بیت باعل لب نعل در آتشم * بکشتی میمده قلندر و شبنم
میر خسرو بیت خسرو بر آه کرم ز آتش نهاد نعل * در هر زمین که از سم اسبش نشان نماند *
فی نعل را در آتش داشت فی مثله خواجه حافظ بیت در نهادن خانه عشرت صنی خوش
دارم * که زلف و رخ او نعل در آتش دارم فی نعل در آتش کرد فی مثله خواجه سلمان
بیت بیقرار از دست اسبان سکن کوی سکن را * باد پایان نعل را کردند در آتش مکر *
نعل در آتش انداخت فی مثله مولانا جامی بیت ابروش پی هزار سرکش * انداخت نعلها
در آتش فی نفس آباد فی بیاض جگر و بوش بو کر شیخ نظامی بیت در نفس آبادم بیسوز
صدر نشین کشت شه نیروز فی نفس کل فی یعنی عرش مجید کذافی شرفنامه فی نقد شب
در میان فی مغشوش اولان نسنه کمال اسمعیل در صفت دوات بیت سم او نقد است لیکن
نقد او شب در میان * خلقتش نور است و اما حشو او نور ظلام فی نقد شش روزه فی کائنات
یعنی جهان و ما فیها کذافی شرفنامه فی نقد ناروا فی کچمزاقچه و التون نظام استرآبادی
بیت پای قبول باطنیت همچو ظاهرست * کان ز رک روی بست چو از نقد نارواست فی نقش
او بحوان فی انک عجب حالتی کور خواجه سلمان بیت ز آب دبه هر ساعت نو پسم نامه لیکن
تو حال مانمی پرسی و نقش ما نمیخوانی فی نقش بر آب زد فی عجب ایش ایتدی خواجه
حافظ بیت نقشی بر آب میزنم از کربه حالیا * تا کی شود قرین حقیقت مجاز من * و حیل
و خدعه معناسنه ده استعمال اولنو در مولانا امیدی بیت فلك بر آب نقشی زد ولی بود *
چون نقش روی آبش بی بقا بود * و مراد اوزن اولوق خواجه حافظ بیت خط ساقی کرا زین
گونه زند نقش بر آب * ای بسا رخ که بخونابه منقش باشد فی نقش بر در حجام فی بی فایده
و بی اصل و فصل کمال بخندی * قطعه * نشسته بر در حجام دیدم آن مه را * به رخاں دگر
گفتش ز بعد سلام * اگر تو آدمی اعتقاد من اینست * که دیگران همه نقشند بر در حجام

حمام و نقش بست و صورت و یردی مولانا هانی بیت پس آنکاه نقاش بهزاد دست *
 ز نام نکویش درم نقش بست * شرفنامه ده بخیل معناسنه در و نقش زباد و
 شرفنامه ده اسم بلا مسمی و مجمع الفرس ده کور ملک قابل اولیان نسنه بومعنائی موید مولانا
 محمود بن عین بیت الحق لسان نقش زیادان دهان تست * موهوم نقطه ایست نه پنهان نه
 آشکار * آخر نسخه زده زرد اوینار کن زارده کن نقش که آتان غالب اولور ورهنی آلور و نقشش
 بحرام یعنی قیافتنه دگر کدافی شرفنامه و نقش فلان ندارد یعنی فلانک خصمی و یا خود حریفی
 دکلدر سمرقند بلراد اسیدر ریاضی سمرقندی بیت زاهدان گوشه محراب غنیمت گیرند *
 که ندارد خم ابروی بتان نقش شما و نماز او برد و آکا تعظیم ایتدی مولانا کاتبی بیت
 ابروی چون هلال تو کربله ام نمود * کی برفلک برند ملائیک نماز من * زیاده تواضع ایچون
 اکلاکدن کنایه در خواجه سلمان بیت در خاک بوس ماه و سپهرش نماز برد * زانروی ماهماکی
 و پشت فلک خمست و نمازی کردند و یعنی پاک ایتدیلر وله بیت تا نمازی تکی خرجه بزدی *
 قدح * چون صراحی نتوان پیش صنم برد نماز و نمکچش یعنی نمونه و تور فنده مولانا عارفی
 بیت چکومت که مجام چه مایه لذت داد * کزیده تور نکش نمکچش تسلیم و نمک حرامی کرد و
 طوزا تمک حقن بلدی مولانا هاتفی بیت بخم باده نمک محتسب ز حامی کرد * باهل میکره
 آخر نمک حرامی کرد و نواله بر شاخ او بخت و بر کسنه مقدمات سخاوت ایدوب بعد بخل
 کوسترسه تعریفنده ایراد ایدر لر اوحد الدین اصفهانی * رباعی * کل شرم بمن بیچ روی نبرد *
 ازلاله بحالت سرموی نبرد * سب غنچه ازان نواله بر شاخ او بخت * تا کربه بید باز بونی
 نبرد و نور او کرد و آنک لذت آلدی طالب آملی بیت خراب باده بیرنگ و بوی عشق شوم *
 که مست نشوه او نور بخمار نکر دنور لغتده تور فنده میوه در حکیم شفا بی بیت نه مانده
 دکان کسادی که دل ماست * هرگز نکند نور بازار روایی و نوکیسه یعنی یکی دولت بولش
 امیر یاد کار بیت برنت پیراهن کتان ز تحریک نسیم * هست چون نوکیسه لر زنده بر بالای
 سیم و نه مارست و نه ماهی و محبت وعداوتی معلوم اولیان آدم حقنده ایراد ایدر لر حکیم
 انوری بیت بمار ماهی بمانی نه این تمام و نه آن * منافق چه کنی مار باش یا ماهی و باب النون
 المکسوره و نشین دیو * یعنی دنیا کدافی شرفنامه و نکران باش و حاضر اول خواجه
 حافظ بیت مرغ دل باز هوا دارکان ابر و بت * ای کبوتر نکران باش که شاهین آمد * بویبتده
 لازمی ایله تعبیر اولمشدر وله بیت آن یار که کفتا بتو ام دل نکرانست * کومیر صم اینک سلامت
 نکرانم و نعمت تو جذرا صم یعنی نعمتی کسه کور من و نعمت تو از هشت بهشت و مثله
 کدافی شرفنامه و نکوی کن در آب افکن و ترکیده ایولکی ایت صویه براق بالق بلنر سه خالق
 بیلور دید کاری مثلدر کمال بخندی بیت چشم تر خاک درت جوید فکن درد امنش * مردمان
 کویند نکوی کن و در آب فکن و نهی در نورد و یعنی بی نام و نشان ایله کدافی اصطلاح
 الشعرا و نیت من کردم روزی دیگر بود و بن سعی ایله وجوده کتور دم غیره نصیب اولدی
 شیخ نظامی بیت مثل زد کزک چون روبه و غابود * نیت من کردم و روزی ترا بود و نیم ته
 کردن و ته کسر تاء مثناة ایله ایکی پان اتمک مولانا هاتفی بیت یکی نیم ته کرد قصاب وار *

یعنی قوج جنبکی در آن کارزار باب النون المضمومة فی نزل پرستند * یعنی نعمت خوارودخی
 طالب نعمت و دوستدار بهشت کدافی شرفنامه فی نقل نور و زوی فی یعنی مستان کدافی
 محمودی فی نکته برو گرفت فی اکاطعن ایلدی خواجه حافظ بیت حافظ جواب لطف
 ز نظم تو میچکد * حاسد چه کونه نکته تواند برو گرفت فی نوشتار و که پس از مرکب سهراب
 دهند فی مجلس لطف و وقت سز کرم اولند قلم ضرب ایدر لر باب الواو المفتوحة فی و خوردن
 راست کلمه مخلصی بد خشان بیت بروی او که آمده چون مد آه کج * تا واء مردمان
 نخورد کرد راه کج * وقوجنق معناسنده استعمال اولنور خواجهی کرمانی بیت کر خلق
 جهان بکشتتم برخیزند * من میخورم و زهیچکس و نخورم * بومعنایه عربیة انفعال دیر لر
 محمد بدرالدین ظهوری بیت بده تاد رین دامگاه مجاز * ز کجشک من و اخور دشا همراز
فی واز کونه است کار هند و آن فی نام عقول وضع اولند قلم ضرب اولنور بو مثل باب الکافه
 تقدیم کار ایله ذکر اونمشدی را فی الحروفک تصرفی اولیوب نسخه لده کورلدیکی اوز ندر
 مولانا هاتنی * مثنوی * نترسی ز خرطوم بیلان مست * که او آستین است خالی ز دست
 دمی دارد از پیش خرطوم نام * بودواژ کون کار هند و تمام فی و اسوخت فی عشق و هوسدن
 فراغت ایلدی استاد بیت از سرکوبت گذشتم چشم خود راد و ختم * تا بدانی از تو نوکل
 عاقبت و اسوختم * دیگر * مصرع * نام و اسوختکی بر دم و رامش کردم فی و ارستکی فی مثله
 شیخ نظامی بیت کهی و ارستکی بر خویش بنده * میان کریه بی دردانه خندد فی و ایافت فی
هر جهتدن کمال بولش مولانا کاتبی بیت آنکه اوراه ترا وایافته * در طریقت با شد
 او وایافته فی وجه در خورزد فی صفتنه لایق سویلدی خواجه کمال بیت هر که خورد شید
 خواند روی ترا * مثل بس بوجه در خورزد فی ورق بگردان فی فارغ اول میر حسن دهلوی
 بیت سخنوران چو حدیث سمنبران خوانند * حدیث تو چو در افتد ورق بگردانند فی ورق
 را باز آفکن فی مثله خواجه سلمان بیت از حسن کل بکلی باز آفکند ورق را * کر بر شمال
 خوان یکدیره آن شمائل فی ورق دیگر فی مثله شاعر بیت نرود کوش کل فغان ترا * ورق
 دیگر ای هزارچن فی ورق را باز گردان فی مثله خواجه سلمان بیت صفحه روی ترا دیدیم کبارکی
 بادورق باز کرد از کل و از یا سمن فی و عد میان تهی فی اصلی چیقمان و عد * مصرع *
 میان تهیست همه وعد های تو چو کر فی ولد الزنا فی یلدز بوجکی حکیم خاقانی بیت
 ولد الزناست حاسد منم آنکه طالع من * ولد الزنا کش آمد چوستان یمانی فی ولد الزنا
 کش فی سهیل یمانی دید کاری کوکب در که طلوعند یلدز بوجکی قیریلوب بردانه قالمز کدافی
 مشکلات بو معنایه بیت کوید که سهیل راد هم تاب * کذب ولد الزنا به بیند فی باب الواو
المسورة فی ویرانترز نبریز است * برنسنه نک زیاده خراباغندن کنایه در منلا و قوعی نبریزی
 بیت وقوعی کر بلا تسکین دردم میدهد ورنه * دل از حسرت نبریز ویرانترز نبریز است *
فی باب الواو المضمومة فی و شاق * غلام ساده رو حکیم خاقانی بیت و شقی ده کد در برم کیرم
 با و شاقی که در برش کیرد فی باب الهاء المفتوحة فی هادی مهدی غلام فی یعنی حضرت
 سعید الانام علیه افضل الصلوة و اکل السلام کدافی شرفنامه فی هر بزبای خویش او بزند فی هر

هرکشی عملندت مسوئلدرا بوالعافی * قطعه * جزای کار خودیابد در آخر * کسی باخیر
وشر آمیخته باشد * ندیدی در جهان دکان قصاب * که هر زپای خود آویخته باشد * هر چه
کاری بد روی * ترکیه هر کس اکه و کین بچهر دید کارید رحضرت مولانا بیت هر چه کاری
بدر روی آن آن تست * ورنه این بیداد بر تو شد در ست * کمال بخندی بیت زمین
بجرعه به آب تخم عشق بکار * که خواهی آن درود در جهان که میکارد * هر چه مخوری
یعنی بود * طعام فضله سی بعض نسخه ده ذخیره یه یعنی دیر لمراد پنلین نسنه یعنی اولور
دیگر در شیخ نظامی بیت مخور غم ز صیدی که تا کرده * که یعنی بود هر چه ناخورده * هر زه
درای * بولدیغی سوزی سویلینه دیر لروبی فائده ایش اسلینه دخی دیر لرشاه اسمعیل محاربه سنده
امیدی دیشدر بیت درای چرخ ز دبانک مخالف * پشیمانست ازین هر زه درای * هر زه خند
دائما یعنی کوان آدم ابوطالب کلیم * مصرع * بر تنک ظرفست مینا هر زه خند افتاد جام *
هر کس مصباحت خویش نکومیداند * معناسی ظاهر در کمال بخندی بیت نا حکام مصباحت
من هوس روی نکوست * هر کسی مصباحت خویش نکومیداند * هر کار رسمی دارد *
هر نسنه نک بر اشغی وارد در محمد عصار بیت زمهرت کر چه شد مجنون و شهید است * ولی
هر کار رسمی هوید است * هر که سبک رامیکشد او میکشد * ترکیه ای تی اولدن نه سو ریدر لر
دید کاری مثل را بوالعافی * قطعه * دوش دیدم در سر کویش رقیب * بر سرش سنگی
زدم آرزده * کشته دوشم بار و گفتند این مثل * هر که سبک رامیکشد او میکشد
* هر هفت * آرایش وزینت کدافی فرهنگ میرزا ابراهیم * هر هفت کرد * زینت کرد
مولانا جامی بیت کنیزانی همه هر هفت کرده * بهودج در بس زربفت کرده * هزار میخی *
فقراودر ویشانک سراپا نکند لوخر قهسی ودخی بنک بنک منقش بر نوع فاشدر خواجه
سلمان بیت دوتویی فقرا جامه ایست کز عظمت * هزار میخی افلاکس آستریانی * وله
یعنی اول بیت این دلخ هزار میخ نه * تو * پوشیده بحانقاقت افلاک * هزار نقش براد * یعنی
بیک در لو صنعت کوستر کدافی شرفنامه * هفتاد و سناخ * فرق ضاله که یمش یکی فرقه در
کدافی محمودی * هفت اصل * یعنی اطباق سبعة زمین کدافی شرفنامه * هفت پیکر
در سفر * یعنی سبعة میان ایضامنها * هفت تان * یعنی اصحاب کهف ایضامنها * هفت
خوش * معادن سبعة دن دوزلش کرزو کوس و تقان حکیم فردوسی بیت یکی کرزشش
پهلوی هفتخوش * که میرمخت مغز سرانرا بکوش * هفت خراس * یعنی هفت آسمان کدا
فی شرفنامه * هفت خط * هفت اقام ایضامنها * هفتخوان * رستمک بر مخصوص و مشهور
جنکی در دیر که اول کون یدی نوع سر سباع صور تنه دوزلش کرزو آلات حربله جنک
ایدوب تورانیلردن بحساب پهلوان هلاک ابلشدر خواجه سلمان بیت رخت میان بسته
نهد بهردام ودد * بکنخوان که شرح رزمکه هفتخوان دهد * هفت رخشان * سبعة میان
کدافی شرفنامه * هفت طارم * هفت فلك منها * هفت فرش * هفت زمین منها * هفت
محیط * هفت فلك * هفت قطع * هفت زمین منها * هفت نه کرد * یعنی کندوی دوزوب
قوشدی استاد بیت آن حسن روی جهان زیب دلغریب * چون ماه مهر لعه خودش کرد

اگر دعت نه که همان بود همین بود که لازم اولان نه ایسه اولدی کمال خندی بیت حاجت بی
 و نقل نشد مجلسی از آن که لب بشکر خند همان بود همین بود که همان خرسیمه برد راست که
 دید بکیمز اولرسه اسکی حال حاضر در ترکیه قره اشک قبوده دید کاریندر ابوالمعانی بیت
 کرباسخن زور در قیب زور رود که ظاهر شود این مثل خرسیمه برد که هم پیاله که یعنی یاران
 طالب آملی بیت می در کفست طره معشوق کو مباشش که ما را پیاله هست اگر هم پیاله
 نیست که هم دزدی نالد هم کاروانی که ترکیه اولوی اولدر هم بله اغلر دید کاری مثلدر
 خواجه آصفی بیت دلم بردی بصدر زاری می نالد ز افغانم که دیدست الله الله دزد نالد
 کاروانی هم که همد استان و همد استان که یعنی مطابق حال و موافق احوال اولنره دیر کمال اسمعیل
 بیت بهره کرد از خاطر قضا همدست شد با او که بهره کرد اندیشه قدر همد استان
 آمد که همدوش که برابر معناسنه لغت عامدر طالب آملی بیت ناله رعده که همدوش فغان
 دل ماست که تار زیر است که در ساخته با تاریم است که همسر طاوس طاوس است که
 هر جنس جنسیله و هر کشتی اقرانیله شیخ نظامی بیت مرا چون من کسی ناید بناموس که باشد
 همسر طاوس طاوس که همکنان که ندماور از داران مولا ناهانغی بیت چو مجلس تهی شد
 ز نامحرمان که کهر ریخت در دامن همکنان که بو بیتک معناسی اوزن میک سکونیه در اما
 بعضی رده جمله معناسنه کلور اول محل میم مفتوح اوقنور که همین سنکست و پشت بام
 قرشی که بر مصاحتک حصو لنمدن مایوس اولوب عجز ایله تکرار عزیمت و مباحثرت اولند قهر
 ضرب اولنور مولا نابینایی مقول طائفه سی شهر نسفه هجوم ایلد کلونده بر طام اوزرندن
 طاش آتوب بو بیئی اوقور منش بیت مدد میخوام از سلطان عرشی که همین سنکست
 و پشت بام قرشی که قرشی شهر نسفک نام قدیمیدر که هواجوی که یعنی عاشق و طالب دخواه
 کمال اسمعیل بیت چاوش ناله در همه آفاق بانک زد که وای آندلی که هست هواجوی خوشدلی
 که هوا کرد که یعنی پرواز آوردی مولا تا جایی بیت مجوی حالت مستان که بانک هی هی او که
 که مرغ وانس هوا می کند از آن هی هی که هوای خفتان پوش که یعنی بولونلی هوا کذا فی
 شرفنامه که هوای سنجاب کون که مثله ایضا منهای باب الهاء المکتوره که هندوی جان بر میان
 بنده فر مانبر که کمال اسمعیل بیت پیش زبان تو تیغ هندوی جان بر میان که ای قلت بر
 دوات طوطی هندوستان که هندو قول معناسنه اولدیغی بو بیتک تصریح اولمشدر خواجه
 سلمان بیت فرخ آنست که لای شهنشاہ شود که مقبل آنست که او هندوی سلطان
 باشد که هندو زاده که یعنی بد اصل و نا جنس وله بیت از بد اندیشست که هندو زاده است
 این مباشش که چون توان بوده خلاف سنت پیغمبری که هندو که مخصوص صیله اهل هندک
 کفره سنه اطلاق اولنور بو سبیدن اساری سنه اسم جنس اولمشدر میر خسرو بیت
 خود کام دلی دارم دیوانه مهر و بان که یارب که مباد این هندو مسلمانرا که هندوستان فیله
 بندند که سنک دید بکک اولنردیم کدر کمال خندی بیت کمال زلف بتان که خیال می بندی که
 مرو بخواب که هندوستان نه بندد فیله که هیچ کان که بوش پلر وله بیت چو کارا و بیمان
 و دهان اوست زنجیم که کرم فرشته اعمال هیچ کان نویسد که هیچ کان همه کار که ترکیه پلر

۱۱
 پلراوگر دیدکاری مثلدر شهیدی قی بیت کشتم ز هجر بلاها بوصول کارندارم * زکوی
 عشق منم هیچ کاه همه کار و هینا هین بی ستاب و عجله مثالی حکیم انوری بیت رخنه کرد
 حال نظم مرا * در چنین دار و کیر هینا هین بی باب الهاء المضمومه * هورا و کشته است بی طالی
 نحو ستاد در کوهور بی بو زن نور طالع معنا سنه در حکیم فردوسی بیت زیبترن فزون
 بود هومان بزور * هنر عیب باشد چو بر کشت هور و هوش ربای بی حیرت معنا سنه
 مولانا جامی بیت ای درین کارگاه هوش ربای * روز و شب چشم نه و کوش کشای و یاب
 الیاء المفتوحه * یاد هندوستان فیل کرد بی اونو دلمس نسنه نک شوقله مذاکره سنه
 ایراد اول نور مثلدر باب الزاده دخی ذکر می رو را یلدی امیر سهیلی بیت ز سودای میخانه
 رفتم ز جای * ذکر یاد هندوستان کرد فیل و یار فروش بی معنای اضداد ایله استعمال
 اول نور بری و عایه خلاف ایدوب و دو سنی سهل شینه صا تر بری دخی دو سنی مدح و تعریف
 و حسن حالن توصیف ایدرد می کند ز سینی بخاری بیت سگ تو بر همه عالم فروخت سینی را *
 چرا که یار فروشی طریق یارانست و یار نو بهار ست بی ایو کون دوستی دیمکدن کنایه در شیخ
 نظامی بیت زنی نوکن ای یار هر نو بهار * که تقویم پارینه ناید بکار و یمان بی لوندانه دیمکدر
 سینی بخاری بیت روان راه تو درهای اشک ماهمه روز * تو همنشین به یمان کوی خود هر شب
 و یک انداز بی درست اوق آبی که قادر انداز معنا سنه کمال اسمعیل بیت بایک اندازی
 کلکت نیر چرخ کردم زند * همچو سو فارس زبان بیرون کند کردون ز کام و بکبارگی بی بدعا
 قصد اولنوب بردنی کلیمه وردنی اولیمه معنا سنه خواجه آصفی بیت بارها از آستان رفت آمد
 آصفی * میرو داین بار دیکرم ولی بکبارگی و پیکانه کوی بی معنی مؤمن و موحد میر خسرو بیت
 پیکانه کو کسی باشد که او ترک کسی کیرد * نه آن بچان نا کس که از کیس و کسا کوید و یک برویک
 روکن بی ایشی عوق و تأخیر اینه بر طرف ایله مولانا هاتنی بیت یکی بسته تیغ دو بر میان *
 که یک رو کند قصه رومیان و یک تنه بی عسکردن جنکه یا لکنر چیقان آتا و کمال اسمعیل
 بیت ستاره کرچه فراوان بود ز پشت دهند * چو یک تنه روی آورد در و سوی پیکار
 و پیکه تاز بی مثله مولانا هاتنی بیت زهر دو طرف بیکه تازان نیز * کشاندند برهم کان ستیز
 و یک دینار بی بر منقور مولانا جامی بیت ز درم سکه تو بر کارم * که بصیرند زیک دینارم
 و یک رویه بی بر کره معنا سنه محمد عصار بیت همه بکرویه بر کردند از آن پشت * از ایشان
 هر که امید و می کشت و یک دست جامه بی معنی سرتا با کدافی مشکلات بو معنایه شیخ
 نظامی بیت شه نشاه چون دید از اندیشه کج * بفرمود تا جامه دستی ز کج و یک عنایت
 قاضی به از هزار کواه بی بر حایت و نظر عنایت بیک سعیدن بکدر ابوالعانی در توحید حضرت
 باری جل شانیه بیت هدایت تو مرا بهتر است ز علم و عمل * که یک عنایت قاضی به از هزار کواه
 و یک قلمه بی معنی باشند باشه مولانا هلالی بیت ملک معنی از آن تست همه * این قلمرو
 راست یک قلمه و یک نکته همین باشد بی آکلینه بر اشارت پتر کمال بخندی بیت گفتار
 کمال ارزد هر بیت بدیوانی * یک نکته ازین معنی کفتم همین باشد و یک نشست بی یار
 مولفق و دوست مناسب کدافی شرفنامه و یک نیم نهاد بی فارغ اولدی و بر طرف ابتدی

خواجه آصفی بیت ما پستراحت که بیک نیم نهادیم * بالین اجل راستسایم نهادیم * کاهی
هرتیب واحضار معناسمه اولوزوله ایضا بیت بوی دل بریان و کباب جگر آید * ما بهر
سکت هر دو بیک نیم نهادیم * یکی خورد * منفعیل اولدی و آلندی سیفی بخاری بیت
میخواست خورد دوسه بوسه * چون رقیب رایکی خورد از من * باب الیاء المنکسوره *
* یله کردن * صالی و یرمک شیخ نظامی بیت تماشاکمان رفت ازان مرحله * عنان کردن
سوی صحرا یله * و طواری اوتیه صالمق مولاناهاقی بیت دایم کله بان بعیش میکشت * کرده
کله رایله در آن دشت * یله آمد * آشاغی کلدی ابوالمعانی بیت دیده از دور آنداز جانی
* آمد ز کاخ بالایی * یله کند * یعنی فداییدر حکیم فردوسی * مصرع * کم هر چه دارم ز ایشان
* باب الیاء المضمومه * یوغ آرد بر سر من * بنی بلایه او غراد را بوشکور بیت کز آید
به پیش تو کویم دروغ * دروغ اندر آرد سر من به یوغ * ابوالمعانی * مصرع * به یوغ آرد سر
عاشق هوس را * دفتر ثانی من لسان العجم مفردات اسمایا ننده در * رای معنی آرای
از باب فطنت و دها و ضمیر آفتاب تنویر اصحاب خیرت و ذکایه مخفی و مستور دکلدر که
لسان زاکت عنوان فارسیه حروف هجی * ظر و فدن سکر حرف مستعمل دکادر تکم
اهل معارف کبری بو قطعه لطیفی چکیده قلم مشکین رقی قلمشدر * قطعه * هشت حرفست
آنکه اندر فارسی ناید همی * تا تماموزی ناشی اندرین معنی معاف * بشنوا من تا کدامت
این حروف ویاد کیر * تا و حا و صا و و ضا و طا و عین و قاف * * نثر *
لکن اگر چه او ایئل کله ده واقع اولوز قصد اولنش ایسه حرف ذال معجه دخی او ایئل کله ده
با بکیر اولوز او یله اولسنه طقوز حرف ساقط عن الاستعمال اولوز و ذال معجه او اخر کله ده
واقع اولشدر زیر آمد خولی اولدیغی حاله علامتی ماقبلنله حرف علت ساکنه واقع اولمقدر
محلنله تفصیل اولنور انشاء الله تعالی اما حرف صاد بعض محلله سیننه و حرف طا تاء مثناته
ابدال ایله استعمال اولنور و حروف مرقومه او ایئل کلماته واقع اولسه عربیدن منقول
ویا خود غلطت عوام اولوز درت حرف که بونلدر * ت ذ ض ظ * او ایئل کلماته واقع
اولوز بعیددر بونلدرن بدل بودرت حرف * پ چ ز ک * لغت فارسیه کئی در علامتلی
او چر نقطه در آنکله بیان و تلفظه مخارجی عیاندرو فرس قدیمه ایکی حرفی دخی بحمی
استعمال ابلشدر بری * ف * و بری * ق * در فایه شده ثقیله و قافه غین معجه مخرجه
قرب حرکت و یرمشلدر لکن چندان مستعمل و متداول و استادان متأخرین لسانلرنده
مستعمل اولدیغندن عندار باب اللغة مطروح دفاتر و متروک ماثرفانمشدر بودخی معلوم
اوله که ابدال حروف بوزبان لطافت بیانده جائز و شایعدر مثلاً فایی بایه وزایی سیننه
و طایی تایه و وایی بای موحدیه تبدیل و استعمال ایدر لر هر برینک محلی کلدکه بیان
اولنور انشاء الله تعالی بودخی معلوم اوله که اسم درت نوع اولوز اول مصادردن مشتق اسم
فاعل و اسم مفعول و صیغه امر و بوکا مثال ثانی اسم مرکبدر ایکی کله دن یا خود بر کله
و بر حرف و یا ایکی حرفدن بونوع اسم زمان و اسم مکان و اسم آلتلرده اکثر واقع اولوز ثالث
منقولدر که معنای عام ترکیبیدن معنای خاص علمیه نقل اولنش اولوز رابع اسم جامددر که

جا مذکره اصله نه بر صیغه دن ابشتقاقی وار درونه خود ترکیب اولمشدر بحق واضح اول
اسمی موضوعی اولدینی معنایه دلالت ایتمک ایچون وضع ایتمشدر بودخی ایکی جنسدر
برجنسی موضوع له اولان نسنه نك اصله دلالت ایدر و برجنسی دلالت ایتمیوب بحق موضوع له
اولدینی معنای افاضه ایدر و انواع اربعه نك مشهور و متعارف اولمیا نلویته و لغه مشترک و معانی
متعددده به استعمال اولنانلره اطلاع فقیر حاصل اولدینی مرتبه مشا هیرشعر او اساطین
قصه نك پرر بیتلری استنشهاد اولنوب اثبات مدعایه بذل قوت عاجزانه و صرف قدرت
قاصرانه اولمشدر بودخی ارباب اولوالالبابه خفی اولیه که تحیر اولنان لغات میانده آب و نان
مقوله سی نجه لغات معزوفه ترقیم اولمشدر اگر چه اولمقوله نك ایرادنده چندان فایده
ملاحظه دکدر لکن اول قسم لغتک معنای معلومندن غیر معنای مشهوری وارد کده معنای
آخر له بعض محله استادان ذکر اولمشدر در آندن ماعد مقصود فقیر بو کتابک مالی جمله یه
جامع اولمقدر که خارج از تحیر لغت قالمیه حتی بعض عربی لغتلر دخی ضم و تحیر اولمشدر اندن
مراد فارسیه استعمالی شایع و بعض ترا کیمب فارسیه یه جزو اولمشدر ایله اولسه اعجام
لغتی کنی اولغین ایرادنده انسداد باب اعتراض رجا اولنور و التزام اولنوب هر لغتک حروفی
حرکتی اعراب و فتح و کسر و ضمه اولد قلمی میان اولمشدر بو التزامک سببی خاتمه ده بیان
اولنور انشاء الله تعالی و ترتیب اسامی ایچون هر لغتک اوائل حرقلمی حرکات ثلثه یعنی
مفتوح و مکسور و مضموم اعتبار یله و او آخری حروف بی اوزن ضبط و ترتیب اولمشدر
مثلا باب الالف مع الالف بعد مع الباء بعد مع التاء الی آخره و کذلک باب الباء مع الالف
بعد مع الباء الی آخره بو منوال اوزن ضبط و تحیر و ثبت تسطیر اولندی و دخی هر حرفک با بلمی
حرکاتندن لغتک مفتوح و مضمومی سرخ و مکسوری اعلی ایله یا زلمشدر تا کیم لغت بولق
آسان اوله و من الله الاعانه و التوفیق فی باب الالف المدوده مع الالف فی الالف یعنی
آی حرف ندادر آمدن لفظندن صیغه امر اولور بیرون آ و درون آدیر لر مولانا جامی بیت
خیز و بکلزار درون آیکی * نکس بینابکشاد اندر آ فی الالف فتح بباء موحده ایله اوج معنایه
کلور اول جنس طعامدن چور بادر که اصلی شور آبا ایدی ابوالمعانی بیت مخور آبا زخوان
سقله و ون * شود زهر درونت را کند خون * ثانی مجمع الفرسده یعنی آ شامیدن ثالث
حرف نجب در آی عجب معناسنه فی الالف بی موقوف و فتح جیم فارسی و راء مهمله ایله
فرهنگ جهانگیری عدا ای مختصر در که قبل الطعام تناول اولنور طبیعت صویه اقبال ایدر سه
آج فارسه و ایچملک مخالف حکمت اولغله در فرهنگ منلاد اودسر مندی و بعض فرهنگده
انس و جن و وحوش و طیور غدا رینه دیر لر فی الالف فتخ بباء موحده و تا و سکون سین
مهمله ایله حضرت ابراهیم علی نبینا و علیه السلام صحفی اسمیدر میر خسر و بیت چو اینجا
معنی قرآن ندانم * روم آنجا و آبیستا بخوانم فی ابشتنکا فی کسر بباء موحده و سکون سین
مجه و نون و فتح تا عشتا و کاف فارسیله جای نهفته یعنی طهارتخانه کدانی فرهنگ جهانگیری
فی الالف فتح تا عشتا و کاف فارسیله آتشکده معناسنه در میر نظمی هروی بیت
دلراز دوری حسرت را بسوزم * یا تشکاروم آتش فروزم فی الالف فتح ذال معجه

و شین و سکون را و خاء معجه ایله شدت شتاناك اولمرتبه سنه دیر لکه آدم و حیوان هلاک ابد
ودخی یعنی صاعقه استاد رودکی بیت نباشد زین زمانه بس شکفتی * اگر بر ما بیارد
آذر خشا و اذرفزای خدمه آتشکده معنای ترکیب آتش آرتیجی یعنی یا قبیعی آذر
افزادنی دیر لکه استاد رودکی بیت نفس را بعدرم چون کبیر کرد * چو آذرفزا آتشم تیر کرد
و ارای آرایش و آراییدن لفظ لرندن صیغه امر و وصف ترکیبی در سخن آراو بزم آراکی
میر نظمی بیت روی نما و بزم را آرا * چون تویی ماه روی بزم آرا * کاهی اسم فاعل ده
اولور مولانا عرفی بیت انجمن آرای حریم سماع * نوحه طراز لب کرم وداع و اراستهای
فتح را و سکون سین مهملتین و تاء موقوفه بمعنی آراسته یعنی بزمنش استاد فرخی بیت
ایا بزم مکه آراسته از صد حاتم * ویا بمعرکه مردانه تر صد سهراب و اسای اون معنایه
استعمال اولنور اول ادات تشبیه در شمس فخری بیت شفیق کشت زمانه مرا غلام
صفت * رفیق کشت سعادت مرا میرد آسا * ثانی بمعنی مثل و مانند یو ایکی معنایه فرقلری
دقیق در شهیدی قی بیت عدوی او شود رو باه بد دل * چو شیر آسا او خرامد بمیدان
و استعان طریقه ذی روح اولیانه ده تشبیه ایدر لکه استاد ابوالفرج رونی بیت عزم و جزمش
بجنبش و بسکون * آسمان باشد و زمین آسا * ثالث بمعنی روشن و قاعده مولانا محمود ابن یمن
بیت بین که صنعت استاد رسته کرمش * چکونه دوخت با ساقبای تریم * رابع بمعنی
زیب و زینت استاد عسجدی * قطعه * با مید قبولت بکر فکرم * چو بهر یوسف مصری
زلیخا * بانواع نفایس خویشتن را * بسان نوعر و سان کرده آسا * خامس بمعنی هیبت
و صلابت محتاری بیت زود پستاند بیدیر تواز پنجه شیر بکیر بیرون کند آسای تواز
طبع پانك * سادس ماوراء النهرده وقار و تمکین معناسنه استعمال اولنور ابن یمن
بیت سروا کربا قدر رعنا ی توهم بالاسنی * فی چنان مطبوع و خوش اندام و با آساستی *
بومعنایه لمقابادی * قطعه * پیوسته همی شتاب و تمکین * ای شاه که طاعتت بود فرض *
از عزم تو جرخ میکند و ام * ز آسای تو میکند زمین فرض * سابع بمعنی خیمازه که باسیک
و دهان دن و فازه و فازه دخی دیر لکه اسنه مک که خاردن و یا خود او بخوسر لقدن واقع اولور
بهرامی بیت چنان نمود بمن دوش ماه نو دیدار * چو ماه من که کند گاه خواب خوش آسا *
کاهی غم و اندوه و ملالتدن ده عارض اولور شمس فخری بیت ازین سیمس که کشیندم
بسی غم و اندوه * ز فرط خواب ملالت بسی زدم آسا * ثامن بمعنی آسودن حکیم اسدی
در صفت اسب بیت کم آسا و دمساز و هجارجوی * سبکی پای و آسان رود نیز بوی * تاسع
آسودن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی اولور مولانا کاتبی بیت در که کین معرکه
آرای رزم * دردم عیش انجمن آسای بزم * عاشر آسایش لفظندن صیغه امر استعمال
اولنور رکن الدین بکرانی بیت بکش از راه جست و جویش پا * از تک و پوی پدز مان آسا
و اسمای آسمان معناسنه نونی ترخیم او تمشدر بعض فرهنکرده مکان عالی معناسنه
مسطور درودخی بر موضعك اسپدر و اسیا و دکرمان معناسنه آسیاب لفظندن
مخفدر حکیم سنایی بیت با کرانجان مگوی هرگز راز * کاسیا چون دوستد شود غماز *

نماز * بو بیتدن فهم اولور که دکرمان طاشی اوله زیرا کلام معنای موضوع له ده مجاز مرسل
 طریقیجه خود قنغیسی کر کسه مراد اول اولور * استانی شین معجه ایله آسا کی مثل ومانند
 معناسنه در کدافی شرفنامه * استکارا بی معناسی ظاهر در خواجه حافظ بیت دل میرود
 زد ستم صاحب دلان خدارا * دردا که راز پنهان خواهد شد استکارا * استنای اوج معنایه
 کلور اول اسم مصدر در صوده اوز مک سباح معناسنه خلاق المعانی بیت با علم آشنا
 شود از آب بر سرای * کز آب بر سر آمدن از علم آشناست * ثانی اسم فاعل اولور صوده
 اوز بی ساج معناسنه لواحد من الشعر بیت کسی کاندرا بست آب آشناست * از آب
 از چو آتش بتر سردر واست * ثالث ضد بیکانه عربیه کی صاحب معناسنه شمس فخری
 بیت هر آشنا که کرد بیکانه بر درت * دائم در آب دیده ورا آشنا بود * بو بیتده ایکی
 معناده مذکور در مثله ابراهیم فاروقی بیت بدریای جودت کند آشنا * چه بیکانه مردم
 چه شهر آشنا * استنای کسر شین و فتح یای تحتانیله یوه معناسنه آستان لفظندن مخفدر
 ودخی آشی مرقوم معناسنه در ابوالمعانی بیت سعادت کد در بان شده بر درت * کند مرغ
 دولت دران آشنا * اغارای فتح غین معجه وراء مهمله ایله کفشکر لریا بوج او بکسه سنه
 قودقاری اغاچدر * افتضای سکون فاء اول و فتح تاء مثناة و فای ثانیله نباتا دن قوزی
 قولای که عربیه لسان الحمل دیور لریا کشی بنی اقدر عصان سنه آفتا فیادیر لریا * الا
 بو زن والا ایکی معنایه کلور اول آلودن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی در بو لاشق
 معناسنه ابوالمعانی * مصرع * مفکر زد وشت ای دل این خرقة می الا * ثانی سرخ نهر نک که
 آل دیر ل منصور شیرازی بیت چو چشم ابر شد آلا و روی کلناری * در ابکون قدح افکن
 شراب کلناری * عربیه جمع آلی در که نعمت معناسنه در شیخ سعدی بیت بس پرده بیند
 علمهای بد * همان پرده پوشد بالای خود * التما فی سکون لام و میم و فتح تاء مثناة و غین
 معجه ایله احکام سلاطین خواجه سلمان بیت خون بد خواهان او آلیست بر حکم اجل *
 آنچنان حکم آل تمغابرتا بد پیش ازین * الوا فی صبر دید کلری اجی دارودر وهو عصارة
 شجرة مرعلاسی سقطری نام جزیره ده اولور ابوالمعانی بیت عشقت بدلم آمد اول چوشکری *
 شد صبر فراق بنداقم همه آلا * انرا فی اکا و آنی دیمک معناسنه در آن اول و حرف را
 علامت مفعولدر شیخ سعدی بیت این مدعیان در طلبش بیخبرانه * آنرا که خبر شد
 خبری باز نیامد * الوا فی آواز لفظندن تخفیف اولمشدر حکیم خاقانی بیت هر صبح سر
 زکشن سودا بر آورم * وز صور آه برفلک آوا بر آورم * شمس فخری معیار جمالیده آوا
 آواز با شد و هزار دستا زانیز کوبشد دیوب بو بیی نظم ابلیس بیت سزد که اهل هنر چون
 هزار آوانیز * بر آوردن بتحصین او هزار آوا * اوها فی آهاده پندر که جمع آندرو او ایله باده
 تبادل جائز اولدینی ایچون ودخی جمع آبادر شوربا لر معناسنه * آهن ربا فی ضم راء مهمله ایله
 مقناطیس طاشی در ربار به دن لفظندن اسم فاعل در دمور قاپی دیمک اولور ابوالمعانی
 بیت دلم بادردوغم کشته چو آهن * دل آن سنکدل آهن ربا یست * آهن قبا فی اضافت
 دمور قفتان که مراد زره در کجیم دخی اولور که چیمه دیر لریا مولانا هاتقی بیت کشیده ندر زیر

آهن قبا * ببالای آن نیز رکش عبا و اهو پای فتح باء فارسیله ایکی معنایه کورا اول خانه
 نشس پهلو که عربیه مسدس الاضلاع دیر یعنی الی طرفی اولان او و بعض نسخه ده مقرنس
 نقش اولنش خانه و سقف خانه ابو الفرج رونی در صفت خانه بیت ای مبارک بنای آهو پای *
 آهو ی در نهاده در تو خدای * ثانی ناله و فریاد صدا سندن سکر دوب قاجمقدن کنایه در
 میر خسرو بیت زان بساط دوان آهن خای * کرده با هم دوانش آهو پای و آیا کله
 بجمهدر محل استفهام و استخبرده استعمال اولنور خواه جها قاطب بیت آنانکه خاک را بنظر کیمیا
 کنند * آیا بود که گوشه چشمی بمانند * جمع الفرسه یعنی خورش یعنی اکل و شربه صالح
 اولان نسنه و آینه کینی نما و ایکی معنایه در اول اصل موضوعی اسکنند رک لب در یاده
 میل او زینه وضع ایندیکی آینه در که نه مقوله کشتی اولور سه دوستیدر دشمنیدر اول
 آینه ده کورینور ایدی ثانی بحسب الاصطلاح باده طلوقد حده دیر لر مع الباء آب و سکر
 معنایه کورا اول صویک مخصوص اسمیدر سراج الدین بانجی بیت آب دارد طبع آتش
 راست کویی در تموز * فعل آتش خاعیت پیدا کند در طبع آب * ثانی لطافت معناسنه
 شیخ نظامی بیت پیش رخسار عرقناک تو مه را اب نیست * چشمه خورشید را کرتاب
 هست این آب نیست * بومعنا ده اکثر تاب ایله مرادف ایدوب آب و تاب دیر لر ثالث رونق
 و رواج معناسنه حکیم انوری بیت کبرای او نباشد تو خواهی جاه و آب * و ز برای تو نباشد
 او نخواهد صدر و قدز * رابع فرهنگ جهانگیر بده اعتبار و قدر معناسنه حضرت مولانا در صفت
 باقیس بیت بر سر زرتا چهل فرسنگ راند * تا که زر را در نظر آبی نماید * خامس طرز
 و روش معناسنه میر خسرو بیت با زا بر نیره از هر سوی سر بر می کند * سیزده رادر هر چمن
 بر آب دیکر می کند * سادس مراد معناسنه مولانا ظهوری بیت هزار بیت بگفتم که آب از و
 بچکید * مجرز دبه دل آبم از کسی نکشاد * سابع شهو در و میهدن آخری از آینی که
 آغستوس دخی دیر لر حکیم انوری بیت ساخت آفاق را اکنون که فراش سپهر * از حیران
 صدر کستروز تموز و آب بخ * بومعنایه سیف اسفرنگی بیت بسوزد شب خرمن ماه را *
 محوم نهیب تو از ماه آب * ثامن مؤید الفضلاده طریق معناسنه مسطور در مثلاً بر آب
 فلان دیر لر بطریق فلان دیمک مراد اولنور میر خسرو بیت نیکوان راندند سوی کلشن و آب
 روان * هر تی در هر چمن بر آب دیکر میرو د و اب شیب و یوکسک یزدن استاخی اقان
 صویه و آقندیسنه دیر لر کدافی جمع الفرس و آتشتاب و کلخن و کلخانی معناسنه آتش
 ایله تا بدن مرکب در که تاب تا ییدن اسم فاعل اولور میر نظمی بیت شده از تاب رویش
 دل خوی افشان * فتد کویا با تشتاب هجران و اذر شب و ضم ذال و شین معجتین ایله
 و اذر شب و ضم ذال و فتح شین معجتین ایله و اذر کشت و فتح ذال معجه و ضم کاف
 فارسیله و اذر کشتب و فتح ذال معجه و شین و ضم کاف فارسی و سکون سین مهمله ایله
 بودرت لغت مترادف اوج معنایه در اول فرهنگ جهانگیر بده مذکور در که آتش پرستارک
 زغم فاسد لر عجه بر فرشته اسمی اوله که آتشکده به موکل اوله ملائکه بیننده او لقدر تند و جلجلی
 بر مالک اولیده دیر لر منوچهری در صفت اسب بیت در شود بی زخم و زجر و دزد شود بی ترس و بیم

و بیم * همچو آذر شب با آتش همچو مرغابی مجوی * حکیم سنایی بیت آب و آتش بخوانند
 اورا اسب * آن صرف خواند و اینش آذر کشسب * حکیم فردوسی بیت چو بر ساخت
 کاندرا آمد با سب * بیامد بگردار آذر کشسب * ثانی باخدا بر آتشکده نامیدر که کشتا سب
 بنا ایدوب جمیع خزینه سن اناه پنهان ابلشیدی مر ویدر که اسکندر ذوالقرنین اول بنایی
 منهدم ایدوب مذکور خزانین مدفونه بی دست تصرفه کتوردی شیخ نظامی در اسکندرنامه
 * مثنوی * بلخ آمد و آذر زرد هشت * بطوفان شمشیر چون آب کشت * بهار دل افروز
 در بلخ بود * کز ووتازه کل رادهن تلخ بود * زده موبدش نعل زرین اسب * شده نام آن
 خانه آذر کشسب * مجمع الفرسنه منقولدر که آذر بز زرین کبی مجوس آتشکده لریدن
 بر آتشکده نک اسمیدر که بانیمی اسمی اضافتیه مشهور اولوب حکیم فردوسی نیک بویستارندن
 فهم اولنور * مثنوی * چنان دید خود را در آتش پرست * سه آتش بیروی فروزان بدست
 چو آذر کشسب چو خرداد و مهر * فروزان بگردار کردان سپهر * بو تقدیر چه لفظ مرکب
 اولور بر جزوی آذر در آتش معنا سنه بر جزویده کشسب در بودخی یکی کله دن مرکب در
 بر کله کشد رفیع کافله خوب معنا سنه و بر کله دخی اسب در ترکیب اولند قد الفی حذیف اولنوب
 کشسب ایلد بلو حکیم فردوسی نیک بویستارنده بو معنایه دلالت وارد در بیت نیاید همی کردنت
 سرکشی * که از سرکشی کس نبندد کشتی بعض روایتکه مطلق آتشکده یه دیرل حکیم فردوسی
 سنیاوشک کر شیوزه خطابی محله دیمشدر بیت همان اسب تو شاه اسب منست *
 کلاه تو آذر کشسب منست * ثالث برق معنا سنه در که معنای ترکیب آتش چهنده دیمک
 اولور که آذر آتش و شب و حشسب و کشب و کشسب چهنده معنا سنه در حکیم فردوسی
 سام زیمان طرفنه قاصد کوندردیکی محله دیر بیت سواری بگردار آذر کشسب * ز کابل
 سوی شام شده سه اسب * و دخی فردوسی بر پهلوان اسمی اولق اوزن دیمشدر * مصرع *
 سپهد چنین گفت آذر کشسب فی السیاب فی دکرمان معنا سنه اصلی آس آب در که
اضافته صود کرمنی دیمک اولور نتکم آت دکرمننه خراس دیرل کسره ایله الف مدوده نک
چهنده نوع ثقلت اولغین تلفظ سهولت ایچون ما بینلرینه بریا کتوروب آسیاب ایلد بلو
ابو المعانی بیت دانه ایام عمر محو شد * جوی اشکم کرده جسم آسیاب فی السیاب فی کسر
سین مهمله وسکون یای تختانیه وجود انسانه ویا خود برهینات مشخصه یه برقانی نسنه
ز ورایله طوقفق که عربیه صدمه وزبان هندی ده دکه دیرل کثرت استعماله هر را یکی
قانی نسنه برینه ز ورایله طوقفق معنا سنه اولشدر حکیم فردوسی بیت سریاد با نهار آمد
واج * بجنید کشتی ز آسیب موج * شمس فخری معیار جمالیده چون دو کس بهم رسند
دوش بدوش ویا خود پهلویه پهلوزند اورا اسیب کویند دیمشدر بیت زدند پهلویم
چون سپهر وقدرت شاه * کبود کشت تن آسمان ازان آسیب * بو معنایه مؤید حکیم علی
فرقدی بیت سعله قهر تو کر با کوثر آسیبی زند * زویر آید همچنان کز قعدوزخ التهاب
فرهنگ جهانگیر یده گاهی آفت و کلفت معنا سنه اولدینی مسطور در حکیم خاقانی بیت
چو آزاد ندد رویشان ز آسیب کرانباری * چه محتاجند سلطانان با سیاب جهانبانی *

و اشكوب في سكون شين معجه و ضم كافله اوج معنایه كاور اول سقف خانه ثاني خانه
بالا که عریه طبقه علیا دیر ل کال اسمعیل در صفت عمارت بیت بر آشکوب نخستینش
دست فکرت من * بزیر پای فلک را چو زرد بان افکند * ثالث آسمانه دخی دیر ل استعان
طریقیه اولق اولور حکیم ازرقی بیت باد اندرووزیده زهنای آشکوب * ابر اندر و کندشته
زبا لای قیروان و اشتاب في ذکرى مرور ایدن آشنانك معنای اولنه شیخ عطار بیت
زمین را خون چنان غرقاب میکرد * که ماهی زمین آشناب میکرد و اشوب في ضم
شین معجه ایله فتنه و غوغا و هرنسنه نك قارشه سنه دیر ل و آشفتن لفظندن وصف ترکیبی
اولور دل آشوب و سنك آشوب گبی حافظ بیت فغان کین اولیان شوخ شیرینکار و شهر
آشوب * چنان پردند صبر از دل که ترکان خوان یغمارا و اشیب في کسر شین معجه
و سکون یای تحتانیله آسپب مرقوم معناسنه کنافی مجمع الفرس فرهنگ جهانگیریده زحمت
ولرزش اندام معناسنه در و افتاب في معروف مرحوم کال پاشا زاده نك تصرفات
خاصند ندر که آفتاب لفظ مرکبدر اما خورشید کبی ظاهرا ترکیبی معلوم دکلدن بر جزوی
آف در که اصلی آب در با فایه ابدال اولمشدر بر جز ویده تاب در که تابیدن صیغه سندن
اسم فاعلدر قزدر یی معناسنه معنای ترکیب صوقزدر یی اولور صوبا لطیح بارد در قمر ماسی
عارضیدر اول سبیدن قزمه یی کنشه نسبت ابلشدر در نتم شیخ سعدی بیت عمر بر فست
و آفتاب تو ز * اندکی ماند خواجه غره هنوز * فاضل مرحوم بومعنه برزتک و بودخی ابلشدر
ایرادند سواد قرطاسدن غیر یی نفع اولما مغله بومقدار ایله اکتفا اولندی و اکب في ضم
کافله آغزای معناسنه در زبان هندیه کاله دیر ل فرهنگ جهانگیریده باء فارسیله مرویدر
سخر وانی بیت کند از خست او همی پنهان * همچو میمون نخود در اکب خویش و اکب في
سکون لامله پهلوان معناسنه لغت ترکا ندر اما انرا الف مقصود ایله استعمال ایدوب
ال ارسالان کبی بعض مبارزه اسم ایدر ل في مع التاء * ایافت في سکون فایله غلیظ
و خشین بر تلمش و پان لشمس اثواب مقوله سی ابوالمعالنی بیت مکش از چرخ دون پروردلا
منت بد نیارا * نداری جامه اطلس بدوشت میشود آیافت و اب پشت في نطفه یعنی
منی و له ایضا بیت آن قدر دارد فضائل از نیا و از پدر * آرد از سر چشمه عرفان کویا آب
پشت و اب حیات في ظلماته واقع بر چشمه اولدیغی مشهور در اسکندر ذوالقرنین انك
طلبی سودا سیله ظلماته واردی بامر الله تعالی اکا نصیب اولیوب خضر نبی علیه السلامه
نصیب اولدی دیر ل و استعان طریقیه لب دلپرده دیر ل و له ایضا بیت لبش آب حیات
وروی خورشید * میان نیره زلفش زندکی بخش و اب نخست في سکون باء موحده وسین
و فتح خاء معجمه ایله جزیره معناسنه در شمس فخری بیت زدریای نظیم شاه دلیر * بود
هفت کردون کین اب نخست * فرهنگ جهانگیریده ایچی چوریمش قاوون وقار پوز و خیار
امثالی نسنه لار زفت دخی دیر ل حکیم علی فرقدی بیت روی ترکان تازرا یاد کست * زردو
برچین چون ترنج اب نخست * تحفة الاحیاء بیوک صولر ایچنده واقع کوچک جزیره لکه انده
صومتعفن اولوب ساز و اوت اولدیمشدر و اب نخست في سکون باء موحده و له ایله

ایله بوزن آبدست آنجست مرقوم معنا سنه در استاد عنصری بیت بر سر تند باد موج بانند *
 تا بیک آنجوسنشان افکنند آ ا بدست فی معروف عبادت در حضرت مولانا بیت جمال
 یار شد قیله نمازم * زاسنك انك نوشد آبدستم * حکیم خاقانی بیت نغم یا ک بستاند چو کرد
 آلود بسیار * زشرم از آبدست آیدنه ننگ از آبدستانش * نسخه میرزا ابراهیم پاک و مجتنب
 از معاصی معنا سنه در فرهنگ جهانگیریه اول استاد پاک کار دیر لکدایشی رونقلی و طراوت
 پذیر و خوب اوله شیخ نظامی * مثنوی * بنقاشی زمانی مرده داده * برسامی ز اقلید یسین
 زیاده * چنان در لطف بودش آبدستی * که بر آب از لطافت نقش بسنی آ ا ب رفت فی
 ضم راء مهمله و سکون فائله صولیوب سوپر مک معنا سنه فرهنگ حسین و فایله سنک آب
 خورده باشد یعنی صود و کس طاش که دائما صوا یچند و یا صوا التند اوله آ ا ب رفت فی
 سکون باء موحد و زاء معجه و ضم فایله بمعنی آنجست مرقوم حکیم طرطری بیت چون آ ب رفت
 زوی زشتش * چندین عفن و ترش چراشد آ ا بست فی فتح باء موحد و سکون سین
 ایله زن حامل آ بستند مخفدر حضرت مولانا بیت آنچه آ بست است شب جز آن مباد
 حیلها و مکرها یادست باد * فرهنگ جهانگیریه فتح بائله بمعنی گوشت تریج و کسربا ایله بمعنی
 آ بستن دیوب مولانا نیک بو بیتنه متمسک اولمش * مثنوی * جز و جزو آ بست از شاه بهار
 چشمشان چون درج پر در شمار * مریمان بی شوی آ بست از مسیح * خامشان بی لاف و گفتار
 فصیح آ ا بفت فی آیافت مرقوم معنا سنه حکیم ناصر خسرو بیت تن همان خاک کزان سیه
 است از چند * ساره و آ بفت کنی قرطه نشلو ازش آ ا اخت فی سکون خائله آختن لفظندین
 فعل ماضی در چکمک معنا سنه عموما قباچ چکمک خصوصاً شاعر بیت تیغ زبان آخت
 برای جدل * کای شده در شهرت کاذب مثل آ ا آخر دست فی ایکی معنایه در اول صف
 فعال یعنی آخر مجلس نشینان ابوالعانی بیت نهد در صف عشاق مرا جای نشست *
 بروم کوی غمش جای کنم آخر دست * ثانی قوما را یونی قاربا ز لمیانداده معروف سو ز در وله
 بیت تا کی بستم شیشه دل کرد شکست * خواهم که کنم عشق ترا آخر دست آ ا ذر دست
 یعنی آتش پرست که کبر دخی دیرل آ ا ذر ددهشت فی آتشکده های فارسیدن یدنجی
 آتشکده ننگ نامیدر حکیم فردوسی * مثنوی * پرستند آذر ددهشت * همی رفت با تار
 رسم نهشت * چو از دور جای برستش بدید * شد از آب دبه رخس نا بدید آ ا ارت فی
 فتح راء مهمله ایله در سنک که آرتج دخی دیرل کذافی فرهنگ جهانگیری آ ا ارست فی کسرا
 و سکون سین مهملتین ایله حیواناتک یان باشی کذافی نعمة الله آ ا ازاد درخت فی قاین
 اغاجی نسبیچ اغاجیه دیرل طبرستانه تاجک دیرل لیلک کبی شکوفه سی اولوردانه بغل
 بناول اولتر خوشبو چچی اولوردانه سن نسبیچ ایدرل آ ا ازومیدخت فی فتح زا و سکون
 راء مهمله و خا و کسر میم و ضم دال ایله خسرو پرویزک قزی اسمیدر با باسندن صکره عسکر اکا
 بیعت ایدوب الی آی پادشاه اولشیدی اصل اسمی آزر میدر دخت قزدیمکدر حوالی
 خرنینده بر شهر بنا ایدوب کمدو اسمیله تمییه ایلدی کذافی مجمع الفرس فی ازفت فی ضم
آ ا معجه و سکون فائله محمد هندو شاه صحاح سنک آب خورده یعنی صود و کس طاش

ذیونقل ایدر فی افتاب پرست فی اکثر ارباب لغت کون چچی کی دیدیلر اما سروری کاشی
 مجمع الفریسده یعنی نیلوفر تصحیح ابلش ودخی بر جانور در عربیه حربا و هندی لسانده کرکت
 دیرلسوسمار نوعندندر کونشہ قارشو او تور وب کونش کتد کچہ اولدخی اول طرفه دوزمذکور
 کون چچی کی دخی کونش دوند کچہ دوز فرہنگ جهانگیر بلکہ بر چچکدر کونشلہ بیلہ دوز و پراقری
 دخی اول طرفہ میل ایدر اهل هند بطریق العموم هرکلی کہودہ دیرلر شیخ نظامی * مثنوی *
 ہر سوی کا فتاب سردارد * کل ازرق درو نظر دارد * لاجرم هرکلی کہ ازرق هست *
 خواندش هندو افتاب پرست فی افت فی فتح فایله ضرر و هلاک ایدیچی معناسنه در مولانا عرفی
 * رباعی * تازندہ جهان از تو بارایش آفت * ای آفت آسایش و آسایش آفت * چند آنکہ
 دلت آفت نازت طلبد هست * در حوصلہ عشق تو کجایش آفت فی اکفت فی کسر کاف فارسی
 و سکون فایله رنج و زحمت معناسنه در سلطان سنجر کوی بازلق ایدر کن آتدن دوشدکدہ
 امیر معزی بالبداهہ بوربا عی بی نظم ابلش * رباعی * شاہا ادبی کن فلک بدخورا *
 کا کفت رسانید رخ نیکورا * کرکوی غلط رفت بجو کانش زن * و راسب خطا کرد بمن بخش
 اورا * سلطان سنجر دخی محظوظ اولوب فی الحال آتی رختیلہ امیر معزی یہ عطا ایدر مزبور
 الہ بداهة بوربا عی بی نظم ایدر * رباعی * رفتم براسب تا بجرمش بکشم * کفتا کہ زمن
 مثنواین عذر خوشم * من کاوز مینم کہ جهان بردارم * یا چرخ چهارم کہ خورشید کشم *
 سلطان تکرار بی حساب احسان ایدر فی الفخت فی سکون لام و فتح جیم فارسی بعدہ خاہ
 ساکنہ ایله حرص و طمع معناسنه بعض نسخه ده ہمزہ مفتوحہ ایله در و کتاب محببہ الف
 و لام سزمر ویدر فی الست فی بوزن و معنی آرتست مرقوم ودخی اویاق باشی کہ جانب مقعدہ
 اولور استاد عسجدی بیت همچون رطب اندام و چور و غن کف دست * همچون شبہ
 زلفین وجودنبہ آست * بو بیت بر استاد دیوانتہ بویله کوردی بیت همچون رطب اندام و چو
 ووغنش سرا پای * همچون شبہ زلفین چو بیلستہ الست * بو ہمزہ مفتوحہ ایله اولور
فی الفت فی ضم فایله محنت و سرگردانی شمس فخری بیت ہمیشہ دشمن در کاہ جاہت *
 زاحداث فلک آفت باشد فی الفخت فی سکون لام و وا و فتح فایله عودا غاجی ابوالمانی
 بیت هر صبح دم زکوی جانان بوی نسیم آید * اشجار کوه و دستش کویا کہ آلفختست *
فی الموت فی ضم میم و وا و معروفہ لانہ مرغ شکاری یعنی شاہین و طوغان پوہ سی منجیک
 بیت برقلہ قاف بخت و اقبال * آ موت عقاب دولت تست فی الموت فی موختن لفظندن
 فعل ماضی دراو کرندی دیمک واسم فاعل دخی اولور شیخ سعدی ایکی معنایہ * قطعہ * معلت
 ہمہ شوخی و دلبری آموخت * جفا و ناز و عتاب و ستکری آموخت * من آدمی بچنین شکل
 و قدوروی حسن * ندیدہ ام مکر این شیوہ ازبری آموخت فی آہخت فی کسر ما
 و سکون فایله آہختن لفظندن فعل ماضی در خیز و قایچ چکنمک معناسنه فی الجملہ جسمانی
 و روحانی حرکتی متضمن در ہاد نصمکرہ یا ایله آہخت دخی جائز در شیخ سعدی بیت چوغرمش
 بر آہخت شمشیریم * بمعجز میان فرزدونیم * شمس فخری فتح فایله برخت لفظنہ قافیہ
 ابلش * قطعہ * ابواسحاق سلطانی کہ در رزم * چو کینش تیغ بی پاکی براہخت * یسانی

بسان هندوان ترك فلك را * محبوب کین بملید و پهرخت * بر هخت یعنی ادب کرد و آهن
 جفت بی جفت دموری که آنکه تار لای صورت ب تخم اگر لاکا ایلد و ایمر و کا و آهن دخی
 دیر لکنافی مجمع الفرس و الهیخت بی معنی آهخت مرقوم کال اسمعیل بیت همچون کشف
 بسینه سر اندر کشد اجل * انجا که نیره تور آهخت بال را و ایفت بی ضم یای تختانی
 و سکون فایله حاجت و تمنا معناسنه آیت دخی دیرل ز راتشت بهرام بیت زیزدان
 خواستن آنجمله آیت * که تا رسد مرورا هیچ آفت و آیت بی ضم یای تختانی و سکون
 نونله بمعنی آیت مرقوم میرنظمی هروی بیت چومانده نیم بسمل مرغ دل را * بجز کشتن
 زیار آیت من نیست و مع الحیم * ابلاج بی سکون باء موحده ایله نبات شکر ابوالمعانی
 بیت زشهد غیر جانم در دهن بهر خروج آید * جواب تلخ جانان در مذاقم ابلاج آید *
 پورهای جامی * قطعه * تا ابلاج همچو طبرزد نشد بطم * تا چون نبات نیست پیش
 نظر شکر * بادا نهاده در دهن دولت مقیم * دست نشاط و عیش بفتح ظفر شکر و الحج بی
 ایغون اغاجی ابوالمعانی بیت رقیب در دلدش را علاج می خواهد * برای پشت و شکم
 چوب آج می باید * حیواناتی صاحبجو طوطی و ترقه ایغون اغاجیله قارنه او را در دفع اولور
 دیرل و آخشیج بی سکون حا و کسر شین معجزتین ایله معنای موضوعی ضد در عناصر
 اربعه ضد بیت اولدینی مناسبیله عناصرک هر برینه آخشیج و مجموعنه آخشیجان دیرل
 شمس فخری بیت عالم از عدل ابواسحق کشتست آنچنان * کز جهان بر خاست رسم
 گفتگوی آخشیج * حکیم خاقانی بیت بر دم از نراد کینی بکدود او اندر سه رحم * کرچه
 از چار آخشیج و پنج در در شش درم و ارج بی فتح راء مهمله ایله فرهنگ جهان کیریده ایکی
 معنایه در اول بمعنی آرج که اندن مخفدر ثانی نام پرند در و ارج بی فتح راء مهمله و سکون
 نونله در سگ معناسنه که عربیه مرفق دیرل کسر میم و سکون را و فتح فایله حکیم اسدی
 بیت آستین از برای ریح دلم * تا بار ریح میزنی هر دم * شمس فخری قصر الغله میان
 ساعد و بازو دیونقل ابلش و از بیج بی ضم زاء معجه و سکون نونله کوزده حاصل اولان چبق
 استاد لطیفی بیت کویا که آشیانه بود پوست چشم او * هموان با پلیدی و آرنج کنده است
 بعض فرهنگرده کسر زایله و بعضیله جم عجمیله منقولدر و بعض نسخه ده ترکوعلی مرویدر
 و از بیج بی جیم فارسیله آرنج مرقوم معناسنه طیان مرغزی بیت شده که بخار از دماغ
 و دهان * رخس زیر آرنج و چشمش نهان و اکنج بی فتح کافله قانجه دید کوری اوجی اگری
 مورد محمد هند و شاه محاجه اکنج قلابی بودا هنین بر سر چوبی دینوکی قوی مؤید
 شمس فخری بیت کشتی مه از ساحل مغرب بکشد باز * حکمش ز سر قدرت بی زحمت اکنج
 استاد عنصری بیت بچستند تاراج و زشتش را * با کچ گرفتند کشتش را و اکنج بی
 فتح کاف و سکون خاء معجه ایله جلاب معناسنه در بعض نسخه ده خایرینه خاء مهمله واقع
 اولش اما فقیر صانورم غلط کاتب اوله زیرا زبان فارسیله خاء مهمله اولدیغندن ماعدا
 تلفظند عسرت واردر تحفه الاحبابه همزه مقصود ایله مرویدر و اکنج بی کسر کاف
 و سکون نونله قیمة ات و پر نچ طوایش بغرسق که مومباردخی دیرل شمس فخری بیت خوری

بر خوان کینی هر چه خواهی * ابوقلیبه و حلوا و آکنج * بعضی بر لده قیبه جگر له طولدر دقاری
 اجلدن جگر آکنج و جگر آکنج و چرغنده و روی دخی دیر لر عربیه عصبیب دیر لکنذافی الصحاح
 یومعنائی موید مولانای کسائی بیت عصبیب کرده بر ون کن وزو بر میخ نرود * جگر بیازن
 و آکنج ازو بسامان کن * آزندن آکنه صانچوب دیکمه که دیر لر فرهنگ جهانگیریه فتح کف
 فارسیله مطلق طولدر لاش هر نه اولور سه سیف اسفرنگی بیت چون لنگ خرمرده آن
 جغد پرافت * چون روده ناسته باروی که آکنج و آکوج فی ضم کاف فارسیله قانجه
 دموری آکج مرقوم معناسنه ابوالمعانی بیت هر نیرکه بر سیننه دشمن زده پیکان * از هر
 برور کرده جگر میشود آکوج و آکج فی کسر کاف فارسیله آکج مرقوم معناسنه یعنی مومبار
 طوله سی و الفتح فی فتح فاکون نوله عودا غاچی معناسنه ابوالمعانی بیت در وقت
 و صف هجران حاجت نبود آتش * در جمر الفبی از آه دل بسوزد و الفیح فی ضم لام
 و سکون نوله یعنی آلوچه کذا فی فرهنگ جهانگیری و الجوج فی فتح لام و سکون نون
 و ضم جیمه عودکی رایحه سی چقار بر نوع انما جدر ایضا منه و اماج فی النی معنایه کلور
 اول اوق نشانه سی هدف دخی دیر لر استاد لطیفی بیت هر نیرکه از شصت قضا و قدر آید
 پیشش تن بد خواه شه نشه شده اماج * ثانی چولدن بر طوره در که ایچنه پنبه دانه سی قویوب
 اوق آتغه مشق ایدر لر ثالث باغ چبوغی رابع حرث و زراعین آلتلرند ن بر آلتدر بویکی
 معنایه حکیم سوزنی بیت بر کند نیر تو هر که خاک در اماج گاه * بزگر بر کنده پنداری
 باماج و کلند * کلنک معناسنه در خامس فرهنگ جهانگیریه تخت پادشاهی حکیم فردوسی
 بیت چنان هم کرازان و کویان ز شاه * ز فرمان و از فر اماج گاه * سادس بر فرسنگ
 اعتبار اولتان یرک بکرمی دورت حصه شنندن بر حصه یه دیر لر معلوم اوله که فرسنگ اوج
 میلر و میل اپکی ند امسافه در که فرسنگ الی ند اولور و ند دورت اماج مقداری مسافه در
 فرسنگ بکرمی دورت اماج اولور فهمی دخی آسان اوله فرسنگ که اوج میلر و میل دورت بیک
 خطوه آدیبه دیر لر اون اپکی بیک آدیم اولور بکرمی درده تقسیم اولند قده اماج بشیوز آدیم
 اولور هر آدیم بر بقی آرشد هر آرش الی قبضه در هر قبضه دورت اصبع در هر اصبع بر بقی
 شعیر در و الفیح فی کسرها و سکون نوله بوزن نارنج یعنی کشنده یعنی حکیمی شیخ نظامی بیت
 شه عالم آهنج کینی نورده دران خاک یکماه کرد آخورد * کذا فی الدستور و المجمع اما فرهنگ
 جهانگیریه فتح هایله یعنی کشیده مسطور در کمال اسمعیل بیت بدست داد تو اندر حسام جان
 آهنج * بدان صفت که بود در میان بحر ننگ * محمد هند و شاه صحاح یعنی آمیختن روایت ابلشدر
 و آخر فرهنگ کرده فتیل و چنبر و خلال معنایینه و شمس فخری مطلق نسنه چکمه معناسنه نظم
 ابلشدر بیت شها کز مسی قوی باشد حسودت * بشفتا هنج تدبیرش در آهنج * شفتا هنج
 ضرر مه کس حیدر سعید رادات الفضلاده یعنی انداختن و مع الخاء الخ فی افرین معناسنه
 کذا فی فرهنگ جهانگیری و ادخ فی فتح دال ایله ایکی معنایه در اول خوش کادی معناسنه
 حکیم ناصر خسرو * قطعه * روز تو هر کز بایمان سعد و میمون کی شود * چون تو بر ابلیس
 ملعون خویشتن مفتون کنی * کر بشارستان علم اندر بگیری خانه * روز خویش امروز

امروز فردا آذخ و میمون کنی * ثانی یعنی بلندی و رتبه عالی کنافی فرهنگ جهانگیری و از خج
 فتح زاء معجزه ایله باغ چو غنک بود این چو پاری ابو المعانی بیت در باغ عشق نکمهدارد دل زار *
 از تا که لطف مینداز چو آذخ * و ضم زایله یکی معنایه کاور اول ایچی چورک و بوش جوزوله
 بیت ناقص چه شود از باغ کرم خود * گریاد کنی این دل مهجور با زخ * ثانی یدک آت که
 عربیه جنبیدیر لر میر نظمی بیت نشسته بر سمنند ناز جانان * کشیده در برش کلکون آذخ
 و از خج یعنی ضم زاء فارسیله یکی معنایه در اول کوزده اولان چیق که آذخ دخی دیر لر شمس
 قخری بیت هر آن بصر که ز خاک درش نشد و شن * بجای مقله نهادند و فلک آذخ *
 ثانی اعضاده ظاهر اولان سکل که فارس و عراق و عجمه کورک و ترکستانده کوی نک و زبان
 نبر زیده سیکل و لسان هندیه مساو عربیه اولول دیر لر حکیم سوزنی * قطعه * بگرد
 عارض انما روی چاه ز نخ * سیاه رنگ در آمد بسان مور و ملخ * کل رخا نش زمشک سیاه خالی
 داشت * چه جرم کرد که کل خار کشت و خال آذخ * بوم معنایه مولانا مرادی بیت آن زشت
 عا مه بر سراو * چون آذخ زشت بر سر کبیر * چوزلمش نسنه معناسنه ده مرویدر
 و از خج یعنی معنای اول آذخ مرقوم کی که کینخ دخی دیر لر عربیه رص دیر لر و آواخ یعنی یکی
 معنایه در اول یعنی آه محسر حضرت مولانا * رباعی * از کج قدم شدیم ویرانه او * افسانه
 او شدیم ز افسانه او * آواخ زیمان و زیمان او * کس خانه او نداند ز خانه او * ثانی یعنی
 نصیب مرویدر و آواخ یعنی واویلله آواخ مرقوم کی یکی معنایه در اول یعنی آه وای وای
 دیمکدر استناد لطیفی بیت عمر دنیا بدین بدی آوخ * کارم آخر کشد سوی دوزخ * یعنی آه
 شیخ سعدی بیت ما کشته نسیم بس آوخ که بر آید * از ما بقیامت که چرانفس بکشتیم
 حضرت مولانا بیت دل یافت دیده که مقیم هوای اوست * آوخ که آن هوا چه دل و دیده
 پرورست * ثانی یعنی نصیب شهیدی قی بیت از تو پیش که و کجا نام * کاوخم از تو جز غم
 دل نیست و مع الادل اباد یعنی دال حرفنک ما قبلند الف سا کنه واقع اولدقه
 عند المتقدمین ذال معجزه او قنور بناء علی هذا ابو فقیر ذال معجزه فی تفریق ابلیوب دال
 مهمله اعتبار ایلدم آبا دستک معنایه کاور اول یعنی معمور ثانی یعنی همیشه بویکی معنایه
 شمس فخری بیت ز کرد کار برین پادشاه یاد آباد * که کرد ملک جهانرا بعدل و داد آباد *
 ثالث یعنی آفرین شیخ نظامی بیت در جلوه آن عروس دلشاد * آباد برانکه گفت
 آباد * رابع فرهنگ جهانگیری نام خانه کعبه معظمه در حکیم اسدی * مثنوی *
 فرستاد پس کرد کار از بهشت * بدست سر و ش بخسته سرشت * زیاقوت بکپان لعل نام
 درختان بدان خانه آباد نام * مر از ان میان جهان جای کرد * پرسنشکه خاطر آرای کرد *
 خامس یعنی خوب و نیک حکیم فردوسی بیت بیایان دولت ز غم یاد باد * همیشه تن و بخت
 آباد باد * سادس خوش آمد حضرت مولانا بیت اکنون بیاشاد آمدی خندان و آباد آمدی
 چون سرو آزاد آمدی میگویند برب صلا * سابع یعنی صحرا جمع الفرسه مسطور در که
 بوم معنایه اسد آباد و خرم آباد دیر لر مراد صحرا در که صحرای اسد و صحرای خرم دیک اولود
 عوام غلط فهم ایلیم بومقوله آبادی بانی عمارت معناسنه آنخا دیر لر روم دیارنده دخی

بهره در اما مشهوری معنای اصل اوزن مثلا طاش اوه وقاز اوه وارتنق اوه دیرلر بعض
کتاب ناشناس صحیح یازارم قیاس ایدوب طاش آبا دو قاضی آباد وارتنق آباد یازرلر اصلن
مسؤال اینسک طاش ایله بنا اولمش وقاضی بنا ایلش وارتنق یا بلسدرد یوجواب ایدرلر حال
بوکه اولخارده نسبت ایله جک بنا یوقدر ثامن استعان طریقیله مجازا غم آباد و محنت آباد
دیرلر بویه محارده مراد بنا اولسه جائزدر **و** ابخورد **و** بباء موقوف و فتح خاء معجه
و و معدونه ایله ایکی معنایه کلور اول صوکنارنده حیوانات صواریله جقیرکه آبخورد
دخی دیرلر حکیم خاقانی بیت جان شد اینجا چوخا کبیردن *** کاب خوردش از بنجهان**
برخواست * ثانی توقف ایلک و مقام طوتمق معناسنه شیخ نظامی بیت سه عالم آهنگ
کینی ورد * دران خاک بکماه کرد آبخورد و اب سرد **و** اضافتله یعنی کسریا و فتح سین
ایله و بباء موقوف و کسرسین ایله ده جائز پختی که اتی قینادوب صوین مجمد ایدرلر اصلی
سرد آب در علم اولد قده مضاف الیه تقدیم اولنور فارسیده حالت علمیتده مضاف الیه تقدیم
اولنق قاعدسی شایعدر **و** آبخورد **و** لفظ مرکبدر آب و شین مصدریه و لفظ خوردن دن
معنای ترکیب صوایچه چک یردیمک اولور ابوالمعانی بیت هر بخار که باشد آبخورد *****
انس و حیوان شوندر وزی مند **و** ا بکنند **و** لفظ مرکبدر ایله کندن که کندین دن
مشتق اسم فاعل اولور قازیمی معناسنه که مجرای سیل در یعنی سیل یرتدوغی محل شمس فخری
بیت از سیاخیز حادثه اعدی شاه را *** شده خانمان خراب بگردار آ بکنند * و** هر جاری
اولدوغی محل معناسنه شاعر بیت آ بکنند دوران تاریک جای *** لغز لغزان چون دران بنهند**
پای **و** اب کبود **و** ایکی معنایه در اول ولایت چین ده حدود مشرقده واقع اولان
دریانک اسمیدر بحر اخضر و بحر اعظم دخی دیرلر منقولدر که تاهله و پری صفت دگر قرلی
اول در یاردن ماقتابده چیقوب اوینا شرلر کوش چقدوغی کبی ینه دریایه کیدرلر کدانی
شرفنامه ثانی اصطلاحده قاچ و خجرد موری که جوهر دار اوله ابوالمعانی بیت آب کبود
تیغ نماید چو آینه *** روز مصاف در نظر خصم روی مرک و** آب مجمد **و** لفظ مرکب
اولدینی ظاهر در استعان طریقیله قاچ و خجرد نیزه دموری و دخی بلور و شیشه و امثالی
نسنه لر غوما و بلور بیاله خصوصاً کدانی مجمع الفرس بو معنایه میرنظمی در صفت تیغ بیت
باشعاع نور کشته منعقد *** میتوان گفتش آب مجمد * وله در صفت پیاله بیت شود در بزم**
آن کل روی پرتاب *** باب مجمد از آتشین آب و** اذر آباد **و** ضم ذال معجه و سکون را
ایله شهر تیرزده بر آتشکده نک نامیدر معنای ترکیب معموره آتشدر و دخی شهر تیرزک
نام قدیمیدر معربی آذر بیجا ندر کدانی فرهنگ جهانگیری **و** اذر خرداد **و** ایکی معنایه در اول
شیرازده بر آتشکده در غایت مکلف عالی بنادر آتشکده فارسک بشخی آتشکده نک نامیدر آذر
خرزین دخی دیرلر استاد فرخی *** قطعه * پدر و مادرش سخاوت وجود * هر دو خوانند شاه**
راداماد *** پیش دو دست او سجود کنند * چون مغان پیش آذر خرداد * شرف مشغروه**
بیت بارحمت تودو دسقر مروحه نور *** باهیت تونکتهت صبح آذر خرداد * ثانی بر موبد**
اسمیدر که مذکور آتشکده نک باندیدر اهل فارسک بعضی یارینک اعتقادلری بر ملک اسمی اوله که

اوله که آتشکده‌ری محافظه ایدر استاد فرخی بیت همه بیابان زان روشنایی آگه شد *
 چو جان آذر خرداد ز آذر خرداد و اراد و راء مهمله ایله یکی معنایه در اول نام فرشته ذکره
 روز آراهه مؤکلدر که اول کونک تدابیر اموری و مصالحی اکامه مقدر ثانی شهور شمسیه نیک
 بکرمی بشنی کونی اسمیدر آروود دخی دیر لر جدید اثواب بچیک و کیمک جاژ و مبارکدر اما نقل
 و تحویل و سفر مناسب دکلدر و اراید و فتح راء مهمله ایله بوزن اشامدارا بیدن لفظندن
 فعل مضارع در زینت ایدر معناسنه شیخ عطار بیت اهل دنیا را چود یو آرایدش * لقمهای
 جرب شیرین بایدش و آرامید و آرا بیدن لفظندن فعل ماضی در قرار ایتدی و راحت
 ایتدی معناسنه حکیم اسدی بیت سپاه آرا میدند بر جای خویش * همان شب مهرازا هو
 خواند پیش * بعض نسخه ده شاکر معناسنه ده مرویدر و ارایش خورشید و
 جمع الفرسه مصنفات بارید خسرو دن بر نوا اسمیدر شیخ نظامی در صفت بارید بیت چو
 ز دز آرایش خورشید راهی * در آرایش بدی خورشید ماهی و اراد و سکون راء
 مهمله و فتح دالله مردم فریب و غول بیابانی معناسنه غول بیابانی اکادیر لر که مشکل انسانده
 و آدم کبی اولور هر جوارخ و اعضایی انجی ایاقلری اوزون اولور و سیرا قیلو بعض
 یولجی به و کار باندن آرایش کسنه لر کچه لیده اوکنه دو شوب یولدن آزددر اول کسنه
 ایسه آتی یولداشی صنوب آردنه دو شرسه بیابانه کتوروب هلاک ایدوب قان ایچر
 و اراد و سکون راء مهمله ایله مطلق اوندر دقیق معناسنه بغد ایک اولسون غیرک
 اولسون عربده دقیق و طحین دخی دیر لر و فتح را ایله بوزن دارد یکی معنایه کلور اول آرداد
 مرقومدن مخفدر ثانی فعل مضارع کتور در معناسنه فرهنگ جهانگیریده سکون را ایله
 تقصیر معناسنه ده مرویدر و آرزومند و استکو عربده مشتاق معناسنه آرزو استکدر
 طلب معناسنه مند ادات نسبتدر فارسیه ادات نسبت همین حرف یاء دکلدر بچه حرف
 و کله وارد هر برینک محلی کلد بچه بیان اولنور انشاء الله تعالی میر نظمی بیت عاشق
 آنست فارغ از جانش * آرزو مند در دهر جانش و آزاد و فتح زاء معجه ایله الی معنایه
 کلور اول بی قید بودخی بر قاج معنایه استعمال اولنور متعلقات امور دینی و ضرورات
 بشریه دن فارغ کبی دخی فلان بنده آزدیر لر یعنی قید عبودیتدن خلاص اولش دیمک اولور
 و سرو سوسنه آزاد معناسی قید و علت و برشاخه بچید اولقندن فراغی معناسن افاده
 ایدر تکم حضرت مولانا بیورر بیت کیست مولی آنکه او شهادت کند * همچو سرو سوسن
 آزادت کند * صاحب اختیارات بدی سوسنی درت نوع یازمش مائی و صاری و قرمزی
 و بیاضدر بیاضنه آزدیر لر رنگدن آزاده و خالی اولدوغی چون آزدنیمیه اولنیشدر و ذخیره
 خولوزم شاهیده مسطور در که آزددرخت دیدکاری اغاجک میوه سی اولیوب سرو سوسن
 کبی اولغین اکاده آزدنیمیه اولنیشدر کتب طبیه ده مرقومدر کبیر اغاجک که میوه سی اولیوب
 بدنی بالا و هموار و شاخلری سر ایام ساوی اوله اکا آزدد ییلور شرف مشفروه بیت من بنده آن
 قد چو آزددر ختم * من هندوی آن صورت چون لعبت چینم * و سروه آزدنیمیه سینه بر قاج
 صیب یازمشدر از انجمله بر کون مجنون عامری آشفته و سر کردان کز رکن کوردر که باغبان

بر موزون و بلا قدر و اغا حنه بالته اوروب کسبک استرقد موزون لیلی به بکر دیو
باغبانه یلواروب و سروی صاتون آلوب کسبکدن آزادیدراول سروه آزاد تسمیه ایدرلر
مرورایام و کثرت استعمال ایله هر سروه اسم اولمشدر بو معنایی مولانا هاتنی لیلی و مجنون
کتابنده یازمش * مثنوی * مجنون شد از ان سخن بیکیا * گفت این سخن تو بود زیبا *
بستان زمنش بهای این سرو * یا خود بپوش مجای این سرو * لعلی که خراج عالمی بود *
فی الحال زد دست خویش بکشود * آورد و بدست باغبان داد * آن سرو زاره کشت آزاد *
آن سرو چمن چو شد غلامش * آزاد از ان زمان نامش * و بر سبب دخی شیخ سعدی کستانده
یا زمشدر * نثر * از حکیمی پرسیدند که چندین درخت نامور که خدای عزوجل
آفریده است و برومند کرد انید هیچ بکرا آزاد نخوانده مکر سرو را که هیچ ثمر ندارد
گفت دیگر درختان کاهی ثمر دارد و کاهی بی برک و پرشمرده و سرو راهمه وقت خوبست
و تازه و تر ازین علمها فا رغست پس صفت آزادگان آینهست بیت دگر تزدست بر اید چو محل
باش و کریم * و کر زدست نیاید چو سرو باش آزاد * مشارالیه بر پرده دخی بیورمشدر
بیت بسرو گفت یکی میوه نمی آری * جواب داد که آزادگان تهی دستند * معنای ثانی
ولایت کیلانده اولور با لاقدر و خوش اندام بر درخت بونی الشمس و بتمش ذراع و صنوبر اغاجی
کی شاخری اولور تا باشنه دک هموار بر منوال اوزن لطیف و جوهر دار اولور ثالث توامان
بججوانده بر مختصر شهر نامیدر خلقی سمید کون و خوب روی اولور انده شرابک غایت کثرت
و شهرتی واردر حمد الله مستوفی نزهة القلوب نام کتابنده ذکر ابلشدر رابع بر نوع ماهینک
اسمیدر ریای کیلانده چوق اولور خامس ینه بر درخت اسمیدر که حیوانات انک پیراغندن
یا خود تازه شاخه نندن یسه فی الحال هلاک اولور بو معنی اختیارات بدیعیده مذکور در
سادس کامل التعبير نام کتابنده مسطور در درخت اثر نه دخی آزادیدر فرهنگ جهانگیری
مرقوم درخت بادام کوهی اولدیغی تحقیق اولمشدر سائر دیاردن ولایت فارس کوهستانده
چوق اولور و از مندی زاء موقوف ایله حریر و طمعکار معناسنه که از حرص معناسنه
منند لفظیله مرکبدر حکیم سوزنی بیت حاسد و بدخواه جاه او بمرک است آزمند * کردین
حسرت بمیرد باک نبود کو بمیری اارند و فتح زاء فارسی و سکون نونله ایکی معنایه در اول
اشکسته و خلل پذیر اولانی صاروب محکم ایلک ابوالمعانی بیت دلم صد پان شد از سنک جور
یارا کریکدم * چه باشدا این شکسته دل یارزند بپهلوش * ثانی دیوار بنا سنده طاش
اراسنه قونلان با لحق معناسنه فرهنگ جهانگیری صورده بنه چوکن با لحق معناسنه
مستوردر و ازود و ضم زاء معجه ایله عاقل و زیرک معناسنه نعمة الله نقل ابلشدر
و اسمند و سکون سین مهمله و فتح میله ایکی معنایه در اول آلدماق وجه اوزن کذب
سویلک ثانی سرکشته و حیران کنانی فرهنگ جهانگیری همزه مفتوحه ایله ده جائزدر
و اسپاباد فی یل دکرمانی ترکیبی ظاهر در آسیای باد تقدیرنده ابوالمعانی بیت نوبت دولت
مخواه از اسپاباد فلک * عزوجاعش بکدر چون باد از و غافل مباش و اسمند و سکون
سین معجه ویای تختان و کسر میله آسمیدن لفظندن اختصار اولمشدر شیخ نظامی بیت

بیت خوشدل شدن و آرمیدن با او * هم خورد و هم آشید با او * استنود بی سکون شین
معجه و ضم نون و واو معروفه ایام خمسه مسترقه نك ابکنجی کونی اسمیدر * اغارید بی
فتح غین معجه و کسر را ایله * اغارد بی فتح عین و راء مهمله ایله یو غورر معناسنه
اغاریدن لفظندن اسم فاعلدر جمع الفرسه شکر و عسل و امثالی فسنه از مک معناسنه در
بو معنایه ابن یمن محمود بیت بسکه کردوزا خوش آمد شربت گفتار من * در کلاب دیده
هر دم چون شکر اغاردم * اغازید بی فتح غین و کسر زاء معجتین ایله باشلدی و ابتدا
ایلدی معناسنه حضرت مولانا بیت چون سماع آید زاول تا کران * مطرب اغازیدیک
ضرب کران * اغالد بی فتح لامله اغالیدن لفظندن اسم فاعلدر جنکه بجد اولور
و شورش و غوغا تحریک ایدر مسعود سعد سلمان بیت مطرب باز ایهم بر آغالد * و زمیانه
سبک برون کالد * اغازید بی آفریدن لفظندن فعل ماضیدر حکیم فردوسی بیت جهان
آفرین تاج جهان آفرید * سوازی چورستم نیامد بدید * دخی مضارع و اسم فاعل اولور * افند بی
فتح فاو سکون نونله جنک و خصومت معناسنه کدافی الجمع بو معنایه حکیم فردوسی بیت
دلیر جهان سوز و پر خاشخیر * ندارد جز آفند کار دگر * حکیم سوزنی بیت آورد پیامی که
مبادا که خوری می * مستک شوی و عریده آغاری و آفند * اکند بی فتح کاف عربیله
گول کبی صو جمع اولوب طور دوغی بره دیر لر میرنظمی بیت بحال زاریم بین جور تا چند *
زمیل استک شد عالم بر آکند * اکند بی فتح کاف فارسیله طولدردی معناسنه عزالدین
شیروانی بیت سائل بسوالی زدر تو * صد کج زر و سیم آکند * و معنی پر کرده یعنی خوق
ایتدی استاد رودکی بیت نشان بشت منست آن دوزلف مشک آکین * نشان جان منست
آن دو چشم سحر آکند * بو معنایه آغند دخی دیر لر * الید بی کسر لامله آدم و حیوانات
برزنسنه بی بدیهی کوردکده اور کده دیر لر ابوالعانی بیت دوش رفته سیرکاشن یار قیب آن
سیم تن * چون شنیدم این سخن آید جانم در بدن * آمد شد بی کلوب کتمک و کلور
کیدر و کلدی کندی هر بزی محله استعمال اولنور کمال اسمعیل بیت کشیده دار بدست
ادب عنان نظر * که فتنه دل از آمد شد نظر یابی * فضلائی رومدن و قضاة شیرین سخنن
منطقی افندی نام شاعر ساحرک بو بیت نادری محله مناسب اولغله ثبت اولندی بیت یادست
آوز محنتله کلور یا تحفه غله * اوصاندم حاصل آمد شد لیل و نهار مدن * نمود بی ضم
میم و واو معروفه ایکی معنایه در اول آمیختن لفظندن اسم فاعلدر قارشدردی معناسنه
شیخ نظامی بیت فسون چند با خواهش برامود * فسون کردن ببا بل کی کنس سود * ثانی یعنی
آمیخته اسم مفعول اولور امیر خسرو بیت مکر سیمیل آمد از دریای مقصود * که شد پای
حریفان کوهرا مود * ثالث یعنی آراسته فخرالدین ابوالعانی بیت کرانمایه سپاهی داست
فرسود * باستقبال شهزاده برامود * بو معنایه میر خسرو بیت نشاندش بر سر پر کوه
امود * زمین را کرد از لب شکر آلود * و از داد بی دعوت ایتدی معناسنه خواجه سلمان
بیت ماهست فرورفته دم آوازدهیدش * کوکوش بره دار دو چشمش نکرانست * و دخی
چغردی معناسنه در میرنظمی بیت بسوی اوز دور آواز داده * که ای سیر کشته و از هوش

ساده و او از کردی دخی اول معنایه در کذا فی المجمع چغتای اسنانده او تادی دیر لر یعنی
چغردی او ندامق اسم مصدر در چغرمق معناسنه و آوردی فتح و او و سکون را ایله اوج
معنایه در اول جنک و بیگار معناسنه حکیم فردوسی بیت هم آورد او در زمین پیل نیست
چو کردی اسب او پیل نیست * ثانی شجاعت و مبارزت ابوالفرج رونی بیت ز نعل خندش
روی زمین که آورد * پراز پشیره شود همچو پشت ماهی شیم * ثالث آوردن لفظندن
صیغه ماضی در معنای اول ایله بو معنایه شاعر دیمشدر بیت هر آن مردی که حاضر شد
یاورد * کدک ظاهر که از پا هر چه آورد و آوردی فتح و او و سکون نونله الی معنایه کاور
اول بخت و برهان معناسنه حکیم فردوسی بیت چنین گفت با پهلوان زال زر * چو آورد
خواهی به تیغ نکر * ثانی اوزم خوشه لرین اوزرینه اصدقلری ایله دیر لر و دخی اثواب سردکاری
ایب حکیم سوزنی * قطعه * بر پستر عم خفت حسود تو چنان زار * کش تن شود از تار
فرا کند شکسته * وز دار عناقشت حسود تو نکون سار * چون خوشه انکور بر آورد شکسته
ثالث مؤید الفضلاده ظرف و اناء معناسنه در بو معنایه خواجه عمید لودیکی بیت میاد اساعرش
یکاحظه از خون رزان خالی * فلک زاتار و د خون رزان زین نیلی آوردش * شاعر دیمشدر
بیت شود هر سفالی که آوردی * بر ما بود بهتر از تاج کی * رابع فرهنگ جهانگیری
یعنی تخت و مسند خامس یعنی شطرنج سادش یعنی نخست یعنی اول و دخی صولجان
معناسنه ده کاندوکی رسیده نظر در و اا و ژره بند و کویه منکوش معناسنه مولانا هاتمی
بیت چو کوش خدیو از لای پند * سب از روی اخلاص آورده بند و اا همند و سکون
هاتمی و فتح میله در و غ کوی بلاجی معناسنه حکیم اسدی بیت کفش سوختی کربدی آهنند
و کر راست بودی نگر دی کزید * و صاحب فرهنگ منظومه بیت آذر خش صاعقه بدی
آسیب * آهنندان دروغ کو بفریب و اا هجد و فتح ها و جیم و سکون نونله یعنی کشد
و چکه چک آلت حکیم ناصر خسرو بیت خوب گفتن پیشه کن با هر کسی * کین برون آهجد
از دل بیخ کین و اا هجد و سکون ها و خم فون و او معروفه جمله مسترقه نک اول
کونی اسمیدر و ااید و فعل مضارع در کلور و کله معناسنه مولانا عرفی بیت آن سوخته
جان که بشمیر در آیت * کر مرغ کبابست که با بال و پر آید * شیخ سعدی بیت از دست
وزبان که بر آید * کز غمده شکرش بد آید و اا این چشمید و نوا و الحان دن بر نو اسمیدر که
مختراعی چشمیده نسبت اول نور چشمیدک باریدی ایجاد آیتک جائزد ز کذا فی مجمع الفریس
و اا ایینه داد و سز تراش و حجام یعنی بر و فصاد کذا فی فرهنگ جهانگیری و مع الراء المهمله
لا انا م کبوتر و کو کز جنک بیان کو کز جینی کلوب اندیا وری چقارمق ایچون قلعه برجی
کبی بیار لر میر نظمی بیت جهان مانند آبام کبوتر * رود هر گوشه مهمان بتکر و اا بار و
فتح باء موخده ایله آریتمس قور سون و اا بخور و سکون باء موخده و فتح خاء معجه و و او
معدوله ایله صوکنار لنده آدم و حیوان صوا یجه چک و ترکیده صواد و عزیزه عطن و شرعه
و ژبان هندیده کهات دیر لر حکیم خاقانی بیت در غمت ای زود سیر خون جگر میخورم و
زیننه بخورم که دید آبخور ش آتشین * و ضم حا و او مجه اول ایله نصیب و یه چک معناسنه

معناسنه خواجه حافظ بیت در عیش نقد کوش که چون آن بخور نماید * آدم بهشت
روضه دار السلام را * حکیم قطران از موی بیت ترسم که براید ز جهان آنخو رمن * کر
شهر بر آورد جهان آنخو ر تو * مذکور ایکی معنایه استاد لطیفی بیت درین آنخو ر کس
نشد آنخو ر * که آخر بخاکش نشد نیره تر * ابدار * درت معنایه کلور اول طری و تازه
ولطیف میوه و غیره ثانی فرهنگ جهانگیریده مردم صاحب و مجلس آرا و جمعیت و سامان
معناسنه حکیم سوزنی بیت ثقة الملائک ظاهر آنکه چو آب * ایزدش آبدار خواهد کرد *
ثالث تیغ و خنجر جوهر دار و امثال لری حکیم فردوسی * مثنوی چو با او ندید ایچ جای درنگ *
همان آبدار بکه بردش بچنگ * بزدر ستر ترک آن نامدار * تو کفنی تنش سر نیار دبار *
رابع بمعنی گیاه یعنی بر او تدلیف خرما یه مشابه * اب سر * ات یحیی سی عمو ما و کله
و اچه یحیی سی خصوصاً * ابشخو ر * کسربا و سکون شین و فتح خا و واو معد و له ایله
آنخو ر مرقوم معناسنه کمال اسمعیل بیت کی باشخو ر حکمت دل تو راه برد * کر کدای همه
خود در دل توان کرد * و ضم خا و واو معد و فله دخی با یزدن نصیب و خور دنی معناسنه در
خواجه حافظ بیت ما بر فتم و تودانی و دل غمخور ما * بخت بد تا بکجا میبرد آنشخو ر ما
فرهنگ جهانگیریده مسطور در که استخ و تالاب و رودخانه کنارنده مخصوص بر محل
اسمیدر که انسان و حیوان انده ضوایح کمال اسمعیل بیت هر کجا باز سر رایت تو
سایه فکند * کبک و شاهین بهم آمیز سوی آنشخو ر * ثالث توقف و آرام و مکان طوتمق
معناسنه حکیم اسدی بیت بتوران زمین زادی از مادرت * هما نجابدارام و آنشخو رت
* ابکار * سکون با و فتح کاف ایله ایکی معنایه اول سقامعنا سنه میر خسر و در نعت
بیت در تنق بار کوش گاه کار * مائیک کش عیسی و خضر آبکار * ثانی باده خور
و باده فروش معنایه کذا فی فرهنگ جهانگیری * ابکار * فتح باء فارسیله اولاق
معناسنه ابوالمعانی بیت دو واسبه میرو د کوشش دل و جام چو آبکار * چو بازاید
از آن دهر نفس صد جا کند منزل * ابکیر * آب ایله کیردن مر کبدر معناسی بعض
چقور پر لده یغموردن و سیلیدن صو جمع اولوب طور دوغی یر که اثر و رژی و آبدان
و استخ و تالاب و کولاب دخی دیر حکیم اسدی در صفت باغ بیت درو آبگیری به پهنای باغ
شناور در اب شکن کیر باغ * بهرامی بیت هر که باشد تشنه و چشمه نیاید هیچ جا * بیکمان
راضی نباشد کیر بیاید آبکیر * بمعناسی دخی او تندن سپور که ایدوب صویبه با تروب جلاهلو
طوقد قبری بزاور زینه سپر لر حکیم خاقانی در قسمیه بیت برفته جد و ماشوره و کلاوه
و چرخ * بابکیر و بشتوت و میخکوب و طناب * ابیار * ایکی معنایه در اول اسم مصدر در صوار مق
معناسنه کمال اسمعیل بیت تا کشت تخم مهر تو بکدم جدا نشد * از چشمسار خون
جگر آبیار چشم * ثانی اسم فاعل اولور صواریچی بوستان و کشت زار و غیره ابوالمعانی بیت
خامه ام میزاب گلزار سخن بود دست تا * آبیار نخل معنی ریشه شد هر قطره اش * ابشمار *
اسم فاعل اولور آتش یا غدری معناسنه و له بیت ناله جانسوز خیر داز دل افکار ما *
میرساند تا بگردون آه آتشیار ما * آتش بهار * یعنی رونق و طراوت و لطافت بهار

ابوالمعانی بیت داده پیام عیش و طرب ناله فرار * افزود حسن کل مجمن آتش بهار
 و آتش تری یعنی شراب استعاره طریقه سیرابك تأثیر حرارت بدن آتش ایله تعبیر اولمشدر
 قنبر نیشابوری بیت آب خشك این آسمان و آتش تراجمست * برخلاف از آب خشك
 این آتش تر کرده اند و انشخوار فی فتح حاو و او معدوله ایله سمند دید کبری قوشکه دائما
 آتش بیوب آتش ایله تعیش ایلد بکچون آنشخوار نسیمه اولندی مولانا عرفی بیت
 یاری دل میخورم عرفی زقر بانگاه عشق * مرغ آنشخوان جزاخر نخواهد دانه را * فرهنگ
 جهانگیریه ظالم آمدن کنایه در دیویاز مش بو معنایی مؤید حکیم سنایی بیت ببرد
 آب عالم ابرار * مدحت پادشاه آنشخوار و الجار فی فتح جمیله طراوت و لطافت و تازه
 معناسنه ابوالمعانی بیت باده خور نمکین مشو باعشق جانان عیش کن * داده حسن روی
 عالم موسم آجار کل * فرهنگ جهانگیریه جمیم فارسیله اوج معنایه در اول معروف و در میر خسرو
 بیت راست نکرده دروغ مکر مجاره * معصیت رابدین دروغ میاچار * ثانی امیخته و ضم شده
 معناسنه حکیم ناصر خسرو بیت درویش بعشق خود در خلق توازن از * لقمه زود زهر چه
 آچار نیایی * ثالث انش یوقش و شکسته موضع فخر کور کافی مثنوی زمینی نیست در عالم
 سراسر * ازین پڑ مرده تر زین بس عجبتر * چگونه جای باشد صعب و دشوار * یکی دریا
 ذکر آجار که سار * و زبان عالمانه اهل هندده احکام شریفه ایله عمل ایتمکه دیر لر و آخر فی
 فتح خاء معجه ایله حوض و جام قور نه سی و امثالی کذافی جهانگیری عربیه دیکر معناسنه و کسر
 خا ایله تعجب و تعرض معناسنه استعمال اولنور مثال معنی اول استاد لطیفی بیت راهم زدی
 و لطف نمودی بد لبری * آخر چه شد که از سر من باز کشته * مثال معنی ثانی شیخ سعدی
 * مصرع * عشق بازی نه من آخر مجهان آوردم * و عربیه نهایت معناسنه در و ضم خایله
 ایکی معنایه در اول طواریتا جق یرکه معلف و متبن اولان محل معناسنه در او و مجهول ایله آخور
 دخی دیر لر ثانی فرهنگ جهانگیریه سینهنک جانب بالاسنده کردن التمه اولان کوکدیر لر
 کاهی آخر کدخی دیر لر عربیه ترقوه دید کاریدر میر خسرو در صفت شمشیر بیت بهر آن
 خنک تو سن دشمن * جای سازد باخر کردن * حکیم زازی قهستانی بیت بزد بر آخر کردن
 چنانش * که بگذشت از بغل آب روانش و اخیر کر فی کر بیج اشیاچی کو کار لفظندن
 محققه در فاعل معناسنه اخیر کر بیجدر بعض نسخه ده کر بیج قالبی معناسنه در و اذار فی صبه
 شمسیه دن اول بهار آبی در خواجه سلمان بیت آذار ببرد آب رخ آذر و کانون * وز دزد دسر
 هر دو امان داد جهان ترا * عربیه دل مهنله ایله معنای مرقومه استعمال ایدر لر و اشعار لر نه
 دخی ایراد ایدر لر شمس الدین احمد الطیبی بیت اسقنیهایی فعل اذار حنی * یصل السكری
 الی تموز و اذار فی فتح ذال معجه ایله جناب باری تعالی غراسمه اسماء شریفه سندندر و دخی
 صاعقه و ورق معناسنه مرویدر اما ضم ذال ایله اولدیغن ار باب رصد و نجیم تحقیق ایشلردر
 فرهنگ جهانگیریه درت معنایه منقولدر اول اتم فرشته در که نیر اعظمه موکلدر انک
 تدبیر امور و مصالحن ایدر و هر نه که روز آذر و ماه آذر ده واقع اوله اکامتعلقه در ثانی آتش
 محسوسه دیر لر حکیم انوری فتح ذال ایله استعمال ایشلردر و مشهوری دخی فتحه ایله در بیت

بیت ساغرش پر باد ز نکیب چنان آید بچشم * کز میان آب روشن برفروزی آذری * روایت
اول نور که اعجامکیدی معظم آتشکله لری وارد اسم لری بونورد در اول آذر مهر * ثانی آذر نوش
ثالث آذر بهرام رابع آذر بین خامس آذر خرداد سادس آذر برزین سابع آذر زرد هشت
بو آتشکله لک هر برنی کواکب سبعة سیاه لک برینه منسوب طوتمش لردز و اول کواکبه
متعلق اولان بخوری اول منسوب طوتمش لری آتشکله دهی قرلر معنای ثالث سنه شمسیه نك
طقوزنجی آیک اسمیدر که اول آیده نیر اعظم برج قوسده اولور مختاری بیت کرنیست آب
نقش پذیرنده بس چرا * هر بامداد نقش کند باد آذرش * معنای مذکور ایله معنای
ثانی به مسعود سعد سلمان بیت ای ماه رسید ماه آذر * برخیز و بده می چو آذر * معنای
رابع هر ماه شمسیه نك طقوزنجی کونی اسمیدر اهل فارسك قاعد مقرره لریدر که هر آیک
اسمی که اول آیی کونی نك اسمنه مطابق کله اول کون عید جشن ایدر لر مسعود سعد سلمان
بیت ای خردمند سرو و تابان ماه * روز آذری چو آذر خواه * روز مرقومی اعجام نوروز
اعتبار ایله اول سنه اعتبار ایدر لر حکیم خاقانی * قطعه * اگر فی کلک اوشد ناف آهو * دگر فی
طبع اوشد ایر آذر * چرا بار دینطق این درد ریبا * چرا بیر ذنبوک از مشک از فر * و آخر قصیده ده
بیت همیشه تا بوددی پیش امروز * همیشه تا بوددی پیش آذر * آذر فی ضم دال مهمله ایله
ذال معجه ایله اولان آذر معناسنه در و کسر دال ایله نیشتر فصا د معناسنه در کدافی فرهنگ
جهانگیری * آذر فرار فی آتش یا قیچی معناسنه آذر افزا و آذر فرا کی میر نظمی بیت چنان
تابش حجر آن کعدار * شاه در دام خسرت آذر فرار * آرا مکار فی کاف عربیله هرایشی
ثانی و آهسته آیدنه دیر لوله بیت دلم کشته است از غمش بیقرار * ندارم تحمل بار مکار
* آذر فی آوردن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی اولور کفتار و نمودار و دیدار کی بونلور
وامثا لدرنده اولان آرو وصف ترکیب استعمال اولنور و امر استعمالند بامضارع ادخال
اولنور لکن تا لفظند عسرت اولغله مابیننه بریای تحتانی زیاده ایدوب بیار دیر لر حاصل
کلام آرکتور معناسنه در اکر چه استمشهاده حاجت یوقدر اما استاد شعری اولغله صایبک
برینی ایراد اولندی بیت دل راز سیننه در نظر دلستان برار * آینه پیش یوسف از آینه
دان بر آر * آری فی کسر راء مهمله و سکون یای تحتانیله ایکی معنایه در اول شیر فهم وزیرک
ثانی صاحب ورع و تقوی یعنی مکروهاتدن پز هیز کار معناسنه در کدافی الصحاح * الزاد و آری
دال موقوف ایله ایکی معنایه در اول موسیقیه برصوت اسمیدر منوچهری * قطعه *
صلصل باغی باغ اندر همنی نالد ببرد * بلبل زاغی زاع اندر همنی نالد بزار * این زند بر چمنکهای
سختیان پالیزبان * وان زند بنایهای لوریان آزاد وار * ثانی اسفر این اعمالندن بر قریه
اسمیدر بی نظیر میوه لری اولور با خصوص اوزومی بغایت لطیف اولور * آزار فی آرزین
معناسنه اسم مصدر در ابجتمک و شتم خفیف ابلک معناسنه خواهه حافظ بیت مباش
در پی آزار هر چه خواهی کن * که در شریعت ما غیر ازین کنایه نیست * و بعض ترا کینه
صیفت استعمال ایدر لر دل آزار و مردم آزار کی * آزار فی اوج معنایه کاور اول قدر و قیمت
معناسنه اول معانی بیت کرده آماده دام بهر نثار مقدمش * در استک دیده را چند آنکه بی

آزر شده * ثانی آزر دن لفظن صیغه امر در ثالث نام پدر حضرت ابراهیم علیه السلام در
 یوایی معنایه حکیم سوزنی * قطعه * نکار و صورت آن بت بهند و چین در هم * شکست
 خامه مانی ورنده آرز * نکار آزر و مانی غلام صورت اوست * زمین بدین که بگفتم کرابدی
 آرزو از وزی سکون زاء معجه و فتح و او ایله بوزن تاجور حریص و طمع خام صاحبی
 معناسنه لفظ مرکب در آزیله که حر صدر و لفظیله که عربیله کی ذومعناسنه حکیم اسدی
 بیت مجیزی فریب دل آزر * که باشد نیارش بدان بیشتر * و ضم زا و سکون و او ایله
 بوزن سا جور مجمع الفرس صاحبی حریص و طمع کار معناسنه نصح ابلش خلاق المعانی
 بیت دهان نیر چنان با زماند از پی جست * اگر نشد بجز کوشه عدوت آزر و آزر و
 ضم زاء فارسیله آزر و مرقوم معناسنه محمد هند و شاه صا حله نقل ابلش بو قولی مؤید حکیم
 انوری * قطعه * جرعه جام کس اگر محورم * بکنند درد مختم مجبور * مرد باش ای حیمت قانع
 خاک خواری طبیعت آزر و آزر و کسر زاء معجه ایله نیز فهم و زیرک معناسنه معیار
 جمالیه شمس فخری نقل ابلش بیت کجاست در همه ایوان کنون چو تو شاهی * کریم و پر دل و دانا
 و عاقل و آزر * اما فرهنگ جها تدیریده یعنی آزر وایت اولمش بو قولی مؤید حکیم انوری
 * قطعه * در جهان چندانکه خواهی بشمار * نیستی و محنت آزر هست * و ز فلاح
 چندانکه خواهی بقیاس * نفرت آهو و چشم شیر هست آزر و کسر زاء فارسیله
 بش معنایه کلور اول زیرکی و نیز فهم معناسنه حکیم فردوسی بیت سپهرانکه بهدار و آزر باش
 شب و روز با ترکش و نیر باش * ثانی پرهیز کار حکیم اسدی در صفت برهن خلویت نشین
 در بادیه بیت سراسر همه دست نخبیر بود * کیا خوردن و پوش آزر بود *
 ثالث یعنی حاضر و آماده حکیم فردوسی بیت زبان در سخن گفتن آزر کن * خرد را گمان
 و زبان تیر کن * رابع یعنی آبگیر مرقوم منوچهری در صفت بهار بیت شیر دهد ستان بیای
 ماذر آزر * کودک دیدی بجا پهای خورد شیر * خامس یعنی بانک و فریاد کنانی فرهنگ
 جها نکیری آستر و سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله معروف جامه استری
 عربیله بطانه دیرلر مولانا ترشیزی بیت فراوان درین کار که کارکر * یکی ابره با فد یکی
 آستر انور و ضم سین مهمله ایله یعنی کشت زار منجیک بیت چو ابر کف شده تقاطر
 نماید * ز راز آس طمع سائل بر وید آسما و سکون سین ایله موز دید کاری اغاج
 پیراخی که عربیله آس و مر سین دیرلر آسیمه سار و سراسیمه معناسنه که آسیمه سرک
 صفتی در آسب معناسنه که آفت سردیمک اولور و ساری یعنی نیره کله در ترکیه سرسم
 دید کاری معنایه در حکیم فردوسی بیت من از بهر آن چه آسیم سار * همی کردم اندر جهان
 سو کوار آسکار و معروف ضد نهاندر آغار و فتح غین معجه ایله اینکی معنایه در
 اول آغاریدن لفظن صیغه امر در واسم مصدر دخی استعمال اولنور و اصلا تمق و اصلا تمق
 معناسنه کال اسمعیل بیت زناد سرد کجا آب منعقد کردد * باطاف طبعش اگر آب راینباغاری
 نسخه حسین و فاییده برنسنه بی اصلدوب یو غرق معناسنه و معیار جمالیه شمس
 فخری آغار چیری در جای سرشتن دیوب بو بیئی نظمه کتور مش بیت دران زمان که

زمان که ز نیزی تیغ و تنی کر ز * خمیر خاک بخون بلان شود آغار * فرهنگ جهانگیریه
 چه دن اصافغه دیر که فرغار و فرغردخی دیلور حکیم ناصر خسرو بیت ار هر چه سنبور کنی
 از سر و زپهلویش * ز آبجیز برون آید برون دهد آغار * حکیم زاری قهستانی بیت
 بمنزلی که فرود ایم از فراق رخت * ز خون دیده جهان سر بسریا غارم * ثانی یعنی انکیختن
 و تحریک کردن که بر غلاییدن دخی دیرل عریبه اعراید کاریدر منو جهری بیت با چنین کم
 دشمنی خواجه بی اغار دچینک * از دهارا حرب نیک آید که با حربا کند * استاد عنصری
 یعنی اول بیت عقیق و از بود آن زمین ز بس کر خون * بروی دشت و بیابان فروش
 دست آغار و آغار بی اول قوری جای که صوی چکیلوب جا بجا صولز قالمش اوله عمق
 بخاری در صفت راه صعب بیت فرازش پر از خون چو کوه بترخون * نشیبش ز اشکم چو
 ارغاب و آغر و آفرید کار بی جناب باری تعالی عز اسمه و جلالت عظمته برادیمی دیمک
 و اکور بی ضم کاف فارسیله آتشه بشمش کر بیج که کر میددیرلر تو غله دخی دیرلر مسعود سعد
 سلمان بیت بردرو بام برف پنداری * پخته کج و کشته آکورست * حکیم سنایی * مثنوی *
 خانه جعفر ابکوشیدی * بکج آکور و نقش پوشیدی * آن کج اکور کرده خانه دین *
 وین میاراسته بنور یقین * عربیه آجردیرلر بونک معریدز و آکر بی کاف فارسیله یعنی
 سرون یعنی اوراق کدافی فرهنگ جهانگیریه و آکر بی فتح لامله یعنی سرون یعنی بودک جانب
 بالاسی انسانه او جه و حیوانه صغری دیرلر طیان مرغزی بیت بینی آن خرین اندام تو
 و آرتو * جان من باد فدای پدر و مادرتو * بو معنایه ابوالمثل بیت بیکی گرم طبنا حجه که بران
 آرتو * بر زدم چنگ چه سازی چه کنی بانک ژ غار و آکر بی ضم سین مهمله ایله بودخی
 سرون یعنی نشسته گاه غمید ز کاف بیت ندید دیده دنیا که دلبری دارد * سفید و نازک و فربه که
 آلسرت باشد و آمار بی فتح میله اوج معنایه در اول حساب معناسنه که آمازه و اوار
 و آوان دخی دیرلر ثانی تحفه الاحباب و رساله حسین و فایده استقصا و تتبع معناسنه
 اما شرفنامه ده آمار حساب و آمار کیر حساب کیر باشد مسطور در ثالث شمس فخری
 یعنی استسقای یعنی بغمور طلب ایتمک روایت آیدوب بو بینی نظمه کتور مش بیت حسود جاه
 ثوبی آب دز تو ز فتن * مباد جز به بیابان فتاده آمار و آمار ز کار بی یر لغایجی معناسنه
 آرزیدن یا رلغمق و عفو ایتمک معناسنه در آمو ز کار بی تعلیم آید بی آموزند معر بیله کی معلم
 معناسنه شیخ سعدی بیت دولت جان پرورت صحبت آموز کار * خلوت بی مدخی
 سفره بی انتظار و آمار بی کسر میله بسیار خوار عربیه اکول دیرلر ابو المعانی بیت
 از لطف بی دریغت خلق جهان شده سیر * در سفره سخاوت چندان شوند آمار و آمار بی
 یعنی اول دفعه و له بیت آن بار گفته بودم ز نه از رقیبان * این بار پندم اجرا کردی
 خلاف واقع و آوار بی یدی معنایه کلور اول یعنی حساب که آواره و آبار و آمان دخی
 دیرلر حکیم ناصر خسرو بیت من بچه کارم خدا را که بیانست * کردن چندین کارها که بی
 آوار * ثانی فرهنگ جهانگیریه یعنی کم و نا بود حکیم خاقانی بیت توبادی و من خاک تو تو آب
 و من حاشاک تو * باخوی آتشناک تو صبر من آوار آمد * ثالث پراکنده و پریشان معناسنه

حکیم فردوسی بیت نه بچردلت چنین کارها * برین درد و بیمار و آوارها * رابع خرابه
معناسنه شاه ناصر خسرو بیت خشم گیری جنگ جویی چون بمانی از جواب * خشم
یکسونه سخن کتر که بشهر آوار نیست * خامس بمعنی ظلم و ستم شمس فخری بیت شکوه
تاج کیان شاه دهر ابواسحق * که از مالک آوار کرده است آوار * سادس یقین معناسنه که
آوردخی دیر لر سابع ریزه آهن نعل دلو کندن چقان خرده دمور و امثالی نسنه لر و اوری
ایکی معنایه کلور اول یقین که طن و شبهه دن خالی اولق ثانی آوردن لفظن صیغه امر
و وصف ترکیبی اولور سخن آور و زور آور کی شمس فخری بیت بنده او بود فلک لاسنک *
چاکر او بود جهان آور * مجمع الفرسه اورک بمعناسی دخی نام آسمان هفتم در ابوشعیب بیت
اگر دیده بگردون بر کارد * زیمش پان پان کرد آور * بوییتدن نام آسمان هفتم اولق
استنباط اولنر مطلق نام آسمان اولق جائز اما فلک سابع اولدوغنه دلالت یوقدر مجمع الفرس
صاحبنه محل اعتراض در بعض نسخه ده سخن زشت معناسنه مسطور در بوقولی مؤید استاد
هنصری بیت نزدیک عقل جمله درین عهد یا ورست * کامروز همجو جهل هنر
زشت آورست * بوییتدن آور یقین معناسنه اولق مفهومی مدرفر هنگ جهانگیریده اعتقاد
بجکجه معناسنه مولا ناکسای بیت هر چه کردی نیک و بد فردابه پیشت آورند * بی شک
ای مسکین اگر در دل نداری آوری * بوییتدن اسم مصدر اولق فهم اولنور بو معنایه حکیم
ناصر خسرو بیت حاج و مشغله باغاز تا سخن کویم * که ماز مشغله تو ز خانه آواریم * ودخی
سوز رانست و صحیح اولق استاد فرخی بیت گروهی دیگر گفتند کین کزین بت را * بر آسمان
زمین بود جا بگاه آور * بو معنایه استاد رودکی بیت مردمان هموار دانند آوری *
اگر نهان من تو خود آ که تری و اوزار و طعامه قونیلان بهارات هنره مفتوحه ایله اوزار
و ایزار دخی دیر لر و اهار و اوج معنایه در اول کاغذ و بزه پرداخت و صیقل طوتمق
ایچون سوردکاری نسنه نشاسته یا خود کثیرا یا خود کل خطمی دن قینا دوب سورد لر هر
نوعی بر جنس نسنه یه مخصوص صدر حکیم فردوسی بیت زمین سر بسرزیر پای اندرون *
چو کرپاس آهار دار د بخون * لامعی جرجانی بیت الماس کرده چنک را خوش کرده دل
تیرنک و آهار کرده سنک را از کشتن شیرد ژم * ثانی فر هنگ جهانگیریده بمعنی فولاد
جوهر دار بوقولی مؤید حکیم اسدی بیت نهاد از کین هر که سالار بود * عمودش ز پولاد
آهار بود * ثالث بمعنی خورش یعنی طعام که وجود انسانه تقویت و برتر نتکم کاغذ و بزه
سوردکاری نسنه تقویت و بر اول مناسبته آهار تسمیه اولنمشدر و آهن تر و جوهر دار
دمور صوارش اولعله بومقوله دمور سبز دخی دیر لر تفصیل احوالی محله ذکر اولنور
انشاء الله تعالی و آهنکر و لفظ مرکب در آهنله کردن که اصلی کار در که تلفظ آسان اولق
ایچون تحفیف اولنمشدر مولا ناهاتنی بیت شده کرم بازار آهنکران * همه جنس پولاد
و آهن کران و اهنبر و ضم ها و او مجهول و سکون نون و فتح باء موحد ایله نقب زن که
ترکیبه لغمی دیر لر شاعر بیت بدل در فکندی چنان چاک را * که میتین اهنبران خاک را *
و ایر و اپین و کسریای محتا نیله قورداشنی دیدکاری علتدر و اپینه دار و اول آینه

آینه دوزخی ثانی کباروار باب جاهک آینه خدمت منته مخصوص اولان غلامه دیرلر ابو المعانی
 بیت عکس حسن روی تست این آفتاب و ماه نیست * چرخ کرد خدمت آینه
 داری روز و شب بی مع الزاء المعجبه * البخیز فی باء موقوف و کسر خاء معجبه و سکون
 یای تحتانیله موجّه آب یعنی صواوز زنده تحریک هو ایله ظاهر اولان موج که خیزاب و کوه راب
 دخی دیرلر شیخ اوحدی بیت اندرین آبخیز نوح تویی * و اندرین دامکه فتوح تویی
 قره نیک جهانگیریده اول زمینه دیرلر که بر مقدار قازمغله صوچیتقار و دخی بمعنی ناودان
 مرقومدر فی البریز فی باء موقوف و کسر راء مهمله و سکون یا ایله اوج معنایه کلور اول
 قوغه که عربیه دلود دیرلر حکیم سنایی بیت دوستی ز آبریز چرخ بپر * زانکه آن که تهی و کافی پر
 ثانی متوضاً که عربیه مستراح دیرلر حکیم ستوزنی بیت شعر تو باید با آبریز انداخت * کر
 بودمشک و ریشته با بریز * ابریز کسر الفله لتون معناسنه در ثالت غسل ایچون استعمال
 اولنان صو طرفی که صود و کیچی دیمک اولور فی اتش افروز * و اتش افروز فی اوج
 معنایه کلور اول ایچی بوش بر باقر طرفدر آدم کله سی قدر غایت تنک سوراخلری وارد
 قیزدروب صویه قورلر صوینی کند و چکر آتش یا فلق استدر که اول طرفی آتش اوزرنده
 قیزدروب ایچنده اولان صویک بخاری آتشی یا قر جالینوس حکیمک اختراعیدر بر اسمی دخی
 دمه در عربیه جره مثقبه دیرلر ثانی تاریخ یزد جرد سنه سنک اون بزنجی آبی نامیدر ثالت
 بر قوشدر ققنوس دخی دیرلر فی اتش انکیزی فی ایکی معنایه در اول قاوردرندن اولور ایسه
 ثانی استعان طریقیله حرارت کلیه ویرنسنه یه دیرلر مولانا هاتفی بیت آن دل شده زان
 فسانه شد نیز * بکشاد دعان آتش انکیزی فی اتش باز فی آتش اوینایچی معناسنه فشنکی
 و قلعه محاصره لرنده خیمه و سائر آتش التریله جنک ایدن کسنه یه ده دیرلر ابو المعانی بیت
 شرار دود دل هر شب رسد بر کنبد افلاک * شد آتش باز کویا می نماید صنعت ناری فی اجاز فی
 فتح جمله صوغان ترشیشی در بعض نسخه ده راء مهمله ایله واقعدر فی الخاز فی فتح خاء
 معجبه ایله عمل مانده و برایشه بر امیوب آتیلان نسنه هر نه اولور سه شمس فخری بیت
 حسود دشمن مخدوم شاه دشمن مال * بود هر آینه در خانه وجود آخاز فی اخیر فی کسر
 خاء معجبه ایله کر پیچ و کر پیچ قالبی و دیوار مهره سی فی اذرافروز * و اذرافروز فی کلاهما
 یعنی آتش افروز که آذر آتش معناسنه اولدوغی ذکر اولمشیدی فی اردبیز فی سکون
 راء مهمله و دال موقوف و کسر باء موحده و یای ساکنه ایله اللک معناسنه که آرداوند
 بیز بیزیدن اسم فاعل و وصف ترکیبیدر اون الهیجی دیمک اولور میرنظمی در صفت شتا
 بیت شاه آن چنان برق و باران نیز * فک کرد کویا صاحب آردبیز فی از فی اسم جامد در
 حرص و طمع معناسنه کمال اسمعیل بیت از تست اینکه همه چیز چنین نایا بست * آرز
 کن تو که نرغ همه ارزان کردد * حکیم خاقانی بیت افسر عقل بایدت بر سر * از سر آرز خون
 دل چه کنی فی اتش پز فی آتش بشوریجی طباخ معناسنه میرنظمی * مثنوی * بدکان آتش پز یکی
 نوجوان * همیرفت آشی خوردنا کهان * بدید آمد انجا کدای فضول * کرفنست کشکول
 و کرده دخول فی اشوب انکیزی فتنه قویاریجی و غوغا ایدیجی وله بیت سخنها از لب آن شکر

آمیز * نکاهش ملک دل را آشوب انگیز * آغازی فتح عین معجزه ایله اوج معنایه در اول
ابتدا و شروع معناسنه مولانا صائب بیت در تلاش جست و جویت سر بهم آورده اند *
مقطع انجامها و مطلع آغازها * ثانی صد او ندامعناسنه استاد رودکی بیت بدشمن پراز خشم
و آواز کرد * تو کفنی مکر تندر آغاز کرد * ثالث بمعنی قصد حکیم سنایی * قطعه * رو بکرد
خاکپازی کرد این راه تنست * کاندزین ره با براق خلد خرتازی کنی * باز کی خود مرد آن
باشی که خود را چون خلی * در کف محنت چو کوی باز آغازی کنی * الیز فی کسر لام و سکون
یای تحتانیله انسان یا خود حیوان بر حال صدور بدن و یا خود بر نسنه کوروب اور ملک
معناسنه در مصدری آلیزیدن کلور * آموزی آموزیدن لفظندن صیغه امر و وصف
ترکیبیدر استادان متقدمین آموختن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبیدر دیرل
اما مولانا سودی بو با بدیه قلب حروفی تجویز ایلیموب آموزیدن لفظندن مشتق در پمشدر
شیخ سعدی بیت ای مرغ سحر عشق ز پروانه بیاموز * کان سوخته را جان شد
و آواز نیامد * الیز فی آمیزیدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبیدر شکر آمیز
وزهر آمیزگی و اسم مصدر دخی استعمال اولنور قاریشوق معناسنه * آواز فی ایکی
معنایه در اول معروف شیخ سعدی بیت عاشقان کشتگان معشوقند * بر نیاید ز کشتگان
آواز * ثانی فرهنگ جهانگیریده مشهور اولمق و بر کسنه دن حکایه اولنمق معناسنه فخر
گورکانی بیت اگر نوید ازین در باز کردم * بزشتی در جهان آواز کردم * آوریز فی
آریزمر قوم معناسنه در فارسیه حرف با واوه قلب اولنمق قاعده سی شایع در * آریز فی
سلطان ابراهیم بن سلطان مسعود بن سلطان محمود عزونینک وز را سندن بر ندیم خاصنک
اسمیدر ابو الفرج رونی بیت نکند کار نیر آریزی * مثل هندی ونیزه تازی * آویز فی
آویزیدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبیدر بوکله آویختن دن مشتق اولماز مرحوم
سودینک سوزی بمحله معتبر در شیخ سعدی بیت بدو کتم که مشککی یا عبیری * که از بوی دلاویز
تو مستم * ایینه افروزا ایینه فروز فی کلاهما بمعنی صیقل و جلا که اکثر مورد استعمال
اولنور خصوصاً و سایر زنده عمومایع الزاء الفارسی * آریز فی بمعنی آسودن و بیاسا کنیا
فی فرهنگ جهانگیری بو معنایی مؤید حکیم ناصر خسرو بیت از کرد سفاقت باب جوی
بمخندان * جانرا بکف عقل وهمی شوی همی آریز فی آریز بوزن جائز شراره آتش معناسنه
میر تقی بیت تا سحر هر شب ز هجر یار جورانگیز من * میچهد آریز دود آه حسرت خیر من
* آریز فی بیای تحتانی زیاده سیله ده آریزمر قوم معناسنه سراج الدین بلخی بیت ز آتش بخت
و آریز حسرت صدکرت * سوختی سیننه بحرودل کان آرزوی * ودخی بردار و اسمیدر
بوی ماد زان دخی دیرل * مع السین المهمله * آب شناس فی دریاده کی کیدر کن مخاطره
یرل دن کی بی محافظه ایچون صاغه کیت صوله کیت دیودومن طوتانه سویلینه دیرل یا خود
جراده و طاغله طیراق التمه صواولدیغی محلی بلن آدمه دیرل بعض عربی عبارت ایله مشروح
اولان فارسی لغت کتابزده آب شناس تفسیرنده البصیر بالماء فی صغیر الفناء عبارتی ایله
تعبیر اولمشدر * ابس فی باء موحد ایله شرفنامه ده بر شهر اسمیدر دیومسطور دیرل

و ابوس في معروف برسياه اغاجدرچوق ايشه قوللنور لولا ناهاتفي بيت هواكشت
 از ابر چون آنوس * دران نعره رعدكبا نك كوس في اذرطوس في بر حكيمك اسميدر كه
 حذرانك واللسن تاهل ابلشيدى استاد عنصرى وامق وعذرا ده ديمشدر بيت پدر
 داده بوده اش كودكى * باذرطوس آن حكيم مكي في اارس في فتح راء مهمله ايله آردج
 اغاجى بعض نسخه ده چناردرد ديمشار و بعض فرهنگرده الف مقصود ايله روايت اولمشدر
 في اس في اوج معنياه كلور اولدكرمان معناسنه حكيم انورى بيت دامن بخت تويك
 از كرد اس آسمان * وز جفاى آسمان خصم توسر كردان چو اس * فرهنگ جهانكيره
 بمعنى سنك آسياب مرويدر حكيم سنابى بيت عزت از اس آسمان سوده * تودمى زو
 حيان نياسوده * دكرمان اولق ظاهر در زير ال دكرماننه دستاس وطواردوندرديكى
 دكرمانه خراس و بل دكرمانه آسياباد و صودكرمانه آسياب دبناش ايكز آخر وجهله
 معناجه صحیح اولور و آسيابه آسيادخى ديرلر حكيم خاقانى بيت هست به پيرامش
 طوف كنا آسمان * آرى به كرد قطب چرخ راند آسياب * ثانى دكرمانه خرد اولش
 غلبه ديرلر استاد لبى بيت دوستان جاى بين و مرد شناس * تند خواهم باسيابى
 تو اس * سيد حسن غزنوى بيت موافقاز باست بمالك وجه عجب * در آسيابى فلك
 منبله نكرد اس * مختارى بيت من بپاي خود اين خطا كردم * تا بدستاس رنج كشم
 اس * و آسيابان كه دكرمان مجيدر آسيان دخى ديرلر حكيم نزارى قهستانی بيت هنوز
 اين اس خون كردان از انست * كه آى بي آب دبه آسيانست * ثالث فارس مضافاتندن
 برقریه اسميدر و بولفظ لغت مشتركدر عربيه دخى درت معنياه كلور اول مورد اغاجنك
 آديدركه يمشنه حب الاس ديرلر فارسه آشمار ديرلر ولايت رومه بالا باندا اغاجلرى
 اولور غابت موزون وهيميشه بهارد رپراغى خزان اولر اغاجى لطيف خوش اندام اولور
 اشعار عربيه ذكر اولنور شيخ بهاء الدين زهيرى بيت لاشتهى احدسواى يراك يا بدرالجماء
 ويا قضيب الاس * وقاضى سعد بن سنا بيت ان غاب قدك خضراء يانعة * غالط
 قلبى باغضان من الاس * عجائب البلد ان نام كتابه مذكور در كه حضرت موسى على نبينا
 و عليه السلامك عصاسى اول اغاجندن ايدى خوشبورك وشكوفه سى اولور منقولدر كه
 بر كسنه قوقلايوب خوابه وارسه لابه اهتلام اولور معنای ثانی بقیه عسله دیرلر كه موم ايچنده
 قالش اوله ثالث آتش يرنه قلان خاكستره ديرلر رابع عمارت نشانه پينه و تركستانه ايكي
 معنياه در اول دشت قچاقده بر شهر آديدر ثانی طوشاندن كوچك برياض جانور در باشى
 وقور و غنى سنياه اولور رومه قائم ديرلر معروف كور كدر و زبان هنديه ايكي معنياه در
 اول اميد معناسنه ثانی نير انداز ماهر في اسيريس في كسر سين و راء مهملتين وسكون
 ياي تحتانيله ميدان معناسنه اسيريس دخى ديرلر حكيم فردوسى بيت نشانه نهادند بر
 اسيريس * سياوش نكرد ايج باكس مكيس في الكارس في كاف عربيله منظر معناسنه
 بعض نسخه ده طوملان كه عربيه كاديرلر في الكارس في ياي تحتانيله الكارس مرقوم
 يعنى كادير في كاف ايله طاش يوند قلرى دمور آلت كداني مؤيد الفضلا

وجمع الفرس في الألس في فتح لامه كوه مرکه زغال و زکال وانگشت دخی دیر ل کذا فی الجمع
في الامس في اسم مصدر در شیش که انسان و حیوان وجودند ظاهر اولور عربیه ورم
دیر شمس فخری بیت مبادخرمی خصم تو بجزز جنون * مباد فریعی دشمنت مکرز اماس
في الامس في ضم میله بیوک قدح که آنکله مشراب ایچر ل اصلی عربیه امص دیر لدی نجیم اولنوب
آمس دیدیلر ابوالمعانی بیت نباشد با ده خوردن با پیاله رند مخموران * به ای ساقی مستانرا
می لعلین با آمس في اورس في آردج اغاچی بعض نسخه ده صاری چنار و بعضنده سرو
معناسنه منقولد بیت دست امل بقامت وصلت نمیر سد * قد تراست در چمن حسن چو
اورس في مع الشین المعجه * ابکش في سقامعناسنه درکش کشیدن لفظندن صیغه امر
ووصف ترکیبیدرو اسم فاعل دخی اولور ابوالمعانی بیت نبودش پای خیال آلوده از حال ونم *
زانسبب شد در سر راهش دو چشم آبکش في آتش في معروف و عناصر رابعه نك
عنصر اعلاسی وله بیت آتش و باد و آب و خاک همه * بهر تو روز شب چو در کارند * عربیه
نا رو چغتای لساننده اوت دیر ل او دیمک اولور طائفه مزبون لسانلرنده دال و طا حرفلین
تاء میثناة و صادی سین ایله ادا ایدر لر میرعلیشیر بیت اوتغاسا لغل سرونی اول قد موزون
بولسا * یملکایر کیل کنی رخسار کلکون بولسا * اوتک بر معنا سیده کیچمکدر که اوتماک
لفظندن امر در في آخش في فتح خاء معجه ایله قیمت یعنی بها شمس فخری بیت در سلاک
مدحت تو بنکر که چون کشیدم * دری که هست آزا صد ملاک نیم آخش في اذرتش في
ضم تاء میثناة ایله سمندر دید کلری قوشدر آتش ایله تعیش ایتدوکی ایچون آذرتش دیدیلر
تخفیف اوای حنف اولمشدر استادمونو جهری بیت در رودنی زخم و زجر و در شودنی ترس
ویم * همچو آذرتش باتش همچو مرغابی بجوی في اذرخش في سکون ذال و خاء معجتهین
و فتح راء مهمله ایله یلدرم که عربیه صاعقه دیر ل شمس فخری * قطعه * ز ابراز بفرمان
اقبال او * بوقت بهاران بخندد ذرخش * شود روز آسایش بوستان * بیابان
نیره شب آذرخش * فرهنگ جهانگیریده ایکی معنایه دخی روایت اولمش اول بمعنی
برق بو معنای مؤید حکیم اسدی بیت خصمت بود بچنگ خف نیرت آذرخش * تو
همچو کوه و نیر بداندیش تو صدا * ثانی ماه آذرتک طقوزنجی کونی اسمیدر اهل فارس
بوکونه تعظیم ایدوب عید و جشن ایدر لر وهر ایشلرینه بوکوننده ابتدا ایدوب شروع ایدر لر
في اذرتکیش في کسر کافله کیش دین و مذهب معناسنه در معنای ترکیب آتش پرست
دیمک اولور في اذرتوش في فارسه مشهور اولان یدی معظم آتشکده دن ابکچی
آتشکده نك اسمیدر في اذرتش في کسر ذال معجه و سکون یای تحتانیله قبو آردنه قونلان
اغاج که عربیه نجف دیر ل حکیم انوری بیت کر کند چوب آستان تو حکم * شجنه
جو بها شود آذرتش * شرفنامه ده و مؤید الفضلاده آتش معناسنه منقولدر فرهنگ
جهانگیریه کسر دال مهمله و خدف یای تحتانیله داش آتش معناسنه نقل اولمشدر و دخی
مزبور کتابده دیر که علمای فرس حروف هجایی بر بریله ابدال اولنمی جائز کور مشلر در اول
اجلدن دال تاء میثناة ابدال اولمشدر فرس قدیمه آتش کسرتا ثله در في ارایش في راء

۷
 راء مهمله ايله اوج معنایه کلو ز اول اسم مصدر در زب و زیت معناسنه در مولانا عرفی بیت
 تبارم این تحفه بتکمیل عرش * زوکنم آرایش قند بل عشق * ثانی بمعنی رسم و آیین حکیم
 فردوسی بیت سوی او یکی نامه بنو شده * ز آرایش بندگی کشته * ثالث موسیقی ده بزوا
 اسپهری آرش فی فتح راء مهمله ايله مجمع الفرسین شاه ایران ظهیراسب شاهک ساحداری
 نامی در شاه توران افراسیاب ايله مصاحبه ایتمد کارند ایران ايله توران اراسند قطع سنور
 ایچون شهر آمل دن مزبور آرش بر اوق آتمشیدی مرو شهر بنه دوشد که اول جمله سنور وضع
 ایدر لر شیخ نظامی بیت ازان شد نام آرش راجه انکیر * که از آمل بر و انداخت او نیر * فرهنگ
 جهانگیر به لشکر منوچهر ده ایران بر پهلو او آدیدر که اوق آتمشیدی و بن نظیر ایدی مذکور
 اوقی آمدن آتان اولدر خسروی * رباعی * چون کار بقفل و بند تقدیر رفت * از جیب خرد کلید
 تدبیر رفت * آرش که هر موی چو بر کرد بخت * در معرکه پیکان و پراز نیرفتند * ارش فی سکون
 راء مهمله و کسر میله آرایش لفظندن مخفف در شیخ آذری * قطعه * راه راه کسی نمی
 شاید * پیر جوهر شناس می باید * تا رخورشید پرورش باید * در دل خلق آرایش باید
 فی الزمایش فی آز مودن لفظندن اسم مصدر در صنف مق معناسنه عربی امتحان دیر لر
 میرنظمی بیت آزمایش کرده شمشیرش کشید * روز روشن راهماندم نیره دید فی آسایش فی
 آسودن لفظندن اسم مصدر در احتک معناسنه خواه حافظ بیت آسایش دو کینی
 تفسیر این دو حرفست * باد و مستان تا طغ باد شیمان مدارا فی آسایش فی کسر سین و راء
 مهملتین ايله آسایش مرقوم معناسنه ابو المعانی بیت معلوم شود مردن روز صف مردان *
 در روز نبرد پیش عدو رادرا آسایش فی آسایش فی طعام معنیه اسم جنس در هر مبطوح
 طعامه دیر لر فی الغاش و الغاش فی کلاها بفتح الغین المعجمه اول کسر لام ثانی نونه
 تحریک فساد یعنی مکر و هایشه توغیب و تحریص ایلک شمس فخری بیت مخالفان تراشد
 ز بهر خو مخواری * اگر کندد و سدر وزی زمانه آغاش فی آغوش فی اوج معنایه کلو
 اول اسم مصدر در قوجق و قوجاغه آلق معناسنه شیخ بیت در آغوش آنچنان کیرم
 نت را * که بنود آ کبی پیراهنت را * ثانی قوجاغه ضیغه جق شی حقیقه و مجاز اولسون
 ثالث فرهنگ جهانگیر به بند معناسنه در ایکی معنایه شیخ سعدی بیت مکر با سبانت
 فراموش شد * که دستت در آغوش آغوش شد * وینه شیخ مشار الیه * مثنوی * بر بند
 مکر خشم بسیار * جورش مکن دلش میا زار * اورا تو بصد درم خریدی * آخرنه
 بقدرت آفریدی * این چشم غرور و حکم تا چند * هست از تو بر کتر خداوند * ای خواجه
 ارسلان آغوش * فرمانده خود مکن فراموش فی آفرینش فی یراتق معناسنه اسم
 مصدر در مولانا عرفی در نعت رسول علیه السلام * مصرع * ای مهر تو جان آفرینش *
 فی آغوش فی ضم قاف و واو معروفه ببردید کبری جانور در بعض نسخه ده ارسلان در سباعه
 اسم جنس اولق جمله دن اصددر فی آکش فی فتح کاف فارسی و کسر نونه آ کندن لفظندن
 اسم مصدر در طولدر مق معناسنه کدافی مؤید الفضلابو معنای مؤید حکیم سنایی بیت
 جز چشم زخم امت و تعویذ نخل نیست * جز در چرخ و آکش روزگار نیست فی آغوش فی

ضم کاف هجمی و او مجهول ایله بمعنى آغوش مرقوم مسعود سعد سلمان در تعریف قبل
بیت کاه بادش گرفته بر کردن * کاه کردش کشیده در آگوش * فضل الله غازی * رباعی *
در مجلس ما کلی و خاری باشد * آگوش آگوش مرغزاری باشد * صرتاسرا کرپلاس
و کرپاش بود * این اکسونست کلاه واری باشد * ااکیش فی کسر کاف هجمی و سکون
یای تحتانیله ایکی معنایه در اول اصلش آویخته معناسنه ثانی اوزانمش معنا سنه در
استاد رودکی بیت توشه جان خویش ازو بر بای * پیش کایت مرک پای آگوش فی الالایش فی
آلودن و آلایدن لفظ نندن اسم مصدر در بولاشش معناسنه میرنظمی بیت برای
لقمه مکشاده ترا * مساز آایش منت زباز ایوا الش فی کسر لامه عجله و شتاب معناسنه که
یوزیمکه اوله یعنی سرعتله یوزیمک کذافی فرهنگ جهانگیری فی المرزش فی آمرزیدن
اسم مصدر در یر لغامق معناسنه وله در مناجات * مثنوی * مکن رد از درت صاحب خطارا *
که کیرد عاصیان زبل رجارا * بخواهد از تو آمرزش کنه کار * چو عفو و رحمت تو بهر بد کار
فی امیزش فی آمیختن لفظ نندن اسم مصدر در بقول متقدمین اما مرحوم سودی افندی
قولجه بو مقوله لری ینه کند و جنسندن مشتق ایدر مثلا آمیز لفظنی آمیزیدن دن مشتق
صیغه امر ایدر اول تقدیرجه آمیزیدن لفظ نندن اسم مصدر اولور فی اور کوش فی ایکی
معنایه در کوش آور تقدیرنه بر معناسی کویه و بر معناسی دیکله دیک اولور فی الهنگش فی
فتح ها و کاف و سکون نوله مقناطیس طاشی در آهن ربادخی دیر لکذافی فرهنگ جهانگیری
فی مع الغین المعجمه اروع فی ضم راء مهمله و او معروفله ککر مک که طعام معده غلیبان ایدوب
هضمه قرب اولدقه ری عارضی حرکت ایدوب قم معده دن ظاهر اولان صد ادر آچل و راجل
و آرع دخی دیر ل حکیم انوری بیت زامتلا هضم نیابد و صد کوزه فقاع * کر کسی نان خورد
و بر درش آروغ زند فی الارغ فی واوسر رانک ضمه سیله ده استعمال اولنور شمس فخری
بیت فقح ناخورده چند از معده تنک * بریشم بر هلد ایام از آرع فی الاریغ فی کسر راء
مهمله و سکون یای تحتانیله سوزدن یا خود برشی صد و رندن دلتنک اولوب متغیر اولمق
شمس فخری بیت از جفای زمانه چند رسد * بدل خسته نفرت و آریغ * فرهنگ
جهانگیری یعنی کینه خسر وانی بیت آه از دل آن نگاه بد مهر * کار یغ زمن بدل گرفته *
فی الازغ فی فتح زاء معجمه ایله باغ بود اندیسی احمد ابن اسمعیل بولغت تفسیرنده * وهوما یقطع
من اغصان الکرم * یعنی اوزم نکاکی دال لرندن کسیلان زیادله فی الازغ فی ضم زاء فارسیله ایکی
معنایه در اول لیف خورما ثانی هر اغا جک خرده چیقان دال لری ابوالمعانی بیت پرشد جهان
زد بد به صیت معدلت * مرغان ثنای مدح تو خوانند بر آزع فی الازغ فی ضم زاء فارسی
و او معروفله کوف و پاس دمورده و غیریده وله بیت خصمت نتواند که کشد تیغ از نیام *
از و هم تو آزع کرفست در بغل فی الازغ فی کسر زاء معجمه ایله طبیعت نفرت ابلک
وله بیت ز شعر بیزه و مهملت شود حاصل * بطبع اهل هنر ار نشیندش آزیغ فی الازغ
سکون سین مهمله و ضم میم ایله فرهنگ جهانگیری بر دیو یعنی شیطان علیه اللعنه نک
آدیدر آهرین توابعندن سخن چینی و کذب سوبلک ایله معروف در کاری متصل

متصل ایکی آدم میانہ فتنہ و آشوب و غوغا برآمد قدر طیان مرغزی بیت
 گفته اش جلکی دروغ بود * اوسخن چین اسموع بود کی الشوغ فی ضم شین معجه
 و او معروف ایله مجهول نسنه آدم و غیرتی حکیم طرطری بیت چکنم از جفای دهر که من
 هستم آشوغ در میان شما کی امرغ فی ضم میله اوج معنایه کلور اول مقدار جزوی
 معناسنه کسای بیت از عمر نماند ست بر من مکر امرغ * و زکیسه نماند ست بر من
 مکر آخال * بومعنایه مؤید شمس فخری بیت سیل ستم و حادثه از سرچو گذر کرد *
 و زمایه امید نماند ست چو امرغ * تحفه الاحباب صاحبی دخی اندکی از چیزی باشد
 دیمشدر ثانی نفع و فائده معناسنه حکیم سنایی بیت بیکی دلو سیر کرد مرغ *
 صد دم مر مر اشود امرغ * ثالث میرزا ابراهیم رساله سنه بمعنی قدر و قیمت و بوقولی
 مؤید ابوشکور بیت جوان تاش پیری نیاید بروی * جوانی بامرغ نزدیک اوی *
 فرهنگ جهانگیری بمعنی قدر و مرتبه و واقعد روله ایضا بیت نداند دل امرغ پیوند
 دوست * ندانده بی دوست کارش نکوست کی الاموغ فی ضم میم و او معروفه قدر و قامت
 و وقار و هیبت معناسنه میرنظمی * مثنوی * بگیرد لرزه در اندام شیران * ز اموغ و وقار شاه
 ایران * نکیرد جای هرگز کوه از بیم * که بود اموغ شاه از تاج و دبهیم کی امیغ فی کسر میله ایکی
 معنایه در اول بمعنی آمیخته استاد رودکی بیت آه از جور این زمانه شوم * همه شادی و من
 هنا امیغ * تحفه الاحیاء اسم مصدر در حکیم خاقانی بیت بحر یست کفش که ما هینس
 تیغ * بر ما می بحر کوه را امیغ * بومعنایه مؤید استناد عنصری بیت چو امیغ بر ناستد
 آراسته * دو خفته سه باشند بر خاسته * رساله میرزا ابراهیم ده دخی بومعنایه منقول در
 ثانی فرهنگ جهانگیری بمعنی مجامعت و مباشرت منسطور در بوقولی مؤید حکیم اسدی بیت
 بسی کرد امیغ خوبان مکرد * که تن سست و جان کم کند روی زرد کی ااهجلوغ فی فتح ما
 و جیم و سکون نون و ضم لامه بمعنی فشردن یعنی صدمق کی الیایغ فی فتح یای تحتانیله داغ
 معناسنه در کدافی فرهنگ جهانگیری کی مع الفاء اصف فی حضرت ساجان علی نبینا و علییه
 السلام و زیری اصف بن برخیا در خصوص اسرار و زایه ذیلر عوماشر فنامه ده بنی اسرا ایلدن
 بر عالم و فاضل کمسنه نک نامی در ایکی معنایه ابوالمعانی در مدح و زیر بیت کر ساجان نیست
 اینجامملکت خالی نبود * اصفی مانند اصف هست پیش شهریار کی مع القاف ابوق فی
 ضم باء موحد و او مجهول ایله کل نیلوفر خواجه عمید لویکی بیت صنغنس ز سر کوه بر ویانده
 شقایق * در باغ دماند لطفش سوری و ابوق کی ااروق فی بمعنی اروغ مرقوم شیخ اوجدی
 در جام جم بیت اچنین خوردن و چنان آروق * کی بری رخت خویش بر عیوق کی انجاق فی
 آند دیم که چغتای لسان در خواجوی کرمانی بیت در جافخا نان خطا کافر نمیکرد این جفا
 این بسکه در عهد تو مایا د آوریم انجاق را کی مع الکاف ابک فی ضم باء موحد ایله اوج
 معنایه کلور اول کیمیا کر لرا صلا حنده زبغه دیر لر تعریب ایدوب ابق دیدیلر میربخسته بیت
 مس وجود من شود از می بسان زر * کویا که می چو آبک ز اجزای کیمیا ست * ثانی آبله یعنی
 قهر جق که اطفاله اکثر واقع اولور ثالث صولونسنه و صو ایله طلو طرف مثلونسنه

دیر لر و اتشك في فتحين ايله اوج معنایه در اول بر علت در که فرنك زحمتی دیر لر ماده سی دم
محترق در ثانی مجمع الفرسه یلد ز قوردی که مشتاب و شچراغك و ولد الزنادخی دیر لر ثالث فرهنك
جها نکیریده بمعنی برق که ترکیه شمشك دیر لر و الاخرک في ضم خاء معجه و فتح راء مهمله
ایله بالای سیننه ده وزیر کردند اولان استخوان میرخسرو بیت تیغ تو نیز نیست که شد خنك
توسنی * در خورد او بگردن خصم آخرک بود و اداك في فتح دال مهمله ایله جزیره
معناسنه در ابو المعانی بیت ز آتش غضبت همچو خاری و خاشاك * میان بحر بسوزد
عدوت بر آدك و ارده بحرک في ضم باء موحد و سکون خا و فتح راء مهمله ایله مؤید
الفضلا ده بر میوه در ایری چنکال کبی دیکنلری اولور اکا تشبیهها ایری چنکاله دخی دیر لر
کذا فی شرفنامه و ازرنك في فتح زاء معجه و راء مهمله و سکون نونله مؤید الفضلا ده
خیار سبز و فرهنك جها نکیریده بمعنی فلاکت و محنت و غم سخت حکیم سوزنی بیت
انصاف و عدل شاه بنده پروای تو * برداشت از جهان ستم و جور و آزرنگ و از فنداك في
سکون زاء معجه و نون و فتح فا و دال ایله قوس و قرح آرضدن صعو داید لطیف بخار در اول
وقت که شمسك اطراف بخار دن عالی اوله مر شعاع اول لطیف بخار اوزرینه دوشه شمسك عکسی
اول بخاری الوان ایدر کیفیت و کیمت حسبیلله قوس و قرح ظاهرا اولور بو قولك دلیل قوس
قرح تحت الشمس واقع اولیوب شمسك مقابله یا جانب شرقه یا طرف غربه اولدیغیدر حکیم
اسندی بیت کمان آزرنگ شد راله نیر * کل غنچه پیکان زن آبکیر * استاد لطیفی بیت
میغ چون پنبه باد چون نداف * آزرنگ چون درونه برف * فرهنك جها نکیریده زاء
فارسی و کسر فا ایله در و اذیراک في کسر زاء فارسی و سکون یای تحتانی و فتح راء مهمله
ایله ادات الفضلا ده بانك مستور یعنی دو اب و مواشی ضداسی و اسنك في فتح سین مهمله
ایله ار جان قرینه بر موضع اسمیدر و ار جان شیرازدن الشمس فرسخ بعید یرده واقع بر شهر در
هوام غلط ایدوب ارغان دیر لر و افتاب کردك في آفتاب پرست دخی دیر لر بر جانورد زعر بیده
حر با دیر لر کذا فی مجمع الفرس و افنداك في کسر فا ایله بمعنی آزرنگ مر قوم کذا فی
فرهنك جها نکیری و الاك في بوزن خا ک بمعنی آفت منصور شیرازی بیت عدوی تو که
چو هیزم شکسته باد مدام * تنور حادته میسوزدش در آتش آک * فرهنك جها نکیریده
عیب معنا سنه ده مسطور در حکیم سوزنی بیت آکی نر سید بر توازن * صد بار مرا
ز تور سداك * آک ثانی آفت اولسه ده مناسبدر زیر اشاعرک خطایی معشوقه ایسه عاشقه
معشوقدن عیب ایر شمر آفت ایریشور و الاک في فتح لامله سنبل الطیب دیمکدر هندی
لسانیه چهر دیر لر و الاموزناك في زاء موقوف و فتح نونله ای خدای تعالی و دخی معلم معناسنه در
کذا فی شرفنامه و انک في فتح نونله اوج معنایه در اول اشارت بعید در تکم اینک اشارت قریبدر
ثانی مشکلا تده ضم نونله بمعنی استرب یعنی قورشون و بمعنی چون آن ثالث شرفنامه ده وجود
انسانده ظاهرا اولان چبان نونله دیر لر و اورک في فتح واو و راء مهمله ایله شرفنامه ده
باز بیج یعنی صابون الحق و الهک في فتح ها ایله آچیدر عربیده جیبصین دیر لر از تاج الما اثر بیت زمین
زملاقات طوفان تیغس * همان خاصیت یافت کز آب و آهک * حکیم خاقانی بیت

بیت سنک البرزرا کند آهک * آتش آب پرور تیغش فی آهن دیک فی معنای ترکیب دمور
چولک مراد قازغان مثل او نسنه را اولقدر و اولدمور چولک استعمالی بعید در ابوالعانی
بیت ز آه و دود درون روز چون شب تاریک * که قرص مهر شد دست بر مثال آهن دیک فی ایزک فی
کسریای تختانی و فتح زاء معجه ایله اغاج قوردی اما بعض فرهنکه کرم شبتا بدر
فی ایزک فی فتح زاء فارسیله بمعنی آیر مرقوم یعنی شاره آتش ابوالعانی بیت بین چشم
بصیرت که در شب هجران * شاه ز آه درون آیرک نجوم سما فی اپن برک فی سکون راء
مهمله ایله معنای آیین ده توسع اولغله بونده برک یات یراق معناسنه اولور که معنای ترکیب
آلات ایله مزین و مرتب دیمک اولور حکیم فردوسی بیت سوار و پیاده باپن برک * همه
زیر جوشن همه زیر ترک فی مع انکاف الفارسی * اب ورنک فی لطافت و رونق اکثر
چهره ده استعمال اولنور مولانا شاهی بیت ز قد و روی تو شرمند باغبان می گفت *
که آب ورنک نذارند سرو و لاله ما فی آتش برک فی سکون راء مهمله ایله چاقق مولانا
خواجه حسین ثنایی بیت شد انجمن بر طوبت هوا که آتش برک * ز سنک قطره برون
آورد بجای شرار فی آذرنگ فی سکون دال و فتح راء مهملتین ایله غم مشکل و مصیبت
عظیمه شمس فخری بیت * ز ترکیب دست شه و تیغ او * فلک کرد دفع غم و آذرنگ * ابوشکور
بیت ز فرزند بر جان و دست آذرنگ * تواز بهر او روز شب چون نهنگ * حکیم سنایی
بیت از چشم بدای مرا چو دپله * بکروز مباد آذرنگت * الف ممدوده نک حذفیله ده
جایز در نسخه میرزا ابراهیم ده بمعنی دمار و هلاک مسطور در فی آذرنگ فی فتح ذال معجه ایله
معنی ضیا و روشنی حکیم فردوسی * مثنوی * بسنک کران آمد از سنک خرد * مران سنک
این سنک بشکست خرد * فروغی بدید آید از هر دو سنک * دل سنک کشت از فروغ
آذرنگ * ایکی پهلو انک عمود ایله جنکری و صفیدر کلام اکا برده آتش معناسنه ده وارد
اولشدر مسعود سعد سلمان بیت چو کو کرد زد محنتم آذرنگ * که در خاک افکند چون
با درنگ فی آرنک فی فتح راء مهمله ایله یدی معنایه کلور اولون معناسنه اولان رنک که کونه
کونه دیمکه آرنک آرنک دیرلر حکیم انوری بیت از من خوش کیرزانکه کیرد * انکور انکور آرنک
آرنک ظهیر فاریابی بیت آرنک زرد باد چون آرنک روی خصم * باداش سر بریده چو ستر گفته
با درنگ * ثانی رنک گرفته یعنی بر نسنه بر نسنه دن رنک آلق شمس فخری بیت اگر قلم
ز جود او گفت کهر پاشد * سزد که کیرد از همینشیش آرنک * بومعنایه کمال اسمعیل بیت ای عجب
شمسیر خسرو از چه سیرارنگ شد * چون همه ساله ز خون خصم می باید خورش *
ثالث بمعنی آرنج یعنی در سگ منصور شیرازی بیت کر بعه تونم بازد جنک * بادد سنس
بر پله از آرنک * رابع بمعنا مانا استاد و دکی بیت هرگز نکند سوی من خسته نکاهی *
آرنک نخواهد که شود شاد دل من * خامس بمعنی رنج و محنت کمال اسمعیل بیت نه هرگز
از تور سینه بموری از نکی * نه هرگز از تور سینه بمردی آزاری * سادس بمعنی مکروه حیل
مشرف مشفروه بیت بر طبل قره می زند رایت * کای شاهد پیشه این چه آرنکست *
سابع بمعنی حاکم که کنارنگ دخی دیرلر فی آرنک فی فتح زاء معجه و سکون نون ایله روی

و جبین انسانده واقع اولان چین یعنی بوریشق که پیرلکنده و حالت غضبیده ظاهرا اولور
عربی مکسر الجلد دیرلر حکیم اسدی بیت بر آرنک رخ داشت آن شیخ ترک * که کر کو حکم
هست کارم بزک * بومعنایه شمس فخری زاء فارسیله آرنک نقل ایش بیت زنوک غزه
کاکت که نیرفته اوست * برابر وان مقوس فکنده ماه آرنک * شاه ناصر خسرو بیت
ترا چشم دردست ومن آفتابم * ازیرازمن رخ پر آرنک وچینی * حکیم ازرقی * رباعی * آندم که
یدم جوان ومویم سیه رنک * صد جور بدی بدامم در زده چنک * اکنون که شدم
پیرورخ بر آرنک * ازمن زن وفرزند همیدارد رنک * ااونک فی فتح و اوایله ایکی
معنایه در اول بمعنی آویخته شاعر بیت جانم چو بیدار هجرت آونک شود * سحرای جهان
بر دل من تنک شود * حضرت مولانا بیت وظیفه تورسیم نیافت از ره دور * زهی کرم که
ز روزن بگردنش آونک * ثانی اول ایپه دیرلر که اکا اوزم صلقمترین بغلار لردور
کاهی اثواب سردکاری ایپه ده دیرلر حکیم انوری بیت دختر زک چو بر طارم تا کش دیدی
مدتی شد که بر آونک سرش درکتب است * اهنک فی فتح ها و سکون نون ایله اون معنایه
کلور اول بمعنی قصد و عزم شیخ سعدی بیت چو آهنک رفتن کند جان پاک * چه بر تخت
مردن چه بر روی خاک * ثانی اهتمم ایله برنسنه یه اولاشمغه دیرلر مولانا جامی بیت دراز
آهنک شد این کار باتو * ندانم چون کنم این یار باتو * ثالث موزون آواز و ساز
معناسنه سیف اسفرنگی بیت هر شبی زاویه مدح کهر با رتو بود * روشن از شمع رخ
مطرب ناهید آهنک * رابع بعض ترا کیمه صفت اولور تنکم بویتمه واقع در شاعر بیت
نه بط با زنی آهنک میرد * برقص کیم شاهین چنک میرد * خامس طاق ایوانک
جای محب یعنی اکری بی اصطلاح معمارانه اکالنگه دیرلر رفیع الدین ابنانی بیت
جلالت اربفلاک بز بصدر بشینک * شکسته کرد طاق سپهر را آهنک * سادس کنار
صفه و حوض و امثالی مواضعه دیرلر کمال اسمعیل بیت زنی نوانی جانی رسیدم ام که مرا *
مسافتمیست که ز آهنک صغه تا پرده * سابع طرز و روش و صفت حکاک بیت چو بد کردم بتوای
شوخ بد مهر * که مخروم بدین آهنک داری * ثامن صفت مردم و جانوران حکیم ازرقی
بیت زمین پیکر از یکد پیکر بکسلاند * بروز نبرد تو آهنک لشکر * تاسع معنی کشیدن که
مصدری آهنکین کلور عاشر بمعنی طویله و آخته خانه * اا بسال فی
سکون باء موحده ایله باغ معناسنه فخر کور کانی بیت همان شیپور بر صد راه تالان *
بسان بابلان در آ بسالان * اا نل فی کسرتاء مثناة ایله بر مهر عظیم اسمیدر که اس و باغار
طاغایرندن کلور روایت اولنور که دنیا ده اول قدر بیوک ایرمق یوقدر جی مزبور ایرمقدن
تیمشدن زیاده ایرمق منشعب اولشد که هیچ بریسندن آسان کلمز یعنی کجد ویرمز حکیم
خاقانی بیت کرسوی قند زمرگان نرسد آئل اشک * نه قند زرسوی آئل بحر ز نکشاید
* اا جال فی فتح جمله خاک معناسنه در کدافی فرهنگ جهانگیری * اا جل فی ضم جمله
معنی آروغ مرقوم یعنی ککرمک شیخ روزبهان بیت باخوشیهای دهر را باجل * بایدت
خورد و نا زدن آروغ * عربیله کسر جمله اوج معنایه کلور اول آخرنسنه یعنی ناخیر اولنسن

اولئس ثانی قوئمش وقور پارمق ثالث مهیب معناسنه و الحال و فتح خاء معجه ايله
 معنی افکنده نی پوست میوه یعنی براغلمش میوه قابوخی و تراشه چوب و خمس و خاشاک مثلاً و
 نسنه لرحکم سنایی بیت دامن تردامنان عقل در آخال کش * ساعده و دج کشان عشق
 برخالخال کن * استناد فرخی بیت از بس کل مجهول که در باغ نهندید * نزدیک همه کس
 کل معروف شد آخال و اذر کل و صاری رنگ بر لطیف چچکدر خواجه سلمان بیت
 بوقت قهر در میدان ز آب آذر برانگیزی * بکاه لطف در کانون آذر کل برویانی و آسال و
 فتح سین مهمله ايله معنی بنیاد ابوشکور بیت زدانا شنیدم که پیمان شکن * زن جاف جافت
 آسال کن و الشبغول و سکون شین معجه ايله حبوباتدن بوی دید کلری در که عریبه حلیه
 دیر لر ضم حاء مهمله ايله و الشبول و سکون شین معجه و ضم باء فارسیله غایبار در که با لاق
 قرنندن چقار و بالاق یرطه سنه ده دیر لر و اغال و غین معجه ايله یدی معنایه کلور
 اول جنک و خصومت ته تحریص ایتک معناسنه کذا فی الصحاح ثانی تحریک فتنه شاعر دیشدر
 بیت ترک آغال فتنه ستازی کن * جامه خلق خود نمازی کن * مولا ناحسن کاشی بیت
 بگرد عارض آن زلف را بیا غالد * بروم قافله زنگبار بکشاید * ثالث صیغه امر اولور
 بومعنایه حکیم فردوسی بیت تو لشکر بر آغال بر لشکرش * بیکبار تاخیره کرد سرش *
 رابع فرهنگ جها نکیریده لقمه نی چینیوب یو تمق معناسنه حکیم ازرقی بیت ز روی تیغ
 تواند دو چشم دشمن تو * دهان کشان ده نماید نهنگ مرک آغال * خامس طاغله و محراده
 قیون یا تمق ایچون ایتد کلری آغل سادش خانه زنبور سابع معنی آغاز یعنی ابتدا
و اغل و کسر غین معجه ايله جای کوسفندان فرهنگ جها نکیریده معنی آغال مرقوم
 مسطور در حضرت مولانا معنی اول بیت برور و که خران آمدند با غلها * خر جوان
 و خر پیرو خر یکساله و اغول و ضم غین ايله معنی آغل مرقوم و اغیل و کسر غین
 معجه و سکون یا یله کوز او جیله بافق که چشم اغیل دخی دیر لر شمس فخری بیت کر کند
 شهریار خصم شکار * سوی کردون بچشم چشم اغیل * حکاک در وصف دلبر بیت
 زمک او را سلام کردم وی * کرد سووم نکه بچشم اغیل و ال و سکر معنایه کلور اول
 مکر و حیله معناسنه ثانی بر معلوم رنگدر نیرنگ سرخدر میرزا قاسم کوتا بادی در وصف
 ابراهیم میرزا بیت در اطللس آل و کرم سرکش * ابراهیمی میان آتش * ثالث بر نوع
 پوللی بالقدر غایت ایری اولور بال و وال دخی دیر لر رابع بر مرض مهملکدر هنوز طوغرمش
 عورته واقع و عارض اولور یدی کوننه دک عریبه اکا عقیده دیر لر خامس یوکسک پیر سادش
 نیره ايله اورمق شاعر بیت هر طعنه بال نیز کرده * کوی که فلك ستیز کرده * سابع
 سرعت و شتاب ايله کتمک ثامن بر نسنه نک لونی ظاهر اولمق طالب بیت نه باده یابی
 روشن نه رنگ ساقی لعل * نه چشمه بینی صافی نه چهره بینی آل * لغت مشترکه در عریبه
 درت معنایه کلور اول معنی حزاب که بادیه لده صوکی کورینور مولانا حسین واعظ کاشفی
 بیت نسبت دست تو میگردم بدریا عقل گفت * رسم دانش نیست کردن نسبت دریا بال *
 ثانی نسنه نک شخصنه دیر لر میر نظمی بیت شخصی که بود طرفه تمثال * مخصوص

باوست هیات آل * ثالث نسل و اعقاب که اولاد اولاد اولاد در زایع شرابك استاسندن
بر اسمدر که شام و سحر اچیلور و ترکستانه پادشاه مهرینه دیرل احکام اوزرنده اولور اکا
آل تمغادیرل حکیم نزاری قهستانی بیت زیم خاتم القاب تونهادوستند * حکیم رلیغ از آل
ایخان یا قوت * ولغت خوار زنده خندان معناسنه کلدوکی مسطور در آل امل فی
ضم میم ایله ولایت مازندرانده بر شهرک اسمیدر طالب شهر مزبور دن اولدیغنه دیشدر
بیت زمک ملتان نزدیک شد بدانکه مرا * بدل شود باقب آملی بلتانی * وله بیت
بلی چوبلبل آمل شود ترانه سرای * چه جای زمزمه عنده لب شیرازست فی اهل فی ضم
ها و او معروفه زیر زمین یولی معناسنه میرنظمی در وصف حصار بیت زیرون قلعه را
کردند آهل * ولی نتوان که یابند راه موصول * زبان هندیه براغاج اسمیدر که کوکی
قینادوب صویله سرخ رنگ جامه بویازلر فی مع المیم * اب آجام فی فتح جمله قامشلق
و سازلقه اولان صو حکیم شیرازی بیت آب آجام و بطایح بد ترست * کان به پیشه
وین بسنک اخضرست فی ابام فی باء و وحده ایله برج معناسنه در عموما هر نه برچی
اولور سه و کوکرچین برچی خصوصاً و محسب الاعتبار بر و ج کوا کبه ده دیرل میرنظمی بیت
چو آید مهر در ایام میزان * شود با عنبر و کافور یکسان * یعنی کجه کوندز برابر اولور
فی ابشیم فی سکون باویا و کسر شین معجه ایله ابر شیم معناسنه در اما بعض فرهنگه
خام ابر شیم اولق اوزن تخصیص و تصحیح ایشلور در فی اب کرم فی ایچجه دید کلری جام
خدایی در شاعر طیب بیت جرب را بکن آب کرمش دوا * دوباری بدن کریشوی ر و ا
فی ابله چشم فی کوزه مخصوص بر علت در ترکیده ایت در سکی دیرل شاعر بیت دیدم
رقیب بز انوی دلبر غنوده بود * در دله دل آبله چشم شده همان فی اتش سیم فی ضم سین
مهمله ایله آت سر عتله طاش اوزرنده یورید کده نعلندن چقان آتش ستران سیدر فی آدم فی
حضرت ابوالبشر علی نبینا و علیه السلام طپراقدن خلق اولندوغی ایچون آدم تسمیه
اولمشدر زیرا آدم ارض معناسنه در اندن صکره اولادنه اسم مطلق اولمشدر خواجه حافظ
بیت در نقد عینش گوش که چون آبخورد نماند * آدم بهشت روضه دار السلام را * شیخ
سعدی * مصرع * بنی آدم اعضای یکدیگرند فی اذرمهرام فی ضم ذال معجه ایله
آتشکده فارسک او چینی معظم آتشکده سی اسمیدر فی اذرم فی سکون ذال معجه و فتح
راء مهمله ایله نکلی که نمذین دخی دیرل حکیم اسدی بیت چنان باشنه جمله کردادهش
که در جمله خوی خون شد آذر مش * ستنه شبهه معناسنه در اما شمس فخری ایرک اپکی
پارچه کجه سنه دیرل ترکیده اکرم دید کلری در بیت زین اسب کتابی شه را * از مه و مهر
بسته آذر م است * کتابی پادشهاره مخصوص خدمتکار در فرهنگ جهانگیریه فی اذرم فی
دال مهمله ایله ایکی معنایه در اول بمعنی نمذین شرف شفر و بیت دوپهلوی من از خشکی
بسوده * جوان اسبی که اورا آذر م فی * ثان بمعنی اسلحه شمشیر و خنجر و امثالی نسنه لر
صاحب فرهنگ منظومه بیت چیست آن جام آخر کارست * آذر م اسلحه که خو بخوارست *
فی الزام فی راء مهمله ایله آرمیدندن اسم مصدردر اپکی معنایه در اول دیکلنک سکون معناسنه

معناسنه سیف الدین زهری بیت ای برده زمن قرار و آرام * نزد من بیقرار آرام *
آرام اول قرار و سکون ثانی امر در دیکلن دیکدر و ثانی موضع و مکان معناسنه در حکیم
فردوسی بیت بمردی نشیند پارام تو * ز تاج و کمر بسترد نام تو * اردم بی سکون را
و فتح ال مهملتین ایله کل آذر کون معناسنه در کدافی فرهنگ جهانگیری * الزرم بی فتح زاء
معجه و سکون راء مهمله ایله اون بش معنایه کلور اول بمعنی شرم و حیا امیر خسرو بیت
چو با زار نما کر مترکشت * دلم زان دیشه بی آزر مترکشت * استاد لطیفی بیت هر که ایمان
و دین و شرم دارد * ز مردان و زنان آزر م دارد * ثانی بمعنی ادب احمد کرمانی بیت فارغ همه
از حیا و آزر * بد سیرت و کینه جوی و بی شرم * ثالث رحم و شفقت معناسنه میر خسرو
بیت بوسید برش برفق و آزر * خارید سرش پشاخ شرم * رابع بزرگی و عزت و اعتبار
حکیم انوری بیت ای بزرگی کراز بلندی قدر * آسمانرا نداشتی آزر م * خامس عدل
و انصاف شیخ نظامی * مثنوی * پیر زنی راستی بر گرفت * دست زدودامن سنجر گرفت * کای
ملاک آزر م تو کم دیده ام * از تو همه ساله ستم دیده ام * سادس راحت و سلامت وله ایضا
دو کس را روز کار آزر م دادست * یکی گو مردود دیگر کونتر دادست * سابع محافظه معناسنه
ایضاً له بیت دباغت چنان دادم این چرم را * که بر تا آید سبب آزر م را * ثامن توان و تاب
و طاقت معناسنه حکیم فردوسی بیت سر پر لوانان بدو کرم کشت * دل طوس تو از چنه
آزر م کشت * تا سع خسرو پرویز ک قزی آدیدر که بابا سی و فائده اون دورت آی
یاد شاهلق ایلی آزر می دخت دخی دیر لر حکیم فردوسی بیت یکی دختری بود آزر م نام
ز تاج بزرگان شد او شاد کام * عاشق ظاهر و آشکارا امیر خسرو بیت باز دو کجینه کره
کرد باز * که سخن آزر م شد و کامراز * حادی عشرم و اندوه حکیم فردوسی بیت
که اندر زمانه مرا کودکیست * که آزر م او بدلم خواب نیست * ثانی عشر طرزینکی و اسلوب
خوشی ثالث عشر مسلمان شدن بویکی معنایه ابوالمعانی بیت هر ان در جهان کاز آزر م
زیست * بلا شبهه در راه آزر م زیست * رابع عشر خوردن قومق خامس عشر
گناه و خطا معناسنه بویکی معنایه ایضاً له بیت کسی که کز آزر م زشت * که او بی شک
و شبهه آزر م یافت * استیم بی سکون سین مهمله و کسر تاء مثناة ایله محمد هند و شاه
صاحده بمعنی استر و بعض فرهنگه بمعنی آستین منقولدر * اشام بی دورت و جهله
استعمال اول نور اول اسم فاعل اولور آشامنده معناسنه ثانی آشامیدن صیغه امر اولور
بویکی معنایه سراج الدین واجی بیت در ادر بزم رندان غم آشام * ز شادی صاف شودر غم
آشام * ثالث اسم مصدر اولور آشامیدن معناسنه سید حسین اخلاطی بیت آشام خود
بزخم زبان میخورد عوان * آری درندگان همه از زبان خوردند * بو معنایه میر خسرو
* رباعیه * چون نتوانم که نفس رام کنم * خود را بهوزه شهره عام کنم * زائل نشود نیرکی
خاطر من * ککر چشمه خور فی المثل آشام کنم * عربیده بو معنایه تجرع دیرل شربت
و شراب و صوامثالی نسنه لری ایچیک معناسنه حکیم خاقانی بیت حسرت فرو
خورم چوبه سینه کره شود * آشام خون دل کنم از افر و برم * رابع فرهنگ جهانگیری

بمعنی خوردنی که عربی به قوت دیرلر بو معناده بوعبارتله ادا ایدر لکه * وهو ما يقوم به بدن
الانسان من الطعام * استاد دیشدر بیت بملک شام بدهم تار مویت * ندارم کرچه گاه شام
آشام و استوم فی سکون شین و ضم تاء مثناة ایله بورچق صاپندن ایله کاری سپور که
و استیم فی سکون شین و کسرتا ءمثناة ویای ساکنه ایله صحاحه بمعنی ریبعی جراحیندن
ظاهراولان چرک که ترکیه ایریک دیرلر و اکام فی بوزن ناکام سماروغ بمعنی منظر کدافی
الصحاح و اوام فی بمعنی وام که عربی دین ترکیه بورج دیرلر ابوالمعان بیت ناچارا کوشوی
بنا کام * از چهر بدان خواه اوام و ایام فی یای تحتانیله بمعنی اوام مرقوم و مع النون
الابدان فی آباد معمور معناسنه در الف و نون ایله زیاده معمور دیمک اولور و الابدان بیت فی
بو آبا دتخسین معناسنه و مدح معناسنه اولاندر که مصدر اولور مجمع الفرسه ستودن
و ستوده معنارینه هم مصدر وهم اسم مفعولدر یعنی هم مدح وهم مدوح معناسن افاده
ایدر و ابان فی باء موحد ایله اوج معنایه کلور اول آفتاب برج عقربه اولدیی
آیک اسمیدر که حساب رومی ده تشرین اول دیرلر اورته کوز آیدر شاعر دیشدر بیت
گرم خوم چو آب در خرداد * سرد آهم چو باد در آبان * ثانی شهر شمسیه نک اونچی کونی
اسمیدر بویکی معنایه مسعود سعد سلمان بیت آبان ماهست و روز آبان * خرم کردن
باب زرجان * ثالث فرهنگ جهانگیریده برقرشته اسمیدر که موکل معدن آهن در و ماه آبان
وروز آبانده واقع اولان تدبیر امور و مصالح اکا متعلقدر معنای اول ایله بو معنایه حکیم خاقانی
بیت کرچه در غربت ز پی آبان شکسته خاطر * ز آتش خاطر با بان ضمیران آورده ام
فرهنگ ابی نصر فارابی ده همزه مفتوحه مقصود ایله مرویدر و ابایان فی فتح باء موحد
ویای تحتانیله بر جبل عظیم اسمیدر منقولدر که قرق فرسخ یوکسکلیکی واردر و آب پاران فی
شهر کابل مضافاتندن خواجه سه باران ناحیه سنه واقع بر تفر جگانه موضعک اسمیدر
شاعر دیشدر بیت اگرچه جای خوش کابل آب بارانست * بهشت روی زمین خواجه سه
بارانست و اب برین فی سکون باء موحد اول و فتح ثانی و کسرتا ءمهمله ایله بمعنی لب
جوی شکافته یعنی ارمق کنار لنده جا بجا یاریان بر ابوالمعان بیت از خدنگ غمزه شد سوراخ
سرتا پاتم * خون روان چون آب برین هر طرف اعضای من و آب تا ختن فی ایلرو
سکرتک معناسنه استاد رودکی بیت ز قلب آنچنان سوی دشمن نباخت * کرازه بیتش شیر
ز آب تاخت و البتین فی سکون باء موحد و کسرتا ءمثناة بغه یای ساکنه ایله نام پدر
فریدون شاهر حکیم خاقانی بیت حاصل سیرغ چیست جز پدر و ستم * قائل ضحاک
کیدست جز بسر آبتین و اب چین فی سکون باء موحد ویای تحتانی و کسرتا ءمهمله مینی
غسل ایتدکن صکره تشیف ایلدکاری کر پاس در حکیم فردوسی بیت به پیمان که چیزی
نخواهی زمن * ندارم بمرک آب چین و کفن * حکیم اسدی بیت بیوشم با پین مجامه عجم *
کفن آب چین ده ز کافور نم و ابدان فی سکون باء موحد و فتح دال ایله آب ایله اسم طرف
اولان داندن مرکبدر اوج معنایه کلور اول صو جمع اولوب طور دوغی محل طالب آملی
بیت وزمی ناخوردده از دست نسیم * موج بد مستی کند در آبان * ثانی یغمور صونی

صوفی ایرکادوکی برکه آبگیر دخی دیر لگ حکیم ازرقی * قطعه * چوارفندق همین در آبدان ریزد
 برار د ازدل فیروزه شکل سمین رنگ * مشعبد نیست که بر خرده ریزهای رخام * محقه های
 باورین همیکشد نیرنگ * ثالث محل بول که ترکیه قاقوق دیر لر فرهنگ جهانگیریده قاون
 وقارپوزو امثالی نسته لره مرویدری ابستان و ابستان ابستان ابستان بی کلمم یعنی
 آفتابه یعنی ابرق اسم مرکب در آبدست ایله داندن معنای ترکیب آبدست طرفی اولور بویله
 اولغه آبدسته مخصوص اولان ابرق اولق لازم کور حضرت مولانا بیت من خشم کردمکه
 آمد خوان غیب * یک بنان با آبدستان میرسند * حکیم خاقانی بیت نعیم پاکبستاند
 چو کرد آلوده بسپارد * زشرم از آبدست آیدنه ننگ از آبدستانش * بعض فرهنگرده
 مطهره معناسنه منقولدر اب دندان بی اگرچه معنای مصطلحی دفتر اولده ذکر اولندی
 مقدم ذکر اولمان معنالزندن غیر فرهنگ جهانگیریده زیون وضعیف معناسنه در حکیم
 انوری بیت حادثه در نزد در دقتنه در شطرنج عم * بدسکالت را حریف آب دندان
 یافته * بویته مغلوب معناسی دخی انصب در بوندن غیر اوج معنادخی روایت اولمش
 اول بزوع امرود در غایت لطیف و آبدار اولور ثانی بزوع قبوغی یوفقه دانه دارانار در
 ثالث بزونه حلواوی تراطیفدر بونلر آبدار و لطیف و نازک اولد قوری مناسبیله در اب رزان بی
 شراب انکوری رزان لوزم اغاچیدر اسم مرکب اولور خواجه سلمان بیت بر آزرست مران
 بیاد آب رزانم * زشوق آب رزانم بسوخت جان بر آزری اب روغن بی ترید یعنی اتصونی
 آلوب اتمکی طغرایوب اوزرینه دوکوب بزوع طعام ایدر لر عربینه هشتم دیر لر حضرت
 سید الکونین و مفخر عالم صلی الله علیه وسلم جنا بنگ جدی هاشمه سبب تاقیب ایام
 قحط و غلاده خلقه هشتم ترید ایله ضیافت ایتدو کیچون هاشم لقبیله ملقب ایلدیلر
 اب ریزگان بی برچشن عظیم اسمیدر که اعجام یعنی اهل فارس نیرماهک اون اوچجی
 کونی عیدچشن ایدوب بر بر لری اوزر لینه آب و کلاب صاچر لر بریزگان و بیزگان دخی
 دیر لر کذافی فرهنگ جهانگیری ابزن بی سکون باء موحد و فتح زاء معجه ایله آدم
 بو بجه طولانی بر طرفدر تابوت کبی باقردن و یا خودد موردن ایدوب طبق سرپوشی کبی
 سرپوش ایدوب تا اورته سندن بدلك ایدوب بعض خسته بی ایچنه یا تروب معالجه
 ایدر لر اول دلك تنفس ایچوندر کذافی فرهنگ جهانگیری ابستان بی کسر
 باء موحد و سکون سین و فتح تاء مشناه ایله یعنی آبستن یعنی یوکو عورت حضرت
 مولانا بیت دردزه کورج آبستان بود * برچنین اشکستن زندان بود ابستن بی
 یوکلی عورت و حیواناته دخی دیر لر مطلق حامل معناسنه ابوالمعانی بیت حوادث رافک
 آبستن است هریشام حکمت زای * که صدکونه حوادث زاید از وی پیش خورشیدش *
 فارسیلر شپ آبستن است دید کلرینه عریه الیلته جلی دیر لر ابستن فریادخوان بی
 یعنی بر بطقارنلی بر سازدر ترکیه قوپوزدیر لر کذافی شرفنامه ابسکون بی کسر
 باء موحد و سکون سین و ضم کافله جمع الفرسده استر آیددن اوج فرسخ یرده واقع
 بر یوکقریه ننگ اسمیدر جرجانه اوج کونلک مسافه در ولایت خوار زمین جاری اولان

نهر عظیم مذکور قریه قربندن مرور ایتمکله اول نهره دخی آبسکون دیر لررضی الدین
نیشا بوری بیت چوخی آبسکون کشت دیر هاباشد * مشرف قالب شهرزاده رادر آبسکون
فرهنگ جهانگیریده مسطوردر که خوار زمین برنهر کلوب دریای خز زه واصل اولور آدی
اسکوندر عوام غلط ایدوب قلم دیرلر دریایه واصل اولدیغی محله آبکون و آبسکون نسیمه
ایدلشددر محمد خوار زمشاه لشکرتا تار دن فرار ایدوب آنده اولان جزیره یه واردقد ایام
عمریده آخره ایرمشدی استادر ودکی بیت گرفته روی دریا جمله کشتیمهای برنو * زهر
مدح خوانانت زبشروان تابا بسکون * مذکور جزیره یه ده آبسکون دیر لر استاد فرخی
بیت توداری از کنارکنک تادریای آبسکون * توداری از در کاکج تا قصدارتا مکران
اب سواران فی یعنی حبابها صواوزرنده اولان قبر جقلسواران آب دخی دیرلر
میر خسرو بیت آب که اوخیمه زباران کند * دایره آب سواران کند فی ابسیان فی کسر
باء موحد و سکون نشین و فتح یای تحتانی ایله کوزیاشی که اشک و سرشک دخی دیرلر ابشتن فی
کسر بباء موحد و سکون نشین معجه و فتح تاء مثنا ایله کز ملک و کز لبحک بر معناسنه اسم
مصدر در کدافی مجمع الفرس فی اب طبرستان فی برکوه مشهورک شاهقه سنه بر بیکاردر
ولایت طبرستانده واقع مرویدر که اول بیکارک باشنه واروب طور دیسه ل طور راق
دیسه ل اقادالی غیر النهایة بو حالته در کدافی مجمع الفرس ابوالمعانی بیت همجو آب
طبرستان شاه اشک دیده * جریانی و سکون باسجن یار شود فی اب کشادن فی بر علتدر
اکثر آنلرک ایاغنده اولور آب آوردن دخی دیرلروله بیت پای اغیارا کرلنک شاه نیست
عجب * چون ستوران بودش آب کشادن ظاهر فی ابکون فی سکون یا وضم کاف
فارسیله اوج معنایه کلور اول آسمانی رنگ یعنی سودما ئیسی عموما و آسمانه وقایجه دیرلر
خصوصا نظام استر آبادی بیت شفق ظاهر نشد بر آبکون کردون که افتاده * فروغ
مشعل تا بنده بر قاروره مینا * ثانی برنهر عظیم آدیدر که آبسکون دخی دیرلر ثالث فرهنگ
جهانگیریده نشاسته معناسنه در فی اب مرغان فی قهستانده واقع بر بیکاردر روایت
اولنور که برد یاره ملح مستولی اولدقد واروب اول بیکاردرن بر شیشه یه بر مقدار قویوب
کتوردر اول صوبه ملازم قوشلر وار در صفر جق قدر عریبه سمر دیرلر اول الدقلوی صوقنده
کیدر سه اول قوشلر دخی اول دیاره واروب چکرکدی با تمام هلاک ایدرلر فرهنگ جهانگیریده
شیرازواخی سنه بر تفرجگاه اسمیدر ماهر جبه هر روز سه شنبه ده اولحله واروب سیر و صحبت
ایدرلر شاعر بیت دیکر نروم باب مرغان * دیکر مخورم کباب مرغان فی ابینس فی
کسر بباء موحد و سکون یای تحتانی و فتح نشین معجه ایله پیراهن مخصوصد که هرکیم کویکو
اولور سه زفاف کجه سی کیدر لر بعض نسخه ده خذف نوله مرویدر میر نظمی بیت
عروس جاه رامشاطه دهر * زدوات کرده آیشی چودر بر فی ابینس فی کسر بباء موحد
ویای معروضه شیراز مضافاتندن بر بیوک قریه اسمیدر که قربنده بر مرغان واقعدر انده مومیبای
معدنی حاصل اولور اول قریه خلقی آنک محافظه سنه مأمور لر در فی آتشن آسمان فی
اضافته برف معناسنه ابوالمعانی در صفت اسب بیت آن باد پای و بعد صهیل و صحاب تن

و صحاب تن * تانند صاعقه بشتاب آتش آسمان فی انشدان فی دان طرف آتش معروف
 اوجاق دیکدر عریب کانون دیر لر بعضی لر ده دموردن اوجاق اولور اکا منا سبدر
فی آتش دهقان فی ذراعین تار لادن غله پی قالدردقه یرنده قلان خاشاکه اوردقوری
 آتش که ارض قونانک ایچوندرخواجه حافظ بیت فلك چون آتش دهقان زبان کین
 کشد برمن * برین ملکیت ۲۰ پچم نیست مساحی ودهقانی فی آتش فشان فی آتش صاچیچی
 هرکیم اولورسه مولانا عرفی بیت صبا از کوی لیلی کر وزد بر تربت مجنون * شود آتش
 فشان چون شمع مغز استخوانش را * آتشبار معنا سنه ده کلور فی آتشین فی شدت
 حرارتدن عبارتدر آتشله متصرف سنه که حرف یا نسبت معنا سنه و نون تأکید نسبت
 ایچوندر آتشه منسوب دیمک اولور میرزا صبحی بیت آهوی آتشین چون زبره بر آید
 کافور خشک کردد بامشک تر بر ابر * معنای بیت آفتاب حمل بر جنه کلدکل کوندزله کیجه
 برا اولور و چغتای لسانده بومعنا یه اولوغ دیر لر میرعلیشیر بیت یا ناس ایدی هجر
 دین رخسار دین اولوغ بولماسا * اول سبیدین دیله ابار دور عشق دین تاغ فراق
فی آتشکان فی کان آتش تقد یرنده مضاف الیه تقدیم اولمشدر آتشکده معنا سنه
 کثرت اشتعال آتشدن کنایه در فی آتوربان فی ضم تاء مثناة وواو مجهول و سکون را
 وفتح باء موحده ایله عابد و زاهد و صاحب تقوی و ورع معنا سنه اسمدر کما نقله احمد بن
 اسمعیل فی اتون فی ضم تاء مثناة وواو مجهول ایله یکی معنایه در اول بوزن و معنی خاتون که
 کدبانو دیر لر قرره تعلیم قرأت و سایر صنایع مخصوص زمان ایدر ثانی رحم مادرده
 اولان مشیه معنا سنه کدافی فرهنگ جهانگیری فی آجستن فی فتح جیمه اغاج و طاش
 دیکمک و فدان اشجار غریس ایتمک که هنوز دیکلش فدانه نو آجسته دیر لر فی آجنگان فی
 فتح جیم و کاف عجمی و سکون نوله سرخس مضافا نندن برقریه اسمدر تعریب ایدوب
 آجنگان دیدیلر فی آختن فی سکون خاء معجه ایله اسم مصدر در قایح و خچر چکمک
 معناسنه حکیم اسدی بیت دکر یاره هر دو سیه ساختند * کشیدند صف تیغ و خشت
 آختند * شیخ سعدی بیت کرش بر فریدون بدی تاختن * اما نش ندادی بنیخ آختن *
 بعض فرهنگده بر پادشاه اسمی اولمده مرویدر فی آخریان فی سکون خاء معجه و کسر
 راء مهمله و فتح یای محتاتیله متاع و قماش و ثواب تجارت عربده سلعه دیر لر استاد عجمی
 بیت آخریان خرد سفته فرستم بد وعت * هیچ ندارم دکر چون دل و جان نزد اوست
 بعض فرهنگده اثواب خانه که عریب آثاب البیت دیر لر فی آحشیجان فی سکون خا
 ویاوکسرشین و فتح جیمه اضماد معناسنه که آخشیج دخی دیر لر ضم واحد معناسنه که الف
 و نون ادات جمعدر یاخو دمعنای مفرد استعمالنده و صفتین تأکید ایچون مبالغه قصد
 اولنه حکیم سنایی بیت آحشیجان کنبد دوار * مرد کاند زند کانی وار * و عناصر
 اربعه و موالید ثلثه بر لرینه ضم اولدقرینه بتاء انلره دخی آخشیج دیر لر حکیم انوری
 * قطعه * تاسه فرزند آحشیجان * چار مادر چنانکه نه پدرست * تا کیزر زمانه بادبقات
 باز جا رونه و منه ناگزوست * و عداوت معناسنه احمد کر مانی بیت نا شکرده کبوتی

جان * شاهین فضا را آخشیجان * آخریان ایله بولغت الف مقصوده ایله ده روایت
اولمشدردی آخیدن فی کسر خاویای معروف ایله بمعنی رسیدن ایرشک متعدیسی
آخیدن اولور الف و نون زیاده سیله فی آخیرین فی کسرخاء معجه و راء مهمله و سکون
یائین تحتانین ایله بمعنی آختن مرقوم میر نظمی بیت مقابل بکد بکرتیغ آخیریده *
هماندم سینه خشمس دریده فی اذربادکان و اذربادکان و اذرباپکان فی کلام
بعد الاذربفتح الباء الموحده آتشکده معناسنه دربادکان و یاپکان بمعنی خازن و حافظ خسرو
کیکاوس آتشکده مکث و آراملری محله حکیم فردوسی بیت بیگماه در آذربادکان *
می بودند شاهان و آزادکان * ولایت آذربجانده سائر مالکدن زیاده آتشکده اولغله
اکادخی آذربادکان و آذربایکان دیر لر آذربایجان انک معر بیدر شیخ نظامی بیت وزانجا
بتدبیر آزادکان فی بیایدسوی آذربادکان فی اذربایجان فی مشهور مملکتدارا الملکی
نیریز درخواجه سلمان بیت والی نیریز را کر خط اشرف میرسد * باج برکردن ز آذربایجان
می آورد * عجایب البلدانده مسطور درکه آذربایجان معرب آذربایکاندر معنای ترکیب
حافظ آتشدر فی اذربرزین فی ضم باء موحده و سکون را و کسر زایله یدی آتشکده
فارسدن التبعی آتشکده نک اسمیدر شرف مشفروه بیت ستمکار اییا سوز دل ما * بدین کر آذر
برزین ندیدی * سبب نسیمه سنه وجوه ذکر اولمشدردر روایتک فی زردشت برزین نام
برموبد بنا ابلشدر قاعه مجوس اوزن بائسی اسمی اضافیله نسیمه ایلدیلر حکیم فردوسینک
بویتمدن بومعنایه دلالت واردر بیت سزاد این جستن کین منم * برزم آذر نیر برزین منم
اما بوزین مشهور پهلوان آدیدر آتشکده نک بائسی نامی ده اولمق محملدر نسخه حسین
وفایی ده فتح باء موحده ایله مسطور در روایت آخر بویله در که برکون کیخسر و سواراوش
کیدرکن اوزرینه صاعقه دوشوب کندوی سراسمه آدن آتدقه صاعقه آتی و اول
محل بر وجهله یا تمس که آتشی سویندر مک ممکن اولیوب آنده بر آتشکده بنا ابلشدر
آتش ایر اوزرینه معناسن ترکیب ایلیوب آذر برزین دیدیلر حکیم انوری بیت ای نمودار
رحمت و سخط * آب حیوان و آذر برزین * و بر سبب دخی ائمه دین ابراهیم علی نبینا
و علیه السلام حضر نلندن برزین نام برزد شتک بنا سمیدر حکیم فردوسی بیت
یکی آذری ساخت برزین بنام * که بافرخی بود ویارای کام فی اذرخین فی آتشکده
فارسدن بشخی آتشکده اسمی درکه آذر خرداد دخی دیر لر فی اذرخین فی کسر شین
معجه ایله سمندر قوشی که آتشده تعیش ایتدی مشهور در ابوالمعانی بیت مانده
ام در تار حسرت کشته ام غرقاب اشک * همچو آذر شین در آتش بوده چون
ماهی در آب فی اذرکون فی فتح ذال معجه و ضم کاف فارسیله بر نوع ضاری چپکدر
ابوالمعانی بیت بفیض عشق چه باشد چو کل شوم خندان * که کرد در دغمت چهره
ام چو آذرکون * فرهنگ جهان کیریده ضم ذال معجه ایله شقایقدن بر نوع در کناری
خایت سرخ و اور تا سنه سیاه نقطه سی اولور حکیم سنایی بیت که پنهان کرد جزایزد
بسنک خان در آذر * که رویانده می جزوی ز خاک نیره آذرکون فی اذرها یون فی نسل

نسل سامدن رد ختر محبوبه ساحره نك اشپدركه خادمه آتشكده صفاهايان ايدى اسكندر
 آنى حباله ازدواج بليناس حكيمه كتورمى ايدى اول سپيدن حكيم مرقومه لقب سحر نسبت
 اولندي شيخ نظامى * مثنوى * بهار كهن بود و چيني نكار * بسى خوشتر از باغ درنو بهار *
 با بين زردشت و رسم مجوس * بخدمت در انخانه چندين عروس * هم آشوب ديده هم
 آشوب دل * فرورفته دل را بسى پا بكي * درود ختر جاد و از نسل سام * پدر كرده آذر
 همايونش نام في آذرين في كسر ذال معجه وراء مهمله ايله معني آذرين كه عنقریب ذكر
 اولنور انشاء الله تعالى في آذريون في ذال معجه نك فخيله ده ضيله ده مرويدر تحفة
 الاحبابه كل خيرى بعض نسخه ده كل خطى و نسخه حسين و فاييله آذركون و آذريون صارى
 نك ركان رخرا ساند همیشه بهار دیرلو شیرازده کا و چشم دیرلر ظهیر فاریابی بیت هوای
 طاعت تست آن نسیم جان پرور * که از میان آذر بر وید آذريون في آذون في ضم ذال
 معجه و واو معر و فله معنی چنان آجلین ديمك حكيم سنایي بیت تفكر كن يكي در خلقت شاهین
 و مرغابی * نكويي كچه معنی راست این ايدون و آن آذون في آذین في كسر ذال معجه
 ايله دیار عجمه قاعه مشهور و معروفه در كه ولايت حاكي يا خود پادشاه بر شهره كلكه دروازه
 شهری و دكا كین بازاری زیب و زینت ايله آراسته ایدرلو نوروزو ایام عید و جشن اولد قاعه
 كذلك اكا آذین بنددخی دیرلر شمس فخری بیت زفر دولت كیخسر و ملك آیین * زمانه را بنوی
 باز بسته اند آذین * واستعمال طریقیله باغك زینت ازهارینه ده دیرلر حكیم سوزنی بیت بر كل
 نسیرین زعنبر بندد آذین ای عجب * وانكهی نظاره كرداند بران آذین مراب * وزینت جمال لبرانه ده
 دیرلر امیر معزی بیت یار مشك خم گرفته در كاش آذین بود * خم گرفتن قامت عشاق را آذین
 بود * و مطلق زینت و آرایش معناسنه حكیم سنایي بیت از پی قدر خویش صبرش را * بسته
 روح القدس زخلد آذین * بعض فرهنگرده رسم و عادت معناسنه ده منقولدر في آراخیدن في
 فتح راء مهمله و دال و كسر حا و سكون یا ايله معنی آرامیدن راحت اولق و ديكامك معناسنه
 متعدیسی آراخیدن كلور ابوالمعان بیت دوش در كاشن به بلبل كفتم ای بیهوده كو * باز
 آراخید تا چند ناله و فریاد كن * في اراستن و اراستن في كلاهما بفتح الراء و سكون ال سین
 المهملتین معنی زیب و زینت كردن استناد عنصری بیت بنام كنیئت آسته بادا * ستایشگاه
 شهر و خطبه تاحشر في آرام بن في فتح راء مهمله و مهم موقوف و باء موحده مفتوحه ايله
 میان شهر و قصبات و قراده واقع مختصر باغ و باغچه معناسنه در كدافی فرهنگ جهانگیری
 في آرامدن و آرامدن في كلاهما بفتح الراء و سكون الیم راحت اولق و ديكامك معناسنه
 حكیم فردوسی بیت چو بیدار باشی تو خواب آیدم * چو آرمله باشی شتاب آیدم في آرامیدن
 و آرامیدن في كلاهما مثلهما كمال خندی بیت بی تو از دردم آرامیدن نیست * و ز تو ام
 طاقت بریدن نیست في اراان في فتح راء مهمله ايله كاشان مضافاتدن بر قریه اسمیدر غایت ابری
 انكاری اولور قاره مشابه حكیم شفایي در هجو وزیر بیت خوانی دوسه آراسته كه آرایش
 آن بود * يك كله كاود دوسه دست خراان في آراامیدن في كسر یا ی تحتانی اول و سكون
 ثانی ايله معنی آراستن مرقوم في ااردی زوغن في یعنی حلواى تر و لطیف و نازك آردر و غن دخا

دیرل کذافی فرهنگ جهانگیری و آرزودن و سکون راء مهمله و ضم زاء مجمله ایله
اشوق و طلب کوستمک آرزومندی معناسنه و آلمان و سکون زاء مهمله
ایله یعنی آرزو و حسرت حضرت مولانا بیت مرحویج راکه بودش آلمان * راست
کردی میر شهری رایگان و آروغ کردن و ککرمک معناسنه در آرن و
فتح راء مهمله ایله یعنی آرنج آنک مرخیدر که جیمی تخیم اولمشدر دیرسک که عربیده
مرفق دیرل اغاجی بیت زمانی دست کرده جفت رخسار * زمانی جفت زانو کرده
آرن * بعض نسخه ده کسر را ایله منقولدر استاد لطیفی بیت مشوبا مفلس و رندان
مقارن * که خون آلوده یابی تابارن * بعض فرهنگرده ساعد معناسنه استعمال اولمش
ابوشکور بیت کبی بازوی بادوش خود فراشته داشت * کبی برنج جهان اندرون سپر آرن *
و آرون و ضم را و او معروفه یعنی صغه خوب استاد عنصری بیت بارون اونیسنت
دریوم و درست * جهازا بارون و آذین بست و آروین و سکون راء مهمله و کسر
واو ایله تجربه یعنی صنه مق کذافی فرهنگ جهانگیری و آرن و کسر راء مهمله ایله یعنی
آرن مرقوم و آزاریدن و فتح زاء معجه و کسر راء مهمله ایله یعنی آزرده کردن یعنی
انجتمک و آزردن و ضم زاء معجه و سکون راء مهمله ایله رنجیده اولمق و فتح زاء معجه ایله
ستوم ابلکدر و آزدن و سکون زاء معجه دال ایله خجرو و حجاج و ابلکنه و بونلر امثالی نسنه یی
صانچمق شا کر بخاری بیت اندام دشمنان توازیر ناوکی * مانند سوک خوشه چو باد آزدن
و آزدن و سکون زاء فارسیله ابلکنه ایله نسنه کوزه مک حکیم اسدی بیت بنزدیک آن کرک
باید شدن * که هر جرم اورا بتیر آزدن و آزرده داشتن و شرم و حیا ابلک کذافی فرهنگ احمد
ابن اسمعیل و آرمیدن و فتح زاء معجه و سکون راء مهمله ایله حرمت و تعظیم ابلک میرنظمی
بیت کراتس خدا و شرم دارد * بنزدیک جهان آرم دارد * و میل ابلک معناسنه ده کلور
و آژکان و سکون زاء و فتح کاف فارسیینه غم و غصه معناسنه و له بیت یار با غیر عیش
و نوش کند * دردم آژکان خروش کند و آزمودن و تجربه ابلک معناسنه
خواجه حافظ بیت هر چند کازمودم از وی نبود سودم * من جرب المجر ب حلت به الندامه
و آزمون و آزمون لفظندن اسم مصدر در امتحان معناسنه حکیم اسدی بیت یکی
تیغ تودارم الماس کون * بزخم نوی خواهش آزمون * امیر خسرو بیت آزمون زرب بخش
رادر بدل کاه تنکیست * امتحان نقاش رادر نقش اسب لافراست * حکیم ازرقی در تعریف اسب
بیت از نکین بیرون چهد چون باد و زمهرکه * کرکسی کوید زهر آزمون اورا که مان *
و آزدن و فتح زاء معجه و سکون نونله ابلکنه ایله دپکمک و کوزه مک کسان بیت
عصیب و کرده برون کنوز و زونج نورد * جکر میا زن و آکج از و بسامان کن و آرن و
فتح زاء معجه ایله یعنی آرن مرقوم و صحاح بندگاه زیر با زو عبارتیه تفسیر اولمشدر دیرسک
معناسنه بعض نسخه ده ساعد معناسنه مرویدر و آرن و فتح زاء فارسیله دکرمان
طاشتی کسکین ابلک عربیده نقرطاحون دیرل آژده دخی دیر لر سید ذوالفقار
مشرواتی بیت کشف کردار هر کودر کشید از طوق امرت سر * بسا مان خار پشش کرد

کرد مشست چرخ نیر آرن * و بریره اپکنه صانچنق معناسنه در ازیدن و ازیدن در اول زاء
 معجمه ثانی زاء فارسیله کلاهما یعنی آزدن مرقوم ابوالمعانی بیت نتوانم که روی او بیتم *
 مره آزیدن نکام کرد در ازیدن در کسر زاء فارسی و دال اول و سکون یا پین ایله
 یعنی هشیار کردن کذا فی مجمع الفرس در السی افرون در سکون سین وفا و ضم زاء فارسیله
 و معجه ایله ده جائز در کرمان طاشنی کشکین ایتد کوری دمور آلت که آرتینه دخی دیر لر کذا فی مجمع
 الفرس در احاکشیدن در اسنک که فارژ و فارژ و دهان دره دخی دیر لر در اسانیدن
 کسر نونه قولایق معناسنه مصدر در میرنظمی بیت که آسانیدن عاشق را محالست *
 که آسان بودن اور اقیل و قالست در اسانیدن در کسریای اول و سکون ثانیله راحتند در مک
 معناسنه مصدر در در اسان در قولای که مقابل دشوار در عربیه اسهل و اهون دید کاری
 معنایه بر مصاحت زجنس و جوده کلمه راحت بولند و غندن آسانی دیر لر جمالی شیرازی
 بیت باسان بر نمیگیرم دل از لعل لب آری * مکس آسان بشهد افتد ولی دشوار بر خیزد *
در استان در کسر سین و فتح تاء مثناة ایله درت معنایه کلور اول قبواشیکی عربیه عتبه
 دیر لر طالب آملی در منقبت حضرت امام علی رضی الله عنه بیت هما نکه فخر کنان ز استان
 اور ویند * مقدسان فلك با جباه کرد جباه * ثانی در کاه پادشاهان و مراقد انبیا و اولیا په دیر لر
 نعلما و له بیت باستان جلالتش ز شوق کردوزا * نخست دیده رسد و انکهی جباه رسد *
 ثالث آرقه او ستنه یا تمغه دیر لر قصر همزه ایله ده جائز در خواجه سلمان بیت در تنکنای بیضه
 ز نائیر عدل او * نقاش صنع بیکر مرغ آستان نهاد * رابع استخراج سالهای مخوف مولوده
 دیر لر عربیه عتبه و عوام قران دیر لر در استین در یک که قفتان و کولک و ساژ ملبوساتک اوله
 اسم جنس در لسان عربیه کم دیر لر ضم کافله محمد جان قدسی بیت دارم ولی اما چه دل صد گونه
 حرمان در بغل * چشمی و خون در آستین اشکی و طوفان در بغل در استن در حذف یا ایله
 آستین معناسنه در کذا فی شرفنامه در اسکون در سکون سین و ضم کافله فرهنگ
 جهانگیریه دریای خزر تک اسمیدر که دریای کیلاندر عوام دریای قازم دیر لر حکیم خاقانی در
 ستایش نیر اعظم بیت میخ از تو اسب بر آسکون تاخت * میدان فلك پلنگ و شی ساخت *
در اسمان در اوج معنایه در اول معروف کمال پاشا زاده مرحومک تصرفات خاصند در که
 آسمان لفظ مرکب در بر جزوی آس در که در کرماندرو بر جزوی مان در که بکره یحی معناسنه
 ماستن دن اسم فاعل در کوه آسمان اطلاق معنای ترکیبینک آند تحقیقی اعتبار ایله در غلبه
 اختعماله علم منزله سنه و ارمشد زانتهی کلامه ثانی شهور فارسیه نک یکرمی یدجی
 کوفی اسمیدر بو ایکی معنایه مسعود سعد سلمان بیت آسمان روزای چوماه آسمان * باده
 نوش و دار دل را استادمان * ثالث فرهنگ جهانگیریه بر فرشته اسمیدر که مهمات امور روز
 مزبون موکلدر اول کونده واقع اولان تدبیر امور مصالح اکامتعلق در حکیم فردوسی بیت
 هده ساله ز اشناد و از آسمان * تن و جانت با شادی و کامتان در آسندستان در کسر سین
 اول و نون و سکون ثانی ایله نام پدر زن و امق در که آخر کار و امقانی عرضه هلا که کتوردی
 استاد عنصری بیت بفرمود تا آسندستان بکا * بیامه بنزدیک رخشنده ماه *

تجفة الاحبا بده همزه مقبوضه وتاء مشدده ايله مرويدر في اسودن في ضم سين وواو
معروفله راحت اولق معناسنه مصدر درابوا المعاني بيت هين بودست تار وزازل رسم
سيه بختان * نيا شدروزي عاشق زغم آسودن دل را في اسيا بان في دكرما جي لفظ
مركب اولديغي ظاهر در كه اصلي آسياب بان در تخفيفا بانك بري محذوقدر سايم نهراسي
* قطعه * رفته بودم بكسب استعداد * كاشكي رفتي بد هقاني * كاش كردي بدهر بخت
سياه * روسفیدی باسياباني في اسيا زن في دكرمان طاشي اوزرينه باغلو اولان تحته
پان كه دانه يي تدریج ايله دو كك ايچون ايدر لر دكرماني متصل دوكد وكندن بو اسمله موسوم
ايلد بلر ابوا المعاني بيت شده دندان آسياب وزبان * آسيان بدانه سخن است
في اسيون في كسر سين وسكون ياي تختاني وفتح واو ايله سر كشته و سر كردان معناسنه
مجنك بيت كرنه عشقت كرده آسيون مرا * از چه روسر كشته و آسيونم في اساميدن في
شين معجمه ايله صو و شراب وغيري نسنه لر ايچيك في اش بچكان في سكون شين معجمه
وجيم عجمي وفتح با و كاف ناسي ايله بمعنى چند بادستر كه چند بيدستر دخی دير لر طبيب يوسفی
بيت چند بيدستر آتش بچكانست * كه كند دفع علت صبيان في اشردن في ضم شين معجمه
وسكون راء مهمله ايله في اشردن في ضم شين وسكون زاء معجمه ايله كلاه مانسنه بو غرمق
سرشتن معناسنه اصفهانيلر لغتي در في اشقتن في ضم شين وسكون فايله متغير الفهم وعقله
خلل ايرشيك ومشوش الاحوال اولق مولانا طالب آملی بيت آشفته دماغ سرورك
سخنم نيست في دامن چه كشايم كه كلي در چمن نيست في اشوردن في ضم شين وواو مجهول
وسكون راء مهمله ايله بو غرمق خير اولسون وغيري اولسون ابوا المعاني بيت خاكياك
عاشقان آشورده خون دلست * اختلاطی زين سبب با درد و محنت داشته اند في اشوقن في
ضم شين وواو مجهول وسكون فايته بمعنى آشفتن مرقوم حكيم فردوسي بيت سپاهي همه
خسته و كوفته * كيزان و بخت اندر آشوفته في اشيان في يوه معناسنه در عموما مولانا
عرفي بيت اي نه فلك زخوشه صنع تودانه * در جنب كبري ياي تو عرش آشيانه *
وقوش يوه سنه ده دير لر خصوصاً طالب آملی بيت ما مرغ آتشيم اكر نيست باورت *
در شاخسار شعله بين اشيان ما * كاهي وطن معناسنه ده استعمال اولنور محمد جان
قدسي بيت آسوده كي ند به ليم از فغان هنوز * يادم دهد بز حلقه دم آشيان هنوز في اغاردن
وا اغاريدن في كلاهما بفتح الغين المعجمه وسكون راء اول وكسر ثايله اصنامق صويله وغيريله
شاعر دي مشدر بيت ز اغاريدن آن زشت با خون * شده بكسر در ختانش طبرخون * طبرخون
قزل سكو تدر في اغاريدن في فتح غين وكسر زاء معجمين ايله ابتدا تمك و بر نسنه به اشلق شروع
معناسنه آغاز كردن دخی دير لر في اغاشدن في فتح غين وسكون شين معجمين ايله بر يري اوسمنه
نسنه بغمق معناسنه ميرنظمي بيت بر آورد آنجا بر آغاشدند * متاع وقاش آفر اشدند *
في اغاشتن في كسر لام وسكون شين وفتح تاء مثناة ايله مثل آغاشدن مرقوم في اغاليدن
كسر لام وسكون ياي تختايله جنك وغوغايه تحريص ابلك وفتنه قو پار مق ابوشكور بيت
براغاليدنش استيز كردند * بكيه چون پانكش نيز كردند في اغستن في فتح غين معجمه وسكون

وسکون سین مهمله و تاء مفتوحه ایله فرهنگ جهانگیریده برنسنه یی زور ایله طولدرمق
معناسنه در اعیشتن یی کسرغین و سکون شین معجمتین ایله اصنامق و یوغرمق حکیم فردوسی
بیت زار ایان من بسی کشته ام * زمین را بخون کل آغشته ام * مشهوری کسرغینله در اما
فردوسی ضم غینله کشته یه قافیه ایلش ااغندن یی فتح غین و سکون نون ایله فرهنگ
جهانگیر به معنی آکندن طولدرمق معناسنه در ااغوشتن یی ضم غین و واو معروف ایله
قوجق و قوجاغه آلمق آغوش کردن دخی دیر لر ااغوشیدن یی معنی آغیشتن ااعیشتن
کسرغین معجمه و سکون یا و شین ایله معنی آغیشتن مرقوم اسدی طوسی نقلی اوزن اصنامق
ویوغرمق معناسنه اافریدن یی فتح فا و کسر راء مهمله ایله بر اتمق خلق معناسنه شیخ سعدی
بنام خداوند جان آفرین * حکیمی سخن در زبان آفرین * بویتنده اصلی اوزن واقدر
میزنظمی بیت اطاعت بامرش که منصوص اوست * جهان آفریدن که مخصوص اوست *
اافریدون یی قائل سخاک اولان مشهور یا دشاهد که قصر الف ایله افریدون و فریدون
دخی دیر لر حکیم فردوسی بیت زدهقان بر مایه کس را ندید * که شایسته افریدون سزید
اافرین یی آفریدن اسم فاعل در جان آفرین و جهان آفرین کی و تحسین معناسنه دخی
استعمال اولنور شیخ عطاء ابتداء منطق الطیرده بیت آفرین جان آفرین پاک را * آنکه
جان بخشید و ایمان خاک را * ودعای خیر دخی اولور حکیم انوری بیت تا کس از آفرین
سخن گوید * سخن خلق آفرین تو باد * معنای رابع خسه مستتره نك اول کونی اسمیدر کذا
فی فرهنگ جهانگیری اافندیدن یی فتح فا و سکون نون و یا و کسر دال اول ایله جنک
و خصومت ابلک استاد لیبی بیت در دل آوان نصیحت کار کرد * ترک آفندیدن و پیکار کرد
و قصر همزه ایله بوزن پسندیدن مرویدر اافیلن یی کسر فا و سکون یای تحتانی و فتح
لامه لبه ده دیر لر نوع یامی پیرا قدر بعض چبان و شیش اوزرینه قورلر نافعدر ااکهیدن یی
کاف عجمیله خبر دار اولوق و خبر دار ایتک معناسنه هم لازم و هم متعدی استعمال اولنور
ااکلیون یی کاف عجمیله منقش اطلس تفسیرنده جامه باشد که از هفت رنگ بافته باشد
و هفت رنگ را دران بتوان دید * دیویاز مشر شمس فخری بیت کشد بساطه چمن
از برای مجلس شاه * بهر بهار پی فرش نشه ز آکلیون * انکلیون دخی دیر لر ااکن یی
فتح کاف عجمیله آکندن لفظندن صیغه امر در شاه ناصر خسرو بیت خری آموختت آنکس
که فرمودت * که همیشه شکم و معده همی آکن * ودخی قفتان و یا صدق و امثالی نسنه لره
قویلان پنبه که عربیده حشودیر لر وله ایضا بیت چون راست بود خوب نماید سخن * کددر
خوب جامه بود کراکن ااکندن یی کاف فارسیله معنی انباشتن طولدرمق معناسنه شاعر
بیت بهیمان تابکی آکندن زر * ز نقد علم دل را کن توانگر ااکنیدن یی فتح کاف و کسر
نون و سکون یای تحتانیله معنی آکندن مرقوم شیخ اوحدی بیت آنکه اندر جهان ندارد
کنج * چون توان آکنید نش اوکنج ااکوشیدن یی ضم کاف عجمی ایله معنی آغوشیدن
مرقوم و معنی زادن و سپاریدن شهنامه لغی در ااکن یی کسر کاف فارسیله دوشک
و یا صدق و جامه و امثالی نسنه لره ایچ عربیده حشودیر لر و بعض تراکیبه صفت اولور

غم آکین و مشک آکین کبی کمال اسمعیل بیت زبسکه عتبر و مشک است توده بر توده *
 دماغ و دانش از لندیشه عنبر آکین است آکین بالین فی یاصدق ایچی و سائر نسنه لردم
 دخی بویله صفت ایدر لر حکیم خاقانی بیت خود بر کبوتر آن مینوست * کاکین چهار بالین
 اوست آکیلون فی معنی اکلیون مرقوم یعنی هفت منقش قاش آلان فی ولایت
 ترکستانه بر شهرک آدیدر حکیم خاقانی بیت تف تیغ هندیش هندوستانی * علی روس در
 روسن آلان نماید * و مجمع الفرسده بر طاع اسمیدر آلایدن فی کسریای اول و سکون
 ثانیه یعنی آلدن هم لازم و هم متعدی اولور مصدر در آلتغان فی زبان خوارزمه نشان
 همایوندر یعنی پادشاهلر حکمی کاغدی چغتای لغتیدر لکن عجم ده استعمالی شایع در ابوالمعالی
 بیت چو حکم عشق با شد عاشق از دادن جانی * ز شاه حسن زلف آورده خط آلتغانی *
 دیگر شاعر * قطعه * چو خط از شاه حسنست آلتغان * که معنیش همین بدجانستانی *
 که فرمان همایون اینچنین بود * شهید عشق را باید نشانی آلفتن فی ضم لام و سکون فا
 ایله بی تکلف اولقی و آلتشوق و خیران اولقی معنایینه مصدر در ابوالمعالی بیت بدر دهجن
 آلفتن عجبتر حال دشوارست * کرافلاطون و کررستم کشیدن چارنا چارست آلفتیدن فی
 آلفتن مرقوم معنایینه مصدر و متعدی در آلودن فی ضم لام و واو معروف ایله بولاشوق
 و بولاشوق معنایینه در معنای مصطلحی کنه کار در تنگم شاعر بیت دعای میکنم یا رب
 باین آلوده دامانی * مکن شرمنده پیش قد نسیم از دعای خود آلوسن فی ضم لام و واو
 معروف و فتح سین مهمله ایله بر نوع لطیف ارکدر تلین طبع ایدر حکیم شیرازی بیت بسر بخورد
 مطبوخ آلوسن بزود * تا کند تسکین بر دوهم خود آلوسیدن فی ضم لام و کسر شین
 معجه ایله بعض فرهنگه آغوشیدن معنایینه در آلیردن و آلیریدن فی کلاهما
 بکسر اللام و سکون الیاء التختانی آت و قاطر و سائر حیوانات اوردک و بوکک و آزه حق
 سوزدن آلنوب چبالق آلمادن فی حاضر و همیا اولق ابوالمعالی بیت خیال دوست چو آید
 بخانه دل را * نثار مقدمشان نقد جان آمادن آماسیدن فی کسر سین مهمله و سکون
 یای تحتانیله ششمک آماهیدن فی کسرها و سکون یا ایله معنی آماسیدن مرقوم *
آماییدن فی کسریای تحتانی اول و سکون ثانیه معنی آماسیدن و آماهیدن آلمختن فی ضم میم
 و سکون خاء معجمه ایله معنی آموختن آامدن فی فتحینله کلمک معنایینه مصدر در مستقبله
 میم یا یه قلب اولنوب آید و آید دینلور آامدشدن فی اسم مصدر در کلوب کلمک معنایینه
آامزیدن فی ضم میم و سکون را و کسر زایله بر لغت و عفو کناه ایتک بعض فرهنگه ایرشیمک
 معنایینه مرویدر بو معنایه میرنظمی بیت مخور غم هر رزقت همچونادان * بیمار زدنصیب
 از لطف یزدان آاموختن فی تعلم و تعلم معنایینه لازم و متعدی استعمال اولنور او کرمک
 و او کرمک شیخ سعدی * قطعه * معلت همه شوخی و دلبری آموخت * جفا و ناز و عتاب
 و ستمگری آموخت * من آدمی بچنین شکل و قد و خوی و روشن * ندیده ام مکر این شیوه
 از بری آموخت * کمال خندی بیت کمال این گفته کرمی بر دیر پهنهستان * بیاید طوطی
 و از تو سخن آموختن گیرد * چغتای لسانیه اورکا نمک دیر لرتکی دله استعمال اولند و خی

اولند یعنی اوزن انجق بر خرفنی تقدم و تأخیر ابشار نتمک میرعلیشیرک بویتندک واقفد ربیت اول
بلاغه اور کاتب مین ابلا کم جا نیم چیقار * کور مسام باشمک ابیر سناعت مین شید ابلا *
بویتند مضارعی واقفد روله بیت اوتوب عشق ایچرا عمر و م زاهد قوی زهد
وارشادی * کشی موداق اولوق ایشی ضعیف اولغاندا اور کاتماس کی آمودن فی ضم
میم و واو معروفله آراستن و آراسته شدن یعنی زه مک و زغمش اولوق معناسنه استاد
دقیقی بیت در آمودن آن همایون بنا * نماز ایچ باقی بکچینه ها * مؤید الفضلا ده
بعنی آمیختن و آمیخته شدن مسطوردر کی ا اموزیدن فی او کرنگ و او کرنگ آموختن
کبی هم لازم موعدی اولور شیخ سعیدی بیت ای مرغ سحر عشق ز پر وانه بیاموز *
کان سوخته را جان شد و آواز نیامد کی آمانی فی بوزن دامن پیرامن لفظندن اختصار
اولشدر چون معناسنه میرنظمی بیت کبی بر پاستاده که نشینند * چو هاله آمن آمده
گرفتند کی آمون فی ضم میم و واو معروفله ایکی معنایه در اول جمع الفرستده پیرامن
معناسنه در مختصر پیرامون در ثانی فرهنگ جهانگیریده یعنی آموی بر مشهور ایرمقدر
آب آمودیر لشاعر دیشدر بیت آن رود که خوشترست ز آمون * بی شبهه که هست
رود سیحون * مولانا هاتقی در تیمور نامه بیت جواز آب آمون گذشت ان سپاه * بر آمد
هیا هرزماهی بمانه کی آمیختن فی کسر میم و سکون یای تحتانی و خاء معجه ایله قارشیق
و قارشیق لازم معندی کمال بخندی بیت ناکحکمی میرداز مایدور آن دولی * ساقیان
در باده ها کویا شکر آمیختند کی آمیزیدن فی کسر میم و ژاء معجه و سکون یائین تحتانی
ایله یعنی آمیختن مرقوم هم لازم هم معندی اولور قارشیق و قارشیق مرقوم معناسنه
چغتای لسانده بو معنایه قوز غاماق دیر لهم لازم هم معندی استعمال اولنور میرعلیشیر
بیت ملائک قوشلاری غم شامی قوز غاماق تانک ایرماس کم * پندیب تور کوکاز یو
آهم خردکی بیلکه آشیب توری آندون فی سکون نون و خم دال مهمله ایله اوج معنایه
کلور اول یعنی آبجا که مقابل ایدون در آنجا معناسنه حکیم ناصر خسرو بیت راه تو زین
خیر و شر دو کسادست * خواهی ایدون که ای و خواهی آندون * ثانی یعنی آچخان
صاحب فرهنگ منظومه بیت مثل آندون چنان چنین ایدون * آ که آرثر بودن از چه
و چون * ثالث فرهنگ جهانگیریده آنکاه و آن زمان معناسنه مسطوردر کی انکندن فی
سکون تونین و فتح کاف فارسیله یعنی آکندن مرقوم کی آن فی بش معنایه کلور اول
آشارت بعین ایچون امیر عربیده ذاک معناسنه ثانی محمد هند و شاه نقد حسن
ایله تعبیر ابلس عربیده جاذبه دیدکاری در محبو بلرده بر طالتدر که لسان ایله تعبیر اولنماز
و عبارته کلر انجق مشاهد ذوقیله معلوم اولور خواجه حافظ بیت شاهد آن نیست
که موی و نیانی دارد * بنده طلعت آن باش که آنی دارد * ثالث ادات جعدر که اسم آخرینه
لاحق اولور سه معنای جمیعت افاده ایدر آد میان و مردان و زنان کبی رابع ادات
توصیف در بونده دخی گله آخرینه لاحق اولور افتان و خیزان کبی خامس بعض تراکیبه
وصفیت ایچون مزج ایدرلر آچخان کبی کی انین فی کسر نون و سکون یای تحتانیله

ایایق که انکله شود دن یاغ چیقار در دستودنخی دیر لرطیان مرغری بیت سهوی و ساغر
آنین و غولین * حصیر و جای روب و خیم و پالان * و یاایق طاشنه دیر که اول طرفک ایچنه
قور لوله بیت دو غم ای دوست در آنین تو خواهم ریخت * تا کنه روغن ازین دوغ همی جنبانم
و اوادان بی معنی آبادان با واوه قلب اولق قاعده فارسیه در و اویدن بی کسر راء
مهمله ایله یومتق او باریدن معناسنه و دخی مصباحیت آراسنه سوز قاتمق و کتور مک معناسنه
استاد لطیفی بیت مراد کسان آوریدی شها * مراد از غریب آوریدی چرا و اواز کن بی
دعوت ایله دیمکدر مولا نامجد ظهوری بیت بیامطر با پرده ساز کن * طرب میرودا کنون
آواز کن و اوازیدن بی کسر زاء معجه ایله چغرمق آواز کردن معناسنه و اوان بی
دیوان معناسنه بعض نسخه ده دیوان حکمی معناسنه مرویدر ابوالمعانی معنی اول بیت
حال دل خود عرض کنده ای شته خوبان * عشاق در آید در آوان تو هر روز
و اواردن بی کتور مک معناسنه مصدر در و اویدن بی معنی آوردن حکیم اسدی
بیت تو آنچه از پیر رسیدت بکوش * بین و بجای آوریدن بکوش و اوزارادان بی
آوزار مرقومک طرفی معناسنه که ایچنه مذکور نسنه لری قور لر حمله استعمال ایتک
ایچون و اووزین بی سکون واو و کسر زاء معجه ایله آردج اغاجی کنده ای الحامی
و اووشین بی سکون واو و کسر شین معجه ایله عربیده صعتر ترکیه کویکواونی دیر لر
و اووعون بی سکون واو و ضم غین معجه ایله کاریز معناسنه ابوالمعانی بیت روداب
از دهانش وقت کفتن * کشوده کویما اوغون حمام و اوونکان بی فتح واو و کاف
فارسی و سکون نونله شرفنامه ده معنی آویزان و آویخته شدن و اوون بی فتح واو ایله آونک
لفظندن مرخم در آویخته معناسنه استاد منوچهری * قطعه * شبی چون چاه بیزن
تنگ و تاریک * چوبیزن در میان چاه آون * تریا چون منیره بر سر چاه * دو چشم من بدو
چون چشم بیژن و اوویختن بی کسر واو و سکون یا و خاء معجه ایله آصق هر نه اولور سه
کمال بخندی بیت نازکی و لطف دزدید از بنا کوش تودر * غوطه پاد را آب دادند انکمش
آویختند و اویدن بی کسر واو و سکون یای تحتانیله یور مق معناسنه و اووز کن بی
سکون زاء معجه و کسر کافله اولاشیجی و یایشیجی اولان نسنه بعض نسخه ده حیر و مایون
معناسنه منقولدر و اووزیدن بی آویختن مرقوم معناسنه در و اویشین بی شین
موقوف و فتح تا ایله شرفنامه ده بر او تدر زلف شاهدان دخی دیر لر عربیده صعتر دیکریدر
و اویشین بی کسر واو و سکون یای تحتانی و فتح شین ایله بر او تدر آجیرق قوریدوب
بعض ادویه جزو ایدر لر و رویشان و عزلت کرینان کون و ننگ ایله آمیخته ایدوب
تناول ایدر لر عربیده صعتر عراقه کیک اوتی و کیلانده کتسکتور و هنده سابل مروا
دیر لر شاه ناصر خسرو بیت چه کنی دنیای دنی و خرد ریزان * خوش نباشد بی نان
ریزه و آویشن و اویندن بی کسر واو و سکون یای تحتانی و نونله امیدورجا ایتک بعض
نسخه ده امزغتمق معناسنه مرویدر و اوویختن و اوویختن بی کلاهما بکسر الهاء و
سکون خاء المعجه قلیچ چکنک خصوصاً و غیر نسنه چکنک عوما حکیم فردوسی بیت

بیت ز آهختن تیغها از غلاف * که قاف را در دل آفتاد کاف * شمس فخری فتحها ایله نقل
ایدوب بو قطعه بی نظم ابلش * قطعه * ابواسحق سلطانی که در رزم * چو کنیش تیغ
بی باکی بر آهخت * بسان هندوان ترک فک را * بچوب کین بملید و بر هیخت * اهرام
اهرمن اهرن اهرمن بی کلمه بسکون الهاء و فتح الراء المهملة زهنای بدی یعنی سو
افعاله دالات ایده نه دیر لر علامه طوسی نقل ایدر که طائفه مجوس اهرمن شیطان
دیر لر و بلکه یزدان دیر لر عبارتی بود * المجوس من الوثیئة یقولون ان فاعل الخیر یزدان
و فاعل الشر اهرمن و بزعمون * ما ملکا و شیطانا و الله تعالی منزله عن الخیر و الشر انتهی
حکیم سنایی بیت کرد بادی کز نکر دی کرد خاکی هم نکرد * مرد یزدان گر نباشی جفت
اهرامن مباش * یعنی الهاری اوله مزسک باری قرین شیطان اوله دیمکرد عبد الواسع
جبل بیت باغ برجسته زنج کوی که از بیم درخش * از شهاب اندر هوا آتش گرفته
ا اهرمن بعض نسخه لده ولسان ناسه اکثر الف مقصوده ایله مستعملدر شمس
فخری بویله نقل ایش کمال پاشا زاده مرحوم الف مدوده و هاء مختر که ایله در والک
قصری و هانک سکونیمه ده جائز در دیش و بعض فرهنک ده الف مدوده و فتح ها و سکون
و ایله مرویدر حکیم اسدی بیت ستیز آوری کار اهرمنست * ستیزی پر خاست آهسته
اصحی قول اولدر * قطعه * کران دو عارض رخشان ز فعل یزدانست * ز فعل اهرمن آن دوزلف
چو کانست * بدین دلیل همی تابوی درست کشد * که خیر کشت یزدان و شر ز اهرمنست
اهرمنک معنای لغویسی دیو دیمکرد * اهرن بی سکون ها و فتح زاء معجه ایله نفت یاغی
ابوالعانی بیت شرار آتش غم آبخنان جگر سوزست * سرشک دبه شده اهرن برون
آید * آهسته سخن بی ایکی معنایه در اول فسلد بکه فجج دخی دیر لر ثانی زیر لیدن
سو بلك که عربیه همس دیر لر ابوالعانی بیت آهسته صبا پا زده در رزم بهاران * آهسته
سخن کرد بکل غنجه خندان * اهن بی مطلق دمورد در خام اولسون معمول اولسون بواسع
مدلولی اوزن موضوع در فرهنک جهانگیر به شمشیره دخی آهن دینلد و کی مسطور در بو معنایی
مؤید شیخ نظامی بیت کسی را که جانش باهن کرم * بسی جامه ادر سگاهن رزم * اهجیدن بی
کسر جمیله بمعنی آهختن یعنی کشیدن تیغ و خنجر و غیره و یوزمک سلخ معناسنه اما مجمع الفرسده
حیم عجمیله بمعنی کشیدن و مؤید الفضلاده بمعنی انداختن مسطور در * اهنکیدن بی سکون
نون و یا و کسر کاف فارسیله بمعنی قصد آهنگ کردن کبی * آهنین بی دموردن دوزلمش
نسته هرنه اولور سه آهن آخرنده یای نسبی در و نون نسبتن ناکید اچوندز * آهنین خفتان
جبه و جوشن وزره که عربیه و رع دیر لر خواجه سلمان بیت میدرخشید از میان آهنین
خفتان و خود * هم روان صورت که در پولادچین تابان کهر * آهنان بی نقب ذن یعنی زیر زمین
قازیجی استاد دقیق بیت حور بهشتی کرش بیند بی شک * خواهد اندر زمین بیازد آهنان
* آهنون بی ضم ها و او مجهول ایله رخنه دیوار و نقب زمین حکیم اسدی در صفت نقب زن
مثنوی * باهون زدن در زمین باشتاب * سیمکتر وندی ز ماهی دراب * بنیان سرتاسر آهنون
زدند * نکون یان بر روی ها مون زدند * شمس فخری آهنون نقب زن و نقب باشتاب دیوب بویستی

نظم ابلتس بیت سیاسی یزدان ابواسحق ازان بلند تراست * که دستبرد حوادث در آن کند آهون
فرهنگ جهانگیر به نقب معناسنه مرویدر حکیم ناصر خسرو بیت منکر بسوی حرام جز حق
مشنوا * تابزد دزد بسوی نقد تو آهون * ای بیان * کسریای اول و فتح ثانیه یعنی آیا
اییدن * کسریای اول و سکون ثانیه یعنی آمدن * آینه دان * آینه ظرفی صائب اصفهانی
بیت دل راز سینه در نظر دلستان بر آر * آینه پیش یوسف از آینه دان برار * آینه *
کسریای اول و سکون ثانیه یعنی معنایه کلور اول عادت و قانون معناسنه شیخ سعدی در
بوستان بیت کس این رسم و ترتیب و آیین ندید * فریدون با آن مشکوه این ندید * کاه
اولور اهر لزو مندن عادت معنای لزوم افاده همچون ایراد ایدر لرتکم بو بیتدن مفهوم در
بیت که تا زنده بر تو نفرین بود * پس ز طغی کی دوزخ آیین بود * ثانی رسم و روش و طرز اسلوب
معناسنه حکیم سنایی بیت همه صورتند و هم سعیرت * همه هم سنتند و هم آیین * ثالث
فرهنگ جهانگیر به معنی آفرین مرقوم در سیف اسفرزکی بیت کشاد بروی طاق فتح رادین
ظفر بر طاق کرون بست آیین * رابع دو تنمای شهر و با زار معناسنه طالب آملی بیت باین
بندی بازار خلوت میروم طالب * که دارم در وجود کامل خود میل سودایی * حکیم فردوسی
بیت بر آیین جهانی شد آراسته * درو بام بود یوار بر خاسته * خامس تحفه الاحبابه نهره
معناسنه کهر و غنی آیراندن جدا آیدن نسنه در انا فرهنگ حسین و غاییده نوله آیین وارد
اول شد رسادس این مولفدن منقولدر که مومینای معدنی حاصل اولان مغاره نک قرینه بر کوی
اسمیکر که ده آیین دیر لریوسبیله مومیا به موم آیین دید پلر مرورا یام و تغییر السنه عوام ایله کثرت
استعمالدن مومیا دید پلر سابع عبارت آیینده بحم توسع ایدوب یراق یساق دیمچک یرده برک
لفظی که یراق معناسنه در آیین لفظیه مضاف الیه ایدوب آیین برک دید پلر * مع الواو *
* الجحو * سکون باء موحده و ضم خاء معجه ایله جزیره معناسنه که آبخوست
لفظندن ترخیم اولمشدر عمق بخاری بیت کوی که هست مردمک دیده آبخو * یا خود
چوماهی است که دارد در آب خو * آبرو * کسرباء موحده و ضم راء مهمله ایله یوز
صوینی دیمکر مجازا ایکی معنایه دخی کلور اول کریده معناسنه که صنف و جنسنگ
اشبه و اعلاسی لوله مثلاً فلان آبروی عسکر و آبروی شهر در دیر لرافراد نوعنگ اشبهی
دیمک اولور ثانی عار و غیرتدن کنایه ایدوب آبروی فلان ریخت دیر لری یعنی فلان یوزی صوین
د و کدی ترک عار و ناموس ایلدی دیمک اولور مولانا عرفی بیت آبروی شمع را میهوده
نتوان ریختن * صد شب یلداست در هر گوشه زندان ما * ابو * ضم باء موحده ایله
نام چیزی شیخ آذری بیت ای گردد درت آب رخ خواجه * کاریز * وی خاک کف پای تو تاج
سر آبو * آتشتاو * آتشتاب مرقوم معناسنه در که باء موحده واوه ابدال اولمشدر
کلخن معناسن افاده ایدر * آتشتو * فتح تائین مثناة ایله آتشتاو مرقوم دن مخفدر
* آتشتاو * فتح تاء مثناة و کاف و سکون سین ایله آتش قار شد ره جوق دمور آلت کوا
کاویدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی در ایوا المعانی بیت سینه پر تابرا چند آنکه
کاویدم بدست * کشته آتشتاو دستم را آتش تاب درونی * آذر بو * فتح ذال معجمه

معجه و سکون راء مهمله و ضم ياء موحداه ايله بمعنى آذربويه و جمع الفرسده صاری چچکی ۸
اولور بر دکنلو اوت کویدر شیرازده چوپک شنان دیرلر آرزو فی حالات قلبیه دن
نسنه طلب ایتمکدر نتمکد دیشلدر بیت یارب این آرزوی من چه خوشست * تو بدین
آرزو مرا برسان فی آرزو فی ضم زاء معجه ايله انتهای اسنان اولان ایری دیشلر که عربیه
طاحونه دیرلر طعانی چینیوب خردایتد و کچون فی اسو فی ضم سین مهمله ايله قائم
دیدکاری جانور درودخی ایچ ادک که عربیه خف دیرلر فی آشنا و فی فرهنگ جهانگیریه
بمعنی آب باز مسطوردر یعنی صوده اوزیمی عربیه سباح دیرلر سید حسن اشرفی * رباعی *
دلبسته روزگار بر رزق شدن * باشیفته بقای چون برق شدن * چون مردم آشنا وزاندر
کرداب * دستی زد نست و بعد ازین غرق شدن فی استو فی ضم شین معجه ايله مخفف
آشوب در حکیم خاقانی بیت بسازم مجلسی از سایه خویش * که اینجا مجلس آستوینی
ندارم فی افت دیو فی اضافتله اوچق طوتمق ابوالمعانی بیت دیدم که شده آفت دیو بر لب
جانان * پرسیدم از و کفت بخوابم گرفته دیو فی الاو فی زبانه آتش یعنی آتش شعله زن
قصرا فله دخی جائز در شیخ آذری بیت براوج کنبد کردون ازان بتابد مهر * که یافت از تف
قندیل مرتضی آلاوی فی الوبالو فی کراس دیدکاری میوه در عربیه مفردات طبعه قرصیا حلو
دیرلر میرنظمی در صفت باغ بیت چنانست آبدار و تازه و تر * شد آلبا لو همچون
لعل دلبر فی الوبالو فی ضم لامه اوج معنایه کلور اول خصوص ايله ارك اسمیدر که آلی سیاه
و آلی بخار دیرلر و نوعنه دخی دیرلر زرد آلو و شفتالو کی ثانی آلود لفظندن ترخیم اولمشد
حضرت مولانا بیت جمله اهل بیت خشم آلو شدند * که همه در شیر طامع بندند *
ثالث خشت پز یعنی کریم بشورن او جانیدر معنای اوله عربیه خوخ دیرلر و چغتای لسانده
اور و کدیرلر ضم همزه و را و سکون و اوین ايله فی الامو فی ماوراء النهرده برایم قدر آب
آمودیرلر معیار جمالیده شمس فخری آمور و دچگون کنازنده بر شهرک اسمیدر اول
جلدن نهر چیمونه آب آمودیرلر دیوب بوینی نظم ابلش بیت بخارا خیز و آتش کن سر خصم
زغم کن چشمشان چون رود آمو * فرهنگ جهانگیریه آمو ایران ايله توران اراسن
ماصل اولان نهرک آدیدر که با شند و واقع بر قریه نک اسمیدر که اول ایرماغی آکانسبت ایوب
آب آمودیرلر سید حسن غزوی بیت شصم چو موی گشت عجبتر مکر که کرد * اشکم چو چشم
چشمه آمو موی او فی امیره مو فی بیاض قاریشوق صقال و باش قیلی که دو موی معناسنه
استاد دقیق بیت اگر شاه هر هفت کشور بود * چو امیره مو شد مکر بود فی او فی معنی
آب تبادل حروف جائز اولغله آودخی دیرلر استاد لطیفی بیت کی تواند که همچوماغ چکا و
کنند غوطه در میانه آو * شرف شفروه بیت دستی که جودبا کف او آشنا و شست *
دستی که آودریم او آشنا و دست * زبان هندیه بیامعناسنه در فی اوو فی فتح و او ايله
معجه الفرسده بر شهر اسمیدر فی الهنکا و فی فتح ها و کاف فارسیله بمعنی آهنگفت که کا و آهن
دخی دیرلر صیان دیموری در فی الهنو فی سکون ها و فتح نونله خوشه پیشه کاران یعنی
مزروعات و باغده و بوستانده وضع ایتدکاری کلبده آدم اسلوبنده ایدرلر حیوانات

زبان کارلق ایتمک ایچون و اهو و ضمها ایله بش معنایه کلوز اول جیرانکه ترکیب
 کیک دیرلر و قره جه نك نو عیدر ثانی غیب معناسنه در بو ایکی معنایه شاعر بیت
 بنیه حرص چون آهوخه تازی نفس همچون سك * بصحرا ی قناعت روکه بی آهوست
 آن صحرا * معنای ثانی یه نظیری نیشابوری بیت پیش چشم سیهت یاد غزالت آهو *
 نزد آن سنبل مودم زدن از مشک خطاست * حکیم خاقانی بیت دیدی آن جانور که زاید
 مشک * نامش آهو و او همه هنرست * ثالث فریاد او از باندمعناسنه حکیم فردوسی
 بیت باهوزبان فتاد و ببرد * پدیدان زاده آن دستبرد * رابع استعان طریقله چشم
 دلبره ده دیرلر مولانا عبد الرحمن جامی * مثنوی * چوبسنی زکسش راپرده خواب * شندی
 باشم همدم در تب و تاب * دومست آهوی خود را سحرگاه * پیرانیدی باغ حسن آناه
 خامن بر مرض اسیمبر که آمدن و حیوانه ظاهر اولور نفسی تنک ایدر عربیه ضیق النفس
 دیرلر شیخ نظامی بیت سك تازی که آهو کیر کرد * بکیرد آهوش چون پیر کرد *
 و ایینه زانو و یعنی دیز کوزی مولانا جامی بیت بسته ام من روی با آینه زانوی خویش
 تا کنون آن ماه و چون آینه رو باروی کیست و مع الهاء * اب افسرده و طوکش
 صومرات مخنی سیدر افسرده اسم مفعولدر که آخنده کی ها مفعولیتن اطهار ایچوندن
 و اب آورده و بر علتدر حیوانانله خصوصیات ایا غمده واقع اولور ابوالمعانی بیت در پی
 جانان رودیک روسیه با پای لنگ * کتم آب آورده این خریر نمی شاید روا و ابتابه و
 سکون باء موحده اول و فتح ثانی و تاء مثناة ایله ایکی معنایه در اول ضوقیردن حق ظرف
 معناسنه اولور که لفظ مرکبدر آبله تا بدن که حرارت معناسنه اولان تا بدرو آخرنه کی ها معنای
 خاص علمیه نقل ایچوند ثانی آفتله معناسنه که ابریق دیمکدر بومعنی با یله فاده تبادل و تواخی
 اولدوغند ندر و ابجامة و سکون باء موحده و فتح جمله ایکی معنایه کلور لفظ مرکبدر
 آب ایله جامه دن اول اثواب یویه حق ظرف ثانی فرهنگ جهانگیریه بر مخصوص جامدر
 آنکله صوایچرلر بومعناده اصلی جام آب ایدی جام شرابدن تمیز ایچون علمیه نقل اولدوقده
 مضاف الیه تقدیم اولندی که قاعده مقرره محمد حکیم سنایی بیت زمرد لطف آجامة
 لوست * کعبه اهل فضل خانه اوست و ابجانه و سکون باء موحده و فتح جاء معجه ایله ایکی
 معنایه کلور اول لفظ مرکبدر آب ایله خانه دن صوطوره حق مکان حوض و امثالی ضو
 محزنی وغیری ثانی طهارتخانه در و ابجره و ابخون و کلاهما بسکون البناء لوحده
 و فتح الخا والراء ثانی و او معدوله ایله آبخور مرقوم معناسنه آخرنده اولان ها علامت
 معنای اختصا صیدر و ابده و سکون باء موحده و فتح داله مهمله ایله هرزه و هدیان یاوه
 سنوقه معناسنه ابوالمعانی بیت بهر وصلت دمزدن در پیش اهل دل خطاست * غیر درده عشق
 گفتن نزد عشاق آبله * و دروغ حکایه و بی اصل کلمات معناسنه وله بیت کتم نیا موخت
 تویک حرف از وفا * گفت این سخن آبله است در زبان ما و اب راهلا * و اب راه یعنی
 کندرگاه آب سیف اسفرزنی بیت خاک کوبس کن ازین روح طبیعی تا من * زاب راهش
 زکدرگاه جگر بر بند و ابیره و سکون باء موحده و فتح راه مهمله و اخفای ها یله قفتان بوزی قفتان

قش اولسون غیری اولسون مولانا طه و زوی بیت فراوان درین کار کرد کار کرد * یکی اوزه
باقی یکی آستر * الف مقصود ایلده جائز در کی ابریزه فی ابریزه مرقوم معنا سنه آخرند کی
ها علامت مفعولدر کی اب زه فی کسریا و فتح زاء معجه و اظهارها ایلده صوص و صرندیسی زه
زهدن لفظندن اسم قائل و اسم مصدرده اولور ابو المعانی بیت همچو کر مایه دماغم از بخار
تلب دل * دبله ام چون کوزه اشکسته دارد آب زه کی ابستانه فی کسریا بء موحده و سکون
سین مهمله و فتح تاء مثناة ایلده و سکون با و کسریا ایلده جائز در صوالا جق طرف طاس
و بقراج و امثالهما آب ایلده ستاندن مرکب لفظدر کی ابستانه فی کسریا بء موحده و سکون
سین و سکون نون و فتح تاء مثناة ایلده طهارتخانه معنا سنه سین معجه ایلده دخی روایت اولمشدر
شمس فخری بیت کیست کینی که شود همت تو ملتفتش * نشود روح قدس مائل ابستانه
فی ابستانه فی فتح باء موحده و تاء مثناه و سکون سین مهمله ایلده جا سوس معنا سنه
و جا باوس معنا سنه ده مر ویدر شرفنا مده عایشه و زنی اوزن آیشه و شیشه و زنی اوزن
ایشه دخی دیر امامویدا الفضلاده ابستانه زمین راست و هموار کرده بجهت زراعت
مسطوردر یعنی زراعت ایچون اصلاح اولمش یز و بعض فرهنگ ابستانه معنا سنه که
اندن اسم مفعولدر و بعض نسخه ده زهدان معنا سنه مر ویدر کی ابستانه و ابستانه
کلاه ایل کسریا بء و سکون الشین المعجمه یعنی جای نهفته یعنی طهارتخانه فرید الدهر بیت
نه همین باز شناسند زعنیر سرکین * نه کاستان پشنا سنه ز ابستانه فی ابستانه
کسریا بء موحده و سکون شین و فتح خاء معجمتین و او معدوله ایلده ابستانه مرقوم معنا سنه
آخرند کی ها مفعولیتن اظهار ایچوندر کی ابکامه فی سکون باء موحده و فتح کاف عجمی و مهمله
ازپه اونین و یا خود قوری اتمکن اصلدوب اکشیدر لر و نوع صودر بوزه کبی عربیه مری
دیر لر و دخی تر خانه و ترشی صیونه ده دیر لر اعجام بیننده متعارف درو ها ضمیرد یواستعمال ایدر لر
شاعر بیت در خوان دکر آنقدرش میخورد آشی * ابکامه اگر بی شود هضم نباشد کی ابکامه فی
صوری یعنی صوطوردوغی مکان و محل زیرا که اسم مکاندر کی ابکنده فی ابکنده مرقوم
معنا سنه شاعر بیت رخسان نکند ام بناخن * کر کریده شده است ابکنده فی ابکنده
سکون باء موحده و کسریا کاف عجمیه اوج معنایه در اول صرجه معنا سنه حکیم سوزنی
قطعه * زان شرابی خورد باید خرم و یاقوت قام * کز فروغش سیمکون ساغر شود یاقوت
شان * زابکنده عکس او چون نور بردست افکنند * دست بیرون کرد پنداری کلیم
از بادیان * ثانی یعنی شراب شیخ زطافی بیت چو آن جام کینسروانی نماید * نه جام
ابکنده خوباید فشانند * ثالث فرهنگ جهانگیریه الماس معنا سنه منقولدر اما کمال
پاشا زاده مرحوم بوکادخی تصرف خاص اوزن معنی تحیر ایلشدنر بیوررکد ابکنده لفظ
مرکبدر آب ایلده آکین دن که ایچ معنا سنه در الفی تخفیفاً حذف اولنوب ابکین
اولور و آخنده کی ها معنای عام ترکیبی دن معنای خاص علمیته نقل ایچوندر
تو ایچنده صوویا شراب اولقی شرطدر که ایچ صودیک تحقیق اوله و ابکنده
اطلاق و وضع معنای لغوی سنه موافق اوله بویتنده معنای مذکور ظاهر در بیت

می خورد و در آب کینه با ناله چنگ زان * پیش که آب کینه آید بسنگ * انتهی کلامه بتقریر
 اوزن بوش شیشه به آب کینه دپنلیه مگر کثرت استعماله مجازا بوش واکر طلو شیشه به
 نام اولش اوله فی الابه فی کسریاء موحد ایله قبرجق که وجود آدمی ده ظاهر اولور و دخی
 چچک که اطفال و صبیا نده چبقار عریه جدری دیر لودخی پیا دهر و لکدن آیا قده پیدا
 اولان قبرجق شمس فخری بیت مانده در سنکلاخ محنت و غم * آبله کرده باشکافه پل * و کاهی
 بباله معناسنه یعنی طود اقله اولان قبرجق خواجه سلمان بیت بازبانی پر بخار و بالبی
 پر آبله * ازچه سوزد کرب محرق ندارد در بدن فی الابلتیه فی کسریاء موحد و لاموسکون
 یای تحتانی و فتح تاء مثناة ایله مجمع القرسه زراعت ایدی معنی معناسنه در فی الابلتیه فی
 تازینه سین مهمله ایله آبلتیه مرقوم معناسنه در استاد لطیفی بیت چو ابن الوقت نبود
 آبلتیه * پنیرک چند او وقت هر یسه * پنیرک فله سز بر او تدر فی اب ماه فی صوک
 یا ز آبی در سنه شمسیه دن لسان رومه آغستوس دیر لاصلی ماه آب در ابو المعانی
 بیت شد بتابستان چنان سردی ز باران برف و بچ * نامده فصلی بهاران در تموز و آب
 ماه فی الابه فی بوزن تا به ایکی معنایه در اول شهر ساوه قرینه رقریه اسمی در حالین
 الناس آوه دیر لثانی صویک لطافتندن بیان قصد یله صاف معناسنه استعمال ایندر ل
 میر نظمی در عشق و حسن بیت خیر از عجب و کبر و کین ساده * دلش بی غل و غش چون
 آب آبه فی الالب فی آتش آفر و زنه فی اسم آتدر آتش یا قه جق نسنه خار و خاشاک و قوا و غیر
 نسنه لکه آنکله آتش یا قزل فی التشناره فی ایکی معنایه در اول یلدز قوردی که شتاب
 دخی دیر لثانی مشران آتش مولانا صاحب بیت میکنم از سینه بیرون این دل غمخوان را *
 چند بتوان در کربان داشت آتشین را * استعاب طریقیله متحرک و براق و لماع و آتش بگر
 نسنه لره دیر لمر نظمی بیت نشسته بر سندان شوخ سر مست * کرفقه تیغ آتشین
 در دست فی التشنابه فی آتش مرقوم معناسنه آخرنده کی ها مفعولین اظهار
 ایچون در میر نظمی بیت لبش تفسیه کشت و دیده پرزم * در و نش بوده آتشابه از غم
فی الشخوان فی فتح تا و جاوسکون شین و او معدوله ایله بر قوشدر اکثر و اغلب آتش بر
 شمندر و شمندر و شمندر و شمندر و شمندر و شمندر و شمندر و شمندر و شمندر و شمندر
 دل و زذوق عالم بخیر * مرغ آتشخوان کی لذت شناست دانه را فی آتش زنه فی فتح تاء
 وزاء معجه و نون ایله حقیق که طاشدن اوروب آتش چقار دو غندن تسمیه اولمش خواجه
 افضل کاشی * رباعی * آتش زنه و سوخته و سنگ بهم * کی در کیرد چه سوخته دازه غم *
 زدیکی دوربت بلا بدست عظیم * دوری ز تو کافری و زدیکی هم فی التشکاه فی کاف
 عجمیله کاه مکان معناسنه اولغین مراد اوجاق اولور طالب آملی بیت شده زاب و ضوی
 اوبیکمشت * بگردون دود آتشکاه زردشت * بویتدن آتشکاه اواق فهم اولنورد ائلا
 آتش یا ندوغندن اوجاغه ده تسمیه اولنور فی التشکاه فی کاف عجمیله در اما عربیله ده
 تجوز اولمشدر محوس طائفه سنک خندلم الله عبادتکا هاری در طالب آملی بیت خود
 مقیم حرم کعبه اسلام لیک * هو سم زائر آتشکاه کفارست فی التشکیره فی کسر کاف

کف عجیبه آتش یا قه جق و آتش طوبه جق دمور آلتدر مولا ناجای بیت شد آتشدان
 و آتشکیره این مشیت عوان خس * که بهر خانماها سوختن باشند اعوانش و آتشیزه
 فتح تا وزاء معجمه و کسر شین و سکون یای تحتانیله فرهنگ جهانگیریده آتشک مرقوم
 معناسنده در و اجیده و کسر جیم و سکون یای تحتانیله نکند معناسنده مولا ناجیبی بیت تا قدم
 چون سوزن از سر ساختم در راه تو * بر جبین افکنده چین آن تند خواجیده را و آخته
 سکون خاء معجمه و فتح تا و مثناة ایله اوج معنایه کلور اول آختن لفظین اسم مفعول و
 چکاش معناسنده ظرفندن چقمغه صالح اولان نسنه که تیغ آخته دیر لر حکیم انوری بیت
 تا بتاج هد و طابوس در کین عدوت * نیرهای پر زدست و تیغهای آخته * بو معنای
 مؤید شیخ سعدی بیت آنکه شمشیر جفا بر سر من آخته بود * صلح کردیم که ما را سر پیکار
 تو نیست * ثانی خادم اولش آدم و حیوان بودخی چکاکدن کنایه در ثالث دردی چکاش
 شراب که می آخته دیر لرمولا ناجم ظهوری بیت به ساقیا آن می آخته * که جام جم از وی
 برداخته و آخته و فتح خاء معجمه و تا و مثناة و سکون سین مهمله ایله قبواشکی که
 عربیه عقبه دیر لرمیر نظمی در حق زنان بیت فرق دارد در قدمهای زنان * یمن در آخته
 هم در آستان و آخته و فتح خاء معجمه و سکون خاء معجمه و فتح سین و مهمله بر نوع شراب در طاریدن
 و اریه دن دخی ایدر لر کذا فی مجمع الفرس و قصر همزه ایله ده مرویدر فرهنگ جهانگیریده
 ضم سین ایله صحیح اولنش و بعض نسخه ده میک سینه تقدیمه آخسه واقع اولشدر
 آخسه و سکون خاء معجمه و فتح میم و سین ایله آخسه مرقوم معناسنده اما فرهنگ زفا نکویاده
 سین معجمه ایله مرویدر و آخسه و آخیه و اول سکون خا و کسر یای تحتانی و فتح سین
 ایله ثانی سکون خا و فتح یای تحتانیله حیوانات سوریسی او کنده کیندن حیواند که ساری
 اکا تابع اولور جای و نعمة الله نقلیدر و آده و فتح دال مهمله و اخفای هایلله اول نسنه در که
 ایکی اغاجی دیکوب آرقوری براغاج باغ لر کوکر چین و طاوق اوزر نه او تون میر شجری
 بیت فلك چو برج کبوتر کبوتران چو نجوم * میان برج خط اسواست چون آده و آدینه و
 سکون دال و نون و فتح یای تحتانی ایله بوزن آبکنده فرهنگ جهانگیریده قوس قرح
 معناسنده استا در و دکی بیت علم ابروتندر بود کوس او * کان آدینه شود ژاله نیر *
 و آذر بویه و فتح دال معجمه و سکون را و ضم باء موخه و یای مفتوحه ایله کل آستان
 دیر لصاری چچکدر آذر بودخی دیر لر عربیه فلا رید کزیدر و آذر ماه و شهر فارسیه دن
 آخر کوز آیدر که ر و میلو و غیره لسانه تشرین ثانی دیر لر تفصیل احوالی آذر شرحنده مرور
 ایلدی و آدینه و یوم جمعه در نوروز کونلرینه و روز چشمه را اعتبار ایتد کزینه بناء روز
 جمعه ده دخی اشغالدن فارغ اولوب عیش و عشرت ایدر لر ذکر می مرور ایدن آدیندن مأخوذدر
 علم خاص اولق ایچون آخینه هاء علامت کتور مشلدر طالب آملی بیت کنونکه کرمغروی
 خوش بهار آنست منستانه * صباح شنبه از جیب شب آدینه میجو شد * خاتم کاشی
 بیت خامش نشود طفل دبستان محبت * این مدرسه را شنبه و آدینه نیاشد *
 و آذر لنگاه و آرمکه و کلاهما بفتح الراء و سکون الیم آرام و قراریری که مکان معناسنده

معنای ترکیب قرار اید جك محل دیمکدز عربیه مقام و چغتای لساننده اورون دیرلر ضم
همزه ایله اسکندرنامه ده نوش الروان وصفنده بیت اورون کرچه کافرغه دوزخ دورر
اینک عدلیدین اورونی برزخ دورر * بونلرا اکثریا اضافتله استعمال ایدرلسبعه سیانده
فرخ شاه قدسه کندیکی حکایه ده بیت اول زمان کیم قیلساعزم طواف * کعبه اورنیغه
قدس ایدر مطاف * یعنی کعبه یرینه قدس مطاف ایدی * اردابه بی سکون راودال
موقوف و فتح باء موحده ایله اون چوربا سی واونی صویله قارشیدر وب برنوع طعام ایدرلر
کذافی الحمودی * ارداله بی سکون را و فتح دال مهملتین ولامله ایکی معنایه دراول عربیه
طخینه دیدکری ثانی دوه وقاطر قطازینک اک کیروسنه آ صدقاری قباصدالی چاک * اردتوله
سکون راودال و ضم تاء مثناة ایله کاجی کبی برنوع طعام مدر عربنده غنینه دیرلر بسحاق
اطعمه بیت آن آردتوله خورکه بمن اوت خوار کفیت * چون ماستبا بخت ز من عذرها
مخواست * اردروه بی سکون راء اول و فتح ثانی وواوودال موقوف ایله اسم مرکبدر
آردایله روه دن اللک که انکله اون الرلر * اردزده بی سکون راودال و فتح زاء معجه و دال
ثانی ایله بودنی اللک معناسنه اسم مرکبدر آردایله زده دن * آرده بی سکون را و فتح دال
ایله ال دکرمانی که دستاس دخی دیرلر ابوالمعانی بیت استخوانم اتقدر اشکست جورش
آردشد * بوده ام در دست چوریا رکویا آرده * اردوله بی سکون را و ضم دال وواو معرونله
بمعنی آردتوله مرقوم * اردهاله بی سکون راودال و فتح ها ایله بودخی آردتوله مرقوم
معناسنه در * اردینه بی سکون را و کسر دال ویای تحتانی مکسون ایله اون ایله اولان طعام
حاصلی اون آستیدر * ارزه بی سکون را و فتح زاء معجه ایله صمانلی بالحق یا چیسنه آرزو کر
دیرلر کذافی فرهنگ جهانگیری * ارسته بی فتح را و سکون سین مهملتین و تاء مثناة ایله
بزه نلمش که آراسته دخی دیرلر آرستندن اسم مفعولدر خواجه سلمان ساوجی بیت بسیارمشو
غره بین حسن دلا ویز * کین حسن دلا ویز تو از عشق من آریست * استاد عنصری
بیت بنام وکنیتت آریسته بادا * ستایشگاه شهر خطه تاحشر * ارغنده بی فتح راودال
مهملتین و سکون غین معجه ایله مجمع الفرسه خشم و غضب معناسنه اما اکثریا سباعده
استعمال اولنور حکیم فردوسی بیت سرا پرده سیر دیدم بزرک * صیاهی بکر ذار آرغده
کرک * و شرفنامه ده حرکت معناسنه منقولدر بومعانی مؤید استاد رودکی بیت کهی آرامده
وکه آرغده * کهی آشفته وکه آهسته * و حریرص معناسنه ده مرویدر بومعنایه استاد منوچهری
بیت آرغده برثنای توجان منست از انک * پرورده مکارم اخلاق تو منم * تحفه الاحباب
صاحی بمعنی خشم دیس اما فرهنگ حسین و فاییده بمعنی خشم آلودنقل اولمشدرادات
الفضلا ده قصر الفله یه زن سر زده غضبتناک معناسنه روایت اولمش مؤید الفضلا ده
کذلک و فرهنگ جهانگیریه ضم رایله خشمکین و قهر آلود معناسنه بومعنایه استاد فرخی
* قطعه * شیر آرغده اگر پیش تو آید به نبرد * پیل آشفته اگر کرد تو کرد مجدال *
پیل پیچسته همصام تو بیند اندام * شیربیرایه میدان تو آید چنگال * و نونله آرغده
دخی منقولدر * ارغنده بی سکون را و وزن و فتح غین و دالله طالب شراب اولان مست یعنی

یعنی حکیم سرخوش ادات الفضلاده قصر الغله بوزن برکنده مسطور در شاعر دیمشدر بیت
از میت دل نیشود دیشیار * مست عشق تو بود آرغنده و ارمله ف فتح را و دال مهملتین
و سکون میله یعنی آرمیده قرار ایتمش دیمکش استاد کسائی بیت بود مرد آرمده در بند
سخت * چو جنبیده کرد شود نیم بخت * حکیم اسدی در توحید باری بیت کران ساخت
سنگ سبک باد پاک * روان کرد کردون و آرمده خاک و اره ف بوزن خان یعنی بن
دندانها یعنی دیشلرک دبی خسروی بیت بادام چشمکانت رخنه شود بوسه * وان سی
و دو کهرها همه بکسلد ز آن و آزاد میوه ف فتح زاء معجه ایله بر نوع حلوا در که بادام و فندق
و فستق و بونله امثالی نسنه لرایله ایدر لر بسحاق اطعمه بیت کعب الغزال دارد از بوی
مشک سهمی * آزاد میوه را هست از قند خرده کردی * و بعض نسنه ده بر نوع
حلوا در که بندورات و غسل ایله ایدر لر و آزاده ف فارغ و تارک و قورنش معنای رینه آزاد
معروف و آخرندگی ها علاهت مفعولیتدر بعض اسم صفت ایچون مضاف ایدر لر سر آزاده
کبی که تفصیلی آزاد دینده مرور ایلدی و آزده ف سکون زاء معجه و فتح دال ایله کوز
خیزه لیمک معناسنه در ابوالعانی بیت از رخت شد نگاه من کوتاه * دبه از آفتاب شود
آزده * و فتح زایله بوزن آمده درت معنایه کلور اول رنگ و یرمک معناسنه حکیم فردوسی
بیت سوی خانه شد دختر دل زده * رخان معصفر بخون آزده * ثانی ایکنه و امثالی
نسنه لرایله صاحب حق معناسنه حکیم انوری بیت بادام وار چشم حسود تو آزده * و زنا له
باز مانده دهان همچو بسته باد * بو معنایه شمس فخری بیت در معدلنش ظالم بی باک نمائده
همچون خرنکی که بود آزده در کل * ثالث نکنده که آجه و آجیده و آزده و آژیده دخی
دیرلر حکیم اسدی بیت پی افرازه سیمین و زرین زده * درون مشک و بیرون بندر آزده * رابع
تشبیه دور پی دیشلرینه ده دیرلر حکیم انوری بیت از ملاقات صبار وی غدی * راست
چون آزده سوهانست و آزده ف فتح زاء معجمی و دال مهمله ایله فرهنگ جها نکیریه
ایکنه و امثالی نسنه لر صاحب حق و استره ایله یارمق و دکرمان طاشنه کسکین ایتمک ایچون
دمور آلت اورمق معناسنه ظهیر فاریابی بیت رخ عدوت چونا رنگ زرد و آزده باد *
بسوزنی که ز آتش کنار دونه ز رنگ * و بعض نسنه ده جانوز صورتده دوزلش شراب
قد حنه ده دیرلر و آزده ف فتح زاء معجه و سکون راء مهمله ایله بوزن آکنده ایچی طولش
نسنه هرنه اولور سه میرنظمی هر وی بیت طالم آنجان سر آورده * سینه از غم شد دست
آزده * و ضم زاء معجه ایله آرزدن لفظندن اسم مفعول صیغه سیدر اجتمش و زنجیده اولمش
معناسنه اولور مستقبلده برالف زیاده الوب آزارد و مصدری آزاریدن و اسم مصدری
آزار کوردی و از غله و از غنده ف بوا یکی لغت زاء معجه ایله صحاح عجمه یعنی آرغده
مرقوم مسطور در و آزده ف سکون زاء معجه و راء مهمله و فتح میله آرایله مرده دن
مرکبدر که آزرص و طبع معناسنه و مرده که آدم معناسنه هاء مخفی خصوصیت ایچون در مرد
طبعکار دیمک اولور میرنظمی بیت ستمکاری بسر نیاورده * آنکسی که شد دست آزده
و آزده ف سکون زاء معجه و ضم میم و واو معروغه آزمدن لفظندن اسم مفعولدر

لازم و متعدی اولور صناعتش و صناعتش معنا سنه که کار آزموده دیرل و صف ترکیبی دخی
اولور ایکی معنا سنه ده شاعر دیمشدر بیت در جهان او آزموده میشود * باشد او کار
آزموده در جهان و ا از نه و فتح زاء مجمه و سکون نونله بر سنه بی صاروب محکم
ایک اسماد لطیفی بیت نیست دندان سست آزنه * همچو دندان رشته خانیله
و ا از نه و فتحین ایله بوزن تازه هر سنه بی پرینه وضع ایک میرنظمی در تعریف وزیر بیت
از ان شد دلش همچو آتش زنه * که کار بزرگی نشد آزنه و ا از نه و فتح زاء عجمی ایله
آلچی که عریبه حصین دیر لویو غرلش کرج دید کلیده مرویدر و ا از نه و کسر زاء
فارسی و فتح نون و یای تحتانیله بوزن تازیانه مرمر طاش و کرج ایله دوششمش فرش زمین
و کرج ایله ناپاش طاش کذافی فرهنگ جهانگیری خواجه عمید لویکی بیت برای زینت درگاه
عالمیت * زمهر و ماه کردند آزیانه و ا از نه و کسر زاء فارسی و سکون یای تحتانی و فتح
دال ایله یعنی آرته مرقوم و ا از نه و کسر زاء فارسی و سکون یای تحتانیله طوق معناسنه که
پتک دخی دیر لر زاء مجمه ایله ده منقولدر میرنظمی بیت مر اطالع بد که پر کینه شد * عم
بر سر دل چو آرینه شد * فرهنگ جهانگیری اول دمور آل کد آنکه در کرمان طاشی
اصلاح ایدر لر آسیا زنه دخی دیر لرو آخر فرهنگرده مطلق دمور طوقا قدر و ا اسمان و
فتح سین و راء مهملتین ایله بوزن آوان فرهنگ جهانگیری حساب معناسنه که آمان دخی
دیر لر و ا استانه و حقیقتا و مجازا قیواسکی در آستان دخی دینلور آخرنده کی هاء مخفی
معنای خصوصیت ایچوندر مولانا طالب آملی بیت رخ سوده کعبه بر در و دیوار خانه
ات * کلهای بوسه ریخت بر آستانه ات و ا استنه و سکون سین مهمله و فتح تاء مشناه
ایله چکردک معناسنه هر نه نک اولور سه اسم عامدر و ا استینه و سکون سین و کسر تاء
مشناه ایله تخم مرغ هر نه قوشک یرطه سی اولور سه اسم جنسدر مؤیدالفضلاده سین
مجمه ایله و نسخه منظومه نیازی بخاریده قصر الفله مرویدر و ا اسفله و ضم سین
مهمله و سکون غین مجمه ایله اوجی یا نمش اودون که کوسکی دیر لر معروفی بیت ایستاده
میان کر مابه * همچو آسفلد در میان تنور و ا اسفله و ضم سین و سکون فایله یعنی
حاضر و آماده مسعود سعد سلمان بیت خاطر عالی تو غارت کرد * کج آصفده نهان قلم
و ا استانه و سینک سکونیده و کسریده جائز سقف خانه معناسنه حکیم انوری بیت
از آسمانه ایوان کسری اندر ملک * تراز قیصر است آستانه درگاه * معیار جمالیده شمس
قحری طاق خانه باشد دیب بوینی نظم ابلش بیت توان شاهی که از قدر معالی * بود از آسمانت
آسمانه و ا استانه و سکون نون و کسر دال و فتح راء مشدده ایله که کشان که هر بیده مجره
و ترکیب صمان او غریسی دیر لر منلائنایی بیت سمند از آسمان داده نشانش * مثال آسمان
در کانش * و منجیک بو معنایه تخفیف رایله دیمشدر بیت بکوچه که روی با کف کهر
افشان * چو آسمان در سازی زبس کهر یاری و ا استانه و کسر سین و فتح مهمله سر اسفله دن
مخفدر عقل خیره اولوق بعض نسخهده دیوانه معناسنه در آسجه دخی دیر لر کذافی مجمع
الفرس و ا اسرده و ضم سین و واو معروفله راحت اولش آسودن لفظندن اسم

اسم مفعول در مولا ناصایب بیت در تمام عمر اگر بگردد عاشق بوده * در حساب زندگانی روز
حشر آسوده * اسه فی فتح سین مهمله ایله بوزن کاسه اوج معنایه کلور اول بالق قاجنی
ابوالمعانی بیت کرچه باشد در مذاق ظالمازا چون شکر * لیک باشد همچو آسه در کوا
مال کسان * ثانی فرهنگ جهانگیریده زراعت ایچون حاضر اولمش زمین ثالث آس
معناسنه که دکرمان اولور * اسیانه فی کسر سین وفتح یای تحتانی وزاء معجه ونونله
اول دمور آلت که آنکله دکرمان طاشنی کسکین ایدرلر * اسیانه فی سینک کسره سیله ده
سکونیله ده جائزدر کوسره دیدکلی بلکوطاشی که آنکله استره بیلرلر * اسیه فی کسر سین
وسکون یای تحتانی وفتح میله عقل خیره اولق معنا سنه حکیم فردوشی بیت سر اپرده
بردند از ایوان بدشت * سپه از خروشدین آسیه کشت * بعض نهفته ده دیوانه مزاج
مسطور در و شوریده حال و متخیر معناسنه حکیم خاتانی * رباعی * تا ماه بکشتی در دمن
در خطر م * چون کشتی از آب دیده آسیه سرم * زان باد کز و بشادی آرد خیرم * چون آب
نشیم و چون کشتی بیوم * وله بیت ای مه دوران چوتو آسیه سرم * نسبت جورم
نه دوران چه کنم * استنگاه فی سکون شین مجمه ونون وفتح تاء مثناة وکاف عجیله
آبشتنگاه مرفوم معنا سنه ابوالمعانی بیت مشوغره اگرچه خوردنت شیرو شکر یا شده
وجود خویش بیند در آشتنگاه مغروران * استوه فی سکون شین وضم تاووا و معروفله
بر آجی اغاج اسمیدر کذا فی اختیارات بدیعی * استخوان فی سکون شین مجمه وکسر تاء
یای سیاکنه وفتح خا وواو معدوله ایله صلح نراع وباریشق ایچون بشوردکلی طعام
معناسنه در معنای ترکیبی صلح یکی دیمکدر کذا فی فرهنگ جهانگیری * استینه فی سکون
شین معجه وکسر تاء مثناة ایله شرفنامه ده استینه مرقوم معناسنه مرویدر
اش خلیل الله فی مرجک آشی که روضه خلیل الله علی نبینا وعلیه السلام ده
بشورر لکذا فی شرفنامه * استفته فی ضم شین و سکون فایله سراسیمه و متغیرا حال
و مختل الدماغ معناسنه طالب آملی بیت آشفته دماغ سروریک سخنم نیست * دامن
په کشایم که کلی در چشم نیست * چغتمای لساننده آلوغ و آلوغ دخی دیر لر میر علی شیر بیت
بنفشه نینک نیجا بولمش دماغی مویجه آلوغ * که خطیمکا سینک اول هندونی دورور
مایر وق * اشکان فی ایکی معنایه در اول آشکارای مرقوم ثانی سکون شین ایله آشی
یعنی طبخ بومعنایه لفظ مرکب اولور آش ایله کاندن * اشکره فی سکون شین وفتح
کاف عجیله مطلق آوجی قوش هر نه جنس اولور سه ابوالمعانی بیت در مانده مرغی پروبال
این دل بزم * در صید او شده عم عشق تو آشکره * اشکویه فی سکون شین ایله بوزن و معنی
باز کونه یعنی معکوس و مقلوب وله بیت جاهل بدولت اهل سخن در غم و الم * کار جهان
در همه حال آشکونه است * اشکه فی سکون شین وفتح کاف عجیله انجقرق که امتلاء
معدن حاصل اولور عربیده فوق دیر لر وله ایضا بیت آمد رقیب همچو قضایا کهان
بیرم * شد آشکه مر از سخن نا کوار او * اشناه فی سکون شین وفتح نون واطها رها ایله
صوده یوزمک که آشنا و شناده خی دیر لر عربیده سیاحت معناسنه حکیم فردوشی بیت بزرگانه

بدانش نیابند راه * ز دریا گذر نیست بی آستگاه و اشوفته می ضم شین و او مجمل
ایله آشفته مرقوم معناسنه حکیم فردوسی بیت سپاهی همه خسته و کوفته * کریزان
و سخت اندر آشفته و آشیانه می کسر شین ایله طیور مخصوص اولان یوه که آشیان
دخی دیر لاجق آشیان اسم عامدر و آشیانه اسم خاص میرزا فصیحی بیت بر آشیانه بابل
نسیم پا زد و گفت * که خانمان اسیران خراب می باید * کاهی اسم عام استعمال اولنور
مولانا عرفی در توحید باری بیت ای نه فلك زخوشه صنع تودانه * در جنب کبریای تو
عرش آشیانه * و خاص استعمال اولند قد و له ایضا بیت پر و از گاه طائر صنعت کجا بود
جانی که دارد از دو جهان آشیانه * فرهنگ جهانگیر دانه معنی سقفا مسطور در عبد الواسع
جیلی معنی اول و ثانی * قطعه * بر ایوانش مه و سال از بلندی * نهاده نسر طائر آشیانه
ز فخر و مرتبت زیند که باشد * سپهرش کاخ و مهرش آشیانه و استیکاه می کسر شین
و سکون یای تختانی و فتح کاف عجمیله معنی آشتنگاه مرقوم و آشیانه می کسر شین
و سکون یای تختانی و فتح ها ایله آت آوازی که شیمه و شنه و غرشت دخی دیر لر عربیده
صهیل دید کاریدر مولانا عرفی در تعریف اسب * قطعه * شاهنشها حقیقت اسبی که داده
بشنو زمن که تا برسام بعرض * پیراست و علنی مجوش زان فروده ام * آری بود رعایت
پیر علیل فرض * کر شیمه زند بجوانی ستایش * در نقطه رود کنش نام طی ارض *
میرنظمی بیت زند آشیانه همچون رعدا سبان * چو برق نیز تاب تیغ مردان *
و اصیه می کسر صادمهله و فتح یای تختانیله عربیده حریره دید کاری طعمادر بعض
فرهنگه خرمایی یا غده بشورد کاری طعامدیر لاجق شاعر دیمشدر بیت همچو قرص مه دو
نانی بمرض شافی بود * یک طبق آصیه در سفره شود کافی بود و الاغان می فتح غین معجمه
وراء مهمله ایله نعلین طعمه سی بعض فرهنگه مشیندن اولان آسترکه بعض نسنه ره
ایدر لر استاد دقیقی در نعت شریف معنی اول بیت از هلال تو شده آغاره نعلین او *
روی میسودند ملائک در رکاب عرش سای و الاغازه می فتح غین و زاء معجمتین ایله ابتدا
و ایشه شروع ابلک و نما و ترنمات و نغمات خصوصاً میرنظمی بیت چو مطرب از کسل خیمازه
دارد * چه ساز و نغمه و آغازه دارد * فرهنگ جهانگیر دانه کفش دوز لر که بر آلتیدر و بعض
فرهنگه اول قایش پان سنه دیر لر که کفش صکر و موزه دوز لر دیکش اراسنه قور لر صو
و طپراق کیر مکه مانع اوله و الاغال پشه می براغاج اسمیدر که سده دخی دیر لر تفسیری
سده ذکری محلنده تفصیل اولنور انشاء الله تعالی عربیده شجرة النبق دیر لر و الاغالیله می
فتح غین معجمه و کسر لام ایله جنک و غوغایه حریص معناسنه و جمع الفر سده آشفته ابلک
معناسنه مرویدر اکثر فرهنگه حریص خصومت و آشوب معناسنه در و الاغرده می فتح
غین معجمه و سکون راء مهمله ایله جامه تنک و چسبان یعنی اعجامک بالا پوش اولان
طاراتو ابی حکیم سوزنی بیت بدردخواست کبرکاهت از بنی نومی * که پوشش ز برین
تو بوده آغرده * مؤید الفضلاده و فرهنگ ابراهیم قواسمه معنی فرهبی که در برش جامه
تنک پان کرده باشد یعنی سموز لکنندن طاراتو اب و زرنده پان لکش اوله و الاغره می سکون غین

غین معجمه و فتح راء مهمله ایله یعنی پر یون یعنی تمر کوعلنی که وجود انسانی ظاهر او اور میو
نظمی بیت خلق بدوزشت و طبع خسیستی شده * چون بحق و آغره لکه مستی شده
ودخی دایره پر کاله دیر لری آغشته فی آغشتن لفظندن اسم مفعول در درت مغنایه کاور
اول معروف و اوچی دخی بر لرینه قریبدر هر برینک آخینه ابدال و محمله کون استعمال
جایز در اول قارشمش و یوغرشمش معناسنه شمس فخری بیت شیخ ابواسحق کاندروزی
رزم * خاک را با خون خصم آغشته است * ثانی نمناک و یاش نسنه ایله نرم اولمشه
دیرلر حکیم فردوسی بیت از ایرانیان من بسی کشته ام * زمین را بخون کل آغشته ام *
ثالث اصنامش معناسنه هرزه ایله اولورسه استاد عنصری بیت لاله از خون دل آغشته
مخیر بماند سر کشته * زابح اصنامندن طلو اولمش یعنی بولا ستوب طولش شیخ نظامی
بیت زمینش باب زر آغشته اند * تو کوئی در آن زعفران کشته اند فی آغنده فی
فتح غین معجمه و سکون نون ایله یعنی آکنده یعنی طولش هرزه اولورسه یا صمدق و دوستک
و سایر امثالی و ما کولاتدن مو مبار و سایر طولمه لر و دخی جمله طلو اولان محسوها
و معنا میر نظمی بیت عداوت را درون دارند بودی * درونش کبر و کین آغنده بودی
و ضم غین ایله ایکی معنایه کاور اول اکیرلک ایچون یوماق اولمش پنجه ثانی بر نوع بیوک
عنکبوت در زهر ناک اولور فی آفتاب کاه فی کونش اصابت ایدن محله دیرلر کاه بوند اسم مکندر
فی آفتابه فی ابر یقندر عموما یاصی ابر یقندر خصوصاً مولانا جامی در یوسف زلیخا * مثنوی
یدستش داد زرین آفتابه * کنیزی از پیش زرکش عصابه * یکی طشش بکف از نقره
خام * بسان سایه اورا کام بر کام فی افتاوه فی ینه اولمعنایه در با و او قلب اولمشدر
فارسیه اقلاب حروف قاعده مقرر در فی افزاه فی سکون فا و فتح راء مهمله و زاء
معجمه ایله شده آتش معناسنه در حکیم سوزنی بیت کیم ز آتش طبع تو افزاه
یاند * ز آفرین تو باشد کز افزاه من فی افروشته فی سکون فا و ضم را و فتح شین معجمه
ایله بر نوع لطیف حلوا در که صنعتی روغن ساده بی قینادوب او زرینه ابجه النمش اونی
دو کوب نرم آتش او زرینه ال ایله اوارلر تاکه دانه دانه اوله بعده او زرینه شکر یا خود
عسل مصفای د و کوب آهسته قارشد در لر فی نظیر سریع الهضم لطیف حلوا
اولور استاد در وکی بیت رفیقا چند کوی کونشاطت * نه بگریزد کسی گرم آفروشته
شاه ناصر خسرو بیت این آفروشته ایست که ز اغشت * خوا لکرستش هر دو قرین یکدیگر
خوا لکر مطبی بو خوانسالار معناسنه ده کاور فرهنگ جهات کیریده مسطور در که اهل
کیلانن مسعودر که آفروشته کیلانن مخصوص بر نوع خورش یعنی یکدر مشهور
و معروف در که طریق طبعی بویله در جرجاج بر طه صاروسن سودا چکنده چالقیوب نرم آتش
اوزرنده بر مقدار قوی بلند قند صکره او زرینه شکر یا خود عسل دو کوب قاشق ایله
آمیخته ایدوب خشکه بلا و او زرینه دو کوب تناول ایدرلر قصر الفله افروشته و حذف
الفله فروشته دخی دیرلر و رضی الدین نیشابوری به نسبت اولنان قولده افروشته او زرینه
اولق او زرینه منقولدر نیکم مزبور دیشدر بیت همه جهان شکر لفظ تو گرفت و هنوز *

آفریننده درون میندی عدوراسیر و آفریده بی راداش عربیده کی مخلوق معناسنه
طالب آملی در نعت شریف بیت همه از آفرینش بر کز به * همه از نور یک ذات آفریده *
و آفریننده بی رادایی عربیده خالق معناسنه آفریدن اسم فاعل در منظومه شاهدیدم
بیت بیل آفریننده یاره دی بی * رزق و بر عییدر روزی دهنده و افسانه بی سکون فافتح سین
و نوله فرهنگ جهانگیریده افسانه معناسنه در میرعمادی * قطعه * آن موی که در ستایش
آمد * زلفست و کله نه موی و شانه * مردم چشم نه ریش و دستار * حکمت کفتم نه از افسانه
و افکانه بی سکون فافتح کاف فارسی و نون ایله ناتمام مطروح اولان ولد عربیده
سقط دیر لر کسر سین و سکون قافله انسانده و حیوانده اولور مسعود سعد سلمان بیت
شکم حادثات آبستن * از نهیب تو افکانه کند * فرهنگ جهانگیریده قصر القله و حذف
الغله فکانه دخی جائزدر و آقشته بی کسر قاف و سکون شین معجه و فتح تاء مثناة ایله
کیلار و مخزن معناسنده کلور میرنظمی بیت زهر چیری که با شد خوب و زیبا *
ازان آقشته پر کرده ز کالا و آگاه و آگاه بی فتح کاف فارسی و اظهارها ایله خبردار و متیقظ
و متنبه معناسنده مهدری اکاهیدن کلور وله بیت پیامی در رسیدن استوی ناکاه * زاحوال
ولایت کشته آگاه و آکسه بی فتح کاف و سین مهمله ایله فرهنگ جهانگیریده طرزق
برنسنه یه اباشمک و دخی ال ایله طوتوب اصلغه دیر لر حکیم سوزنی بیت هیچ اهل هوا
و بدعت را * چنک درد امن تو آکسه نیست و آکسته بی فتح کاف و تاء مثناة و سکون
شین مهمله ایله محکم باغانش معناسنه شین معجه ایله ده مرویدر کمال اسمعیل بیت خود ممکن
قصه دراز آخر نباشد کم زیان * چون طمع آکسته است از جبهه و دستار او و آکشته بی
سکون شین معجه ایله آکسته مرقوم معناسنه شمس فخری بیت کردن دشمن بزنجیر بلا *
انتقام تو بکین آکشته است * و دخی بمعنی آکته وله ایضا بیت خوری از خوان عالم هر چه
داری * ابا و قلبیه و آکشته آکج و آکنده بی فتح کاف عربی و سکون نوله بوزن
قالبه آخور معناسنه که عربیه اصطبل دیر لر وله شمس فخری بیت زانکه از جود خسروی
دارم * سبز خنک فلک در آکنده * و ضم کافله بوزن آشفته مرویدر ابو العباس بیت
روز باکنده شدم یا قتم * آخر چون پاتله سفلیکان * پاتله بیوک قازغاندر و آکنده بی فتح
کاف عجمیله طولش ملو معناسنه هر نه اولور سه یا صدق و دوشک و امثالی و کبه و سایر
هر نه که طویلق قابل اوله و ما کولانده مومبار و شیردان و سایر لری جمله سنه دیر لر حکیم
سوزنی بیت سائل و زائر ز کف زاد تو درر و زبزم * بدرها گیرند آکنده زمر جعفری *
فرهنگ جهانگیریده طویله آخور معناسنه ده مرویدر بوا یکی معنایه حکیم سوزنی * قطعه
لولو افشان کند دو جزع مرا * عشق آن لعل لولو آکنده * وان دکر کند کان دران حجره
برسکیزان چو حردرا کنده و آکنده بی فتح کاف عجمی و کسرنون و سکون یای تحنایله
آکنده مرقوم معناسنه شاکر بخاری بیت مدم در کشور عشقت خنیده * دلی از مهر
رویت آکنده و آکنده بی کسر کاف و فتح نوله بوزن عاقله قفتان و زبون و یورغان و امثالهم
ایچنه قونیلان پنه یه دیر لر حکیم سوزنی بیت شد ز مستان و ز جودت پنه میخوام * ابره

ابره واستروا کنه میخوام و الاله فتح لامین و اخفاء هایلله لاله که معروف شکوفه در
و الاله فتح لام و نونله یعنی لانه که آشیانه دخی دیر لر میرنظمی بیت چه کوهی در جهان
 همتا نبودی * که در بالای او الانه بودی * بر معنای دخی قیو خلقه سید رو بعض
 فرهنگه سایه معناسنه ده مرویدر و الاله ضم لام و سکون غین معجه ایله تحفه
 الاحبابه آرغان مرقومک ایکی معناسیله ده متراد قدر استاد رودکی بمعنی اول بیت مشیر
 آله که بیرون جهدا از خانه بصید * تا بچنگ آرد آهور او آهوره را و الاله سکون
 لام و ضم غین و فتح نونله قریحه که زنان یوزینه سورر لر کاکونه و فکر دخی دیر لر استاد
 منجیک بیت سرخ رویش بالغونه کنیف * رو کرادر نبرد کرد زرد * بو معنایه شمس
 فخری بیت رخسار روز کارت با ذاهمیشه کلکون * زانسانکه روی خوبان از رنگ
الغونه و الاله بوزن و معنی آشفته و واله و حیران معناسنه ده مرویدر استاد لطیفی
 بیت چودل در آل عم الغه باشد * همه حال بدن آشفته باشد * فرهنگ جها تکبیریده
 یعنی درویش بنوا مسطور در اما بین الناس لا ابالی و بی قید و تکلف معناسنه مستعملدر
و الاله فتح فو سکون نونله یعنی اندوخته یعنی قرانیش عربیه مکتسب معناسنه
و الاله سکون لام و ضم کاف عجمیه بمعنی الغونه مرقوم و الاله فتح لام
 و سکون نونله قیو سورمه سی شاعر دیمشدر بیت کسی گفتار زان خواهنده بودی * پس
 در خویش را النه بودی و الاله سکون لام و فتح واو و اطهار هایلله اکیر دیدکاری
 کوه که عربیه و ج دیر لر و الاله مضر الودر که خرده ارکدر بعض نسخه ده عالی
 میشد که عربیه انبر یارس دیر لر بعض فرهنگه کوه دید کاری که بین الناس
 قرصیادیر لر و الاله آلوده و الاله لفظندن اسم مفعولدر بولاشیق و قاریشقی و گاهی
 ملوت معناسنه و گاهی مرتکب معاجی و مناهی معناسنه ده استعمال اولنور نتکم مولانا
 عرفی بیت مالب آلوده بهر توبه بکشایم لیک * بانگ صمیمان میزند ناقوس استغفار ما
 معنای اوله یعنی بولاشق معناسنه چغتای لسانتاه بولقاش و یوقش دخی دیر لر نتکم میر
 جلیشیر بیت ناوکی نینک نیرو پیکانید ارتکن توز ایماس * تا که کونکومدین که پران
 اوتی بولقاش قان انکا و الاله ضم لام و واو معروف و فتح نونله الغونه مرقوم
 معناسنه بلکه آندن اختصار اولمشدر ابوطالب کلیم بیت گلزار سده آلوده کنام زکل اشک
 کردیم دواداغ قراق همدانرا و الاله ضم لام و واو معروف و اطهار هایلله طوشجیل
 قوشی که عربیه عقاب دیر لر بعض نسخه ده قره قوش مرویدر صیاد لر قره قوش عقابدن
 خیریدر لر و الاله بوزن ناله طوشجیل قوشیدر میرنظمی هروی بیت عقل پیران
 بکا و نوساله * کارشاهین نمیکند آله و الاله ضم لام و اطهار هایلله مجمع الفرس ده
 طوشجیل قوشیدر آلودن مختصر در وله بیت وصلتش خواهد آنکه و آله بود * چون
 کلنکی که صید آله بود * و الاله کسر لام و سکون یای تحتانی و نون و فتح زاء معجه
 ایله اورکک و بدخوی اولان حیوان که اکثر قاطره و بعض آنده استعمال اولنور ابوشکور
 بیت چو آلیزنده شد در مرغزاری * باشد بردش از یار باری و الاله ضم

مفعولدر حاضر ومهیا معنا سنه میرخسرو بیت تودادی بدل کنج آماده را * توکردی
بلند آدمی زاده را * اولش تمش و دوزاش معنا سنه دخی استعمال اول نور شمس فخری
بیت سرور بهجت ار باب فضل در کینقر * بفردوات شاهیتست دائم آماده فی الامان فی
فتح راء مهمله ایله حساب و دفتر معنا سنه که آوان دخی دیر لر آمان کیر محاسب معنا سنه
اولور فی الامان فی اظهار ها ایله یعنی آماس شیش که عربیله ورم دیر لر شرف شرفوه
* قطعه * شیرکر ماش عدله تود باغت یابد * کردنش ز متر از نیکه روباه بود *
خیمت ار فربعی یافت زمجون غرور * چه شود فربعی طبل ز آماده بود فی الختہ فی ضم
میم و سکون حا و فتح تاء مشتاة ایله آموخته لفظندن اختصار اولمشدر او کرنش
معنا سنه کنذا فی جمع الفرس فی الامان فی ایکی معنایه در اول اسم مفعولدر ماضی ده
و حاله استعمال اولور کلش وکلدی دیمکدر ثانی بدیهه و لطیفه معنا سنه امیر خسرو
بیت بارهادر شدی بمجلس خاص * که نوازن بدی وکدر قاص * کاه کفنی بشوخی آمده *
که نمودی بعشوه شعبه فی الامان فی کسر میم و فتح لامه امج دیدکاری دارودر کابلی
نوعند ندر اما اندن کوچکدر قبوغی استعمال اولنوب چکر دکی آتیلور طب کتابلرنده
قشر امج یا زیور نوسدار و ترکیبک جز و اعظمی در فی الامان فی فتح میم و نونله بوزن
امان بغاش اودون بعض نسخه ده یاریاوب یا قفه حاضر نشس اودون یعنی میرزا ابراهیم
الف ممدوده و مقصود ایله ده روایت ابلیس حکیم سوزنی بیت هزار آمده هیزم همه ز کوه
خشک * نهاده اندچوانبار و من در انبارم * خشک فختین ایله جمع الفرسه نام کوه
مسطوردر فی الامان فی درت معنایه در اول نسخه میرزا ابراهیم ده یعنی آراسته شیخ نظامی
بیت دو خر که داشتی خسرو مهیا * بر آمده بکوهر تاثیرا * بو معنایه امیر خسرو بیت
دکر باره در جنبش آمد نشاط * بر آمده شد خسروانی بساط * ثانی یعنی آمیخته
یعنی قار شمش شیخ نظامی بیت بخوی خوش آمده به کوهرم * برین ز بستم هم برین
یکدم * ثالث فرهنگ جهانگیریده انجیو و لعل و امثالی جواهر که پلکه دیزنش اوله شیخ
نظامی بیت بر آمده جوهر بمشکین کند * فر و هشته بر کوهر آ کین کند * رابع یعنی
بر کرده وله بیت کناران طرف کوهر فروش * سخن رابکوهر بر آمده کوش * و دخی
آمودن لفظندن اسم مفعولدر او کرنش معنا سنه فی الامان فی بوزن نامه دوات معنا سنه که
خواستگان و خواسته دخی دیر لر عربیله فخره معنا سنه حکیم طرطری بیت ای ترانینک
آمده فی خامه * لوح تغایم نخته ز دست * فرهنگ جهانگیریده یعنی آتمه مرقوم مرویدر
فی الامان فی کسر میم و سکون یای تحتانی و فتح زاء معجه ایله ایکی معنایه کورد فرهنگ
جهانگیریده اول یعنی آمیخته حکیم سنایی بیت کرد کرده بسی سخن ویزه * نیک و بد خیره
درم آمیزه * مصدری آمیزیدن اولور ثانی یعنی مباشرت جماع فی الامان فی زاء عجم ایله
جمع الفرسه مرد دومی یعنی قرغل عربیله کهل دیر لر شمس فخری بیت هر که با بند
کان شاه جهان * دارد با خلاص نسبت ویرنه * پیر کرد ولی یقین نبود * در جهان رنگ
مویس آمیزه فی الامان فی کسر میم و سکون یای تحتانی و فتح غین معجه ایله یعنی آمیخته کنذا

کذا فی فرهنگ جهانگیری **و النجه** فی آنکه چندان مرکب در آن اشارت بعید و چنانچه دیگر
 معنای ترکیب اول نه دیک اول و رو آنی دیک معناسنه ده کلور شیخ سعدی بیت آتش
 سوزان نیک پاسبند * آنچه کند و دل مستمند **و انسته** فی فرهنگ میرزا ابراهیم ده
 کسرتون و سکون سین و فتح تاء مشتاة ایله بر اوت کو کیدر خوشبو مشکک دخی دیر لر و فرهنگ
 جهانگیری ده فتح نونله بوزن و ارسته بر اوتک کو کیدر عزیمه سعد دیر لر خم سین ایله و لسان
 هندیده موته دیر لر **و النکاه** و آنکه فی کلاهما بسکون النون و فتح کاف عجمیله اول وقت
 دیکدر نظام استر آبادی * قطعه * زمین ویسروارستم ز فوق و تحت بکد شتم * برین
 خالی مکان آنکه کشتم لامکان پیمان * هزاران ساله راه لامکان آنکه برون کشتم * ز قصر رفعت
 سلطان دین شد آسمان پیدا * بویته زده بدن صکره معناسی ده استنباط اول نور
و آنکه فی سکون نون و کسرت کاف عربی و اخفاء ها ایله آن ایله که دن مرکب در اول کسنه
 معناسنه و که ادات حر فیدر که مابعد بینی ما قبلنه ارتباط ایچون ایراد اول نور و کاهی اسم
 استعمال اولند قدر زبسنه نک ذاته استلال ایدر کاهی عزیمه اولان مع هذا معناسنه
 ایراد ایدر لر تنکم مولانا عرفی بیت با آنکه یقین است که در کاشن فردوس * صد کل بتعی
 دستی هر خار فر و شنند **و اوارچه** فی آوان لفظنک تصغیر یدر وقت حساب معناسنه
 ابوالمعانی بیت ییک ثواب نیابند غیر معصیتیم * اگر نظر بکنند آوان چه ام بروز حساب
و آوان فی فتح و اوورا همهمه ایله آمان مرقوم معناسنه در استاد معزی بیت یقین دید
 بماندست که ملک ملک آنرا * از ندید یوان تو آوان و دفتر * رساله حسین وفایی ده آوان اول دمورد
 خرده لیدر که نعل دلو کندن چهار بر معناسی دخی وطن و مسکنندن دور اولش دیکدر شمش
 فخری بیت مشکوه تاج کیان وارث مالک جم * که از مالک آوان کرده است او را **و اوازه** فی
 فتح زاء معجمه ایله صد او مقام ایله اوفق و دخی غیرت معناسنه ابوالمعانی بیت چنان شد
 است برون شهر تش زاندازه * که رفته است همه آفاق صیت و آوازه **و اواه** فی اظهار
 هایله آواز معناسنه در که آوادخی دیر لر حکیم اسدی بیت زمزل بمنزل همی شد جهان *
 سبک همجو آواه بکوش از جهان **و اوارچه** فی آوارچه مرقومدن مخفدر حساب معناسنه
 استاد لطیفی بیت هر آنکو خر مزاج و غرچه باشد * و راجه قول و چه آوارچه باشد
و آوردگاه و آوردکه فی کلاهما بکاف الفارسی جنک یری محل معرکه آورد جنک در گاه و که
 اسم مکاندر حکیم فردوسی * مثنوی * نهادند آورد کاهی بزرگ * دو جنکی بگردار غنده کرک
 صف آرای این لشکر کینه خواه * چنین بست صفهای آوردگاه * مثال ثانی میرنظمی بیت
 کهان مهمان خواست در صبحکه * نهادند و سوی آوردکه **و آورده** فی بر علتد رانسانده
 و حیوانده طرنق دبنده واقع اولور وله بیت عدو بت چونتوان بخارد سرش * شد آورده در
 ناخن کار خوش **و آون** فی سکون واو و فتح راء مهمله ایله بوزن و معنی آبره قفتان و یصدق
 و دوشک یوزی و هر نه که آسترلی اوله لابد یوزی اولور اول یوزه آبره و آون دیر لر حرف
 با ایله و او میانده تبادل اولدیغی شایعدر **و اوله** فی سکون واو و فتح لامله معنی آبله کسرت
 و او ایله صحیحی در قیر جق که وجود انسانده ظاهر اولور ابوالمعانی بیت ز آتش هجرت

چنان جان و دل من سوخته * صد هزاران اوله پیدا شده در سینه ام اوه فی فتح و او
واظهارها ایله بوزن اکه آه دیمکدر حضرت مولا * مثنوی * همچو مجنونی که بشنید از یکی
که مرض آمد بلبل انده کی * گفت آوه بی بهانه چون روم * و ربما از عبادت
چون شوم * و اخفاءها ایله بوزن کاوه و اوج معنایه کلاور اول شهر ساوه قرینه بر شهر مختصر
اسمیدر ثانی کریم و کریمید بشور دکاری اوجاق ثالث صد اوندایچی معناسنه اوه فی فتح
اوه فی فتح لفظندن اسم مفعولدر آصا ش معناسنه ابوالمعانی بیت هر کس از اعمال خود کریک
و بد یا بد جزا * تونه بینی هر زنی از پای خویش اوه فی فتح * ودخی قضا بلك ات
اصد قبری چنگال و هر چنگال که نسنه آصیلور و ودخی اطراف و جوانب معناسنه در سینه
نظر در اوه فی فتح کسرو او و سکون یا فتح زاء معجه ایله اوه فی فتح مرقوم معنایه مترادف در
و معنی گوشوان یعنی کویه که قولغه پخور لر مولا ناهاتنی بیت در نظم من در تمام جهان
شد اوه فی فتح گوش شاهنشهان اوه فی فتح اوه فی فتح زاء فارسیله معنی گوشوان کویه که یا قلی اوله
لواحد من الشعراء * رباعی * ای از تو مرا گوش برود پسته * خوش آنکه ز گوش پای در دیده
نهی * تو مردم دیده نه اوه فی فتح گوش * از گوش بدید اکه در دیده بهی * ودخی اوزم
و خرما صالح قلمری و قواق و سکوت اغا جلنده صالحان نسنه لر و امثالنه دیر لر اوه فی فتح
کسرو او و سکون یای تختانی و فتح شین معجه ایله بر او تدر قوریدوب بعض ترکیبه جزو
ایدر لر اوه فی فتح مرقوم کبی ترکیه ککیک اوتی دیر لطیب یوسفی * قطعه * اوه فی فتح خوری
چونیم مثقال * بیرون بردازتن تو بلغم * نیکو بود از برای معده * قوت یا بد ازو جگر هم فارغ
کنست زدد سینه تشویش سپرز را کند اوه فی فتح کله عذاب در سخت و غضب و غم و محنت
اصابنده استعمال اولنور یعنی مشغوف و معلول و مریض و مجروح اولنارک در و نندن
خروج این صوت در و اهل دردک الم و غم و غصه دین دردناک نفسیدر اوه فی فتح الهازیده فی
فتح ها و کسر زاء معجه و سکون یای تختانیله اوه فی فتح سکون ها و فتح تاء مثناة
و اخفایها ایله اوه فی فتح فتحها و سکون خاء معجه ایله کلهم یعنی کشیده یعنی مذکور
اوج لغت قد کشیده و شمشیر کشیده و آته قولان چکمک و عمارت طولانی و هر نه برده که
چکمک تعبیری صحیح اوله آنلرده استعمال اولنور حکیم اسدی * مثنوی * اوه فی فتح اوه فی فتح
خرطوم فیل از زره * به پیچید و چون رشته بر زد کره * بکزرش چنان کوفت زخم درشت
کس اندر شکم ریخت مهره زیشت اوه فی فتح آهانه فی فتح فتحها و نونله مطلق دپه کرک انسان و حیوانات
کرکسه طاع دپه سی اولسون مثالی شمس فخری بیت بر سرد شمن کنه قهر تراروز و غا
معفرش چون مهر بر تابیده بر آهانه را اوه فی فتح آهسته فی فتح فتحها و تا و سکون سین ایله
ثانی و تدریجیه حرکت و عجله سزایش ایتیمک مولانا صائب بیت بساغر نقل کرد از خم
شراب آهسته آهسته * برآمد از پس کوه آفتاب آهسته آهسته * وزم و ملام طوتمق
معناسنه حکیم سنفانی بیت آهسته صبا دست دران پیرهن انداز * یک کل ز کربانش
بزدوبن انداز اوه فی فتح آهن پایه فی فتح لفظ مرکب اولدوغی ظاهر در کباب شیشی نک یا قلی که
اوز زنه کباب چور لر اما مجمع الفرست باء موحد ایله خیمایه معناسنه در که اساو دهان دن

۹۰
 اساو دهان دن دخی دیرلر ی آهجه ی فتح ها و جیم و سکون نونله دموز چنبرکه بعض نسنه لره
 ایدر لرودخی جلا هارک متوت دیدکاری کنار کیردموری اثیرالدین اخسیکی ی قطعه ی
 زتشریف صاحب بکوی که من ی بفریادم از صاحب مخزنش ی تو خود حله کیر برقد حور
 بیغداد خلد برین معنیش ی ز آغاز جبریل آهجه کار ی بفرجام ادریس یا کوزنش ی
 ایما شکلاته آهجه هو الرسن الیدی یجربه الغزل حالة المسخ فی الصخر و غیرها مسطوردر
ی آهنه ی فختینله آهجه مرقوم معنا سنه در معنای اولنده شاعر دیشدر بیت
 بند عشقش رفتیم از خودا کرمانع شده ی درد آه حسرتم بر کردن دل آهنه ی بویبتدن
 فهم اولنورکه مجرملرک کردنه اوردقلری دموراوله اسم عام اولمقد جا یزدر ی اهوره ی
 واهوون ی ابکیسیده جیران یا وریسی که آهویک و بزه قوزیدرون دخی بزه معنا سنه
 ابوالمعانی بیت اهوره صیاد فریست دو چشمی ی آهوی خطا زان همه افتاد بصحرا ی
ی آهیا نه ی کسرها و فتح یای تحتانی و نونله دماغک بالاسنه اولان کویک که عربیه خوف
 دیرلر ی آهخته ی کسرها و سکون یای تحتانی و خاء معجه و فتح تاء مثناة ایله آهخته
 مرقوم معنا سنه شمس فخری بیت خسرو اصاحبقرانا صفدر ی یعنی تیغ انتقام آهخته
ی آهنیابه ی فتح ها و سکون نون و فتح یای تحتانی بعد باء موحده مفتوحه ایله
 خمیازه معنا سنه که دهان دن و اسا و فازه دخی دیرلر کذافی فرهنگ جها نکیری ی آه ی
 سکون یای تحتانی و فتح دال ایله صیرندی صوا اولسون غیری اولسون عربیه ترشح
 معنا سنه ی آیشته ی کسریای تحتانی و سکون شین معجه و فتح تاء مثناة ایله ی آیشته ی
 تاء مثناة یزینه نونله ی آیشه ی کسریای تحتانی و فتح شین و اخفای هایله اوچی ده فرهنگ
 جها نکیریه ایکی معنایه در اول جاموس معنا سنه ثانی جا بوس ایتمک معنا سنه در مثال معنی
 اول میرنظمی بیت بعیب مردمان دیدن مکوشی ی مسازی آیشه با چشم کوشی ی آیشه ی
 فتح یای تحتانی و سکون نونله اسم فاعلدر کیچی معنا سنه ی آینه ی خم یای تحتانی
 و سکون نون ایله بیهود کوو پریشان گفتار و سبکسر معنا لرینه میرنظمی بیت نشین
 باعاقلان و کار دانا ی که آینه سخن نشیندن اولی ی آیره ی کسریای اول
 و سکون ثانی و فتح زاء فارسیله شران آتش معنا سنه ابوالمعانی بیت زاتش غم رفته
 آیره باوج آسمان ی سرزده طوفان آتش از تنور سینه ام ی آیشه ی کسریای
 اول و سکون ثانی و فتح شین معجه ایله آیشه مرقوم معنا سنه میرنظمی بیت در افعال نکوباشی
 همه کار ی بردان آیشه کردن بود عار ی آینه و آینه ی کلاهما معروف که عربیه
 مرآت معنا سنه شیخ سعدی بیت تامل در آینه دل کنی ی صفای بتدریج حاصل
 کنی ی حکیم اسدی بیت منت آینه ساز هر دو جهان ی بین اندر و آشکار و نهان ی
 انجق فرقلری نظم و وزن اقتضا سنجه اولور ی مع الیا ی ای ی آمدن لفظندن صغیه
 امرو وصف ترکیبدر مولانا جامی در نعت شریف بیت کرده نعلین جلالت در پای ی
 از در خانه خرامان برآی ی آبادانی ی معمود مکان معنا سنه آخونده که یای نسبتدر
 عمارته منسوب اولان مکان ویای وصفیه دخی اولور ی آب آشامی ی ایجه چک صو

دیمکدراضافتله یعنی آب آشامه مضاف اولور آخونده کی حرف یا صفت ایچوندر میرنظمی
بیت اگر ساقی می نایش نیارد * بجایش آب آشامی بیارد ی اباء علوی فی یعنی
کواکب سبعه سیاه کدافی شرفنامه ی ا ب زندگانی فی یعنی آب حیات لفظ مرکبدر
بر جزوی آب اولد یعنی ظاهر و بر جزو بده زندگی در و بر جزو بده الف و نوندر که زندگنیك
یاسی حرف نسبتدر و الف و نون نسبتن نأ کید ایچوندر میرنظمی بیت حیات افزای نطق
جاودانی * لطافت بخش آب زندگانی ی ا ب سردی فی روز کردن صوتش صوت
صوت قلعه منسوب صوت دیک اولور ی ا ا بی فی کسر باویای معروف ایله اوج معنایه در اول
ایوادیدکاری معروف میوه درعر بیده سفر جل دیرلر حکیم سنایی بیت چرا بر یک زمین
چندین نبات مختلفر وید * زخمل و ناروسیب و بید چون آنی و چون زیتون * ایوانک
اوزرنده اولان غباری نوخط محبوب عندارینه تشبیه ایشلدر در تنکم مولا نا امیدی
* مثنوی * آب که بود بروغباری * نوخط ذقی بود زیاری * کردر یرقان فتاده باشد *
بس رویه بهی نهاده باشد * بر آدی دخی به در کسر باء موحد و اطهارها ایله معنای
ثانی اور دکر که مرغ آنی دخی دیرلر صوده تعیش ایتد کیچون ثالث بر نوع ایری و آبدار
اوزمدر ی ا ا ت س فارسی فی وجود انسانده ظاهر اولور بر علتدر عربیده نار فارسی دیرلر
کتب طبیه مسطور در کد نار فارسیله جمره بر علت اوله اما بعض اطبا خصوصاً متأخرین
ایکی مرضدر ماده لری بر اولغله بر برلینه قیر بدر سببی همچان صفرادر علت مزبور آتشک
دیدکاری علتدن غیریدر صفرامتعفن اولوب خرده قهر جقلر ظهور ایدر صار و رنگ اولور
صاحب اکثر زمانده حرارتده اولوب سوزناک و شدید چرکی و وجعی و صاری صوتی
قیمتیوب دو کیلور دکی یکی یرده غیری قهر جقلر ظاهر اولور علت شدید اولدیغنه استاد
دیمشدر * قطعه * دل بین که مرغم که مهمان آمد * وز عشق که بر سرم طوفان آمد *
از آتش پارسی روانسوز تراست * این عشق که از خاک خراسان آورد * بعض فرهنگرده
بخاله یعنی اوچق معنا سنه مذکور در حکیم خاقانی حضرت حضره خطا بادیمشدر بیت
دیدمرا کرفته لب آتش فارسی زتب * نطق من آب تازبان برده بنکته دری ی ا ا ت س فی
آتش منسوب سنه لره و کاه یای وصفیه ایله آتش صفت معنا سنه حدت طبع و تند
و نیز مشرب اولان آدمه دیرلر میرنظمی بیت جهان سوختی تاکی این شعله پوی *
مشو آتشی ای شهی تند خوی ی ا ا د می فی بویادخی کاه نسبت و کاه صفت استعمال
اولنور میرنظمی بیت ندیده کیمی اینچنین مشربت * پری صورت و آدمی
طیننت ی ا ا ر ای فی فتح راء مهمله ایله آراییدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی
اولور انجمن آرای و جهان آرای کبی طالب آملی بیت زدم خوش در جوانی بر طریق
معصیت پائی * کنون در بزم طاعت نیست چون من مجلس آرای * بویتدن اسم فاعل
اولمق استنباط اولنور ی ا ا ر ی فی کسر راء مهمله ویای معروفله جوابده بلی و اوت دیمکدر
عربیده نعم معنا سنه مولا ناعرفی بیت اقبال کرم میگذرد ارباب هم را * همت نخورد
نشتبر آری و نعم را * وله در تعریف اسب بیت پیراست وعلنی بجوش زان فروده ام * آری

آری بود رعایت پیرعلیل فرض و آری و فتح راه مهمله و یای مجهول ایله دیش دیخی
آره مرقوم معنا سنه ودخی آلی معنا سنه دهر ویدر و آزادی و فتح زاء معجه و کسر
دال مهمله ایله ایکی معنایه در اول بی قید اولق ثانی حمد و شکر معنا سنه بو ایکی معنایه
حکیم فردوسی بیت هم آزادی تو بیزدان کنیم * همی پیش آزاد مردان کنیم و آزمای و
آزودن لفظندن اسم مصدر در آزمایش کی کاهی صیغه امر و وصف ترکیبی استعمال اولنور
و استانی و فتح سین مهمله ایله اوج معنایه در اول راحتک معنا سنه مولانا عرفی بیت
زد به رفی و مردم همان نفس فریاد * که بی تو مردم و آنکه چنین با سانی * وله بیت
لب توجره ده باذه دل آسوی * غم تو شانه کش طره تن آسانی * ثانی ضد دشوار در
آخر نه کی یای مصدیره طالب آملی بیت قفس برین دل چون صعوه نشکنی هر چند *
همای قدس بدام آوری با سانی * ثالث خواب و آسایشه دیر لر معنای اول ایله بو معنا
بر برینه قریبدر حکیم سنایی بیت روز بیکاری و شب آسانی * بدوسی بر سر سلطانی
و استانی و ایکی معنایه در اول آساییدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبدر ثانی
ادات تشبیه در فلان آسای فلان کی حکیم خاقانی بیت صبحدم چون کله بند دآه
دود آسای من * چون شفق در خون نشیند چشم شب پیمای من و استانی و آستان
قیواسکی در آخر نه کی یا حرف کاه نسبت و کاه صفت اولور و کاهی وحدت استعمال
اولنور طالب آملی بیت سری چون نقش پای دوست با افتاد کان دارم * ازان بر آسمانی
بر کردم آستانی را و استانی و بویا و صفیه در آسمان کی اولان معروف رنگدر هر نه
اولور سه تشبیه استعمال ایدر لریو محله خاطر رفتون بر ترکی بیت لایح اولغین ثبت اولندی
بیت هوای سنبلیله صیر سنبلیزار اعلا در * زمینی آسمانی کو ستر او ز که تما شادر و استانی و
سکون سین و کسر تا مثناة ایله آستین لفظندن ترخیم اولمشدر حکیم خاقانی بیت روح الله
ارز آستی مریم آمدست * صد میر عست روح ترا اندر آستین * ابوالمعانی بیت دستپوس
اونباشد تا نصیب بندگان * ساعد سیمین خود دارد نهان در آستی و استانی و سکون سین
و کسر نوله قومه عورت که و سنی و آسی دخی دیر لر کذافی لغة المعتمره و استانی و کسر
سین مهمله ایله قومه عورت یعنی بر آدمک ایکی یا اوج عورتی اولور بر برینه قومه دیر لر
ابوالمعانی بیت در جهان راخی نمی یا بد * هر کمی شوی آسی می باشد و استانی و
سکون سین معجه و کسر تا مثناة ایله بار شمی که عربیده صلح دیر لر مولانا هاتنی بیت کر کار شود
باشی دیر * زان پس منم و سنان و شمشیر * مولانا عرفی مقابلی ایله ذکر ایشدر بیت
جنگ آتشن آتشی آتش مدارا آتشت * خوش سروکاری از آن بد خومرا
نا آتشت و استکوی و سکون سین معجمه و ضم کاف هجمی و او معروف و اظهار
یا یله قصر و چار طاق و عالی مکان معنا سنه استاد دیشدر بیت تویی که از عرف
آشکوی طارم چرخ * نزل یافت بایوان حله تو نزل و استانی و اظهار یا یله
آشنا معنا سنه در و استانی و یای مصدیره ایله باشک معنا سنه اولور خواجه
سلمان بیت دلت را با غم عشقت بمعنی آشنایی ده * که تن را آشنا کردن نمی شاید درین

دویا * آشنای ثانی سیاحتدر فی الفتاوی فی سایبان یعنی کولکه لک مولانا وحشی
 پیش روی تو افتابی زلف * زیر زلف تو سایه پرور گل فی الای فی بوزن بلا یعنی آلوده
 شدن طالب آملی بیت لبش کاهی مخواش لقمه آلی * ولی در زیر لب نخت جگر خای
فی الانی فی سکون لام و کسرتونله قیوسوزمه سی میرنظمی بیت و صف عدل حکومتش
 این بس * نیست حاجت بالنی در کس فی الوی دستی فی کوم دید کلری طاع عیسی بعض
 یز زده الحج که عبر بیه زغروردی رلر بر نوع طاع عیشیدر فی الالی بالی فی کراس که آلبا لو
 دخی دیر لر نعمه الله فشنه در دیش فی الامانی فی صغنی معناسنه و دخی دارا خربدن
 استیمان ایله اسلام دیارینه کلان کفره که عربیه مستامن دیر لر بعض نسخه ده خراج کداره
 دخی دیر لر ابوالمعانی بیت بدوردولت تو هیچکس زنجید ند * حسود جاه تو هم میشد ند
 آمانی فی الامانی فی سروری کاشی مجمع المفرده یعنی آراینده و ساخته کنفله یعنی
 دوزوب قوشیجی دیمک اولوردیش شیخ نظامی بیت کواکب راز قدرت کار فرمای * طبایع را
 بصنعت کوهر آمای * و آمدن لفظندن صیغه امر اولور بیازای و ساخته کن معناسنه
 کذا فی فرهنگ جهانگیری فی الاموی فی ضم میم و واو معروف و اطهار یا ایله
 ترجمه سی مرورایدن آمو معنایله مترادف در شاعر دیشدر بیت درجها ناکه آب چشم
 منست * آب آموی در نمی کجند فی انکاهی * و انکهی فی اولوقت و اند نصکره
 معناسنده استعمال اولنور کمال اسمعیل بیت ترک بدی مقدمه فعل نیکی است *
 کاول علاج واجب بیمار احتیاست * خودنی باطل اول لفظ شهاد تست * کاول اعوذ
 و انکهی الحمد والضحی ست فی الوامی فی آواز معناسنه او دخی دیر لر بویا حرفی جای
 و امثالند اولان یا کبیدر حذف اولنسه معنایه خلل کلز فی الوردنی فی واوک فتحیده
 و ضمی ده جائز هدایا و ارمغان و پیشکش معناسنه آوردن کتور مکدر آخرنده یا حرفی
 لیاقت معناسنه در خوردنی و پوشیدنی کی مولانا هاتنی بیت زآورد نیهای شاهانه نیز
 دزان عرضه که بر بسیار چیز فی الوری فی بوزن داوری آور مرقوم معناسنه در آخرندگی
 حرف یا نسبی در مجدهند و شاه صحاحده و سروری مجمع المفرده یعنی صاحب یقین
 درست یعنی اعتقاد پاک صاحبی دیشدر ابوشکور بیت کسی کو بمحشر بود آوری *
 ندارد بکس کینه و داوری فی الهستی فی کاف تصغیرویای مصدریه ایله نرملک و نانی
 اتمکک فی آهن سالی فی دمورازی معنای ترکیبی در مراد که دیمکدر که دموراکه لر لر
 سالی ساییدندن اسم فاعل صیغه سیدر ابوالمعانی * قطعه * دلت زاهن سردنی سخت
 لر * چرابند هرگز نکزد د اثر * چو آهن سالی در دست حداد * بتدریج باشد در و کارگر
فی الهوای فی سکون ها و فتح و او معروفله نهر جیحون کنارند معروف بر شهر اسمیدر
فی الهوری فی ضم ها و واو مجهول و کسر راء مهمله ایله خردل معناسنه در ترکیه قبی
 وهند و لسانند راسی دیر لر مولانا شهاب طاحه در صفت اسب بیت وقت برجستن چو
 آهویست تند * کاه بر رفتن چو آهویست نیز فی الینه اسکندری فی اسکندر ذوالقرنینه
 منسوب اولان آینه در حکما علم حکمتله تصنیف ابلسر و لب در زیاده بر میل اوزرینه وضع

وضع ایشار که در یادن کن کیمایو زمیندن زیاده یردن ایچنده کورینوردی و ایچنده اولان
 دوستمیدر و یاخود دشمنمیدر معلوم اولوردی تصنیفی حکیم ارسطویه نسبت ایدرل
 و مجاز اباده طلوجامه ده دیرل خواهه حافظ بیت آینه سکندر جام جست و بنکر * تا بر
 تعرضه دازد احوال ملک دارا کی آینه چینی فی جوهر دار فولاددن دوزلش بر آینه در
 خاصه سی اولدیغنه طیب یوسفی دیمشدر * رباعی * آراکه رسد از مرض لقوه کز ند *
 باید که بیاد داز من این بند * آینه چینی بنظر آورده * در خانه تاریک نشیند بکچند
 بورباعی تک مضمونی بر کسنه لقوه مرضنه مبتلا اولسه لقوه اغرا کاکدر آینه چینی به برقا
 گو او ده او توروب رازایام نظر ایدیمکدر فی باب الالف المقصوره المفتوحه مع الالف فی اباج
 اصطلاح فردوسی ده بمعنی بامع معناسنه الف زیاده سینه شهنامه ده جوق محله ایراد اولمشدر
 بوقولی مؤید شهنامه ده بیت اباشهر یاران لشکر شکن * چه باخت این روز کار کهن وله بیت
 دوم خیمه بر طرف حیون زخم * اباد شیمان دست در خون زخم * کتاب محمودیده و مجمع الفرسه
 و شرفنامه ده بو معنایه روایت اولمشدر فی ابرکابشا فی فتح بام موحد اولی و کسر تانیه
 و کاف و شین معجه مفتوحین ایله خانه عنکبوت معناسنه کذافی مجمع الفرس فی ابرکابشا
 بوزن و معنی ابرکابشا کاف اول عجمی و ثانی عربیله در کذافی المجمع بو معنایی مؤید استاد لطیفی
 بیت دلیل تو بر نیست پوشای حق * نه مستیست همچون ابرکابشا فی ابستا فی ممدوده
 فکری مرور ایدن آبستامعنا سنه در خسروانی بیت چو کلبن از کل آتش نهاد عکس
 افکند * بشاخ او بردراج شد آبستاخوان فی ابوخلسا فی ضم بام موحد و فتح حارسین و سکون
 لامه اعشابدن بر او در شکار دخی دیرل فی ادحما فی سکون دال مهمله و کسر ها و فتح حمله چهره
 معناسنه کذافی فرمک جهانگیری فی ارسطولونیا فی قرغه دوکلکی دیدگری دارودر میر
 نظمی بیت با ابوخلسا ارسطولونیا * طبع بدرا بر نمی باشد ذوا فی ارده خرما فی سکون
 و او فتح دال مهملتین ایله چمنک خرما در کذافی شرفنامه فی ارقا فی سکون را و فتح غین معجمه
 ایله ارمق معناسنه در ارغاب و ارغادخی دیرل شاه داعی شیرازی بیت بزور خسارش دوارغا
 از دو چشم * رفته از دست خیالش خواب چشم فی ارمیا فی سکون را و کسر میم و فتح یای
 تحتانیه بنی اسرائیل پیغمبر لردن بر پیغمبر ایدر الف مضمومه ایله ده مروید رویای مشدده
 ایله ده تجویز ایشار شیخ روز بهان قدس سره الغریز قسمیه لرنده بیوررل بیت باطف
 شیت پیغمبر رفعت ادریس * باب دینه نوح و محم ارمیا فی ازاج فتح زاء معجه ایله مصطکی
 سافر کا نقله صاحب وسیله المقاصد بو معنایه میر نظمی بیت به پیش بزکان مشور از خا *
 مکن دردمن هر سخن را از ازا فی از درها و ازدها فی کلاهما بزاء الفارسی اصلی از در درها و ازف
 الحاق ایدوب اکثر یا جمع صیغه سینه استعمال ایدرل لکن جمع دکدر درت معنایه
 کاور اول غایت بیوک بلاندر و دیرل که بلانک عمر طبیعی سی بیک ییلد ز آفت ایرشیموب
 باشد قچه از در اولور و یا قلری چقاز کمال اسمعیل بیت کنج را بر سر اکر رسم بود
 از درها * کنج حسنی و ترا زلف چو شعبان بر سر * بو معنایه شمس فخری بیت
 مشیر در پیشه از درها در کوه * بکنند از نهیب تیغ تو بیشک * خواجه سلمان بیت مراد

و کام دنیاوی مضر جو زن زهر مار آمد * ز بهر زهر ساعت مرودر کام از درها * ثانی
مرد شجاع و دلاور و خشمگین بوا یکی معنایه استاد دیشدر بیت شه چودر هکندر بلار
دید * از دها شد چوار دها را دید * ثالث حکیم فردوسی شهنامه ده پادشاه ظالم
معناسنه عوما و سخا که خصوصاً دیشدر بیت بدانست کان خانه از دهاست * که جای
بزرگی و جای بلاست * وله ایضا بیت بران محضرا دها نا کزیر * کواهی نوشتند برنا
و پیر * بومعنا ده اصلی از دها کدر تخفیفاً کافی حذف ایدوب از دها دیر لرابع علم
سجق یعنی سنجاعک با شنده کی اکثر از دها پیکر اولدوغتدن درخواجه سلمان بیت
از دهای علم عزم و راهبرد * عقرب از پیش دوان نیش در دنبال است * و شاعر دیشدر
بیت کشاده دهان از دهای علم * که شیر فلک را در ایدوب * کاهی سنجاعه دخی دینلور
سیف اسفرنگی بیت در سایه از دهای رایت * روید بدل کیا مارقم * از دست پزای
و از دست فزای * ایکسید مترادف المعنی در ایکی معنایه در اول ساج اوزرنده پشن یوقه
لتمک اشکوه دخی دیر لثانی نشان حکم پادشاهی که بر کسنه به خراج و نکالیفدن معافیت
ایچون و پرور لکن افی التحفه * ازیرای کسر زاء معجه و سکون یای تحتانی و فتح راه
مهمله ایله از برای آن دیمک معناسنه در حضرت مولانا بیت بکودل را که کرد غم نکرد *
ازیرای غم بخوردن کم نکرد * کاهی الف اولی بی حذف ایدوب زیرا دیر لر ترکیده دخی بو
معنایه استعمال ایدر لر حکیم اسدی بیت ازیرا که پیلان دیکر بکین * بران سنوی کشتند
دوندار کین * اساج فتح سین مهمله ایله الف مدوده ذکر مرور ایدن آسمان معناسنه در
استاد ابو الفرج رونی بیت عزم و جزمنس مجننس و سکون * آسمان و زمین اسباب است
* استای سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله فرهنگ جهانگیریده ولایت رستمی اوده
برقلعه امیدر که متانت و حصانته تمام شهرتی وارد * اسمای نام کریمه حضرت
امیرالمومنین ابوبکر الصدیق رضی الله تعالی عنه و ابنته والده مکرمه عبدالله بن زبیر
رضی الله عنهما و دخی نامزوجه حضرت حسن المجتبی بن حضرت علی المرتضی در رضی الله
تعالی عنهما و دخی شرفنامه ده برعورت امیدر که اسمعیل نام بر کسنه نک معشوقه سی ایدی که
اسما بنت اسما دیر لردی حکیم خاقانی بیت سخن بهست که ماندز مادر فکرت * که یاد کار هم
اسمانکوتر از اسما * بوا اسمانکبری جمع اسمدر و عمریمه مزبون اسماء حقه لواحده من الشعراء
بیت فقلت لی ای اسمعیل صبر * فقلت لها ای اسماعیل صبری * استنای سکون سین معجه
و فتح نوله مجمع الفرسه کوهردی قیمت معناسنه مذکور در * اقدستا سکون فلو سین و کسر ال
مهملتین و فتح تاء مثناة لفظ مرکبدر بر جزوی اقددر عجب معناسنه و بر جزوی اقددر ستایش
معناسنه که مدح عجب دیمک اولور استاد دقیق بی بیت جزا ایزد تو ام خداوندی * زان کتم
از تو بردل اقدستا * صحاح الفرسه کله پهلویست یعنی شکفت ستایش مسطور در
و شمس فخریده بومعنایه نقل ایدوب بویینی نظم اباش بیت بدین کتاب اعانت نمود طبع مرا
که جمله بندگی نشاه راست اقدستا * اقدستا * زیاد * تا ایله دخی مجمع الفرسه معنای
مذکور مسطور در * اقدستا سکون فلو فتح راه مهمله ایله فرهنگ جهانگیریده یعنی آفرین که

که افرای دخی دیر لری افردستا فی فتح فاو دال مهمله و تاء مشناة و سکون را و سین مهملتین
ایله هر اوزون نسنه ننگ اوجی منان دپه سی و نیره و اوق و خنجر و چوالدوز و اینکنه او چاری
و دخی عمارت عالیله و طابع دپه سی و بونامثالو و نسنه لره دیور لمیرنظمی علی الاطلاق دیمشدر
بیت نباشد مرد عاقل در طمع خام * افردستا بنامشد جای آرام فی افسا فی سکون فافتح
سین مهمله ایله افسون کبریغنی افسون ایدیچی شیخ نظامی بیت فسونکر مار را بگرفت
در مشت * کچان بدم که ما را فسای را گشت * حکیم زاری قهستانی بیت آرزو میکندم
تا که شبی زلفینش * حلقه در کردن خود کرده چو ما را فسای اقا فی فتح قافله بزرگ معناسنه
ترکیبه اغا دید کلریدر خوار زمیلو ادا سیدر شاعر دیمشدر بیت بشنیدم شبی اقا شاپور
گشته در مجلس شععی ما مور * ملا طرزی بیت ناکهان در شبی اقا طفلی * کشته از قبض
و امتلازنجور فی اکرا فی سکون کاف فارسی و فتح راء مهمله ایله ارسته کبی بر نوع طعامند
لکن شور با دکلر حکیم شیرازی بیت بیا بد خورد فی هر چه خفیفست * ابا وقلیه واکرا
لطیفست فی اکرا واکرا فی کلاهما بکاف الفارسی اول بسکون الکاف الثانی و ثانی
باللام عا قرقبا در لسان یونانیده قوزیون دیر لری الف استوا فی یعنی خط استوا که
هر بیده محور دیر لکذافی المحمودی حکمای رصد قتلزنده بر خط مو هو مدر وسط السماء که
بر اوجی قطب شمالی و بر اوجی قطب جنوبی به متصلد اما اقا فی خط استوا دید کلری غیریدر
ارتفاع شمس و استواء معدل النهاری بر ولایتک اول خط استوا در که شمس اول خطه
ایرشد که لیل و نهار مساوی او لور اول حالتدن صکره سیر شمسه ارتفاع دینلر بلکه زوال
د نیلور اگر چه حرارت شمس و ضیای نهار زیاده او لور کذافی مواقف المواجد فی الف باتا فی
تخته اولدن عبارتدر کذافی شرفنامه فی الاسماندرا فی نام اسکندر ذوالقرنین در لفظ
یونانیده که اسکندر انک معریدر کذافی فرهنگ جهانگیری فی الوا فی سکون لام و فتح واو
معر و فله رستم زالک نیزه داری اسکندر حکیم فردوسی * مثنوی * یکی کابلی بود الوابنام
سبک تیغ کین بر کشید از نیام * بجانیره رستم اوداشتی * پش پش او هیچ نکداشتی *
و هنره مکسون ایله صبر معناسنه در فی امیا فی سکون میم و فتح یای تحتانیله جمع الفرسه
کیسه و همیان معناسنه در میرنظمی بیت تمنای وصال خو برویان * خیال خواب
بر امیا فراغان فی انار کیرا فی کسر کاف فارسیله خشخاش قوزاغی که کوکنار دخی دیر لری
وله بیت ندارم باده چون کوکنار جویم * انار کیرا بجای کل بیوم فی اندا فی سکون نون
و فتح دال مهمله ایله اوج معنایه کلور اول صمانلی با لحق که کهکل دخی دیر لری شیخ سعدی بیت
درم مجور ستانان زیر نسبت ده * بنای خانه کتان اندوبام قصر اندا * کال اسمعیل
بیت بخون دیده همین بسرشد خسود تو خاک * بدان هوس که کلنی سازد آفتاب
اندای * اصح بودر که صوا اوله زیر اصواجیه اندایشکر دیر لری ثانی غیبت معناسنه
یعنی بر کسنه ننگ غیبتند عیونن سو بلك شیخ سعدی بیت بسمع رضا مشنوا ندای کس
چو گفتند باری بغورش برش * ثالث رویانی صالحه دیر لری استاد رودکی بیت
یاند نمودند خستوز را * بیدان سترایا همه نور را * عزیزنده شبنم معناسنه در ندا

دخی دیرلری اندام دانا فی حواس جسمه ظاهره که سمع و بصر و شم و لمس و ذائقه در میرنظمی
بیت چنان بروی اثر کرد دست سودا * که مختل شده همه اندام دانا فی اندر و ای سکون
نون و و او فتح دال مهملتین و و او ایله آویخته و سر نکون که اندر و ای و در و ای دخی دیرلر خلاق
المعانی بیت ای که از هر سر موی تودلی اندر و است * هر سر موی ترا هر دو جهان پنم به است
فرهنگ زفا نکویا که معتبرات کتب لغت فارسیه دندر آنده حاجت معنا سنه ده روایت
اولمشدر اندر بایست و بایست و در و او نیاز و بضم التائین تلنک و تانه دخی دیرلر کدافی
مجمع الفرس فی انقردیا فی سکون نون و راء مهمله و فتح قاف و یای تحتانیله اعتبار
قسمندن سوسن هندی در بحر الفرائب صاحبی بلادر معنا سنه نقل اباشدر فی انکروا
و انکروا فی کلاهما بسکون النون و فتح الکاف العجی اول راء مهمله ثانی زاء فارسیله قیون
ویکی آغیلی خراسانیله لغتی در و فرهنگ قاضی ظهیرده ضم الف و ضم کافله منقولدر
فی انکشت نما فی غایت مشهور و معروف دیمکر عربیه مشارالیه بالبنان معنا سنه
خواجه حافظ بیت ای که انکشت نمایی بکرم در همه شهر * و ه که در کار غیر بیان عجب
اهمالیست فی انکشت و ای سکون نون و کسر کافله انکشت کومر و لفظ و اطعام معنا سنه در
معنای ترکیب کومر له بشن اتمک اولور کدافی مجمع الفرس فی انو یا فی ضم نون و و او محمول
و فتح باء فارسیله لسان الثور دیدکاری او تدر که اختیارات بدیعی ده بیان اولمشدر اما
فرهنگ جها نکیریده مذهب کبران معنا سنه مذکوردر فی انوشا فی ضم نون و و او محمول و فتح
شین معجه ایله مذهب و ملت کبران حکیم خاقانی بیت روم خدمت کم در دین عیسی * بر آرم
برنس و ز نار انوشا فی او ای ممدوده ده ذکر میرویدن آواکی آواز معنا سنه در حضرت
مولانا قدس سره بیت ای شمس نیریزی بکوسر شهان شاه جو * کورنک و بوی
گفتکوز شمس بشنو این او ای عربیه صد او چغتای لسانه ایند اب دیرلر نتکم خیرالابرارده
بیشخی مقاله ده حاتم طی لسانندن نقل ایدر بیت دیدی بیرکون قیلیمان جشن عام *
ایند اب ایدم بادیه اهلین تمام فی او ای سکون و او و فتح راء مهمله ایله حصار معنا سنه دو
ابن یمن بیت زو عدو در خود بود در حصن هفت اورای چرخ * آن کشد از دست حمدر
مالک خیبر کشید فی او غای سکون و او و فتح غین معجه ایله فرهنگ جها نکیریده بمعنی باد
یعنی هواند کوردر فی اوینا فی کسر و او و سکون یای تحتانی و فتح نونله عصار معنا سنه یعنی
صفتندی استاد لطیفی بیت ترا که کرامتد اصل دنیا * خوش آید از انکور خوش اوینا
کسر و او و سکون نون و فتح یا یله او نیاد دخی مرویدر فی ایای حرف ندر در تفصیلی مقدمه ده
مذکوردر فی ایها فی سکون یای تحتانی و فتح هایلله فراغت معنا سنه ابو المعانی بیت ایها
کند از جور نکفتند و لیکن * عشاق همین طالع مسعودند دارند فی مع الباء * ابر سیراب فی
یا غموری بولت که نافع اوله مولانا جامی بیت ابر سیرابی تفدیده لبان * خوان خرستنه
دوزی طلبان * فی اتوب فی سکون تا مشناته و ضم راء مهمله ایله بر علتدر وجود انساند
ظاهر اولوب جلد انسانی تبا و آواره ایدر لسان هندیده زد دیرلر کدافی الحمودی
فی ابوالعجب فی شعبه باز و کتبه باز بکرایضا منه فی ابوتراب فی کتبه حضرت امیرالمؤمنین

امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب کرم الله وجهه ایضا مننه فی ادب فی معروف اگر چه لفظ
 عربی در لکن فارسیه استعمالی بغایت شایع اولغله بومحله ثبت اولندی مولانا عرفی
 * مصرع * ادب کی می کند ارد تا بوسم آستانش را * شیخ فیضی بیت ما سجده بر سایه
 دیوار کشتیم * از بی ادبان پرس حرما که صمرا فی ارجاسب فی پادشاهان توران زمین دن
 بر پادشاهک نامیدر ودخی افراسیاب شاهک بر پهلوانی نامیدر مرویدر که ارجاسب نیره
 افراسیابدر که توران پادشاه اولمشیدی روپین دز نام قلعه ده توطن ایدوب کشتا سب
 شاهک بکرمی نوردن زیاده فرزند و فرزند زاده و نیره لرین هلاک ایلدی ویدر کشتا سب که
 لهراسب شاهدر شاهلقدن فارغ اولوب شهر بلخده عبادته مشغول اپکن واروب قتل
 ایدوب کشتا سب شاهک قرلری به آفرین و همایی آوب کوتروب قلعه سنه حبس ایلدی
 دهمه اسفند یار بن کشتا سب روپین دز قلعه سن قبضه تحخیره کتوروب ارجاسبی هلاک
 ایدوب همشیره لری به آفرین ایله همایی خلاص ایلدی فی ارغاب فی سکون راء مهمله
 و فتح غین معجه ایله بمعنی جوی یعنی ارمق ارغود نخ دیورل عمق بخاری بیت فرازش پراز
 خون چو کوه نیر خون * نشیبش زانکم چوار غاب آغر فی ارغاب فی سکون راء
 مهمله و نون و ضم غین معجه ایله برودخانه در عراق ایله آذربایجان اراسنه واقعدر ویدر لکه
 برودخانه در قندهارنوا حیسندن جریان ایدر لفظ مرکبدر معنای ترکیبی چشمکین در نهر
 مزبور غایت شدت ایله آقدوغندن نسیمه اولمشدر کذافی فرهنگ جهانگیری فی اروناب فی
 سکون راء مهمله و نون و فتح و اوودال ایله نامیدر صحاکدر فی ازب فی سکون زاء معجه
 و فتح دال مهمله ایله بمعنی مکبر و مکش کذافی الحمودی فی ازب فی سکون زاء معجه و فتح
 نونله بمعنی رنجش یعنی الحکم عربیده معناسی قربه در فی اسب فی خصوصه آتک عموم
 اوزن اشیمکری یعنی هر لون آتک بر آدی وارد هر برینک محلی کلد کچه ذکر اولنور اما مطلق
 اسب جمله سنه اطلاق اولنور فی اسب شب شب فی کسر شینین معجتین و سکون بائین
 موحدتین ایله غایت استکن آتهدیرلر میرنظمی بیت رفته در سوی او مجوش و خروش *
 اسب شب شب بزیر و نیره بدوش فی اسیرم اب فی کسر سین و سکون یای تحتانی و فتح
 راء مهمله و میم موقوفله فرهنگ جهانگیری بعض ادویه بی صوده قینادوب مریمک بدن
 یورل عربیده اکا نطول دیرلر کذافی کتب الطب فی افراس اب فی شرفنامه ده صواوزرنده
 اولان قبر جقلر که عربیده حساب دیرلر فتح حایله ولغت محو دیده اسب دریا بیدر ترکیله ذکر
 آیفری دید کلری فی افراسیاب فی توران زمین پادشاهلرندن بر مشهور و نامدار پادشاه نامیدر
 کیخسرو ایله ارازنده جنگ وجدال و حرب و قتال متمادی اولوب نچه پیلار مخصوصه ابلشدر
 احوالری شهنامه ده تفصیل اوزن مذکوردر فی اب فی سکون لام ایله بوزن قلب پهلوان
 دلاور معناسنه در نتمک شاهی بیت کوچلویه توانا دید پلر لیک بهادر * اب اولدی
 و نیو اولدی دلیر اولدی دلاور * و بعض اسمه مضاف ایدوب اب ارسلان دیرلر حکیم خاقانی
 بیت اول شب ایتکین و و شاقی بدیم لیک * اب ارسلان شهیم بدیوان صبحکام * ایتکین
 کسر همزه ایله خداوند و شاق کسر و ایله خدا متکار معناسنه در فی اندراب فی سرحد

خراسانده هند جابنده شهر غزنیه قریب بشهرک اسمیدر حکیم فردوسی بیت زغزین
سوی اندراب آمدم * ز آسایش اندر شتاب آمدم * اندروب فی سکون نون و فتح دال
و ضم راء مهملتین ایله برعلتدر وجود انسانده ظاهر اولدوقده جلدی سیاه و درشت ایلر
و کجیک عارض اولور عربیده قویا و لسان هندیده زادیر لر * اندروب فی سکون نون
و ضم راء مهمله و و او معروفله او یوزعلتی کد کردخی دیر لر کاف عجمیله و پریون ده دیر لر باء عجمیله
عربیده جرب دید کایدر کذافی مجمع الفرس فی مع التاء * ات فی ادات خطابدر کله آخرینه
لاحق اولور و لاحق اولدوغی کله نك آخرنده ضمیر اولور سه الفی ثابت اولور بوییتده
واقعدر طالب آملی بیت طالب شراب و ساقی و کل هر سه حاضرند * دیگر چه ماند
بهر شکفتن بهانه ات * واکر ماقبلنده حروف علتدن بر حرف واقع اولسه
حرکنده اکا تابع اولور واکر یونلردن غیری حرف واقع اولسه الفی حذف اولنور
جانت و دلت و سرت کبی تفصیلی مقدمه کتابه مرور ایتمشدر فی احسنه فی فارسیلو
شبابش و شاد باش معناسنه استعمال ایدر لر کذافی الحمودی فی اخسیمکت فی سکون
حاء معجمه ویای تحتانی و کسر سین مهمله و فتح کافله ماوراء النهرده فرغانه ناحیه سنه
بر شهرک اسمیدر افسح الشعرا اثیر الدین اول شهر دندر بو کتابده و افراسیاری ایراد
اولمشدر فی ازدی بهشت فی درت معنایه در اول فصل ربیعک ماه ثانیمی اسمیدر روی
نیسان و یونانی آ بر بل دیر لر شمسک برج ثورده اولدوغی ایام در شیخ سعدی بیت اول اردی
بهشت ماه جلالی * بابل کوینده بر منا بر قضبان * معنای ثانی تاریخ جلالی ده کیسیا
اعتباری اولماغله شهر مزبورک او چخی کونی در کده هر سنه بروقت معینده واقع اولور اول کونک
اسمیدر دیار عجمه قاعده مطرده بودر کده هر آید که آیک اسمی بر کونی نك اسمیله مطابق و موافق
کله اول کون عید جشن ایدر لر بو معنایه مسعود سعد سلمان بیت اردی بهشت روز سبت
ای ماه دلستان * امروز چون بهشت برین است بوستان * ثالث فرهنگ جهانگیری
بر فرشته نامیدر که محافظ جبال و تدبیر امور روز اردی بهشت و اکا متعلق امور و مصالح
تدبیر نه امور در حکیم فردوسی بیت همه ساله اردی بهشت هر شیر * نکم بان تو بر عشق
ورای و ویر * رابع فرهنگ جهانگیری آتش معناسنده کلور دیوب بویته تمسک
اولش زر آتشت بهرام بیت بسوزد تشراباردی بهشت * روانش نیاید خوشی
در بهشت * بعض متاخرین فرهنگزنده ضم الفله مریدر فی ازست فی فتح راوسکون سین
مهملتین ایله ابکی معنایه در اول معنی توانست میر نظمی بیت توداتی نباشد کزو بهترست *
تکونی بکن باهمه کرارست * ثانی از است لفظدن مخففدر کذافی جهانگیری فی از دست فی
معنی مطیع و محکوم و زیر دست حکیم سنایی بیت من که از دست اینم و آنم * من کنون
دست راست سلطانم فی از هلاکت فی ای بروی تو و کمان تو و پاپیر کوز پشت اولانه کذافی
الحمودی فی است فی ادات رابطه در حکم و خبر معناسن افاده ایدر ماقبلنده اولان اسمه متصل
اولدوغی حاله الفی ساقط اولور آمدست و رفتست و جانتست و دلست کبی ماقبلنده اولان
اسمک آخرنده هاء ملفوظی و هاء علامت اولور سه الفی ثابت اولدوقده جایز گفته است و

و کویله است کی شیخ کمال بخندی بیت ز سر تا پا کلی ای شاخ نازک * که برکت شیوه
است و میوه ات ناز * شیخ سعدی بیت ای لعبت خندان لب لعلت کزیده است * و زباغ
لطافت کل رویت که چیده است * فرهنگ جها نکیریده است معناسنه در که اندن تر خیم اولمش
و اعافت و فتح غین مجمه و فایله بر او در هند و لرا کاسر بیل دیر لر و افراخت و افراختن
لفظتک فعل ماضی سیدر بمعنی بلند کرد یعنی یوقار و قالدردی خواجه عمید لویکی بیت افراخت
لوی پادشاهی * بگرفت سفیدی و سیا هی و الجخت و سکون لام و فتح جیم بعد خام
معجه سا کنه ایله بعض نمخه ده جیم فارسیله منقولدر طمع و حرص معناسنه شمس فخری
بیت بکانه شیخ ابواسحق شاهی * که انس و جن از و دارند الجخت و الفخت و سکون
لام و خاء معجه و فتح فایله بمعنی اندوختن عربیه کسب معناسن افاده ایدر شمس فخری بیت
مجزوی کینست اندر پادشاهی * بعدل و داد نام نیک الفخت و الفخت و ضم لام و سکون فایله
مجت و مشقت و بر نسنه به مبتلا اولمق ابوالمعانی بیت الفت کزید و باهمه درد و غمش الفت
کفتم بدل چکونه مرا خوشم بگفت و الموت و فتح لام و ضم میم و واو معروفه فله کیلان ناحیه سنه
بر مشهور و معروف قلعه اسمیدر اصلند نامی آله موت در آله عقاب و آموت آشیانه
معناسنه در آله عقاب کثرتدن نسیمه اولمشدر و قلعه مزبون غایت عالی و بلند اولغین
عقاب دخی یوکسک بر لده آشیانه ایدر سبب تسمیه بودر مرور ایام و تغییر السنه عوام ایله الموت
اولدی سلطان ملکشاه زمانده اول قلعه بی رئیس ملاحظه حسن الصباح قبضه نسخیر
کتور و ب مدت مدیده تصرفنده اولمشدر عبدالقادر نانی بیت کراست قدرت آن کین
حصار کرد انرا * بجای خویش ندارد چو قلعه الموت و امروت و فرهنگ جهانگیریده
امرو معناسنه اولدوغی مسطوردر و انباشت و بمعنی پرکرد انباشتن لفظندن فعل
ماضی در حکیم اندی بیت بدین کرد شاید نهان آفتاب * بدان شاید انباشت دریای آب
و انبست و سکون نون و سین مهمله و فتح باء موحده ایله غلیظ معناسنه کدافی جمع
الفرس میرنظمی بیت کرا نجانی کند در بزم دلدار * نمی فهمد سخن انبست اغیار *
و انبوت و سکون نون و ضم باء موحده و واو معروفه بمعنی بیج کیه یعنی اوت کوکه
و الجخت و سکون نون و فتح جیم بعد خاء معجه سا کنه ایله بمعنی برجست یعنی مچرادی
میرنظمی بیت شبی در بزم خاصش رانشسته * چواغیار آمده الجخت و رفته و انزروت و
بردکنلو اوتدن حاصل اولور صغدر سرخ و سفید اولور اکا عزورت و عزرو و کج و شیراز بلر
گوردیر لکوه شبنا نکارده ولورد جانده چوق اولور اعلاسی بیاض و صارویه مائل اولاندر
غایت نلخدر اما مسهل بلغ لرح و صفرادر و در چشمه نفعی وارد کردافی البیدی و انفت و
فتحات ثلثه ایله زیان و نقصان و غین و خسارت معناسنه مختاری بیت هر آینه انفت کرده
باشد از دانش * کسی که جزیه ثنای تو باشدش مفخر * عربیده تنک و عار معناسنه در
و انفت و سکون نون و خاء معجه و فتح فایله الفخت مرقوم معناسنه میرنظمی بیت
مشهرا نسیم و زرد دست باشد * بعالم نیکنام انفت باشد و انفت و سکون نون و سین
مهمله و فتح فایله بمعنی خانه عنکبوت یعنی اورجک آخی شمس فخری بیت شهرنشاهی که

غیبط شمس گردون * بود بر طاق ایوان وی انکشت فی سکون نون و شین معجه
 و کسر کاف عربیده کو مرکه عربیده فخم دیرل حکیم سنایی بیت بینی ریخج دیده و دلب زشت
 چشمی از آتش ورخی از انکشت * شیخ نظامی بیت بباغ شعله در دهقان انکشت * بنفشه
 میدرو دلاله میکشت فی انکشت فی سکون نون و شین معجه و ضم کاف عجمیده پرمق که عربیده
 اصبع و بنان دیرل محمد قلی سلیم بیت مکن محلقه آن زلف تابدار انکشت * که هیچکس نکند
 در دهان ماز انکشت فی اودست فی سکون واووسین و فتح دال مهملتین ایله قارش کبدست
 دخی دیرل عربیده و جب و شبر دینلور فی انکشت فی سکون یای تحتانی و شین و فتح خاء معجتین
 ایله زر و سیم و سایر فلزات یعنی معادن کذافی فرهنگ جه نکیری فی ایفات فی سکون یای
تحتانی و فتح فایله غماز و مفسد معناسنه میر نظمی بیت نهفتن حال دل چند آنکه میخواست
 بغمزه فاش کردان چشم ایفات فی ایفت فی سکون یای تحتانی و فتح فایله حاجت و التماس
 معناسنه وله بیت نیاز آورده رفته پیش جانان * نظر کرد ایفت دل کراذعان فی مع اجم
فی ارج فی ایکی معنایه در اول طمع و حرص که آزدخی دیرل ثانی ایاقون اغابی ایکی معنایه
 ترتیب اوزن ابوالعانی * قطعه * در جهان سودی نه بیند آنکه هست * زردرو نشن راحت
 هم محل واج * هیچ کرد او مکر داجق مباح * زانکه ناید بوی عود از چوب اج فی ارج فی
 مدوده ذکر مرو رایدن فی ارج معناسنه که طبایع یعنی عناصر از بعدن هر برینه دیرل
 کذافی شرفنامه فی ارج فی سکون راء مهمله ایله الی معنایه کاور اول قدر و قیمت که برزدخی
 دیرل شیخ عطار * مثنوی * بجایی اوفتی کاجا خدایی * ترا باشد حقیقت بییابی * ز جمله
 فارغ و در جلکی درج * دریغا کردانی خویش را ارج * بوم معنایه شمس الدین ککو توالی
 بیت دل اگر نیست پسند تو بمن باز فرست * جان ندارد بر تو ارج بمن باز فرست * ثانی
 یعنی برکندن یعنی قویار مق بو ایکی معنایه ترتیب اوزن حکیم سوزنی * قطعه * بمدح و ثنا
 ارجندی خود را * بمدح و ثنای تو ارج کردم * بطل همای همایون جا هت * دو بازوی
 زاغ رخج ارج کردم * رخج فتح خاء معجه ایله بدخو و زشت معناسنه ثالث مرتبه و اعتبار
 معناسنه شمس فخری بیت از ویافت تخت شعی زیب و فر * وز ویافت تاج کیان جاه و ارج
 رابع یعنی مقدار حکیم اسدی * مثنوی * چو خواهی رهی راهمیکردم * بز رکیش مجز
 پایه پایه مد * که چون از کذا فاش بزکی دهی * نه ارج تو داند نه ارج می * خامس فرهنگ
 جها نکیرید که کرد انک اسمیدر حضرت مولانا قدس سره بیت یک جها فی بی نوا بر پیل و ارج
 بی طاسمی کی بماند سبز و مرج * سادس بر قوشد و کد تویی غایت نرم و لطیف در یوز یا صدیقی
 ایچنه قورلر ترکیده قوغودیرل فارسیده پریقودید کاریدر فی ارج فی سکون راء مهمله و میم
 و فتح غین معجه ایله طوقومق ایچون اوزاند قوری اپبالک که تاردخی دیرل عربیده سند ا دیرل
فی ارج فی مدوده ذکر سبوق ایدن ارنج معناسنه شمس فخری بیت چه غم مملکت را که
 در دفع ظلم * شکست شاه آستین تارنج فی اسفنج فی سکون سین مهمله و نون و فتح
 فایله مؤید الفضلاده اوج معنایه مرقومدر اول یعنی پر مرده ثانی دوانی صوده اصالحق مریمه
 ایچورمک ایچون ثالث بولت معناسنه فی ارج فی سکون کاف و کسر خاء مهمله ایله جلاب

جلا ب معناسنه که اریه فی قینا دو ب صویسه شکر قتر لو لغت فرهنگ جهانگیری الف مدوده
ایله مذکور در اما تحفه الاحباب الف مقصود وحاء مهمله ایله مرویدر فی الفج فی
سکون لام و نون و فتح فایله یعنی اندوختن و اندوخته یعنی قرانق و قرانقش ابو شهور
بیت جهانگیر اذانش الفج بود * زالفج دانش دلش کنج بود * وصیغه امر دخی استعمال
اول نور امتداد لطیفی بیت میافنج دشمن که دشمن یکی * فراوان و دوست از هزاران یکی *
بو معنایی مؤید شمس فخری بیت هوای شیخ ابواسحق که می وزد * بجز مهر روی از کین میافنج
فی امکاج فی سکون میم و فتح کاف عجمیله عالی و بالا معناسنه عربیده کی اوج معناسنه که
مقابلی حسیض در بعض فرهنگ کرده کواکب منزل اوج اولدینی حالته مخصوص طوتمش
ابو المعانی بیت کلبه ام در شب آن همچنین پر نور کرد * کواکب محتم مکدر منزل امکاج بود
فی انج فی سکون نونله بوزن رنج ایکی معنایه در اول یعنی کردا کرد روی یعنی اطراف چهره تانی
برون کشیده اولان نسنه معناسنه کدافی نسخه میرزا ابراهیم فی انجوج فی سکون نون و ضم
جمله عودا غاجیدر فی انج فی سکون نون و فتح فایله الفج مرقوم معناسنه اسم مصدر در
کدافی وسیله المقاصد فی انجوج فی سکون نون و ضم قافله شکن روی یعنی حالت غضبیدن
یا خود پیرا کدن چهره ده اولان بوریشق کدافی مجمع الفرس بو معنایه ابو المعانی بیت
سحاب نیست مترکم در آسمان بینی * زمانه پیرشد و در گرفته روی انجوج فی انجوج فی
سکون نون و فتح ذال معجه ایله یعنی نمودار و مانند و چاشتی کدافی الحمودی فی اوج فی عالی
و باند که مقابلی حسیض صدر شمس فخری بیت شعی که خاطر او پیک هر نهان باشد *
حسیض در که او اوج فرقدان باشد * فرقدان داخل رصد اولان کواکب در اوج سماء
اولور ایکی یاد زدر فی اوداج فی ریکهای باریک یعنی ابجه طمرار و هموان حرکت اولان طمرار
کدافی الحمودی فی اور مج فی معنی انکور فی اوکنج فی سکون و او و نون و فتح کاف فارسیله معنی پشیمانی
و ندامت کشیدن کدافی مجمع الفرس فی اولنج فی سکون و او و نون و فتح لامله الی معنایه در
بش معناسی اورنک لغتینک بش معناسیله ده متراد فدر عن قریب ذکر اول نور معنای
سادس اور مج مرقوم معناسنه در بعض لغت کرده شبستان یعنی جمله کاه معناسنه در ابو المعانی
بیت عاشقازا غیر فکریار میگردن خطاسیت * زانکه بیکانه نکند چون بود اولنج خاص
فی اوماج فی سکون و او ایله آماج مرقوم معناسنه که نشانه نیر در عربیده هدف دیر لوله بیت
نیر مرکان راست کرده از کان ابروان * سیننه اوماج خد نک غمزه دلد و زشد فی مع الجم
الفارسی * ابواج فی سکون باء موحد و ضم لامله قند که سکر معناسنه در حضرت مولانا
قدس سره بیت امروز رکندهای ابواج * پهلوی چو الها دریده فی ارغج فی سکون راه
مهمله و فتح غین معجه ایله بر نوع صرمشقدر هراغاجه که طولاشوب ضاریله البته قوریدر
اکاسرند و تو بچ دخی دیر لر عربیده اسمی عشقه در شاعر دیمشدر بیت نهال قدم از عشق
زرد شد آری * درخت خشک شود کبر و تند ارغج فی ایچ فی سکون لامله غرور و کبر
و نفوت صاحبی دیمکد کدافی فرهنگ جهانگیری فی مع الخاء * اخ فی معنی خوش خوش که
عربیده طوئی و مج دید کاری معنایه در کدافی فرهنگ جهانگیری و دخی مقام حیرت

وَأَسْفَه لسانه جاری اولور برکله درودخی و جمع و یا خودالم شدیدا صابنده نکام اولنوز
و اِخ فی بمعنى آفرین و بمعنى نَج نَج کذا فی شرفنامه و اِپرا نِدَاخ و اِپر نِدَاخ فی کلاهما بسکون
الباء الفارسی والنون وفتح الراء و لدال المهنلتین سختیان معناسنه الفسز پزنداخ دخی
دیرل کذا فی فرهنگ جهانگیری و اِزْخ فی فتح زاء فارسیله مدوده ده ذکر می مرور ایدن
اِزْخ معناسنه در که کوز بکارنده اولان چیق در خواجه عیدلویکی بیت رخ سپهر اِزْخ داشت
ازدیت کوی * هلال قاب مقوس نمود کرد اِزْخ * وله ایضا بیت زحل در هشتش چون چشم
زخ کرد * زاشک خون رخ ما پرا زخ کرد و اسب سرخ فی طوری آت که عربیه کیت دیرل
میرنظمی بیت زیر اسب سرخ و باهن حکیم * زمین در نوردد بیا چون ادیم * وله بیت زیر اسب
سرخ و همه سرخ جامه * شاه چهره اش سرخ از سرخ باده و استکوخ فی سکون شین معجه
و ضم کافله بمعنی خریدن و لغزیدن یعنی سورنمک و سورچمک مصدری استکوخیدن و شکوخیدن
و حذف الفله شکوخ دخی لغتدر کذا فی مجمع الفرس و اِفر اِزْخ فی سکون فایله پکاغک
جانب اعلاسی که افراز و فراز بالادرورخ یکا قدر بعض نسخه ده یومری پکاغده دیرل کذا فی المجمع
و النجوخ فی فتح لام و سکون نون و ضم جیمه عودا غاچی که مدوده دخی مذکور در میرنظمی
در تعریف صحرا بیت چمن از سبزه خوشبوی تادوخ * معطر کرده عالم چون النجوخ *
و انجیح و النجوح فی کلاهما بسکون النون و ضم الجیم آدمک چهره سی و پیشانیسی پیرلکدن
یا خودالم و غصبه دن یوریشق اولق بعض نسخه ده ال و ایاق در یسی یارلق معناسنه ده
مر ویدر کتاب مجتبی ده شکن پوست لاغر و کتاب محبوب العارفين ده انجیح شکن روی
مسطور در معنای اوله استاد رودکی بیت شدم پیرو بدینسان و تو خودم نه جوانی *
هر اسینه پرا نجوخ و تو خود در جفته کافی * شمس فخری معیار جمالیده انجوخ روی و تن را
کوبند که چین گرفته باشد و فراهم آمده دیشدر * قطعه * سپهر کفت چو عقل شهنشهم
و بروز * شنید عقل و بدو کفت هان کوی شوخ * که بخت شاه جوانست و روی او شاداب
گرفته روی تو از غایت کبرا نجوخ * محمد هندو شاه صحاحه انجوخ د و معنی دارد
اول آب دهان باشد بلغه بعض ولایت خراسان دو چین و شکن باشد که در روی و پوست
تن افتد دیشدر و مع الدال * ابر قباد فی اهواز ایله فارس میانده واقع اولان ارجان نام
ملکنتک توابعندن براولکه در قباد شهر یا رانده بر قلعه و شهر بنا ایشدر و ابرود فی سکون
باء موحد و ضم راء مهمله ایله سنبل معناسنه در الف مدوده ایله ده جائز لغتدر ابوالمعانی
بیت باخیال روی جانان بچ و تاب انداخته * لاله وریحان و ابرود و کل ونسیرین باغ
و آیداد فی ظلم و بیداد معناسنه حکیم سوزنی بیت ستمکاره یا رست و من مرد عاجز *
که تابا آیداد و چون کم چون و اجمود فی سکون جیم و ضم میله کرفس معناسنه در و احسنده فی
مع التاده ذکر می مرور ایدن احسنت معناسنه در کذا فی الحمودی و آند فی فتح دال و سکون
نونه نجه دیمک معناسنه سو الدر میرنظمی بیت کفت اذنه ال تو از جور من * کفتم از
عاشق نرسند این سخن و آید فی کسر دال مهمله و سکون یای تحتانیله هر اموره متبوع
معناسنه یعنی هر نه ایشده اولور سه تابع اولد قلمی کسه په دیرل ابوالمعانی بیت آنقدر

آنقدر بر خلق عالم شد روان فرمان او * میتوان گفتن که فرمائش ایدانس و جان در اروندی
 اروند معناسنه که عن قریب ایراد اول نور در ارچندگی ارج ایله منبندن مرکبدر ارج قدر و اعتبار
 و مرتبه معنالیته و مند ادا ت نسبتدر هوشمند و دانشمند کی معنای ترکیب صاحب قدر و رتبه
 و معزز و محترم دیگر و بر معناسی دخی خرنوب شکوفه سنه دیرلر در ارچندگی سکون
 راء مهمله و نون و فتح خیمه بر شهر اسمیدر میرنظمی بیت زین طرف درسوی ارچندگی رفته
 بود * سرگذشت خویش یک یک گفته بود در ارادگی سکون را و فتح دال مهملتین ایله پری
 و مردم قریب معناسنه کذا فی وسیله المقاصد در اردگی سکون راء مهمله ایله بوزن نزد جمع
 الفرسه دقیق معناسنه آرد لفظندن محفدر و فرهنگ جهانگیریده قهر و خشم معناسنه
 منقولدر در ارده کجندگی برچنگالدر یعنی برابری دکندر تازه ایکن رطب و دو شتاب ایله دیرلر
 کذا فی شرفنامه در ارز رودگی سکون راء مهمله اول و ضم ثانی و زاء معجمه موقوفه و لابت
 ما و راء النهر اسمیدر از ز ایله روددن مرکبدر کذا فی مجمع الفرش در ارغندگی سکون راء
 مهمله و نون و فتح غین معجمه ایله پهلو ان دلیر و مرد خصم افکن معناسنه میرنظمی بیت سواری
 آمد از سوی اروند * پل زور آزمای و مرد ارغندگی در ارغندگی سکون را و ضم غین معجمه
 ایله حریص معناسنه در کذا فی مجمع الفرس در ارغندگی سکون را و نون و فتح فایله نهر دجله
 دیرلر بغداد او کنندن جاری اولان صور مشهوری ار و ندر فایله و او اسنده تبادل و تواخی
 اولدیغی شایعدر میرنظمی بیت زرد هجر آن شوخ شکر خند * سرشک هر دو دیده شد
 دوارفندگی اروندگی سکون را و نون و فتح و او ایله یدی معنایه کلور اول نهر دجله که
 شط العرب دیرلر حکیم فردوسی بیت اگر پهلو انی ندانی زبان * بتازی توار و ندر دجله خوان
 صاحب فرهنگ منظومه بیت دارار و ندر و درا بر یاد * که بتازی بود شط بغداد * شمس
 فخری بیت آنکه از بیم تیغ او دشمن * کرد بر زعفران روان اروند * ثانی همدان او نکه سنه
 واقع برجبل شام اسمیدر که بین الناس کوه او ندر دیکله مشهور در حکیم خاقانی بیت شراری
 جهل ز آتش نعل اسپش * که حراقش اروند و شهلان نماید * شهلان دخی بز عظیم طاغدر
 اثر الیدین اخسیکی بیت صدای ناله بخصمت ز کوه این آید * بس ای درشت و کرا نجان
 و سر و چون اروند * بوم عناده شعرای عربدن بری نظم ایش * فارقت ار و ندر لا طابت
 مرا تعها * بعدی کالم یطبلی بعدها الجبل * انی ترکت بها الامال ثمرة * لا ارجی بعدها
 ان یرتجی الامل * هبنی اطلعت علی ار و ندر ثانیة * هل للشباب الذی ضیعتہ بدل * ثالث
 آزمایش و تجربه معناسنه حکیم اسدی بیت بادمان و ار و ندر دهنر * فرازا و رد کونه کون
 سیم وزر * رابع حسرت و آرزو معناسنه وله ایضا بیت بار و ندر و حسرت چومانده بجای
 شده بر سرش تنک و اسع سرای * خامس فرو شکوه معناسنه حکیم فردوسی بیت
 همیاوش مرا خود چو فرزند بود * که با فرو بارز و ار و ندر بود * بر زخم بایله سر فرازی معناسنه در
 سادس آگاهی و احتیاط معناسنه ایضاله بیت همه بر تراند و تبیل فروخت * بار و ندر
 چشم خرد را بدوخت * سابع نام پدر لهراسب شاه در که کی قباد نسلند ندر ایضاله بیت که
 لهراسب پور ار و ندر شاه * که اور ابدی آزمان تاج و کاه * کاه تخت معناسنه در محله ذکر

اول نور و آزاد و فتح زاء معجه ايله مذوده ذکرى مرورايدن آزاد معنا سنه دؤ
ميرنظمى بيت شود درد و عالم ز محنت آزاد * صکار روز محشر شد اندر بيا د *
و آزاد و فتح زاء معجه و ضم راه مهمله ايله نام ولايت ماوراء النهر در شمس فخرى بيت
بکرموى مباد از سر او کم که جها نرا * آنموى به از جمله سمرقند و از رود و آزاد و فتح زاء معجه
و سکون راه مهمله ايله رنگ معنا سنه در حکيم قطران ارموى بيت ابر و رودين بياران
برچن پروردورد * کشت خيرى با فراق ترکسش از رد زرد و آزاد و فتح زاء معجه و فتح
نونله بر ناحيه اسميد رکذاق فرهنگ تحفة الاحباب و دال يرينه و او ايله ده مرويدر و آزاد و فتح
فتح زاء عجمى و سکون نونله ديوارده طاش ايله بالحق اراسنه اسفکام ايچون قونيلان
خرده طاشه دير لر و اسميهيد و سکون سين و ها و فتح بائين ايله ملوک طبرستان لقبى درکه
ملوک رومه قيصر و عجمه کسرى و ترک يعنى اوزبک پادشاهلرينه خاقان و هندى راى و چينه
فغفور و حبشه نجاشى و يمنه تبج و مصر پادشاهلرينه فراعنه د بئلك مخصوص اولدوغى
کى بودخى مخصوصدرو معجم ابلدان طبرستانده بر ولايت اسميد رلسان اکا برده سرعسكر
ديمکد الفسزده جائز در نتمک شاهدى * هم اولدى سميه اروسهيد چرى باشى *
ديمشکد حکيم فردوسى بيت که از پيم اسميهيد نامور * چکونه کشا پيم پيش تودر * اسميهيد
ديدو کى زال زرد و اسفد و سکون سين مهمله و فتح فايله هيزم نيم سوخته کذاقى الحمودى
و اسمند و سکون سين و نون و فتح مهمله سمرقند مضافا تندن بر قريه اسميد حذف الفله
دخى مشهور در و استناد و سکون سين معجمه و فتح تاء مثناة ايله اوج معنایه در اول نام
فرشته در که روز استنادده واقع اولان تدبير امور و مصالح اکا متعلقدر زراآتشت بهرام
بيت روانت باد و يزه جان و دل شاد * تکهدارد سروش وورش و استناد * ثانی هر ماه
ششمى نك بکرمى التبغى کونى اسميد زبو کونده طلب حاجات و تصدق و لباس جيد عجمک
و کيمک مناسبدر مسعود سعد سلمان بيت استناد روز و تازه کل بوستان * اى دوست مى
ستان ز کف دوستان * ثالث کتاب زندک بکرمى بر نسنک در اندن بر نسنک آديدر کذاق
فرهنگ جها نکيرى و استنود و سکون سين معجمه و ضم تاء مثناة ايله خسه مسترقه نك
ايکينى کونى اسميد را عجم چشم مغان کونلرينه پنجه مسترقه و پنجه دزدیده و فرو جان دخى
دير لر کذاقى مجمع الفرس و استنود و سکون سين معجمه و ضم نونله فرهنگ جها نکيريد
خسه مسترقه سال ملکى نك ايکينى کونى اسميد بر جمعه تايله بوند نونله مذکور در و استنود و
سکون سين معجمه و نون و فتح فايله نواحي نيشا بوزده بر اولکه اسميد رسکسان اوج قريه نيا
مشتملدر و قصبه سنه فرهاد کرد دير لر و افد و لغت و کلاهما بسکون الفاء بمعنى عجب
مصدري افدين کلور منلا ابدال بيت در فصل بهار ارنکتم ميل چه اف دست * استکفته
کل سينه سدست پنبه داغ و افراسنده قد و يعنى بالابلند اوزون بويو کذاقى الحمودى
و البان کبود و ترکیب صوتون سکود ديد کاريدر ابوالعافى بيت چنان در عام بوده
فيض جودش * شاه باد آور البان کبودش و اورد و ضم لام و سکون راه مهمله ايله آغ کى
سيرک طوقمش چوال که باغمانلر آنکله سبزه چکر لهام نيرى بيت بساز پرستگم از ژردک

از زردك و چقدر خام * كه جای شلغ و زردك بود همیشه اردك الوند في شهر همدان قربند
واقع مشهور رجبل عالی و شامخ نامیدر معجم البلد انه الوند اسم جبل در محمد هند و شاه صحاح
الف مضمومه ايله نقل ابلش اما اکثر فرهنگرده مفتوحه ده مذکور در في آمد في سکون
میله معنی هنگام و زمان حکیم سوزنی بیت ای دستگاه لقمه * تو دیر بر بند است *
آمد جدایی آمد شد دستگاه تنك في امرود في معروف میوه در ترکیه رای تقدیم
ایندوب ارمود دیر لر عربیه اسمی کثری در ضم کاف ايله في امشاسیند و امشاسفند
و امهوسیند و امهوسفند في کلهم بسکون المیم وسین الموقوف بمعنی سرورش که فرشته دخی
دیر لر زراشت بهرام بیت زامشاسیند این بگزیده تر * بنزدیک یزدان پسندیده تر
وله ایضا بیت همه قد بالای امهوسیند * بیاراسته همچو سر و باند * دیگر شاعر بیت
چو امشاسفند ست نیکو نهاد * همه خصلتش آمده پاک زاد في آثار فرهاد في کوه بیستونده
واقع بزانه اغاجی در منقولدر اول وقت که فرهاد بر پیره زن کلوب شیرین اولدی دیو خیر
ویرد که اندکی تیشه سن باشته اورب دوشوب کند دخی اولد که تیشه خون آلودیره
دوشوب دسته سی ره صا مجلدی با مرالله تعالی کیده رک نشو و نما بولوب برک و باروردی
مکر اول دسته اتارا غاچندن ایدی قدرت الهی ايله میوه سی حاصل اولوب بی نظیر اتارا
اولدی بردانه سن قویاروب یاردقه ایچی دل عاشق مثال یاغش و خاکستر اولمش کوردیلو
الی الان بویله دردیز لر کذافی شرفنامه و مجمع الفرس في اتاهید في فتح نون و کسر هایلله
زهره یلدرینک اسمی در الفسز نا هید دخی دیر لر وزادر و بیدخت دینلدو کی مرویدر
في انبرود في سکون نون و فتح باء مو حده و ضم راء مهمله ايله امروده دیر لر صاحب کامل
التعبیر بیت انبرود دست مایه * مادی * مال و از قید محنت آزادی في انبرویدر في
سکون نون و ضم باء مو حده و کسریای تحتک * اول و سکون ثانیله بوییدن لفظندن صیغه
ماضی در قریم الدهر بیت چه انبرویدر زلف مشکسایش * ختن کردید از سر تا پیايش
کاهی صیغه امر استعمال ایدر لر حکیم سنایی بیت گفت اطفال راهمی بویید * این نکو
یاد رای انبرویدر في انداد في سکون نون و فتح دال ايله تره * نیزک که کیکیز دخی دیر لر عربیه
بجر جیر دیدگری اوتدر کذافی الجمع و سیستان اها لیسى تره * نیزه دیر لر بعض محله اندود
یعنی صوا معنا سنه مذکور در معنای عربیسی جمع ندر شبیه و نظیر معناسنه في اند في
سکون نونله بش معنایه کلور اول اوچدن اونه وارنجه عدد مجرولدر مثلا بکچند نفراند
دیر لر مراد اولندن اکسک عدد در یو معنایه عربیه نیف و بضع دیر لر کمال اسمعیل بیت
مپسندکس بعهد تو بر من ظفر بود * کردون که قصد نکبت من اند باز کرد * ثانی امیدوار
اولق معناسنه شمس فخری بیت فیض جودش ز سنک جان پاس * کل امید بشک کفایت
اند * ثالث راغاج آدیدر که مهلت دخی دیر لر عربیه سوس دیدگریدر رابع مشک و شبیه
ایله سوز سوبلک معناسنه خامس ادات رابطه اولان استک جمیدر آخرنده الف و یا خود
واو اولان کله یه الحاق اولنسه الفک یرینه یای تحتانی کتور در مثلا آشنا لفظنه آشتایند
و مهر و لفظنه مهر و بند دیر لر و آخرنده هاء علامت اولان کله یه الحاق اولنسه الفظنی

اثبات ایدر لر مثلاً رفته لفظند رفته اند و آمده اند و گفته اند دیر لر بوا یکی نوع کله دن غیری
 کلماته الحاق اولانسه انجق الفنی حذف ایدر لر مثلاً جانند و سرند دیر لر گاه او او رکه مفردی
 اولان است یزنده ثابت ایکن آخرینه اند الحاق ایدر لر اما الفز حذف ایتمک قاعده کتابدر
 حکیم سنای بیت این گروهی که نور سید ستند * عشوه راجان و زر خرید ستند * اندر خورد
 و اندر خوردند * کلاهما یعنی سزاوار یعنی لایق حکیم فردوسی بیت کنون ای خردمند و صفا
 خرد * بدان جا بکه گفتن اندر خورد * حکیم قطران ارموی بیت اگر بهم نش اندر خورد
 بودی جای * جهانش مجلس بودی سیه ر شادروان * اندرود * سکون نون و فتح دال
 و ضم راء مهملتین ایله صوا ویا لدر و انلره مشابه اولانه دیر لر کذا فی مجمع الفرس * اندود *
 سکون نون و ضم دال مهمله ایله اسم عام درد یوان صوا اورمق و کشه و باقره التون یا لدر
 ایلک و بعض نسنه یه قلا ی اورمق و بوناره بکر نه اولور سه و مستقبلند و او الفه قلب اولنوب
 بریای تحتانی زیاده سیله انداید دینلور * اندیشه مند * فکر صاحبی و اهل تدبیر که
 اندیشه فکر در اصابت اولسون فامد اولسون و مند ادات تو صیفدر هوشمند و دولتمند کی
 بعضیلر لفظ مند حرف نسبتدر دیمشرفرقی دقیقدر * انکر * سکون نون و کسر کاف
 و فتح زاء فار سین ایله بر بد بو صغدر عریبه حلتیت دیر لر ترکیبه قاضی دید کاری در شیراز پلر
 انکشک کنده و هندی لسانند هک دیر لر شیخ نظامی در هفت پیکر بیت خواجه چینی
 چوناه بار کند * مشک را انکر د حصار کند * ابی ریحان بیرونی صیدنه ترجمه سنده مزبور
 صمغ درخت انکد اندن حاصلی اولغله انکر د تسمیه اولمشد رانکد انر دخی دیر لر د فار سین
 صمغ دیمکدر درجه ثالث ده طبیعتی حار و یابسدر حلتیت قاضی دن غیری اولدوغنه قول اطما
 وارد * انکور * بروا زیاده ایله انکر د مرتوم معناسنه در * انوبید * ضم نون و واو
 معروف و کسریای تحتانی اول و سکون ثانیه ناله و زاری معناسنه میر نظمی بیت چو
 بشنید از و این سخنها کریست * انوبید و اشک از دودیده بریخت * او برد * سکون واو
 و ضم بایه مو حله و راء مهمله ساکنه ایله بکلور و بر دم معناسنه که بوغاز دن اشغی ایتمدی
 یعنی یوتدی دیمک اولور مسعود سعد سلمان بیت بر من نهاد روی و بیو بزدر سر بسز *
 تیرنک و سحر خاطر و طبع چواردها * اصلند باو برد ایدی همزه پایه قلب اولنوب بیو برد
 اولدی بانداخت بیند اخت اولدینی کبی دخی امثالی چوقدر * آورد * مدوده ده ذکر تی مرور
 ایدن آورد معنارینه مجمع الفرسه قضا الفله ده تجویز اولمشدر * آورد * سکون
 و او و نون و فتح راء مهمله ایله سکر معنایه کلور اول فر و مشکوه معناسنه که افرند دخی دیر لر حکیم
 اسدی بیت جهان خرم از فرو آورد او * هم از میر محمود و فرزند او * ثانی تحت معناسنه که
 اورنک دخی دیر لر شمس فخری بیت خسرو و جبرابوا شجق * زیب بشاهی وزینت آورد *
 فوشک خطیب * مسط * شاه پدر فرزند تو میر بلند آورد تو * سد سکندر پند تو
 خضر سخن پیوند تو * ثالث پسندیده و معتبر معناسنه حکیم فردوسی بیت سیاهوش
 مرا همچو فرزند بود * که باقرو بابرز و آورد بود * رابع عقل و عزت معناسنه وله ایضا
 بیت کرایدون که آید ز مینوسر ووش * نباشند اقر و ن او ز ند و هوش * خامش کی نشین

نشین او غلامك نامیدر که پدر لهراسب درازوندی دیر لرایدی وله ایضا بیت هم آورد او گوهر
 کی نشین * که کردی پدر بر نشین آفرین * سادس فریب بود غامعنا سنه که مصدیری
 آوردیدن کورسابع بمعنی زندگانی که اورنگ دخی دیر لر ثامن مجمع الفرسه مانی نقاشك
 ارژنگ نام کتابه دیر لر و کسروا و ایله ده خدعه و فریب معنا سنه مرویدر * اوزند او ورتند *
 کلاهما سکون و او وفتح زاء معجه و زاء فارسیله بمعنی افکند و او کند و اندازد دخی دیر لر مولانا
 جوهری بیت شمشیر تو شیر او زند پر تاب تو پیل افند * یک جمله تور کند بنیاد صد حصن
 حصین * او کند * سکون و او و نون و فتح کاف عجمیله بمعنی افکند ابوالمعانی بیت
 چشم مرد او کند تیغ غزه بردل میکشد * کویما جلاد تیغش قصد کشتن میکشد * او کند *
 فتح و او و سکون نونله ظرف و اناء معنا سنه در خواجه عمید لویکی بیت بر جنبه سپهر
 منازل چو چرخ آب * هرینست و هشت حکمت او یست چون او ند * مقتضای نظم
 اولدقه مدوده ده اولان آوند معنایله مترادف اولوز * اهنود * سکون ها و ضم نونله
 * اهنود * سکون ها و نون و فتح و او ایله کلاهما سنه * مسترقه نک اول کونی آدیدر
 کذافی مجمع الفرس و فرهنگ جها نکیری * ایبد * سکون یای تحتانی و ضم باء موحد ایله
 مشاره آتش معنا سنه در کذافی مؤید الفضلا * ایلمد * سکون یا این تحتانی
 و کسر لامه کا و جفت یعنی چفت او کوزنه دیر لر * ایلمد * سکون یای تحتانی و کسر میله
 صبان دموری بعض دیارده چفته ده دیر لر * مع الراء المهمله * ار * حرف شرط
 اولان اگر لفظندن تخفیف اولمشدر و دخی دولکر آلترندن ان لفظندن مرخدر محقو
 معناسنه حکیم فردوسی * مثنوی * چو خستو نیاید نه بند دگر * بپر میانش بپرند ار *
 نه من پیش دارم نه جمشید فر * که بپرید بیور میانش به ار * بیور نام سخاک در یومعنا یه
 اثیرالدین اخسیکنی بیت کلک مانی طبعش آن استا دچاپک صورتست * کازر اندر
 دستکا صنعش ار می کند * فرهنگ جها نکیریده یاغی آنش دانه نک سفلی سی که هر و پل
 و کجانبان دخی دیر لر * ابر * سکون باء موحد ایله بولت معناسنه که میغ دخی دیر لر اگر چه
 شاهه احتیاجی یوق لکن نیرکاشیخ سعدی بیت اربو بادومه و خورشید فلك در کارند *
 تا توانی بکف آری و بغفلت نخوری * مؤید الفضلا ده و ادات الفضلا ده و شرفنامه ده
 و مجمع الفرسه ابر معنی مرد یعنی آدم مسطور درو بومعنا یی مؤید شیخ نظامی بیت ازان
 بر عاصی چنان ریزم آب * که نارد دگر دست در آفتاب * و فتح باء موحد ایله بوزن
 کر بر معنا صنه الفی زاید در حکیم فردوسی شهنامه ده چوق پرده ایراد ایلشدر بیت ابرده
 دو هفته شد کد خدای * گرفتند هر یک سزاوار جای * ابر سپر * سکون باء موحد
 و کسر راوسین مهملتین و باء فارسیله اسپر دیدگری اولکه نک اسمیدر کذافی مجمع الفرس
 * ابر سپر * سکون باء موحد و کسر راوسین مهملتین بعد یای تحتانی سا کنه ایله
 فمورلی بولت و اول پرده که مراد اوزن یغمورلی بولت اوله اول موضع ابر سپر دیر لر
 و سپر بر لفظدر که معنای لغویسی طوق و معنای مصطانی سی مراد چه دو کر مسیر و سرد سپر
 کی مراد جهاسی و مراد چه صوغوق دیمک اولور * ابر شهر * ولایت پیشا بوردک اسم

قدیمی اولدوغی مجمع الفریقہ مسطور در شرقنامه ده روز معین آدی در دیو ذکر
اولشدن و ابدشهر فی رایشه دال ایله بعض نسخه ده مرقومدر فی افسار فی سکون
باء موحد و فتح سین مهمله ایله بلکوطاشی که فسان دخی دیرل ابوالعانی بیت برای
قطع عرق دشمن دین تیغ عزمش را * سر اعدا کند در دست همت سنک افساری و ایشخور فی
کسر باء موحد و سکوشین و ضم خاء معجمتین و فتح خا و او معدوله ایله ده جائز مدوده ده
ذکری مرور ایدن آیشخور معنایله متراد فدر کذافی فرهنگ جهانگیری و ابکار فی
سکون باء موحد و فتح کاف عجمیله زراعت معناسنه مشا هنا صرخسرو بیت چودرزه
بابکار بیرون شود * یکی نان بکیرد بزیر بغل * عربیک کاف عربیله جمع بکره در که صبا حار
دیگ اولور دخی قر معناسنه اولان بکرک جمیدر فی ابیر فی کسر باء موحد و سکون
یای تحتانیله ایکی معنایله کلور اول قوغه که عربیک دلودیر لر ثانی شران آتش معناسنه در
فی اثر فی عربیدر بر قاج معنایله کلور اول ایجاد و تألیف معناسنه مولانا صائب بیت
گرامتیا ز نام بود مطلب از اثر * این امتیاز کر تو نماند اثر بسست * ثانی نتیجه معناسنه
حکیم شفا فی بیت تیغ آهم بفسون اثرم ساخته اند * پای تاسر ز دعای محرم ساخته اند
وعقب و ایز معناسنه طالب آملی بیت امیدرفته بکوی توام چوا سفر آید * بهر قدم که
رود حیرتش بر اثر آید فی اثر فی کسر ثاء مثلثه و سکون یای تحتانیله کره آتش که
اعلای عنا صرار بعه در کذافی شرقنامه اما کتاب مجودیده * قیل فلك الدنيا وقیل فلك
الافلاك و معنی سرشک چشم و آفتاب نیز کویند مسطور در فی اختر فی سکون
خا و فتح تاء مثناة ایله درت معنایله در اول ستان و طالع نیکو شمس فخری بیت ملاک
دین را بقدرت کر کر * کشت مسعود عاقبت اختر * دیگر وله بیت و محک آن باد پای
مرکب شاه * که زند پشت دست بر اختر * و محنت و طالع معناسنه مولانا هاتفی بیت
مسخر شدش ملاک ایران تمام * ز کار چنان اخترش داد کام * ثانی فال نیکو حکیم فردوسی
بیت یکی اختری گفت از آن پس راه * کر پیمان برم سرسا و شاه * ثالث بمعنی رایت در که
درفش کاویانه اختر کاویان دیرلر و کاوه آهنکک مخصوص علی در میر خسرو بیت هر طرفی
کاختر او رو نهاد * فتح دوید و در دولت کشاد * حکیم فردوسی بیت بتازید کاید بنزدیک
شاه * چوترکان بدیدند اختر براه * رابع مراد مبارک و مسعود اولق وله ایضا بیت
چنین گفت هومان که این اختر ست * که نیروی ایران بدواند دست فی اختر فی سکون
خاء معجمه و فتح کافله آتش قوری که زلک دخی دیرلر حکیم خاقانی بیت از در مشرق
آتش افروزد * سوی هر روزن اختر اندازد * دیگر بیت یک یک برو مخلوق فر و اختر
نجوم * از منقل سپهر شتر مرغ و ارا بر * بو معنای موید شمس فخری بیت حرز مدحش
بخوان و بر خود دم * پس بر و در میانه اختر فی اخیر فی کسر خاء معجمه و سکون یای
تحتانیله قطع سنور و میان حدود ایچون وضع اولنان صره لشمس طاش و دخی دیوار
بناسنه بتالر قور اعتبار ایتدکاری نسنه یه دیرلر ابوالعانی بیت خطه فرمانروایش
آنچنان وسعت پذیر * در بیان حکم ملکش کوه قاف باشد اخیر فی ادا بار فی سکون دال

دال مهمله و فتح باء موحد ايله بوغاز دن اشاغی نسفه اباتمك او باره معناسنه وله بیت هر شب
 هجرم غم جانان مرابیرار کرد * زهر قهر حسرتش جان حزن ادا بار کرد * ادغری سکون
 دال مهمله و فتح غین معجه ايله خانه لرده هوا کیرمك ایچون ایتد کیری بیوک باد کیرکه
 باد غرددخی دیر لکذا فی فرهنگ جهانگیری * ادغری سکون دال مهمله و فتح فایله برادر
 زاده کما قدر دخی دیر لر بعض فرهنگ همشیره زاده یه دهه دیر لر * ارنیشدار * سکون راء مهمله
 و کسرتاء مثناة بعد یای ساکنه ايله ایکی معنایه در اول سیاه و لشکر معناسنه زراشت
 بهرام بیت هنروزندشمارنیشداران * پیاده سلح پرورد با سواران * ثانی دشت
 قیچاق حد و دنه برهنه عظیم آدیدر * اردشیر * ایکی معنایه در اول بهمن بن اسفندیار
 شاهک لقبیدر جدی کشتاسب آنی شجیع و مرد دلیر کوردوب لقبن اردشیر قودی که ارد
 قهر و خشم معناسنه در که ذکر اولندی و شیر معروف خشمناک ارسلان دیمک اولور حکیم
 فردوسی بیت چو دیدش بدانگونه مرد دلیر * همیخواند ازان پس ورا اردشیر * ثانی
 سامانیانک اول پادشاهلری اسمیدر که اردشیر با بکان دیمکه معروف و مشهور در حکیم
 فردوسی * مثنوی * همان اردشیرش پدر کرد نام * نباشد بدیدار او شاد کام * مرورا
 کنون مردم یاد کیر * همیخواندش با بکان اردشیر * و سلسله کیانیانن بر پادشاه اسمیدر که
 اردشیر بن پرویز بن هرمز بن انوش روان بن کیکاوود شاهدر شعرانی عربدن شمس الدین
 احمد الطیبی نظم کتورمش بیت قهوه فارسیه من خبایا * اردشیر انجله ابرویر * ارزه کرف
 سکون راء مهمله و فتح زاء معجه و کاف فارسیله صوایح اندایشکر معناسنه در لغت محمودیه
 یعنی اندیشه کیری یعنی فکراید عیدر * ازار * فتح زاء معجه ايله محاحه یعنی درهم مسطور در
 * از بر * و از بیری کلاهما بسکون الزاء المعجه اول فتح باء موحده ثانی کسرایله و سکون
 یای تحتانیله خاطر ده طومق و حفظ ایتک ترکیله دخی از بر دیر لکذا فی فرهنگ جهانگیری
 حکیم خاقانی بیت روزی هزار بار بخوانم کتاب صبر * چشم نیست لاجرم از بر غیشود *
 استاد فرخی * قطعه * با عطار د بسرخامه سخن داند گفت * هر د بیری که بدیوان کند آنرا
 تقریر * از پی رسم در آموختن نامه کنند * نامه خواجه بزرگان و دبیران از بیری * از در *
 سکون زاء معجه و فتح دال مهمله ايله لایق و سزاوار معناسنه حکیم خاقانی بیت صورت
 مردان طلبکار در میدان بود * نقش بر ایوان چه بود رستم و اسفندیار * وله بیت
 روز از در نرم است شراب از در خوردن * هر چند چمن نیست کنون از در دیدار * حکیم
 انوری در هجو بیت ریش از پی کندن پیانی * سر از در سبیل دمام * ز در * سکون
 زاء فارسیله معروف از در هادن مخفف در استاد لطیفی بیت چون از در چار پاست دنیا * کوهفت
 سردمنه دارد * از بر * کسر زاء معجه و سکون یای تحتانیله زاهد و متقی و عاقل و دانا
 وزیرک و کامل معناسنه مدوده ايله ده مرید شمس فخری بیت بجاست در همه ایوان کنون
 چو توشاهی کریم و فاضل و دانا عالم و آزیر * از بر * کسر زاء فارسیله یوکسک یردن
 آقان صویک و چو ملک صو و امثالک قینارکن اولان صبا اسیدر * اسبا نهر * سکون
 سن مهمله و نون و فتح باء موحده اول و ضم ثانیله بر شهرک نامیدر که انی کسری

بتا ابلشدر اصلند استغابور ایدی و استارچی سکون سین مهمله و فتح تا مثنایه ایله
اطبا اصطلاحند الی یحق درهمه دیرلر بر وایتده ربع مثقالدرکه دورت استارچی
مثقال اولور نتکم شاعر بیت اطبا که کردند وزن اعتبار * بشش درهم ونیم خواند
استارچی استارچی قاطرکه عربیه بغل دیرلر و استیرچی سکون سین مهمله و کسرتاه
مثنایه بعمای یا ساکنه ایله عندالاطبا نصف رطل اعتبار اولنور کذا فی نسخه حکیم اسدی
بیت ازان دار و عار ابا وزان بکیر * مجوشید در آب با قند استیرچی اسرارچی کز او اولان
نسنه جمع سردر مولا ناجای بیت خطبه ملت و دین از سر کیر * کشف اسرار یقین
از سر کیر و اسمندرچی بر جانورد درکه اکا سامندر و سامندل و سامندور *
و سامندول و سمندر و سمندل و سمندور و سمندول دخی دیرلر شرح و تفصیلی سامندل
لغنی ذیلند ذکر اولنور انشاء الله تعالی شیخ عطار بیت آتشی بردست دشمن در گرفت *
تا خلیلش طبع اسمندر گرفت و اسوارچی سکون سین ایله اوج معنایه کلور اول سفرنامه حکیم
ناصر خسرو و ده مسطور در که صعیق و لایتمه واقع بر شهر آدیدر و لایتمه نوبه نک یولی درت قرسخ
یر اول شهره قریب واقع اولشدر و جانب جنوبیسنده بر عظیم طاغ وارد در نیل مبارک انک انکنده
چقار دیرلر ثانی سوار یعنی آتلاو ثا اهل کیلان اساننده لشکر دن جمع قلیل مرتبه سنه
دیرلر که اللرنده اوق ویا چوماق اولوب جنک محظنده بر لرینه تیرو چوماق ایرشد و نلر
اول کسنده که تیرویا چوماق نشانی اولیه اکادلاور و مردشجاع دیرلر و اسیرچی معروف
گرفته معناسنه و دخی بر قلعه اسمندر نظیری نیشاپوری * چور و بهرج شرف کرد آفتاب
منیر * دمیده فایحه فتح بر حصار اسیر و استغرچی سکون سین و فتح غین معجزتین ایله
استغر معناسنه آتده اکثر و آتده احیاناً استعمال اولنور شاعر در قیافت نامه بیت
شود در اسب و آدم و صف استغر * در اسب مقبول دیگر نیست خوشتر و استغور و
سکون سین و ضم غین معجزتین ایله یورسق دید کیری جانورد بعض نسخه ده ضم الف ایله
واقعدر و اغار و فتح غین معجزه ایله مدوده ذکر مرور ایدن اغار معناسنه تفصیلی
انده در و افدر و سکون فا و فتح دال مهمله ایله برادر زاده یه دیرلر بعض فرهنکرده
همشیره زاده یه دیرلر بو شعیب بیت سلسله جعدی بنفشه عارضی * کت سیاوش افدر
و پرویز جد و افر و فتح فایله بو زن اثر شیرازده بر ناحیه اسمندر برقریه اسمنده اولق
مر ویدر و افر و سکون فایله بو زن امر غمده ایکن بد یعنی سرور و شادی ایر شمکه دیرلر
ولاغرا ایکن فربه اولق و بوتلر امثالی پرامز لنده بکن حال ایولکه میندل اولغنه دیرلر ابو المعانی
بیت یکشپ از جانان پیام وعده وصل آمده * افر حاصل شد بحاتم کز غمش آزرده
بود و افزار و سکون فا و فتح زاء معجزه ایله درت معنایه کلور اول ابراز معناسنه که کون
و قفل و کشنیز و امثالی بهاراتله سحق ایدوب طعام اوزرینه دوکر لر زیاده لذت ویر حکیم
خاقانی بیت افزار زبس کنند در دیک * حلواز پس آورد برخوان * ثانی آلات پیشه
کران * یعنی ارباب صنایع آلاتی ثالث کفش معناسنه که پای افراز دیرلر میر خسرو
بیت همو کلاه سری میدهد بتا جوران * که از کلاه سلاطین بیایش افزارست * رابع

رابع بادبان یعنی کمی یلکنی کدافی فرهنگ جهانگیری و افسار و سکون فافتح شین مهمله
 ایله یولاز آتک اولسون غیری اولسون شیخ بهاء الدین عاملی بیت هرکه نبود سینه
 او عشق یار * بهر او افسار و پالانی یار * عربی * من فی ام یعشق الوجه الحسن * قدم الرجل
 ایله وارسن و افسار و سکون فافتح شین مهمله ایله ایکی معنایه در اول شاهلره مخصوص
 اولان تاج مرصع معناسنه در شمس فخری بیت سایه حق جمال دینی و دین * زینت تخت
 وزیر و افسار * حکیم سنایی بیت بر افسر شهن جهانم بدی فخر * کز با ردم مرکبش افسار
 منی * ثانی افسار دن مخفدر و افسونگری معنای ترکیبی افسون ایدیمچیلر حمله و خدعه
 ایتمکده استعمال اولنور مولاناها تنی بیت دل ازدهای سیه شدونیم * ز تدر افسونگران
 کردیم و افسار و سکون فافتح شین معجه ایله دوکی و صاچچی معناسنه در اکثر
 ترکیب اولنق معتاد در بدون ترکیب استعمالی قلیدر خلاق المعانی بیت بحر بوالعجب
 آیین و کوه و آه نشین * بهرق آتشبار و بار آب افسار * و خلاننده معناسنه ده کلور حکیم
 سوزنی بیت منم کلور فشار و کنک عالم سوز * حرامزاده و قلاش ورنه آدم سوز *
 فرهنگ جهانگیری معنی مد و معاون و رفیق و شریک معنایه دخی بعض مرکباته
 فاعل معناسنه کلور حضرت مولانا قدس سره بیت دلم دزد نظر او دزد آن دزد * عجب
 آن دزد و دزد افسار چونست * مجمع الفرسده معنی ریختن و خلانیدن مذکور در بعض
 نسخه ده جمله دستکامینک چوقوری معناسنه مرویدر و افسردن لفظندن صیغه امر
 و وضع ترکیبی اولور و افسرگری سکون فافتح شین معجه ایله عصار معناسنه
 یعنی صیغی هر نه اولور سه و افکار و سکون فافتح کاف فارسیله جراحت و آزرده
 انسانده و حیوانده استعمال اولنور تحفة الاحبابده چارپانک حمل تقلیدن ارقه سنده
 ظاهر اولان جراحت که یا غریر لرو ترجمه مصادر ده زمین کیری معنی کورم و بجای مانده یعنی
 یورش معناسنه منقولدر عربی کافله اندیشه معناسنه جمع فکردر و افکار و فتح کاف
 مشدده ایله معنی باغبان کدافی شرفنامه و اگر و حرف شرطدر خواجه حافظ بیت اگر آن
 ترک شیرازی بدست آرد دل مارا * بخال هندویش چشم سمرقند و بخارارا * و کاف عجمیله
 فرهنگ جهانگیری معنی عود معناسنه مذکور در و الله اکبری شیراز ناحیه سنده بر مشهور
 طاع آدیدر خواجه حافظ مدح اینده کی آب رکنابادکه بیت بده ساقی می باقی کددر جنت
 خجواهی یافت * کنار آب رکناباد و کلاکشت مصلا را * دیدوکی ضوا اول طاغی بر بیکار دن
 چیقوب رکناباد کنار کن جاری اولور و الری ضم لام ایله مذوده ذکری مرور ایدن آل
 معناسنه در که حایمی بحر الغرائب قضا الفله ده جائزدر دیونقل ایشدر و الغاری
 سکون لام و فتح غین معجه ایله چاپق معناسنه در کدافی وسیله المقاصد و الغبار
 سکون لام و نون و ضم غین معجه و فتح جیمه ایکی معنایه کلور اول محبوبان ناز و شیوه
 ایله ایلدکاری خشم و اعراض معناسنه مختاری بیت چوپیر کشتی بیداد کشتی ای نادان *
 ترش بود پس هفتا دلاشک الغبار * ثانی بر نوع میوه در زرد الویه بکرر لکن رنگی
 یشل و منقشی و صاری و قرمزی اولور طبعی میوش در آکا کرده آلو و آلو کرده

وخلق کرده دخی دیر لکذافی قره نك جهانگیری و امارتی فتح میله امار که کاغذ و بز
 ایدر لکثیر و نشاسته و خطمی دن دخی ایدر لور رقیق قانس آردینه دخی سورر ل و امار کیو
 و امان کیو محاسب معناسنه در مدوده ده مذکور در قصر همزه ایله ده جائز اولدوغی جهانگیری به
 مسطور در و امارتی فتح میله بوزن کر حقیقتا و مجازا عاقبت کار معناسنه در میر نظمی
 بیت بیندند مردان زهمت کر * کند هر دم اندیشه در خود امار * عربیه مبالغه ایله
 فتح معناسنه در و سکون میله ینه عربیه حکم و فرمان و تشعل و عمل معنای ینه در فارسیده
 دخی اول معنای ایله استعمال اولنور و امارتی ترکیه ناز عربیه رمان دید کلاری میوه
 معروفه در و خبرده وارد اولمشدر * من اکل رمانه انار الله قلبه ار بعین یوما * مدوح
 میوه در قرآن عظیم الشانده * فیها فاکهة و نخل و رمان * ذکر اولمشدر مفسرین
 بو آیت تفسیرده دیر لکه فاکهه ذکرندن صکره نخل و رمان ذکر اولمشنک حکمتی کیمی
 سایر میوه لر دن امتیاز و ترجیح ایچون در دیدیلر و کیمی دیدیلر که نخل و رمان فاکهه جنسنه
 داخل دکدر نخل که خرما در غذا قیبلندند و رمان که انار در ذواقه بیندند و الله اعلم
 بحقیقة الحال و انبارتی سکون نون و فتح باء موحد ایله درت معنایه کلا اول بمعنی
 پر یعنی طلوع مملو معناسنه ظهیر الدین فارسی بییت بیگ سخن دهن آرزو فرو بندی
 بیگ سخا شکم آزار اینباری * ثانی خانه بقلقی و دیوار یقلوب دوشمک معناسنه حکمی
 سنایی بیته فلك را بکام بگذاریم * بنج و چاروسه رایینباریم * شمس طیبی بییت
 زمین کر دار بامن کر نباشد آسمان خاکی * در انبارم بسیل اشک از بن هفت نیایش
 ثالث خار و خاشاک و سرکین امثالی که بعض کوشه لده بیقلوب چور و به مزروعاته
 قوت بولاق ایچون دو کر لر در هجو حیدر کلوچ بییت شعر رنگارنگ از طبع کچ حیدر
 کلوچ * همچنین سر میر ندکز توده انبار کل * رابع حوض معناسنه که آب انبار دخی دیر لر
 حضرت مولانا قدس سره * قطعه * مشمت کندم که اندرین دامست * هست آنرا مدد
 و انباری * باغ دنیا که تا زه میگردد * آخر آبش بود ز انباری و انبار و انبار و کلاهما
 سکون نون و ضم باء موحد ایله قصاج که عربیه کلبتین دیر ل ایا المعانی در هجو یکی گفته بیته
 دهن کون کو یا طعام آهنست * دوا نکشت او همچوا نبر شد و انبارتی سکون نون و کسر باء
 موحد ویای ساکنه ایله ایکی معنایه در اول مجمع الفرسه کل تر و کل خشک بو معنایه
 اضداد دن اولور ثانی بمعنی پر کردن یعنی طولندرمق و انبارتی سکون نون و فتح جمله
 بولا بت اشمیدر که خسرو پر ویز شیرین ایله انک شهرنده ایام شتاده و یا بلا قنده ایام
 صیفه او تور و ب عیش و عشرت ایدر لرایدی و انبارتی سکون نون ویلی تحتانی و کسر
 جمله اوج معنایه در اول معروف میوه در عربیه نین دیر لثان قره نك جهانگیری سور اخ
 مقعد معناسنه در ابوالعلاء شوشتری بیته ای کیرمن ای کیر تو انبار که دار * سرکین خوری
 و قی کنی و پاک نداری * انجیر دن سور اخ کردن معناسنه در منقولدر ثالث بر ایرمق آدیدر
 و لا بت هراته باغ زاغان ارا سندن کچر اکا انجیل دخی دیر لر و زبان یونانیه حصه انجیر دیر لر
 و انبارتی کیر کل کننده یعنی صوا ایچون صمانی با خلق ایدی می مراد صوا ایچی دیمکدر

دیکدر میر نظمی در مذمت یکی بیت چو تخمیز نجس ترکیب اورا * بگر داند ایشکر ترتیب
 اورا * اندر بی سکون نونله اوج معنایه در اول رکبیه در اوکی معناسنه یعنی اوکی بابایه پندرا بر
 اندر اوکی آناه مادر اندر و کذالك برادر و خواهر ده دخی بویله در شمس فخری بیت در مظالم
 بنزد معدلتش * چه قریب وجه خویش خود چه اندر * ثانی در ون معناسنه که اندرون
 لفظی بوند ندر مثلا اندر خانه دیرل در درون خانه دیکدر مولا نا جامی بیت چو ماه
 نخب اندر چاه نخب * سه روزان ماه درجه بود تاشب * حضرت یوسف علی نبینا
 وعلیه السلام حکایه سنه در ثالث عربیه اولان فی معناسنه در شیخ سعدی کاستانده
 و بشکر اندرش مزید نعمت * دیدوکی بومعنایه در بومعناده لفظ در ایله بر برینه قائم اولورلر
 اما قاعده اولدر که محسین لفظ ایچون اولان حرف بایی جمع اتمک مراد اولنسه بر ترکیب
 با تقدیم اولنور مثلا برنج درست کبی و بدزیا در منافع کبی و بشکر اندرش کبی متقدمین
 اشعار لنده چوق واقع اولور اما متأخرین اېکسنک جمعنه نوع ثقلت اولدوغندن عیب
 عدایدر لوجم اتمزلر * اندر خورد مر قوم معناسنه در سزاوار ولایق
 معناسنه حکیم سنایی بیت مرزنانست جامه اندر خور * حیدر و مرد جوشن اندر
 جور * اندر شمار بی سکون نون و شین معجمه و کسر دال ایله اشکارا صد او جهرا ایله
 نسنه او قومق کدافی وسیله المقاصد * انکار بی سکون نون و فتح کاف فارسیله
 پندارنده و تصور کننده یعنی صابیحی و تصور ایدیجی بومعناده صیغه امر ده اولور مثالی
 شیخ عمر خیام بیت چون عاقبت کار فنا خواهد بود * انکار کدنیستی چوهستی خوش
 باش * نخته میرزا ابراهیم تصور معناسنه در و کسر همزه ایله نکارنده یعنی نقاش
 معناسنه در * انکدار بی سکون نون و کاف فارسیله قاصنی به مشابه بر اغاج معنی در
 تعریب اولنوب انجدار دیدیلر کیه رایحه سی وارد * انکشت بی یوزک معناسنه مهر
 اولسون غیری اولسون هر نه که کوچک پرماغه طا قیلور اکا دیرل محمد قلی سلیم بیت
 جهان زیر نکین تو با چوانکشت * کند بچشم حسود تو روز کار انکشت * انکشت بی
 اوزته پرمق دیکدر ترکیب یوزک دید کلرینک اصلی اوز و کدر نتکم میر علیشیر دیشدر
 بیت خاتم علینک اگر اغزی مغه بنسائیشلا کوم * مهرا تیار داموم یا پوشغان کبی با سقاج
 اوزوک * انکور بی تازه اوزم عربیه عنب دیرل کسر عین و فتح نونله طالب آملی بیت
 شراب کهنه مانشیره کشت از وارث کون معنی * اگر زبنسان بماند هفته انکور میگردد *
 صحیح شرابه شراب انکوری دید کلری تازه اوزمدن غیریدن دخی شراب اولور لکن اوزمدن
 اولان جمله دن اعلی اولور * اوار بی اوج معنایه کلور اول دفتر حساب ثانی دیواخانه
 ثالث ریزه آهن بواوج معناده اوان دخی دینلور تفصیلی محلیله ذکر اولنور انشاء الله
 تعالی * اوبار بی سکون واو و فتح باء موحد ایله بر قاج معنایه کلور اول یوتتمق ابتلاع
 معناسنه در شرفناده مسطور در حکیم خاقانی * مسقط * آن روح دوزخ با ربین
 هور زبانی ساربین * بحر مهنک اوبار بین آهنک اعداداشته * بومعنایی موید شمس
 فخری بیت زهی ز لطف تو یک شمه خضر جان پرور * خهی ز قهر تو رمزی تهنک مرک

او بار * مؤید الفضلاده او بارخانه باشد و چیزی که جانور زنده را فرو برد چون ماهی
و زهر مهلك و آتش غالب و دخی امر در یوت معنا سینه و برافنده امر اولور اما
ادات الفضلاده انجق خانه معناسینه روایت اولمشدر و انباشتن و او باریدن افظلردن
صیغه امر و وصف ترکیبی اولور * اودر * سکون واو و فتح دال مهمله ایله فرهنگ
جهانگیریده برادر پدر که عربیة * دیرلر * اوزار * سکون واو و فتح زاء معجه ایله
درت معنایه در اول کمی یلکنی ثانی دست افزاری یعنی ارباب صنایع آلاتی ثالث کفش
رابع بعضی ادویه ها که دو کوب آنچه ایوب طعامه قورلر اکا ازار و افزاردخی دیرلر
اما دست افزار معناسینه عربیله مشترک در زیر آلات اهل صنایعه اوزار دیرلر * اوزر *
سکون واو و فتح زاء معجه ایله مشتری یاندزینک بر آدی در که بر جیس دخی دیرلر میر نظمی
بیت نیمکجنتی تاج دولت بر سرش * بوده از شش طارم اوزر هم سرش * اوغر * سکون
واو و فتح غین معجه ایله یکی معنایه در اول مجمع کبار و محفل اشرف ثانی روز کاری وافر
اولان یره دیرلر کدافی فرهنگ جهانگیری * اوکار * سکون واو و فتح کاف فارسیله
مجمع الفرسده سرگذشت صاحبی که ترکیب بوکلودیرلر و دخی مست لایعقل و افکار
مرقوم معنایله مترادف در رشید الدین و طواط بیت هم بجان خسته هم بتن رنجور
هم بخون غرقه هم زغم اوکار * اوکار * سکون واو و کسر کاف عجمیله خرما لیفندن
بوککش رسن که جلا و غیر بلر قوللنورلر * اوزار * سکون واو و فتح نونله معنی خسبیدن
یعنی یاتمق * اول عنصر * یعنی خاک کدافی الحمودی * اوزار * سکون ها و فتح واو ایله
واله و حیران معناسینه مولانا مجانی * رباعی * در راه خدا مگو که رهوار بماند * بند شست
وازوبس در شهوار بماند * حق جو حق دید خلق حیران بماند * شطرفت بجز جود و اهور
بماند * اهور * سکون ها و فتح میله سک ما نند بر جانور در سلاطین ماضیه دن
برینک زمانته ظهور ایتدی دیرلر که اندن اقدم وجودی عدیم ایدی بعد شغاله ده
اسم اولدی کدافی مجمع الفرس * اهور * سکون ها و فتح واو ایله یکی معنایه کور اول
فرهنگ جهانگیریده معشوق و محبوب معناسینه در منوچهری * قطعه * نری همچین
سالهای دراز * دمان ویرمان و چمان و چران * دو گوشت همیشه سوی کج * دو چشمیت
همیشه سوی اهوران * حکیم خاقانی بیت در جنت مجلس است چرا که * اهور حرکت
اهورازا * مجمع الفرسده بر شهرک اسمیدر جمله خواصندن در که بر کسینه انده اقامت
ایلسه دنیا به حرصی زیاده و خنسیس و بخیل اولور * اوزار * سالر و میانده آخر بهار آبی در
یونانی ما پس دیرلر شیخ سعدی بیت این هنوز اول آذر جهان افروز ست * باش
تا خیمه زند دولت نیسان و اوزار * ایدر * سکون یای تحتانی و فتح دال مهمله ایله معنی
انجای یعنی بونده دیمک معناسینه سید حسن غزنوی بیت نلورده برون چومنی در هزار
سال * اینک تو ایدری فلک و من ایدرم * بو معنایی مؤید حکیم اسدی بیت در نک او
زاید بری بی نیاز * بودکاید آن بخت بر کشته باز * اوزار * سکون یای تحتانی و فتح واو ایله
مسا فرجه یوله کتمک کوندز کتمکه شبگیر دیرلر مولانا هاتنی بیت شب و روز رفتن

بی ذرنک * ز سبکی و ایوارش آید تنک * مع الزاء المعجیه * اجاز فی سکون باء موحد
 و فتح خاء معجیه ایله بر ولا بت اسمیدرا اکثر خلقی مغان و ترسا و ظلم و جور له مشهور در حکیم
 خاقانی بیت در انجازیان اینک کشاده * حریم رومیان اینک مهیا * ابراز فی سکون
 باء موحد و فتح زایله افزار و اوزار مرقوم کی بهار اقی دو کوب نرم ایدوب بر طرف ایچنده
 حفظ ایدوب طعام تناولنده اوزرینه دو کور کندانی مجمع الفرس * ابرز فی سکون باء
 موحد و فتح راء مهمله ایله همدان اولکه سنه بر طاع نامی در * ابروز فی فتح باء فارسی
 و سکون راء مهمله ویای تحتانی و کسر و او ایله پرویز ایله معناده مترادف در باب الباء مع الزاده
 ذکر فی تفصیل اولنور انشاء الله تعالی * کسر باء موحد و سکون یای تحتانی ایله
 مشران آتس معناسنه در استاد منجیک بیت هست آهم ز آتس دوزخ ابیز * ناله از من
 ز شرر صد ازیز * اسفر فی سکون تاء مثنا و کسر سین مهمله ایله نام پادشاه خوار زم در که
 مدوح رشید و طواط در و علامه ز محشری دخی آنک زمانه رئیس العلماء ایدی کنذانی
 شرفنامه * اختر سر سبز ه فی یعنی ستان سعد و فال سعد معناسنه در کنذانی شرفنامه
 * اخکوز فی سکون خاء معجیه و ضم کاف ایله بادام چغله سی و ناچخته خرما * ارد پوز فی
 سکون راء مهمله و دال موقوف و ضم باء فارسیله الواندن فستی رنگه دیر لر میر نظمی بیت
 پیوشند خوبان درر و ز نوروز * همه جا مها سبز و سرخ و در پوز * ارز فی سکون راء
 مهمله ایله درت معنایه کلور اول جاه و مرتبه معناسنه حکیم فردوسی بیت بسنه کیم زین
 جهان مر ز خویش * بداند مکر پایه وارز خویش * بو معنایه مختاری بیت بروت توکه
 مرا کوبار ز من مجز * مکر بروی زمین ز ردهد بجای کیا * ثانی قدر و قیمت معناسنه
 شیخ اوجدی بیت بر دویاری کن قناعت و رز * تا بدله قبول یابی وارز * حکیم زجاجی
 بیت شهنشاه بر کشت از راه مرز * بهمدان بیاید بیفرو دارز * ثالث معین معناسنه
 ابوالمغانی بیت صرف کردم در ره غم هر چه هستی داردم * بی سرو سامان بماندم از در
 حالم بود * رابع بر نسنه یه مالک معناسنه وله بیت کرده آماده دلم بهر نثار مقدمش
 در انک چشم را چند آنکه بی ارزی شدم * ارز فی سکون راء مهمله ویای تحتانی و کسر
 زاء معجمه ایله معاندن قلائی در که جمیع فلزات دن خفیفدر نتم شیخ رئیس ابن سینا
 ایکی بیتله اوزان معاندنی بیان ایتشدر * قطعه * نه فلز مستوی الحکم را چون بر کشی *
 اختلاف وزن دارد هر یکی فی اشبتاه * زر لکن ز بیق الم اسرب دهن از زحل * فضه ند آهن
 یکی مس و ششمه صفر ماه * بو حساب اوزن از زحل دیدوکی او تو ز سکر اولور * ارز فی
 چشید شاهک همشیره سی نامی در که فحاک تزویج ایتشدر حکیم فردوسی بیت در ایوان
 شاهی شب دیر باز * بخواب اندرون بود با ارزوز * ارز فی سکون راء مهمله و کسر نون
 ویای ساکنه بعد باء مکسور ایله تر خون دید کوری سیزه در تخمی اولد و غندن چوبن
 بیکر لبت * ارز فی کسر زاء معجمه و سکون یای تحتانی ایله بانک و ناله معناسنه حضرت
 مولانا قدس سره * مثنوی * کرد با او یک بهانه دلیندی * کی شد ستم زیز کنیزک من نفیر
 زین سبب کر غیرت و رشک کنیز * مادر و فرزند دار د صد ازین * مادر و فرزندها بس

سخنهاست * اونه در خورده و چنین جور و جفاست * اسب الکبیر فی یکی معنایه در اول
 اول مهمان که مهمیزدخی دیر لر بر او جی نکر لکلی دموردر چرمه او کج سنه میخانمش آتی انکه
 سور لر ثانی صیغه اسم فاعلدر اسب انکیزنده معناسنه و صیغه امرده اولور آت قوپار
 معناسنه * اسب تاز فی سکون سین و با و فتح تاء مثناة ایله یکی معنایه در اول صیغه
 امردر آت سکر در معناسنه ثانی شهورملکی نك اون سکرنجی کونی اسمیدر کذافی فرهنگ
 جهانگیری * افراز فی سکون ف و فتح راء مهمله ایله اون یکی معنایه کلور اول یعنی بالا
 یعنی یوقار و که مقابلی نشیب در فرزندخی دینلور استاد لیبی بیت زبس رفعتش شاهباز
 خرد * نیارد بر افراز بر پرورد * ثانی بانند معناسنه در یومعناده گاه اسم فاعل اولور و گاه
 صیغه امر استعمال اولنور ابو عاصم بیت ای دردهمه علمها صرافراز * دائم زجهایان سر
 افراز * ثالث منیر معناسنه حکیم زجاجی بیت خطیبان پس از نام پاک امام * بر افراز
 ازین شاه بردند نام * رابع یعنی جمع صیغ اسفرنجی بیت روح اقسام شادمانی را *
 از پی بزم تو کند افراز * خامس فرهنگ جهانگیریده یعنی یسته سادس یعنی نزدیک
 بوا یکی معنایه میرنظمی بیت آمد افراز بر شاه دلیر * بوده افراز میا ز شمشیر * سابع
 یعنی کشاده و پهن ثامن یعنی پیش تاسع یعنی ازین باز غاشتر یعنی نشیب بومعناجه
 اضداددن اولور حادی عشر سرکش ثانی عشر خرزه بومعانی فرهنگ جهانگیریدن
 منقولدر * افروز فی افروختن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبدر عالم افروز مجلس
 افروز و دل افروز کبی ابو عاصم بیت ای روی تو ماه مجلس افروز * بنشین چوماه مجلس
 افروز * البرز فی سکون لام و را و ضم باء موحده ایله بر مشهور طاع آدیدر غایت عالی
 و عظیم اولدوغندن عظیم نسنه له مثال ایراد ایدر لر نیکم تیمور نامده لشکر و صفند مولانا
 هاتفی بیت زدریا کدر کرد البرز کوه * در آمد بسر حد ایران شکوه * فرهنگ جهانگیریده
 بر پهلوان ایرانی نامیدر * الکر * و ایلدکر فی کلاهما بسکون اللام و کسر الدال
 بر معروف و مشهور پادشاه اسمیدر * الکر فی سکون لام و فتح کافله کج زبان یعنی
 پلنگ عربیه الکن دیر لر میرنظمی بیت مکودر سخن الکرست آن جوان * نخواهد رود
 هیچ حرف از دهان * انباز فی اورتا ق عربیه شریک معناسنه وله در توحید بیت اوست
 در قدرت بصنعش بی نظیر * نیست انباز و وکیل و هم وزیر * انداز فی بش معنایه کلور
 اول انداختن لفظندن صیغه امردر حکیم شفای بیت آهسته صبا دست دران پیرهن
 انداز * یک کل ز کربانش بدزد و بمن انداز * ثانی وصف ترکیبی اولور یعنی رند میخوار
 و مست اوکار ثالث قصر معناسنه بوا یکی معنایه ترتیب اوزن مولانا عبد الرزاق کاشی
 بیت باز ابرو کرد بالاترک نیر انداز من * عالمی را کشت و دارد این زمان انداز من * قصد
 معناسنه سنیفی بخاری بیت کر مرغ سازند از کلم بر با منس اقم از هوا * خواهم شد آخر
 صید او میدانم از انداز خود * رابع تخمین ابلک مولانا هاتفی بیت شدند آن هزاران
 آهوشکار * برانداز آهوبر آهوسوار * خامس یعنی قیاس استاد فرخی بیت جا ودان
 شاد زیاد آن ملک کامروا * لشکرش بی عدد و ملکش بی انداز * اندرز فی سکون نون

نون و راء و فتح دال مهملتین ایله ایکی معنایه در اول وصیت معناسنه حکیم سنایی بیت همه اندرز
 من بتوانیست * که تو طفلی و خانه ر نکینست * ثانی نصیحت معناسنه حکیم خاقانی بیت مرا
 طیب دل اندر ز کونه کردست * کزین سواد بتر سن از حوادث سودا * راء مهمله نك
 خمی ایله ده دخی مرویدر ق اندروز ق سکون نون و فتح دال و ضم راء مهملتین ایله
 چار سو و با زار و بیع و مشرایه مخصوص اولان موضع و مکان معناسنه میرنظمی بیت چه
 سودست شد شعر من دالفروز * به نیم خونخده چ کس اندروز ق اندز ق سکون نون و فتح
 دال مهمله ایله انداز لفظ منن اختصار اولمشدر قصد و تخمین معنایینه کذا فی مجمع الفرس
ق اندوز ق اندوختن و اندوزیدن لفظ نون صیغه امر و وصف ترکیبیدر ع اندوز
 وزر اندوز کی ودخی جمع ایدی معناسنه اولور میرخسرو بیت نقد بقار اعلی اندوز کن
 قیمت فردای خود امروز کن * و جمع ایتک معناسنه مصدر استعمال اولنور بدرالدین کاشی
 بیت کنجها کیروسا نلا ترا بخش * دوست اندوز و دشمنانرا سوز ق انکار ق سکون نون
 و فتح کاف عجمیله فرهنگ جهانگیریده ارباب صنایع ق انکیر ق سکون نون و فتح کاف
 عجمیله دمور بیل که آنکه زمین هموار ایدر ق انکیر ق انکیر ق انکیر ق انکیر ق انکیر
 مرویدر و مؤید الفضلاده اول دموردر که آنکه فیلی دیوزیدر ق ابوالفرج رونی بیت چو
 طورست پیل و چوموسی مهاود * بجای عصا انکیر مار بیکر * استعانه طریقیله آلت
 رجه ده دیرلر تکم بوییتدن مفهومی شعر بیت حندا مهر ز قلق پرداز * مر حبا انکیر
 زک و دراز * زاء فارسیله ده روایت اولمشدر ق انکیر ق تحریک معناسنه صیغه امر
 و وصف ترکیبیدر استناد دقیقی بیت آنکه میکشت مرا غزه حوزر تو بود * کرچه او کشت
 ولیکن همه انکیر تو بود * ودخی حسن و لطافت معناسنه میرخسرو بیت هر چند که آن
 رخ کل انکیر نشاند * مارا بر آتش آغاز و نیز نشاند * ودخی قصد و عزیمت معناسنه ریاضی
 مهر قندی بیت و که باز آن سنگدل عاشق کشی انکیر کرد * چرخ تیغ غمزه اورا محوم نیز
 کرد ق انز ق فتح نونله بوزن چرخ فرهنگ جهانگیریده بدوزشت معناسنه مولانا محتشم
 کاشی بیت تودر کشت با چهره کل اناری * ز پی عاشقان انز کله کله * و سکون نونله بوزن
 کنز مرجمک معناسنه در میرنظمی بیت هر که شود قانع بلغور انز * میشود او مالک بی رخ
 کنز ق اوراز ق افراز مرقومک جمیع مغنایله مترادفدر کذا فی مجمع الفرس ق اهواز ق
 بصره شهرینه قریب بر شهر اسمیدر زوایت اولنور که بر کسینه اول شهرده بر سنه مقیم اولسه
 عقلی مختل اولور حالا ویران اولمشدر حکیم سوزنی بیت نه دیرمانده که تا پیش تو خراج آرند
 زمصر و کوفه و بغداد و بصره و اهواز * و منقولدر که زهر ناک عقربی اولور هر کیمی
 صوقسه البته هلاک ایلر سیف اسفرنگی بیت زهر کیفیت حیات دهد * در سریش
 کردم اهواز ق امیر ق کسر ها و سکون یای تحتانیله یعنی آهسته ابوالمغانی بیت امیر
 رفته بگویش رسیدم دوش * مکر پشینان نفسم در رسیدم بود بکوش ق ایاز ق شاه
 محمود غزنونک وزیر و ندیم و مصاحبی ایدی خاص ایضا نقله شهرت پرداز ایدی طالب
 آملی بیت ای عشق مدش تیغ ستم بدل محمود * آن شاه که صید حرم زلف ایا زست *

مولانا صاحب اصفهانی بیت دل مجود اگر همی خواهی * دست کوتاه مکن ز زلف ایاز *
مع الزاء الفارسی * از بیتر بی فتح را و سکون نون و کسر باء موحده بعد یای ساکنه ایله
ترخون دید کبری سبز معربی طرخوندر * اندر وار * فرهنک جهانگیریده بمعنی ذکون
و آوخته که اندر و او اندر و ای دخی دیرل * انکر بی انکر * مرقوم معنا ایله مترادف در حکیم
خاقانی بیت پیل مستم مغزم از انکر بیاشو مند از انک * کر بیاسایم دمی هند و ستان یاد آورم
مع السین المهمله * اختر شناس بی مضم و رمال معنا سنه کال اسمعیل بیت در کتاب
طالع مادیده بود اختر شناس * از سر زلفت بسی تشویش در دور قر * مولانا هاتنی بیت
ارسطو کلامان اختر شناس * بساعت فکند ند طرح اساس * اداوس بی ضم دال مهمله و و او
موروفله فرهنک جهانگیریده اول کسه یه دیرل که بر علت سببی ایله کوزینه قره صوابین
اوله بی ارجس بی سکون راء مهمله و کسر جمله بر کوه بزرگ اسمیدر که مدی الا یام باشنده
قارا کسک اولمز حتی زلال دید کبری نسنه انده بولنور و زلال آکادیرل که بر یرده یا زوقیش
قارطو روب من بعد زائل اولیه ایچنده ینه قاردن پر مق قدر قوردکی نسنه حاصل اولوب
ایچي غلوصو اولور شکردن لندید و قاردن بیاض و صوق بر منلا هجونده شاعر دیمشدر
بیت انقدر جرمش ثقیل و کشته دستارش بزرگ * بر سرش بود دست کویا در سر
ارجس برف بی ارس بی فتح راء مهمله ایله بوزن مرص بر نهر عظیم اسمیدر که وان اولکه سندن
جا دی اولوب نخجوان صحر اسندن کجوب آران ناحیه سنه و اردقه بر قاج بخش اولوب
اول اطرافک مزروعات و باغچه و بوستانلرین سقی ایتدکن صکره نکرار مجتمع اولوب
بر یوک نهره قاریشوب دریای فارسه دو کیلور یر فائیده لوصودر خواجه حافظ بیت ای
صبا کر بکندری بر ساحل جوی ارس * بوسه زن بر خاک آن وادی و مشکین کن نفس *
مولانا هاتنی بیت در آورد کشتی باب ارس * ز دریای لشکر ارس ماند پس * و قچاق
شاهلرندن بر شهزاده نامیدر وله بنیت به پور ارس خان سپردش عنان * قوی دست
کردش بنیغ و سنان * و سکون ز ایله بوزن در س اشک چشم معنا سنه در قریح الدهر
بیت ز آهم بود یک شران ز رخس * ارس را بود ارس من مایه بخش * بو معنایه استاد لطیفی
بیت ارس شد ارس من در جست و جویت * سبوی پر زفت از وی بکویت * و کسر
را ایله آردج اغاجی در بعض فرهنکده چنار اغاجی منقولدر بی ارس تطالیس بی معلم
اول لقبیله مشهور بر حکیم ذوقنون در لسان یونانیده معنایی استاد کل دیمکدر
مرویدر که اول نامی ارسطو ایدنی بعده ارسطالیس دیدیلر بعده ارسطالیس ایلدیلر
بعده کیدرک ارسطالیس اولدی اصلی بودر که عادت حکمای قدیم بویله در که
هر بر حکیمک علی و علم حکمتده عملی زیاده اولد قچه اسمنه بر حرف زیاده ایدرلر
علمی افلاطونن اخذ ایشدر منقولدر که مزبور حکیم ارسطو نام طفل ایکن
افلاطون صاحب قنونه خدمت ایلدی افلاطون اوائل حالنده ملک و فسطالیس
نام بر ملک حکیمی و وزیر ایدی ملک مزبور بطا قروس نام فرزندین افلاطونه
مشاکرد ایلدی اولدخی ملک زاده یه تقیه تام و اهتام مالا کلام ایدوب تعلیم علم ایلدیکه فهم

فهم و ذکاود رک و کیا سمنش بری نصیب اولفله اصلا برنسنه اخذ و تعلم ایلدی افلاطون
هر چند که تفهیم و نکزار ایدردی اصلا فائده و بر مزدی مکر اول اشناده ارسطو هر بار
استماع تعلیم اتمیکله علومى اتقان و تقریر حکیمی ضبط واذعان ایدر ایش و اول زمانده
قاعد و یله ایش که بر حکیم بر نلیندین باشقه چارمق مراد ایلد که بر روز جمعیتده سنا کردی
کرسنی به چقاروب تعلم ایتدی یکی علومى خلیفه افاده ایدر حکیم اولمغه لیاقتی ظاهر
اولورسه پادشاه طرفندنه باشنه تاج مرصع واکننه خلعت فاخره ذی قیمت کیند پروب نامنه
حکیم دیرل ایدی مکر یوم معهودده ملک اوغلنی حکیمه ابرام واخلح ایلد کرسنی به چقاردر
ملک زاده اول مملک اصلا نطقه قادر اولدوغندن ملک دلگیر اولوب افلاطونه خطاب
و تقید ایلوب تعلیمه اهمال و نکاسل ایلش سز دیوعتاب ایتدکه افلاطون ارسطویه
اشارت ایدوب ارسطودخی بی باک کرسنی به چیقوب اولقدر معلومات صرف ایدرکه
جمیع خلق عالم تحسین و آفرین ایدر افلاطون ملکه ایشته اوغلمکه بن بو علومى تعلیم
ایشیدم واکا تعلیم ایدر کن بو اوغلان ایراقدن اشمکه اخذ ایلش امانه چاره جناب
حضرت واهب الامال جل عن الشبیهه و امثال اکا نصیب ایشمش یو کا احسان ایلش
بو طفل یتیم استماع اتمیکله بو مرتبه به واصل اولدی دیدکله ملک بالضر و نه ملازم اولوب
بقاعده احسانلر ایدوب ارسطویه حکیم تسمیه ایلدیلر کی اروس فی ضم راء مهمله
و اولومعروفله متاع وکالامعناسنه پور بهای جامی بیت بکروز چار یا ببرداسیم از کله *
زوز دکر اروس و قماش از نهاندن کی اریس فی کسر راء مهمله و سکون یای تحتانی ایلد بمعنی
زیرک و هو شیبار عربیده متابع معناسنه و کسر همزه و راء مشدده ایلد ینه عربیده مزارع
معناسنه در کی اسپریس فی سکون سین و راء مهملتین و کسر باء فارسیله آت میدانه دیر کی
شمس فخری بیت زهی پادشاهی که سطح فلك * بود بند کان ترا اسپریس کی اسپریس فی
عمدوده ده ذکرى مرور ایدن آسریس مرقوم معناسنه کی اشکبوس فی سکون شین
وکاف و ضم باء موحد ایلد کاشانی بر مبار زپهلوان اسپد رکه افراسیا به امداده کلش
ایدی افراسیاب دخی سیمه لاری طوس و نودرز ایلد ایران لشکری جنکنه کونردی رهام
کو در زاکا مقابل اولدی امامقاومت ایده میجه همان رستم زال پیاده ایریشوب بر زخم
نیر ایلد اشکبوسى خاک هلاکده و شوردی حکیم فردوسی بیت پیاده از انم فرستاد طوس
که تا اسب بستانم از اشکبوس کی اطللس فی معروف ساده طوقش حیرتفا شدر و فلك
تاسع اسپد رکو اکیدن خالی اولدوغی اجلدن اطللس تسمیه اولمشدر و بر کتاب اسپد ر
کی افسوس فی اوج معنایه کلور اول بر کله در که مخیر حالت حیرتده نگم ایدر و دریغ
وحیف و حسرت معناسنه خواجه حافظ بیت افسوس از ان کسان که ندانند اینقدر
با عمران خوشمت که بکاحظه با همنه * و بوند ندر که بر شنی ضایع اولسه یا خود فائده او
مصاحت قوت اولسه ایراد ایدر لر حکیم انوری بیت آخر افسوستان نیاید از انک * ملک
در دست مشت افسوس است * ثانی لایع و سخره به ده دیر لر حکیم ناصر خسرو بیت
بر خرید افسون سخره و افسوس کنند * وانکهی جز که همه تنبل و افسون غی ند * ثالث

طایفه و بیره ای معناسنه مایع سرخنی * قطعه * ای صدر نایب بولایت فرست تو * مغز ول
کن معینک و مخوس دزدرا * زرهای بیشمار بلوغت میبرد * آخر شمار او بکن از بهر
مزدرا و الکوس فتح کاف و کسرا و مهمله ایله عربیه کاترکیه طوملان دید کمریدر
بعض صحراة نمناک و متعفن لرده حاصل اولور اما فرهنگ جهانگیری صاحبی نقل ایدر که
نمناک و متعفن برلده و مزبله ده و شراب کو پکری دیننده بر آدم قبوغن صویوب و قوریدوب
نیم درم مقدارینی تناول ایلسه بیهوش ایدر و اگر برکسه جنابت و ناپاک اپکن بیسه نسلی
منقطع اولوب من بعد اولادی اولور و ایکی درم مقدارینک تناولندن خدر و سکنه عارض
اولور احتمال درهلاک ایلمه و اگر هلاک ایلر ایسه عسر البول و هیضه ایراث ایدر اکاسماروغ
واهلک دخی دیرلر اگرچه فرهنگ جهانگیری صاحبی بویله نقل وروایت ایلش اما فقیره شیمه
حاصل اولدی اول اجلدن که فقیر طب کتابلرنده کوردم کثرت تناولندن اخلاط غلیظه
تولد ایدر متعفن اولدوغی مقرر درختی برسنه یرنده قالسه ایچنده بلان حاصل اولوردیو
یاز مشابزم دیار مزه قریب چول برلده غایت ایریسی اولور شول مرتبه که بعض سنه لده
خصوصا ایام وباده بش وقیه و اون وقیه و بعضیسی دکرمان طاشی بحرمنده اولور بهر
سنه فصل بهار ده خرده لرین عربان و ترکان طائفه سی چقاروب شهر حلبه کتوردرلر
یمر طه و قیه ات ایله قابوغن صویوب بشوردرلر تناولی غایت شایعدر غذاینی زیاده در
و مقوی باهدر و دوکوب صوین کوزه چکسه لر و جعن زائل ایدوب نور چشمی زیاده
ایدر حال بوکه فرهنگ جهانگیری صاحبینک نقلنه مخالفدر احتمالدر آنک و لایتنده حاصل
اولانده سمیت اوله والله اعلم و الکوس فی تورانیلردن برنامدار پهلوان نامی در رستم انده
هلاک اولدی حکیم فردوسی بیت بهر سید الکوس جنکی بحاست * که چندین همی جنگ
شیران بحاست و الماس فی نوع جواهر دن ذی قیمت طاشدر و دخی جوهر دارد مون
دیرلر تیغ و خنجر و غیره ظهیر فار یابی بیت همین بسست که الماس خاطر م دارد * چو خنجر
ملک العرش بر زبان کوهر * بو معنا ده شیخ نظامی بیت ازان آتش که الماسش فروزد
عدو کر آهنین باشد کموزد و انبربارس فی میله امیربارس و امیربارس دخی دیرلر برنوع
چالی یمشی درخوضنی وارد در بنی قینا دوب شکر ایله شربت ایدر لر طبیعی بارد و یابسدر
معدهیه قوت و پرروطعامه اشتها پی قوی ایدر و صفرا پی قمع و حمای صفراوی پی دفع ایدر
و انیس فی سکون نون و کسریا و موحده بعد یای تحتانی سکونیله پاک اولش غله خرمنی
یعنی صماندن و کسمکدن آیرلش دانه احمد بن اسمعیلک مشکلات نام کتابنده بویله منقولدر
و نجد هند و شاه نجوانی صحاحه آخرینی نونله روایت ایلشدر و اندروس فی سکون
نون و فتح دال و ضمراء مهملتین ایله برکسنه نامی در که هار نام بر جزیره ده هار و نام بر شخصک
هارونه نام زوجه سنه عاشق اولوب هارونه اول جزیره ده ساکن اولوب کجه لده آتش
یاقر لر اندروس آتش ضیاسیله دریاده شناور لک ایدوب هارونه ایله بولاشور ایدی اتفاقا
بر کجه روز کار و سنتت باران آتشی سویندردی اندروس قراکوده قالب دریا به غرق
اولدی تنکم استاد عنصری و امق و عذر اهام نظمنده میشد بیت نه من کتر از اندروسم

و هم بهر * نه هارونه نیر عموما بهر * انیس فی باغچه معناسنه در شاعر بیت در
دیگر نباشد غیر ازینها خوش انیس * کس و کنار آب و باده ساقی باشد *
انیس اول عربیدرندیم و مصاحب یاران معناسنه در * اودس فی شکون و او و فتح دال
مهمله ایله قارش معناسنه در که بدست دخی در کسر نین ایله در بید و جب و شبر دخی دیرل
* اودس فی کسر و او و سکون را مهمله ایله سر و کوهی در که عربیده اهل دیرل * ایاس فی
ایازم قوم که سلطان محمود کندی و انیس و وزیر جلیسی ایدی شیخ عطار در منطق الطیر بیت
کر تو مرد طالبی و حق شناس * بندگی کردن بیاموز از ایاس * حضرت مولا ناقص سره
بیت خویشتن را تورها کن چون ایاس * تازشه بینی تو لطف بی قیاس * مع الشین *
ارش معکون باء موحه و فتح راء مهمله ایله کمال پاشازاده چیل آتدر بولفظک آتہ اطلاق
باعبتار الوصف در دیش و آتہ ارش دیندوکی حکیم فردوسی بیت جو برابرش تندگشتی
سوار * بلزید از هیبتش کوهسار * و بر معناسی دخی و جود انسان و حیوانده فضلات
بغمندن خارج جلد ده بیا ضلق ظاهر اولور اکا برص دخی دیرل لسان عربده آتہ
دیندوکی شایع در تکم وجیه الدین ابن الدوری بیت واقع من یاتی الی الله و سابقا
فتی عادمه ادم الراس ابرشا * چغتای لساننده دخی چیل آتہ ارش دیرل * ابو قانیش فی
اعشایدن بر اوت کوکیدر ضابون کبی کوپکنور آنکه اثواب یورل * اختر دانش فی
اضافته مشتری و عطار دیندولرینه دیرل کذا فی شرفنامه * اخروش فی سکون خاء معجه
و ضم راء مهمله ایله معنی خروش استا دمچیک بیت شادی و خوشی امروز به ازدوش کم *
بچم دست زخم نغره و اخروش کم * اخش فی سکون خاء معجه ایله بوزن رخس قیمتدار
معناسنه مثلا کالای اخش و کوهراخش دیرل بو لغت اکثر فرهنکرده همدوده ایله مرویدر
اما رساله ابو حفص سعدی ده قصیر الفله روایت اولمشدر استاد نصری بیت خود نماید
همیشه مهر فروغ * خود نماید همیشه کوهراخش * و معیار ده شمس فخری الف همدوده
و خاء مفتوحه ایله آتش و زنی اوزن نقل ایشدر کامر * اخکوش فی سکون خاء معجه
و ضم کافله نا پخته میوه و غیره استاد لطیفی بیت نشود دوست بی جفا و خدوش *
که رطب بود پیشتر اخکوش * اخکوش فی برکاف زیاده ایله اخکوش مرقوم معناسنه
اولدوغی مجمع الفرسه مسطور در * اداتوش فی برکسغه نک آدیدر که اندراسانی نامه
ایله عنرایه کوندروب یقین اولمغه اذن طلب ایشیدی عذرا دخی غضبه کلوب اوروب
برکوزین چقاردی تکم استاد نصری بیت بروجست عذرا چو شیرزند * بزد دست
و چشم اداتوش کند * ارزش فی ارزیدن لفظندن اسم مصدر در قیمت و نسبه نک لایقی
اولان بها و مدح و ثنا معناسنه * از صفتش فی سکون را و فتح سین مهملتین و میم و نون
ساکنه و کسر دال مهمله ایله بر حکیم اسمیدر که اسکندر ذوالقرنینک انیس و جلیسی ایدی
کذا فی شرفنامه * ارش فی کسر ایله ایکی معنایه در اول ساعد انسان ثانی برقی اوچندن
هرسک باشنه و ازجه مقدان دیرل مولا هاتنی بیت بکف ماروش نیزه ده ارش * زخون
ده و افته پرورش * حکیم اسدی بیت هما نجر کی چه کین چاه بود * که ز رفیش نه صد

از شاه بود * اما صاحب فرزندك منظومه بومعنايه فتح ايله نعل ايدوب ديش بيت
ديواهره زورست آتش * ساعد نيند هر دو لرس آرس * تانی شروان ولا پندك بر مشور
آدیدر و عربيه را بی ساکنه ايله ايکی معنايه در اول دپت جراحت معناسنه ابوالمعانی
بيت در کتاب حصن اينست ~~سک~~ کيش کل شقان * روز محشر را نخواهند از توارش
گشتگان * تانی بر قوم و بر طائفه اراسنه قسا در اغوب جنك و فتنه قویار مق معناسنه در
في ارقش في سکون راء مهمله و کسر قافله نسخه ميرزا ابراهيم و بعض فر هنگرده
کاروان معناسنه مذکور در في ارقش في کسر راء مهمله و سکون يای تحتانیله مؤيد
الفضلاده زیرک و هوشيار معناسنه در بومعنايه مؤيد ميرنظمی بيت شود مال و
جاء و بزركی به پیش * کند هر که کاری بعقل و اريش في از خش في سکون زاو فتح خاء
معجبتين ايله مجمع الفرسه يادرم معناسنه در في ازدها فاش في سکون زاء فارسی
و کسر فایله نام صحا کدر که ازدها ک دخی دیرل حکيم فردوسی بيت بیايد شها ترا کنون
گفت راست * که آن بی بها ازدها فاش بجاست في اسپریش في ذکرى مرور ایدن
اسپریس معناسنه در که شين ايله ده مرویدر ميرنظمی بيت چو کشته به تندی سوار
اسب خویش * دلیرانه کرده بعزم اسپریش في آتش في علامت ضمير غايبیدر پر کله نك آخربه
متصل اولدقه الفی حذف اول نور اما کله آخرنده هاء علامت واقع اولسه الفی ثابت
اولور في اشکش في سکون شين معجه و فتح کافله بر مبارز پهلووان آدیدر في اغااش في
مدوده ده ذکرى مرور ایدن اغااش معناسنه در کدافی فرهنگ جها نکیری في انکارش في
مع السین ده مذکور اولان انکارس معناسنه در که شين ايله ده مرویدر کدافی مجمع الفرس
في انکش في کسر کاف و سکون نونله نسخه ميرزا ابراهيم وادات الفضلاده دیوار تعمیر
و بنا ايمک بومعنايه ميرنظمی بيت نباشد ا کردوستی حق شناس * بماندا کنشی که شدنی
اماس في انا غاشش في فتح نون و غین معجه و کسر فایله اعشاب قسمندن بر او تدرآت
کوزنده کی اولدقه دو کوب سور سه لقی الحال دفع ایدر في انا غاشش في فایرینه لامله
بودخی مذکور او تدرآت کوزند کيسنه نافع در ابوالمعانی بيت دیدم دو چشم رقیب علت
رمد دادر * کفتم که این حیوان انا غاشش علاج کن في انبارش في سکون نون و فتح باء موحد
و کسر راء مهمله ايله یصدق و امثالی نسنه لرايچی عربيه حشو دیر لوله بيت چو مخزن
پر مکن از هر چه یابی * مساز انبارش خوردن شکم را في ابوشش في سکون نون و ضم
باء موحد ايله نبوت مر قوم معناسنه وتره کوکنه ده دیرل في اندایش في سکون نون و فتح
دال مهمله و کسریای تحتانیله صوابا یعنی تکم اندایشکر صوابی در في اندخشش في سکون
نون و خاء معجه و فتح دال مهمله ايله فرهنگ جها نکیریده پناه و پشنی یعنی حمایه في اندوخشش في
اندوختن دن اسم مصدر در کار و کسب معناسنه ابوالمعانی بيت مکافاتش شود در
روز محشر * از اندوخشش اگر نیکست اگر بد في انکارشش في سکون نون و فتح کاف
فارسی و کسر راء مهمله ايله دفتر محاسبات و دخی افسانه واحوال گذشته معناسنه
شمس فخری بيت هر یکا جمعی بود ~~همان~~ * همه از وی کنند انکارشش في اباشش في سکون

سکون و او و فتح با موحد ایله الفته و آلوده و لوندنی کار خواجه کمال بخندی بیت
بهم قبله نیا مد فرو سرا و باش * زهی مراتب رند و علو همت او * مرحوم کمال پاشا زاده
لغت مشترکه در عیار و قلاش معناسنه و دخی دانا مقابل اولان سفیه و نادان
معناسنه دیش و بوییتی استشها داپش بیت توهم دانی که کردانا و او باش * نداند نقش
راکس به زلفاش و اوزایش بی معنی افزایش فایله و او اراسنه تبادل مقرر اولغله
استعمالن تجویز ایشلر و اویش بی کسرو او و سکون یای تحتانیله سعتر معناسنه در
شاه ناصر خسرو بیت چه کنی دنیای و دین و خرد زیرا که * خوش نباشد بی نان زیره
و اویش بی مع العین المهمله * اقطاع بی سکون قاف و فتح طاء مهمله ایله سربست و او جاقلق
و مالکانه تصرف اولنان قر او اراضی و باغ و بوستان و غیره شیخ سعدی بیت گرفتیم که
خود خدمتی کرده * زیوسته اقطاع او خورده بی انجوع بی سکون نون و ضم جمله ایکی
معنایه در اول انجورق زغنگ دخی دیر لر عربیه فوق دیدکاری ثانی اوجق که بخاله
و دیو فرسای دخی دیر لر انجوع گرفته دینلور بی ایقاع بی سکون یای تحتانی و فتح قافله
غماز و مفسد و سخن چین معناسنه ابوالمعانی بیت هر زه کوی و نغمه و ایقاع * تو باخر محنت
اندازد بی مع العین المعجمه * ارفع بی فتح راء مهمله ایله ایچی طلو و صاع جوز یعنی چورک و چمن
اولیه بی اروغ بی ضم راء مهمله و او معروفه نسل و اعقاب و آل و احفاد معناسنه ماوراء النهر
لغتیدر بی ارفع بی فتح زاء معجمه ایله بر قاج معنایه مرویدر اول باغ چبغنگ بودا نوب
دو مشلری که عربیه قصابه و جمله دیر لر ضم جمله و قره ایلک و کف و یا ص و چوریش نسنه
و اغاج و داغی و اغاج پیراغنگ ابتدا چقان کوزی و سپسی نسنه لر و او کی قوشی معنایه در
بی ازوغ بی ضم زاء معجمه ایله کف یعنی رنک مدوده ذکر اولمشیدی میرنظمی از ساق
نامه بیت دل از کردیم چون گرفته ازوغ * بزنی صیقل ازباده پر فروغ بی ازیغ بی کسر
زاء معجمه و سکون یای تحتانیله خاطره لایح اولان نسنه خطور معناسنه ابوالمعانی بیت
از بیغ خاطر عاشق نباشد * بغیر فکر و صلت تا قیامت بی اطفال باغ بی شرفنامه سبزه
و نباتات و نهال نورسته و شاخ تازه معنایه مسطور در بی افروغ بی سکون فاء و ضم راء
مهمله ایله پر تو آفتاب و ضیای قر و وضو شمع و قنادیل و چراغ ابو شکور بیت چور
روبت افتاد از پیری انجوع * نه بینی دگر در دل خویش افروغ بی انجوع بی فتح لام و سکون
نون و ضم جمله انجوع مرقوم معناسنه که عودا غاجیدر بی امروغ بی سکون میم و ضم راء
مهمله ایله عالی رتبه و مهابت و فر و شکوه معنایه میرنظمی بیت بهر رود در خودش امروغ
دارد * چراغ قدر و جاه افروغ دارد بی انباغ بی سکون نون و فتح باء موحد ایله قومه
حورت معناسنه که بر آدمک ایکی یا اوج عورنی اولد قل بر لرینه انباغ دیر لر و وسی و بناج
دخی دینلور حکیم ناصر خسرو در مذمت دنیا * بیت زین قبه که خواهران انباغی *
هستند در وجهار هم پهلوی انجوع * و انجوع بی کلاما بسکون النون و ضم الجیم پیراکن
چهره ده و سایر اعضاده اولان شکن و پیش معناسنه ابو شکور * مصرع * چور رویت
ز پیری افتاد انجوع بی ایباغ بی بز میده دور اولنان قدح معناسنه چغتای لغتیدر اما

فارسیه استعمالی غایت شاید رفرهاد نامه ده ساقی به خطاب ایدر بیت میی دین بانگ میغ
می پرست ایت * نولا چینی ایا غار بیر لا مست ایت * چغتای ده ساقی به ایا چچی دیر
و مع الفاء * ارذف فی سکون زاء فارسی و فتح دال مهمله ایله آلیج دیدکاری طاغ یمشید
واغاجنه ده ارذف دیر لر عربیه زعرور دیدکاری میرنظمی بیت نیانی اکر میوه آبداد
شو دارذف اندر دهان خوشکوار فی اسپر سف فی سکون سین مهمله اولی و فتح ثانیه و باء
فارسیه شرفنامه ده اسپر بیس مرقوم معنا سنه در فی مع القاف * ابلق فی لفظ عربی در
اما عجمه استعمالی شاید اکثر آلاجه آتده استعمال اولنور مولاناها تفی بیت خروشدن
ابلق خار سم * شده نعره آفت کاودم * میرنظمی بیت میان دلیران یل نامدار * برون
آمده است ابلق سوار فی ابلق فی کسرباء موحه و سکون یای تحتانیله آبی رنگه دیر لر مثلا
مائیک غایت آچی و اکابکر کبیر الناس نیرنک دیر لر شیخ آزری بیت نسای شام پس
پردهای چرخ شده ند * لوای روز چو برزد ستر از فضای ابلق فی ازاد خلق فی کامل
الخلقه یعنی وجود و اندامه تمام الاعضا و عقل و دانشی و آداب و معرفی مکمل اولان آدمه
دیر لر کدافی شرفنامه فی ازرق فی سکون زاء معجه و فتح راء مهمله ایله جام جهان نمای
جمشید که جام جم دخی دیر لر انک خطوط ندن کنارینه قریب بر خطک آدیدر کدافی شرفنامه
فی اشاق فی فتح شین معجه ایله غلام بجه که و شاق دخی دیر لر شیخ نظامی بیت بفرمود
اشاقان درگاه را * زدن بر لب جوی خرگاه را * بوییتدن خدمتکار اولوق فهم اولنور
فی المالق فی سکون لام اول و فتح ثانیله برو لایت اسمیدر کدافی مؤید الفضلا فی امیر صاحب
دلق فی یعنی امیر المؤمنین علی بن ابی طالب کرم الله وجهه و رضی الله عنه کدافی شرفنامه
بعض فرهنگه امیر المؤمنین عمر رضی الله عنه اولوق مذکور در فی ابلق فی سکون نون و فتح
باء موحده ایله معرد یوتان یعنی کیدی باشی عیبذرا کافی بیت همیشه دست بخیر باشدت
بوفاق * نکار ساز مجردان شوی ابلق فی اتوق فی ضم نونله لوری قوشی معنا سنه در
کدافی نعمه الله فی ایاق پیاله و کاسه و قدح که بزم میده دور اولنور ایاغ مرقوم معنا سنه
کدافی الحمودی فی ایلوق فی سکون یای تحتانیله ادات الفضلاده بر شهر اسمیدر منو جهری
بیت اکر خا ترا بتر کستان فرستک مهر کجوری * پیاده از بلا ساغون دو اند تا بلا قش
بلا ساغون چچون کنارنده واقع بر شهر در و شرفنامه ده ابلق بر اغاج اسمیدر و لغت
مجموده پادشا هلاک ایام تا بستانده نشینکا هارینه دیر لر رومله یا بلاق دیدکاری پر در و کسر
الفه دخی مزویدر فی مع الکاف * ابرک فی سکون باء موحه و فتح راء مهمله ایله
سونکر که عربیه سفنج دیر لر و معنای عربیسی مبالغه ایله مبارک معناسته افعال تفضیلدر
ابو المعانی بیت اشک دیده میکشد از موج دریای دلم * دود آه ابرسیه مانند ابرک بوده
است فی ابرناک فی ضم باء فارسی و سکون راء مهمله و فتح نونله فرهنگه چها نکیریده جوان
معناسته در فی ابلک فی سکون باء موحه و فتح لامله دورنک معناسته هموما سیاه و سفید
معناسته خصوصا سیف اسفرنگی * قطعه * تا سوی اونکشددولت اویش کان * خصم
شادست بدجوینی نیرناوک * که بداند که بدور تو دورنگی عیب است * صبح صادق نکند ادم

ادم شب را ابلک فی ابوالکعبک فی فتح کاف فارسی و حیم و سکون نونه بوزن ابوالجک بمعنی
 مضحک و طرفه ابوالمعانی بیت عبادت کردن بی علم و دانش عابد جاهل * بشیطان را
 ابوالکعبک شود بازهد بمعنی فی اتابک فی فتح تاء مثناة و باء موحد ایله مربی و معلم معنا سنه
 و اعتماد الدوله خصوصاً حکیم خاقانی بیت با پتمی چو مصطفی میسناز * چکنی جبرئیل
 اتابک تست * و ملوک شیرازه اتابک لقب اولشدر شیخ سعدینک مدوخی اولان سعد
 بن زکی اتابک سلطان سنجر ایدی که سنجر آنی حاکم شیراز ابلشیدی سنجرک و فاتندن
 صکره شیرازده مستقل پادشاه اولدی اتابک خطابی کندوده قرار ایلدی اتابک عبارتی
 چغتای لسانیدر انجق انلرک عاد نلری اوزن کلهده بریا زیاده ایدوب اتابک دیرلر
 فرهاد نامه ده خاقان چینک وزیری ملک آرا حقنددیمشدر بیت هم اول فرهادغه ایردی
 اتابک * کوروب فرهاد خود آنی اتادیک * انرا اتابک معنا سنه انکه دخی دیرلر
فی اخشیسک فی سکون خاء معجه ویای تحتانی و کسر سین مهمله اول و فتح ثانیله ماوراءالنهرده
 ناحیه فرغانه بر شهر اسمیدر کدانی فرهنک جهانگیری فی اخشیسک فی سکون خاء و کسر
 سین معجتین ایله اخشیج مرقوم معنا سنه کدانی فرهنک جهانگیری فی اخکوک فی سکون
 خاء معجه و ضم کاف عجمیله میوه نارسیده اخکوش مرقوم کبی حکیم اسدی بیت زفیروزه
 واز زمرد ذکر * نماینده اخکوک نورس بیر فی اداک فی فتح دال مهمله ایله جزیره معنا سنه که
 دریا اورتانسنده واقع اولور آبخو و آبخوست دخی دیرلر مدوده ایله آداک دخی دینلشدر
فی ادرنک فی سکون دال و فتح راه مهملتین ایله رنج و زحمت و الم و مشقت معنا سنه در ابوالمعانی بیت
 بوجان حزین رحم کن ای ظالم دل سنک * کز درد غم عشق تو دل کشته پرادرنک فی اراسنک فی
 فتح راء مهمله و تاء مثناة و سکون سین مهمله ایله قرلغوج که پرستوک و پرستودخی دیرلر بریده
 خطاف دید کاریدر فی ساراک فی فتح راء مهمله ایله مسواک معنا سنه لفظ عربیدر لکن
 دهان اعجامه دخی مستعملدر فی ارشک فی سکون راء مهمله و فتح شین معجه ایله اویقو
 اوتی فرهنک جهانگیری کسر را و سکون شین ایله رشک و حسد معنا سنه مسطور دن
 ابوالمعانی بیت ارشک و بغض و حسد از دل تو بیرون کن * اگر ترا بشود مطلب نکوکاری
فی ارک فی سکون راء مهمله ایله ایکی معنایه در اول بیوک قلعه ایچنده اولان کوچک قلعه یه
 دیرلر ثانی ولایت سیستانده مخصوص بر قلعه آدید راستا دفرخی بیت جنکها کرده
 چو جنک دشت بلخ * قلعه ها کنده چوارک سیستان * وله بیت شاهی که فتحها سمت مر اورا
 چو فتح ارک * شاهی که جنکها سمت مر اورا چو جنک خان * زبان علی اهل هندده تیر اعظم
 اسماسنند ندر فی ارذنک فی سکون زاء فارسی و نون و فتح دال مهمله ایله صحاحده اسم دیوان
 مسطور دن فی اژدهاک فی سکون زاء فارسی و فتح دال مهمله وها ایله ضحاک مارینک اسمیدر
 رضحاک لقبیدر اصل ده آک ایدی تعریب ایدوب ضحاک دیدیلر زمان اولده بر ذی قوت پادشاه
 ایدی با مر الله تعالی ایکی اوموزی باشنده بلان مانندی ایکی پارچه ات بتمشیدی کتد که
 اوزایوب یلان باشی کنی باشلری اولوب قولقلری دلوکنه کیروب زیاده و جمع و زحمت
 و ورلردی بر وجهه علاج پذیر اولوب بر کون ابلیس لعین حکیم صور بشده کلوب هر کونده

هر وینه بر آدم بینی سنی ویرك حنی ساکن اولوب زحمت ویر مسوئلر دیوانقین و تعالیم ایتمکله
عدایی شدید اولدوغی اجلدن هر کون ایکی آدم قتل ایدوب بینی لری ایله علاج ایدر لردی
بو حالته بیچه زماندن صکره خلقک جاننه کار ایدوب کاوه آهنگر تحریکیمله اوزرینه
غلو ایدوب قتل ایلدیلر ویرینه فریدون نام شهزاده بی کتوروب پادشاه ایلدیلر تفصیلی
شهنامه ده و آخرتوار یخده مسطور در عبد القادر نایبی بیت جمشید تاجدار بیك ان
سر برینک * ده آک ازدهاک اسیردومار کرد * شمس فخری بیت باتوکسی که بکسر مو
آورد خلاف * مو برتن از خلافتش چون ازدهاک بودی از فنداک بی مدوده ده ذکر می مرور
ایدن از فنداک مر قوم کبیدر قصر الفله ده جایز کور مشلر ابو المعانی بیت همجو از فنداک
بودست با شهاب ثاقبی * قصد اعدار اکه در دستش شود نیروکان بی از ننگ بی فتح زاء
فارسی و سکون نون ایله غضب یا خود طبعه ناخوش نسیمه عارض اولدقده چهره
اکشیدوب یوز بور شد رمق معناسنه در کدافی شرفنامه بی ازهر اک بی سکون زاء فارسی
وکسر ها و فتح راء مهمله ایله ازدهاک مر قوم کبی نام سخا کدر استاد دقیق بی بیت ایاشاهی که
ملک توقدیمست * نه باکت برده ناک ازهر اک بی اسب خنک بی کسر خاء معجه و سکون نونله
دمور قیری آته دیر لرا ما خنک قوله آته دخی دیدکاری مسعودر اما احی بوزر نکو آت
اولمقدر حکیم اسدی بیت جوز درخت زرین بر اسب خنک * کشید زر شکس عدو
آدر نک بی اسک بی سکون سین مهمله ایله بمعنی فاصد خبر ایلدی بی ابو المعانی بیت کج
حیرت را گرفته بوده ام شب تا سحر * اسک عم آمد پنا که کرد جا نان جان طلب بی اسک بی
سکون سین معجه ایله ایکی معنایه در اول هر قطره یه دیر لر عوما شیخ عطار بیت چنان
شد ظلم در ایام اوکم * که اشکی در میان بحر قلزم * و کوزیاشی قطره سنه دیر لر خصوصاً
بو معنا ایسه معروف در سرشک ایله مترادف المعنی در ثانی ملوک عجمدن بر طائفه در اشکانیان
دیر لر ابتدا پادشاه اولان برینک آدی اشک اولغله اولاد و اعقابن اکا منسوب طو توب الف
نون که ادات جمع در یای نسبتله اشکانی و بر الف و نون دخی نسبتن تأکید ایچون زیاده
ایدوب اشکانیان دیدیلر ملوک عجم قدیم ایامه درت طائفه اولوب برینه ادیان و برینه
کیانیان و برینه اشکانیان و برینه ساسانیان دیدکاری کتب توار یخده مسطور در بی افشک
وافشنگ بی کلاهما بسکون الفاء و فتح الشین المعجه ثانی نون زیاده سنله موید الفضلاده
و فرهنگ جهانگیریده ششم معناسنه مرویدز استاد رودکی بیت باغ ملک آمد طری
ازر شحه کلک وزیر * زانکه افشک میکند مهرباغ بستن از طری دیکر بیت شد عرق
زیزان پری روز زلفش از حجاب * بر کل رعنا مکر که افشنگ افتاده است بی اکک بی سکون
کاف و فتح میله قی و استغراغ معناسنه عربیده القلس دیر لر کدافی شرفنامه بی اکک بی
مدوده ده مذکور اولان آک کبیدر که قصر الفله ده مرویدر حکیم سنایی * مثنوی * آن
فکنده بجاه بهراکم * وان بها کردم بهر رده درم * قیمت مزد قلب بی کم و بیش * اوزهر رده
هرار عالم پیش بی اچچیک بی سکون لام ویای تجمانی و کسر جیم فارسی اول و فتح ثانیله
شرفنامه ده نام پادشاه زاده اولدوغی مسطور در اما قنغی پادشاه زاده در یازما می

یا ز ما مشی فی الوجک فی ضم لام و او معروف و فتح جیم فارسیله صد فیه مشا به بر نوع دریا
 بوجکیدر آذن کر وه درویشان کشکول ایدر لر حضرت مولانا قدس سره بیت در میان
 چشم من تخم الوجک کاشتم * لکلکم کردی وانکه پذیر من میکاشتم فی انار مشک فی رمان
 مصریدر الفک حذفیله نار مشک دخی دیر لر هندی لسانه تاک کیر دیر لر فی انبانک فی
 سکون نون اول و فتح ثانیله طغرجق آخزنده کی کاف تصغیر در کوچک طغرجق و چانته
 اولور فی انبو هناک فی لفظ مرکبدر رانبو که جمعیت معناسنه و ناک اختلاطن عبارتدر
 اشراب طریقیه نمناک و غمناک کی معنای ترکیب غلبه لودیمکدر فی انجرک فی سکون
 نون و فتح جیم و زاء مهمله ایله بر روایتده کسر حمله ایکی معنایه در اول بر سحر آدیدر شیخ نظامی
 بیت بدیشت انجرک آرام کردند * بنوشانوش می در جام کردند * ثانی مرزنکوش معناسنه در
 فی انجرک فی سکون نون و فتح جیم و کافله حبوبات قسمندن بر نوع سیاه دانه در ایچی بیاض
 امرود چکرد کنه بکرر فی انجرک فی سکون نون و ضم حمله لذت و لطافتی اولیان میوه یه
 دیر کدافی شرفنامه فی انجرک فی سکون نون و ضم حمله مؤید الفضلاده بر سحرانامی
 اولق اوزن مسطور در فی انجرک فی سکون نونله قلیل معناسنه که مقابلی بسیا در در میرزظمی
 اندک اندک نوش کردن باده را * بهتر از بسیار خور افتاده را فی اندوهناک فی غصه لو
 معناسنه لفظ مرکبدر اندود ایله ناکدن ابوالمعانی بیت در گلستان عندلیب وفاخته
 زار و خزین * هر که ذور افتد ز جان همچو من اندوهناک فی اندیشناک فی اگر چه معناسی
 فکر لودر اما غمناک اولوب فکر لو اولمقدر فی اندیک فی سکون نون و یای تحتانی و کسر
 دال مهمله ایله ایکی معنایه در اول نسخه میرزا ابراهیم بمعنی بوکه که عربیه عسی و لعل
 ولیت کدتمی و ترجی معناسن افاده ایدر اصلی بود که ایدی دالی حذف اولوب بوکه دیدیلر
 و ادات الفضلاده اندیک باید معناسنه در کلام استادان دخی بووجه اوزن استنباط
 واستخراج اولور میر عمان بیت کر خوار شدم پیش بت خویش روا بود * اندیک بر بهتر خود
 خوار نباشم * خاقانی بیت کر حله حیات مطران کردت * اندیک در بنامی ازین کسوت
 و بها * اما بوا بیات معنای اوله شاهد لر در رشیدالدین و طواط بیت هر چند که بودیم
 ز هجران تو نمکین * اندیک ز هجران تو شادیم دگر بار * حکیم قطران ارموی بیت کریارند اند
 خطر و قدر تو شاید * اندیک فلک داند قدر و خطر تو * ثانی بمعنی زیرا که و چرا که تاثیر الدین
 اخیسکنی بیت با آنکه من از عشق تو رسوای جهانم * هم راضیم اندیک توزیمای جهانی
 فی آنک فی سکون نونله بوذن رنگ بال آروسی عربیه محل دیر لر فی اورک فی سکون
 واو و فتح راء مهمله ایله اطفال ایام عیدده را غاچه ایکی ایب بغلیوب او جنبه بر تخته بند
 ایدوب اوزرینه او توروب صالنور لر اکابا ز پیچ و کازو کازه و هلو و هلو چین دخی دیر لر مولانا
 شمالی دهستانی بیت هر که در عقل باشد و فرهنگ * نزد او اورکست به از اورنک فی اهک فی
 مدوده ده ذکری مرور ایدن اهک کی آلی معناسنه در حکیم سوزنی * قطعه * نوح
 ملک و اربخواه عمر خویش * چون نکنی طاعت نوح ملک * کر چو ز دنیا نبرد ز روسیم
 پس چه ز روسیم و چو سنک و اهک فی مع انکاف الفارسی * ابوک فی سکون باء موحد

و ضم لامه فضول و منافق و دور وی یعنی ایکی یوز لو معنا سنه شاه داعی شیرازی بیت
بود از آن جوق قلندر اباهی * مرداب لوك زئیب بیری * ادرک فی سکون دال و فتح راه مهلتین
ایله مجمع الفرسه صالحه معناسنه که باز بیچ و کاز و کازه دخی دیر لر * ارتنک فی سکون
راء مهمله و فتح تاء مثناة و نون ساکنه ایله اوج معنایه کلور اول نکار خانه مانی نقاش
سیف اسفر نکی بیت اگر مانی شود زنده چویند نقاش توقیعتش * بمیرد بازار شرم
نکارستان ارتنکش * زفیع الدین لبنانی بیت صبا نکاشته آن نقشها که تری * آن
باب لطف فرو شسته تخته * ارتنک * استناد لطیفی بیت زبس جادو بیهای ونیزنک او
بدو بکروید و ارتنک او * ثانی مانی نک دستور العمل اولان کتابی معناسنه که هر نقاش که
حاطرینه خطور ایله و یا خود بر غریب صورت و عجیب رسم و هیئات کون اول کتابه
ابتدا مسوده ای دوب بعد نقاش و تصویر ایدردی نیکم شمس فخری دیمشدر بیت چو حسن
صورت نقاش نقش نامه دید * باب دادز مانه صحایف ارتنک * آب داد ضرب مثلدر
ایشه صورت و یردی دیمکدر ثلث مانی نک کندویه اطلاق اول نور شرف شفر و ه بیت
با کلک تو چون قلم زنده ارتنک * چه ساده نکار کر که ارتنکست * رساله حسین وفای ده
تاء مثلته ایله ارتنک واقع اولوب تفسیرنده مانی نقاشک صور نلری و اختراع ایتدو کی
رسوماتی نقاش ایان یکی کتابک اشیدردیمش و محمد هندو شاه صحاحده بیتخانه معناسنه روایت
ایلمشدر و حکیم اسدی طوسی شواهدنده مانی کتابنک بوندن غیری اسمی اولدوغنه
اطلاع حاصل ایلدم دیر و لغت فرسه تاء مثلته واقع اولماش الا ارتنک و ثغ لغت لری در
بوسبیدن تاء مثلثی زاء فارسیه تبدیل ایدوب ارتنک دید پلور ارچنک و ارتنک دخی
دیدکاری مرویدر * ارچنک فی سکون راء مهمله و نون و فتح جیم فارسیله فرهنگ
جهانگیریه ایکی معنایه در اول ارتنک مرقوم ثانی نقاش و تصویر معناسنه در * ارتنک فی
سکون راء مهمله و نون و فتح زاء فارسیله صحاحده تمامه ارتنک معناسنه مرقوم در و بیتخانه
چین معناسنه شیخ نظامی * مثنوی * عجب ماند از آن کار نظار کی * بغیرت فرو ماند بیکبار کی
که چون کرده اند این دو صورت نکار * دوار ارتنک را بر یکی سان نکار * نسخه میرزا ابراهیم
مانی نکار خانه سی معناسنه مذکور در بومعنایه شیخ سعدی بیت کراتفات
خداوندیش بیاراید * نکار خانه چینی و نقاش ارتنکست * بویتمدن فهم اولنور که نکار خانه
چینی مانی نک اولمیوب اخرک اوله زیرا بومعناده شیخ نظامی بیت روان کرد کلک سیه
رنک را * بمیرد آب مانی وارر نک را * بویتمدن فهم اولنور که مان غیری وارر نک غیری اوله
اما کتاب اسمی اولسه معنی یرنده اولور مصراع تائیه مانی نک و کتابنک رونقی
کیدردی دیمک اولور و مانی نقاشک مخصوص اسمی اولدوغنه بویتمده لالت واردر
میر خسرو بیت که در چین دیدم از ارتنک پرکار * که کردی دایره بی دور پرکار *
و فرهنگ جهانگیریه ارتنک جمله معانیسنندن ما زندان دیولندن بر دیوک آدیدر که
انی رسمت هلاک ایلدی مختاری دیمشدر بیت از غبار سم اسبت فلکی سازد طبع * ملکی
گردد بالطف تودیوار ارتنک * بومعنایه حکیم ازرق بیت هزار لشکر داری که هر یکی ذیشان

فیشان * فرو نژند ز دیو ستمید و از ارژنک * شمس فخری دخی بر دیو نامی اولمق اوزن
 معیارده نقل ایشدر وسیله المقاصد صاحبی دخی اکا متابعت ایش اما صحا حد ارژنک
 بر کسنه نکی نامی در که مانی آنک وزیری ایدی دیمش و مشکلات شهنامه ده ارژنک
 پسرزن در تورانیلر دن سر لشکر ایران طوس بن کورد ز النده هلاک اولدی دیمش حکیم
 فردوسی * مثنوی * به پورزن کفت نام تو چیدست * ز کردان چنکی ترانام کیست *
 بدو کفت ارژنک جنکی منم * سرافراز شیردرنکی منم * ارسنک * سکون را ونون و فتح
 سین مهملتین ایله فرهنگ جهانگیریده ارژنک و ارچنک معنایینه در استاد فرخی
 بیت همی تافت از پریان روی خویش * نکاز یست کوی بی بر ارسنک مانی * ارغنک *
 سکون را * مهمله ونون و فتح غین معجه ایله مجمع الفرسده ارژنک و ارژنک مرقوم معناسنه
 شاعر بیت ندارد همچو زلف و چشم تو آهوی چینی * نباشد هیچ وجهی حسن صورت نقش
 ارغنک * ارهنک * سکون را * مهمله ونون و فتح ایله فرهنگ جهانگیریده ایکی معنایه در
 اول بدخشان مضافاتندن بر قصبه اسمی در ثانی ارژنک و ارچنک و ارژنک و ارسنک
 و ارغنک معنایله مترادفدر * ارژنک * سکون زاء معجه ونون و فتح را * مهمله ایله خیار
 معناسنه در که آزرنک و بادرنک دخی دیرلر * ارژنک * سکون زاء فارسی و فتح را * مهمله ایله
 نام دیودر کدافی مجمع الفرس * استرنک * سکون سین مهمله ونون و فتح تا * مثناة
 و زاء مهمله ایله به روح الصنم دید کلری کو کدر غایت مخدر در هر تقدیر جزوی تناول اولنسه
 وجوده خدرویرر خاصه سی چوقدر از جمله بر هیچ اولوب شکست اولمیاننی بر آدم
 یا ننه کو تورسه جمیع خلق ایچنده معزز و مکرم و موقر و محترم اولوب هر کس محبت ایدوب
 دایما دوات و عزتده اولور دیرلر هیئات و اسلوبی بعینه انسانه بکدر بتدیکی برده ارکی
 دیشسیله بر برینه قوللرین صا رمنش بتار ککینک صقلی و بیغی و ذکر اولور و دیشی سنک
 مه لری و صاچی و فرجی اولور ایاکسنک ده صاچلری کوک اولمق اوزن باشلری اشاغی و ایاقلری
 یوقارو بتوریدن یوقارو صاچی اولوب بو کرتان پیراخی کی پیراخی اولور علامتی بتدیکی
 برده ایجهلده التون کی ایشیلر واروب اطرافنه کل دوکوب صباح قویار لر روایت
 اولنور که قویار لدقه بر موخس صدا ظاهر اولور ذی روحدن ایشیدن هلاک اولور
 اکا بویه چاره بولمشلر که بر ایپی کتوروب بر او جنی صاپنه محکم بغلیوب بر او جنی بر کلبه
 بغلیوب ایراقدن ات قورلر اول کلب چکنه رک یرندن قویار و اول کلب صداسندن هلاک
 اولور اعلاسی چین و لا بنده اولور آنده صحیح الاعضا چقار حکیم اسدی * مثنوی * همان
 از کیا هان یابودرنک * شناسنده خواندورا استرنک * ازان هر که کندی فتادی زیای *
 چوایشان شدی بیروان هم مجای * پکاوان ازان چند کندند و برد * هران کاوکان کند بر جای
 مرد * پیراغنه عربیه سراج القطرب دیرلر کرچه روم دیارنده دخی اولور لکن صحیح الصورة
 بو لئزوم ایری اولور چین دیارنده اولانک قطعه سی کوچک و انسان کی جوارح و اعضاسی تمام
 اولور استاد عسجدی بیت هند چون دریای چین شد چین چودریا بار و * زین قبل روید
 چین بر شبه مردم استرنک * بعض روایتده استرنک شجر و قواق در دیمش شمس فخری معیار

جمالیه * استرنک درخت پبروح باشد که ثمره آن بر صورت آدمی باشد هر کسی که آنرا از بنج
بر کند در حال بپرد و آرا بپروح الصنم گویند بیت زفرط کرم خواستی تاد هند *
درختان ثمر مرد چون استرنک * واسترنک عقیق عورته دخی دیرلر کی افرنک کی سکون
فانون و فتح راء مهمله ایله بش معنایه کور اول کفره طائفه سندن فرنک دیدکاری
قومدرکه معربی افرنجدر حضرت مولانا قدس سره * مثنوی * ادهمی زارید و صد قطره
روان * که در افتادم بچلاد و عوان * تا نمیرد هیچ افرنکی چنین * هیچ ماخدرامبادا
اپچنین * ثانی فروز بیانی معناسنه استاد فرخی بیت خسرو پردل ستوده سیر * پادشا
زاده بزک افرنک * استاد عنصری بیت جهان خیره ماندز فرهنگ او * ازان پرزبالا
وافرنک او * ثالث زیبوزیت معناسنه منصور شیرازی بیت زخاکپای تودارد سر
فلاک افسر * زحسن زای تودارد عروس ملک افرنک * رابع حشمت و وقار معناسنه استاد
دقیقی بیت فره افرنک تو کیردین * منبر از خطبه تو آراید * خامس تخت پادشاهان که
اورنک دخی دیرلر کی افرنک کی سکون نون ایله ایکی معنایه در اول صویک مجراسی ایچون
طوپراقدن یا یوبیرالته قورلرکه عو ایچندن جاری اوله اکا کنک دیرلر ضم کافله وهنک
دخی دیرلر ثانی ولایت هند و مستانده بر ناحیه آدیدر کی انکشت سترک کی بیوک پرمق یعنی
باش پرمق سترک ضم زمین ایله بیوک دیکدر کی اورنک کی سکون و اوونون و فتح راء
مهمله ایله سکر معنایه کور اول پادشاهلرک تخنی نجیب الدین جرد پادقانی بیت زهی بهر
توسر کشته در جهان افسر * خهی زهر تو یا بسته بر زمین اورنک * شمس فخری بیت
خدیو ملک سایمان ملاذسیف و قلم * عزیز خلق جهان زیب افسر و اورنک * تخت شاه
اولدوغی جهنله معنای اصلیه سنده تخته دن اولوق لازم کل ندن اولورسه اولسون حکیم
فردوسی * مصرع * بر اورنک بنشست شیدا سب شاد * دیدوکی مراد تختدر ثانی عقل
ودانش معناسنه حکیم سنایی بیت ای گرفته دو عالم اندر عدل * بکمال صیانت
اورنک * ثالث فروز بیانی کمال انجیل بیت زهی زفر تو سر سبز چرخ مینارنک *
و مقدم تو سنیا هان گرفته صد اورنک * وله بیت خدایکان صدور جهان شهاب الدین
که ملک ز شکوه تو میبزد اورنک * رابع مکر و حیلله شیخ نظامی بیت چونوشابه دانست
اورنک شاه * بفعال همایون برآمد ز راه * خامس بمعنی شادی استعمال اولنور ز رانشت
بهرام بیت جهان آباد کشت و شاد و اورنک * زدادودین و ازخونی هوشنک * سادس
کلچر نام محبوبه نک عاشقی آدیدرکه بنام و مشهور کسنه ایدی خواجه حافظ بیت
اورنک کو کلچهر کونقش و ناومهر کو * حال من اندر عاشقی داد تمامی میز نم * سیابع
یعنی زندگانی که اکارنک و اورنک دخی دیرلر ثامن استعان طریقله آسمانه ده اورنک دیرلر
مولانا جامی بیت هفت رنگست زیر هفت اورنک * نیست بالاتر از سیاهی رنگ * فاضل
زوم کمال پاشا زاده مرحوم بوندی تختی تصرف خاص ایدوب اورنک ایچی نوعدربری مفردوری
لفظ مرکبدر او ایله رنگدن کداوک اصلی آب ایدی با واوه قلب اولنوب تخفیفامدی دخی
فخیه تبدیل اولندی ورنک معلوم ترکیب اولنوب اورنک اولدی نتم عنصرینک بو بیتندن

بویتمندن ظاهر در بیت رخس فرواوردنک را جای کشت * ستان زحسن وی ارای کشت
 حسن سیمادن اورنک ایله تعبیر ایتد کبری بیت مر قوم دن مفهوم در *اورنک* *فی*
 سکون واوونون وفتح زاء فارسیله بر مصالحت ایچون یراق کور مک معناسنه میر
 نظمی بیت بدل راندارم قراری دکر * براورنک شولا زم آمد سفر *اورنک* *فی*
 سکون واوونون وفتح شین معجه ایله اوزرینه اثواب سریان ایپه دیرلر واول ایپه دخی
 دیرلر که اول ایچنده بغلیوب اوزرینه بعض نسنه قورلر اکا اونک ورزه وورزه اونک
 دخی دیرلر کذا فی مجمع الفرس *اورنک* *فی* سکون واوایله طرف بالاو بانندی هوا که معربی
 او جدر کذا فی فرهنگ جهانگیری *اورنک* *فی* مع اللام * *اجل* *فی* سکون باء موحد وفتح جیمه
 نام پادشاه ولایت جاپلسا در کذا فی شرفنامه *اورنک* *فی* فتح جیمه شرفنامه ده ککر مک
 معناسنه که ارغ واروغ وروغ وورچک دخی دیرلر عربیه نع معناسنه و دخی اخر حیات
 عمر ووز معین و موعود معناسنه در مولانا عرفی بیت کل حیات من از بسکه هست پشمرده
 اجل نمیزند *اورنک* بر سرد ستار *اورنک* *فی* سکون خاء معجه وفتح کاف عجمیله غله
 سنبله سی و بعض فرهنگ داس معناسنه یعنی قاجق *اورنک* *فی* اردبیل *اورنک* *فی* مشهور شهر در
 مجمع الفرسه نوش الروانک جدی شاه فیروز بنا ابلش اما مؤید الفضلا ده اردبیل بن
 ار مین بن لطفی بن یونان بنا ایلدوکی مسطور در *اورنک* *فی* ارما *اورنک* *فی* بر شهرزاده نک نامی در که
فحاک *اورنک* *فی* و کرما *اورنک* *فی* نام یکی شهرزاده بی تعیین ابلشیدی هر کون یکی اوغلان کتور دلردی
 بونله تسلیم ایدرلر ایدی که بینی لرن چقاروب *فحاک* *اورنک* *فی* اموزی باشنده اولان مارلر غدا
 ایده لر بونلرایسه اول اوغلانلر ک برینی قتل ایدوب برینک یرینه برقیون بینی سنی آمخته
 ایدوب بر اوغلانی از ادا ایدوب کوه و بیابانلر قچور در لرایدی مرویدر که اگر ادطائفه سنک
 نسللری انلردندر *اورنک* *فی* ازکیل *اورنک* *فی* سکون زاو کسر کاف فارسیین ایله موشمله دیدکاری طاع
 یمشی در شاعر دیمشدر بیت مکیر از باغبان دهر بانمت ترنج و سبب * بخور در کوه ازکیل
 وری بی منت دونان *اورنک* *فی* ازمل *اورنک* *فی* سکون زاء معجه وفتح میله اوج معنایه در اول آواز
 ثانی بسیار ثالث همه معناسنه در مثال اول میر نظمی بیت بکوشم رسیدست ازدور
 ازمل * که آن دشت بوده بشیران محل * مثال ثانی وله بیت در آنجای ازمل سباع غیرین
 که بهر شکاری شده در کین * مثال ثالث وله بیت در آنجای کرده چوشیرو پانک
 شده ازمل صید را بی درنک *اورنک* *فی* استمیل *اورنک* *فی* سکون سین مهمله و کسر باء موحد بعد یای
 تحتانی ساکنه ایله آت اوغریسی در کدا *اورنک* *فی* اصنعی آت سیرقه ایتیک اوله کذا فی تحفة الاحباب
اورنک *فی* فتح سین مهمله ایله سازلق اوقی که انی حصیر ایدرلر *اورنک* *فی* اسیرل *اورنک* *فی* کسر سین مهمله
 و سکون یای تحتانی وفتح راء مهمله ایله پاره خرزیه یعنی قاون دلی کذا فی فرهنگ جهانگیری
اورنک *فی* استمیل *اورنک* *فی* سکون شین معجه وفتح باء فارسیله قره حویار که بالق قرنندن چقار
اورنک *فی* استمیل *اورنک* *فی* سکون شین معجه وفتح باء فارسیله بوی تخمی که عربیه حلبه دیرلر
 ضم حایله اما صحاح فرسه بولغت سکون سین مهمله و باء موحد ایله واقعدر حکیم شیرازی
 بیت سینهدا در هاجره کن ترنطول * زاب برهن و لعاب استمیل *اورنک* *فی* اغل و اغول و اغیل *اورنک* *فی*

هموده ده ذکر می مروز این آغیل معناسنه که ترکیه دخی اغیل دیور حضرت مولانا
قدس سره بیت غم نخورید هر شترده نبرد درین اغیل * زانکه بستند ما بر سر کوه بر شرف
و افروژل فی سکون فاضل زاء فارسیله تحریک و تقاضا که ترکیه قندرمق دیور اول
دخی دیور ابو المعانی بیت شود پیوسته کردون را شرار شعله آهی * غم افروژل است
در دل ناله و افغان سحر گاهی و افسوکل فی سکون فاضل سین مهمله ایله پهلو بجه دیکمیر
کذا فی وصیله المقاصد و اکلیل فی سکون کاف و کسر لامه لغت مشترکه در عربیله تاج
معناسنه ودخی منازل فردن بر منزله اسمیدر و اعشاب نو عندن بر اوت آدیدر اکلیل
الملك دیور و امیر العجل فی یعنی امیر المؤمنین و یعسوب المسلمین علی ابن ابی طالب کرم الله
وجهه و رضی الله عنه حضرت علی هنوز طفل ایکن شاه زبوران عسکر یله کلوب اوکنده
شهادت کلمه سنی نطق ایدوب ایمان کتور مکین امیر العجل لقبیله ملقب ایلد بلر کذا فی
الحمودی و اکال فی اکاک مرقوم معناسنه در و اند شمال فی سکون نون و شین معجه
و فتح دال مهمله و میله یعنی اند شمار مرقوم که صدای ظاهر و قرأت جهری دیکمیر *
و اندول فی سکون نون و ضم دال مهمله ایله زنگستانه بر کلمک و با خود بر چار شیک درت
کوشه سنه ایب بغلیوب و درت طرفن اغاج ایله کروپ یا دشا هاری ایچنه او تورب
خاص قوللری درت جانیندن قالدروب کوتور در لر کانه بو وضع توقیر و احترام اوله حکیم
اسدی بیت نشستن که ناز دارند و کام * دران بومش اندول خوانند نام و انکشتال
سکون نون و شین معجه و ضم کاف و فتح تاء مثناة ایله یعنی بیمار ناک یعنی دائما خسته
و علیل ابو العباسی بیت زخامان و مراتب بغربت افتادم * بماندم ابجانی برک و بار
انکشتال و انکل و انکول و انکیل فی اوچیده ایکی معنایه در اول ایلک که اکادو که کچور درل
انیرالدین احسنی کنی بیت اجزای ذات توچوم دست در زده * کوی که بر صفای قبا کوی
انکست * ثانی صحنی مکروه و اختلاطی ثقیل آدم ترکیه دخی انکل دیور لرحمی بیت
دل بغم کفتا که انکل و اشود * غم دلبره دوستداری می کند و اوژول فی سکون و اولوله
و ضم زاء فارسی و او معرفه یعنی افیرو لمرقوم و ایل اول فی سکون یانی تحتانی و فتح
لامه بر طاع اسمیدر و ایل اول فی اول کوز آیینک آدیدر که مارت مقبلیبدر زیر ابونکه
اون ابکی کونی شمس برج میزانه تحویل ایدوب روز و شب مساوی اولور و مع المیم *
بر پشم فی معروف ترکیه اییک عزیز حیر دیور سین مهمله ایله ده صحیح لغتیدر و
معناسینه بر نوع سازد در شاعر دیشدر بیت اربشم و عود و چنک و طنبور * در بر موی
با د زهره مزدور و ایشم فی اربشیدن مخفقد زودخی طام اییکه دیور لر کذا فی مجمع
الفرس و اجم فی فتح حمله بیسه شیر یعنی ارسلان یتاغی که مشه لکدر کذا فی الحمودی *
و اخکم فی سکون خاء معجه و فتح کاف ایله اللک و غربالک دایره سنی که قاضیق دیور میر
نظمی بیت بنادان بیزش قسمت سن معنی بوفلک غربالک بی اخکم بیسنی و ادرام فی سکون
دال و فتح راء مهملتین ایله فرهنک جهانگیرینه اکرم یاچی معناسنه در و الخیرم فی سکون
دال و فتح راء مهملتین ایله اگر میدر که ایر ایچنه دیکور ایکی پارچه کچه در حکیم نزاری

نزاری قهستانی بیت میان ریش پالان کرده دردم * بیگ ضربت هونیمه زد چو ادرم *
 در آدیم بی کسردال مهمله و سکون یا یله بمعنی روی وجه معناسنه و عربیة ایکی معنایه ده کورد
 اول روی زمین ثانی سختیان آدم طپراقدن خلق اولند و غیچون آدم نسیمه اولندی
 مشاعر بیت بادیمائی زسهیل نسیم * ساخته کیمخت زمین را ادرم بی شداد بن
 عادک جنت نامیله بنیاد ایتدو کی باغ ارمدرکه قرآن عظیم الشانده ذکر اولمشدر عربیة
 الف مکسور ایلده در شداد ظلمه عالمی خراب ایدوب جهان خلقنک ما لن آلوب بر باغچه
 یا پردی که اغاچلری التون و کش و پیراقلری زمرد و میوه لری لعل و یا قوت و اینجو
 وزمین مسک و عنبر علی هذا القیاس تمام اولدقده ایچنه کیروب او تور مق میسر اولدی
 قیودان ایچرو بر ایاق قودوغی کبی حضرت عزرائیل علیه السلام جانن قبض ایلدی
 نظیری نیشابوزی بیت پس از حصول مرادات اهل آن فاسد * مثل چوباع ارم کشت و حسرت
 شراد بی از ادرم بی سکون زائین معجتین ایله بر نوع غله در که لو بنیادنی دیر لکنانی فرهنگ
 جهانگیری بی از برم بی سکون زاء معجه و راء مهمله و فتح باء موخده ایله حفظ معناسنه در
 شیخ سعدی بیت اگر خود هفت سبع از برم خوانی * چو آشفتی الفابی تی ندانی *
 بی از م بی فتح زاء معجه ایله فرهنگ جهانگیریده بمعنی فرزند مسطور در بی استام بی
 سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله زر و سیم ایله دوزیش رخت و مجمع الفرسه آت
 اثوابدن نه اولور سه الفسز ستام دخی دیر لر شاه تا صر خسرو بیت بفرش واسب
 و استام و خزینه * چه افرازی چنین از فخر سیننه بی استیم بی سکون سین مهمله و کسور
 تاء مثناة بعد یای ساکنه ایله بمعنی آستین و مدوده ایله آستیم دخی دیر لر میر خسرو
 بیت خیز و پیش آرازان می خوشبوی * زود بکشای چنک را استیم * نسخه ابو حفص
 سعیدیده دهن ظروف یعنی طلوم اغزی معناسنه دیوب بیت مزبوری تمسک ایدمش
 و شمس فخری معینارده جراحت مندمل اولوب یعنی یاریلوب اراسنه ایریک قاله دیش
 و شرفنامه ده جراحتی صوغوق اوروب شیخ اتمک معناسنه مسطور در ولسان الشعرا ده
 جراحتدن سیلان ایدن ایریک معناسنه مر قومدر بی استام بی فتح سین معجه ایله حاجت
 قدری طعام که عزبیده قوت دیر لر قوتک صریح معناسی بو عبارت ایله بیان اولمشدر *
 وهو ما یقوم به بدن الانسان من الطعام بی استوم بی سکون سین معجه و ضم تاء مثناة
 لیله بورچاقدن اولان سپور که کامر فی المدوده بی استیم بی سکون سین معجه و کسرتاء
 مثناة لیله سین مهمله ایله اولان استیم معناسنه در جراحتده اولان ایریک معناسنه شمس
 فخری بیت بسکه پیوسته ریم ریزد خصم * کشت جسم عدوش چون استیم بی انام بی
 اصلی فامدر الف زائیده در انجق تحسین لفظ ایچون ایراد اولنور ایکی معنایه کلور اول
 لوز یعنی رنگ که مینا فام و لعل فام دیر لر ثانی بوج معناسنه که وام و اوام دخی دیر لر بی اقنوم بی
 سکون قاف و ضم نونته ایکی معنایه در اول اصل معناسنه که اقنوم عجم دیر لر اصل عجم دیک
 لوز نور یور فرهنگ فارسی اسمیدر که اصول لغاتی بیان ایدر ثانی یهود کتابی آدیدر که اوج
 کتابنر حکیم خاقانی معروف قصیده سنک بیت سه اقنوم و سه قرقر ابرهان * بکوم

مختصر شرح موفا فی ام ^ح حمیر نفس ^م متهم و حله در براد اندر که لاحق اولدوغی افعالده
هاء علامت ^ب و ارایسه النبی ثابت اولور رفته ام و آمده ام و خورده ام کبی هاء علامت
یوغیسه النبی ساقط اولور رفته و کفتم و خفتم کبی ابو المعانی بیت رفته ام در کوی جانان
لیک تنها نیستم * بود همراهم غم عشق و خیال روی یاری انجم بی سکون نون و فتح
حمله آخر کار و غیره مقابلی آغاز در شمس فخری بیت چون فلك چاه اوست بی آغاز *
چون قضا حکم اوست بی انجم * و قدم معناسنه مراد فی فرجام در شیخ عطار بیت زهر
چیزی که دارد کام ناکام * جدای بایت کشتن با انجم * کاهی اسم فاعل اولور آخره
ایرشدیری معناسنه مسعود سعد سلمان بیت صبور و صابر و کشتم مجیس بند ارچند *
زمانه دارم اندر بلای جان انجم * و کاهی امر استعمال اولور وله بیت ره انجم و دل
اندر خرمی دار * که روز خرمی این دیارست * ترکیه صوک و چغتایده سونک دیرل
مثلا صکره کی دیمکده سونکفی دیرل صبعه سیان ده بهرام شاه دلارام فراقنده بیت
گوردیک تون ایرور قرانقو منکا * بولسانی ایردی سونکفی او یقومنکا و انجیر آدم بی
بر نوع یشدر هند و ستانده اولور حنظله بکزر مدور و قرمزی اورته صندک بیاض نقطه سی
وارد بی اندام بی بش معنایه استعمال اولور اول حسن و جو دتعریفنده خوش اندام
دیرل بو معنا معروف و معلوم در شیخ سعدی بیت اندام تو خود حیرت چین است * دیگر
چکنی قبای اطلس * ثانی تناسب اعضا به دیرل شاعر دیمشدر * مصرع * کیرم که فلك جامه
دهد کواندام * ثالث اسلوب و روش معناسنه عبدالرزاق کاشی بیت سرکونه
با اندام کند بندگی تو * آرد بدن سرسه طلاق بشش اندام * رابع نظام حال معناسنه
حکیم سوزنی بیت چون سخن در نظر از لفظ تو اندام گرفت * بعدم با زر و دخصم تواندام
اندام * بومعنا ده فلانرا کاری با اندامست دیرل مراد فلانک ایشی انتظام اوزن در دیمک
اولور شمس فخری بیت همه اندام خصم چون بگرفت * تا چرا کار اوست با اندام
خامس آلت رجل و فرج نسوانه دیرل عبیدزاکانی بیت مناسب آیدار یکبار نهادی *
در اندام ترا اندام مایی * و فرهنگ جهان کپریده بوجه معایندن غیری فضای خانه
معناسنه ده مر ویدر بی انکام بی سکون نون و فتح کاف فارسیله بمعنی هنگام یعنی وقت
خلاق المعانی بیت همه ثابت قدم انکام کوشش * همه در وقت راحت لذت افزای *
بی انکشت دشنام بی شهادت پر معنی برکسنه برکسنه به خطاب و عتاب ایله که اول پر مغله
اشارت ایلدوکی مناسبله دیمشدر کذافی شرفنامه بی اوام بی فتح و اوایله ایکی معنایه در
اول بوج معناسنه که وامدخی دیرل کمال اسمعیل بیت تادرین شهر آمدم از بس اوام *
من زهی بفر و ختم کاشانه * وله بیت کردن همت زوام بندکان آزادکن * زانکه در شرط
کریمان نیست پذیرفته اوام * بومعنا به شمس فخری بیت کیست انکو سپهر میخواهد *
رفعت خاک در کفش باوام * ثانی بهمنارنک قام و وامدخی دیرل بی امام بی بودخی اوام
معناسنه در دیمشدر عربیله ایله و معناسنه در بی اهرم بی سکون ها و فتح ایهه ایله باشی
مدور بر اغا جدر که آنکله هر یسه دوکرل مولانا لسانی در شهر آشوب * رباعی * ای یلر

۱۱۸ یار هر یسه ز نداری غم خود * اندیشه نمکنی زیش و کم خود * خواهم که تو شب خواب کنی
 من تا روز * بر دیک هر یسه ات ز غم اهرم خود * مع الغون * ابان * فتح باء موحد ایله درت
 معنایه در اول بمعنی همیشه و ثانی غضب معناسنه بویکی معنایه ترتیب اوزن ابوالمعانی بیت
 بملک حسن ابان ای شاه خوبان * مکن عشاق را درم ابان * ثالث و حشت رابع اورتی کوز آید که
 رویار تشرین اول و اعجام بانامه دیر لر * ابان * سکون باء موحد و فتح دال مهمله ایله ایکی
 معنایه در اول بمعنی دودمان ثانی بمعنی سزاوار کذاقی قره ننگ جهانگیری و عریبه جمع بدند
 * ابراز دان * ابراز دو کلمش بهار اتر طعام اوزرینه دو کر لر و دان طرف معناسنه در
 * ابروستان * هوایوزی بوتون بولت اولق معناسنه در کذاقی مجمع الفرس * ابروکیان *
 فتح باء موحد و کاف اول و سکون راء مهمله و کسر کاف ثانیه تار عنکبوت معناسنه یعنی
 اورجک آغی استاد لطیفی بیت دلیلت چو ابر دست پوشان جو * نه سستیست همچون
 ابروکیان * ابرو دران * بر نوع لطیف حلوا ای خانکی در که غایت نرم و ترا و اور میر نظمی
 بیت نباشد ز حلوا ازان بهتری * که باشد ابرو دران سکری * ابروچن * سکون
 باء موحد و نون و فتح راء مهمله و جیمه بلا زک و خالخال معناسنه اما با شقه با شقه مراد
 اولند که دست ابرنچن و پای ابرنچن دیر لر * ابروکن * سکون باء موحد و ضم راء مهمله
 ایله بر آلت در آنکه قیل قوپار لر ترکیب چبستره دیر لر حکیم خاقانی بیت ابروکنی عنتر
 و سینه پزی سک * ای چویک پشت درودی کوپک رهداد * ابرناخون * سکون باء موحد
 و فتح نون و خاء معجه و واو معدوله ایله حصار و قلعه معناسنه در نونک بایه تقدیمیله دخی
 صحیح لغت در عنقریب ذکر اول نور انشاء الله تعالی بهرامی بیت زسوی هند کشادی هزار
 شهرستان * زسوی سند کرفتی هزار ابرناخون * ابرومان * ضم باء موحد و واو معروفه
 و فتح میله بشیمانی و تداوت معناسنه ابوالمعانی بیت مکن بید لا تراستم عاقبت * رود رونق
 حسن ابومان خوری * ابویان * بعض نسخه ده لغت مذکورک میمی پرینه یای تختانی
 واقع اولمش در کذاقی مجمع الفرس * پیون * سکون باء فارسی و ضم یای تختانی ایله
 افیون در الفسز پیون دخی دیر لر شاه ناصر خسرو بیت که حالست این که مد هوشند
 یکسر * که پنداری که خوردستند پیون * اچنکان * فتح جیم و کاف فارسیین و سکون
 نوله سرخس اعلی لندن بر قریه اسمیدر که تعریب ایدوب اخنقان دیر لر * اختر کاوان و اختر
 کاویان * کلاهما بمعنی علم کاویانی که درفش کاویان دخی دیر لر کاوه آهنک کز خنک
 قصیده قالدر دوعی علمدر حکیم خاقانی بیت کورابت بوالظفری بین * آن کاختر کاویان
 ندیدست * استاد دقیقی بیت ز روی توای سیر فراز کیان * برو فرخی اختر کاویان
 * اخیان * میمدوده ده ذکر میرورایدن آخیان مرقوم معناسنه در که قصر ایله ده
 استعمال ایند لر خلاق المعانی بیت چون میدهی مرا تو عطا های به کنزین * جز به کنزین
 چه آمد از اخیان شکر * اخیان * میمدوده ده ذکر میرورایدن آخیان مرقوم
 معناسنه در که اخیان دخی دیر لر شمس فخری بیت چون طبایع بیکد کر ضدند * زان
 سبب گفته اند اخیان * اخیان * جیم پرینه کاف عجمیله اخیان معناسنه در

محمد همکر بیت شنبه ام بمی و آز موده کزن طبع * با ستحاله دکر میشوند اخشیکان
و ادر فن یی فتح دال وفا و سکون راء مهملتین و نونله بر علتدر ایکی نوع اولور بری حاصل
اولان اخلاط فاسد دن تولد ایدر و بری قوت طبیعت خلط غلیظ سوداوی که دم ایله
مختلط و متغیر اولان اعضا دن دفع ایدوب ظاهری بنده ظهور ایدر اکا پر یون و اکریون
دخی دیر لر عربیه قوبادید کبری علتدر لسان هندیده راود دیر لر و ادیان وادیون یی
کلاهما بسکون الدال المهمله اول فتح یای تخناتی ثانی ضم ایله سموز و فربه سباع که برتی جانور در
کذا فی فرهنگ جهانگیری و اران یی فتح راء مهمله مشدده ایله برو لایت وسیعه اسمیدر که بر دع
و کجه و شمکور و بیلقان نام شهر لر یی مشتملدر اول و لایتله آذر با یجان ار اسندن نهر ار سن
جاریدر شرف شهر وه مجیر الدین بیلقانی همچونده دیمشدر * رباعی * شهری که به از هزار
اران باشد * کی لایق همچو تو کرا بجان باشد * سرمه چکنی که در صفا هان باشد * میل
تو بیلست که فراوان باشد * فرهنگ جهانگیری به تخفیف رایله آذر با یجانده بر جماعت آدیدر
حکیم حاقانی * مسبط * فتح اران نام را زیور زده ایام را * فتح عراق و شام را وقتی مهیاد استمه
و اربون یی سکون راء مهمله و ضم باء مو حله ایله بیع و شراذه ثمن متاع بیعدن مقدم
عقد بیع ایچون و بر یان بر مقدار آنچه یه دیر لر و دخی بین الناس واقع و جاری اولان معامله یه
دیر لر و اربان یی سکون راء مهمله و کسر باء مو حله و فتح یای تخناتیله اختیوت بالفی که
دو کله سمرور ابو المعانی بیت چنان فربه شود از خور دن چوب سر راهی * رقیب سخت
جان کویا که بوده اربان ماهی * اما فرهنگ جهانگیری به معنی ملح آن که میتک دخی دیر لر
عربییه جراد البحر و لسان هندیده جهینکه دیر لر و ارجن یی سکون راء مهمله و فتح
جمیله خرمن صاورد قلری پر مقلی اغاج که بیاد دیر لر ابو المعانی بیت حاصل عمر مرار باد داده
روز کار * کوییا در خرمنش دست اجل ارجن شده و ارجوان یی سکون راء مهمله و ضم
جمیله اوج مغنایه در اول هر ایک اول کوننه دیر لر ثانی خرئوب ثالث معرب ارغواندر
و ارجان یی سکون را و فتح دال مهملتین ایله اشکال قلاک و علم نجوم معناسنه در کذا فی
اذات الفضلا و ارجشیران یی بردار و اسمیدر که عربیه مرو دیر لر و ارجان یی سکون
را و فتح دال مهملتین و کاف عجمیله ایکی مغنایه در اول اشکال و اسرار نجوم دن بر نو عدو
عربی ارجاندر ثانی شیر از مضافا تندن بر موضع اسمیدر و دخی نواحی یزد ده بر قریه اسمیدر
و ارجن یی سکون را و فتح دال مهملتین ایله مد و ده مذکور اولان آردن معناسنه در
و عربیه شام نواحیستندن بر شهر قدیم اسمیدر منقولدر که منسکن حضرت یعقوب و چاه
حضرت یوسف علی نبینا و علیهما السلام انده واقعدر و ارجوان یی سکون راء مهمله ایله
طوائف ملوکدن آخر لر ی اولان ملک آدیدر ارجشیر با بکان اکا خدمت ایدردی آخر الامر
آنی قتل ایدوب برینه پادشاه اولدی حکیم فردوسی بیت و را خوانده اند ار دوان بزرگ *
که از میش بکستست چنگال کرک * و همدن و سستان پادشاه لر دن بر پادشاه نامی اولمقد فرودیدر
بو مغنایه خواجه سلمان بیت ارجشیر شیر دل اسکندر کینی سستان * افسر دار او تخت
از دوان بدرو ذکر در * حکیم اسدی بیت جهان مرده بر بکست از هر دوان * اگر ارجشیر است

است اگر اردوان در ارزان بی ایکی معنایه استعمال اولنور اول او جوز که عربیله زخیص
 دیر لر میر نظمی بیت عم جانان بجان ارزان ستانند * بمعنی تن دهند و جان ستانند *
 ثانی لایق معناسنه ولی دست بیاضی بیت جان اگر میطلبی اینک جان * بتوجان و تو
 بجان ارزانی در ارزان شدن بی او جوز اولق و لایق اولق در ارزان بی سکون راء مهمله
 و فتح زاء معجه ایله طاری در عربیله در ادیر لر ضم دالله در ارزان بی سکون زاء مهمله و فتح
 زاء فارسیله با دام کوهی نو عندن برا غاج آدیدر عیشی غایت آجی در معربی ارجن در
 بعض ادویه به ادخال ایدر لر و قابوغن یایه صار لر که توز و توز دیر لر و چو غندن عصا
 ایدر لر زیاده بکدر نتکم مهمنی دیشدر بیت دی محتسبی براه بکدشت * بردست گرفته
 چوب ارژن در ارزنیون بی سکون راء مهمله و نون و فتح زاء معجه و ضم یای تختانیله
 جمع الفرسه نام دختر پادشاه مغرب زمین که بهرام کورانی حیماله از دواچه کتور مشیدی
 اما فرهنک جهانگیریده سکون راء مهمله و زاء معجه و کسر یاء مثنا و ضم یای تختانیله
 ارزنیون مرویدر در ارزنین بی ارزن طاری و یای نسبت و آخرنده کی تون تأکید
 ایچوندر معنای ترکیبی طاری اتمکی در شاه ناصر خسرو بیت بر آشفته انداز تو ترکان
 چکوم * میان سکان در یکی ارزینست در ارزیدن بی مصدر در بر نسنه بر نسنه یه دکک
 و لایق اولق در ارزیندن بی متعدی ارزیدن در ارستن بی فتح را و تاء مثنا و سکون
 سین مهملتین ایله ایکی معنایه در اول مخفف آراستن ثانی فرهنک جهانگیریده بمعنی توانستن
 یعنی قادر اولق در ارستن بی سکون را و فتح سین مهملتین ایله بمعنی انجمن و محفل میر نظمی
 بیت بعیش و نوشی در کاشن بتازند * که مهر و یان دران ارسن بسازند در ارستن بی
 سکون راء مهمله و فتح مشین معجه ایله بولت یعنی ابردمشت قیچاق لغنی در ارطیون بی
 سکون را و طاء مهملتین و یای تختانیله ایکی معنایه در اول زیرک و دانا معناسنه ثانی
 بر حکیم حاذق اسمیدر کدافی ادات الفضیلا در ارغن بی سکون راء مهمله و فتح غین
 معجه ایله مخفف ارغنوندر که بر ساز در افلاطون اختراع و ایجاد ابلش حکیم خاقانی بیت
 اگر ناهید در هشر نکه چرخ * سراید شعر من بر ساز ارغن * وله بیت از جنک عم خلاص
 یعنی کتم زهر * کافغان بنایی خلق چوارغن بر آورم * و تند و نیز معناسنه ده کلور
 بو معنایه ارغون دخی دیر لر در ارغنون بی کفره یه مخصوص بر ساز دو کنیسه لرنده
 چال لر متعدد دایری و خرده ایچی پوش قامش کی اغاجلری زیر و بم اصولی اوزن وضع ایروب
 آردنده کوردکی بر نسنه ایشلر چکد بکه اندن حاصل اولان هوان اول اغاجلر موسیقار
 کبی صد اویر را کتر کنیسه لرنده یوم معیلرنده چال لر شیخ ابوسعید * رباعی * از سینه
 صدای ارغنون می آید * و زردیده بجای اشک خون می آید * در شام فراق ناله ام از دل
 تنک * لغشته بخون دل بزون می آید در ارغون بی سکون راء مهمله و ضم غین معجه ایله
 ایکی معنایه در اول بمعنی ارغنون ثانی تند و نیز معناسنه ارغن مرقوم ایله مترادف المعنی در
 حکیم قطران از موی بیت تراچه ناله کوس و چه ناله ارغن * برو زجنک چه باشی نشسته
 بر ارغونی * بو معنایه حکیم اسدی بیت چنان تاخت ارغون پولادسم * که در کنبند از کرد

شد ماه کم * و ترکستانده اتراکدن بر قومک آدیدر د ار غوان فی بر توع قرمزی
چچکدر اغاجده بترایری اغاجی اولور مظفر شاه بیت چون غرابست اینجهان بر من
از ان زلف غراب * ار غوان نارسست جسم زان بسان زعفران د ار غیدن فی سکون
راء مهمله و کسر غین معجه ایله تهور و غضب و خشم و تنیدی ایلک د ار مغان فی معروف
ره آورد معناسنه سوغات دخی دیر لر حکیم خاقانی بیت از سفر می آیم و در راه صید
افکنده ام * هست صید چرب پهلو کار مغان آورده ام * شیخ سعدی بیت چه ار مغانی
ازین به که دوستان آمد * تو خود بیا که دگر هیچ در نمی باید د ارمان فی سکون راء مهمله
و فتح میله پشیمان اولق و حسرت و رنج و مشقت معنارینه حکیم فردوسی بیت بارمان
واروند مردهتر * فراز آورد کونه کون سیم و زر د ارمانیدن فی ارمان مر قوم معنارینه
مصدر در رنجانیدن و حسرت بردن و پشیمانی خوردن کبی د ارمن فی سکون راء مهمله
ایله آذریا مجانده بر ولایت اسبندر خسرو شیرین ایله آنک طاغی یا بلا قنده عشرت و صحبت
ایدر لر دی شیخ نظامی بیت خاص کن این ملک جهان بر عموم * هم ملک ارمن وهم شاه
روم د ارمنین فی سکون راء مهمله ایله انارکوهی کذافی اختیارات بدیعی د ار مون فی
سکون راء مهمله ایله اجیره وقتندن مقدم و یربان اجرت و بیع و شراده علی الحساب
و یربان ثمن که از بون دخی دیر لر استاد لطیفی بیت منم درد ترا بادل خریدار * که ار مون
داده ام جان بهر بازار د ارمنین فی سکون راء مهمله و کسر میله کیقباد شاهک در دخی
اوغلنک آدیدر که کیکاوس شاهک کوچک قرند اسبندر د ارندان فی فتح راو دال مهملتین
و سکون نونله انکار معناسنه در حضرت پیر هرات خواجه عبدالله انصاری قدس سره
طبقات نام کتابده ذکر ایدر که * شیخ الاسلام گفت که آن پیشینه که وی گفت علم توبه
بود که آن را خاص و عام قبول کنند و دیگر علم توکل و معامله و محبت بود که خاص قبول
کنند و عام فرا آن نیارد و سه دیگر علم خصوص و حقیقت بودند برک خلق بودند ببرک طاقت و علم
و عقل خلق در نیافتند و بر اجمهور کردند و بر خاستند با نکار و ارندان د ارمن فی فتح راء مهمله
ایله درسک که عربینه مرفق دیر لر ابوالمغانی بیت بدستش کر کشد انجامز و عده کرده
مینباشد * چه خوش میز یابد او را تا ارن دستش حنا کرده د اروغ کردن فی ضم راء مهمله
ایله سیمک و سملک معنارینه د ار و ندیدن فی ضم راء مهمله و او مجهول و سکون نون
و کسر ذال اول ایله کاهل اولق مذایله ده جائز در د ارمن فی سکون راء مهمله و فتح و اولیله
صفر او ی طبیعت و صفر اغلبه سینه دیر لر د ار وین فی سکون راء مهمله و یای تحتانی
و کسر و او ایله مجمع الفر سده تجریه و امتحان معناسنه در د اران فی فتح زاء معجه ایله از ایله
فاندن مرکب کلمه در اندن معناسنه که عربینه منه دیر لر د ار دن فی سکون زاء فارسی
و فتح دال مهمله ایله آلج دید کبری طاع یشی و بعض فرهنکه طوشنجل معناسنه در
د ار از راه بردن فی بولدن چقار مق یعنی طریقتدن آذر مق حقیقتا و مجازا د ار از سر کردن فی
ایار مق و با شدن چقار مق معناده لغت اوله قریبدر د ار کان فی سکون زاء و فتح کاف
فار سین ایله غم و غصه معناسنه مذایله ده جائز در کما بر میر نظامی بیت زهجر و حسرت

احسرت دیدار جانان * ایس و همنشیم بود از کانی که از کن فی سکون زا و فتح کاف
فارسیین ایله بعض پنجره ایندکاری قفس که عربیله شعریه دیرلودخی رنسنه بی بیلوب
بلزتمک عربیله قجافل العارف دیرلر که از کهان و از کهن فی کلاهما بسکون الزا و فتح الکاف
الفارسیین ایله کاهل و بیکار و بطل اولق معناسنه از کین و از کین و از هن دخی دیرلر
مثال اول شمس فخری بیت ایام با کفایت او هست کم خرد * افلاک باجلالت او هست
از کهان * زراتشت بهرام بیت اشوکفت انکه می بینی روانش * بدی اندر جهان کار
از کهانش * مثال ثانی وله بیت تن از از کهن درد و زخ در ونست * ولی یک پایش
از آتش برو نست * شا کر بخاری بیت بدل برون مردی و شاطری ای مه * بوسه
دادن جان پدر بس از کهنی * استاد منوچهری بیت رخسار با اول اغر شبدیر با او کندرو
درد با او ار جل و محوم با او از کهن که از کین فی سکون زا و کسر کاف فارسیین ایله یعنی
از کهان مرقوم زاء معجه ایله ده مرویدر شاعر بیت جا نستادن غمزه جست و چاپک و خنجر
بدست * دیده از کین عاشق از لطف کردن یکنظر که از مان فی سکون زاء معجه ایله
یعنی ارمان مرقوم یعنی تحسرو و نأسف که از مان خوردن فی یعنی حسرت بردن و نأسف
خوردن که از مانیدن فی مصدر در تحسرو و نأسف چکمک معناسنه که از ندیدن فی فتح
زاء فارسی و سکون نون و کسر دال اول ایله یا پوده طاش و کر پیچ ار اسنه قونیلان با لحق
کذا فی المجمع که از نیان فی سکون زاء فارسی و فتح نون و یای تحتانی ایله وسیله المقاصد
صاحبی ضرب من الاخوان و هو نبت دیویا زمش پیادیه دیدکاری پیرا قبری بیاض اورته سی
صاری بر نوع چچکدر که از هن فی سکون زاء فاسی و فتح ها ایله یعنی از کهان مرقوم
که اسب افکن فی فی اول مرد دلاون دیرلر که دشمن آلاینه یا لکرات قویه حکیم فردوسی بیت
بر آشفست از ان پور اسفندیار * جوانی بد اسب افکن و نامدار که استان فی سکون سین
مهمله و فتح تاء مثناه ایله جای خواب و آرام که آستانه دخی دیرلر کذا فی فرهنگ جهانگیری
که استر بان فی قاطری نتکم اشقر بان دوه جیه دیدکاری که کشتیمان و باغبان قبیلندن
برتر کیدر که استین فی هم و دوده مذکور اولان استین معناسنه که یک دیمکدر قصر الفله
دخی چوق استمال اولمشدر از جمله حضرت مولانا قدس سره بیت جبرئیل رابر استین
نشته * پروبالش را بصد جامسته که اسکندان فی سکون سین مهمله و نون و فتح کافله
کاپدک قوغه سی که پری کیردیکی زدر کلیدان و کلیدان دخی دیرلر اسن فی فتح سین مهمله
ایله ایکی معنایه در اول جامه با زکونه یعنی اثوابی ترس کیمک ثانی نور سیده قاون سین معجه
ایله دخی مرویدر که استخوان فی سکون سین و ضم جاء معجتین و فتح وا ایله اشقون دیدکاری
الکفی او قدر عزیزه ریاس دیرلر نظیر شرتی اولور طبیعی باردویا بسدر احیات
صفر او یه بغایت نافدر که اشک شیرین فی سو نمکدن آغلق کر یه شادی دخی دیرلر
کذا فی مجمع الفرس بر کسنه ما یوس اینکن مرادی اولان نسنه بدیعی حاصل اولدقه
بوحالت واقع اولور ایه المعانی بیت شد میسر بعد نو میدی وصال آن صنم * اشک
شیرین شد از ان پس کر یه خوناب نما که اسن فی فتح سین معجه ایله ایکی معنایه کلور اول

جامه بازگونه ثانی خریزه نارسیده که کالک دخی دیر ل کذا فی فرهنگ اجها نکیری *
فی اطوارین فی سکون طا وفتح واوو کسراء مهملتین ایله دریای محیط جزیره لردن
برجزیره آدیدرکه انداجنه ساکن اولورا بوالعانی بیت ندارد هیچ الفت باکسی آن بند
سرشت اما * رود باجنیان ساکن شود در کوه اطوارین فی اغلن فی سکون غین معجه وفتح
لامله جنک وخصومه تحریص ایتمک و دخی تیمور شاهک اقر باسندن بر متعین بگزاده نک
نامیدر مولانا هاتنی بیت یمین سپه کردخان بزرک * زنیروی اغلن نژادان سترک *
فی افریمون فی بردار و در بندری یعنی تخمی وزهری یعنی چپکی و قصباتی یعنی اغاجی خرده
اولورا علاسی اقریطی ویا مقدسی اولاندر انطاقیه طاغنده اولانده مشهور در صرع
و تشجه نافع و منسهل سودا دروما لخواه غایت نفی وارد در مطبوخی استعمال اولنور
فی افریدن فی سکون فاویای تحتانی و کسردال مهمله اولی ایله جمع الفرسه شکفی
کردن و تعجب نمودن یعنی بر نسنه یه تعجب ایلمک کذا فی لغت المعتمره فی افراختن و افراشتن فی
کلاهما یعنی باند کردن یعنی یوکسک فالدرمق افراییدن و افراشتن دخی دیر ل شیخ سعدی
بیت چه میخواهی از طارم افراشتن * همینست بس از بهر بکف اشتن فی افراییدن فی
سکون فا و فتح راء مهمله و کسرت زاء معجه ایله یعنی افراختن لکن فرقلری بودر که افراختن
مصدری فعل ماضی بدن کور که افراخت در اما افراییدن فعل مضارع بدن کور که افرایدد
بوا یسه شاذ در زیرا اصل قاعده ماضی دن اولمقدری افر و ختن و افر و زیدن فی آتش
و چراغ یا فلق معنا سنه خواجه کمال بخندی بیت شبی کز آتش عشق تو جام سوختن
کید * چراغ دولتتم آن شب ز سر افر و ختن کید * بونوردخی آفت سابقه کبی بری ماضی بدن که
افروخت در بری مضارع بدن که افروزد در عربیده ایقا دو استعمال معنا لینه در جفتای لسانده
اور تا مک دیر ل فی افریدون فی فریدون دید کبری مشهور پادشاهد ز حکیم خاقانی بیت
دست آهنگر مرا چون مار سخا کی کشید * کخ افریدون چه سود اندر دل دانای من *
نظیری نیشابوری بیت کجاست کیوه کیلی و تاج افریدون * بکاست کاسه استبول و براح
ریحانی فی افریدن و افریدن فی کلاهما سکون فاویای تحتانی و کسرت زاء مهمله ثانی
قبل الیمانون زیاده سیله یعنی آفریدن فی افراییدن فی سکون فا و فتح زاء معجه ایله آرتیق
و آرتورمق هم لازم وهم متعدی استعمال اولنور اگرچه افراییدن متعدی اولور *
فی افروندن فی سکون فا و ضم زاء معجه ایله بودخی آرتیق معنا سنه در مصدر لازمیدن
فی افرویدن فی اکا متعدی اولور آرتورمق معنا سنه فی افروندن فی سکون فا و ضم
زاء فارسیله یعنی افکندن بر ارق معنا سنه کذا فی جمع الفرس فی افرویدن فی سکون
فا و ضم زاء معجه و کسرت لامله حریص ایلمک معنا سنه افرولا ییدن ده متعدی اولور
فی افرولیدن فی سکون فا و ضم زاء فارسی و کسرت لامله مجمع الفریسه بر نسنه قوپازموق
و عامه دن نسنه کیدرمک معنا سنه فی افرون فی سکون فا و ضم زاء معجه ایله آرتیق
زیاده معنا سنه حکیم انوری بیت همیشه تا بجهان در کی و افر و نیست * حسود جاه تو ک
باد و عبرت افرون باد فی افرون نان فی مایه خیر که اتمک ایچون خیر ایچنه قور ل ز افسان فی

في افسان في سکون فافتح سين مهمله ايله ايکي معنایه در اول باکو طاشدن اولسون
 دمور دن اولسون کاهی الفز حذف ایدوب فسان دیر لر بو محله سنکی مضاف ایدوب
 ایدوب سنک فسان دیر لر و کاهی فاسنی ده حذف ایدوب سان دیر لر محله ذکر اولنور
 انشاء الله تعالی حکیم خاقانی بیت رنده مرغ زند چون شودش کنده سیر * چرخ
 کند ساعتی از زحل افسان او في مختاری در صفت اسب بیت از کین عدو بر زمین زند سم
 تانعل چو خنجر کند بر افسان * ثانی یعنی افسانه یعنی حکایات بی فائده حکیم سنای بیت
 از نفس سخن کم جو در مجلس جان بازی * بر تارک بی نفسی فرموده دل افسانها * حکیم
 قطران ارموی بیت هزار و ده صفت از هفتخوان روپین دز * فرو شنیدم و خواندم
 من از هزار افسان في افسانه گفتن في حکایه سو بلك و بی فائده معوز متعدسی
 افسانیدن اولور في افسردن في سکون فاورا و ضم سین مهملتین ايله طوکق و صوغومق
 معناسنه في افسنتین في براوتد عربیده ما میثا ترکیه پلین دیر لر ولا پترو مده غایت
 اعلاسی اولغین طب کتابلرنده افسنتین رومی دیر لر اخراج بانم و سودایه نافعدر
 في افسوس داشتن في سکون فاء و ضم سین مهمله ايله مسخره یه المق معناسنه ابوالعانی
 بیت چون شود حال بیان سنکین دل * هر چه کفتم از غمش افسوس داشت في افسوس کردن في
 اوزی کوینک و ترجا حیف دیمک معناسنه وله بیت آنچه کرده غمزه خونی بجان *
 هر که دیده پردام افسوس کرد في افسون في سحر و مکر معناسنه حکیم انوری بیت
 از نهیب معده او هر شبی تلبا مداد * اهل شهرور و سیتا بر نان همین افسون کند * وحیله
 و قریب معناسنه صاحب گلشن راز بیت همه اقمنا نه و افسون بندست * بجان خواجه
 کاینهار پشچندست * و پلان و عقرب و سائر موذیلردن تعویذ ایچون اوقنان دعایه دیر لر
 عربیله تعویذ و چغتای لساننده اریاغ دیر لر میر علیشیر بیت زلفی سودا سید ابلاسین
 نوایی نکته سین * کیم جنون گفتاریدر یا خود ایلانینک اریاغی في افساردن في سکون
 فاوراء مهمله و فتح سین معجه ايله في افساریدن في سکون فاء و فتح سین و کسر راء مهمله
 ايله في افسردن في سکون فاوراء مهمله و ضم سین معجه ايله اوچیند ایکی معنایه در اول
 صفتق هر نه اولورنده کرك عصر معناسنه اولسون اوزم و غیره نسنه صفتق کی کرکسه
 ایکی قاتی نسنه اراسنک بر نسنه صفتق ثانی یا وه و فحشیات سو بلك معناسنه بیت
 في افسانندن في سکون فاونون و فتح سین معجه ايله صاحب و سلکک و نسیمک معنایه
 في افسانیدن في بودخی مذکور معنایه در في افسان في افسانندن لفظندن صیغه امر و وصف
 ترکیبی در و کاهی اسم فاعل اولور محمد قلی ساینم * قطعه * انکه دائم چو نیچه خوردشید *
 کتب جودش کند ز را افسانی * نیست در روز کاره مت او * قطره افسان صحاب نیسانی
 في افسین في سکون فاوکسر سین معجه ايله اکا بر مکرماندن برینک آدیدر حکیم سوزنی
 بیت ای مهمتر مندی از صاحب و از صابی * وی به مجوانمردی از حاتم و از افسین في افعی قربان في
 سکون فاء و راء و کسر عین مهملتین و قاف و فتح باء موحد ايله بمعنی کان کذافی الحمدی
 افسان في ایکی معنایه در اول ناله و زاری و فریاد معناسنه که فغان و اوغان دخی دیر لر

شیخ سعدی بیت بر آورد افغان که سلطان ببرد * جهان مانند نام پسندیده برد *
فکندن بر افاق حذف و اسقاط و طرح معنارینه استعمال اول نور فکندن دخی دیر لر
فلاطون فی ارسطن آلهی او غلیدر توحید و حکمیات ایله معروف و عقل و فنون ایله
موصوف ایدی اردشیر اول عصر نده دنیایه کلدی علومی سقراطین اخذ و تاندایدوب
وفاتندن صکره جانشینی اولوب اندن کوردیکی علومدن غیر چوق علوم و معارفه مالک
اولوب هر علمه صاحب ید طولایدی شاگرد لری ایکی طائفه ایدی برینه مشایخون
و برینه اشراقیون دیر لر اولقدر عقل و فراست و علم و کیاست صاحبی اولمش که بیلکی
هانده علم حکمتله بر کوب تصنیف ایدوب ایچنده او تور رایمش بر مریض و علیل کلدکده
ایله اول کویه اورر کویک صداسندن مرضن تشخیص ایدوب علاجن سو بلرایمش
افلاطون خمشین دیمکله مشهوردر افلاطون عبارتک معناسی صادق القول دیمکدر
لغت یونانیدر چوق تألیفاتی واردر ارغنون و اکثر ساز لرانک اختراعیدر فکندن افلاک شناسان
یعنی منجمان کدافی شرفنامه فکندان فی نجوم سیارات و ثوابته پرستش ایدن مخالف
ادیانن بر طائفه در ایضا منها لغت محمودیده ملائکه و ثوابت و سیارات و طایفه
بد مذهبان منقولدر فکندن فی فتح فاسکون نون ویای تحتانی و کسر دال مهمله ایله
یعنی خصومت کردن کدافی المجمع بو معنایی مؤید میر نظمی بیت بد سنش تیغ و پیرامن
بگردید * بعزم قتل او از جان افندی فکندن فی معروف اییون دخی دیر لر طالب آملی
* مصرع * مارا برات نشاء اییون داده اند فکندن فی سکون کاف فاسی و کسر
راء مهمله و ضم ای تحتانیله بر علتدر که ظهورینه ایکی سبب وارد بری خلط فاسد و بری
دخی قوت طبیعتدر و خلط فاسد ایکی گونه اولور بری رقیق و بری غلیظ قچن که سودا
دم ایله آمیخته اوله قوت طبیعت اول فاسد خلطی داخل بدنن منع و ظاهر بدنه دفع
ایدر اکا در فن و پر یون دخی دیر لر عربیده قویا و لحان هندیده راو دیر لر فکندن فی
سکون کاف و ضم سین مهمله ایله بر نوع فاخر سیاه جامه در کد سلاطین مهابت و شوکت
ایچون کیر لر ظهیر فاریانی بیت بر سم خدمتی اندرین جنیبت تو * فکندن دهر زر و زاطلس
وز شب اکسون * کدافی مجمع الفرس اما صحاح * نوعی از دیبا باشد بسیاهی زند * و شمس
قخری معیارده * اکسون جامه ایست مثل زینتی دیوب بویینی نظم ایش بیت سزده
در قدم دولت بیای انداز * زمانه در کشد از چرخ اطلس و اکسون * و قره نك جهان کیر به
دنیای سیاه رنگ که از غایت نفیس و قیمتدار باشد و اقدرد حضرت مولانا قدس سره بیت
اطلس و اکسون مجنون په سنست * پوست پوشد هر کد لیلی دوستست فکندن فی اکسون
سکون کاف و کسر لامله بر نوع کل نقشی کنخادر فکندان فی سکون کاف فارسی و فتح نوله
طاغ انکر نده و یا رالتونده واقع اولان اویولمش یره دیر لر میر نظمی بیت بسر ماره روانرا
وقت باران * شود جای مفرح غار و اکنان فکندن فی سکون کافله شمدی عربیده
الحاله هذه والان معناسنه در مولانا عرفی * مصرع * خم بجوش آمد بکوکه توبه اکنون
بشکنم * و الفسز کنون دخی دیر لر کسر کافله فکندن فی اکن فی فتح کافله هدودده مرور ایمن

ایدن آکن معناسنه در اگون سکون کافله ما ز ندران دیولندن بر دیو آذیدر کدرستی
 دریایه آتمشدر آخر کار رستم الند هلاک اولدی الزیدن سکون لام و کسر زاء معجه
 ایله هضم اتمک معناسنه در الفاختن و الفختن کلاهما بسکون اللام و الخاء المعجمه
 و فتح الفاء کار و کسب ایتیمک یعنی قرانق میر خسرو بیت آنکه مرادش درم الفاختن
 پیشه اوسوختن و ساختن * ابوشکور بیت اگر قارون منوی زالفختن مال * منوی در زیر
 پای خاک پامال الفندن تاء مثناة یرینه دال مهمله ایله بمعنی الفختن مرقوم الفندن سکون لام
 و فتح فابعه غین معجه ساکنه ایله بمعنی الفختن مرقوم مختاری بیت
 باسایش خلق بخشند جو دی * در الفندن نام خواهنده آزی الفندن خای معجه
 یرینه قافله دخی مرویدر شاه ناصر خسرو بیت تویی تمیز برالفندن ثواب مرا * اگر بدانی
 مزد و درایگان شهن الفجیدن سکون لام و نون و یای تحتانی و فتح فاء و کسر جیمه
 ذکر اولغان بش لغت معناسنه در ابوشکور بیت درستی عمل کر خواهی ای یار * زالفجیدن
 علمت ناچار * حکیم سنایی بیت باقناعت کش ار کشی غم ورنج * ورنه بکدر ز عقل
 و عشق الفنج الفندن فادن صکره نوله دخی معنای مرقومه مرویدر الفیدن
 فادن صکره یای تحتانیله دخی فرهنگ جهانگیر به مسطور در بوسکر لغت جمله اندوختن معناسنه
 استعمال اولنور حکیم ناصر خسرو بیت صورت علمی ترا خود باید الفیدن جهد * در تو
 ایزد آفریدست آنچه در کس نافرید الفندن فایرینه غین معجه ایله ده بعض فرهنگه
 معنای مذکور روایت اولمشدر الکن سکون لام و فتح کافله جرب زبان معناسنه
 حال بوکه عربیه الکن تکلمه عسرت چکنه دیرلر الوان خوردن بی ادبانه طعام
 یمک مثلاً طعامی کورد که بیقرار اولوب هر برندن عجله و مشتاب ایله آلوب یمک ابوالعانی
 در هجو بیت طفیل و کرسنه چشم و پر خوار * بالوان خوردنش خود را کشد زار الیدن
 کسر لام و سکون یای تحتانیله بلکلمک و سو بلر کن چاقاق معناسنه در الیدن سکون
 یر یای تحتانی و بردال مهمله زیاده ایله الیدن مرقوم معناسنه در الیزیدن سکون لام
 و زاء معجه و سکون یائین تحتانیین ایله بمعنی الیدن مرقوم امان اوج معنایه در
 نقان و مهلت و زهار معنایرینه عربیه مشترک لغتدر اوج معنایه ترتیب اوزن میر نظامی
 بیت چو بکدم طبل و سورا و امان زد * دلیران بی امان تیغ امان زد الجتن سکون
 یم و خاء معجه و فتح جیم و تاء مثناة ایله طمع و حرص ابلک معناسنه امیان سکون
 یم و فتح یای تحتانیله ایکی معنایه در یری کیسه و یری همیان در شاعر بیت از تمنای
 خاک آنحضرت * خاک کشته ادم امیانها انبا خون سکون نون و فتح باء موحد
 و خاء معجه و واو معدوله ایله قلعه و حصار معناسنه شمس فخری ضم خا و واو معدوله
 افلاطون وزنی اوزن نقل ایدوب بویی نظم ابلش بیت قلاع دولت آن پادشاه جم قدرت
 که هست بان چرخس کینه انبا خون انباردن سکون نون و راء مهمله و فتح باء موحد
 و ال مهمله ایله انباشتن سکون نون و شین معجه و فتح باء موحد و تاء مثناة ایله
 کلاهما بمعنی پر کردن یعنی طولدمق چقور یر اولسون غیری اولسون مولانا سعید هروی

بیت زانبا ستن چاه ز نخدانش بمشک * معلوم شد که دل برون نابد از ویر انباریدن
 و انباشتن بی کلاهما بمعنی شرکت یعنی اور تا قلق و اور تا ق اولق معناسنه بی انبان بی سکون
 نون و فتح باء موحد ایله طغر جق که دریدن ایدر لر مولانا هاتنی بیت مسافر که نانش
 در انبان بود * بروراه دشوار آسان بود بی انبودن بی سکون نون و ضم باء موحد ایله
 بمعنی چیدن یعنی دو شرمک مولانا محمود بن یمن * قطعه * باغبانی بنفشه می انبود
 گفتش ای چنگ بشت و جامه کبود * چه رسیدست از زمانه ترا * پیرنا کشته در شکستی
 زود * گفت پیران شکسته دهرند * در جوانی شکسته باید بود بی انبودن بی سکون
 نون و ضم باء موحد و فتح ذال معجه ایله اصل آفرینش یعنی اصل خلقت لواحد من الشعراء
 بیت بودنت در خاک باشد عاقبت * همچنان که خاک بود انبوذنت بی انبو سیدن بی
 سکون نون و ضم باء موحد و کسر سین مهمله ایله اعضا او یوشمق و نسنه چوریمک نعمه الله
 دو شرمک معناسنه دیش فرهنک جهانگیریده بمعنی بدید آمدن یعنی ظاهر اواق
 مسطور در بی انبون بی سکون نون و ضم باء موحد ایله بمعنی فراخ یعنی بول که عربیده و اسخ
 دیر لر میر نظمی بیت شمار روز عمر افزون بادا * فضای جاه و مال انبون بادا بی انبو سیدن بی
 سکون نون و ضم باء موحد و کسر یای اول و سکون ثانیه قو قلق معناسنه مصدر در
 عربیده استشمام دینلور فخر زر کر بیت از دست خیال روی تو وقت سحر * کلدسته
 وصل تو همی انبویم * مجازا قو قلق معناسنه کور حکیم سنایی بیت هر که مر عقل
 را اینبوید * از حد پیش همه نکت روید بی انجامیدن بی سکون نون و فتح جیم و کسر
 لامله پرایشه اقدام ایدنی کیر و طو تمق و رجا ایدن رجا دن رجوع ایتیمک و دخی دونمک و یور لبق
 معنای رینه دزم تعدیسی انجام ایدن کور بی انجامیدن بی سکون نون و فتح جیم و کسر مهمله
 ایشی آخر ایتیمک و بر شینک آخری اولق معناسنه هم لازم وهم متعدی اولور ابن شاه فور
 بیت از لعبت چینان باندام تری * وزر و دوسرو دغم انجام تری * لغت مسعودی ده
 غمی آخر ایتیمک معناسنه مخصوصدر بی انجامین بی معنی انجام آخرنده کی یا یای وصفیه
 و نون و صفیتن اظهار اچوند بی انجامیدن بی سکون نون اول و کسر ثانیه بمعنی انجامیدن
 مرقوم بی انجامیدن بی نون یرینه یای تحتانیله بمعنی اندیشه کردن میر نظمی بیت
 هر که از ذوق وصل می باید * از غم حسرتش نیجاید بی انجامیدن بی سکون نون و فتح جیم
 و خاء معجه ایله مجمع الفرسله بمعنی برجستن و فرهنک جهانگیریده چهره بور شمع که
 انجوختن دخی دیر لر بی انجامدن بی سکون نون و کسر جیم و فتح دالله معرب انکدان در که
 عنقریب ذکر اول نور انشاء الله تعالی بی انجامیدن بی سکون نون و سین مهمله و فتح
 جیم و کسر کافله کیر و دونمک و کیر و طو تمق معناسنه بی انجامیدن بی فتح جیم و کسر کافله انجامیدن
 مرقوم معناسنه بی انجامدن بی مجلس و مجمع معناسنه حکیم فردوسی بیت بشادی یکی
 انجامین بر شکفت * شهنشاه کینی زهازه گرفت بی انجامدن بی سکون نون و فتح جیم انجامیدن
 لفظن صیغه امر و اسم مصدر در انجامتمک معناسنه و دخی یارمق و طو غره مق معناسنه ده
 کور تکم مولانا کسائی بیت عصب کزده برون کن وز و زونج نورد * جکر بینجن و آبخ

و آنچه از و بسامان کن * زوج بوزن برنج موبار دیمکدری انجوختن و انجوفتن بی کلاهنا
 بسکون النون و ضم الجیم و فتح التاء المثناة اول سکون خاء معجه ثانی سکون فایله بمعنی
 انجختن مرقوم بی انجیدن بی سکون نون و بای تحتانی و کسر جمله اوج معنایه در اول جلمت
 معناسنه شیخ نظامی بیت علاج الرأس او انجیدن کوش * دم الاخوین او خون سیاوش
 ثانی طشره حکمک معناسنه وله بیت زمین خسته از خون انجیدکان * هولبسته از آه
 رنجیدکان * ثالث شرفنا مده ریزه ریزه ایتیک معناسنه مسطوردر بی انجین بی سکون
 نون و کسر جمله ریزه ریزه معناسنه مجود این بین بیت دایم آتش بود تهور آشوب *
 اگر انجیدن این بود پیوست بی انداختن بی آتمق معناسنه مولانا عرفی بیت ای متاع
 درد در بازار جان انداخته * کوه هر سو در حیب زیان انداخته بی اندادن بی سکون
 نون و فتح دالین مهملتین ایله ایکی معنایه در اول صوامق و کشفه و با قره یا لذز ایتیک ثانی
 طمع ایتیک معناسنه ابو المعانی بیت دلم بردی و قصد جان کردی * باندا دن روان بود
 بهر چیز بی انداییدن بی کسریای تحتانی اول و سکون ثانیه اندادن مرقوم معناسیله
 مترادفدر بی اندخسیدن بی سکون نون و خاء معجه و فتح دال و کسر سین مهملتین ایله بمعنی پناه
 گرفتن کذافی مجمع الفرص بی اندران بی سکون نون و فتح دال و راء مهملتین ایله براغاج
 صغیر که صمغ طرثوث دیر لر عربیده اشق و اشج دخی دیرل مقحسده جگر و دافع سنگ
 مثانه و صلابت طحال و وجع مفاصل و غرق النساء و صرعه نافع در کذافی البدیعی
 و لفظ مرکب استعمال اولند قده برنسنه نک ایچنده معناسنه اولور معنا و محسوسا *
 بی اندر خوردن بی لایق اولمق معناسنه که در خور لایق دیمکدر شاهدی منظومه سنه
 * مصرع * در خور ندر لایق وهم داخی سزاوار * استاد لطیفی بیت زینت از بهر زن
 بود که ببرد * جز فرثا کند نبود اندر خورد * فرثا کند زره آلتنه کیلن نکنده لوقفتا ندر
 بی اندرون بی ایچرو معناسنه درون دخی دیرل محسوساتدن اولان هر نسنه نک داخلنه
 اطلاق اولنور چغتای لساننده ایچکاری دیر لر سبعة سیانده بهرام شاه ختنی جاریه بی
 قتل ایتد که نصکره بد حال اولوب شیون ایتیک ایچون تنها مکان ایتدوکی محله دیر
 بیت ایچکاریدن ایشینی باغلادی نیز * یاندی اندا ظاهرا بنی رستخیز بی اندریمان بی
 سکون نون و فتح دال و کسر راء مهملتین ایله تور ایلردن بر میار ز نامیده که دوا زده رخ
 جمتکنه کرکین الله هلاک اولدی بی اندوختن بی قرانمق کسب معناسنه کمال بخندی
 بیت زشادی بر چه هم مردم چو ککندم بر سر تابه * کران خط دانه دلها چومور
 اندوختن کیرد بی اندودن بی اوج معنایه کلور اول صوامق یا لحق اولسون کرج
 اولسون کل اندود و کج اندود کبی کرکسه یا لذز اولسون زر اندود و سیم اندود کبی
 ثانی اندوختن مرقوم معناسنه ثالث احمد ابن اسمعیل مشکلاتده بمعنی نور دیدن
 و پیچیدن روایت ایش بی اندون بی سکون نون و ضم دال مهمله ایله اندودن لفظندن
 اختصار اولمشدر بی اندوهیدن بی غصه لنک و المناک اولمق معناسنه مصدر در
 بی اندوهکین و اندوهکن بی کلاهنا غصه لور اولمق دیمکدر اندوه غم و غصه در کین آکیندن

مخفف در اندوه ناک بودن مبالغه در تعبیر اول نور غایت غصه بود دیگر زی اندهان بی
سکون نون و ضم دالله جمع انده در الف و نون ادات جمع در شاعر بیت روز سه
چار انده تو داشت هر کسی * آن سوز بر طرف شد و آن اندهان بماند ز اندیدن بی
سکون نون و کسر دال مهمله ایله اوج معنایه در اول ظن و شک ایله سوز سو بلك ابوالمعانی
بیت صافی دل شود و ستار ادوستی بر صدق کن * راست کو کسر اسخن باطن زواندیدن مگو *
ثانی بمعنی اندودن خواجه سلمان بیت اگر حسن تو بکشاید نقاب از چهره دعوی را * بکل
رضوان در انداید در فردوس اعلی را * ثالث کاهل اولق معناسنه در ز اندیشیدن بی
سکون نون و یائین تحتانیین و کسر دال مهمله و شین معجه ایله فکر لنگ و تشویش لنگ
معناسنه مصدر در ز اندیشه کردن بی فکر ایتمک معناسنه در ز انظلیسون بی سکون
نون و فتح طا و کسر لام و ضم سین مهملتین ایله جمیع الفرسه قوس و قرح معناسنه در *
بی انکاردن و انکاریدن بی کلاه با بسکون النون و فتح الکاف الفارسی ظن و کان ابلک معناسنه
حضرت مولا ناقص سره بیت زشت باید دید انکارید خوب * زهر باید خورد انکارید
قند ز انکا شدن بی سکون نون و شین معجه و فتح کاف عجمیله بمعنی انکاریدن مرقوم یعنی
سزمتک ز انکبان بی سکون نون و ضم کاف فارسی و فتح باء موحد ایله ککنر دید کبری کو کدر
بردکنلو او تدر کوکی ساقزکی چیننه نور و تازه ایکن قنوغی صویاوب ینور ز انکبین بی سکون
نون و ضم کاف فارسیله بال که عربیده غسل و شهید یرل ز انکدان بی سکون نون و کسر
کاف و فتح دال مهمله ایله اوج معنایه در اول براغا جدر که صمغنه حلیمیت یرل بعض نسخه ده
قاصنی اولق اوزن معربی انجداندر بعض نسخه ده انکدان صمغنه آدیدر ز انکوان بی
دخی یرل استاد فلکی مشروانی بیت تا بمذاق انس و جان ندهد نارود جهان * نکمت کل
زانکدان لذت مل زامله * ثانی مؤید الفضلاده بمعنی نسناس که بر نوع حیواندر آدمه بکزر
یو لیلری یولندن آذر ردیو مردم فریب دخی یرل ثالث کاشان مضافاتندن بر قریه اسمیدر
انجدان دیمکله مشهور در ز انکسون بی سکون نون و کاف فارسی و ضم سین مهمله ایله
بر نوع بر قدر که الوان او لور هر تابنده بر رنگ کورینور ابوالمعانی بیت نیرت سر عدورا دارد
بکار باران * تیغت بچشم دشمن چون انکسون نماید ز انکشتان بی سکون نون و شین و ضم
کاف فارسیله بر مقلر که انکشت بر مقدر الف و نون ادات جمع در امام جمع وهم مفرد استعمال
اول نور ابوالمعانی بیت در انکشتان نکین عز و دولت * شاه چون خاتم جم کار فرما ز انکلیون بی
سکون نون و لام و فتح کاف فارسی و ضم یای تحتانیله اوج معنایه کور اول انجیل معناسنه
حکیم سنایی بیت تادم عیسی چلیپا کر شد اکنون بابلان * بهر انکلیون صفرا میدن بترسانی
شدند * حضرت مولا ناقص سره بیت او بیان میگردیا ایشان براز * سرانکلیون و ز ناز
و نماز * ثانی بر کتاب آدیدر که مانی نقاش تصویر لر واسلی و خطایی نقاش و انواع صنایع بدایع که
اختراع ایشیدید اول کتابه نقاش و خیر اول نشیدید امیر معزی بیت بطغرا بر کند صورت
بسان نقاش چیتستان * بد فتر بر کشد جدول بسان صحف انکلیون * رشید الدین
وطواط بیت ز نقشهای بدیع و ز شکلهای غریب * صحیفهای چمن شد و صحف انکلیون *

* حضرت عیسی علیه السلام و زنار و چلیپا ایله ذکر اولند قده مراد انجیلدرون نقش و نگار
 و رسم و صورت ذکر اولند بی محله مراد کتاب مرقومدر ثالث هفت رنگ بر نوع منقش دیبدر
 سینذوالفقار مشروانی بیت خسروامن که بمدح تونکار سخنم * رشک ارتنک شد و کار که
 انکلیون * مجودان یمن * قطعه * همیشه تا که بود کوز پشت سرگردان * ز رشک رفعت
 بهامت سپهر انکلیون * کسی که باتونه بر سمت مستقیم بود * خیمه قامت و سرکشته باد چون
 کردون انکیندن بی سکون نون ویای تحتانی و فتح کاف فارسی و کسر نون ثانی ایله بمعنی
 آکندن انکیمان بی سکون نون ویای تحتانی و کسر کاف فارسی و فتح باء موحد ایله بمعنی انکبان
 مرقوم و سزغله دیر لر اوتده خی دینلور انکیمون بی سکون نون ویای تحتانی و کسر کاف
 فارسی و ضم باء موحد ایله الوان حریر ایله طوقش بر لطیف فاشدر بو قلون کورینور و طراقل
 دیدکاری الاجه طوقش فاشدر انکیختن بی سکون نون ویای و خاء معجه و کسر کاف
 فارسیله درت معنایه کلور اول قویار مق معناسنه ابوالمعانی بیت چوناغبان فلک دید
 قامت خوبت * بدست رشک بر انکیخت سروها از باغ * ثانی بمعنی دور کردن شیخ سعدی
 بیت تلای مردان این مرزوبوم * بر انکیختم خاطر از شام و روم * ثالث پیدا کردن
 معناسنه خواجه کمال بخندی بیت در سجود آمد درود یوار پیش آن جمال * از تو در بتخانها
 هر صورتی کانکیختند * رابع بمعنی بر کشیدن ابوالمعانی بیت هر نیمه که کامه در سینه
 و اسم * انکیخته بیرون نبود فکرت خاطر انکیرین بی کسر کاف و زاء معجه ایله بمعنی
 انکیختن انکیمان بی کسر کاف فارسی و سکون یای تحتانی و فتح سین مهمله ایله بمعنی
 انکبان مرقوم انکیندن بی سکون نون ویای تحتانی و کسر کاف فارسی ایله بمعنی انکیختن
انکیمون بی سکون نون ویای اول و کسر کاف فارسی و ضم یای ثانیه بر قاج لون
 کوستر بر نوع حریر فاشدر انوییدن بی ضم نون و واو معروف و کسر یای تحتانی
 اولوسکون ثانیه ناله وزاری ایتمک یعنی ایتمک کذا فی المجمع انیران بی کسر نون
 و سکون یای تحتانی و فتح راء مهمله ایله ایکی معنایه در اول بر فرشته امیدر که جمیع امور
 نکاح اکامفوضدر و تدبیر امور و مصالح که روزانیرانده واقع اولور اکامتعلقدر ثانی هر ماه
 شمسینک اوتوزنجی کونی آدیدر اول کونک اثناب بچمک و کیمک و قرض و یرمک و آلق مناسبدر
 حکیم فردوسی بیت بخسته همیشه انیران تو * بشادی جوانان و پیران تو * شرف الدین
 شیرازی مؤلف تاریخ و صاف بیت سال بر هفتصد و ده از که هجرت شعر * گفته شد روز
 انیران زمه فروردین * ز راتشت بهرام * مثنوی * سفند از منماه رفته تمام * بروزی که
 خوانی انیران نام * درین روز زردشت پاکیزه دین * در آمد سوی حدایران زمین *
 کذا فی فرهنگ جهانگیری انیسان بی کسر نون و سکون یای تحتانی و فتح سین مهمله ایله
 مجمع الفریسه بمعنی مخالفت اما تحفة الاحبابده و معیار جمالیده دروغ و بیهوده معناسنه
 شمس فخری دیمشدر بیت نه در جودش بود هرگز تدونق * نه در قولش بود هرگز انیسان
 و سخن بمعنی معناسنه ابو مشکور بیت من انگاه سوکثر انیسان خورم * کرین شهر من رخت
 بنهون رم انیمون بی کسر نون و سکون یای تحتانی و ضم سین مهمله ایله بمعنی انیسان

مرقوم مولانا جامی بیت درد تو که پیوسته اندیش دل ماست * ای یار اینس از تو اینسون
زود * زبان یونانیده رازیانه رومی په دیر لر * اینن فی کسر نون و سکون یای تحتانیله
اول آواز حزیندر که مرض و علتدن و یا خود درد و المدن عارض اولان و جع و جع سببی ایله
ظاهر اولور ترکیده ابلدی دیر لر و دخی یایق طاشی که آنکله یاغ چیقار لر ممدوده ایله ده
مستعملدر فی اوارین فی فتح و او و کسر راء مهمله ایله فرهنگ جهانگیریده بد و زشت
معناسنه تنکم برارین خوب و نیکو معنا سنه در فی اواریدن فی سکون و او و فتح باء
موحده و کسر راء مهمله ایله یو تمق فرو بردن کبی عربیده کی بلع معنا سنه حکیم سنایی
* قطعه * نیست اندر نگار خانه کن * صورت و نقش مؤمن و کافر * زاننده در قعر
یحی الله * لانه کیست کفر و دین اوبار * استاد رود کی بیت پس بیو بارید ایشانرا
همه * نه شبانرا هست زنده نه رمه فی اوباشتن فی سکون و او و شین معجه و فتح با
و تا ایله اوج معنایه کلور اول یعنی اوباریدن حکیم اسدی بیت نه کی تو کاند رنگو
داشتن * مکافات داری جزا و باشتن * ثانی یعنی افکندن ثالث یعنی پر کردن صاحب
فرهنگ منظومه بیت هست اوباشتن چه افکندن * معنی دیگرش چه آکندن *
فی اوباشتن فی سکون و او و فتح باء موحده و کسر نون ایله امر غنق و او غنق معنالیینه
فی اوردیدن فی فتح و او و سکون را و کسر دال مهملتین ایله جنک کردن و جمله آوردن
معناسنه فی اورعجن و اورعجن فی کلاهما بسکون الو او و فتح الراء ابرعجن مرقوم معناسنه
با ایله و او اراسنه تبادل اولدوغی معلوم ارباب معارفدر فی اوردن فی سکون و او
ونون و فتح راء مهمله ایله یعنی انداختن فی اوردیدن فی سکون و او و نون ویای تحتانی
و فتح را و کسر دال مهملتین ایله ایکی معنایه در اول کاهل اولق و ایشه نکاسل ابلک ثانی
فرب دادن یعنی الدامق ابوشکور بیت زروز و اسپین آنکس خبر نیست * جزاوردیدنش
کار دکر نیست فی اوردیدن فی سکون و او ویای تحتانی و کسر راء مهمله ایله یعنی اوردیدن
و دخی تمک و کتور مک معنالیینه فی اوزنیدن فی سکون و او و نون و یا و فتح زاء معجه
و کسر دال ایله یعنی افکندن و انداختن کذا فی المجمع فی اوزنیدن فی سکون و او و نون
و ضم زاء فارسی و کسر لامه یعنی افر و لیدن مرقوم یعنی حریص اولق فی اوزن فی سکون
و او و فتح زاء معجه ایله بهادر و شجاع معناسنه که مرد اوزن و شیر اوزن دیر لر بهادر و شجاع
ارسلان دیمک اولور یعنی صفت استعمال اولنور قاعده فرس اوزن قیاس بودر که اوزندن
یعنی افکندن اوله که صیغه امره و صف ترکیبی اوله لکن حال بویه اولیوب خصوصه معنای مرقومه
استعمال اولنور فی اوزن فی سکون و او و فتح زاء فارسیله فرهنگ جهانگیریده ایکی
معنایه در اول یعنی انداختن منوچهری * قطعه * رسیدم من بدر کاهی که دولت * از و
خیزد چورمانی زمعدن * بدر کاه سپه سالار مشرق * سوار نیزه دار خنجر اوزن *
ثانی قتل معناسنه شاعر بیت مک رخصت بیورن خصم بد دل * نباشد فوت فرصت
کارعا قل فی اوسن فی سکون و او و فتح سین مهمله ایله وسیله المقاصد ده قصه معناسنه در
فی اوسون فی سکون و او و نون و ضم سین مهمله ایله افسون معناسنه در فی اوشاندن فی

۱۲۰ سکون واو و نون و فتح شین معجه ایله یعنی افشاندن مرقوم ۱۲۰ اوغان ۱۲۰ سکون واو و فتح
 غین معجه ایله ایکی معنایه در اول یعنی افغان ا بوالعانی * رباعی * ای شوخ جهان
 زدست نازت اوغان * زین شورش حسن جانیکد ازت اوغان * بکاظه نمیدار بدل
 صبر و قرار * اوغان ز عشوهای فتنه سازت اوغان * ثانی مرقوم آید راوغا نیان
 واوغانی دخی در لولاناها تفی بیت همه خیل اوغانی و بگذری * بفرمانبری و اطاعتگری
 ۱۲۰ اوغان ۱۲۰ سکون واو و فتح میله عمدان قریه لرندن بر قریه اشعیدر که اثیرالدین اومانی
 اول قریه دندر ۱۲۰ اوغان ۱۲۰ سکون واو و کسرون بعد ایای ساکنه ایله یعنی او با نیدن یعنی
 امر غنق ۱۲۰ اوغان ۱۲۰ فتح کافله یعنی افکندن ۱۲۰ اهران ۱۲۰ سکون ها و فتح راء مهمله ایله
 یعنی نیشه یعنی کسرو طاش قراچق کولنک حکیم زاری قهستانی بیت بگاہ ارکوی
 کندن دست دادی * نه اهران بایدی نه او ستادی ۱۲۰ اهرمن ۱۲۰ سکون ها و فتح راء مهمله
 ایله ۱۲۰ اهرمن ۱۲۰ بکسر الراء المهمله ۱۲۰ اهرمن ۱۲۰ بکسر الراء المهمله و سکون الیاء القحطانی
 جمله سی دیو معناسنه در که مدوده ایله دخی مرویدر لرحکیم فردوسی بیت برقت اهرمن را
 بافسون بست * چور نیزر و باره کی بر نشست * شیخ سعدی بیت دو کس بر حدیثی
 کارند کوش * ازان تابان اهرمن تاسروش * امیر معزی بیت مکرنا کدکین آورد بر عفر بت
 سیان * مکر در شب شبخون کرد بر مرغ اهرمن * دیگر مثال ثانی و ثالث حکیم فردوسی
 بیت چنان دان که هر تن اهرمن دست * همه خلق را اهرمن دشمنست ۱۲۰ اهرن ۱۲۰ سکون ها
 و فتح راء مهمله ایله ایکی معنایه در اول یعنی اهرمن مرقوم حکیم سوزنی بیت زیبا تر از پرست
 بیزم اندرون ولیک * در ز مگاه بازندانی ز اهرنش * ثانی نام داماد قیصر رومد که ساف
 گشتاسب ایدی حکیم فردوسی بیت باهرن سپردند پس دخترش * بدستوری مهربان
 مادرش * اسان هندیده سندان معناسنه در ۱۲۰ اهرن ۱۲۰ سکون ها و ضم راء مهمله و واو
 معروفه بر طیب یهودی نامیدر که هر علمه ماهر ایدی حکیم ناصر خسرو بیت از ره دانش
 بنکوش اهرن شو * زیر آن کاهرون بدانش اهرن شد * وله بیت اهرن با علم شد
 مستی جهان در * کر تو بیاموزی ای پسر تویی اهرن ۱۲۰ اهرن ۱۲۰ سکون ها و فتح راء معجه ایله نفت
 یاخی که عربیکه نفط دیر لر ۱۲۰ اهرن ۱۲۰ سکون ها و ضم راء معجه و واو معروفه فرهنک جهانگیریه
 یعنی اکنون مسطور در ۱۲۰ اهرن ۱۲۰ سکون ها و فتح واو ایله دزدنقب زن یعنی دیوار دچی
 خرسوز و مطلق نقب زن اسمیدر ۱۲۰ آیدون ۱۲۰ سکون یای تجمانی و ضم دال مهمله ایله
 اوج معنایه در اول فرهنک جهانگیریه یعنی اکنون شیخ نظامی بیت کرایدون فریدون
 که آیدمن * گرفتار کرد هم آیدون بمن * ثانی مجمع الفرسده یعنی همچنین حکیم فردوسی
 بیت کرایدون زمینو بر آید سروش * نباشد بدان مرد اورند و هوش * ثالث یعنی
 اینجا بومعنایه ذهاب اولمرا اندون کلمه سنی مقابله طوتمشدر که آنجا دیکدر بومعنایه مؤید
 شمس فخری بیت همیشه در حق صاحب هنرنیکوئی کن * که حد و باب تو پیوسته کرده است
 آیدون * حکیم ناصر خسرو بیت زان همی خواهی که باشی می خوری تا چون زمان
 هم زر عنانی که آیدون و گاه اندون کنی ۱۲۰ ایوان ۱۲۰ سکون یای تجمانیله رواق و طاق عالی

و طره خانه و کربالا و سایبان معنای رینه و دخی پادشاه دیوانخانه سنه دیر ل شمس فخری
بیت زبد سنگال بپرداخت قلعه و باره * بفرخیش بیاراست طارم و ایوان و مع الواف و
و ابرو و سکون باء موحد و ضم راء مهمله ایله قاش که عربیه حاجب دیر ل ایکی جانبی
مراد اولدقه ابروان دیر ل شاعر بیت ابروانست طاق ایوان جمال * آب روی حسن
خوبان ابرو و بیت و اخکلندو و سکون خاء معجه و فتح کاف و لامه چکشاشی که کشدن
ویا باقر دن ایدوب ایچنه خرده سنکریزه قور ل اطفال اللرنده اویتادوب صداسی
چقار شمس فخری بیت ظفر از رابنت دلشاد با شد * بسان طفلکان از اخکلندو
و اخکلندو و اخکلندوی مرقوم معناسنه در و اربو و سکون راء مهمله و ضم باء موحد
ایله ارمود در که اغماجنه اربود دیر ل شاعر دیمشدر بیت بر سر چشمه پای اربو دار *
لیس فی الدار غیره دیار و ازد شیر دارو و بر نغ دارو طیب اسیدر که ضرب مثل اولمشدر
و هر نغ علاج اولان کسنه یه ده دیر ل و آرس تو و فتح راء سکون سین مهملتین و ضم
تاء مثناة ایله پرستودید کبری گو چک قوشدر که قرفوج دیر ل ابو المعانی بیت بلی غره
شود خواجه بیلا خانه و ایوان * نمی بیند ارستولانه دارد بر سر خانه و ارسطو و
اسکندر ذوالقرنینک وزیر و حکیم کاردانی و استادی اسمی ایدی لغت یونانی در معناسی
کامل الفضائل دیمکدر و اربغاو و سکون راء مهمله و فتح غین معجه ایله ادات الفضلاده
دود یعنی ارمق حکیم سوزنی بیت زعشق دورخ چون ارغوانت بردورخم * زهر دودیه
ر وار غا و خون شد دست روان * سیف اسفر نکی بیت آنکه از عشوهای اوار غاو *
میدهد تشنه را فریب سراب و ازو و ضم زاء معجه ایله لفظ مرکبدر از ایله اودن که
الغی مخدوف در ضمیر منفصل غایبدر عربیه منه معناسنه ترکیب اندن دینلور خواجه
حافظ بیت حضور کرمی خواهی ازوغایب مشو حافظ * منی ماتاق من تهوی دع الدنيا
واهملها و اسو و ضم سین مهمله ایله یعنی سوی یعنی جانب حکیم سوزنی بیت خری که
گاه و جووی ز برك تاك و نکسک * مراغه کردن و غلتیدنش اسویاسو و اشبو و سکون
شین معجه و ضم باء موحد ایله فرهنگ جهانگیری معنی انکشت دان یعنی کومر قونیلان
طرف و محل که کومر لک دیر ل و اش تو و سکون شین معجه و ضم تاء مثناة ایله یعنی انکشتوانه
یعنی زهکیر کذافی فرهنگ جهانگیری و اشکو و سکون شین معجه و ضم کاف فارسیله
یعنی قصر عالی و خانه بالا و قبه بلند شیخ آذری بیت ای قبه بیت الحرمت عالم ششدر
وی ساء خاک درت ایوان نه اشکو و افسو و سکون فاو ضم سین مهمله ایله یعنی پیا
یعنی بروکل لغت پهلوی در و افسو و سکون فاو ضم شین معجه ایله معنای مرقومه در
و الاو و فتح لامه آتش لاودخی دیر ل مولانا طوسی * قطعه * ترا ای خواجه کرمیزم
نباشد * دم سرما که هنکام الاوست * سواد شعر طوسی ز اطلب کن * بسوزانش که
اوسر کین کاوست و انبرو و سکون نون و ضم باء موحد و راء مهمله ایله امروده دیر ل
میرنظمی بیت فرونا کدشته بکیر دکلو * چونایخته باشد هنوز انبرو و انجو و سکون
نون و ضم جمله یعنی انجوست مرقوم یعنی جزیره ابو المعانی بیت در شب هجران سرشک دبه ام

دیدم در یاشده * همچو آنچه جسم لاغر در میان آب ماند و اندر و بی سکون نون و فتح
دال و ضم راء مهملتین ایله ایکی معنایه در اول اندرون لفظن من مرخدر اول معناده مقرر
اولور ثانی آندم معناسنه نومعناده اندر ایله اودن مرکب لفظ اولور میرنظمی
بیت سینه از د اغها شده کلزار * نغمه زن اندر و دم چو هزار و اندو بی سکون
نون و ضم دال مهمله ایله یعنی اندرون حکیم فردوسی بیت ازان جایکه شد بانروی
شهر * که بردارد از روز شادیش بهر و اندرو بی سکون نون و فتح دال معجه و ضم
راء مهمله ایله باذر هر معناسنه در کدافی نسخه میرزا ابراهیم و انکشتو بی سکون نون
و شین معجه و ضم کاف فارسی و تاء مثناة ایله یعنی مالیده کدافی مؤید الفضلا و فرهنگ
جهانگیریده اتمکی خرده ایدوب اوزرینه ر و غن ساده و عسل قویوب نرم آتش اوزرینه
ال ایله اوغوب طعام ایدر لر اکا عقیسه دیر لر و اوسو بی سکون و او و ضم سین مهمله ایله
یعنی ماتم کدافی جمع الفرس نومعنایه ابوالمعانی بیت دل نمیده اند چکونه جان حالش کند
در فراق آن پری شام و سحر اوسو کند و او بی بوزن نو یک معناسنه و عربیده براد اندر یا خود
معناسنه مثلا فلان او فلان دیر لر و مع الهاء * اه بی ایکی معنایه در اول یعنی آه حکیم
سنایی بیت چون نیست قبولی بسوی درد شمارا * در ما تمی برکی باریک اهی کو * ثانی بر کله در
حسرت و افسوس محله دیر لر عضایری رازی بیت اه کز استیلائی نفس شالهنک * همچو
مثال نکست واپس رفتیم و ابره بی سکون باء موحد و فتح تاء مثناة و راء مهمله ایله بار کشل کنن
عمل مانده اولش دوه به دیر لر عواصی کنندی بیت بر کنار جوی بیتم رسته شد بادام و بید *
راست پنداری قطار استران ابره و ابرانه بی اصلی الف بموده ایله آبرانه در که لفظ مرکبدر
آب ایله رانه دن معنای ترکیب صوتی بولجی دیمک اولور و ابر کایاه بی مع الالف ذکر مروور
ایدن ابر کایا معناسند که بار عنکبوتدر وسیله المقاصد صاحبی ایله ایاسی آخرین هایلده نقل
ابلسر سایر فرهنگ کرده ابر کایا و ابر کایان مسطور در و ابر کوه بی فتح باء موحد و سکون
راء مهمله و ضم کافله عراق عجمه بر شهر آدیدر مزبور شهرک زمینی بر طاع انکنده واقع اولغله
اول طاغده ابر کوه و وور کوه و ووار کوه دخی دیر لر تعریف ایدوب ابر قوه دیدیلر حالیا مشهوری
ابر قوه در و ابر مرده بی فتح باء موحد ایله بردار و در صویه قوناسه سونکر کی صوتی کنندی
جذب ایدر کدافی مؤید الفضلا و ابره بی سکون باء موحد و فتح راء مهمله ایله قفتان و سایر
آستری اولان زسنه لرک یوزینه دیر لر الف بموده ایله ده مستعملدر طالب آملی بیت هم
بدستوری که باشد ابره فوق آستر * اطمس قدرت بود با لاپرند چرخ زیر * شیخ سعدی
بیت کند ابره پاکیزه تر از آستر * که این در بحا بست و آن در نظر * یا صدق یوزینه ده دیر لر
مولانا هاتقی بیت فکند آن کرد بالش زیر پاشه * که بودش ابره خورشید آستره * و بعض
فرهنگده اباییل قوشنده ده ابره دیر لر و ابره بی کسر باء موحد و سکون سین مهمله و فتح تاء
مثناة ایله شرفنامه ده باستوس معناسنه در موده ایله دخی مستعملدر میرنظمی بیت چو
خواهد زلف دلرا کرد بسته * ولی غمزه در انجا بود بسته و ابران بی سکون باء موحد و فتح کاف
وراء مهمله ایله شرفنامه ده احوال گذشته یازمق نوله انکان دخی دیر لر و ابر کایه بی سکون

باء موحد و فتح کاف فارسی و میله مدوده ده ذکر مرور آیدن آبکانه معنا سنه مذکور در
که ابله فی سکون با و فتح لام و اظهارها ایله ساده دل معنا سنه عربیله مشترک در میرنظمی
بیت نداند خویشتن آن ابله و کول * که کارش ناسزایا بود معقول فی ایله فی سکون
باء موحد و کسر لام و فتح یای تحتانیله یعنی برزگر اکنجی معنا سنه عربیله زراع و حرات
دیرل شاعر بیت هرکه مالش کرد اسراف احمق است * ایله بر خلق الطاف حق است
فی ابوزنه فی کنیت پوزینه یعنی میون کذا فی الحمودی فی اتاله فی فتح تاء مثناة و لامله
بولماج آشی میرنظمی بیت قناعت پیشکان راحت بیابند * اتاله خورده را دندان
نباید فی اجهره فی سکون جیم و فتح ها و راء مهمله ایله فرهنک جهان تکبیریده بردکنلو اوتدر
اثوابه یا پیشورد که حال ایله آیرلز هندی لسانند خچره دیرل فی انجسته فی سکون خاء
معجه و سین مهمله و فتح جیم و تاء مثناة ایله قیونک آلت استیکی که عربیله عتبه دیرل فحات
ثله ایله اعتاد لطیفی بیت خنک آن سنک بر در بسته باشد * که بالینش زدر انجسته
باشد * و جمع الفرسه از غوان چچکی اولق اوزن مسطوردر فی انجسه فی سکون خاء
معجه و فتح سین مهمله و میله اریه دن و قوری اوزمن ایند کبری شراب که عربیله نبیند
دیرل و سیندن مقدم میله فی انجسه فی دخی دیرل فی انجسته فی سکون خا و نون و فتح سین معجه
ایلله اخکندوی مر قوم معنا سنه در کذا فی جمع الفرس فی اخکر تفته فی حقیقتا یانوب قور
اولش آتسه دیرل اخکر اصلند قوردر تفته ایله قید مجاز احتمالی دفع ایچوندر نته کیم
بودیتک و اقدر بیت هوش آتش و اخکر تفته بوم * کیا هس همه زهر و باد سموم *
آتش سویند کدن صکره اخکر دینلسه جائز اولور مجازا اما تفته دینلد کدن صکره اول
احتمال قالمز فی اخکنده فی سکون خا و نون و فتح کاف و لامله آت قشاغیسی معنا سنه در
فی اخکوچه فی سکون خا معجه و ضم کاف و فتح جیم فارسیله دوکه که قفتان یقاسنه دکیلور
فی اخکوژنه فی ضم کاف و فتح زاء فارسیله ایله بودخی دوکه در یاقه ده اولسون غیره
اولسون فرید الدین خوارزمی بیت در دری فلك که مهرست * اخکوژنه کلاه او باد
فی اخکوزه و اخکوژنه فی کلاه با سکون الخاء المعجه اول بفتح زاء المعجه ثانی بالفارسی
اخکوچه مر قوم معنا سنه و دخی چلاهلر طوقود قلری بزى صادر قلری اغاج که عربیله منوال
دیرل و دخی خرماى خامه دینلور فی اخکونه فی ضم کاف و فتح نون ایلله ده اخکوچه معنا سنه در
عزالدین شروانی بیت میکشاید دیکرانای تکلف سینهاش * قفل دخمه میشو دمارا
چو آن اخکونه را فی انجسه فی کسر خاء معجه و سکون یای تحتانی و فتح سین مهمله ایله
حیوان سورسی او کجه کیدن کی و قیون قوی فی ارداله فی سکون را و فتح دال مهملتین ایله اون که
که عربیله دقیق و طحین دخی دیرل ابوالمعانی بیت عاجز و در مانده ام در دست چرخ بی امان
آسیای غم کند ارداله جسم ناتوان فی اردشیر خره فی ضم خاء معجه و فتح راء مشدده ایله بر عظیم
الککه نک اسمیدر که فارس و سیمکان و ترخان و شیراز و کازرون و کام فیروز واران اولکله لری ارا سنه
واقع رسم کرده اردشیردر بعضیلر دخی رسم کرده نمرود بن کنعان در دیرل فی ارده فی سکون
را و فتح دال مهملتین ایله ایکی معنایه در اول یعنی آسیاب ثانی لوان آسنه دیرل فی اردنه فی

در آرزو بی سکون راء مهمله و فتح زاء فارسی و نونله فارس ملکند بر صحرانك آدیدرکه شیرازه
 او تو فرسخ پدر تعریب ایدوب ارجنه دید پلر امیر المؤمنین علی رضی الله عنه و کرم الله وجهه
 اول صحرا ده سلمان فارسی حضرت ثریبی ارسلان پنجه سندن خلاص ایلمدی بر مشهور
 وقعه در استاد دیشدر بیت سوار ارژنه رامدح کوی و از دشمن * جوی مترس اگر پنجه زن
 چوشیر زمت بی ارزه بی سکون راء مهمله و فتح زاء معجه ایله بر نوع قطراندر صنوبر
 اغاجندن حاصل اولور صنوبر اغاجنه ارژ دید کاری سبیدن قطراننده دخی ارزه دیرل حکیم
 سوزنی بیت پنجه بکوش اندرا کندز تو مدوح * پنجه چه باشد که ارزه دیر دوار زیز *
 مجمع الفرسه نام سرودر بعض فرهنگه ایکی سندن غیری بر اغاجدر و فرهنگ جهانگیری
 کاهکل معناسنه درکه کاهکلره ارزه کر دیرلر و دخی هفت کشور دن کشور اول نامیدر
 بی ارغنه وارغنه بی کلاهما بسکون الراء المهمله و ضم الغین المعجمه تحفه الاحبابه مطلق خشمناک
 اما غیریده سباع خشمناک معناسنه در حکیم فردوسی بیت یکی نامه بنوشت نزدیک
 کید * چوشیری که ارغنه کرد در ضیید * حکیم اسدی * مثنوی * زره دار کردی همانکه زدرد
 درون آمد از کرد راهم نبرد * بکشتند با هم دو کرد سترک * که ارغنه بودند پیرسان کرک
 مجمع الفرسه بمعنی جنک آوردیوب بویینی متمسک اولش حکیم فردوسی بیت سوی رزم
 آمد چو ارغنه شیر * کندی ببازو سمندی بزیر * بویینه خشمناک معناسی ظاهر در زیر
 نشیر خشم و غضب ایله معروفدر بی ارمنه و ارمیده بی کلاهما بسکون الراء المهمله اولهما
 یفتح الیم و سکون النون تا نیمه با کسر الیم و سکون الیاء التختانی آرامیده و آرام دهنده
 معناسنه در حکیم سوزنی * قطعه * تابدان کند کان رسم پکره * خریما را ی غلام
 خربنده * که چو من در نشاط این سفرند * مانده از سفره نان ارمنه * میرنظمی هروی
 بیت زدل پنج هوس برچیده باید * چو مردان نفس خود ار میدهد باید بی اروانه بی سکون
 راء مهمله و فتح واو و نونله ایکی معنایه در اول دوه نك دیشی سننه دیرل مختاری بیت
 من بنده کروی سوی ره دارم * بی بختی و بیسراک و اروانه * ثانی بر نوع چچکدر خیری
 صحرائی دیرل اگر بخور اینسه لرنه مرتبه رایجه کرپه اولسه زائل ایدر کدافی فرهنگ جهانگیری
 بی ارویه بی سکون راء مهمله و کسر واو و فتح یای تحتانیله بر عظیم طاغ اتمیدر که قرق
 فرسخ علوی و اردر دیرل العهده علی الراوی بی اره بی فتح راء مشده ده ایله محقو که عربیده
 منشاردیرل کوچک اولسون بیوک اولسون تخفیف ایله دخی جائزدر میرنظمی در تعریف
 بسمه بیت نقطه بانگنه سراله * سین بود اره نخل کنه * مولا نا هاتنی بیت دم تیغرا
 زخمها کرده خود * بان زخمها اره فرق بود بی اریکه بی کسر راء مهمله و سکون یای
 تحتانی و فتح کافله تحت مزین و آراسته ابوالعانی بیت خلقه بکوش بنده او باشدش قلاک
 باعز و تحت و جاه اریکه نشین شود بی آزاده بی فتح زاء معجه و دال مهمله ایله مدوده
 ذکر میرو رایدن آزاده معنایه و کامل و بی عیب معناسنه وله بیت از سر پانیدست عیب
 آن سرو کلزار جمال * همچو او نخل آزاده هم زسته در جهان بی ازکان بی سکون زاء معجه و فتح
 کف و راء مهمله ایله بکوش احوالی یاد ایتیم و بکوش احوالی یازمق اپکان معناسنه کدافی

شرفنامه و اژده و فتح زاء فارسی و سکون نونله دیوار بنا مننه طاش اراسنه قونیلان
یا لوق آخرنه اولان ها مفعولینی ایجاب ایتمکین دیوان قونلد قد نصکره نسیمه اولمشدر
و اژنه وارینه و اول سکون ز او ثانی کسر زاء فارسیین ایله دکرمان طاشنی کسکین
ایتدکری دمور آت کدافی جمع الفرس و اژه و فتح زاء فارسیله کرج که آهک و کج
دخی دیر لر اما آهک کیدرک آلی به تخصیص اولندی عربیه کلس دیر لر کسر کافله
و اسما سه و فتح سینین مهملتین ایله کوشه و شمله بافق بعض فرهنکرده کپرویه بافق
و صکره کورنک معناسنه ده مسطور در عربیه دیوار تمل معناسنه در و اسب لاشه و
اول آت دیر لکه با بسی عربی و اناسی رومی و یا خود ترکی اوله اولقوله آت عربیه مسپارا خیل
دیر لر یعنی با بسی کجیل الاصل و اناسی مجهول النسل دیمک اولور ایکی طرفدن کجیلان
اولانه هدوده دیر لر ابوالمعانی بیت مردباشد هنر و میدان * نکند اسب لاشه کار اصیل
و اسبه و سکون سین و فتح باء موحد ایله بنلمکه ناقابل آت یعنی هنوز کامل اولمیش طای
وله بیت اسبه نا چارا کوشود در زیر * لیک باشد سوار اود لکیر و استانه و سکون
سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله جای خواب و آرام حضرت مولانا قدس سره بیت کوی
از توبه بسا زم خانه * در زمستان باشدم استانه و استه و سکون سین مهمله و فتح
تاء مثناة ایله استخوان خرما یعنی خرما چکردکی و دخی زرد الو و شفتالو و آلو امثالی
میدوه لک چکردکی که خسته دخی دیر لر و عربیه کسر سین ایله سکه دیر لر ابوالمثل بیت
نبا شد هیچ چیزی بی بهانه * رطب را استه دارد در میانه * کمال اسمعیل * قطعه * آنکه
اندر لحاف و چادر شب * نبود شب چواسته خرما * روز بینی مثال جوز برو * کشته
کمیخت خشک از سرما و اسغه و فتح سین مهمله و سکون غین معجه ایله یعنی آماده و مهیا که
بسغه دخی دیر لر مصدری اسغیدن کلور و اسغه و ضم سین و سکون فا و فتح دال
مهملتین ایله و اسفزه و ضم سین و سکون فا و فتح راء مهملتین ایله کلاهما یعنی هیزم
نیم سوخته کدافی جمع الفرس و استنکاه و سکون شین معجه و فتح تاء مثناة و نون
ساکنه ایله قدمگاه معناسنه ابوالمعانی بیت کرفهمد سخن آن خرما کشش عیب که او *
نکند فرق کاستان بحضور استنکاه و استوه و سکون شین معجه و ضم تاء مثناة و او معروف
و انطها رها یله غایت آجی را غا جدر و اشنوشه و سکون شین معجه اولی و فتح ثانیه و ضم
نونله بمعنی عطسه زدن یعنی اقسرمق استاد لطیفی بیت اگر اشنوشه صحت را مدار ست
مرا شیمت دوران نقطه دار ست و استه و فتح شین معجه و اخفاء ها یله بر او تدرک انکر لر
یعنی یا بچیلر بازوی بدر فته یه بغلور عربیه اشق دیر لر و اشیه و کسر شین معجه و سکون
یای محتانی و فتح هایله فرهنگ جهانگیریه شیهه اسب یعنی آت کشنه نی و اغشته و
هدوده ده ذکر مرور ایدن اغشته معناسنه کدافی هنک جهانگیری و افراخته و
افراختن لفظین اسم مفعولدر افراشته کی یوقارو قالقمش معناسنه آخرنه کی ها علامت
مفعولیتدر میر نظمی بیت علمهای زرین بر افراخته * صف جنکچو بان همی ساخته
و افراشته و بودخی افراخته کی در مصدری افراشتن کلور و افراه و سکون فا و فتح راء

راء مهمله وانظهارهايله زنده محبوسلايچون اولان طعام كذا في تحفة الاحباب في افرنجيه في
سكون فاونون وفتح راء مهمله وجم ايله بر شهر اسميدر كه بنا كرده نوش الرواندر مادر
عذرا آنده ساكن ايدي استناد عنصري بيت بافرنجيه افراطن نامدار * يكي پادشاهي
بدي كمار * رساله دستورده ملك زنگبارده برولايت نامي در فرهنگ زفانكو ياده بلاد
عريده وفتح بريك آيدراما حايبي بحالغرائب افرنجيه اطفال قور قوقايچون ايتد كاري
نسنه در كه چيدوس و شغوت و خرتايوز دخی ديرلر ديويازمش في افر وخته في
افروختن لفظندن اسم مفعولدر يانمش معنا سنه ميرنظمي بيت چوشمع رخس را
برافروخته * دل عاشقان اندر و سوخته في افروزنده في افروختن لفظندن اسم فاعلدر
ياقبي معناسنه مقدمه كتابده مضارعها زايله قلب اولندوغي تفصيل اولمشدر
في افروشته في مودوده ده ذكرى مرور ايدن آفروشته معناسنه حلواي خانكي ديمكدر
شاعر بيت بتازك مشربان دپكر بنا شد در جهان توشه * خوشاپالوده سكر خوشا
حلواي افروشته في افروخته في سكون فاونون وضم زاء فارسيله جمع الفرسيله معني انكيزنده
وتقاضا كننده و دور كردنده معناسنه مسطور در في افسانه في سكون فاونون سين مهمله
ونوله حكايه و بي فائده كلمات معناسنه خواجه حافظ بيت ده روزه مهر كردن افسانه است
وافسون * نيكي مجاي ياران فرصت شمار يارا * چغتاي لساننده چورچك ديرلر مير
عليشريت حليم حسني وصفين ايله مهلك انكاييم بولقاي * قاشيد اقصه يوسف
بر اويغو كيلتورور چورچك في افسرده في سكون فاورا وضم سين مهملتين ايله افسردن
لفظندن اسم مفعولدر طوكس معناسنه كاهي وصف تركيب اولوب دل افسرده ديرلر
ميرنظمي بيت هنر پرور از خوش آيد سخن * دل افسرد كانا باشد سخن في افسرده في
سكون فاورا مهمله وضم شين معجه ايله افسردن لفظندن اسم مفعولدر آخونده كي
ها مفعوليتن افاده ايدر صفتش معناسنه عربيده كي عصير كي في افشده في سكون فاونون
شين معجه وراء مهمله ايله صقندي عربيده كي عصان معناسنه ضم عين ايله ابوشعيب
بيت افشده خون دل از چشم او * ريخته پالادل مرثكان فرو في افشده في سكون
فاونون شين معجمه ونوله بخارا مضافا تندين برقيه اسميدر ديرلر كه شيخ ابو علي ابن سينا
اول قريده ده تولد ايشدر في افشه في سكون فاونون معجه ايله دكرمانده هنوز اون
لولامش بغدادي كه قرش اوله و باغوره دخی دينلوكي مرويدر رضی الدين نيشابوري
بيت كندم افشه كه معهود دست * كه بوديش ترره آوردم في افكانه في سكون فاونون كاف
فارسي ونون ايله انساندن ويا حيواندن مدت حمله تمام بلكه روح كلدن مادري شكمندن
دوشن جنين كه عربيده سقط دخی ديرلر كسر سين و قافله مير خسرو بيت فلك راسممش
از در خانه افتد * حوادت زاشكش افكانه افتد * حكيم سناني بيت مادرايام اگر چند
از فنا آبتن است * چرخ بهر عرا و افكانه كردست از فنا * حكيم خاقاني بيت مادر
محل كه افكانه كنده مهرش * چون شفق خون شده زهدان بحر اسان يابم * الفسن
فكانه دخی ديرلر ايقه في معروف نسنه در اكثرناك مطلوب و مرغوبی وقتارنده نافذ القول

تضعیف و محبوبی در لکن هزار آشنا بر دلبر بیوفادرساعربیت مرشد کانی کل از غنچه برون
می آید * صد هزار آنچه بریزند درختان بهار * چفتای لسانند یار ماغ دیرل
فرهاد نامه ده خاقان امریله وزیری ملک آرا فرهاد ایچون درت قصر بنا سنده بدل اتدو کی مال
تعبیرنده بیت چوسو زتابتی نهایت توکدی یار ماغ * نامل سنر بیچوک کیم طاغ وتوفراغ
یا اگر چه فی اذات شرطیه در ترکیده دخی استعمال اولنور فی الغده فی فتح لام و دال مهمله و سکون
غین معجه ایله بمعنی آمیخته یعنی قارشش کذا فی فرهنگ جهانگیری فی الغونه فی سکون لام
و ضم غین معجه و فتح نونله بمعنی فکر یعنی قرلق کذا لکونه دخی دیرل ابوالمعانی بیت چو حسن
عارضی حاصل که با الغونه باش یار * نیامد بر سر آن کاری که بی الغونه میگردد فی الغده فی
سکون لام و فتح فابعده غین معجه ساکنه ایله بمعنی اندوخته یعنی کسب کرده استاد لطیفی
بیت زدغ و هند کند خوب و خوش کن الغده * هر آنکه بیند گوید ترقیود غده فی الغده فی
سکون لام و فتح فابعده قاف ساکنه ایله بمعنی کسب کرده مصدری الفقدن کلور شمس
فخوری بیت ابواسحق شاهی کز جنابش * سلاطین عدل و داد الفقه باشد فی الغده فی
سکون لام و نون و فتح فایله بمعنی الفقه مرقوم یعنی اندوخته فی الفینه و الفیه فی کلاهما
بمکون اللام و کسر الفاء آلت رجل عربیده تشدید یای تحتانیله در حکیم سوزنی بیت
حکیم نوره را علی بدید آمد * که راحت از سر الفینه کلان بیند * وله بیت چو ازودر کندی
نوبت بهزاد آید * آنکه با سر پت او الفیه نا کاد آید فی الکنه فی سکون لام و ضم کاف
فارسیله بمعنی الغونه مرقوم فی الواه فی سکون لام ایله اکیر دید کاری بهار کوکیدر که
عربیده و ج دیرل فی اله فی فتح لامه عربیه مقل ارزق دید کاری دارودر استاد فلکی
شروانی بیت هست طراز یا سمن لاله لولو قرین * کرده لیش چو انکبین تعبیه در شکر اله
ممدوده ایله و لام مشده ایله دخی عقاب معناسنده در امان فی فتح میم و راء مهمله ایله
حساب و دفتر محاسبه که امار و اوار و اوان دخی دیرل امان کبر محاسبه جی دیمک اولور
استاد لیبی بیت اگر خواهی سپاهش را شمان * برون باید شد از حد امان فی آمنه فی فتح
میم و نونله بیع ایچون کومه لیش اودون ابنه دخی دیرل استاد لطیفی بیت دردم آلتو کردد کم
هردی هیزم هزار آمنه فی امه فی فتح میم و اخفاء ه ایله بمعنی دوات عربیه محیره دیرل مرکب
قویلان ظرف میرنظمی بیت خامه شکسته شد و کاغذ درشت * رنک گرفته امه
و بود ششت * ششت زشت دیمکر فی امیله فی کسر میم و سکون یای تحتانیله امیج که
ممدوده یا سز مسطور در فی انبارده فی سکون نون و فتح باء موحد و سکون راء مهمله
ایله بمعنی پر عربیه مملود دیرل و دخی و فرت مال و منال و کثرت اولاد و اتباء ایله خوشحال اولق
معناسنده در میرنظمی بیت شود انبارده بی شبهه شاکر * ز لطف حق بود هر چیزی صبر *
فی انباشته فی سکون نون و شین معجه و فتح باء موحد ایله بمعنی مملو بودیمکر وله بیت
سیم و زر چند آنکه بسیار داشته * در سراسور اخ نما ندانباشته فی انبانه فی سکون نون اول
و فتح ثانی و باء موحد ایله طغر جق که انبان دخی دیرل خواجه حافظ بیت که ای سالح
چهدر انبانه داری * بیادای بنه کردانه داری فی انبروه فی سکون نون و ضم باء موحد و راء

راء مهمله و اظهار هایلله ایکی معنایه در اول شتر ریخته موی که انبره دخی دیر لثانی یعنی شراب کش
 یعنی شراب چکبلی کذافی فرهنگ جهانگیری و انبره فی سکون نون و ضم باء موحد و فتح
 راء مهمله ایله شتر ریخته موی خصوصاً و حیوان ریخته موی عموماً یعنی توبی دو کلمش کذا
 فی الصحاح غوامی در صفت خزان بیت بر کنار آب یعنی چون به وسیب و انار * راست کوبند
 چون قطار اشتر اند انبره * عربیه اشکنبه معنا سنه فی انبسته فی سکون نون و سین مهمله
 و فتح باء موحد و تاء مثناة ایله طوکوب منعقد اولش نسنه مرکب و صو و قان اوغیری
 نسنه لشریاری بیت چون زخوناب نماید ست اثر در جگرم * خون انبسته همی ریزم
 لز چشم ترم فی انبسته فی سکون نون و فتح باء موحد و سین مهمله ایله مجمع الفرستاه یعنی
 انبسته مرقوم فی انبسته فی سکون نون و فتح باء موحد و لامله ترم هندی به دیر ل زبان
 هندیده انبلی دیر لظہیر فاریابی بیت کر عد و لافی زند تا با تو همچینی کند * عاقلان دانند
 موراز مار و شهد از انبسته * مسعود سعد سلمان بیت همچو عازور فنشان لفتح و سینه چون
 بپرزه * چون هلیله زردشان روی و ترش چون انبسته فی انبوه و انبه فی کلاهما بسکون
 النون و ضم الباء الموحده اوج معنایه کلور اول غلبه و جمعیت و کثرت معنا سنه آدمه
 و غیریده خلاق المعانی بیت انبوه کران و زشت و ناخوش * ماننده ابرمهر جانی *
 حضرت مولا ناقص ستره بیت با سپاهی همچو استان اسیر * انبه فیروز و صفدر ملک کبیر
 ثانی دیلمان مضافاتندن بر قصبه اسپدر که بر طاع اوز زنده واقعدر یا نندن شهرود نام
 بر صوا قار باغ و باغچه لری وافر اولغله بی نظیر شرابی اولور که مشهور آفا قدر تکم شاعر
 هیمشدر بیت کربنک خوری بنک قزل کوه بخور * و ربا ده خوری باده انبوه بخور *
 ثالث خانه و دیوار یقیلوب دو کلمه که دیر ل انبار کی فی انبره فی سکون نون و کسر باء موحد ایله
 طام اوز رینه اورتان چالی که طپراق دو کلمسون دیودیرک اوز رینه قویوب اوستنه طپراق
 قورل فی انجره فی سکون نون و کسر حمله اصرعان دیکنی دید کوری اوتدر فی انجمنگاه فی
 جمعیت یری انجمن ایله کا هندن مرکبدر که کاه زمانه مکان ارا سنه مشترک بر لغتدر جمعیت
 مکانیدن غیر جمعیت وقتی دخی دینلور جای عشرت و وقت صحبت معناسینه اولور فی انجوخه
 سکون نون و ضم حیم و فتح طاء معجه ایله شکن پوست که انسان در یسنده اولور انجوخه دخی
 دیر ل یعنی چهره ده و پیشانیه و سایر اعضاده اولان بور شتلق میر نظمی بیت چو
 ضعف پیری از رویش نموده * سراپا روی و پوست انجوخه بوده فی انجیده فی سکون
 نون و یای تحتانی و کسر حمله ایکی معنایه در اول کند نای کوهی ثانی ریزه ریزه معناسنه
 شیخ نظامی بیت زمین خسته از خون انجیدگان * هوا بسته از آه رنجیدگان فی انجره فی
 سکون نون و یای تحتانی و کسر حیم و فتح راء مهمله ایله سنور اخ کس ز نای و حلقه کون معناسنه
 حکیم سنایی بیت هر که شد کون پست بر خیره * نیز یابد ثواب از انجره * شمس فخری * قطعه
 اگر چه بد سگال آستانت * بغایت سخت چشم و خیره باشد * ولی چون بتکرد از انتقامش
 پیاوش خرزه در انجره باشد * و دخی یزد شهرندن درت فرسخ یرده واقع خراسان یولدا
 اولور بر چشمه نیک آدیور فی اندابه و انداوه فی کلاهما بسکون النون و فتح الدال للملتین

اول بفتح الباء الموحدة ثانی بالواو صوا جیلا لانی اولان ماله در که انکه دیوار صواستن هموار
ایدر لر حکیم سوزنی بیت باجه اندودن کس را بدوغ * خواست زمن عاریت اندابه
گیره انداچه بی سکون نون و فتح دلی مهمله و جیم فارسیله فرهنگ جهانگیریده بمعنی
اندیشه مسطوردر بی اندازه بی سکون نون و فتح دال مهمله و زاء معجه ایله الی معنایه در
اول قاش و کرپاس اوچمک ایچون استعمال اولنان زراعک بر نوعی ابوالعانی بیت خواجه
مخت شدم در بندراقلم عشق * کین متاع دردنی اندازه زانی آورده ام * ثانی رسم نقش
و تصویر که ترکیه اورنگ دیر لر شیخ نظامی بیت چواندازه ز چشم خویش کیرد * بر آهوی صد
آهوی پیش کیرد * ثالث مقدار و قیاس معناسنه حکیم سنایی بیت توهستی زن و مرد من پس
نخست * زمن باید اندازه فرهنگ جست * رابع بیانه و اوچک معناسنه خاتم کاشی
بیت یار رنجید ز بر مستی دوشت خاتم * باده بایست با اندازه خوری زور نبود * خامس
قوت و قدرت معناسنه شیخ نظامی بیت پر و مندر را یاهه زان شد کلید * کز اندازه
خوشتن در تو دید * سادس لایق و سزاوار معناسنه طالب آملی بیت طالب که مردمح
و ثنا خاصه اوساز * کین دینه با اندازه گوش دکرانست بی اندخسواده بی سکون نون
و خاء معجه و فتح داین و سین مهملات ایله بر شخصه و یا خود بر مکانه دیر لکه اکا پناه کتور یله
و حمایه اولنه یعنی طیانه جق و صغنه جق بر بی اندخوان بی سکون نون و دال مهمله موقوفه
و فتح خاء معجه و او معدوله ایله جای پناه و محل تحصن و حصار معناسنه استا دلیبی بیت
زخشم این کهن کرکژ کان * ندارم جز درت هیچ اندخوان بی اندخوان بی سکون نون و را
و فتح دال مهملتین و خاء معجه و او معدوله ایله بمعنی لایق و سزاوار بی اندرواه بی سکون
نون و را و فتح دال مهملتین و اظهار هایلله بمعنی آویخته اندروا و اندروای دخی دیر لر
ابوالعانی بیت کر شده در سر زلفت دل ما اندرواه * کار عشق بود چنین در دل ما نیست کناه
بی اندرونه بی سکون نون و فتح دال و ضم راء مهملتین ایله ایچروودخی چادر شب معناسنه
کلور بی اندمه بی سکون نون و فتح دال مهمله و میله غصه دیرینه و آلام کدشتهنی یاد
واحوال و ماجرای ماضیه بی ذکر و حکایه بلکه دیر لر مولانا کسائی بیت بهترین یاران
ز دیکان همه * نزدشان دارم همیشه اندمه بی اندوره و اندوشه بی کلاهما بسکون
النون و ضم الدال المهمله اول زاء معجه و زاء فارسیله ده مرویدر ثانی شین معجه ایله بنفشه در
هر نه رنگ اولور سه یعنی نور و بیاض و صاری و الاجه بعض نسخه ده اندوز دید کلری او تدر
بی اندوه بی سکون نون و ضم دال مهمله و اظهار هایلله غم و غصه و اندر بی اندوهه بی
فتح هاء اول ایله غم کدشته و الم رفته بی خاطره کتوزوب تذکراتمک ابوالعانی بیت ماجرای
کدشته یاد آمد * سخن دل شد دست اندوهه بی اندمه بی سکون نون و ضم دال مهمله و اظهار
هایله اندوه مر قوم کبیر حکیم اسدی بیت مده روز فرخ بروز نرند * ز بهر جهان دل
در انده میند بی اندیشه بی مطلق فکر در ایوا اولشون کم اولشون جوانی باطنیه دن قوه مفکرده
حاصل اولان حالت در کاهی و صفت ترکیبی ایدوب خیر اندیش و بد اندیش دیر لر و اندیشه مند
و اندیشه ناک دخی دینلور اعتمادی شد * قطعه * بارها با خود این قرار کنم * کدر و م ترک

ترك عشق یا رکن * باز انبیشه میکنم که اگر * نکم عاشقی چه کارکنم * انزه فی سکون
 نون و فتح زاء معجه ایله مرجک که منجو و نرسک دخی دیر لر عربینه اسمی دنددر
 فتحین ایله * انفک * سکون نون و غین معجه و فتح فاو دال مهمله ایله * انفک * فی سکون
 نون و فتح فاو قاف ساکنه ایله ایکی لغت * قال اولئس خالص العیار کشته دینلور ابوالمعانی
 بیت معبر زلف و خد کل چشم ز کس * شد از انفک کوی ساق و ساعد * میر نظمی بیت
 ز قدرت کرد او خلاق عالم * ز انفک سر پایا شکل آدم * انقله فی سکون نون و فتح قاف
 و لامه جدوار دیدکاری کو کرد که ماه پروین دخی دیر لر بعض نسخه ده بو اسمی مغرب زمینده
 حاصل اولانه تخمبیس اتمشار * انکارده فی سکون نون و واء و فتح کاف عجمی و دال
 مهملین ایله معنی افسانه یعنی حکایه و مثل حکیم سنایی بیت بانک برداشتم از غایت
 دلتنکی عشق * کفتم ای عشوه فروشنده انکارده خمر * انکارده فی سکون نون و فتح کاف
 فارسی و واء مهمله ایله جریده دفتر حساب معناسنه و دخی نامه اعمال معناسنه استدلطفی
 بیت زان پیش که پیشی آیت آنر وزیر از هول * بد بنشین و تن اندرده وانکن به پیش آر
 مشرفنامه ده معنی انکارش یعنی افسانه و سرکدشت و احوال ماضیه بی سوی این آدمه انکان کوی
 دیر لر بو معنایی مؤید شمس فخری بیت هر کجا جمعی بود ز شهان * همه از وی گفتند
 انکان * زبان هندیده آتش قورینه انکان دیر لر * انکارده فی سکون نون و فتح کاف و زاء
 فارسیین ایله بزطو و قود قوری طراخی قود قوری اغاج که عربیه دغه دیر لر * انکارده فی سکون
 نون و فتح کاف فارسی و مهمله جمع الفرسه یعنی هنگامه کمال اسمعیل بیت انکارده ایست
 کرم ز شکر عواطف * هر کوی بر زنی که من انجا فراسم * انکارده فی فتح کاف فارسی
 و اظهار هائیه مدوده ده مذکور اولان آنکاره معناسنه در * انکیینه فی سکون نون
 و ضم کاف فارسی و کسر باء و موحد و سکون یای تحتانی و فتح نونه طتلو پستل که او زوم
 مشیره سندن ایدر لر و ذخی بال ایله بشمش حلوا در و امثالی اولغره دینلور * انکرده فی
 سکون نون و واء مهمله و فتح کاف فارسیله صیدنه ابی ریحانده او زم دانه سنه دیر لر
 * انکرده فی سکون نون و فتح کاف فارسیین ایله انکرده مرقوم معناسنه که قاصی در حکیم
 نوری * قطعه * بنده * شا کرد خوار زمیست شیطان هیکی * کانچنان هیکلنه در کوه
 و نه در هامون کنند * بکدم از خالی شود خلقش که زهرش بادو مار * راست چون دیوی بود
 کش انکرده در کون کنند * انبیشه فی سکون نون و و شین معجه و فتح کاف و باء فارسیین
 ایله جد و سعی و کوشش ایله کار کردار اولانه دیر لر استاد درودکی بیت در راه نشا بود دهی
 دیدم بس خوب * انکشیه اورانه عدد بود نه مره * انکشتوانه فی سکون نون و ضم
 کاف فارسی و تاء مثناة و فتح و او و و شین معجه ایله زهکی معناسنه در که پرماغه نسبتله
 تسمیه اولمشدرا ابوالمعانی در هجو یکی بیت چو کوشش بکدراند کردن کیر * شود از لعل
 سرخ انکشتوانه * انکشتنه فی سکون نون و و شین و تاء مثناة و ضم کاف فارسی و فتح
 نونه در زبار بر مغزیه قود قوری یو کسوک معناسنه ابوالمعانی * قطعه * برم زوی
 بیامد آن پری رو * که چاه دوخته بودم همانا * بکفتا این دریده جامه ام دوز * بکفتی

دست و بر چشم جانا * ولی انکشته در کف ندارم * برهنه کشته و گفتا که حالا * مگر اکنون
از کون میگویم * کنی انکشته انکشتنت را * انکشته بی سکون نون و شین معجه و ضم
کاف و فتح تاء مثناة ایله خرمین صاورد قلمی پرمق کبی آلت که ترکیده بیبا و عربیده مدردیر لر
کسر میله مولانا کسای بییت از کراز و نش و انکشته بهمان و فلان * با نبر زین و دوسوی
ور کاب و کبری * انکله و انکوله و انکیله بی کلام بسکون النون اول و ثانی بضم الکاف الفارسی
و ثالث کسر ایله اوچی دخی ایکی معنایه استعمال اولنور اول دوکه کچه جک ایلک معناسنه
مسعود سعد سلمان * قطعه * من دریده جیب و اندر کردن آن سیمین * دستها افکنده
در هم همچو کوی و انکله * چون قدح کبری در ایوان آسمان خواند ترا * مشتری بر بسته
زلف و بر کشاده انکله * احیاناً بعض شعر ادوکه معناسنه ده استعمال ایشلر اثر الدین
اخسیکنی بییت هر آن انکیله زرین که چرخ از اختران سازد * لباس عمر او را بر کربان زمان
زیند * و کلاه و قاق دپه سنده اولان دوکه یه ده دیر لر شاعر بییت افلاک چیست خاسته
کرد سیاه اوست * خورشید چیست انکله بر کلاه اوست * ثانی صحبئی مکروه و جسمی ثقیل
کرا نجان آدمه دیر لر خصوصاً بزم دلبرده ترکیده انکل دیر لر شرف شفرده بییت ای هجر
کران انکله وقت سفر تست * وی صبر هزیمت شده وقت ظفر آمد * انکیشته بی سکون
نون و یای تحتانی و شین معجه و کسر کاف و فتح تاء مثناه ایله بزرگی و وقار و حشمت و دخی یعنی برزگر
یعنی اکبری حارث معناسنه * انکیشته بی سکون نون و یای تحتانی و کسر کاف و فتح شین
معجه ایله یعنی آهسته ایوا المعانی بییت ای صبا انکیشر و در کوی جانان صبحدم * از پریشان
کرده زلف از خواب بیدار شرنکی * نوشته بی ضم نون و واو معروف و فتح شین معجه ایله
یدی معنایه کلور اول خرمی و خروشی و نیک حالی معناسنه حکیم فردوسی بییت بد و کف
پیران که ای شهر یار * نوشته بزی تا بود روز کار * ثانی نیکبخت وله بییت بد و کف شهاها
انوشه بدی * ز تو دور دست همیشه بدی * ثالث ظعن طریقیله آفرین دیک معناسنه
فریدونک اوغلاری ایرج سلم و تون دیدوکی محله حکیم فردوسی بییت انوشه که کردید کوهز
دید * دره از شما خور بیدینسان سزید * رابع رساله حسین و نانی ده یعنی طوبی و خنکار کیده
نه موطلو دید کلریدر وله بییت فروغست جسم و روزا خرد * انوشه کسی کو خرد پور د
حکیم اسدی بییت انوشه کنی کونکو نام مرد * چوزی در بشد نام نیکو ببرد * خامس
شرا به دیر لر متوجهری بییت انوشه خور طرب کن جا و دان زی * درم ده دوست خوان
دشمن پراکن * سادس نام عمه شاپور در سابع هر یاد شاه نوجوانه دیر لر یعنی نور سیده
و خرده سال اوله بی معنی استعان طریقیله اولمق خاطره لایح اولور * انوه بی سکون نون
و فتح و او ایله فرهنگ جهانگیریده یعنی امید کرد مسطور در * انیشه بی کسر نون و سکون
یای تحتانی و فتح سین مهمله ایله موید الفضلاده منعقد اولمش قان و غیره ادا ت الفضلاده
یاء موحده ایله مند کور اولان انبسه و انبسته معنایله مترادف در * انیشه و ایشه بی اولها
بکسر النون و سکون الیاء تحتانی و ثانیها بسکون الیاء تحتانی و کلاهما به فتح الشین المعجه
یعنی جاسوس شهیدی می بییت در کوی تو چو ایشه همی کردی نکاه * دزدیده تا مکرمت به پیغم

به بیتم بیام بر * و پیشه و چنگل معنا لینده کاور کذا فی فرهنگ جهانگیری * اواره فی فتح
 و او و زاء مهمله ایله اوج معنایه در اول دیوان حکومت معنا سنه شهیدی فی بیت همی
 فرونی جوید اول از افلاک * که تو بطالع میمون دران نهادی پای * ثانی دفتر حساب که
 دیوانک پراکنده حسابی اکا قید اول نور حکیم فردوسی بیت دو صد برج پر طوق بان همه
 که بدنامشان در آوان همه * یوم معنایه قریب احکام که دیوان صدر او و رشمی فخری بیت
 شهینشاهی که اندر شرق تا غرب * بنام او نهاد اعیان او ان * ثالث فرهنگ جهانگیری آه ن
 ویژه که نعل دلکریدن چقار و اکا بکتر خرده دمور معنا سنه مرقوم در بعض نسخه ده
 مدوده ایله نصح اول نشد و ضم الفله کر ما معنا سنه در * آوا فی تخفیف و او ایله معنی آوا
 صدای بلند و تشدید و او ایله ای وای دیک اولور * اون فی سکون و او و فتح زاء مهمله ایله
 مجمع الفرسه و فرهنگ جهانگیری معنی ابره یعنی جانه وغیری سنه لک یوزی حکیم خاقانی
 بیت حال مملوب شد که بر تن دهر * اون کر پاس و دینه آسترست * وله بیت اون
 ماز عام نامانرا * جز نسج آسترید و خفته اند * اوژولند فی سکون و اوین و ضم زاء فارسی
 و فتح لامه معنی افژولند مرقوم * اوسه فی سکون و او و فتح سین مهمله ایله فرهنگ جهانگیری
 معنی روده یعنی قاش هرنه اولور سه مجمع الفرسه ضم الفله مرویدر * اوشه فی سکون
 و او و فتح شین معنی ایله شینم معنا سنه در که افشه دخی دیر لر و ضم الفله بر او تدر * اویره فی
 کسرو او و سکون یای تحتانی و فتح زاء فارسیله ایکی معنایه در اول معنی خاص و خالص و الف
 مدوده ایله دخی مذکور در ثانی شراب انگوری یعنی شرابک جمله اسماسند در * اهرمه فی
 سکون هاویای تحتانی و کسرو زاء مهمله و ضم میله فرهنگ جهانگیری معنی اهرمن و اهرمن حکیم
 ناصر خسرو بیت راهشان دیر گرفتند و ندادند خیر * زانچه اهرمه در پوی و تک و با بطرند *
 * اهنامه فی سکون ها و فتح نون و میله ایکی معنایه در اول معنی رسوایی با با طاهر عریان بیت
 و خم اهنامه مستوران چه دانند * اوج دیدار او دونان چه دانند * وله بیت شاخ اهنامه
 مابر نکیری * زهر باران صدف کوه نکیری * ثانی معنی خویش آرای و خود آرای و هوش
 و پوش * اهیانه فی سکون ها و فتح یای تحتانی و نونله مدوده ذکر اولان اهیانه مرقوم که
 کاسه سر معنا سنه اما فرهنگ جهانگیری به شقیقه یعنی با سنک قولی جانبی مسطور در بعض
 فرهنگه معنی بر ازده یعنی نای حلقوم مذکور در * ایارده فی فتح یای تحتانی و سکون زاء
 مهمله ایله تفسیر ز نیک تمامته ایارده و پریشان اجزاسنه یعنی جزو لینه خرده دیر لر استاد
 دقیقی بیت بیتم آخر روزی بکام دل خود * که ایارده خوانم شها کهی خرده * و دیر لر که
 دین معانده بر کتاب نامیدر خسروان بیت چه مایه زاهد و پرهیز کار و صومعه گیر * که
 نسک خوان شده در عشقی و ایارده کوی * نسک کسرنونله کتاب کبران جزویدر * ایارماه
 مشهور فارسیه دن یعنی شمسینه دن اول بهار آیدر رومیله قولی لجه آخر بهار آیدر مایس
 دیر لر * ایان فی فتح یای تحتانی و زاء مهمله ایله اوج معنایه در اول ایارچ که مسهل صفر
 بر نوع ترکیبدر جنرال ایدر لر لطیف ملین طبیعتدر ثانی یا ن معنا سنه که بر سخن دخی دیر لر
 ملازک و خنجال کبی که معرب یار قدر شاعر دیشدر بیت چو آرد زینت خود در شمان

هلاش زیند از بهر ایان * ثالث دفتر حساب که امان و اواردخی دیر لر و ایا سه فی فتح
یای تحتانی وسین مهمله ایله فرهنگ جهانگیریه آرزو و استقیاق و دروندن طلب ابلک
معناسنه در و ایغه فی سکون یای تحتانی و فتح غین معجه و دال مهمله ایله میهوده کوی و سبکسوی
و بیمنی کفتار معناسنه شمس فخری بیت یاد در حکمش میهر میهد کار و سپهر * دشمنش
خوار و خجل دائم بسان ایغه و ایغه فی سکون یای تحتانی و فتح فایله ایغه مرقوم
معناسنه و دخی لاف زن و پریشان سخن معناسنه استناد رودکی بیت این ایغه سری چه
بکار آید ای فنی * دریاب دانش این سخن میهد مکوی و ایغه فی سکون یای تحتانی و فتح
مهمله بمعنی یاوه شمه یعنی ضایع اولمش کدافی تحفة الاحباب حکیم خاقانی بیت ایغه
مکوه آسمان اهل برون نمیدهد * اهل چونامد از عدم چیست خطای آسمان * اگر چه
یو لغتی بو معنایه ازوب بیت مزین و تمسک اولمش اما چندانی مناسبتی یوقدر چونکه
تحفة الاحباب صاحبی و مجمع الفرس مؤلفی وجه محرر اوزن یاز مشرف فقیر دخی اثره
انجام نقل و ایراد ابلک اقتضا ایلدی فرهنگ جهانگیریه بمعنی اکنون منقولدر بو معنای
میهد سیف اسفرندی بیت کوه هر عرم شکسته شد ز فراق * ایغه بصمد پان شد کدام شکسته
فی مع الیاء * ابی فی کسر باء موحده و یای مجهول ایله بمعنی بی زیاده الف ایله حکیم فردوسی
شهماده چوق استعمال ایشدر استاده عنصری بیت خیال شعبه جادوان فرعونست
توکفنی آن سپهسنی ابی کرانه روم و ایماوی فی سکون باء موحده و فتح یای تحتانیله
شوفنامه ده بزوع جامه اسمیدر که غایت نازک و لطیف اولور فرهنگ جهانگیریه گوگرچین
بجسندن بزوع گوگرچین آیدر و احدی فی فتح خاء و کسر دال مهملتین ایله هندوستان
پادشاهنک بفرقه عسکرینک آیدر که هر یه ز نفرینه بر سر یاوک آیدوب نامنه صدی
دیرلو و بیک نفرینه بر باش آیدوب اسمنه هزاری دیر لر عجمک یوز باشی و بیک باشی دیدکاری
کبی و اخیر کوی فی یعنی منجم یلدز احوالندن سو یلدوکی ایچون نسیمه ابلشرا ابو المعانی بیت
و حال طالع محتم ز اختر کوی پرسیدم * بنکفت آنمه ترا باشد که ظاهر کبی پنهان و آرزانی فی
ثروت معنایه کلا و اول یای مصدریه و سکون راء مهمله و فتح زاء معجه ایله او جوزلق
معناسنه طالب آملی بیت بعهند جود او کوهر کرانی یافت تاحدی * که در اشک عاشق هم
فرامش کرد آرزانی * ثانی ایماقت معناسنه که آرز قدر و قیمت در الف و نون تا کید و مبالغه
میچوندر و آخرنده کی یا یای نسبتدر که صفتک موصوفه نسبتی مبالغه ایله تا کید آیدر طالب
آملی بیت مدام از تیغ و کوهر تا یود کفتار در عالم * بشمشیر تو بادا جوهر اقبال آرزانی *
وله بیت کدام ساغر پیمانہ ارادت دوست * که باد برب ارباب فیض آرزانی * ثالث بمعنی
مسلم مولانا فتوحی در مدح انوری بیت انوری این سخن تو بسخن آرزانی * کریمجات
بخند اهل سخن آرزانی * رابع بمعنی مستحق عطا و درویش حکیم فردوسی بیت بارزانیان
ده همه هر چه هست * مبادا که آید با بر شکست * وله بیت بارزانیان بخش هر چت هواست
که کج تو آرزانیان را سزا است و ارغبی فی سکون راء مهمله و میم و فتح غین معجه و کسر حایله
یکری ز آمدن زیاده اولان ابلک و کندر و اورغان و ارغوانی فی ارغوان رنگنده اولان

اولان اشیا لکن ذون التزکیب استعمال اولنر فلان ارغوانی دینلمکه محتاجدر انجق شرابده
یا لکن استعمال اولنق جائزدر ابوالعانی بیت بنوش اول توساقی پس بکیراندر کفت
ساغر * بکن ازخده خود رنگین بمجلس ارغوانی را * ار مغانی فی هدیه اولان تسنه ره آورد
معناسنه خلاق المعانی بیت چو فکرت بمعراج معنی خرامد * همه حور عین آورد از مغانی
فی اذمی فی سکون زاء معجه و فتح دال مهمله ایله مؤیدالفضلاده بر جانور اسمیدر مجمع
الفرسه راء مهمله ایله ده جائزدر فی اسب خلعتی فی پیشکش آتی دیمکدر ملوک و سلاطین
ووزرا و کباره آت پیشکش اولند قده خلعت ویرلک معتاد اولغله نسیمه اولنشددر فی اسب
نوبتی فی منزل بارگیری و بر قاج کسنه بیننده مشترک اولان آت که نوبته بنزل ابوالعانی
بیت دوش دیدم در میان دلبرانرا خرقیب * همچو اسب نوبتی طفلان برو کشته سوار
فی افرخت پای فی اوج معنایه در اول قاچه دن کنایه اولوب ایاق قالدردی ترکیه طیان
قالدردی دیو لر ثانی طیان النی یعنی ایاق التنه دوشمش ثالث استمعان طریقیله فقیر و بیچاره
دیر لکن افری فرهنگ جهانگیری فی افرای و افری فی کلاهما بسکون الفاء اول یفتح الراء المهمله
ثانی بالکسر معنی آفرین کنایه فرهنگ جهانگیری فی افسای فی سکون فاء و فتح سین مهمله
ایله افسون و افسون خوان معناسنه حکیم انوری بیت دشمنش کربسیست عاجز نیست
از دعا از جواب مارا فسای فی افسر سگری فی سکر کسر سین مهمله و فتح کاف فارسیله ابکی
معنایه در اول بر ساز آ دیدر منو چهری بیت بیانک شیشم و با بانک افسر سگری * بکیر
باده نوشین و نوش کن بصواب * ثانی بر صوت و لحن آ دیدر فی الی فی سکون لام و کسر نونله
قبو باز و سنک اغاجنه دیر لر فی انایی فی فتح نون و کسر یای تحتانیله جاهل و احمق و کندودن
بچیر کسنه یه دیر لر مولا نا امید ی بیت سخن در و عطف توحی عمیقست * نکجه در انای هرا
انایی * انای اول کسر لقله طرف معناسنه در فی انباردی و ابیاشتیکی فی کلاهما بسکون
النون و فتح الباء الموحده کاف فلهی کاف تصغیر در و فرت مال و کثرت منال دن عبار تدر فی انبوی فی
سکون نون و ضم باء موحده ایله قوقو الملق و قوقولق و قوقولی منجیک بیت کل انبوی
مشد لاله اندر کمر * سمنسای شد باد آتش بخار * بو معنای مؤید شمس فخری بیت ترخ
آسمان کردد معنبر * اگر کردد ز خلقش دسته انبوی * تحفه الاحبابده بو وجه اوزن مسطور در
اما قوقو الملق معناسنه فخر ز کوب بیت از دست خیال روی تو وقت سحر * کلدسته وصل
توهی انبوی فی اندای فی سکون نون و فتح دال مهمله ایله صواکه دیوان و طام اوزریشه ایدر لر
نوعی خوشبانی بیت درونش همچو بیرون غارت اندای * چو ایوان خیال از هیچ بر پای * طالب
آملی بیت تن اندر جوشن سیماب سیمای * سر اندر مغفر خورشید اندای فی اندر بای فی سکون
نون و راء و فتح دال مهملتین و باء موحده ایله یکی معنایه در اول باز نکون و آویخته معناسنه که
اندر وای دخی دینلور ثانی لازم و ضروری و حاجت معناسنه استاد فرخی بیت زهی تن
و هنر و چشم نیکنامی را * چور و ح در خور و همچون دویده اندر بای فی اندر وای فی
واو ایله دخی اندر بای مرقوم کی در اوج معنایه کلور اول بمعنی باز نکون و آویخته حکیم قطران
ایرموی بیت کرمهر تو نکر داند زمان رای رای * کوید از غم روز و شب جای وی اندر وای وای

* ثانی سرگشته و سرگردان معنا سنه حکیم انوری بیت نتوان گفت که محتاج
نیامند لیکن * باد حرصش نکند همچو خسان اندروای * حکیم سوزنی * قطعه * تازمین
را سکون نخواهد بود * جز بدور سپهر اندروای * پای جز بر زمین لهومنه * فرق
جز بر سپهر جاه مسای * ثالث حاجت و مراد معنا سنه در * اندروای بی زیاده بی
نسبتله اندروای مرقوم معنایینه درودخی سرگشتهکی معنا سنه شاکر بخاری بیت
ز اندروای کرخواهی بجاتی * ترا باید ز جور آور براتی * اندرونی بی یای نسبتله ایچروبه
منسوب اولان و دخی چادر شب معنا سنه * اندی بی سکون نون و کسر دال مهمله ایله
خصوصاً دیمکدر میرغان بیت کرخوار شدیم سوی بت خویش رو باد * اندی که برهنه
ما خوار نیم خوار * انطاک بی یعنی سقمونیا غایت مسهل بر او تدر مجوده دخی دیر
غایت اعلاسی انطاکیه ناحیه سنه اولغله سقمونیا بی انطاک دیر نو نام ایله مشهور
آ فاقدر * انگریزی بی سکون نون و کاف فارسی و کسر راء مهمله و زاء معجمه ایله ترخون
دیدکاری او تدر تره مقوله سیدر * انکونی بی سکون نون اول و کسر ثانی و ضم کاف فارسیله
کار باطل کنند معنا سنه میر نظمی بیت بقول و فعل با حق شو همیشه * مکن در کار
بخود انکونی پیشه * اورنکی بی اختراعات بار بدخسرو اولان او تدر لر خندن بر لحن و نوا
اسمیدر شیخ نظامی بیت چوناقوسی و اورنکی زدی ساز * شدی اورنک چون ناقوسش آواز
* اهنو خوشی بی سکون ها و ضم نون و خاء معجمه ایله اهل حرفت معنا سنه در که اندر جمشیدک
خلعی تقسیم ایتدوکی درت قسمک بریدر تفصیل لغت کانوری زیانند ذکر اولمور انشاء الله
تعالی * ایازی و ایاسی بی قیلدن و حیردن طوقیوب عو رات نقاب کبی یوز لرینه طوتار لر
ترکیه بچه و عربیه شعریه دیر لر شرف شفروه * قطعه * دل من عشق بازی از که آموخت
لبت عاشق نوازی از که آموخت * ندیدم آنکه برقع داشت خورشید * رخت رسم ایازی
از که آموخت * رفیع الدین لبنانی بیت شفق غلامه خورشید ارغوانی دوخت * چوزهرم
بست ایاسی عنبرین بر چشم * ایدری بی سکون یای محتمانی و فتح دال و کسر راء مهملتین
ایله بمعنی انجایی یعنی بونده سک و بوراده سک مثلاً ناصر خسرو بیت مرا کفیت انجاء بر بست
جانت * بدو کن عنایت منت ایدری است * ایدی بی سکون یای محتمانی و کسر دال مهمله
ایله بمعنی نیر دخی دیمکدر کدافی فرهنگ جهانگیری * ای بی بی سکون یای محتمانی و کسر نونله
فرهنگ جهانگیری ده ناله و این معنا سنه در بو معنایه شاعر دیمشدر بیت نه درد حسرت
چند آنکه اینی * نکر دم من تو کوئی این چه اینی * آی بی حرف ندادر اما فارسیله کسره
ایله اسعتمالی ترا کتدن خالی دکلدر شیخ سعدی بیت ای کریمی که از خزانه غیب *
کبروتر سا و طیفه خورداری * باب الالف الالف مع الالف * ابا بی فتح باء موحد
ایله شور با معنا سنه در کدافی سرفنا مه ظهیر فاریابی بیت ایاء شعر مرانیز چاشنی
مطلب * که در مذاق زمانه بکیست شهید و شرنک * کمال اسمعیل بیت روزی که از برای غدای
وروان و عقل * از خوان خاطر تو زهر کون ابا پزند * ثانی معنا سنی طعام در بزرگی کوید بیت
در مطبخ تو چوب خورد تا ابا پزند * آتش که از نکر سرمایه اباست * مؤلف شرفنامه ابراهیم

ابراهیم فاروقی گوید * قطعه * ز حکم تو آنکس که آرد ابا * چون نانش و باد امان بی ابا *
 مباد امان حسودت ابا * و کره ست بادان ابا یش و با * اجرا * سکون جیم و فتح راء
 مهمله ایله آفتق میر نظمی بیت زرد چشم کردم سیل اجرا * بجای استک دیده خون
 دلرا * معین و مقرر طو نلق معنا سنه عربیله مشترک در چغتای لسانند آقزماق دیرلر
 * از ارباب * فتح زاء معجه و سکون راء مهمله ایله ایانگه کیلان طون که سلوار دخی دیرلر
 کمال اسمعیل بیت چون کل دزد وجود تو پیراهن حیر * در پاچوسر و آنکه ندارد از ارباب
 * استمید با * سکون سین مهمله و کسر باء فارسی و فتح باء موحد ایله بوزجه آشی
 دیدکاری یوغرت شور بانی سمید با و ماستنادخی دیرلر اصلی ابا سمید ایدی علم اولد قده
 مضاف ایله تقدیم و ابانک الفی حذف اولندی * استما * سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة
 ایله ایکی معنایه در اول ستایش ایدی یعنی مدح و ثنا ایدی میر نظمی بیت کنم شام و سحر
 و ردعایش * شوم استما کن جود و سخایش * ثانی تفسیر زند معنا سنه که زند اسنادخی
 دیرلر شمس فخری بیت کند میان معالی شه مطاوی او * بدان مثال کذا الفاظ زند را استما
 مجمع الفرسه سمرقند مضافاتندن برقریه اسمیدر که اها لیم سنه استمائی دیرلر * استمائی
 سکون سین مهمله و کسر تاء مثناة و فتح یای تحتانیله و لابت هرات ایله غزنه میانند واقع
 بر طاع اسمیدر * استمید با * ایکی معنایه در اول اسمید باء مرقوم معنا سنه ثانی بر نوع
 طعام ذرات و پیاز و روغن زیت و کرفس و کشنیر ایله بشور دیرلر * اقامیا * سکون
 قاف و کسر لام و میم و سکون یای اول ایله نسخه * میرزا ابراهیم التون و کش طبر اغیدر که
 اریدوب قال اولند قین صکره برنده قلان طبر اغه دیرلر کتاب اختیار آنده خرده سیم
 و زردرکه بر قاج نوع اولور ذعی و فضی و معدنی و نحاسی و عملی اولور بعض نسخه ده
 منقولدر که اقامیا بر جوهر در سیم و زر معدنندن اخراج اولنوب قیناد و غنده او زرنده
 حاصل اولان کفدر و بعضیلر سیم و زر جوهرینک اسفلند دردی در که آتسه قوناد قده
 آیریلور حکیم خاقانی بیت لایزین سک خورده شیرینی نه بینی * زرم آهن اقامیا نیانی
 بو بیتده حذف یای ثانیله در و حذف همزه ایله قایمیا دخی دیرلر دخی حضرت آدم علی نبینا و علیه
 السلام بر دختر یا کیزه اختری نامی در * الوا * سکون لامه بر صمقدر غایتده آچی اولور
 دوالره ترکیب ایدر کر مسهلدر عربیده صبر دیرلر اعلاسی سقطری در سقطره نام جزیره ده
 اولور صبر سقطری دیرلر هندی لساننده ایلیا دیرلر حکیم سنائی بیت چون زدست
 دوست خوردی بایدت در خوان جان * لقمه حلوا والواهر دو پکسان داشتن * شمس الدین
 شرف شاه بیت ز کین مهر او کردون نماید رنج و راحت را * ز قهر و لطف او دوران دهد
 حلوا والوارا * مولانا امینی بیت زحل با قدر او دون و اجل با تیغ او بیکس * غسل باخشم
 او الواسقربا عفو او کوثر * اورسیا * کسر و او و سکون راء مهمله ایله آق سوسن کوکیدر مورد
 سوسن کر کنه ایرسیا دیرلر * ای بسا * لفظ مرکب اولدوغی ظاهر در چوق کسنه ل
 دیکدر و چجه کسنه لردیمکه اولور محلیته کون میر نظمی بیت کس نشد لایق قبول عشق او
 ای بسا افتاده راه عشق او * وله بیت ای بسا دعوی عشقت کرده بود * هیچکس بر سر

زبرده دعویش **ی** ایبنا **ی** سکون یای تحتانی و کسر تاء مثناة و فتح باء موحدہ ایله
عیس و عشرت و ذوق و محبت معناسنه ابوالمعانی بیت درد عشقش خوش سروکاری
بود * می کند در زم غم دل ایبنا **ی** ایبنا **ی** سکون یای تحتانی و کسر تاء مثناة و فتح یای
ثانیله بیاید و شمارید دیمک در ظهیر فارابی بیت چو آسمان وزمین را با پنیابنواخت
یکی ازین دوندانت گفتش از دستار **ی** ای در **ی** سکون یای تحتانی و دال موقوف و فتح
راء مهملتین ایله بوزمانده و بواراده دیمک اولور ابوالمعانی بیت هر کسی سودی ندارد بکرازا
در جهان * بود مشغول ای در **ی** هر کس بدوق کار خویش **ی** ایر **ی** سکون یای تحتانی
و فتح راء مهمله ایله بمعنی زیرا کمال اسمعیل بیت عقل را بنده شهوت مکن ایرانه سزاست
که ملک همه کس مطیع شیطان کرد * حکیم خاتانی بیت دانی ز چه سرخ رویم ایرا * بسیار
دمیدم آتش غم * ودخی از بهر آن معناسنه خواجه حافظ بیت شیراز معدن لب
لغات و کان حسن * من جوهری مفلسم ایرامشوشم **ی** ایر **ی** سکون یای
تحتانی و راء موقوف و فتح سین مهمله ایله مور سوسن کوکیدر حکیم شیرازی بیت ایرسا و خیری
و هم یاسین * شد لطیف و مائل کرمی یقین * بوییدن سوسن کند اولوق مفهومی مدر جمع
الفرس **ی** مستور در که اول ایرسا نام قوس و قرح ایدی بعد سوسنه الوان رنگ بولند و چون
استعان طریقیله تحمیه اولندی **ی** ایر **ی** سیندن صکره بریا زیاده ایله بودخی مور
عوسندر **ی** ایر **ی** سکون یای تحتانی و فتح سین مهمله ایله اوج معنایه در اول بمعنی ایسا
ثانی بمعنی اینزمان ثالث نام صحف ابراهیم علی نبینا و علیه السلام **ی** ایلیا **ی** سکون یای اول
و کسر لام و فتح یای ثانی ایله نام شریف حضرت امیرالمؤمنین علی ابن ابی طالب رضی الله تعالی
عنه و کرم الله وجهه استاد دیمشدر بیت درین معنی که کفتی بینکنا هم * به پیغمبر بحق ایلیام
ودخی ترخان خضر علیه السلام و نام بیت المقدس حکیم اسدی * قطعه * بدر هخت
که آمد از راه شام * که خوانیش بیت المقدس بنام * بدائیکه که سخاک شد یاد شاهمی
خواند این خانه را ایلیا * ودخی ایلیای بنی اسرائیلدن بر پیغمبرک اسمیدر **ی** کذا فی جمع
الفرس **ی** ایبنا **ی** بونده دیمک در مقابل آنجادر این ایله جادن مرکب لفظدر معنای ترکیب
بوردر بونده و بونکا معنای زنده استعمال اولور **ی** ایبنا **ی** سکون یای تحتانی و نون و فتح
سین مهمله ایله کلام یهوده و خبر بنی اصل معناسنه میرنظمی بیت منبیدم که کفتست
آن یوفا * وفا میکنم این سخن ایسا **ی** اینها **ی** بونکر معناسنه جمع در که ها الف ادا
جمع اولد وخی معلوم در شاعر * مصرع * دوستان اینها نکونند این حدیث دشمنست
ی مع الباء * اسب **ی** سکون سین مهمله ایله بیلدن اشافی ده اولان قبل که اطراف
متعدده و غیر زده اولورسته **ی** اسپر **ی** سکون سین اول و راء مهملتین و فتح سین
ثانیله میدان معناسنه که اسپر **ی** و اسپر **ی** دیرل کذا فی فرهنگ جهانگیری
ی اسپر **ی** بر نوع اولدر هوده قیما دوب خسته نک وجودین و یا خود علت اولد وخی
ضمون بورلر عریده اکانطول دیرل کذا فی فرهنگ جهانگیری **ی** اسپر **ی** و اسپر **ی** کلاما
بسنکون سین المهمله و الباء و فتح الجیم اول کسر باء فارسی ثانی قایله ملک ماوراء النهر ده بر

بر شهر آید و اول ولایت خلقی لسانه سپرم دیر لر سید صراج الدین سکزی * قطعه * چشم
ملکت رابروی روم و قسطنطین نظر * چشم جاہت رابروی چاج و اسپجیاب تاخت
مسند جودش فلک در روم قسطنطین نهاد * مقصد شکرش جهان در چاج و اسپجیاب
یافت فی اسفرب فی سکون سین مهمله اول و فتح ثانیہ و فتح فایله یعنی اسپر سب مرقوم
فی اشتاب فی سکون سین معجه و فتح تاء مثناة ایله یعنی شتاب یعنی عجله و سرعت کذا فی
مترنماہ فی اشتاب فی سکون سین معجه و فتح نونله یعنی سنا وری یعنی سباحه تصوده
یوزمک شیخ عطار بیت دو استاد سپاهانی با شتاب * برون بردند جان از دست
غرقاب فی اسفرب فی سکون فاو سین و فتح راء مهملتین ایله سقف خانیہ قونیلان
اغاج شاعر بیت از کرائی اگر شوی بر بام * بام و اسفرب افتد از اندام فی اندراب فی
سکون نون و راء و فتح دال مهملتین ایله انجوست یعنی کوجک دپه جکر که صوا یچند
واقع اولور جزیره کبی معنای ترکیب دخیانی اقتضا ایدر رضایی مشہدی بیت میان
موج غم را زورق دل اضطراب افتد * اگر با دموافق میوزد در اندراب افتد فی ایراب فی
سکون یای تحتانی و فتح راء مهمله ایله یعنی فیروزی یافتن یعنی ظفر یولق و طالعی یاری
قلق ابوالمغان بیت هر که سختی را کند صبر و تحمل در جهان * بر همه اراد فحق ایراب
دخواہش رسد فی ایزد کشسب فی بہرام چوپین امر اسندن بر مبارز نامی در صفت
صف بہرام ده حکیم فردوسی بیت بیک دست بر یو دایزد کشسب * کہ بدداشتی آب
در یا با سب فی مع التاء * است فی سکون سین مهمله ایله اوج معنایہ در اول ایستادن
لفظندن صیغہ امر در طور مق معناسنه حضرت مولانا قدس سرہ بیت بر شتر است
وخت ما این دل تنگ سخت ما * است ممکن چو غافلہ روی بدین طرف کند * ثانی یعنی
ستایش یعنی مدح و ثنا اتمک ثالث یعنی حلقہ کون اما عبرت مطلق مقعد معناسنه در
شمس فخری سرسرون دیوب بویینی نظم اپلس بیت از پی افتار حشمت خویش * شیرا
داغ او نہد بر است * و سوراخ مقعد معناسنه حکیم سنایی بیت کفنی بنزد خواجہ کہ
آن غزنوی غراست * تا زان سبب مرا ببری نزد خواجہ آب * چون تو دروغ کفنی داد
از طریق است * ہم لفظ غزنوی بمعنی ترا جواب فی اسپست فی سکون سین مهملتین و کسر
باء فارسیلہ یونجه دیدکاری او تدر الفسز اسپست دخی دیر لر عریبہ فصصہ دیدکاریدر
اگرچه چمن مقوله سیدر لکن تخم ایله زراعت اولنور بسحاق اطعمہ بیت نخوردی
یک شکم اسپست مرکز * چرا کاہت بود عجرای پر خار فی اسفست فی سکون سین
مہلتین و کسر فایله اسپست مرقوم معناسنه در دخی صوا یچندہ بتن اوتہ دیر لر کذا فی
مجمع الفرس فی اسفید دشت فی نواحی اصفہانہ بر قریہ اسپدر و بر عجران نامی اولقده
مرویدر فی اشکفت فی سکون سین معجه و فاو فتح کاف فارسیلہ فرہنگ جہانگیریدہ
فار معناسنه در شکفت دخی دیر لر و ضم کافله شکفتن کل یعنی کل آپلق معناسنه در
فی ایفت فی سکون یای تحتانی و ضم فایله حاجت و تمنای معناسنه استاد دقیقی بیت
تا سزا را مکن ایفت کہ ارجد بشود * بسزاوار کن ایفت کہ ارجد دارد فی ایناوتست فی

سکون یای تحتانی و شین معجه و فتح نون اول و ضم ثانیله ترخون ذیدکری اوتدری اینفت فی
سکون یای تحتانی وفا و ضم نونله حاجت طلب ابلک معنا سنه در کدافی جمع الفرس میرنظمی
بیت نحو ام قینض نوراز جرم خورشید * ندارم هیچکس اینفت و امید کی مع الاء المثلثه فی
یاغزیرت فی سکون غین معجه و یای تحتانی و کسر راء مهمله اولی و فتح ثانیله افراسیاب
شاهک قرنداشی اسمیدر تفصیل احوالی شهنامه ده مذکور در کدافی شرفنامه فارسیه
حرف ثاء اگرچه بوقدر اما بولغت شرفنامه به اتباعا تحریر اولندی فی مع اجم * اسباج فی
سکون سین مهمله و فتح باء موحده و نونله بمعنی اسفاناخ حضرت مولانا قدس سره بیت
اسباج خوبشم رابا ترش پز و شیرین * با هرد و شدم پخته تا با تونه پیوستم فی اسباج فی
سکون سین مهمله و نون و فتح باء فارسی و لامله بر اوتدر طبیعی بارد و یا بسدر برون قان
و غیرى اعضادن چیقان قان قطع ایدوب اسکی جراحه و قرحه ابعایه نفی عظیمدر
عربیده ارناب الخیل و حیمه الیس دخی دیرلر فی استرخ فی سکون سین و فتح ثاء مثناه و راء
مهملتین بعد نونله بمعنی استرنک مرقوم یعنی بروج الصنم فی استرخ فی سکون سین و نون
و فتح راء مهملتین ایله قزل بویادرکه سلوک دیر لر عربیده سلیقون دیرلر میرنظمی بیت
نشسته قصر بالایی عم و رنج * نکارنده بشکار و باسرخ فی اسفرخ فی سکون سین و فتح
فا و راء مهملتین ایله سمرقند اعمالندن بر معظم قریه اسمیدر که معربی اسفرنک در کدافی
جمع الفرس فی اسفیداج فی سکون سین مهمله و کسر فایله بر نوع بیاض و نرم و سست
طیرا قدر سفیداج دخی دیرلر زنان کلابله ازوب یوزینه سوردر لبراق و بیاض ایدر
اسفیداک دخی دینلور میرنظمی بیت چوداد آرایش مشاطه رویش * با سفیداج
ووسمه رنک و بوش فی اسکج فی سکون شین معجه و نون و فتح کافله پیشانی و ساعده
و بعض پرلده اولان بوریشق و دخی زلف بولکنه دیرلر ابوالمعان بیت فکر اسکج زلف
مشکینش * مرغ عقلم رام اندازد فی العاج فی کسر لام و فتح غین معجه ایله بمعنی یغما و تاراج
وله بیت عمت کیرد زکالای دلم باج * فراقت ملک صبرم کرد العاج فی ایج فی سکون
یای تحتانیله بمعنی هج حکیم اسدی بیت نسبت ایج در ایزدنی نیاز * کزان به دری پیش
نکشوده باز * حکیم سنایی بیت علم با تونکوید ایج سخن * زانکه داند توین نه مردونه زن
فی ایرج فی سکون یای تحتانی و فتح راء مهمله ایله فریدون شاهک فرزند مهتری یعنی بیوک
اوغلی اسمیدر ملکنی کند و حیاتنه اوج او غلنه بخش و تقسیم ایتد کند کند و پای غنی اولان ایران
زمینی اکو و مشیدی و ماوراء النهری تور آدلوا و غلنه ویرمشیدی کد ایران و توران شمیه سی
انلردن قالدی بعد سلم نامنه اولان اوغلی تور آدلوا و غلی ایله بکدل و بکجهت اولوب
ایرجی هلاک ایلد پلر بون سبیدن اولادری بیننده نزاع واقع اولوب می نلرند و واقع اولان جنک
و جدال و حرب و قتال مدتی الایام و لیال متمادی اولدی شهنامه بونلرک احوالدری حکایه سنه
مینی در فی ایرغنج فی سکون یای تحتانی و زاء فارسی موقوف و فتح غین معجه ایله چوال
معنا سنه در کدافی محفه الاحباب فی مع الحاء المعجه * استاخ فی سکون سین مهمله و فتح
ثاء مثناه ایله اینکی معنایه در اول بمعنی دلویعی قوغه ثانی کستاخ معنا سنه استاد لطیفی

لطیفی بیت رفتم استخا بردش نگاه * کرد بزمن چوسک هجوم رقیب در استخا بی
 معروف سبزه در بشو رب تناول ایدر لر اسفاناخ دخی دینلور در اصطرخ بی سکون صاد و فتح
 طاء مهملین ایله ایران زمینده بر شهر اسمیدر که تختگاه دارا بن دارا ایدی عجائب البلد انده
 مذکوردر که حضرت سلیمان علی نبینا و علیه السلام لشکرین انده توردی صطرخ و اصطخر
 و اسطخر دخی دیر لر بی مع الدال المهمله * ایدید بی سکون باء فارسی ویای تحتانی و کسر
 میله ایله یکی معنایه در اول اکبخی آلتلرندن صبان دموری ثانی حفت سورن اوکوزه اتمیددخی
 دیر لر کذا فی مجمع الفریس در ایورد بی کسر باء موحد و سکون یای تحتانی و فتح و او ایله
 نصف ایله سرخس میانده واقع بر شهر معظم نامیدر منقولدر که کیکاوس اقطاع و باورد
 بن کوردزه مقرر ایلدی اول اجلدن باورد اول شهری بنا ایدوب کند و اسمیله مسمی ایلدی
 در اتمید بی سکون تاء مثناة ویای تحتانی و کسر میله ایدید مرقوم معنایه سنه در در انده
 کسر دال مهمله و سکون نونه ایکی معنایه در اول عدد مجبولدر ثانی تنک یعنی یوکک
 بریانیدر در ارد بی سکون راء مهمله ایله شهور فارسیه نک یکرمی بشخی کونی اسمیدر حکیم
 فردوسی بیت همیرفت سوی سیا و خش کرد * بماه سیندار در روزارد * سبا و خش
 کرد بر معلوم محلد که آنی سیاوش بنا ایلشیدی در اسپرد بی سکون سین و کسر باء
 فارسی و راء مهملین ایله طوکش ات صوی ات اولسون بالق اولسون پاچه اولسون که
 اکا مخنی دیر لر کسر باء فارسیله در اسپرد بی سکون سین و ضم باء فارسی و راء مهملین
 ایله بر کوچک قوشدر سرچهدن بیوجک بر قاج اوزون توپلری واردر ترکیده قیل قویرق
 و عربیله قطة دیر لر خواصنه منقولدر که استخوانی آتسه یاقوب کولنی زبت یاغی ایله
 قینادوب داء الثعلب علتته سور لر قیل بتورر اکا اسفرد دخی دیر لر در اسپندار مد
 و اسفندار مد بی کلاهما بسکون السین والنون و الراء المهملات و ضم المیم اول بعد السین
 باء فارسی ثانی فایله درت معنایه کلور اول یعنی زمین ثانی بر فرشته آدیدر که در حتان
 و مشیستان اوزرینه موکلدر و اسفندار ماهده واقع اولان تدبیر امور و مصالح اکا
 مفوضدر ثالث سال شمسیه دن اون اپکبخی ایک اسمیدر که نیراظمک برج حوتده مدت
 مکشیدر مختاری بیت بادعمر و ملک اوچون ماهرویان همنشین * تاز اسفندار مد مهرا
 بفروردین رود * و شرف الدین شیرازی مؤلف تاریخ و صاف بیت در اسپندار مد ماه
 او فتدجر * و ما للبرد مثل الخمر و الجمر * رابع هر ماه شمسی نک بشخی کونی آدیدر اهل
 فارسک قاعده لری بودر که هر ایک اسمی که کونک اسمنه مطابق کله اولکون البتله عینه
 جشن ایدر لر استاد عطایی بیت روز اسفندار مد بر تخت شد * تخت را نور از تدم و مش
 تخت شد در اسپندار بی سکون سین و ها و فتح باء فارسی و باء موحد ایله سردار لشکر
 و سرعسکر و چری با شیلری حکیم فردوسی بیت بیستا در پیش نیره بدست * توکبئی
 بکرتوس اسپندار بی اسمید و اسفید بی کلاهما بسکون السین المهمله و کسر الیاء
 الفارسی و الفایاض دیمکدر سمید و سفید دخی دیر لر در استار باد بی سکون سین و راء
 مهملین و فتح تاء مثناة و باء موحد ایله اسفرد آباد دیدکاری شهر معظمدر استاد

منوچهری * قطعه * تا طرب مطربست مشرق و یا مغربست * تایمن و بثر بست آمد
واستار باد * بشین و خورشیدوار می خور جمشید وار * فرخ امید وار چون پسر
کیقباد * استانید بی سکون سین مهمله و فتح تا مشنایه و کسر نون بعد یای تحتانی
ساکنه ایله بمعنی بازداشت یعنی کیرو طوتدی حضرت مولانا قدس سره بیت مرکب
استانید و پس آواز داد * آن سلام و آن امانت باز داد * اسفرد بی سکون سین و فتح
فاطمه راء مهملتین ایله مشرود مرقوم معنا سنه که قبل قورق دید کبری قوشدر شاعر
دیشدر بیت پیش عمان کی نماید آب رود * پیش شاهین چون بمزد اسفرد *
* اسفند و اسفندند بی کلاهما بسکون سین المهمله والنون و فتح الفاء بمعنی اسفند آمد
مرقوم بلکه اندن اختصار اولمشدر و دخی فرو جان که خمسة مسترقه نک بشنی کونی
اسمیدر * اسکندر آباد بی عجمک سرحد جنوبه بر شهر اسمیدر که اسکندر ذوالقرنین بنا
ایشدر * اسکند بی سکون سین مهمله و نون و فتح کافله شعبه باز و جا با زکه باشی اوزرندن
دونه یعنی توله اون میرنظمی بیت چرخ کردون دائما اسکند بود * کار او بر اهل
عرفان بند بود * اسناد و اسناد بی اول سکون سین مهمله ثانی شین معجه کلاهما
یفتح النون مشهور شمیمه نک یکرمی التبعی کونی اسمیدر * اسنود و اسنوند بی کلاهما
بسکون الشین المعجه و ضم النون خمسة مسترقه نک ابکچی کونی اسمیدر و فتح نون
و و او ایله فعل مضارع اولور اول مفرد و ثانی جمعدر ایشیدر و ایشیدر لر معنا سنه
* اعتماد بی سکون عین مهمله و فتح تا مشنایه ایله بمعنی اعتماد تصرفات اعجام قیلمندند
مولانا هاتقی بیت خد نک فدائی * نا اعتماد * زخون دایران شد سرخیم * وله ایضا
بیت بروز سپاهش امید نماید * بتد بیر عقل اعتمادی نماید * اقلید بی سکون و ف
ویای تحتانی و کسر لامه کلیدک مخصوص آیدرد مور اولسون اغاج اولسون اسم عامدر
پوندنر که اقلیدوس الحکمه دیور حکیم ویر کتاب اسمیدر که حکمت کلیدی دیمک اولور
* الباد بی سکون لام و فتح باء موحده ایله حلاج معنا سنه در حکیم سوزنی بیت روی
مشته البادی در کون کنت * بهجا گفتن ازین مجلس بیرون کنت * آیدند بی سکون
یای تحتانی و نون و فتح دال مهمله ایله آیدند و اندکی عدد مجهولدن عبارتدر اوچدن اونه
وارنجه استاد فرخی بیت هر کجا مردم رسید و هر کجا مردم رسید * تور سید صنی و لشکر
پزده اندایدند یار * آیزد بی سکون یای تحتانی و کسر زاء معجه ایله جناب باری تعالی عز
اسمه و عم نواله حضرت نک جمله اسماء شریفه سندندر عربیه اسم جلال کبی فار سیده
آیزد تعالی دیر لر الله تعالی دیمکدر شیخ سعدی بیت اول دفتر بنام آیزدانا * قدر روزی
رسان حی و توانا * شاهی منظومه سنه * مصرع * نکرینک آدی در آیزد و یزدان خدای
چفتای لسانده ضم همزه ایله اوغان دیر لر الله دیمکدر لطفی دیوانند نعمت شریفه دیشدر
بیت اول ادمغه و دیعت قیلدی نور دنکئی اوغان * اشبو سوزنی بیما کانلار بولدی مردود
ولعین * آید بی سکون یای تحتانی و فتح مهمله کتاب السیمی و الاسامی هه ذال معجه ایله
روایت اولمشدر اول اغاجدر که اکا دمور کوروب تار لاسور در لر * آیدند بی سکون یای

یاری تحتانی و فتح نون اول و سکون ثانیله عدد مجهول دن کنایه در استاد زودکی بیت
جهان اینست و چون سنست و نابود * و کر همچون بود اینند یا را * حکیم ناصر خسرو
بیت از خورد و برد رفتن بیهوده هر سوی * اینند سال بودت چون ستور پیر * یوم معنایی
میوشد شمس فخری بیت چون تو صا حبقران نه بیند چرخ * وین مضمون فاش گفته ام اینند
ادان الفضلاده اند و اینند عدد مجهول در که او چدن او نه و از نجه اوله بعض نسخه ده زیاده
بیاندر مثلا فلان چیز را باند بگوید پرل * مع الراء المهمله * ادرار فی سکون دال و فتح راه
مهلتن ایله صوا قفق معناسنه * از ار فی فتح زاء معجه ایله ایکی معنایه کلور اول صوبک
دیی حکیم انوری بیت اندیشه در سوا حل دریای جاه تو * بسیار غوطه خورد ولی کم از ار
نیافت * ثانی عربیدر اول دخی ایکی معنایه در اول زن دیمکدر ثانی ایاق طونی معناسنه در
* از غار فی سکون زاء و فتح غین معجتین ایله مخیل و خسیس و دنی معناسنه ابوالمعانی
بیت جوان مردان که مقبول جهانند * نیاید هیچ جا از غار رغبت * اسپر فی سکون سین
مهمله و فتح باء فارسیله بمعنی سپر یعنی قلقان عربیله جنده و ترس دیرل ضم تاء مثناة ایله
* استار فی سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله و قیه معناسنه در بعض نسخه ده الی
در همه دیرل * استبر فی سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة بعد باء موحده ساکنه ایله
یوغون و غلیظ ستر و خطبردخی دیرل استاد دقیقی بیت دوبازوش استبر و پشش
قوی * فروزان از وفرة خسروی * استخر فی سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله
فارس مملکتند بر شهر و بر قلعه اسمیدر ستر و اصلخر دخی دیرل حکیم زجاجی بیت مقامش
در اول با ستر بود * منها زابدان بوم بر فخر بود * استرا فی سکون سین و فتح تاء
مثناة و زاء مهلتین ایله نوع غله دن مرجک در که زسک و ازه و منجودخی دیرل
هر پیده عدس و هندی لساننده سود دیرل * استبر فی سکون سین مهمله و کسرتاء
مثناة و یای ساکنه ایله استار مرقوم معناسنه در * اسطر فی سکون سین و فتح طاء
مهلتین ایله استبر مرقوم کبیدر * اسفند یار فی سکون سین مهمله و نون و فتح فایای
تحتانیله ایکی معنایه در اول اسفند از مرقوم معناسنه ثانی کشتاسب شاه او غلیظک
آدیدر که روین تن لقبیله معروف و مشهور در * اسکندر فی ایکی معنایه در اول ذوالقرنین
لقبی ایله مشهور اولان پادشاه اسمیدر که ربع مسکونه حکمی جاری و امری ساری
ایدی یا جوجه سد بنا ایلدی مشهوری اسکندر اپکی اولمقدر بری ذوالقرنین در که
قرآن عظیم الشانده وارد اولشد در فیلقوس اوغلی در شرق و غربی نسخیر ایدوب آب
خیاته طالب اولاند و بری دارا اوغلی در که اکا اسکندر رومی دیرل بو اسکندر شرق
و غربه پادشاه اولدی بونک اسمی اصلنده الاساندر ایدی تعریب ایدوب اسکندر
دیدلر ثانی بمعنی ران یعنی اولیق شاعر دیشدر بیت دو پارچه چو آینه سم نموده
اسکندر که لبریز زین بوده است * اشعار فی سکون سین و فتح خاء معجتین ایله ایکی
معنایه در اول بمعنی نوشادر میر خسرو بیت خدای جویی بکرنک باش چون مردان
که زن بسرخ و سفینه حنا و اشعار است * ثانی قلبه طیراخی که صابون آنکه طنج اولنود

اصلي بر او ندر دو شروب يا قرليا ندفن صكره پارچه پارچه طپراق كبي اولور اصلا دوب
صوين آلوب بر مقدار كرج صوين وزيت يا غي قاتوب قيمنا دوب تمام كالن بولدقه
يو مشق طپراق اوز رينه دو كوب قالب قالب كسوب قوريدر لر فخر زر كوب بيت اب آن
د خراش چون رنكار * خاك آن جانكراي چون رنكار في الغار في سكون لام وفتح غين
معجمه ايله تاراج معناسنه امامشهورى چا بمقد رچغماي لساننده ايا غامق دير لر اسكندر
نامه ده مير عليشير بيت از كيشي بيولا بير طرف كيتس * خصم با شيغها يا غابان يش
في انبار في سكون نون وفتح باء مو حله ايله بمعنى اين بار يعنى بود فعه ملك طيفور * رباعى
انبار دلم بجوش در ميماند * اين كاوش غصه در جگر ميماند * اين در نه همچون دردهاى
دكرست * اين غم نه بغمهاى دگر ميماند في انجبار في براوتدر صوكنازلنده بترا دويه
شريفه دندر غايت سرخ رنگ اولور نقت دمه يعنى قان تو كر مكه و سحج انعايه و بواصره كه
دموى اوله غايت نفعى وار در في انكار في سكون نون وفتح كادله نسخه ميرزا ابراهيمه بمعنى
نكارنده يعنى نقش ايدى مير خسرو بيت نصيحت كردن مردان بنا مردان همان ماند
كه بر آب زوان صورت نكاري مردانكاري * عربيه كاف عربيله ضد اقرار در في ايدر في
سكون ياي تحتاني وفتح دال مهمله ايله بمعنى هميشه حكيم اسدى بيت در نك آورايدر بزي بي نياز
بود كيد آن بخت بر كشته باز * وبعنى انجا ودر پنجا حكيم سنباي بيت عقل و جان آن جهان را
رعيت شو چو شرع * زانكه ديوانه است و مرده عقل و جان ايدى في ايدور في سكون ياي
تحتاني وضم دال مهمله ايله جمع الفرسك بمعنى دروگر يعنى نجاد تركيه دو لكر دير لر دروگر
لفظ نك غلط در في ايران شهر في نيشابور ك اصل آيدر استاد فرخى بيت بايراني
چگونه نشاد شايد بو دتوراني * پس از چند ين بلا كامدز ايران شهر بر توران في اير في
بوزن نيز خرده دانه جگر در كه وجود انسانده ظاهرا اولوب سوزش ويرد و خارش
خاصل ايدر عربيه شري دير لر في اير ما محور في سكون ياي تحتاني و نون وراء موقوف
و فتح تا و واو معنوله ايله حسرت خوار ديمك اولور كذافي شرفنامه في اى شهر يار في
شهر ملكي نك اوتوزنجي كوفي اسميدر كذافي فرهنگ جهانكيري في اير في سكون ياي
تحتاني و فتح ميمله شرفنامه ده چفت دمورى معناسنه دو اما كتاب السامى في الاسامى ده
مولانا ميدانى بوندرق كه عربيه سنه دير لر كسر سين و نون مشدده ايلدر في اين بير في
اشارت با فلاك بوفلك ديمكدر كذافي المنودى في اين دو خواهر في ايكي يادز در كه آكا
اختاسمپيل دير لر ايضامنه في اين دو كه دار في اشارت بماه و آفتاب ايضامنه في اين سه جوهر
يعنى مواليت ثلثه كه خيولان و معادن و نباتات ايضامنه في اين سه دختر في بنات النعش
ديد كاري يلمزه متصل بواجيلمز در ايضامنه في اين سه ستار في مثله في اين ششدر في
اشارت بدنيا ايضامنه في اين كمبود حصار في اشارت بفلك دنيا في اين هفت و هشت كه دار في
اشارت با فلاك ايضامنه في اين پشت كور في اشارت بفلك ايضامنه في اين گروه هم سوز في
اشارت بفلكنست كه وهم ازان نمى تواند كدشت ايضامنه في اين عروس في كنجك ديد كاري
چا نور كه با سردخى دير لر لسان هنديه ببول دير لر ايضامنه في اين سبز طلوس في اشارت

اشارت بفلکست ایضاً منہ فی این بار فی بوکره دیکند ز بار لفظنک معنای چوقدر
 بو ترکیب مره معناسنه در فی ایوار فی سکون یای تختانیله ایکی معنایه در اول عصر دن
 صکره کی وقت که کجه به داخلد رنتکم صباحه شبکیر دیرل پندار رازی بیت توکر شبکیر بوران
 تھی زین * بدانان کی رسی کایوار راند * ثانی کجه یوله کیدن یو جی و کار وانه دیرل رنتکم
 کونز کیدنلره شبکیر دیرل مولانا هاتفی بیت شب و روز از رفتن بیدرنک * ز شبکیر
 و ایوارش آید بئنگ فی مع الزاء المعجیه * ابریز فی سکون باء موحد و یای تختانی و کسر
 راء مهمله ایله خالص التون عربیله مشترک لغتدریحی الصرصری فی نعت النبی علیه السلام
 بیت نظم القریض بیده غیرک نغمه * زیف و نغمه مدیحک الابریز فی اسپرز و اسپرز فی
 کلاهما بسکون السین المهمله و فتح الباء الفارسی میدان معناسنه اسپرس و اسپرس
 و اسپرس دخی دیرل و اسپرس و اینفریس دخی ذینلد و کی مرویدر فی اسپروز فی سکون
 سین و ضم باء فارسی ایله بر بلند سر طاع اسمیدر حکیم فردوسی بیت همیکفت کا بوس
 لشکر فروز * بپرگاه با پیش کوه اسپروز فی امروز فی بوکون معناسنه این روز دیکندر
 نون میمه قلب اولمشدر شاعر بیت که بامایاید فرستاد نش * که امروز باید بامادانش
 فی انیز فی کسرنون و سکون یای تختانیله بردارودر بوی مادران دیرل فی اینتذ فی سکون
 یای تختانی و تاء موقوف و فتح کاف نارسیله خوارزمیاد شاه لرندن بریاد شاه اسپدردر آید کز فی
 سکون یای تختانی و فتح لامله اینتکر مرقومک صحیح عبارتی در کذافی شرفنامه فی ایواز فی
 و ایوز فی کلاهما بسکون الیاء التختانی بمعنی آراسته وز پینده ایوازه و ایوزه دخی دیرل حکیم
 سوزن بیت بهای یا سین و چکیم فرست امروز * که دو مستیم دو بانی شراب داد ایواز
 فی مع السین المهمله * اسپرلوس فی سکون سین و راء مهمله تین و فتح باء فارسی و ضم
 لامله ملوک و سلاطین سر ایلرینه دیرل عبهری بیت چه نقصان دیدی از کعبه تویی
 دین * که کردی کرد اسپرلوس شافان فی اسپرس و اسپرس فی کلاهما بسکون السین
 و فتح الباء الفارسی میدان معناسنه شمس فخری بیت زمر شهر یاری که سطح فلک * بود
 بندکان ترا اسپرس فی اسقلینوس فی سکون سین مهمله و یای تختانی و کسرة ق و لام و ضم
 نوله بر استاد کامل حکیمک آدیدر جالینوس آنک حقتک نقل آیدر که ولایت بونانده
 حدیم المثل بر حکیم ایدی ایکی اوغلی وار ایدی علم طب و علم حکمتی انلره تعلیم ایدوب وصیت
 ایلشدی که اجنبی به تعلیم ایلوب اولدرینه تعلیم ایده لر و وصیت ایده لر که انلر دخی
 اولدرندن عبیره تعلیم ایلبلر تا که بو علم شریف مضبوط قاله بقراطه کاجیه دک بو وصیتی
 اجرا ایلدیلر بقراط اون التي بطندن صکره دنیا به کلدی اول بو علم شریفی شایع ایلدی
 زیرا سا کردلری چوغیدی فی اسکندروس فی نام پسر اسکندر در که رومشک بات
 دارا اندن متوله اولمشدر و دیرلر که نام مادر اسکندر در و اسکندروس لسان رومیانده
 سیر معناسنه در شیخ نظامی بیت همان پور اسکندر اسکندروس * همی آمد و خاک
 میداد بوس فی اقلیدوس و اقلیدیس فی کلاهما بسکون القاف و الیاء و کسر اللام
 اول بعد الدال و او ثانی یایله علم حکمت و هیئاته بر استاد آیدر که علوم ریاضیاتده رسوخ

نامه تنی وار ایلی اصلندما قلید کلید دیکدر حکمت کلیدی دیک معناسنه مزبور حکیمه
اقلیدوس الحکمه دیرلرایدی شاعر بیت ندانی بطالع چگونه است قدرت * کراقلیدوس
باشی در علم حکمت فی اقیانوس فی سکون قاف وفتح یا وضم نونله دریای محیط اسپیدر بعض
نسخه ده دریای سیاه آدیدر که اکا اخلج اسکندر دخی دیرل فی انیس فی سکون نون
وکسرباء موحه ویای ساکنه ایله بغدادی وارپه و سائر جویات هماندن چقوب کومه
اولدوغی حالته دیرلر عربیه صبره دیرل فی اینکس فی سکون یای تحتانی و نون موقوف
و فتح کافله لفظ مرکبدر بؤکسنه معناسنه که این ایله کسندن اشارت حاضر در جمعی اینکسان
اولور فی مع الشین المعجه * اسپرش واسپرنش فی کلاهما بسکون السین وکسر الباء
الفارسی میدان معنا سنه در که مع السین المهمله ده ذکر می مرو ز ایلی فی اسپروش
فی واسفیوش فی کلاهما بسکون السین اول کسرباء فارسی ثانی فایله بد ر قطوناید کبری
تخمدر که اسپغول دخی دیرل بعض نسخه ده بغه پیراغنه ده دیرل فی استاره آتش فی
یعنی شراره آتش که ترکیه قعاجم دیرل ابوالمعانی بیت مکورد آسمان انجم در خشنه
بودهر شب * که این استاره آتش شود از دود دل پندار فی استهروش فی سکون سین
وها و فتح تاء مثناه و ضم راء مهمله ایله لوری قوشی بعضی لرتال دیدیلر فی اسکانش فی
سکون سین مهمله و فتح کاف فارسی وکسر لامله یعنی اندیشه حضرت مولا ناقدر سره بیت
اونی خندد ز ذوق مالشت * اوهمی خندد بران اسکالشت فی اشکنش فی سکون شین
معجه و نون و فتح کاف فارسیله دیوار یا پمق و عمارت وجوده کتور مک معناسنه منقولدر
فی آکدش فی سکون کاف فارسی وکسر دال مهمله ایله اوج معنایه در اول ایکی نسنه از اسنه
اتصال و امتزاج اوله اکا دیرل جمع الفرسده ایکی نطقه متغایرا جنسندن حاصل اولان
وله دیرل مثلابری هندی وبری رومی اوله شیخ نظامی بیت نظامی اکدش خلوت
نشین است * که نیمه سرکه نیمه انکبین است * وله بیت دل که برو خطبه سلطانی است
اکدش روحانی و جسمانی است * وهرنه که ایکی جنسندن اوله عموم اوزره اکدش دیرل
خواجه سلمان بیت باغ ترکس جماش راستی بزم * بعهد اکدش چشم تو کج نهاده کلاه
ثانی نسخه نیازی بخازیده اول آته دیرل که بر طرفی عربی و بر طرفی رومی اوله عربیه
اکا جنس دیرل استاد میشدر بیت کسسته کرده اندر بر بنوک ناخج وزوبین * شکسته
جوش اندرتن بنعل اکدش بکران * ثالث محبوب و مطلوب معناسنه فرهنگ جهانگیری
صاحبی روایت ایشدهر * حکیم زاری قهستانی بیت تنها نشین ندارد از عمر هیچ لذت
دریاز هر دو عالم ترتیب اکدشی کن * بومعنا لره بکدش دخی دیرل معنای ثانیه عربیه
مستر کدر فی مع الطاء المهمله * اسفنت فی سکون سین و نون و فتح فایله اشربه نوعندن
بر جنس شرابدر اماروم لسانته شراب انکوری یه دیرل صحاح جوهریده * و هو فارسی
مغرب ضرب من الاشربه مذکوردر فی مع الفاء * از دف فی سکون زاء فارسی
و فتح دال ایله آلج دید کبری طاغ یشی در عربیه زعرور دیرل میرنظمی بیت باز دف
باشدت وز بار موجود * بغالم کونباشده سبب و امرود فی اسپر سف و اسفر سف فی کلاهما

كلاهما بسكون السين اول بفتح الباء الفارسی ثانی فایله میدان معنا سنه که اسپرس
 واسپرس واسفرینس دخی دیرلر کیشکرف فی سکون سین معجه وراء مهمله وفتح کاف
 فارسيله معنی نیکو و خوش آینه و بزرگ مرتبه معنا سنه حضرت مولانا قدس سره
 بیت قصه آن آبگیر است ای عنود * که دران سه ماهی اشکرف بود * یعنی ماهی بزرگ
 بود مجمع الفرسيله معنی قوی و وقار و حشمت و تمکین که اشکرف دخی دیرلر فی مع القاف فی
 دیرلر اریق فی معروف کش و باقرو طریق هر نه اولور سه ابوالمعانی بیت اریق ز می پرکنی
 ای ساقی کارخ * پرشوق بکن بزم حریفان اسپران کیشکرف فی غرق ایتک ومدحه
 مبالغه ایتک کذافی الحمودی کیشکرف فی املاق فی سکون میم ایله ترکستانه بر ولایت اسپدر
 کذافی الادعیه مشترک کیشکرف فی اناق فی فتح نونله معنی اینیم یعنی غم والمین امینر
 دیک اولور ترکستان لسانیدر کیشکرف فی اول لوله درکه انکله عرق چیمه در لر یعنی بعض
 اونترک صون و کلک کلان و امثالی نسنه لر قرغانه قینادوب اول لوله نک بر باش قرغانه
 و بر باش قرع دیدکارتی نسنه نک اغرنه قورلر اول وجهه استک کبری نسنه نک استقطار ایله
 عرق اولور کیشکرف فی فتح نون ایله معنی اینک اشارت حاضر در ایشته دیمکدر بودخی
 ترکستان لسانیدر کیشکرف فی ایفاق فی سکون یای تحمانی و فتح فایله عماره فتنه کر و مفسد
 معناسنه زبان خوارزمیدر کذافی جامع الفرس کیشکرف فی این گهن طاق فی اشارت بفلک
 کذافی الحمودی کیشکرف فی این هفت اوراق فی اشارت بافلک سبع ایضامنه کیشکرف فی مع الکف * ارتجک فی
 سکون راء مهمله و فتح تاء مثناة و کسر جمیله مجمع الفرسيله معنی برق که ترکیده شمشک دیرلر
 بو معنایه فریدالدین احوال بیت شه نشسته به پشت پیل چو ابر * اندر زر چوار تجک
 دردست * اورمزدی بیت اسب پادر زین شفق در لشکر شاه چهار * ابر پیل و کوس تدر
 ارتجک زرین بک کیشکرف فی ارکاک فی سکون راء مهمله و فتح کاف عربیله خرده یغمور و دخی
 قطره لر شهاب الدین خطاط بیت یکقطره زارکاک کفت راد تو شاها * تشویده قلم
 و عمان و محیطست کیشکرف فی سکون سین و فتح باء فارسی و راء مهملتین ایله طاری
 رنگ راغاجدر آنی خرده طوغرایوب و قینادوب صویله صاری رنگ پویا لر بعه چویه
 چکر لر بی نظیر نفی رنگ اولور اسپرک نفیسی دیرلر مقبول رنگدر کیشکرف فی سکون سین
 و فتح تاء مثناة و راء مهملتین ایله میعه سائله دیرلر خوشبویر گو کدر ترکیده قره کونک
 دیرلر کیشکرف فی سکون سین مهمله و یای تحمانی و کسرها ایله معنی اسفیداج بلکه
 آندن نجیم اولمشدر کیشکرف فی سکون سین و فتح کاف و راء مهملتین ایله انجفوق که فواق
 دیرلر ابوالمعانی بیت چون بتو در بزم بادیه میخورم ای کلیدن * اسکرک کیرد رقیب بد کورا
 از حسد کیشکرف فی سکون سین مهمله و فتح کاف و نونله دولکرا آلانندن بر آلندراسکنه
 دخی دیرلر کذافی مجمع الفرس کیشکرف فی اشکالک فی سکون سین معجه و فتح تاء مثناة و لام ایله
 طویف که عربیله کعب دیرلر ساقین اشغی بند قدمین در شتالک و وشتالک دخی دیرلر
 شاه داعی شیرازی بیت زچیمست خوبی ایشان ز ترک لهو و لعب * زچیمست زشتی ایشان
 ززد و اشتالک کیشکرف فی سکون سین معجه و کسرها تاء مثناة ایله هنوز طوغش طفلی

صار دقوی بزکدانی فرهنگ جهانگیری و الک فی فتح لامله بجماده معناسنه یعنی جواهر
 خوده سی کدانی مشرفنامه و ایتوک فی سکون یای تختانی و ضم تاء مثناة ایله مرثده
 معناسنه حکیم سوزنی بیت از کله تست نهرت دین مجدی * ایتوک ده بشاه که کلکم
 حسام تست و ایراک فی سکون یای تختانی و فتح راه مهله ایله یعنی زیرا که ابوالمعانی بیت در راه
 ترا خاک مادم ای شنه خوبان * ایراک شد م عاشق آن ز کس فتان و ایراک فی سکون
 یای تختانی و فتح زاء فارسیله شراره آتش که ایردخی دیرلر شهیدی نفی بیت چوزد ساوه
 یکان لیرک از ولینک چو بنشستی * شدی زر ساوه چون سین پشیر و غیبه و جوشن *
 و ایلاک فی سکون یای تختانی و کسر لامله ترکستانده بر معظم شهر آدیدر خوباری غایت
 چوق اولور هند و شاه بیت بیا ای خسرو خوبان ایلاک * که بی توجان شیرین کشت مهلاک
 ایوا لفرج رونی بیت تا ایلاک و خان قبله یغما و تارند * خردر که تو قبله مباد ایلاک و خازرا
 بعض نسخه ده ایلاک یغما شهرینک پادشاهی اسمی اولدوغی مسطوردر و اول شهره کمال
 اکثر خوبان دن شهر حسن خیزدخی دیرلر و اینک فی سکون یای تختانی و فتح نون ایله
 اشارت حاضر در ایشته معناسنه مشاعر بیت خسرو که زیست با همه خوبان بتوبسی
 اینک تازیانه عشق تورام شد * کاهی آخرینه می متکلم الحاق ایدوب اینکم دیرلر ایشته بن
 دیمک اولور و متکلم مع الغیر اولور اینکم دیرلر ایشته بز و بر تاء خطاب الحاقیله اینکت دیرلر
 ایشته من دیمک اولور جغتای لسانده بو معنایه آنین دیرلر میر علی شیر بیت نه قاتیغ حال
 که هجر نیک کجه سی انکالی قویعاس * بیر آئین اشک ایلا انده کویک آنین نعره یارب *
 آنین لغت مشترکه در بر معناسیده انو کیچوندر و این پرده هفت رنگ فی اشارت بدیناست
 کدانی الحمودی و اینک نشین مهملک فی مثله یعنی دنیا ایضا منه و این خاک تاریک فی
 اشارت بجاک و بذات نیره و بقال نیره جاهل و کافر ایضا منه و این دورنگ فی اشارت
 برمانه ای شب و روز و غم و شادی و نیک و بد و شاهی و فقیری و قبح و حسن و امثالهم
 ایضا منه و این کهن کرک فی اشارت بغلک و بادمی عاقل و جالاک ایضا منه و مع اللام فی
 و اجفیل فی سکون حیم و یای تختانی و کسر فایله یعنی شتر مرغ یعنی ارکاک دوه قوشی
 شاعر دیمشدر بیت نه وفا کند بو عده نه در مست جور آنشوخ * نه کشد بار چواشتر نه
 همی پرد چو اجفیل * استاد لطیفی بیت پایداری کن بجایت پیل وار * ورنه بگریزی
 و مرغ اجفیل وار * بو بیت شتر مرغ ز نبودن قاچمن اشعار ایدر و ازکیل فی سکون
 زاء معجه و یای تختانی و کسر کافله موشله دیدکاری کوهی می شد در غایت اولمش مزه دن
 خالی دکدر و اسپغول فی سکون سین مهمله و فتح باء فارسی و ضم خاء معجه ایله قوش
 ترسی که بیخال دخی دیرلر بهرامی بیت بیچگاه نیارم بخانه کرد مقام * از آنکه خانه پر
 از اسپغول جاتوست * تحفه الاحبابه حافظ او بهی اسپغولک معناسنه واقف اوله میوب
 یعنی اسپغول دیوب بیت مرقومه متمسک اولمش بیتله ایسه اسپغول که بندر قطونادر
 اصلا مناصبت یوقدر و اسپغول فی سکون سین مهمله و فتح باء فارسی و ضم غین معجه ایله
 بندر قطونادر بعض نسخه ده بغه پیراخی مرویدر و اسپغون و اسپغونه و اسپغول و اسپغون

واسپیون و اسفیون دخی دیدکاری زسیک نظر در صیدنه ابی ریحانده وجه تسمیه او در که
 اسب ایله غولدن مرکبدر و غول کوش معنا سنه اولدوغی محله ذکر اولتور انشاء الله
 تعالی معنای ترکیب آت قول اغنه مشابه اولغله در امانیله اولجه همزه مفتوحه ایله کرک
 ایلی مفتوحه ده ذکر اولندیغی بواجلد ندر فی استل فی سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة
 ایله برکه و آبکیر معنا سنه که ستل و ستخرو استخر دخی دیر لکن ذاق فرهنک جهانگیری فی اکلیل فی
 سکون کاف ویای تحتانی و کسر لام ایله تاج مرصع معنا سنه در لغت مشترکدر فی ال فی
 سکون لام ایله نام جلیل حضرت باری تعالی جل شانده در لغت سمریایندر فی ایرال فی
 سکون یای تحتانی و فتح راء مهمله ایله بمعنی کردیغی اطراف و چون هر نه نک اولور سه میو
 نظمی بیت کند فریاد هر روز و شبانه * بگردد دود آه ایرال خانه فی اقبال فی سکون یای
 تحتانی و فتح قافله مفسد و غماز و سخن چین معنا سنه لسان خوار زمیندر ابوالمعانی بیت
 عشق او چند آنکه پنهان داشتم در دل ولی * حال خود گفته بچشمش غزه اقبال را اول فی
 سکون یای تحتانی و فتح لام و ضم و او ایله شرفنامه ده بر طایغ اسمیدر فی این دو منزل فی اشارت
 بدینا و عقبا کنانی الحمودی فی این آنگون دل فی اشارت بفاک ایضامنه فی مع المیم فی
 فی ابراهام فی سکون باء فارسی و فتح را و ه ایله فرس قدیمه بر اسمدر ابراهام دخی دیر لر مغربی
 ابراهیدر فی ازم فی فتح راء مهمله ایله ایکی معنایه در اول بر شخصک اسمیدر که چنک دیدکاری
 سازک مختصر عیدر استاد دیمشدر بیت چنک ارم در بر و آهنگ بست * راه حزین در اب
 و آواز نرم * ثانی نشانه معنا سنه در میرنظمی بیت زانک دیده دامن پودرم شد *
 به پیکان مره سینه ارم شد * عربیده شد ادب عادی جنت دیو دنیا نک مال و منال و جواهرین
 جمع ایدوب یا پیدوغی باغک اسمیدر قرآن عظیم الشانده وارد اولمشدر و استاد دیمشدر
 بیت چون کوی تو بر اهل کرم باغ ارم نیست * باغ ارم آن خلد برین جای حرم نیست
 بو بیت نعت شریف اولمق وارد در فی اسپرغم فی سکون سین و راء مهملتین و فتح باء
 فارسی و غین معجه ایله ریحان نوعنه دیر لر که شاه اسپرم و شاه اسپرغم و شاه اسپرم
 و شاهپرم و شاه اسپرغم دخی دیر لر شاعر بیت بر رخس آن طره پر خم نکر *
 بر ریاض خلد اسپرغم نکر * شاه ناصر خسرو فتح را و سکون غین ایله ایراد بو بینی نظم
 ابلس بیت یکمان شوزانکه روزی ابردهر بیوفا * برف بر باران شاه اسپرغم مرغزی
 صیدنه ابی ریحانده اسپرغم مطلق ریحاندر و شاهپرم بر نوع خرده پیراقلی غایت خوشبو
 ریحاندر فی اسپرم و اسپرغم فی کلاهما بمعنی اسپرغم زرا آتشت بهرام بیت چنان پنداشتی
 آن مرد دلخواه * که اندر اسپرغم رفتی همه راه * مخاری بیت از بدیع اسپرمهای سحر * همچو
 دیباهمه منقش شد فی استم فی سکون سین مهمله و فتح تاء مثناه ایله بمعنی ستم یعنی جور و ظلم
 منوجهری بیت آخردیری نماد استم استمکران * زانکه جهان آفرین دوست ندارد ستم
 فی استم فی سکون سین مهمله و کسر تاء مثناة بعد یای ساکنه ایله مجمع الفرسده بمعنی
 غلاف مسطوردر فی استم فی سکون سین معجه و کسر تاء مثناة بعد یای تحتانیله پخشور
 و شلوار و ایاق طونی معنا سنه اشم دخی دیر لر فی استم فی سکون سین معجه و فتح کافله بمعنی شکم

کذا فی شرفنامه فی اشتم فی سکون شین معجه ایله بمعنی اشتم مرقوم فی ام فی این معنا سنه
 مثلا امروز و امشب و امسال اما انما و امهفته دینلز واضح لغتک تحکمی تخصیصاری
 قبیلند در زیر امن جهة المعنی اختصاص اقتضا ایدر نسبه یوقدر بونک کبیر لغت عربیده
 چوقدر فی اهرام فی سکون هائله مصر دیارنده بر عظیم بنا در قله کی یا بلش قاپوسی و باجه سی
 یوق ایچنده نه و ایدو کین و نه مصالحت ایچون یا پاندوغین کسنه بلزور بر کتابده دخی
 احوالندن شفا ی صدر حاصل اولور معنی یا زلمش انجق مشهور اولان طوفان نوح علی نبینا
 و علیه السلام طوفانن امین اولق ملاحظه سیله یا پدیلر دیر لور بر روایت دخی حضرت
 آدم علی نبینا و علیه السلام اول جان بن جان قومی بناسیدر دیرلر هر بری عقلی یتد کچه
 بر سوز سو بلرلر اگر چه هم لفظ عربیدر و هم عرب دیارنده واقعدر لکن بر متین و محکم
 بنا اولغله شعر ابدیه وصفنده استعاره طریقیه نظمونده ایراد ایدرلر میر نظمی در صفت
 قلعه بیت بنای قلعه را چون یافت تمام * تو کونی در متانت بود اهرام فی اشتم فی سکون
 یا این تخناین و کسر شین معجه ایله ایکی معنایه در اول بمعنی اشتم مرقوم ثانی کشتکیر لک یا علی
 صحتیان طوما نلری برد لیر کشتکیر و صفنده ابو المعانی بیت کشتکیر ما هر و را بین چه
 صنعت کرده بود * کوه بللوری در ایشیم کرده از دیده نهان فی ایم فی سکون یای تخناینه
 بر کله آخر سنه لاحق اولد قده نفس متکلم مع الغیر معناسن افاده ایدر آخرنده ضمیر اولان
 کله لرده رفته ایم و کرده ایم کی الفی ثابت اولور غیر پلرده بودیم و کردیم و کفتم کی الفی ساقط
 اولور فی اقلیم فی بمعنی کشور ربع مسکون یدی حصه در اول یدی حصه یدی کوبه متعلقدر که
 هر اقلیم بر کوبه منسوبدر بلاد هند کشور زحلدر برج جدی و دلو خانه سی در و بلاد چین
 کشور مشتریدر برج قوس و حوت خانه سیدر و بلاد ترکستان کشور مرغ در برج حمل
 و عقرب خانه سیدر و بلاد خراسان کشور شمسدر برج اسد خانه سیدر و بلاد ماوراء النهر
 کشور زهره در برج ثور و میزان خانه سیدر و بلاد روم کشور عطارد در برج جوزا
 و سنبله خانه سیدر و بلاد بلخ کشور قمر در برج سرطان خانه سیدر کذا فی المحمودی
 فی مع النون * ابان فی فتح باء موحد ایله جفت معناسنه مشاعر دیمشدر بیت رزق
 وافر در زمین از بهر ما پنهان شده * با ابان سعی و کوشش از زمین آید برون فی آبرنجین فی
 سکون باء موحد و نون و یای تختان و کسر جمله الف مفتوحه ده ذکر میرو ایدن
 ایرنجین معناسنه فرهنگ جهانگیریده کسر هیزه ایله ده نقل اولمشدر فی ابشتن فی کسر باء
 موحد و شین معجه و فتح تاء مثناة ایله پوشیده طومق معناسنه فی ار مکان فی سکون
 راء مهمله و فتح میم و کافله مرئی و وثیب و سعد و سعادت معناسنه حکیم خاقانی در مدح نیراعظم
 * مشغولی * کر توبدی ار مکان مکه * زرین کنی آستان مکه * کعبه ز تو سر جا و دان یافت
 مکه بقات ار مکان یافت * وله در محل دیگر بیت در طالع هر که ار مکان یافت * سرمایه
 عمر جا و دان یافت فی آرون فی سکون راء مهمله ایله آلج معناسنه بعض نسخه ده
 طوشنجل در فی اذن فی سکون زاء معجه و فتح دال مهمله ایله بمعنی اذنی مرقوم فی اسپتان فی
 سکون سین مهمله و فتح باء فارسی و تاء مثناة ایله فی استبدان فی سکون سین مهمله و فتح

۱۴
 وفتح باء فارسی و تون ساکنه ایله اوزرلك که عربیله حرمل و حب الرشاد دخی دیرلر بعض منافع
 ایچون خصوصاً چشم زخم دفعی ایچون آتشه یا قرلر سپند دخی دیرلر صائب نیری
 بیت ای صبا مشتمل سپندی بر سر آتش بریز * کر پرسد با رحال صائب دلخسته را
 فی اسپغون و اسپغون و اسپغون فی کلهم بسکون السین و فتح الباء الفارسی و فای اسپغول مرقوم
 معنا سنه فی استادن فی سکون سین و فتح تاء مثناة و دال مهملتین ایله طور مق ایاغ اوزره
 کرک یوررکن طور مق و توقف ابلک استادن دخی دیرلر سلطان حسین بیقرا * مصرع * مرو
 در باغ بیک پای ستاده چکند * جواب مولانا جامی * مصرع * در رکاب تور و ذکر بودش پای
 ذکر فی استادن فی سکون سین و فتح تاء و دال مهملتین ایله استادن مرقوم معنا لریله مترادف در
 فی استادن فی سکون سین و فتح تاء مثناة و تون ساکنه ایله المق اخذ معنا سنه استادن
 دخی دیرلر فی استادن فی سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة و تون ساکنه ایله یعنی
 استادن مرقوم فی استادن فی متعدی استادن فی استرون فی سکون سین و راه مهملتین
 و فتح تاء مثناة و و او ایله زن عقیم یعنی اولاد کتور مزعورت حیواننده دخی استعمال اونور
 شمس فخری بیت بران سبب که فحول کرام عنین اند * شدند ما در ابا م نیر استرون *
 حضرت مولانا قدس سره بیت نکاحی می کند بادل بهردم صورت عنین * نژاید کرچه
 جمع آیند و صد عنین استرون * میو خسرو بیت خرسند دست دادوی استرونی
 حرص * کازونیا ز بجه همی تو امان کنند فی استغان فی سکون سین و کسر تا و فتح
 فایله ایکی معنایه در اول یعنی جوی یعنی ایرمق ثانی بر نوع مرصع و مکمل تاجدر عورات
 یا شایرینه با غلرلر ایکی معنایه ترتیب اوزره ابوالمعانی بیت دیدم روان شده در باغ آب
 استغان * داده شکوفه زیت شخ تاب استغان فی استغان فی سکون سین مهمله و فای
 و کسر تاء مثناة اصراغان دیدکاری اوتدر فی استهیدن و استهیدن فی کلاهما
 بسکون السین والیا و کسر الها یعنی لچ کردن یعنی هر ایشمه لچ و عناد ایشمه دیرلر
 حضرت مولانا قدس سره بیت هر که باشد شیوه استهیدنش * دیده خود در ایشوش
 از دیدنش فی استهیدن فی سکون سین و کسر تا و یای ساکنه ایله یعنی استادن مرقوم
 فی استغان فی سکون سین و یای تحتانی و فتح فایله نواحی نیشا بوردده بر شهر معظم
 اسپدر راه جرجانک نصفند و افح اولشدر و اسپرا پین دخی دیرلر سبب نسیمه سی بویله
 سموعدر که اسپر قلقان و آیین عادتدر شهر مزبور خلعی دائمایانلرنده قلقان کتور رلر اول
 مناسبته نسیمه اولشدر اسپرا پین نسیمه ایدنلر بویله توجیه مناسب ایدرلر فی استغان فی
 سکون سین مهمله و فتح فایله زنانک موضع معهودینک ایکی جانبی فی استغان فی
 مشهور شهر معظم در کتاب معجم البلد انه تصحیح اسم اصفهانه قال حمزه بن حسن الاصفهانی
 اسم مشتق من الجندیة و ذلك من لفظ اصمیهان اذ اردالی اسمه بالفارسیة کان اسمیهان
 و هو جمع اسپاه و اسپاه اسم للجند او الکلب تخفیف فیقال اسپه کا ذکر فی اسکنان فی
 سکون سین و فتح کاف و تونله یعنی استغان مرقوم فی اسکندر ان فی سکون سین و فتح
 کاف و تون و راه مهملتین ایله اویلاک ایکی طرفی و مطلق اویلاق معنا سنه در شاعر دیشدر

بیت می نماید عجب سرحدان * چون رود در میان اسکنه ران * اشخون و اشخون *
کلاهنا بسکون الشین و ضم الحاء المعججه بر او تدر لطیف خموضی وار در صوین آلوب
شکر ایله شربت ایدر لر غایت خوشبو مزه و نافع و صغیرای قامعدر عربیده ریباس دیرلر
* اشتافتن فی سکون شین و فاف و فتح تائین ایله بمعنی شتاب کردن یعنی عجله اتیک
الفسر شتافتن دخی دیرلر * اشخوان فی سکون شین معججه و کسر خایله فد ان درخت
یعنی اغاج دالی و دیندن چقان تازه فلز و شکوفه سنه دیرلر ابوالمعانی بیت باده
وساقی کلرخ در لب جوی اشخوان * در چنین حالت نشستن کفر باشد رند را * اشکستن فی
معنی شکستن یعنی قرمق * اشکندن فی سکون شین و نون و فتح کافله صمق و صندر مرق
شکندن دخی مصدر در * اشکوخیدن فی سکون شین و ضم کاف و کسر خاء معجتین ایله بمعنی
لغزیدن و بسر آمدن یعنی متورچمک و باش اوزرینه کلک بعض فرهنگه سورچوب دوشمدین
ایاغ اوزرینه طور مق الف بمدوده ایله آشکوخیدن و الفسر شکوخیدن دخی دینلود
* اشنیدن فی سکون شین و کسر نون و یای ساکنه ایله بمعنی شنیدن ایشتمک معناسنه در
میر نظمی بیت بکفت از زربل کفتار چندین * گرفته کوش و اشنید کرد نفرین
* افتالیدن فی سکون فاف و فتح تا و کسر لام و یای ساکنه ایله یکی معنایه در اول بمعنی پاشیدن
و پراکندن و برفشاندن یعنی صاحب حق و طاغی حق حکیم قطران ارموی * قطعه * دونو بها
بدین آمدن اول سال * ز فصل سال و وصل شه ستوده خصال * ازین بهار شده
دست جود در افشان * وزان بهار شده چشم ابرد افتاد * ثانی شکافتن و دریدن
یعنی یار مق و یر تمق فتالیدن دخی دیرلر * ایتکین فی سکون یا نیز تحتائین و تاء موقوف
و کسر کاف فارسیله بمعنی خداوند خانه و خانه دار حکیم خاقانی بیت اول شب ایتکین
و وشاقی بدیم لیک * الب ارسلان شدیم بدیوان صبحگاه * ایدون فی سکون یای
تحتانی و ضم ذال معججه ایله فرهنگ حسین و فای ده بمعنی اکنون و تحفه الاحبابه و رساله
میرزاده بمعنی چنین مسطور در و استاد شعر لنده دخی بو معنایه اولمق فهم اولنور حکیم
قردوسی بیت در ایدون که رستم نیاید بدید * سر از ابدی سر بخوام برید * شیخ سعدی
بو معنایه مناسب بیت در ایدون که دشوارت آید سخن * ذکر آنچه دشوار باشد مکن
* ایران فی سکون یای تحتانی و فتح راه مهمله ایله یکی معنایه در اول نام هوشتمک شاه بن
سیامک شاهد ثانی مجموع ولا بت عراق و فارس و آذربایجان و خراسان مملکتلریدر که
قریدون شاه بیوک اوغلی ایرجه و یرمشدی ایران اسمی آندندر و هرامونک اوتنه جاننی
تور نام اوغلنه و یرمشدی توران تسمیه شی اندندر * ایرسون فی سکون یای تحتانی
وراء موقوف و ضم سین مهمله ایله مجمع الفرسه بمعنی زر و ورق و فرهنگ جها نکیریده طابق
دیدکاری معنی شبهه به بکزر نسنه در شیراز بلورقک و هند بلور اهرک دیرلر میر نظمی
بیت بیایید و در دست گرفته کتاب * بد ایرسون سراسر نوشته خطاب * ایران فی
سکون یای تحتانی و راء موقوفه اوج معنایه در اول مهمان معناسنه مهمانسرایه
ایرمانسرای دیرلر خلاق المعانی بیت ای شرع پر وزی که گذشت از جناب تو * اقبال

اقبال هر جا که بود ایرمان تو * ثانی خانه عاریت که ایرمانسرای عاز پندسرای دیمکر
 سلمان ساوجی بیت همی بایدت رفتن آخر کر قتم * که بس دیرمانی درین ایرمان *
 ثالث آرزو و خسرت معنا سنه کمال اسمعیل بیت چنان بشود پس ازین کر پی نظاره
 عیاش * ز خلد سوی وی آید بایرمان ز کس * آیزان * سکون یای تحتانی و فتح زاء
 معجمه ایله آیک اوتوزنجی کونی اسمعیدر * ایشان * ضمیر جمع غائبدر آنردیمک معنا سنه
 سکار بیت ایشان دل من دارند ایشان دارند * ایشان که سر زلف پریشان دارند *
 هر چه بود اولاد عیار تیره ادا اولتور چغتای لسانده آلاز دیور دیوان اول دیباجه سنه میر
 علی شیر بیت ردانمود و زینک فرخ زمانده * آلازنی در بندر قیماق جهانده * ایکیاون *
 سکون یای اول و کسر کاف و فتح یای ثانی ایله مغان منهنده بر اوتدر * ایلکان *
 سکون یای تحتانی و فتح لام و کاف ایله شهر ایلکه منسوب دیمکر خواجه سلمان
 بیت بگریست بخت شاه بر ایلکان تاج بخش * کاورد فخر اختر شاهی بکوشش * بعض
 فرهنگه ولایت یغما پادشاهتک لقمیدر مستعود سعد سلمان بیت بهر مکه تو شاهان
 و خسروان خدام * برز مکه تو خاقان و ایلکان حجاب * ایلیمان * سکون یای اول و فتح
 ثانی و کسر ثالثه نام بیت المقاس یعنی قنس شریف اسمی اولدیغی فرهنگرده مسطوردر
 * ایلیمان یوهن * سکون یای اول و فتح ثانی و ضم ثالثه نام شریف حضرت حضر نبی علی
 نبینا و علیه السلام * این * سکون یای تحتانی و فتح میله عم و اندیشه دن فارغ و خوف
 و هر استدن آسوده و امین دیمکر شکم صائب دیمشدر بیت بخاموشی زمکردشمن بدرد
 مشو این * که توسن کوش خوابانده لکدها در قفادارد * این * اسم اشارت قریندر
 بو معنا سنه عربیله هدام معنا من افاده ایدر * اینان * جمع این بونکر معنا سنه که مقابلی
 آنان در بو بیتده واقعدر ابوالمعانی بیت آنانکه نظر بر عاشق زار و نزار کنند * اینان بسینه
 نیرنگه را بکار کنند * اینچنین * این ایله چنین دن مرکبدر بو محلین دیمکر شاعر بیت
 تاجهان بود اینچنین بوده * این شعر کر به دایما باشد * چغتای لسانده مؤذلق دیرلی
 * اینچنین * سکون یای اول و ثانی و نون و کسر حمله یان لمق جرح معنا سنه و یار لمق
 شق معنا سنه و یان ملک معنا سنه ده منقولدر * این خم آهنکون * ضم خا و کاف فارسیله
 اشارت برینا کذا فی الحمودی * این دوز و بین * کسر دال و زاء معجمه ایله اشارت بفلک ایضا
 منه * اینده ویران * کسر دال و هایلله اشارت بدینا ست ایضامنه * این روز رفتگان *
 کاف فارسیله بند و لثان و تار بکخاطران منه * این نقره کیران * کسر کاف فارسیله
 دیشاداران و زاهدان زله داران ایضامنه * مع الواو * اسپرو * سکون سین و فتح باء
 فارسی و ضم راء مهملتین ایله اسپرو و لفظندن مختصردر * اشکو * سکون سین معجمه و ضم کافله
 مرغ شکاری یعنی آوجی قوش میر نظمی بیت مرغ اشکو شود نفایس خوار * لیک کر کن
 بلاشته زیست هزار * ایجو * سکون یای تحتانی و ضم حمله خاصه پادشاهان خوارزم
 لغتیدر * ایجو * سکون یای تحتانی و نون و ضم حمله ایجوی مرقوم معنا سنه بودخی
 خوارزم لغتیدر * مع الهاء * ایاله * فتح باء موحد و لامه یعنی آبدست خانه میر نظمی

بیت در جهان آسوده کی نبود بدید * جای راحت جز با له کس ندید * ابرده * کسریا
موحد و سکون را و فتح دال مهملتین ایله وقت معرده اولان برودت معناسنه کثرت استعمالله
صبح وقتنه علم اولمشدر وله بیت در ابرده آمد بر من صبا * کفت بوی زلفش آوردم ترا
* ارمینده * سکون را و فتح می و نون ویای تحتانیله بر مشهور شهر اسمیدر * اساسه *
فتح سینین ایله کوز او جیله نگاه ایتمک دلبرانه اول حالتده دزدیده نگاه دیرل کدافی ادات
الفضلا * اسپهبد خوره و اسپهبد خوره * کلاهما بسکون السین المهمله و الهاء اول
فتح باء فارسی ثانی فتح فا و باء موحد ایله اشراقیان فارس نفس ناطقه یه دیرل
* اسبه * سکون سین و فتح باء موحد و انطها ره ایله مخفف اسپاه در لشکر معناسنه در
حضرت مولانا قدس سره بیت چوق چوق اصبا و تصویرات ما * سوی چشمه دل شتاین
از لحاظ * استارچه * سکون سین و راه مهملتین و فتح حیم فارسیله شران * آتش استان
دخی دیرل میرنظمی بیت آتش افروز د ب سردستارچه * ناکه بان افتاده است استارچه
* استاره * سکون سین و فتح تاء مثناة و راه مهملتین ایله انی معنایه کلور اول استان یعنی
یادز حضرت مولانا قدس سره بیت بیمار شود عاشق لیکن به نمی میرد * ما ارچه شود
لاغر استان نخواهد شد * ثانی تبوره سه تازی ثالث بر چادر در که شامیانه و سایبان
دخی دیرل رابع جدول و مسطر خامس کیلان مضافا تندن بر ملک آدیدر سیادس
ولایت دکن ده بر قلعه اسمیدر کدافی فرهنگ جهانگیری * استغه * سکون سین مهمله و فتح
تاء مثناة و فا ایله حامل عورت و حیوانده دخی استعمال اولفور کدافی المجمع * استنبه *
سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة و نون ساکنه و فتح باء موحد ایله غلیظ و یوغون و زشت
اولان نسنه حکیم سنایی بیت صحبت عام آتش * پنبه است * زشت روی و تاه و استنبه است
مجمع الفرستد مرد دلیر و قوی باز و معناسنه اما مشهوری غلیظ دیودر * استوه *
سکون سین مهمله و ضم تاء مثناة و واو معروفه یعنی ملول و دلتنگ و عاجز شده معناسنه
ستوه دخی دیرل شیخ نظامی بیت که آن خوبان چه استوه آمد ندی * یتا استان دران
کوه آمد ندی * استیزه * سکون سین مهمله و تاء مکسور ویای ساکنه ایله یخ و عناد
و محاوره ایتمک استیزه دخی دیرل شیخ طاریت هر که او استیزه با سلطان کند * خانه *
خود سر بر سر ویران کند * اسرو شنه * سکون سین و واو و فتح راه مهملتین و شین معجه و نونله
ماوراء النهرده بر شهر آدیدر ترکان حالائینه دیرل * اسکنه * سکون سین مهمله و فتح
کاف و نونله دولکر التارندن بر التدرکه آنکله اغاج قرارلر و دیرل عربیه بیرم دیرل حضرت
مولانا قدس سره بیت جور و جفا و دوری کا کمکار میکند * بردل و جانرا بتر از اسکنه
کار میکند * مسعود سعد سلمان بیت چو منتنه توشدم درغم تو سرکردان * بستان
چوب تواز اسکنه شدم دلریش * اسکیزه * سکون سین مهمله ویای تحتانی و کسر
کاف و فتح زاء معجه ایله ایکی معنایه در اول جست و چالاک ثانی لکدزن یعنی چفته آتمق آت
و غیرله حضرت مولانا قدسی سره بیت چونکه مستغنی شد او طاعی شود * خر جو بار
لند اخت اسکیزه زند * اسپشه * سکون سین معجه اولی و فتح ثانیه و باء فارسیله بر

بر قور مجزدر اکثریازایا منده چوقه و اثواب پشمینه و کور که دو شوب تپاه ایدر اکا شپشه دخی
 دخی دیرل حضرت مولانا قدس سره بیت آنکه در انبان ماند و صرفه کرد * اشپشه
 و موش حوالت پاک خوردی اشپخته فی سکون شین و کسر باء فارسی بعد یای ساکنه
 و حاء معجزین و فتح تاء مثناة ایله بمعنی یاشیده آب و ترشح که شپخته دخی دیرل شیخ الاسلام
 خواجه عبدالله انصاری بیورر * نثر * درویشی خاکدکست بخته و ابکی برواشپخته
 نه کف پارا ازودردی نه پشت یارا ازو کردی * و شریف تبریزی در هجو غیاث کهره
 بیت عبارت تو بدین ناخوشی که در سراو * و توش جستم و اشپخته بشد دامن دیشکره
 سکون شین معجزه و فتح کاف و راه مهمله ایله نسخه میرزا ابراهیمه بمعنی مرغ شکاری میر خسرو
 بیت اشکره ادر پی جزر و کلنگ * هست چو آویزش قصاب چنگ دیشکره فی سکون
 شین معجزه و فتح کاف و نونله اوج معنایه کلور اول بمعنی چین و شکن یعنی بوکم میر خسرو
 بیت فتنه رخس زکس بیمارم * اشکره زلف بحر وارم * ثانی موسقیدن بزوا آدیدر
 منوچهری بیت مطربان ساعت بساعت برینالی زیروم * گاه سروستان زند امروز
 گاهی اشکره * سروستان دخی بزوا آدیدر ثالث ات صوینه اتمک طوغرمغه دخی دیرل
 عربینه ثرید دیدکریدر بسحاق اطعمه بیت بریمت چوبود اشکره و بورانی *
 بریسارت چوبود نان و و پشیر و بچار دیشکره فی سکون شین معجزه و ضم کاف و و او
 معروف و اطهار هایلله و قار و عظمت و حشمت معنایه شکوه دخی دیرل حضرت مولانا
 قدس سره بیت صدق موسی بر عصا و کوه زد * بلکه بردریای پراشکره زد و آتراره فی
 سکون نون و فتح راین مهملتین ایله دیوار دن آریلوب دوکلن کرج و بالحق کذافی مجمع
 الفرس دیشکره فی سکون یای تحتانی و فتح شین معجزه ایله ایکی معنایه در اول جاسوس
 معنایه که ممدوده ده عایشه وزنی اوزن اولان آیشه کبی در ابوالحسن شهید بیت
 در کوی تو جو ایشه همی کردی نکاه * دزدیده تا مکرت بیتم بیام و در * ثانی بمعنی بیشه
 یعنی اورمان و چنگلستان دیشکره فی سکون یای تحتانی و فتح غین معجزه ایله بیهوده کوئی
 و سبکسار شمس فخری * قطعه فی تانباشد ایغه مانند خا موش و صبور * ناهده نبود
 بنزد هیچکس چون بیپنده * باد در حکمش مده هر بیپنده کار و سپهر * دشمنش خوار
 و خجل دایم بسان ایغه دیشکره فی سکون یای تحتانی و فتح میله بمعنی اینچنین حکیم خاقانی
 بیت ایله مگو که آسمان اهل برون نمیدهد * اهل که نامد از عدم چیست خطای آسمان
 دیشکره فی سکون یای تحتانی و فتح و او راه مهمله ایله بمعنی آراسته کذافی اذات الفضلا
 دیشکره فی دولت اندک روزه محمودی دیشکره فی این سبیل گاه فی اشارت بدنیامنه
 دیشکره فی این کوه هفتاد راه فی اشارت بافتاب منه دیشکره فی این ترک سلطان شکوه فی مثله منه *
 دیشکره فی این زال مستحاضه فی اشارت بدنیاست منه دیشکره فی این خاک تیره فی اشارت بذات
 بشر منه دیشکره فی این دامگاه فی اشارت بدنیامنه دیشکره فی این نه صحیفه فی اشارت به نه فاک منه
 دیشکره فی این هفت جزیره فی اشارت بهفت اقلیم منه دیشکره فی این هفت صحیفه فی اشارت بهفت
 فاک منه دیشکره فی این هفت نقطه فی اشارت ستاره سیان منه دیشکره فی مع الباء * ابانی فی فتح

باء موحده ايله ايكي معنایه در اول بمعنى شور با حکیم خاقانی بیت ذات طبعها که دیک سلامت
همی یزد * خوشخوار ترز فقر ابانی نیا فتم * ثانی شور با طخ اولنان طرف دیک وغیره
شرف شفروه بیت در مدح تو صد ابانی جویش دارم * افسوس که معده قلم تنک است
و اجی فی کسر جمیله وزیر وافندی و ترکیه نعظما سلطانم دیدکاری معنایه در بعض
فرهنگ کرده آتجه معنایه منقولدر فی ادراوی فی سکون دال و رای ثانی و فتح اول ايله
و طیفه معینیه و دخی بر طبق نسنه دیکدر فی اسپری فی سکون سین مهمله و کسر باء
فارسی و راء مهمله ايله شرفنا مهده بمعنا تمام شدن حکیم اوردی بیت آنکه قوم نوح را
از تند باد لاتذر * در دودم کرد از زمین آسیب قهرش اسپری * بو بیتدن معدوم اولق
معنایه تمام اولق معناسندن اقرب فهم اولنور فی اسپنوی فی سکون سین مهمله و فتح
باء فارسی و ضم نونله نام جاریه نژاد که داماد افراسیاب شاه ایدی غایت جمیله ایدی اول
وقت که نژاد فرار ایدی بیژن اول جاریه فی قبضه تصرفه کتوردی فی استای فی سکون
سین مهمله و فتح تاء مثناة ايله ایستادن لفظندن صیغه امر در رضی الدین نیشابوری بیت
اسب چه طاقت تو دارد زین برکه نه * تحت چه در خود تو باشد چرخ استای فی اسفندی فی
سکون سینین مهملتین و فتح فا و تاء مثناة ايله یونجه لقی یعنی یونجه اکشن بر فی اسلمی فی
سکون سین مهمله و کسر لام و مهمله خطایی کبی بر نقشدر سلطان سلیم خان شاه اسمعیل
ایله چلدیران نام محله محاربه ایتد که شاه اسمعیل مغلوبا منهزم اولد که مولانا امیددی
مشاهی تسلیمت ایچون بر قصیده غرا نظم ایلد بکه مطلق بو در بیت قضادر بارگاه کبریایی
فکنده نقش اسلمی خطایی * اسلمی سلطان سلیم و خطایی شاهک مخلصی اولمه کنایتدر
فی اشکاری فی سکون سین معجه و فتح کاف ايله آوجی صیاد معنایه شمس نیریزی بیت بیا
بر بام ای عارف بکن هر شب زاری * کبوترهای دلهار اتون شاهین اشکاری فی ایتکینی فی
سکون یائین و تاء موقوف و کسر کافله یعنی خداوندی و خانه داری یعنی اوصاحبی اولق
کذا فی مجمع الفهرس فی ایرمانسرای فی یعنی مهمانسرای و خانه عاریت حکیم خاقانی بیت
بیکرچه ناخلف پسری کز وجود تو * دارا خلفه پدرت ایرمانسرای فی ایزدی فی جناب
باری تعالی جل ذکره ایچون ویریان نسنه شیخ سعدی بیت بجا آمد آن وعده ایزدی *
یزاد آن پسر خوب و پاک ایزدی فی ایشی فی سکون یای تحتانی و کسر سین معجه ايله صفت
نعظیم خوانین در بی بی کبی عربیه سنی و ترکستانه بیکم و بیکه دیرلر حکیم انودی بیت
بنده ایشی دعا همی کوید * نماز شبت همی کوید * حکیم سوزنی * قطعه تا بیغ درد ما ای
نشه شادی فرای * بر خون بر بط کند ایشی * بیکانه مشای * ده خت علی بامی آنکه هست عطا
از خدای * آنکه بروی و بر هست چو خورشید و ماه فی ایلخانی فی سکون یای تحتانی
ولام و فتح خاء معجه و کسر نونله فرمانده عسکر و سپهسالار و طایفه مغول ملوکندن برینک
شخصه صامیدر و جنکیز خان و اولاد و اولادنه نسبت ايله ایلخانی دیرلر اجداد جنکیز دن
برینک آدی اولق و لرد درو نقل و روایت اوزن تا تاریخ نوله ده ایلخانی دیک صحیح اولق
اقتضا ایدر زیر آنلر کند ولین آل جنکیز ادعا ایدر لرا اول تقدیر بجه ایلخانی لقبی

لقبی صحیح و درست اولور **و** باب الالف المضموم مع الالف * استماعی سکون سین
 مهمله و فتح تاء مثناة ایله ایکی معنایه در اول تفسیر کتاب زند در که است دخی دیر لر حکیم خاقانی
 بیت اگر قیصر سکا لید زار زردشت * کم زنده رسوم زند و استا * حکیم فردوسی * مثنوی *
 اگر نیستی اندر استا و زند * فرستاده و ازینهار از کزند * ازین خواب بیدار نان کردی * همی
 زند پروانان کردی * شمس فخری بیت کند بیان معالی شه مطاوی او * بدان مثال که الفاظ
 زند را استل * ثانی استاد لفظنظدن ترجم اول نشد **و** استخوان ربا **و** هما قوشیدرد ائماند اسی
 استخوان اولدا و غی مشهور در شیخ سعدی کاستانده دیش بیت های بر همه مرغان
 ازان شرف داره * که استخوان خورد و جانور نیازار د * با ضم رایله ر بودن لفظنظدن
 اسم فاعل صیغه سیدر قاجی معناسنه استخوان زند و استخوان زنگ دخی دیر لر **و** استقیلا **و**
 سکون سین و تاء موقوف و کسر قاف ویای ساکنه ایله تور اینلردن افراسیاب لشکر نده
 بر پهلوان نامدار ک اسمیدر کذا فی المجمع **و** اشترا **و** ترکیه ککک اونی دیدکاری آجیرق
 بر او در نعمه الله سعتره بکر و بر او در دیش اما اصحی سعتر در **و** اشترا کیا **و** دوه دکنی که
 اشترا خار دخی دیر لر دوه بی بغابت سهر در بعض فرهنکه سایحه دیدکاری دارودر
و اشترا **و** دوه یو کندن ایشانش جامه و کلیم و غیرهما میرنظمی بیت برش پری
 بر آمد شیخ بند است * ز اشتر و کلاه و جامه میداشت **و** استوا **و** سکون نشین معجه و ضم تائه
 انکشت و انکشوانه **و** اگر **و** سکون کاف فارسی و فتح راء مهمله ایله ارشته شور باسی پوره های
 جامی بیت کنج کلید فراق تو بتر خون خوردم * تا چشمه هم از بوی وضالت اگر **و** الباقی
 سکون لام و فتح باء موحد ایله قلبه بونی حکیم سوزنی بیت رویت چو یکی کاسه اگر اشده
 زار نك * و رکاج قضا کشته بر نك شش الباقی **و** سکون لام و فتح واو ایله یعنی
 ستاره یعنی کواکب و انجم مسعودی سلمان در صفت عمارت بیت ز بس بدایع چون
 بوستان پرازانوار * ز بس جواهر چون آسمان پرازالوا **و** امی کویا **و** ضم کاف فارسی و واو ایله
 حضرت محمد صلی الله و سلم **و** اورا **و** ضمیر غایب در اکا و آنی دیمک اولور چغتای اسانده
 آنکادیر لر اکا عبارتته لفظا و معنا و اقدر انجق کتابتده نون یا زیا و رجعتایده کایا بومقوله
 کافک اوکنه نون یا ز مق قاعده مقرر ملیدر اکار وده انکار ووا کلامنی انکلامق املا ایدر لر
 اول نون تعبیرده ظاهر اولر همان بودیاده استعمال اولند و غی کبیدر **و** اوریا **و** سکون
 واو و کسر راء مهمله و فتح یا ایله حضرت داود علی نبینا و علیه السلام اصحا بندن بر متعین کسنه
 ایدی که انک استیدر جالوت جنگنده شهید اول شد در حضرت داود خاتونی حباله از دو وجه
 کتور مشیدی منقولدر که حضرت سلیمان علی نبینا و علیه السلام اندن وجوده کلدی اما
 محنی معلوم دکلدر العلم عند الله تاج ماثر بیت بکریم همی در فراقش چنان * که داود بر تربت
 لوریا **و** استماعی اوستاد لفظنظدن مخفدر حضرت مولانا قدس سره بیت بینی اندر دل
 علوم انبیا **و** کتاب و بی معید و اوستا **و** انویا **و** سکون واو و کسر نون و فتح یای تحتانیله
 یعنی افشرده عربینه عصاره و عصیدیر لر استاد لطیفی بیت ترا که کرامند اصل و نیا *
 خوش آید از انکور خوش او نیا **و** او یا **و** او معروف ایله بوزن کویا کاهل و ابله و سمه

معناسنه شیخ سعدی بیت بگوش شام و شعر در طاعت حق * مشواویا بخود باشی بشیمان
فی ایامی ضم همزه و فتح یا یله استعمال اولنور او یا معناسنه فی مع الباء * اریب فی کسرراء
مهمله و سکون یای تحتانیله محرف یعنی اگری ریب دخی دینلور ترکیب و رب دیرلر یوندن
غلطدر حضرت مولانا قدس سره بیت بکقدم چون زد زیا لاتا نشیب * بکقدم چون
فیل رفته براریب فی اسرب فی سکون سین و ضم راه مهملتین ایله قور شون که عربیده رصاصة
دیرلر برنوع معدندر کش ایله بر معدنده حاصل اولور و زنده التون ایله جیوه دن ماعدا
معد نردن آخر اولور غایت نرم در جمیع معادنن الین در و الماس که جمیع معادنن سختدر
قور شون که نرم و سست اولعله صونپاره فی قور شونه قویوب الماسی تراش ایندیرلر شاعر
دیشدر بیت آنچه در سختی مجدی بوده است الماس بین * اینقدر صستی ز اسرب میتراشد
چون پنیر فی اسطرلاب فی معروف نسنه در معناسی ترازوی آفتاب دیمکدر اسطرخمیتین
ایله زبان یونانی ده ترازو دیمکدر و لاب زبان رومیله آفتاب دیمکدر ایکی لساندن مرکب
لغتدر میر خسرو * مثنوی * بیونانی اسطر ترازو بود * که در نسکه عدل سازو بود * و کر
معنیم باز پرسی زلاب * بدهم بگفتار روم آفتاب * پس انکو مراد اسطرلاب جست * ترازوی
خورشید با شد درست * بعضی روایتله بر حکیم اسمیدر که انی تصنیف اولمشدر دیرلر و بعضی
روایتله لاب حضرت ادریس علی نبینا و علیه السلام او غلینک آدیدر اکا نسبت ایدوب
لاب ترازوسی دیمک اولور بویله اولدوغی حالله لاب کونش اسمی اولماسن منع ایتمز شیخ
تظامی بیت نظرش بر فلک تنیده لعاب * از دم غنکبوت اسطرلاب فی اسلوب فی سکون
سین و ضم لامله ایکی معنایه در لول بر حکیم آدیدر ثانی اطعمه جنسندن برنوع طعام آدیدر
و عربیده طرز ورهش و قانون و قاعده معناسنه در مذکور ایکی معنایه تریب اوزره ابوالمعانی
بیت شنیدم چنینی گفت اسلوب استاد * خورش را بنام شد ز اسلوب معتاد فی اشتاب فی
سکون شین معجه و فتح تاء مثناة ایله اشتاب معناسنه که اشتاود دخی دیرلر حضرت مولانا قدس
سره بیت چه باید کرد ایشا ترا که ایشان * چه بزق و باد سخت اشتاب رفتند فی اندوب فی
سکون نون و واو و ضم دال مهمله ایله برنوع قبر جقدر وجود انسانیله ظاهر اولور عربیده قویا
دیرلر افضل الدین کرمانی بیت تراده کی بود در پیش محبوب * که دادی در همه اندام
اندوب فی اوب فی بوزن خوب اوباشتن و او باریدن لفظلرندن صیغه امر در بوتق باح
معناسنه و دخی زاری ایتمک معناسنه مثال معنی اول حکیم اسدی بیت نهنگی توکاندر نکو
داستن * مکاراننداری جزاوباشتن * مثال معنی ثانی استاد رودکی بیت پس باو بارید
ایشا ز همه * نه شبنا ترا هست زنده نه زمه فی مع القاء * اسپست فی سکون سینین و ضم
باء فارسیله تازه یونجه که سپست دخی دیرلر فی اسپوست فی سکون سینین و ضم بباء فارسی
و واو معروف ایله آخر کوزا بی معناسنه شاعر دیشدر بیت شراب کهنه خوش از دست
تازه * خصوصادر بهار کهنه اسپوست فی است فی سکون سین مهمله ایله اوج معنایه در
اول نسخه میرزا ابراهیم تفسیر زنده که استاودستا دخی دیرلر حکیم فردوسی بیت که دین
مسیحی ندارد در سنت * همی کبر کی ورزد و زندواست * وله بیت شهنشاه ایران

ایران سروتن بشست * بعد خرامید بازند و است * ثانی فرهنک جهانگیر به معنی افکندن
 و انداختن که ناسی دخی دیرل ضم سین ایله شرف مشفروه بیت برنطع زمین طرح سدهی
 چون تو باشی * لعیست ز تو کش فلک سرزده نهاد * ثالث معیار جهان لید شمس فخری
 سرین معناسنه یعنی اویلق باشی * قطعه * چرخ در مهر شیخ ابواسحق * چون میانرا بیست
 چایک وجیست * از پی افتخار حشمت خویش * شیر داداغ شهنهد بر است * اسطقسات فی
 سکون سین وقاف و ضم طه مهملتین ایله شرفنامه ده عناصر اربعه به دیرل که هر رینه اسطقس
 دینلو رعنصر معناسنه و الفسرسطقسات دخی دیرل * اکشوت فی سکون کاف فارسی
 و ضم سین مهمله ایله اکلج معناسنه * اکشوت فی سکون کاف و ضم سین معجه ایله ده
 اول معنایه در حکیم شیرازی بیت ایرسا از شش درم تاده درم * چل درم افشرج و اکشوت هم
 فی اوت فی لفظ مرکبدر او ایله تاء خطابدن که اول سنکدر و اول منسن دیمک اولور
 ابوالعانی بیت گفت جانان که سیک کوی من آمد بدرم * شاد باش ایدل نالان که سخن
 اوت بود فی مع الثاء ام الخباثت فی یعنی شراب کذافی شرفنامه خواجه حافظ شعرند
 ایراد ایش بیت آن نغوش که صوفی الخباثتس خواند * احلی لنا و اشهی من قبله العذارا
 عذارا جمع عذار در یکاق معناسنه فی مع الجیم * اج فی معنی کرو یعنی رهن که بر نسنه یه قول
 و شرط ایدوب محمله بر نسنه رهن ایدر لر ترکیده اما له ایله استعمال اولنور فی اجاج فی
 سکون حمله فرهنک جهانگیر به معنی بهشت که ترکیده او جاق دیرل غالبا اجاج لفظندن
 خاطر فی اراکج فی سکون راء مهمله و نون و فتح کافله خراسان سرحدنده بر شهر آدیدر
 یوسف فضلو فی بیت بروم و مصر و یار کج اضطراب افتد * همه مجد عراق و بسرحند
 کرکان فی اسفنج فی سکون سین مهمله و نون و ضم فایله سو نتر که سفنج دخی دیناور عربیله
 مشترکدر ابوالعانی بیت یاره تخت جگر باسیل اشکم رفته است * در لب دریا فتاده
 جاجا اسفنج نیست فی انترج فی سکون نون و راء مهمله و ضم تاء مشنایه ایله اترج معناسنه که
 ترنج اواعندن بر نوعدر فی اندوج فی سکون نون و ضم دال مهمله و او و مجهول ایله بر نوع
 قبر جقدر وجود انسانده ظاهرا اولور جلدی سیاه و درشت ایدر ایکی نوعدر بری سیاهدر
 ماده سی سودا در بری ده بیاضدر ماده سی باغمدر عربیله قوبادیرل فی انفوج فی سکون
 نون و ضم فایله پورسق دیدکاری جانورددر مشهوری بودر که دو کدکجه سمرور ابوالعانی
 بیت چنان خوردست چوب اندر سرکوی * شمه فربه رقیب سنک چوانفوج فی اور کاکج فی
 سکون و او و راء مهمله و نون و فتح کافین ایله خوار زم ملکنتک اسمیدر بعض نسخه ده نفس
 شهرک اسمیدر فی اولنج فی سکون و او و نون و کسر لامله او زرنده اوزمی اولوب وقتی
 یکمشی اوزم چبوغی عربیله عمشوش دیرل کذافی مجمع الفرس فی اولج فی سکون و او
 و کسر لامله اولنج مرقوم معناسنه در فی اوماج فی سکون و او و فتح مهمله آماج یعنی نشانه
 نیر عربیله هدف دیرل فی اونج فی فتح و او و سکون نونله یعنی الفت و مؤانست کذافی فرهنک
 جهانگیری فی مع الخاء * اخ فی برکله در که نهایت حظ محله صادر اولور ابوالعانی بیت
 صدای زفتن اغیار چون شمه شایع * ز خط مردم عالم باوج رسید اخ فی اخنون فی

سکون خاء معجه و ضم نون و واو مجهول ايله نام ادر یمن نبی علی نبینا وعلیه السلام حکیم
سنایی بیت کمانا مشن باخنوخ خوانی همنی * و کر نامش ادر یمن دانی همنی فی استناخ فی
سکون سین مهمله و فتح ثاء ثناء ايله بمعنی کستناخ استاد لطیفی بیت رفتن استناخ بودرش
ناکاه * کرد بر من چوستک هجوم رقیب * حکیم سوزنی بیت بدین زبان مکش استناخی
مراویدان * مرا نهجای تو کرد دست پیش ازین استناخ * سیف اضغر نکی بیت نیر از کشاد
چشم تو استناخ می رود * شاید که در حرم دل خضم محرمست فی اسکوخ فی سکون سین مهمله
و ضم کاف فارسیله خریدن صا تون الموقود فی جناد و شیک معنا سنده در کفافی الصحاح
فی اوستناخ فی سکون واو و سین مهمله ايله بمعنی استناخ مرقوم حضرت مولانا قدس سره
بیت روی سحر هست هموار و فراخ * هر قدم دایمست کم روان اوستناخ فی مع الدال الهمله
فی اجند فی فتح جیم و سکون نونله ايله نوزن بخند بمعنی مطیع و منقاد میر نظمی بیت بود
اینها عابد عالم بسند * امر حق را بادل و جان بود اجند فی اردج سکون راء مهمله ايله
یعنی شبه و مانند کذا فی فرهنگ جنها تکیری فی امر دج سکون راء مهمله و زاء معجه و ضم
میهله درت معنایه کلور اول بر فرشته نک نامی دز که مضامح روزار مرد با جمله اوله اکا متعلقند و
ثانی هر ماه شمسی نک اول کوفی اسمید حکیم فردوسی بیت یکی کوندک آمدش از مرد بر روز
به نیک اختر و فال کینی فرور * متعوق د سعد سلمان بیت امر روزار مرست ایایار عمکسار
بر خیز و ناز کم کن و آن جام می بیار * ثالث نام ستاره بر خیزس که عربینه مشتری دیرل
حکیم سنایی بیت قوس و خوتست و طایر وار مرد * جدی و دلو از زحل مجوید مزد
استاد لطیفی بیت هر آنکه زاد زدی دزد باشد * اگر چه دایه اش از مزد باشد * رابع نام
پسر زاده استغنی یار در روز مرد و اور مرد دخی دیرل فی استناد فی معروف و فنده ماهر
کسنه یه دیرل حکیم انوزی بیت تمتعی که من از خلق در جهان دارم * همان جفای پدر بود
مله استاد * کسرا لقله غریبند سیند و مولی یعنی صاحب عبد و ممالیک و جوارى دیمکدر
حجم بومقوله لری تصرف ایدوب کند و لسان نکرده استعمال ایدر لر بعض کله فی افعال
نقل ایدوب مصدری اسم و کسر القی ضمه یه و فتحه یه و فتحه یه کسره یه علی هذا القیاس تبدیل
ایدر لر استعمالی دلالات ایدر فی استخوان بند فی عضواستکسته فی باغله قاری بند که عربیه
جبیره دیرلر و باغیجی معنا سنه ده کلور ابوالمعانی بیت سنک جوررت کرده است دل را
شکست * تار زلفت استخوان بندم بکن فی استخوان رند فی فتح راء مهمله و سکون نونله
هناقوشی معنا سنه در بعض فرهنگه قر تال دیدکاری سیاه قوشدر شیخ عطار بیت
فغان از حرص مشنی استخوان رند * هنه سگ سیرتان و موش پیوند فی استنود فی سکون
سین معجه و ضم نون و واو معزوفله بمعنی بشنید یعنی ایشیت دیمکدر امر در شیخ فخرالدین
عراقی * قطعه * پروانه چو ذوق سوختن یافت * نبود بشعاع شمع خشنود * این حال اگر
عجب نماید * بشنوز من از و این استنود فی آمیند فی عربیه کی توقع معنا سنه در کاهی میی مشد
ایدر لر مولانا جامی بیت الهی غیبه آمیند بکشای * کلی از روضه جاوید بنای فی اور مزد
ار مزد مرقوم کبی درت معنایه کلور اول بر فرشته اسمیدر که روز اور مزد ده واقع اولان

اولان تدبیر امور و مصالح اکا متعلقه در ثانی هر ماه ششمی نیک ابتدا کوفی آدیدر بوکونده
سفرایتمک و بامه جدید بحوب و کیمک و ایلچی و مکتوب گویند مک مناسب حکیم فردوسی
بیت شب اورمزد آمد و ماه دی * ز گفتن بر آسای و بردادی * مختاری بیت
دو حاجبند جهان ابرسوی صدر جهان * از اورمزدی و غره مهر مضان * ثالث ستاره
مشتی که برجیس دخی دیر لرابع پسر اسفندیار نامیدر بو ایکی معنایه حکیم فردوسی
بیت سروگاه دیهم شاه اورمزد * درخشان بدی چون پناه اورمزدی آوردی سکون
واوونون و فتح راه مهمله ایله بمعنی زیب و زیبایی و فرو بهایی کذا فی الصحاح و اورتید فی سکون
واو و فتح زاه فارسی و کسرنون ایله جمع الفرسه بمعنی افکنده و افکنید که او کند و او کنید
دخی دیر لر و او کنید فی سکون و او و فتح کاف و کسرنونله بمعنی افکنده حضرت مولانا قدس
سره بیت حاجت آوردش بقفلت سوی من * او کنیدش موکشان در کوی من و اولاد فی
سکون و او ایله بوزن فولاد مازندان دیورندن بر دیو آدیدر حکیم فردوسی بیت گرفت
او کرگاه دیو سپید * چوار نیک و عندی و اولاد و بید و مع الراء المهمله * استخوان خوار فی
لوری قوشی که د ائما استخوان بولدقده بو غازیته او خوب بعد یودار بو غازندن ایری
اولور سه یو تمایوب اتار نیکم شاعر دیمشدر * مثنوی * استخوان خوار را ندیدی استخوان
فکر همش دارد اول بعد از آن * میخورد آسان رود تا از کلو * کر شود دشوار اندازد فرو
و استوار فی سکون سین مهمله و ضم تاء مشنایه و فتح و او ایله بش معنایه کلور اول محکم
و متین معنایه مسعود سعد سلمان بیت پایدار و استوار ست از تو دین و مملکت * پایدار
و پایدار و استوار و استوار * ثانی معتد و امین معنایه حکیم سنایی * قطعه * حق همی کویند که
ده تاده مکافات دم * آن بحق ندی و بس آسان باشی در شیار * این نه شرط
مؤمنی باشد که در ایمان تو * حق همی خاین نماید خار و سرکین استوار * ثالث بمعنی
یاور اینانق معنایه استوار داشتن دیر لر یاور داشتن دیمک اولور شیخ سعدی * قطعه
ای که میگویند خرد به یاردان * من نکوم کرد توداری استوار * آدمی را عقل باید در بدن
ورنه جان در کالبد دارد چهار * رابع تمام شدن خامس برابر آمدن یعنی برابر اولق کذا
فی فرهنگ جهانگیری و استوار فی سکون سین مهمله و ضم تاء مشنایه و او معروفه
دواب و مواشی که ستور دخی دیر لر چار یا حیوانا تدر و استوار فی سکون سین مهمله و ضم
غین معنایه ایله فرهنگ جهانگیری بر جانور در لاجه دکلری اولور هر نه قدر دو کسه زفریه اولور
دخی کر پیدر که او قلری اوزون بیاضلی و سیاهلی اولور بعضی سنک براند از قدر او قلری وارد
سلکنوب آتد قده کوشک یا یک اوقی قدر بره وارد اکا استغرو سغرو و سغرنه و سکر و سکر نه
و سبخول و استغوردخی دیر لر حضرت مولانا قدس سره بیت هست حیوانی که نامش استغروست
او بزخم چوب رفت و کترست و استغور فی سکون سین مهمله و ضم قافله ماء مستعمل که
غسل و وضو ده الدن و بوزدن و سایر عضو دن دو کیلور دخی بمعنی استغرو قوم و اسکندر فی
سکون سین مهمله و ضم کافله شول اولاقه دیر لر که دیار عجمه زمان سابقه برزینه قریب
منزلت روضه او نشدز و هر منزله بر ایکی شرات ایله آدم حاضر آتی اکر نش طور

برو لایته حکم شاهی کوندرد که اولاغک برینه ویرور لاولدخی طولودیز کین کیدوب منزله
قرب اولدقه بر آدم دخی آت اوزرنده منتظر طورر کلان آدمک الندن حکمی آلوب
سکر دوپ برینه دخی ویرور بواسلوب اوزن مکان بعیده زمان قلیله حکم شاهی بی واصل
ایدر لبو معنایه نامیچ ایدوب عنصیری دیمشدر بیت توکونی کراخبار ایشان همی * فرستد
بدو آفتاب اسکدار * کذا فی جمع الفرس و فرنگک جهانگیریده بو نوع قاصده چیر ایلچی
و بام دخی دیرلر زبان هندیده دانکجوکی دیرلر استاد منوچهری * نظم * این جشن فرخ
شده را چون طلاپکان * از پیش خویشتن بفرستاد کردگار * گفتار و بنزدن مستان
بناختن * صحرا همی نورد و بیابان همی کنار * چون اندر ورسی بشب نیره و صیاه *
زین آتش بلند برافروز روز وار * وز عزم جنبش و نیت من که کرده ام * نزد شهنشاه
ملکان بر باسکدار * از من خدایکان همه شرق و غرب را * در ساعت این خبر بگنایدی خبر
گذار * شمس فخری معیار جمالیده * نثر * اسکدار قاصد بیست که تعجیل بجای رود
و در هر منزلی از برای او اسبی بسته باشد و او را ترکانان بام کویند بیت از برای ابتهارصیت
او * خسرو اجرام باشد اسکدار * خسرو اجرام یعنی آفتاب و کتاب السامی
فی الاسامیه * اسکدار خریطه الفتح یضع فیها الکتاب * یعنی اسکدار قاصدک کو توردیکی
مکتوبلری قودوغی کیسه در اسکدار فی سکون سین مهمله و ضم کاف و فتح ذال معجه
ایله مکتوب و حکم شاهی و قاصد و اولاق معنا سنه اولاق آت ایله سکر دوپ کیدن
و قاصد بیاق کیدنه دیرلر و بعض فرهنکرده اسکدار صو پکیدی و لب دریاده اولان
اسکله و بیوک صورکنارنده اولان محل شهر استانبول مقابله اولان شهره دینلیوکی
بو معنایه در اسکدر فی سکون سین معجه و ضم تاء مثناة ایله دوه نیک مخصوص اسمیدر ستر
دخی دیرلر عرییده آدی چوقدر از جمله بعیر و ناقه و جل و مطیه دخی دیرلر شیخ سعدی
بیت نه با شتری سوارم نه چو استر زریارم * نه خداوند رعیت نه غلام شهریارم *
اسکدر فی بردکندر که دوه آنی بغایت سوز دوه بی سمر در ترکیده دوه دکنی دیرلر شتر خار
و خار استر و خار شتر دخی دیرلر اسکدر و اشقر فی کلاهها بسکون الشین و ضم غین المعجنتین
پورسق دیدکاری جانورد در اکثر طپراق ایچنیه تعیش ایدر بیت زیم صید قهرش خصم
بدل * شود در زیر خاکش را چو اشقر اصطوره و اصطر فی کلاهها بسکون الصباد و ضم
طاء المهملتین ایکی معنایه در اول تر ازو ثانی بوغه دکنی افور فی ضم فاو و او معروفه ایکی
معنایه در اول بمعنی کوف یعنی اوکی قوشی ثانی بمعنی آروغ اوار فی فتح واو ایله ایکی
معنایه در اول بمعنی کرا ثانی جمع الفرس دفتر حساب که آمار و آماده و آوار و آواره
دخی دیرلر ابوالمعانی بیت کشته عشق توام ایست فخر عا شقان * در لو ارم میکند عنوان
دفتر کاتبان اوبار فی سکون واو و فتح باء موحد ایله ناله وزاری ایمک معناسنه اوباریدن
و اوباشتن لفظلرندن صیغه امر اولور و کاهی اسم فاعل و اسم مفعول اولور صاحب وقعه
و ماجرا چکنش معناسنه ابوالمعانی بیت رفت عمرم یکنفس راحت بمن را رونداد * باغم
عشق ترا اوبار کردم روز و شب اودر فی سکون واو و فتح ذال معجه ایله بر طرف و بر جانب

ورجانب معنا سنه وله بیت در سر کویث فغانا پیشه کردم صبح و شام * کشته اوذر
 صافیت از در هجرات مدام * اور فی بوزن شور ایکی معنایه در اول یعنی مشت یعنی
 یومرق که بر کسند نك باشنه و دیشنه اون لراکا اور زد دخی دیر ل کذافی مجمع الفرس ثانی
 فرهنك جها نکیریده ایچی آسان چیقیمیان جوز و بادام و امثالی نسنه لکه بیوزدخی
 دیر ل * آهنور فی سکون ها و ضم نون و فتح باء موحد ایله اوز م چبوخی معنا سنه در
 * مع الزاء المعجه * اشترباز فی دوه یوکندن طوقنش جامه و غیره * اشتراغاز فی
 فتح غین * معجه ایله انکدان اغا جنك کوکیدر و صغید اولور عربیه زنجبیل العجم و شوکه
 الجبال دخی دیر ل و لاپت مرو یا بانده اکثر اولور اعلاسی رومیدر طهیر فاریابی بیت
 زحاسندان شتر دل مدار مردی چشم * که نیشکریه زوید ز بیخ اشتراغاز * و کوکنی قینادوب
 کاغد و بزه آهار ایدر ل حکیم سنایی بیت بسکه دادند مرا این قوم * بدل کاوروغن اشتراغاز
 * اورمز فی اور مزد مرقومک درت معنا سیله ده مترادف در اول یعنی ستاره بر حیس
 حکیم فردوسی بیت کین بنده تو بود اورمز * که تو چون شبانی و مردم بز * اوز فی
 زبان خوارز مه ایش دوزیچی و مصلح معنا سنه ترکیه دخی الی اوز دیر ل و فلان فلان
 ایله اوز لاشدی یعنی مصالحه ایلدی * مع السین المهمله * ارس فی سکون راء مهمله
 ایله بوزن فرس براغاجدر عربیه اهل دیر ل استاد لطیفی بیت توبی شهسوار جوانان
 فرس * خد و قد تو ماه رسته بر ارس * متوجهری بیت نرزد از درخت ارس کافور
 نخیزد از میان لادلان * ابن یمن بیت از برای قوت دل کر نخوری می بایدم * صندل
 و مندل نیام غیر خوب ارس و تاغ * ارس فی سکون سین مهمله ایله سهله معنا سنه در یعنی
 طبانجه میرنظمی بیت کزیننه بود کویا بر سرهم * هراس که میزند بر روی دل غم * اسپس
 سکون سین مهمله و ضم باء فارسیله کهله که ترکیبده بت عربیه قله دیر ل فتح قافله
 * اسطوخودس فی براوتدر چچکئی بعض ادویه یه جزو ایدر ل دماغه خیل نفی وارد و کاهی
 سکر ایله خیر ایدر ل ترکیه قره باش و بعض یرده قره بور کلودیر ل عمل دماغیه دخل عظیم
 و نفعی عیم در طباقتنده مدوح و مقبول دوا اولغله مد الارواح و مسک الارواح و موقوف الارواح
 * اقلیدس فی سکون قاف ویای تحتانی و کسر لام و دال ایله و کسر همزه و ضم دال
 ایله ده جایز در علوم ریاضیه دن بر کتاب اسمیدر و علم هندسه یه ده دیدن کبری مرویدر
 و صاحب کتاب یعنی علم حکمتده اقلیدس نام کتابک مؤلفی اسمی اولق دخی مرویدر علوم
 ریاضیه دن بر علمک نامی اولدوغی خواجه حافظک بویتمندن فهم اولنور بیت در اقلیدس
 و طب و نحو و نجوم * چنان شد که داستان در علوم * و مؤلف کتاب نامی اولدوغنه مولانا
 جامی بیت ز تشکیک محسطنی سخت آسان * ز تحیریوی اقلیدس هراسان * حاشیه
 تجریده اقلیدس بضم الهمزه مصنف هذا الكتاب و بالکسر اسم الكتاب رقیم اولندوغی
 و سیده نظر در * اندلس فی سکون نون و ضم دال و لامه مغرب زمینده بر شهر عظیمدر
 بولفت مجمع الفرس صاحبی سروری کاشی یه تبعاً تحیر اولندی قدوة الکاملین و اسود
 المواصلین و عمدة العارفین شیخ محی الدین عربی قدس سره الغریز خضر نایبک مولانا

و منشی اول شهر در مرور ایامه حالیا فرنگ تصدیق در ولا پنده اسپانیه دیک ایله
مشهور در ای اوس فی سکون واو ایله بوزن طوس یعنی ر بودن صیغه امر در ای اوس فی
سکون واوین و ضم لامه خلق معناسنه چغتای لسانیدر ای اویس فی فتح واو و سکون یای
تختا نیله کبار اولیادن اویس قرنی قدس سره لغزیز حضرت ثلوثی اسم شریفیدر ودای
سلطان ساوجیتک مدوحی اولان سلطان اویس نامیدر شرفنا مده کربک یعنی قوردک
آدیدر ای مع الشین المعجه * اباش فی فتح باء موحد ایله اجناس آدمار جمعی یعنی هر
جنسدن بریره جمع اولان آدماره دیرل شیخ سعیدی * قطعه * اگر تو برذل مسکین من
بخشایی * چه لازمست که جور و جفا کنی چندین * بصدور صاحب دیوان اباخان نالم *
که در ابا بشه او جور نیست بر مسکین ای استروش فی سکون سین و ضم راء مهملتین ایله
فرهنگ جهانگیریه سروش یعنی فرشته مسطوردر ای استرش فی سکون سین مهمله و ضم
تا صفتا و کسر راء مهمله ایله فرهنگ جهانگیریه چغت سوردکاری دمو رکه آهن جفت
دخی دیرل ای اغش فی ضم غین معجه و سکون لام و کسر میله پادشاهان سلفدن برینک
آدیدر تنکم شاعر دیشدر بیت سزاوار سیر و لایق تخت * او غش شهریاران جوان
بخت * شیخ سعیدی کستانه باب اوله بزحکایه ده سرهنگ زاده بردر سرای اغش دیدوکی
مذکوردر ای الش فی ضم لامه یعنی نصیب و حصه ترکستانه استعمال اولنور لغتدر
حکیم شیرازی بیت معده خردار آروغ ترش * میکوار دسروما جوید الش فی الغش فی
سکون لام و فتح غین معجه ایله ایکی بوزلو کسنه و بوغاد کنی دخی دیرل مثال معنی اول میرنظمی
بیت مشو الغش کر بودی مسلمان * که بکندل باش و بکرو شو بیاران فی اوش فی
بوزن دوش ماوراء النهر ایله ترکستان میانده واقع بر شهرک اسمیدر شاعر دیشدر
بیت معلوم من نشد که کجا رفت پیراوش * بالوجه کرد کردش ایلم دی و دوش فی مع الغین
المعجه * ارغ فی سکون راء مهمله ایله بوزن مرغ جوزک جوز و فندق و هر نه که آنلرک
امثالی اوله عبرتیه ختر دیرل فتح جاء معجه و کسرنوله کدانی مجمع الفرس فی اروغ فی
ضم راء مهمله و او معروفه ایکی معنایه در اول کون دیدکاری صغرد رئیسدر ثانی اوکی
قوشی میرنظمی بیت شود خانه ظالمان بی فروغ * که در بام لولانه کیداروغ فی اشتر مرغ
سکون شین معجه ایله دوه قوشی عربیده نعامه دیرل الفسز شتر مرغ دخی دیرل نوعا
دوه یه مشابهی اولدو غیچون تسمیه اولمشدر فی اشتر مرغ فی سکون شین معجه و ضم تا
مثتاة و راء مهمله ایله دوه دکنی که اشترخان دخی دیرل فی الاغ فی اشب و توشه مهینا
اولاق و اسپ خردو میانکی نیز کویند کدانی الحمودی فی اوتاغ فی خرگاه یعنی معظم چرکه
و چادر لفظ ترکیذر ایضامنه فی اورداغ فی سکون واو و راء مهمله ایله اوتاغ معناسنه در
میرنظمی بیت جوزین طناب خیمه سبز و سید * که اورداغ او سر بگردون کشید
فی اوردغ فی سکون واو و راء و ضم دال مهملتین ایله راء معناسنه شاعر بیت
عرقیز شد روی از تاب مل * فتادست کویا که اوردغ بکل فی مع الغاء * اسقف فی
سکون سین مهمله و ضم قاف ایله قاضی ترسیان و عالمان ترسا حکیم خاقانی بیت

بیت مرا اسفنا محققتر سنا سند * زیعقوب و زسنظور و زملکا * مع القاف * ارتاق *
 سکون راء مهمله و فتح تاء مثناة ایله زبان خوار ز میانده بازرکان دیمکدر میرنظمی
 بیت بکلای غم جانان ارتاق * بدل باجان و دل کردست عشاق * الباق * سکون
 لام و بیا موحد ایله بمعنی قبا یعنی قفتان کذا فی الحمودی * الاق * اولاغ مرقوم
 معناسنه در کذا فی الحمودی * مع الکاف * اشترک * سکون شین معجه و ضم تاء مثناة
 و فتح راء مهمله ایله موج دریا معنا سنه در مولانا ها تفی بیت روان شد سپاه بر آشوب
 سیدل * درین اشترک اشتران خیل خیل * اشترک * سکون شین معجه و ضم تاء مثناة
 ایله اطفاله صار دقیری جامه معناسنه کذا فی مجمع الفرس ابوالعانی بیت سیننه اشترک
 کرده بودم طفل فکر وصل را * خوش نمی بچید اورا چاک چاک فرقتش * لوجک *
 سکون واو و فتح جیم فار میله طام اوسنی معناسنه خوار زم لغنی در * اوزبک * سکون
 واو و زاء معجه و فتح باء موحد ایله تا تار دن بر طائفه در بعض روایتند ترک دیدکاری قومدر
 میرعلیشیر بیت اگر حسن اولسا قائل زارنی درویش و نی سلطان * و کر عشق اولسا
 کامل بارنی هند وونی اوزبک * اوک * سکون واو ایله فره مضاف شدن فره ایله سیستان
 لر اسند و واقع بر قلعه اسمیدر * مع الکاف الفارسی * استخوان رنگ * فرهنگ اسنان الشعزاده
 استخوان رند مرقوم که هما قوشی در * استخوان بزرک * ای اصل بزرک کذا فی الحمودی
 * اشترک * سکون سین مهمله و نون و فتح تاء و راء مهمله ایله عقیم عورت و حیوانان دن
 طوغر میته دیرلر و قواق اغاجنه ده دیندوکی مرویدر * اشترک و پلنک * ذرافه که عوام
 زرنیا دیرلر بویی دوه یه و یاقلری صغره و ارقه سی قیلانه مشابه اولدوغندن اوج اسمله
 سمادری * اورنک * سکون واو و نون و فتح راء مهمله ایله تحت معناسنه در مشهوری
 الف مفتوحه ایله در * او شهنک * سکون واو و شین معجه و نون و فتح هایله بر پادشاه
 آدیدر که هوشنک دخی دیرلر کذا فی فرهنگ جهانگیری * انجک و انجک * کلاهما
 بضم الجیم بر لطیف میوه در کذا فی الحمودی * مع اللام * اهل * سکون باء موحد و ضم
 هایله آردج اغاجنک قریله میشی که دودک دخی دیرلر استاذ لطیفی بیت بکو هستان نمک
 و نلک و اهل * به اندر باغ نا کس از به وکل * اصلند فتحه ایله ایدی غلط عوام ایله ضم ایله
 استعمالی مشهور اولمشدر * اختاسهیل * ایکی کوبدر برج سرطانه قریب برینه شعر
 عبور و شعری دیرلر و برینه شعریمانی و ایکسینه شعریمان دیرلر کذا فی الحمودی
 * اشترک * دوه کینلی دیمک معناسنه استعمال اولنور مراد کینه لودیمکدر خسروانی
 بیت خصم اشترک تو کر خرنیست * از چه روانسرش شد دست فسار * اما تر کیده
 دوه یورکلی دیمک قورقق معناسی قصد اولنور * ال * بوزن مل فرهنگ جهانگیری
 بمعنی یا اوی یعنی انکله دیمک معناسنه مرویدر * اوزول * سکون واوین و ضم زاء فارسیله
 بوزن ثولول اسنان الشعزاده * معجم اولمشدر شتاب یعنی عجله معناسنه در لغت محمودیه
 هر عجله ایله وجوده کتورمک معناسنه در اما مشکلاتده فتح الفله روایت اولمشدر
 * مع المیم * استام * سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله ایکی معنایه در اول بمعنی ساخته

زین یعنی اگر آلتی که ستام دخی دیرل حکیم ناصر خسرو بیت کوزن و کور که استقام را نمینخواهند
 ز قید و بند و غل و بار پشت رسنستند * ولبیت ای دون شب و روز می پرستم * استاده
 ز بهر اسب و استام * ثانی معتمد معناسنه که او ستام دخی دیرل * اسطرلاب چارم * یعنی
 آفتاب کذا فی الحمودی * استلم * سکون نشین معجمه و ضم تاء مثناة ایله غوغا و شورش
 معناسنه میر خسرو بیت چو باشی بد نبال لشکر کشان * مباحش استلم جو با سر کشان
 یوم معناده نوعی * چو شانی بیت چنان با سجده ام سر استلم کرد * که افسر در میان سجده
 کم کرد * الام * یعنی جای موضع و مکان معناسنه خوارزم لغتیدر * الم الم * لفظ مکرره
 فوج فوج و گروه گروه و زود زود معناسنه مجمع الفرسه مسطور در * الخ بیرم * یعنی
 حید فطر کذا فی الحمودی * ام الطعام * کندم و جا پگاه طعام در شکم یعنی معده کذا فی
 الحمودی * امی صادق الکلام * حضرت سید الانام علیه افضل الصلوة والسلام ایضامنه
 * ام ملام * یعنی حما تب معناسنه منه * او ستام * استام مرقوم کبی درت معنایه کاورد
 اول ساخته زین یعنی ایر دونما سی که استام و ستام دخی دیرل شاه ناصر خسرو بیت چون
 بر اهنگی زمن شرم ای پسر * یافتی دینار و اسب او ستام * ثانی آستانه در یعنی قیواسیقی
 وله بیت اندر جهان تھی ترازان نیست خانه * کردام کرد مرد در و فرش او ستام *
 شمس فخری معیار ده او ستام معتمد علیه را گویند دیوب بویقی نظم ایش بیت هر کجا
 دزد بود راهزنی * از نهیب وی او ستام برد * ثالث معتمد معناسنه ابو شکور بیت به افزای
 خوانند او را بنام * هم از نام کرداد و هم او ستام * رابع فرهنگ جهانگیریده بنام فرش
 معناسنه مرویدر * مع النون * ابان * فتح باء موحده ایله یعنی کوه طابع معناسنه ابوالمعانی
 بیت دود آهم که رود فرق شرم را گویند * کویا ابرسیه بر سر ابان کشته * اران * فتح
 راه مشده ایله بوزن بران تحته ثابت میر نظمی بیت شود بکسان در آخر شاه و درویش
 که بران آبی از پس و پیش * ار بون * سکون راء مهمله و ضم باء موحده ایله امرود
 معناسنه ارمون دخی دیرل * ارمان * سکون راء مهمله و فتح میله الم و محنت و رنج و مشقت
 معناسنه میر نظمی بیت ز عشقت تلخ و شیرین را چشیدم * درین سودابی ارمان
 کشیدم * از دودن * سکون زاء معجمه و واو و ضم دال اول و فتح ثانی ایله یعنی زدودن یعنی
 پاسدن آنچه * استخوان * درت معنایه کوز اول معروف کوك که عربیه عظم دیرل
 ثانی اساس بنا و متن کتاب معناسنه مولانا آصفی بیت استخوان من که ان سنك جنون
 صد جاشکست * استخوان قصه * فرهاد و مجنون کرده اند * ثالث حیواناتده اصل
 معناسنه در لواحد من الشعر ابیت همیشه خصم تو در سایه های بود * ز بسکه بر سرش
 از بهر استخوان کرد * رابع میوه چکر دکی نبا تا تک جمیعند استعمال اول نور شیخ سعدی
 بیت چو خرما بشیرینی اندوده پوست * چو بازش کنی استخوانی درست * استردن *
 سکون سین و راء مهملتین و ضم تاء مثناة و فتح دال مهمله ایله یعنی ستردن قازیمق هر نه
 اولورسه حضرت مولانا قدس سره بیت از جانبرد چیزی آزا که تو جاداری * غم نستران
 دل کور از غم استردن * استرون * سکون سین و راء مهملتین و ضم تا و فتح واو ایله طوغرمز

طوغر مزعورت و حیوان خسروی بیت کشته از زادن مخالف تو * مادر روز کار استون
 شمس فخری بیت بدان سبب که فحول کرام عمین اند * سندست مادر ایام نیز استون
 و استن بی سکون سین و ضم تاء مثناة ایله یعنی ستون که دیرک در حضرت مولانا قدس
 سره * مثنوی * استن حنانه از هجر رسول * ناله میرد همچو ارباب عقول * معجز موسی
 واحد را نکر * چون عصا بشمار و استن بخبر و استوان بی سکون سین مهمله و ضم
 تاء مثناة ایله یعنی استوار محکم و متین معناسنه زرا آتشت بهرام بیت پذیر فتم و بر
 دین استوانیم * بجز پیغامبر با کس نخوانیم و استون بی سکون سین مهمله و ضم تاء مثناة
 ایله یعنی ستون یعنی دیرک و استر بان بی دوهی شتر بان دخی دیرل بونده کی بان باغبان
 و کشتیبان و جهان بان بانبری کیمیدر و استم کردن بی چکشیک و غوغا ایتمک معناسنه در
 و اشخوان بی سکون سین و ضم خاء معجمین ایله شکوفه درخت یعنی اغاجه اولان
 چچیک میوه لولو و میوه سزا و اسون میرنظمی بیت در آید مجلوه چو سرور و وان * نثارش
 کند در چمن اشخوان و استنان بی سکون سین معجمه و فتح نوله بر او تدر آنکه اثواب یورل
 صابون کی کوپوکنور و کاهی اختصار ایدوب استنه دیرل ائیرالدین اخسیکنی بیت استنانش
 برنگرده سر از بادیان خاک * کز شعله سوم شدی در زمان شخار * استم دخی دیرل
 بر قاج نوع اولور اعلاسی سبز ناک اولاند بر قی دیرل باریق کوفه قرینه بر موضع اسپیدر
 مفتوح سده و منقی در نیم درمی عسر الیوله کشاد ویر و بردر می نفتیح حیض ایدر و بش
 درمی جنین مرده و یازنده بی طرح ایتدیر و اوین درمی سم قاتلدر و افتادن بی ایکی معنایه در
 اول دوشمک سقوط معناسنه ثانی واقع اولق وقوع معناسنه جفتای لسانته تو تو شکاج
 دیرل و افتان و خیران بی ظاهر معناسی دوشه قاقه دیمکدر محسوسا دوشوب
 قالمق و معناسی ایدرک بر مرتبه ایرمکه دیرل میرنظمی بیت بگرد درش صبح و شام
 آفتاب * چو افتان و خیران بگردد شتاب و آفتابن بی معنی افتادن و اوباریدن بی
 سکون و او و فتح بام موجله و کسر راء مهمله ایله ناله و زاری ایتمک و فتح همزه ایله یعنی افکندن
 و اوباشتن بی سکون سین معجمه و فتح تاء مثناة ایله یعنی اوباریدن و اوتانیدن بی سکون و او
 و فتح تاء مثناة ایله امر غمق و او غمق معناسنه در و اورامن بی سکون و او و فتح راء مهمله و میله
 بر نوع کوبنده لکدر که فارسیانه مخصوص صدر شعری زبان پهلوی دزد دیرل که بوخن اورامن نام
 بر شخصیک اختر ایتدیر پنداره رازی بیت لحن اورامن و بیت پهلوی * زخمه رود و سماع خسروی
 و دخی شهر کوشکان مضامین بر قریه اسپیدر و اوزن بی بر طائفه در تنبوره چالوب
 ترکی سو بلرل و اوغوز نامه او قورل ترکیه اوزان دید کلریدر و اوزولیدن بی سکون
 و اوین و ضم زاء فارسی و کسر لامله بر نسنه بی یریدن قویارمق افرولیدن دخی دیرل فتح همزه
 ایله و اوستان بی سکون و اووسین و فتح تاء مثناة ایله طول بنا اولمش دیوار و طولایدلمش
 نسنه و دخی و استع یعنی بول اولان هر نه اولور سه و افتادن بی و اوسا کنه ایله یعنی افتادن
 بر قوم و اوفتیدن بی و اوسا کنه ایله یعنی افتادن بر قوم و اهزون بی سکون ها و ضم زاء
 معجمه و او و معرفه زن عقیق یعنی طوغر مزعورت شاعر دیمشدر بیت زن دنیا که اهزونست

مفئت * زادست و میزاید یعنی از تو و ام الصبیان فی برعلتد رمهالك اکثر اطفاله عارض
اولور کذا فی الحمودی و استاد سرای هفت رخشان فی یعنی اختر مشتری ایضا منه
و مع الواو * اردو فی سکون را و ضم دال مهملتین ایله معروف نسند در سفر لردن عسکر
ایچون اهل سوق کثرت استعماله جمعیت خیمه و خرگاه و جمعیت لشکر گاه معناسنه
اولشدر ابوالمعانی بیت مجنون در آسمان شفق دید و حال کرد * عکس چراغ اردوی
لیل خیال کرد و اشتا و فی سکون شین معجه و فتح تاء مثناة ایله یعنی اشتاب مرقوم
و اشتراک و فی برجا نور در بونی و باشی دوه و یا قلمی صغیر یا غنه بتازه دو کچون تسمیه
آتشرا اشتراک و پلنگ دخی دیر لر عربیده زرافه ضم زایله ترکیه زرنیا دیر لر و اشتو فی
سکون شین معجه و فتح تاء مثناة و اخفاء و او ایله نسخه میرزا ابراهیم یعنی انکشت دان
یعنی کومر طرفی و کومرک و ادات الفضلاده اظهار و او ایله یعنی انکشت یعنی کومر و مجمع
الفرسده فتح همزه ایله در اما فرهنگ جهانگیریده اشتو و اشتوا ایکی معنایه در اول یعنی
صبره و ثانی یعنی انکشت که زکال و زغال دخی دیر لر منصور شیرازی بیت اگر ز قلم
لطف توقطره بچکد * درون کوره دوزخ لهب شود اشتو و اسو و او سو فی کلاهما
بسکون السین المهملتین یعنی ربودن و ربایش یعنی قایم و قایش کذا فی مجمع الفرس
و اوریو فی سکون و او ویای تحتانی و کسر راء مهمله ایله یعنی اوریب و وریب عربیده محرف
و منصرف ترکیه و و دیر لر پور بهای جامی بیت بریدن میانش باره نکوست * زدن
کردن او باوریوبه و او فی اسماء اشارتدن ضمیر منفصل غائب که عربیده هو و ترکیه
مشول و چغتای اسانده او مشال و او مشول دیر لر و مع الهاء * ابا منه فی فتح باء موحد
و شین معجه ایله او باش مرقوم معناسنه در و ابره فی سکون باء موحد و فتح راء مهمله ایله
برقوشدر که ضایبت لندیدر آکا جزر و جال و هو بره دخی دیر لر ترکستانده توعدری و عربیده
حباری دیر لر ظهیر فاریابی بیت روزی که باز قهر توپرواز میکنند * در چنگ او عقاب
فالك همچو ابره شد و اتا قه فی فتح تاء مثناة و قافله صورغچ دیمکدر طالب آملی بیت
چون کچ نهم بفرق خرد افسر بیان * از مدح منه اتا قه زخم بر سر زبان * بو عبارت
چغتای اسانیدر که اثر اتا غه دخی دیر لر زیرا قتلزنده قافله غینک تبادل شایعدر و تاج دپه سی
معناسنده کلور مولانا هاتقی بیت یکی کوه آهنی ازان هر هزیر * اتا غه سر کوه رالحت ابر
وله بیت اتا غه فتاده پلاترا ز فرق * چومرغان بسمل بخون کشته غرق و ادره فی سکون
دال و فتح زاء مهملتین ایله دپه لك تا وقفه و طاقیده و غیریده و استوه فی سکون سین مهمله
و ضم تاء مثناة و او معروف و اظهار هایل طوکش و قالمش تسنه حکیم فردوسی
بیت زبش کان سیمه کوه پر کوه بود * زابنوشان کوه استوه بود و اسغره فی سکون
سین مهمله و ضم غین معجه و فتح راء مهمله ایله یعنی اسغر مرقوم و اسکره فی سکون
سین و فتح کاف و راء مهمله ایله کاسه مختصر ترکیه کافک همیله استعمال اولنور حضرت
مولانا قدس سره بیت بحر اجموده هیچ اسکره * شیرا برداشت هر کزیره و اسوده فی
ضم سین و سکون و او معروف و فتح دال مهملتین ایله ال ایله نسنه و قله مق میر نظمی بیت

بیت دلم چون در شکیخ زلف بوده * بدست نازکش گاهی اسوده و استوانه فی سکون
 شین معجه و ضم تاء مثناة و فتح واو و نوله یوزک و زهکیره ده دیشلر و اشکوفه فی مطلق
 چچکدر اغاجله اولسون یرده اولسون شکوفه دخی دینلور ابوعلی اغاجی بیت باش
 تادوحه اقبال تو اشکوفه کند * کرنسیش همه آفاق معطر کردد و اشکفه فی حذف
 ولو ایله ده اشکوفه کی در اثیرالدین اخیسینکی بیت ای کل بستان آنک خنده زدی
 دروغا * از سر نیلوفرش اشکفه ارغوان و اشکوفه فی سکون شین معجه و ضم کاف
 فارسی و او معروف و فتح نوله یعنی با زکونه یعنی عکسنه عربینه معکوس و مقلوب
 دیرلر و اشکوه فی سکون شین و ضم کاف و او معروف و اظهار هایلله حشمت و عظمت
 و وقار معنا سنه شکوه دخی دیرلر حضرت مولانا قدس سره بیت صدق موسی
 بر عصا و کوه زد * بلکه بر حدیای پر اشکوه زد و اشکوه و اشکوه فی کلاما بِسکون
 المشین المعجه و ضم الکاف المحرق معنا سنه که عربیه فوق دیرلر و اشکوشه فی سکون
 شین اول و فتح ثانی و ضم نوله یعنی عطسه یعنی اغسرمق ابو الخطیر بیت دماغ خشک او
 اشکوشه تر * چو آرد کوش کرد و ترا کند کر و اشکوشه فی سکون شین معجه و ضم
 نون اول و فتح ثانیه جمع الفرسه یعنی عطسه یعنی اغسرمق و اشکوه فی سکون شین
 معجه و فتح نوله ایکی معنایه در اول یعنی اشنان مرقوم ثانی بعض نسخه ده صویوزنده
 اولان یوصون و اغاجله اولان نه ده دیرلر و اطره فی سکون ط و فتح راء مهملتین ایله طعام
 قویلان نسنه که ترکیه بام دیرلر و اغره فی سکون غین معجه و فتح راء مهمله ایله اول
 جراحته دیرلر که کردند و قاسقه اولور عربیه تکفه دیرلر نعمه الله اور معنا سنه
 دیش که بر شمشیر الم و و جی بولنر آدمک و حیوانک بوش یرلنده ظهور ایدر و ایجه فی
 سکون فا و فتح جیم فاسیله مزر و عاتده و باغرده قوش اور تکمک ایچون نصب ایتد کبری
 نسنه در کذا فی ادات الفضلا و افده فی سکون فا و فتح دال مهمله ایله ایکی معنایه در اول
 یعنی شکفته یعنی آچلش ثانی یعنی شکفته یعنی عجبانش کذا فی جمع الفرس و اواره فی
 فتح و او راء مهمله ایله یعنی کر ما یعنی محل تا بستان و اسی کذا فی فرهنگ جهانگیری *
و اوبه فی سکون و او معروف و کسرباء موحه و اظهار هایلله هرات اعمالیدن بر قریه
 اسپدر کذا فی تحفه الاحیاب و اورامه فی اورامه فی اورامه فی اورامه فی اورامه فی اورامه
 جهانگیری و اوسته فی و او معروف و فتح سین مهمله ایله یعنی ریودن یعنی قایمق کذا فی
 جمع الفرس و اوشنده فی و او معروف و سکون نون و فتح شین معجه و دال مهمله ایله
 دو که که قفتان کوکسنه و بکارسنه دیکر لر اکا اخکوچه و اخکوژه دخی دیرلر ابوالمعانی بیت
 بی مشقت دیکران بکشاید آن اوشنده را * بر مرا کو باطلم کخ بکشودن محال و اوشه
 سکون و او معروف و فتح شین معجه ایله بر اوت اسپدر و اوفسانه فی یعنی افسانه پورهای
 جامی بیت حیدرش گفت من ندارم زر * اوفسانه مخوان و ریح مبر و اوله فی سکون و او
 معروف و فتح لامه ط و شجل که آله دخی دیرلر و اشترزهره فی قورقق و کامل کسنه کذا فی الحمودی
و استخوان افسانده فی ای تخم خرما کاشته و بر زمین ریخته ایضامنه و مم الیاء فی

در اردی بی سکون را و کسر دال مهملتین ایله مخفف اردی بهشت یعنی اول کوز آینه دیرل
 حکیم فردوسی بیت دی بهمن واردی و فرودین * همیشه پر از لاله بینی زمین بی استوی بی
 سکون سین مهمله و ضم تاء مثناة ایله مهره پشت یعنی ارقه ده اولان خرده کوکلر کذا فی
 قره ننگ جهانگیری بی امهات سفلی بی یعنی عناصر از بعد کذا فی شرفنامه بی آوی بی سکون
 واو مجهول ویای موقوفه یعنی اوکه اسماء اشارتند در ایضا منه بی باب الباء المفتوحه
 مع الف * با بی ابکی وجهه استعمال اولنور بروجهی حرره در که تفصیل حالی مقدمه ده
 ذکر اولندی بروجهی دخی کله در بوده ابکی معنایه کلوز اول نشور با در که ترکیب ایندوب
 ما ستمبا و دوغبا و غون با دیرل یونانک اصلن آبانر حکیم سنایی بیت کی شود صهرای تو
 ساکن ز خوان ما که هست * مطبخ مارا بجای زیر با تقصیر با * ثانی با داغظندن محققند
 اولسون معنا سنه حضرت مولانا قدس سره بیت مهمان شام هر شبی بر خوان اخوان
 الصفا * مهمان صاحب دولتی کش دولتی پاینده با بی باب بی یعنی اتا عربیله کی اب معناسنه
 کربک حقیقه کربک مجازا بیثانی محتمل اولان آدمه رعایه لشانه با با دیرل ظهوری در ساقی
 نامه بیت با بی شفیق پیر خوشدم * تاریخ کهن سرای عالم بی باد بی عربیله کی تمی
 و ترجمه معناسنه شاعر بیت تافک بادا اینچنین بادا * این شکر کربه دائما باشد * دیگر بیت
 بادا همیشه عاقبت کار تو محمود * در بزم شود شمع رخ کام تو افزود بی باد آفر بی سکون تا
 و فتح راء مهمله ایله فعل شمره جزا نتکم فعل خیره جزایه پاداش دنیلور امیر معزی بیت
 موافقان و ترا مخالفان ترا * ز مهر و کین تو پاداش باد و با دافرا * به بیفته لف و نشر مرتب
 صنعتی وارد بی باد پای بی سکون دال مهمله و فتح باء فارسیله سرعت مشیدن کنایه در
 اکثر آت تعریفنده استعمال اولنور خواجه سلمان بیت باد پای آب رادردی باهن بسته بود
 ایند منس زنجیر در کردن دوان می آورد * مولانا هاتقی بیت نشسنند بر باد پایان روان
 گرفتند چرخان زیر آهوان بی باد پروا بی سکون دال و راء مهملتین و فتح باء فارسی و و او ایله
 اولره روزگار کیرمک ایچون ایتدکاری پنجه که باد کیردخی دیرل حکیم خاقانی * قطعه *
 ز خط استوا و خط محور * فلك را تا صلیب آرد هویدا * ز تئلیش کجا سعد فلك راست *
 بتربیع ضلیب و باد پروا بی باد بیما بی سکون دال مهمله و فتح باء فارسیله بو شربلیجی
 یعنی بی معنی و بی فائده کز بی معناسنه استاد لیبی بیت یکی باد بیمای کم زن بود * که از کینه
 یا خویش دشمن بود بی باد صبا بی غایت لطیف و موافق طبع هوادر ابوالمعانی بیت باد صبا
 کربکنزد از کوی جانان در سحر * آرد زبوی زلف یار بر جان بیمار خبر بی باد مسیحی بی
 یعنی معجزه عیسی علیه السلام کذا فی شرفنامه بی باده بیما بی باء ثانی فارسی و مفتوح
 و سکون یای تحتانی و فتح میله یعنی شراب مخور و شرابخواه معناسنه خواجه حافظ بیت
 چو با حبیب نشینی و باده بیما بی * بیاد دار محبان باد پیمارا بی پارچا بی شکون راه
 مهمله و فتح جیم فارسیله دیوان معناسنه باریک جمله معانیستند بری بارگاه در که مراد دیواندر
 میر خسرو بیت دل پاکش که هست از کینه معصوم * بیجا آهن و دربار چاموم *
 بی بار خدا بی سکون راء مهمله ایله خدای تعالی دیمکدر لفظ باریک اون طغوز معناسندن

معناسیدن بری نام خدای عزوجل در و خدا نك بر معنا شی دخی صاحب بار در که اصلی
 خدای بار ایدی علم اولیحق ترکیب بو زیاب مضاف الیه تقدیم اولندی تمام انا مه صاحب
 دیمک اولور و بار الله تعالی در کا هندن غیریله اولمدوغندن لفظ مذکورک اطلاق
 حق تعالی حضرت نرینه مخصوصدر منوچهری بیت شاه ملکان پیشرو بار خدایان *
 زایدملکی یافته و بار خدای * حرف را نك سکونیه اولیحق معنی ذکر اولنا ندرا ما کسریله
 اولدقه لفظ عربی اولور که اصلی باری در اپاجی دیمکدر حکیم انوری بیت ای بر اطراف
 ملک فرمانده * وی بر ابنا ی دهر بار خدای * ودخی شعرا بمدوحنه خداوند معناسی
 محله بار خدای دیر لریو معنایه حکیم انوری بیت اجل از بار خدای اجل اندر نکندشت
 کر تو کونی که زمن در کدرت این نمودا ب بار ساجی سکون را و فتح سین مهملتین ایله بمعنی
 اول کار یعنی اول ایشلتن ایش معناسنه و ایشک اولی ب باغ سخا ب دنیا و مرد سخن کذا
 فی الحمودی ب بالا ب بش معنایه کلوز اول ابعاد ثلثه نك اولی که بعد و اوج دیر لرتکم
 بو بیتکه واقعدر بیت چو آمد بدان کوه هیزم فراز * بدانست بالا و پهن و دراز *
 بالا بعد و پهن عرض و دراز طولدن عبارتدر مذکور بعدده انساندن غیری حیواناتده
 و جماداتده جانب مرکزدن جهت اوجه اعتبار اولنور اکثر یا رفعت لازم اولدوغیچون
 بوجه معناسنه استعمال اولمدوغندن بعدک طرف اعلا سنه بالا دیر لمقابل پستدر
 و کاهی زیر ایله ده مقابل ایدر لرتکم مولانا جامی بیت هر نقش عجب که زیرو بالا است *
 برهان وجود حق تعالی ست * عربیده اوج و چغتای لسانده اوندور دیر لریوجه دیمک
 اولور سبعة سیانده صورت تعریفده بیت ابلک بست جرم غیرانی * اوندورا تماک
 سپهر خضراخی * ثانی بمعنی قد و قامت که قد و بالا دیر لر خواجه حافظ بیت شدم عاشق
 بیالای باندش * که کار عاشقان بالا گرفتست * ثالث بمعنی فرق سرو و هر سنه نك
 طرف اعلا سنه بالا دیر لر مسعود سعد سلمان بیت ای شاه به پیود زمین را و فلک را
 جاه تو و قدر تو به بالا و به پهن * رابع بمعنی احسن یعنی بهتر که ازان بالا دیر لر اندن بکدر
 دیمک اولور کمال خندی بیت در چمن بر خاستست از سرو فریاد و فغان * تا ازان بالا
 حدیثی غنڈ لیبان گفته اند * خامس یك آت معناسنه که عربیده جنب دیر لر حکیم
 فردوسی بیت بیالای رزم اندر آورد پای * خروشان و جوشان در آمد ز جای *
 بو معنایه حکیم اسدی بیت هزار اسب بالای پیشش درون * ببر کستوان و زره کونه کون
ب بالوا ب سکون لام و فتح و او ایله تیره کو دیدکاری علتدر که وجود آدمیه فضلات
 باغندن ظاهر اولور ب بانوا ب فتح تون و ضم ایله ده جائزدر منم و مالدار معناسنه میر
 نظمی بیت اگر بی نوا و اگر بانوا * هر آینه آخر رود زین سرا * ودخی شهرت صاحبی
 معناسنه در ب باهما ب سکون هاء اول و فتح ثانیه جمع با هدر اوج معنایه در شور با
 و در با و عربیده من معناسنه در که مفردی عربی و جمعی فارسیدر تفصیلی باه ذیاند ذکر
 اولنور ب پایا ب فتح یا ی تحتانیله بمعنی بایست و جمع الفرسده ضروری معناسنه ده
 مرویندر مثال معنی اول حکیم سوزنی بیت بایاتری بسی زخم ابرو نبات * از بهر تازه

بودن دل‌های خاص و عام * وله بیت بایا تری بمصاحت عالم را * از بهتری بسینه بهاران *
و بیای فتح باء موحده ایله نچه معنا سنه در ابوشکور بیت باروز کاری بر آید برین
کنم پیش هر کس هزار آفرین و بیای فتح تا مشنا ایله بمعنی بکنار کج و فارغ اول اسم امر در
لکن کند و صیغه سندن ماضی و مضارع و مصدر تصرفاتی را فم الحروفک منظوری
اولا مشدر شمس فخری بیت ریاض بر کل معنیش چون مدحت شاه * ره حدایق
صحر و بدایعش توبتا * بو معنایی بوید شیخ سعدی بیت بکفتانه آخر دهان ترکم *
بتا جان شیرینش در سرکم * و دخی بر نوع طعامدر و بدایع فتح دال مهمله ایله لفظ
فاحش یعنی بر امر سوزده دیرلر ایوا المعانی بیت کفتم ای ماه جبین زم می روشن کن
از چه آزرده شدی این سخن نیست بدا * و بر امر نسینه په ده دیرلر حکیم خاقانی بیت بدا
سبطانیا کورا بد در نج دل آشوبی * خوشادر ویشیا کورا بود کج تن آسانی * و عربیده
ابتدا معنا سنه در و برای فتح راء مهمله ایله اطعمه نوعیدن بر نوع طعامدرات و قیبه
و بهارات ایله آیه کوفته سی کی یا سی ایدوب یاغ ایله قاورب تناول ایدر لربری دخی دیرلر
بیدخی بر نوع طعامدر مدور کوفته ایدوب برلر اکثر برای بری ایله مترادف ایدوب ایراد ایدرلر
نتم عرفی شیرازینک بویتنه واقعدر بیت ماه بر اشوی و ستان بری شوی * در خوان نعمت
تواند براری و بر دای سکون راء و فتح دال مهملتین ایله صدای مهیب و جنکده اولان
های وهوی شمس فخری بیت ابواسحق که افلاک اخترانرا * همیکویند هان از راه بردا *
بعض فرهنگه لغز معنا سنه اولدوخی رسیده نظر در و بر شیخا و سکون راء مهمله و کسر
شین معجه ویای ساکنه و فتح جمیله ایران ایله توران مملکتی اراسنده واقع بر مکان اسمیدر
و بر صیصا و سکون راء مهمله و یا و کسر صاد اول و فتح ثانیه بر شیخ عابدک نامیدر
به قدر زمان عبادت ایتشیمکن بعد بر قیز سببی ایله کافر اولدی دیرلر حقیقه روایات مختلفه
وارد در تفصیل احوالی کتب توارخینه مسطور در و برنا و سکون راء مهمله و فتح نوله
ایکی معنایه در اول یعنی جوان یعنی صباوتی و تازه لکی کجش پکت شیخ سعدی بیت بران
حمل کردند بر ناو بر * که پروای خدمت ندارد فقیر * حکیم سنایی بیت هر یکجاد و لیتست
بر نایی * تو بدان کس مخج که بر نایی * شاه که بود جا به بیت عشق و پیری سر بر زشتی
و رسوان بود * ره بده بروی اگریاری دلم بر ناسنی * ثانی حنا معنا سنه ذر که بر ناک و برناه
دخی دیرلر و برهلیا و سکون راء مهمله و فتح هاویای تحتانیله تخم رازیانه کدافی اختیارات
بدیعی و بسا و فتح سین مهمله ایله بترو جوق و نچه معنا لرینه در جمله کون استعمال
اول نور نچه معنا سنه شاعر بیت ز هر بیرون بسیندی در و نش همچنان باشد * بسا
حلوا صابنی که زهرش در میان باشد * و دخی مملکت فارسه بر شهرک اسمیدر که فسا
دخی دیرلر و بسا بسا و بسای مرقومک معنا سنه مبالغه و تأکید قصد اولند قدده
ایراد ایدرلر و بطحا و سکون طوا و فتح جاء مهملتین ایله کعبه مکرمه شرفها الله
تعالی قرینه واقع اولان طاع اراسنده کی و ادینک اسمیدر خصوصاً و هر طاع اراسنده
واقع اولان وادی به دیرلر عموماً اگر چه لفظ عربیدر لکن شعرای عجم شعر لرده

شعر زنده استعمال ولسا نلرنده باری اولغله نیرکاو تیمنا بو مجموعه ده ثنی روا کورلدی مولانا
جامی بیت عیش بر حرم بطحازن * تیغ قهرش بسرا عددان ز بغا بی فتح غین معجه ایله
حیر و مخنت معنا سنه در خلاق المعانی بیت هر کده رکون هلد بغا باشد * کر مرکزی شهر ما باشد
حکیم سوزنی بیت زن کفت این مسلمان در کون همی برد * این کیر مرده دیک ندانم بغا کند
بغرا بی سکون غین معجه و فتح راء مهمله ایله ارکاک خنزیرکه کراز دخی دیر لر ضم بایله
رطعا مدر بی بکیتا بی کسر کاف و سکون یای تحتانی و فتح تاء مثناة ایله اکا برواعیان
وروسای قومه دیر لر بی بلا بی معروف لکن فارسیده کهنه و پوسیده معنا سنه بعض فرهنگرده
قره صغره دیر لر بی باکا بی سکون لام و فتح کافله بر لفظ در که طائفه مغل سوز اولنده ایراد
ایدر لر یعنی براسمی ذکر ایتد که مقدم بکا دیر لر مثلا باکا نکین و باکا خاصیک دیر لر حکیم
انوری بیت شیر چرخ از بیم شیر انبت افغان کند * کالامان ای فخر دین اینا بجه
باکا خاصیک بی بلا بی سکون لام و فتح میله قبا اولان نسنه معنا سنه یعنی بی فائده ایری
اولان نسنه قبا صقاله بلاریش و بله ریش دخی دینلور میر نظمی بیت ریش بلما دارد آن
ماحد خرنک * موی تا باز اشو دسر مایه یک بی بیما بی سکون نون و فتح یای تحتانیله بعض
نسخه ده نونن صکره باء موحده ایله بر طعا مدر که اکثر یاران تفرجه کتد کارنده بشور لر
کدافی مجمع الفرس بی بواجی بوزن هوا یعنی یادا بود دخی دیر لر حکیم فردوسی بیت که خرم
بوامیهن و مان تو * بکینی پرا کده فرمان تو بی بها بی قیت و عربیه حسن و آن معنا سنه
بی بهرا بی سکون ها و فتح راء مهمله ایله یعنی بجهت و برای چیزی حکیم سنایی بیت حاجت
عقل اندر و کشت روا ای عجب * ساخت زهرای خویش از دل و طبعش سلب بی بهمنای
بهمنان لفظندن مرخدر یعنی بهمن اصغر و بهمن احرر دیر لر ایکی نوع اجزادر بی بیما بی فتح
یای تحتانیله استخبار عن الشیء یعنی بر نسنه دن سو الدر که بجه دیمکدر ابو المعانی بیت
ای صبا کر بکندی از کوی جانان راست کو * در شکیخ زلف او حال دل زارم بیما بی مع الباء بی
بی باب بی ایکی معنایه در اول بمعنی پدر شیخ عطار بیت کر بخوانی باب و مامت را بنام *
نعمت حق بر تو میگردد حرام * مام مادر معنا سنه در حکیم خاقانی بیت عطسه او آدمست
عطسه آدم مسج * اینت خلف کر شرف عطسه او بود باب * ثانی سزاوار معنا سنه که باب
قلان یعنی لایق فلان دیمک اولور طالب آملی بیت دل پر آبله داری بیلاک مرث کان ناز
که این متاع تو باب کهر قزوینا نست بی باب بی باء فارسیمله ده پدر معنا سنه استعمال
اولنور حکیم سنایی بیت هر دو را در جناب عشق طلب * پارسی باب دان و تازی آب
بی باب بی فتح تاء مثناة ایله یعنی سزاوار و لایق که بابت و باب دخی دیر لر مولانا عبید الباقی
هر وی بیت یار چو کل در صفا عاشق بلبل نوا * خنده باورا سزا بابت من کویه است
بی باراب بی فتح راء مهمله ایله یعنی فاراب بر واسع و عظیم ناحیه نیک اسپیدر که ما وراء النهر
چگونه واقع در حکیم سوزنی بیت نیست آن سرکدوی بار ایست * نه چو آن سرکدوست
در باراب بی باران شتاب بی صغقلی یغمو ر یعنی شبت و وفرت ایله یغان یغمو ر
بی با نوکشت بی فتح کاف و عین معجه و سکون سین مهمله ایله رسمک قری اسپیدر حکیم

فردوسی بیت از آتش کسی گردبانو کشیب * ای اخواسته همچو آذر کشیب که بت فریب
 مشهور ملکی دن بگری دردی کونی امیدر که بتکوب که سکون تاء مشنایه و ضم کافله
 ریحال نوعندن قوز ایچی و سود و بال ایله ایدر لر نوع ریحالدر شمس فخری بیت بردشبن
 دراوشدر وز نیره وز عم * لوزینه در مذاقش بتکوب می نماید که بنیاب که سکون تا و فتح
 یای تحتانی ایله ریج و تعب و درد و محنت معناسنه میرنظمی بیت اگر قانع نباشی
 روز بت هم * کشی بنیاب بسیار درد و عالم که بدر شب که سکون دال و راه مهملتین ایله
 آیک اون دردی کیجه سی که تمام ماه بدر اولور اصلند شب بدر ایدی علم اولیحق مضاف
 الیه تقدیم اولندی قاعده فرس اوزره میرنظمی بیت خیال عارض ان ماه یارب *
 کندکی خانه دل را بدر شب که براب که سکون راه مهمله ایله ده و کسر یله ده جائز در
 صوباصر مزر و غات و بوستان شاعر بیت روان شد آنچنان سبیل سر مشکم * جهان
 بوده براب از جوی اشکم که بر غاب که سکون راه مهمله و فتح غین معجه ایله صوبندی
 معناسنه کدافی شرح السامی فی الاسامی حایمی زاء معجه ایله روایت ایلشدر اما اصحی
 راه مهمله ایله در مجمع الفرسه صو جمع اولدوغی یردر که بساروب که فتح سین و ضم راه
 مهملتین و واو معروفله یعنی خوشه چینی یعنی تارلا و بوستانک محصولندن صکره باشق ایتیک
 که بط شراب که کلندر در که باده فر و شکر آنکله شراب اوچر لرد و کرلر و باده یه مخصوص
 اولان ظروف خواجه حافظ بیت صغیر مرغ بر آمد بط شراب بکاست * فغان فتاد
 به بابل نقاب کل که کشیند که بناسیب که فتح نون و کسر سین و سکون یای تحتانیله ساقیر
 اغاجنک یمشی که نمشک دخی یرلر عربیه حبه الخضرا یرلر و ترکیستی نعمة الله بنوش
 و ایاش مندر یسن و حایمی چرتنه دیویاز مشلر اما بزم ییلد بکمز منه کوشدر که بتکوب که
 سکون نون و دال مهمله ایله جزیره معناسنه کد انجوست دخی یرلر و متصل معناسنه ده
 کلدوکی رسید نظر در که مع التاء * بابات که فتح باء موحد ایله مستغود و مبارک و نیکبخت
 دیمکدر ابوالمعانی بیت دوش در بزم آمد جیچیر بدست آن مست ناز * طالع محتم مکر
 مقرون بابات باشدست که بابت که فتح باء موحد ایله لایق و سزاوار معناسنه که
 بابت او یرلر انک لایقی دیمک اولور خواجه سلمان بیت آنچه کردا مسکندر اندر باب سد
 مملکت * بابت آن ثانی جم باره بغداد کرد * ابوالمعانی بیت در دلم فکر وصال و مقتضای
 عشق غم * هر کسی با قدر خود را بابت خود میشود که باد بدست که بحاصل و تعبی دست
 دیمکدن کنایه در این عین * قطعه * نکیه بر چار چیز می نکنی * که شوی زان امید باد
 بدست * برو فای زن و تعصب عام * خونی امزد و تواضع مست که باد پروت که سکون
 دال و ضم باء موحد و زاء مهملتین ایله بد اخلاق و بد طبیعت اولان معجب و متکبر لر حقنه
 ایراد ایدر لر و سوز در که معنای ترکیبی بیغنه قواره یعنی شرطه دیمک اولور زریا پروت
 ضم باور ایله بیق در با دمعلوم میرنظمی بیت بر دمان نکند زندگان باد پروت * قلع
 بکون خسیه سان دهد برو تش باد که باد دست که یعنی مسرف و متلف البه کیرن مال
 دنیایی خرج و تلف آید نه یرلر شاعر بیت از بری ناید تم دست چنار باد دست * بسکه بزندق

بر نقد لطافت ساخت ابر در فشان و بادفت شی سکون دال مهمله و فتح فایله براغاجدر
 روزگار اسد بکجه اندن رایجه طیبه ظاهر اولور حکیم اسدی بیت پرازکوه و بیشه جزیری
 قراخ * جزیری همه عود و بادفت سناخ و بازخواست فی سکون زاء معجه و خاو و او معدوله
 ایله روز مجشر معناسنه اعمال ناسدن سوال و حساب طلب اولتمغین کیر و استمک معناسنه
 خواجه حافظ بیت ترسم که صرفه نبرد روز بازخواست * نان حلال شیخ ز آب حرام ما
 و باز داشت فی سکون ز اوفتح دال مهمله و سکون شین معجتین ایله کیر و طومق و منع ایتمک
 و حایه ایتمک و صا قلق معنارینه استعمال اولنور ابوالمعانی بیت فلك که نعمت دنیا
 مرا کند باز داشت * ز هر طرف چو مرا باز داشت معتادش و داشت فی سکون شین معجه
 ایله اول او زون دیر کبر که اور زینه سقف خانه ایذر لیکا نیر و شاه نیر و فرسب دخی
 دیر لر شیخ نظامی بیت بی پایه ترا و سقف بی داشت * با عقل نمیتوان نکه داشت
 و بالاست فی فتح لام و سکون سین مهمله ایله معنی دو مشیزه یعنی بکر قیر حضرت مولانا
 قدس سره بیت کیمیت که از ذممه روح قدس * حامله چون مریم بالاست نیست
 و بالاست فی کسر لام و سکون شین معناه ایله یعنی بالمش یصدق معناسنه شیخ عمادالدین
 * رباعیه * در چشم محققان چه زیبا و چه زشت * سر منزل عاشقان چه دوزخ چه
 بهشت * پوشیدن بیدلان چه طلسم چه پلاس * زیر سر عاشقان چه بالشت و چه
 خشت و بالاست فی کسریای تحتانی و سکون سین مهمله ایله حاجت یعنی کرکدیمک را هم
 مصدر اولور ابوالمثل بیت کفت من یا شیخ تو باز دهم * آنچه با یستربست ساز دهم
 فعل ماضی دخی اولور کرک ایدی معناسنه حاتم کاشی بیت یار زنجید زبد مسنی دوشنت
 مام * باده با یست باندازه خوری زور نبود و بت فی بوزنات آهار در که چلاهار زه و قاشه
 سور لر و کاغذ سور دکبری آهاره دخی دیر لر شمس فخری بیت جمال دینی و دینی انکه
 در زمان مصافی * دهد بخون عد و تار و بود اور ایت * و دخی هر نه که آهار کبی سور یلور اوله
 میر عماره بیت ریشی چگونه ریشی چون ماله بتالود * کوی که دوش تار و ز بر ریش
 کوه پالود * و بعض فرهنکه معنی چلاه خانه فرهنک حسین و فانی ده برنج بخته معناسنه
 مسطور در و بتکوت فی سکون تاء مشا و ضم کافله معنی بتکوب مرقوم که بر نوع ریجالدر
 و بخت فی درت معنایه کور اول معروف طالع سعد معناسنه شاعر بیت طالع و بخت
 مراهج منم تشناخت * یارب از مادر کینی بجه طالع زادم * ثانی دولت و عزت معناسنه
 شاعر * مصرع * بخت پاینده خدایار و سعادت باقی * ثالث پدر پدر که عربیده جبه
 و فارسیه نیادخی دیر لر بیت پدر چون بخت خود بد مرد عاقل * نبوده همچو من از خویش
 غافل * ابوالمعانی بیت چو تاج و تخت او میراث بخت است * سرافراز شهان این بخت
 و تخت است * رابع عمود که کز زده دیر لر اول زمانده انکه جنک ایذر لر ایدی شاعر
 بیت گرفته بخت را با قوت دست * حواله کرده بود آن پیل سرمست و بخت فی فتح
 خاء معجه و سکون سین مهمله ایله اوج معنایه در اول او یقوده بوغاز دن یا خود کز زدن ظاهر
 اولان صدا ترکیه خوردیدی دیر لر ثانی پینه او یورکن آغر با صمق که عربیده کابوس دیر لر

ثالث بر جانورد و جگر که به بکر رکذافی فرهنگ جهانگیری و بدبشت بی سکون دال
 مهمله و شین معجه و ضم باء فارسیله بدخوی آت و قاطر که ایراورد در مزو بندر مزاوله میرنظمی
 بیت سخت بدبشت تو سن کردن * زیر جاهل شود همیشه زبون و بدروشت بی سکون
 دال و اووشین معجه و ضم راء مهمله ایله اسلام ایله کفار میا نند اولان سنور و سرحد که
 عربیده ثغور دید کارید رودخی امین معناسنه ده رسید نظر در و برات بی حکم پادشاهی
 معناسنه تنگ بویتندن فهم اولنور بیت هر کس بقدر خویش گرفتار محنتست * کس را
 نداده اند برات مستلی * طالب آملی * مصرع * ما و ابرات نشاء افیون داده اند
 و برغست بی سکون را وسین مهملتین وغین معجه ایله تحفة الانبلیه و معیار جمالیده
 چارپا حیوانید و کی اوت معناسنه شمس فخری بیت برای دشمنان کاو طبعش * زشم
 حنظل آرد در بر غست * فرهنگ حسین فانی ده توه بهاریدر که طعمی نیرد رتازه سن
 بشورب یرلر قورید که حیواناته یرر لر فرهنگ جهانگیری یده گیاه خود روی که تر و عات
 اراسنده وارمق کنارنده بتر بعض روستایی لر طعمه قورلر اکا پرتند و معجه دخی یرلر حکیم سوزنی
 بیت برین قرانی کر سوزنی نه شاعر * خدای داند تا چند خایدی بر غست * و بر معناسی
 دخی اینجه ارقدر در که زراعین چقدوشی یردن اکثر اراسنه آقیدر لر خسروانی بیت
 و کر شراب نبود یوحا جئی بودی * زنوک هر مرثه راندنی دو صد بر غست * بعض
 نسخه ده صوا و زرنده یشل نیننه که یوصون یرلر و اختبارات بد یعیله بر غست کیا هیست
 بتا زنی قنابری و عملول کلول نیز کویند مسطور در و بر کاشت بی سکون راء مهمله
 ووشین معجه و فتح کاف ایله فعل ماضی در و نوردی معناسنه مصدری بر کاشتن کلور
 بر کاشتن دخی دینلور حکیم اسدی بیت چو کویند از جنگ بر کاشت پشت * ازان به که
 کویند دشمن بکشت * بو معنایه حکیم فردوسی بیت عنانرا به بچید و بر کاشت اسب
 نیما مدبکر دار آذر کشسب و بر کشت بی سکون را وسین مهملتین و فتح کاف عجیله یعنی
 معاذ الله و مجادا حکیم فردوسی * مثنوی * فرستاد پاسخ بشیروی باز * که ای تا جو و
 نشاء کردن فراز * سخنها که کفتی تو بر کست باد * دل و جان بهد کیش مر کست باد *
 شمس فخری بیت کسی چون او بود در ملک هیهات * شعی چون او بود بر تخت بر کست *
 و بر کشت بی سکون را ووشین معجه و ضم کاف فارسیله بر نوع اوتدر صاج کبی بر برینه
 طولاشوب اوزانور و بر نجاست بی فتح را و جیم وسین مهملتین و سکون نونله نسخه میرزا
 اراهمیله ادویه نوعندن بر اوتدر که بوی مادران و با نجاست دخی یرلر بعض نسخه ده بر نجاست
 و بر نجاست دخی واقع اولشدر و بر هخت بی سکون راء مهمله و ضاء معجه و فتح هایله صیغه
 ماضی رادب ایلدی و تعام ایتدی معناسنه مصدری بر هچتن کلور شمس فخری بیت
 بسان هندوان ترک فلك را * محبوب کین بما لید و بر هچت بی سادست بی فتح سین اول
 و دال مهملتین و سکون سین نایله بیع و شراده و اخذ و اعطاده و عده معناسنه مثلا
 سادست داد یعنی و عده داد ابو شکور بیت ستم و داد مکن هر کز جز دستادست * که سادست
 خلاف آرد و صحبت ببرد * دستادست دیمک نقد دیمکدر بی بست بی سکون سین مهمله ایله

ایله ربط معنا سنه اولان بسبقن لفظندن صیغه ماضیدر یا غلدی معنا سنه ودخی دستارکده
 باشه صاریاور عامه معنا سنه میرنظمی بیت بنکری آن لثیم بد فرجام * بر سرش
 بست کنبد جام و بست فی سکون شین معجه ایله یعنی بست هر قوم و بکسمات فی سکون
 کاف و فتح سین مهمله و میله بر نوع اتمکدر مربع کسکش و قوریمش مسافر لر بر او جحرا سفر
 ایتدکله کوتورب آزق ایدر لر سحاق اطعمه بیت توز بکسمات و حلوا مجمازه بند مجل *
 که بدین مجمازه بتوان سفر ججاز کرده و بافتخت فی سکون لام و خاء معجه و فتح فایله ایکی
 معنایه در اول جمع ایلدی کار جهنی ایله و ثانی کسب ایلدی معنا سنه در مصدری الفختن
 کلور استاد رودکی بیت بخود خور و خورده بجا نبود شیمان * هر که بداده بخورد از آنچه
 که بافتخت و بهشت فی کسر ها و سکون شین معجه ایله ایکی معنایه در اول جنت کبی اسمدر
 ثانی فعل ماضیدر قودی معنا سنه بو ایکی معنا سنه دخی کسر بایله ده جائز در خواجه
 حافظ ایکی معنایه ترتیب اوزن بیت نه من از خانه تقوی بدر افتادم بس * پدرم نیز
 بهشت ابد از دست بهشت و بی اغاست فی فتح پای تحتانی و غین و سکون شین معجتین
 ایله یعنی بسرشت و نمناک کرد آغشتن لفظندن فعل ماضیدر یوغوردی و اصلندی دیک
 اولور صوبله اولسون و قائله و غیر یله اولسون مظفر هروی بیت شهنشهی که چو برداشت
 روز کین خنجر * بخون خصم بی اغاست خاک رای کسر و مع الجیم * باج فی اوج معنایه
 کلور اول فرمک جهانگیریده اول مال و اثواب و زرو و شیمه دیرلر که ذی قوت پادشاه
 کندون ادنی پادشاهلر و بکار و مملکت ضابطلری ویردر حکیم فردوسی بیت سابع
 و هیونانی و اثواب باج * بایران فرستاد بافتخت عاج * ثانی باج معروف که با جدار لر آینه
 و رونده بوکلرندن آلورلر حکیم خاقانی بیت غم زاب باج نفس میکیرد * لب بفریاد نفس
 زان چکیم * و جمع الفرسه خراج معنا سنه در که بار و ساردخی دیرلر شمس فخری
 بیت چودشمن خردوستانی برد * ملک باج و ده یک چرامیخورد * ثالث یعنی خاموشی
 اول خاموشلقد در که معانی یعنی آتش پرستان بد نلرین بودقه و یکدکه اصلا تکلم ایتیزلر
 شیخ نظامی * مثنوی * بدان وقتی که خسرو دستکه داشت * رسوم باج برسم رانکه داشت
 چو آمد وقت خواند ری عالم * زموبدخواست رسم باج و برسم و باد پیچ فی سکون
 دال مهمله و کسرباء فارسی و باء ساکنه ایله ایام عید و نوروزلرده ایتدکاری صالحه
 صبیان و زنان اوتورب صالح نورلر شمس فخری بیت امن و عدل و استقامت در هوای
 ملک تو * میخرامد باد چون بازی کنان * باد پیچ * اهل هرات کاز و اهل کرمان کوجه
 و کواچو و اهل اصفهان خجیل و خجولی و اهل شیراز باد پیچ دیرلر بو معنایه ابوالمثل بیت
 چو هندوانی بر باد پیچ بازی کر * ز تاك خوشه فرو هشته و ز باد توان * ادات الفضلاده
 باز پیچ و واز پیچ واقع اولمشدر و باد روج فی سکون دال و ضم راء مهملتین و و او معروفله
 میان بالی عربیده عرق السوس دیدکاری گوکدر قینادوب صوین ایچرلر سعاله غایت
 نافعدر و باد پیچ فی سکون دال و نون و فتح سین مهملتین ایله ایکی معنایه در اول خام
 طمع و امید محال ثانی معجب و متکبر آمده دیرلر مثال اول میرنظمی بیت بودیکی هرزه

کرو باد سنج * برده بسنی دژ طلب کج رنج و باد کج و سکون دال مهمله و نون و فتح کاف
فارسیله قولنج علی که طب کتابارنده هی الریح الی یکن منوال الحذب عبارتیله مذکور در و باد سنج و
کسردال مهمله و سکون نونله نار جیل در که محله ذکرا و لنورا انشاء الله تعالی و باد هج و
سکون دال مهمله و لام و کسرها یله باد کیر که عربیده باد هج دیر لر ابو المعانی بیت چون صبا
کرده کدر بزکاکل عنبر فشان * آمد در باد هج و داده از بوش نشان و باراج و فتح راء
مهمله ایله ابه دیدکاری عورت که اوغلان طوغزدوب کو یکن کسر قابله و مای پیدشکان
و آورده دخی دیر لر و باراج و فتح راء مهمله ایله یعنی سکندر که ایت اوزمیدر عربیده
غیب الثعلب دیر لکنافی هنک جهانگیری و بار سنج و سکون را و نون و فتح سین مهملتین
ایله ایکی معنایه در اول وزان یعنی یوک طاریجی معنای ترکیب اقتضاسجه ثانی ترازو
کفه سنک خفیف طرفنه تعلیق ایتدکاری سنک پان که یار سنک دخی دیر لر ابو المعانی
در صفت ثقیلی بیت شود هتسنک الوند کر بسنی * میزان فک را بار سنج و باز و هج و
سکون زاء معجه و کسرباء فارسيله بر قاج بوخنی بر ایلکه طاقوب اطفالک بشیکنه
اصار لر عربیده دوداة دیر لر شهیدی قمی بیت پی مهد اطفال چادت سزد * که عقد
تریا شود باز و هج * شرح السامی فی الاسامیده * باز و هج هی خشبات بضم بعضها الی بعض
و یوضع علیها شیء اما من خشب او غیره من اللباس لیکن للصبی بمنزلة المهد * مسطور در
یعنی اطفال ایچون بشک کی ایتدکاری صالنجق که طفلی ایچنه یا تروب صال لر و باز و هج و
کسرزاء معجه و سکون یای تحتانیله ایکی معنایه در اول کیچدن بر مقدار معنا سنه که
بارزه دخی دیر لر ثانی اطفال اوینامق ایچون بشیکنه آصدقاری بوخنی که با و هج دخی
دیر لر استاد لیبی بیت آیدز باغ بی سرود باز و هج * دستت پکراغه بر آردوز و هج و باز و هج و
کسرسین مهمله و سکون یای تحتانیله قرانج که پوستودخی دیر لر میر نظمی بیت چو
کردست خیل زمستان کنار * بیاصح آمد پیام بهار و باغ و باغ و کلاهما بفتح
الفین المعجه انکور نیم رسیده تمام بشما مش اوزم ابو المعانی بیت چونیک و بد همه از همتشین
بیاموزد * شود برفته سیه همچو پکد کر باغ و هج و فتح تا ه منشاء و سکون نونله
یعنی افشردن یعنی صمق باء مکسور ایله ده مرویدر و هج و بوزن کچ اندرون دهان یعنی
آورد ایچ شمس فخری بیت بی مدحت توهر که دهانرا بکشاید * دندانش کند چرخ
برون یک یک از و هج * کدافی تحفة الاحباب اما کتاب السامی فی الاسامیده یعنی گوشت
ووی یعنی یوزک اتی و طوداغه یقین یرده اولان ات معناسنه و فرهنک جهانگیرده پالایش
اب و شراب یعنی طرفدن صرندی اولمق که عربیده ترشح دیر لر و زها بده دینلور و هج و هج و
سکون خاء معجه و فتح جم اول ایله واقعه منام یعنی رو یا ابو المعانی بیت نشد چو
حسن جمالش مشاهد ممکن * کند مساعده محتم مکر که در هج و هج و بدرج و سکون دال
و ضم راء مهملتین ایله بستان افروز دیدکاری چچکدر که عن قریب ذکر اولنورا انشاء الله
تعالی و برج و سکون راء مهمله ایله او قلی که آنکله یوققه اچار لر و بر خاج و سکون
راء مهمله و فتح خاء معجه ایله اغر شق که باد ریسه دخی دیر لر و بر خج و سکون راء مهمله

مهمله وفتح خاء معجه ايله زشت و كبريه معنا سنه كه فرخج دخي ديرلر ابوالمعاني بيت مجشم
 طالبان پرزيب و زينت * زن دنيا نمايد روي برخج كي برخج في سكون راء مهمله و نون
 و فتح فايه صعب و دشوار يول ميرنظمي هروي بيت در راه غمش مرويشيوه * برخج
 بلاست آن كرونه كي برخج و برخج في كلاهما بسكون الراء المهمله والنون و فتح الكاف
 الفارسي حلوای سفيد كه برنوع بياض حلوادر ابوالمعاني بيت شدم در خواب پهلوهم
 مكيدم لعل شيريش * زهي برخج بي منت زهي پالوده ارزان كي برخج في فتح راء مهمله
 و سكون نونله اعمى و يا خودكوزلري معلول اولان كسنه يه ديرلر كه ايله ديوار طوتارق
 كيه كي بروج في سكون راء مهمله و فتح واو ايله اعظم بلاد دهندن بر شهر عظيم اسميدر
 كذا في مجمع الفرس كي برهاج في سكون راء مهمله و فتح ها و نونله مجمع الفرسه خشتك كه
 قفتان و كوماك قولتوغنه ديكر لر سونج و سونجه دخي ديرلر كذا في كتب المعتمره كي بروج في
 ضم زاء فارسيه فرهنگ ميرزا ابراهيمه معني پيدا كردن چيزي بو معنا يه ابوالمعاني بيت
 از روز ازل بود چنان عشق تو محكم * در جان و دلم غم نه كنون كشته بروج كي بروج في
 ضم زاء فارسي و واو معروفه بروج بر قوم معنا سنه در كذا في شرفنامه كي بساج في فتح
 سين مهمله ايله فتنه و فساد معنا سنه ميرنظمي بيت كه يافت آنچنان شوو و غوغا
 رواج * در اقليم دل كرده چشمش بساج كي بساج في فتح سين مهمله و كسرون ايله
 بر او تدر هزار پاهياتنه قبوغي اوزرنده دو كوملر اولور قردقه ايچي صار و در كذا في
 فرهنگ جهانكيري كي بسنيناج في سكون سين مهمله و كسرتاء مثناة بعد ياي ساكنه
 و نون مفتوحه ايله خلال اوني تركيبه قلر ديرلر كسر قافله و عربيه خلطان ديرلر كسر خايه
 كي بشكج في سكون شين معجه و نون و فتح كافله معني مساعد دست يعني بيلاك اما بعض
 فرهنگرده معني دست جب يعني صبول ال كي بشكج في فتح شين معجه و سكون نونله ايكي
 معنا يه در اول طراوت رخسان و لطافت روي معنا سنه ثاني جلاه آلتوندن او كرديدكيري
 تسنه در كي بفتح في سكون فاو نون و فتح تاء مثناة ايله برنوع قلر پيلاندر چندان موزي
 و مضردكلدر شمس فخري بيت دعای مدح اورا و رد خود ساز * كه افعي باتوم باسنه
 زبفتح كي بلفرخج في سكون لام و خاء معجه و فتح فاو راء مهمله ايله زشت و پليد كه پاشت دخي
 ديرلر و بعض فرهنگه چيل و مردار نسنه دن حاصل اولمشه ده ديرلر استاد لببي بيت
 اي بلفرخج ساده هميدون همه فرخج * نامت فرخج و كنيت ملعون بلفرخج كي بناج في
 فتح لام و سكون نونله اندازه و بر نسنه نك مقداري ديمك اولور كذا في شرفنامه كي بناج في
 فتح نون اول و راء مهمله و سكون نون ثانيه معني شبان يعني چوبان كي بناج كي فتح نونين
 ايله قومه عورت يعني بر آدمك ايكي عورتي اوله بر برينه بناج ديرلر عربيه ضره ديرلر
 شمس فخري بيت بقا نسا زد باختم شيخ ابواسحق * بدان صفت كه نسا زد بناج
 پيش بناج * حكيم سوزني بيت بوده پيش به ساله بناج زن من * كه خدای جلب
 خویش و مرا كدبانو كي مع الجيم الفارسي * بازيج في كسر زاء معجه و سكون ياي تحتاني
 و نونله اطفال ايچون اغاچه ايب بغليوب ايتدكيري صالحق كدا ديج و بازيج و بازيج

ووازیخ دخی دیرل زبان محجوانیه جلول و عربیه اور جوخه دیرل ابوالمثل * مصرع *
 جوزنگبانی که بریازیخ بازبکر * ودخی اورک وعلو وهلوحین دخی دیرل * بانوح *
 ضم نون وواومعروفله یعنی بازیخ مرقوم قرالوی بیت طاری ازسرای تست فلك *
 منطقه رپیمان بانوح است * بحج * سکون خاء معجه ایله اوج معنایه در اول اورمق
 ایله یاصیانس نسنه یه دیرل شمس فخری بیت اگر برسر مردزد درنبرد * سروقامش
 برزمین بحج کرد * ثانی حصر اولوب صفش نسنه ثالث زاج سیاه * بحج * کسر
 خاء معجه و سکون یای تحتانیله بحج مرقوم معناسنه شمس فخری بیت روز پیکار شیخ
 ابواسحق * مغز دشمن بکرز بحج شود * بیخ * کسردال مهمله و سکون یای تحتانیله مایلیج
 دیدکاری دارویه دیرل * برخ * سکون راو فتح خاء معجه ایله یعنی فرخج یعنی زشت و کریه
 * برخفج و برخفج * کلاهما بسکون الراء المهملتین و فتح الخاء یعنی کرانی و ثقل خواب
 یعنی او یقوده اغرباصحق عربیه کابوس دیرل سببی بودرکه عروق شریانه جریان دمک
 و قوفندن عارض اولور برحالتدر بعض خیالات کورینور شمس فخری بیت چنان
 در خواب شد ظلم از نهیبش * که پنداری ورا بکرفت برخفج * بو معنایه اغاجی دیمشدر
 بیت بوصال تو من ایمن بدم از مکر جهان * تافراق آمد و بکرفت چو برخفج مرا *
 * برخفج * خاء معجه دن مقدم فایله ده کابوس معناسنه مرویدر * بیخ * کسر سین
 مهمله و سکون یای تحتانیله درت معنایه در اول تدارک مهمات معناسنه شیخ سعدی
 بیت بسیج سفر کردم اندر نفس * بیابان کرفتم چو مرغ از قفس * بو معنایه شمس فخری
 بیت محیل وعده لشکر چه حاجتست اورا * که ملک گیری اورا خدای کرد بسیج * ثانی
 یعنی ساخته و پرداخته و آماده شده حکیم فردوسی بیت نیامد درنگ اندرین کار هیچ * کجا
 آمد آسان اندر بسیج * ثالث ساختن لفظندن صیغه امر اولور بساز معناسنه حکیم
 فردوسی بیت بدو کفت روز میندیش هم * اگر هو شیاری و رفتن بسیج * رابع معنای
 مزبورده اسم فاعل اولور ساز کار کننده معناسنه شیخ نظامی بیت تازوی کردن
 کردش بسیج * نماید و نماید بسنجیده هیچ * بفق * سکون فایله سوپلرکن اغزدن تو کرک
 صاحب خلق شمس فخری بیت بتک میرفت و خون از دیده میریخت * چنان آب از دهان وقت
 سخن بفق * بلاج * فتح لامله حصیرا یتدکاری اوت که وخ و لخ دخی دیرل کدافی فرهنگ
 جهانگیری * بلخج * سکون لام و فتح خاء معجه ایله زاج سیاه که بز و جامه بیارل
 * بلوچ * ضم لام وواومعروفله برقوم حرامی اسحیدر مرورایام و کثرت استعمالله مطلق
 حرامی نامیدر * بویح * سکون و او ایله یعنی کروفرو خود نمایی که بوش دخی دیرل پیر
 هرات خواجه عبدالله انصاری قدس سره طبقات نام کتابنده بیوردر که * جنید متمکن
 بود و اورا بوچ و بوش نبوده * مع الخاء المعجه * باخ * بوزن کاخ درت معنایه کلور اوله
 یعنی زیبایی و حسن جمال ابوالمعانی بیت نکردی چرا عاشقان دل فراخ * خدا آفریده
 ترا حسن و باخ * ثانی سیم وزر نا سره یعنی کچمراقچه و التون وله بیت سرشکم مکر
 بوده است کعبیار * قبولش نکرد ند چون نقره باخ * ثالث ابایی و قاصد معناسنه میر

میر نظمی بیت نشستند آن عز و دولت بکاخ * در آن دم بخدمت رسیدت باخ *
 رابع یعنی دون هنی قریع الدهر * مصرع * همه را همت باخ و همه در راه بساخ *
 بیخ بیخ معنایه در اول کوزده اولان چرك که چبق دیول شمس فخری بیت ز بسکه
 خون رود از چشم خصم شاه جهان * همیشه بر مرثه اش خشک چون بسودن بیخ *
 ثانی شطرنج ثالث زهی دیمکدر تحسین معناسنه کاهی مکرراستعمال ایدوب بیخ بیخ بیخ
 دیول تحسین ایچون زهی زهی نیکانیکا معناسنه استاد نظم بند چوق واقع اولور مولانا
 نظیری نیشابوری بیت بیخ بیخ ای دین محمد کز کمال رفعتش * استوار اجماع ابرار واجلا
 ساخته بیخ بیخ سکون راء مهمله و فتح جیم فارسیه کوچک تیزه اکثر هندوستان خلقی
 قوللنور بر چه دخی دیول حکیم خانی بیت از خچر دودویه سه کشور گرفتهش * وز بیخ
 سه پایه دو سلطان شکستش بیخ بیخ سکون راء مهمله ایله بش معنایه در اول بر مقدار
 یعنی بر جمدن بر مقداری هر نه اولور سه ترکیه بر زید کاری معنایه شاعر بیت برخی
 از عمر کرامی صرف کرد * تاز باغ آرزو بشکفت ورد * ثانی فرهنگ جهانگیریده برق
 معناسنه رویدر ثالث چقوریر که یغموردن و سیندن صوایر گلش اوله که تاراب دخی دیول
 رابع ادات الفضلاده یعنی ماهی مسطور در خامس نسخه نعمة الله ده یعنی خانه سفل منقولدر
 و ضم بایله ششم معناسنه در بیخ بساخ بیخ فتح سین مهمله ایله یعنی فتنه و فساد قریع الدهر
 بیت همه را همت باخ و همه در راه بساخ * همه را کون فراخ و همه را روزی تنک بیخ بیخ
 سکون لامله ایکی معنایه در اول آوانه شراب و آلات بزم یعنی صراحی و ساغر و غیرهما
 حکیم سوزنی بیت بهای یاسمن و جگری فرست امروز * که دوستیم دو بیخ شراب داد انواز
 ثانی ماوراء النهرده واقع بر شهر معظم و مشهور در علما و فضلا و مشایخی چوق اولدوغندن
 قبه الاسلام دیول زهر چیچون ایکی فرسخ مقداری قریب محلدن جاری اولور بر امکه اول
 شهر دندر بیخ بیخ سکون یای تخمائی و فتح دال مهمله ایله اسب تند و جنک آور میر
 نظمی بیت همه نیزه داران و بیدخ سوار * بیجان جنکجو شیر و به شکار بیخ مع الدال المهمله
 بیخ باد بیخ اون بر معنایه کلور اول عناصر اربعه دن هوانک آدیدر که معلوم و معروفدر ثانی
 فرهنگ جهانگیریده بر فرشته اسمیدر که ترویج اوزرینه موکل در روز بادک تدبیر امور و مصالحتی
 اکا متعلقدر ثالث هر ماه شمسینک یگرمی ایکنجی کونی اسمیدر اول کونده آته سوار اولق
 ویکی اثواب کیمک و محمک واحبا و دوستان زیارت ایتمک مناسبدر زراشت بهرام بیت
 فلاح داده آب اورا بیاد * بهنکام آبا نهمه و روز باد * استاد رافی بیت همیشه تا بود
 از پیش رس مهر و سروش * چنانکه از پس بهرام باد * رابع یعنی تا بود جوهری
 دیمشدر بیت روز وصال باد شد بیت فراق آباد شد * داد تم بیداد شد کشته خراب کار
 از ان * خامس سخن معناسندن کنایه در حکیم سنایی بیت توداده شعاری بمن و یافته شعری
 این یافته جاویدی و آن داده فنایی * من لفق پراز باد ازین کوی بدان کوی * وز خلعت تو
 زده شکر سرائی * سادس آمد دیمکدر حکیم سنایی بیت بر مکر بلا بیستادی * بر کشیدی
 و در ددل بادی * بادی کشیدی یعنی آهی کشیدی صابح تند و نیز معناسنه حکیم اسدی بیت

بگفت این و بشن یور کین باد کرد * سه بکد سث زی کر ز پولاد کرد * ثامن بمعنی مدح
 و ثنا و تعریف حکیم قطران ارموی بیت گر کند بلبل بالخان در مر او را باد چیست * باد اصل
 او خدای عرش در قرآن کند * تاسع نام کنج کیخسرو که خزینه سبعة سندن برخزینه در باد
 آورد دخی دیر لر تفصیلی کنج باد آورد ذیانه ذکر اول نور عاشتر نخوت و کبر و خود بینی
 معنا سنه حضرت مولا ناقص سره بیت هفت اختر بی آبراکر خاکیان خون میخورد *
 هم آب بر آتش زخم هم پادشاهان بشکنم * حادی عشر باد الفظندن مختصر در اولسون
 معنا سنه طالب آملی بیت جبین بخت مرا خاکروب هر در کاف * زمانه ساخت که روی
 زمانه باد سیاه در باد ابادی هر نه اولور سه اولسون دیمکدر مابینه اولان الف مقابله
 و مساوات ایچوندر شاعر بیت هر چه باد آ باد حرفی چند میگویم بتو * غابش زین وصل
 ناحبان مرا همچو در دار در باد آورد در درت معنایه در اول ترکیه چا قرد کنی دید کاری که
 فصل حریفده اولور هوا اسد کچه یرندن قوپوب روز کارا و کنه د و شوب کیدر عربینه
 شوکه البیضا دیر لر ثانی خسرو پرویز کیدی خزینه سندن برخزینه نک آدیدر کنج باد آورده
 دیر لر تفصیلی کنج باد آورد ذیانه ذکر اول نور واستعار طریقله باد هوادن بلا سعی و تعب
 حاصل اولان ماله دیر لر بویکی معنایه استاد منجیک بیت کر بکرد کنج باد آورد کردم فی المثل
 آن ز بختم خار باد آورد کرد در زمان * مثال معنی ثانی عما د فقیه بیت ریزی ار بردل
 تو با شد درد * خاک بر روی کنج باد آورد * ثالث واسط نام شهر قربنده بر موضع
 اسمیدر رابع موسیقی ده بر نوانک آدیدر اکا کنج باد آورد دخی دیر لر باد برود فی سکون
 دال و راء مهملتین و ضم باء موحده ایله باد بروت مرقوم معناسنه که معجب و متکبر دیمکدر
 در بادغند و باد غند فی کلاهما بسکون الدال المهمله و فتح الغین المعجه باد کیر و خانه
 تابستانی شاعر بیت از آتش حرص و حسدای خاکسار ایدند * بر باد دادی خویش را
 پیوسته همچو باد غند در باد غند فی سکون دال و راء مهملتین و فتح الغین المعجه ایله خانه
 تابستانی و باد کیر و یازه مخصوص اولان او ولایت عجمه یا ز اولنده دیار روم و اولان باد کیر
 کبی دکلدر بردیواری تمام کرایوب سقفته باد کیر قورل کذاتی الصحاح و مجمع الفرس بو معنایه
 ابوشکور بیت خوش آن جای کا شانه و باد غرد * بدواندرون شادی و نوش خرد *
 کا شانه قیش اوینه دیر لر در باد کرد فی سکون دال و راء مهملتین و فتح کاف فارسیله
 ترکیه قاصرغه و عربیه زو یعه دیر لر فتح زاء معجه ایله میرنظمی بیت شده چشمه ائیره کرد
 از نبرد * که خیزد ز پای سمن باد کرد در باد کند فی سکون دال مهمله و نون و فتح کافله ترکیه
 دبه دیر لر خصتینه واقع بر علتدرا ایچنه ماده اینوب شیشیور استاد لطیفی بیت به پستی
 تودر طایه باد کند * کجا ساز کارت شود زن به بند * بعض نسخه ده علت قولنج و اقعده
 تعریفده هوالدی انتفخت خصتیه مسطوردر در بادید فی کسر دال مهمله و سکون یای
 محتایله بمعنی بدید یعنی ظاهر و نمایان در بارید فی سکون راء مهمله و ضم باء موحده ایله
 مطرب معناسنه ز عموما شمس فخری بیت ای شهت شاه جهان خسرو شیرین حرکات *
 مجلس بزم ترازهره ضکند بار بندی * و خسرو پرویزک صاحب مخترع الخان بر مشهور

مشهور مطربیدر خصوصاً مزبور مطرب شیراز مضافاً فائیدن چهارم نام قریه دند ر علم
 موسیقیه فرید عصر و نادرد دوران سرود و مسجع آنک اختراعیدر میر خسرو بیت کرش
 شیرین خوانی باربد هست * و کر جان نیست یاری کالبد هست * حکیم ازرقی بیت بشا خهای
 من مرغکان باغ پرست * باجن باریدی برکشیده اند آدنک * خواجه حافظ بیت
 روان بزرگان ز خود شاد کن * ز پرویز و از بارید یاد کن * بار داد * سکون را و فتح دال
 مهلتین ایله اجازت و یرمک و حاجب معنا سنه که دخول مجالس کبان یول و یرد و کچون نسیمه
 اولشده مولانا جامی بیت تو بار دادی هر کسی من مردم از غیرت بسی * یکباره میرد
 هر کسی بیجان جامی بارها * بارود * ضمراء مهمله و و او معروفه کوه ر چله و کو کرد و سکوت
 گوهری ایله دو کوب آمیخته ایدوب طوب و توفنک اتار لر ترکیده باروت دیر لر * باز خیمه *
 سکون زا و فتح خاء معجزتین و کسر میله برکسنه بر شخصه طعن ایله یا خود تو بیخ و سرزنشله
 اندن حکایت ایلدی معنا سنه ابوالعانی بیت باجنون عشق چون جوش و خروش
 دیده اند * باز خیمه کرده اند از ساده لوحیهای خویش * باز سفید * کسر زاء معجه
 ایله بیاض چاقر طوغان که ترکیده طویغون دیر لر شاعر بیت باز سفید آفت طاوش و قاز
 چرخ کرو بسته شود چشم باز * چرخ اسکفل طوغاندز * باز و بند * معروف هیکل
 و حرز که بعض ادعیه یا زوب ایچنه قویوب قوله بغلر لر * باشد * فتح شین معجه ایله تنی
 و ترجی معنا سنه مثاله محتاج دکدر * بالاد * فتح لامله اسب جنب ترکیده آت دیر لر
 شمس فخری بیت شهنشهی که کشد بخت در مواکب او * چونقره خنک * مند فاک دو صد
 بالاد * بالواد * سکون لام و فتح و ایله ابا بیل قوشیدر * بالود * ضم لام و و او معروفه
 عربیه نمودید کبری معنایه که بیومک و یری اولق بالیدندن اسم مصدر در حضرت
 مولانا قاسم سره بیت این نسب میوسته او را بوده است * کرسه نیشاهان مه بالوده است
 * بالید * کسر لام و سکون یای تحتانی ایله نمود کرد و افزود یعنی بیودی و آرتدی
 معنا سنه شیدا لدین و طواط در هرل بیت ایراند در میان شلوارم * پیرهن پیرهن همی بالید
 و دخی چارق که شیم دخی دیر لر استاد رودکی بیت از خرو بالید انجام رسیدم که همی
 موزه چینی تو خواهم واسب تازی * بامداد * سکون میم و فتح دال مهمله ایله صباح وقتی که
 صبح صادق را مطلق صباح دیمکر کاهی صبح کاذب صبح صادق مراد ایدیتوب بامدادان
 دیر لر مثال اول حکیم اسدی بیت اختر سر سبز مکر بامداد * کفت زمین واکه سرت
 سبز باد * بامشاد * بر مطرب اسیدر که باریدکی خنیا کر لکه بی مثل و بی نظیر ایدی
 منوچهری بیت بلبل باغی بیباغ دوش نوایی بزد * خوبتر از بار بد نیکتر از بامشاد *
 * باورد * فتح و او و سکون راه مهمله ایله بیورد کی بر شهر اسیدر و بر مبارز نامیدر
 * باید * بایستن لفظندن مضارع ذکر کرک معنا سنه شیخ سعدی بیت چه می باید از ضعف
 حالم کریست * که کز من ضعیفم پناهم قویست * بچجد * سکون خاء و فتح جمله معنی دیم
 آهن یعنی دمور بوقی عربیه خبث الحدید دیر لر شمس فخری بیت کر آهنکران شکر جود
 تو کویند * بگوهر درون زره شود جمله بچجد * بچزد * کسر زاء معجه و فتح راه مهمله ایله عاقل

و مدبر و صاحب رأی و تدبیردیمکدراستاد لطیفی بیت جوشد چارساله ورا روز و شب
به بخرد سپردش برای ادب کی بخساند کی سکون خاء معجه و فتح سین مهمله و نونله اسم
فاعد را دیدر و دخی حرارتدن بوزیاور حضرت مولانا قدس سره بیت کفرکه کبریت
د و زخ اوست بس * بین که می بخساند او را این نفس کی بخسید کی سکون خاء معجه
ویای محتانی و کسر سین مهمله ایله فعل ماضیه را دیدی و بوزلدی و دخی برنسنه قزمغله
بوزلدی و چین اولدی دیمکدر شمس فخری بیت مخالف ارچه که خود را چوسنک می پنداشت
ز تاب آتش تیغش چوموم شد بخسید کی بد کی مقابل نیکدر را امر معنا سنه عربیده
ردی دیر لر بعض ترکیب صفت ایدوب بد تراد و بد زبان و مثل ذلك و دخی بر معنا سی رکوی
نیم سوخته و زیاده کهنه و آشش و سورنش سنه لره دیرل کی بد پسند کی یعنی مشکل
پسند هر سنه بی بگزم معنا سنه استاد فخری بیت سخنانش را بر دیده همی نقش کنند *
بد پسند ان همه بصره و آن بغداد کی بد را دید کی فتح دال و سکون راه مهملتین ایله لفظ
مرکبدر حرف یا و در و آیدن که معناسی قیویه کلور و بر معناسی دخی طشره کلور و بر
معناسیه قادر اولور دیمکدر شیخ سعدی بیت از دست و زبان که بر آید * کر عهد
شکرش بد را دید کی بدربلند کی یعنی ماه تمام آیک تمام بد را اولما سنندن عبارتدر ابوالعانی
بیت در شب تاریک هجران کلبه احزان ما * کی بود یا رب ضیا بخشاید ان بد ربانند *
کی بد کند کی سکون دال مهمله و فتح کاف و نون ساکنه ایله رشوت معنا سنه شمس فخری
* قطعه * دختر ابکار من در مدح شاه * هست عذرا پست بی شبهت غریب * تابه
دیند یکنظر رخسار شاه * روح قدسی جان به بد کند آورید کی بد تراد کی بد اصل و بد
نهاد معنا سنه حکیم فردوسی بیت بد و گفت بیژن که ای بد تراد * که چون تو پرستار کس را
مباد کی بد نهاد کی یعنی بد خلقت نهاد اصل خلقت معنا سنه در کی بد دید کی کسر دال مهمله
ایله ظاهر و هویدا و آشکار حضرت مولانا قدس سره بیت چون در و آثار دوستی شده
دید * گفت یکدم سر کندش من شنید * چغتای لسانه بیلکورد ما ک دیرل میرعلیشیر
بیت انداق لطیف و ررتی کیم ایچسا جامی * بارور تی دا قور ساغینا تیکرو بیلکوردوب
کی بر آرد کی سکون راه مهمله اولی و فتح ثانیه ایله بمعنی زبید یعنی پراشور شمس فخری
بیت یقین تاج شاهی از وزین کبرد * حقیقت و راتخت شاهی بر آرد * و بر معناسی دخی
کتورر دیمکدر کی بر آرد کی فتح راه مهمله و زاء معجه ایله بمعنی زبید خلاق المعانی بیت
می بر آرد ترا که سیمبری * ترک شیرین زبان سیمبری کی بر بد کی سکون راه مهمله و فتح باء موحد
ایله ایکی معنایه در اول نام ولایت فیروز که سیستان دیمکه مشهور در ثانی مخفف بارید در که
ذکری سرور ایلدی کی بر بانند کی سکون راه مهمله و ضم باء موحد ایله مکان رفیع و جای
عالی معنا سنه ابوالعانی بیت بعقل و فکر نظر هم نیرسد او را * رفیع مرتبه و بر بانند جاهت را
کی بر بانند کی سکون راه مهمله و فتح با و نون ساکنه ایله عورات سیننه لینه بغلد قلمی اینچو
والتون و لعل و زمرد ایله دوزلمش سنه ناز رنگ دخی دیرل عربیده لبیب دید کلری در
کی بر بد کی بوزن سره صحاحین و فرهنگ جهانگیریده و مجمع الفرسده یولدن صاول دیمک

ديك معناسنه مسطور در بومعنايه حكيم فردوسی بیت سپهبد بر آشفت و گفت از نبرد
 مرا چرخ گردان نکويد که برد * حکيم انوری بیت مسرع حکم تو صد بار فروز * چرخ را
 گفته بود کرده بردی بردارد و بردردی کلاهما بمعنی بر دمرقوم حکيم سوزنی بیت روزدار
 کير و بردارد میدان نبرد * هر غلام شه بمردي همنبرد زال باد * حضرت مولانا قدس سره
 بیت همت سبک مدار که با همت شکر ف * چاوش پادشاه بر اند که برد * مصدری
 بردیدن اولور و بعض فرهنکه بمعنی سنک منقولدر بردمید فی سکون راء و فتح دال
 مهملتين و کسر مهمله اوج معنايه در اول ظاهر اولدی ثانی سپزه و درخت بتدی ثالث غضبناک
 اولدی معناسنه در که بومعنايه حکيم فردوسی بیت چور ستم پیامد سپهبد شنید *
 ز دریای آتش ز کین بردمید فی بر رسید بمعنی پرسید یعنی سوال ایلدی حضرت مولانا
 قدس سره بیت چون درو آثار مستی شد بدید * يك مرید اورا از اندم بر رسید *
 فی بر رفت فی سکون راء مهمله و نون و فتح فایله بمعنی لشکر میرنظمی بیت چو آمد سپهبد
 یامان کوه * در آنجا بدیدند بر فند انبوه * ودخی سخن مقبول و جای عمیق معناسنه در
 فی برک بیت فی سکوت پیرا غنه مشابه بر نوع دهرندر شیخ نظامی بیت بدی کر خود بدی
 دیوسفیدی * به پیش برک بیدش برک بیتی * امیر خسرو بیت کشت رعنايان بود
 در زیرید و پای کل * بوستان شیر مردان برک بید خجرت * بومعنايه بید برک دخی
 دیرلر شیخ نظامی بیت کرا آری بخوارها درع و ترک * کجا با شدت يك يك بید برک *
 فی برخید فی سکون راء مهمله و نون و فتح ميم و کسر خاء معجه ایله بمعنی فرزند عاق یعنی والد یکنه
 عامی ولد ابوشکور بیت مرا و را یکی برنجید پسر * ز مهر جهان بدیدر کینه و بر کند
 سکون راء مهمله و نون و فتح کافله بمعنی از پنج بر آورد برندن قویا ردی دیکدر فی پرند فی
 فتح راء مهمله و سکون نونله قلیچ جوهری که کسر نین ایله برند و فرند دخی دیرلر حکيم فردوسی
 بیت بینداخت تبغی برند آورش * همیخواست از تن کسستن سرش فی بر نیامد فی فعل
 ماضی منفی در ایکی معنايه اول باشه چقمدی معناسنه میرنظمی بیت با هیست از جهان
 امیدواری * بر نیامد ز هیچکس یاری * ثانی حقندن گلدی دیکدر فی بر نیاید * فعل
 مضارع در اوج معنايه اول کلزی یعنی ظاهرا و از دیکدر شیخ سعدی بیت عاشقان کشتگان
 معشوقند * بر نیاید ز کشتگان آواز * ثانی زمان مرور ایتمز ثالث باشه چقمزد دیکدر
 ابوالعانی بیت چنین کردی که دلخواهد بر آید * همین دانم که کارت بر نیاید فی برود فی ضم
 راء مهمله و و او معروفه احمد بن اسمعیل مشکلاته شانها که در کنند نقل ایلش فی بر و فرود فی
 ضم رائین مهملتين و فا و و او معروفه بمعنی فرازونشیب و زیروبالا شیخ نظامی بیت چون
 بود در دست کار و بارت * بندیش ز بر و فرود کارت فی برومند فی ضم راء مهمله و و او معروف
 و فتح ميم و سکون نونله اصناف ثلثه ده استعمال اولنور بر تعبیر در مثلا انسانده دولتو
 و سرمایه لو و غنی و مالدار و اصحاب جاه و اجلال و وسعت رزق و مرفه الحال دیکدر
 و حیواناتده قوی الاعضا و هیچ البدن و فربه و توانا و نباتاتده فیض و لطافت و نشوونما
 و طراوت معناسنه در شیخ سعدی بیت خدیو خردمند و فرخ نژاد * که شاخ امیدش

برومند باد * وله * متقوی * برومند باد آن کرامی درخت * که در سایه او توان بر درخت
 که از میوه آرایش خوان دهد * که از سایه آسایش جان دهد * برهود فی سکون راء مهمله
 و ضمها و و او معروفه ایکی معنایه در اول بیهوده سوز ثانی حرارت آتش ن اثوابك و نیکی
 متغیر اولوب صرار مق مثال معنی اول شاه ناصر خسرو بیت چوزم کویم باتو مراد رشت
 مکو * مسوز دست جز آنرا که مر ترا برهود * مثال معنی ثانی اوشکور بیت جکر نحو ام
 برهود من بیاده چنانک * ترازو ان دل از عشق آن کین برهود * برید فی کسر راء مهمله و سکون
 یای تحتائیه قاصه معناسنه در شاعر بیت تا که ان ظاهر شدن ان جانب برید * کش پیام
 دوست در کوشم رسید * عربیه اون ایکی فرسخ یره دیر لر * بزماورد فی سکون زاء معجه و راء
 مهمله ایله ات و تره و نایکنه که یوفقه اتمکه صاروب یوله کوتور لر اکا عرفه نواله دیر لر
 کذا فی مجمع الفرس * بساوند فی فتح سین مهمله و و او و سکون نونله قافیه شعر و غزل
 استاد لیبی بیت همه یاد همه خام و همه سست * معانی باز کونه نابساوند * بسند فی
 فتح سین مهمله و سکون نونله معنی کافی و تمام امیر خسرو بیت بسند است اینکه زلف اندر
 بنا کوشت علم کیرد * مفرما غمره خونیز را کر خط حشم کیرد * استاد مجیک * قید
 کما کن از و دور شوازه ردون * هر چه باخر به است بهر تر آن بسند * بغداد فی مشهور
 شهر در عراق عربیه واقع حضرت امام اعظم و امام اکرم ابی حنیفه رضی الله تعالی عنه
 حضرت نرینک مرقد متبرکه سی خارج شهر ده نهر سته قریب یرده واقع و قار شویقاده
 امام موسی کاظم رضی الله عنه حضرت نرینک مرقد شریفی اولدخی کنار دجله ده واقع
 و داخل شهر ده قرا کو قبیوه قریب حضرت شیخ الشیوخ عبد القادر کیلانی قدس سره
 العزیز حضرت نرینک مزار متبرکه سی عظیم آستانه در واق قیود اخلند شیخ شهاب الدین
 مهروردی قدس سره العزیزک مزار شریفی و قار شویقاده کی قوشلر قلعه سی دیملکه معروفدر
 حضرت شیخ معروف کرخی و جنید بغدادی و داود طائی و حسین بن منصور حلاج و بهلول
 دانا قدس الله اسرارهم مزار شریفی بونلردن ماعد ابجد و بی قیاس اولیا شهر ایچنده
 شیخ محمد الوتر و شیخ ابوالحسن قدوری و بونلر امثالی مشایخ عظام و اعزه کرام مدفونلردر که
 حسابلرن جناب الله جل ذکره بیلور بو سبیدن برج اولیا دیو نام قومش و دارالسلام
 دخی دیر لر قدیم زمانه شهر قار شویقاده قوشلر قلعه سی یرنده ایمش خلفاء عباسیوندن
 ابو جعفر منصور الدوانقی حالیا شهر اولان مکاتی قلعه و حصار و ایچ قلعه بنا ایدوب
 خلفاء عباسیونه تختگاه اولمش غایت واسع قلعه در قدیم زمانه اول مرتبه معهور
 ایمش که میک التیوز جمعی و ارایمش سائر ایه سی اکا قیاس اولنه و بغداد دیو خطوط
 بام جندن که بر مصنوع جا مده بر خطک اسمیدر که خط بغداد دیر لر الی خطک دخی آدری
 واردر حکیم خاقانی بیت دجله دجله تا خط بغداد جام * می دهید و از کسان باد آورید
 * بغداد فی فتح غین معجه و سکون نونله صغیردن غیری اکا بکر بر درشت دریدر غرغنه
 و غرغن و غرغنه دخی دیر لر حکیم ستوزنی بیت در جله از نکا و دشمن جدا کند * کیسخت را
 بناخ و شش مهر طاز بغداد * وله بیت روزیجا از سر چایکسواری پردری * از فرخس و ران

۱۰۸ در آن اسب خصم گینت و بگند * بر معنای دخی بعضی نسخه ده جست و جود را بوالعانی
 بیت دوسنی را بیغرض هرگز نمی یافتم اثر * در جهان چند آنکه کردم دیدنش سعی و بگند *
 و بلادی بوزن کساد یعنی ناستوده یعنی مذموم و نامقبول میر نظمی بیت در جهان
 ماند تحقیق نامراد * هر که قول و فعل او باشد بلادی بلاشجره و فتح لام و سکون شین
 معجزه و راه مهمله و کسر جمله مرو شهر بدن درت فرغ بعید برده واقع بر قریه اسمید ر زمان
 جاعلیتک بلاشتر نام بر کسینه بنا ایش کذافی مجمع الفرس و بلادی فتح لامه قولاً غوز معناسنه
 نابلک یولسزدیمک اولور حکیم شقای بیت این نابلدان کوی دانش * پرسند زمن نشان
 معنی * عربیه شهر دیمکدر و بلادی فتح لام و سکون نوله قیو و بچره چارچوپه سنک
 اوست اغاجی معناسنه عربیه اسکفه دیرل حکیم سوزنی بیت از هیبت از کند بدر خارجی
 نظر * بگند بر استان در خارجی بلند و بلادی سکون لام و فتح یای تحتانی ایله جامه
 ساده معناسنه در کذافی مجمع الفرس و بنام ایزد و بنامیزد و بر کلد در قسم قصد
 اولند قنایراد ایدر رودخی محل تعبیه استعمال ایدر رودخی طوبی له معناسنه مر ویدر
 حکیم سنایی بیت چونت آراست ای غلام ایزد * چشم بد دور و بنام ایزد و بند و
 سکون نوله یکرمی درت معنایه کلور اول مفصل عضو که بند کشیده دیرل مولانا هلالی
 بیت عاقبت بکسلد چوبند از بند * بند بند مرا بخود پیوند * ثانی مجرم ای اغنه اور دقلری
 از بچیره دیرل ثالث صندوق و سنیت قیاقلرینه و قاپو و بچیره و دولاب قنادرینه میخلد قاری
 دمور حضرت مولانا قدس سره بیت طبع خواهد تا کشد از طبع کین * عقل بر نفس است
 بند آهنین * رابع قفل معناسنه استاد فرخی بیت ایمان در زمانش محمدی رسید * که منسوخ
 شد رسم بند و کلید * خامس مکروهیله استقامت درودکی بیت همه به تبدل و بند است باز
 کشتن او * شریک نوش امیغست روی زو اندود * حکیم فردوسی بیت نهادم ترانام
 داستان زند * که با تویدر کرده داستان و بند * صاحب کاشن راز بیت همه افسانه و افسون
 بتدست * بجای خواجه کاینهار بشخندست * سادس زرق و قرین حکیم فردوسی
 بیت همه بند و نیرنگت از رنگ برد * دلارام تکرفت کامت سپرد * سابع عهد و عین حکیم
 فردوسی بیت زبش بند و سوگند و ایمان تو * همی نکندرم من ز پیمان تو * ثامن عم
 و غصه په دیرل حکیم فردوسی بیت بیامد چنین تالب هیر مند * همه لب پراز باه و بدل پز بند
 تا شع کره و عقده معناسنه سیف اسفرنگی بیت ای قلت بند روز کار کشاده * رای ترا
 دست اختیار کشاده * عاشر صوا و کته بغلد قاری سد که بوستان و با غچه صوارمق ایچون
 و در زمان ندی دخی آند ندر حادی عاشرخیمال و ملاحظه معناسنه مثلاً فلان در بند سفر است
 و یا خود فلان در بند آزار فلانست دیرل علی هذا القیاس ثانی عشر توقع و امید معناسنه
 بوا یکی معناده فرقلری دقیق در شیخ سعدی بیت ملاک اقامی بکیرد یادیشاه * همچنان
 در بند اقام دکر * ثالث عشر کربند و میان بند قوشق و قلیج و ترکش باغی و امثالی نسنه لره
 دیرل ضیاء الدین فارسی بیت ز کلک و دست تو در دست ملاک و دین رحمت * جکر شکاف
 چوتین و کهرنگار چوبند * رابع عشر قبا و یکتمه باغوری که ابلک و دو که برینه ایدرل اعجام

قفتان و بالا پوشا زینده دو که دیکم یوب بند ایدر لر میر خسرو بیت زنه ار که آن بند قبا خست
 میندید * کزنا ز کیش بخیه بر اندام بر آید * خامس عشر ر بسمان و طناب و امثالی نسنه لر
 حضرت مولانا قدس سره بیت باز فرور یخت عشق از در و دیوار من * باز بد رید بند
 اشتر کین دار من * سادس عشر ترجیع و ترکیب بیتنه دیر لر که بر قافیه ده بر قاج بیتد نصبره
 آخر قافیه ده بر بیت ایراد ایدر لر اول بیت هر بندده نکرار کلور سه ترجیع بند دینلور
 نکرار اولر سه ترکیب بند دیر لر سابع عشر بستن لفظندن صیغه امر اولور حضرت سلطان
 ولد بیت نیست خنکی بهر آن ره همچو سوق * این سخن را بند بر کردن چو طوق * ثامن عشر
 یعنی کرو یعنی رهن ابوالمعانی بیت کر تو خواهی فیض از بیر معان * خرزقه و نسیم کن بند
 شراب * تاسع عشر کور شیخی او یونی نتکم شیخ سعدی کاستانده بر حکایه ده دیر * یکی
 در صنعت کشتی گرفتن بر سر آینه بود و سیصد و شصت بند فاخر درین علم بد انستی و هر روز
 بتوع دیگر کشتی کرفتی مکر کوشه خاطرش یکی از شاگردان میلی داشت سیصد و پنجاه
 ونه بندش آموخت مکر یک بند که در تعالیم آن دفع انداختی و تهاون کردی * عشرین بر جفت
 او کوزه دیر لر که جفت سور مک و عربیه چکمک ایچون اوله الواحد والعشرین طومار کاغده
 دیر لر الثانی والعشرین دار الحریدن اسیر طومق الثالث والعشرین بچاق و زور سق
 و امثالینک باغی که بیله طاقلور الرابع والعشرین چیلق که اکا غلیواج و غلیولر و چوزه لواد
 و چنگلاهی دخی دیر لر عربیه مذکور معنارک بعضی زینه قید دیر لر بغ اطلاق اولنان
 معنارده و با غلق معناسنه چغتایده ابلماک دیر لر بند ایتیمک و یا باشد رمک محمله اما اکثر یا
 حاصل بالمصدر اطلاق اولنور نتکم میر علی شیر بیت ملا یتک دام زلفیدین قوتولماس
 وه قوتولغایمو * حزین کونکوم قوشیغا ابلاسا اول حلقه دین ابلماک فی بند کشاد فی
 سکون نون و کف و فتح دال مهمله و شین معجه ایله مفاصل اعضا و بوغون و یومری اولان
 نسنه لر دیر لر فی بوارد فی فتح و او و کسر راء مهمله ایله بر نوع طعما مدرکه سرکه ایله پکیزی
 قینادوب ایچنه اتمک قویوب تناول ایدر لر فی بهره مند فی بهره ایله مند دن مرکبدر تصد
 و نصیب و مند ادات نسبتدرکه حصه لو و نصیب لو دیمک اولور شاعر بیت در جهان از تو
 نکشم بهره مند * بوده ام از لطف دنیا دیده بند فی بیاد فی فتح یای تحتانیله بیداری که
 عربیه نقطه دیر لر او یا نعلق معناسنه حکیم فردوسی بیت که افراسیابش بسر بر نهاد
 نبود ای جدا زو بخواب و بیاد * بو معنایه امیر معزی بیت خلد را بینه بخواب انکو ترا
 دینه بیاد * بخت را بینه بیاد لیکه ترا بینه بخواب فی بیباغارید فی فتح یای تحتانی اول
 و غینی معجه و کسر راء مهمله و سکون یای ثانیله صو و یا خود قان ایله اصلنوب بوغرائش
 و دخی تمناک اولاش معناسنه ابوالمعانی بیت بیخ غمزه اش هم عرصه خاک * بیباغارید
 از خون شهیدان فی بیکند فی سکون یای تحتانی و نون و فتح کاف ایله افراسیاب
 ساهلک تحتگاهی اولان شهرک آدیدر فی مع الراء المهمله * با تر فی کسر تاء مثناة
 ایله بر مبارز پهلوان نامی در و شرفنامه ده طور نه اسمی اولدوغی مسطور در *
 فی با حور فی ضم طاء مهمله و سکون و او ایله نیمه میرزا ابراهیمده یا زایا منده زمین دن

زمین و در چینهان بخاره دیر لر وادات الفضلاده غایت شدت حره دیر لر میم ایله ماخوردخی
 دینلور حکیم اتوری بیت باغ دولت را که آن آب لعاب کک تست * بانوای عهد نپسان
 حاصل باجور باد فی باختر فی سکون خاء معجه وفتح تاء مشتاة ایله جانب مغربه دیر لر بعضی
 طرف مشرق در دیشلر شمس فخری معیار ده * باختر مشرق باشد پیش اغلب شعرا
 لز باختر غرض مغرب و از خاور غرض مشرقست * دیوب بویینی نظم ایلش بیت خورشید
 وادرا بت صیت و صدای تو * بکرفت تا بخاور و از حد باختر * و هند و شاه صحاح
 باختر مشرق و خاور مغربست دیشدر بوقولی مؤید حکیم لامعی بیت خورشید را چون
 پست شد از جانب خاور علم * پیداشد اندر باختر بر آستین شب علم * متاخرین خاوری
 مشرق و باختری مغرب اتخاذ ایلشدر در اما متقدمین عکسی اولق اوزره دیر لر یعنی باختر
 مشرق و خاور مغرب اوله کذا فی تحفة الاحباب بومعنائی مؤید حکیم فردوسی بیت
 چومهر آورد سوی خاور کریخ * هم از باختر برزند باز تیغ * اما حکیم خاقانی خاور مشرق
 و باختر مغرب اولق اوزره بیت ماه چون در جیب مغرب برد سر * آفتاب از جانب
 خاور گزار * جمیع ارباب لغت بواختلافاتی فصل ایتیموب باختری کیمی مشرق و کیمی مغرب در
 دیشلر استاد لرا شعاری مقتضا سنجه فی باخور فی ضم خاء معجه ایله فرهنگ زفانکویاده
 ایام تابستانده اون بش کونه دیر لکه غایت هوا گرم اوله فی باد آور فی باد آور دمر قومدن
 ترخیم اولمشدر لنگ معنایله مترادفدر کذا فی فرهنگ جهانگیری کنج باد آور معناسنه
 حکیم فردوسی بیت دکر کنج کس نام باد آورست * فراوان درو زیور و کوهراست
 فی باد انجیر فی بزوع انجیر اغاجیدر که جمیع انواع انجیردن اول انجیری ایریشور اکا کاواک
 و پر باد دخی دیر لر حکیم خاقانی بیت که زناپاکی ز باد انجیر پید انکیختند * که بخود داری زین
 انجیر عر عر ساختند فی باد بار فی سکون دال مهمله و فتح باء موحد ایله یاپره که عربیه
 هر و حه دیر لر بونده کی بار اشکبار و مشکبارده اولان بار کبندر وصف ترکیبی اولور فی باد بر فی
 سکون دال و فتح باء موحد ایله مجالس و محافلده نفسنی مدح و تعریف و مال و جاهنی خلقه
 عرض ایدن کسنه یه دیر لکه عربیه فتح فایله فیاش دیر لر میر نظمی بیت لاف زند آنکه
 زخود بیخبر * کوش مزین بر سخن باد بر فی باد بر فی سکون دال و ضم باء موحد ایله اول مدور
 نسنه در که اطفال اغاجدن یا پوب ایب صاروب الدن یره بر اقدقه فر لغوب دونر اکا کردنا
 دخی دیر لر کذا فی شرفنامه کتاب السامی فی الاسامی ده باء ثانی یرینه فایله باد فر روایت
 اولمشدر و نسخه میرزا ابراهیمه باء فارسیله ضبط اولمشدر فی باد خوار فی سکون دال مهمله
 و فتح خاء معجه و واو معدوله ایله بمعنی باد خایه یعنی علت فتح که خایه یه اینوب دبه ایدر
 فی باد خور فی سکون دال مهمله و ضم خا و واو مجهول ایله بجزه معناسنه در اما یوتار و بجزه
 اولق مناسب در میر نظمی بیت نشسته خانه بالاز راندود * بهر جانب که چندین
 بلد خور بود * ودخی هماقوشی معناسنه مرویدر هوا یر تعبیری ایله فی باد دار فی سکون
 دال اول و فتح ثانیله هیچ انکار و معنی بر باد و دخی قوت اولق معناسنه در کذا فی مشکلات
 فی باد در فی معنی سرخباد که اکاتب دخی دیر لر کذا فی شرفنامه فی باد سار فی سکون دال

و فتح سین مهملتین ایله بی حرمت و بی وقار معناسنه حکیم اسدی بیت فکندی بمردی تن اندر
هلاک * نه مردست کان باد سارست باک * ودخی یعنی کوی و لاف زن شاه ناصر
خسرو بیت نکوید تا برویش نکر م من * نه چون هر ژاژ خای و باد ساری و باد ساری
سکون دال و فتح سین مهملتین ایله یعنی معجب و خود بین و متکبر حکیم فردوسی بیت مرایش
کاوس بردی توان * یکی باد سرنا مور پهلوان و بادغری سکون دال مهمله و فتح غن
معجزه ایله بادغرد مرقوم کبی هوا ایشاک ایچون یا زاولینک سقنندن دلک ایدر لر باد کیردخی
دیر لر خسروانی بیت که هر که که نیره بگرد دجهان * بسوزد چودوزخ شود بادغری
ابوشکور در هنرل بیت بهر مجلسی کونت ای زشت خر * چودر باغ خانه شدی بادغری
و بادغری سکون دال مهمله و فتح فایله درت معنایه در اول یعنی باد بر مرقوم که اطفال برمدور
اغاجه ایب بغلیوب فراند رر لر حکیم خاقانی * قطعه * چرخ بارنج کون چوبازمجه *
در کف هفت طفل جان شکرست * بدو خیط ملون شب روز * در کشا کش بسان باد
فرست * ثانی ایشه قادر اولیوب لاف و کذاف ایده نه دیرلر ثانی یعنی خشت باد یعنی
ایله ربه رابع مکانات بدکه با دافرادخی دیرلر و بادگری سکون دال مهمله و فتح کاف فارسیله
باد کرد مرقوم یعنی قصرغه و یاد کیردخی سکون دال مهمله و یای تحتانی و کسر کاف فارسیله
ترکیله دخی یاد کیردید کیرد روز کار کر مک ایچون یا پیلان پخوره در شاعر در هنرل بیت
زند صد هزار نیز در بکنفس * شاه کویا کون اوبا د کیر و باد کسار و ضم کاف فارسی
و فتح سین مهمله ایله باد نویسیمدر مولانا جامی بیت نه که از جام شوی باد کسار *
داریش بر کف دست آبله دار و بادیار و سکون دال مهمله و فتح یای تحتانی ایله شکاره
تعلیم اولنش طوغان میر نظمی بیت ر بودست مرغ دلم شیوه کار * که شاهین چشمش
شاه بادیار و بار و بکرمی یدی معنایه کلور اول نام شریف و اسم لطیف خدای تعالی عز
اسمه کمال اسمعیل بیت بزبان همه دروغ و دغل * دمدت دل که نام باربری * ثانی یعنی
رخصت عمو ما انیرالدین اخسیکنی بوا یکی معنایه دیمشدر بیت تاز بانث چشم نکشت
از قول * ندعد بار نطق ایزد بار * و رخصت مجلس خاص خصوصاً حکیم سنایی بیت
از حشمت جاه توهمی پیش نیاید * نور قمر و شمس بنزدیک تویی بار * حکیم فردوسی بیت بیامد
بر سائل پرده دار * بگفت و بفرمود تاداد بار * معنای مزبور طالب آمینک بوتیتند
غایت و انقدر بیت معاشران که بهرم تو بار می یابند * طراوت کل ورنک بهار می یابند
ثالث کره و مرتبه معناسنه شیخ سعدی بیت هزار بار بگفتم هزار بار هزار * بدل که ای دل
مسکین مرو توازی بار * معنای ثانیه بومعناده مولانا جامی بیت تواد بار هر خسی من مردم
از غیرت بسی * بکبار میرد هر کسی بیچاره جامی بارها * رابع اغاجه بتن میوه کرک
استعماله قابل اولسون کرکسه اولسون زیرا یعنی اولان اغاجه درخت بار و دیرلر
و بد اغنه شاخ بر بار دینلور نتکم شاعر دیمشدر بیت چوباشد ابر دولت بر تو پر بار * فروت
باش همچون شاخ پر بار * خصوصیتله انسان یدی کی یش اولسنه در کدغری بیده فاکهه
دیرلر حکیم فردوسی * مثنوی * درختی که ناکست اورا سرشت * کیش در نشانی باغ

باغ بهشت * ورازجوی خلدش بهنگام آب * به بیخ انکبین ریزی و شهید ناب * سر انجام
 کوهر بکار آورد * همان میوه نلخ بار آورد * خامس بارگاه معنا سنه در که اختصار
 طریقیله در میخسرو بیت گاه بارت شده بر اوج میخ * کنکر قصرت زند بر اوج تیغ *
 سادس معنی بیخ وین حکیم سنایی بیت قفس تنگ چرخ و طبع حواس * پروالت بکنک
 ازین وبار * سابع مترادف کار در که کار و بار دیر لرزیده ایش کوچ دیدگری معنایه در
 حکیم سنایی بیت بر در ماسرای دین چندین نای و نوش * بر در عناسرای دیو
 چندین کار و بلور * ثامن جای جمعیت و محل بسیاری معناسنه که هند و بار و کجبار
 و دریا بار دیر لرزیده کمال اسمعیل بیت بخاتم تو که در باش تا کر کا هست * بخامه آب که سر
 میبرد بهند و بار * حکیم فردوسی بیت بیارم نشا نمش بر تخت بار * و زان بس کشایم در کج
 بار * تاسع معنی بارنده که زلفت مشکبار و بار باران بار کبی استاد بیت اگر باران خود را
 او کند بار * زمین پر سیم و زر کردد چو عیبر * عاشر حاصل نباتات معناسنه حکیم ازرق
 بیت باغیست عارض تو که دارد بتفشه بار * سر و یست قامت تو که دارد بر آفتاب *
 حادی عشر غشی اولوق که زعفران و مشک کبی سنه لره غیری سنه لره آمیخته اوله حکیم
 ناصر خسرو بیت زر چون بعیار آمد کم پیش نباشد * کم پیش شود زری کان باغش
 و بارست * حکیم خاقانی بیت هر جا که محرمیست خسی هم حریف اوست * آری ز گوشت
 کاو بود زعفران * حکیم ازرق بیت شنیام صفا من که بار مشک کنند * از ان جگر که
 از آتش بدور سینه اثر * ثانی عشر دیگدان معناسنه بسحاق اطعمه بیت عشق یحیی
 دل ما برد بیغما امروز * مطبخی خیز و برودیک کلان نه بر بار * بومعنی ساج ایاغی اولوق
 مناسیر * ثالث عشر معنی پرده کال اسمعیل بیت کاک تو مقنعه داریست که در پرده
 غیب * هیچ بگری را ازوی نه بجا بست و نه بار * رابع عشر دوست معناسنه که باره دخی
 دیر لرزیده و غلام باره ز دوست و غلام دوست دیمک اولور این بین بیت انکو بجه
 بار و طفل کایست * این بستکه کشته ز خیر رنج * خامس عشر حمل زنان و غیره و هر حامل
 چار یا حیوان جمله دیر لرزیده نظامی بیت هر آن کره گزان تخمش بود بار * زدوران
 تک بود از با درفتار * سادس عشر فرهنگ جها نکیریده انبار معناسنه که ایچنه غله قورلر
 ان اکثر تخته دن ایدر لر سابع عشر قلعه معناسنه حکیم فردوسی بیت در بار بکشنا
 و دستان سام * برفتند کردان بر زین ستام * ثامن عشر یوک معناسنه کرک آدم
 ار قه سنه کو تور سون کر کسه حیوان یوک اولسون حکیم انوری بیت بارانده مکش که
 یارد کر * برهانیدن از غم ایزد بار * تاسع عشر جمع الفرسنه بر کسنه ایله ملاقات اولوق
 معناسنه حکیم انوری بیت راست کوی که ز بسیاری انجم هستی * در که خواجه ز بسیاری
 شاهان که بار * عشرین طریق یول معناسنه خواجه حافظ بیت و کر چنانکه در ان حضرت
 نباشد بار * برای دینه بیاور غیاری ایزد دوست * الحادی والعشیرین نسخه نیازی
 جازیه گناه معناسنه یوبیتک اوله معنایه شهولی وارد در شاعر بیت دل اگر بار کشد بار
 نکاری باری * سرا کر کشته شود بر سر کاری باری * الثانی والعشیرین ترجی و معنی معناسنه

بیت مرقوم اولان باری اول معنایه کاور الثالث والعشیرین دیوان شاهان معنای سنه شیخ
نظامی بیت پروز بار کور یار بودی * به پیشش پنج صف در کار بودی * الرابع والعشیرین
قره ننگ جهانگیر یده ساز لره دیرل الخامس والعشیرین پنج و طاری که بوزه آیمک ایچون
بشورب آماده اوله اما هنوز صاف اولما مش اوله السادس والعشیرین مجمع الفرسه جمع
سکون فیه دیرل السابع والعشیرین نیشابور مضافاتندن برقریه اسپدری بار بری
سکون راء مهمله وضم باء موحد ایله جمال معناسنه که معنای ترکیب یوک ایلدیجی دیمک اولور
شاعر بیت چنان می نهید بار غم عشق یار * که شد بار بردل ز غم اضطرار * بار بردار
ایکی معنایه در اول یوک چکن حیوان و آدم ثانی طریق غیر نافذ یعنی چقمز یول * بار دار
سکون را وفتح دال مهملتین ایله زن حامل و درخت میوه دار کذا فی المحمودی * بار کیر
معروف اصیل اولمین آت که یوک اور لمق معتاد در * بازار * فتح زاء معجه ایله بیع و شریعی
آلم صاتم اولان یرکک اوسنی اور نش اولسون کرک اولما سون و مبیع یعنی صانیس شیخ
سعدی بیت ای تهی دست رفته در بازار * ترسمت پرنیاوری دستار * بازار * سکون
زاء معجه وفتح باء موحد ایله طغابنجی دیمک اولور * باز دار * سکون زاء معجه وفتح
دال مهمله ایله بمعنی زراع انجی معناسنه در خواجه سلمان بیت باغ چون زاغش خراب
و کشت چون دشتش سراب * زاغ از باغبان وقاز این را باز دار * شرفنامه ده و نسخه
میرزا ابراهیم دخی معنای مزبور مریدر اما کتاب شرح السامی ده باز دار کیرو طویجی ودخی
دارنده باز یعنی طغابنجی که باز طغان و دار اسم فاعل اولور داشتن دن مشتق * باز دار
سکون زاء فارسی وفتح دال مهمله ایله بمعنی باجدار * باز کدار * سکون زاء معجه وضم
کاف فارسیله بمعنی موافق و مناسب ودخی باز آید و باز آینه معناسنه در * باز کیر
سکون زاء معجه وکسر کاف فارسیله بمعنی باجکیر و زاء فارسیله ده منقولدر ابوالمعانی
بیت چشمت بفسون ساز نیست کیر ددل من از دست * کویا که برنشسته در گوشه باز کیری
ودخی عیاد باز یعنی وحشی طغان طویجی * بازور * ضم زاء معجه وواو معروفله بر جادونک
آدیدر که ایران عسکرینه جادولق ایوب طوس سر لشکر اولدوغی کون شکست واقع
اولدی آخر کار برهام بن کورد رز اول جادویی بر طاعنه بولوب قتل ایلدی حکیم فردوسی
* مثنوی * زترکان یکی بود بازور نام * بافسون بهر جام کستر دکام * بیامدیکی مرد پنهان
پروه * برهام بنود زانکشت کوه * که بازور جادویی نستوه بود * بافسون و تقبل
دران کوه بود * باز یار * سکون زاء معجه وفتح یای تحتانیله ایکی معنایه در اول بمعنی برزگر
یعنی انجی خواجه سلمان * قطعه * در ضیاع او که هر یک بود شهری معتبر * کور و
واهور است مسکن شیرو ربه راقرار * باغ چون زاغش خراب و کشت کشتش چون سراب
زاغ از باغبان وقاز این را باز یار * ثانی میر شکار که باز دار دخی دیرل حکیم سوزنی * قطعه
تابکر دبا زیان کش خرامیدن ز کیک * تانیا موزد خرامان کیک بازیدن * باز * دست
در زلف چو چنگ بازیا رکیک زن * وز شکار بوسه چون بازان بسوی کیک باز * کال
پاشا زاده مرحوم تصرف خالصندن پیورر که بازیا باغبان معناسنه در که اصلی باغ بار در باغ

باغ اوکارچی دیمک او اور فارسیه حرف زاغین معجمه به ابدال اولنق جائز اولمغه دز
 کی با ستار ویستار فی کلاهما بسکون السین المهمله وفتح التاء المثناة وثنانی کسر
 باء موحد ایله فرهنگ جهانگیریده یعنی بهمان وفلان وهمچنانکه فلان وبهمان دیرلر
 ویا زارلر کاهی یا لکر فلان ویا لکر بهمان ده دیرلر بوکادخی کاهی یا لکر با ستار ویا لکر
 بیستاره دیرلر مکاتبات عین القضاة همدانی قدس سرده مسطور درکه * علی الجملة
 از قدرت راه بشرط و مشروط یکیست بی تفاوت و پس هرکه پندارد که فلان حادثه را سبب
 وجود فلان چیزست وبهمان چیز را سبب وجود بهمان چیزست وبهمان چیز را سبب
 وجود با ستار چیزست باطلست وبعاقبت آخر این اسباب حقست انهی * بومعنا یه
 استاد رودکی بیت آن خواجه این همه که تو بر میدهی شمار * بادام تروسیکی وبهمان
 و با ستار * و معیار جالیله بعض کسینه بر کله یی زبازد ایدینوب هر سوزنده اول کله یی
 ایراد ایدر اکا با ستار دیرلر شمس فخری بیت با وجود دست از شهان باستان * بر زبان
 نارد فلك جز با ستار کی با غر فی کسر غین معجمه ایله اول یومری ات که وجود انسانده دری
 التمه ظاهر اولور کی با فکر فی سکون فا وفتح کافله چلاه معنا سنه با ف طوق و پوش
 و کار اشملک معنا سنه اسم مرکب اولور استاد لیبی بیت با فکاری بود در شهر هراة * داشت
 زیار روی رعنا دلبری کی بالار فی بوزن ناچار اوزرینه سقف قودقلری اوزون دیرک که نیر
 و فرسب و فلوزه دخی دیرلر شمس فخری بیت زمین خانه و باغ از زبردست و عمیق
 هج مدار که هست از زمر دش بالار کی بالاکر فی فتح لام و کاف فارسیله یعنی ستون خانه
 کدانی فرهنگ جهانگیری کی بالاور فی فتح لام ووا ایله یعنی کوزه پر آب یعنی صو
 ملو برداق ایضا مننه کی باور فی بوزن داور اینانق معنا سنه باوریدن لفظندن
 اسم مصدر در خلاق المعانی بیت نیست در فن خودم چون خورشاهان همتا * باز پرس
 از سخنم کرتو نباشد باور * شمع متعدی بیت ماخذ کرسنه و خانه خالی پر نان *
 حقل باور نکند کتر رمضان اندیش * مجمع الفرسده راستگوی معنا سنه مروید *
 کی باهار فی بوزن ناچار نمخه میرزا ابراهیم پهلوی دیمکدر قزوینی اسانده مندی دیرلر
 فرهنگ جهانگیریده ایکی معنایه در اول بز نوع ظرف در که آوند دخی دیرلر ثانی بر روش دز
 پهلوی وراوندی دیمک اولور کی بهر فی سکون باء موحد ایله درت معنایه در اول سباعدن
 ارسلانه مشابه بر ری جانور در قور و غی ارسلاندن قصه در غایت قوتا و مهابتلو موخس
 جانور در استاد فرخی بیت ماهی کر ماه جام دارد و مناغر * شیرینی کتر شیر بهر دارد و کشور *
 ثانی روغنه بشمش اتمک معنا سنه ثالث بعض فرهنگ تدبیر معنا سنه در رابع رسنک
 کند ویه مخصوص اولان کچینه دیرلر حکیم فردوسی یکی جامه دارد ز چرم پانک * بیوشید
 پیر اندر آید بچنک * وله بیت از ایران به نیره بر آمد باور * که آمد خداوند کو پال و بین
 فرهنگ جهانگیریده باء ثانی نیک سکونیه ایکی معنایه در بری مذکور جانوره دیرلر و بر معناسی
 دخی جیب جامه یه دیرلر کی بتاوار فی فتح تاء مثناة ایله یعنی عافیت منوچهری بیت
 من خوب مکافات شما باز گذارم * من حق شما باز گذارم به بتاوار * حکیم سوزنی بیت

کل شد و برد بکون داغ و دردش کیرم * اثری ماند از آن داغ تبا و امرای بتو فتح تاء مشناه
ایله اصلی بد ترد که یا مزرق دیمک اولوز ذال حذف اولنوب یرینه تابه شده و یردیله
و گاهی تخفیفله ده استعمال اولنور حکیم اسدی بیت تو اورد یاران فرو نترش دار *
که از تند در کین بتو رباری بتقور و بی سکون تاء مشناه و ضم قاف ایله یرتجی جانور لک بجه سنی
سباعه و طیورده استعمال اولنور حکیم سوزنی بیت نهاده اند زن و بجه من از سرما *
بسان سبک بجه بتقور بر در سوراخ بی بنیاد بی سکون تاء مشناه و فتح پای مختار بیله رتج
و مشقت معنا سنه ابوالفرج رونی بیت بوزن عدلش میزانهای ظلم سبک * بعون
رایش بنیادهای دهر سبیم بی بخار بی فتح حاء معجه ایله ذلت و محنت ایله دیر لک معنا سنه
بخواری دیمک و او معدوله سنی اسقاط اولمشدر ابوالعاقی بیت در سخا کوش و به نیکی
وقت را خوش میکندار * هر که می ورزد بخل و میزید دایم بخار بی مختاور بی سکون حاء
معجه و تاء موقوف ایله دولت مند و فیروز بخت که بخت آورد در مختیار کبی بی مختیار بی مختاور
معنا سنه بختی مساعد مراد دولت مند دیمک در مثال هر دو را نشاء عر کوبد بیت آستان
رو با لدر که مختاور شود * کر نظر کردی بکس را در دو عالم مختیار بی مختاور بی سکون
حاء معجه و ضم تاء مشناه ایله فرهنگ جهان کبیده هر غرنده اولانه دیر لک عموما اعدایه دیر لک
خصوصا استاد رودکی بیت عاجز شود از اشک دو چشم غریب من * ابر بهار کاهی و مختور
در مطر بی تجبور بی سکون حاء معجه و ضم حمله بمعنی مختاور و مختیار مر قومان کذا
فی جمع الفرس بی بخشایشگر بی بخشایش بخشیدن لفظندن مشتق اسم مصدر در
عطا و احسان و عفو و مرحت ایتمکک بی بدار بی بوزن بکار جفت آلترتدن او کندره
دید کاریدز بی بد اختر بی معنی بد بخت و بطال دیمک اولوز مولانا عبدالله هانی بیت
ز انعام و احسان صاحبقران * فراموش کردند بد اختران بی بد اعتر بی سکون دال مهمله
و فتح غین معجه ایله بمعنی بد سرشت و بد نهاد ابوشکور بیت یکی زشت زوی و بد آغاز بود
تو کوی مردم کزی ما بود بی بد پندز بی اوکی آتاشمس فخری بیت کریان شد دست بی تو
چو پیوسته بخت و ملاک * همچون بتم طفل که در دست بد پندز * به معنایه استاد لطیفی
بیت حال دلم بدست عقاب ز قیب تو * چون حال طفل کشته بازار بد پندز * شاه ناصر
خسرو بیت زین بد پندز بسی زادر خورد جز حذر نیست * زیر آذنی و قانی شکرش زبی
خز نیست بی بد سوار بی بد خوی آت که اگر او در در مرو بند زمر احمد مشکلا تده نبد سوار
اسب بد خوی باشد بترکی بنکس کویندد یو بخت اولمشدر بی بد کار و بد کردار بی کلاهنا بمعنی
اهل فساد و افعال قبیحه و اعمال فضیحه صاحبی میرنظمی بیت خصم بدکار تو را در کار خود
بوده است بدکار بد کردار خود بی بد ذکر بی فتح دال مهمله و سکون تونه بعضی فرهنگنده
سکون دال و کسر تونه بد ایله نکردن مرکب لفظ در بد نظر معنا سنه بی بر بی اون طقوز
معنایه کلور اول غریبده کی علی معنا سنه که بر من بر تو دیر لک مولانا جامی بیت چیره کن بر
شجر سدره چمن * بر سر شاخ کن ز بیچ شکن * کمال اسمعیل بیت هر که منظور تو شد همچو
ستاره ز شرق * جایگاهش بر این طارم نه منظر شد * ثانی بمعنی نزد غریبده که چند

جنب و قرب بمعنی افاده ای در ترکیه فلان یا نه کتدم دید کارینه عجم بر فلان رفتم دیر
 نتم بویتمده واقمدر بیت رفتم بر طیب که پرسم علاج درد * چون ناله ام شنید و روان
 در فراز کرد * ثالث عربی که فی معنا سنه فلان دید بچک برده بر فلان دیر لمولانا جامی
 بیت قافیه آنجا که نظامی نو است * بر کذر قافیه جامی سزا است * رابع بمعنی سینه حکیم
 سوزنی بیت بر ولب و رخ دل بسته نمود مرا * یکی حیر و دوم بسد و سیوم دیبا *
 خامس اصله معنای موضوعی سینه نک یا نریدر حکیم فردوسی * مثنوی * برو سینه
 آن صم سیرنک * همید است از تخته * سیم تنک * زد بر برو سینه اشکیوس * فاک
 آن زمان دست او داد بوس * سادس بمعنی کناره آغوش که ترکیه قوجاق دیر لمیر خسرو
 بیت ناز کترت آن بدن از برک کل بسی * عیشیست که برهنه کشد در برش کسی *
 سابع عذارک محاذیسنه یعنی یکا فک جانب یا لاسنه دیر لمیر شاعر بیت همه نارنج غنغ
 نارستان * عذار و بر کستان بر کستان * ثامن فرهنگ جهانگیریده مخفف برک استعمال
 اول نور کمال اسمعیل بیت هر که چون ترکس صاحب نظر ست از سردوق * چون کل از آرزوی
 دین او صد بر شد * تاسع بار درخت یعنی اغاج میوه سی حکیم فردوسی * مثنوی *
 درختی که شیرین بود بار او * نکر دد کسی کرد آزار او * و کرزانکه شیرین نباشد برش *
 زیا اندر آید زنا که سرش * شیخ سعدی بیت درخت گرم هر یکا بچ کرد * کدشت از فاک
 شاخ بالای بر * عاشر حاصل بنا تا ته دیر لکه بوستان و نار لاده حاصل اوله استاد
 فرخی در صعوبت راه * قطعه * در از تر زغم مستمند سوخته دل * کشید تر زغم در دمنند
 خسته جگر * چو چشم شوخ همه چشمهای او بی آب * چو قول سفاک همه کشتههای
 او بی بر * دیگر بیت درین باغ از کل سرخ و گل زرد * بشمائی نخورد آنکس که بز خورد *
 هادی عشر بمعنی بدر یعنی تخم مولانا جامی بیت که یوسفانه از کوه دیگر است * که با ما زیك
 شاخ و از یک برست * ثانی عشر بمعنی نصیب شمس فخری بیت زین خزان آنکس خورد
 بر کوه دام * دردم ایشان بود چون باردم * بومعنی استعان طریقیله اولوق اوجه در
 ثالث عشر بمعنی قرارگاه و خانه و سرای معناسنه که عربی و طن و مسکن دید کارینه عجم
 بوم دید ترکیه ریورت دید کاری تفصیل احوالی عنقریب ذکر اول نور بوم معنایه حکیم
 فردوسی بیت فرستم بنزدیک افراسیاب * نه آرام جویم برین برنه خواب * رابع عشر
 بردن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی اولور دلبر و هوشیر کی خامس عشر فرهنگ
 جهانگیریده بمعنی پهنا سادس عشر بمعنی زن تازه سابع عشر بمعنی باد و حفظ که
 از بر دیر حفظدن دیک اولور ثامن عشر بمعنی طرف که یک بر شود دیر لیک طرف شود یک
 اولور تاسع عشر افعال و مصا در او یا نه ادخال ای در لراحق تحسین لفظ ایچو ندر اسقاط
 اولسنه معنایه خلل اولر نوعی * چو مثالی بیت بر آهنکی زخم ناخن بمضرب * که از آب
 آتش و زاتش چکد آب بر بر بر معروف تساوی معناسنه طالب آملی بیت با من
 سخنوران که درین عرصه کلام * هر لحظه میرتند نوای بر اری * عربی و مساوات و چغتهای
 اسنانده او ترود دیر لمیر مطلقه تجنیس تام قصد اولنوب اولدن معنای ثانی و ثانیدن

معنای اول مراد ایدر میرعلیشیرینیت توشدا کورددم یارنی خندان رقیبی اوترودا
دشکدین دم دم نیشم قرچیلدا دورمین اوترودا * بو اوترودا قارشو معنا سنه ایکی
معنایه ده اوترو دیر لر قو برانغار و جوانغار قو کلاهدا بفتح الراء المهملتین وغین معجه ثانی
شم جمله جانب یمین وینسار که جنک صفوفنده مینه و میسره دیکل معنا سنه در مولانا
عبدالله هاتنی بیت جهان شاه و شهرزاده سلطان حسین * زسوی برانغار چویان و شین
یعنی جانب یمینده قو بریار سکون راء مهمله و فتح باء موخه ایله اول خانه یه دیر لر که
رخانه نک اوز رنده بنا اولمش اوله بر بان و وروان دخی دیر لر ترکیده چار طاق دید کوری
خانه در قو بربر معروف سر تراش دخی دیر لر عربیده حلاق و حجام دخی دیر لر و جانب
غربیه مشهور برو لایت اسمیدر و دخی زیاده یوقار و دیکل ذاعلی الاعالی معناسنه قو برتر
فتح تا مشناه ایله اوستوزک دیک اولور که بر اوست و ترادات تفضیلدر مولانا جامی در توحید
باری تعالی جل شانہ بیت لیک ثنایش زکان بر ترست * هر چه زبان گوید ازان بر ترست
قو بر خوار سکون راء مهمله و فتح خاء معجه و واو معدوله ایله خصمه و نصیب معناسنه در
قو بر خوردار سکون راین مهملتین و ضم خاء معجه و واو مجهول ایله نصیب لو و خصمه معنه
و بهره مند معنا سنه لفظ مرکبدر ایکی جهتله بری بر خور ایله دار لفظ لرندن و زیاده
بر و خور و داردن لفظ مرکب اولور قو بر خور سکون راء مهمله و ضم خاء معجه و واو
معروف ایله ایکی معنایه در اول نصیب ثانی شریک معنا سنه شمس فخری ایکی معنایه
تریب اوزن بیت زملاک و جیش و جوانی و سلطنت بر خور * که از شهان جهان نیست
شاهرا بر خور * معنای ثانیه استاد فرخی بیت زبس اعطا که دهد هر که زر عطا کیرد *
کان بری که مر اورا شریک و بر خور نیست * نسخه حکیم اسدی و نسخه حسین وفایی
ولسان الشعر موافق معیار جا لیدر اما شرفنامه ده فتح خاء معجه و واو معدوله ایله بوزن
ابترواق اولشدر قو بردار اوج معنایه در اول خانه تا بستانی ثانی مصلوب یعنی
اصلش ثالث داشتن لفظندن صیغه امر در یوقار و طوت معناسنه قو برزگار
کسر راء مهمله و سکون زاء معجه و فتح کاف ایله اکبری زراع معنا سنه که برزگر و برزه گر
و برزیکردخی دیر لر قو برزگر سکون زاء معجه ایله قو برزه گر فتح زاء معجه و هایلله
قو برزیکر کسر زاء معجه ایله کلهم یعنی زراع و خراث مثال ثانی فخر کور کافی
بیت عقل بود برزه کرو تخم روح * آب دهش خضر و مسیحا و نوح * مثال ثالث حکیم
انوری بیت کار خالک جز بجز عفرکی شود هر کز تمام * کان یکی جلاهی داند دگر برزیکری
قو برقدار سکون راء مهمله و نون و فتح فایله مفتی و مفسر و شارح و اهل علم و ماهر معناسنه
قو برکدار سکون راء مهمله و ضم کاف فارسیله ار مغان و هدیه قلیل معناسنه ابوالمعانی بیت
برده بودم پیش جانان تحفه جام بدست * بر کندار مختصر بوده نکر داز من قبول قو برکر
سکون راء مهمله و فتح کاف فارسیله بخت و طالع معناسنه و له ایضا بیت چو کردم بذل جان
در راه جانان * ولی سودی ندارم بر کرم نیست قو بر مرغ سکون راء مهمله و فتح مهمله اوج معنایه در
اول انتظار معناسنه مختاری بیت جان اعدا برد بکلک چنانک * نبود پیش مرگ بر مرغ * ثانی

ثانی امید معناسنه و له ایضا بیت هنوز هست فلك را حیم کشتن روی * هنوز هست
 سخن را قوی شدن بر مر * ثالث بال آروسنه دیرل با جیلر اصطلا حنه مذکور اوج معناسنه
 بر مور دخی دیرل بعض فرهنگرده باء فارسیله ده مذکور در کج بر مور بی سکون راء مهمله
 و ضم می و واو معروفه ایکی معنایه در اول علف معناسنه ثانی بر مر قوم معناسنه باء
 فارسیله دخی مرویدر کذافی فرهنگ جهانگیری کج بر نور بی فتح راء مهمله و سکون تون و ضم
 باء موحد ایله اطفال بر پارچه مدور کون اورتی سن دلوب ایپ کجورب ایکی او جندن
 طوتوب فر فرچورر ل کج برند اور بی فتح راء مهمله و سکون نوله جوهر دار دمور قلمچ و غیره
 اصلند برند فختین ایله دمورده اولان جوهر در فرزند دخی دیرل استاد لطیفی بیت کوه را
 بر بیان بود چون یافت * قوت دست او برند اور کج برور بی سکون راء مهمله و فتح و او ایله
 درخت یارور یعنی میوه دار بارور لفظندن مختصر در حکیم ناصر خسرو بیت اندیشه
 هر مر اشجر خوب برورست * پر هیز و علم ریزد ازان برک و بر مر کج برور بی سکون زاء
 معجه ایله یعنی شعله میر نظمی بیت جهان روشن شده چون ماه تابان * با نجم بوده است
 بزرد و چراغان کج برور کج بی سکون زاء معجه و راء موقوف و فتح کاف فارسیله کتان
 خمی در کج برور کج بی سکون زاء معجه و راء موقوف و فتح و او ایله خم ایچون قونیلان نسنه
 هر نه خمی اولور سه بعض فرهنگ مشغول معناسنه مرویدر کج برور کج بی فتح زاء معجه
 و کافله کنه کار معناسنه که زه کنه در و کار ایچی دیمکدر خلاق المعانی بیت بار دیکر زه
 اندوز شویم * که نمی آید مارا ز ثواب کج بشتور بی سکون شین معجه و فتح تاء مثناة ایله
 ایکی معنایه در اول تحفة الاحبابه نام حضرت میکائیل علیه السلام در استاد دقیقی
 * قطعه * بشتور خوانمت به برکت او * چوتو کوی بود بکاه عطا * بشتور اعطاهمان آبست
 مرتوا ز زرو کوه رست عطا * شمس فخری بیت میر ساند مخلوق دست تور زق * بی تقاضا
 و منت بشتور * رساله ابو حفص سفیدیه یعنی ابر دیوب دقیقی نک بیت ثانی سن ایراد
 ابلس ثانی فرهنگ جهانگیری بر فرشته نک نامیدر که باران نباتات اکا حواله اولمشدر
 کج بطور بی اضافه تله نیر اعظمک جمله اسماسندن بریدر نظام استر آبادی بیت بطور
 خور دغوطه در زلال بحر سیمایی * بر آب از جنبش آن شد حباب بی عدد پیدای کج برور
 سکون کاف و فتح تاء مثناة ایله جبهه زره که دمور پاره لرین قطیفه و یا آخر نسنه اوزرینه
 دیکوب جنک کونلرنده کیرل ترکیه قاقورغه زره دیرل ابو شکور بیت ززر بر نهاده بسر
 مغفیری * ز فولاد کرده بربکتری * بو قولی مؤید محمد عصار بیت زئیر چارپر و زکرز
 ششیر * سپرها چون زره مغفر چویکتر کج بکه تر بی فتح کاف فارسی و اظهاره ایله ایرکن رک
 معناسنه که بکه ایرکن و ترادات تفضیلدر که غایت ایرکن دیمک اولور شیخ نظامی بیت
 بکه تر سپهدار چین از غرور * زمین کرد چون عرصه کاه نشور کج بلا جور بی فتح لام و ضم
 جمیله قره صغرا سمیدر نعمة الله نقلی اوزره کج بلاد کج بی فتح لام و کسر دال مهمله ایله نسخه
 میرزا ابراهیم پیرایه عروس یعنی زیب و زینت عروس که التون و جواهر و نقشه نفیسه دن
 عصار تدر مؤید الفضلاده زرینه عروس مرویدر میر خسرو بیت بسته بلاد هر سر بلا

داده به بیوشی عالم صلاحی بلاد و رنج ضم دال مهمله و او و مجهول ایله ایکی معنایه در اول
راغاجد و که دو ال ده استعمال اولنور اکا لسان یونانیده انقد دیا و هند و لسانده به لاه
و بهیله دخی دیرل هند دیارنده حاصل اولور ثانی زرینه و پیرایه عروس و زنان بعض فرهنکرده
بر پیرایه در باشه بغلر لری بلارخی بو زن منارا آذر بویه دیدکاری نسته نك کوکیدر بعضیایر
اشنان دیرلری باقندرخی سکون لام و تون و فتح قافله برلفظدر دشنام مجلندک تا نط ایدرل
خی دین و بی مذهب معناسنه خلاق المعانی بیت بزرو مال مردمان اندر * هست براعتقاد
باقندرخی بناورخی فتح تون و و او ایله یعنی دمل و دنبل و دمبل دخی دیرل چبان معناسنه
بند امیرخی بر بند در که عضد الدوله دپلی زمانده امیر نام بر مسافر دوزمکله اسمنه مضاف
اولشدر کدانی مجمع الفرس بید شهریارخی موسیقید برنوا اسمیدر استاد منوچهری بیت
برین عندایب زند بند شهریار * بر سر و زند و اف زند تخت اردشیر بید کیرخی بر نسنده در
پنبه و زیت و کرج ایله دو کوب صوکنکرین آنکله محکم ایدرل عربیه لقون و ترکیده لکون
دیرل ضم لامله بید اونی اونی درت معنایه کلور اول معروف فصل ربیع در که شهر و شمسبده دن
آذر و نیشان و ایار آپلرینه شامل در که نیر اعظمک سلی و ثور و جوزا بر جلنده اولدوغی ایام
مکنی در اول فصل نو بهار دخی دیرل استاد بیت خلوت از اغیار بایدنی بهار * پوستین
بهردی آمدنی بهار * ثانی برک درخته دیرل عمو مابیت کلی بی آفت برک خزان * بهار
تازه بر شاخ جوانی * و هنوز چقمش پیراغه نو بهار دید کارینه بو بیتده دلالت وار در حکیم
اسدی بیت بر جوشن جوش چون نو بهار * زیر اباقی تند چون روز کار * ثالث نارنج
و ترنج اغا جنک پیراغه دیرل خصوصاً سایر اشجاره مخالف نارنجک اول میشی ایریشور
صکره پیراخی چقنار شیخ نظامی تصریح ایشدر بیت رسم ترنجست که در روز کار * پیش
دهد میوه پس آرد بهار * رابع شکوفه به دیرل عمو ماو ترنج شکوفه صینه دیرل خصوصاً
خامس شکده به دخی بهار دیرل بوا یکی معنایله معنای اوله شیخ عثمان مختاری * قطعه *
تا کوهر از فروغ شرف کیرد و خطر * تا عالم از بهار شود چون بت بهار * رای تو باد کوهر
انصاف را فروغ * روی تو باد عالم اسلام را بهار * و بتخانه ایله معنای اوله شمس فخری
بیت رسیده موسم نور و زکر نسیم بهار * شود بسا نین آراسته بسان بهار * بتخانه به
بهار دینل و کی استاذ فرخینک بو بیتنده واضحدر بیت وثاق از وجو بهار ست او در و چو صتم
سرای او چو بهشت ست او در و چون حور * دیکر حکیم اسدی بیت هما ناکه کتیر بد از شمس
هزار * بت لاله رخ چون نکار بهار * سادس بر آتشکده نك نامیدر خصوصیت ایله
شیخ نظامی از اقبال نامه بیت بهار دل افروز در بلخ بود * کران سرخ کل را دهان تلخ بود
صابع یوکک برد نکنه یعنی بر تاینه دیرل استاذ فرخی بیت بهر مادی مال بخشد جهانی
بهر زایری زر بخشید بهاری * ثامن بر نوع کل در که کا و چشم دیرل بو معنی حمد الله مستوفی نك
ترهة القلوب نام کتابنده مسطور اولوب اندن استخراج اولمشدر تا سجع ادات الفضلاده
ترکستانده بر معروف و مشهور خانه نك اسمیدر عاشر فرهنک جهانگیر یدم کل زردیست
بهار کویند حادی عشر فرهنک زفا نکو یاده بر نوع کلدر بهار دیرل ثانی عشر تحفة الاحیاء

بمعنی خانه منقش و پرنگار ثالث عشر شرفنامه ده بر خیره اسمیدر رابع عشر لسان الشعراءه
هندوستانده بر خطه نك نامی اولدوغی مسطور در ی بها کیر ی یعنی قیمتدار کیرنده
بها تقدیرنده در حکیم فروسی بیت دوپاره بها کیرودو کوشوار * یکی طوق پر کوهر
سنا هوار ی بها و ی بودخی بها کیرکبی در بها لومعنا سنه ابوالخطیر بیت بها و زدری
از دستم برون برد * به نیرنك و بافسون دهر غدار ی بهر ی سکون هایله بش معنایه در
اول تخصیص لام جازه معنا سنه بهر تو بهر شما بهر من بهر ما دیر لر ثانی دخی حرف را
معنا سنه اولوب ترا شمارا مارا معنا سنه استعمال اولنور میر خسر و بیت نه از من
ریختست این زهر بر تو * که این بودست بهر از دهر بر تو * ثالث حصه معنا سنه که بهر دخی
دیر لر شیخ نظامی بیت عراق از ربع مسکون هست بهری * وزان بهر مد این هست
شهری * رابع شرفنامه ده بر ولایت اسمی اولدوغی مسطور در خامس بعض فرهنگرده
شعاع قرو مجوم معنا سنه مرویدر و عرییده ایکی معنایه در اول بمعنی عجب ثانی بمعنی هلاک
معنای اولنه چغتای لساننک او چون دیر لر میر علیشیر بیت کوزیما کینما سن او چون
کیلکاند اول یوز ایاتما * آنچه یحشی انکلاماس کوز کیم قوباشقه او ترو دور ی بهمار ی
سکون ها و فتح میله بمعنی بسیار میرنظمی بیت شو دهر چند با دیگر وفادار * دل زارم
جفامیکرد بهمار ی بهمن یار ی یای تحتانیله شیخ ابوعلی ابن سینا سنا کردلندن بر صاحب
قضیف فاضل کسنه نك آدیدر ی بیماوار ی فتح یای تحتانیله بمعنی شغل و عمل و کار
و کسب که فیما وار دخی دیر لر شاه ناصر خسر و بیت من نقش همی بشدم و تو جامه همی باف
اینست مرابا تو همه شغل و بیماور ی مع الزاء المعجمه * باخرز ی فتح خاوسکون راءمهمله
ایله ایکی معنایه در اول بر مشهور شهرک آدیدر ثانی شرفنامه ده موسیقی نغماتنک قرق
مشعبه سندن بر شعبه اسمیدر میر خسر و بیت که بنغمات تراندوهگاه * یافته در عرضه
باخرز راه ی بادان فیروز ی شهر اردبیلک نام اصل قدیمیدر که اول شهری فیروز شاه
بتا ایدوب کندو نامنه اضاعمله تسمیه ایلشن آبادان کرده فیروز دیمک اولور تخفیف با بادان
فیروز دیدیلر ی بادانکیر ی بر نوع کلک اسمیدر خاصه سی اولدو که اصحاب غله خرمن صاورمقی
مراد ایتد کلرنده هوا ساکن اولدوقه اول کلک قوری پیراقرین الله اووب هوایه اتار لر
باذن الله تعالی فی الخلال هوا چقوب خرمن صاور لر کذافی فرهنگ جهانکیری ی باد باز
و باد بیز ی کلاهما سکون دال و باء موحد مفتوحه و مسکون ایله مروحه معنا سنه که
باد بیزن دخی دیر لر و بادزن ده دینلور شاعر بیت آتش هجران مکنو سنکین شود با باد باز
مشعل آتش فزون تر میشود لابلدز باد ی با دروز ی سکون دال و ضم راء مهملتین و او معروفله
و طیفه روزمره یعنی هر کون و یر یان تعیین و دخی هر کون کیلن جامه و هر کون پنکه معتاد
اولان طعام میرنظمی بیت زهر قهر چرخ خوردن شد مکر * با دروزم بوده است شام و صحر
ی با دروز ی سکون دال مهمله و ضم قایله کند و قولیله عمل ایتمین آدم یعنی خلقه بند و نصیحت
ایلیوب کتک و سی عمل ایلیبه زاء مهمله ایله مرویدر نظمی هروی بیت پنذ خود هرگز نکیری
ای حرکتی نشین * و عطف تا چند میکنی ای باد فوز لاف زن ی باد نوروز ی یارید خسر و

اوتوزايكي لحن دن بر لحن آديدر كذا في مجمع الفرس في باد ويز في واويله باد بيز مرقوم
معناسنه در في باران كير في فتح راء مهمله اول وكسر ثاني وكاف ايله ديوار اوزرنده
اولان سيق وطام كنار ينك سيجي وامثالي نسنه كه يغموردن قاچان التته وار في باروازي
سكون راء مهمله و فتح واويله يا بوجه ديرل ميرنظمي بيت بيايش باروازي ران بوده
ز هر جانب ره محنت كشيده في باز في اون درت معنايه كاورد اول بمعنى عودت يعني كيرودونك
كال اسمعيل بيت كمي كه دست چب از دست راست داند باز * با اختيار ز مقصود خود
بكر د باز * ثاني بمعنى تكرار شمس فخرى بيت پناه ملك سايمان جمال دني و دين * كه
سد ملك نه بيند چو تو سگندر باز * ثالث فرق وتميز معناسنه كال اسمعيل بيت چگونه
دامن شاهي چنين زد دست دهد * كسي كه دست چب از دست راست داند باز * رابع بمعنى طرف
وجانب حكيم سوزني بيت آن حسام بن حسام كه حسام نظرش * هر كتر از خصم بالزام
نشد باز بتاز * خامس بمعنى ذراع شمس فخرى بيت ز چاه فكر دم تشنگان معني را *
زالال جان ز زباني بقدر سيميد باز * سادس بمعنى واماندن و نارسيدن يعني كير و قالمق
واير شمامك شيخ سعدي بيت كركسي وصف اوز من پرسد * بي دل از بي نشان چه كويد
باز * سابع بمعنى دخی استادنو چهری بيت آمدت نوروز و آمد چشن نوروزی فراز
كامكارا كار كئي تازه از سر كير باز * ثامن بازين دن صيغه امر اولور وله ايضا بيت
شاخ كل شطرنج سمين و عقيقين كشته است * وقت شبكيران بنطع سبز بر شطرنج باز *
تاسع بمعنى كشاده و روشن وله بيت اي خداوندي كه تا تواز عدم پيدا شدي * بسته
مشد درهاي بد درهاي نيكي كشت باز * عاشق قولاج كه عربيه باع دير لوله بيت آفرين
زان مرابي كير بشنود در نيمشب * بانك پای مورچه در زیر چاه شصت باز * حادي عشر
بمعني فراز وله ايضا بيت همچوان سمنكي كه اورا سيل كردايند ز كوه * كاه زينه سو كاه زانسو
كه نشيب و كاه باز * ثاني عشر طوغان بو معناده عربيله مشتكر كدر وله بيت كاه هواری
چوكيك و كاه جولان چون عقاب * كاه بر جستن چو باشه كاه بر كشتن چو باز * طوغان
جنسسه مطلقا با زديرل آوجي و جكر دار و ايري طوغانه شاه با زديد كلاري چو باتدن ايري
اولان نسنه به شاهدانه ديمك كيبدر اما چا قره خصوصيله با زاسمي اعلام غا لبه دن
اولمشدر مطلق با ز ذكر اولنسه مراد چا قردر بو بيتدن فهم اولنور بيت ره بط با ز نيز
آهنك ميرد * برقص كيك شاهين چنك ميرد * ثالث عشر بعض تركيبه صفت اولوز
شعبده باز و لعبت باز كبي نوعي خموشاني بيت همه غافل ز لعبت باز كردون * چه بازی
آورد از پرده بيرون * رابع عشر فرهنگ جهان كيريده بمعنى كنه ر كاه سنيل يعني سيل
اوغرادوغی يره ديرل في باز خير في خير خاستن لفظندن صيغه امر و وصف تركيبی در
كير و قالمق مثلاً و شوب قالمق و اوتورب قالمق كبي ميرنظمي بيت سگان بيگانه را
آواز خيرست * بجا باشد فتاده باز خيرست * بوندن در كه روز قيامته دخی باز خير ديرل
في بالا و في فتح واويله صو طلو برداق و امثالي ظروف كه صو طلو اوله كذا في مؤيد الفضلا
في بانك نماز في اذان معناسنه معنای تركيب نماز صدامي ديمك اولور شيخ سعدي

صفدی بیت مؤذن غلط گردبانک نماز * مگر همچو من مست و مدهوش بود * میرظمی
 بیت بدیوان ایزد پروا نیاز * بگوشت رسیده چو بانگ نماز * بتفوز بی سکون تا مشنای
 و ضم فایله پیرامن دهان یعنی اغز چون سی عموما سباعک خصوصاً که پوز و پرپوس
 و بد پوز و بد تفوز دخی دیر لر حکم از رقی در صفت زمستان بیت بند فولاد بر دهن باید *
 آواز بر شهر بند بتفوز * شمس فخری معیارده * بتفوز مرغزار منقار و دیگر حیوانز ابرون
 دهان باشد دینش بیت ز عدل خسرو اعظم مجال و یار ائیسست * که وحش و طیر در منهل
 زند بتفوز * و صحاحین ده دخی بوجه اوزن مشطور در * بخیز بی کسر خاء معجه
 و سکون یای تحتانیله بمعنی کینکاه یعنی پوصویری * بد پوز و بد تفوز بی کلاهما بسکون
 الذال المهمله و ضم الباء الفارسی و الفاء بتفوز مرقوم معناسنه مثال اول حکیم سنوزنی بیت
 عاریت داده پدر صبغت و ریش و بد پوز * بخاراشده هنگام صبی علم آموز * مثال ثانی
 حضرت مولانا قدس سره * مثنوی * دایه کو طفل شیر آموز را * تا بنعمت خوش
 کند بدفوز را * کر بیند راه آن پستان برد * برکشاید راه صد پستان دهد * بدواز بی
 سکون دال مهمله و فتح و او ایله تحفه الاحبا بد بمعنی جای آرام و نشین و قرارگاه اما شرفنامه ده
 تاء مشنای ایله بتواز واقع اولشدر عربیه بقعه و صفة دیر لر بو معنایه شمس فخری
 بیت ملاذ صیف و قلم خسروستان حشم * که هست خلق چهارا جناب او بدواز *
 بی بدله باز بی سکون ذال معجه و فتح لام و باء موحده ایله لطیفه کو و مزاح انگیز و ندیم مجلس
 آرا و حاضر جواب و خوش ادایه دیر لر بیت ساقی بیار باده و مطرب که میشود * مارا برای
 دفع الم بدله باز بزم * براز بی فتح راء مهمله ایله بمعنی آراسته و مزین و نیکو بوده شمس
 فخری بیت خدا یکان جوانبخت شیخ ابواسحق * که تحت خسروی از ذات او گرفت براز
 استاد فرخی بیت مجلس عشرت بسج و چهره معشوق بین * خانه رامش براز و فرش
 دولت کستران * بویتنده آراسته کن معناسنه امر اولور بعض محله کار مرا بر از دیر لر
 بتم ایشمی ایو ایله دیمک معناسنه اولور ودخی کفشگر لر یا بوج قالبی آراسته قود قلمی
 چوی ودخی اودون یارانر کند لک یار دخی اودون آراسته قود قلمی چوی
 بی بر پوز بی سکون راء مهمله و ضم باء فارسیله بتفوز مرقوم معناسنه کنانی مجمع
 الفرس * بر خوز بی سکون راء مهمله و ضم خاء معجه ایله بمعنی انبان یعنی طفر حقی ابوالعافی
 بیت در دست عصا و مسیحه بردوش شال پرفسون * زرق و ریاد در آستین بر خوز حیده
 در بغل * بر ز بی سکون راء مهمله ایله بلندی و بالای مردم وز بیانی جمال و دخی مالکه آنکه
 دیوار صوار لر و لسان الشعرا ده فتح بایله زیبائی و ضمله بالای مردم معناسنه مسطور در
 و بر معناسی دخی تنه درخت و مطلق بلندی معناسنه حکیم فردوسی بیت چو خورشید
 بر زد سراز برز کوه * میانها بیستند توران گروه * بزک ریز بی سکون راء مهمله اول
 و کسر ثانیله فصل خزان معناسنه پیراق دو کلیدن عبارت در عماد فقیه بیت بزک ریزست
 بنماخ دانسرا * این خزانرا بهار بایستی * بر فوز بی سکون راء مهمله و ضم فایله
 بزک ریز بی سکون راء مهمله و فتح کاف و ضم باء فارسیله * بر کافوز بی سکون راء مهمله و ضم فایله

کلمه یعنی بز پوزم قوم حضرت مولا ناقص ستره بیت چنین باشد میان نور باطل * نه لب
باشد نه آوازونه بر فوزی بر مغاز بی سکون راء مهمله و فتح میم و غین معجه ایله شاکردانه
یعنی استادی شاکردنه وایش اسلدن شاکردنک وپردوکی مزد بر مغازه دخی دیرلری بر موز بی
سکون راء مهمله و ضم میله علف دوان معناسنه کذا فی نسخه میرزا ابراهیم بی پرواز بی
سکون راء مهمله و فتح و او ایله جای قرار و آرام معناسنه شمس فخری بیت ملاذ سیف
وقلم خسروستان حشم * که هست خلق جهانرا جناب او پرواز بی روز بی ضم راء مهمله
و او معروفله جنک و غوغا معناسنه بی بز بی اوج معنایه در اول رسم و آیین ثانی بزیدن
لفظندن صیغه امر اولور بویکی معنایه حکیم سوزنی * قطعه * حجره زنیسان و تاز
زان کردار * شغل ازین طرز و حرفی زان بز * حجره ناست یادخانه بوق * سیاهنی یاد
بوق از نیسوز * ثالث مخفف بز مدر و عربی زاء مشدده ایله جامه ریسما بی معناسنه در
بی بز بی جامه فروش ترکیه بو عبات زاء مشدده ایله مستعملدر بز و دلنبد و امثالی
نسنه ل ابوالمعانی بیت کرم کردی در جهان با زارمکروفتنه را * درد کان حیلدر از ازو بازرکان
شدی بی بز بی سکون زاء معجه و فتح باء موحده ایله یعنی بسباس که بسباسه دخی دیرلری
پردار و در مفردات ادویه ده معروفدر بی بشنیر بی سکون سین معجه و کسر نون بعد پای
ساکنه ایله بوی مادران دیدگری که برنجاسف دخی دیرلری ترکیه قوان چچیکی دیرلری بغاز بی
فتح غین معجه ایله نجار و نشار تحته میزکن بچقوا شلک ایچون تحته ار اسنه قودقلری چوی
و کفشکرلری بوج قابلی ار اسنه قودقلری نسنه در شمس فخری بیت عد و شکاری کردست
بازوی خصم * کند مدای بخار حاد ثات بغاز بی بغیاز بی سکون غین معجه و فتح یای تحتانی
ایله مزد شاکردانه یعنی شاکرده ویر بلان اجرت و بخشش شمس فخری بیت بهر طریق که
خواهی همیشه مال دهد * به بخشش و بصله خیر و صدقه و بغیاز * بغیاز و بر مغاز دخی
دیرلری کذا فی مجمع الفرس بی بقلمغاز بی سکون قاف ول و نون و فتح لام و قاف ثانیه
بوجا و در کردنی ابلق و ایا قلی اوزون و منقاری یاصی و کبود رنگ اکلی جائز در کذا فی
فرهنگ میرزا ابراهیم بقلن ایله قاز لفظندن مرکبدر بی بقیاز بی سکون قاف و فتح یای تحتانی
ایله کلیم سیاه ابوالمعانی بیت بیوش جامه نیکو و خصال کراهل دلی * بنزد عاقل و عارف
چه اطلس و بقیاز بی بکاز بی فتح کاف عربیله طاعلرده و بیان یرلرده اولان مغاز به دیرلری
ایام نشاده ایچنه قیون و صغر قورلر استاد فرخی بیت شهر یاری که خلافتی طلبید دوز
افتد * از سمزار بخارستان و از کاخ بکاز * حکیم اسدی طوسی و هند و شاه نجوانی
بولغنی بو پلجه بایله معنای مذکور روایت ایشلر اما فقیرک خاطرینه کاور که اصل لغت کاز
اولوب با الصاقیه اولور بی بکماز بی سکون کاف فارسی و فتح میله درت معنایه استعمال
اولنور اول یعنی شرب حکیم فردوسی بیت نوازنده چنک در چنک و چنک * زدل پرده
بکماز چون رنگ رنگ * شمس فخری بیت ز تاج و طوق مرصع چه عم خورد جودش
هرانگی که نشیند مجلس بکماز * ثانی یعنی مجلس باده حکیم فردوسی بیت به بکماز
بنشست یکروز شاه * همیدون بزکان ایران سیاه * ثالث یعنی مجلس کردن و له ایضا

ایضا بیت یکی برم سام انکھی ساز کرد * سه روز اندران برم بکماز کرد * رابع بمعنی پیاله
 امیر معزی * رباعی * لبیک زند بخت چو آواز دهی * نکبیر کند چور زم را ساز دهی *
 آزا که بدست خویش بکماز دهی * اقبال گذشته را بدوباز دهی * حکیم فردوسی بیت
 تو با این سواران بسی ارجمند * بیارای دل را به بکماز چند * شرفنامه صاحبی و میرزا
 ابراهیم بمعنی غم و اندوه و مهمانی نیز گویند دیمشدر در بکیز کسر کاف فارسی و سکون
 یای تحتانیله خیابار شنبه که مشهور مسهل دوا در کذا فی الاختیارات بکیز بکون لام
 و فتح و اوایل دیوار دن طشره چقن دیرک او جند دیرل بکیز بکون نون و فتح دال
 و ضم راء مهملتین و واو معروفله چو الی و ز معنا سنه در اما شرح السامی فی الاسامی ده
 بکیز بکون نون و واو معروفله چو الی و ز معنا سنه در اما شرح السامی فی الاسامی ده
 بکیز بکون نون و واو معروفله چو الی و ز معنا سنه در اما شرح السامی فی الاسامی ده
 کسرون و سکون یای تحتانیله بمعنی هرگز حکیم اسدی بیت نه بینم درین رای کردن چه
 چیز * ذکر بینت یانه بینم بنیز * و دخی اثنای کلامده استعمال اولنان نیز معنا سنه
 ابوشکور بیت نه این را میازرد روزی بنیز * نه آزا از واندھی بودنیز * کذا فی الصحاحین
 بوز بکون و اوایل بوزن جو زایکی معنایه در اول یشل کوف که اتمک و جامه ده
 اولور رطوبت هوا و غم سببی ایله اکا بوزک دخی دیرل ثانی سیاه زنبور درکه شکوفه یه
 قونار اکا هندی لساننده بهنون دیرل مع الزاء الفارسی * بار بکون درت معنایه کلور
 اول مال و ثواب و زر و سیم امثالی ارزاق که پادشاه قوی و ذی قدرت و شوکت که زبردستند
 اولان حکامدن آلو حکیم فردوسی بیت چنان بد که هر سال یک نجرم کاو * زکابل
 همخوانشی بار و ساو * شمس فخری بیت سوی در که پور محمود شاه * ز مصر و ز چین
 آورد خلق بار * ثانی راهداران و باجداران باز کردن و به جیلردن آلدقلمی ماله دیرل
 حکیم خاتان بیت زان این رصدان مقیم رهند * کز قافله بار عمر خواهند * حکیم فردوسی
 بیت به بیچارگی بار و ساد بکران * پذیرفت باید ترا بکران * ثالث اول سکوت و خاموشی که
 معان حالت غسل بدن و وقت طعام خوردن اختیار این نورل بونک اصلی و شرح و تفصیلی
 لغت برسم ذیلنده ذکر اول نور انشاء الله تعالی حکیم فردوسی بیت نشستن با بار هر دو
 بر اصب * دوان تا سوی جان آذر کشیب * رابع طوس مضافتدن طهران بزرک
 ناحیه سنده واقع بر قریه اسمیدر که حکیم فردوسی مولدی اول قریه ده در بکیز بمعنی
 پشته کذا فی شرفنامه بکیز بکون راء مهمله ایله کرداب که در یاده واقع اولور کذا فی
 ادات الفضلا بکیز بکون راء مهمله ایله کرداب در کذا فی مجمع الفرس بکیز مع السین المهمله
 بکیز بکون راء مهمله ایله کرداب در کذا فی فرهنگ جهانگیری بکیز بکون راء مهمله
 سکون دال و فتح راء مهملتین ایله باد کبیر که یاز اولرنده ایدر یاده راء مهمله مرکبدر
 هوا ایستدر بی معنا سنه باد غس دخی دیرل بکیز بکون دال و کسر راء مهملتین
 و سکون یای تحتانیله اغر شق که قور شوندن و یا خودا غاجدن مدور ایدوب اور تاسن
 ادلوب ایکه چکوزوب ایپاک اکیر لر شمس طیبی بیت با آب روی عدل تو این بادریسی

آسمان * از کردهای خویشتن خود را پشیمان ساخته و بادغیس و سکون دال مهمله و فتح
غین معجه ایله یعنی باد رس مرقوم یعنی باد کیری و بادغیس و سکون دال مهمله ویای
تختانی و کسر غین معجه ایله مرو و هراة اعمالندن بیهود قرانی مشتمل بر عظیم ناحیه اسپیدر
اصلی بادخیز در روز کاری وافر اولدوغی مناسبته نسیمه اولمش حکیم سوزنی بیت
موم مرک چون عیشه کند خشک * اگر پیش شمال بادغیس و باسبوس و سکون
سین مهمله و ضم باء موحد ایله بر نوع ریخا ندرکه مرزنکوش دیر لر عربیسی مرزنجوش در
کذا فی فرهنگ جهانگیری و بالوس و سکون لام و ضم باء موحد ایله نسخه میرزا
ابراهیمه ولایت قندهارک اسم قدیمیدر اما فرهنگ جهانگیریده باء ثانی برینه یای تختانی
ایله مرقومدر و بالوس و ضم لام و او معروفله کافور مغشوش معناسنه در سین معجه
ایله ده روایت اولمشدر و بامس و ضم میله اکا دیر لکه بر کسنه بی مشغل و عمل بیهوده بره بریده
اکنوب قاله و مراد ایتدوکی بره کتکه قادر اوله میبه استاد دقیق بیت خدا پیکانه بامس
بشهر بیکانه * فزون ازین نتوانم نشست دستوری * حکیم سوزنی * قطعه * از شرف
فرو جا ه برفلک سادسید * در چمن باغ لهویاسمن و زکسید * با همه سنگید ورنک بیهده
و با مسید * خود بخود از یکدیگر از نهان بر رسید * بومعنائی مؤید شمس فخری بیت
همچون خرنکست حسودش او جل * افتاده و پر بار و بماند شده بامس و باورس و
فتح واو و ضمه دخی مرویدر اول عوزته دیر لر قوجه سنک اولادلی بر عورتی دخی اوله میو
نظمی بیت کاراودرز ندکی شیمون شود * چون زنیش باورس استرون شود * بعض
نسخه ده مضر معناسنه منقولدر و بلس و سکون باء موحد و ضم لامه اول نان خشکه
دیر لکه اوزرینه چکان کرمش و با مجاد پشامش و ایشه مش اوله ودخی ایچ یاغی که عربیده شجم
دیر لر و بحس و سکون جمله زمه بینی یعنی بورون یومشغی کذا فی مؤید الفضلا
و بحس و سکون خاء معجمه ایله بوزن لمس ایکی معنایه در اول حرارت دروندن
ویا خود الم و غصه دن و یا خودرنج و علت سببی ایله رنک رو پر مرده و متغیر اوله و بی تاب
و توان اولق معناسنه شمس فخری بیت جان چون نهد دشمن این شاه بیدروز *
زیفسان که دلش کشت ز آسب فنا بحس * تحفة الاحبابده یعنی عشوه کندی
ورنج ودخی کشت بی آب حاصل شده معناسنه مرویدر و بحس و کسر خاء معجه ایله
لغت مشترکه در عربیده بی قیمت و فتار سیده معناسنه فار سیده کذلک شمس فخری
بیت شاهی که اگر خاک درش را بفروشد * امروز بملکی بود اورا ثمن بحس * حکیم
اسدی بوا یکی لغتی بحسیدن معناسنه اسم مصدر روایت اپانس و بحس و سکون
حاء معجه و کسر سین مهمله و ضم لام و او معروفله عندرایی جبر آلان پادشاهک اسپیدر
حکیم سنایی بیت حال اصحاب کهف و دقیانوس * قصه بحس و شهر فسوس
و بدجنس و بد اصل و نسبی مجهول دیمک اولور ابوالعانی بیت بدروی و بدلقا و بد
اندام و بد زبان * بدجنس و بد نهاد و بد اوضاع و بد کان و بد نفس و ظاهر معناسی ذاتی
یرامز اولانه دیر لر اما اکثر منهباتدن اجتناب ایتمیوب مرکب محرمانه دیر لر و بدوس و ضم

ضم دال وواو معروفه امین و زجا معناسنه سنا عر بیت در خلق جهان آنکه بود عاقل
 و مردی * از سفله و دونان نداشتند بوسی * و حسام اسمنه معمار در برپوس فی سکون
 راه مهمله و ضم باء فارسی وواو معروفه بتفوز مرقوم معناسنه که پیرامن دهاندر حکیم سنایی
 در صفت جمع کوران که دست بر اعضای فیل مالیده و هر یک از اجیزی تعبیر نموده اند
 * مثنوی * آنکه را بدر پیل ملوشش * دست و پای سطر بر پوشش * کفت مشکلی
 چنانکه مضبوطست * راست همچون عمود مخروطست در بر تاس فی سکون راه مهمله
 و فتح تاء مثناة ایله ایکی معنایه در اول بر مبارز نامیدر ثانی روس حد و دنده واقع بر شهر
 آدیدر بر روایت ترکستان و لایتند بر شهر آدیدر حکیم سوزنی بیت ای شیر فلک روبه
 بر تاسی * تو * جمشید فلک غلام نحاسی * تو * مذکور ولایتک غایت ایود لکوحی اولور
 در یسن کورک ایدر لر و کور که بر تاسی دیر لر در بر جاس فی سکون راه مهمله و فتح جیمه
 نشانه شیر هدف و آماج معناسنه شمس فخری بیت بوقت آنکه کند قصد قادر اندازی
 بغیر سینه دشمن نباشدش بر جاس در بر جیس فی سکون راه مهمله و کسر جیمه ایکی معنایه در
 اول مشتری یلد زینک آدیدر ثانی سودی وافر اولان دوهیه دیر لر ابوالمعانی بیت شاهی که
 بعطای او شد کدایان * همچون عربی که اشترش بر جیس در بررس فی سکون راه
 اول و فتح ثانیله ایکی معنایه در اول یعنی بررس یعنی امر در سوال ایله معناسنه حکیم سنایی
 بیت آذ بکندار که با آذ محکمت نرسی * کربیان بایت از حال سنایی بررس * کمال
 اسمعیل * رباعی * از حال دل سوخته خرمن بررس * حال دل زار خواهی از من بررس *
 کرد رد دل منت ز من باور نیست * ای دوست روا بود ز دشمن بررس * ثانی رسیدن
 لفظندن صیغه امر در ایرش معناسنه حکیم سوزنی بیت شاهی که ماه رابت منصوب راو بقدر
 از ماه برگذشت و بخور شد بر رسید در بررس فی بوزن ترس نسخه میرزا ابراهیم یعنی افسار
 اما کتاب السامی فی الاسامیه یواشه که سرکش آت و قاطر و دوه نک بور نه چکورب ضبط
 ایدر لر حکیم انوری بیت چون کسبستی مهار و بریدی * زود بینی به بینی اندر بررس در بر فوس فی
 سکون راه مهمله و ضم فا وواو معروف ایله در بر کاپوس فی سکون راه مهمله و فتح کاف
 و ضم باء فارسیله در بر کافوس فی سکون راه و فتح کاف و ضم فایله کلیم یعنی بر فوز مرقوم که
 بر کاپوز و بر کافوز دخی دیر لر کنذافی فرهنگ جهانگیری در بر کس فی سکون راه مهمله و فتح کافله
 بر نسنه بی انکار محله معاذ الله دیمک معناسنه در استاد رودکی بیت کرچه نامرد مست آن
 ناکس * بشود سیراز و دلم بر کس در بر لاس فی طائفه تاتار دن ایکی بلو کدر برینه
 بر لاس و برینه ار لاس دیر لر مولانا هاتعی از تیمور نامه بیت ز بر لاس و ار لاس و پیشش شمار
 نمودند چندین یسال از یسار * یسال جمعیت معناسنه در بولغت چغتای لساننده در ارلات
 دخی دیر لر میرعلیشیر بیت ای نوایی نیلای ایل ار لاس ایل بر لاسنی * کیم برور کونکلو مکا
 حالامانس اول شوخ مانس در بر تاس فی سکون راه و فتح نوله غافل و نادان معناسنه
 شاه ناصر خسرو بیت نامهایش توهمی آید * هم زبیدار دل هم از بر تاس در بر نس فی
 سکون راه و کسر نوله قیون قرچق مقرر اض ثانی یور که عارض اولان صبحو که عربینه

مغص دیر لر میر نظمی بیت زفته بودم از پیش چون سایه آن سر وقد دید اغیار
از حسد بر نفس گرفته در شکم بر نوس بی سکون راء مهمله و ضم نونله بر نوس بی
ضم راء مهمله و نون و سکون و اوین ایله بو ایکی لغت نسخه میرزا ابراهیم نام لشکر در
و موید الفضلاده شین معجه ایله سر لشکر معناسنه و ادات الفضلاده سر لشکر لر دن
بر سر لشکر ک نامیدر بر نوس بی سکون را و کسر نونله جمع الفرسده بر نوع بلوطی
بی بی بی اوج معنایه در اول بتدی مکر کافی معناسنه شیخ سعدی بیت چوبکبار کفتی
مکوباز پس * که حلوا چوبکبار خوردند بس * ثانی نجه دی مکر کیف معناسنه وله ایضا
بیت ای بسا اسپ نیز و که بماند * بس خرنک جان بمنزل برد * ثالث بسیاردن مخفدر
چوق دی مکر کثیر معناسنه وله ایضا بیت بس نامور بزیر زمین دفن کرده اند * کز هستیش
بروی زمین بر نشان نماند بر سباس بی سکون سین مهمله و فتح باء موحد ایله بمعنی هرزه
و عذیان و سخن بی معنی مختاری * قطعه * بسرمز که چون بخوانی شعر * این بدل بر نویسی
از قرطاس * که کران خام قلمبان بس بس * زین فضولی و حکمت بسباس * عربیه
ادویه دن بردوار بز بازو بسباسه دخی دیر لر بر سناس بی سکون سین مهمله و فتح نونله
نام استاد دهریان یعنی دهر بلوطا ثغه سنک ریمی اسمیدر بر بطارس بی فتح طاء و کسر
راء مهملتین ایله عربیه سرخس دید کاری اوت که ترکیه ایرلنی دیر لر بر بطاریوس بی سکون
طاء و فتح لام و کسر میم و ضم یای تحتانیله بر حکیم اسمیدر که محسطی کبیر و جغرافیا
و کتاب الحون الثماینه و اسطرلاب آنک تصنیفیدز روایت اولتور که ابتدا هیات فلکیه بی
شرح ایدن اولدو و علم هندسه بی اخراج ایدوب قوائد فعله کتور مشدر و منقولدر که
اسکندر یونانی دن صکره اوچنی پادشاه بدروملوک یونانه بطلیوس نامی بوندن قالمشدر
اسطرلابی کره مطبوعه هیات افلاک اوزن وضع اباشدر افلاک طقوز اولوب اولی فلاک
توردر که کره ارضه قریب و عناصر اربعه بی محیط و ماسدر و افلاک اصغیردر آنک
اوزرنده وانی محیط فلاک عطاردر آنک اوزرنده فلاک زهره آنک اوزرنده فلاک شمس آنک
اوزرنده فلاک مریخ آنک اوزرنده فلاک مشتری آنک اوزرنده فلاک زحل که فلاک سابعدر آنک
اوزرنده فلاک ثامن که فلاک البروج و فلاک الثوابت دخی دیر لر اول اجلدن که جمیع کواکب
ثابته اند در افلاک سبعة مذکور اولان برر کوکبدر غیری کوکب یوقدر انلره سیار دخی
دیر لر هر برینک حرکت مخصوصه سی وار در مذکور فلاک ثامن اون ایکی قسمه منقسم ایدوب
هر قسمه برج دیوب بر آدقو مشرکه حمل و ثور و جوزا و سرطان و اسد و سنبله و میزان
و عقرب و قوس و جدی و دلو و حوت در بونلرک التیسی شرقی و التیسی غربی در
بوالتینک اوچی صعود و اوچی هبوط و هر برجه او توزدرجه تعیین اولنوب طقسان درجه
صعود و طقسان درجه هبوط در که شمس هر کون بر درجه دن طلوع ایدر طقسان درجه
طلوع ایتدکجه کون اوزانور و هبوط ایتدکجه قصه لور یوز سکسان کونده بر روز و شب
مساوی اولور که بر دفعه برج حمله و بر دفعه برج میزانه تحویل ایتدککه بری بهار و بری
کوز فصلته مساوات واقع اولور وائی کوکبک دخی مذکور بر جله تحویل فلکی نک حرکتنه کون

کون در شمس هر وجهه او تو ز کون مکث ایتمکله او چو بوز الشمس گونده دوره سن تمام ایدر
 قمر هر وجهه ایکی بحق کون مکث ایتمکله او تو ز کونده دوره سن تمام ایدر بش کوب دخی
 هر بری حرکت مخصوصه سیمله اون ایکی برچی دور ایدر فلک ثوابتک او ز و نده فلک تاسع که
 فلک الافلاک و فلک اعظم و فلک اطللس دخی دیر لاول اجلدن که انده ثوابت و سیان دن برکوب
 واقع اولامشدر بامر الله تعالی جل شانہ جمیع افلاک که حاکم و جمعیسنی محیط در بوکه فلک الاثیر
 دخی دیر لافلاکی قسری دور ایتد و در یعنی ز و رایله دوند و در سرعت حرکت وحدت دوری
 شول مرتبه در که یکریمی درت ساعت یعنی برکون و بر کجه ده دون سن تمام ایدر و سیری مشرقدن
 غربه در و سایر افلاک یعنی افلاک سبعة نک حرکتی و سیری کمی و حاوی در و غربدن
 مشرقه در و کمی شمالی در مذکور فلک اعظمک دوری سریع و ساثریتک دوری بطی اولغله
 دور و حرکتاری مشاهد دکدر مثلاً خار جله مثالی در یاده بر سفینه هوا سن بولوب
 کتد کله بر یاده آدم سفینه نک عکسنه یورید و کی بجه ایسه بودخی اوله در بوندن دخی
 قهقه اقرب مثالی بود که بر آدم ال ذکر ماضی صاغدن صوله دوندر دکک صولدن صاغه
 لوز زنده بر قرجه یور یسه قرجه نک یورید و کی کورینور می بوکه قیاس اولنه و سرعت سیری
 اول مرتبه در که بو قدر عظم شانله کره ارضی و افلاک ثانیه بی محیط اولوب جمله سن دوندر و اینکن
 برکون بر کجه ده دون سن تمام ایدر منقولدر برکون حضرت سلطان الاتینا حبیب
 خدا و خواجه مردوسر علیه افضل الصلوة و اذکها حضرت جبریل امین و میکرب العالمین
 علیه السلامه سوال یور دپلر که وقت ظهر داخل اولدومی لاونم دیو جواب ویر دکده
 حضرت یور دپلر که بونه کونه جواب در جبریل امین یور دپلر که سو اکثر حلی هنوز ظهر
 اولامشیدی لانک اصل اول ایدی تم دپجیده دک شمس بیک سکنریوز فرسخ قطع ایلدی
 دیدی الله اعلم بحقیقه الامور فی بقس فی سکون قافله شمشاد اغاجی که ترکیده چشمیر دیرلر
 شاعر بیت در خرام آبی چه باشد جانب افتاد کان * ای شده در بوستان حسن قدت
 مترو و بقس فی بلبوس فی سکون لام و ضم باء مو حاء و واو معروفه نوم بری یعنی بیان
 صومنی بعض نسخهده بصیل برید ز فی بلیناس فی کسر لام و سکون یای تحتانی و فتح نونله
 فی بلینوس فی کسر لام و سکون یای تحتانی و ضم نون و واو معروفه ا بکیسیده بر حکیمک
 امیدر که هر مس حکیمک شاگردیدر علم طبایع اشیا و طلسمات و حکمیات و علم فلکیات
 و روحانیاته شول مرتبه استاد ما هر ایدی که زمانه نبی در دیدلر حکیمک بالینوسدن
 هر ویدر که اول وقت که الله تعالی بنی دیمله قتل دن خلاص ایلدی بلینوسک بناسی اولان
 هیکل اسقلینوس دیمکله معروف اولان دیره وار دم که مزبور هیکل رومیاده درانده کوردم
 ایچنک بر صورت وضع ایش حرکت نجومیه برله ترکیب اولمش آدم ایلله تکلم ایلر حرکات
 عجیبه سی وار در حکیم مزبورک تصنیفی ایمنس فی مع الشین المعجه * با اوشن فی ضم هنزه
 ایله خیار بزرک بوستانده تخم ایچون قولن اوله شرفنامه ده خوشه انکور مرقومدر مثال
 معنی اول شاعر بیت برد دست اجل اول چونه بر مردم دانا * بجا ماند چو با اوش
 بی کردی مردم دانا فی با تش فی ضم تا مشایه ایله یعنی تر می کذافی فرهنگ جها فکیری

دی باد افراش فی ضد پاداش یعنی جزای بد و عقوبت معناسنه که باد افراش دیرل شمن
فخری بیت عفوا غماض ابادیش چارسند * که اعا دی همه پاداش بود باد افراش
دی بادکش فی سکون دال مهمله و فتح کاف ایله یعنی بادزن یعنی مروحه کدافی جمع الغرس
فرهنگ جهانگیریده خشت باد معناسنه مرویدر دی بار اغوش فی سکون زاء مهمله و ضم
قین معجه ایله قوجاغه صغار سنه یعنی هر نه که قوجاغه کو تور ملک ممکن اوله و بعض نسخه ده
* مقتار مایعمله الانسان ملاصقا بحببه عبار تیله ذکر اولمشدر فی باش فی صیغه امر
و وصف ترکیبی در اینچنین باش و غافل مباح کبیر و دخی صبر ایله معناسنه اولور طالب
آملی بیت تن بفراغت مده طالب آزار باش * برکل و کلش بجوش هیفنس خار باش
ودخی منتظر اول معناسنه اولور شیخ سعدی * مثنوی * کرداری ناخن درنده نیز * بابدان
بهتر که کم گیری ستیز * باش تا دستش بیند در روز کار * بسن بکام دوستان مفرش برار
یو بیت معنای ثانی که صبر ایله دیکدر اکامنا سیدر و منتظر اول معناسنه خواهجه سلمان
بیت باش تا غنچه این روضه دماند کل سرخ * باش تا طایر این بیضه بر آرد پروبال
ودخی باشد لفظندن ترخیم اولمشدر اول معناده باش دیرل طالب آملی بیت ای بافته
ذوق طرب و چاشنی عیش * دامان می از دست مده کور مضمان باش دی بالاپوش فی اوسته
کیلان اثواب که رومده قوتوش و فراجه و غیره دیرل دی بالاش فی کسیر لامله یا صدق که بالین
دخی دیرل عموما و قولتوق یا صدوغی که مدور اوله خصوصاً ودخی نمود و اقرایش نباتات
و درخت معناسنه میر خسر و بیت ذکر کفیت از خور شهابتین چو سیرست * دران بالاش
ز بالا بازیرست * نسخه میرزا ابراهیم بقاء فارسیله مرویدر دی بالوش فی ضم لام و و او
معر و فله بت که کهله دخی دیرل وجود انسانده فضله طعمادن بعد الهضم حاصل اولان
چرکدن مقولده اولور میرنظمی بیت شبش در جامه اش پر جوش یوده * که اندامش
همه بالوش یوده دی بانقش فی سکون نون و کسر قافله متکوش فتح میم و نونله در طاعلرده
حاصل اولور بر نوع جالی یمشدر بقاء موحده ایله بن و دال ایله دن دخی دیرل عربیله حبه الخضرا
دیرل دی بانکش فی سکون نون و فتح کافله اصلی بانکش در ایکی کافک جغنه نوع ثقلت
اولغین بری حذف اولنوب تخفیف اولمش بر جنس اولرده قفسه بسارلر خوش آواز
کوکر چین در بعضی سندن صریحا یا کریم صداسی فهم اولنور میرنظمی بیت همه وجش
و طیمور در ذکر باشند * که بانکش در قفس توحید خواند دی بیبا باش فی فتح بقاء فارسی
وباء موحده ایله ایاق اوزن طور دیکدر کدافی الحمودی دی بتکش فی سکون تاء مثناه
ویای تحتانی و کسر کاف فارسیله نیردان یعنی اوق قونیلان طرف کدافی تحفه الاحباب
فی بخش فی فتح جیم فارسیله اوج معنایه کلور اول زمه بینی یعنی برون یومشای ثانی
یعنی سستی ثالث زنج و مشقت معناسنه در دی بخش فی سکون خاء معجه ایله ایکی معنایه
کلور اول حصه و نصیب حکیم فردوسی بیت چو پیدا شد آن چادر عاج کون * خور
از بخش دو بیکر آمد برون * ثانی بخشیدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی در جان
بخش و عطا بخش کی خواهه حافظ بیت در عهد پادشاه عطا بخش و جرم پوش * حافظ

حافظ قرابه کش شد و معنی پیاله نوش فی بخشایش فی اسم مصدر در مرحمت و عطا و نرم
 واحسان فی بخشش فی ایکی معنایه در اول اسم مصدر در بخشیدن لفظندن ثانی برج
 ماهی یعنی حوت بر جنک اسمیدر کذا فی تحفة الاحباب بو قولی مؤید استاد رودکی بیت
 آفتاب آید ز بخشش زی بره * روی کینی سپر کردد یکسره فی بدانندیش فی پرانز صایحی که
 بدکان دخی دیرلر میرنظمی بیت مزن گوش هر سخنهای بدانندیش * دهد بر طبع پاکت
 ریغ و تشویش فی بداهوش فی سکون دال مهمله و ضم ها و او و معروفه پرانز عقلا و دیگر
 بودخی بدانندیشه یقین بر سوزدر فی بدخش فی فتح دال مهمله و سکون خاء معجه و شین موقوفه
 کوه رنفس و لعل حاصل اولان طاعنک آدیدر که لعنک معدنی اولغله لعل بدخشی دیرلر
 بامر الله تعالی طاع سرخ رنگ کورینور ولایت و شهرینه بدخشان دیرلر کذا فی مؤید الفضلا
 استاد الشعرا حکیم خاقانی بیت صبح ستان نمای خچریست اندراب * گاه درخشن
 جهان گاه بدخش مذاب * مذاب فحشین ایله اریمش معناسنه در لعله مذاب تعبیری
 آیدار اولوب ایچنده صو و ارکی کورندیکندند فی بدروش فی سکون دال و ضم راء مهملتین
 ایله ایکی معنایه در اول معنی سرحد ثانی معنی امید و توقع میرنظمی بیت دلم را باس
 و حرمان کرد الفت * ندارم هیچکس بدروش و منت فی بدکنش فی سکون دال مهمله
 و کسرکاف و نونله بدخوی و بد افعال معناسنه شمس فخری بیت شادمان از اهتمامست
 نیک کار * سخن از انتقامش بدکنش * حکیم فردوسی بیت چنین داد پاسخ که بر بدکنش
 نیاید مکر کشتن مغرزنش فی بدکنش فی سکون دال مهمله و یای تحتانی و کسرکاف ایله
 بی دین و بد مذهب و بد ملت معناسنه کیش مذهبدر میرنظمی بیت همیشه سعی کن
 بر طاعت حق * مکن صحبت بدکنش و باحق فی بدوش فی ضم دال مهمله و او ایله بدوش
 مرقوم یعنی امید کذا فی مجمع الفریس فی برایش فی فتح راء مهمله ایله معنی خراش که غراش
 دخی دیرلر کذا فی فرهنگ جهانگیری فی برخش فی فتح راء مهمله و سکون خاء معجه ایله
 پشت اسب یعنی آت ارقه سنه دیرلر کذا فی تحفة الاحباب مسعود سعد سلمان بیت بود شده
 چرمه توازیس خون * که زرش بر رخس و پهلو بر فی برش فی سکون راء مهمله ایله آرزو
 معناسنه میرنظمی بیت بدل ر ابرش و صلات دیده پر خون * زهجر و حسرتش حال
 دگر کون * فی برش فی کسر راء مهمله ایله مهارشتر یعنی دوه یولاری فی برش فی سکون
 راء مهمله و کسر نونله درد شکم و بعض نسخه ده و جمع مفاصل مرویدر اما اکثر نسخه ده
 صبح که عربیکه مغض دیرلر فی برایش فی سکون راء مهمله و فتح یای تحتانیله فی بریش فی
 کسر راء مهمله و سکون یای تحتانیله کلاهما یعنی برافشان و برافشانده معناسنه در
 وراشیکه معناسنه ده اولور کذا فی الصحاح فی بریش فی ایکی معنایه کلور اول معنی
 بتدکشه که صندوقه کلید اوردیق ایچون ایتدکاری دمور و باقرندن دخی ایدرلر حکیم فردوسی
 بیت مراکفت بکر قمش زیر کیش * همی برکرماسختم بجه بش * شمس فخری بیت
 از غایت سخاوت هرگز خزاین تو * نه منع دیدونه رده قفل دیدونه بش * قیویه کلید
 اوردیق ایچون ایتدکاری دمور معناسنه اوردیق بیت ز آب نوس دری اندر و فراشته بود

بجای آهن و سیمین همه بش و مسمار * باء فارسیده مرویدر ثانی یغور ایله حاصل
اولان زراعت که بحس دخی دیتور و عربیده تشدید ایله خرم و کشاده روی معنا سنهدر
و بشوایش فی ضم شین معجه و سکون و او و کسر لامله یعنی برهمزدکی و پریشانی یعنی
غناك والمناك شیخ عطار بیت صبح اگر کشتی نفس رادردهان * کی رسیدی اینی بشوایش
درجهان * مجمع الفرسده کارگذاری و بینندکی و دانندکی معنای پنه ده مذکور در و بغاوش فی
فتح غین معجه و ضم نوله اشکون آت و قاطره ده دیر لر میرنظمی بیت بحکم آهنین بودست
بردوش * بدستش نیزه براسب بغاوش و بغش فی سکون فایله یعنی شکوه و عظمت
و کروف که بیش دخی دیر لر حکیم سنایی در مذمت مقلد علما * مثنوی * پخته از حسرت طلب
گاشان * سوخته زاتش و فادلشبان * باد و بفتی برای حرمت فرع * باعوام بهانسان
بر شرع * وله ایضا بیت بدین باد بفتش و سروریش کوی * سنایی نیم بوعلی میجورم
و بفتش فی سکون قافله یعنی بقس مرقوم که درخت شمشاد در و بله ریش فی سکون
لام و فتح میله بله قبا اولان سینه دیر لر وریش صقال در معنای ترکیب قبا صقال دیمک
اولور مولانا رکن الدین بکرانی بیت کز نه ابله بود چه خواهد بود * بله ریش دراز
روستایی و بنات النعش فی ید پلرد ید کلری یلد زدر لامع جرجانی بیت وقت سحر بقطب
فلاک بر بنات نعش * چون نافه شکوفه در اکستان عطن و بفتش فی فتح نون و سکون
فایله مورنک بنفشه رنکی اولغله اثواب و غیریده استعمال اولنور میرنظمی بیت بفتش
جامه در بر سبز در زیر * که در باغ جمالش بود دلگیر و پتو ماش فی ضم نون و او معروف
و فتح میله ماش که معروف حبوبات نوعند ندر کدافی نسخه میرزا ابراهیم و بوش فی کسر
واو ایله بوزن روش تقدیر معنا سنه حکیم فردوسی بیت هر آن چیز کوساخت اندر بوش
بر انست چرخد و از ا روش * وله ایضا بیت نوشته چنین بود مان از بوش * بر هم بوش
اندر آمدروش * و سکون و او ایله بوزن خوش شهرت و تفاخر معنا سنه امیر خسرو بیت
خسروا معذورشان میدار کز بوش و رع * خانها شان بسکه پر شد مردمی را جانماند *
و کز و فر معنا سنه حضرت مولانا قدس سره بیت چه جای حال و چه نام نکو چه حرمت
بوش * چه خانمان سلامت چه اهل و چه فرزند * وله * مثنوی * خطبه شاهان
بکرد آن کیا * جز کیا خطبه های انبیا * دانکه بوش یاد شاهان از هواست * بان ماه
انبیا از کبریاست و بوش فی فتح هایله تازه سا قزدر و مع الطراء المهمله * بر بط فی سکون
راء مهمله و ضم باء موحده ایله قوپوز دید کلری سازدر بعض نسخه دهر باب معنا سنهدر
میرنظمی بیت بیای مطرب بر بط نوازی * بکن با پلبلان آهنک سازی * شیخ سعدی
بیت چو آهنک بر بط شود مستقیم * کی از دست مطرب خورد کوشمال و بط فی قازدر
لکن دستنی اولانه بط دیر لر خانکی اولانه قاز دینلور بیت در شکم باز که چندین خطمت
تذکره جان تذرو و بط است * و بز نوع یضی شراب طرفنده ده بط دیر لر نظیری نیشاپوری
بیت ما بر کناره تشنه یک کوش ماهیم * طوفان کدشته از سطر خم در کوی بط *
و بط فی فتح هایله بوزن نمط سعودی پر تیج آشی شاعر بیت می باکیاب تا خط بغداد

بغداد جام کش * با تشنه خوشاب مک کاشه از بهط ^و مع العین المهمله * ردع ^و
 سکون را و فتح دال مهملتیش ایله ما زندران مملکتنه قریب بر ولایت و بر شهر عظیم آدیدر
 بی نظیر بزرگ و خوش اندام قاطری اولوز هاتنی در تیمور نامه بیت بسی ردعی استر
 برق رو * که در پویه بردی ز صرصر کرو * عربیه اشک پالانسه دیر لر ^و مع العین المعججه *
^و باغ ^و معروف و با نچه و تفرجگاه و اشجان مشتمل مسیره مکان کاهی ترکیب و صغیه
 ایدوب باغ جنت و باغ ارم دیر لر عوماصائب تبریزی بیت چندانکه بهارست و خزانست
 درین باغ * چشم دل شبنم نکرانست درین باغ * مولانا عرفی بیت در باغ طبیعت
 نفسردیم قدم را * چیدیم و کند شتم کل شادی و غم را * میرزا فصیح بیت کشته دستم
 شاخ کل از بسکه دارد داغها * یاد کار باغ نو میدیست بر سر میزم * روی محبوبی باغه
 تشبیه ایدوب دیر لر محمد قلی سلیم بیت ز آب رنگ کل باغ عارضت کلچین * کان بری که
 مکر بسته در نکار اندکشت ^و بالغ ^و ضم لا مله صحاحه شاخ کاوپاک کرده که پیاله باشد
 یعنی صغریو یتوز ندن دوزلش شراب قدحی و نسخه حسنین و فاییده بیوک شراب قدحی
 هر ندن اولور سه بو قولی موید میرمان بیت باخنگ سفید یانه و با بالغ شراب * آمد بخون
 چاکر خود خواه با صواب * نسخه میرزا ابراهیم بفتح اللام بالغ نام و لایست شمالی
 و بکسر اللام پیمانه بود که از چوب با از شاخ کاو و غیره سازند و بدان شراب خورند مسطور در
 و موید الفضلاده باء فارسیله واقع اولمشدر ^و بزغ ^و سکون راء مهمله ایله خس و خاشاک
 و با خقله صواوکن با غلغه دیر لر شیخ عطار * مثنوی * زمین از خون اعدا اله زاری *
 هوا از تیریا ران ژاله یاری * جهانرا بود برغ و آب جسته * زکشت پیش برغی باز بسته
 یومعنایه کسر راء مهمله ایله ده مرویدر و صواو زرنده کرن جانور جگره دخی دیر لر ^و بزغ ^و
 فتح زاء معججه ایله بوزن و معنی وزغ یعنی قوربغه که چغرو غوک دخی دیر لر شیخ نظامی بیت
 اگر خود شود غرقه در زهر مار * نخواهد کسی از بزغ زینهار * شرف شفروه بیت ماهی
 از یاقه درای بزغ کم سخنست * کوه از خست آواز صدا خا موشست * کتاب السامی
 فی الاسامیه سکون ز ایله مسطور در و نسخه حامیمه تازه غرس اوامش فدای که هنوز
 سبز اوامش اوله ^و بزغ ^و سکون زاء معججه و فتح دال مهمله ایله بعض نسخه ده ضم
 یا یله در نسخه میرزا ابراهیم مصقله در که انکه پاس آچوب جلا ایدر لر ابوالعافی بیت
 دل گرفته رنگ از آلام در دحسرتش * باخیال عارضش بزغ میسازم مکر ^و بسغ ^و
^و فتح سین مهمله ایله اول خانه یه دیر لر که صرچه ایله یا خود کاشی ایله یا بلش اوله ابوالعافی
 بیت اهل دل داند قدر عشق جانان همچنان * در درون سینه مردم خانه سازند از بسغ
^و بزغ ^و سکون سین معججه و ضم تا و مثناة ایله معنی اسپرک مرقوم یعنی ضاری رنگ بویا
 کذافی موید الفضلا ^و بزغ ^و فتح نونله اوج معنایه کور اول معنی دبیر یعنی کاتب
 منصور شیرازی بیت ضمیرین بود آن بلبل که گاه بیان * به پیش او شود ابکم زبان تیر
 بزغ * ثانی خام ابریشم حضرت مولانا قدس سره بیت حله با فان باغ می بافند *
 حله ها و بد نیست بزغ * بو بیتین صاف ابریشم اولق اقتضا ایدر حکیم سوزنی

بیت از کاخ خوردن آن سگ بی حیت جهود * بی دوک و پنبه کردن خود را بناغ کرد *
بویستن نام ابریشم اولی فهم اول نور بعض فرهنکه ماسون به صارش اپلاک و اپیک معناسنه که
جغرسنه وز غونه و کیسته دخی دیر لثالث ایکی عورت که برارده اوله بر پینه بناغ اولور که
قومه دیمکه معروفند را بناغ و بناغ دخی دیر لری بی بندروغ بی سکون نون و فتح دال و ضم
راء مهملتین و واو معروفله بیوک ارمقندن صوا آیروب با شقه یره آفتق ایچون ایتدکاری
بتله دیر لفظ مرکبدر بند ایله زوغندن که برغ و ورغ دخی دیر لراستادرو دکی بیت آب
اگرچه کترونیروکنند * بندروغ ارسست کشته بکنند بی بوارغ بی کسر راء مهمله ایله
شرفنامه ده بمعنی تخت بستن مرزن را یعنی عورت ایچون وضع حمل حملنه ایتدکاری تخت
و اکامثال نسنه ره دیر لری مع الفاء * باف بی بافتن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی در
بوریا باف و اطلس باف کی اصم فاعل دخی اولور حکیم شغایی بیت لب توزه رعنائی
یکام عالم ریخت * که موج برتنی آب بقا کفن با فست بی برف بی سکون راء مهمله ایله
قادر که عربیه تلج دیر لری میرنظمی بیت پاره بیج بوده خنجر بکف * کرد بخیزد بسردهر
برف بی برحاسف بی فتح راء و جیم و حین مهملتین و سکون نونله نسخه میرزا ابراهیم
بر او تدر چچی اولور برحاسب و بوی مادران و بانجاست دیشد و دخی مذکور در ترکیبه
قوان چچی دیر لری بر نداف بی فتح را و دال مهملتین و سکون نونله فرهنک جهانگیریه
ایکی معنایه در اول دوال دیدکاری قایش که اوزنکی آنکه آصیلور مولانا عثمان مختاری
* مشوی * کشد نیر تواز بر شیرینی * در تیغ تو برتن پیل خام * ازیرا که بی زین و زان
بایدت * بر نداف زین و غمان و لکام * ثانی بمعنی رودکانی یعنی بغرسق بی برف بی
اول اغاج در که چلا هرزی طوقودچه آنکه اوروب صقلشدر لر دغه و دفته و دفتن
دخی دیر لرحکیم سوزنی بیت زان نیک چولاها بی خواره بد باف * بی بی دو پسر ماند
نکوم که دو پسر ماند بی مع القاف * باسناق بی سکون سین مهمله و فتح نونله زبان خوارزمه
شعنه و محاسب دیمکدر ترکیبه صواباشی دیر لری ابوالعانی بیت از شراب عشق تو عالم همه
مصنانه شک * باسناق دهر مینکیرد مکره شیارا بی بختاق بی سکون خاء معجه و فتح تاء
مثنایه ایله کلاه آهن که مبارزان و بهادران جنگ ککونلرنده یا شلرینه کیرلر لسان ترکیبه
توغغه و عربیده مغفر و زبان فارسیده سر پناه دخی دیر لشمس فخری بیت اگر نه
توک فلک پیش او کربندی * فلک بجای کله بر سرش نهد بختاق بی برزوق بی سکون
راء مهمله و کسر زاء معجه ایله بمعنی ناشناس نسنه فهم ایتیز آدمه دیر لری میرنظمی بیت
کند دعوی علم از جهل و برزوق * همه کارش مثله تزویر و تزویق بی برف بی شمشک
معناسنه لفظ عربی در اما فارسیده استعمالی شایعدر ابوطالب کلم بیت سوخته
آرزو مر آب زریقی هجر او * سایه ککرافکنند برو خشک کند سحاب را بی برقوق بی
سکون راء مهمله و ضم قافله نعمه الله زرد الو معناسنه نقل ایشدر بی برف بی فتح راء
معجه ایله یعنی بزغ مرقوم یعنی قور بنه اندن غیری سمه معناسنه ده مروید را بوللعانی بیت
در جهان پیشگاه اهل خرد * ستم روز کار کرده بزق بی بشوق بی سکون سین معجه

معجزه و فتح باء موحد ایلله مرو شهری مضافاً تندن بز بیوک قریه اسمیدر بشبه دخی دیرل
 کذافی جمع الفرس فی بشماق فی ترکیه دخی بشبق دیرل خواجوی کرمانی بیت کفتم که
 پیکراه ای صنم بر چشم خواجهونه قدم * کفت از سرشک دیده اش پر خون کم بشماق را
 فی بغتاق فی سکون غین معجزه و فتح تا و مثلاً ایلله ایکی معنایه در اول اعجامه مخصوص اولان
 قفتان که بغلبند دخی دیرل ثانی اطفالی بشکله صبار دقاری اوزون نسنه که باغر بند دیرل
 خواجه سلمان بیت اگر نه ترک فاک بهر او کر بشه د * بحای جامه بدوشش همی نه بد بغتاق
 فی بغتاق فی بغتاق مر قومک ایکی معناسیله مراد قدر ابوالمعانی بیت اظلمس کردن
 بره رشک بغلتا قش همی * کاله خود را بساز دهمه آن نازک بدن فی بنداق فی سکون
 تون و فتح دال مهمله ایلله اوکی و آزدی رریق اشق و قلندران کلاهی فی یدق فی سکون یای
 محتانیله پیاده شطرنج مولانا کاتبی نیشا بوری بیت جان و تن بستان به پیکان خصم
 شطرنج ترا * یدقی قیل ستانیدن بیک فرزین خوشست فی بیرق فی معروف علامت
 مسکرو و مسکری اولق ایچون نیزه یه بغلر مولانا حسن ساهی بیت سیاهی سپاه رشک
 چون شد از نظر پنهان * فروغ بیرق زرین ز شاه روم شد پیمدا * و علم معناسنه حکیم
 خاقانی بیت تف غضب تودر کف صبح * بر بیرق شام سوخت پرچم * یومعنا یه خواجوی
 کرمانی بیت عقابان ترکش بر آورده پر * بر آفاق بیرق بر آورده سر * و دخی سبهاق که
 بحر تون شقه ایدوب نیزه یه بغلر علامت خیش کراندر مولانا هاتقی بیت ز بیرق
 پلایر ابر خود زرز * بهی بود برک خزاننش بسر فی بیهق فی سکون یای محتانی و فتح هایله
 شهر فنامه ده بر شهر اسمیدر فی مع انکاف * بابک فی فتح باء موحد ایلله پادشاه صاحب
 خیل و خشم و ذی قوت دیمکه راول اجلدن اردشیره بابکان دیرل ایدنی کذافی شرفنامه
 و دخی پدر معناسنه اما تصغیر ایلله ترکیه بابا جیم دید کلریدر شیخ سعیدی بیت پسر کفت
 ای بابک ناجوی * یکی مشکست از تو پرچم نکوی فی بابوک فی ضم باء موحد و و او مجهول
 ایلله ابه و احمق معناسنه میرنظمی بیت بکن آنچنان اختلاط و سلوک * که مردم نکوند
 بابوک و لولک فی باجنک فی فتح جیم و سکون نوله کوشک و قصر پنجره لری شمس فخری بیت
 هزار کونه کل از شاخ خیزه نمودند * چو لعبتان کل اندام نازک از باجنک * و مطلق
 اولرده اولان کوچک پنجره که اکثر سقفه یقین یرل ده ایدر لرا بو عاصم بیت مال فراز
 آوری نگاه نداری * تا ببرد از ره در چجه و باجنک فی بادر وک فی سکون دال و ضم راه
 مهملتین ایلله بیان بالی که عربیه موس دیر لر بعض نمخه ده کاف فارسیده مرویدر فی بارک فی
 کسر راه مهمله ایلله باریک لفظندن محفدر استاد رودکی بیت خانخیمان خواهی و چاش
 چشم * کردشین خواهی و بازک میان فی باریک فی کسر راه مهمله و سکون یای محتانیله
 انجاش معنا سنکه بار دخی دیرل بعض از باب لغت بار ایلله باریکی بر معنایه در دیمشرا ما
 قرنی اولدوغی ظاهر در شاعر دیمشدر بیت چشمان خوش و میان باریک * ما الطیب
 کاک جل باریک * عربیه رقیق و جفتای لسانده ایچکه دیرل اینجه دیمک اولور اذ دیوان
 لطنی بیت قیلدین دینسام ایچکارا ک بیلمکنی * یوقمور کبشی نیک که قیل و قالی

و باسترك في سكون سين وفتح تاء مثناة وراء مهملة ايله الاجه صغرجق ديد كاريدر
ميرنظمي بيت در دست غمت راسته ام آنچنان زبون * در نچه شاهين فتاده چو باسترك
اي باسك في ضم سين مهملة ايله خميازه كه اساو تازه ودهان دره دخی ديرلر استاد لیبني
بيت چو باسك كند ماه من از خمار * قرار از منه نو نماز قرار و باسترك في سكون سين
معه ايله معني استرك مرقوم اما ذخيره خوار زم شاهي ده معني خطاف يعني قرانوج
مسطور در و باشكوك في سكون سين معجه و ضم كاف فارسيه معني كار كند اريعي ايش
يلور و مصاحبت بتور را بوا المعاني بيت با كرية دو چشم شده مطلب دلم * هر كزنيو دباشكوك
در دو غم مرا و باك في قورقوا احتراز معناسنه بيم ايله باكك فرقي بودر كه بيم اصلنده خوف
معناسنه در و باك احتراز معناسنه در كه بر سنه دن قورقوب صا قنقدر شمس فخری بيت
رحني آخرای مه بي باك * نظري آخرای بت چالاک * باك شول حالتدن عبارتدر كه تركيه
اينك ايله تعبیر ايدر لر خوفه مخصوص لغت دكلدر زيرا اينك كاه قورقودن و كاه حيامدن
و كاه اجتنابدن اولور عربيده اول حالي مبالات ايله تعبیر ايدر لر شيخ سعدي بيت توپاك
باش و مدارای برادر از كس باك * زنت جامه ناپاك كاز ران بر سنك * و قورقو معناسنه ده
اولور وله ايضا بيت چه غم ديوار امت را كه باشد چون توپشنيبان * چه باك از موج بحر ازا
كه باشد نوح كشيديان * فرهنگ جهان نكيريده معني اندیشه مذکور در حكيم انوري * قطعه *
من و اين نفس كه با قبه رعناي جهان * چو خسان عشق بنازم نه بسه و نه بعمد * قوت را
دادن اكر نيست مرا يا كي نيست * همت ناستدن هست والله الحمد و بالشك في كسر لام
و سكون سين معجه ايله اير يا صبوغی يعني اكر يم و دخی مصغر باش در و باك في فتح هائيله
اشكجه كه بعض دزدانه و بعض مجرمه ايدر لر كه ايتدو كي جرمه مقرر اوله ابو شعیب بيت دل
آن چون آب پای تن چون بهار بادی * از بيم چشم حاسد كس كنده باد باك و بايسك في
كسرياي تحتانی و سكون سين مهملة ايله فرهنگ جهان نكيريده علم شخصدر و بيك في
فتح باء موحد ايله ايكي معنایه كلور اول مردم چشم كه تركيه دخی بويله ادا اولنور يعني انلرده
بيك ديرلر ثاني اطفال معناسنه در ايكي معنایه ترتيب اوزره ابو المعاني بيت بوده آن
چشم جهان چون بيك چشم مرا * زانكه آن دلبر نازك كه هنوزش بيكست و بيك في
سكون تاء مثناة ايله فرهنگ جهان نكيريده خط و كتابت و نامه معناسنه در و بتوراك في
ضم تاء مثناة و فتح راء مهملة ايله غله حفظ اولندوغی محله ديرلر و بيك في فتح جيم فارسيه
اساخذن بر سلا حدر كدانی فرهنگ جهان نكيري و بجر ك في سكون جيم فارسي و فتح
راء مهملة ايله مضحك و فريب خورده كدانی شرفنامه اما ادات الفضلا ده كسر باو جيم و سكون
را ايله مسطور در و بختك في سكون خاء معجه و فتح تاء مثناة ايله اوج معنایه در اول طالع بد
ثاني مصغر بخت ثالث نام وزير معتمد شاه نوش الروان در بو اوج معنایه ابو المعاني بيت
بختكم بودست بختك همچو بخت عاشقان * عشق شاه ملك دل شد طالع بختك شده
و بختك في سكون خاء و فتح راء مهملة ايله نسخه ميرزا ابراهيم بادام كوهي مسطور در
و بدبوك في سكون دال مهملة و ضم باء موحد ايله معني بددل و بداند يش و قورقو قق كاف

كاف فارسيله ده مزویدر ابوالعانی بیت نه بیند عاقبت نیکی هر آن بد بوک وید کاری * رساند
 جای اعلارا کسی کردار نیکی شد کی بر با سئک فی سکون راء مهمله و شین معجه ایله بر او تدر
 ادویه دن برنجاسب و برنجاسف و بانجاسب و بانجاسف دخی دیلر کذا فی فرهنگ جهانگیری
 کی بر تنک فی سکون راء مهمله و فتح تاء مثناة ایله یورغه آت و بار کیر کذا فی فرهنگ جهانگیری
 و مجمع الفرس کی بر تنک فی سکون راء مهمله و نونله و فتح تاء مثناة ایله بغلتاق که اطفالی
 بشکه قودقه آنکه صرار لر دوشمسون دیورکن الدین کاشی بیت زدود مان جلال
 تو آسمان طغلیست * فکنده دایه صنعش زکم کشان بر تنک * فرهنگ جهانگیری
 ایرا کیریمک بر جانی که ز بر تنک دخی دیلر شرف شفر وه بیت بکران تراخم فک زین
 طرفس قرو مجره بر تنک * مجره لسان عربیه که کشان معناسنه مرویدر کی بردک فی
 سکون را و فتح دال مهملتین ایله نسخه میرزا ابراهیم یعنی افسانه و اغلو طه که ترکیه
 یا کلمج دیلر لسان الشعرا ده و ادات الفضلاده فتح بایله افسانه و ضم بایله لغزه دیلر
 کی بر تک فی سکون راء مهمله و فتح زاء معجه ایله کندر تخمی معناسنه کی بر تنک فی سکون
 راء مهمله و فتح شین معجه ایله طبفور قولانی که ایرا وزرینه چکرلر میرنظمی بیت همیدید
 از انسو که لشکر رسید * فرود آمد از اسب و بر تنک کشید کی بر فناک فی سکون راء مهمله
 وفا و فتح نونله یا زوقیش قارطوران یه دیلر برف ایله ناکدن مرکبدر حکیم شیرازی
 بیت بر فناک و کوه را اصلاح برف * چون شمال انجانی باشد بصرف کی بر فناک فی
 سکون راء مهمله و نون و فتح فا و جمیله آغربا صمق که عربیه کا بوس دیلر کذا فی المجمع
 کی بر تک فی فتح راء مهمله ایله درت معنایه در اول دوه یو کندن طوقیش نسنه در که
 درویشان اندن قبا و کلاه و عمامه ایدر لر شیخ سعدی * قطعه * دلقت بچه کار آید و نسبیج
 و مرقع * خود را ز عملهای نکو هیله بری دار * حاجت بکلاه برکی داشتنت نیست * درویش
 صفت باش و کلاه نتری دار * لواحد من الشعر ابیت برکی بسته بود بر سر خویش * بر زمین
 میکشید ریشه آن * ثانی بر طرز جامه در کوتاه بلی اساغی از کجرا که دار المرز خلقی کیرلر
 بعض یرده آکا عجایی دیلر کمال غیاث بیت توسر پوشر روی سمیدی بسان خضر *
 از سند نیست عمامه و زاستبرق برک * ثالث بر عظیم بزرک نهر اسمیدر خسروی بیت
 چون نمک خود تبه شود چه علاج * چاره چه غرقه رازورد برک * رابع سهیل یلدزینه
 دیلر استاد عمید الدین بیت طاسک مه شکست شد بر سر و پای هر مهی * ره بمحیط
 بسته شد کرده ستاره برک * شرفنامه صاحبی بو معنایه باء فارسيله نقل آیمشدر کی بر تک فی
 سکون راء مهمله و فتح میله و لابت باخده بر طائفه در برامکه دیلر خلقای عباسیوندن
 هارون الرشید کوزیری اید بلر مشهور لر جعفر و محیی و خالد برمکی دیلر نسخه میرزا ابراهیم
 بر ولایت اسمیدر که برمکی لقب اولشدر و بعض نسخه ده بر کسنه نک نامی ایدی که شعر
 و انشاده و سخاو جود و کرمه ضرب المثل عالم اید بلر بعض کتب تواریخه مسطور در که جعفرک
 پدری برمکی دید کاری کسنه شام شریف بنی امیه ده دارا السلطنه ایکن سایمان بن
 عبد الملک خلافتنده مزور برمکی کاوب مجلسنه داخل اولد قده فی الحال سایمان امرایتدی

عظمتی چیمقار دیلرندما سی سببین سوال ایتدیلهر سایمان دیدی که بازو زنده ایچی گوهر
وار در بر کسینه نک یا نند و یا خود بر طعام ایچنه زهر اولسه اول گوهر حرکت ایدر لر بو آدم
مجلسه داخل اولد قده گوهر لر حرکت واضطراب ایلدیلهر بو امرک ایضا حنی بر مکیدن سوال
ایلدیلر جواب ایلدی که یوزکمک طاشی التند بر مقدار زهر موضوعدر بر شدت عظیمه
محلند اول زهری یا لارم دیه جک یرده فارسيله آن زهر را بر مکم دیو جواب و یروب اصلن
بیان ایدر بناء علی ذلك اول آدمک اسمی بر مکی قالدی ایام دولترنده ابتدا ظهور
ایدن جعفر اوغلی خالدا نک اوغلی یچی ایدی واقربا و تعلقاتی غایت چوق ایدی جمله سی
کرم وجود و سخایله مدوح آدم و مشهور عالم ایدیلر کی برناک کی سکون راء مهمله و فتح
نونله فرهنگ جهانگیره جوان بکیت معنا سنه که برنا و برناه دخی دیرلر کی برناک کی سکون
راء مهمله و فتح نونله هیولا و اصل ترکیب و ذات مشخصه معنا سنه در فرهنگ جهان تکیریده
معنی درانی مسطور در کی برناک کی سکون نون و فتح را و دال مهملتین ایله مؤید الفضلا ده
یعنی پشته و کوه خرده و اما مجمع الفرسه یعنی برنج کابل و مشکلاته کلید و دخی کلند
معنا سنه مسطور در بعض فرهنگه زاء معجه ایله مرویدر کی بروشک کی ضم را و او معروف
و فتح شین معجه ایله تحفة الاحبابه یعنی خاک مرویدر مولانا قطب الدین بیت در شب هجرم
که سر زد کربه بادود آه * در بروشک از سر شکم سبزه میروید سیاه کی بزک کی سکون
زاء معجه و فتح راء مهمله ایله حبوباتدن بر نوع دانه آدیدر که یاغن چقاروب چراغده یا قرل
کدافی مجمع الفرس کی بزک کی فتح زاء معجه ایله نسیمج بوجکیدر میرنظمی بیت بخاک
مذلت حسودت همانا * مانده چو کرم بزک زیر پا کی بساک کی فتح سین مهمله ایام عیش
و ذوقه باغ و باغچه ده پسران و نوجوانان ریاحیندن کلاه ایدوب با شلرینه کیرل شمس
فخری بیت همچو خاک جناب شاه جهان * خاک پایت مر است تاج بساک * ابو الفرج
زونی بیت همه امیدش انکه خدمت تو * بسرش بر نهند ز بخت بساک * صحاح
باء فارسيله منقولدر کی بسا هنک کی فتح سین مهمله و ها و سکون نونله او یکده دموری و چوی
معنا سنه بعض نسخه ده باء فارسيله مرویدر کی بسک کی فتح سین مهمله ایله اکلیل الملک
دیدکاری او تدر بعض نسخه ده کاف فارسيله منقولدر و سکون سین مهمله ایله فرهنگ
جهان تکیریده ایکی معنایه در اول غله کی محمد کن صکره ایلدکاری دسته در که خرمن برینه
چکمه حاضر اوله ثانی خمپازه که پاسک و فازه و دهان دره دخی دیرلر کی بسک کی فتح
سین و سکون دال مهملتین ایله فرهنگ میرزا ابراهیم غله کی یعنی جو و کندمی حصاد
محلند ایلد کاری دسته در کی بشک کی سکون شین معجه و فتح تاء مشناه ایله کوچک
مرطباتی طبق معنا سنه ضم یا یله ده مرویدر کدافی ادات الفضلا و مؤید الفضلا کی بشک کی
سکون شین معجه ایله ایکی معنایه کاور اول مجمع الفرسه یعنی شبنم یعنی چه خسروانی
بیت از نسیم ریاض دولت تو * بر رخ کل در شین شد بشک * ثانی فرهنگ جهان تکیریده
یعنی عشوه و غزه دلبران حکیم نزاری قهستانی بیت کرشمه کن و بشکی بز چه باشه
اکر * بکوشه لب همچون شکر فرو خندی * وله ایضا بیت یارک نازکاک و پرنگ و بی شرمک

* ستست پیمانگی محکم دلك و بشك زتك في بغاك في سكون عين معجه و فتح لامه اول
 يومرجه نسنه دركه آدمك قولتوغندك ظه ورايدرمرورا يامله بشوب چرك و ايرك بغراما و جی
 چندان اولمز في بك في بوزن تك و جك و دك درت معنایه در اول قور بغه دركه جغزو و وزغ
 و غوك و مكل دخی دیرلر استاد رودکی بیت ای همچو بك پلید چو اودیدها برون * مانند
 آن کسی که کنی مرورا بچنك * كال غیات * قطعه * از مرغ تا بمانی و از مور تا ملج *
 از مار تا بعقرب و از عكه تا بیک * روزی خوران خوان پرازنعمت تواند * هر گوشه که
 می نکریم صد هزار دلك * بسحاق اطعمه برچی املك و آنك صوایله چامور میانند بولندی
 و صحبت جغزو لاک پشت و صفند دیر بیت بسرباریش بدبلالی درشت * ندیمی بك
 و صحبت لاک پشت * ثانی لك و تك لفظیینه تابع ایدوب مزاجه طریقیله استعمال ایدرلر
 استاد عسجدی بیت عسجدی نام نیز نیز میر * چه کنی خیر کرد اولك و بك * ثالث اثواب
 و آلات خانه رابع رعنائك في بكسك في سكون كاف و فتح سین مهمله و لام ایله شرفنامه ده
 کورز و توانا و زورمند معناسنه مسطوردر في بك و لك في توابع الفاظ قبیلند ندر كه بك
 یاشقه و لك یاشقه لفظ در و او ایله جمع و ترکیب اولند قدر لفظ اولور رعنائی و بی هنری
 معناسنه شمس فخری بیت جهان ز حاك درتست و عرصه ملكت * چرانكوهه عدلس
 بتهمت بك و لك في بكوك في ضم كاف و او مجهول و فتح نون ایله شمشیر چوپین یعنی اغاج
 قلیچ بعض اهل صنایع آئی اولور و خطیبانو بعض شهر لرده که جبراً و قهراً قلیچ ایله فتح اولان
 و لایتلرده منبره چقد قدر الله طو تارق خطابت ایدرودخی درویشان و قلندران اظهار کرامت
 ایچون قولتوقلرنده کوترر لر بکونه و بلونك دخی دیرلر في بكوك في ضم كاف و او مجهول
 ایله نشانه نیرکه آماج و هدف دخی دیرلر ابو المعانی بیت چواندازد مهر نیری زمرگان
 درست آید بكوك سیننه امرای بلارك في فتح لام و راء مهمله ایله یاصی اوق دهرنی حکیم فردوسی
 بیت هران نیرباران که آمد فرود * بلارك همی کشت جان میدرد * بومعنائی مؤید حکیم
 حاقانی بیت روضه آتشین بلارك تست * با وجودی شکاف نوك تست * و خنجر
 و نیزه و قلیچ دموری معناسنه استاد عنصری * قطعه * چه چیزست آن رونده نیرپران
 چه چیزست آن بلارك تیغ بران * یکی اندر دهان خلق زبانست * یکی اندر دهان
 مركدندان * و جوهر دار قلیچه ده دیرلر خلاق المعانی بیت تیغ بلارك ارچه زکوه
 توانگرت * پیوسته هم زپهلوی کلاکت کند تراش * و قلیچ جوهرینه دخی دیرلر شیخ نظامی
 بیت بلارك چنان تافت آزر وی تیغ * که در شب ستان زتاریك میغ * وله بیت
 در فشان یکی تیغ چون چشم کور * بلارك برورفته چون پای مور في بلالك في فتح لامین
 ایله بلارك مرقوم معنایینه شیخ نظامی بیت بدریا گرفتند مگس بلالك * بمانی کا و گوید
 کیف حالك في بكسك في کسر لام و سین مهمله ایله یعنی پرستویی یعنی قرلغچ که عربیله خطاف
 دیرلر کذافی ادات الفضلا في بلونك في ضم لام و او مجهول و فتح نونله بکونك مرقوم
 معنایینه مراد فدر کذافی مجمع الفرس في بلوك في ضم لام و او معروف ایله برنوع پیاله دركه
 آنکه شراب ایچرلر استاد عسجدی بیت میکسار اندر بلوك شاهوار * خور بشادی روزگار

نوبهار * بعض نسخه ده لام برینه کاف ایله مرویدر بندک فی سکون نون و فتح ذال مهمله
ایله آیلوب اکرمک ایچون یومق اولش پنجه که باغند و کندش دخی دیر لکذا فی مجمع الفرس
فی بنوک فی ضم نون و و او مجهول ایله بمعنی کرم با سوی معنی کلر کذا فی شرفنامه بندک فی
کسر نون و سکون یای تحتانیله هند و شاه صحاح اول قردز که ابریشمک قبله سید اندن
چورب و امثالی قبه نسنه لوط و قورل بهرک فی سکون ها و فتح راء مهمله ایله ایکی
معنایه در اول چرک یعنی جراحی تندن و چبانندن اقان ایرک ثانی ال و ایاق درسی ایش
ایشلیکن درست و خشین اولور اکا پینه دخی دیر لکذا فی فرهنگ جهانگیری بهرک فی هشت کنگ
کنک فتح کاف فارسی و سکون نونله دارالملک افراسیاب شاه اولان شهرک آیدر حکیم
سوزنی بیت ملازمه هشت تست بکار و بکار نیست * سر بر زدن بخاک و بهار و هشت کنگ
بهرک فی فتح هایله بر علت در آدمک در یسن بیاض آیدر معربی بهق در ایکی نوع اولور
بر نوعی بیاض در ماده سی باغند و بر نوعی سیاه در ماده سی بلغم سودایله ممتزج و اینکسیسه
قاسد اولوب ظاهر بدنه دفع ایتمکله ظهور آیدر شاعر بیت سراپا تنش بوده اورا بهرک
نشانه بود طبع ماری بشک * کمال غیات * قطعه * صد لعنت خدای بمروان و بریزید
کوداشت علت برص و زحمت بهرک * دانی بکاست مسکن و مأوی آن مکان * آزما مقام
ویل مر این را مکان درک بیانک فی فتح یای تحتانی و نونله اول اولتقدر که آندن حصیر
آیدر لکذا فی مجمع الفرس بیلاک فی سکون یای تحتانی و فتح لام ایله بر نوع چتال دمرنا و
اوق که باء فارسیله بیلاک و فیلاک دخی دیر لر شمس فخری بیت ایا شعی که بدوزی بروز کین
و مصاف * براسمان مه و خورشید را بیلاک بیلاک فی مع الکاف الفارسی * بادوک فی سکون
دال و راء مهملتین و فتح باء موحده ایله بمعنی کاغذ باد یعنی هوایه او چورد قلری کاغذ کذا فی
فرهنگ جهانگیری بادرنک فی کسر دال و فتح راء مهملتین و سکون نونله الی معنایه کاور
اول بر نوع اپری خیار در که تخم لقا آیدر لر حکیم انوری بیت باجهل پناه کاندین باغ * برید
همیشه بادرنک * ثانی بمعنی اسب تند و نیز ثالث ترنج بوانکی معنایه استاد دیمشد ر بیت
بادرنک آمد نکلام باعدار بادرنک * بادرنکی زیران بر کف گرفته بادرنک * و ترنج معناسنه
حکیم اسدی نقل آیدوب بوینی یازمش منجیک بیت یاسمن آمد بجاس با بنفشه دست سور
چله کردند و شکسته شد سیاه بادرنک * بو معنای موید شمس فخری * قطعه * اگر بهار
تسکین صفر کسی * باجمون مرکب کندی بادرنک * ز ترکیب دست سته و تیغ او * فلاک کرد
دفع غم و بادرنک * رابع فرهنگ جهانگیری سینه بند اطفال حکیم سوزنی بیت نام و را
بسینه اطفال شیعه بر * تاب کشیده نقش نیند بادرنک * خامس اول علت بیمارینز که
زیاده غمندن بغر ستمه بر علت در نفخ و قزاق ظاهر و کوبیده بوری حاصل اولور هندی
لسانه بادرنک دیر لر سید سراج الدین بسکزی بیت دارد غم بادرنک عشقت * در بردن
جان من بشتابی * سادس صحاحه ترنج بویا دیدکاری اوت که ریاحین قسمند بادرنک بویه
دخی دیر لر ترکیده لیمون ریحان دیدکاری بادرنک فی فتح ذال معجه و راء مهمله و سکون
نون ایله ترنج معناسنه در کذا فی مجمع الفرس بادرنک و بادرنک فی سکون راء مهمله

مهمله و نون و فتح دال و ثانی حذف رایله سیننه بند اطفال معنا سننه در ایضا منه بازرنک بازرنک بازرنک
 فتح راه مهمله و سکون نونله ترنج معنا سننه میر نظمی بیت همه نازک وجود و عشوه آهنک
 همه سپین تن و پستان بازرنک بازرنک بازرنک بازرنک بازرنک بازرنک بازرنک بازرنک بازرنک بازرنک
 تحفه الاحبابه سیننه بند اطفال معنا سننه حکیم سو زنی * قطعه * در کام ما خلوت شهید
 شهادت * ای بی شریک شهید شهادت مکن شرنک * در عمر خویش در تویا ورده ایم شک
 در مهب بسته اند بد نیکونه بازرنک * اما فرهنگ جهانگیر به سیننه بند زنان در که یکی پارچه اوج
 گوشه لوابر پشمن طوقش نسبه در زنان کو کسارینه بغلر که مملری ایری اولیه حکیم و ابحان
 * قطعه * مطربه ناهد پستان برقص * چون در اید دل ناهیب برد * بازرنک از مه و خورشید
 کند * بازرنک از مه و خورشید برد بازرنک بازرنک بازرنک بازرنک بازرنک بازرنک بازرنک بازرنک
 اول اغاجی اوزرتاه قالمش وزمانی پیکمله صولش اوزم صالقمی شمس فخری بیت بنام
 دست تو کز شاخ ز زنده دهقان * عقیق و لعل در آید ز شاخ نه با شنک * ثانی تخم
 ایچون بو سیمانده ایقونیلان خیار استاد منجیک بیت آن سنک ملعون برقت این سنک را
 در خویشتن * تخم رامانده با شنک اندرش بر جای ماند * فرس قدیمه قاون معنا سننه
 هر ویدر بدرالدین محمود بیت یوقت خریره تذکیر سفجه لذت تو * دراز همچو خیار ست
 و سرد چون با شنک بازرنک بازرنک بازرنک بازرنک بازرنک بازرنک بازرنک بازرنک
 ایدر لر عبوره بکزر بر لطیف کور کدر بازرنک بازرنک بازرنک بازرنک بازرنک بازرنک بازرنک بازرنک
 ایری ترنجک بر نوعیدر اما فرهنگ جهانگیره یکی معنایه منقولدر بر معناسی خیارک
 بر نوعیدر که باد رنگ دخی دیر لر بر معناسیده بر نوع خوش مزه لطیف ترنجدر شکر ایله
 مر یا ایدر لر بسحاق اطعمه بیت به شیخ و سبب مغنی و ریواس محنسیب * بالک سنک کور
 و ترنجست شیر کشت بازرنک بازرنک بازرنک بازرنک بازرنک بازرنک بازرنک بازرنک
 اولور سه مولانا عرفی بیت مالیه آلوده بهر تو بکشایم لیک * بانک عضیان میزند ناقوس
 استغفار ما * ثانی فرهنگ جهانگیره بر اغاجدر خوشبو شکوفه سی اولور و تخمی ده
 اولور عربیده حب البان و اغاجنه قضیب البان دیر لر بازرنک بازرنک بازرنک بازرنک بازرنک بازرنک بازرنک بازرنک
 مهملتین ایله بد اندیش وید اصل وید نهاد معنا سننه مولانا صائب اصفهانی بیت محاموشی
 زمکر دشمن بدرک مشوایم * چو توسن کوشر خوابانند لکمه مادر قفا دارد * مولاناها تخی
 در تیمور نامه بیت مر آن بدرک آرزبانی عجب * زباندان نشان فی عجم فی عرب بازرنک بازرنک بازرنک بازرنک بازرنک بازرنک بازرنک بازرنک
 راه مهمله ایله اون بر معنایه کلور اول معروف کد پیر اقدر بودخی یکی نوعدر بری اغاج
 پیر اغیدر تنگم شیخ سعدی بیت برک درختان سبز در نظر هوشیار * هرورقی دفتر نیست
 معرفت کردگار * بر به شکوفه و نباتات زمین پیر اغیدر خواجهها فظ بیت بلبل برک
 کلی خوش رنگ در منقار داشت * و اندران برک و نوا خوش ناله های زار داشت * ثانی تدارک
 مهمات سفر شاعر بیت راه تو دور آمد و منزل دراز * برک راه توشه منزل بساز * ثالث
 اسباب ولوازم راه که برک و بار دخی دیر لر شیخ سعدی بیت بهمیکر قوی چون تباورد درخت
 ولیکن فرومانده بی برک سخت * رابع انتظام حال و مال و منال و بو معناده انتظام کلامه دخی

دیرلر سرور برک دیمک ذکر اولنان معنایه شامل اولور قاضی میر بیت بکی دکرندارم
 سرور برک آشنایی * که نیر زد آشنایی بمشقت جدایی * طالب آملی بیت آشفته دماغ
 سرور برک سختم نیست * دامن چه کشایم که کلی در چنم نیست * بومعنا ده یا لکر برک ایله ده
 افاده کلام ایدر لکال اسمعیل بیت همچون صفت حرب برک چنار دید شبنم * بر آورد دستم
 بین کر بود برک دیدم * خامس ساز ونوامعنا صبه اعدر نتکم بیت مرقومه * واندر آن
 برک و نواخوش ناله های زار داشت دینشیمی * سادس یعنی آهنگ ونغمه حضرت
 مولانا قدس سره بیت جمله مرغان برک کرده جیک جیک * باسایمان کشت اصبح من اخیک
 صابع یعنی سر و سامان مجد همکر * رباعی * فی برک که خیمه زخم پهلویت * فی سیم که خانه
 جزم در کویت * من دیده و کوش ازان میخوام * تابش نوم آواز بیمنم و بیت * ثامن یعنی
 سرانجام شیخ سعدی بیت خانه برکندم و یکچون فرستاد ز پیش * برک مرکب چه غم
 و برک ز مستثنای نیست * تاسع عزم و قصد معناسنه کمال اسمعیل بیت دست از طلب
 مدار کرت برک آن رهت * کازا که توشه نه ز فقرست و بی نوا * عاشق یعنی پروا استاد
 فرخی بیت تو با کل و موسن زن و من بالی و زلفش * در برک بود بنشین تا بوسه شماری
 حادی عشر رزق و ذخیره معناسنه شیخ سعدی بیت برک عیشی بکور خویش فرست *
 کس نیارد ز پس تو پیش فرست فی بسنک فی فتح سین مهمله و سکون نون ایله ایکی
 معنایه در اول القی ده کر و بیابانده پرورده اولمش آت که هنوز بنیلمش اوله میرنظمی
 بیت در سرش میزند بلام امرت * توسن چرخ کربسنک آید * ثانی انجیلدن
 استنباط اولوش بر کتاب اسمیدر فی بسنک فی سکون شین معجه و نون و فتح لام ایله
 هند و ستانده برمتین و مستحکم قلعه آدید رالکه سنده مشهور در فی بکنک فی سکون
 کاف و فتح نون ایله حیواندم بریده یعنی قویروغی کسانس حیوان کذا فی ادات الفضلا
فی بلاک فی سکون لام ایله یعنی برک مرقوم یعنی پیراق و بعضی معناسنه ده استعمال
 اولنور نتکم مشاعر دیمش و بیت رجا کرده ام بوسه ازیا رخنید * شکوفه دهد پیش
 بلکش نهال فی بنک فی سکون نون ایله معروف حشیش درکه قوریدوب بر لر عقلی زائل
 و وجودی تجدی ایدر معربی بخجدر ورق الحشیش و غیر ایدد کزیدر شیخ عمر خیام *
 * رباعی * هرکه که دلت تنک شود بنک بخور * یا یکد و قدح باده کلرنک بخور * کراین
 بخوری آن بخوری ای احق * پس لایق تو سنک بود سنک بخور * و فتح نون ایله ایکی معنایه در
 اول بر نوع قماشدر که زمینی اطلس اولور و او زرینه صرمه و قلابدون ایله گل نقشی
 زربفت ایدر مولانا مجد ظهوری بیت زجامه خانه عشق تو اطلسم کردون * بنعل
 بوداغ بنک پوشی کرده مارا * ثانی چنکستانده اولور بر نوع میوه در بن دیرلر ترکیده
 چتلا قوج دیرلر فی مع اللام * بابل فی کسرباء موحد ایله وسط عراق عربده واقع
 بر شهر و بر ولایت آدیدر عجایب البلدانده یازر که عراق اوسط دینادر بابل مرکز دایره
 عالم اولق لازم کلور و زهة القلوب نام کتابده مسطور در که بابل اقامت تالندن عراقک مداین
 صبه سنندن در اما الحی نهر فراتک جانب شرقی معنده کنار نه رده واقع حله شهرینه تا بعد حالا

حالا خراب در اول شهر ك قلعه سی پشته او زرنده اولوب ایچنده برجاه عمیق وارد در هاروت
 و ماروت که ایکی ملکر ایدیلر آنده محبوسلردر قدیم زمانده بعض کسنه لر واروب انلردن
 سحر او کز نورلایمش خواجه حافظ بیت در بایدم شدن سوی هاروت بابل * صد گونه
 ساحری بکنم تایب رمت ک باقلی فی کسر قافله برالکن وغایت احق آدمک آدیدر اجمال
 حسینی نام کتابده مند کور در برکون اون بر در همه بر آهوصاتون آلوب قوجا غنده طوتوب
 کیدر کن یوله بر دوستی راست کلوب نیچه به دك الدك بو آهوی دیو سوال ایدر اولدخی
 ایکی النک پر مقلین آچوب و دلین چقاروب کوستور ره مان آهو چحر ایوب قاجر اول زماندن
 اعیامن باقل دیو ضرب مثل ایدر لر ک باق فی سکر معنایه کاور اول قناد که طیورده اولور
 عربده جناح دیر لر شمس فخری بیت هنای اوج شرف شاه شیخ ابواسحق * که مرغ فتح
 زند در هوای او پروبال * ثانی طیور دن غیری پرنده جگر قناد نه ده دیر لر بومعنا ده مجموع
 قناده بال اطلاق اولندوغی ظاهر در طالب آملی بیت باختلال نسیم صبا عجب نبود *
 که شمع کلین پروانه را بسوزد بال * وله ایضا بیت زقط باد صبا با بلان بطرف چمن * نقاب
 غنچه کشاید از تحک بال * پروانه ده و با بله پراولن بال اولور که قناد در زیر پر قنادک یاکنه
 دیر لر ثالث چار یا حیوانا تک اللینه او موز با شلرینه وارنجه دیر لر که آت وصفنده یال و بال
 دینلور تنکم طالب آملی نک بوبیتنه واقعدر بیت بیال و بال چو هنر برست و خشم و کین
 چوپانک * بحال و خط چوتدر و و بدست و پا چو غزال * رابع انسانک قوللر نه ده دینلور که
 ترکیه بوی بوس صاحبی و یال و بال اسمی دیر لر حکیم فردوسی بیت ببوسید مادر د و بال
 و برش * همی آفرین خواند بر بیکرش * خامس فرهنگ جها تکیریده بر نوع ماهی در که
 غایت ایری اولور در یاده چوق فساد ایدر اما اتی خوش ولدیندر حکیم فردوسی بیت
 بیار است خوان خورش بکسره * سه دیکر مرغ و بال و بره * سادس یعنی نموی یعنی
 اوزانوب بو یومک استادر و دکی بیت چنان بال داز آواز سا ئلا نش جان * که جان مادر
 از آواز کشته فرزند * بومعنی ده بالیدن دن صیغه امرده اولور نا صرالدین مشروانی
 بیت ای سرو و باغ سینه ام بال * تادل شودت چو سبزه پامال * سابع پرچک که عورتانک
 قصه صاچی در ثامن معنی مال و کاله ک بالال فی بوزن پامال یعنی نیر سقف یعنی طام
 دیر کاری که التنه ار قوری قونیلان اوزون دیرک کذافی مجمع الفرس ک باول فی فتح و او ایله
 بر موضع اسمیدد که انده غایت لطیف نقاش و جامه طوقنور حکیم خاقانی بیت هرخله
 کزوتن ولی یافت * خورشید نسیم باولی یافت ک محل فی کسرحاء مهمله ایله حلال ابلک
 یعنی اسخلال میر خسرو و دهلوی بیت مار ابدادی کن حلال از لب شراب ناب خود * باری
 محل کن یک نظر روزی دران جلاب خود * شیخ نظامی بیت آزر دمت ای پدر نه بر جای
 وای از حلم نمیکنی وای * میراسیری * بیت قائل خود را محل کردم که دست از من نداشت
 داشتم تایم جانی دست او در کار بود ک بددل فی بدبوک مر قوم معناسنه یعنی قورقق عربده
 جبان دیر لر مولانا شیرازی بیت بدلی رفتن شجاعت آمدن * محل و غم و فکر بد
 زایل شدن * و کینه دار معناسنه ده کور ک بدسکال فی سنکون دال و فتح سین مهملتین

و کافله پر امراضا بھی دیک اور لوز سکال سکالیدن دن انهم فاعلدر حکیم فروسی * مثنوی *
بادور هس یافت آن نیکوئی * چونیکی سکالی فریدون تویی * که یک شربت آب را
بند سکال * بود خوشتر از عمر هفتاد سال * شیخ سعدی بیت تونیکوروش باشن
تاب سکال * بنقص تو کفتن نیاید مجال یو بدبل یو کسر دال مهمله و سکون یای تحتانیله
شرفنامه ده نام خاقانی مذکور در یعنی بر خاقان آیدر یو براجیل یو فتح راء مهمله و کسر
جم و سکون یای تحتانیله کرفس دینکری سبزه در کدافی الاختیارات یو برطاییل یو
سکون را و فتح طاء مهملتین و کسریای تحتانی اولی و سکون ثانیله ایله هند و ستانده
بر جزیره اسمیدر که جمیع جهات ایله خرم و آراسته و کتب معتبرانده مسطور در که اول
جزیره در طاع وارد در که کچه لده طبل و سرنا آوازی و کاهی دف و ساز صداسی و نغمات
و ترنات استماع اول نور دیر لاند بر منتهادرخت وارد نه اغاجی ایدوکی معلوم دکلدر اول
آواز اندن ظاهر اولور حکیم اسدی بیت جزیره همه جای شادی و کام * که خوانند برطاییل
اورابنام یو برغول یو سکون راء مهمله و ضم غین معجه ایله بغدادی قینادوب و قوریدوب
دکر مانده خردایتدکن صکره پلا و و شور با ایدر ل ترکیه ضم بایله باغور و عربیه برغل
دیر ل شمس فخری * قطعه * مطلب مال و جاه قانع شو * بدو تانان و کاسه بر غول *
چند باشی برای شهوت و حرص * پای بسته بطره مرغول * بو معنایه حکاک بیت آسیای
صبوریم که در * که بر غول و که بسرمه کم * صحاح کبیر و صغیر ده و نسخه میرزا ابراهیم
بر نوع خانکی حلواد رکه اون ایله بشور لر اکافر و شته دخی دیر ل کدافی مؤید الفضلا
امادات الفضلا ده و مجمع الفرسده معیار جمالی نقلی اوزن مسطور در و بآء فارسیله ده مرویدر
یو برک نیل یو کاف فارسیله چوید پیراخی در اصلنده چوید نباتات قبیلندندر زنان
مذکور پیراخی دو کوب صوین آلوب قاشلرینه چکر ل و اغارمش صاحب لینه سور ل بر از
ایام قالور ابوالمعانی بیت از سویدای دل من دود آه * همچو برک نیل کرد موم شیاه
یو برکول یو سکون زاء فارسی و ضم کاف ایله مردقوی همکل و زخم تکس و شغل و عله
حرص و مجد معناسنه بشکول دخی دیر ل یو بسل یو فتح سین مهمله ایله یعنی کاورس که
بر نوع طاریدر خرده و صاری اولور کدافی مجمع الفرس عربیه یعنی دیوان جمعی بسیل کلور
و سکون سین ایله ینه عربیه هم جلاله و هم حرامه دیر ل آسماء اضدادندر یو بشکول یو
سکون شین معجه و ضم کاف ایله یعنی برکول مرقوم شمس فخری * قطعه * چودرار زاق
پیش و کم نشود * فارغ البال و مردم بشکول * چه که بر تخت ناز خسی خوش * چه که در
کل نهی دودست پر ول یو بشل یو فتح سین معجه ایله نسخه حسین و فایده یعنی در آویز
بو معنایه شمس فخری بیت کرت باید که بکندری زسها * دست خورد در رکاب شاه بشل
یو بشول یو ضم شین معجه ایله یعنی کار کدازنده و بیننده و داننده یعنی ایش بتوریجی و مصباح
کوریجی و ایش بایجی ابوشکور بیت کار بشولی که خرد کیش شد * از سرتد بیرو خرد پیش
شد * و مصباح بتور مک معناسنه حکیم اسدی بیت زیمان بند شاد کفتاهمول * هنی
کارهای دکر بر بشول * هبول صبر و توقف ایله دیکدر و دخی بر همزدکی و پریشان

و پریشان اولق معناسنه کور ابن بیین بیت بیان طره تو کردمی وایک دلم * زبس بشول که
دارد بکنه اوزسد * ویر همزدن معناسنه امر استعمال اولنورائیرالدین اخیسیکی بیت
حشمش آنجا که دادنامه را کوشمال * لقمه بشولی نکر خار بیوم رطب * حکیم انوری
در هجو قاضی کیرنگ بیت از دو کشت از فراق لقمه بشول * روی سرخ من ای سیاهه
دول یو بغل یو فتح غین معجه ایله قولتق درکش دخی دیر لر عربیده قاطر معناسنه در محمد جان
قدسی بیت دارم دلی اما چه دل صد گونه حرمان در بغل * چشمی و خون در آستین استکی
و طوفان در بغل یو بلال یو بوزن ملال بلال مرقوم معناسنه یعنی اذربویه یو بل یو
بوزن حل او چکه بولغنی انحق نعمه الله مفتوحه ده صحیح ایلش سائر نسخه و فرهنکرده
مکسور ایله روایت ایلشدر یو بهرام نل یو نل فتح تا مشناه ایله بر منان در که بهرام چوپین
سرتر کاندن یا پیشدر حکیم فردوسی * مثنوی * همیکشت بردشت کردنبرد * سر
سرکشان رازتن دور کرد * چو برهم نهادند و نبوه کشت * زبالا و پنهان یکی کوه و دشت
چنان جای را نامداران بل * همی هر کمی خواند بهرام نل یو مع المیم * بادام یو معروف
یمشدر بادم دخی دیر لر عربیده اسمی لوز درواسته عاره طریقیله چشم دلبره ده دیر لر میرنظمی
بیت بسویم نکه کرد آن چشم بادام * بمرغ دلم طره اش کرد در دام یو باد تخم یو سکون
دال مهمله ایله رازیانه در که عربیده شمره دیر لر ضم شین ایله یو باد رم یو سکون دال و ضم راه
مهملتین ایله یکی معنایه در اول صحاحه بمعنی کلام عبث و سخن بیهوده معناسنه در استفاد
عنصری بیت چون بایشان باز خورد آسب شاه شهریار * جنک ایشان عجز کشت
و سهر ایشان بادر * اما شمس فخری زاء معجه ایله نقل ایلش بیت هر که جز مدح ذات او گوید
قول و فعلش تباہ و باد زم است * ثانی بمعنی رعیت صاحب فرهنگ منظومه بیت جلد
بشکول دان و خوش بدارم * بادر م شدر عیتمار نام یو بادر فام و بادر کام و بادر نام
و بادر وام یو کلهم بکسر الدال المهمله و سکون الزاء الفارسی فرهنگ میرزا ابراهیم
شراب سرخ اما کتاب السامی فی الاسامیه ایکی دال ایله بادر نام غلبه دمدن وجود
انسانده ظاهر اولان قرللق در مؤید الفضلا ده بادر فام و بادر نام شراب سرخ مرویدر
اما مذکور درت لغت فرهنگ جهانگیری به نوع سرخ در که بنفشی رنگ اولور کودت
و کدورت سببی ایله انسانک یوزنده ظاهر اولور علنی احتراق دمدر یو بادر نام یو فتح دال
مهمله ایله بعض فرهنگده ذال معجه ایله بمعنی عمود خیمه سیاه یعنی عربک سیاه مثال اولرنگ
عمودی کذافی فرهنگ جهانگیری یو باد شقام و باد شکام و باد شنام و باد شوام یو کلهم
بکسر الدال المهمله و سکون الشین المعجه بمعنی بادر فام مرقوم و اخواته یعنی غلبه دمدن
برقر لبقدر انسانک یوزنده ظاهر اولور که مقدمه جذام در علاج اولنوب دفع اولنورسه
عاقبت اول علتیه منجر اولور طبیب یوسفی رئیس الاطباء بایر میرزا * رباعی * آنها که گرفتار
بیاد شنامند * کررک تزنند با درد شنامند * مطبوخ هلیله بعد ازین کر مخورند
در طور و طریق پخته کاری خامند یو باد و دم یو ضم دالین مهملتین و و او مجهول ایله عجب
و خور و نکر معناسنه حکیم فردوسی بیت بیار است ان جنک را پیاسم * همیراند چون

شیرها بادودم بازم بازم سکون ذال وفتح زاء معجتهن ایله نسخه حسین و فایده
یعنی کار بیهوده و عبث شغل بازام بازام بازام معجه ایله یعنی بادریج یعنی صالحی
بازام بازام سکون زاء معجه و فتح باء موحد ایله طغای معناسنه ابوالمعانی بیت چشمت
بدست کیرد شاهین غزه اش را * مرغ دلم چو صعلوک از بازبام رمیده بازم بازم بازم
سکون سین و فتح راء مهملتین ایله زراعت ایچون حاضر اولمش زمین کذاقی فرهنگ
جهانگیری بازم بازم بازم معجتهن ایله مجمع الفرسده مطلقا پرده معناسنه در بازم بازم بازم
سکون فاوخم دال مهمله ایله یعنی آخر وانجام کار شمس فخری * قطعه * زین خزان
بران خورد گردانما * دردم ایشان فتمد چون پاردم * کرکنند دارای دولت تربیت * کار
دانانیک کردد بافدم * بعد ازین معناسنه یعنی بوندن صکره ابوشکور بیت چه بایدت
کردن کنون بافدم * مکرخانه رومی چوروبه بدم * فرهنگ جهانگیری بازم بازم بازم
ایلله منقولدر حکیم اسدی بیت براسب کمان از ره راست جم * قرارت بدوزخ بود بافدم
نسخه حسین و فایده وادات الفضلاده فایرینه قافله روایت اولمش و قوللرینه شاهد استاد
رودکی بیت کرچه هر روز اندکی بردار دش * بافدم روزی بیایان آردش بازم بازم بازم
یش معنایه کلور اول صباح وقتی شیخ اوحدی بیت نیش دیدم مؤذن شام * دیده
این سوی شام وز ان سو بام * ثانی سقف خانه نک او سنی که طام دیرلر شیخ نظامی بیت زحل
بر بام او از پاسداران * فلک بردر کلهش از روز بانان * ثالث طنبورده بم دیدکاری قبا
صدالوقیل خواجوی کرمانی بیت بسوز ناله زارم ز عشاق * نوای زیروبامی بر نیاید
رابع یعنی وام کد بور جدر میر نظمی بیت خواستم ذوق وصالش کام داد * بوسه از لب
دادوان هم بام داد * خامس یعنی قام کدرنگ معناسنه بوا یکی معناده بانک فایه و واوه
تبادلی جائز اولدوغندندر بازم بازم بازم یعنی کوز قیایگی که بک چشم دخی دیرلر عریب
حفظن واجفان دیرلر حکیم سوزنی بیت چون بوم بام چشم با پروز و زخشم * وز کینه کشته
پره به بینیش نیل وار بازم بازم بازم فتح هایله مع معناسنه اولان حرف بایلله همدن مرکبدر
بربرده وانکله بیله بهم دخی دیرلر مولانا عریب بیت حوبان چوبهم گرمی بازار فروشند
بام بپیشند و خریدار فروشند بازم بازم بازم ضم هایله کشتیبان اصطلاحند باد مراد و باد
شرطه یعنی موافق روز کار دیکدر سالك اصفهان بیت سالك این شرطه بساحل
برساند مارا * کشتی بیخراست که باهم دارد بازم بازم بازم سکون جیم فارسی و فتح کافله
ایکی معنایه در اول خانه تابستان یعنی یازه مخصوص خانه کذاقی الصحاح بومعنایه
استاد رودکی بیت از تو حالی نکار خانه چشم * فرش دیبا کشیده بر بازم بازم بازم ثانی
کرکان ترک طائفه سنک اسمیدر بازم بازم بازم فتح جیلله یعنی انتظام حال کارم بازم بازم بازم
منتظمدر دیمک اولور شا کر بخاری بیت چراشکر نکم نعمت ترا شب و روز * که با تو
اختر من سعد کشت و کار بازم بازم بازم بحر الغیام بازم بازم بازم کاشغر جانبنده بر دریاچه در عجایب البلدان
مسطوردر که بر کمنه مرقوم دریایه بر طاش آتسه فی الحال بر پارچه بولوت ظاهر اولوب
سهمناک رعد صداسی کلور شویله که خوفدن کسه یقین وان مر بازم بازم بازم بحر خوارزم بازم بازم بازم

بودخی بردریاچه در که آب آمو آنده مجتمع اولور کذا فی مجمع الفرمس فی بحسم فی سکون خاء
 معجه و ضم سین مهمله ایله بر نوع شربتدر بغدادین ایدرلر حکیم سوزنی بیت بکنی و بحسم
 خوردن وزان شوند مست و خراب * ز آب تماچی که باشد سردوبی بتکور بت و مسیر فی بحسم فی
 سکون خاء معجه ایله بر ولایت اسمیدر که مسکک اعلاسی آنده حاصل اولور ائیرالدین اخسبکنی
 بیت ماه تودر مشک بحم لعل توبا جزع در شم * شهیدست در آغوش سم نفعیست در کام
 ضرر فی بدرام فی سکون دال و فتح راء مهملتین ایله ایکی معنایه در اول سرکش حیوانات
 عونا و آت واسترده خصوصاً حضرت مولانا قدس سره بیت تا که نور شرق شمس الدین
 بمن راحت نمون * نفس بدرام کنون در عشق او شد رام دام * شرف شفروه بیت زهی
 خواجه صدر چارم غلامت * خبی ابلق دهر بد رام رامت * ثانی جای خرم و آراسته
 معنا سنه شمس فخری ایکی معنایه بیت چرخ بدرام تا که شد رامش * از کواکب چو خار شده
 بدرام فی بدرام فی سکون ذال معجه ایله یعنی جای خرم و آراسته حکیم انوری بیت ای
 و طبع تو طبعها خرم * وی زعیش تو عیشها بدرام * بو معناده باء فارسيله ده منقولدر
 فی برام فی فتح راء مهمله ایله بر یهودیتک آدیدر که بهرام کور مانی آلوب لنبک نام بر کریم
 النفس سقایه و بر مشیدی که مزبور سقانک کند و ایله دوستلغی و زیاده محبتی و ارایدی
 حکیم خاقانی بیت بهرام نکرده به راهان چون که چشم * بر خوان و خان لنبک سقا بر افکنده
 فی برزم فی سکون راء مهمله و فتح زاء معجه ایله کرشمه معناسنه صاحب فرهنگ منظومه
 بیت هست برزم کرشمه بالا اسب * ده هزار اسب بیور اینجا اسب فی برسام فی سکون را
 و فتح سین مهملتین ایله بر علتدر اطبا بیننده معروف وجع صدن دخی دیرلر فی برسم فی
 سکون را و فتح سین مهملتین ایله آتش پرستک کتابیدر آتسه پرسشش ایتدکارنده اول
 کتابدن اللرنده بر جزو طو توب او قورلر آپین باطلاری اوزن کانه عبادت ایدرلر حکیم
 فردوسی بیت سروتن بشویم برسم بدست * چنان چون بود مرد یزدان پرست *
 بعض فرهنگده دستاویز یعنی هدیه مختصر مرویدر فی برسام فی سکون راء مهمله و فتح
 سین معجه ایله یعنی حد البصر یعنی غایت نیز نظرو کسکین قاچ و نیل دندان معناسنده
 مرویدر فی برکم فی سکون راء مهمله و فتح کاف فارسيله منع ایتک معناسنده در شمس فخری
 بیت که شود کره عدل او باشد * خیل با جوج فتنه را برکم فی برم فی سکون راء مهمله ایله
 بوزن شرم درت معنایه کاور اول یعنی حفظ که از بردخی دیرلر حکیم انوری * قطعه * این مرکب
 پیدا تو تو سن چودل تست * آزا چولب خویش چرا نرم نداری * از دفتر تندی و درستی
 نه عمانا * یک ستوره بر آید که توان برم نداری * ثانی چشمه آب و مجمع الفرسده صو جمع
 اولس ره دیرلر که تالاب و بزغ و بر خدخی دیرلر ابو الحسن شهید بلخی در صفت چشمه عشق
 افرا * مثنوی * چون تن خود ببرد پاک نشست * از مشامش تمام لولورست * نرم
 نرمک ز برم بیرون شد * مهرش از آنچه بود افزون شد * ثالث انتظار معناسنه که برو
 دخی دیرلر رابع بر سبزه آدیدر که اکثر صو کنار لرنده اولور اکامرغ و فرزد دخی دیرلر و فتح راء ایله
 بوزن حرم اول چقال اغاچه دیرلر که اوزم و خیار و قباق نکا کربنی اوزر پنه قورلر و عربیده

اوج معنایه کلور اول ملول اولق ثانی قار مجلسنه اوتوران آدمه دیرلر که اوتورر اما قار
اوینامز ثالث درخت عضاه میوه سیندر عضاه بردکنلو اغاج دیمکدر که بزشم بی کسر
راء مهمله و شین معجه و سکون یای تختا نیله ایکی معنایه دو ابر بزم لفظندن محققدر یعنی
الفی محدوفدر خزیر معناسنه ثانی ساز قلاری کمال بخندی بیت می باوا بز بزم خود کمال
مطربی کر آیدت روزی چنگ که بزشم بی فتح زاء و سکون شین معجتهن ایله یکی قلبنک
نرم و لطیفی که طراقله توپاروب و اینه کیروب شال صوف و بعض نازک اثواب و لطیف
نسنه لوطوقورل کلهرجه دخی دیرلر شیخ سعیدی بیت بازم ز سفر آمد دیدم که بزشم آورد
چون نیک نظر کردم میش آمد و بزم آورد که بزشم بی سکون زاء و فتح غین معجتهن ایله
بردکنلو اوتورر عصاه سنه عقا قیادیر لکذاتی شرفنامه بعض نسخه ده زاء مهمله ایله مزویدر
که بزشم بی سکون زاء معجه ایله اوج معنایه کلور اول مجلس شراب و عیش و صحبت و مهمانی
و خوشحالی حکیم نزاری قهستانی بیت اسباب طرب جمع کن و بزم بیارای * اطلاق سموات چه
کسترده و چه طی * ثانی بوانادن برقریه اسمیدر که امام زاده لادن بری آندک مد فوندر ثالث
خیمه معناسنه در شیر نطنی بیت زده در چه زار ابرم بلند * بفرمود بزم شراب آورد *
و عربیکه ایکی معنایه کلور اول دیش ایله اصرمق ثانی سبابه و وسطی بر مقولیه سود ضامق
که بزشم بی سکون زاء فارسیله شبنم معناسنه در که بشک دخی دیرلر که بستمه رحم بی یعنی زن
عقیم اولاد طوغر مز عورت رکن الدین یکرانی بیت ای در نظر جود تو بیقند و درم *
و ززادن شبهه توجهان بستمه رحم که بزشم بی فتح شین معجه ایله ایکی معنایه در اول یعنی
ملول ثانی یعنی نا کواری که امتلا حاصل ایدر یعنی هضم اولماق بو معناده حکیم شیرازی بیت
خورده ماند خام و غیر من هضم * فضلها کرد آید اندر من بزم * اما بو بیتک قافیه
اقتضاسینه شین مکسوره اولوق لازم کلور و سکون شین ایله اوج معنایه کلور اول شول
بیاضلق که وقت شکرده سبزه او زرتینه دوشر شبنم کی قرالوی بیت چون مور بود صبر
کهن موی من همه * دردا که برنشست بران موی سبز بزم * ثانی ماخذ بی دین دیمک
اولور حکیم سوژی بیت بشمی که برز محول خدا افتری کند * با آل او بدم شکالی مری کند
ثالث طبرستان ایله زی میاننده واقع بر موضعک اشیدر بغایت شرد یردر که بزشم بی
شکون فاو فتح خاء معجه ایله ایکی معنایه در اول یعنی بسیار کمال اسمعیل بیت که مناظره
باکوه اگر سخن زانی * زا اعتراض تو بغمم شود معید صدا * میر معجیک بیت بدان ماند
بنه شه بر لب جوی * که بر آتش نعی کو کرد بغمم * ثانی نثار چمنان بر چار شبک درت
طرفه اغاچلر بغلیوب نثار الته طوتارلر استاد عنصری بیت بسکه از کرد کردن بغمم
نه شکرچند هیچکس نه درم که بغمم بی سکون فایله دلنک معناسنه که فرم دخی دیرلر کذاتی
فرهنگ جهانگیری که بغمم بی فتح قاف ایله بر قرمزی اغاچدر خرده ایدوب صوده قینادوب
ابر بزم بویارلر لطیف قرمزی رنگ اولور و غایتک پک اغاچدر نیچه بیارلر طور سه اصلا
چوریوب فنا به لیریکلکندن کنایه ایدرلر شاعر بیت عمر نازک مد بطول امل * نه نشاندی
مجهان چوب بغمم که بکم بی فتح کاف ایله بغمم مرقوم معناسنه در فارسی بکم و تعریب اولنوب بغمم

بقم اولسه جایزدر استاد فرزدق بیت هرکه در دنیا بشد قانع بکم * سرخ زو باشد بعضی
 چون بکم و بانم و سکون لام و فتح خاء معجه ایله فلاخن یعنی صیان کدافی نسخه
 میرزا ابراهیم بو معنایه مولانا موید الدین بیت کله بانان اونهند از قدر * مهر و مهره را چو
 سنک در بانم و بی اوج معنایه کلور اول برکسنه نک باشنه و یا خود صارغنه ال ایله
 اورمغه دیور منلا حیدر ذهنی در هجو قاضی افضل بیت عامه زیم کرده ورم بر سرقاضی *
 آموخته تارست حرم بر سرقاضی * شاعر دیمشدر بیت دستار که بر سر رقیب است *
 صدیم زده رنگ میناید * ثانی طنبور و سائر سازک یوغون قیلی که قباس سلی در زیر ویم
 دیرلر امیر خسرو بیت برشم هند کونا کون مزامیر * مجانها بسته اشکال ازیم وزیر * حکیم
 اسدی بیت زبس بلبله کونه کل گرفت * هم وزیر آوای یابل گرفت * ثالث کرمان
 مضافاتندن بر قلعه نک آدیدر میرعمان بیت عدور ابر دل ازوی یاریم باد * سنان او کلیه
 فتحیم باد * شرفنامه ده حدود مشرقه بر شهر اسمیدر دیومر قومدر و بنام بی ایکی
 معنایه در اول نامدار و مشهور و معروف دیمکدر حکیم اسدی بیت سر پرده شاه ایران
 تمام * بگرد آمده پهلوان بنام * ثانی باء معیت ایله ترکیب اولغوب فلانک اسمیله دیمک
 اولور شیخ سعدی بیت بنام خداوند جان آفرین * حکیمی سخن در زبان آفرین *
 و بنوک گرم بی سکون کاف اول و کسر ثانیله کلر دید کلری جانور در و بهرام بی درت
 معنایه کلور اول شاهان سلفدن بر ذی قدرت پادشاهک نامیدر شمس فخری بیت دایم
 از عدل او بر مشک بود * همچو کسری بکورد در بهرام * ثانی سبعة سپان دن مرچ
 یلدزینک آدیدر سراج الدین قری بیت ای زبده وجود جهانت بکام باد * کیوان ترا
 مسخر و بهرام رام باد * حکیم سنائی بیت فلك خامس آنکه بهرام است * آنکه در فعل
 و رای خود کام است * ثالث بر فرشته نامیدر که محافظ مسافران و امور مصالح که روز
 بهرام اوله اکامتعلقدر رابع هر ماه شمس نک بکر منجی کونی نک اسمیدر حکیم فردوسی
 بیت ز بهرام کردون بهرام روز * ولی را بساز و عدورا بسوز * شمس فخری بیت همیشه
 روزش بخمی کدرد * همچو شاهان فرس را بهرام * روز مزینون عجمه اعتبار اولندیغند ندر
 بو معنایه رافی بیت همیشه تا بود از پیش رش مهر و سروش * چنانچه از پس بهرام
 رام باشد و باد * رش ۱۹ روز مهر ۱۷ سروش ۱۸ روز ایمنی رشتن اول
 مهر و سروش اولدی و بهرام ۲۰ روز رام ۲۱ باد ۲۲ بهرامد نصیkre رام و باد
 اولدی و استعمار طریقیه شمشیره دخی بهرام دیر لر و عجم پادشاهارینه خسرو لقبی کی بهرام
 دخی لقبدر کدافی المجمع و بهرم بی سکون ها و فتح راء مهمله ایله عصافوردید کلری اوتدر که
 آنکه صاری و آل رنگ ایدر لر و بهیم بی کسرها و سکون یای تحتانیله رایان هنددن برنگ
 آدیدر استاد فرخی * قطعه * چو مهر و واله که اندر دیا رهند بهیم * شهر و واله همیکرد
 بر شهران مفر * همیشه راه بهیم اندر و مقیم نعیم * نشسته ایمن و دل بر نشاط باز و برطر
 و بیوم بی روز معروف عربیه عیب دید کلری معنایه در غره سوال و عاشردی الحجه ده واقع
 اولور بی بهیم بی سکون یای تحتانی و فتح راء مهمله ایله فرهنگ جهانگیریده پارچه قماش

نوعندن بر نوع لطیف مثقالی بزه مشابیه نازک و آنچه بزرگ است در استاد فرخی بیت بتیر با سپر
کوک و مغر پولاد * همان کند که بسوزن کنند با بیرم * اما مشکلاته * بیرم شیء من الحدید
یعنی به اشیاء الغلیظ * دیویازمش یعنی دموردن بر شیء در آنکه غلیظ شیلری طوغریدر لر
و مع النون * با پایان بی باء ثانی فارسی ویای تحتانیله ایکی معنایه کاور اول معنی شتران که
اصلی باد پایان ایندی تخفیفادالی حذف اولنوب با پایان اولدی ثانی یعنی انجام نهایت
معنا سنه میرنظمی * قطعه * شده خلق جهاز انعام لطفش * ندارد حد انعام و سخایش
چنان سرخیل شد بر نیک مردان * که با پایان نمیدارد عطایش و بازن بی سکون باء
موحده و فتح زاء معجه ایله یعنی شیخ آهن یعنی دمور شیش کباب شیشی اولسون غیر
اولسون چلو چوب دخی دیر لر شمس فخری بیت اعظم جمال ذنی و دینست آنکه هست
جان عدو چو بسمل و رحمت چو بازن * صحاحه آهنی باشد در از مرغ و کوشت بدان
بریان کنند شیخ نیز گویند واقعدز * حکیم سنایی بیت شاد باش ای عندلیبی کز پی
وصفت همین * مرغ بریان طوطی * کویا شود بر بازن * امیر معزی * قطعه * معاقبت
و گرفتار و عاجز و کردان * دل عدوت ز بس کاندان فرصت و فن است * کهی چو مرغ
هو او کهی چو مرغ بدام * کهی چو مرغ قفس که چو مرغ بازن است و با بیزان بی کسربا
موحده و سکون یای تحتانی و فتح زاء معجه ایله یعنی کفیل و ضمان معناسنه ده مرویدر
و با بیزان بی سقوط همزه ایله دخی معنای مر قومه در و جمع الفرسه باد بیزان دن مخفقدر که
دالی حذف اولنشد و با تنکان بی کسرتا و مثناة و سکون نون و کاف عجمی مفتوحه
ایله باد مجاند که آندن نجیم اولنق فهم اولنور حکیم سوزنی بیت حبیب کاسی ای کاسه
سرت بنکان * که عاشق کله کون شدی چو با تنکان و کاس بی فتح سین مهمله ایله بوزن
دادن نام موضع در کدافی مجمع الفرس و با چنک گرفتن بی فتح جیم فارسیله حمد کلمک معناسنه
با چنک گرفتن دخی دیر لر و با ختن بی سکون خاء معجه و فتح تاء مثناة ایله اوینا مق لعب
معناسنه لکن رقص معناسنه دکلامر مثلاً کوی و چوکان و شطرنج و قمار اوینا مق کبی کال اسمعیل
بیت مهرهای چشم کردانی و با زیهاربری * تو حریف شوخ چشمی با تو نتوان با ختن *
مستقبله خازایه قلب اولنوب باز دو بازنده دیر لر اما بوقول نعمه الله و حامی و امثال لری
کسنه لک قولیدر اما مولانا شارح کلمات و دیوان حافظ اولان سودی مرحوم بوشوره
زانی دکلامر با ختنک مضارعی باز دکلمه سبب تدربازد بازیدن لفظندن اولنق فصاحت
و بلاغته انصب در دیر و حق الله در انقلاب حروفه حاجت یوقدر و با خنه زن و با خیران بی
کلاهما معنی بنا یعنی دیوار و خانه یا بوجی با خسه دخی دیر لر اما با خه بنا اصطلاحه
دیواره قور دید کزری در که طاشی صره ایله قویانه با خه زن دیشلور و با دانش بی
فتح ذال مهمله و شین معجه ایله جزای خیر در نوشتربا داش دخی دیر لر مکافات اینک
معناسنه اولور شاه ناصر خسرو بیت آن کن از طاعت و نیکی که نداری شرم * چون
به پیش در آن معدن باداشن * جمال الدین عبد الرزاق کاشی بیت اگر باندت مشغولی
اجتلاست آن * جنب ز خواب در ای روز باداشن و با دان بی فتح ذال مهمله ایله فرهنگ

فرهنگ جهانگیریه مخفف آبادان در بادبان سکون دال مهمله و فتح باء موحد ایله
 اوج معنایه کلوز اول کی یا کنی حکیم انوری بیت آسمان در کشتی عمرم کنددایم دوکار *
 گاه شادی بادبانی وقت انده لنگری * بعضی فرهنگه یا کن بغلد قاری دیرک که سرن دیرلر
 اما باد مناسبیله یا کن اولوق احمد در طالب آملی بیت از باد دامن کرمش در محیط فیض *
 فارغ شود سفینه همت ز باد بان * ثانی استعاره ظریفه ساغره دیرلر حکیم از رقی بیت
 ز آبکنه عکس آن چون نور بردست افکنم * دست بیرون کرد پنداری کلیم از باد بان
 ثالث قفطان و پیراهن یا قه سنه دیرلر عبد الواسع جبلی بیت کر صباد را آستین یا من
 عبرتها * ابرم در بادبان او غوان کوه نهاد * حکیم سنایی بیت خوب نبود عیسی
 اندر خانه بس در باد بان * از برای توتیا سنک سیاهان داشتنی باد وان بی معنی باد بان
 با واو ابدال اولمشد و کار بان ایله کاروان کبی بی باد برین بی لطیفه و باد صبا معناسنه
 شمس فخری بیت بزیر چرخ برین بی مثال فرمائش * ز سوی قبله نیارد وزیده باد برین
 بی باد پسین بی یعنی ضرطه پسین کیرودن اولان سنه در ابوالمعالی در هجا بیت وقت
 گفتن از دهانش آتچنان آید نفس * ترب میخورد که بویش آمد از باد پسین بی باد برین بی
 سکون دال مهمله و کسر باء فارسیله مروحه که ترکیه یا پیر دیرلر کمال بخندی بیت باد برین
 که کسی بر من بیمار زند * زضعیفی چومکس باد بردنیکر من بی باد ویزن بی باء موحد برینه
 و او ایله ده مروحه معناسنه در مسعود سعد سلمان در تعریف فیلی بیت راست کوی بی که باد
 رفتارش * خاشی از دو باد ویزن گوش بی باد خون بی سکون دال مهمله و ضم خاء معجه
 ایله هوا ایشلیه چک پنجره شمس فخری * قطعه * دشمن در گاه ابواسحق را * دیده و دل
 دایم از غم باد خون * کرد داخل چون سموم از باد صبح * بکنند اعداش را بر باد خون *
 صحاحه فتح خاء معجه و او معدوله ایله باد کیری خانه معناسنه شمالی دهستانی در تعریف
 طاوس بیت چون صوفیان بخانه و شاهدان ببرم * خون سعتری بناغ و معاش میاد خون
 مطلق باد کیر معناسنه اولدوغی بزجاج نسخه ده مسطور در کسائی بیت عمر چگونه جهنم
 از دست خلق * باد چگونه جهنم از باد خون بی بادخن بی سکون دال مهمله و خاء معجه ایله
 و هکدر باد معناسنه لامعی جرجانی * قطعه * وقت سحر بقطب فلك بر بنات نعش *
 چون تافه شکفته و را گلستان عطن * کردان بران مثال که از کاغذ آسیا * آرنند کورکان
 ضوی بالاز بادخن بی فرهنگ جهانگیریه باد کیری اولان خانه در حکیم سنایی * قطعه *
 باش تا اعضای خود بر خود کویایی زحق * باش تا بر کف نهندت نامه سر و عطن * دانی
 آنکه کاین رعوت بود خواب بیمشان * دانی آنکه کاین ترفع بود باد بادخن بی بادران بی
 سکون دال و فتح راه مهملتین ایله بر ملاک اشیدر که هوایه موکلدر امر یزدان ایله حرکت
 ایتدو در لقطه مزکبدر بل سورچی دیمک اولور حضرت مولانا قدس سره بیت آدمی چون
 کشتی است و باد بان * تا که آرد باد را آن بادران بی باد رنگین بی باد رنگ مر قوم
 معناسنه در ترجمه بویا و غیره معناسنه بی بادزن بی سکون دال و فتح زاء معجه ایله باد
 بیزن مر قوم معناسنه یعنی مروحه ابوالمعالی بیت آتش سوزدم تسکین نکرد دباد زن

بتحله آتش شود افزون از باد و زان ب باد زین ب یعنی باد نسیم کذافی نسخه معتبره
ب باد سین ب سکون دال و کسر سین مهملتین ایله زن مرضعه یعنی امرکاوورت کذافی
وسيله المقاصد ب باد فروردین ب سکون را ب مهملتین و فتح و واو کسر دال ثانیه
ب باد فرودین ب فتح فا و ضم راء مهمله ایله باد بود معناسنه شمس فخری بیت بیاد خلق
شه در باغ و بستان * دم عیسی بود باد فرودین ب باد فرودین ب فتح فا و واو و سکون
راء و کسر دال مهملتین ایله بودخی باد بود معناسنه در استاد رودکی بیت کنیت چنان آید
و کردند یسان * هم باد برین آید و هم باد فرودین * بو معنایه یوسف عرضی بیت
خلقا نش کرد جامه زر نکاری * این تند و نیز باد فرودین ب باد کن ب سکون دال مهمله و فتح
کافله بمعنی یاد کند یعنی ریج فتق که قاسق یارلمسی شاعر بیت بخایه ترا کرسدی باد کن *
مکن پیش ازین حکمت جمع زن ب باد حجان ب معروف ترکیه و عربیه با دحجان دیرلر کتب
طبک انب و معدو و عد و صدق و مند و حیصل دیو ذکر ایدر لر اعلاسی فارسی و تازه
وشیرین اولاندر اگر روغن ساده ایله پرین اولنه طبیعی نرم و این ایدر و اگر سماق ایله طبع
اولنه قبض ایدر مولد سودا در درد معده و خاصره حاصل ایدر و سر و چشمه مضر در خون
سیاه تولد ایدر شیخ الرئیس دیر که اسکیمی غایت مضر در تازه سی سالمتر کدر ب بادیان ب
کسر دال مهمله و فتح یای تحتانیله رازیانه بری و اینسون بری در دیش و ارکذافی الاختیارات
بدیعی ب باران ب یغور در باریدن لفظندن اسم فاعل اولور یا غیبی معناسنه و نم که ایام
بهار اسخارنده رطوبت هوادن حاصل اولور اکاذخی باران دیرلر شیخ نظامی بیت جو
از دامن ابرچین کم شود * بیابان ز باران پرازم شود * عربیه هر نوع یغور ک بر آدی وارد
اما مطر اسم عام در جفتای لسانیه یا غین دیرلر ب بارانه کردن ب مخاطره یه اوغرامق
و بریدن آنلامق و تفاخر ابلک معنایله در ب باران ب سکون را و فتح دال مهملتین ایله صراحی
معناسنه در خاقانی شعر نه ایراد ایلشد و فرهنگ حسین و فانی و مؤید الفضلاده بآه فارسیه
چوال معناسنه در امانعمه الله ده اولده اولان آوانی و اشیا قویه جق ظروف اسمیدر دیش
و فرهنگ جهانگیریده خورج یعنی بیوک هکبه معناسنه شیخ آذری * مثنوی * بار دانه های بار
یزدانست * مدفن سرهای پنهن است * بار دانی که بود پانصد من * کفدم انداخت اندرون
یکمن ب بار سجن ب سکون را و نون و فتح سین مهملتین و حمله قنطارجی یعنی طار ربیبی
عربیه و زان دیرلر میر نظمی بیت زر و سیمس مجامیکنج * بار سجن نمیتوان سجد
ب بار کن ب سکون راء مهمله و یا و کسر کافله آبگیر معناسنه که شهر و قصبه اتیه اولور
عربیه قنا و ترکیه صویولی و دخی یغور صویبی جمع اولس یره دیرلر حکیم خاقانی بیت
خویش را همجنس خاقانی شمارند از سخن * بار کین ابر نیسانی شمارند از سخا ب بارمان ب
سکون راء مهمله و فتح ماله تور اینلر دن بر پهلوان مبارز آیدر حکیم فردوسی بیت رفتند
یکبار کی در زمان * چو بر هام کودر ز با بار مان ب بار نانه کردن ب سکون راء مهمله
و فتح نوله آدم کند و نفسی تهلکیه بر اقق معناسنه در ب باریدن ب کسر راء مهمله
و سکون یای تحتانیله یا غق یغور و غیره مصدر لازمی در ب بازارگان ب فتح زاء معجه و کاف

وکاف و سکون راه مهمله ایله بازرگان معنا سنه سوداگردخی دیرل حکیم اسدی بیت
 خبر یافت بازار کان کورفت * بندرود کردنش بشتافت و تفت بازافکن فی اول اسکی
 پان لره دیرلکه درویشان و فقر اخرقه یه دیکر لکه پنبه دوز دیرل ترکیه پان و عربیه رقه
 دیرل حکیم خاقانی بیت دلنفس هزار معنی چرخ و محیب خاک * بازافکنش ز نور و فرآ و زرش
 از ظلام بازبان فی سکون زاء معجه و فتح باء عربیله بازم رقوم معنا سنه بازخشین فی
 سکون زا و حا و کسر شین معجات ایله کونک رنگه ماثل بیاض طوغاندر غایت جگر دار
 اولور بوصفته اولان طغانه اسپر دیرل زیرا بوصفته مناسب اولور شمس فخری بیت
 و بعد این تکشد رنگ یار شیرین کوی * ازین شمس تبرک کیک چجه باز خشین * خواجه
 سلمان بیت ای که در سنایه انصاف لوائت چون کیک * خند بر باز خشین میزند اکنون
 صفور بازستان فی سکون زاء معجه و کسر شین مهمله ایله باجدار و عشر زمین
 و خراج باغ و اشجار و بوستان الیجی دیمکدر رومه امین و عمال و محصل اموال دیرل
بازگردیدن فی کیرو و ندرمک که باز کیرو و گردیدن فتح کاف فارسیله دوتدرمک
 معنا سنه مهدر در بازگشتن فی سکون زاوشین معجتین و فتح کاف فارسی و تاء مثناة
 ایله کیرو و ندرمک معنا سنه مثال هر دو خواجه سلمان بیت بهیج باب زکوی تو بازگشتن نیست
 که نیست کوی تر راه باز گردیدن بازگون فی سکون زا و ضم کاف فارسیین ایله
 حقیقتا و مجازا معکوس و مقلوب معنا سنه در مولا ناجی بیت کر نخیزد زحل بطاعت تو
بازگون کار میشود دهند و بازن فی فتح زاء فارسیله پیشرو کاه کوسفندان یعنی قیون
 و یکی سوریسنک او کجه کیدن قوج و یا خود یکی اوله بازوشتن فی ضم زا و او معروف
 و سکون شین معجتین ایله بوشینک او جن قورمق معنا سنه در بازیدن فی کسر زاء معجه
 و سکون یای تحتانی ایله اویون اوینامق و کرواتمک و اچق و بازک اکثر معنایینه مصدور
 اولور باستان فی کسر شین مهمله ایله بوزن داستان بمعنی گذشته یعنی یکمیس احوال
 و کار و سائر نه اولور سه اسم عامه در میر معزی بیت عقل نیستند که من تو شیروان خوانم
 ترا * کرچه کس نبود چو او از خسروان باستان * خواجه سلمان بیت ذکر عهد او که
 تادور آید و پائینه باد * نقصها درد استان باستان می آورد * حکیم خاقانی بیت تحت
 زرد پا کپازان در عدم کس ندرده اند * کسرش داری براند از این بساط باستان باستین فی
 کسر شین مهمله و تاء مثناة ایله تحفه الاحبابه اغاج دالی ار اسنده اولان میوه یه دیرل شین
 معجه ایله ده مرویدر بازوشتن فی کسر شین و سکون راه مهملتین ایله چن چن کیرو
 کتک عربیه قهقرا دیرل باستین فی کسر شین معجه و سکون یای تحتانیله فرهنگ
 جها نکیریده یکی معنایه در اول باستین مرقوم معنا سنه ثانی صبره وار ناحیه سنه برکویک
 آدیدر باشگون فی سکون شین معجه و ضم کاف فارسیله بازگون معنا سنه یعنی
 معکوس و مقلوب رکن الدین یکرانی بیت خاک پاست رازحل از دیده بر سر مینهد * آری
 آری هست دایم کار هندو باشگون باشگون فی اولق و طورمق و توقف و صیورت
 معنا سنه باغبان فی باغچه بی باغ معلوم و بان کوز دیجی معنا سنه اولدوغی بر قاج برده

لازم شد در باغ سیاهوشان ب بارید پرویزک او تو ز الحان تن بر ل خن آدیدر کذا فی مجمع الفرس
 بو معنایه استاد منوچهری بیت قریان راه کل نوش لینان دانند * صلصلان باغ
 سیاوشان با سروستان * سروستان دخی بر ل خن آدیدر ب باغ شیرین ب بودخی
 او تو ز الحان بارید دن بر ل خن آدیدر خ سروک باریدی اختراع ابلشدر شیخ نظامی بیت
 چو کردی باغ شیرین را شکر بار * شدی باغ از زمین بوسش شکر خوار ب بافتن ب
 سکون فو فتح تاه مثناة ایله طوقومق معناسنه ز اولسون قماش اولسون حصیر اولسون
 جمله سنه بافتن دیرلر مصدر در عربیه نسج و چغتایده تو قوماق دیرلر بو بیتده مفعولی
 واقع اولشدر میرعلیشیر بیت عشق او تیدین تندا انداق صعب او او بدر کویما کیم * کیم
 شیر لارتا ریدین کویا تو قولیش کونکلا کیم ب با فرجن ب فتح فوجیم و سکون راء مهمله
 ایله بمعنی پارنجن یعنی خاخال ب باکیدن ب کسر فو سکون یای تحتانیله بمعنی طوقومق
 مصدر در بافتن کبی بولغت هم لازم وهم متعدی اولور ب باکیدن ب کسر کاف و سکون
 یای تحتانیله قور قوق یعنی خوف ابلک معناسنه ب بالافتن ب سکون فو فتح تاه مثناة ایله
 سوز مک و صاف ایتک معناسنه پالودن دخی دیرلر ب بالان ب درت معنایه کلور اول
 نموکننده یعنی بیوردی و بیوی معناسنه حکیم خاقانی بیت سروبالان که زبالان سرش آمد
 پستوه * دایه کان راتن بالانش بر بازدهد * ثانی بمعنی جنبان و متحرک یعنی دپردی
 و دیرنجی حکیم سنایی بیت باز ناصنعی در اندازد * زیش بالان بسوی ره تازد *
 ثالث بمعنی رفتار کننده یعنی صالحی و صالحندری استاد عنصری بیت یکی را سید با جوجست
 یاره * یکی را روضه خلد ست بالان * رابع صحاحه و معیار جالیله بمعنی دهلیز
 خانه مسطور در شمس فخری بیت مخالف ارچه که خود را چوسنک می پنداشت * زتاب
 آتش تیغش چوموم شد بالان * فرهنگ جهانگیریده وحشی خانور طوزاغی مرویدر
ب بالزن ب سکون لام و فتح زاء معجه ایله پروازکننده معناسنه در که عربیه طیار
 دیرلر و کاهی امر معناسنه ده کلور شکم مولانا صائب تبریزی دیوان اولده بیت چون حباب
 از بیضه هسنی قدم بیرون کنار * در قضای بحرها موج سبکرو بالزن ب بالزین ب
 کسر لام و زاء معجه ایله ایرانی که بالدن مراد ائیکدر که یکی جانبده قنادکی اولغله استعان
 طریقیله در وزین ایردر ب بالستن ب ضم لام و سکون سین مهمله و فتح تاه مثناة ایله
 صوکی خیر اولده دیمکدر شین معجه ایله ده مرویدر ب بالستن ب ضم لام و سکون شین معجه
 ایله بالستن مرقوم معناسنه در ابوالمعانی بیت تازه عاشق کشته ام کرچه مرا آسان نمود
 جور و محنت در پس اما لیک بالستن شود ب بالش چرمین ب سختیادن اولان یا صدق
 بالش کسر لامه یا صدق در چرم فتح جیم فارسیه کوندر مراد دریدر حرف یا نسبت و نون
 تا کیدیا چوندر معنای ترکیب کوندن یا صدق دیمک اولور ب بالودن ب ضم لام و واو
 معروف و فتح دالیه بولاق و بولاندراق و بولامق معناسنه هم لازم هم متعدی اولور ب بالیدن ب
 کسر لام و سکون یای تحتانیله بمعنی نو کردن و افزودن اوزایوب بیومک و آرتق معناسنه
 شاه ناصر خسرو بیت زبالیدن قد آن دلبرازا * بکل سرو آزادرا مانده پا * عربیه

عزیزه نو و چغتایده ایقماق دیر لر **ب** بالین **ب** کسر لامله مطلق یصد قدر مولانا
 صائب اصفهانی بیت با خیال یارد ریک پیرهن خوابیده ام * بر ندارد سر ز بالین هر که
 بیدرم کند * و طیناق معناسنه ده کلور وله ایضا بیت از برای کام دنیا خویش را نمکین
 مکن دشت و نازن درد و عالم دست را بالین مکن **ب** بامین **ب** کسر میم و همزه و سکون یای
 تحتانیله اعمال هر اتدن بادغیس ناحیه سننه بر قصبه نك اسپیدر اسقاط همزه ایله شاه ناصر
 خسرو بامین دیمشد ز بیت دیگر چو تو کیست چون تو کشتی * مفتی و فقیه بلخ و بامین
ب بامدادان **ب** صبح صادق قدر اما اصحی صباح وقتیدر صباح بامداد در الف و نون ادات
 جمع در بونده جمع قصید اولنسه صبح کاذب و صبح صادق اولور جمع ایله تعبیرده صباح وقتی
 مراد اولنور شیخ سعدی گلستان دیباچه سننه * بامدادان که خاطر باز آمدن برای نشستن
 غالب آمد * دیدو کی صباح وقتی اقتضا ایدر صبحکاهان کبیدر **ب** بام ستون **ب** خانه
 عالی معناسنه در امامتر فنامه ده غرقه سرنا پوشیده دیدو کی اوسنی اورنلماش کوشک
 ر و مه قریه تعبیر ایتد کاریدر مشکلاتده بو قولی مؤید * ای العرقه بلاسقف مرویدر
ب بامون **ب** ضم میله مخمک که عربیه مأیون دیرلر شاعر بیت نماد آب رود دادن کون
 که مردی برنی آیدز بامون **ب** بامیان **ب** کسر میم و فتح یای تحتانیله کوهستانده
 برالکه نك آدیدر که بلخ ایله غزنه اراسنه واقعدر بلکه بلخ شهرینه ایکی منزل یوقربیدر
 و مزبورک طاغزلدن برطاغده ایکی طاشدن ایکی بت تراش اولمشدر برینه خنک بت
 و برینه سرخ بت نام قومشاردر تفصیلی سرخ بت زیانند ذکر اولنور انشاءالله تعالی سیف
 اسفرنگی بیت مردم نادان اگر حاکم داناسنی * شهنه یونان بدی خنک بت بامیان *
ب بان **ب** تحفة الاحبابه مختصر بانک در یعنی آواز و جمع الفرسده بمعنی نگاهدارنده اما
 اصلنه بان اسم جامد در کوزدی معناسنه برنسنه بی کوز تمکدن کنایه در مراد آنک محافظه سی
 امرنده قیام و خدمتنه اهتمامدر باغبان و پاسبان و کشتیبان کی و بر معناسی دخی خانه
 سقنی در بام معناسنه حضرت مولانا قدس سره بیت سرفرو کن یکدمی اربان چرخ * تا زم
 من چرخها برسان چرخ * و زبان پهلویده اسپر معناسنه و دخی تهامه ناحیه سننه بر اغاجدر
 فندق قدر دانه لری اولور فستق کی لکن فستق ایکی پهلو سی اولور بونک پهلو سی
 اوچدر عربیه فستق البان دیر لر شمس فخری بیت من از محنت بسان عود سوزان *
 خزان عصر را از عود بان توغ * بعض نسخه ده ایله غون اغاجیدر دیمشدر اما صحیح دکلدر صحاحده
 درختیست که کل و برک آن خوشبوی عجم آنرا بید مشک خوانند * و عربیه قضیب البان
 دیر لر شعرا قد محبوبه تشبیهها شعر لرنده ایراد ایدر لر انوری بیت آه و بسر سبزه مکر
 نافه بیند اخت * کز خاک چمن آب بشد عنبر و بانرا * بو معناده بانک دخی دیر لر کاف
 فارسیله **ب** بانگین **ب** سکون نون و کسر کاف فارسیله چغرمق بانک کردن معناسنه
ب باوریدن **ب** فتح واو و کسر راهمه ایله اینا مق باور کردن معناسنه **ب** باوین **ب** کسر واو
 و سکون یای تحتانیله اول کوچک سپید در که ایچنه اکیرلش ایپاک قور لر و دخی اکا بکتر نسنه لر
 قور لر کاف فرهنک جهاتگیری **ب** باهمان **ب** سکون ها و فتح میله بمعنی بهمان یعنی فلان

لفظنه مراد ف اولان بهمان معنا سنه در استاد علی بن حسن باخرزی * قطعه * نه چشم
چرا که کند روی ساقی * نه کوشم بذر در حدیث نهانی * زمطرب سرور آر زو هم نخواهم
نکویم فلانی تو ما با همائی * با هم آوردن * جمع اید و بیه کتو زمک معنا سنه مصدر در
* با هم آمدن * غوغا و غضب ابلک و بریزه کلک جمعیت معنا سنه * بایستن * کسریای تختانی
وسکون سین مهمله ایله کرک اولق طالب آمدنی بیت مشور بومعدت جهانی ورنه بعهد
مره ام * سر بر سر دهر کستان ارم بایستی * بپر بیان * رستم زاله مخصوص بر کیمک
آدیدر که رستم آئی جنک کونلرنده کیردی حکیم فردوسی بیت تهمتن بیوشید بپر بیان *
نشست ابره ازدهای ژیان * تهمتن ضم تاء مثناة ایله رستمک لقبی در مد کوز قیلان
در یسندن ایدی تنکم بویتلرده تصریح واردر حکیم فردوسی * مثنوی * یکی جامه دارد
ز چرم پلنگ * بیوشد همان بپر اندر بچنگ * همی نام بپر بیان خواندش * ز خفتانی
و جوشن فرون داندش * شمس فخری معیارده بپر بیان جسته و چالاک معنا سنه ده
کلور دیش اما سخا حقه بپر بیان پوششیدست از کتانی که پادشاهان آزابقال داشتندی
وزوز جنک پوشید ندی و گویند جبرئیل علیه السلام از بهشت آؤوده است * بپسناویدن
سکون باء فارسی و فتح سین مهمله و کسر واو ایله یعنی سودن یعنی سورمک لس معنا سنه
ابوالفرج رونی بیت بعون عدل توصیاء عدل بپسناود * سری و آهوی نجیر بی وسینلت دام
* بپسودان و بپسودن * کلاهما بسکون الباء الفارسی و ضم السین المهمله فرهنگ
جهانگیریده یعنی سودن یعنی بر عطفوه و با خود برنسنه یه ال سورمک بر ما سن دخی دیرل
عربیه کی لس معنا سنه حکیم سوزنی در مرثیه بیت بخاک دادی آن کلچهره که آبله کرد
باشتین خریر از چه نرم بپسودی * ابوالفرج رونی بیت کوه بپسوه زخم نیرش و کفت
صاعقه است این نه نیرو اعرثا ه * بتاییدن * فتح تاء مثناة و کسریای تختانی اول
وسکون ثانیله یعنی کد استن اگر چه قاعله اوزن مصدر دکله رکن مصدر صیغه سیدر
میر نظمی بیت من این بخت بد را که نفرین کنم * بتاییدن جان شیرینی کنم * بچکان *
و بچکین * فتح جیم فارسيله جمع مجهد اول الفونون ایله که ادات جمعدر ثانی یای وصفیه
ونون تأکید ایله در * بچکان * خاصه مهمله ایله در زیاد اولانردیمکنر شاعر بیت بر آورده
از هر چه کانش همه * برون آمدند بچ کانش همه * بچکیدن * سکون خاء معجه
و کسر جیم فارسيله برنسنه بی یصلی لقی و دخی طولاً شقی معنا سنه در * بچکیدن *
سکون خاء معجه و یا این تختا نین و کسر جیم فارسی و راء مهمله ایله یوقارودن اشاغی
یوالمنق و نکرانمک معنا سنه * بچکیدن * سکون خاء معجه و کسر راء مهمله و سکون یای
تختا نیله اظفالی اوچق طوتمق که عربیه ام الصبیا ن دیرل * بچسان * سکون خاء
معجه و فتح سین مهمله ایله یعنی پر مرده و فراهم آمدن یعنی صولق و بوز ملک و دخی رنج دیده
معنا سنه یعنی زحمت کورمش استادر و دکی بیت از و بی اندهی بکترین و ستادی باتن آسانی
به تیمار جهان دل را چرباید که بچسانی * و دخی کد اختن و کداران معنا سنه که فاعل
و مفعول اولور کدانی نسخه حسین و فانی یعنی کدازان شمس فخری بیت مخالف ارچه که

که خود را چو سنک می پنداشت * ز تاب آتش قهرش چو موم شد بحسان و بحسانیدن
 سکون خاء معجه و فتح سین مهمله ایله اریمک و اریمک معناسنه هم لازم وهم متعدی اولور
 میرنظمی در صفت تموز بیت زتاب آفتابش سنک خارا * بحسانید همچون سیم
 ازجا و بخستن و کسر خاء معجه و سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله او یقوده خوردلدمق
 معناسنه در و بخستو آمدن و فتح خاء معجه و سکون سین مهمله و ضم تاء مثناة ایله
 اقرار و اعتراف ایلمک میرنظمی بیت بخستو آمدن ازوز پنهان * بتوبه آمدن فی الحال
 ازجان و بخسودن و بخسیدن و کلاهما بسکون الخاء المعجه بمعنی کداختن یعنی اریمک
 و چند بلمک و یورک اوینامق و متغیر اولمق و تنکدل اولمق و برنسنه بی پنجمک معنارینه
 مصدر در و بخشودن و بخشیدن و کلاهما بسکون الخاء المعجه اول بضم الشین ثانی
 بالکسر ایکی معنایه کلور اول باغشایق ثانی ترجم ایلمک معناسنه حکیم انوری * قطعه *
 قضا بادست او هر ساعتی کفی نمیکفی * که در بخشش نه دینی مطلبی دارم نه دنیایی *
 ولیکن بر کرم واجب بود در ویش بخشودن * چه کان در ویش کشت از تو چرا بروی بخشایی
و بخکون و بخکلیون و کلاهما بسکون الخاء المعجه و فتح الکاف ایکی معنایه در اول کردکان
 دشوار یعنی چتین قوز که قرد قن ایچی صحیح چقمز ثانی چنک اوتی و بخنودن و سکون
 خاء معجه و ضم نونه یلدرم عربیه صاعقه دیرل و بخون و ضم خاء معجه و واو معروفه ایله
 رنجور و زحمتلو معناسنه کدافی نسخه حسین و فانی بو معنایی مؤید میرنظمی بیت ز عشقت
 نلج و شیرین را چشیدم * بدین سودا بخون دل کشیدم * فرهنگ جهانگیریده نام ستاره
 مرغ در و بخیدن و کسر خاء معجه و سکون یای تحتانیله آتاش پنبه و یوک معناسنه
 حکیم زاری و قهستانی بیت همه دست فرمشت برهم فکنده * همه کون بشمست برهم بخیدم
و بخیریدن و کسر خاء معجه و راء مهمله و سکون یائین تحتانیین ایله طامیق معناسنه در
و بخیزیدن و کسر خاء و زاء معجتین ایله برکسنه به نظما اوکنده باش قومق و بدان و فتح
 فتح دال مهمله ایله اشارت بعید در اکا دیمک اولور کمال اسمعیل بیت میکفت آسمان من
 و رای شاه عقل * گفتش بطز کارتو اکنون بدان رسید * و باء مصاحبه ایله اولد قن
 آنکله معناسن افاده ایدر استاد لطیفی بیت بدان وقت اندر غلامت شدم * که با جان
 بی کوبنامت شدم * کاهی باحرفی قسم اولور وله ایضا بیت بدان خدای که عقل و روان
 و جان بخشیدم * بجز جناب رفیع تومی ندارم امید و بدخشان و فتح دال مهمله و شین
 و سکون خاء معجتین ایله خراسان ایله هند سرحدی میانند بر مشهور و لایتدر که آند
 لعل معدنی واردر امامیرصدرا الدین محمد شیرازی جواهر نامه سنه ذکر ایدر که نسبت
 لعل بدخشانه معدنی آند اولدوغی سبیدن دکدر بلکه معدنندن اخراج و بدخشانه
 نقل و آند پرداخت اولدوغی واسطه ایله در و بدان و سکون دال و فتح راء مهملتین
 ایله ایکی معنایه در اول راننده بد معناسنه اسم فاعل اولور ثانی برنوع سبزه در ترب کبی
 بلخ وید بودر کدافی ادات الفضلابو معنایه بسحاق اطعمه بیت عیب بدان مکن و هر چه
 بود نیکو بین * کد بصرای جهان هیچز ویدی کار و بدو کردن و سکون دال مهمله

اول وثانی و ضم راء مهمله و واو معروفه و دال ابلک مثلاً فلان کیدن کسنه یی تو دیع ایام
دیکنه فلان را بدرد کردم دیر حکیم اسدی بیت بگفت این وز آب مره رود کرد * بهوسیدن
از مهر و بدر و دکرد * بو لغت حرف باصل کله در ی بدین کسردال مهمله و سکون
یای تحتانیله اشارت قریبدر بو کا و بونی و بونکه دیمک اولور بدان لفظنک مقابلیدر میر
نظمی بیت بدین حسن و لطافت ای کل اندام * ترا عشق شود عالم بنا کام ی بدین
سکون ذال معجه و ضم یای تحتانی ایله ائشه نفیسه معنا سنه صاحب فرهنگ منظومه
بیت برزبالا بود بلند برین * هست بدیون قاشهای کزین ی برآردن شکون راء
اول و کسر ثانی مهملتین ایله کتورمک و قالدرمق معنالیینه مصدر در ی برآوان فتح راء
مهمله و سکون زاء معجه ایله قلیح و حجاج و قلم تراش قبضه لرینک دمور ایله ارالینه استوار
ایتدکاری نسنه کز روسیم و باقر و پر نجدن ایدر لر برآوان دخی دیر لر ترکیده پرازونه دیندکاریدر
ی برزیدن فتح راء مهمله و کسر زاء معجه ایله زامک و زیبا کوسترمک خفاف بیت تابکی ازعجب
کز ایدنت * در نظر خویش را بر ایدنت ی برآغالدن سکون راء مهمله و فتح غین معجه
ایله تحریص ابلک و آتمق و قویارمق معنالیینه چغتای لسانک باشتقارمق دیر لر بیته
ماضیسی ذکر اولمشدر میرعلیشیر بیت اله کیل ور بولسا مجنون شیوه و بی اختیار *
قویا بین او زاختمیا ریغه بوساری باشتقارو ی برآفرولیدن سکون راء مهمله و وفا
و ضم زاء فارسیله بمعنی برآغالدن مرقوم یعنی تحریص ابلک و آتمق و قویارمق مذکوردر
ایکی لغت بر معنایه استعمال اولنور ی برآمدن سکون راء مهمله ایله کلک و بوقار و حقیق
و مجازا ایش حاصل اولق معنالیینه ی برانکختن بالاتفاق مصدر در قویارمق هر نه اولور سه
معنا و محسوسا میرنظمی بیت بنا کدر سر من کردفته * برانکختن شده مانند دمنه *
و دخی ایر کورمک معنا سنه بقول احمد بن اسمعیل در مشکلات ی بران فتح راء مهمله ایله
برایله آندن مرکبدر آن بره مضاف الیه اولسه رامکسور اولور آنک اوزرینه معناسنه
اما اکا و آنکله معنالیینه کلور شیخ علی نقی بیت ای وای بران مرغ گرفتار که روزی *
صیاد شود غافل و در دام بمیرد ی برآوردن کتورمک و خقارمق و بوقار و قالدرمق
و حاصل ایتمک و مجازا خلل اصلاح ابلک و صحاحده یا مق و بتورمک و وجوده کتورمک
معنالیینه یا زمشدر ی برانختن و برانختن ی کلاهما بفتح الراء المهمله اول فتح هائانی بالکسر
برکشیدن تیغ و خنجر و حجاج و امثالهما عبد الواسع جمیل بیت اگر آتش فشان خنجر
برانختی بکوه اندر * شود آتش چو خاکستر زهینیت در دل خارا ی برانجهیدن
فتح راء مهمله و ها و سکون نون و یای تحتانی و کسر جیمه بمعنی برکشیدن چکمک هر نه
اولور سه ابوالموید بیت چون برانجهیدن تیغش بدید * در تن شیر یان شد زهره آب
ی برانیدن فتح راء و کسر ها و سکون یای تحتانی ایله یوللیق یعنی یوله کوندرمک و یوله
کتبک راه کردن دخی دیر لر ابوالعانی بیت برانجهید و مرا تنها نهاده * خیالش صبر دل
بر باد داده ی برآزان سکون راء مهمله و فتح باء موحد ایله یغمور ایله حاصل اولان مزروعات
وله بیت زسیل اشک چشم سبز کشته * شده این کشت بر باران کویا ی برپروشان

در پریشان و پرویشان و کلاهما یعنی امت استاد دقیقی بیت شفیع باش برشته
 مرابین ذلت * چو مصطفی بردار بر پریشان را به شمس فخری بیت اگر دعوی کند
 رایش نبوت * بود خورشید و مه آورا بر ویشان در بر یاندین در سکون راه مهمله و نون
 ویای تختانی و فتح باء موحده و لامله پیرامن در خانه یعنی قیو پروازی استاد در صفت عمارت
 بطریق تمثیل گفته بیت در وافرانشته درهای سیمین * جواهر بر نشانده بر یاندین * هم
 درین معنی شمس فخری بیت بیعدت همچو دولت پادشاه را * بود دایم ملازم بر یاندین
 بومعنایه بر سر یاندین دخی دیرل در بر یاندین در سکون راه مهمله و فتح باء موحده و هایلله
 تختکان دید کاری ستیزه در عربیه بقوله الخمقا و ترکیه سز اوت و پر یزم دخی دیرل بعض
 فرهنگه اورته قیش آینه ده دیرل مشهوری بهمین در بر یاندین در سکون راه مهمله و فو فتح
 تائین متنائین ایله دوغک و بوکک و دوندر مک معناسنه هم لازم و هم متعدی اولور
 مصدر در شاعر بیت مرادید و همین بر تافت رویش * سخن ناید ز کس هرگز بسویش
 و دد مک یعنی پنبه بی یا خودیو کی ال ایله آچق بقول احمد بن اسماعیل در مشکلات در بر یاندین در
 سکون راه مهمله و فتح تاء مثناة و کسر هایلله بر بری اوز رینه نسنه یغمق معناسنه در
 در چیدن در سکون راه مهمله و کسر جیم فارسیله مخفف بر چیدن در دوشتر مک
 معناسنه در برجستن در سکون راه وسین مهملتین و فتح جیم و تاء مثناة ایله چرامق
 و وجود انسان علت سببی ایله قبارمق ابوالمعانی بیت عشق انداخت آتش عم بر نیم
 از تفدل سر بسر بر جسته شد در بر چیدن در سکون راه مهمله ویای تختانی و کسر جیم
 فارسیله دوشتر مک میوه اولسون و غیره اولسون عمق بخاری بیت هوای قیرکون
 پرچه نقاب قیرکون از رخ * سپهر ساج کون بنهاد تاج عاج کون بر سر در بر حاستن در
 سکون راه وسین مهملتین و فتح خاء معجه و تاء مثناة ایله قالمق یعنی اوتورر کن یا خود
 یا تورکن قالمق میرزا قلی بیگ میلی بیت از بزم تا ز آمدن من برون شد * بر خاست
 گرم و دادن جا را بهانه ساخت در بر خان در سکون راه مهمله و فتح خاء معجه ایله یعنی
 آواز صدا معناسنه کدافی فرهنگ جهانگیری در بر خیدن در سکون راه مهمله ویای
 تختانی و کسر خاء معجه ایله بر مقدار آرام ایلک و کلنک و بر مقدار زمان پکور مک و امثالی
 نسنه لر مصدر در در بر خیدن در سکون راه مهمله و باء موحده و کسر خاء معجه ایله مقباز
 قلیل ترکیه برز دید کاری معنایه در برخی دخی دیرل مثلا از شب برخی گذشت دیرل میر
 نظمی بیت یار چون نیر مره انداخته * میگذشت از سینه و برخی نماند در برداریدن در
 سکون راه اول و کسر ثانی و فتح دالین مهملتین ایله یوقار و قالمق و یوقار و طومق
 و کوتر مک و آصق معنایه بردار کردن کبی عربیه صلب و چغنی لسانده اسمک دیرل
 ترکیه صاد ایله استعمال اولنان لفظی انوسین ایله ادا ایدرلر بویته و اقعدر میر علیشیر
 بیت کرقویاش رنگین فلک و قنار لیغ و خشینکغه آس * کیم تو زار اول رنگ نوجنک
 نغمه سین افغان آرا در برداشتن در برداریدن لفظنک آصقدن غیره معنایه مترادف در
 در بردگان در سکون راه و فتح دال مهملتین و کاف فارسیله جم برده در بندگان معناسنه

بر دین در سکون را و کسر دال اول و ثانی مهملتین ایله از راه دور شدن یعنی یولده
برئسنه دن صاوملق بر دین بر سکون را و کسر دال مهملتین ایله چرك و وسخ یعنی کیر
و پاس میر نظمی بیت معتمد بوده قول پیشین را * شده آلوده جامه بر دین را بر وزن بر
سکون راء مهمله و فتح زاء معجه ایله محله معناسنه شمس فخری بیت بود ایادی اورا جهان
اکینه عطا * بود معالی اورا فلك کهن بر زن * ودخی محل یعنی مکان حکیم اسدی بیت
سرانیدب شد زین شکن پرخروش * ز شیران بهر بر زن خاص خوش * و سرکوی یعنی
محله باشی که اهل محله جمعیت ایدر حکیم انوری بیت ای ترک می بیار که عیدست و مهن است
غائب مشونه موسم بازی بر زن است * ادات الفضلاده مسطور در که رساله نصیرده
صحرا معناسنه منقولدر بر وزن بر سکون راء مهمله و ضم زاء معجه ایله السب ترکی
معناسنه در بر زین بر سکون راء مهمله و کسر زاء معجه ایله مداومت و ملازمت ایتک
ودخی زراعت و حرانت ایتک معناسنه مرویدر بر زین بر سکون راء مهمله و کسر
زاء معجه ویای ساکنه ایله دین حضرت ابراهیم علی نبینا وعلیه السلام علماسندن برینک
اسمیدر یا خود اول ملتدن بر ملت آدیدر و نقل اول نور که بر شخص نامیدر که بر عظیم آتشکه
بتا ایشدر اول آتشکه به آذر بر زین دیرلر شمس فخری بیت خلیل وار شکسته بتان
باطل را * دل مخالف کرده بر آذر بر زین * بو معنایه حکیم انوری بیت کردلاله زفر و غ لاله
گفت آتشکه بر زین است * زرا آتشت بهرام بیت بگفت این ونشست آنکه بر زین * روان
ستوی آتشکه بر زین * آتش معناسنه ده مرویدر شیخ نظامی بیت بر زین و دهقان
واقسون زند * بر آورده دودی بخرخ بلند بر سان بر سکون را و فتح سین مهملتین ایله
امت معناسنه که بر و سان و بر و سان و بر و شان دخی دیرلر میر نظمی بیت میکند آن
رسول فخر جهان * روز محشر شفاعت بر سان * و بر معناسی دخی دو مشاب خوب یعنی
بکمرک اعلاسی کدافی مجمع الفرس بر سیان بر سکون را و کسر سین مهملتین ایله
طار طغان دیدکاری اوتدر بر شان بر سکون راء مهمله و فتح شین معجه ایله مختصر
بر پروشان مرقوم یعنی امت بر شجان بر سکون راء مهمله و کسر شین معجه و فتح حمله
میان ایران و تورانده واقع بر مقام اسمیدر بر شخان بر سکون را و کسر شین و فتح خاه
معجتین ایله بودخی ایران ایله توران بیننده واقع بر موضع اسمیدر حمله مقدم ذکر اولنان اوله
ویا خودغیری اوله بر شین بر سکون راء مهمله و فتح شین معجه ایله صرمشوق دیدکاری
اوت که اغاجه صاریلوب چقار میر نظمی بیت چوتارز لف اواقتد بکردن * بسر و حسن را
بچیمه بر شین بر غالیدن بر غالیدن مرقوم معناسنه در بر غلانیدن بر یعنی
بر اغالیدن مرقوم کدافی فرهنگ جهانگیری بو معنایه میر نظمی بیت مقابل شد در آنجا
آن دولشکر * بیکر بکر بر غلانیدن بکسر بر غلمان بر سکون راء مهمله و فتح غین معجه
و میله مار و رورک و یا خوداردها اوله بر غندان بر سکون راء مهمله و نون و فتح غین معجه
ایله فرهنگ جهانگیری معنی جشن و نشاط و جای سیران و تفرجگاه و موضع عیش
و عشرت که او اخر ماه شعبان ایدر لر روزه شکبک دیرلر حکیم زاری قهستانی بیت رمضان

و مضبان میرسد اینک دهم شعبانست * می بیاید و بنوشید که بر غنند انست * وله بیت توجو
 در آخر مه شعبان * زده یک هفته طبل بر غنند ان * بومعنا یه بر قند ان دخی دیرلر کی بر قند ان فی
 سکون را و فاء موقوف و فتح هال مهملتین ایله قار قود قلی طرف که برف قار در ودان طرف
 معناسنه در جامدان و قلمدان کی و دخی قاز با صد قلی موضع معناسنه ابو المعانی بیت آنچنان
 گرمست تاب آفتاب * جای آرام نیست غیر بر قند ان کی بر قان فی سکون راء مهمله و فتح
 قافله قوزی در یسی که خرده و قور حق توپلر اولور کورک ایدوب کیرلر کی بر قند ان فی
 سکون راء مهمله و نون و فتح قافله مجمع الفرسه و نسخه میرزا ابراهیمه آخر ماه شعبان که
 بر غنند ان مرقوم معناسنه اولور شاعر دیشدر بیت لعل او قند است و ما جو یای قند *
 وقت آن آمد که بر قند ان ز نیم * دیگر بیت آخر شعبان مارا رخصت است * روز بر قند ان
 روز عشرتست کی بر کاردین فی سکون راء مهمله اول و کسر ثانی و فتح کاف عربیله قاون
 و قارپوزدن دیلم کسک و قفتان و کوملکدن یا قه اویق کی بر کاشتن فی سکون راء مهمله
 و شین معجه و فتح کاف فارسی و تاء مثناة ایله دوندر مک بر کشتن دخی دیرلر حکیم اسدی
 بیت چو کوبند از جنگ بر کاشت پشت * ازان یه که کونید دشمن بکشت * و کاف عربیله
 زراعت ایتمک معناسنه اولور کی بر کاردین فی فتح کاف عربیله یعنی بر کاردین مرقوم
 و دخی قازمق معناسنه اولور کی بر کرایستن فی کسر کاف فارسی و یای تحتانی و فتح راء
 مهمله و تاء مثناة و سکون سین مهمله ایله بر نسنه نک و زنی نلک ایچون ال ایله طارتمق
 مثلاً بر نسنه بی اله آلوب شو مقدر کلور دیرلر کی بر کرایستن فی ایکی یای تحتانیله دخی
 اول معنایه در کی بر کرزان فی سکون راء اول و کاف فارسی و فتح راء ثانی و زاء معجه
 ایله پیرق صرار مق مراد فصل خزاندر بر کرز دخی دیرلر محمد مؤمن بیت بر کرزان بود
 نهال امل * طرفه بهارست که در عمرماست کی بر گردن فی سکون راء ثانی مهملتین و فتح
 کاف ایله قوپار مق بر کندن دخی دیرلر کی بر کرفتن فی سکون راء مهمله و فاکسر کاف و فتح
 تاء مثناة ایله طوتمق و کوترمک و کیدرمک معنایه مصدر در ایکی معنایه میر نظمی
 بیت چو اور اید و زجا بر کرفت * شتابان ازان تاسرا بر کرفت کی بر کستان فی سکون راء
 و سین مهملتین و ضم کاف فارسیله بحکم که جنگ کونلرنده آته کیدر لر کین و بر کستان
 دخی دیرلر میر خسرو بیت صف ازیشم چو سین هفت ساخه است * سواران آب بر کستان
 ناخداست * شرف مشفروه در مزینه بیت مرغ را زهیت این صعب واقعه * ازدست
 و دوش خجرو بر کستان فتاد کی بر کستان فی سکون راء سین مهملتین و تاء مثناة و ضم
 کاف فارسیله بحکم معناسنه در عبد الواسع جملی بیت تابدان کاهی که از خون بر تن شبدیزاو
 شادبه بیچاده مرصع غبه بر کستان * کمال اسمعیل بیت از تیغ مهر و ناوک انجم خلاص
 یافت * این ابلق زمانه ز بر کستان برف کی بر کشتن فی سکون راء مهمله و شین معجه
 و فتح کاف فارسیله دوندر مک که عربیله کی اقلاب معناسنه در کی بر کندن فی سکون راء
 مهمله و نون و فتح کاف ایله قوپار مق که عربیله کی قلع معناسنه در چغتای لساننده قونکارمق
 دیرلر میر علیشر بیت عشق نچیلنی کونکولدا اکتیم * بارچه نینک میل نهالین قونکاریب

۱ بر ماسیدن فی سکون را و یا و کسر سین مهملتین ایله یو قلمق بر مسیدن دخی دیر لر
 ۲ بر مایون فی سکون راء مهمله و فتح میم و ضم یای تحتانیله فریدون شاه پنهان ایند کاری
 مغاره ده سو دیله بسلد کاری کا وک آدیدر استاد دقیقی بیت مهرگان آمد جشن ملک
 فریدونا * آن کجا کار بکو بودش بر مایونا * شمس فخری بیت تورستی و فریدون
 بار کپر ترا * ز احترام بخوانند رخس بر مایون ۱ بر مجیدن فی سکون راء مهمله و فتح
 میم و کسر جیمه سورتمک و سورتمک معناسنه استاد لطیفی بیت تو دلفریب جهانی بشیوه
 خونی * به بر مجیدن یوسف بیوی یعقوبی ۲ بر مجیدن فی سکون راء مهمله و فتح میم
 و کسر خاء معجه ایله مخالفت ایتمک و بغض نسخه ده عاق والدین اولوق معناسنه ابوشکور
 بیت مر اور ایکی بر مجید پسر * زمهر جهان بدیدر کینه ور ۱ بر مسیدن فی بر ماسیدن
 مرقوم معناسنه در ۱ بر مشیدن فی سکون راء مهمله و فتح میم و کسر شین معجه ایله بمعنی
 بر مجیدن مرقوم ۱ بر مون فی سکون راء مهمله و ضم میله اشارت متکلم بنفسه یعنی بزم
 اوزریمزه دیمدر شاعر بیت به تنها باده خور با ساده رویان * بدش بر مون اگر بینی
 ز بانس ۱ برن فی فتح راء مهمله ایله زراعین تار لایه تخم صاحب اورتمک ایچون اوزرینه
 چکد کاری تحت که ترکیه یامی سنه کشان یومری سنه طمان دیر لر و دخی بر شهر اسمی اولوق
 مرویدر مولاناها تقی در تیمور نامه بیت یکی در شکست و برن برداسیر * دیکر یک متاع
 سراتا خصیر ۱ برنجن و برنجن فی کلاهما بفتح الراء مهمله و سکون النون بلازک که عورات
 قولرینه طاقرلالتونین و کشدن و جواهر له مرصع ایدر لر ا برنجن و اورنجن دخی دیر لر
 عربیه کسر سین مهمله ایله سوار دیر لر ۱ بر نشستن فی آتیه نمک معناسنه مصدر در حکیم
 فردوسی * مصرع * نشست از بر باره تنه باز * مطلق او تور مق معناسنه ده کلور
 ۱ برنون فی سکون راء مهمله و ضم نوله نسخه میرزا ابراهیم ابریشم معناسنه در وادات الفضلاده
 نون رینه یای تحتانیله بریون واقعدر استاد رودکی بیت از پی طفلان آب وکل صبا فراش
 وار * بالئس از بغدادی و پستر ز برنون ساخته ۱ بر وسان و پروشان فی کلاهما بضم
 الراء المهمله بمعنی امت که برسان و برشان و پروشان دخی دیر لر استاد دقیقی بیت شفیع
 باش برشه مرابدین دولت * چو مصطفی بردادار بر پروشان ۱ بر وسان فی ضم راوواو
 مجهول و سکون سین مهمله و فتح نوله امت معناسنه پروشان دخی دیر لر استاد دقیقی بیت
 شفیع باش کناهم بنزد یار مرا * به پیش حق چو رسولان پروسانی را ۱ بر هختن و بر هختن فی
 کلاهما بسکون الراء المهمله و خاء المعجه بمعنی ادب کردن شمس فخری بیت بسان هندوان
 ترک فاک را * محبوب کین بمالید و بر هخت ۱ بر همن فی ایکی معنایه در اول نام حکما
 و دانشمندان بت پرستان شیخ سعدی بیت بتقلید کافر شدم چند روز * بر همن شدم
 در مقالات زند * ثانی بمعنی بتکده امیر معزی بیت بهار چین کن ازان روی بزم خانه
 خویش * اگر چه خانه تونوبهار بر همن است * بهار دخی بتکده معناسنه در کدافی نسخه
 حسین وفای اما تحفة الاحبابه بتکده معناسنه بهر من منقولدر که ها رادن مقدم ذکر
 اولمشدر مخفی اولیه که بر همن فتح بایله ایکی و جهله استعمال اولنور بر وجهی سکون

همگون را و فتح هایلده در مثالی نوعی خوشانی بیت زترک برهن زنها رکویان * زکفر
 رفته استغفار کویان * و بر وجهی ده فتح را و سکون هایلده در مثالی وله بیت برهن
 ملتان بت پرستار * هدایت مرشد ناقوس و زنار * و ایکی و جهنده ضم بایله روایت
 و استعمال اولمشدر برهون فی سکون راء مهمله و ضم هایلده بوزن مرهون هندو شاه
تخجوانی صحاح مرکاه معناسنه روایت ایتمس اما معیارده شمس فخری دایره معناسنه
 روایت ایدوب بویینی نظم ابلشدر تعریف حصار بیت فزود چرخ محل حوادث آمدان
بمدهزار جهان خارجیست ازین برهون * و بعض معتبر نسخه ده پرکار اولمق اوزن نقل
 اولنوب عمق بخارینک بویینی ایله اشنشهاد اولنمش بیت مردم چشم چومرکز پلاک چون
برهون شود * مرکز برهون زعشقت هرشبی پر خون شود * تحفة الاحباب دخی پرکار
معناسنه در وشرفنا مه صاحبی ابراهیم فاروقی معنی هاله و آرایش دیمش و فرهنگ حسین
و یابیده بایه موحد ایله مرکاه و باء فارسیله دایره معناسنه مقولدر اما حسن بن
یوسف انجوی فرهنگ جها نکیریده برهون هرنگه اورتاسی بوش اوله اکادیر لمثلا هاله
وطوق کردن و کربند وطانه که دیوار ایچنده در و حصار و هرنگه محوطه اوله و چوب بندی
و خار بست یعنی دکن و چا لیدن اولان دیوار و پرچین و بونلر امثالی نسنه له دیرلر استاد
رودکی بمعنی هاله ماه بیت ایاقه تو چون سروی زدا بیا کردان آذین * ویاروی تو چون
ماهی زعنیر کردان برهون * شاه ناصر خسرو بمعنی خانه و در خانه * قطعه * دل بیقین
ای پسر خرانه دینست * چشم تو چون روز نست و کوش چو برهون * کوهردین چون
خرانه بنهادی * روز و زن و برهونش هردو سخت کن اکنون * روزن و برهون چو بسته
گشت چنانت * راه نیاید بسوی کوه مخزون * وله بمعنی حصار و محوطه بیت ای شده
عنا فل زعلم و بخت برهان * جهل کشیده بگرد جان تو برهون * حکیم قطران ارموی بمعنی
چوب بندی و پرچین بیت بیباغ پرکل ماندوخ توسال سال * زمانه بسته زشمشاد کرد
اورهون برهون فی زیاده یای تحتا نیله برهون مرقوم معنالرینه منقولدر کذافی
نعمة الله فی برین فی کسر راء مهمله و سکون یای تحتا نیله درت معنایه در اول بمعنی بالاین
حالی معناسنه که عرش برین و چرخ برین و ستپهر برین دیرلر مولانا جامی بیت ساخته
عرش برین فرش وا * فرش قدم کن چو زمین عرش را * بومعنایه ظہیر فار یابی بیت راست
کفی مظله ایست ستیاه * ستر بر افراخته ز چرخ برین * حکیم انوری بیت غوطه توان داد
روز عرض ضمیرش * در عرق آفتاب چرخ برین را * ثانی باد صبایه دیرلر بویکی معنایه
شمس فخری بیت بزر چرخ برین بمثال فرمانش * زسوی قبله نیارد وزید باد برین *
ثالث پارچه که قاون وقار بوز وخیار وامثاللری نسنه لرک ایچده دلمی اوله حضرت مولانا
قدس سره بیت چون بزید وداد اورا یک برین * همچو شکر خوردش چون انکبش *
رابع لفظ مرکب اولور برایله این دن الغی مخند و قدر تخفیف بونک اوزینه عربیده کی علی
هذامعناسنه مولانا جامی بیت چند در ستر خفا بشمستن * در برین خاک نشینان بستن
ور خنه معناسنه ده رسیده نظر در برین فی کسر راء مهمله و سکون یای تحتانی و فتح

واو ایله وجود انسانه ظاهر اولوزر علتی سبب ظهوری ایکی نسنه در بری بدنه خلط
 فاسد غلبه سیدر و بری خلط فاسدی قوت طبیعت دفعیدر و خلط فاسد دخی ایکی
 کونه در بری خلط غلیظ سودا در که دم ایله آمیخته اولور قوت طبیعت آنی اعضای
 شریفه دن منع ایتمکله ظاهر بدنده ظهور ایدر عربیده بو علتته قوبا دیر لوزبان هندیده
 راد دیر لر طیب یوسفی رباعیاتنه دیمشدر * رباعی * شراب اسطوخودس کر خورد
 کس * زمن بشنو حدیث پیریا را * بواسیر و بریون رادهد نفع * بردهم علت مالخوایارا
 کی بزانی فتح زاء معجه ایله بمعنی جهنده یعنی صحرا یعنی کذافی جمع الفرس بو معنایه حکیم
 انوری بیت باز چون باز آمد از اقبال میون موکبش * تازه شد چون در سحر کاهان
 کل از باد بزانی * ودخی بمعنی وزان یعنی اسپجی مسعود سعد سلمان بیت نه ابر بهارم که
 چندین بگویم * نه باد بزانی که چندین پیویم کی بزانی فتح زاء معجه ایله برن مرقوم معناسنه
 یعنی طمان که زراعتی آنکله هموار ایدر لر کی بزانی فتح زاء فارسیله قره بالحق که حوض
 و چشمه دیبلرنده قالور اکالای و پلن و لرن دخی دیر لر کذافی تحفة الاحباب کی بزیدن کی
 کسر زاء معجه و سکون یای تحتانیله بمعنی وزیدن یعنی بل اسمک کی بزینی کی کسر زاء معجه
 ایله بمعنی وزان حکیم سنایی * مثنوی * با ایاز آن زمان چنین فرمود * که سخن پیش
 ازین ندارد سود * زین غلامان مایکی بگریزی * که رود زینسا چو باد بزینی کی بسامان
 فتح سین مهمله ایله منتظم الاحوال و مرفه البال دیمکدر میرنظمی بیت خدا یا کار بنده کن
 بسامان * ندارم جز ز تو امید احسان کی بسامان کی فتح سین مهمله ایله بمعنی مثل
 و مانند آنک کی دیمک اولور خواجه سلمان بیت دل ز افکار دقیق افکار و من در کار خود
 روز و شب نالان و سرگردان بسامان آسیا کی بستن کی سکون سین مهمله و فتح تا و مشناه
 ایله بغلق معناسنه مصدر در خواجه سلمان بیت حدیث دوستان درست نتوانم شکستن در
 و لیکن توبه بتوانم که بازش میتوان بستن کی بسجین کی سکون سین مهمله و یای تحتانی
 و کسر حمله بر نوع یک اغاچ در که اندن یای ایدر لر کی بسعدیدن کی فتح سین مهمله و سکون
 غین معجه و یای تحتانی و کسر دال ایله بمعنی ساخته شدن و مهیا گشتن یعنی دو زامی
 اولوق و حاضر لوق ابو شکور بیت تن و جان چو هر دو قراز آمدند * بیگجای هر دو
 بسعدیدند کی بسامان کی سکون سین مهمله و فتح میله بر نسنه بی بحث ایدوب رهن
 قودقوری نسنه یه دیر لر کی بسندیدن کی فتح سین مهمله و سکون نونله بستن قناعتدر
 و یا ودال و نونله مصدر اولور قناعت ایلک معناسنه بسند کردن دخی دینلور میرنظمی بیت
 که یک بومه زاعلت می بسندم * اگر د شنام میدادی بسندم کی بسوریدن کی ضم
 سین مهمله و او معروف و کسر زاء مهمله ایله بمعنی نفرین کردن کذافی ادات الفضلا
 بو معنایه شاعر بیت اگر خواهی شوی مدوخ عالم * بسوریدن زبانت کیر هر دم *
 کی بسچیدن کی کسر سین مهمله و جیم فارسی و سکون یا نین ایله بمعنی ساز کاری کردن
 یعنی مصاحبت بتوزمک و ایش کورمک استاد لیبی بیت باید بسچیدن این کار را *
 بزیره شدن رزم و پیکار را کی بشیون کی سکون سین معجه و کسر باء موخده و ضم

وضم یای تحتانیله شرفنامه ده بمعنی فرجه یعنی هموز اما مؤید الفضلاده بشیون واقع
 اولشدر حذف یایله بشکودن بشکون شین وضم حاء بشکون ایله صقمق عربیده کی
 عصر معنا سنه اولسون حصیر معنا سنه اولسون بشکون بشکون شین وکسر حاء
بشکون ایله اوج معنایه کورد اول ضیا وبعه معنا سنه میر نظمی بیت بفرق سر مرصع تاج
 شاهان * همی بشخید چون مهر درخشان * ثانی صوصا حق عربیده رش ما معنا سنه
 ثالث مایه چالقی بشکولیدن بشکون شین معجه وضم کافله جلادت کوستر مک وایش
 اوزرینه حریر اولقی بشکون بشکون شین معجه وضم کاف ایله بمعنی بشکول مرقوم
 یعنی ایشه حریر وحصول مصالحه مقدم وسی اییدی میر نظمی بیت بسنی قسمت روزی
 نمیشود افزون * چرا بکوشش بی فائده شوی بشکون بشکون بشکون شین معجه
 ایله بوزن جشن قدبالا معنا سنه حکیم انوری بیت وه که برخی بیای تاسراو * بشن بالای
 چون صنوبر او * فختین ایله طوس قرینله بر موضع اسمیدر بشکون بشکون شین معجه
 وواو مجهول وفتح تاء مثناة ایله بد اخلاق و بد خصلت دیکدر میر نظمی بیت بقول و عهد
 نیکان نیک داری * بشوتن را نشاید دوستداری بشکون بشکون شین معجه ایله تابع
 معنا سنه در مثلاً فلان بفلان فلانست دیرلر فلان تابع فلاندر دیک اولور کدافی مجمع
 الفرس بشکون بشکون ایله طوس قرینله بر موضع اسمیدر بشکون بشکون شین معجه
 بر عاقل و دانا وزیر کسنه نک اسمیدر بشکون بشکون ایله طوس قرینله بر موضع اسمیدر بشکون بشکون شین معجه
 ایله ریسان قوم و مهتران گروه معنا سنه در شا عربیت پر وانه صفت بکرد شمعش * بشکون
 همه آمدند جمعش بشکون بشکون ایله طوس قرینله بر موضع اسمیدر بشکون بشکون شین معجه
 خبریشته یعنی جمال ارقه سنه کی سمر کدا فی شرفنامه منیری بشکون بشکون ایله طوس قرینله بر موضع اسمیدر بشکون بشکون شین معجه
 تاء مثناة وکاف فارسیله چوماق که باشی یومری دکنکدر بشکون بشکون ایله طوس قرینله بر موضع اسمیدر بشکون بشکون شین معجه
 مهمله وضم غین معجه ایله ماوراء النهرده کاشغره قریب بر شهر اسمیدر امیر مغزی بیت
 رومیان یکسر کزند از خطر سوی خطا * قیصر از بیم بلا سوی بلا ساغون شود *
بشکون بشکون ایله طوس قرینله بر موضع اسمیدر بشکون بشکون شین معجه
 وخرقه و فرخ دخی دیرلر بشکون بشکون ایله طوس قرینله بر موضع اسمیدر بشکون بشکون شین معجه
 تخمی اولور وفتح لام وسین مهمله ایله براغا جدر یاغی ترشح ایدر و بروایتیه بشکون بشکون ایله طوس قرینله بر موضع اسمیدر بشکون بشکون شین معجه
 چقار غایت نافعدر و بر جراحتیه سوریه لیکری درت ساعته دک اصلاح ایدوب بتورر
 واستخوانه اولان اماس ووجعله غایت نافعدر نکه مکر مهده و مضر قاهره ده چوق
 اولور بشکون بشکون ایله طوس قرینله بر موضع اسمیدر بشکون بشکون شین معجه
 فنا ایمنست قصر بقات * چنانچه حصن قلکها از صدمت بلکن * شرفنامه ده سر دیوار
 معنا سنه یومعانی مؤید زین الدین سجری * رباعی * نیش مره که میکند از دزمن *
 خود کوه چه کونستی حال دل من * ای عهد تو بیدار و پیمانت سست * چون برق تو زو آفتاب
 بلکن بشکون بشکون ایله طوس قرینله بر موضع اسمیدر بشکون بشکون شین معجه
 بر بلندین دخی دیرلر شا کر بخاری بیت در وافر استه در های سپین * جواهره نشانیله

بر بلندین فی سكون فی وقع زاء معجه ودال مهمله ايله بر کسمنه نك با سنه
اورمق ترکیه طوم دیرلر مولانا هاتنی بیت ازان هریکی بانک برجم زدی * دکردم زدی
بر سرش بر زدی فی بنکیدن فی فتح میم و سکون نون ویای تحتانی و کسر کافله طورلد تمق
معناسنه در فی بن فی اینکی معنایه در اول باغ و زراعت معناسنه و بعضی ابرخرمن دیشلر
باغبان و دستینانه بنون دیرلر ثانی بر نوع خرده میوه در بنوردن دخی دیرلر فی بندیدن فی
سکون نون ویای تحتانی و کسر دال مهمله ايله بغلق معناسنه مصدر در عربیله ربط
و ارتباط دینلور چغتای لسانده ایشماک دیرلر اما له ايله بویته صیغه امری واقع اولمشدر
میرعلیشیر بیت بیل تاری هجری دین جسم بولوبدر تار دیک ای فاک * رحم ایت بویکی
رشته فی بیربیرکایش فی بنطاقون فی سکون نون و فتح طاء مهمله و کسر قاف و ضم
لامله نش بر مق دیرلر بر اوتد اما پیغمبر چچکی اولق اوزن صحیح اولمشدر فی بتوان و بنون
کلاهما بسکون النون و فتح الواو نسخه میرزا ابراهیم نکاهبان خرمن یعنی خرمن بکجیسی
بومعنایه ابوالمعانی بیت برد محصول عورت کفری بی میدهد دنیا * دهد خرمن ببا دیرا
اگر غافل شود بنوان فی بنوردن فی سکون نون و را و فتح واو و دال مهملتین ايله
بر خرده طاع یشیدر فی بهاران فی فصل ربیعدر و مقدم ذکر اولندوغی اوزن پیراغده
بها ردینلور اما الف و نون ادات جمع قیاس اولنجیوب بهان نسبتده مبالعه ایچوند رنتکم
بویته و اقدردر بیت درخت اندر بهاران بر فشاند * زمستان لاجرم بی برک ماند فی بهرمان
و بهرمان فی کلاهما بسکون الها و فتح الراء المهمله و میم درت معنایه کلور اول یا قوت
سرخ حکیم خاقانی بیت نورمه از خاک کند سرخ کل * قرص خور سنک کند بهرمان
حکیم قطران ارموی بیت از رضای او شود چون بهرمان سرخ رنگ * در خلاف او شود
چون مردم از مسخور خود * شمس فخری * قطعه * تا بود خور شید و مه بر کر زمان
تا بود در کان عقیق و بهرمان * پیش تیغ خسرو آفاق بود * کوه خار ابر مثال بهرمان
ثانی بر نوع رنگارنگ لطیف اشامش خیره دیرلر میر خسرو بیت درویش ککو رنگ
وریابی پسند کرد * جای کلیم به که بهر بهرمان کشد * حکیم ازرقی بیت آن آب
نیلگون ممکن کان بری * مالیده کر نه ایست ز پیروزه بهرمان * مولانا عثمان مختاری
بیت حله با فی کرد در سیماب سیمیا کارگاه * نقش بندگی کرد در پیروزه پیکر بهرمان *
ثالث کل معصفر که کل کافیشه و خشک و کاریره دخی دیرلر امام هروی بیت آن نکر کن
تاب لعل و تاب یا قوتش شدی * آب کردون آتش و نیلوفر او بهرمان * رابع غازه که
زنان یوز لینه سور زلر کلکونه و فکر دخی دیرلر امیر خسرو بیت چنانست نکبت چرخ
از ولایش معزول * که بهرمان عروسانست خجر بهرام فی بهرمن فی سکون ها و فتح راء
مهمله و مهمله معنی بهرمان مرقوم کنانی فرهنگ جهانگیری فی بهم آمدن فی غضبه کلک
و متقبض اولوب طارلق بهم بر آمدن دخی دینلور و دخی بریره مجتمع اولق هر نه اولووسه
بویکی معنایه میرنظمی بیت بهم آمده دید چون آن گروه * بهم آمدن و رفت بر موی کوه
فی بهمان فی شخص مجهولدن کنایه ایدوب فلان لفظنه تابع ایدرلر حکیم سنائی بیت تو بر

تو بر آورده دست بر بهمان * که چرادست فی بر آرد آن * مولانا عرفی در نعت شریف
 بیت در جلب تعینت دو عالم * بهمان و فلان آفرینش * بهمن پنج سکون ها و فتح میله
 اون اوج معنایه کلور اول لفظ حکیم ترجمه سیدر که راست گفتار و درست کردار دیکدر
 ثانی خرده سال و بسیار دان اولانه دیرل ثالث دراز دست معرفت که چایک و هنر مند دن
 کنایه در بو مناسبتله اول مشهور پادشاهه لقب ایتمشدر در رابع فرهنگ جهانگیر به بر فرشته
 اخیدر که تسکین غضب مردمان اکا متعلقدر حکیم فردوسی بیت کداور مز دبادت درین
 رزمکاه * چو بهمن نکهدار تخت و کلاه * و دخی چارپا حیوانک اکثرینه موکلدر و ماه
 بهمن و روز بهمنه واقع اولان امور و مصالح اکا مقوضدر خامس عقل اوله دیرلرتکم قاضی
 میرحسن میندی امیرالمؤمنین علی ابن ابی طالب رضی الله عنه دیوانی شرحنده یازمشدر که
 * نثر * عقل نزد مشائین ده است میگویند که خدا واحد محض است و از واحد محض
 غیر واحد صادر نمیتواند شد آن واحدی که از خدا صادر شده عقل اول است حکمای
 فرس انرا بهمن گویند * سادس نام پسر اسفندیار بن کشتاسب در که اردشیر دخی دیرل
 مورخین وجه تسمیه سنه و جوهر ایراد ایشدر که راست گفتار و درست کردار ایدی وجه
 آخر اوان طفولیتله غایت زیرک و بسیار دان ایدی وجه آخر دیرل که اللری اول رتبه ده
 دراز ایدی که ایاق اوزن طور دقه دیزلرین پکرایدی نتکم منوچهری دیمشدر بیت
 شنیدم که بر پای ایستاده * رسیدی تا بزاند دست بهمن * و بر گروه الی اوز و ناغن تا و بل
 ایدوت دید یلر که اکثر بلاد عالمک ضبط و تسخیرینه ال ایرشدر دکندن دیمشدر و بر گروه
 دید یلر که دوستدار لاق جهتمدن نام فرشته ایله تسمیه اولمشدر تبرکات و تیننا سابع سال
 شمسیدن اون برنجی آیک اسمیدر که نیر اعظمک برج دلوده مدت ایام مکئی در بو معناده
 خواجه حافظ دیمشدر بیت ذخیره بنه از رنگ و بوی فصل بهار * که میرسد ز پیش رهنان
 بهمن و دی * ثامن بر نوع مشکوفه در بهمن ماهک آچیاور کوکی ادویه مشهوره در که ایکی نوع
 اولور سرخ و سفید اوج معنایه که سادس و سابع و ثامن ترتیب اوزره حکیم خاقانی نظم
 ایشدر * مثنوی * چون زال بسته قفسم نوحه زان کنم * تاز حئی بخاطر بهمن در آورم
 تشکفت اگر چو آهوی چین مشک بردم * چون سر بخورد سنبل و بهمن در آورم * فی فی
 که باغم است مرا انفس لاجرم * مریم صفت بهار به بهمن در آورم * معنای ثامن میر خسرو
 در وصف جنکاه بیت بیابان که شد روی سحر اسرار * بر بهمن لعل و خون سیاوش
 تاسع هر ماه شمسینک ابکخی کونی آدیدر مسعود سعد سلمان بیت بهمن روز ای صنم
 دلستان * بنشین باعاشق در بوستان * استاد منوچهری * قطعه * رسم بهمن کیر
 وز سر تازه کن بهمن * ای درخت ملائک یارت عزو بیداری سنه * اور مزد و بهمن و بهمن
 قرخ بود * فرخت باد اور مزد و بهمن و بهمن * اهل فرس قاعک لری بویله در که هر وقت که
 نام روز نام ماهه موافق اوله البته اول کون عید جشن ایدر لر عاشر موسیقیه بر پرده آدیدر
 منوچهری بیت همه روزه و چشمت سوی معشوق * همه وقته دو گوشت سوی بهمن
 وله بیت بجوش اندر و دیک بهمن * بکوش اندر و بهمن و قیصران * حادی عشر

نواحی آردیمند بر قلعه آدیدر که او ایله انده جادول چوق اولور ددی و دیرلر که کیمسر و اوائل
سلطنتند اول قلعه نیک طلسمن فتح ایلدی حکیم فردوسی بیت برزی بجای آن زر بهمن است
همه سال پر خاش اهریمن است * وله در محل دیگر بیت چون نزدیک حصن بهمن رسید
بر ارسپه را فرود آورد * ثانی عشر عالی و معظم بر طایغ آدیدر ابو الفرج رونی بیت
در تازوی همت اعلاش * دانک سنک آمد بر بهمن * ثالث عشر طاغیر با سنه
اولان قارک حرارت شمس سنبی ایله آریلوب دوشد و کنه دیرلر کدافی فرهنگ جهانگیری
بی بهمنان بی اول ایکی بهمن در که معنای ثامن بهمنه ذکر اولنان شکوفه کوکیدر ایکی
نوع اولور بری سرخ و بری سفید هر بیله دخی بهمنین دیرلر ثنیله اولمق اوزن فارسیله ثنیله
ایچون مخصوص ادات اولیوب ماعدای فردی جمعه ادا ایدرلر که بهمنانک آخرنده اولان
الف و نون ادات جمع رنغه میرزا ابراهیم ذکر ایدرلر که مذکور غایت نافع دوا در جسدی
فریه و ریجی دفع و اخراج و قوت باهی زیاده ایدر بی بهمن بی کسر ها و سکون یای تحتانیله
یا صیق معناسنه مصدر در بی بیابان بی معروف دشت و صحرا و عمارتدن خالی اراضی نصیر
همدانی بیت کیم دیوانه از خود هر اسان * زمن ثامن بیابان در بیابان بی بیابان نشین بی
کوچراولی طائفه سی عربیه اهل اخبیه دیرلر مولانا هاتمی بیت بیابان نشینان گروه
نشین گرفتن سرهای کوه بی بیکیدن بی سکون یا نین تحتانی و کسر کافله اغزه صو
آلوب پفکر مک معناسنه بی بیون بی ضم یای تحتانیله افیون معناسنه که بیون دخی دیرلر
کدافی مجمع الفرس بی مع الواو * با او بی آنکله دیمکد ر حذف هنزه ایله با و دخی دیرلر اما با او
لفظند معنای جمعیت افاده اولنور معنای معینه ظاهر اولور خواهه حافظ بیت دهنت کرچه
زما خاتم دلها دزدید * چون بخندد همه دانند که خاتم با اوست * وله بیت آن سیه
چرده که شیرینی عالم با اوست * چشم میگون لب خندان دل خرم با اوست * مصراع
تائیده کی با اوست از اوست معناسنه در بی با تو بی ضم تاء مشنای ایله ایکی معنایه کلور
اول یعنی با تو مرقوم که ترنج معناسنه در ثانی یعنی حب السلاطین دید کلری دار و در کدافی
فرهنگ جهانگیری مذکور ایکی معنایه لفظ مفرد اولور اما لفظ مرکب اولدقه سنکبه
معناسن افاده ایدر بی با چو بی ضم جیم فارسیله تا تا زانلر سنک لقبیدر لفظ کرای کنی کدافی
وسیله المقاصد بی با در نبوی بی سکون دال و نون و فتح راء مهملتین و ضم باء موحد ایله چشمک
معناسنه در ابوالمعانی بیت از غلوی سبوق نظاره بروی خوب یار * با در نبومیزده در چشم
اندیشه دلم بی با در نکبو بی سکون دال و نون و کاف و فتح راء مهملتین و ضم باء موحد ایله
اوغل اوتی که معربی با در نجبویه در بی با در بی سکون دال و ضم راء مهملتین ایله فرهنگ
میرزا ابراهیم بر نوع تره در ریحانه مشابه باد آور دخی دیرلر محبوب العارفین نام لغتیه با در
وترکی بیقلو تره کوید و او بارپوز است دیویاز بشر و بعض فرهنگد شاه اسپرغم کی بر تره در
با درویه دخی دیرلر شمس فخری بیت کیوان برای سبزه شیلانت روز یار * از کشت زار
اجرام آورده با در بی با در بی فتح ذال معجه ایله معد نوس معناسنه در بی با در بی سکون را
و ضم دال مهملتین ایله نهال میوه دار آلتنه مسند اولمق ایچون قونیلان باشی چتال اغجاج که ثقل

نقل میوه دن نهال درخت قرلیه کنانی مجمع الفرس **ک** بارکاو **ک** سکون راه مهمله و فتح کاف
 عجمیله دوزن معناسنه میرنظمی بیت نکرده بکدی آهنگ موزون * نیاستد بارکاو ساز
 کردون **ک** بارنگو **ک** یادرنکبویدن مخفقد **ک** بارو **ک** ضم راه مهمله ایله قلعه حصاری و برج
 معناسنه منصور شیرازی بیت بود نخست قدم پاسبان قدر ترا * قراز کنکرا این هفت
 حصنونه بارو **ک** بازو **ک** ضم زاء معجه ایله قولک طرف بالاسی ترکیه قره جه دیدنکاری عضو
 شیخ سعدی بیت هرکه با پولاد باز و پنجه کرد * ساعد سیمین خود را رنجه کرد **ک** باسو **ک**
 ضم سین مهمله ایله بمعنی عصا یعنی دکنک **ک** باشکو **ک** سکون شین معجه و ضم کاف عجمیله
 مقام تسامیه ایراد اولنور اولدی طوت و اولدی دی معنا سنه استاد لطیفی بیت چون
 دیدی جان و دل را عمره را برهمزدی * قصد کشتن کرده باتیغ و خنجر باشکو **ک** باشو **ک**
 ضم شین معجه ایله بمعنی چلیا صبه کار دیدنکاری جانور در کنانی فرهنگ جهانگیری **ک** باقو **ک**
 ضم قافله اوج معنایه در اول بر مبارز اسبدر ثانی بر موضع آدیدر ثالث منازل مر بخندن بر
 منزله نک نامی در ایضا مننه **ک** باکو **ک** ضم کاف ایله بر موضع آدیدر مولانا هاتقی بیت
 ز در بند با کو کدر کرد نیز * بدوران نمودان اساس ستیز **ک** بالنگو **ک** فتح لام و سکون
 نون و ضم کاف فارسیله با در نویه و با در نجویه دیدنکاریه یا حین نوعند در ترجمان
 دخی دیر لر عربیه بقله اترجیه دیدنکاریه مجموع علل باغیمیه به ناقعدر و علل سودایه
 مخصوص دوا در جرب و ساء دماغ و قوت جگر و قوت قلبه دخی عظیمدر کنانی البیدی
ک بالو **ک** ضم لامله کراسدر آلو بالو دخی دیرل **ک** باو **ک** ضم نونله ایکی معنایه در اول
 خاتون خانه نشین که تعظیمایه بیک قدین دیک اولور میر خسرو بیت مهین با نو چو آمد
 پینس شیرین * نصیحت کرده از گفتار پیشین * ثانی صراحی که شراب و کلاب قورل **ک** باهو **ک**
 ضم هایل دکنک که ترکیه چوماق دیرل حکیم سوزنی بیت هرکه از پشت دلش بار ولای
 تو فکنند * زخم باهو خور داز حادثه چرخ بلند * شمس فخری چوبان دکنکی دیوب بویتی
 نظم ابلش بیت تو آن شاهی که در ایام عدلت * شبان از دست بکنند ست باهو * مطلق
 دکنکدر هر نه اولوزسه استاد فرخی بیت من چون چنان بدیدم جستم ز جای خواب *
 با هوید ست کرده با شتر شدم فراز * فرهنگ جهانگیریه باز و معنا سنه ده مرویدر
ک بتو **ک** سکون تاء مثناة و ضم باء مو حله ایله اکتی بوغرت قوریسی که ترکارکش و عربلر
 قریشه دیرل **ک** بتو **ک** فتح تاء مثناة ایله ایکی معنایه در اول مشرق بو معنی خراسانیلر لغتیدر
 ثانی بر موضعه دیرل که همیشه کونش اصابت ایلمه و ضم تایلله اوج معنایه در اول بر نوع
 پیاله در که دینده لوله سی اولور شیشه نک اغزینه قویوب شراب و یا خود غیرتی نسنه
 طولدر لر ترکیه خونی عربیه قیف دیرل ثانی کوچک طو و محفز که دکنک و قمی و امثالی
 تسنه لر یاسنه بر که لر ثالث طاشدن هاون الی که نسنه صحق ایدر لر کنانی فرهنگ جهانگیری
 حرف بایله مرکب اولدقه سکا و سنکله دیک اولور شاعر بیت بتو کفتم ای یار فرخنده
 روی * بهر جا مرو با کسی پرمکوی **ک** بجه کو **ک** فتح جیم فارسی و ضم کافله حرامزاده
 معنا سنه که خشوک و سندو و سندره و فغاک دخی دیرل **ک** بختو **ک** سکون خاء معجه

و ضم تا مشنایه ایله هندو شاه صحاحه بمعنی بد پذیر یعنی اوکی آتایو معنایه استاد لطیفی
بیت پنج پسر است نیم بخت او * ما هست عروس مهر بختو * سا یژ فر منکر ده رعد
معناسنه در شمس فخری * قطعه * بر خلقت اگر آهوی تاتار * ز نافه دم زند باشد ز آهو
زرشک کاک توناله کند ابر * که خلقش نام میگردند بختو * سروری کاشی مجمع الفرسه
رعد معناسنه بختور نقل ابلشدر یی بختو یی فتح خاء معجه و سکون سین مهمله و ضم
تا مشنایه ایله مقرو و معترف اولق معناسنه اصلی خستو در حرف با اصل کله دن اولق ده
جا یژ زائده اولقده جا یژ در بجز د کله سنه اولان با کیندر دیمشله مشکلاته الباء فیه
کافی لفظ بجزد مسطور در یی بختو یی سکون خاء معجه و فتح نونله رعد معناسنه استاد
زودکی بیت چون ببانک آمد از هوا بختو * می خور و بانک چنک و رود بختو * و صاعقه
معناسنه ده مر ویدر فرهنگ حسین و فانی ده بختو نونله بمعنی بد پذیر مرقوم در یی بدرو یی
سکون دال و فتح راه مهملتین ایله اسب پالانی یعنی سربار کیری یی بدو یی ضم دال مهمله
واخفاء و او ایله اکا دیمک اولور شیخ سعدی بیت بدو کتم که مشکی یا عبیری * که از بوی
دلاویز تو مستم * و فتح دال مهمله ایله عربیدر ابتدا معناسنه در گاهی فارسیده دخی استعمال
اولنورا بوالمعانی بیت چون حسن طلعت تو نبود یکی ز خوبان * از بدو آفرینش تا انقراض
دوران * بو بیت نعت شریف اولق معناسنه در یی بدله کو یی سکون ذال معجه ایله لطیفه
کو و محل خوان دیمکد رخواجه حافظ بیت خانه بی تشویش ساقی یار و مطرب بدله کو * موسم
عیش است و دور ساغر و عهد شباب یی برزه کاو یی سکون راه مهمله و فتح زاء معجه ایله
چفتدن چنان کاهل او کوز مختاری در مذمت فکاک بیت برزه کاو یست کر خور دنا چار *
بر تخمی که خود کند شد یار یی برستیان دارو یی بر او تدر اطبا قنده عصی الراعی دیمکله
معروفدر یی بر مو یی سکون راه مهمله و ضم میله انتظار معناسنه کذافی فرهنگ میرزا
ابراهیم بو معنایه نورالدین مقدم بیت هست آسان رفتیم بر موی سر * نزد من بسیار
از بر موی وصل یی بر نو یی سکون راه مهمله و ضم نونله دیبای تنک یعنی آغریها لوسراستر
کذافی مؤید الفضلا یی بر و یی ضم راه مهمله و اخفاء و او ایله برو معناسنه حکیم سنایی بیت
هر که آن روی ببیند ز پی خدمت تو * هم بروی تو که پشتش چو بروی تو بود * استاد بهرامی
بیت بغمزه نیرو مره نیرو وقت و قامت نیر * برو کان و بیاز و درون فکنده کان * زبان
هندیده بر نوع قلندر و سکون راه مهمله و او موقوفه بوزن سرو مشتری یلد زینک آدیدر
حکیم فردوسی بیت ببالای تو در چمن سرو نیست * چور خسارتو تابش بر و نیست
یی بستو یی سکون سین مهمله و ضم تا مشنایه ایله فرهنگ جها نکیریده ایکی معنایه در
اول یایق که براغاجدر آنکله یوغردی دو کوب یا غچقار لر ثانی کوچک مرطبان طبع
و چناق و مجمع الفرسه میان دوش و کردند اولان استخوان معناسنه در یی بنکو یی
سکون نون و ضم کافله بدر قطونا دیدکاری تخمدر کذافی مجمع الفرس یی بنو یی ضم نونله
خرمن معناسنه در میرنظمی بیت نبرد حاصلی از کشت عرم * زده آتش بنوی صبر
هر دم * هایل بنوه دخی دیر لر یی بو یی بوزن شوا شتر بجه درستی درست سلج ایدوب

ایدوب ایچنه اوت و یا صمان طولدروب صغمل دوه نك ياننه قور لکندویا وریسی
 صانوب سودینی صاغه سرکشك ایتمز کذا فی مجمع الفرس **ق** بهو **ق** سکون هایلہ
 کوشك معنا سنه در و ضم هایلہ رایان هنددن برینك آدیدر حکیم اسدی بیت بیکبار
 برقاب لشکر زدند * **ز** بود ند شان برهوبر زدند **ق** مع الهاء * بافراه **ق** سکون فا
 وفتح راء مهمله ایله بر او تدر که رنج خفقانه غایت سودمند در کذا فی اختیارات البدیعی
ق یا آنکه **ق** لفظ مرکبدر باو آن و که حرف لریدن که آنکه بیله دیمک معنا سنه عربیله کی مع هذا
 معناسی افاده اولغور مولانا عرفی بیت با آنکه یقین است که در کاشن فردوس * صدکل
 بتمی دستی بر خار فرو شدند **ق** با بونه **ق** ضم باء موحدیه و فتح نونله بر او تدر عربیله یا پونج
 و ترکیله یا پادیه و قیون کوزی دید کاریدر **ق** یا به **ق** فتح باء موحدیه ایله بوزن لا به بمعنی
 پشم آکنده یعنی یوک طولدر لاش نسنه دوشك و یصدق و غیره هر نه اولور سه **ق** یا تزه **ق**
 فتح تاء مثناة و راء مهمله ایله دف که چالردا ایره دخی دیرلر حکیم ناصر خسرو بیت خوابت
 همی ببرد من انکشت از ان زدم * پیش تو بر کناره خوش بانک با تزه **ق** یا تونه **ق** ضم تاء
 مثناة و فتح نونله کوزه پر آب یعنی صوط اولور داق بالاور دخی دیرلر تارینه هویذ الفضلاده
 باء موحدیه واقع اولمشدر **ق** باج نامه **ق** بمعنی بار نامه که عنقریب ذکر اولنور انشاء الله
 تعلیلی حکیم انوری بیت دل او برده باج نامه **ق** کفص او کرده کار نامه **ق** جود **ق** باخته **ق**
 سکون طاء معجه و فتح تاء مثناة ایله لعب معنا سنه اولان باختن لفظنیدن اسم مفعولدر
 شیخ عطار بیت بندکان حق چو جا زا باختند * اسپ همت تا ثریا تاختند **ق** باخسه **ق**
 سکون طاء معجه و فتح سین مهمله ایله مهره دیوار یعنی بنالک اصطلاحند دیوارده قور
 تعمیر ایتدکاری مراد صره ایله دیزاش طاش و کر مجدر حکیم اسدی * مثنوی * یکی
 بتکوه دید سعاد زسنگ * چهل باخسه هر یک از رنگ رنگ * بهر باخسه بر چهل لادنیز
 ز جرع و رخام وز هر کونه چیز * فرهنگ جهانگیریده خانه نك قبوسندن غیره اولان یولنه
 دیرلر که آذن کلوب کتمک قابل اوله بر معناسی دخی دشت رحام در **ق** یا خه **ق** فتح طاء معجه
 ایله قبلوبغه که سنک پشت ولاک پشت دخی دیرلر عربیده سلحفه و ساحفات دیرلر امیر
 خسرو بیت بسا بردل نهنگ از تیغ کینه * که سردز دیده چون باخه بسینه * وله بیت
 ضربت کرز نهنگان سیاهت دروغا * خصم را چون باخه سردر سینه پنهان میکند *
 وله بیت چون باخه چو بهمت زادی ز بیضه دین * وان خصم جان هوا را چون ماهیان
 هوا را **ق** باد آبله **ق** سکون دال مهمله و کسرباء موحدیه ایله سوزنده و درد ناک بر نوع
 قهر جقدر با داو له دخی دیرلر کذا فی مجمع الفرس **ق** باد افراه **ق** ضد پاداش یعنی جزای
 بلکه جزای نیکه پاداش دیرلر یله افرا و باد افرا و باد افراه دخی دینلور حکیم انوری بیت ز شیر
 گین بستاند بشیر شاد روان * ز آب کرد بر آرد بیاد باد افراه * اثیرالدین اخسیدکی بیت
 ای کرده سعی مکرمت خوان عدل تو * پاداش خوار معده باد افراه راه **ق** باد افراه **ق** سکون
 دال و فاء و فتح راء مهملتین و اخفای هایلہ باد افراه مرقومه معنا سنه که باد فراه دخی دیرلر حکیم
 اسدی بیت که از یک کناه اربکشم ز راه * فتادم ز باد افراه صد کناه * شمس فخری

* قطعه * خسرو ملك شيخ ابواسحق * عظم الله في العلى قدره * آنكه باشد بزمعالي او
 اطلس چرخ زنده و تره * همه پاداش داند و احسان * خالی از انتقام و باد افره *
 بادامتره في فتح دال و تاء مشناه و راء مهملتين و سکون ميمله ریحان نوعندن برنوع
 خوشبو او تدر في بادامه في فتح دال مهمله و ميمله يدي معنایه کور اول نسخه حسين
 و فایده و نسخه ميرزا ابراهيم مرقع جامه در ویشاندركه الوان پان لرایله مرتب دیکاش
 اولور ثانی شرفنامه ده و مجمع الفرسه حریردن ایشانش برنوع لطيف قماشد ر شیخ
 نظامی بیت ای که ترابه زجنس جامه نیست * حکم برابر چشم بادامه نیست * و بش معناسیه
 قره نك جهانگیریده مسطوردر اول اپك قوردی که گرم پیله ده دیرلر حکیم خاقانی بیت
 آن غنچه های نستربادامه های ترشد * زر قراضه دروی چون گرم پیله مضمر * ثانی یوزك
 قاشنه دیرلر میر خسرو بیت بخندی پیش هر چشمی ز چشم خسروت شرمی * پسند
 نیست آخر یکی خاتم دو بادامه * ثالث کوزکی بر طاشدر اصابت عین ایچون اطفال
 باشنه دیکرلر التون و یا کش ایله یا پرلر میر خسرو بیت از بسکه بر کلاهش بردو ختم دودپه
 بادامه نشاند بر بسته کلاهش * رابع اتدن وجود انسانه بك کبی اولور سیاهنه حال
 و بیاضنه بادامه دیرلر بدیع سیفی بیت میان ابرو بادامه سیاه چنانك * بقبضه برده
 یکی نیرپله تاپیکان * خامس زنجیرك هر دانه حلقه سنه دیرلر في بادیره في سکون دال
 و فتح باء فارسی و راء مهملتين ایله تراشه یعنی اغاج یونانده دو کیلن پان لره دیرلر في بادخایه
 فتق دید کبری علتدر که خایه شیشربعض نسخه ده ریج قولنج واقعدر في بادرنوبه في ترکیه
 ایچونی ریحان دید کبری خوشبو او تدر تعریب ایدوب بادرنجوبه دیدیلر صوبین استقطار
 ایدر لر غایت نافعدر في بادروزه في سکون دال و ضم راء مهملتين و فتح زاء معجه ایله نسخه
 میرزا ابراهيم جامه کهن و هر کون کیلن اثواب و نسخه حسين و فایده و مجمع الفرسه نفقه
 روز مره که کون بکون اوله بومعنايه حکیم سنایی بیت یکی جامه وین بادروزه قوت *
 دکر اینهمه پیشی و سیر نیست * تحفه الاحبابه اکادیرلر که انسان اتی هر کون ایشلیکی
 معتاد و اشتغال ایلمه بومعنايه مؤید حکیم سوزنی بیت مشرف ای مشرف کوهر حمید الدین
 که شد مدیح تو نسبیج با دروزه من في بادرونه في سکون دال و ضم راء مهملتين و واو مجمول
 و فتح نوله برنوع ریحاندر بادرنجوبه و بادرنوبه و بادردخی دیرلر في بادره في سکون دال
 و فتح راء مهملتين ایله نسخه حلیمی ده ایچ طونی پاچه سی و قره نك جهانگیریده بی فکر
 و بی تأمل سوز سو نيك و هر ایشنه نیرلك و عجله ابلک معناسنه مسطوردر في بادریسه في
 سکون دال مهمله و یای تحتانی و کسر دال ایله ده جائزدر و راء مکسون و فتح سین مهمله
 ایله نسخه حسین و فایده قور شوندن مبراور ته سی دلك نسنه درایکه کجورب اپک
 انکیرلر ترکیه اغر شق دیرلر حکیم سنایی بیت نشود مرد پردل و ضعلوك * پیشن ماما
 و بادریسه و دوك * عربیه فلکه دیرلر شرفنامه ده و قره نك جهانگیریده چادردیر کینك
 کوبکنه ده دیرلر مدورا اولوب اور ته سی دلك اولد بیچون حکیم خاقانی بیت سرکشته کرد
 چرخ چون چرخ بادریسه * فریاد ازین قسوتکرزن فعل سبز چادر * نسخه نیازی بخاریده یعنی

بمعنی بادزن واقع اولشدر غالباً مدور اولان مروحه یه دیرلرک بادریسه بی پادریسه مرقوم
 معنا سنه در سین پرینه باء موجه واقع اولشدر ک بادزنه بی سکون دال مهمله و فتح زاء
 معجه ونونله بمعنی باد بیزن مرقوم امیر خسرو بیت بادزنه دست بدست همه * و زدم او
 یاز دست همه بی با دزهره بی بر مرصه بوغازده شیش اولوب نفس المغه عسرت و پر
 هریده اطبا خناق دیرلرک بادسره بی سکون دال و فتح سین و راء مهملات ایله تک مرض
 و زجتلی اولان یری کذا فی مؤید الفضلا بی بادشرطه بی سکون دال و راء و فتح شین معجه
 و طاء مهملات ایله بعضیلمر ضم شین ایله او قورلر موافق روز کار درخواجه حافظ بیت کشتی
 نشانسکایم ای بادشرطه بر خیر * باشد که باز بیم دیدار آشنارا * اما بعض فرهنگه بادشرطه
 شین مفتوحه ایله پویراز دید کاری روز کار معنا سنه مرویدر شیخ سعدی بیت با طبع
 مخالف چه کند دل که بسازد * شرطه همه وقتی نبود لایق کشتی * بو بیتک اولان معنی
 موافق روز کار دینلرک سوز لرینه منافیدر بی با دزهره بی سکون دال و فتح فا و راء مهملین
 ایله اما محاحده ضم فا و راء مشدده ایله * چوپکی باشد رشته در میان کرده و کودکان اتراتب
 دهند یعنی ریخته پان سنک اورته سن دلوب ایب کچوروب اطفال اللرنده فر فردوندر لر
 جمع الفرسه اولکی نقل اوزن در مولانا کسای بیت که نغمهای او چو چرخ روان * همه
 خوابست و باد و بادفره بی بادکانه بی سکون دال مهمله و فتح کاف فارسی ونونله مشبک
 پنجره که بالکانه دخی دیرلر کذا فی فرهنگ جهانگیری بی با ده بی معروف عربیه نیر دیرلرکن
 هر شربت مسکره باده دینلر انجق تازه اوزمدن اولانه دینلور شاعر بیت باده دست
 میالای که آن همه خونست * که قطره قطره چکیدست از دل انکورد * اما مخته یعنی کندودن
 قینامش اولاننه باده دیرلر که زیرا کویده کندودن قینا یوب غلیان ایدنه می و شراب دیرلر
 بومد عانی خواجه حافظک بو بیٹی اشعار ایدر بیت همچون باده دلم از توبه که کردم بشکست *
 همچو باده جگر می می و پیمانه بسوخت * فرهنگ جهانگیری حسن بن یوسف انجری
 باده هم معروف شرابه وهم پیماله شرابه دیرلر دیوب حکیم سنایی نک بو بیتنه متمسک اولش
 چون شوخ نه بسان ترکس * یک باده دهد زباده رنگت * باده اول پیماله و ثانی شرابدر
 مومی الیهک بو بیٹی دخی ایراد ایلش بیت بکره بدو باده دست کوه کن * این عقل دراز
 قد احقر را * چغتای لسانه شرابه چاغیر و چاقیر دیرلر میرعلیشیر بیت چاغیر غه تو و مشکالی
 یوقنور قرار و خواب منکا * چواو تغه توشتوم ایماس عیب اضطراب منکا بی باد هراه بی
 سکون دال مهمله ایله نمخته میرزا ابراهیم بمعنی با دشمال حکیم سوزنی بیت مردعیت را
 صبای عدل مهر امیز تو * خوش نسیم آید چو با مشک ثبت باد هراه * بو بیتک اضافه
 واقع اولشدر بی با دهرزه بی اضافه اول افسونه دیرلر که دزدان او قیوب متاع صاحبک
 اوزرینه او قورلر آغرا و یقومستولی اولوب آگاه اولمیه خاقانی در قمیمه بیت بچار باره
 زنی ببادهرزه دزد * بمانک زنگل نباش و کم نقاب بی باد یانه بی کسر دال مهمله و فتح
 یای تحتالنه ونونله بادیان مرقوم که رازیانه بری در بی بادیه بی ایکی معنایه در اول عربیه
 مشترک صحرا معنا سنه در مولانا جامی بیت از منزل دوست بی سرو پای * شد بادیه کردورام

پیمای * ثانی اول شراب ظریف در که با طبعه دیر لر * بارانه * فتح راء مهمله و نون ایله اول
دیر کد اوزرینه سقف خانه وغیری نسنه لر قورلر مشکلاته * هی الخشبة الی تقام
وتعرض علیها الزعم تجری علیها التوای و یقال لها بالفارسیه بارانه بر معناسی دخی اوغل
اوتی که پارود دخی دیر لر * بارینه کاه و بارینه * کلاهما بسکون الراء المهملتین و کسرا الباء
الموحدة و فتح النون ترکیده یوکیاب تعبیر ایلد کلمی معنایه در ابو المعانی بیت براه عشق
بندام همه سرو سامان * پیاد داد مرا هر چه هست بارینه * بارچه * سکون راء مهمله
و فتح جیم فارسیله بمعنی دیگران یعنی غیر پلر چغتای لغتیدر شیخ نظامی بیت ببلبل عرشند
سخن پروران * بارچه مانند همه دیگران * مشایخ کرام ماوراء النهر دن اتا لقبی ایله
شهرت شعار اولان اولیادن بعضیلمری * بارچه یغشی من یمان بارچه بغدادی من
صمان * دید کلمی کتاب رشحاته مسطوردر * باد خانه * سکون راء مهمله و فتح خاء معجه
ایله تجارت اثوابینک یوکاری و اثواب قونیلان مکان معناسنه * بار حیمه * کسر راء مهمله
و فتح خاء معجه و مهمله یوللرده و کدر کاه محالرده باجد ارلر کقرار کاهلری و کثرت استعمال ایله
باجدار معناسنه اولمشدر میر نظمی * قطعه * خیال غمزه ها در دل نشسته * بجان آمد
شدن را راه بسته * بخواهد بار حیمه از دل و جان * کدر کاه نفس بندید هر آن * بار کاه *
شول محله دینلور که پادشاهلر دستور سلاطین قدیم اوزن اول محله چینه قوب ار باب حاجاته
عرض احوال ایتمکه اجازت ویرد عرف لسانده پادشاهلر اوتاخ و سرانی قبولی دیک
اولور خواهه حافظ بیت مرو بخواب تو حافظ ببار کاه قبول * زورد نیشب و آه صبحکاه
منست * بار نامه * سکون راء مهمله و فتح نون و مهمله اوج معنایه کلور اول اثواب و تجمل
و حشمت معناسنه حکیم سنایی * قطعه * دین فروشی همی که * ناسازی * بان کی
نقره خنک وزین در کند * کوی از بهر حرمت علم است * اینهمه طمطراق خنک و سمنند
علم از بار نامه مستغنیست * تو بر و بر و ت خویس مخند * ثانی منت معناسنه حکیم
انوری * قطعه * انوری لاف مزین قاعده بسیار منه * بالفی طفل نه جای بینر اثر مخای
بار نامه نکشد باز خدایی که سپهر * هست از پای و رکابی پدرش کشته دوتای * ثالث
غرور و تفاخر معناسنه شیخ ابوسعید ابوالخیر * رباعی * غیر زلفی که ماه در چنبره اوست *
شیرین سخنی که شهید در شکر اوست * زان چند بار نامه کاند رسرا اوست * فرمانده
روزگار فرمانبر اوست * بعض فرهنکرده احکام پادشاه و قانون نامه معناسنه مرویدر
* بارنده * فتح را و دال مهملتین و سکون نون ایله باریدن لفظندن اسم فاعلدر یا غیبی
معناسنه و یا غدری دخی اولور میر نظمی بیت شد ابرود دل بارنده خون * ازان شد در
سرم دستار کلکون * بار نکبویه * فتح راء مهمله و سکون نون و کف و ضم باء موحده
ایله بز نوع خوشبور میخاندر بادرنبو و بادرنبویه و بادرنجبویه و بادرود دخی دیر لر
غریبک با در و ج دیر لر * بار وزنه * ضم راء مهمله و واو معروف و فتح زاء معجه و نون
ایله موسیقی ده بزوا اسمیدر استاد منوچهری بیت ساعتی سیوار نیر و ساعتی کبک دری
ساعتی سرو ستاه و ساعتی بار وزنه * بویته درت نوا اسمی واقع اولمشدر * بار وزنه *
ساعتی سرو ستاه و ساعتی بار وزنه * بویته درت نوا اسمی واقع اولمشدر * بار وزنه *

در باره و زه فی ضم راء مهمله و او معروف و فتح زاء معجه ايله با دروزه مرقوم معنا سنه در
 کذا فی مجمع الفرسین در باره فی بوزن خاره اون ایکی معنایه کلور اول کره معنا سنه که بکبان
 و دو باره دیرل حکیم خاقانی * قطعه * از قله * قاف سنکش آرنند * باره زمستاره برکنارند *
 صد باره بر آورند بهتر * صد باره ز باره سکندر * دیگر شاعر دیمشدر بیت سکی رالقمه
 هرگز فراموش * نکردد و روزنی ده باره اش سنک * ثانی نوبت معنا سنه در جمال الدین
 عبدالزاق کاشی بیت دکر باره چه صنعت کرد با ما * سپهر سرکش و فرتوت و رعنا
 ثالث بمعنی اسب حکیم اسدی بیت فرستاده از باره خویش داد * پی اندازه دیبا و زو
 پیش داد * بو معنایه حکیم فردوسی بیت نشنمت از باره تند باز * همیزفت باوی
 صی رزم ساز * وله بیت پی باره کوچماند بچنگ * نماید بران روی جنکی پانک * غایت
 ایو آته باره و باره کی دیرل اسب کی اسم عام دکلدر ایضا وله بیت فرود آمد بکیس و باره کی
 بست * دران اندیشه نظاره کی بست * رابع سلاح معنا سنه معنای مقدم ايله شمس
 فخری بیت باره خصم یار یار کند * چون نهید شاه پای بر باره * خامس باروی شهر
 و قلعه حکیم اسدی بیت بن باره ضرر تا سرامون زدند * نکون باره بر روی هامون زدند
 شمس فخری بیت هر گجا هیتش کشد لشکر * چه کشاید ز حصن و از باره * سادس
 حق و شان معنا سنه که پنم حقه و پنم شان نموده چک پرده دو باره * من دیرل منلامو * من
 حسین یردی * رباعی * یک لطف نکرد یار در باره * من * کس یاد نکرد داز دل آواره * من
 شرمند * ناصح که دارد کاهی * حق نمکی بر جگر باره * من * استاد لطیفی بیت دو باره
 تو منم هوا خواه * در باره * من تویی در آگاه * بو معنایه منلا محمد کشمیری * شهوری مخلص
 بیت شهر هستی شد شهوری را خراب از هجرتو * وقت آن شد کر کرم لطفی کنی در باره اش
 سابع فرهنگ جهانگیریده دوست معنا سنه که بار دخی دیرل غلامباره و ز نباره بودند که
 غلام دوست و زند دوست دیک اولور دوست معنا سنه حضرت مولانا قدس سره بیت
 نیست شهرت طلب و خسرو شاعر باره * تا به بیت و غزل و شعر روان بفریم * ثامن
 طرز و اسلوب و روش معنا سنه حکیم فردوسی بیت ازین باره گفتار بسیار کشت *
 دل مردم خفته بیدار کشت * تاسع بر نوع مشر و بدر یعنی شراب کی مکیندر بر نجدن
 ایدرل حضرت مولانا قدس سره بیت ز نور عقل کل عقم چنان دنک آمد و خیره * گزان
 مغزول آمد خمر و بنک و باره و شیر * عاشر زلف معنا سنه ده استعمال اول نور حکیم
 سنایی بیت هر زمان مدعین راز عزور دل خویش * تازه خونی هدراند و خم هر باره
 دوست * حادی عشر رمه کو سفند و کاو معنا سنه ثانی عشر رخت بار گیر معنا سنه
 شاعر بیت یکی باره پیشش بالای او * کنندی فرو هشته تاپای او * بو نوردن ماعدا
 مجمع الفرسه ابرو و زبانه و حریص معنایه روايت اولمشدر در باز کونه فی سکون زاء
 معجه و خم کاف عجمی و فتح نون ايله ایکی معنایه در اول بمعنی معکوس حقیقتا اولسون
 مجازا اولسون ثانی شوم و خمس معنا سنه در بو ایکی معنایه استاد فرخی بیت باز کونه
 دشمنانش راز بیم کلک تو * موی کردد یاز کونه بر بدن دندان مار * مصرع اولدن معنای

ثانی و مصرع ثانی در معنای اول مستفاد از انور و بازه فی فتح زاء معجه ایله درت معنایه
 کلور اول قولاج که عربیه باع دیر لر حکیم اسدی بیت بهی ژرف دیدنه صدبازه راه
 یکی چرخ کردنده بالای چاه * ثانی دسته چوب معنا سنه میر بخسته بیت نشسته
 بصد چشم در کازه * گرفته بچنگ اندرون بازه * ثالث ایکی دیوار و ایکی طایع اراسنه
 واقع اولان مکان فاصله معناسنه رابع طغان جنسنه دیر لر و یازیمجه فی کسر زاء معجه
 و سکون یای تحتانی و فتح جیم فارسیمه نازکک و خرده کاری و ملامه معنایه منلا نظیری
 نیشابوری بیت صنعت یازیمجه چندست و مارا همچو طفل * بهر دفع کیره مشغول
 تماشا ساخته و یازیره فی کسر زاء معجه و سکون یای تحتانی و فتح راء مهمله ایله کجه نک
 بمقدار وقتی اولندن اولسون آخردن اولسون مثلاً یازیره نخستین و یازیره پسین
 دیر لر و باستره و باسره فی اول سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة و رایله ثانی کسر سین
 و فتح راء مهملتین ایله معنی کشت زار یعنی اکثاک شمس فخری بیت پیوسته کشتزار امیدش
 ز آب کام * سیراب بادناکه بود نام باسره * ثانی توارنج خوان و قصه کوی
 معناسنه در و باشامه فی فتح شین معجه ایله سرپوش زنان یعنی زنانک باش اورنیشی
 چادر و معجز و غیرهما که حریر دن طوقمنش اوله شاعر بیت دریده ماه بیکر جامه در بر
 فکنده لاله کون باشامه بر سر * فرهنگ جهانگیریده انجق معجر معناسنه مر ویدر کول کوته
 یای * رباعی * باشامه بگرد جبین مهوش * چون هاله بگرد ماه ز پینه و خوش * هر کس که
 بدید آن رخ چون خورشید * فریاد بر آورد که آتش آتش و باشانه فی فتح شین معجه
 و نون ایله معنی پیمای یاغی که عربی شخم دیر لر مشکلاته باشانه هو الشخم قرعشی الکوش
 والامعاء رقیق مسطور در ودخی جوز یاغنه دید کاری رسیده نظر در و باشکونه فی سکون
 شین معجه و ضم کاف فارسی و فتح نونه باز کونه مرقوم معناسنه که معکوس و مقلوب
 دیمکدر شیخ نظامی بیت کرا باشکونه بود پیرهن * بحاجت کند باز کشتن بتن و باشامه فی
 سکون شین معجه و فتح نون و میله بار نامه مرقوم معناسنه در کدافی المحمودی و باشومه فی
 ضم شین معجه و واو معروف و فتح میله معنی باشامه مرقوم کدافی مجمع الفرس و باشه فی
 یوزن لاشه آتجه دید کاری طغان عربیه باشق دیر لر مولانا محمود ابن یمن بیت هر کجا
 میران عدلت شامل شاهین باد * از سر کجشک عاجز ظلم باشه بار کرد * مولانا هاتقی
 بیت ز باشه چه اندیشه دارد عقاب * سها چیست نزد بلند آفتاب و باعجه فی معروف
 اشجار مثمره و شکوفه یه مشتمل اولان موضع و باغره فی سکون غین معجه و فتح راء مهمله ایله
 ترکیه اوردید کاری یومری ات که وجود انسانده ظاهر اولور و جمع و زحمتی اولمز بعض
 حیوانده دخی اولور استا دلطیفی بیت برکه کل عمامه زشت * چون باغره بر سر قضیبست
 و باغنه فی فتح غین معجه و دال مهمله و سکون نونه اگر مک ایچون آتش و یومق اولش
 پنه کدافی مجمع الفرس و باغوجه فی ضم غین معجه و واو معروف و فتح جیم فارسی ایله
 کله بک دید کاری بوجمکدر کدافی کتاب السامی فی الاسامی بو معنایه ابوالمعانی بیت مانده
 باحیرت درین باغ جهان بی وفا * همچو باغوجه که مانده بر سر دیوار باغ و باغنه فی فتح فا

فا و سکون نون ایله بافتن لفظندن اسم فاعل ر طوقوجی معنا سنه و معتبر نسخه کرده
 بیهوده کو واجق معناسنه مر ویدر شاعر بیت سخنما بیت کنی چون در خوشاب *
 مشو باضه لغاف و کذاب و با قله و کسر قافله معروف غایه در جوبات قسمندن ترکیه
 بقله و عربیة باقلا و قول دیرل و با کیم و کسر کاف و سکون یای تحتانیله نسخه حسین
 و فایده هر ر تنک باف یعنی آنچه طوقنس حریر تماش جمع الفرسه یا قوت سرخ مسطورده
 و بالانده و فتح لام و سکون نونله یعنی جنبانیه و متحرک ساخته یعنی حرکت ایدمی حکیم
 سنای بیت یک قصیده دو دست جا خوانده * پیش هر سفله ریش بالانده و بالانده و
 فتح لام و نونله بالان مرقوم کنی دزت معنایه کلور معنای اوله حکیم سنای صدر اجل توام الدین
 خد متلینه تحی و ایام یکی مکتوبده بو عبارته یازمش * تحت و تاج خواص در بالای
 علین منتظر اوست در بالانده اسفل السافلین چه کار دارد و بالاش نکیه و بالاش اسم
 عامدر یصد و غه دیناور نکیه قید یله دیواره طیاد قلمی یصدق دیمک اولور و بالشجه و
 ایز یصد و غی اکرم دید کلیدر و بالکانه و کسر لام و فتح کاف فارسیله نسخه حسین
 و فایده اول بجزیه دیر لکه ایچرو دن طشره سی کورینه طشره دن ایچروسی کورنیه
 تحفه الاحبابه بجزیه نک دموری که مشبک اوله بو معنای مؤید استادر و دکی * مثنوی *
 بهشت آیین سرایی را بپرداخت * زهر کونه درو تمثالها ساخت * زعود و عنبر اورا آستانه
 درش شمیم و زرین بالکانه و بالوانه و سکون لام و فتح واو و سین مهمله ایله طوقوق
 ایچون حاضر لشمس ایلاک که تانه دخی دیر لکنافی فرهنگ جهانگیری و بالوانه و سکون
 لام و فتح نونله سرجه یه مشابه بر قوشدر که سیاهلی و بیاضلی اولور ترکیه دار و قوشنی دیرل
 صحاح فرسه نون رینه یای تحتانیله روایت اولمشدر و بالوایه و سکون را و فتح یای تحتانیله
 صحاح عبارتی بودر * مرغ کیست که چون کنجشک سیاه و سپید باشد و کوته پای چون
 بر زمین نشیند دشوار بر خیزد بدین سبب بیشتر بر دیوار و درخت نشیند * بو معنای
 مؤید ابو المعانی بیت چه زهره پیش تو دارد عدوت * کجاست این بکار ابا لویه و بالونه
 و بالویه و کلاهما یعنی بالوانه مرقوم بعض نسخه ده قر لغوج معنا سنه در و باله و بوزن
 هاله چوال معناسنه ادیب صابر بیت چون کیر در سپو ختم اندر کسش تمام * دیدم
 کسی فراخ بماند باله * عربیله اول طرفد دیر لکه ایچنه خوشبو نسنه لر قونیه و زبان هندیه
 خس خوشبویه دیرل و بالیه و بوزن مالیه بالوا باند و نمویافته و افزوده اولان نسنه لره
 دیرل شاعر بیت رخسار و قدت بر کل و سروش عارست * بالیه نهالیست که ماهش
 یارست و بام ره و سکون میم و فتح راء مهمله و اظهار هایلله نردبان معناسنه لفظ مرکبدر
 معنای ترکیب طام یولی اولور اغاج اولسوز طاش اولسون و بامگاه و سکون میم و فتح
 کاف فارسیله یعنی بامداد صباح وقتی دیمکدر ابو المعانی بیت بودمی تنها بشب آمد خیناش
 در برم * از شبانکه ذوق وصلت کرده ام تا بامگاه و بامه و بوزن خامه نسخه میرزا ابراهیم
 دراز ریش که بله دخی دیرل و بانه و بوزن دانه قاسق قبلی عربیله عانه دیرل شاعر بیت
 مثال دیو یا خود غول حرا * نبوده پاک هرگز کون و بانه و بامه و بوزن شاه ایکی معنایه در اول

مشور با ثانی و عا طریقیله اولسون و نوله دیکدر عربی معنی و جماع معنا سنه در ی باده ی
فتح هایلله ایکی معنایه در اول دریاچه در که کج و یرمیه بیوک کول کبی ثانی ایری کوده او آت
معنا سنه در ی بایسته ی کسریای تحتانی و سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله اول
نسنه در که محتاج الیه و مطلوب اوله و فرهنگ جهانگیریده ضرورت و ضروری معنا سنه
میر خسرو بیت سائل عزیز تر شده از آب نشسته را * خواهند هم ز خواسته بایسته تر بسی
ی بتره ی سکون تاء مثناة و فتح راء مهمله ایله ایکی معنایه در اول ی و عینا دثانی یره لشمس
وزده لشمس معنا سنه ی بته ی فتح تاء مثناة ایله اول طاشنه دیر لکه او زرنده بعض نسته
صلایه ایدر لر یعنی حل ایدر لر بتودخی دیر لر کذافی مجمع الفرس و فرهنگ جهانگیریده
خشکه بلاودر که بددهخی دیر لر ی بنیاره ی سکون تاء مثناة و فتح یای تحتانی و راء مهمله
ایله نسخه حسین و فانی ده بلاور ی و عینا معنا سنه در بعض نسخه ده بو معنایه زاء معجه ایله
مرویدر و تحفه الاحباب ده و مجمع الفرسه یعنی دیو که عربیده عفر بت دیر لر استاد کسای
بیت بر کشت چرخ از من بیچان چون کنم * آهنک جنک دارد بنیان چون کنم * بعض
فرهنگه دیو بزرک معنا سنه در و دیو فریب دهنگه معنا سنه ده مرویدر بو معنای موید
شیخ الاسلام بهانی افندی بعض منظومه سنه بیت پیرو رای نفس امار * سر بزنجیر
دیو بنیان * حکیم اسدی راء مهمله ایله یعنی رنج و بلا و شمس فخری زاء معجه ایله دیو باشند
دیوب بویینی نظم ابلش بیت دشمنش را نخواهد آنچه کمی * زانکه او مرد کیست بنیان
ی بچکله ی سکون جیم فارسی و فتح کاف و لامه شرفنامه ده یعنی کوزه سخت بخته یعنی
زیاده شمس برداق ی بجه ی فتح جمیله فارس ایله اصفهان میاننده واقع بر شهر اسمی در
کذافی مجمع الفرس ی بجه ی فتح جیم فارسیله یاوری معنا سنه در هر نه او و رسه اسم عامدر
ترسا بجه و دهقان بجه و اشتر بجه و شیر بجه کبی ی بختوه ی سکون خا و ضم تاء مثناة و اظهار
هایلله بختور و بختوی معنا لرینه در ی بخته ی سکون خا و فتح تاء مثناة ایله ایکی معنایه در
اول ایکی و یا اوج یاشنده اولان قیون معنا سنه حکیم سوزنی بیت چو کرک کر سنه اند رفتند
میان رنه * چه میش و چه بره دند انش راجه بخته چه شاک * حکیم زاری قهستانی بیت
بدین شکوانه داد آن هر زه اندیش * دو پانصد بخته فربه بدرویش * ثانی سلخ اولش
یعنی یوز لمش دری معنا سنه اثیر الدین اخسیکی بیت باز ترا که شاه طیور دست چون
عقاب * از کو سفند بخته افلاک مسته باد * فرهنگ جهانگیریده ضم بایله مرویدر و نسخه
میرزا ابراهیم در یسنه طلو یعنی غایت سموز قیون معنا سنه منقولدر ی بخشاینده
و بخشنده ی کلاهما یعنی بغشلا می مولانا جامی بیت جرم بخشنده و بخشاینده * در بروی
همه کشاینده ی بچکله ی سکون خا و فتح کاف و لامه بچکلون مر قوم معنا سنه در ی بخله ی
سکون خا و فتح لامه سموز اوت که بر پهن و فرنج و عربیده بقله الحمقا دیر لر ی بخنونه ی
سکون خا و معجه و ضم نون اول و فتح ثانیله برق که شمشک در بخنود دخی دیر لر ابوالمغانی بیت
تاب رویش را بیوسد طره ها * زیر تار زلف چون بخنونه است ی بخیده ی کسر خا و معجه
و سکون یای تحتانی و فتح دال مهمله ایله آتلمش پنبه و بر برندن آیرلمش لبر بشم معنا سنه

معنا سنه کدافی شرفنامه فی بحیه فی سکون حاء معجه وفتح یای تحتانیله نکند معناسنه طالب آملی بیت رسته مدت عمر خضر و عهد مسیح * صرف یک بحیه شود در جگر پان ما مولاناها تھی بیت کھی خرقة دوزی آن خضر ووش * شدی سوزن عیسی اش بحیه کنس فی بداکه فی فتح دال مهمله وکاف واطهارها یله بداندیش و خشم آلود معناسنه در کدافی فرهنگ جهانگیری فی بدخواه فی سکون دال مهمله وفتح حاء معجه وواو معدوله ایله برامزلق استیجی مراد دشمن و حسود دیمکدر طالب آملی بیت تیغش سرید خواه ربایدزتن آسان * زانسانکه ربایدزسری دزدکلاهی فی بدرزه فی فتح دال و سکون راء مهملتین وفتح زاء معجه ایله یعنی بهره و حصه ولسان الشعرا ده مأ کولاتدن اولمقدار نسنه در که ازان بغلنوب بریره کوتریله کدافی الصحاح و نسخه میرزا ابراهیم باء فار سیله منقولدر فی بدرقه فی سکون دال وفتح راء مهملتین و قافله یعنی رهبر عریبه دلیل دیرلر و دخی امین و موقت و مرشد راه خدا معناسنه میرنظمی بیت راه طلب بدرقه در پیش کیر * نیت صافی زهمه خویش کیر فی بدن فی سکون دال وفتح راء مهملتین ایله اون بیک آنچه یه بعضیملراون ایکی بیک آنچه صره سنه دیرلر سک لوند بیت آن بدن زری که شفافی نه پسندد * قربان سرکر به کن و پیش سک انداز فی بد زهره فی سکون دال وها وفتح زاء معجه و راء مهملتین ایله برامز کوکلو بعض نسخه ده قورق معناسنه در فی بدون فی ضم دال و سکون و او وفتح واء مهملتین ایله نسخه حسین و فاییده از ارمغانش یمک که بعض یاران سیره کتد که کوتوردرلر فی بدنه فی فتح دال مهمله ایله خشکه بلا و که بته دخی دیرلر حکیم فردوسی بیت پرستند باشم باتشکله * نسا زم خورش جزز شیر و بده فی بدله فی سکون ذال معجه وفتح لامله آواز ایله شعر او قومق و لطیفه سو بیک معناسنه شیخ آذری بیت بدله کوی میار جمعی بود * سرو کارش بته بدر ویشی فی براکنه فی فتح راء مهمله و کاف فارسی و سکون نونله رستوت معناسنه فی براکوه فی فتح راء مهمله و ضم کاف واطهارها یله قصبه او شک جانب مشرق ایله جنوبندک واقع بر طاع آدیدراوش و لابت فرغانه اندجان شهرینه درت فرسخ روده واقعدر حکیم زاری قهستانی بیت وقت برچیدن کوزار ببرا کوه رود * بکسی اهلش دره ده وده ذرکوش فی برانه فی فتح راء مهمله و نونله حسین و فاییده بر شهر آدیدر استاد عنصری بیت سپه کشید چه از تازی و چه نوبلغار * چه از برانه و آزابکنند و از فاراب فی برآورده فی ایکی معنایه در اول بنا معناسنه بعض فرهنگرده قلعه حصار معناسنه حکیم فردوسی * مثنوی * بدرگاه شاه آفریدون رسید * برآورده دیده سر ناید * پیران در آورده بالای او * زمین کوه تا کوه پهنای او * نشسته بدر بر کرانما پکان * بپرده درون جان پرما پکان * ثانی اول شخصه دیرلر که ملوک و سلاطین انی التفات ایله مرتبه یه کتورلر حکیم فردوسی بیت چه باده فرست این بر آورده را * چه سازیم درمان خود کرده را فی برانه فی فتح راء مهمله واطهارها یله یعنی زیت و زیت شمس فخری بیت مسند خسروی از مقدم او دارد زیب * افسر شاهی هم از طلعت او یافت بره * و دخی یعنی نیکی و آراسته استاد عنصری بیت کار زرکر بز دشو دبراه * زر بزکر سپار و کار بخواه * بو معنایه

حکیم سنایی * قطعه * طبع آراست همی از پی مدحت چو بهشت * زانده هر لحظه همی
فضل تو آورد سپاه * لاجرم کرد عروسی ز مدیحت جلوه * کدبه از جو بهشت است که فرو بر راه
و بمعنی خوب و نیکو حکیم اسدی بیت بد آنگونه سالار زار و تپاه * همی سدره بی پیشش
آید بر راه و بران و پروان فی کلاه ما بسکون الراء اول باء موحد ثانی واو ایله بمعنی بحره
بالا بر حره دیکر یعنی فوقانی خانه که چار طاق دیمکله معروفند حکیم سنایی بیت هست
بربان اورا زمی از بام فلك * همت شاه جهان ساکن بران اوست و بر بسته فی سکون را
وسین مهلتین و فتح تاء مشتاة ایله نسخه میرزا ابراهیم جمادات کبی نسنه که نموی اولمه ضدی
یعنی نموی اولانه بر بسته اول و بر بسته فی سکون راء مهمله و فتح باء موحد و شین معجه ایله جماد
مقوله سی نسنه و هر نه که آرتوب منجمد او اور کذا فی فرهنگ جهانگیری و بر بسته فی سکون
راء مهمله و کسر باء موحد و یای تحتانی ساکنه و فاء معجه و فتح تاء مشتاة ایله موید الفضل لا ده
یعنی بچند حکیم خاقانی بیت شاه اسب عقل انگینته دست فلك بر بسته * هم خون دشمن
ریخته هم ملک آباد داشته و بر بسته فی سکون راء مهمله و فتح تاء مشتاة و اظهار هایله توران
پهلوان لریدن بر مبارز اسمیدر کذا فی مجمع الفرس و بر جامه فی سکون راء مهمله و فتح
جیم و میله قیمتدار اثواب و جامه معناسنه در و بر بسته فی سکون راء مهمله و فتح حاء معجه
ایله برخ مرقومک معنای ایله مترادف در بر مقدار معناسنه استاد عسجدی بیت از چرخ
برخه برخه سعادت بجانش باد * از عرش جمله جمله ز احسان کرد کار * زان برخه برخه برخه
بر جان اوز سعد * زان جمله جمله جمله مر اور از بخت یار و بر داشته فی برداشتن لفظ دن اسم
مفعولدر قالدر لمش و طرح اولمش و بر تمتدن قاچوب خوار و ذلیل اولمش معناسنه
شاعر بیت چند عزت یا فتم از درد و غم * فکر و صل یار من رد اشته و بر دخته فی
سکون را و حاء معجه و فتح دال مهملتین و تاء مشتاة ایله تمام اولمش معناسنه حکیم اسدی
بیت از آهو سخن پاک و بر دخته کوی * تراز و خرد سازد ش تخته کو و بر ده فی سکون
را و فتح دال مهملتین ایله شول اسیره دی ر که سبی اولمش اوله بنده معناسنه لکن بنده اسم عامد در
برده اسم خاصد شاعر دی مشدر بیت بسان یکی برده در پیش او * هر جا که رفتی بدی
خویش او * و مطلق بنده معناسنه کلور دینلر تو بیته تمسک اولمش حضرت مولا ناقدس
سره بیت چون بیاید برده را هاز خواجه * عرصه دار داز هنر دیا جه * خانه زاد
اولان اسیره بنده دیر لر برده دینلر بویتمدن فهم اولنور بیت پد یرفت هر چیز که آورده بود
طرائف بد ورده و برده بود * اما قیاس بوا یدیکه جمله بنده یه برده دینلر زیر احر الاصل اولانه
نبره دیر لر نتکم حکیم فردوسی بیت می آور دور امشکران را بخواند * و زایران نبرده
سران را بخواند و بر راه و بر فی کلاه ما بسکون الراء اول و فتح الثانی براه مرقوم معناسنه
شیخ نظامی بیت از شیر و کوزن و کرك و روباہ * لشکر که او کشید بر راه و بر بسته فی
سکون راء اول وسین و فتح راء ثانی مهملات و تاء مشتاة ایله کیاه بی ساق یعنی زمینه بر او
چای روچن وضه بر بسته مرقوم و بر زده فی سکون راء مهمله و فتح زاء معجه ایله اوج
معنایه در اول زراعت ثانی شاخ درخت ثالث بر شتم و ایپلاک ایله طوقمنش قماش که حلالی

خلالی والاحه وامثالی فی رسوله فی سکون راو ضم سین مهملتین وفتح لامله فرهنگ
 جهانگیریده بر نوع قرصدر که جوز و بز بازو بعض ادویه ایله ایدر لر حکیم نزاری قهستانی
 بیت روح مار اعصابی صافست * نه معاجین وینک ورسوله فی برسیاه فی سکون
 راو کسر سین مهملتین ایله کندم کون معنا سنه میرنظمی بیت دلبر برسیاه و بر عشوه *
 صبر و آرام از دام برده فی برسته فی سکون راو ضم شین معجه وفتح دال مهملتین ایله یعنی
 بلند شده و با لارفته حکیم انوری بیت سپهر برسته دارای او بخدمت خواند * میان بدست
 مجوزا چون بدکان بدوال فی برطله فی سکون راو فتح طاء مهملتین و ضمه ده مر ویدر قمری
 بو رک و طاقیده فی برغه فی سکون راه مهمله و فتح غین معجه ایله بریده زبان میرنظمی بیت
 بنفشه بود شرمنا ز خطش * دهانش غنچه دید و کشته برغه فی بر فنه فی سکون را
 و نون و فتح فاو دال مهملتین ایله یعنی پرونده یعنی قاش صارغیسی عربیده زرمه دیر لر فی برکسه فی
سکون راو فتح کاف و سین مهملتین ایله پوشیده و پنهان معنا سنه حکیم سنوزنی بیت دی
 بسی کس ز شاه مدرسه خواست * ظاهرست این نهان و برکسه نیست فی برک کاه فی
کاف اول فارسی ثانی عربیله صمان چو بی لفظ مرکبدر فی برکوه فی سکون راه مهمله
 وواو و ضم کاف و اظهار هایله عراق عجمه بر شهر اسپدر ابرکوه و درکوه دخی دیر لر معزنی
 برکوه در بالفعل تعری بیده معروف و مشهور در فی برمایه فی سکون راه مهمله و فتح میم و یای
 تحتانیله فریدونی سو دیله بسلدکاری کا وک آدیدر برمایون دخی دیر لر حکیم فردوسی بیت
 یکی کاو بر مایه خواهد بدن * جهانجوی رادایه خواهد بدن * وله * مثنوی * بسو
 همیکشت کردان سپهر * نشدرام با آفریدون بمهر * جزان کاو کشتن نام برمایه بود * زکا وان
 خود برترین پایه بود فی برنجیده فی سکون راه مهمله و فتح میم و کسر فایله یعنی فرزند عاق
 یعنی مخالف و ا لدین اولان ولد شمس فخری * قطعه * پیش از ظهور عدل شهنشاہ تاج
 بخش * کرچه فاک حرون و جهان برنجیده بود * مرتاض شد سپهر و جهان هم مطیع کشت
 وین از وفور رافت شاه خنیده بود * خنیده پسندیده کوی دیمکدر اوستکور بیت مرورا
 یکی برنجیده بسر * زمهر جهان بریدر کینه ور فی برمسیده فی سکون راو فتح میم و کسر سین
 مهملتین ایله برنسنه پی قاورایوب طوتمق برنجیده دخی دیر لر فی برمغازه فی سکون راه
 مهمله و فتح میم و غین و زاء معجتین ایله یعنی شاگردانه کد برمغاز دخی دیر لر فی برموزه فی
سکون راه مهمله و ضم میم و فتح زاء معجه ایله نام پسر ساده شاه مؤیدالفضلاده باه
 فارسیده در فی برمکبه فی سکون راو فتح میم و یاوکسر کافله عود ملبس که شکر و بعض
 عطریات ایله عودی آلوده ایدر لر فی برمه فی سکون راه مهمله و فتح میله بخار آلترندن
 مثقب که متده و ماهه دخی دیر لر رضی الدین نیشابوری در مذمت اسب بیت و رهمه ارنه پی
 از بهر رفتن بر سرش * او قدمها دوخته بر خای چون برمه بود * باه فارسیده مر ویدر
فی برماه فی بودخی مثقب در کدانی مجمع الفرس فی برنامه فی بوزن و معنی و سرنامه یعنی
 مکتوب با شنده می بر اولنان آمرزیده باد که بغلان محل فلان کسر را برساند یا ز دقلری
 عربیده عنوان دید کلیدر فی برناه فی سکون راه مهمله و فتح نون و اظهار هایله کنج حکمت

معناسنه ضم بایله ده استعمال اولنور ابو الفرج رونی بیت بوستا نیست عدل اوخرم
قهر مائست بخت او برناه ی برنده ی بوزن چرنده اسم فاعل در ایلیچی معناسنه مؤید
الفضلاده پروانه چراغ معناسنه مرویدر اما آخر فرهنگرده بو معنایه باء فارسیله در
ی برنه ی سکون را و فتح نونله مبارزان ایراندن برهلوان آدیدر ی بروان ی سکون
راء اول و فتح ثانیله بر بان مرقوم معناسنه در بعض لغتده خانه نك متعارف اولان قیوسندن
غیری مری اولان یرته دیرلر ی برنده ی سکون راء مهمله و نون و فتح و اوپله سیله وسید
معناسنه کدافی نخه میرزا ابراهیم و کتاب النسانی فی الاسامیه بستمه قماش یعنی متاع
تشیکی که عربیه زرمه دیرلر ی برخته ی سکون راء مهمله و خاء معجه و فتح ها و تاء مشناه ایله
برختن لفظندن اسم مفعولدر یعنی ادب کرده میرتظمی بیت کسی را کر رود بیرون زحدش
فلک از هر جهت برخته کردش ی برهوه ی سکون راء مهمله و ضم ها و فتح و اوپله ایکی
معنایه در اول فرهنگ جهانگیریه صابون معناسنه و ثانی مابون معناسنه یعنی مرض
اینه به مبتلا شاعر بیت غلامبان نماید خویشتن را * مکر او برهوه بود و سیخوان * سیخوان
پشت دیمکدر ی بره ی فتح را و اخفاء هایلله ایکی معنایه در اول قوزی که عربیه حمل دیرلر
فختین ایله بو معناده رانک مخفی ده تشدیدیده جایزدر بو مناسبتله حمل برجنه ده رچ بره
دیرلر تنکم جدی برجنه زه دیرلر ضم با و فتح زاء معجه ایله میرزا فصیحی بیت آهوی
آتشین دم چون از بره برآید * کافور خشک کرد دبا مشک تر بر او * بو مصنع بیتدر
آهوی آتشین کونشدر بره برج حملدر کافور خشک روز مشک ترشیدر ثانی ابره
لفظندن مخفدر قفتان یوزی معناسنه استاد عنصری بیت عارضش را جامه پوشیده است
نیکونی فر * جامه کا ناز بره * مشکست و آتش آستو * و اظهار هایلله بره مرقوم
معناسنه در که یو بلخی زیب و زینت دیمکدر ی بزانه ی فتح زاء معجه و نونله بمعنی وزانه و وزنده
یعنی اسپچی میر خسرو بیت ولا بت دارم و کج و خزانه * سپاهی نیز چون باد بزانه
ی بزجامه ی سکون زاء معجه و فتح جیم و میله جامه فاخر و متاع تفاریق ذی قیمت
معناسنه ی بزغسه ی فتح زاویم و سکون غین معجتین و کسر سین مهمله ایله کنار آیده
بتن اوت که ایچنده قور بغه یا تور فیروز الکتب بیت ختفی کشته نیز در ریشش * چون بزغ
در بزغسه پنهان ی بزغمه ی حذف سین ایله بزغسه مرقوم معناسنه در کدافی مجمع الفرس
ی بزغه ی سکون زا و فتح غین معجتین ایله اوزم چو غنک التنه یره دو شیماک ایچون
ایتد کبری چار طاق که عربیه عرش دیرلر ی بزموه ی سکون زاء معجه و ضم میم و فتح نونله
شهور سال ملکی نك ابکچی کونی آدیدر ی بزمه ی سکون زاء معجه و فتح میله بمعنی کوسنه
بزما ه از های همایون بیت ارم نقشی از زمه بزموه * قیامت نموداری از رزم او ی بزوه ی فتح زاء معجه
تانیفتی در وبال و در بزوه * شاعر دیمشدر بیت ای خون دوستانت بکردن مکن بزوه * کس
برداشتهست بدستی دو خربزه * حکیم سنایی بیت یکه کره را خاها پر غیبت و رزدوززه * یکه
کره را کجها بر طاعت و اعمال ماند * حکیم فردوسی * مثنوی * زهر کونه چون نظم آراستم * بگفتم

بگفتم در هر چه خود خواستم * اگر چه دلم بود از آن بامزه * همی کاشتم تخم زرد و بزه * و شخص
 مسکین و بی مجال و زبونه دیر لر عریسه دخی معنای مر قومه استعمال اول نور عماد الکتب الاصفهانی
 بیت و عزیز علی ان اصطباری * فیه قد عزه العزام و بزه * بزیده * کسر زاء معجه و سکون یای
 تحتانی و فتح دال مهمله ایله معنی بادوز به اثیرالدین اخیسکی بیت ای نقش مهر بر همه دلها
 نشسته * وی باد لطف بر همه تنها بریده * بزیشه * کسر زاء و سکون یای و فتح سین معجتین
 ایله نسخه میرزا ابراهیم آرد کجید یعنی سمس اونی مسطور در * بسارده * فتح سین و سکون
 راء و فتح دال مهملات ایله زراعت ایچون سورلش تارلا کتاب السامی فی الاسامیه هی الارض
 الی ارسل فیها الماء یعنی اول بره دیر لکه صوصا لنش اوله کذلک مجمع الفرسده زمینی آب
 داده باشد یعنی صواراش بر بعض نسخه ده سور یابوب قاشس بر که عربیده فاحان دیر لر * بسان *
 فتح سین و راء مهملتین ایله محفة الاحبابه صغه معناسنه در میرنظمی بیت نشسته
 باندیمان در بسان * کشیده ماهرویی در کنان * بستوقه * سکون سین مهمله و ضم
 تاء مثناة و فتح قافله اموزده کردنه متصل اولان استخوان * بستمه * سکون سین مهمله
 و فتح تاء مثناة ایله اوج معنایه در اول بستن لفظندن اسم مقولدر بغانش دیک اولور
 ثانی محفة الاحبابه الوان ابریشم که تجتهد پان لرینه صاروب نقشی نسنه لر ایشلر لرا کثر
 بو مقوله منقش قاشلر استرا باد و کرکانه اسلنور ثالث مجمع الفرسده مقامه بغانش شعر
 معناسنه بو معنایله ر و مده دخی مستعملدر بسته فلان دیر لر مربع دیکدر * بسغه * فتح
 سین و دال مهملتین و سکون غین معجه ایله برایش ایچون حاضر لنش نسنه که اسغه
 دخی دیر لر استاد عنصری بیت تن و جان چوهر دو قرار آمدند * بیکجای هر دو بسغه
 شدند * مطلق حاضر و آماده معناسنه استاد فرخی * قطعه * بفرخی و شاهی و شادی
 ایران شاه * بهر کانی بنشست بامداد بگاه * بدانکه چون بکنند مهر کان بفرخ روز *
 بجنگ دشمن و ارون کشد بسغه سپاه * بخسته بادت و فرخنده جشن و فرخ باد * بسغه
 رفتن و بیرون شدن ز خانه براه * بسکله * سکون سین مهمله و فتح کاف و لامه مجمع
 الفرسده چوبی که در پهن در کذارند یعنی قیوار دنه قودقلری اغاج * بسله * سکون
 سین مهمله و فتح لام ایله حبوبات قسمندن ماسه مشابه بر نوع دانه در بقله ار اسنده بتر
 کردنتان و کرکان و کرمان طرفلرنده چوغ اولور عدس و بقله ایله بشور لر اکاماک
 دخی دیر لر عریسه خلدیر لر ضم خاه و فتح لام مشدده ایله * بسمه * سکون سین مهمله و فتح
 میله و سمه دید کوری چوید پیراخی که زنان ازوب قاشلرینه سور لر سیاه ایدر * بسنه *
 فتح سین مهمله و سکون نونله کافی و تمام معناسنه حکیم فردوسی بیت بسنده کم زین جهان
 مرز خویش * بدانند مکر بایه و ارز خویش * بسنه * سکون سین مهمله و فتح نونله
 هنوز بنش آت که ترکیه کره دیر لر * بسوته * ضم سین مهمله و او معروف و فتح تاء مثناة
 ایله زلف معناسنه در کذا فی فرهنگ جهانگیری * بسوده * ضم سین و او معروف و فتح
 دال مهملتین ایله مجمع الفرسده بمعنی دست زده یعنی ال اورلش خلاق المعانی بیت یکشب
 اخیال دست تو بسوده ام بخواب * میام از حلاوت آن کریمه وارد دست * و دخی سوراخ

کرده و مایلند کذا فی تحفة الاحباب و نسخه حسین و فایده بانه مجمله واقع اولش در کتب
 فتح سین مهمله و اخفای هایل بر او تدر بسک دخی دیر لر عربیه اکلیل الملائک دیر لر کذا فی
 اختیارات البدیعی کبسیچیه فی کسر سین مهمله و جیم فارسی و سکون یائین تحتانین ایله
 یعنی ساز کرده بسفر یعنی سفره حاضر اولش سنه و مهمات سفر معنا سنه در شاعر
 بیت بسچیه بودم کد آیم دمان * بدنبال تومن بهند وستان کبسیچنده فی کسر سین
 مهمله ویای ثانی یرینه نوله معنای مزبور ک فاعلی اولور کذا فی مجمع الفرس کبشتره فی
 سکون شین معجه و فتح تاء مثناة و راء مهمله ایله نسخه میرزا ابراهیم چنگالی باشد که میخوردند
 یعنی براگری دکنلی او تدر ینور و مجمع الفرسه بر نوع طعامدر که اون و مهسم و خر مایله ایدر لر
 یسحاق اطعمه بیت کر نیر بلا بارد در کوجه ماهچه * از نان سپری سازم و زبشتره
 آماجی * بعض نسخه ده کبشتره فی فتح نون و زاء معجه ایله واقعدر کبشجره فی سکون
 شین و فتح خاء معجتین ایله فورچه که خنزیر قیلندن ایدوب کتان زم ایدر لر کبشفره فی
 سکون شین و فتح غین معجتین و راء مهمله ایله فرهنگ جهانگیریده ساخته و برداخته
 معناسنه مزویدر یعنی دوزلش میر نظمی بیت بران روز دیگر چوبکذشته بود * همه
 چیزها بشغره کشته بود کبشتره فی بوزن چشمه خامدردی که سپرم دخی دیر لر کذا فی
 شرفنامه کبشتره فی سکون شین معجه و کسرون بعد یای تحتانی ساکنه و فتح زایله
 بر او تدر دوارده استعمال اولور بوی مادران دخی دیر لر عربیه بر بحاسب و بر بحاسب
 دخی دیر لر کبغامه فی فتح غین معجه و مهمله یعنی غول بیانی کذا فی مؤید الفضلا بومعنایه
 میر نظمی بیت زشت وید اندام ویدوان طبع خر * با بغامه بوده اش باد یوزر کبفتره فی
 سکون فا و فتح تاء مثناة و راء مهمله ایله قوش قناد ندن ایدوب طغان جغد قلری ابوالعانی
 بیت عاشق خیال خام نیفتد بصید یار * آن شاهبا ز حسن نیاید به بفته کبفتره فی
 سکون فا و فتح دال مهمله ایله دخی بفته معناسنه در وله بیت بکیر بغه بدست ای
 خیال خام اندیش * در اوج عشوه پرد آن های ناز و حسن کبکاه فی فتح کاف مجمله وقت
 صبح دیکدر مولانا جایی بیت بیستند پیمان که فردا بکاه * بنزدیک یعقوب کیریم راه *
 کبکبکه فی ایکی کاف میانده باء مو حله ایله بوزن چکچکه شرفنامه ده کشک روغن
 آلوده یعنی یاغ ایله بشمش ترخانه کبکره فی فتحین ایله مقرره که ایب طاقوب بعض نسخه
 چکر لر قیودن صوچکمک و سفینه لده چوق قوللنور لر ابوالعانی بیت دلم ز چاه بدن را
 همی کشد کویا * که تار زلف رسن بود ابرویش بکره کبکبشه فی سکون کاف و فتح شین
 معجه ایله کردن و مشکمه ظاهر اولور بر نوع جراحتدر عربیه نکفه دیر لر فتحین ایله کذا فی
 مجمع الفرس کبکونه فی خم کاف فارسی و فتح نوله بکونک مرقوم معناسنه کذا فی
 فرهنگ جهانگیری کبکبه فی اوج معنایه در اول تشدید کافله بوزن مکه سرور و شادمانی
 ثانی کاف فارسی و اظهار هایل بکاه لفظدن مخفف اولور وقت صبح معناسنه ثالث
 کسر کافله کیمه معناسنه اولور کببلابه فی فتح لام و باء مو حله ایله بوزن کبابه یعنی زن
 فاحشه استاده کسای بیت کس بسک اندر فکن که کیر کسای * نیر نکاید کس زنان بلابه

* شمس فخری بیت کرفلک بغض علم زاد چه شد * از بلا به چه زاد غیر خشوک * بلا ده *
 فتح لام و دال مهمله ایله بوزن کباده بیهوده و بی عقل و حرام زاد و بد کار و نابکار معناسنه شمس
 فخری * قطعه زهی از صییت انعام تودایم * صدادر طارم اعلا فتاده * چنان ایمن شد
 از عدلت که برداشت * زمانه فتنه دزد و بلا ده * شرفنامه ده معنی اهل فساد
 و هرزه کاری معناسنه مر ویدر و مجمع الفرسین معنی نحس و بد فعال استاد رودکی بیت
 هر آن کریم که فرزند او بلا ده بود * شکفت باشد اگر از کناه ساده بود * جمیع روایتلرک
 معناری بر برینه قریبدر * بلا نه * فتح لام و نونله معنی کارنا تمام میرنظمی بیت هر آن
 کاری که غیر عشق باشد * بلا نه بوده است کرمشق باشد * بلایه * فتح لام
 ویای تحتانیله فرهنگ جهانگیریه معنی بد و تباهه عموما خواجه عبدلویکی بیت دامن
 وقت پاکبه زین فرق بلایه فن * پیشکه این ند از سد در سفرت که ماسلک *
 وزن فاحشه به دیرل خصوصاً فخر کورکائی بیت بیارید این پلید بد کنش را * بلایه
 کنده پیریدمنش را * وله بیت هزاران جفت به از ویس یابی * چرا دل زان بلایه *
 و معنی بد افعال شیخ عطار بیت زبان بکشاد هر مزکای بلایه * ندانم چون توجاد و هیچ دایه
 * با بکه * سکون لام و فتح باء موحده و کاف ایله تره یاغنه دیرلر که مسکه دخی دیرل
 * باغنه * سکون لام و نون و فتح غین معجه ایله معنی رزومه یعنی بسته قاش و متاع
 تنکی حکیم سوزنی بیت راه یابد بریدورنج کشید * کیسه باید کشاد و باغنه * مؤید
 الفضلاده معنی هر چیزی که بسته باشد مسطوردر * باغونه * سکون لام و ضم غین معجه
 و فتح نونله معنی اندیشه * با بکه * جایز که معناسنه ترکیه دخی مستعملدر کمال بخندی
 بیت کفتم جوانی نه کم از گفته سعدی * با بکه این دوغزل خوبتر از بکد کرافتاد * بله *
 سکون لام و فتح میله قبا صقل که بله ریش دیرل حضرت مولانا قدس سره بیت کوسه را
 کر بکیرد بله ریش در بزد * هندوی ترکی بیاموزد ملک و غاج را * رکن الدین بکرافه
 بیت که نه ابله بود چه خواهد بود * بله ریش و دراز و رستایی * دراز طویل القامه در
 ویا لکر ریش سز بله دخی دیرل حضرت مولانا قدس سره بیت آنچه کوسه داند از خاک
 کسان * بله از خاک خورش کی داند آن * باوازه * سکون لام و فتح واو و زاء فارسیله
 همیشه معناسنه و مشکلاته یجوز بالراء المهمله مسطوردر * باوایه * سکون لام و فتح
 واو ویای تحتانیله قرلغج که بالوایه و پرستو و برستوک دخی دیرل * بندرگاه * بندر
 بازرگان استل و کی پروگاه محل معناسنه در یعنی تجاریوک بغلیوب آچدقلری موضع
 و دخی بازرگان کیسی یناشد و غی اسکله و لیمان اولان مکان معناسنه ده استعمال اولنور
 میرنظمی بیت همی بدم متاع عیش و دم را * به بندرگاه اقلیم عدم را * بندگاه *
 مفصل اعضا معناسنه در * بندنایره * زاء فارسیله حیوانات صابی قریلوب صمان
 اولدقه اول دوکله دیرلر که ترکیه کسمک دیرلر * بنده و بندینه * کلاهما بسکون
 النون و کسر الدال المهملتین دوکله در که قفتانه دیکیلور و دوکله برینه دیکیلن باغ ترکیه دخی
 بند دیرلر * بند * مطلق قولدر اما ارکاک اولق اوزن حقیقتا قمتله اشترا اولنیش اولسون

و مجازاً رضایله قوللق ایتمش اولسون و کفاردن سبی اولنش اولسون اسم عامدر حکیم فردوسی
 بیت سپاه اندر ایران پراکنده شد * زن و مرد و کورک همه بنده شد * بندیمه بی
 سکون نون ویای تحتانی و کسر دال مهمله و فتح میله بندینه مرقوم معنا سنه در کذا فی
 مجمع الفرس بی بنفشه کرده بی معنی کبود کرده کذا فی المحمودی کورک رنک ایتمکدن کنایه در
 بی بنفشه بی معروف چچیکدر معربی بنفشج در استعمار طریقیله نو خط دلبرک خطنه دیرلر
 محمد قلی سلیم بیت لبت گرفته بننگ شکر هزار گرفت * خطت نهاده نخط بنفشه زار انکشت
 بی بنکاله بی سکون نون و فتح کاف و لام ایله هندوستانه بر معظم شهر اسمیدر قدیمی
 پادشاهلرینک تختگاه ایتمش بی بنکاه بی سکون نون و فتح کاف فارسیله ترکان طائفه سننگ
 کچه دن دریم اوی دید کاریدر بعده کثرت استعمال ایله و زرا و اکابر چادرلینه علم اولدی
 بار و بنکاه و خیمه و خرگاه دیرلر بی بنکره بی سکون نون و فتح کاف فارسی و راء مهمله ایله اول
 از کیلی ذکر در که عود زات بشکده او یومق ایچون او قورلر نانو دخی دیرلر حکیم ناصر خسرو
 بیت تو خفته خوش ای پسر و پسر روز و شب * هموان میکنند بالینت بنکره بی بنلیقه بی
 سکون نون ویای تحتانی و کسر لام و فتح قافله قفتان و پیراهن قولتغنه قونیلان پان که
 خشتک و سوزه دخی دیرلر بی بنون بی فتح نون و راء مهمله و سکون و او ایله اساس
 دیوار و بنا تملی معنا سنه بدیع سیمی بیت تو صدر آن سرا زیمی که باشک * ز فضائش سقف
 و از دانش بنون بی بنوه بی ضم نون و او معروف و اطهار هایلله نسخه میرزا ابراهیم خرمین
 معنا سنه در که خرمین بکچیسنه بنوان دیرلر میر نظمی بیت غمت بودی سبب دل بستگی را
 زدی آتش بتوه هستیم را بی بهار بشکنه بی برنوا اسمیدر منو جهری * قطعه * مطربان
 ساعت بساعت بر نیاید زیروغ * کاه سروستان ز تند اکنون کاهی اشکنه * کاه زیر
 قیصران و کاه تخت اردشیر * کاه نور و زبزرک و کاه بهار بشکنه * هر مصرعه ایکی نوا
 ذکر اولمشدر بی بهرامه بی سکون ها و فتح راء مهمله و میله شرفنامه ده ابر پشم معنا سنه در
 بو معنایه شاعر بیت کفن حله شد کرم بهرامه را * که ابر پشم از جان کند جا مهرا *
 قره ننگ جها نکیریده بید مشک معنا سنه ده کلور که کله موش دخی دیرلر معربی بهرامج در
 بی بهرمه بی بوزن مقرمه نسخه میرزا ابراهیم معنی مسته و رود کردان یعنی ارباب صنعت
 و تجار آلتلر دن متعب دید کاری سوری دموردر بی بهره بی بوزن جهره نصیب و حصه
 معنا سنه روزی دید کاری معنادن عبارت در کچه معنای تقدیرده مشارکدر لکن روزی کبی برزقه
 اختصاصی یوقدر غیر به استعمال اولنور اجرت کبی و عربیه کی خط معناسن افاده ایدر
 بو بیتلر فہم اولنور شاعر بیت آنکه خط آفریدور روزی سخت * با فضیلت همیدهد با بخت
 و حصه معنا سنه حکیم مشفای * رباعی * قلیون زلب تو بهره ورمینگردد * فی در دهننت چو
 نیشکر میگردد * در دور رخت مثال تنبا کون نیست * ابر یست که در دور قرم میگردد * و یوک تنکنه
 دینک و کی مسطور در بی بهله بی سکون ها و فتح لامه الدوان که بر تعجبی قوشنی اله الذوق
 بر تمامق ایچون کیرلر عربیه قفاردیرلر شمس فخری * رباعی * ای بر فرس سعادت از قور
 سوار * شاهی تو و شاهین بود از بهر شکار * زان بهله کشند پادشاهان بر دست * تاد دست

تادست لطیفشان نکیرد آزار فی بهمجنه فی سکون ها و نون اول و فتح میم و جیم و نون ثانی
 ایله بهمین ماهک ابکنجی کونی آدیدرملوک فارس اول کونی مبارک و معظم طو تارلرتکم منوجهری
 بیت رسم بهمین کیروا سر تازه کون بهمجنه * ای درخت ملک بارت عز و بیداری سنه
 حکیم انوری * قطعه * بعد ما کر سر عشرت همه روزا فکندی * سخن رفتن و نارفتن من
 در افواه * اندر آمد ز در بحره من صبح می * روز بهمجنه یعنی دویم بهمناه * ودخی بر نوع
 طماندر بهمین ایله ایدر لر فی بهمجنه فی حذف نونله صحاحین ده بهمجنه مرقوم معنا سنه
 مرویدر فی بهمناه فی سکون ها و فتح نونین ایله ایکی معنایه در اول کلچه نان سقیمه
 و ثانی میون که کبی دخی دیر لر شمس فخری بویکی معنایه ترتیب اوزن * قطعه * هست
 بوخوان سائلان درش * قلبه و خوب آس و بهمناه * دشمنش کرچه آدمی شکست *
 هست کتربنی ز بهمناه فی بهه فی فتح ها ایله اشارت بعید در مثلا بر اوراق نسنه اغلامن
 مراد ایله که ایراد ایدر لر فی بیغان فی سکون یای تحتانی و فتح غین معجه و راه مهمله ایله
 سرزنش و طعنه معنا سنه حکیم انوری * قطعه * چو مرغ خدمت آن بارگاه دید مرا *
 که سخن و سقفش بیغاره زمین و سماست * بدست حادثه بندی نهاد بر پایم * که همچو
 حادثه کاهی نهان و کم پیدا است * مولانا هاتنی بیت ز بیغان باید بنک آوریش * مستیره
 کنان سوی جنک آوریش فی بیک راه فی دفعه یعنی بر او غوردن میرنظمی بیت درین
 دیار ز حسرت مرانماند قرار * بجان و دل که بیک راه میرویم ترا فی مع الیاء التختانی فی
فی باباسنجی فی بر نوع خربزه در یعنی قاون غایت لطیف در کذا فی شرفنامه فی باد افرا فی
 مکافات بد یعنی انتقام استاد دقیق بیت بجای هر بهی پاداش نیکی * بجای هر بدی
 با دافرا فی بادام کوهی فی بحرک مرقوم معنا سنه کذا فی شرفنامه فی بادخانی فی سکون
 دال و فتح خاء معجه ایله بر چشمه آدیدر دامغان قریه لرندن هو انام بر قریه ده واقع در روایت
 اول نور که بر حایض عورت حیض بز لرینی اول چشمه به بر اقسه با مرالله تعالی بر مرتبه باران
 و شدیدر روزگار اولور که سیل آت و آدمی قاپوب آلور نتکم شیخ آذری عجایب الدنیانام
 کتابنه دیمشدر * مثنوی * شهر قومش که دامغان دانند * قریه هست کس هو خوانند
 هست مشهور از ان مراد مقام * چشمه آب بادخانی نام * ارزنی حایض از رکوی پلید *
 اندران افکند کسی که رسید * از حوالی آن بر آید باد * بر کند باد خاک آن بنیاد *
فی باد سری فی سکون دال و فتح سین و کسر راء مهملات ایله کبر و عجب معنا سنه امیر
 خسرو بیت آنکه در و باد سری راه کرد * هم ز بریدن سرش آگاه کرد فی باد عیسی فی یعنی
 معجزه حضرت عیسی علی نبینا و علیه الصلوة والسلام فی باد کجی فی سکون دال و ضم کافله
 قواج دید کبری علت که مشکلاته هی الریح الئی یکون منها الخشب روایت اولمشدر شاعر
 بیت به پشت ترا هست چون باد کجی * کجاساز کارت بود از شکجی فی بارانی فی یغمور لاق
 و دلبند بورکی یغمور محله کیله وکی اجلدن یارانی تسمیه اولمشدر حکیم انوری بیت
 تاجه اریست کان شان که چو باران بارد * آسمان بر سر خورشید کشد بارانی فی بارکی فی
 فتح راء مهمله ایله آت معنا سنه در مولانا جامی بیت چون بارکی از جرم برون داند *

مادی بحدی گری فسون خواند * بعضی یاریو کرک آتیه دیمش حکیم فردوسی بیت برفت
اهرمن را با فسون بیست * چو بر نیز و بارکی بر نشست * شمس فخری احدی خوش
اندام معنا ستمه دیوب نظم آیمش * قطعه * راند بر روی سپهر تند خو * شهسوار کین
خسرو و بارکی * دل نهاده بر عنان روزگار * دشمن درگاه او یکبارگی * بار نبوی فی فتح
راء مهمله و سکون نون و ضم باء موحد ایله بر نوع خوشبوی ریجاند کذافی مجمع الفرس
* بارندگی فی باریدن لفظندن اسم مصدر در ریغش و هر نه که جو سها ده هوادن نازل اوله
راه و قار کی میر نظمی بیت نرفت از جای چون بارندگی دید * نشست دامن رفتار بر چید
* باری فی کسر راه مهمله ایله الی معنایه در اول جناب حضرت حق جل ذکره و عراسمه
علی در که باری تعالی دینور بزرگی و رفعت و عظمت معنا سندند ر آخر نه کی یا وحدت
معنا سنه بار خد ادیکت بوندند ثانی مقام تثنی و محل ترجی ده باری همچنین باشند بر لخواجه
سلمانک بو مشهور بیتندن مفهوم در بیت دل اگر بار کشد بار نکاری باری * سرا کر کشته
شود بر سر کاری باری * اصل بیت و رکسی یار کزین چو تو یاری باری * ثالث برج حصار که بارو
دخی دیر لرابع بمعنی تعلیل و بمعنی اولی بودن * مصرع * باری آن بت پرستید که جانی دارد
خامس بر دفعه معنا سنه که آخر نه کی یا یای وحدت اولور سادس هند و ستاند بر قصبه اسمیدر
نچه پان کو پلر توابعی وارد استناد فرخی بیت آن شاه عدو بند که بگرفت و بیفکند * کرکی
و در شم شیر اندر ره باری * حاصل کلام آخر نه کی حرف یا مصدریه و وصفیه و وحدت
معنا لیله ذکر مرور این بار مرقومک اون طقوز معنا لیله مترادف اولور * بازکی ترکی فی
فتح زاء معجه و سکون کافله دلوجه طوغاندر کاهی ترکی ترک ایدوب یا لکر * بازکی فی دیر لر
میر نظمی بیت عدو کر ترا قصد ز برین کند * بجا بازکی کار شاهین کند * بازی فی کسر
زاء معجه ایله ایکی معنایه در اول او بوندن لقب معنا سنه ابوالمعانی بیت طفلی چو کند
بجائ عاشق بازی * باید که کنه عاشق او سر بازی * بعض نسخه ده جا نماز معنا سنه ده
مرویدر * باشکونکی فی بمعنی باز کونکی یعنی مقلوب و معکوس اولق متجانس فارسیدر
کذافی شرفنامه * باقی فی کسر قافله جو باتدن بر نوعدر چچیکر چشم احوله صفت
ایدر لر بیت نکس شوخ و کل باقی امروز بیاغ * چون دو چشمی بکی اشمل و دیگر احول
* بالادوی فی فتح لام و دال مهمله و کسرو او ایله شاطر لک لک اوردوغنه دیر لر تکم شاطر
جلال خفنه محشم کاشی دیمشد ز بیت چون شود از کرمی بالادوی غرق عرق *
پای دو کل ماند از همرا هیش پیک خیال * بالانی فی کسر نونله باشک اوردته بری فرق
سر معنا سنه * بالای فی بوزن تاپای بمعنی اسب جنب یعنی یک آت کذافی تحفه الاحباب
والصاح بو معنایه حکیم فردوسی بیت فرود آمد از کوه و بالای خواست * همان جامه
خسرو آرای خواست * بالودکی فی ضم لام و واو معروف و کسر دال مهمله و کافله سوزک که
بالودن سوزمک معنا سنه مصدر در ابوالمعانی بیت فصل بهار و گلشن باران چو بوده
صاف * در باده و غل و غش نه بالودکی چه کار * بامی فی کسر میله شهر بنامک لقب
قدیمندر حکیم فردوسی بیت چو از بلخ بامی بچون کشید * سیاهی که هر کز چنان

چنان کس ندید فی باورجی فی فتح و او وسکون راء مهمله و کسر جیمه خوارزم لغتیک
چاشنکیر کذا فی مجمع الفرس فی باوسی فی ضم و او وسکون سین مهمله و کسر نون ایله
اول عورته دیرلکه زوجینک بر عورتی دخی اوله ترکیه قومه دید کلریدر مشکلاتده الی
لزوجه المرأة اخری یا زمشدر فی باوی فی کسر و او ایله یعنی باشی اولاسن دیمک اولور
کذا فی مشکلات فی بایستی فی کسریای تخمانی و تاء مثناة وسکون سین مهمله ایله کسک
معنا سنه بایستن دن اسم مصدر اولور خواجه حافظ بیت اگر سرای جها نرا سنا جزای
تست * اساس اوبه ازین استوار بایستی فی بباوی فی فتح باء موحد ایله یعنی بمان یعنی
قال عربیه قف معنا سنه و دخی ضد بیدر کذا فی شرفنامه فی بتکچی فی فتح تاء مثناة
وسکون کاف و کسر جیم فارسيله یعنی نویسنده یا زیجی دیمکدر فی بجلی فی کسر حاء مهمله
ولامه حلال لک معنا سنه در مولانا جامی بیت بجلی خواست از ستم زدگان * شادمان ساخت
جان عم زدگان فی بخسی فی سکون خاء معجه و کسر سین مهمله ایله اوج معنایه کلور اول
پژمرده و بی آب حاصل اولش نباتات حکیم ناصر خسرو و بیت تو کشتند جهان ز داس
مرک بترس * کنونکه زرد شد سنی چو کفدم بخسی * ثانی یعنی کداخته اریمش معنا سنه
وله بیت اگر زری نکنند کار بر ترا نش نیز * و کرمسی بفنا تا ابد همی بخسی * ثالث ایکی
بر مقله بر آدمک در یستی طوتوب قصه ترکیه چمک دیرلر استاد لطیفی بیت چند بخسی
تاش توای کدنه * نیست چوب اوکه میرنی شکنه فی بخشای فی بخشیدن لفظندن
صیغه امزدر مولانا جامی بیت برسسی و پیریم بخشای * بر عجز و فقیریم بخشای *
و اسم مصدر دخی استعمال اولور فی بخودی فی ضم خاء معجه و او و معروفه باشقه
باشنه دیمکدر میر نظمی بیت جست همین تند دل و پر غضب * رفت بصحرا بخودی
فیشب فی بخیزی فی سکون خا و فتح یای تحتانی و کسر زاء معجین ایله یکی جامه کیلدک
مشاکرده ویر پلان شربت بها واسکی جامه بی بر فقیره ویرمک فی بدخشی فی مراد لعل
دیمکدر کذا فی شرفنامه فی بدرای فی فتح دال وسکون راء مهملتین ایله لفظ مرکبدر طشره
کل معنا سنه مولانا جامی بیت یکدم از پرده غفلت بدرای * باشد این راز شود پرده کشای
سکون دال و فتح راء مهملتین ایله راز فکر لو و سقط تدبیر او اولور فی بدری فی سکون دال و کسر
راء مهملتین ایله اول چار گوشه بزدرکه ایچنه زروسیم قویوب صره نامیله بر کسنه یه ویررلر
ویا خود کوندر لر غنبلر پوری دیرلر حکیم سنایی بیت جبه خواهم و دراعه نخواهم زروسیم *
زانکه بهتر بود این هر دو زپانصد بدری فی بدی فی کک که ضدی نیکی در میر نظمی بیت بدی
و ابدی کردنی امر بود * بدی را نکو کردن از خیر بود * و دخی مختصر بادی در که دعای خیر
اولور مثلا بر خوردار بادی دیمکدر بر خوردار بدی دیرلر برائی فی فتح راء مهمله و کسر تاء مثناة
ایله ایکی معنایه در اول جامه و غیره کهنه نسنه لر و فرسوده اولش اشیا وجه برات ایچون
یعنی تصدقا ویر اولور اول مناسبته برائی دیرلر میر خسرو بیت برائی پوش اندام توسیم است
برادر زاده زلفت نسیم است * شرف شفروه بیت ز نو تازه کن خلعت حسن هر دم
پیش آنکه برائی بشمع خورانداز * ثانی اول جماعته دیرلر که دامادی عروس خانه سنه

ایلدر لر ی برای ی عربیه لام جان ولاجل معنا سنه در که ترکیه ایچون دیرلر شیخ سعدی
 گلستانه * شاهان برای پاس رعیت اند رعیت نه از هر طاعت پادشاه * خفتای اسانده
 بومغنایه آنین دیرلر انوکچون دیک اولور اسکندرنامه ده کشمیر شاهی ملو شاهک اوغلی
 اناسی فیروز حقنه اسکندر دیدی بیت آنین بوجهدین خطا ایلادی * که شه
 بویروغیدین ابا ایلادی * و آنین ده لغه مشترکه در بر معنا سیده ایشته دیمکد رثانی معناسی
 هیبت و وقار در ابوالمثل بیت رای ملک خویش کن شاها که نیست * ملک رانی تونکوی و برای
ی برتنی ی سکون راء مهمله و فتح تاء مثناه و کسر نونله بخت و تفاخر و تعاطم ایله صالحق کذا فی مجمع
 الفرس ی بوجوشیدکی ی قورداشنی دیدکاری علت که سببی هیجان دم اولوب وجودده
 قبردوغی مناسبتله نسیمه اولمشدر کذا فی بعض النسخ ی برختی ی سکون راء مهمله
 و فاء و فتح خاء معجه ایله معنی ستیزه کاری کذا فی مؤید الفضلا غوغا و هر نه اولور سه مجادله
 ایدیجی کذا فی مجمع الفرس ی برختی ی سکون راء مهمله و کسر ناء معجه ایله فدا معناسنه
 تشدید ایله ده مرویدر خواجوی کرمانی بیت بجان توای جان من زان تو * دل و جان من برختی
 جان تو * شیخ سعدی بیت جان برختی روی یار کردم * کفتم مکرش وفاست چون نیست
 سپاهانی بیت نامه باری همی نویس که جان * برختی آن خط و عبارت تو * وله در بوستان
 بیت همیر فنی و دیدها در پیش * دل دوستان کرده جان برخیش * تشدید ایله کمال
 اسمعیل بیت برختی آن دو عارض و آن زلف عنبرین * جان من ارچه نیست بدین حال
 نازین * شارح بوستان سروری و شمی برختی لفظندن بر علی معناسنه وخی عرق معناسنه
 صنوب فدا معناسنه اوغرامامشرو بر معناسیده برز در که برختی از شب گذشت کجه دن
 برز چندی دیمکدر ی بردی ی سکون راء و فتح دال مهملتین و کسر قاف ایله بردی دیمکدر
 ایکی معنایه کلور اول بردع نکلتیدریای نسبتله نکلتی اولوز ثانی ولایت بردعه منسوب
 اولان خلق ی بردی ی سکون راء و کسر دال مهملتین ایله اوج معنایه کلور اول فرمک
 جها نکیریده بر فوع لطیف خرما در که مثک و استکنک دخی دیرلر ثانی ظروف سنکین یعنی
 طاشدن تراش اولنمش قابلر ثالت مجمع الفرسه تسخر معناسنه در بیت بردی که کند
 تزئید اورا * کور اسده مسخره بشیطان ی برزگری و برزگری ی کلاهیاب سکون
 الراء المهمله و کسر الزاء المعجه و فتح الکاف الفارسی زراعت و حراثت ایتک انجیاع
 معناسنه در ی برزی ی انجی که کشاد زردخی دینلور کذا فی مشکلات ی برسی ی سکون
 راء و کسر سین مهملتین ایله یعنی بیزار و معنی بزدن کذا فی مشکلات ی برگری ی سکون
 راء مهمله و کسر کافله برگیری لفظندن اختصار اولمشدر ی برکی ی فتح راء مهمله و کسر کاف
 فارسیله کلاه دراز که درویشان کیرلر عربیه برنس دیرلر کذا فی کتاب السامی فی الاسامی
 بومغنایه شیخ سعدی بیت حاجت بکلاه برکی داشتنت نیست * درویش صفت باش
 و کلاه نتری دار ی بروندی ی ضم راء مهمله و واو معروف و فتح مهم سکون نونله یعنی بر خور داری
 سیومک و کامل اولمق معناسنه در ی بری ی کسر راء مهمله مخففه ایله ذکر میروایدن بر
 ایله مترادف استعمال اولنوب براری دیرلر برکی بودخی قیبه و بهارات ایله آیه کوفته سی کی

۱۹۹ کبی ایدوب یوغرت ایله بشوردر ل نهایت ایریسنه برا و خرده سنه بزی دیرل هندوستانه
 مخصوص طعامد ر عرفی شیرازی هند وار مغله شعرند دیمشدر بیت کرمه بر امثو دوستان
 شود بری * درخوان نعمت نتواند بر ابری * و بر اوت اسیدر خیر و کدخی دیرل هرینه
 تخفیفله بر سنه منفصل و فارغ و دور اولق معنایرینه و تشدید ایله اهل صحرا و بادیه
 دیمکدر بره منسوب بی برندی فی فتح زاء فارسی و سکون راء مهمله و کسر نونله تجمل
 و وقار و حشمت ایله دیمکدر حکیم فردوسی * مصرع * بر رنی نکهداران مرز و بوم *
بی برندی فی فتح زاء فارسی و سکون نون و کسر دال مهمله ایله بمعنی تنگی معیشت و بیجاری
 یعنی فقر و عاجز اولق اگرچه حرکتی اشعار او تمامش لکن بآء مفتوحه جمله دن انساب اولغله
 بو محله نغیر اولندی اصحاب و قوف نظرند خلافی ظهور ایدر ایسه اعتراضدن عفو رجا
 اولنور بی بسکوی فی سکون سین مهمله و ضم کاف فارسیله بمعنی پرکوی و بسیار گفتار
 ابوالمعانی بیت هرگز زو دبکوش کل فریادت * ای بلبل بسکوی بکی ناله وزارت بی بسی فی
 بسا لفظنک اما له سیدر هر معنا سنه بمعنی بسیار حکیم فردوسی بیت چه تاخوش
 بود دوستی با کسی * که مایه ندارد ز دانش بسی * و دخی پنجه معناسنه شاعر بیت برانجه
 میگذرد دل منه که دجله بسی * پس از خلیفه بخواهد گذشت در بغداد بی بشکاری فی
 سکون سین معجه و فتح کافله بمعنی کشت و کار شیخ آذری بیت چون شود وقت کشت
 بشکاری * آب آن چشمه میشود جاری بی بشلی فی کسر سین معجه و لامه بمعنی بجهی
 و در آویزی یعنی بر سنه یه صحرا یوب اصلق شاه ناصر خسرو بیت هیچ نیایی فراز و پند
 و قران * بر غزل دی بطبع در بشلی بی بطمی فی رنوع شراب طرفیدر سائلی دیمشدر بیت
 سائلی خسته دل بی بطمی شد کباب * و ه که کباب چه سود ساختن اکنون زبط بی بفتری فی
 سکون فاق و فتح تا و کسر راء مهمله ایله جمله التلارندن اول نسنه در که ایلیکی اکا کجیروب
 طوقود قچه آنکله اوروب صیق ایدرل ابر بشم کارل نیره و کفتری و افراز دخی دیرل عربیه
 دقه و ترکیه طراق دیرل خسروانی بیت کارگاه نطق را طبعش چونساجی کند * لفظ
 زبده تارومعنی بود کاکش بفتری بی بکرای و بکروی فی کلاما بسکون الکاف و فتح الراء المهمله
 برنوع میوه در نارنج ایله لیون اراسنه لکن نارنجدن کوچک و طتلودر شبانکارده چوق اولور
 حکیم فردوسی بیت بخانه درون بود تابکروی * نهاده برش نار و سیب و بهی بی بلبلانی فی
 سکون لام اول و فتح ثانی و بآء مو حله و کسر نونله ترکانه مخصوص بر طعامد ر کدانی شرفنامه
 بوچو دیده بو مثل مشهور در که جلوای بلبلانی تاخوری ندانی مسطور در بی بندبا کوری فی
 بر اوتد ر نیتوجه دیرل بی بندی فی کاف النده اسیر اولان مسلمانه دیرل ابوالمعانی بیت
 جفا ها که کشیدم از رقیبان * چنان بندی که شد در دست کافر بی بهرکی فی سکون ها
 و فتح راء مهمله ایله غنا و تمول معناسنه و دخی غنی و تمول معناسنه بی بهری فی بر مقدار
 بجمده دیمکدر بی بهی فی کسر هایله بمعنی روشن حکیم شیرازی بیت با ز کرد امید مایه که کبی
 شد ز استغرائ او معنی بهی بی باب الباء الکسوره مع الالف * برون سرا بی اول التون
 بوکشه دیرل کضر بخانه دن غیری پرده سکه لشم اوله یعنی قلب سکه بیرون سرادخی دیرل

زبان هندی غیر محال دیرلر کسر عین ایله حکیم زاری قهستانی * قطعه * بروشنای نتوان
شناخت قلب از نقد * اگر چه نقد روان مرار وای نی * محک شاهد حالست عاقلان رانند
که سکه درم من برون سرایی نی * وله بیت افسانه موعظت سرایان * نقدیست ولی
برون سرایی کی بریان محلاقی ضم میم وفتح حاء مهمله ایله شرفنامه ده اول بریانه دیرلر که
محل تناولند تره و تورب و سبزه موجود اولوب معاتنا ول اولنه کی بکیاسا فی سکون کاف
و فتح یای تحتانی و سین مهمله ایله تنبلیت یعنی کوچک یوک که اوزرینه بیلک قابل اوله و قبل
بالباء الفارسی کذا فی المحمودی کی بنا فی عربی درکن فارسیه استعمالی شایع در حقیقتا
بعمارت معناسنه در ابوطالب کلیم بیت زهوش اوست که پهلو نمیزند به سلیمه * که بر سرش
په فتد کنیدی که کهنه بناست * و مجازا بنا برین دیرلر بناء علی ذلك معناسنه کی بیای کل
معناسنه صیغه امر در اصلی آید در حرف با ادخال اولنوب بای اولدی قلب مکان اولنوب
بیا اولدی خواجه حافظ بیت بیا که قصر امل سخت سست بنیادست * بیار با ده که
بیاد عمر بریادست کی بیدلا فی سکون یای تحتانی و فتح دال مهمله ایله یعنی هدیان حکیم زاری
قهستانی بیت سخن جای دکر بردم ازان سری بیفتم * نشاید بیدلا کفتن بیا تا بکندم
زینها کی بیرون سرا فی برون سرایی مرقوم معناسنه که دغل سکه دیمد کذا فی فرهنگ
جهانگیری حکیم زاری قهستانی * قطعه * نپرسیدی نه پیغمی فرستادی درین مدت
تکوبکندشت ایامی که دردم راروا بودی * باول سینه بامن همچو سیم صاف نمودی * باخر
امتحان کردم زربیرون سرا بودی کی بیسر و پا فی زند لا او بالی و کدای پریشان حالی
خواجه سلمان بیت شاهانک سای سرو پاست بر آورده * پیکبار کی احوال مرا بیسر و پا
کرده کی بینا فی کوریجی در چشم بینا کورر کوزدیمکدر مولانا صائب بیت یارب از عرفان
مرا پیمانه سرشارده * چشم بینا جان آگاه و دل بیدارده * بین لفظی که صیغه امر در گاه
اسم فاعل اولور الف داخل اولد قده و بونده اولان الف فارسیه و صف جمیل ایله توصیفک
اداتی در توناوشنو او کویاده کی الف کیمدر مقابل نایینادر فرهنگ جهانگیریه بینایی دیرلر
چشم مراد ایدر لر شاه ناصر خسرو بیت بر معصیت کاشته روز و شب تمام * جان و دل
ود و کوش و دو بینا بیت تمام * و کتاب زنده بینایی یعنی ماه که عربی شهر دیرلر کی مع الباء
بتلاب فی سکون تاء مثناة و فتح لامه خر ما چچی کی غلافی که کوزه مخ دخی دینلور و دخی
برنجاسب معناسنه که بوی مادران دخی دیرلر کی برنجاسب فی کسر را و سکون نون و فتح
جم و سین مهملتین ایله غابت آجی رسبر او تدر بانجاسب و برنجاسب و بانجاسف دخی دیرلر
کی بشتاب فی شتابیدن لفظندن صیغه امر در عجله ایله معناسنه میرنظمی هروی بیت
چو در بزم ما یار شد بی حجاب * باوردن باده رابشتاب کی بانجاسب فی کسر لام و سکون
نون ایله برنجاسب مرقوم معناسنه در برنجاست دخی دیرلر کی بی آب فی بیرونق و بی لطافت
میرنظمی بیت همین از چهارم مکر شد کباب * شود بزم بی باده بی آب و تاب کی بی تاب فی
بی طاقت و بی قوت و بی فروغ ابوالعانی بیت از قدموزون تو شد سرو بی تاب از حجاب
پیش رخسارت شود خورشید بی تاب از حجاب * و بی مجال و پورغون معناسنه عربی فایز

فآرد پرلر و چغتای لسانه یوراشه آرماغ و آرماق دیرلر خسته میرعلیشیردن لیلی و مجنونده
 مجنون لیلی نك قبیله سی کوچدی کی برده کوردیکی آرق آت وصفنده دیر بیت اینینی ئیری
 زخمیتدین آریب * اعضاسی خراشیدین قیر آریب * یعنی در یسنی کو ترکدن یوریاوب
 و اعضاسی قاشمقدن قیراروب دیمکدر ئی بیوراسب فی سکون یای تحتانی وراوسین
 مهلتین و فتح و اووهمزه ایله تام سخاک ماریدر وجه نسیمه سی بیوراون بیک عدد دراسب
 معلوم اون بیک آته مالک دیمک اولور خاقا ئینک استادی فلکی شروانی بیت زمانه
 مملکت جم به بیوراسب نداری * اگر بجزعه رسیدی زجام دولت برخم * و حکیم خاقانی
 کتف محمد از در مهر نبوتست * آن کتف بیوراسب بود جای اردها ئی بچاده لب فی دوداق
 او زرنده اولان صای و قرمزی رنگ کدافی فرهنگ مجودی ئی مع التاء * بدست فی فتح دال
 و سکون سین مهلتین ایله بعض نسخه ده کسر دال ایله ده منقولدر قارش معنا سنه که
 عربیه مشر دیرلر کسر ئین ایله منوچهری در صفت اسب بیت بر تراز آخته پویه کند
 چون عنکبوت * بر بدستی جای بر جولان کند چون بازن * حکیم سوزنی بیت
 نبود از تصرف تو برون * یک بدست از زمین نه فک * شیخ سعدی بیت بدستی
 واکه درمشتی نکند * جوانکشتی فرو برده بخاتم ئی بر مجاست فی فتح راویم وسین مهلتین
 و سکون نون ایله بر نجاسب مرقوم معنا سنه بر اوتدر صاری چچیکی اولور بوی مادزان
 دخی دیرلر بعض معالجات ترکیبینه جزو ایدر لسان یونانیه ارطیمینسا دیرلر ئی بست فی
 سکون سین مهمله ایله بکرمی عدد معنا سنه اولان بدست لفظین اختصار اولمشدر
 ئی بشاخت فی کسر نون و فتح شین و سکون خاء معجین ایله معنی نصب کردنشاندن
 لفظندن فعل ماضی در حکیم فردوسی بیت باکرام شاهانه بنواختن * بر خویش بر تخت
 بشاختن ئی بشاست فی کسر نون و فتح شین معجه و سکون سین مهمله ایله معنی بنشست
 یعنی جلوس کرد استادمه و چهری بیت فاخته کان همیر بشاستند * نای زنان بر سر شاخ
 چنار ئی بهشت فی کسر هاو سکون شین معجه ایله معنی بنهاد یعنی قودی خواجه حافظ
 بیت در عیش نقد کوش که چون آبخور نماید * آدم بهشت روضه دار السلام را
 بیخشت فی سکون یای تحتانی وسین و کسر خاء معجین ایله نسخه حسین و فانی ده
 اغاج وغیری کو کیله قویش و قویدی دیمکدر شمس فخری بیت چنان بنیاد ظلم از کشور
 شویش * بفرمان الهی کرد بیخشت ئی بیدخت فی سکون یای تحتانی و خاء معجه و ضم دال
 مهمله ایله نام ستان زهره که ناهید دخی دیرلر کدافی مجمع الفرس ئی بدست فی سکون
 یای تحتانی وسین مهمله ایله اوج معنایه در اول مرتبه اعدادده بکرمی عدد در که عربیه
 عشرین دیرلر ابوالعانی بیت چارده ساله کرچه محبوبست * بدست ساله جوان
 مطلوبست * ثانی معنی زیان رسیدن حضرت مولانا قدس سره بیت صد هزاران کرک را
 اینی مکر نیست * عاقبت رسوا شود این کرک بدست * ثالث مختصر یا بدست در شیخ
 سعدی بیت دکر مرکب عقل را بویه نیست * بکیرد عنا نش تحیر که بدست ئی بیلفت فی
 سکون یای تحتانی و فاو ضم لامه نام ستان زهره در کدافی مجمع الفرس ئی مع الحیم * بیخج فی

سکون جیم فارسی و کسر باء مؤنث ایله بعض نسخه ده اخیر ده جیم فارسی ایله در ایکی
معنایه کاور اول مخفی سو پلک که ترکیه فسلدی دیر لثانی بر لفظ در کد چو بانلرچی نواخت
ایدر لر یعنی چغرد لر یو ایکی معنایه شمس فخری * قطعه * در دسته انصاف جمال ا-لق
والدین * هرگز سخن ظلم نکویند به هیچ * از معدائش کرک شبان همچو شبانان * خواند
بزکان کله راجله به هیچ * بر کج * سکون راء مهمله و نون و کسر کافله حلوائی یشمینه و ایری
شهادانه اولان نسنه یه دیر لر * ج * جمع الفرسه بمعنی ریم چشم یعنی کوزده اولان چبق
و فرهنگ جهانگیریده برنج معنا سنه مسطور در * برنج * معروف عربیه ارزدیر لر
فتح همزه و ضم رایله اهل کیلان بغدادی رینه برنج تناول ایدر لر وجود انسانده امراض و عطل
تولد ایدر مزو بغدادی آدمی عمر طبیعی یه ایشدر مزدیر لر شول مرتبه زغملری وار در که
میتنه نوحه ایتد که نان نخوردی چرامردی دیر لر کیلان شعر اسندن بری دیشدر بیت
مکس زرنج الم در جهان نخور کندم * برنج خور که نباشد از و ضرر پیدا * بشنج *
فتح شین معجه و سکون نونله نسخه میرزا ابراهیم شنج زوی یعنی بوریشق که اختیاریق
و باغضب سببی ایله چهره ده ظاهر اولور کتاب السامی فی الاسامیه چهره ده طراوت اولوب
خشکی اولق معنا سنه و بر روایت عربیه کاف دیدکاری علتدر بو قول صحته اقریدر
* بلاج * لام و الفله بور یا یعنی حصیر که فقر او در ویشان دو شنور لر کذا فی مجمع الفرص
* بانج * کسر لام و نونله بر نسنه نك مقدار و اندازه سنه دیر لر مثلاً بانج فلان دیر لر مقدار
فلان دیمک اولور کذا فی فرهنگ جهانگیری * بنج * سکون نونله بمعنی کره یعنی دو کم هزینه ده
اولور سه ابوالمعانی بیت بر نیاید ناله از ضعف جان فرسای دل * بنج باسند در کلو
هر آه و دود آسای دل * بیمار غنج * فتح غین معجه و سکون نونله اکثر اوقاتده خسته اولوب
عمری خسته لکه کچن میر نظمی بیت هر که شد مبتلای بیمار غنج * دست مشوید ازین سرای
سینج * مع انشاء * بنج * سکون یای تحتانی ایله کوك و اصل درخت که ریشه دخی دیر
شیخ سعدی بیت اگر زباغ رعیت ملک خورد سببی * بر آورند غلامان درخت او از بنج
اصل معنا سنه طالب آملی * مثنوی * نشاندی بنج ازیشان برد ریار * ز احوال همه عالم
خبردار * ز خاصان بنج او بیرون درگاه * ندیده هیچکجه بیرون درگاه * بید سرخ * قزل
سکوت معنا سنه محمد یوسف بیت هر آن زمین که خورد آب جوی تیغ تو شاید * که سرخ
آید برون آید از میانش ولرزد * بیستاخ * سکون یای تحتانی و سین مهمله و فتح
تاء مثنایه ایله بمعنی کستاخ که بیستاخ دخی دیر لر میر خسرو بیت بسیار شد این سخن فراخی *
ز اندازه گذشت بیستاخی * بکران چرخ * حوران بهشت و ستارگان کذا فی فرهنگ
مخودی * مع الدال المهمله * بخرد * سکون خاء معجه و فتح راء مهمله ایله عقلمو دیمکدر
باخرد تقدیرنده حکیم سنایی بیت دوست دانی نه بنده مر خود را * این بود پیشه مرد
بخرد را * بخفد * فتح خاء معجه و فایله بمعنی عطسه کند یعنی افسرد مصدری خفیدن
کلور نهجیک بیت چون بخفد صبح سعادت اثر * غایله سا کرد باد سحر * کذا فی المویذ
و ادات الفضل و مجمع الفرسه بوزن بخورد بمعنی سرفه او کسورک معنا سنه در * بد رود *
و ادات الفضل و مجمع الفرسه بوزن بخورد بمعنی سرفه او کسورک معنا سنه در * بد رود *

۲۰۱
 و سکون دال و ضم زاء مهملتین و واو معروفه و دال معناسنه ترکیب اسناشک دیزلر
 خواجه حافظ بیت ماه کنعانی من مسند مصر آن توشه * وقت آنست که بدرود کنی ندانرا
 حکیم اسدی بیت بگفت این وزار از مرثه و د کرد * بموسیدش از مهر و بدرود کرد *
 و برسد فتح راوسین مهملتین ایله برکله در که لسان درویشانده جارید ر حق یتوره
 معناسنه مولانا طوسی بیت کفتم از غمزه خدی نکی بکد ایان برسان * چشم برهزد و کفتا
 برسد ویشان * و ایریشور معناسنه رسید ندن فعل مضارع در و بسچید و کسر
 سین مهمله و سکون یای تحتانی و فتح جیم فارسیله ساز کاری ایدر معناسنه فعل مضارع در
 مصدری سپیدن کلور حاضر و آماده ایتک معناسنه استاد دقیق بیت کنون رزم کردان
 بسچید همی * سر از رای و تدبیر بسچید همی و بشکرد و سکون سین معجه و راء مهمله
 و فتح کاف فارسیله اصلک شکر دایدی که شکاریدنن مشتق در باء زائده ادخال اولنشد
 و بشکاید و سکون سین معجه و کسر کاف و لامه طرنقه و یا خود نیرو و بحق و قلم تراش ایله
 یا نلک و دکن جامه یه یا پشوب بر تمق شمس فخری بیت خسرو رستم جدال زبد و خود
 شاه * آنکه به پیکان نیروی قمر بشکاید * استاد کسای بیت یا سمن لعل پوش سوسن
 گوهر فروش * برزخ بیلغوش نقطه زد و بشکاید * کدافی تحفه الاحباب اما نسخه
 حسین و فایده معنی نشان و رخنه در فکنه یا شد بشرناخن و یا بانکشت مسطور در
 و بشکاید و کسر سین معجه و فتح لامه معنی بحسب و در آویزد معنی اول حکیم ناصر خسرو
 بیت آتش بیشک بجان در بشکاید * چون تو بخی خرام در بشلی * و معنی ثانی ابو شکور
 بیت که بی داورا اوری بکسلد * و کربیکناه آنچه بد بشکاید و بتوند و فتح نون اول و واو
 و سکون ثانیه بر نسنه یی بریده طو و تمق مثلاً صوی کوزه ده صقلق کی کدافی مجمع الفرس
 و بهبود و سکون ها و ضم باء موحد ایله ایولک وصف ایتک و ایو اولق معناسنه میر
 نظمی بیت بهبوده مدد در ستم بهر علاج * زخم دل ما قابل بهبود نبود * و دخی اعلام
 رجاله ندر مرویدر که حضرت سلمان رضی الله عنه جنابک اول اسم لطیفی بهبود ایدی
 بعد سلمان نسیمه ایابلو و بجهاد و سکون یای تحتانی و فتح جمیله بجهاد دخی
 دیرل یا قوتک بر نوعیدر بعضی یاقوت خرده سیدر دیدلر بعضی لعل جنسندن و بعضی یاقوت
 فیروزه نوعندن دیدلر و بعضی لفته کاهر با دیدلر اصحی جواهر خرده سیدر شمس فخری
 کاهر یا معناسنه در دیو یا زمش بیت شمول معدلت او بغایتی رسید * که از تعرض کاهست
 بر حذر بجهاد * شعرای متأخرین چار ابر و دلبرک هنوز باورمش خط لینه دیمشرا ابوالمعانی
 بیت درجهان مثلش دلارامی بنوده ایجاد * حسن آن مهر و بیفروده بغایت بجهاد و بید
 سکون یای تحتانی معنایه کلور اول سکوت اغا جنه که عربیله صفصاف دیر محمد یوسف
 * قطعه * بغیر بیه که بالطبع رعشه داشت چه نخلست * که پرورد بزمان تو باغبانش
 ولزد * خیال کفت نه بیدست بالعرض مترزل * باین دلیل که بادست هر زمانش ولزد
 ثانی معنی باشد حکیم فردوسی بیت میان بسته داید و بیدار بید * همه در پناه جهاندار بید
 ثالث مازند رانی بر دیو آیدر و له بیت نمایی مرا جای دیو سپید * همان جان پولاد غندی

وید * غندی دخی دیو آدیدر رابع مترادف باد در که باد وید دیر لر یعنی بیهوده و بی فائده
 دیمک وله بیت سخن گفتن او بود باد وید * که بهرام دانش بایران نوید * خامس یعنی بود
 وباشید * وله بیت همه در پناه جهاندار وید * خردمند بید و بی آزار بید * سادس
 اول قور تجفزد در که چوقه یه و کچه یه د و شوب تباہ ایدر ترکیه کوه دیر لر مظفر هر وی بیت
 هواچنان به برودت که آدمی خواهد * که همچو بید بمویینه میشود پنهان * و زبان هند پناه
 بر کتاب آدیدر که منهب هندویان احکامنه مشتمل عقیده باطله لری بویله در که اول کتاب
 آسمانن نازل اولش اوله میر خسرو * مثنوی * زهی هند و زبانن مانند در بید * که در محراب
 داری روی امید * که آن شد که از بیدت بر آرم * ز آبت سرخ بید و لاله کارم * بیداد بی
 سکون یای تحتانیله ایکی معنایه در اول معروف ظلم و جور معناسنه که ظالمه بیداد کن
 دیر لر ثانی ترکستانه بر شهر اسمیدر که رستم آبی فتح ایلدی پادشاهنه کافور دیر لر مردم خوار
 و کافر ایلدی حکیم فردوسی بیت دزی بود از مردم آباد بود * بکاتام او شهر بیداد بود *
 بی بیداد بی سکون یای تحتانی و فتح راء مهمله ایله پیر و اختیار و عمل مانده معناسنه میر نظمی
 بیت که بر مردمان کار بیداد بود * اگر چه کهن سال و بیداد بود بی بیزد بی سکون یای
 تحتانی و فتح راء مهمله و زاء معجه ایله جمع الفرسه که دیشتمدن چقان دمور خرده سی که
 عربیده براده دیر لر و دخی بردار و در قبر جغه سور لر نفع حاصل ایدر و دیر لر که اوزرینه
 قونماز و فرهنک جهانگیریده بزوع صغدر مصطکی به مشابه غسل کی صافی و بی غش اولور
 و غابت نیز بویدر طبیعتی حار و یا بسدر عرق النسا و تقریسه نافعدر و ادراغ حیض ایدر
 اکا بیزه و بیزی دخی دیر لر بی بیکند بی سکون یای تحتانی و راء مهمله و نون و فتح کافله
 بر شهر آدیدر معربی بر چند در پور بهای جامی * قطعه دیگر از ان بنده برد * در نیشاپور
 آن پلید بد سیر * خواند بر تر شیرینان و بکنی * زعفران بیکندی کردجر بی بیند بی
 سکون یای تحتانی و نون و فتح میله چاقلدق که در کمان طاشی اوزرینه قور لر دانه بی
 تدریجه دو مک ایچون و غیره دخی اولور میر نظمی بیت درونش آسیاب باد دارد *
 زبانش در دهان بود دست بیند بی بیند بی سکون یای تحتانی و نون ثانی و فتح نون اول
 ایله یعنی امید و امیدواری و دخی جمع فعل مضارع در کور لر دیمک اولور بی بیند بی
 سکون یای تحتانی و فتح نونله اوج معنایه در اول امید طو تار ثانی کره و عد معناسنه بویکی
 معنایه ترتیب اوزن شمس فخری بیت چرخ صاحبقرانی زو بیند * وین سخن فاش
 گفته ام بیند * بیند اول امید ناک و ثانی چند و کرت دیمک در ثالث مفرد فعل مضارع در
 کور در دیمکدر بی بیند بی فتح یای تحتانی و سکون نونله بوزن کی اند یعنی هستند حکیم
 انوری بیت چه بزرگی بود در انوبه بیند * هم درین آشیان و ماوی جای بی بیورد بی
 سکون یای تحتانی و راء مهمله و فتح و او ایله بوزن بیدر ایکی معنایه در اول تورانی بر مبارز
 نامیدر که افراسیاب پیران ویسه امدادنه کوندر مشیدی ثانی بر شهر اسمیدر که مشهوری
 باورد در یاورد دخی دیر لر بی بیهود بی سکون یای تحتانی و ضم ها و او مجهول ایله آتشدن
 اثاب صراوب یا نغنه قریب اولغه دیر لر شمس فخری بیت گفتند بلار که تن و جان

۲۰۲
 و جان عدو سوز * کفتا که چه وقتست هنوز آنچه به یهودی مع الراء المهنله * بنیاری
 سکون تاء مثناة ایله * بنسیاری کسرتاء مثناة و سکون سین مهمله و فتح یای تحتانیله
 حکیم اسدی بلا معناسته نقل ابلسدر * برادر * حقیقتا قرنداش معنای سنه در شیخ
 سعدی بیت جهان ای برادر نماید بکن * دل اندر جهان آفرین بندوبس * مولانا جامی
 در یوسف زلیخا بیت برادر یوسف آن نور دودینده * ز کم سالی بهرام رسیده * مولانا هاتنی
 در لیلی و مجنون بیت صد بار بود شک موافق * بهتر از برادر مناقق * برادر که تر * کسر
 کافله کوچک قرنداش * برادر مهمتر * کسر جمله بیوک قرنداش * برادر نکر * سکون
 نون و فتح کاف فارسیله اوکی قرنداش فارسیده بونرا ایچون مخصوص اسم یوقدر چغتایده
 کوچک قرنداشه کسر الفله ائی دیر از کتاب سبعة سیان ده یدی اقایم شاهری کلوب بهرام
 کون قصریاید قلمی یرده کلوز بیت اینی یا نکلیخ ریا او غول یا نکلیخ * شهغه خدمت
 قیلورد قول یا نکلیخ * یا نکلیخ کی دیمکدر * بر آزر * فتح راء مهمله و زاء معجه ایله نیکویی
 و زیبائی و پیرایه و لطافت معناسنه در * بستار * سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله
 سنست و نا استوار معناسنه حکیم ناصر خسرو بیت عروة الوثقی حقیقت مهر فرزندان
 اوست * سیهتست انکس اندر عهد او بستار نیست * بسیار * کثرتی بیاندر هر نه ده
 اولور سه مخصوص چوق معناسنه مولانا عرقی * قطعه * در محبت درد اگر بجد و ابسیار
 نیست * ریش اگر ناسور شد الماسی در با زار نیست * کردلم تنکیست و خونم تلخ عرفی باک
 نیست * دیده را هر آشنا و کریه بسیار نیست * عربده کی کثیر معناسنه در چغتای لسانده
 قالین و دخی کوب دیر لر فرهاد نامه ده فرهاد هنوز طفل ایکن و صغنه دیر که بیت کیم اینسا
 درد دینی آزار و ایت * قیلیب اول درد آنکا کوب کوب صراحت * بشار * فتح سین معجه
 ایله بش معنایه کلور اول معنی نثار یعنی اول نسنه که صاحب اور تاج الدین بخاری بیت صاحبیا
 هر نکته توبه ز کج سیم وزر * لعل و مروارید بر لعل کهر بارت بشار * شمس فخری بیت
 بشیر باد صبا مرده کل آورده * همی فشانند در پایش ابر و شاخ بشار * ثانی پابند و کرقنار
 معناسنه میر خسرو بیت هر ضعیفی کی جهاد از پای بند آب و گل * پیل بیجان شود چون درو حل
 گردد بشار * وله بیت بشر مباد که کرد بد دست حرص اسیر * مکس مباد که ماند میان
 سهد بشار * ثالث معنی لمس یعنی ال صوروب بر نسنه بی یوقلق استاد فرخی بیت
 هنوز پیشرو و سیمان بطوع نکرد * رکاب اورا بتکوب دست خویش بشار * رابع
 یعنی زر کوب خامس نسخه حسین وفائی ده و حکیم اسدی نسخه سنه معنی کوفته و و اما نه
 یومعنا یه مسعود سعد سلمان بیت امروز بت پرستان هستند بیگمان * در پیشه ها خربزه
 و در غارها بشار * بغار * فتح غین معجه ایله معنی آب روان * یکمار * ضم کاف ایله
 امر صیغه سیدر معنی مستولی کن رسید الدین و طواط بیت باز کرد ان ز حرب لشکر
 خویش * بدل از لاهولشکر یکمار * بنا کر * معمار معناسنه اصلی بنا کار در که کر کردن
 مخفدر ایدی معناسنه چوق یرده واقعدر * بهار * ولایت هندوستانده شهر دهلی نک
 بجانب شرق سنه واقع بر شهر در که آندن کجوب ولایت بنکاله یه و اریلور اول ولایتک دارالمکی در

میر خبزه بیت کرانی ^{سپه‌س} بعضی که سوی شرق افتاد * فرود کشت بهار و بانه شد غزنین
در بهتری ایورک دیمکر که به ایو و ترادات تفضیل در معنای ترکیب یکرک اولور محمد رضا
بیت کیفیت بزم تو ملاست امشب * هجران تو بهتر زو صالست امشب ^{بی} بیاری کتور
معناسنه صیغه امر در اصلی آردر آوردن حرف باء مکسور ادخال اولنوب بار اولدی
تلفظ نوع ثقلت اولغین حرف مد بدل یای تحتانی کتور بسیار دیدیلر از سابق نامه اقدسی
بیت بی سر وحدت بهر سو مرو * بیار از سر بسته از خم بشنو ^{بی} بیجرک ^{بی} سکون یای
تحتانی و کسر جمله قورق غریبه کی جبان معناسن افاده ایدر مولانا ها تی بیت نیم
بیجرم که ترسم ز جنک * وزان چنک پام در آید بسنک ^{بی} بیجاور ^{بی} سکون یای تحتانی
و فتح خاء معجه و واو ایله کوکلی اغاج تناور ترکیبی کیندر اصلی بیخ آورد متصل یازلق
رسم اولمشدر کذا فی المجمع ^{بی} بیدار ^{بی} او یانق و متیقظ معناسنه مولانا صائب بیت
تاکی غبار هستی موعوم چون حباب * صائب حجاب دیده بیدار من شود * ودخی آگاه
و متنبه معناسنه وله بیت دست بیدار دلان آبله فرسود شده است * تا ازین خانه
تاریک دری یافته اند * چغتنای لسانده او یقاغ دیرلر او یانق دیمکر سبعة سیاه ده
مهر اج و صقنه بیت دهر شور و شردین آسوده * کونکلی او یقاغ و کوزی او یقوده *
و او یقاغ دخی دیرلینه سبعة سیاه ده بیت خواجه بیلمی که مست ایرو ریاساغ * یا نیمه
او یقوده ایرو یار او یقاغ ^{بی} بید انجیر ^{بی} ترکیده کنه اوتی عریبه کسرخا و سکون را و فتح و او ایله
خروج دیرلر تخمینک یاغن چیمقاروب زیتون یاغی کبی چراغ یا قرل ^{بی} بید ستر ^{بی} سکون یای
تحتانی و سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله بحری و حیواند قرده ده دخی تعیش ایدر سنک مجریده
دیرلر سنک آن ده دینلور ترکیده قوندوز دید کلری حیواند رخایه سن بعضی معالجه به
ادخال ایدرلر اخراج ریج و دفع امراض باغینه و سودایه نافعدر چند بید ستر و چند یا دستر
دخی دیرلر حکیم خاقانی بیت بینام هم کنونش چو بید ستر خصی * آن بد کهر شغالک توسن
رک استرک ^{بی} بی ^{بی} سکون یای تحتانیله بوزن شیراکی معنایه در اول یعنی صاعقه که ترکیده یادرم
دیرلر کذا فی الصحاح بومعنا یه استناد دقیق * قطعه * تو آن ابری که تا ساید شب و روز *
ز بازیدن چنان چون از کان نیر * بیازی بر کف دلخواه چون زر * چنان چون بر سر بد خواه جزیر
ثانی یعنی جامه خواب شمس فخری بیت تو آن شعی که همیشه عات میگویند * مسافران
همه در راه و خفتگان در بیر ^{بی} بیرو بار ^{بی} حضرت جناب باری جل ذکره اسماء شریفه سند ندر
^{بی} بیزار ^{بی} سکون یای تحتانی و فتح زاء معجه ایله او صانق و ترک ایتمک معناسنه مولانا زمی
بیت دل بی الم عشق تولدت نشناسد * بیزارم از آن دل که محبت نشناسد * چغتنای لسانده
او سال دیرلر ^{بی} بی ^{بی} ز ^{بی} اچه سز یعنی مفلس و جری دیمکر نتکم ضروب امثالده دیمشردر
زر ز کشت بیزی در دسر ^{بی} بیستار ^{بی} سکون یای تحتانی و سین مهمله و فتح تاء مثناة
ایله سوز اراسنده رسوزی متصل تکرار ابلک بعضی آدم بر سوزی مرکز کلام
ایدینوب هر سوزنده انی ایرادید فرهنگ جهانگیریده بیستار بر لفظ در بهمان و فلان کبی
قلانی و بهمانی گاه متابع و گاهی مفردا ایرادیدر لکن لک باستار و بیستار دیرلر بودخی گاه

گاه مشتابع و گاه منفرد اولور بیسور بی سکون یای تحتانی و فتح سین مهمله ایله بر نوع
 شکاری قوشدر پیغو و شکره یه مشابه اما انردن نیز پردر یعنی پک اوچار بیسره دخی دیرلر
بیسور بی سکون یای تحتانی و ضم سین مهمله ایله بر شهرک اسمیدر حکیم زجاجی بیت
 بجایی که بیسور بدنام او * فرود آمدند آن دو خیل کران بی بیشتر بی از تو قرق معناسنه که
 بیش زیاد و تر معلوم ضایب نبریزی بیت پیران تلاش رزق فرون از جوان کنند *
 خرمن کد اشو د طرف شام بیشتر بی بیشتر بی بیشتر بی بیشتر بی بیشتر بی بیشتر بی بیشتر
 ایش ایشتمک رشید الدین و طواط بیت قهرت ار مجتهد شود ببرد * آسمان را بسوز
 و بیشتر بی بیشتر بی بیشتر بی بیشتر بی بیشتر بی بیشتر بی بیشتر بی بیشتر بی بیشتر
 طو تمیوب ایشسنز شهر بشهر قرینه بقریه خانه بخانه کزوب لقمه جیلاک ایدر و دخی
 درویشان اسلوبه اولوب درویشلکه علاقه سی اولیانه دیرلر صائیک بوینی محله مناصب
 اولغله ایراد اولندی بیت بیکاری و توکل دوست از مروت * بردوش خلق ممکن
 زهار بار خود را بی بیمار بی خسته و مریض و علیل معناسنه که مقابلی تندرست در مولانا
 عرفی بیت کفن بیاور و تابوت و جامه نیلی کن * که روز کار طیب است و عاقبت بیمار
 و استعان طریقیله چشم دلبرانه ده بیمار دینلور اما خسته دینلر صائب بیت دوستان
 آینه صورت احوال همنند * من خراب توام و چشم تو بیمار منست بی بیمار بی سکون یای
 تحتانی و فتح میله بجدوی اندازه معناسنه میر نظمی بیت نموده فکر خاطر عقل در سر
 کشیده جان بی فر درد بیور بی سکون یای تحتانی و فتح و او ایله اوج معنایه در اول
 اون بیک عدده دیرلر اسمدر حکیم فر دوسی بیت کجا بیور آن پهلوانی شمار * بود
 در زبان دری ده هزار * وله بیت سیه بود بیور سوی کارزار * که بیور بود در عدد ده هزار
 بولغنی بو معنایه مجود بیسا خوانی باء فارسیله تصحیح ایش ثانی نام سخا کدر که بیور اسب
 لفظندن مختصر در حکیم فردوسی بیت نه من پیش دارم ز جمشید فر * که بیور بیور
 میانش بار * ثالث هر سنه که متور اوله جوزکی و طوب کی اکا دیرلر بو معنایه فرهنگ
 جنها نکیریده مسطور در بی مع الزاء المعجه * براز بی بوزن دراز او کوزک بویشدر و غنه
 بغلقلری قایش پارسنه دیرلر بی بوزن بی بوزن بی بوزن بی بوزن بی بوزن بی بوزن بی بوزن
 حکیم خاقانی بیت شاید کرد در حرم سگ نهد آب دست * زبیدا کرد آورم بز نبود
 میوه چین بی بساز بی ساختن لفظندن صیغه امر در روز معناسنه و محل تمنی ده دخی
 استعمال اولنور شاعر بیت بسا زکار مرا ای خدای پناه نواز * که تست هر دو جهان
 چاه شازی انباز * لمحرون * مصرع * ای خدای کار ساز کلر شعوری بساز بی بلاز بی
 بوزن پیازی سبب و بی تقریب معناسنه پور بهای جایی بیت بود زاهد بلاز و شد فاسق
 امردی دید شد بدو عاشق بی بنیز بی کسرون و سکون یای تحتانیله اوج معنایه در اول
 یعنی هرگز حکیم ازرقی بیت در مدح ناکسان نکتم کهنه بن بنیز * زان پاک نایدم که بود کهنه
 برهن * ثانی یعنی نیز حکیم قطران ارموی بیت اگر باز آیدم دلبر یمند بشم بنیز از جان * اگر
 باز آیدم جانان یمند بشم بنیز از دل * ثالث یعنی زور حکیم فردوسی بیت استیران

واذخواستند چند خیز * قرصتاد ز ديك خسرو بنيزي * بهروز في سكون ها و ضمير مهمله
ايله ايكي معنایه در اول بلاور کبود در که غایت خوش رنگدر اما کم بهادر ثانی کندر
هندیدر و اعلام رجالدن دخی اولور في بیروز في سكون یای تحتانی و ضمیر مهمله ايله
ایکی معنایه در اول بی طالع و بی نصیب ثانی فرهنگ جهانگیریه بر نوع یشل طاشدر زمرده
مشابه اما کم بهادر حضرت مولانا قدس سره بیت چنان مستم چنان مستم من امر و ز *
که بیروزه ندانم من زیروز في بیمار خیز في خسته لکدن هنوز تا لغش کسینه میرطمنی
بیت چه باشد سود و صلت در حضرت ایتقدر باشد * ز نعمتهای زینارا تمتع نیست بیمار
خیز في بیواز في سكون یای تحتانی و فتح و اویلہ یعنی اجابت و جواب و یرمک و التماسی قبول
ایلتک معناسنه بهرامی بیت بامید رفتم بدرگاه او * امیدمراجله بیواز کرد * استاد لطیفی
بیت خداوندا دعایم باز بیواز * منم در مانده بیجان در اهواز في مع السین المهمله محسن في
سكون خاء معجه ايله ايكي معنایه در اول نرمی یعنی یعنی برون یومشفي ثانی سستی
یعنی کوشک کذافی فرهنگ جهانگیری في برجیس في فرهنگ جهانگیریه باه مکسون
ايله نام ستان مشتری مسطور در مختاری بیت خوانده نظم وصال رابرجیس * کشته
تیر فراق رابرجاس في باتیس في سكون لام و کسر تاء مثناة بعد یای ساکنه ايله بردارو
آدیدر في باتیس في سكون لام و کسر کا فله یعنی سر دیوار کذافی مجمع الفریس في بیرلاس في
سكون یای تحتانی و راء مهمله ايله چغتای طائفه سندن بر قبیلہ آدیدر برلاس دخی دیرلر
میرعلیشیر بیت ای یوزنک لوحده محفوظ آبت ام الکتاب * تو غمادی بیرلاس اولوسیدین
سینیک یك آفتاب في بیکس في معروف حامیسی و معنی اولین کسینه شاعر بیت کس
بیکسانی و من بیکسم * کرم دست گیری بجایی رسم في مع الشین المعجه * برامش في فتح راه
مهمله ايله نسخه میرزا ابراهیم یعنی پاشیدن و فروشاندن یعنی صاحبی و دخی اشافی قومق
معناسنه صیغه امر اولور في بریش في کسر راء مهمله و سكون یای تحتانیله آیرمق
و طاعت معناسنه صیغه امر در ابوالعافی بیت بریش زلف سیاهت زبوی مشکینش
ر سد بعاشق دلخسته را حیات ایدر في بلاش في بی سبب و بی تقریب معناسنه که بلاز
دخی دیرلر کذافی فرهنگ جهانگیری في بنا کوش في قولق بیاضی شعرا شعر لرنده چوق
استعمال ایلتلر در از انجمله مولانا صائب بیت از بخت روی تو که سر جوش بهارست
شبنم عرق شرم بنا کوش بهارست * و قولغک کوپه طایق قری شیخ سعدی بیت انکشت
خوب روی و بنا کوش دلفریب * بی کوشوار و خاتم پیروزه شاهدست في بندش في سكون
نون و کسر دال مهمله ايله نسخه میرزا ابراهیم آلمش و طوب اولمش پنجه که اکیر مک ایچون
چا ضرتمش اوله غنک و غندش و کندش و هندک دخی دیرلر في بیدموش في اغاجده پتر
ر شکوفه در بیدمشک و مشک بید و کربه بیددخی دیرلر کذافی المؤید خواجوی کرمانی
بیت چو بیرون رمد کربه بیدموش * چمن بشکند لاله از چار سوش في بیش موش في
چخانه مشابه بر جانور در بیش پراخی التله مکان ایدر بعض نسخه ده تریاک بیددخی دیرلر
کذافی مجمع الفریس في بیش في سكون یای تحتانیله ایکی معنایه در اول زیاده معناسنه که

که مقابل کم در ارتق اکسید میکند پیش و کم دیر حکیم اسدی بیت اباهای الوان ز صد گونه
 پیش * بخوانهای زمین نهادند پیش * ثانی بر کوکد و جد واره بکثر انجق فرقی بود که
 جد واری قیروب و اصلدوب کاغذ سور لند کند بنفشی رنگ اولور پیش قرامتوق
 اولور و صاری اولورو بر فرقی دخی جد واره و مدد بوستای کلاهی کبی دپه سی یک سوری
 اولور کرمیک اولوز پیش یا لته جی کلاهی کبی سوری اولور جد واره خاصه سی سهومانی
 دفع ایدر پیش کندوسی زهر در معتاد اولین آدم بر قیر اطنن زیاده تناول اینسه هلاک
 ایتک احتمالی اولور سندن و لایتنده چوق اولور شهر هلاهل طاغیرنده اکثر بترا اول دیار خلقی
 تازه اینکن بر لضر را نیز ایمن اوج نوع اولوز بر نوعی اکلیل الملکن ایریجه عقده لری اولور
 منبل هندی اراسنه بولنور اکا فرون سنبل و هلاهل دخی دیر لری بیاض نقطه لری وار در
 کند و سیاه رنگد بر نوعی دخی یشل رنگه قریب بو زرق اولور سیاه نقطه لری اولور
 مامیران گوکنه بکثر بر نوعی دخی سیاه رنگد صا رویه نایل عقده او در قامش کوکی کبی
 بو نوعی غایت مهملکد بر بونکه برص و جذام علتیینه علاج ایدر لکن کدافی کتب مفردات طب
 فی بینوش فی سکون یای تحتانی و ضم نونله صیغه امر در دکله دیمک معناسنه طالب
 آملی بیت مشکین رقم بیان طالب * سر جوش طبیعتست بینوش فی مع الغین المعجمه *
 فی بریغ فی کسراء مهمله و سکون یای تحتانیله بو زن دریغ نسخه حسین و فاییده خوشه
 انکور باشد یعنی اوزم صالقمی فی بزاع فی فتح زاء معجمه ایله بر آلتدر آنکله آینه وقاج
 پاسلرین آچر لر عربیه مصقله دیر لمتصور شیرازی بیت دهد صباهمه آینه رخت
 کازا * بود ز خاطر شاه فلك محل بزاع فی مع الکاف * بیتک فی سکون باء موحده و فتح
 تاه مثناة ایله اوزم و خرما صالقمینک بر پارچه سی که بر قاج دانه لو اولور زبان قزوینی ده
 ازغ دیر لکن کدافی فرهنگ جهانگیری فی محساک فی فتح جیم فارسی و شین معجمه ایله نعلبند
 معناسنه در بعض فرهنگه علاف معناسنه فی باسک فی سکون لام و فتح سین مهمله ایله
 بعض نسخه ده کسر لام و سکون سین ایله بواحد در بد مور شد در باشی یسی اولور آنکله
 تنور ده آتش قارشد در لر و یا پوشن خیر پاره لرین قویار ب پاک ایدر لوکاهی تنور او ز رینه
 قویوب بریان اصار لر استاد فتوحی بیت در تنور و بلی باذا دشمنت * از بلسک و خیمور
 آویخته فی بلك فی فتح لامله ایکی معنایه در اول نسخه میرزا ابراهیم جامه نو مشرفنامه ده
 هر نسخه که مشاهده سی خوشنا اوله و فرهنگ جهانگیری به معنی نوباه و هر نه که تازه و تر
 اولوب کورده سنده لطافت اوله و طبیعت حظ ایده ثانی تحفه و هدیه معناسنه در خواجه
 سلمان بیت خار و حاشاک فضایت میفر ستد هر صباح * کلشن فردوس را فراش را رسم
 بلك فی بلك فی سکون لامله بو زن سلاک مجمع الفرسنه یعنی شران آتش بو معنایه
 میرنظمی بیت در شب هجران عالم رضیا * از شعاع بلك رود آه ما * و کسر لامله بر نسنده
 یا پیشوب اتمک معناسنه در فی بلك فی سکون لام و فتح کافله آب نیم کرم یعنی ابا نیش
 صوبلکل دخی دیر ل میرنظمی بیت کاه بلك کاه آب کرم شد * اشک خون آلود ما کتر
 چشم شد فی بلك فی فتح میم و سکون نونله غم و اندوه و تنگی دل معناسنه در فی بهترک فی

سکون ها و فتح نام مشتاقه و زاء مهمله ايله زياده يوجه رک ذيمک او اور في ييارک في فتح ياي تحتانی
وراء مهمله ايله بلبله بکزر بر قوشدر بعض نسخه ده زاء معجه ايله واقعدز في بيرشک في سکون
ايای تحتانی و شپن معجه و فتح راء مهمله ايله بي عار و غيرت و بي حيت معناسنه في بيرسراک في
سکون ياي تحتانی و فتح سين و راء مهملتين ايله نسخه ميرزا ابراهيم اشتر بجه بکساله
و دو ساله يعنى برياشنده و ايکي ياشنده دوه يا و ريسی امير معزی بنيت پيوسته در چشم
و دلم در آب و آتش منزل * ريسراک محلم برکوه و محرکام زن * بعض نسخه ده
ارکک و تولى دوه يه ديرلر شيخ نظامي هيت هزاران نخستين از و پيسراک * بکشتي کشي کوه را
کرده خاک * و فرهنگ جهان کير يده شتر جوان قوی بدن معنا سنه کال اسمعيل در قسيه
بیت به پيسراک شب آهنک و لوک ترکی روز * که زیر سيزه کر دون هميکنند افسار
حکيم اسدی بيت ذکر چارصد معنی پيسراک * بصند و قها شان همه سيم پاک * بعض
نسخه ده اول اشتره ديرلر که ناسی ناقه عربی و باباسی اور بکلی يعنى بغور اوله و شرفنامه ده
خر کره يه ده ديرلر في ييار باریک في ابجه اغری دیدکاری علت که عربده سل ديرلر في بيوک في
ضم ياي تحتانی و سکون و او ايله معنی عروس فخر کورکاني * مثنوی * همه ساز عروسی کرده
شهر و * بيوکس ويسه و داماد و پرو * زن و و پرو بو دشايسته جوهر * بيوک من بود
با بسته دختر * دروخرم بيوکان و حسودان * بيوک دختران داماد پوران * شمس فخری
بيت مال و دانش عروس و داماد است * سوی داماد نيست ميل بيوک في بيهرک في
سکون ياي تحتانی و فتح ها و زاء معجه ايله فرس قدیمه کيمسا اعتبار اولنموب هر يوز
بکرمی سنه ده بر سنه زياده ايدوب اول سنه يي اون اوج آی اعتبار ايدوب اول آي تمام
عید ايدرلر اکا بيهرج دخی ديرلر بعلم جلال الدين ملک شاه سلجوقی اول عادتى ابطال
ايدوب تاريخ جلالی دیدکاری حسابی کيمسا اعتبار يله ضبط تاريخ ايلدیلر شاعر ديمشدر
بيت شهابان شدت روز و شب قدر و عید * همه سال و ماهيت شود بيهرک * و معتبر
لغت کرده مسطور در که فارسيان قبل الاسلام هر يوز بکرمی ساله رسالی کيمسا اعتبار
ايدوب اول سالی اون اوج آی اعتبار ايدوب اکا بيهرک ديرلر اول سالی ايکی اردی بهشت
طوتارلر و تفاوت سنه اعتبار ايتدکاری قنفي پاد شاهک زمانه واقع اولور سنه انک
هظمت و شوکتنه دليل ييلور لر و اکا اعظم سلاطين ديرلر اول حده عقیده لر يويله در که
يو سال واقع اولمز اليردی شوکت پادشاه زمانه اولور حنی شاه نوش الروان زمانه اولدی
ديرلر بمعنايه شهر ياری ديمشدر بيت زد و رچرخ ترا عمر آنقدر بادا * که بيهرک سز دس
عمر نوح و صد چون آن في مع الکاف الفارسی * بچشک في کسر جيم فارسی و سکون شين
معجه و کاف موقوفه طبيعت معناسنه که بزشک دخی ديرلر شاعر ديمشدر بيت دردم
چه بود که هیچ نداند * حال دل من بچشک ورمال * حکيم خاقانی بيت هيرنک زرشک
شدن سر شکم * بکشاد رک حجر بچشکم في برنک في فتح راء مهمله و سکون نوله نسخه ميرزا
ابراهيم ذخيره و جرس و کلید معناليته مسطور در و بعض نسخه ده کلید معناسنه زاء معجه
ايله مرويدر و ضميتين ايله ذخيره معناسنه و دخی پرولا بت اسمير که قطب جنوبی اوزرنده

۲۰ • اوزرنده طلوع ایدرتکم دیشلردر بیت قطب عالم چوشهر ما بودست * کویا شهر ماست
 شهر برنگ * فرهنگ جها تکیریده حبوباتدن بر نوعدر که ادویه به ادخال ایدر لر کابلدن
 کلور برنگ کابل دیر لر برنگ فی کسر راء مهمله و سکون نونله برنج کابلیدر کذافی مجمع
 الفرس برنگ فی کسر زاء و سکون شین معجین ایله حکیم و طیب و جراح معنالیینه در
 نتمک ایات مشهدی دلالت ایدر بعض اصحاب فرهنگ باء فارسیله مخج ایشلر جم ایله
بشک دخی دیر لر حکیم معناسنه ناصر خسرو بیت عرب برره شعر دارد سواری * برنگ
 کزیدن مردان یونان * بمعنی طیب حکیم اسدی * مثنوی * خورش باید از میزبان
 کونه کون * نه گفتن کزین کم خورد زان قرون * اگر چه بود میزبان خوش زبان * برنگ
 نه خوب آمد از میزبان * بمعنی جراح حکیم ازرقی بیت باد خوار زمی چوسنکین دل
برنگ و دستکار * جیب رجستانه دارد آستین بریشتر برنگ بستر آهنک فی سکون سین
 مهمله و فتح تاء مثناة ایله یورغان و دوشک چارمشی استاد لیبی بیت خوشا حال لحاف
 و بستر آهنک * که میگیرند هر شب در برت تنک برنگ بستر فی سکون شین معجه و نون و فتح
 لامله هند و ستانده بر قلعه آیدر استاد عنصری * قطعه * بکوه ساوه ز تو مرگ بر نخواهد
 کشت * همی بر آید در روی تو از آژنگ * اگر بخوای بردشت ساوه بنشینی * و کر بخوای
 در شو بقلعه بشنگ فی بیرنگ فی بر نوع او قدر در منی سکوت پراغنه بگزر حکیم فردوسی
 بیت یکی بید برکی نشاند بتیر * که از سهم او نیر چرخست پیر * بو معنایه خواجهی کرمانی
 بیت ز ترکس کرده بیرون شاهزاده * چو آتش بید برکی آب داده * حکیم اسدینک
 بویخته طاهر در بیت خدای که پیکانش بید برک * فرودوخت بر تارک ترک ترک *
 و بر نوع نیزه یه ده دیر لر شیخ نظامی بیت در آمد زجران سر بید برک * کشاده بر و زوزن
 درع ترک برنگ فی بیرنگ فی سکون یای تحتانی و نون و فتح راء مهمله ایله شخص هیولایی یعنی
 برنسنه نک اصل و ترکیبی و بنیادی و نقاشک تصویر دن اول ایلدوکی رسمنه دیر لر شمس
 فخری بیت خدا پکانی و شاهی که رسم خانه او * کشید بار دگر عدل و داد را بیرنگ *
 یعنی اصل و ترکیب حکیم سنایی بیت آنکه بیرنگ زد ترا بیرنگ * باز نستاند از تو هرگز
رنگ فی بیناسک فی سکون یای تحتانی و فتح نون و سین مهمله ایله معنی در معجه کذافی مجمع
 الفرس فی مع اللام * بر بخشمال فی کسر راء مهمله و جیم و سکون نون و شین معجه ایله
 مرغن دیدکاری طعامدر که روغن و سکر ایله مالیده و آمیخته اولمش برنج فی بسهل فی
 سکون سین مهمله و کسر مهمله بوغز نمش مذبح معناسنه خواجه آصفی بیت قائل من
 چشمی بندد دم بسهل مرا * تا بماند حسرت دیدار او در دل مرا * و تمام بوغز نمش اولسه
 نیم بسهل دیر لر شانی نکلو بیت همچو مرغ نیم بسهل مانده ام در دام تو * یا بکش یادانه ده
 یا از کفت آزاد کن * و تیغله کشته اولانده دیر لر قطب الدین یزدی بیت بسهل خنجر
 اخلاص شوار میخواستی * که بنیغ ملک الموت نکردی مردار برنگ بشپول فی سکون شین
 معجه و ضم باء فارسیله صیغه امر در پراکنده و پریشان کن دیمک اولور شرف شفره
 بیت آن کیسوی مشکبار خویش بشپول * وان جزع کهر فشان چودریا کن برنگ بشکل فی

سکون شین معجه و فتح کافله ایکی معنایه در اول بمعنی غم و اندوه ثانی قور جق صاج
معناسنه بشکول فی سکون شین معجه و ضم کافله بمعنی مرد جلد و هو شیار و قوی
در کار حکیم اسدی بیت هر کار بیدار و بشکول باش * بدل دشمن خواب فرغول باش
بشول فی ضم شین معجه ایله بمعنی بین و بدان حکیم انوری در هجو قاضی کیرنگ بیت
زرد کشت از فراق لقمه بشول * روی سرخ من ای سیاهه دول * ائیرالدین اخیسیکی
بیت چشمش آنجا نذار و نامیه را گوشمال * لقمه بشولی نکرد خار بیزم رطب *
بلال فی آزر بویه دیدکاری در محاندرو دخی بردکن کوکیدر که شیرازده چوپک اشنان
دیور کذا فی مجمع الفرس بلکل فی سکون لام و فتح کافله بمعنی یلکک مرقوم یعنی آب
نیم گرم بل فی بیل لفظندن اختصار اولمشدر یعنی کج و قواستاد اغاجی دیشدر بیت
بیل تا جگرم خشک شود آب نماند * بر روی من آبست کزود جله توان کرد * بو معنای
مویذ شمس فخری بیت خواست شته تا که دست او بید * گفت چرخ او که باشد ای شته بل
شرف شفروه بیت خرسندم از کسی بغرض غیتم کنند * بل تا کند بزخم زبان جامه
شوی من * حکیم سنایی بیت بل تا کف پای تو بوسم * انکار که مهر لا لکانیم بل فی
زیاده هایله ده اول معنایه در بیخال فی سکون یای و فتح خاء معجه ایله سرکین مرغ
یعنی طاوق و سایر قوش ترسی عربیه دزق الطیر دیور شمس فخری بیت همای ظل
ورا احتیاج ظل نبود * که ملک بخشد هر جا که بکنند بیخال بیدمال فی سکون یای تحتانی
و دال و فتح میله قایچ و خنجر و امثالی نسنه لری پاسدن آنچه سکوت اغاجیله معتاد
اولمغین اول مناسبته نسیمه اولمشدر میرخسرو بیت بین مدح عادلی که بعهدهش زایمی
آزاد بود تیغ چوسوسن زبیدمال بیغال فی سکون یای تحتانی و فتح غین معجه ایله
معنی نیره که عربیه رخ دیدکاری در ابوالمعانی بیت شود بر آتش قهرش چوسخ مرغ کباب
زند چوسینه اعدا بطعنه بیغال بیل فی سکون یای تحتانیله اوج معنایه در اول باغبانلرک
اول یای می دموریدر که اغاجه پکیروب باغ و بوستان قازرلر عربیه مردیرلر فتح میله شیخ
سعدی بیت سر چشمه باید گرفتن به بیل * چو پرشد نشاید کند شتن به بیل * ثانی
کیلرده کی کی نی یورتدکاری کورک کی اوزون اغاج امیرخسرو بیت موج شوی جاریه
میبرد دست * بیل بسیلش همیکرد پست * ثالث به هندی که بل دخی دیورلندن خوش
مرتابشورلر بیهمال فی سکون یای تحتانی و ضم هایله بمعنی بیمثل و بی همتا که همال
نظیر و عدل معناسنه در ابوالمعانی بیت مجود و فضل و کرم در جهان بی مانند * پروزرزم
عد و اوست بیهمال و تطیر مع المیم * بجم فی فتح جیم فارسیله کارم نظام داشت معناسنه
یعنی ایشم صورت بولدی دیکدر شا کر بخاری بیت چرانه شکر کم نعمت تراشپ و روز
که از تو اختر من سعد کشت و کار بجم * ودخی چیدن لفظندن اسم مصدر در ناز ایله صالئق
معناسنه شیخ سعدی بیت یکی سر بر آراز کربان غم * یارام دل یا جوانان بجم برسام فی
سکون راه و فتح سین مهملتین ایله برعلتدر سیننده او اور عربیه ذات الصدردیرلر
برندکام فی فتح را و دال مهملتین و سکون نونه بردار و در با بونه کاودخی دیورلر بربشم کسر

کسر راه مهمله و شین معجه و سکون یای تحتانیله ابریشم و ساز قللری کمال بخندی بیت
 می باواز بزیشم خور کمال * مطربی کر آیدت روزی بچنگ و بستام بی سکون سین
 مهمله و فتح تاء مثناة ایله بمعنی بسد عربیه مرجان دیدکاری امیر خسرو بیت جهان که
 نزد خردمند دفتر شکست * بنیم خنده نبرد ازان لب بستام و بستام بی سکون شین
 معجه و فتح تاء مثناة و لامله مجمع الفرسه بمعنی طفیل یعنی دعوت سرطعامه حاضر اولان
 و بستام بی سکون شین معجه و فتح تاء مثناة ایله فرهنگ جهانگیریه بمعنی طفیل
 مسطوردر و بشخشم بی فتح شینین و سکون خاء معجات ایله بمعنی لغزیدن یعنی سورچمک
 حکیم سنایی بیت آن خوش از نفس و شهوت و شره است * ورنه جانی بشخشم و تبه است
 و بشکم بی سکون شین معجه و فتح کافله صغه معنا سنه شهاب الدین مؤید بیت
 خانه چون سرای جان خرم * بشکمش غیرت فضای ارم و بقم بی فتح فایله بمعنی دانتک
 و فرومانده کذافی مجمع الفرس و بهرام بی سکون ها و فتح راء مهمله ایله بمعنی روزه یعنی
 اورج و بیماکنم بی فتح یا و کاف فارسی و نوله بمعنی برکنم کذافی شرفنامه و بید خام بی
 یعنی عود خام ایضا منه و بیرم بی سکون یای تحتانی و فتح راء مهمله ایله کرده دیدکاری
 طعامدر و بیم بی سکون یای تحتانی ایله خوف و هراس شاعر بیت هم اندر زمان
 روی او شد سفید * مرا ای خداوند بیم و امید و بی نام بی ایکی معنایه در اول آورته
 بر مق التند اولان بر مق که ترکیبه دخی آدسز دیر لر عربیه بنصر دید کاریدر ثانی اسمی مشهور
 اولین و مجهول اولان آدم و غیره و مع النون * بحر دان بی سکون خاء معجه و فتح راودال
 مهملتین ایله جمع بحر ددر عاقلان وزیرکان و حکیمان معنا سنه حکیم فردوسی بیت بفرمود
 پس شاه با موبدان * ستان شناسان و هم بحر دان و بتکن بی سکون تاء مثناة و فتح
 کافله نسخه میرزا ابراهیم و مؤید الفضلاده امتلادن طبیعته فتور عارض اولمق و فرهنگ
 جهانگیریه ایکی معنایه در اول امتلادن باش اغرمق و ثانی طیان دیدکاری اغاج که تارایه
 تخمی صاچد قن صکره آنکله هموار ایدرل و بتکن و بتکنیدن بی مؤید الفضلاده
 امتلادن وجوده الم اولمق معنا سنه مسطوردر و بردون بی سکون راو ضم دال مهملتین
 ایله اگدش آت میر نظمی بیت لطف کج بخش چرخ افزون باد * اسب تازی بنود بردون
 باد و برزن بی سکون راء مهمله و فتح زاء معجه ایله بالحقدن یا پلمس تاوه که اوزننه اتمک
 بشور لر قریع الدهر در توحید باری تعالی عظمت اسماوه بیت در سفره سخای تو
 خورشید و مه دوتان * در مطبخ نوال تو افلاک برزنت و برن بی ضم راء مهمله ایله برون
 لفظندن اختصار اولمشد کذافی مجمع الفرس و برون بی ضم راء مهمله و او معروفله
 ایکی معنایه در اول طشره معنا سنه که بیرون دخی دیر لثانی برون تو برای تو دیمک معنا سنه
 اولور استاد رودکی * قطعه * یادکن زیرت اندرون تحته * تو برو خوار خوابیده ستان
 جعد مویانت جعد کنده می * بپریده برون تو پستان و بریان بی سکون راء مهمله
 و فتح یای تحتانی ایله معروف سوکله کباب شاعر بیت پس از مردن اگر مرغی نشیند بر سر
 سنکم * شود بریان اگر آبی بر آرم از دل تنکم و بریح بی کسر راه مهمله و سکون یای تحتانی

و فتح جمله یعنی تنور کذا فی مجمع الفریس **و برزن** فی کسر راء مهمله و سکون یای تحتانی و فتح
زاء **معجمه** ایله مجمع الفریس **معنی** برجن مرقوم فرهنک جهانگیریده برصغدر بعض تراکیمه جزو
ایدوب دوا ایدرل بپیزی ده دیرل مصطکی به مشابه اما صیک و خشک و مانند غسل
صاف و براق اولور اما رایحه سی آغردر تعریب ایدوب بارزد و بیزدخی دیرل **و برین** فی
کسر راء مهمله و سکون یای تحتانی ایله آب بد بو اما فرهنک جهانگیریده یعنی سوراخ که
برینه دخی دیرل **و بزدا** بیدن و زدودن فی کلاهما بسکون الزاء المعجمه آینه و تیغ و خضر
و غیره نسنه لک پاسن آچق معنا سنه **و بزما** یون فی سکون زاء معجمه ایله یعنی برمایون
مرقوم که فریدونی سود ایله بسلد کلری کاوک اسمیدر **و بساردن** فی فتح سین و سکون
راء مهملتین ایله زمینی یارمق **و بستان** فی سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله
ستاندن لفظندن صیغه امر در آل دیمک اولور غریبه خذ معنا سنه طالب آملی بیت
چومی برکف نهد از عکس جامس انجنن کردد * بصدرنکی شود چون بال طاووسان
بستانی **و بستردن** فی سکون سین و راء مهملتین و ضم تاء مثناة ایله قازمق معنا سنه که
ستردن دخی دیرل **و بسلا** بیدن فی سکون سین مهمله و فتح لام و کسرنون ایله یعنی
بکسلا بیدن اوزمک و اوزمک معنا سنه حضرت مولانا قدس سره بیت هرکس فریباند مرا
کز عشق بسلا ند مرا * آنکه دهد فهم بیا کونیکه پیش من بیا **و بشخا** بیدن فی سکون سین
ویای ثانی و فتح خاء معجتین و کسریای اول ایله یعنی خراشیدن طرملق معنا سنه که شخودن
دخی دیرل حکیم ناصر خسرو بیت سواران خفته و او اسب بر سرشان همی تازد * که فی کس را
بگوید سر نه کس را روی بشخاید **و بشخودن** فی سکون سین و ضم خاء معجتین ایله یعنی خراشیدن
کمال اسمعیل بیت بشخوده اند چهره و برند طره ما * زان جو دها که باکل و شمشاد میکند
و بشکستن فی سکون سین و سین و فتح کافله قرمق و صندر مق معنا سنه خواجه سلمان بیت
من هشیار بامستان ند ارم روی بشکستن * که میکونید بشکن عهد و بی شرمیست بشکستن
و بشکلیدن * سکون سین معجمه و فتح کاف و کسر لامه مجمع الفریس یعنی نشان کردن
و حکیم اسدی نقلند بر مق اوجیه نشان قومق معنا سنه و شرفنامه صاحبی بومعنا به مطابق
روایت ایدر تنکم مولانا کسای بیت یاسمن لعل پوش سوسن کوه فر فروش * بر سمن
و لعل گوش نقطه زد و بشکلید * فرهنک جهانگیریده طر نعله یا خود قلم تراش و محق و امثالی
نسنه ل اوجیه یاره ملک معناسنه در و نعمة الله ده قوجا قلق و نسنه کونستکه ک معناسنه
نقل ایش **و بشکن** فی شکنیدن لفظندن صیغه امر در قیر و صندر معناسنه میر خسرو
بیت بشکن دلم که رایحه در دشنوی * کس از بر و ن شیشه نبوید کلاب را **و بشلیدن** فی
سکون سین معجمه و کسر لامه یعنی چسبنا بیدن و دوسا بیدن یعنی یا قشدر مق و میل
ایتدر مک اغاجی بیت در کل غربت زیا بشلیدم * نیست ممکن روی یاران دیدم *
و بشاختن فی سکون نون و خا و فتح سین معجتین و تاء مثناة ایله یعنی بشاندن نسنه
دبکمک استا دلیمی بیت چوباز آمد از جمله و تاختن * بهر مودش از پای بشاختن *
و بشاندن فی اغاج و طاش دبکمک و اوتور مق نصب و اجلاس معناسنه **و بشستن** فی اوتور مق

او ترمق معناسنه لازم و متعدی اولور خواه سلمان بیت نیم صافی که برخیزم چو صوفی
 از سر دردی * چو دردی درین خمخانه خواهم رفت و بنشستن بی سکان بی سکون نون و فتح
 کاف فاسیله طاس و قجاندن بیوک طرف مجمع الفرسه دیبی دلك طاس که اهل قری آنکه
 صوت تقیم ایدر لر و نسخه حسین و فاییده بآء فارسیله منقولدر خلاق المعانی بیت بر سر آمد
 ز تعی مغزی خصمت چه عجب * آب چون کشت تعی بنکان آمد بر سر * و نسخه میرزا ابراهیم
 سخن روپن یعنی توج و باقردن دوزاش سخن بو معنای مؤید سراج الدین قری بیت طشت
 زر شرق پر آتش برای سینه ام * هر سخن از نیش این فیروزه بنکان میرسد بی به آفرین بی
 اظهار هایلله اسفند یار بن کشتا سبک همشیره سنی اسفند که ارجا سبانی اسیر ایدوب
 روپن دز نام قلعه ده حبس ایشیدی بعد اسفند یار واروب ارجا سبانی قتل ایدوب
 به آفرینی خلاص ایلدی بی بهان بی جمع به در ایولر دیمکدر کههان و مهان کی اما استعمالی
 چندان معتبر دکدر زیرا انک معناسنه نیکان استعمال ایدر لر بی بهرون بی سکون هاو ضم
 راء مهمله ایله نام اسکندر ذوالقرنین در کذاقی فرهنگ جهانگیری بی به کزین بی اظهار ها
 و ضم کاف فارسی و کسر زاء معجه ایله هر شیئک اعلا سنی اختیار ایدی و صرف و نقاد معناسنه
 و مختار و کزیده معناسنه خلاق المعانی بیت چون میدهی مرآتو عظماهای به کزین * جز به کزین
 چه آرمت آخر زاخریان * فرهنگ جهانگیرییده منتخب و نقود معناسنه مر ویدر فخر
 کورکان بیت بر طالعی بملح در آمد که آسمان * از چند گاه باز چنین کرد به کزین * محمود
 ابن عیین بیت نبود کراختیار بود دین و ملک را * در به کزین بغیر تو مختار ملک و دین * وله
 بیت مشاها سپهر اگر چه که فرقی نمی نهد * اندر میان اهل هنر گاه به کزین بی بهین بی
 کسر هاو سکون یای تحتانیله اوج معنایه در اول بمعنی بهترین حکیم انوری بیت ای ملک
 بهین رکن ترکک وزیرست * کلکی که فلك قدرت و سیاه مسیرست * ثانی هفته ثالث مذاق
 یعنی حلاج که بهینه دخی دیر لر بی بی اغا ریدن بی ایکی معنایه در اول بمعنی خیساریدن
 اصلا تمق نانی بمعنی آمیختن و سرشتن قارشدن مق و بو غرق بی بی تاب شدن بی طاقتسز
 اولق یور لوق معناسنه چغتای لسانده تالمق دیر لر میرعلیشیرک بو بیتنه تالغان واقع
 اولشد ز یورولن دیمک اولور بیت قبل اوز لوک دشتنی طی ایستاسانک مقصد اد آسایش
 فی تانک بندسه حرم ایجر ابیا بان قطعیدین تالغان بی بیچن بی سکون یای تحتانی و فتح جیم
 فارسیله بمعنی بیژن که پسر کیودر بی بیچون بی حضرت حق سبحانه و تعالی جنابنی بیچون
 ایله ذکر ایدر لر کنه ذاتندن سوال جائز اولیوب نته لکسر معناسنه ایزد بیچون دیر لر جل
 ذکره بی بختن بی سکون یا و خاء معجه و فتح تاء مشتاة ایله الهمک معناسنه کمال بخندی
 بیت قصه در دم فرو میریخت کفتم موبو * کو پس از من دوستان خاک مرا می بختند
 ودخی گرفتار و عاجز اولق و بر کسنه بی عاجزون مجال ابلک معناسنه مر ویدر بی بیخستن بی
 سکون یا وسین مهمله و فتح خاء معجه و تایلله گرفتار و عاجز ابلک استا دعسجدی بیت
 شادی و بقا بادت وزین پیش نکوم * کاین قافیه تک مرانیک به بیخست * گرفتار
 و عاجز اولانه بیخسته دیر لر بی بیدار شدن بی او یقودن او یانمق و آگاه و خبر دار اولق

في بيراستين في سكون ياوسين مهمله ويبي ثاني وكسر تاء مشناة ايله صحاحه اغاجك زايد
اولان دالرين قيروب پاك ايلك معناسنه ابوالمعاني بيت هر قباو بيرهن رفتست وعريان
مانده ام * چون درخت پر نهالم کرده شد بيراستين في بيران في سكون ياي تحتاني وفتح
راء مهمله ايله بوزن ومعنى وبران كذا في مجمع الفرس في بيرو زن في سكون ياو ضم راء مهمله
و فتح زاء معجه ايله يوكلك معناسنه في بيرون في طشره خارج معناسنه ابوتراب بيك بيت
خدنكست در دلم بنشست وجان چون صاحب خانه * كهي بيرون رود كاهي بكر دميه مان
كردد * چغتاي اسانده تاشقاري ديرلر في بيرون زن في سكون ياو فتح راء مهمله وزاء معجه
ايله تاوه كهي برنسنه در او زنده اتمك بشور رلر بر زن دخی ديرلر شيخ نظامي بيت نشسته
جوان مرد اطلس فروش * زخاكستر بيره زن درع پوش في بيرون في سكون يائين تحتانين
وكسر زاء معجه ايله بمعنى بختن مرقوم في بيستون في ديار عجمه بر مشهور طاعك آديد
فرهاد آني كسوب صوكتور مك قصديله بو قدر زمان عشق بشيرين ايله چالشمش
وهر كسد وكي طاشه شيرينك تصويرين قازوب نقش ابلش بمعناي تركيب لغت ديركسر
يعنى اغا جسرديك اولور خواجه سلمان بيت پنجه زد فرهاد باقبال خسرو لا جرم *
كرد چرخ بيستون چون نقش شيرينش خراب في بيستون و سامان في پریشان احوال
بوبي انتظام كارا بوالمعاني بيت اين صفر كردن واين بيستون ساماني ما * سز بصحرادهد
اين حال پریشانی ما في بيستان في سكون ياي تحتاني وكسر سين مهمله و فتح تاء مشناة ايله
بمعنى كذشتگان يعنى كج مشلر في بيلغان في سكون ياو لام و فتح غين معجه ايله تركستان
ديارنده مشهور بر لابت و بر شهر آديد في بيمار زن في سكون ياو راء مهمله و ضم
زاء عجميله خسته يه مخصوص اولان طعام يعنى خسته يكي في بيمار سان و بيمارستان في اول
سكون ياو راء فتح سين مهملتين ايله ثاني كسر راوسكون سين مهملتين و فتح تايله بيمار خانه كه
عزيبه دار الشفاديرلر حكيم فردوسي بيت بدو كفت كودرز بيمارسان * تراجاي زيباتر
از جارسان في بيماركون و بيمار كين في اول ضم كاف عجمي ثاني كسر ايله عليل و خسته مزاج
يعنى ذا ثما مريض كهي اولان في بين في صيغه امر در كور يعنى نظر ايله ديمكدر و وصف
تركيبي اولور حق بين كهي شيخ عمر خيام بيت اين تابه چرخ بين نگون افتادست * دردهمه
زيركان زبون افتادست * كاهي اولنه بر با ادخال ايدوب بين ديرلر مولانا صائب نيرزي
بيت جلوه مستانه آن سر و قامت را بين * چشم بكشاموجه دريای رحمت را بين
في بيواريدن في سكون ياي اول و ثاني و فتح واو وكسر راء مهمله ايله جواب وير مك معناسنه
في بيوازيدن في زاء معجه ايله ده اجابت و جواب وير مك معناسنه مرويدر في بيورداشتن في
سكون ياو راء مهمله و فتح واويله بمعنى برداشتن في بيوسيدن في ضم ياو واو معروف وكسر
سين مهمله ايله بمعنى اميدداشتن و بعض نسخه ده بمعنى جاباوسي كردن منقلواندر في بيوكندن في
فتح ياي تحتاني وكاف وسكون نون واو و معروفه بوزن ومعنى بييفكندن كذا في مجمع الفرس
في بيوه زن في سكون ياي تحتانيه طول عورت ديمكدر مولانا هاتفي بيت برون كن
زانكشت قيصر نكين * نه از دست بيوه زن انكشترين في بيهداستن في سكون هاو ضم سين

مشین معجه ايله آتشدن جا مه صرامق في بيهودن في مثله و بی معنی سو بلك في بیهیت في
 مسكون یا این و کسر هایله بکریک یعنی ایورک معنا سنه در في مع الواو * بتو في ضم تاء مشناه
 ايله نسخه میرزا ابراهیم دبه روغن و ظرف کلاب و بعض مدور سنه نك انچه صانی اوله و اغاج
 باشنه یومری سنه و هاون دسته سی و بوناره بکر زنه اولور سه و عربیه مقمع دیدکاری
 سنه بو مقوله سنه له دینه دخی دیرلر في برهنه جو في شعیر مقشر یعنی قبوخی چقمش
 آریه که عربیه سلت دیرلر کتاب السنای فی الاسامیه السلت نوع من الشعیر لاستر لها کانه
 حنطه دیومسطور در في بیاستو في فتح یای تحتانی و سکون سین مهمله و ضم تاء مشناه ايله
 نسخه حسین و فاییه دهان دریده کسنه یه دیرلر یعنی ایشته و کین و بولدوغین سو بار
 مولا نامعرو فی بیت بیاستو نبود خلق را مکرده ان * ترا بکون نبود کون بسان
 دروازه * صاحب تحفه الاحباب یعنی کنده دهان یعنی اغزی قوقار معناسنه نقل ایش
 بو معنای مؤید شمس فخری * قطعه * کفتم ترا به بخشش و کوشش با بروشیر * نسبت
 کتم ولیک نمی آیدم نکو * زیرا که آن چودودی باشد سیاه رنگ * وین نیز کر به ایست
 بنسبت بیاستو في بیروخی سکون یای تحتانی و ضم راه مهمله ايله یعنی کیسه زر و غیره
 کدافی تحفه الاحباب في بیندو في سکون یای تحتانی و نون و ضم دال مهمله ايله حرامزاده
 و باصل معناسنه میر نظمی بیت ماد رش قبه و پهر هندو * چه بود زاده شان مجز بیندو
 في بیوخی بوزن دیو ترکیه کوه دیدکاری قور تجزدر بغض نسخه ده دال ايله مید دخی دیرلر
 فخرالدین ابوالعان بیت زعدانس کرک با صد حیلله و ریو * نهان کرد دبه یشم میش چون
 بیو في مع الهاء * بدره في سکون دال و فتح راه مهملتین و اخفاء هایله اغاج قوردی که
 ریونجه دخی دیرلر بو معنایه میر نظمی بیت نرسد هیچ کزند چون بدره * کر نباشد درخت
 رابره في کسر دال مهمله و اظهار هایله یعنی زن امر در اضرب معناسنه حکیم فردوسی
 * مصرع * دهاده برآمد زهر و کروه * خلاق المعانی * رباهی * چون دید که کرد
 غزه خیره بسته * برقصه دلم کان ابرویش زه * از بسته همیکرد اشارت که مزین *
 از کوشه بادام همیکویده * و دخی ویر معناسنه صیغه امر در في بدله في سکون دال
 معجه ايله یعنی لطیفه و عربیه هر کون کیلن اثواب معناسنه در في برادر خوانده في آخرت
 قرنداشی که ایکی کسنه محبتا بر بریله عقد اخوت ایدرلر في برادرنده في یعنی اوکی قرنداش
 برادر اندر دخی دیرلر في برهنه في فتح راه مهمله و نون و سکون هایله چبلق و سکون را و فتح
 هایله ده جا یزدر عریان معناسنه مولانا عرفی بیت تیغ ذر برهنکی فاش کند جوهر خویش
 مصباحته است درین شیوه عریانی ما * چغنتای لساننده بالانک دیرلر کاف عجمیله ترکیه
 یا لبحق دیدکاری بونددر في بستوه و بسته في کلاهما بسکون السین المهمله و ضم التاء المتناة
 و اظهار هایله دلتنک و عا جز و متر کردان معناسنه که ستوه و سته دخی دیرلر ضم سین مهمله
 ايله باظهار هایله کدافی فرهنگ جهانگیری في بسملکاه في سکون سین و لام و کسر میله قیون
 و صفر بو غزلد قلمی مکن عربیه منج و مسلخ دیرلر ترکیه ساخانه دیدکاری شعر انظارنده
 چوق ایراد ایدرلر شیخ علی نقی بیت به بسملکاه حسرت پر زنان آن مرغ رقاصم * که هر که

بال غم برهم زخم خون از پریم ریزد * منلا نصرتی بیت نه آن مستم که هر دم بی سبب
در انجمن رقصم * به بسملکاه می آیم بکام خویشتن رقصم و بشخوده و سکون شین و ضم
خاه معجتین و و او معر و فله طرنق و قلمتراش اوجیله یاره لمق معنا سنه اسم مفعول دستخه
میرزا ابراهیم یعنی خراشیده بهرامی بیت کرده بشخوده رخ خود آن نکار * کشت
کزارش بشکل لاله زار و بشکله و سکون شین معجه و فتح کاف و لامه قیو قلابی یعنی
اول چنکال در که قیو و بجزه قیاقلرینه ایدرلر و بشکنه و سکون شین معجه و ضم کاف
و نوله کلید پریمی کدافی فرهنگ جهانگیری و بشکونه و سکون شین معجه و ضم کاف
و فتح نوله ایکی معنایه در اول یعنی شکوفه حکیم اسدی بیت بهنگام بشکونه کاستان
برون برد لشکر زاباستان * ثانی قی و استغراغ معنا سنه که آکادخی اصطلاحده
شکونه کرد دیرلر و بشکوه و سکون شین معجه و ضم کاف و اظهار هایلله حشمت و وقار
و تمکین استاد لیبی بیت زبس بود بشکوه بافرهپی * جهان دید اور اسرای شعی
و بشجه و فرهنگ جهانگیریه کسر شین و سکون نون و فتح حمله بر آلتدر جلاهار آنکله
بزه آهار ایدرلر و بعض فرهنگه آهار معنا سنه در شیخ نظامی بیت بشجه روی و ازرق
چشم و اشقر * سزاوار خم کل نی خم زر * قریع الدهر بیت نار و بود مراد من نشود
بافته بی بشجه لطف و بشو لیده و ضم شین و و او مجهول و کسر لامه یعنی دیده و دانسته
و یعنی کار گذاریده اما بعض فرهنگ معتبرده برهمزده و پریشان شده و بومعنا بی مویید
شیخ عطار بیت دل بخود باز آورد آرام کیر * جمع کن خود در ایشو لیده خیر * مجود
ابن یمن بیت بر سر آتش سودای توام سوخت جگر * این هم از کار بشیو لیده خام
دل ماست و بجه و سکون نون و فتح جم فارسيله زنان آلتدرینه بغل قاری سنه عربیله کی
عصابه معنا سنه در استاد رودکی بیت هر کرا در غمش بسازد اسیر * باز کیرد به بجه
بند زیر و بنکره و سکون نون و فتح کاف و راء مهمله ایله اکیران بکه اییک اوزریتنه صاریان
ایک که فرموی دخی دیرلر و بنه و فتح نون مشدد و مخفف ایله ده جائز یوک یاب دید کاری
تعبیره بار و بنه دیرلر بار و بنگاه جای بنه اولور حکیم فردوسی بیت چوشیران شرزه زجا
برجمید * بکوه همان بنه بر نهید * وله بیت نه خیمه نه خرکه نه بار و بنه * چنین چند
باشد سیه کرسنه و به و اظهار هایلله ایودیمکدر نیک معنا سنه من از توبه دام دیرلر بن
سندن ایو بیلورم دیمکدر نیکم بو بیتده واقعدر بیت کفنی که ستاره تو سعادت * من طال
خود از توبه بدام * اما حقیقتک بهک معناسی ترکیه یک دید کاری در زیرا ایو دیمکه نیک
دیرلر یک دیمکه به دیرلر نیکم بور باعینن مفهومدر * رباعی * شیری که شکاری نکند
رو به به * عمری که بتلخی کزرد کوته به * آنکس که حق نان و نمک نشناسد * کریوسف
مصری بود اندر چه به و بهروزه و سکون ها و ضم راء مهمله و فتح زاء معجه ایله ایکی
معنایه در اول بر نوع کبود رنگ بلالورد که غایت خوش رنگ اولور اما کم بهادر حضرت
مولانا قدس سره بیت شاهیم نه شهروزه لعالم نه بهروزه * عشقم نه سردستی مستم
نه از سبکی * ثانی کندر هندی در رایرینه حمله بهجوزده دخی مر ویدر کدافی فرهنگ جهانگیری

جهانگیری و بهینه بی کسر ها و سکون یای تحتانی و فتح نونله اوج معنایه کوز اول یعنی
 هفته که ایام اسبوع در شاکر بخاری بیت صاحب صد بهینه و مه و سال * بکنری کر
 رهی نیاری باد * ثانی یعنی بهترین ثالث یعنی نداف یعنی حلاج پیر هراة خواجه عبد الله
 انصاری قدس سره طبقا تنه و ابراهیم ادم حضرت ناریك احوالی سیاقند بیورر که * بز از ارچه
 پلاس فروشد بهینه باز خوانند و بی نه بی کسر تاء مثناة ایله یعنی بی حوصله محشم
 کاش بیت چاه زخم انش بین ای دیله و کاری مکن * کاندرته دوزخ فتد جان من بی نه
 ذکر * و دخی دیسز دیمک اولور بی بیجاده بی سکون یای تحتانی و فتح جیم و دال مهمله
 ایله جواهر انواعندن بز نوعدر بعضی لر لعل و بعضی لر یاقوت و بعضی لر شبه در دید پلر اما تحفة
 الاحبابه و حسین و فایده کهر با اولق اوزن صحیح ابلش لر و لکن میر صدر الدین محمد شروانی
 جواهر نامه سنه یاقوتک نوعدر دیش و حکیم فردوسینک بو بیتندن استنباط اولور
 بیت تو کفتی که بیجاده بارد همی * بسنک اندرون لاله کاردهمی * بو معناده حکیم انوری
 بیت پاس تو کراندیشه کند در کان * رنگ رخ بیجاده شود کاهی * جواهر نوعندن
 اولدوغنه مولانا هاتفی بیت بیاساقی آن لعلکون باده را * که بشکست بازار بیجاده را
 هله کهر با اولدوغنه حکیم خاقانینک بو بیٹی دلالت ایدر بیت اقلیم کشایی که ز جا سوسی
 هقلش * بیجاده تیار که کند کاهر بانی و بیخته بی بیختن لفظندن اسم مفعولدر انش
 معناسنه ابوالعافی بیت خاکراحت دیله بانر کان حسرت بیخته * تانبا شد پای آزرده
 خیال نازکت و بیخسته بی سکون یای تحتانی و سین مهمله و فتح خاء معجه و تاء مثناة ایله
 درمانده و عاجز و سرگردان معناسنه خسروانی بیت دلخسته و محروم و بیخسته و کراه
 کریان بسیمیدم و نالان بهرگاه * شاه ناصر خسرو بیت بر رفتیم اگر چه درین کنبد *
 درمانده ایم بسته و بیخسته و بیدار بی سکون یای تحتانی و فتح دال و راء مهملتین ایله یعنی
 هاشق دل داده میرظمی بیت عالم شده بر خست دل داده و آوان * چون منکه نمی باشد
 افتاده و بیداره و بیدار بی سکون یای تحتانی و فتح دال و راء مهملتین ایله آهنکران
 چقوری که ایچنک طوروب دمور دو کرل و بیدار بی سکون یای تحتانی و فتح ذال معجه
 و راء مهمله ایله مکرو حیلله معناسنه و بیخسته بی سکون یای تحتانی و سین مهمله و فتح تاء
 مثناة ایله اغاجی بود ایوب زاید دالترین کیدرمک میرظمی بیت درختی چون بیزک آراسته
 باشد * شود پریار چون بیراسته باشد و بیراه بی مذهبی مخالف اولوب از غون اولانه
 دیرلودخی نامناسب حرکت ایدر و بیبرزه بی سکون یا تحتانی و راء مهمله و فتح زاء معجه ایله
 حسل کبی بر معقد رتیز بوی اولور بیزدخی دیرلر مسعود سعد سلمان بیت همجو مازوزر فنشان
 پنج و سیه چون بیبرزه * چون هلیله زرد شان روی و ترش چون انبله و بیبرزه بی سکون
 یای تحتانی و فتح زاء فارسیله خالص و بی غل و غش اولان نسنه بره دخی دیرلر شاعر بیت
 آنچنان این خسته دل بر آتش هجران سوخت * بیبرزه کرد در پوته عشقت همین استاد
 غم و بیسره بی سکون یای تحتانی و فتح سین و راء مهملتین ایله بز نوع شکاری قوشدر غابت
 نیز پراولور خواجه عمید لویکی بیت بابل مخططش چون پرهدد از عقب * نیز روی بیلک

د و پرچون پس باز بسره ی پیشه ی سکون یای تختانی و فتح سین مهمله ایله بوزن کیسه
الاجه قاش وغیری هر نه نوع اولورسه ی پیشه ی سکون یای تختانی و فتح سین مهمله ایله
چنگستان و نیستان شاعر * رباعی * در قلب سپه تیغ زدن پیشه ماست * مردی
و هنر همیشه اندیشه ماست * هر شیر که در جهان شکاری کیرد * مردان دانند که آن
هم پیشه ماست * مثال نیستان مولانا طرزی بیت شیر در پیشه ما طعمه روبه کرد
ای اجل بچگری اخذ از پیشه ما * و چو بانگ نای که قوال دیر لر حکیم خاقانی بیت چون
پیشه ضمیر من آوا بر آورد * جان مغزی آنجا مغز کند برقص * عربیه یوک و چغتای
لسانک چیکل دیر لر فتح جمله ی بی صرفه ی فتح صاد وفا و سکون راء مهمله ایله
فائده سز و اندیشه سز مولانا هاتنی بیت غیورانه بکشاد لب در جواب * بگفتاری
بی صرفه ناصواب ی بیگانه ی سکون یای تختانی و فتح کاف عجمی و دال مهمله ایله جماعه
قادر اولین عربیه عنین دیر لر میرنظمی بیت بگفت اورا که نتوانست کانی * شود بیگانه
شوهر زن خطایی ی بیگانه ی کاف عجمی در یاد معناسنه که مقابلی آشنادر مولانا صائب
بیت ای دل زاوضاع جهان بیگانه شو بیگانه شو * با آن نکار خانکی همخانه شو همخانه شو
ی بیگانه ی کاف عجمیه غایت سحری و وقت سز دیمکدر مترادف قبیلند نذرگاه و بیگانه
دیر لر وقت لو وقت سز معناسنه اولور ی بیلاده ی سکون یای تختانی و فتح لام و دال مهمله ایله
معنی شاگردانه اجیرانه معناسنه میرنظمی بیت خودت مفروش نزد عاقلانرا * بشو
بیلاده پیش کا ملانرا ی بیلسته ی سکون یای تختانی و فتح لام و تاء مثناة
ایله یعنی انکشتان حکیم خاقانی بیت نیش و بیلسته ناقص چو شغال * شغل سکساری
و دستان چکنم * حکیم اسدی بیت به بیلسته سنبل همی دسته کرد * بدر نیز بیلسته را
خسته کرد ی بیله ی سکون یای تختانی و فتح لامه بشن معنایه کاور اول یعنی انجوست که
جزیره در عمق بخاری بیت بعمان قدرت فلك يك حباب * زدریای جاهت جهان بیله است
ثانی یعنی بیلاک یعنی یصی دمرلو اوق بیله مشابه اولمغله نسیمه اولنشد در شمس فخری
قطعه * سا لکان مسالک تحقیق * فارغند از شراب و تفشیله * دفع شیطان کفر را دارند
در کان مجاهدت بیله * استاد فرخی بیت چنان چون سوزن و شی و آب روشن از توی
زطوسی بیل بگذار و باماج اندرو بیله * ثالث رخسان معناسنه حکیم خاقانی بیت
بیله تو کرد روی مه و زهره را بخل * زان میکنند هر سحری روی در نقاب * رابع یعنی پهلو
حکیم سوزنی بیت آندل که در میان رو بیله بکین تست * بروی رسد ز قوس فلك نیر بیلاکی
خامس یعنی بیل که ترکیبه چپادیر لر ی بیمار سیاه ی در لته خسته لکی غایت صعب اولد و غندن
سیاه نسیمه اولنشد اعجام صعب لکندن کنایه ایدوب سیاه تعبیر ایدر لر بلای سیاه
و بخت سیاه کبی ی بینان ی سکون یای تختانی و فتح نون و راء مهمله ایله یعنی بنیاده مرقوم
یعنی دیوانه و زشت صورت ی بیوان ی بوزن و معنی بچان و غریب و بیکنس و عا جز
معناسنه حکیم اسدی * مثنوی * بپرسید کین مرد بیوان کیست * که کستاخ اندر چنین یان
کیست * بدو گفت کز خانه آوان ام * از ایران یکی مرد بیوان ام ی بیوسنه ی ضم یای

یای تختانی و فتح سین مهمله و سکون نونله جا بوسی کنند و ریایله تواضع و تملق ایدیجی
 حکیم سنایی بیت سنک بیوسنده کرک درنده است * سفله سالوس ولوس خرند است
 و بیوه بی سکون یای تختانی و فتح و اوایل طول هورت که بیوه زن دیر ل مولانا جامی
 بیت هیچ غم نیست کرش غصب کنان * شهنه ده کشد از بیوه زنان * عربیده اره له
 و چغتایده تول دیر ل بی بیه بی سکون یای تختانی و ضم هایله ناحق و باطل معناسنه استاد
 لطیفی بیت بازار متاع تست کاسه * کارت همه بیبه و فاسد * هده حق دیمکدر
 تنم بویتدن مفومدر شاعر گفته بیت مهر خواهی زمن و بیبه * هده خواهی زمن
 و بیبه بی بیه و بیبه کی باطل و عبث و بیعنی دیمک اولور کال بخندی بیت ایابکم
 هوس رام عمر بیهوده * هنوز صیرنکشی زکار بیهوده بی مع الباء * بخندی بی سکون
 خاه معجه و فتح راوکسر دال مهملتین ایله یعنی دانایی و هوشمندی کندی شرفنامه
 بی بهبودی بی سکون ها و ضم باء موحد ایله ایوا و لملق صحت بدن و انتظام حال و حسن
 معیشت کی بی بهرای بی سکون ها و فتح راء مهمله ایله نیک رای و تدبیر و عاقل و مدبر
 معناسنه شاعر بیت مردی که شود بکار خود بهرانی * باید که کند کار خودش بهرانی *
 بی بی بی ایولک نفسنه و غیریده استعمال اولنور نظام استر آبادی بیت کند صنعت
 استاد صنع شیرینکار * بگونه عسلی در بر بهی محل * ویان یعنی جراحت ایوا و لملق چغتای
 لسانده اونکالمق دیر ل بویتده مضارعی واقع اولمشد میرعلیشیر بیت کونکولکا یوز تومان
 بیس اور سا هجران ایلامان ناله * وصالینک نوشیدین اول زخملا ر بیکون اونکالغایدیب
 بی بی بی شول معنایی افاده ایدر که ترکیه سزایله تعبیر ایدر مثلاً بی دل کو کاسر
 بی زبان دلسزدینلور شیخ سعدی بیت کرکی وصف اوزمن پرسد * بی دل از بی نشان
 چه کوید باز * وکاهی حرف سلب اولان نالفظنک معناسنه قریب اولور لکن هر یرده اول
 معنایه هیچ اولز مثلاً ناکس دیمکه بی کس دینلز زیر اناکس آدم دکل دیمکدر بی کس
 آدم سزدیمک اولور بویله دقیق محل نامله محتاجدر بی بی بی بی زن نیکو و خاتون خانه نشین
 مولانا هاتقی بیت بازنش گفت خواجه کای بی بی * دل برین نه که از وطن کی بی *
 بر معناسی دخی ایوا یودیمک اولور به به معناسنه منو جهری بیت بی بی آن ترکی که چون
 او برزند بر چنک چنک * از دل ابدال بکریزد بصد فرسنگ سنک بی بیخوانی بی فتح خاه
 معجه و او معدوله و کسر نونله یعنی بی نمک طاتسز طعامه و غیریده جائردر میرنظمی
 بیت سخنش چون طعام بیخوانی * نتوان خورد بی نمک نانی بی بیداری بی او یا نملق
 و شرفنامه ده صاحب دل یعنی آگاه اولق بیت بیداری سحرگاه روشن کن دلانست *
 آنکس که بود در خواب نیره شد دست جارا * عربیده تیغ و چغتایده او یقا غلیغ و او یا غلیغ
 دخی دیر ل بی بی طبری بی بی هفتکانه قسمدن بر نوع سکوتدر کر به بی دخی دیر ل کدانی
 شرفنامه و نسخه میرزا ابراهیمه بی موله معناسنه در ظهیر فاریابی بیت همچو مستان
 صبحی شده افتان خیزان * شاخهای سخن تازه و بی طبری بی بیری بی بی تدبیر
 و انور نه اصابت ایتیموب نامعقول ایش ایدیجی معناسنه ضد بهرانی مرقومدر بی بیزی

سکون یای تختانی و راه مهمله موقوف و کسر زاء معجه ایله بیزه مرقوم معناسنه درکه بیرزر
دخی دیر لر سیف اسفرزکی بیت سکا کردار باب معنی زین که باری زینهار * فی شناسی
بیرزی از کوه و سوسن زسیر و بیرون فی طشره کی دیمکر خارج معناسنه مقابلی اندرونی در
و بیزاری و ترک ایتمک و اوصانق و خلاص اولق معناسنه خواجه سلمان بیت زارم
از بی زری و میتسم * که کشد بیزری به بیزاری و بیستگانی فی سکون یا وسین مهمله
و فتح تاوکاف عجمیله دیار رومه ماه بماه ویر بلان و وظیفه که زمان سلفه شاهان عجم
و وظیفه خوارانه هر یکرمی کونده ویر لر ایتمش که سنه شمسیه اعتباریله سنه آخرنده
حساب موافق کله زیرا شهور فارسیه نک هر بری او توز اولمز بکثرت استعمال ایله مطلق
و وظیفه معناسنه اولش استاد منوجهری بیت یکی زا ازین پیش کاهی بخشی * یکی را
دوباره دهی بیستگانی و بیسکی فی سکون یای تختانی و فتح سین مهمله ایله ابرص و چیل اوابق
معناسنه باء فارسیله ده منقولدر اقصی ده فارسیله اولق خاطره کور و بیغی فی سکون
یای تختانی و کسر غین معجه ایله شرفنامه ده دفع معناسنه در و بی بیازی فی دولتلولک
و احتیاج اولماق معناسنه در و بیغی فی سکون یای تختانی و کسر نونله ایکی معنایه در اول
آخرنده کی حرف اصلیه اولوب برون معناسنه کور عربیله انف دیر لر ثانی مذ کور یا
خطاییه در کور رسن دیمک اولور تنکم صایب دیمشدر بیت کوش را کرکن و بشنوکه چها
میشنوی * دیده بر بند و نظر کن که چهای بیغی و بیوکانی فی ضم یای تختانی و واو مجبول
و فتح کاف عجمیله دو کون سور معناسنه استاد عنصری بیت ساخت آنکه عجب بیوکانی *
هم ز آبن برسم یونانی و باب الباء الموحدة المضمومة مع الالف * بیا فی فتح باء موحده ایله تفرج
وسیره کتد ککرده مخصوص طعامدر که بشور و بکتور در لر میر نظمی بیت کنید آن جان
اگر در سیننه منزل * بیامنازم جکر با ناره دل و بیغی کسرتاه مثناة و سکون یای
تختانی و فتح باء موحده ایله معنی توبه کردن میر نظمی بیت چو کردم چند که اندیشه از جان
بذیبانی کنم از عشق خویان و بخارا فی مغل السانده مجمع علوم دیمدر و ماوراء النهرده
بر مشهور شهر در سمرقند قریب علما و مشایخی غایت چوق اولد و غندن قبه الاسلام دیر لر
خواجه حافظ بیت اگر آن ترک شیرازی بدست آرد دل مارا * بحال هندویش بحشم سمرقند
و بخارا را و برای راه مهمله مشده ایله بران لفظندن ترجم اوتمشدر کسچی و کسکین
معناسنه تخفیف رایله ده جایز در دیمشدر شاعر بیت بکن باتیم غمزه قتل مارا * چون او
شمشیر ستم نیست برای برج تریا فی کنایه از دهن محبوب و درخت کذا فی الحمودی و برز و بلا
سکون راه مهمله و زاء معجه موقوفه و او ایله افراسیاب پهلو انرندن بر تورانی مبارز
اسمیدر کذا فی شرفنامه و بیستان پیرا فی باغبان معناسنه حکیم انوری بیت
برده رضوان بهشت از بی پیوند کری * از تو هر فضله که انداخته بیستان پیرا *
و بیستان سرا فی سرای پادشاهانده اولان باعجه یه دیر لر و بغرا فی سکون غین معجه
و فتح راه مهمله ایله ارشته کی بر طعامدر اکثر یاران عجم سیر و تفر جلدده بشور در فرهنگ
جهان کپیده ترکستان شاهانندن بغرا خان نام بر شاهک اختراعی اولغله محترعی اسمیله

احمیده اولمشدر بسحاق اطعمه بیت بحوقلیه در سخن بغرابتا * که جویند کی
 عین یابند کیست * وله بیت ماهیجه بکوش حلقه کرده است * یعنی که منم غلام
 بغرا * و پر پادشاه اسمی اولدوغنه شاعر بیت قراخان واپلاک چوبغراگذشت *
 توکویی که بادی بصحراگذشت * ادات الفضلاده نام پادشاه خوارزم و بمعنی کلنک پیشه
 وکلنکان نیز گویند مسطوردر ق بویا ق و او معروف وفتح باء موحدده ایله بر نوع
 طعمادر ق بویا ق و او معروف وفتح راء مهمله ایله سر منج یعنی اکسر باشی ویا خود اوچی
 ق بویا ق و او معروف ایله حصیر وحصیر ایتدکاری ساز مثال لول ابو طالب کلیم
 بیت دردمند پهای من بر هیچکس پوشیده نیست * میناید از تم ما نند نقش بویا *
 مثال ثانی شیخ سعدی بیت با فرومایه روز کار میر * کرنی بویا شکر نخوری ق بو شای
 و او معروف وفتح شین معجه ایله یعنی اندیشه میرنظمی هر وی بیت شوم از درد حسرت باده
 نو شای * همین در خاطر م اینست بو شای ق بویا ق بوزن کویا قویجی معنا مننه اسم فاعلدر
 ق بوی سایی و او مجهول ویای موقوف وفتح سین مهمله ایله طریقات صلایه ایتدکاری
 طاشه دیر لکه اوزرنده مسک و امثالی فسندر حل ایدر لاصلی بوی سایی در کذافی مجمع
 الفرس ق مع الباء * بر جاسب ق نام مبارز تورانیدر که افراسیاب پیران و بسه ایله
 ستر لشکر ایدوب ایران لشکری اوزرینه کودرز جنکنه کوندردی ق بو العجب ق یعنی
 حقه با زمشاعر بیت عشق جوان حقه و آن مهره دید * بو العجبی کردو بساطی کشید
 ق بوب ق بوزن خوب بساط و فرس خانه معناسنه استاد رودکی بیت شاه دیگر روز
 باغ آرامت خوب * تختها بنهاد و برکستر بوب ق بو تراب ق کنیه امیرالمؤمنین علی بن
 ابی طالب رضی الله عنه و کرم الله وجهه کذافی شرفنامه ق بو شاسب ق سکون و او وفتح
 شین معجه و سین مهمله موقوفه ایله فرهنگ جهانگیریده واقعه که بو میاس دخی دیر عربیده
 زوبادیدکاری زرا آتشت بهرام بیت نه در بیدار کفتم فی بو شاسب * نکوم جز به پیش
 تحت کشتاسب ق مع التاء * بت ق صنف معناسنه زمانای مسیحا بیت در بت شکنی خلیل
 عهدم فرزند * در بتکنه یم نیشه آزر دادند * واستعان طریقیله جوان محبوبه ده دیر لر
 وحشی یزدی بیت خوش آن بتی که هزاران هزار عشوه و ناز * به نیم جنبش مرث کان
 لدا تواند کرد ق بت پرست ق بتطایچی ابوالمعانی بیت بت پرست کردی مرا این شیوه
 عاشق فریب * رحم کن بر جان مسکین از خندانیشه کن ق بت ق سکون خایله نام
 پادشاه جباردر که باباسنه نصر دیرل ایدی بخت النصر نام ایله شهرت بولمشدی دنیایی
 شرقدن غربه دک ضبط ایلدی دنیایی شرقدن غربه دک درت پادشاه ضبط ابلشیدی
 اپکیسی مسلمان که حضرت سایمان و اسکندر ذوالقرنین علی نبینا وعلیهما السلام واپکیسی
 کافر که بری مزبور و بریده نمرود ایدی لغت محمودیده نام پادشاه خوارزم در ودخی اول
 طورنه یه دیر لکه کند و سوریسنک اوکنه ذوشوب او چار ق پرست ق ضم راو سکون
 سین مهملتین ایله نشو و نما یافت یعنی بیویوب ایرشدی دیمکدر ابوالمعانی بیت دیدم
 خیال صروقش این سخن درست * با آب دیده در چمن سینه را پرست ق بروت ق ضم

راء مهمله ووا و مجهول ايله بيق که سبت دخی دیرلر دُ بَسْت ۾ سکون سین مهمله ايله الی
معنایه کلور اول قاورلش بغدادی که تاتار و سیاحلر توشه یعنی ازق ایدرلر ثانی دکرمان
سپکی که بردمورد دکرمان آنک اوز رینه دوزر ثالث مجمع الفرسه کا باستانده بر ولایت
و بر شهر آدیدر رابع نسخه حسین و فاییده تقسیم آب معناسنه خامس فرهنگ جهانگیریده
خوشبو و خوش طعم میوه حاصل اولان بر معناسنه سادس بعض نسخه ده ارقه جمالک
سمری معناسنه که میر نظمی بیت رهید از خیریت مهارش کسست * که آهسته
از پشت اورفت بست ۾ بقرات ۾ نام حکیم وهم وزیر اسکندر ذوالقرنین و مالک الفقه
لسان عربده ابقراط دیرلر ۾ بدخت ۾ سکون نون و خاء معجه و ضم دال مهمله ايله
شرفنامه ده معنی چهره مسطوردر ۾ بوخت ۾ و او مجهول و سکون خاء معجه ايله فرهنگ
جهانگیریده معنی پسر اوغل معناسنه مرویدر ۾ یوشاسب ۾ و او معروف و فتح سین
و سکون سین مهمله ايله کجه ايله او تورب بعض نسنه فکر ابلک و دخی احتلام اولق معناسنه
بوا یکی معنایه میر نظمی بیت چو وصل یار را یوشاسب بودم * شدم یوشاست
با او چون غنودم ۾ بوی پرست ایکی معنایه در اول بمعنی سک بومعنی حقیقتا در زیر اکوپک
قدر رایحه آلور حیوان اولر ثانی پارس دیدکری حیوان عربیده فهمد فرسیده یوز دیرلر
خصوصا و مجازا اول طفیلی آدمه دیرلر که همیشه کزوب قندک طعام بشه و ضیافت یا خود
ده کون اوله آنی تجسس ایدوب لابد وارر ۾ معالجیم * یج ۾ اندرون دهان یعنی
اغزایجی فخرالدین اصفهانی بیت بی مدحت او هر که دهان باز کشاید * دندانش کند
چرخ برون یک بیک از یج * فرهنگ جهانگیریده حیم فارسیده ایکی معنایه روایت اولمشدر
اول اندزون لب نوس یعنی آوردک طشره سی ثانی معنی موی پیش سر یعنی باشک ایلر و سنده
اولان صاج ۾ برج ۾ ایکی معنایه در اول قلعه ده اولان برج بدن ثانی آسمانی تقسیم ایتد کبری
اون ایکی قسمک هر برینه برج دیرلر ثالث کو کرجین ساکن اولدوغی بر خواجه سلمان بیت
ای کبوتر رو بر جی کا خترانش چینه اند * کر تو میخواهی که یابی دانه نیک اختری
۾ برهان راج ۾ ای کلام و سخن تحقیق معنی کدافی الحمودی ۾ بزغنج ۾ سکون زا و نون
و ضم غین معنایه ايله فستق اغاجنه دیرلر و مرویدر که فستق اغاجی برسنه ایچلی اولور
و برسنه یوش اولور ایچلی اولدقده پسته دیرلر یوش اولدقده بزغنج دیرلر کدافی فرهنگ
جهانگیریده ۾ بستج ۾ سکون سین مهمله و ضم تاء مثله ايله با دیه لرده اولور بر اغاجد کدافی
مجمع الفرس ۾ بسحاق حلاج ۾ صاحب دیوان اطعمه کدافی الحمودی ۾ بزغنج ۾ ضم غین
معجه و سکون نونله سیاه چورک اونی که شونیز دخی دیرلر عربیده حبه السوداء یدکریدر
میر نظمی بیت بروی کلمداران حال سودا * چو افشاند بهغج بر نان زیبا ۾ بللاج ۾ بر نوع
کچی یعنی بولماج آشی درکه رقیق و پر اب و بی گوشت بشور زلر حریره مانندی بسحاق
اطعمه بیت عاقل نکرد دما ئل بللاج * تاقلیمه بیند بر روی تمام ۾ باوج ۾ ضم لام
و او مجهول ايله خمرانشین بر طائفه در که غایت بی عقل و بی انصاف اولور لریوللرده کیدن
قافله و یولچیلری غارت ایدرلر اکثری شجیع و بهادر اولور لر کوچ باوج دخی دیرلر نسخه مهرزا

میرزا ابراهیم ایوان و طاق و رواق اور زینہ قورلر بر علامتدر و بر معنا سی ده ز ناناك موضع
 معهودند بن ات پان سنه دیرلر مؤید الفضلاده ایران زمینده بر مکان اسمیدر و ادات الفضلاده
 خروسك دپه سنه اولان كوشت پان به دیرلر قو غنج قو غنج قو غنج قو غنج قو غنج قو غنج قو غنج قو غنج قو غنج قو غنج
 و سکون نونله شهر هرات قرینده واقع بر قصبه اسمیدر و بغنج مرقوم بمعنا سنه مرویدر
 کذا فی مجمع الفرس قو مع الخاء المعجمه * برخ قو سکون راء مهمله ایله ادات الفضلاده
 یعنی ششم بومعنا یه میرتظمی بیت عرقیر زست از می چهره سرخ * که بر برك کل آفتاده است
برخ قو بستاخ قو سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله بمعنی کستاخ میر خسرو
 * مثنوی * بزرگی کردن ارچه نا روا یست * نه کبر ست اینکه فر پادشاه یست * اگر
 بنود مجشم خامکان باز * ز بستاخ که دار دعام را باز * کلامی اضفها فی بیت بعهد عدل
 تو بستاخ نکر دلیل * بسوی عارض کبرک و طره شمشاد قو مع الدال المهمله * بتلاد قو
سکون تاء مثناة و فتح لامله بمعنی بشتوانه یعنی قیو آردنه قونیلان اغاج طیناق قو بد قو
بوزن شد بود لفظندن اختصار اول نشد اقتضای محل ایله واوین حذف ایندوب
ضمه ایله حرکت و رر طالب آملی بیت لطافت پای بتد آن فضا بد * که زنجیرش
 هم از موج هوا بد قو برازد قو فتح راء مهمله و زاء معجمه ایله بمعنی زیبایی و زینت و زیب
 میرنظمی بیت برازد دلبری باعشوه و ناز * کدر ملاک لطافت بود ممتاز قو برد قو سکون
راء مهمله ایله بر لفظدر جنک محلند تلفظ ایدرلر صاویل معنا هنه شمس فخری بیت
ابو اسحق که افلاک اختر ازرا * همیکوید همان ازراه اوبرد * ودخی بردن لفظنک فعل ماضیسی
 اولور ایلتدی معنا سنه و کتاب السامی فی الاسامیه لغزدر که مجتلوه یاران بر برندن سؤال
 ایدرلر ترکیه بامجه دیرلر عریه اکا آیده دیرلر مدهمزه و کسر بایه موحده ایله و عریه
 برد الاجه جامه یه دیرلر قو بردارد قو برد مرقومک معنا ایله مستعملک ر صاویل
 صاویل دیمک اولور بر جنسندن اولان ایکی کله اراسنده اولان الفه مقابله و مساواة
 دیرلر چکاک و ذهاده و شقاسنق کی قو برند قو فتح راء مهمله و سکون نونله قیل تراش
ایتمک باشند و غیری یردن ابو المعانی بیت آن شخص طرفه هیکل ریش بزرک دارد *
 بسیار ثقیل بوره چون میبوند شاید قو برود قو سکون راء مهمله و فتح واو ایله زمین
 پشته پشته کذا فی مجمع الفرس قو بزخید قو سکون زاو کسر راء معجمتین ایله بمعنی بزماده
 یعنی دیشی کچی قو بزرک آمید قو ضم زاء معجمه و سکون راء مهمله و کاف موقوفه خسروک
 استادی وندیمی بر مشهور حکیمک اسمیدر قو برغیندن قو سکون زاو ضم غین معجمتین ایله
 نمونه میرزا ابراهیم نام درخت و مؤید الفضلاده فستق کی برنسته درینه فستق اغاجند
 اولور اما ای اولماز آنکله دری دباغت ایدرلر بایه فارسیله ده مرویدر قو بسد قو فتح سین
مهمله مشده ایله و مخففه ایله ده جایزدر مرجان معنا سنه که کامه دخی دیرلر مقرر در یاده
بتوغوا صاویل کنند آ توب قیروب چقار رلر روز کار دکوب کونشن طوقند چه سرخ رنگ اولوز
اصلند بیاض بتر حکیم انوری بیت فرو کشست بعناب عنبرین سنبل * فرو نکشت نجو مشاب
بسد ین شکر * مشکل تده بسد بکسر الباء و ضمها اصح و فتح السین المشده وهو المرجان

و بعض نسخه‌ده * البسد و هو حجر الاحمر و قيل اللؤلؤ كبار الدر والمرجان صغار والواحد
مرجانة و بعض روايتك بسد مرجان كوكيد ولكن قرمزي اولتر مير خسروك بو يمتنك و ساير
اكا بر شعر لنده سرخ اولق اوزره مرجان مراد اونمشدر استاد بيت نه طوطيست
ملكس كم از مكس كچه * زمرديش پرو بسديش منقارش * فريد الدر ك بو قطعه سي
مرجان اولد و غير اشعار ايدر * قطعه * كروهيند ندانك باز سيم و سرب * همه
دروغ زن و خر بطن و خيره سرن * نمتك و بسك و نزد بكشان يكي باشند * از آن كه
هر دو بگونه شبيه يكديگرند * نمتك آيج ديكدن في باغد و باغند في كلاهما بسكون اللام
و فتح العين المعجم بر برى اوزر ينه سنه يعفق و بريره كتورمك في بالكفد في سكون لام وفا
و فتح كاف عجميله بو الكفد دخي ديرل كسر كافله باره و پاره و ساره ده ديرل رشوت معنا سنه
كذافي الخفه اما شرفنامه ده سكون لام وفا و ضم كاف فارسيله مشطور در ابو العباس
بيت بو الحرب يار تو بود از مرو تا نشابوز * سو كند خود كه صدى بالكفد از و خوردى
في بلنك في يوكسك مقابلي بست در نكتم بو بيتك واقفدر بيت چهار ايلندى و پستى تويى
ندام چه هر چه هستى تويى * عربيه كى عالى معنا سنه ده كلور نصيراي همدانى بيت
هر جلوه كه دیده ام آن سرو قامت * چون مصرع باندى يادم نغزود * چغتاى لسانه
بيبيك ديرل كسر باء موحده ايله و سكونى يا اين ايله كه يوكسك و بوجه ديكدن ر مير عليه
بيت قدى قورغاچ سوزوا كرتوشما اياغين اريكالى * يوق عجب كيم بست اولور سايه
قوياشى بو الغج بيبيك في باور في ضم لامه مقيم اولق معنا سنه اكثر خيمه و خرگاه ايله
او توران كسنه لره و اول مقوله طائفه ده ديرل مير نظمى * قطعه * چو فند ادم عمارت
و خانه * بنشيم زير چرخ كبود * نتوانم كه باشم اندر شهر * خيمه از دود دل كنم چو باور
في بنداد و بنلاد في كلاهما بسكون التون برى دال مهمله و برى لامه يعنى بنباد و او عوامثالى
بنا قرالوى بيت لادرا بر بناى محكم نه * كه نكهدار لادبلا دست * كذافي تخفه الاحباب
و صحاح و فرهنگ جها فكيريد اساس بنا معنا سنه و تركيب لغت دخي آنى اقتضا ايدر كه
بن ديب در و لاد بنادر بو معنايه كلامى اصفاها في بيت يقين شناس كنجندن بقا نخواهد
ماند * بناى عمر عمورا چو بنك بود بنلاد * اما نسخه زفا نكوياده يعنى دشتيمان مسطور در
شمس فخرى بيت بنا ملك ساين جمال دنى و دين * كه هست لاد سعى را وجود او بنداد
في بود بتك في سكون واو و دال مهمله موقوفه و فتح باء موحده ايله اغز بناى معنا سنه مير نظمى
بيت زلف لبانش مراده قند * زده توسن مقصدم بودند في فتح واو ايله
منود معنا سنه استعمال اولنور طالب آمل * رباعى * در زلف تو دل قرين آزار بود
دايم بطيبدنش سرو كار بود * خود كچه بود حال دل كجشكى * كوراخس و خار آشيان
مار بود في سكون واو ايله بودن لفظنك صيغه ماضى سيدر اكثر حكايه بت عن الماضى
استعمال اولنور ادات ر و ابظدر تركيبه معناسى ايدى ايله تعبير اولنور و دخي قرار گاه
و وجود معنا سنه شيخ نظامى بيت اى جهان دیده بود خویش از تو * همچ بودى نبود پیش
از تو * معلوم اولد كه بود ايله بودن صيغه ماضى مشتو كدر فعل ماضى ده اولور حاصل حال

حاصل بالمصدر معنایند ده کاور بوراده حال بویله در سید شریف نورالله مصححه شرح
 تجنیف اوزرینه تملیق ایتدی کی حاشیه منده وجودی بوذن ایله تفسیر ایش یونک سو باش
 اما معنی هستی ایله بودنی مترادف طومش نه سبب ایله دیش اوله بودنی اولحق معنایند درکه
 بو بیتک مصرحدر بیت کدشته خود کدشت و بودنی بود * پشیمانی باجج دارد کنون سود
 بودنی آخرت اولان حرف یا مصدر زیه درکه مصادر آخرتت للاحق اولور تهیه واستعداد
 معنیاش افاده ایدر کفتنی و خوردنی و پوشیدنی یالری کی عربیه کان ایله ادا اولنور
 و معنی ایسانده ایردی دیر لر کسر الفله مثلا بیلور ایدی دیمکه بانکان ایردی و ایدر ایدی
 دیمکه ایتکان ایردی دیر لر کسر الفله مثلا اید و کنه ایرکانکا دیر لر فرهاد نامه ده مناجاته
 کور بیت اوزونک چیکتینک رقم تابقاج بونامه * شقی یا خود سعید ایرکانکا خامه *
 و اید و کنن دیمکه ایرکانن دیر لر سبعة سیان اولنده توحیدده کور بیت فی اوچون ایرکانن
 کیشی بیلمس * کیشی هر نی که حق ایشی بیلمس * بوز کند فی سکون زاء معجه و نون
 و کاف مفتوحه ایله ایوان و طاق و رواق معنایند میر نظمی بیت شد این بوز کند
 مفرنس نما * به نه کنکره طاق عالی بنا فی بوز مند فی سکون زاء معجه و فتح میله
 خوشبو بر او تدر مؤید الفضلاده بیه فارسیله منقولدر فی بوشاد فی و او مجهول و فتح شین
 معجه ایله شلغم معنایند اولق اوزن فرهنگ جهانگیریه مسطوردر فی بوغند فی و او
 مجهول و فتح غین معجه و سکون نونله بر نوع صار مشق در صار لغوی اغای قوریدر عربیه
 لیلابیدر لر شاعر بیت زرد و غم نمایند آب تا بم * خیال زلف او بر من چو بوغند فی بوکند فی
 و او معروفه شیخ نظامی بیت بوکند کی از نفاق خیزد * فی روزی از اتفاق خیزد فی بود فی
 فتح و او و سکون نونله معنی باشند و دخی مرد صاحب نخوت و صاحب هستی کذافی مجمع
 الفریس و سکون و او ایله معنی آهستگی که بوند آهسته دیمک اولور فی بود فی ضم ها
 و او معروفه آتشدن صراوب یا غمه قریب اولش اثواب که بهود شده دیر لر فی بیوسد فی ضم
 یای تحتانی و او مجهول و فتح سین مهمله ایله معنی طمع دارد و امیدوار شود استاد عنصری
 بیت نکند میل فی هنر هنری * که بیوسد زهر طعم شکر فی مع الراء المهمله * بخار فی
 فتح خاء معجه ایله علم و دانش معنایند استاد فرخی بیت فخر کنند روز کار تو بتوزیرا *
 کاصل زرکی تویی اصل بخاری * بخارا لفظندن مشتقدر که معنای چوق علم دیمکدر
 اول مناسبتله که بخارا دید کاری شهرده علما و فضلا غایت چوقدر فی بختکار فی سکون خاء
 معجه و فتح تاء مثناة و کافله معنی خفت یعنی سبک شدن فی بخور فی ضم طاء معجه و او
 معروفه غسل النبی که عربیه میعه سائله و یونانیده اضطفی و هندی سلار س دیر لر درخت
 رومدن حاصل اولور میر نظمی بیت بخور و عنبر و عود قاری * زمشک از فر بار و قطاری
 فی بردبار فی سکون راء مهمله و دال موقوف و فتح باء موحد ایله ایشده ثانی و تأخیر و متانت
 و وقار ایله حرکت ایتیک شیخ عطار بیت بردباری جوی و بی آزار باش * تاکه کرد
 در هنر نام توفاش * مولانا صائب تبریزی بیت بردباری پیشه خود کن که در راه سلوک * هر که
 سبکین تر بود بارش بمنزل میرسد فی برکه آرد شیر فی بر شهر اصمیر که اردشیر بن قباد آنکه

برمطم برکه بنا ایشد کذا فی مجمع الفرس فی بزکوار فی بزک ایله و اردن مرکب لغتدو
اولو و اولوغه لایق دیمک اولور شیخ سعدی بیت خدا یراست مسلم بزکوار ی و اطفا
که جرم بیند و نان برقرار میدارد فی بسری خم سین مهمله ایله خرما ی ناخته میرطمن
بیت بود انکور باده اندک ایام * بسرخر ما شود با صبر و آرام فی بسوری خم حین مهمله
و او معروف ایله بددعا و نفرین بعض فرهنگه شین معجه ایله و بعضینه باء فارسی
مرویدر فی بشتی سکون شین معجه و فتح تاء مثناة ایله مجمع الفرس د میدکی اندام
یعنی اعضاده قهر جق ظاهر اوله کذا فی مؤید الفضلا و الاذاعه عربیه بوعلته مغزی
دیرل ابوالعانی بیت به پیغام وصالش چشم و گوشت * وجود مرا سزایا نیست بشتی
فی بشجیر فی سکون شین معجه و کسر جمله براغاجدر که یای اغاجن آندن ایتر کبریه
فتح تایل طبع وزنی اوزن تبع دیرل کذا فی مجمع الفرس فی بشخور فی سکون شین و نیم طاه
معجتهین ایله آبشخور مرقوم معنا سنه در ودخی حیواناتک ایچدوکی صوبقیه سی که عربیه
سوردیرل کذا منه فی بکدار و بکدر فی کلاهما بسکون الکاف العجی و فتح الدال المعجه
کذارن و کدشتن لفظ لردن صیغه امر در واز کج و قوم معنا سنه طالب آملی * رباعی *
طالب کل این چمن به بستان بکدار * بکدار که میشود بشیمان بکدار * هند و نبرد تحفه
کسی جانب هند * بخت سیه خویش بایران بکدار * و مرور معنا سنه ده کور نوعی
خوشانی بیت یکی بر طرف آشنخانه بکدر * بر آیین بت و بتخانه بکدر فی بکمار فی سکون
کاف فارسی و فتح میله غالب معنا سنه رشید الدین و طواط بیت باز کردان زحرب
لشکر خویش * بر دل از سهولشگری بکمار فی بکیر فی کسر کاف فارسیله خیانتشیر
معنا سنه در استاد لطیفی در هرل بیت ای همیشه کن دریده ناگزیر * که بکیر و کاف
بالشاف بکیر فی بلغندر فی سکون لام و نون و فتح غین معجه ایله بی قید و بی دیانت و بی
مذهب اگر چه بعض نسخه ده قافله روایت اولمش اما اصحی غین ایله در کمال اسمعیل در مجا
بیت بز و مال مردمان اندر * هست براعتقاد بلغندر فی باغور فی قینا منس بغدادی
دکرمانده دو کوب قابوغن چیقاروب قیروب پلا و و شور با و بعض طعام ایدرل و هر نه که
بغدادین طعام ایدرل اکا باغوردیرل عربیه بر غل دیرل فی بلند اختر فی یعنی صاحب
جاه و دولت و اقبال مولانا هاتفی بیت ندیده چون او کس بلند اختری * بکشور کشایست
اشکندری فی بلند نظری عالی همت و صاحب رتبه معنا سنه در کذا فی سرفنامه فی باور فی
خم لام مشده و مخففه ایله ده جایز در صرچه نک صاف و پاک اولانی یعنی شیشه بی تکرار
قینادوب صاف ایدوب بعضی آوانی ایدرل فی بناور فی فتح نونله دمل بزک یعنی ایری
چنان که وجود انسانه ظاهر اولوب زیاده و جمع و المی اولور عربیه کسرها و باء موحده
ایله حین دیرل کذا فی مجمع الفرس فی بکدار فی سکون نون و فتح دال مهمله ایله بمعنی خانه دار
و مکتب و مالک درهم و دینار و صاحب ثروت و مکننت شاه ناصر خسرو بیت بر سر کفی که
یزدان در دل احمد نهاد * جز علی کنجور نبو دجر علی بکدار نیست فی بتدر فی سکون نون
و فتح دال مهمله ایله غرچه ده واقع بر شهر اسمیدر کذا فی تحفه الاحباب فی بویری و او مجهول

مجهول و فتح باء مؤخره ايله بمعنى بلبل بودند دخی دیرلر کدافی فرغندک جهانگیری و بو تیمار و
 بعض نسخه ده بالقین منقولدر اما اصح بودر که خورک دیرلر سرخ منقار بر قوشد رغابت
 احمق و کند طبع در غایت تشنه ایکن صور کنارند اوتور ب صوا ایچمه که قور قار که دریا مثال
 صور دو کنورسه بالقلملاک اولوب قالمالاز بن صکره نه یرم دیو مغموم و محزون اولور
 عربیه یام دیرلر فتح یا و مهله و یونانی سفین دیرلر حکیم صاحب در قسیمه بیت به بی نوانی
 فقر و بصیر در یادل * برزق بی شهر و در رزق بو تیمار * مرویدر که اتی یک او یقوکتور
 اما مقوی حافظه در ذهنی نیز و قوی ایدر حکیم سنایی بیت در هوای صفا چو بو تیمار * دردت
 ار هست کو صغیر میناش و بور و او معروفه بوزن حور الواندن فستی رنگ آدیدر
 بعضیلر قرله مائل آت و بعضیلر دخی بوز قیر آت دیدلر منلا عبد الرزاق کاشی بیت خواهی که
 برکتف فکنی اطلس و قصب * خواهی که زبردان بکشی اسب خنک و بور * ادات الفضلاده
 مرغ تدر و دخی بور دینلر و کی مسطور در منقولدر که بور هند و ستانک بر شهرک آدیدر
 و خلقی جمله کافر لر در یاران عجم کافر شنید و بیر جم دیه جک یرده کافر بوری دیرلر الواندن
 عسلی رنگدر سمرقند بلر لسانیدر بو بیتک محبوبک عسلی رنگ تاجی و صفند و واقع اولمشدر
 بیت عقل و دین و دل برد آن تاج بور اندر سرش * کافر بوری که میگویند تاج بوراوست
 و بوزار و سکون و او و فتح زاء معجه ايله ادویه حاره که بهاراتدر طعامه قورلر قرقل و
 دارچینی و مهبل و مصطکی و کون کی نسنه لر و بوزنجری و او معروف و فتح زاء معجه و جیم
 و سکون نوله تیمورک اجدادندن برینک آدی اوله یا خود قبیلله نامی اوله مولانا هاتفی
 بیت پس آنکاه سرخیل بوزنجری * بفرمود تا شهری و لشکری * وله بیت اگر برترین
 جدا و قیصرست * نهین جدمن نیز بوزنجرست و بوک و مکر و کاف عجمیلله بمعنى بود
 و یاشند که عربیه عسی و اعل دیرلر حکیم انوری بیت بربوک و مکر عمر کرامی مکنارید *
 خود محنت ماجله زبوک و مکر آمد و بوجاری و او معروف و سکون لام و فتح جمله محل
 اعتماد و جای معرکه و بولکندر و سکون لام و کسر کاف و دال مهمله و فتح نوله رشوت
 یعنی مصیحت ایچون حکامه و یرپلان مال بولکنند دخی دیرلر میرنظمی * مشنوی * نیست
 دیگر نژد ارباب دول * چان ساز عاجزان جز ما حصل * بولکندرده که بر کار آیدت *
 کار بر سر آمده کربایدت و بوم بر و ترکیه ریورت دیدکری تعبیردز طالب آملی بیت
 از بوم و بر توده خاکستر حیرت * چون کل نکند دود مکر پسترما نیست و بوی اقرار و
 ایکی معنایه در اول مجمر که عود و عنبر یا قرلز ثانی اول بهارات که طعامه قورلر کدافی الحمودی
 و بهاری اوچیوز بطمان اسمیدر و بهر و سکون هایلله د مادم دیدمکدر میرنظمی بیت
 بهر و صلت بهر در دوغم کشد * محنت و رنج و الم درهم کشد و مع الزاء المعجه * بدقوز و
 سکون دال مهمله و ضم فایله بهر مند و صاحب روزی و براز و فتح راء مهمله ايله بمعنى
 زیبایی کدافی الصحاح و یاقشع معناسنه شمس فخری بیت خدا پکان جوانبخت شیخ ابواسحق
 که تحت خسروی از ذات او گرفت براز و برز و سکون راء مهمله و ضم باء فار سیله
 اکیز کوکی که عربیه و ج دیرلر دخی طاع او زرنده اولان کوچک دپه لر معناسنه در و برز و

سکون راء مهمله ایله یدی معنایه کلور اول بمعنی قنوقامت حکیم فردوسی بیت پس و پیش
و هر سو همیگرفت کرز * دوتا کرد بنسیار بالا و برز * ابو شکور بیت منش باید از مرد
چون سرور است * اگر برز و بالا ندارد رواست * ثانی بمعنی بلندی هر چیز عموما حکیم
فردوسی بیت برش چون بر شیرو بالا ش برز * ز ترکان ندیدم چنان دست و کرز * ثالث
معنی سرفرازی و له بیت به بالا بود چون یکی سرور برز * بگردن بر آرد ز پولاد کرز * رابع
معنی عالی و له بیت به پیش جها نجوی بردند کرز * فروزان بگردار خورشید برز *
خامس بمعنی مشکوه و له بیت ز دستش بیفتاد برزینه کرز * تو کفنی برفتس همی فرو برز
سادس هر عالی نسبت به صفت استعمال ایدر لر عموما حکیم اسدی بیت چو آمد بران تیغ
که سا برز * بز نهره تند و بفراخت کرز * صفت کوه اولور مخصوصا و له بیت نهادند
درینکد کر تیغ و کرز * چو سنک کران کاید از کوه برز * حضرت آدم علی نبینا و علیه السلام
قدیمی نشانی اولدوغی طاعنه صفت استعمال اولمشدر و له بیت نه کوهیست ازین برز تر
در جهان * نه یا قوت دارد جز این جا بگاه * سابع اسم مصدر در استاد عنصری بیت فرو
گوفتند آن بتان را بکرز * نه شان رنگ ماندونه افزونه برز * بروزی ضم راء مهمله ایله
بمعنی مفروشات خانه یعنی اودوشمه سی میرظمی بیت شده در جهان از علایق رها * ندارد
بروزی مجزوریا * بز * اهل یکی درزیرا دستنی سنه زهک دیرلر نتکم بویتده اول معنایه
دلالت وارد در بیت بلی بزرا چو کیرد آخرین خواب * بیای خود رود در کوی قصاب *
عربیده معز دیرلر سکون عین مهمله ایله و چغتای لساننده او چکو دیرلر خیره الابر ازده در دخی
مقاله ده بیت طرفه ساقالین آسبمان کولکودیک * ایلیکی بیغاج ووزرا چیقیب اوچکودیک
* بستان افروز * قرمز بر نوع چچکد که مرز نشدخی دیرلر ایحه سی اولماز ترکیده
سلطان بورکی وکل یوسف دیرلر بعض نسخه ده امیر عاشقان دیرلر نسخه میرزا ابراهیمده
بر نوع سرخ رنگ چچکدر سیف اسفرنگی بیت کر مجواهی بدم سرد صبادر کیرد *
در بستان چمن مشعل بستان افروز * نسخه حامیده فایرینه باء موحده ایله بستان
ابر ووز واقع اولمشدر * بغماز * سکون عین معجه ایله چوی یعنی اغاج منج و بعض نسخه ده
کریم یابدقلوی قالب معناسنده در * بوز * سکون و او ایله بوز رنگوآت که نه سیاه و نه بیاض
ونه قوله باوچ رنگ آراسنده برزنگدر فرهنگ جها نکیریده تند و نیز آته و ذکی و فهمیم
آدمه دخی دیرلر و کند فهم اولان آدمه کودن دیدکاری کی پالان اور پلان آته ده کودن
دیرلر حضرت مولانا قدس سره بیت شاگرد تومن باشم کر کودن اگر بوزم * نازان لب
خندانست بکننده بیاموزم * مع الزاء الفارسی * بر * سرد هوادن ایام شتاده ریزه
ریزه دو کیلان قاره دیرلر کذا فی مجمع الفرس بو معنایه میرظمی بیت چنان پرشد در
آنجا برق و باران * زسردی هوا بر کشته ریزان * مع السین المهمله * برجاس *
سکون راء مهمله و فتح جیم ایله صحاحده نشانه تیرکه هواده اوله یعنی یرده اولیه نسخه
حلمی ده لغت مشترکه در عربیده مخصوصا هواده اولان نشانه هر نه اولور سه
فارسیه مطلق نشانه معنا سنه در شمس فخری بیت بوقت آنکه کند قصد قادر اندازی

اندازی * بغیر سینه دشمن نباشدش بر جاسی که برش می سکون راء اول و ضم ثانیله
 پیرس یعنی اسئل یعنی صور دیمکدر حکیم سنایی بیت از بگذار که با از بحکمت نرسی *
 کریبان بایدت از حال سنایی بر رس می برش می سکون راء مهمله ایله سر و کوهی طاع یشی که
 عربیده و رس دیرل کذافی مؤید الفضلا می برنس می سکون راء مهمله و ضم نونله بر نوع
 جامه در او کی دکیلو باشند کچور رل اکثر هبان و بطریقله مخصوصه در سیاه چوقه دن
 و سالدن ایدرل حکیم خاقانی در قسیمه بیت بدل سازم بزنا و بپرس * در او طیلسان
 چون پور سقا می رس می کباب ششی که باشک دخی دیرل عربیده سغو دیرل فتح سین
 و ضم فایله کذافی مجمع الفرس می یاس می ضم لامه مرجمک که نسک و موجوده دیرل عربیده
 عدس و هند بلو مسره دیرل می بلوس می ضم لام و و او معروف ایله زبان جرب و فریب ایله
 آذیروپ یولدن چقار مق شمس فخری بیت مجا بلوسی خود را نمیکند پرکار * ولی نیکو
 نبود کار جا بلوس و بلوس می بوس می بوسیدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی
 اولور دامنبوس و خا کبوس کی مثال امر میر نظمی بیت ببوس خاک درش ای نسیم وقت
 سحر * ز شام حسرت دل عرضه ده بخاک نیاز * طالب آملی مثال ثانی بیت مرا که تشنه
 لب خا کبوس در کاهی * همیشه ورد زبان یاد خاک آن درگاه * فرهنگ جهانگیریده یعنی
 سخن مسطور در می بوشپاس می واو مجهول و سکون شین معجه و فتح باء فارسیله واقع که
 رو یا معناسنه زرا آتشت بهرام * مثنوی * شد در زمان تا بر خواب کوی * خردمند
 همسایه نیک خوی * جهان دیده بد پیر اختر شناس * بد و باز کفتم من این بوشپاس
 می بوشپاس می واو مجهول و فتح غین معجه و سکون لامه اسان الثور دید کبری او تر عربیده
 بو غلص دیرل بعض نسخه ده صادله واقع در می بیوس می ضم یای تحتانی و واو مجهول ایله امید
 مجال و طمع خام معناسنه حکیم انوری بیت کر به به بیوس نتوان بود * هم درین پیشه
 بود شیر غریب * وله بیت به بیوسی از جهان دانی که چون آید مرا * همچنان کرباد کین
 کردن امید کوثری می مع الشین المعجه * برنش می سکون راء مهمله و کسر نون بعله
 یای ساکنه ایله نسخه میرزا ابراهیم یعنی راندن شکم یعنی یورک سورمک و اغریق عربیده
 مغص دیرل و کتاب السامی فی الاسامیه مغص معناسندن غیری قطع معناسنه و بعض
 نسخه ده کسر رایله برنده یعنی کسبچی بومعنا یه شیخ نظامی بیت ادلی باید اندیشه را نیز و تک
 کبریش ناید ز شمشیر کند می بزهنس می سکون زاء معجه و کسر هایله یعنی مقابله کذافی
 تحفه الاحباب شاعر دیمشدر بیت نباشد مرد آنکه روز میدان * نیارد تاب بزهنس
 پیش مردان می بش می صحاحه یعنی موی کردن و قفای اسب یعنی آتک یا لیس و قفاسندگی
 قیلاری می بن کوش می اضا فته یعنی تمام جان و کولدن اطاعت و انقیاد دیمکدر شیخ
 سعدی بیت اندر طلبت بجان بکوشم * و انگاه ضرورت از بن کوش می بنوماش می
 ضم نون و فتح میله یاش معناسنه می بنوش می ضم نون و واو معروفه نوشته لفظندن
 صیغه امر در ایچ معناسنه مولانا امیدی بیت علی الصباح که ساقی دهد شراب ظهور
 بنوش و ناک مداران رینا لغفور * خواجه حافظ بیت هاتنی از گوشه میخانه دوش

گفت بخشند کنده بنوشی بیوشی فی ضم نون ویای تحتانیله امر در دیکله معناسنه که
 عربیله اسمع دیرلر خواهه حافظ بیت زمن بیوش و دل در شادی بند * که حسنش
 بسته زیور نباشد * وله بیت بکوش وهوش بیوش ازمن بعشرت کوش * که این سخن
 سحر از هاتقم بکوش آمد فی بودش فی واو مجهول و کسر دال مهمله ایله اسم مصدر
 اولور هسنی معناسنه ترکیسی وارلق دیمکدر شاه ناصر خسرو بیت بیرونت برانداز
 در مرک * چون ازدر بودش اندر آبی فی بوش فی کسر واو ایله یعنی بودن اولوق
 معناسنه اسم مصدر در حکیم فردوسی بیت هر آن چیز کو ساخت اندر بوش * برانست
 چرخ روانروش فی بوی فروش فی یعنی عطار کذا فی ادات الفضلا بو معنایه ابن یمن
 بیت در چین سر زلف تو در بوی فروشی * دم جز عخطایی نزن نافه آهو فی بیازش فی
 فتح یای تحتانی و کسر زاء معجه ایله علت زویان و مطلق معلول معناسنه ابوالمعانی بیت
 از درد غم عشق تو ام کشت بیازش * کر ما نرسی حال دگر کون شود آخر فی بیوش فی ضم یای
 تحتانیله تعلق و تواضع و اظهار مسکنت معناسنه در فی مع الطاء المهمله * بقراط فی
 اقلیدوس اوغلی مشهور حکیم در ۴۰ من شاه بن اسفندیار زماننده ایدی دیرلر که حکمای
 مشاهیر دن یدنجی حکیم اوللری اسقلینوس که سقراط و افلاطون دن اقدم در صناعت
 طبی ایجاد ایدن اولدر حکیم جالینوس بعض تالیفاتنده یازر که حکیم اسقلینوس علم طب بدن
 ماعد اعلم نجوم و علم حکمت و علم هیئات و علوم ریاضیاتی کا هو حقه بیلور ایدی و تعلیم
 ایدر دی منقولدر که کندون سوال ایشلر که انسان مجامعی نه مرتبه آیمک کرب دیش که
 جمیع عمرنده بر کره ایلیه قادر اولمز سه سنده بر دفعه ایله آکاده قادر اولمز سه آیده بر
 دفعه ایله آکادخی قادر اولمز سه هفته ده بر دفعه ایلیه دیشلر آکاده قادر اولمز سه جواب
 ایشلر که روحی کند والنه اولور نه زمان استر سه صالیور سون کذا فی فرهنگ جهانگیری
 فی مع الغین المعجه * برغ فی سکون راء مهمله ایله صویندی معناسنه ابوالمعانی بیت
 جهان بکرفت طوفان سرشکم * که کویا برغ رود چشم من نیست فی بزوغ فی ضم زاء معجه
 و واو معروفله بمعنی فروغ یعنی شعاع طلوع آفتاب و ماه و ستارگان و چراغ فی بوغ فی
 بو زن توغ بوچه که اصلی بوچه در میر نظمی در هنرل بیت بنا اهلان چنان ار زان فروشنده
 متاع دلبران در بوغ بستند فی مع الفاء * برانداف فی سکون را ونون و فتح دال مهملتین
 ایله بمعنی رودها یعنی از مقلر کذا فی فرهنگ جهانگیری فی بر جاف فی سکون را و فتح جیمه
 حبوبات قسمندن بزوغ سیاه دانه غله در عربیه جلبن و ملک دیرلر ایضامنه فی بور یا باف فی
 حصیری باف بافتن دن اسم فاعلدر بور یا طوقچی اولور ابوالمعانی بیت نظیره کی توان
 کویند شعرم * بجازر دوز و کار بور یا باف فی بوف فی واو مجهول ایله بر جانور طیاردر که
 نحو سته مشهور در یوم و کوف دخی دیرلر مولانا محمود ابن یمن بیت تو باز سدن نشینی فاک
 نشین تست * چرا چوبوف کنی آشیان بویرانه فی مع القاف * باق فی سکون لامله برصو
 اسیدر کذا فی نعمه الله وحامی فی بواسیق و بواسیق فی معروف طائفه در منقولدر که
 پیشا بور ده بر قاج یرده فیر و زه معد فی وارد بو معد نه ابواسحاق دیرلر مشهور اولان فیروزه

فیروزه اول معدن چقار خواجه حافظك بویستند اگانامیج وار در بیت راستی خاتم فیروزه
بولغصافی * خوش در خشنیدولی دولت مستعمل بود * بودولتدن مراد شمس فخرینك
مدوحی اولان شیخ ابواسحق دولتیه ری بو عراق فی و او مجهول و سکون عین معجزه و فتح
راء مهمله ایله بغراء مرقوم معنا سنه در ری بوق فی و او معروف ایله بوری حکیم فردوسی
بیت لیر بوشنیک جوشن بیوشن طوس * برآمددم بوق و آوای کوس * بعض نسخه ده
نای عراقی صبر ایما استقلرك بوینوزدن اولان بوری ایلری اولق اصغر حکیم شقای مشهور
هبوند بیت خرجان و دق و بیک بوق و سنك کرکین * اسباب کنایه عزیزان بکجارت
فی مع الیکای * بیک فی سکون تاء منناه و فتح حاء معجزه ایله شهر کابل قرینه واقع بموضع
اسمندرکنایه شرفنامه فی بیک فی سکون حاء معجزه و فتح راء مهمله ایله بادام کوهی طبیعی
درجه ثالثه حار و ز طبع بعض معالجاته تره کیمه جزو ایدر لر فی بدیک فی سکون
دال اول و فتح ثانی و ضم باء ثانیله هندی کاری قوش کنایه فرهنگ جهانگیری فی بدیک فی
سکون دال مهمله و فتح نونله شو کنار لر زده بتر نعناعه مشابه براتدر بعض نسخه ده
یار پوزدیت کاری اوتدر که ییلان آنی غایت شو مز شاعر بیت کریم از رقیب و او به پیش
من همی آید * کریمار از بدیک چور وید او بسور اخس فی بزرک فی اولو مقابلی کوچکدر
کمال پاشازاده ذاقیق الحقایق در که بوزر جهرده جزو اولان بزر بومعنایه در که اصلی
بزرگمدر در تعریب اولنوب کاف جیمه تبدیل اولمشدر قاعده تعریب اوزره تکم زجس
وجلنارک جیماری کافدن بدلدرا شعی و کاعی بزرکی خرد مقابله ذ کر ایدر لر تکم بویستند
واقعدر بیت ستوده بود زد خرد و بزرک * در آزاد مردم بناشد سترک * چفتای
لسانیه اولوغ دیر لر فرها دنامه ده فرهادک استادی و صفندیر بیت و کر حکمتک رای
جسم اینب قسم * کوز بکانه قطه موهوم اولوغ جسم * و اولغ والغ و اولق دخی دیر لر میر علی شیر
بیت اغزی کیم سوزد امسجادیک * قبلور اولنی نیریک * پس اولوق سوزلور دور و کرچه ابرور
سرویکه بیک فی بسنک فی ضم سین مهمله و سکون نونله برطناغ اسمندر آنده کبوتر دن
غیری جنس طیور اولنر و مکان طو تمز ایتمس و منقولدر که بر کسمه هر نه نیت ایله لول طاعه
وار سه جوابی اشارت اولنور ایتمس فی بسنک فی سکون سین مهمله ایله اریه و بغدادی
مجبوب ایتمکاری دستیده دیر لر کنایه ادات الفضلا فی بسنک فی ضمین ایله پنجه بی اکریمک
ایچون ایتمکاری فیل کنایه مجمع الفرس فی بسنک فی سکون شین معجزه ایله مجمع الفرس
بمنی موی مجمع یعنی قورجق صاج و فرهنگ جهانگیری پیش سر یعنی باشک ایلر و سنه
اولان صاج بعض فرهنگ زلف معنا سنه منقولدر استاد عنصری بیت بسنک معشوق
چون سفید شود * دل عاشق از و شود بستوه فی بوشنک فی کسر شین معجزه و سکون
یای تختا نیله سرکین کوسفند ان یعنی قیون ترشی کنایه الصحاح فی بیک فی ضم لامه
فرهنگ جهانگیری اول چشم بزرک که طشره چقمش اوله بدرالدین جاجری بیت بی
نظاره بزم که باغ فردوس است * بیک شنه غمها همچو دیده انگور فی باکجک فی
سکون لام و تون و فتح کاف و حمله مسخره و مضحک معنا سنه معجزه در حمله و قطعده شاعر که

دید باقی کاوشک * میهوده کوی و کجوشک و باکجک * از کون خرف و تریخ اوش
می رجهد سیمکتر از محسک * نسخه حسین و فایده طرفه و مضحک معناسنه سینه ی قنی
بیت ای صورت تو جو صورت باکجک * هستی تو بصورت هر کسی کاوشک * بعض
فرهنگ کرده بواجک و بواجک و بواجک واقع اولمشدز و باونک و باونک و کلاهما
بضم اللام نشانه تیروتویغار دیدکاری قوش نسخه خایمی ده ولایت محمولتی جمع آیدن
وقبضنه مأمور اولان که هر سده مال دیرلر و جمع الفرسه سر کین ستر که هر سده دیرلر
ودخی بر جماعت معناسنه دز و فرهنگ جهانگیری بر طرف قدر آنکه مشراب ایچرلر بومعنایه
استاد رودکی بیت میکسار اندر باوک شاهوار * خوش بشادی در خزان و در بهار *
و بجک و سکون نون و فتح حمله اکیر مک ایچون یونق اینتکاری آنلس بنه کدافی
مجمع الفرس و شکک و سکون نون و ضم کاف فارسی و فتح لامه نسخه میرزا ابراهیم
درخت کل و شرفنامه ده میوه غلیظ مثل سیستان که اندن بوی کل استشمام اولنه و بنک و
فتح توله ایکی معنایه در اول مصغرسنه یعنی درخت کوچک ثانی نشان معناسنه که بنک
از فلان نماید یعنی نشان از فلان نماید کدافی فرهنگ جهانگیری و بوردک و او مجهول
و ضم باء موحده ایله بامل که بوردخی دیرلر حضرت مولانا قدس سره بیت نمیدانی که
سمرغ که کرد قاف میگردد * نمیدانی که بوردم که دو کلزار میگردد و بوبک و او معروف
و فتح پاء موحده ایله دختر بکر که دو شیر و دخی دیرلر زبان هندیده احق و نادان دیمکدر
و بوسک و فتح سین مهمله ایله پروبال معناسنه قناد دیمکدر میر نظمی بیت شده باتار
زلفش پای بسته * چنان مرغ زبون بوسک شکسته و بوسلیک و موسیقیه به مقام
آدید و بوبک و او معروف و فتح کاف و کسر لامه بن کوهی دید کاری طاع یشیدر که
خجک دخی دیرلر ترکیه چتلاقوج دیرلر بسحاق اطعمه بیت بخوری بوبک و اجلاک بهاصل
تا بریش خود و یاران کنی تیف بسیار و بوبک و درت معنایه در اول عربیه عسی و لعل
معناسنه که رجا و امید و تینی ابلیک اکثر مکر لفظنی مترادف ایوب بوبک و مکر دیرلر خواجه
سلمان بیت رفت بوبک و مکر عمر تو سلمان چه کنم * کار دنیا همه بوبک و مکر میگردد
حکیم انوری بیت بیاد بوبک و مکر چند سال بردادم * مرا خدای ندادست زندگانی نوح
مولانا محمود بن عین بیت توهم این عین برین می باش * مکر از عمر خود به بوبک و بکاش
ثانی غله قیوسنک آغز نه قودقاری خس و خاشاک خفاف * قطعه * مادر از بوبکان
برون افکند پروردت بشیر * کر نه شیرسک مزیدستی تواز پستان او * چونکه تا مکر نسازی
خوی سک داری که باد * فیه بر تو سیک زادی بوبک بر بوبکان او * ثالث عربیه همیشه
معناسنه شمس فخری بواج معنایه دیمشدر * قطعه * بامید می کاری چند * هستی کوی
لامکر باوبک * غم اگر بار من بود چه عجب * میل آتش بود همیشه به بوبک * زیر خار و خن
غم هجران * ماند فضل و هنر جو غله به بوبک * رابع بود که لفظندن مخفدر و بوبانک و
و او مجهول و فتح پای تحتانی و توله معدنوس بعض نسخه ده پودنه معناسنه در که عربیه قبصوم
دیرلر بوی کلک و او معروف و بای موقوف و فتح کاف و کسر لامه شرفنامه ده شکک مرقوم

مرقوم کبی درخت کل و مجمع الفرسه بن کوهی که بر نوع ایچی بوش یشل دانه درجه تلاغوج دیرل
 هر نه قدرینسه آغزده برنسنه بولناز عربیه مشغله البطالین دیرل بسحاق اطعمه نک
 بیت مرقومنی مجمع الفرسه بوجهله ایراد ایشلر بیت مشکن انجکک و بوی کلاک بهاصل
 تارینش خودیاران نکنی تف بسیار ی بونیک ی و او مجهول ویای موقوف و فتح نونله و کسر
 ایله ده مرویدر ریاحین قسیمدن بری محاند ر تناول اولنور عربیه بادروج دیرل ی بیوک ی
 خم یای تختانی و و او مجهول ایله عروس معنا سنه استا درودکی بیت پس عزیزان پس
 کرامی شادباش * اندرین خانه بسان تو بیوک ی مع الکاف الفارسی * برتک ی سکون
 راه مهمله و فتح تاء مثناة بعده نون ساکنه ایله اطفالی صار دقلری نسنه بز اولسون غیر
 اولسون رکن الدین بکرانی بیت بدودمان جلال تو آسمان طفلیست * فکنده دایه صنعتن
 زکمشان برتک ی برتک ی فتح راه مهمله و سکون نونله ذخیره معناسنه ودخی بر ولایت
 اسمیدر که قطب جنوبی آنده کورینور کذافی فرهنگ جهانگیری ی باشک ی ضم لام و سکون
 سین معجه ایله سیخ کباب آهنین یعنی دمور کباب شیشی کذافی المجمع اما نسخه حسین
 وفای ده کسرین ایله و اقدر و نسخه میرزا ابراهیمه و مؤید الفضلاده کاف عربیه
 مرویدر کتاب السامی فی الاسامی ده سین مهمله ایله وهم تنون بریان آصدقلری دمور و اغاج
 نسنه معناسنه منقولدر ی بلغاک ی سکون لام و فتح غین معجه ایله فریاد و شورش
 و غوغای عظیم معناسنه لفظ مرکبه که بل بسیار و غاک و غوغا معناسنه در کذافی فرهنگ
 جهانگیری میرخسرو بیت بکینی کشت بلغاکی بدیدار * که مردم در زمین در رفت
 چون مار * ابن یمن بیت مرا چون زلف تو تشویش از انست * که چشمت در جهان افکند
 بلغاک * مجمع الفرسه قافله بلغاق دخی مسطوردر ی بورک ی و او معروف و فتح راه مهمله
 ایله درت معنایه کور اول بر نوع قاردر که شتل دخی دیرل اثیرالدین اخسیکنی بیت
 ندانم توازوی چه بردی ولیمکن * کنار جهان پر کهر شد ز بورک * ثانی صحاحه قار اوینا یینلر
 آلدقلری رهندن مجلسده حاضر اولوب اوینا یینلره و یردکاری حصه یه دیرل فخرالدین
 هندو شاه بیت باهل بزم ده چون دست بروی * نقود چرخ هشتم رابه بورک * ثالث
 اتمک قوریوب اوزرنده اولان کوفه دیرل طیان مرغزی بیت تا تواند کفت نازا میخورم
 بانان خورش * میگذارد تا بران از کهنه کی بورک فتاد * رابع قیبهات ایله یابدقلری طعامدر
 ترکیه دخی بورک دیرل بسحاق اطعمه بیت قدح پر بورکست و قلبه اندک * چو بودی کرچه
 بورک قلبه بودی * وله بیت صبحکاهی که بود از شب مستیم خمار * پیش من جز قدح بورک
 پر سیر مبار ی مع اللام * بجال ی فتح جمله مجمع الفرسه کو مر معناسنه که زکال و انکشت دخی
 دیرل فرهنگ جهانگیری کوه معناسنه در که یزید دخی دیرل ی مجل ی ضم جمله آشق که معروف
 استخواندر عربیده کعب دیرل قار بازلر و اطفال آنکه قار اوینارلنتکم حکیم اسدی بیت
 قار بازی تو من بین چسان شاه ام * چوشش مجل زغمت مشت استخوان شاه ام ی برج هلال
 یعنی سرطان کذا فی شرفنامه ی بژول ی ضم زاء جمیله طویق کوکی که شتالک دخی دیرل
 ی بتقول ی ضم سین مهمله ایله بسوز مرقوم معناسنه که بدعا و نفرین دیمکدر کذافی

فرهنگ جهانگیری و بشول و ضم شین معجه و او معروفه صیغه امر در بدان و بین
دیگر حکیم اسدی بیت زیمان بدشاد کفتا همول * همه کارهای دگر بر بشول *
و بابل و معروف قوشتدر هزارستان دخی دیرل نصیرای هندانی * مثنوی * فلك
از بسکه بارد بر سرم خون * مرشد طره دستار کاکون * دمام بابلان بوسند دستم
که پندارند کل بر سر زدستم و بل و یکی معنایه کلور اول احمق و نادان معنایه حضرت مولانا
قدس سره بیت من بلم خود را اگر زخمی زدم بر خود زدم * و بر بطراری ریودم رخت طراری
چه شد * ثانی یعنی بسیار که باهوس و بلکام دیرل یعنی بسیار هوس و بسیار کام دیگر
و باکل و سکون لام و ضم کاف فارسیله آب نیم گرم یعنی ایلحق صو کدانی مجمع الفرس
و بوخل و سکون واو و فتح خاء معجه ایله حرفه دیدکاری اوت که بر پهن دخی دیرل عربیده
بقله الحما دیدکاری و بول و قوش بودنی که نون ایله نول دخی دیرل عربیده منقاد دیرل
و مع المیم * بخور مریم و طو شان قولای دیدکاری شکوفه در پنج انگشت دخی دیرل
شرفنامه ده مسطور در که حضرت مریم علیها السلام زبور اوتک اوزرینه ید مبارکه سن قوش
بقدرت الله تعالی اول لطیف رایحه حاصل اولش ابوالمعانی بیت لاله در بزم چمن مجمره افروز
شاه است * نشر شد رایحه بوی بخور مریم و بزوشم و سکون زاوشین معجین و فتح
و او ایله یکی توش که صوف طوقور کدانی مجمع الفرس و بشترم و سکون شین معجه و راه
مهمله و ضم تاء مثناة ایله کتاب السامی فی الاسامی ده چوشش اعضا یعنی بر علت در اعضاده
ظاهر اولوب قبر جقلر اولور عربیده شری دیرل نسخه میرزا ابراهیم فتح یایله مرویدر
و بوم و الی معنایه کلور اول یورت معناسنه که برو بوم دیرل ریودت دیمک اولور
مولانا جامی بیت بشادی ره مصر برداشتند * برو بوم خود پاک بکند اشتند * ثانی
زمین معناسنه لکن ارض معناسنه اولان زمین دکلر مسکن و وطن معناسنه اولان زمین دو
فلان کسه فلان بر لودر دیرل وله بیت رفیق که دارد برو بوم سست * اساسی برو بست
نتوان درست * معلوم اولاکه معمور اولان یورته بوم آبا دو خرابه به بوم ویران دیرل مثالی
* مثنوی * وزان بوم آبا دو جای مهان * زمانه بمی کج دارد نهان * چومرغان ده یادکن
خانه را * رها کن مرین بوم ویرانه را * ثالث رساله میرزا ابراهیم بوم زمین شیارنا کرده
یعنی نطس اولنماش یرکه عربیده ارض بور دیرل شمس فخری بیت هنت در حکم شیخ
ابواسحق * هر چه اونام بود و بردارد * رابع استعاره طریقیله قاشده اولان نقشک یرینه ده
بوم دیرل ترکیه زمین فلان نقشی فلان دیدکاری بویتدن فهم اولنور بیت بصدر همسینک
دیبا ی روم * پسند به نقش و پسند به بوم * دیگر بیت همان دق مصری و دیبا ی روم
که همچون بهاری نه از نقش و بوم * خامس جعد دیدکاری قوش که نحوسته مشهور دیر
لکن بوم معناده عربیله مشترکدر شیخ سعدی بیت کس نیاید بزیر سایه بوم * ورهای
از جهان شود معدوم * میر خسرو معنای ثانیه بوم معنایه بیت بوم شد آباد عرب تا عجم
خاصیت بوم بدل کشت هم * سادس یعنی سرشت و طبیعت شیخ سعدی بیت شنیدم
که مردیست پاکیزه بوم * شناسا ور هر دو در اقصای روم و مع النون * بحار زندان و ولایت

ولایت بخاراده واقع بر شهر قدیمک آدیدر حالیا مولیان دیمکله معروف و مشهور در کدافی لغات المعبره فی مجردن و مخردن فی کلاهما بسکون الخاء المعجه و کسر الراء المهمله صرغ طوتمق و عقل زائل اولق فی نخستن فی ضم خاء معجه و سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله جمع الفرسه صدا کردن دماغ خفته یعنی او یورکن خوردن مق و دخی صایقلمق معناسنه میرنظمی بیت نه بیتم خواب غیرش وقت خفتن * که جز نامش نکویم در نخستن فی مجردن فی بمعنی جز دن مرقوم فی بدن فی فتح دال مهمله ایله اولق بودن لفظندن تخفیف اولمشدر حکیم انوری بیت ازین چه نقص تواند بدن کمال ترا * چوسال و ماه بتووفق ایزد ذوالمن فی برآزیدن فی فتح راء مهمله و کسر زاء معجه و سکون یای تحتانیله براشمق و براشدر مق معناسنه لازم و متعدی اولور استاد فرخی بیت کرسیستان بتازد بر شهرها برآزد * زیرا که سیستان رازید بخواجه مفخر فی برآندن فی فتح راء مهمله و سکون نون ایله او یوننه مغلوب اولمقدرو راء مشدده ایله کسیجی اولق معناسنه در برآن فی راء مهمله مشدده ایله کسیکن و کسیجی معناسنه بریدن اسم فاعل اولور و بعض ترکیبه جزو و صفت ایدوب تیغ برآن دیرلر و راء مخفف ایله فعل ماخی اولور یکمشی معناسنه میرنظمی بیت بغیر وصل یارآزدل برآم * که من زاول زجان دل برآم * معنای اوله عربیه صارم دیرلر مثلاً سیف صارم تیغ برآن دیمک اولور چغتای لساننده اپنیک دیرلر اپتیمک کسیکن اولمقدر میرعلیشیر بیت کونکوماسا بخارغه ای کل قیلماثر کائینکنی نیر کیم تیکان نینک ایکنه سین حاجت ایما س قیلماق اپنیک * موسی الیهک بو بیت لطیفنده کسز عمارتیه واقعدر بیت اشکنی کورب نیز بولور کونکلی جفاغه * آری ایتماس چونکه سوینی بولماسا پولاد فی بردن فی سکون را و فتح دال مهملتین ایله اپانک و او یوننه خالب اولق و جنکده غلبه ایتک معناسنه معنای اوله چغتای لساننده ایائی دیرلر لیل مجنونده پادشاه و صفند بو بیت ذیر بیت تا ایائی پیرخسته منزل * هر نوع مرادانده حاصل فی برزین فی سکون راء مهمله و کسر زاء معجه ایله آشکارا و ظاهر معناسنه نتکم میرنظمی بیت چسان دارم نهان دردل ملالم * ز کفتارم شود برزین حالم فی برسن فی سکون راء و فتح سین مهملتین ایله یولار و مهار و یواشته و بورندرق معنای رینه کدافی جمع الفرس فی برسدن فی سکون را و کسر سین مهملتین ایله تمام اولق و دخی نابود اولق معنای رینه برسانیدن متعدی اولور فی برون فی ضم راء مهمله و و او معروف ایله طشره معناسنه عربیه خارج دیرلر اصلی بیرون ایدی اندن تخفیف اولندی مولانا جامی در وصف معراج بیت خیمه برون زد زحد و دجهات * پرده اوشد تتق نورذات فی بریدن فی کسر راء مهمله ایله کسیک قطع معناسنه کمال بخندی بیت بمهریوسف ازجان قطع کن قطع * بنیغی دست بریدن چه حاجت * بو بیت راء مشدده واقعدر اما اکثر استعمالی تخفیفله دروله بیت لرزان دلم چو بیم جدا پدست همچو برک * بنکرز شاخ لرزه بوقت بریدنش فی برهان فی سکون زاء فارسی و فتح هایله غبطه معناسنه یعنی آخرک بر مقبول نسنه سن کور کند و دخی آنک کی نسنه یه نائل و مالک اولماسین تمنی ایتکه دیرلر بوکا حسد مقبولده

دیشمارهای بیت بر پنجس زلف تست شب را غیرت * بر تابش روی تست مه را برهان
ادات القضا لاده باء فارسیله مرویدر کی بستان فی معروف بوستان لفظندن مخفقد ر
ودخی کوه سرند بیه قریب بر شهر اسمیدر شاعر دیمشدر بیت بدل میلی ندارم صیر بستان
روم از فرقت تا شهر بستان کی بستان شیرین فی بار بد خسروک و تو ز ایکی نواسندن بر تو
آدیدر کذا فی المجمع کی بسودن فی ضم سین مهمله و و او معروفه الی بر سنه یه سور مک
یوقلق ایچون لس معناسنه کی بشخیدن فی سکون شین معجه و کسرفا و سکون یای
تختانیله بمعنی روشنی یعنی ضیا و لمعان کی بشوتن فی ضم شین معجه و فتح تاء مثناة ایله نام
برادر استغنی یازدر کذا فی المجمع و نهضه میرزا ابراهیم و حسین و فانی ده بمعنی پوزینه یعنی
میون بو معنایه میر نظمی بیت رفیبت زاز لطف نیست بهره * بشوتن کرسود آن مسخ
چهره کی بشودن فی ضم شین معجه و و او معروف و فتح دال مهمله ایله یومق غسل معناسنه
مجمع الفرستک بدخوی و بد طبع استاد لطیفی بیت کسی کربشودن بود زشت کار * بهر
چاکه باشد کند کار زار کی بشولیدن فی ضم شین معجه و و او معروف و کسر لام ایله اسم
مصدر در دیدن و دانستن معناسنه و بر معنای دخی بر همزدن و پریشان کردن استاد
بهرانی بیت فاک در بشولیدن کار اوست * توبه شین و بکماز بستان زدوست *
کی بکران فی سکون کاف فارسی و فتح راء مهمله ایله گرمانیلرک و ترکستانیلرک چولک یاقلری
دیواستعمال ایند کلامی نسنه در کی بگشتن فی سکون کاف و سین تانی و ضم سین اول ایله
اوز ملک هم لازم و هم متعدی اولور خواجه سلمان بیت بسودای توضع زنجیر و زی بگسل من هم
ولی یک رسنه پیوند نتوانیم بگشتن کی بگشتن فی فتح کاف فارسی و تاء مثناة و سکون
شین معجه ایله میل ایلک و دوندر مک و ضم کاف عربیله اولدر مک معناسنه مصدر در
میر ابو المعانی ترتیب اوزن بیت بگشتن عاشقازا خواهه آنشوخ * مناسب از همه
لفظش بگشتن کی بلندیدن فی فتح لام و سکون نون و یای تختانی ایله عالی و بالا اولوق
متعدیسی بلندیدن اولوز کی بلوکان فی ضم لام و و او مجهول و فتح کاف ایله جمع
بلوک که جماعت و طائفه و گروه دیمکدر الف و نون ادات جمعدر طوائف معناسنه
اولور کی بلون فی ضم لام و و او معروف ایله فرهنگ جها نکیرید ه بگه معناسنه
یعنی قول حکیم نزاری قهستانی در مستطظ نظم کرده بیت صاحبادر حرکات تونهادست
خدای * همه حال همه خلق جهان زار و زی * منعم و مغلس و آزاد و بلون کی بمان فی
ماندن لفظندن صیغه امر در قال معناسنه کی بن فی بوزن کن دیب که تعمر معناسنه
هر سنه نک غایتی و نهایتی و اغاچک کوکی و قیونک و حوضک و آنلره بکر نه و ارایسه
دیبارینه دیرلر ابو المعانی بیت رود عرق میرود از بن هر موی من * آنچه بخالت کشم
آناه کرسوی من * و سوراخ مقعد معطر شده کور عربیه قهوه یه دیرلر کی بکران فی
سکون نون و فتح کاف و راء مهمله ایله چولمکه بریان اولش برج یعنی چولمکه قینا مش
برج آشی بکران دخی دیرلر حضرت مولانا قدس سره * مثنوی * وارثانم را سلام
من بگو * این وصیت را بگویم موبو * تاز بسیاری آن زر نشکنند * بکرانی پیش

پیش آن مهمان نهند فی بنکشتن فی سکون نون و شین معجمه و فتح کاف عجمی و تاء مشاء ایله
 یو تمق او باریدن معناسنه که عربیه باع دیرلر کذا فی ادات الفضلا فی بنکن فی سکون نون
 و فتح کاف ایله قازمه معناسنه لفظ مر کبدر که بن کو کدر و کن کندن دن اسم فاعل در کونک
 قازیمی دیمک اولور معناسی چیا و هر نه اول مقوله دمور آلت وار ایسه فی بنکن فی سکون
 نون و کسر کافله بر یعی دمور در ایکی باشندن ایپ بغلیوب چکوب زمینی هموار ایدر لر
 ضم کافله کرا دخی دیرلر عربیه منسفه و مساواة دخی دیرلر کذا فی مجمع الفرس فی بوب اندین فی
 خیمه و خرگاه و اوتاغ و بارگاه معناسنه منقولدر میر نظمی بیت چو بودی جای خرم
 دلکشاده * که بوب اندین شه آنجا نهاده فی بون فی اولق صیرورت معناسنه چغتای
 لسانده بولماغ و بولماق ده دیرلر بولغانده اولدقده دیمکدر بولغوسی اولسه کر کدر فرهاد
 نامه ده فرهاد ایچون بنا اولنان قصر لر وصفند بیت غریب کوب هویدا بولغوسی دور
 بسی شکل آنده پیدا بولغوسی دور * و بر بون دخی کینونت معناسنه کاور مستقبلمند
 و او مفتوح اولنوب بود دیتلور امرغایینه باد کاور که اصلی بواد ایدی کثرت استعمال ایله
 و اوی حذف اولنوب باد اولدی بو کا چغتای لسانده ایرماک دیرلر رابطه استعمال ایدر لر
فی بوستان فی معروف تکم دیشلر * مصرع * بوستان چون سیر کردد باغبان خرم شود
فی بوسایمان فی هدهد دیدکاری قوشدر بعض نسخه ده خروس واقع اولمش میر نظمی
 بیت کرد برخی از شب حسرت کدر * بوسایمان از سحر داده خبر فی بوسیدن فی واو مجهول
 و کسر سین مهمله ایله اویمک عربیه قبله دیرلر ضم قافله کال بخندی بیت کرا آرد جان
 باب عاشق درین کار * لب معشوق بوسیدن چه کار ست فی بوسین فی واو معروف و کسر
 سین مهمله ایله تعیب ایلک یعنی بر کسنه بی عیبک فی پوش کردن فی اتک در میان اتمک
 و زیاده دور شفق فی بوشیدن فی دخی اتک در میان اتمک و جرأت کوستر مک و اعتماد
 ایلک و بر نسنه به جد و جهد اتمک معناسنه فی بوقان فی واو معروف و فتح قافله قزل
 قور دل که بسکالدن کله کذا فی الحمودی فی بوقلون فی آلی معنایه کاور اول برجا نوردر
 آفتابه قرشو طورر کونش طوقند قچه التون کبی کورینور ثنی روز کار متلون الاحوال
 اولغله آکاده بوقلون دیرلر ثالث الوان صرچه که مینا دیرلر رابع انواع شکوفه که چنزان
 و بوستانده بته و یاخود داغاج چپکری یره دو کله نتمک شیخ سعدی بیت باد در سایه
 در ختانش * کستر اینده فرش بوقلون * خامس منقش دیبای رومی که صاری و بیاض
 صرمه ایله اشانش و یاخود الوان حیر ایله طوقنش اوله منوچهری بیت فری زان تیغوی
 هنگام هیجا * چنان دیبای بوقلون نموده * سادس روقوشدر صویه باتد قچه توپلری الوان
 کورینور تحقیقی بودر که هر نکه الوان ورنکارنک اوله اکا بوقلون دیرلر و مخصوص بر کاردن
 نتمک مقدم ذکر اولندی فی بوکان فی واو معروف و فتح کافله رحم مادر که زهدان دخی دیرلر
 شمس فخری بیت زنان حامله رایم بدکه پیش از وقت * زمهر او بدرا ایند اجنه از بوکان
فی بومهن و بومهن فی کلاهما بفتح المیم زلزله معناسنه کذا فی تحفه الاحباب بهر ای بیت
 زمین از بومهن از پای تاسر * چنان لرزان که عامی روز محشر * حکیم اسدی بیت بر آمد

یکی بومین نیشب * تو کفتی زمین دارد از لرزه تب * نسخه میرزا ابراهیم قیون بغرسنی
 معناسنه مرقومدری بون فی واومعروفله بوزن خون اوج معنایه کلور اول فرهنگ
 جهانگیریده یعنی آسان حضرت مولانا قدس سره بیت چه خواهی ذوق این آب سیه را
 چه جویی سبزه این بام و بون را * ثانی یعنی پایان و نهایت استاد دقیقی بیت موج
 کریمی برآمد از لب دریا * ریک همه لاله کشت از سرتابون * و دیب معناسنه استاد لطیفی
 بیت درختی را که کردد کیر افزون * بسوزد نیر از شاخ تابون * ثالث قیون و صفرک
 پاک اولنماش بغرسنی و بعض نسخه ده حیوانک بجه دانی معناسنه در بی بویان فی واومعروف
 و فتح یای تحتانیله رایحه ویریجی نسنه و زیاده قویجی حکیم انوری بیت نور ظلت به بویه
 قدمت * خاک کویت چو عاشقان بویان * و بر مملکت اسمی اولدوغی منقولدر بی بویان فی
 عطریات ظرفی یعنی عطر قونیلان ظرف هر نه دن او اور سه بوی ایله داندن مرکب لفظدر
 بی بوی مادران فی قوان چچکی عربیده برنجاسب و برنجاسف دخی برلر بی بوی مادران فی
 براتدر کوکه مائل چچکی اولور اغرقوقوسی وارددر بی بوییدن فی واومعروف و کسریای
 اول و سکون ثانیله قوقولوق که عربیده استشمام و چغنتای لسانده بو تراماق دیرلر تمهیده سنه
 بو تراماق دینلور میر علیشیر بیت زلف و یوز سنبلونکنی کل او زاتار قاتماکوب * دهر
 باغید اکل و سنبل ایسین بو تراماق کوب * بو لغت مشترکه در طاعتی معناسنه ده بو تراماق
 دیرلر بیتان فی معروف اصلی اولیان شی اسناد ایلک بیوگان فی صحاحده عروس
 و عروسی کردن معناسنه در مع الواو * بختکاو فی سکون خاء معجه و تاء موقوف و فتح
 کاف عجمیله ادویه بی قینادوب صوین آلوب خسته نک اعضاسن بو دقبری صویه دیرلر
 عربیده نطول دید کاریدر بی برغو فی سکون راء مهمله و ضم غین معجه ایله ایچی بوش براغاجدر
 تفریبی چالرل شیخ آذری بیت آه بحر از نایره صبح بر آید * بیجان بها چون نفس
 از لوله برغو * وله بیت زان طرف کرکنند برغوساز * نشنود زین طرف کسی آواز
 بی برو فی ضم راء مهمله ایله ایکی معنایه در اول ابرودن مخفقدر تاش معناسنه حکیم اسدی
 بیت زد از کنه آنکه کره بر برو * شد آشفته از چشم و دل بر بهو * حکیم سنایی بیت
 هر که آن روی تو بیند زنی خدمت تو * هم بروی تو که پشانش چو بروی تو بود * استاد
 بهرامی بیت بغمزه نیر و مره نیر و قد قامت نیر * بروکان بباز و درون فکنده کان *
 و هندی لسانده فی قلم معناسنه در ثانی فرهنگ جهانگیریده بروت لفظندن مرخمر
 حکیم فروسی بیت که دارد که کینه پرتاب او * ندیده بروهای پرتاب او * و فتح راء مهمله
 و او موقوفله صیغه امر اولور کیت معناسنه تنکم مشاهدی منظومه سنه بیت کیت
 برو و سویله بکوکل بیبا * از چه ندن چون تنه بیچون چرا بی بو بو فی اخفاء و اوین ایله هدهد
 قوشی سراج الدین قری بیت بر شاخ ثنای تو اگر نیست نوازان * فرق سرا و بادیده
 شاخ چو بو بو بی بو فی ایکی معنایه در اول رایحه معناسنه یای تحتانیله دخی صحیحدر عتیقی
 کاشی بیت چنان ذرات اعضایم ز مهرت کشته مال * اگر خنجر زنی بوی محبت
 آید از خوغم * ثانی فرهنگ جهانگیریده بود لفظندن ترخیم اولنشدن تحفیفا خواه حافظ

حافظ بیت باصبا همراه بفرست از رخت کلدسته * بوکه بوی بشنوم از خاک بستان
 شما * حکیم خاقانی بیت پای نهم در عدم بوکه دست آورم * همفهمی تا کند درد دلم را دوا
 معنای اوله عربیه رایحه و چغنتای اسانند ایس دیرل مثل کل ایسی و مشک ایسی دیرل میر
 علیه شیر بیت تیلار مین ایسلا ب ایسلا ب غبغبنکنی * که او پسام عارضینکنی که لبینکنی
 خیره الابراده مستلک محله دیر بیت سیدل سوین تا پسایا محیب مل کیبی * سای تا شین
 تاپسا ایسیب کل کیبی * بیوی ضم یای تحتانیله ترکیه کوه دید کوری قور تجزدر * مع الهاء
 و بتخانه * صنم طور دوغی مکان میرزا فصیحی بیت مابت نه از اندیشه معبود شکستیم
 آرایش بتخانه ما بود شکستیم * نوعی خموشانی بیت یکی بر طرف آتشخانه بگذر *
 بر آیینت و بتخانه بگذر * بتکه * معنی بتخانه و معبد خانه کبران میروالهی فی بیت
 عزلت کزین زاویه طاعت تواند * کر پیر بتکه است و کر شیخ خانقاه * بخته * سکون
 خاء معجه و فتح تاء مثناة ایله قوج قیون کبش دخی دیرل * بخله * سکون خاء معجه و فتح
 لامله بر اوتدر خرقة و پرپهن و تخمکان دخی دیرل کذافی تحفه الاحباب عربیه بقله الحمقا
 ترکیه پر روم و هموزاوت دیرل استاد عسجدی بیت در آویزم حمانل وار بکسر خویش را
 بروی * بگرد کردن و پشتش کم آغوش چون بخله * بخنوه * سکون خاء معجه و ضم
 نون و واو معروف و اظهار هایلله معنی برق که ترکیه شمشک دیرل کذافی ادات الفضلا فتح با
 و نون و واو موقوفه ده مر ویدر * بحور شیشه * عطریات نوعندن مجالسه اصلدوب
 شیشه ایله آتسه قور لر لطیف رایحه سی چقار کذافی شرفنامه * بحمله * کسر خاء معجه
 و سکون یای تحتانی ایله بخله * مرقوم معناسنه در کذافی فرهنگ جهانگیری * بده * فتح
 ذال معجه ایله معنی رکوی سوخته یعنی یاغش اسکی بزه یا قوب قاو ایدرل کذافی الصحاح
 * براده * فتح راو دال مهملتین ایله که اغزندن دوکیان اینجه پولاد و آهن خرده سی که
 سونش دخی دیرل کذافی فرهنگ جهانگیری * براه * فتح راء مهمله و اظهار هایلله معنی
 زیبایی و زیب و زینت شمس فخری بیت مسند خسروی از مقدم او دارد زیب * افسر شاهی
 هم از طلعت او یافت براه * برایه * فتح راء مهمله و یای تحتانیله تراشه * قلم یعنی قلم خرده
 یونقه سی ابوالمعانی بیت جوهر خنجر مرغ براده تیغش * سرمه عطارد که برایه چشم
 قلمش * برزه * سکون راء مهمله و فتح زاء معجه ایله صمغه بکر بر اغاج پسیدر غایت
 بدبو اولور عربیه قنه دیرل فتح قافله کذافی کتاب السامی فی الاسامی * برساله * سکون
 راو فتح سین مهملتین و لامله معنی پیر ساخورده کذافی المجمع * برکه * سکون راو فتح
 کافله ایکی معنایه در اول خوض و ثانی بر بیاض قوشدر اکثر صوده تعیش ایدر * برمه *
 سکون راو فتح میله ایکی معنایه در اول مثقب که اغاج وغیری نسنه دلر شاعر بیت در صدف
 از رنج برمه بوده است آسوده در * لیک در اشکم از مرث کان سورانخ آمده * بروقه *
 ضم راء مهمله و واو معروف و فتح فایله جمع الفرسه دستار و میان بند یعنی طرز رومیله
 اولان صارق کذافی تحفه الاحباب * بزغاله * سکون زاو فتح غین معجتین ایله یکی اوغلاخی
 و صغربوزاغوسنه ده دیرل * بزغه * سکون زاو فتح غین معجتین ایله دهره که آنکله باغ

بودار لر بر نوع کسکین اگری دمور در عر یله منجل دیرلر دی بر مره فی سکون زاء فارسی
اول و فتح ثانی و میم مفتوحه ایله بر جانور در چلباسه یه مشابه اما اندن کوچک اولور
ینه کار جنسندند ر آفتابه قرشویوز طوتوب طور آفتاب پرست دخی دیرلر شیخ
سودان بیت ازرق دیو چشم بر مره رنک * از بدی مست و از هجیری رنک دی بره فی
فتح زاء معجه و اخفاء هایله نسخه میرزا ابراهیم زمین بسته داریعتی دپه لویرو شرفنامه ده
میوه خوشبو معنا سنه مند کورد رود فی اؤن ایکی بر جدن او بنی برج که جدی بر جنه
دیرلر اوشکور بیت چوخوز شید آید برج زیه * چهار زا به بیرون نماید مزه دی برجه فی
کسر زاء معجه و سکون یا و فتح جیم عجمیله او غلاق معنا سنه زیه دخی دیرلر مختاری بیت
این زیه که او کیا بچرد * بدل شیر خون شیر بخورد * خواجه عمید لویکی بیت مخالفان
ترا چون زیه سلاخ * سه پایه از علت باد و چار سومسلیخ * مسعود سعدی سلمان بیت
ازین زیه بسته دهن چرا رسی * که هر کزش نه چرا خور بودنه آبشخور * بعض فرهنکه
برج جدیه دخی دیرلر دی بریشه فی کسر زاء و سکون یا و فتح شین معجتین ایله آرد
کهد یعنی سو سام اوش کدافی فرهنک جهانگیری دی بسوده فی ضم سین مهمله ایله ال ایله
سنه یوقلق لمس معنا سنه مستقبلند و اولغه قلب اولنوب بریا زیاده ایله بساید دیرلر
دی برشزه فی سکون شین و کسرنون و فتح زاء معجتین ایله بر طعامدر یوقفه اتمک و یاغ
و خرمایله ایدرلر بسحاق اطعمه بیت من بلم بیای بشنزه روی * کوم از دست زخم
بریان داد دی بکره فی سکون کاف و فتح راه مهمله ایله میخانه معنا سنه در ابو المعانی بیت
سحره ربکره بوده همت پیرمغان مارا * فیوض نشاه روشینه داده زیک ساغر دی بکسه فی
سکون کاف و فتح سین مهمله ایله ات پارچه سنه دیرلر کدافی فرهنک جهانگیری دی بامله فی
امر کلو شراب اریقی و صراحی و هر نه اکا بکرر شراب ظرفی اولور سه خواجه سلمان
بیت درخت شدم طاوس و غنچه شد سر طوطی * زحلق بامله باید کشاد خون کبوتر
خون کبوتر یعنی شراب دی بلغند و باغند فی کلاهما بسکون اللام و ضم الغین المعجه
بریره کتورانش و بربری اوزرینه قولش سنه حکیم ناصر خسرو بیت درین بند و زندان
بکار و بدانش * بلغند باید همی نامداری دی باغونه فی سکون لام و ضم غین معجه و فتح
نونله قزبله که زنان یوزلرینه سوررلر اکا فکر دیرلر کسرفا و فتح کاف عجمیله و لغونه و الکونه
و کلاغونه و کلکونه دخی دیرلر حکیم نزاری قهستانی بیت صبا سینه باغونه کرد بر کل سرخ
بنفشه بر زده سر همچو سبزه از لب جو دی بلکامه فی سکون لام و فتح کافله چوق مراده
نایل اولمش دیمکدر که بل چوقدر و کامه مراد در بوبل باهوسه اولان بل کبی در قرص
قدیم در استاد رودکی * رباعی * در پیش خود آن هجر چو بلکامه نهم * پروین زسر مشک
دیده بر جامه نهم * بسر تامة توجودست بر خامه نهم * خواهم که دل اندر شکن تامة نهم *
دی بلکف فی سکون لام و فا و فتح کافله رشوت معنا سنه در بلکف مرقوم کبی دی بتونه فی
سکون نون و ضم تاء مشناه و فتح میله بر کوه سنه در اکثر اغا جرده اولور نعمه الله
ترکیسنی یالمی قره ایله شرح ابلش دی بساله فی سکون نون و فتح سین مهمله و لامله نسخه

نسخه حسین و فانی ده معنی کهنه و ساخورده استاد رودکی بیت باکشته زین پرند سبیر
 شاخ بید بنساله * جهان چون اشک مهجوران نشسته زاله بر زاله ^و بنگاه بی سکون
 نون و فتح کافی عجمیله یوک یاب قونیلان محل اصلی بندگاه ایدی تخفیفها حذف اولندی اکثر
 بار ایله مترادف ایدوب بار و بنگاه دیر لر شیخ سعدی بیت ز بنگاه حاتم یکی پیر مرد * طلب ده
 در مسنک فایند کرد ^و بنگه ^و بنگاه دن مخففه ^و بنگه ^و فتح نون مشد ده ایله و مخففه
 ایله ده جائز در مجمع الفرسه رخت و اثواب معنا سنه شیخ نظامی از خسرو و شیرین بیت
 بنه در یک شکارستان نمی ماند * شکارستان شکارستان همیراند * و معنی جای و مکان
 از مخزن اسرار بیت طلعتیا ترانه پر نور کرد * جوهر یا زراع عرض از دور کرد * فرهنگ جهانگیریه
 معنی اثواب خانه حضرت مولا ناقص سره بیت یک ^و بنگه ^و بنگه ^و خواب بسوزیم *
 زیرا که چنین دولت بیدار در آمد * خواجه حسین شانی بیت ای حصر زادرهی تا بحر اسان
 بروم * بنه آتش زخم و همجو خراسان بروم * و معنی بن چیزی یعنی برنسنه نک غوری
 و هایتی میر خسرو بیت هر شجر باغ ز شتر تابه * مرنه ز بی برکی خود برهنه * ودخی بنج
 و بنیاد مناسبه حکیم ناصر خسرو بیت از نام بدار همی بترسی * بایار بد از بنه مویند
^و بوبه ^و سکون و او و فتح باء موحده ایله یکی معنایه در اول معنی مرغ هد هد ثانی معنی
 آرزومند بوا یکی معنایه ترتیب اوزن شمس فخری * قطعه * بدار آبی که از انعام عامش *
 بود طوق هم و تاج بوبه * که پیش ارحم و از اندازه دارم * بد رکاه شه آفاق بوبه *
 بعض نسخه ده آرزومند بوبه نقل اولنشد رکه بضم الباء الموحده ثم الیاء بنقطتین من تحتها
 بو نقل ایله روایت مضطرب اولور زیرا شعرای متقدمین اشعار لرنده باء موحده بی کلماته
 قافیه ایدوب معنای مزقومه استعمال ایلش هر چند که تئیم واستقصا اولندی ایسه بوبه
 بولندی خصوصاً شمس فخرینک معیارنده و حکیم اسدینک کرشاسب نامه سنه بوبه
 صحیح ایدوب بر بیت ایله اثبات مدعا ایلش در ^و بوبه ^و و او مجهول و فتح تاء مثناه ایله
 فرهنگ جهانگیریه درت معنایه کلور اول اول اغاچه دیر لر که بویی و بدنی اولمیوب
 همان کوکندن چیقوب دالگری اوله ثانی آدم و حیوانات یاوز یسنه دیر لر عوما و ارسلان
 یاوز یسنه دیر لر خصوصاً ثالث اوق نشانه سی رابع طین حکمتله دوزلش کوچک و بیوک
 ظرف که ایچنده القون و کس از دیر لر عالی قویمیلر انی در و قایلیملر قو لنور لر معربی بوتفه در
 استاد دیمشدر * قطعه * نه در عچه کامل شود بیکر کل * نه در بوبه ظاهر شود
 صفوت زر * زاجدات چرخست تهذیب مردم * چوا زخم خایسک نیری خجتر *
^و بوخله ^و و او مجهول و سکون خاء معجه ایله خرقة و برپهن و پلین و تخمکان دیدگری
 اوت که ترکیه سموز اوت دیر لر ^و بوبه ^و بودن لفظندن اسم مفعول در صیوررت و کینوت
 معنای بنه شاعر دیمشدر بیت تاجهان بوده اینچنین بوده * این شتر کر به دائم باشد *
^و بوذاوند ^و سکون و او بن و نون و ضم ذال معجه ایله صحاحده قا و معنا سنه که عربیله حذف
 دیر لر حوزستانده بیغه آذربایجانده پور دیر لر ^و بوبه ^و و او مجهول و فتح را ایله یکی معنایه
 کلور اول اطعمه دن بورک در که ات یا قیمة ایله ایدوب یا غده بشور لر انواعی اولور یا حودا

شکر و بادام ایله ایدوب شکر بون دیرلر سحاق اطعمه بیت چرامنعم کنی صوفی زحراب
 شکر بون * کسی کوید مسلمانرا که روی از قبله برکردان * ثانی برادویه در بوره
 ارمنی دیرلر بوزنه فی واو مجهول و فتح راودال مهملتین و سکون نون ایله نسخه میرزا
 بر اهیمن وارلقلی کسنه یعنی غنی و مالدار فی بوزنه فی واو مجهول و فتح زاء معجه ایله
 داریدن و یا خود بر بجدن ایدرلر ترکیه ذخی بوزنه دیرلر و او مفخم ایله شرفنامه ده اغاجک
 بدینه دیرلر مثال معنی اول محود این معنی بیت زدوان چون طمع داری کرمهای جوانگردان
 خرد اندک در عشرت شزانی ناید از بوزه فی بوزنه فی واو مجهول و سکون زاء معجه و فتح
 میله خوشبو بر او تدر کدانی مؤید الفضلا فی بوزنه و بوزینه و بوزینه فی کلهم باوالمعروف
 میمون اسم بر کبی ذخی دیرلر عربیله میو کینه سعدیان و کوچکنه شبک دیرلر حکیم خاقانی
 در قسیمه بیت بریش نیس و به بینی پیل و غمغب کاو * بحس دقص کن و بوزینه لعاب
 حضرت مولانا قدس سیزه بیت بر خوان شیران پکشی بوزینه همراه شد * استمیزه
 رو کر نیستی آواز کجا شیراز کجا فی بوزنه فی واو معروف و فتح زاء فارسی و نون ایله یعنی غنچه
 شکوفه یعنی هنوز آچلما مش چیکدر عربیله بر غم ضم باو غین معجه ایله کدانی مجمع الفرس
 بو معنایه میرنظمی بیت دهانشرا بوزنه در باغ رویش * از آنرو نشکفته بکحرف سویش
 فی بوسگاه فی فتح سین مهمله و کاف عجمیله او په جگ ره رنه یراو لورسه ابوالمعانی ذر نعت
 شریف بیت بحسن روی ترا روح قدس مشتاقست * همیشه خاک درت بوسگاه عشاقست
 فی بوسه فی او پک عربیله مشتو کدر فارسیله غیری نافی یوقدر زیرا اولدوغی شایع
 دکله در چغتمای لسانده موجک دیرلر فی بوه فی واو معروف و کسر کاف و اخفای هایله
 بودکه لفظندن اختصار اولمشدیر اوله که معنا سنه خواجه حافظ بیت باصبا همراه بفرست
 از رخت کلدسته * بوه بویی بشنویم از خاک بستان شما فی بوه فی واو معروف و فتح
 لامله بوزن و معنی لوله که اریق و امثالی نسنه لورده اولور فی بوماره فی سکون واو و فتح میم
 و راه مهمله ایله فرهنگ جهانگیریده بر پرنده جانوردر فی بومه فی لغت قدیمه در طاش اوزرنه
 آت ایغنگ نعلندن چهر میان قغایم شیخ نظامی معراجیه ده براق و صفنه بیوزمشدر
 بیت در شب تاریک بان اتفاق * برق شله بومه پای براق فی بومه فی سکون واو و فتح
 هایله هدیه قوشی کدانی نعمة الله فی بویه فی واو معروف و فتح یای تحنایله یعنی آرزومند
 حکیم انوری بیت ای در حرم جاه امینی که نیاید * از بویه او خواب خوش آهوی حرم را *
 شرفنامه ده عشق معناسنه مر ویدر بیت مرقومک عشق معناسنه ده شوق معناسنه ده
 شمولى واردر فی به فی اظهار هایله اوکی قوشی که بايقوشدن بیوک اولور کدانی نعمة الله
 فی بومه فی سکون هاء اول و فتح میم و اخفای هایله بهادر و شجاع کسنه لک لقبی در فلان مرد
 همه است دیرلر مع الیاء التتانی * محتی فی سکون خاء معجه و کسر تاء مثناله اشتر جنسندن
 دیسراک دیدکاری اذکک و توپلی دوه معناسنه کثرت استعمال ایله دوه نک صفت مدوجه سی
 اولمشدر میرنظمی بیت به سبب اسب خوش تازی نهادی * بیانصد اشتر محتی زادی
 فی بردی * سکون راو کسر دال مهملتین ایله حصیر ایتدکاری اوت ترکیه ساز دیرلر

و برزی بی سکون راه همتله و کسر زاء معجه ایله تورانیلردن بر مبارز پهلو انک نا میدز
 و بزکوهی بی کسر زاء معجه و ضم کافله طاع یکیمی که رنگ دخی دیرلر شاعر بیت بروریش
 دراز و کوته عقلش * بزکوهی توان گفتن بشککش و بلبل بی شرفنامه ده صراحی و شراب
 برداغیدر فرهنگ جهانگیریده اوج معنایه روایت اولمشدر اول بکمازلغنی کی هم شرابه
 و هم پیاله یه دیرلر یوایی معنایه ترتیب اوزن حکیم فردوسی * مثنوی * تویی میکسار
 ازنی زابلی * به پیمای تاسریکی بلبل * یکی بلبل سرخ در جام زرد * تهمن بروی زوان
 بخورد * ثانی اول سختیمان که انواع و نازک و لطیف الوان رنگر ایدرلر ثالث بر نوع زردالودر
 و یلغاری بی ثلاثین دیدکاری خوشبودرینک نو عیدر آنکه دخی جزوی رایجه واردز
 یلغارد یارنده اشانکله یلغاری تسمیه اولمشدر بعضیله ثلاثین دیرلر بی کوهی بی یاغلو
 بر او تدر آنکله طعام بشوردرلر کدافی شرفنامه اما مؤید الفضلاده بر او تدر جرب و شیرین
 اولدو غندن طعامه تا توب اندن طعام ایدرلر و بعض نسخه ده بوی کک مرقوم معناسنه در
 و بوالعجبی بی حقه باز و شعبه سازدر میرنظمی بیت بوالعجبی آمد روزی بشهر *
 شعبه آموخت ازو خلق دهر * کدافی مجمع الفرس و بوخلانی بی و او معروف و سکون
 خاء معجه ایله یعنی شیطان کدافی شرفنامه بی بودی بی شرحی مرور ایدن بود
 معناسنه در آخرت کی یا حرفی کاه مصدریه و کاه خطاییه و کاه وصفیه استعمال اولنور
 محله کون صائبک بوییتلردن فهم اولنور * قطعه * دانه مادر ضمیر خاک بودی کاشکی
 یا چوسر زدر زمان دهقان و رودی کاشکی * دست چون اقتاد خالی همت عالی بلاست
 آنچه دارم در نظر در دست بودی کاشکی و بوعلی بی حکمای اسلامیه دن ابن سینا در
 شیخ الرئیس دخی دیرلر و دخی اسلام حکما سنندن حکیم مشرب اولانه دیرلر کدافی شرفنامه
 و بوی بی یعنی ملک الموت محمد هند و شاه صحاح بولفظ کرچه عربیدر اما مرقوم معنایه
 فارسیه استعمال اولوردیو یا زمش و بوی سای بی اوزرنده مسک و عطریات
 از دکلی طاش و بوی بی بش معنایه استعمال اولنور امید و محبت و طمع و خوی و پشی
 روی معنایه کدافی شرفنامه یعنی امید و خواجه حافظ بیت بوی نافه کاخر صبازان طره
 بکشاید * زتاب جعد مشکینش چه خون افتاد در دلها * بو معناله واقف اولین قوقو
 معناسنه صانور و بوی بی کسر و او ایله یعنی باشی یعنی اوله سن و اولور می سن دیمکدر کدافی
 شرفنامه و بهمی بی سکون ها و فتح میله بوزن حبلی کدی اونی دید کاربدر که اریه
 سنبله سی کی باشی اولور اطبا عصان سن آلور لر غایت قابضدر و قطع دم ایدر شاعر
 برینک هجوه ده دیشدر بیت گرفت خون زک آنکه میخورد اورا * مکر که نان ترا از خیر بهمی
 بود و باب الباء الفارسی المفتوحه مع الالف * پا بی بش معنایه کلور اول معروف ایاق
 معناسنه حرف یای تحتانیله پای دخی دیرلر ثانی تاب و طاقت معناسنه کمال اسمعیل بیت
 شاد باش ای شه پر دل که ندارد پایت * دشمن ار خود بمثل رستم دستان باشد * ثالث
 مقاومت معناسنه وله بیت کرسر بر آورد چو کد و با تو بدسکال * تیغ قضا همی کندش
 چون چنار پای * رابع ایزک پی دخی دیرلر خامس مهانه معناسنه مرویدر و پاتشکا بی کسر

تاء مشناه و سکون شین معجه ایله باد نجان که معروفدر پاشکا کسرتا مشناه و سکون
نون و فتح کاف فارسیله بودخی باد نجاندر باتکان دخی دیرلر تعریب اولنوب باد نجان دیدیلر
شاعر بیت چنان بودست دانس هیچ دانا * که باتکانمید اندز آبا پاتوا ضم تاء مشناه
ایله ایاق دولاغی که باتابه دخی دیرلر پادشا سکون دال مهمله و فتح شین معجه ایله
پادشاه دیمکدر کسر دال ایله اوقیان لفظ مرکب اولوب معنا سندن بیخبر در زیر پاد ایله
شاهدن مرکبدر پاد نکهبان و بزرگ و جهانبان و دافع ضرر معنا سنه در کذافی اجمال
حسینی و الضمیر و المستور و المحمودی و غیرهم و شاه صاحب و اصل معنا سنه در معنای
ترکیب صاحب جهان دیمک اولور پادشاه لفظندن مرخدر شاعر بیت که من تا
ترادیدم ای جان من * نیم پادشاه بدل خویشتن پارسی سکون راه مهمله ایله زاهد
و عابد و پاکیزه و پاک دامن و ترکیه اولتمش شاهد و حلال زاده و شغله مستعجل و کارگذار
معنا لرینه مثال زاهد و عابد شیخ سعدی بیت هر کرا جامه پارسی بینی * پارسیان و نیک
مردانکار * مثال پاکیزه و حلال زاده و له بیت کرانها که من کفتمی کردمی * نکوسیرت
و پارسی مردمی پازبا سکون زاه معجه و فتح باء موجه ایله پادشاه معنا سنه اول المعانی بیت
کر کند نائیدل راز هر قهر غم بخود * بهر رفعت ساز آندم ساغرمی پازبا پاشا وزیر
و والی و وکیل دولت و دخی انچه طوغان معنا سنه که باشه دخی دیرلر پاشنا سکون شین
معجه و فتح نونه اوپکه که پاشنه دخی دیرلر میر خسرو * مثنوی * علمهای جهان بر عکس هم هست
که بر ملک کدایی را دهد دست * چنین هم دیده ام کافسرده پایی * بخت زرد دیده پاشنایی
پالای درت معنایه کلور اول اسب جنب یعنی یدک آت حکیم فردوسی بیت نشست از بر
تند پالای خویش * چو خورشید نمود پهنای خویش * ثانی صاف ایدی مراد سوزکی در
لکن بو معناده بالکرا استعمال اولنیز برکله ایله ترکیبه محتاجدر شیخ فیضی بیت مست عشقم
وریا شوی حرم باده ما * باده پالای در میکه سجاده ما * ثالث بمعنی آویخته رابع بمعنی فریاد
بو معنای کتاب زندن مستخرجدر پد آسیا سکون دال و کسر سین مهملتین ایله دکرمان
اغاجی پدیرا کسر دال معجه و سکون یای تحتانی و فتح راه مهمله ایله قبول ایدی و یوری
و امر طوبی و سوزد پکلیجی کذافی شرفنامه پردا سکون دال مهملتین ایله
بوزن و معنی فردا کذافی فرهنگ جهانگیری پرده سرا حرم قبوسنده و ملوک
و وزرا و کبارک خاص خانه لری قبوسنده اولان پرده معنا سنه خواجه سلمان بیت
افلاک را خیام و سرا پرده برکنید * زین پس خیام و پرده سرا را چه میکند * مولانا
هاتنی بیت زیرده سرا سرا محفل سرای * بر اورنک زرین بر آراست جای *
پرستا فتح را وتا سکون سین مهملتین ایله پرستاردن ترخیم اولمشدر قول
و جاریه در کذافی المجمع پرنا سکون دال منقش دیبا در غایت لطیف
و نازک اولور پر نو و پر نون و پر نیان دخی دیرلر منو چهری * قطعه * از فروع کل اگر اهرمن
آید پرتو * از پری باز ندانی دوزخ اهرمن * چونکه زرین قدحی بر کف سیمین صنی * یادرفشند
چراغی بمیان پرنا * ادیب صابر بیت بروی و سیندو ساعد بخل شدند از وی * یکی حریر

حیر و دوم حله و سوم پرنا روا سکون راء مهمله ایله بدی معنایه کلوز اول طاقت و آرام
 ثانی دانستن بوا یکی معنایه ترتیب اوزره حضرت مولا ناقوس سره * قطعه * هران پروانه
 که شمع ترا دید * شمش خوشتر ز روز آمد بسیمای * همی پر دیکر دشمع حسنت * پرو زو شب ندارد
 هیچ پروانمی آرم بیان کردن ازین بیش * بگفتم اینقدر باقی تو پروا * ثابت یعنی سرور پرک
 سیف اسفر زکی بیت بکوی عاشقان ای از سر سودای ماداری * دل از جان و جهان بر گیر
 اگر پروای ماداری * زایع بمعنی توجه و التفات و میل و رغبت بابا فغانی بیت فراموشم کنند
 آن دیر پروا * بلای جان مردودم همیست * وله بیت پروا نمیکنی و مهر کس که دل
 دهم * چون بیندم بدایع تو سر میدهد مرا * دیگر بیت دادنا آن شوخ بی پروا نداد *
 بسکه بی پرواست داد مانداد * خامس بمعنی مبالغات یعنی ترک و ناک داشتن میر خیسرو
 بیت جوان و شوخ و فراموش کار و بی پرواست * زمان زمان زمن خسته دل که یار دهد
 کمال اسمعیل بیت کمال از عاشقی پروا ندارد * که غیر از سوختن پروا ندارد * سیادیس
 فراغت معنا سنه حضرت مولا ناقوس سره بیت بود چشم و رخ و زلف آن بت رعنا
 یکی قرار و دوم طاقت و ستوم پروا * سابع بمعنی سر اسیمه شمس فخری بیت پناه ملک سایمان
 شهنشه ایران * که آسمان ز معالی اوست با پروا * و دخی اکاه و آسانی معناسنه ده
 رسید نظر در که پره آسیای دکرومان چرخ معناسنه ابوالعانی بیت در دهر بکنفس
 نشه دل رها ز غم * کستم ز بون از پره آسیای چرخ پسای فتح سین مهمله ایله و لایت
 فارسیه بر شهر آیدر فسادخی دیر که معرفی در پنجای سکون نون و جیم موقوف و فتح
 باه فارسیه ینکچ که خرچنگ دخی دیر عربیده سرطان دید کاریدر حکیم خاقانی بیت
 جوقی لثیم و بکد و سه کز سیر و کورش سار * چون پنجای آبی و چون چار پای خاک پنج دعا
 ای صلوة خمسہ کنایه محمودی پندوا سکون نون و دال موقوف و فتح وا و ایله قیمی
 دید کاری اچی او در تناول ایدر لر مزه دن خالی دکدر پهنا سکون ها و فتح نونله ابعاد
 ثلثه دن شول بعد دیر که عرب عرض دیر عجم پهن ترک یامی دیر بو تقدیر چه آینه چکن
 تسنه یه پهنادینلور بوا بیاتدن فهم اولنور * مثنوی * چوبشنیدوستد چون یکی پان ابر
 بصر پوش پولادودر تنش کبر * زهر اوستادی یکی خانه خواست * درازی و پهناش صد کام
 ارست پیدا نهان مقابله سنه اولان ظاهر معناسنه در شیخ سعدی بیت بگفت
 احوال مابرقت جهانست * دمی پیدا و دیگر دم نهانست * کاهی آشکارا معناسنه اقتضا
 آیتدیکه استعمال ایدر لر شیخ علی نقی * رباعی * بی عشق دلی که اضطرایش پیداست *
 بی طرف تنی که بچ و تابش پیداست * سر دل پر عشق نکرد دظاهر * تانیمه بود شیشه شرابش
 پیداست پهنا سکون یای تختانی و فتح میله اوچلمک معناسنه اکثر اصطلاح واستعان ایله
 استعمال اولنور زیر اقولا چلیوب و آدملیوب اوچلمک و شراب اوچلمک معناسنه اصطلاح چیدر
 چمک مراد اولنور که باده پیما و باد پیما دیر لر حافظک بو بیتند ایکی وجهه مد کوردر
 بیت چو با حیمب نشینی و باده پیما بیاد دار محبان باد پیما را * دیگر بیت دشمن آتش
 نهاد و باد پیما را بکو * خاک بر سر کن که آب رفته باز آید محو مع الباء * پاتاب تا معناه

ایله ما سند و مقابله و برابر می مغناسنه میر نظمی بیت شود در زرم او زهره بخل یاب *
نیار در زرم او مرغ پاتاب و پاروب بی ضم راء مهمله و واو معر و فله کورک که پارودخی دیرل
و پار یاب بی سکون راء مهمله و فتح یای تختائیله اول مزروحاته دیرل که عمل ایله صواریله
پاریا و وفاریاب و فاریا و دخی دیرل کذافی فرهنگ جهانگیری و پاکوب بی ضم کافله ایانله
دیمک و دبیعی رقا ص اولسون و غیره اولسون میر نظمی بیت زن دنیا بود هر چند مرغوب
شود لیکن بزم سینه پاکوب * و یالای اسب بی یدک چکنز آت کذافی المجمع و پایاب بی
فتح یای تختائیله طقوز معنایه استعمال اولنور اول طاق معناسنه حکیم فردوسی بیت
که این پاره نیست پایاب او * در نیکی کند چرخ راتاب او * ثانی حوض معناسنه خفاف
بیت کل کبود چو بر تافت آفتاب برون * ز بیم چشم نهان کشت در دل پایاب * ثالث
معیار جمالی صو اولان مکانک نهایتی دیوب بوینی نظم ابلش شمس فخری بیت خدا پکان
جهان آفتاب چرخ جناب * که بحر بخشش اوران دیده کس پایاب * و ترکیبی پای آب اولغله
معنای رابع شمس فخری بکار ایاغی صویک آقوب جمع اولدوغی یره ده دینلور دیمش
شامس فرهنگ جهانگیری یده قیونک آسان و جهله اشائ غیسنه اینک ایچون ایاق بصبه جوق
یرلینه کدرای دخی دیرل و زبان هندیده پا ولی دیرل بو معنایه حکیم نزاری قهستانی
در طلب شراب گفته * قطعه * می حیات منست و ممکن نیست * زومیسر بیچ اسبابم
ای دریغا که آب زر بودی * و خریدی ز آب پایابم * سادس دپینه ایاق ایریشن صویه ده
دیرل که ضد غرقاب در حکیم سنایی بیت ای ز جودت سراب بحر محیط * دل راد تو بحر بی
پایاب * سابع پاینده یعنی ضمان کننده اسفند یارک رستمدن هلاک مرتبه سنه یدوکی زخمدن
مشکایتی محله حکیم فردوسی * مثنوی * امید من آنست کاند ر بهشت * دل پاک من
بدرود هر چه کشت * مرا سخت از آنست کان باب من * بکی بی نخواست پایاب من * ثامن
تاب و توان معناسنه شمس فخری بیت جمال دولت اسلام شیخ ابو اسحق * که چرخ ران بود
زیران او پایاب * تا سمع معنی نهایت و غایت کمال اسمعیل بیت همت عالی تو پایان نیست
که ندیدست شهریش پایاب * بو معنایه کمال بخندی بیت بحر عشقت بحر بی پایاب گفتن
میتوان * زر و صلت کوهر نایاب گفتن میتوان * محمد هند و شاه صحاحد یعنی کرداب و بن آب
دیونقل ابلشدر و پای شیب و پاشیب بی کسر شین معجه و سکون یای تختائیله دشوار
عقبه یده اسمیدر حکیم خاقانی رمی ابخار ایچون دیمشدر بیت دست بالا همت مردان که کرده
زیر پای * پای شیبی کان عقوبت جای شیطان دیده اند * فرهنگ جهانگیری یده پاشیب
یعنی زیره پایه مولانا مطهر * قطعه * ساحت بستانسرای و بام قصرش کز علو * کاخ
و فرواره فراز لامکان آورده اند * در عمو و صبح پاشیبی برین بر بسته اند * و ز بنات النعش
انرا ز دبان آورده اند * بوندن فهم اولنور که عمو دکرسی و ز دبان التنه صغه کبی ایتدکاری
باصه مق و پاکوب بی معنی پاکوب مرقوم یعنی رقا ص حکیم اسدی بیت تراشاید
آن کلوخ و سمین * که هم پایکوب دست و هم نای زن و پتکوب بی سکون تاء مشناه و ضم کافله
آچار که جوز و سوزو چغراتدن ایدرل کذافی شرفنامه و پرتاب بی منزل اوقی و نشان بعیده

بعینه درست واران اوق جوهری زرگری بیت شمشیر تو شیرا و ز ند پرتاب تو پیل افکند
 يك جمله تو رکنند بنیاد صد حصن حصین * ودخی دور افکنده ایراغه آنکس هر نه اولورسه
 شیخ سعیدی بیت نظر کن چو سوار داری بشست * نه آنکه که پرتاب کردی زدست *
 بو معنایه چغتای لسانند او چوردی دیرلر میرعلیشیر بیت کم اول ایتکو نجه نرم چون
 تنعم * او چوروب ایردی با شینی تیغیم * پرغاب * سکوز زاء فارسی و فتح غین معجه ایله
 صوبندی که بوستان سوار باجق صو آرقلرنده ایدرلر که مراد اولنان جانبه آقه کذافی
 مجمع الفرس * پیاب * فتح یای تحتانی ایله پایاب لفظندن اختصار اولمشدر آنک جمع
 معنارنده استعمال اولنور * پیترسب * سکون یای تحتانی وسین و فتح تاء مثناة وراء
 مهملتین ایله نام پدرو پور شسب که پدرو زرد هشت در پارسیلر اکا نبوت اسناد و اعتقاد ایدرلر
 ایدی زرا آتشت بهرام * مثنوی * مران مر درانام بد پیترسب * همان نام فرزندان
 پور شسب * که زردشت از پیشش آمد پدید * که شد قفلهای جهانرا کلید * پیتراسب *
 نام سخاک ماری در که غابت ظالم پادشاه ایدی و بیک سنه دن بر قاج کون ناقص عمر سوردی
 آخر فریدون شاهانی قتل ایدی بواسمی اصحاب فرهنگ کیمی باء موحد ایله و کیمی باء عجمیه
 نقل ایلدیلر * مع التاء المثناة * پائت * فتح تاء مثناة ایله بمعنی بابت که حرف باده مرور
 ایلدی لایق سزاوار معناسنه ابوالمعانی بیت همیشه دلخوشی و شادی دلبران شاید
 چنانکه کریه وزاری بیات عاشق * پات * بمعنی تحت کذافی فرهنگ جهانگیری
 * پاخوست * ضم خاء معجه و و او مجهول و سکون سین مهمله ایله ایاق التاء با صلوب
 یامی لشم نسنه * پاداشت * بمعنی پاداش که جزای نیک صدی باد افراه استاد فرخی بیت
 خدا پکان جهان آنکه از خدای جهان * جهانیانرا پاداشتست و باد افراه * پاساخت *
 حاضر و مهیا یعنی دوزیابوب حاضر و آماده اولان نسنه میرنظمی بیت شه جمجاه و عالی
 بخت و کوب * کند زمش فلك پاساخت هر شب * پای بست * یای موقوف و فتح باء
 موحد ایله بناتملی که عربینه اساس دیرلر شیخ سعیدی بیت اول اندیشه وانکه کیمی گفتار *
 پای بست آمدست پس دیوار * بعض فرهنگه یا پونک اول شروعی معناسنه ابوالمعانی
 در نعت شریف بیت رسالت باورا شده زبردست * که کردون نبوده هنوز پای بست *
 * پای برکابست * ای در سفرست و در سواری * پای نخست و پاینجوست * کلاهما بیای
 موقوف و فتح خاء معجه و و او معدوله و سکون سین ایله ایاق التاء یامی لشم نسنه حکیم اسدی
 بیت فراوان کس از پیل شد پاینجست * بسی کس نکون مانده در پاودست * شمس فخری
 بیت ابواسحاق آن شاه عادل که شد * بیای علوش زحل پاینجوست * پایست * کسریای
 تحتانی و سکون سین مهمله ایله بمعنی بقایافت و پاینده شد یعنی باقی و ثابت اولدی دیمکرد
 مسعود سعد سلمان بیت چو عزمن و ذل تو نپایست * همه ذل من و غرتو پاید * پت * ایکی
 معنایه در اول آهار که بزه و کاغذ ایدرلر منو چهری * قطعه * جهان ماچویکی زود سیر پیشه
 و راست * چهار پیشه کند هر زمان بد بکرزی * بروز کار خزان پتکری کند شب و روز *
 بروز کار بهاران کندت رنگرزی * بروز کار زمستان کندت سیمکری * بروز کار خیزران کندت

خشت پزی * ثانی اول به مشق خرده توی که کچینک تو بلری دینده بترانی طراق ایله قویاروب
اکیروب شال و صوف و لطیف جامه لوطوقور ل اکا برشم و کرک و کلک دخی دیرلر بی پذیرفت بی
سکون ذال معجه و فاو ضم راه مهمله ایله قبول ایلدی دیمکدر حضرت مولانا قدس سره بیت
اندل چون سنک رابا چند چند * بند کفتم و نمی پذیرفت بند بی پذیرفت بی پذیرفتن دن
فعل ماضی در قبول ایلدی دیمک اولور استاد دقیقی بیت پذیرفت از و شهریار آنچه
گفت * کل رویش از نازکی بر شکفت بی پرداخت بی سکون را و خاه معجه ایله بش معنایه
کلور اول بمعنی خالی کرده ناصرالدین بجه بیت رایت عشق مغنوی افراخت * دل ز سودای
زلف او پرداخت * ثانی فارغ شده معناسنه شیخ نظامی بیت میزبان چون ز کار خود
پرداخت * پیش از اندازه پیشکشها ساخت * ثالث بمعنی در ساخت خواص گفته بیت
همه مشب با خیال دوست پرداخت * دوانی غیر درد دوست نشناخت * رابع بمعنی آراسته
و مرتب کرده استاد رودکی بیت بهشت آیین سرایی را پرداخت * ز هر گونه در و تما لها
ساخت * خامس جلاداده عماد فقیه بیت که پرداخت آینه روی تو * که از مشک
تر ساخت کیسوی تو بی پرداخت بی حذف الفله پرداخت مرقومک جمیع معنایزنده استعمال
اولنور بمعنی فارغ شده و تمام کرده حکیم فردوسی بیت بیار است روی زمین را بداد *
چو پرداخت از آن تاج بر سر نهاد بی پرست بی پرستیدن لفظندن اسم فاعل و وصف
ترکیبی اولور خدا پرست و عاشق پرست کبی مولانا عرفی بیت در آن زمان که فتادش
نظر بشمس او * شد آفتاب پرست آفتاب حر با وار بی پرست بی سکون را و سین
مهملتین و فتح کاف فارسیله بمعنی معاذ الله و مبادا کدافی نسخه حسین و فای بی بو معنای
مویذ شمس فخری بیت کسی چون او بود در ملک هیبات * شعی چون او بود در دهر
پرست بی پذیرفت بی کسبر راه اول و ضم ثانی و سکون یای تحتانیله او چو طوئیس میرنظمی
بیت نشانیش همین بسکه چون لاله شد * پذیرفت بر لب چو نباله شد بی ریوت بی سکون
راه مهمله و ضم یای تحتانی و او و مجهول ایله ترکیب قورلغان دیرلر بر علتدر طرناق دینه
پر بون دخی دیرلر کدافی نعمة الله بی بسادست بی فتح سین مهمله ایله و بره سی که عربیند نسیمه
دیرلر مقابلی دستادست دزدک نقد دیمکدر ابوشکور بیت سست و داد مکن هر کز دستادست
که بسادست خلاف آرد و الفت ببرد بی پست بی آلق که مقابلی بالادر شیخ سعدی
بیت خدایی که بالا و پست آفرید * ز بردست هر دست دست آفرید * استعان طریقیله
خسیس و دنی یه ده پست دیرلر بو معناده دخی ضدنه بالادینلور عربینده که عالی معناسنه در
معیار جمالیه بمعنی کوتاه شمس فخری بیت جمال الدین ابواسحق که آمد * کد بر قدر علوش
آسمان پست * بویته الق معناسی دخی اقر بدر بی پشم دوات بی شمس فخری و بعض
اصحاب فرهنگ دوات لیکه سی دیدیلر و معنای ترکیب دخی ایله اولور اما شرفنامه ده کیجه رده
صیحه قریب اولان برودت دیدیلر معنای ترکیب ایسه آنی اقتضا ایلر بی پاشت بی فتح
لام و سکون سین معجه ایله مردار و چیل معناسنه استاد کسنایی بیت بادل پاک مرا جامه
تایاکر و است * مدبران را که دل و دیده پایندست و پاشت بی پلوت بی ضم لامه بمعنی

۲۲۵
 یعنی دستارچه یعنی مختصر کوچک صارق پلون دخی دیزلر اما بعض نسخه‌ده دستار
 حقیرانه واقع در میر نظمی بیت در آنجا که مردی نشسته سکوت * برش حامه کهنه
 بر سر پلوت و پنج اوکشت فی فتح همزه و سکون واو و وشتین معجه و ضم کاف عجمی ایله
 ایراغاچی که ترکیه قلنق دیرلر فتح تاء مثناة و سکون لامله و پنج انکشت و پنج انکشت فی
 ایکی معنایه کلور اول بر اولدر کوچک اغاچی اولور ارمق کنارنده بتر پیراخی شاهدانه پیراخی
 کی اولور عربیه فرنج مشک دیرلر و دخی ذوخمسه اوراق و ذوخمسه اطباق و ذوخمسه
 اصابع دیرلر و تخمینه شیراز پلر تخم دلا شوب دیرلر طبیب یوسفی * قطعه * کند چون
 دود پنج انکشت رازن * بزیر خود کند کم شمو و تش را * و کر مردش کند در زیر خود دود
 برانکیزد از وراق و تش را * ثانی مراغه نبرزه قریب بر موضعک اسمندر و پنج شاخ دست
 ای پنج انکشت کذا فی الحمودی و پنج نوبت فی ای صلوة خمسه و بشن نوبت که یاد شاهلو
 قپوسنده مهتر چالارلر ایضا مننه و پنج انکشت فی معنی پنج اوکشت مرقوم و پنجاه
 و اشع و بی پایان صحرا که عربیه فلات و بیداع و مفاز دخی دیرلر میر نظمی بیت فی همین
 بوده چشمش سر کندشت * آهوانر اتک بوده پنجاه دشت و پنجست فی سکون یای تحتانی
 و شین مهمله و ضم خاء معجه ایله نسخه حسین و فانی ده یعنی گرفتار بحمت و عاجز و نسخه
 میرزا ابراهیم معنی محبوس و بندی مثال معنی اول استاد عنصری بیت شادی و بقا
 بادت زین بیش نکوم * کین قافیه تک مراتک به پنجست و پنجست فی سکون یای تحتانی
 و شین و کسر خاء معجمین ایله اسلندن و برندن قویمش نسنه و کوندن قویمش اغاج
 عربیه کی مقلوع معناسنه شمس فخری بیت چنان بنیاد ظلم از کشور خویش * بفرمان
 الهی کرد پنجست و پیوست فی ایکی معنایه در اول معنی پیوند یعنی اتصال شیخ سعدی
 بیت بعد از آن بار ادرش پیوست * مهرانین بر گرفت و دروی بست * ثانی معنی همیشه
 ظهیر فاریان بیت از نسیم شمایات پیوست * درخوی بخله ست آهوی چین و مع الجیم * پارچ
 کسر راه مهمله و سکون نونله شعرا و سازنده و امثالی کسنه لره و بر پلان جائزه و عطیه که
 صله دیرلر شیخ نظامی بیت معنی را که پارچی بدادی * بهر دستان کم از کخی ندادی و پارچ
 فتح زاء معجمه ایله اطفال کو بکن کسن عورت که ترکیه ابه و عربیه قابله دیرلر حکیم سوزنی
 بیت گفته من حلال زاده بطبع * نبود مرخشوک را پارچ * و بعض نسخه ده دایه معناسنه
 مرویدر منصور شیرازی بیت بناز مادر ایام طفل بخت ترا * بزرگ میکند اندر کنار چون
 پارچ و پنج فی سکون خاء معجمه ایله یا صباغش نسنه حکیم سنایی بیت بینی پنج بود
 در پی زشت * چشمی از آتش و رخ از انکشت * کمال اسمعیل بیت ز زیر که که تودانی که
 چون جهل دشمن * بچهره زرد و بتن پنج کشته چون دینار * و بر نسنه بی اوروب یا صیلغده
 دیرلر حکیم فردوسی بیت چوزد کر ز بر فرق اودر نبرد * سرو مغفرش چون سپر پنج کرد
 و پنج فی فتح راه مهمله و سکون خاء معجه ایله اسب و استروکا و وخر و غیر بزرگ صاغریسی
 فرخ و پرخش و کفل دخی دیرلر فرنگ جهانگیریده جمیم عجمیه مرویدر مسعود سعد سلمان
 بیت همی تا کیم کرد باید نگاه * به پشت و پرخ غلیو از ورنک و پنج فی کسر راه مهمله

و ها و شكون نون ايله فرهنگ جهانكيريده برنوع غله در بغداديه بگز را اما بغدادين ايجه
وضيفرك اولور في پشچ في كسر سين مهمله و سكون ياي تحتائيله بمعنى آماده كي حاضر نش
معناسنه مولانا هاتفي بيت سپه را بمنزل برين پشچ * زمين از روار و در آمد به پشچ *
پشچ في فتح هين معجه و سكون نوله چه رده ظاهر اولان لكه كه عربيه كلف ديرل و صودن
چرايان قطرات كه عربيه رساشنه ديرل ابوالمعاني بيت بروي ماه آنچه نمايان پشچ نيست
دود شقيه زدود دلم كرده است اثر في پشچ في كسر سين معجه و سكون ياي تحتاني ايله
واسع و وافر معناسنه في پشچ في سكون فائيله شرحي مروايدن بفتح مرقوم معناسنه
يعني سويلر كن اغزن صياچلن تو كرك شهيدى في بيت في اوقند آنرا كه سروردي تو بيند
زان خلم و ازان پشچ چكان برور و رويت في پشچ في فتح نون اول و كسر ثائيله باء موحدده
ذكرى مروايدن بناچ مرقوم معناسنه في پشچ في مرتبه اعدادده بش عدده و پشچ نظامي
بيت پشچ نمازست به از پشچ كنج * به كه به بن پشچ شوي كنج پشچ * ديكر بيت پنجه خود ساز
بدن پشچ سخت * پنجه ايليس بدر نخت نخت في مع انحاء المعجه * پازخ في فتح زاء معجه ايله
فرهنگ جهانكيريده بمعنى ناليش يعني ايكدي عماد زودي بيت اي كرده دلم عم تورخ رخ
تا چند كتم ز عشق پازخ * و دخی آواز معناسنه ميرنظمي بيت كسي گر كند پند با جان
شنيد * شنيدند از جان پازخ دهيد في پاسخ في ضم سين مهمله ايله جواب معناسنه
پشچ نظامي بيت زبانش كرد پاسخ را فرامشت * نهاد از عاجزي برده پشه انكشت * حكيم
خاتاني بيت كرزمت صد پكي شرح دهم پيش كوه * آه دهد پاسخ كوه بجاي صدا *
سوز ديكه دبنلكه پاسخ شنو ديرل شاعر ديمشدر بيت پيامت شنيدم تو پاسخ شنو *
پكايك بكو و زودي برو * و جواب ويرد يكه پاسخ بده ديرل شخ نظامي بيت سخن
پرست كرتو پاسخ دهی * شدم شادا كر راي فرخ نهی * حكيم فردوسي بيت چنين
داد پاسخ كه نجير نيست * مرا خود كان وزه نير نيست في پاكناز چرخ في اي ماهتاب
يعني پرتو ماه كذافي الحمودي في پشچ في سكون ثاء مثناة ايله مبهوت و كاليوه يعني بون
و مختير كذافي فرهنگ جهانكيري في پشچ في ايكي معنایه در اول بمعنى خوش پشچ پشچ ديرل
خوش خوش ديمك اولور كاهي بومعنايه په په ديرل ثاني بر كله دزكه كدي و كويكي اول
لفظ ايله سوررل كذافي فرهنگ جهانكيري بومعنايه حكيم سوزني بيت كسي كه كردن
شيران شوزه در شكند * به كربه توبه بي حرمي نكويد پشچ في پر كار چرخ في دور فلاك
كذافي الحمودي في پشچ في سكون راء مهمله ايله ايكي معنایه كلور اول حصه معناسنه
ميرنظمي بيت ز نعمتهاي كونا كون دنيا * دلم را پرخ عم افتاده تنها * ثانی خاتمان و متاع
كاسد ابوالمعاني بيت متاع معرفت را طالبي نيست * درين بازار دانش پرخ بوده *
في پند اخ في فتح را و دال مهملتين و سكون نون ايله مختيان اديم معناسنه كذافي تحفة
الاحباب في پندخ في حذف الفله فرهنگ جهانكيريده نير معناسنه مسطوردر في پشچ في
سكون راء مهمله و كسر نون و ياي ساكنه ايله مجمع الفرسانه بمعنى تحته سنك استادر و دي
بيت فكنند بر لاد پر پشچ سنك * نكردند در كار مويد در نك في پشچ في فتح لامله بوزن ملخ بمعنى

بمعنی کلو یعنی بوغاز غریبه حلق دیرلر حکیم نزاری قهستانی بیت از بعض افغان
 وناله و فریاد * مردمازا فرو گرفت یلخ * مع الدال المهمله * پایدی آت ایاغنه اوررلر
 بر نوع کسنگ در خصوص صاوهرا یا ق باغنه دیرلر عموم او دخی ایاقده اولان اعصاب یعنی سکرله
 دیرلر و مجازا ایاق باغی شکم شیخ سعدی بیت ای گرفتار پای بند عیال * دکر آزاد کی
 میند خیال * پایدی اوج معنایه کلوز اول نکهبان و بزک ثانی دافع ضرر و منصلح فساد
 پادشاه و پاد زهر بومعنازل واسطه سیله ترکیب لفظ اولمشدر ثالث بمعنی پایدین یعنی
 باصق و ثابت و برقرار اولمقدر و فرهنگ جهانگیریه تحت معناسنه ده مسطور در که
 اصلنه پات اییدی تحریف السنه و مرور ایامله پاد ایلدیلر دالک تابه ابدالی مخرجی قریب
 اولدیوغی ایچوندر * پایدی سکون راه مهمله و ضم باء موحده ایله نام مطرب خسرو
 پرویزدر که مسجع سرود ایدر اییدی و افراختراعاتی وارد کذا فی شرفنامه * پایدی سکون
 راه مهمله ایله صفرغه که کنه دید کلریدر حیوانا ته یا بشور * پایدی ضم راه مهمله ایله
 باغ هرکی ابوالعانی بیت کر نباشد عشق در دل میشود افسرده تن * تاکی بر میشود
 پایدی بزندهمین * پاره آردی فقرايه مخصوص برطعامدر که بر مقدار بغدادی اون
 ایله قارشدروب برز صویله بشور برل کذا فی مجمع الفرس * پاره زردی طائفه یهود
 سلامت ایچون اوموزلرینه بر پارچه صاری بزویا خود قماش دیکر لر عربیده عبار دیرلر فتح
 غین معجه ایله حکیم خاقانی بیت کردون یهودیانه بکتف کبود خویش * آن زرد پاره
 بین که چه عمدا بر افکنند * پازند فی فتح زاء معجه و سکون نونه بعض فرهنگه محوس کتابی
 امیدر و بعضنده صحف ابراهیم علی نبینا و علیه السلامک تفسیریدر و اصحی ده بود رایکی
 تفسیردر برینه زند و برینه پازند دیرلر اما زند و پازند بر برینک تفسیریده اولمق مرویدر
 حکیم انوری بیت صوت و حرف از قضا بگرداند * مر حبا زند و حبا پازند * و بعض
 فرهنگه صحف ابراهیمک نصایح و حکمیاته متضمن اولان محالین جمع اییدوب پازند نسیمه ایلدیلر
 و بعض فرهنگه کتاب ترسیان مرویدر طالب آملی بیت شکوه اوصلیب از یاد افکنند *
 کران آتش بسوزد زند و پازند * بویبتدن کتاب محوس اولسه مضمون دخی بلوغ اولور
 اییدی * پاغند فی فتح غین معجه و سکون تون ایله آتاش پنبه معناسنه شمس فخری
 بیت چه لاد بر تیغ سپاهیش چه پولاد * چه کوه بر کرز غلامانش چه پاغند * و آتاش
 پنبه فی طوب طوب ایدرلر له بیت فتح و ظفر و نصرت و فیروزی دولت * باشند همیشه
 پدر شاه چو پاغند * فرهنگ جهانگیریه ضم غین ایله نقل اولمش ینه ینه طوپی که اکیرمک
 ایچون ایدرلر بو معنایه بدرجا جرمی * قطعه * تا وقت شاخ ییوه زنی پنج شوبه را * پاغند
 بر کنار نهد چرخ احضرش * بادا چوغوزه دیده خصمت سفید دل * و زتاب دلشکسته دل
 نیست پرورش * پاکند فی فتح کاف عجمی و سکون تون ایله ایکی معنایه مرویدر اول
 یا قوته دیرلر شمس فخری بیت تا بود نوبهار در بستان * لاله وکل بکونه پاکند * ثانی
 استعان طریقیله باذه به دیرلر ساکر بخاری بیت کجا تو باشی کردندی خطر خوابان *
 جست راجه خطر هر کجا بود پاکند * کذا فی جامع الانس و المشکلات * پالادی ایکی معنایه در

اول يدك آتی که عربیده جنب دیر شمس فخری بیت سمنشی که کشید پیش بخت موکب او
چو ذره خنک سمند فلك دو صد پلاد * ثانی نوبت ایله بنان آت فرالوی بیت منی رهی
بیر سست پای ستم * نتوان راه کرک بی پلاد * بو بیتدن يدك فهم اول نور لکن تفانوی
شول قدر در که يدك ابرورخت ایله مکمل یدیان آتدر نوبت آتی ایسه ایرسز چکیملن آتدیلوی
ی پالود فی ضم لام و و او معروفه ایکی معنایه در لول صاف سوزنش و غل و غشیدن پاک اولان
معناسنه ثانی قوزی در یسندن اولان کورک میر نظمی بیت که پوشند جاهلان بختاب و سمور
نیاید عاقلان پالود سینور فی پامزد فی ضم میم و سکون زاء معجه ایله اجرت قدم معناسنه در
میرزا حسن بیت پانسیم آید پیام وصل یار * نقب جان پامزد اور امیدم فی پانصد فی سکون
نون و فتح صاد مهمله ایله مراتب اعدا دن بشینوز عده دیر لر فی پانصد فی کسرون و سکون
یای تحتانیله بشکر مصفا بشکر فایده فی دیر لرشیح سعیدی بیت زینکاه حاتم یکی بیر مرد * طلب ده
در مسنک پانصد کرد فی پانصد فی فتح و او و سکون نونله بمعنی پانصد مرقوم فی پای بند فی بودخی
پانصد معناسنه در پای جای کی با ایله یو یا سوزدخی استعمال اولنور فی پانصد فی فتح یای تحتانیله
پانصد لفظین فعل مضارع ذقائم و ثابت و برقرار اولور معناسنه استاد لطیفی بیت
جوهرم نه محو یشتن یایم * عرض فی بد بگری پانصد * وانتظار معناسنه حکیم اسدی بیت مرا
ایزد از نهر جنک آفرید * چه یایم که جنک آمد اکنون بدید * و یا غله دیمک استاد لطیفی بیت
هر چه در پیش آیدش در میچهدند انهد * هر که در پس میزودمی پانصد و دندان کنه فی پانصد
یای موقوف و فتح میم و سکون راء مهمله ایله معین معناسنه حکیم خاقانی * قطعه * ای زهر تو
دستگیر یاق * ای درد تو پانصد در مان * هر کس که نویسد این قصیده * در حد عراق تاخر اسنان
داند که تو نیک پانصدی * خاقانی رابصد در خاقان * و شفیق معناسنه ده استعمال اولنیش استاد
بیت پیر سید کلای مجلس آرای مرد * که بود اندرین محاسب پانصد * و حامی و یاردم ایدی
معناسنه حکیم انوری بیت کفتم که پانصد و وسیله که باشدم * کفتم که نیست جز کرم او کسی دگر
فی پانصد فی یای موقوف و ضم میم و سکون زاء معجه ایله پانصد مرقوم معناسنه میرزا اجلالی
بیت همه پانصد غلامان تست * بمن بر از امره ز فرمان تست فی پانصد و پانصد فی کلاهما
بسکون انحاء المعجه و کسر الجميله با صلوب دو کلس و یا صیانتش معناسنه جمال الدین عبد
الرزاق کاشی بیت چو خار یشت که کشتم ز نیر بار اتش * که موی بر تن صبرم ز زخم او پانصد *
فی پانصد و پانصد فی کلاهما سکون جا و کسر شین معجات ایله بمعنی پانصد و پانصد
مرقومان فی پانصد فی فتح راء مهمله و کسر شین معجه و سکون یای تحتانیله بمعنی پریشان کرد
مسعود سعد سلمان بیت در پانصد بخت نیکه چو ابر * زر پانصد نجم سعد چو خور فی پانصد
فتح راء مهمله ایله متفرق و پریشان کرد ترکیده پانصد ایله دی شاعر بیت دست و زبان زرد نشد
ز سنی نکوتی * نام بکنی نه از کناف پانصد * امیر خسرو بیت برک کل را پر شکر کردی و اب
میخوانیش * زلف را برمه پانصدی و شب میخوانیش فی پانصد فی فتح راء مهمله ایله بوزن رود
فعل مضارع و اوچار معناسنه اما سکون رایله بوزن مردو کرد ایکی معنایه در اول تالی معناسنه که
مثلا یک پرد و پرد دیر ل پکنای دو تالی دیک اولور ثانی خواب معناسنه کلور کذافی

فی فرهنگ جهانگیری حرکات ثبت شده معنای آخر ایله استعمال اولتور کی پرزدی سکون
 رلو فتح زاء معجه ایله ادویه ثوعندن صمغ کبی برنسنه در اوج نوع اولور بری و بحری و جبل
 و ایکی لون اولور بری سفید و بری زرد سفیدی سبک و خشک و زردی نرم و ثقیل غسل
 صافی کبی عرق النساء و نقریس علتربینه نافه در پار زو و پرزدی دیرل کذافی الاختیارات
 کی پرشدی سکون راء مهمله و یا و کسر سنین معجه ایله پراشید مرقومدن اختصار
 اولمشد زینه اول معنایه استاد فرخی بیت برون آمد از خیمه وزان دوزلف * بنفشه پیرشید
 برنسنترن کی پرند فی فتح راء مهمله و سکون نوله بش معنایه کلور اول خیردن طوقش
 قماش معناسنه حکیم خاقانی بیت دیده آتش که چون سوزد پرند * برق هجرت آنچنانم
 سوختست * مجمع الفرسده خیردن ساده طوقش قماش منقشده پرنیان دیوب بویینی
 ایراد ابلش شیخ نظامی از خسر و شیرین بیت پرند آسمان کون بر میان زد * بشده دو آب
 و آتش در جهان زد * اما مطلق خیردن اسلتن هرنه اولوز سه شمس فخری بیت ای که
 بر تیغ و نیر تو بکسان * سنگ و سندان پرنیان و پرند * ثانی فرهنگ جهانگیری معنی پرین
 ثالث معنی شمشیر و ایکی معنایه حکیم خاقانی بیت خنجر تو چون پرند روشن و بازینست
 خون دل عاشقان نقش پرند تو باد * رابع خنجر و قنچ و امثالی ذمورده اولان جوهر معناسنه
 استاد عنصری بیت چه دیبھی که برنگ پرند هندی تیغ * ز برجدیش بود پود مردیش تار
 حکیم ازرقی بیت مبادزان قدر قدرت و قضا جمله * برای تیغ خود از خنجر پرند برند * و جوهر دار
 تیغ و خنجر معناسنه شمس فخری * مصرع * ای که بر تیغ و خنجر تو پرند * حکیم اسدی
 کر شانس نامه سنده کسر ایله نقل ایدوب بویینی نظم ابلش بیت بر آورد آن شه خیر پرند
 هم از محل هر طرف تا بهند * حکیم فردوسی دخی اسدی روایتی اوزن هکنه قافیه ایدوب قنچ
 جوهری معناسنه در دیش بیت بر زین سیمین یکی تیغ هند * جزاوسی زهر آب داده پرند
 اما شیخ نظامی خسه ده هرنه پرده ذکر ایتدیسه فتح راء ایله ایراد ابلشدز بیت دیدم افکنده
 بر بساط بلند * خوابگاه ز پرنیان و پرند * خامس فرهنگ جهانگیری خیار دشتی
 معناسنه نقل اولمشد کی پرند فی سکون راء مهمله و نون ایله مجمع الفرسده معنی امر دیشی
 ساده رو اما بعض فرهنکه میان عاشق و معشوقه اولان واسطه معناسنه مرقومد ر بو معنایه
 میر نظمی بیت میان یاد و بامن نیست پرند * مکر دل دامن آهم کند بند کی پرهود فی سکون
 راء مهمله و ضم ها و او معروف ایله جانم تأثیر آتشدن صرار مق معناسنه ابو شکور
 بیت جگر نحوا هم پرهود من بیاده چنانک * ترازوان دل از عشق آن کین برهود کی پریشد فی
 کسر ر ا و فتح سنین معجه ایله پراکنده و پریشان شود معناسنه حکیم سنایی بیت مرد بد دل
 خیانت اید شد * راز خود پیش خلق پریشد کی پرمانند و پراوند فی کلاهما بفتح الزاء
 الفارسی و می و او ایله قیو اردنه قونیلان طیباق که اغاجدن ایدرل شمس فخری بیت در هم
 سکنند از چه بود حصن عدورا * از سد سکنند در و از قاف پراوند * مجمع الفرسده کرینه
 کازران یعنی قصار طوقانی کی پرغند فی سکون زاء فارسی و تون و فتح غین معجه ایله بدرخت
 نامید و وقیل بالباء الموحده کذافی شرفنامه کی پرغند فی سکون زاء فارسی و تون و فتح قافله

معنا سوز و فایده سز و مصاحبت بعض نسخه ده فایله مروید زمیر نظمی بیت مگوشنو
کلام هرزه پیوند * شود اوقات راضا یع پر قند ی پر ماورد ی سکون زاء فارسی و راه
مهمله و فتح مهمله بر نوع طعما مدر ترکیه خلیفه لقمه سنی دیرلو و بعض یرده قاضی لقمه سی
وخر اسانده نواله دیرلر عربیه زماور و میسر و مهمیا و نرجس المائیده دیرلر ی پرند ی فتح زاء
فارسی و سکون نوله بر نوع او تلقدر بر غست دخی دیرلر بعض نسخه ده عربیه قنایه یری
و غملول و کللول دخی دیرلر استاد عسجدی بیت نه هم قیمت لعل باشد باور * نه هرنک
کلناز باشد پرند * کذافی تحفه الاحباب شمس خزی بومعنا یه موافق خیار دشتی نقل ایدوب
بوینی نظم ابلش بوی خلقت بهر زمین که کند ست * نیشکر آوزد بجای پرند * مجمع الفرسه
و نسخه میرزا ابراهیم زاء معجه ایله کیاه خوشبو در که بر غست و ور غست دخی دیرلر بعض
نسخه ده دخی زاء معجه ایله قزل بویه معنا سنه نقل اولنوب عسجدی تک بوینی ایراد اولنوش
بیت نه کر باس باشد بسان پرند * هرنک کلناز باشد پرند ی پرولید ی ضم زاء فارسی
و او مجبول و کسر لامله بمعنی پر مرده کرد یعنی صولدردی و اورسلدی میر نظمی بیت نهان
بود در دل غم عشق یار * پرولید رویش شاه آشکار ی پرولید ی سکون زاء فارسی و نون
و فتح و او یله داری قوشی دیرلر کوچک قوشدر بعض نسخه ده بمعنی کجشک نسخه حسین
و فایده پر اولد مرقوم معنا سنه کانه اندن اختصار اولنوشدر ی پساوند ی فتح سین مهمله
و او و سکون نون ایله نظم و اشعار قافیه سی بعضیاز ردیف معنا سنه و بعضیاز مسلسل
و متصل کلماته دیرلر استاد لیبی بمعنی قافیه بیت همه پوج و همه خام و همه مست * معانی
از حکامه ناپساوند ی پستند ی فتح سین مهمله و سکون نون ایله قبول معنا سنه شیخ سعدی
بیت کر خود همه عیبها بدین بنده در ست * هر عیب که سلطان بیسنده دهر ست * خواجه
حافظ بیت در کوی نیکنای ما را کدر زنده اند * کر تو نمی پستندی تغییر کن قضا را * و دخی
مذوخ و کزیده معنا سنه کلور کذافی مجمع الفرس ی پشما کند ی سکون سین معجه و نون
و فتح مهم و کافله ایکی معنایه در اول حیوان ارقه سنه یوک اوز تاسنه قو دقلری نسنه که عربیه
علاوه دیرلر شیخ سعدی بیت کر بجان آدم ز محنت و رنج * داخ بیطار و بار پشما کند *
ثانی فرهنگ جهانگیریده پالان معنا سنه حکیم سنایی بیت کفش عیسی مدوز و از اطلالی
خر او را مساز پشما کند * حکیم خاقانی بیت هم سکار اقلاده ز رینت * هم خراز اراست
پشما کند ی پشجد ی فتح سین معجه و جیم و سکون نوله صو و یا خود قان صا چلش اولوق
کذافی مجمع الفرس ی پکند ی فتح کاف و سکون نوله خموق لسانده اتمک دیمکدر و سوب
صودیمکدر حکیم انوری بیت محنت سوب و پکند او که از بیخم بکنند * طبع موزون همی
زاندیشه ناموزون کند ی پناهید ی یعنی پناه آورد و التجا کرد صفندی دیمک اولور حکیم
فردوسی بیت بدیدان بد و نیک بازار او * بیزبان پناهید از کار او ی پناهید ی یعنی
پناه آرد و التجا کند حکیم اسدی بیت ز کیتی بدین در پناهید همی * ز جامت می لعل
خواهد همی ی پند ی سکون نوله ایکی معنایه در اول معروف نصیحت ثانی بمعنی غلیوار یعنی
چیلوق که غلیواج و وزغن و کوشت ربا دخی دیرلر حکیم سوزنی ایکی معنایه * قطعه * دادیک

دادیک از رای اودست ستم پندکرد * زانکه همه رای اوحکمت نابست و پند * کز زده پند
 اوداد دهد دادیک * چوزه زین بر کند شهر بازوی پند * وله بمعنی ثانی بیت پند را فرها
 آید دید اندر هوا * از بر کاخ همایونت ار بود بر وار پند * شمس فخری بومعنایه بیت نور رای
 توکی دهد خورشید * کار عنقا کجا تواند پند * پند فی فتح نون اول و سکون ثانیله عدد
 مجهول یعنی حدی نامعلوم عدد ابوالمعانی بیت کفمت بوالهوسا سازا سخن و علمه مد *
 نه زدی گوش یکی کفمت این پند پند * پهلو زند * اگر چه معنای ترکیب یان اورردیم کرد
 اما برابر اولور معناسنه استعمال ایدر برابر لکه صور تایان یانه طور مغله ظهرا اولور
 مولانا ظهوری بیت صراحی بخورشید پهلو زند * حرفان بناهید زانوزند * پهلو کند *
 یعنی کنان کند قو جا قلاز دیمک اولور شیخ نظامی بیت شه از رزم اوبه که بکسو کند *
 کزان پهلو ان پیل پهلو کند * پند فی فتح ها و سکون ثانیله بمعنی دام آهوکدانی تحفه الاحباب
 * پیدا * سکون یای تحتانی و فتح دال مهمله ایله بمعنی پیدا یعنی ظاهر استاد فرخی
 * قطعه * من یقیم که درین پنجه سال ایچ کسی * درخور نامه * اوانامه بکسی نفرستاد *
 ربساط ملک الشرق از و فاضله * کز نه بنشست و کسی کرد تاند پیدا * کدانی
 فرهنگ جهانگیری * میکنند * سکون یای تحتانی و نون و فتح کاف فارسیله بمعنی در سلاک
 کشید و پیوست و جمع کرد کدانی مجمع الفرس یعنی ایپلکه دیزدی و اولاشدر دی و بریره
 کتوردی مغالرینه استاد رودکی بیت هر آنچه راود از ابا سنالها پیوست * هر آنچه قارون
 از ابهرها پیکند * و کاف عربیله سمرقند ک قدیم اسمیدر * پیوند * سکون یای
 تحتانی و نوبله اتصال و سبب و بند مفاصل و قید و تعلقات مغالرینه * مع الراء المهمله *
 یا افزار * فتح همزه و زاء معجه و سکون فایله کفمن معناسنه یعنی یا شفق میر خسترو
 بیت طرب زانگونه بر شاه اشتم کرد * که پا افزار جست و پای کم کرد * پا اور *
 زاء فارسیله جلا هارک چقور ده ایاق بصدقلری تحته کدانی فرهنگ جهانگیری * پا تیمار *
 کسرتاه مثنایه و سکون یای تحتانی ایله بمعنی شتاب یعنی عجله کدانی فرهنگ جهانگیری
 * پا دار * یعنی همیشه پایدار اوله دیمکرد پایدار لغظندن اختصار اولمشدر کدانی
 شرفنامه * یاد زهر و پازهر * دال موقوف و فتح زاء معجه ایله ایکی معنایه در اول
 دافع زهر دیمک معناسنه در زیر اباد دفع ضرر و مصلح فساد معناسنه اولدوغی ذکر اولمشیدی
 بودخی زهری دفع ایدوب روح حیوانیه بی اصابت مضرت سموم ماتدن حفظ ایتد کچون
 نسیمه اولمشدر ثانی بر معروف و مخصوص طاشدر لونی صخرته مائل بوزرق اولان
 غایت اعلا سیدر زیتونی رنگ اولان عندالاهالی مقبول و معتبر دکدر حکیم ارسطو دن
 معدنی اولق اوزن منقولدر که هندک جانب شرقیسنده ولایت چین حدود تده حاصل
 اولوردیر لیشه اول سمتلرده غایت اکابکر طاعشار اولور ذوق و قوفدن حصه مند اولینلره
 بار هر دیوانا ندر لر اما تجربه سی اولدر که نرم و لطیف اولوب لونی ضار و زهرینه کوی کبی
 کوریتور کونشه طو تچه بر اق و لمعان و ضیاء دار اولور نوعا در لر کبی نمناک اولور و زهر آلود
 طعام اوزرینه قورلر فی الحال در لر جمله خواصندن آدمک بیلان صوقدوغی یری اوزرینه

قوسه لریا شوب زهری کندویه جذب ایدوب دوشتر التنه صو ایله بر طرف قومق
 کرکدر که صویه دوشوب زهری دفع اوله تکرار یا بشدره لرینه زهری آلوب دوشتر
 بووجه اوزن وجوده زهر قالماینجیه دک بعد پایشمز اولور دیدیلر اصابتی بیان ایلمنلرک
 کیمی بویله روایت ایلدیلر که زیاده یا شلو نیلانک دپه سنه حاصل اولور بعضیلری ار درها
 قارنته اولور دیدیلر و بعضیلر چتال بوینوزلی کیک ده اولور دیدیلر بویله دینلرک کیمی
 مرقوم کیک دائمی یلانیمکه معتاد اولوب دروننده حاصل اولان حرارتک بخاری کوزلرندن
 چیقوب بیکارنده مجتمع و منجمد اولدقچه قات قات اولوب قمر اولدوغنک سببی دخی بودر
 دیدیلر اما اختیارات بدیعی صاحبی یازمشدر که ذکر اولدوغی وجه اوزره اولان کیک
 بهار فصلنده یعنی ایام ربیعده مخلصه دیدکلری تخمک تازه اوتنی یرغایت حار اولغله
 حرارتک بخاری کوزی بیکارنده منجمد اولور اما اصح بودر که معده سنه مجتمع و قات قات
 حاصل اولور علامت صحنی برینی شکست اپنسنک البته اک اور تاسنده مخلصه اوتنک
 چوپنی و یا خود دانه سی بولنور دیدیلر فی الحقیقه ایچنده چوب بولنشن چوقدر و معتدده
 حاصل اولدوغنه دلیل در اما بر نوع کوچک صنوبر شکنده اولانی کوزده حاصل اولمقده
 جائزدری پازیری کسر زاء معجه و سکون یای تحتانیله دیوار یا پلور ایکن اراضنه قونیلان
 حاصل اغاچی در استاد رودکی بیت نه پازیر باید ترانه ستون * نه دیوار خشت ونه آهن
 درای * شمس فخری زاء معجه برینه دال مهمله ایله معنای مزبوره نقل ایلشدر بیت نیست دیوار
 حصن دولت را * * به زتا پیداود کر پازیر * محمد هندو شاه صحاحه ذال معجه ایله
 روایت ایدوب نیارش دخی دیرلر دیمش دی پازیر درت معنایه کلور اول سال گذشته که
 ترکیه بلدر و یکنیل دیرلر طالب آملی بیت طالب چراغ تحت ترام نکشته نور * امسال
 نیزم چوپاراز توروشنت * ثانی پاره معناسنه حکیم سنایی بیت دین زردشت
 آشکارشه * پرده زخم پاره پارشه * ثالث یعنی پاریدن و پریدن حضرت مولانا
 قدس سره بیت پروانه بی دورک تفشع بود * چونکه بریافت نخواهد پرو بر پاریدن
 رابع دباغت اولنشن صغر در یسنه دیرلر کذافی فرهنگ جها نکیری دی پازیر فتح زاء معجه
 ایله روستانی ترکلر یا قلمینه چارق القنه صارد قلمی که پاتا به دخی دیرلر دی پازیر سکون زاء
 و فتح کاف فارسیین ایله با جدار معناسنه ابوالعانی بیت پازیر کرده است در اقام حسنت
 چشم شوخ * زان سبب برده متاع صبر دل در راه عشق دی پازیر کسر زاء فارسی ایله یعنی
 پازهر مرقوم میر نظمی بیت زدست ساقی کلروی ساغر * برای زهر غم پازیرم پازیر پاسار
 و پاسار دی پازیر اول فتح سین مهمله ثانی سکونیه و فتح باء فارسیله یعنی لکد کوب یا غله دمک
 پاسار دخی دیرلر کذافی مجمع الفرس شعرای قدمادن بری دیمشدر بیت چون شدند
 زیبیشان در خواب * یا سیاری بیاسبا نش زد دی پاسار دی سکون سین مهمله ایله
 پاسبان یعنی کجه بکچیمی شمس فخری بیت زحل بر بام او از پاسداران * فلك بدر کمش
 از روز تابان دی پازیر ضم غین معجه ایله بر علتدر پیلیدنخی دیرلر عربیه داء الفیل دیدکلری
 علتدر دی پازیر فتح فاو زاء معجه ایله یا افزار مرقوم معناسنه که پای افزار دخی دیرلر

دیر لکال اسمعیل بیت دست انعام بر سرش میباد * ورنه تریب پافزار کند ی پا کار ی
 فتح کاف عربیه املاک و عقار محصولی جمع آیدن آدم خدمتکار و امین مال معناسنه در
ی پالار ی لام الفله سقف خانه یعنی اودیرکی اوزرینه قونیلان اوزون دیرک و دیرک
 اوزرینه دوشنن تخته و یا خود چالی و امثالی نسنه ی پا و زار ی و او موقوف و فتح زاء
 معجه ایله چلاهرک ایاق با صد قلری تخته کذافی نعمه الله ی پای افزار ی یعنی کفش
 و جلاهرک ایاق التنه قودقلری تخته مثال معنی اول ابو المعانی بیت خاک راهش کیرم
 و درجان نکه میداردم * کحل سازم دیده دل کرد پای افزار او ی پای افسار و پای افشار ی
 فادن صکره اول سین مهمله ثانی شین معجه ایله پای افزار مرقوم معناسنه شیخ آذری
 بیت نیست با فنده اوی دست افزار * نه بما کرنورد و پای افشار ی پایدار ی سکون
 یای تحتانی و فتح دال مهمله ایله پای لفظیله داردن مرکبدر محکم و استوار و ثابت و قائم
 معناسنه که پای اقامت و دارد داشتن دن مشتق در معنای ترکیب ثابت و قائم اولمق معناسنه اولور
 شیخ سعدی بیت یار نا پایدار دوست مدار * دوستی را نشاید این غدار ی پایزار ی
 یای تحتانی و فتح زاء معجه ایله پای افزار دن اختصار اولمشدر ینه اول معنایه کلور ی پای
 ستور ی چوبانله مخصوص بر نوع ساز در که قیل یرینه حیوان طر نغنگ ایچن بو شالدوب
 قوریدوب اوزرینه تخته ایدوب و آت قیلار نندن قیلار طاقوب چلارل بیت نه مطرب که
 آواز پای ستور * سماعت کر عشق داری بشور ی پای شور ی یای موقوف و ضم شین
 معجه ایله بر ساز اسمیدر که جمله سازلرک ادنا سمیدر کذافی فرهنگ جهانگیری ی پایکار ی
 بکاف العربی فرهنگ جهانگیری ایکی معنایه در اول پایکار مرقوم کبی اول شخصه دیرلر که رعایادن
 مال رسوم آلوب تحصیلداره تسلیم ایلمه عامل خدمتکاری اولور حکیم سوزنی بیت
 بردگان ترک بخشیدم حسابی را که ترک * جز قنق ناورد شان خط رئیس و پایکار *
 ثانی معنی کناس یعنی خدمتکارک ادناسی که سپور که خدمتته تعیین اولور حکیم فردوسی
 بیت بدو کفت بهرام شو پایکار * بیا ور که سرکین کشد بر کنار * شرفنامه ده مستراح
 سپور مجیدر ی پتر ی فختین ایله تنکه که زروسیم و باقروقلای و آهن و سایر فلزاتدن
 ایدرلر حکیم خاقانی بیت هر جائل که دران تعبیه تعویذ زرست * بازرش و یحک از آهن
 پتر آمیخته اند * وله در مرثیه بیت چشم بدکر پتر آهن و تعویذ نکشت * بند تعویذ بفرید
 پتر بازدهید ی پتکیر ی سکون تاء مثناة ویای تحتانی و کسر کاف عجمیله یعنی پرویزن
 یعنی الک ی پتیر ی کسرتاء مثناة و سکون یای تحتانیله بو عجه که اثواب قونیلور کذافی
 نعمه الله ی پدر ی معروف اب معناسنه که ترکیله بابا و آته دیرلر حضرت آدم علیه السلامه
 آته دیرلر حافظ بیت پدرم روضه رضوان بدو کندم بفروخت * نا خلف باشم اگر من
 بجوی نفر و شم ی پدرا ندر و پدندر ی اپکیسیده اوکی آته معناسنه در که اوکی انایه
 مادر اندر و مادر دندر دیرلر استاد لیبی بیت از پد چون از پد ندر دشمنی بیند همی *
 مادر از کینه برد ما نند ماد ندر شود * مادندر اوکی آته در جمیع فرهنگلرده باء فارسیله
 حضرت فروزی اوزن مسطور در اما شمس فخری باء موحد ایله بد اثر و زنی اوزن نقل ابلشدر

در پذیرش کسر دال مهمله و سکون یای تحتانیله یعنی بدر رفتن و بولفظدن اختصار اولمش
صیغه امر در طشره کیت معناسنه ودخی اسم مصدر اولور میر نظمی بیت نیاست
خوشدلی آنکس پذیرش * به ناچار از وطن باید پذیرش در رفتار و پذیرفتار در سکون
ذال معجه و ضم رایله پذیرفتن لفظندن اسم مصدر در قبول ایتمک معناسنه مناط فعل استعمال
اولنور استاد بیت دلت بر از خد از زمانه راهبرست * کفت بروزی خلق خدای پذیرفتار *
مجمع الفرسه یعنی پایندان در پذیرفتار و پذیرفتکار در قبول ایتمک معناسنه اسم فاعل
اولور شیخ نظامی بیت چوروشن کشت بر شاپور کارش * بصمد سوکند شد پذیرفتکارش در پذیر
کسر ذال معجه و سکون یای تحتانیله پذیرفتن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی اولور شیخ
عطار بیت باحسان خود پوزش من پذیر * که جز تو ندارم کسی دستگیر * شیخ سعدی بیت
من نکویم که طاعتم بپذیر * قلم عفو بر کنام کش * وله بیت خداوند بخشنده دستگیر
کریم خطا بخش و پوزش پذیر در پیچ اون معنایه کاور اول قناد در اما اصی قنادک یاکی در
زیرا پروبال دیر لریال قناد اولدقه پر بک اولور عربیده ریش دیر لر مولانا جامی بیت
در لغت خوانده ام که پر ریشست * پیش دانشور لغت پرداز * لیک آن پر که کرد کرد
عدم * میکند مرغ نیکویی پرواز * ثانی فرهنگ جهانگیریده پر تو معناسنه غالباً آندن
اختصار اولمشدر حضرت مولانا قدس سره بیت چشم را صد پر ز نور عکس رخسار
شماست * ای که هر دو چشم را یک پر مبادا بی شما * استاد فرخی * قطعه * کریمالی
پر تیغت بنکارند بموی * سایه پر فکنک بر سر یک میل آن نال * زیر آن سایه باب اندر
اگر بر کزرد * همچو خویش ارپرمه ریزه شود ماهی دال * ثالث قول که او موز باشدن
بومق او جنبه وار نجه در بال دخی دینلور حکیم ناصر خسرو بیت بر فک بی باده پردانی که
نتوانی شدن * پس چرا پر ناوری از دین و دانش پاو پر حکیم فردوسی * مثنوی *
خداوند کفت این سرای منست * همی بخت بد رهنگای منست * نه کاهستی و نه اسب
و نه خر * نه مردی نه دانش نه پاونه پر * رابع معنی برک یعنی پیرق شرف شفروه بیت
توسرو خرامانی و من که پر لاغر * اکنون چه توان کرد تو آتی و من اینم * خامس کلاه
ترکنه دیر لر حکیم سنایی بیت آن جهانی نیست کاندرا فکاه نوبهار * کج نهد طرف
کلاه چار پر ترک من * سادس معنی دامن و هر نسنه نک کناری مثلا پر با مو پر بیابان
وپره بینی دیر لر حکیم انوری * قطعه * رای اورا مکر ملاقاتی * خواست افتاد با فلک ناکاه
اتفاقا بوجه کستناخی * سوی او کرد آفتاب نگاه * هر چه او همیکشاد بند قبا * او فرو
میکشید پر کلاه * سابع پر نیرک اوق یاکی در میر نظمی بیت خد نکت سینه را تا پر نشسته
ز شوقش دل نفس را راه بسته * ثامن بومق ایله نسنه حساب ایتمک دیر لر تا سغیره
آسیاب و پره چرخ و پره دولاب عاشر پریدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی اولور
در پر آور در معنی پرند و نیز پر و نیزرو خواجو از همای همایون بیت کهی با پر آور
پر آور شدی * کهی با پر آور چرا و رشدهی در پر بار در سکون راه مهمله و فتح باء و حده
ایله خانه تابستانی معناسنه که پر باره و پر بال و پر باله و فروار و فرواره دخی دیر لر

دیرلری پرپرچی سکون راء مهمله و فتح باء فارسيله بمعنى فر فرکه تیهودخی دیرلر ترکیه چل
 دیدکری کوچک قوشدر کذا فی المجمع و پر خاشخرفی فتح خا اول و کسر ثانی و سکون شین
 معجنتین ایله یعنی جنکجو و جنک آور و شجیع و بهادر حکیم فردوسی بیت دو پر خاشخربایکی
 نندخو * گرفتند پر شمش نه بر آرزو و پرده درخ سکون را و فتح دال مهملتین و کسر دال
 ثانیه کشف راز و کشف اسرار ایدیچی معنای ترکیب پرده یرتجی دیمک اولور میرظمی
 * مصرع * مکور اذ دل راه پر پرده درخ پرده زنبور فی موسیقی ده بر پرده اسمیدر سیف
 اسفرنگی بیت مساز توشه راه از ریاکه نتوان ساخت * نوای خانه عنقا ز پرده زنبور
 و بر نوع لطیف اسائنش پرده درکه پرده زنبوری دیرلری پرستار فی فتح را و تاء مینا و سکون
 سین مهملتین ایله خدمتکار و قول و جاریه و امثالی اما بعض نسخه ده از جمله استاد زوم
 کال پاشا زاده مرحوم دقایق الحقایق نام کتابتده پرستار ایله پرستنده نک فرقی
 بیان ایدوب دیرکه پرستار طایوچی دیمکدر پرستنده کی قول اولق لازم دکلدز زیرا خدمتکار
 ایله پرستارک فرقی واردر مثلا هر کون کلوب اکبری نعظما سلاملیوب ملازمت ایدنه
 پرستار دیرلر و قوللق ایدوب خدمت ایدنه پرستنده دیرلر بیتمده اکا نامیخ واردر بیت
 اگر نیز بد خادم او هزار * همیشه ون پرستار اویشمار * پرستار اسم مرکبدر پرست ایله
 آردن که طایو کتوریچی دیمک اولور انتهی کلامه اما حکیم فردوسینک بو بیتندن قول
 اولق اقتضا ایدر بیت پرستار زاده نیاید بکار * اگر باشدش خود پیدر شهریار * جمیع
 فرهنگرده غلام و جاریه معناسنه مسطور در بو معنایه حکیم سنایی بیت مرجاه ترا حکیم
 تو از سر معنی * ابا دسطقسات غلامند و پرستار * بو بیت کال پاشا زاده نک قولی
 تأیید ایدر زیرا غلامه پرستاری تفریق ایدی و شیخ سعدی مطلق خدام معناسنه نقل
 ایلش بیورر که بیت پرستار امرش همه چیز کس * بنی آدم و مرغ و مور و مکس و پرکار
 سکون راء مهمله و فتح کاف فارسيله درت معنایه کلور اول معروف آلتدر که نقاش و مصور
 و مجلد و دخی ارباب صنایع قوللنور لر طالب آملی بیت ز بس تحریک پرکار تیغ و جد و دل رخ
 پرنیان هوامرتسم شود اشکال * ثانی فرهنگ جهانگیریده استیایه دیرلر شیخ آذری
 خرائب الدینا نام کتابتده یر * مثنوی * نیست قدرت ز چوب کار در هاست * اثر قدرت
 ید بیضاست * قدرت از دست احمدی چه بتافت * قرص مه را بر آسمان بشکافت * حاصل
 از دست کرد داین پرکار * غیری دستت جمله دست افزار * ثالث یعنی سامان و اثواب
 خانه منلا حیدری رود بادی بیت همه پرکار من بجای خورست * دلست آنکه کم شده
 زمیان * رابع یعنی ثانی پرکاله که عنقریب ذکر اولنور انشاء الله تعالی و پر کر فی فتح
 کاف فارسيله زمان سلفه عجم شاهلری کردنریشه طاقدقلری مرصع طوق کذا فی المجمع
 حکیم اسدی بیت عدورا از تو بهره غل و پاوند * ولی را از تو بهره تاج و پرکر و پرمرچی
 سکون راء مهمله و فتح میله انتظار معناسنه کذا فی المجمع مسعود سعد سلمان بیت
 ملک در جمله آن مراد بیافت * که همیداشت سالها پر مرچی پند آورد فی فتح را و سکون
 دال مهملتین ایله یعنی تیغ جوهر دار شمس فخری بیت کوه چون پرنیان شود چون یافت

قوت دست او پرند آور * حکیم فردوسی بیت همه زهر زخم پرند اوران * بر آمیخت باخون
 کند اوران * کذا فی مجموعه و جامع و مجمع حکیم اسدی بیت زخون پرند اوران پشت پیل
 چو شنکر فباشند بر تل نیل * مولانا خودا بن پین بیت از نهیب جور دست درفشانش
 روز و روزم * کار از تیغ پرند آور جدائی میکنند * پرندوار فی فتح راه مهمله و واو و سکون زنون
 و دال موقوفه بمعنی پرندوش که پریش دن عبارتند از کذا فی قره ننگ جهانگیری * پروار فی
 سکون راه مهمله ایله بساطت معناسنه اسم مصدر در و و کاهی پروری معناسنه کور که کاو پروان
 ویراز بساطت صخره دیگر حکیم اسدی بیت پروان پروردین کنن پروری * به پروار تن رنج
 تا کی پری * پرورش معناسنه عماد شهر یاری بیت سو دای توان برای قربان * بسته است
 زمانه را به پروار * تحفه الاحباب و نسخه میرزا ابراهیم یعنی مجمره خود و غیره و مشرفنامه ده
 معنی قارون بیمار و مؤید الفضلاده خانه * تابستانی مسطور در * پروردگار فی اسم مرکب در
 بسایجی معناسنه جناب حضرت باری تعالی عز اسمع الله مخلوقه رزق و بری و بسایجی اولغله
 ذات مقدس صفات اسم در * پره سر فی فتح را و اخفاء ها و فتح سین مهملتین ایله اوجی
 ستوری اولان نسنه یه دیر لر نه اولور سه * پریدار فی کسر راه مهمله و سکون یای تحتانیله
 لفظ مرکب در پری ایله دار دن ترکیب اولنش صاحب دعوت یعنی اجنه نسخیرینه قادر اولان
 خواجه سلمان بیت ساقی بزم پری جام پریدار بود * چون پریدار کف آورده باب زان
 باشد * پریری کسر راه مهمله و سکون یای تحتانیله دونکی کوندن اولکی کون که پرندوش
 دخی دیر لر عربیه اول امس و چغتاییده او زاغون کون دیر لر شیخ عمر خیام بیت چون دی
 و پریر و پار و پیر ار کند شت * شادی و غم و صحت و بیمار کند شت * امر و زید آنچه میرسد
 خوش می باش * این نیز چنانچه آمد آنگار کند شت * پریر پریری دخی اولکی کون دیگر
 * پرار فی فتح زاء فار سیله آدم معناسنه عربیه خطوه دیر لر ابوالمغانی بیت جو آیم
 جانب جانان دو منزل یکقدم سازم * بوقت رفتن در هر پرارم راه یکسالست * پر سر
 سکون زاء معجه و فتح سین مهمله ایله طراز باش یعنی عربی موی * پر کر فی سکون زاء
 معجه و فتح کاف معجمه اشجی معناسنه اسم مرکب در زایله کردن پر زید ندن یعنی بشور مکنند
 اسم فاعل در و کر کردن مخضدو شمس نبریزی بیت تو همسانان فرد آیین بروه یکی بته زرین
 پر کر وری داری وهم خرکوش کم سازی * پر نکار و پر نکری نکلاهما بفتح الزاء
 القارسی و سکون اتون دباغ و آهنگر و زر و امثالی اهل صنایعه دیر لر ابوالمغانی
 بیت معرفت کس نکیر دش از من نه کاش بودم پر نکار و دهقان * بستیار فی سکون
 سین مهمله و کسرتاء مشتاقه ویای ساکنه ایله صنعتها هر اولیموب نا اهل اولانهدیر لر
 شکم صنعتها کامل اولانه پیشه وردیر لر * سخور فی سکون سین مهمله و کسریله ده جائز
 و ضم خاء معجه ایله فضله طعام انسان و بقیه علف حیوان شاعر بیت تبعد تحت نعمت
 ارزان * قائم کردی سخور دونان * بسور فی سکون سین مهمله و فتح واو ایله کی و کتوری
 اصلی پس آوردن کتورن و صکره کتورن معناسنه اولور * پشتکر فی فتح سین
 معجه و کاف و سکون تاء مشتاقه ایله ازودیشلر دیر لر کذا فی جهانگیری * پشه دار فی براغادر

براغا جدر قوزلفی اولور ایچنده سوزی سگک حاصل اولور کرم و پیشه خانه دخی دیرلر کدافی
 قره ننگ جهانگیری و بلا زور و لام و زاء مضمومه ایله قره ساقز که پلا جور دخی دیرلر و پانگری
 فتح لام و کاف جمعی و سکون نونله پادشاه و نکبان اسیدر که اسکندر آنی میدان معرکه ده
 قتل ایلدی کدافی مجمع الفرس بو معنایه شاعر بیت شود مقهور البت هر ستمگر * بقوت
 کر بود همچون پانگری و پناور و فتح نونله چمان که وجود انسانده ظاهرا اولور عربیه
 دمل دیرلر و بجزر و سکون نون و فتح حمله بوزن خجر نفس معناسنده دراندافی نسخه میرزا
 ابراهیم و بجزر و سکون نون و بای محتانی و کسر حیم و میله توران زمینده بر ولایت اسیدر
 کدافی شرفنامه و بجزر و سکون نون و بای محتانی و کسر حمله بوزن زنجیر یعنی بجزر
 مرقوم ابو شکور بیت بکنعالمکی رفته از بچه ایر * درمید از و مرغک کر مسیر * کنعاله
 اویناش معناسنده در و بجزر و کسر نون و سکون یای محتانیله بوزن خمیر ترکیه یای نونه
 تقدیم ایله استعمال ایدر لر بیت پنیر و خر بزه بینی شهید کن خود را * که مرکه های چنین
 دیردیر می آید * دیگر بیت قرمانی پنیر و تازه لواش * ما حاضر خورد نیست دور مباش
 و پهر و سکون هایله کجه ننگ و کونیزک ربع حصه سنه دیرلر کدافی قره ننگ جهانگیری
 بو معنایه حکیم فردوسی * مثنوی * چو پهری ز نیره شب اندر چید * که آن نامور
 پیش یزدان چید * چو بینی ز نیره شب اندر کند شت * شب اهنک بر چرخ گردان بکشت
 و پناور و زیاده یاصی دیمکدر زیرا پهن یاصی در آوردن مراد مبالغه در اکثر صحرا رده
 استعمال اولور و پیام آور و یعنی پیغامبر و قاصد و الچی کدافی شرفنامه و پیامبر
 و پیامبر و پیام که خبر در بر ایلدی چیدر مراد پیغامبر و پیغمبر دیک اولور طالب آملی
 بیت فتوای او که نسخه عیسی ملتست * جا نهار میدد در تن شرع پیغمبری و پیرار و
 سکون یای محتانی و فتح راه مهمله ایله یکن سنه دن اولکی دیمکدر کدافی شرفنامه بو معنایه
 شاعر بیت آن چیز را که پارینه پیراورد دست رفت * امسال خوردنت عم ازینها حاققتست *
 و پی سپر و سکون یای محتانی و کسر سین مهمله و فتح باء فلز سینه ایکی معنایه در اول
 اول سنه یه دیرلر که ایاق التتد و کلس اوله حکیم خاقانی بیت زر طلب کم کتم که طالب زر
 همچو زر نثار پی سپرست * و یا غله دنگ و ایزه باصق معناسینه حکیم انوری بیت
 کردون کدافی و هم مهندس نسپردش * اندیشه تلایک ترا پی سپر آملست * ثانی یعنی رونده
 یعنی کیدی معناسینه مولانا وحشی یزدی بیت وحشی و اشک حسرت و تف موم بادیه
 لب ز چشم زده پی سپر سراب را و پیغامبر و پیغمبر و کلاهما یعنی رسول و نبی معنای
 اصلی خبر ایلدی چیدر چونکه انبیا علیهم الصلوٰة والسلام جناب بازی تعالی جلت عظمته
 و عزت اسماؤه دن خبر ایلدر لر انزه علم اولمشدر شالندی منظومه سنه بیت هدخی
 پیغمبر اول کیم ویره حقن خبر دینوکی بو معنایه در و پیکار و سکون یای محتانی
 و فتح کافله جنک و جنال معناسینه شیخ سعدی بیت به پیکار دشمن دلیران فرست
 هزاران نیاورد شیران فرست * باه مکسور ایله ده جا یزد در و پیکار و سکون یای
 محتانی و فتح کافله هیأت و صورت معناسنده در کابلد ایله بو من وجه معناده مشترک کدر

شمس فخری بیت او چونو رست ملک داری چشم * او چو جا نست و مملکت پیکر * ارال تله
فرق بوجه تمدن در که کالبدده هیأت و شکل صورت معتبر دکدر انجق شخصیت مراد در
پیکرده هیأت و شکل و صورت معتبر در مسعود سعد سلمان بیت بیار آن باد پای
وکوه پیکر * زمین کوب و ره انجام و تک آور * پیور بی سکون یای تختانی و فتح و اوایل
اون بیک عدده دیر حکیم فردوسی بیت بجا پیور از پهلوانی شمار * بود بر زبان دری
ده هزار * مع الزاء المعجه * پاره دوز بی اسکیمی معناسنه مولانا هاتقی بیت زدار اتوان
ساخت اسکندری * نه از پاره دوزی و آهنکری * پاریز بی کسر راء مهمله و سکون یای
تختانیله یعنی پاپیر یعنی فصل خریف که کوز ایامیدر کذا فی المجمع * پاکباز بی یعنی پاک نظر
شہوت و معصیت اوزن نظر ایمیوب عفت و عصمت اوزن محبت خوبان و لغت و محبت
دلبران اپلیجی شیخ سعدی بیت جوانی پاکباز و پاک دو بود * که با پاکیزه روی در کرب بود
کمال بخندی بیت منکر و هدم پرویت تا نظریاز آمدم * پاکبازم من دعایی خوش نمی آید
مرا * پالیز بی کسر لام و سکون یای تختانیله سبزه وات زراعت اولنان بوستان
معناسنه و مطلق بوستان هر نه زراعت اولنش ایسه حکیم فردوسی * مثنوی * یکی دختری
دارد آن نامدار * بیال او سر و و برخ نو بهار * شهنشاه بیند پسند آیدش * بیالیز
سرو بلند آیدش * پای انداز بی ملوک و سلاطین بر شهره کاند کارنده آنلری او کنده و سمن
قماش و هر نه که ایاق التنه دوشنور شمس فخری بیت سرد که در قدم دولتت بیای انداز
زمانه در کشد از چرخ اطمس و اکسون * واستمان طریقیله دخی استعمال اولنور نوعی
خجوشانی بیت بیای انداز حمدت کار چندست * زبان تا دل پرند اندر پرندست * پاپیز
و پاریز بی کسریای تختانیله فصل خریف معناسنه میر نظمی بیت شراب کهنه خور
در فصل پایز * بهار کهنه یار و ساقی جایز بی پنهوز بی سکون تاء مشنآه و ضم فایله اغر چون سی
حیواناتک و قوش منقاریده اولق مرویدر بی پتلوز بی سکون تاء مشنآه و ضم لامله پتکوب
مرقوم معناسنه * پرواز بی سکون تاء مشنآه و فتح و اوایل طوغان اوتراغی کذا فی الحمودی
و شرفنامه فرهنک جهانگیریده هر نه جنس قوش اولور سه اوتوراغی اغاج که آوه دخی
دینلور میر غروری بیت دریغ و درد که محتم نشد دلیل اکنون * قفس شکسته و روجم
نشسته پر پرواز بی پرواز بی سکون دال مهمله و فتح و اوایل پنهوز مرقوم معناسنه شمس
فخری بیت ملاذ سیف و قلم خسروستان چشم * که هست خلق جها تراجناب اوید و از
بی پرواز بی سکون راء مهمله و ضم باء فارسیله یعنی بتقوز مرقوم معناسنه کذا فی شرفنامه
بی پرواز بی سکون راء مهمله و ضم باء فارسیله یعنی بتقوز مرقوم معناسنه کذا فی شرفنامه
اولور سخن پرداز کبی مصادره واقع اولان حرف خا حال و مضارعند زایه قلب اولنور قاعده
کلیه در دخی پردازنده معناسنه اسم فاعل اولور مجلنه کوی بی پرواز بی سکون راء مهمله و ضم
میم و او معروف ایله یعنی علف کذا فی شرفنامه بی پرواز بی درت معنایه کاور اول پر ایله
وازدن مرکبدر قناد آجندی و از بازه بدندر مراد طیورک هواده طیرانیدر شمس فخری
بیت زمانه بر من چون مشفق نهاد آغاز * گرفت مرغ دلم در هوای حق پرواز * ثانی فرهنک

فرهنگ جهانگیریه نثار معناسنه شیخ سعیدی در ستایش شیراز بیت هزار پیرو ولی
 پیش باشد اندروی * که کعبه بر سر ایشان همی کند پرواز * ثالث بمعنی پرتو نور شیخ نظامی
 * مثنوی * رسولی کازل تا ابد هر چه هست * بارایش نام او نقش بست * چراغی که
 پروازینش ازوست * فروغ همه آفرینش ازوست * رابع نسخه حسین وفای ده
 نشستگاه مرغان و نشیمنگاه و قرارگاه معناسنه اغاجی * قطعه * عهد میثاق باز تازه
 کنیم * از سحرگاه تا بوقت نماز * بال پرواز خویش باز شویم * چون زره بال جنبد از پرواز
 در پرورش آموزی یعنی صاحب علم و حکمت و مجاهد و سلوک نعیم ایدیمی و مرشد
 معناسنه ده اولور کذافی شرفنامه در پروردگی رزقی یعنی می اندور کذافی الحمودی
 در پرواز سکون راه مهمله و فتح و اوایله اوج معنایه کلور اول سنجافی که قفتمان و فراجیه
 و غیره ایدر حکیم خاقانی بیت کوی کربان تو کر نماید فروغ * زرین پرواز شود دامن
 روح الامین * بومعنای موید شمس فخری بیت ای قضا کسوت و قبای ترا * داده
 از اطلس فلک پرواز * و سایر اشیا نکه دخی پروازی معناسنه وله بیت کسوتی را ارکرم پوشید
 جودش در وجود * طاق اطلس باجلالت پرواز دل های اوست * ثانی نسخه حسین وفای میده
 بمعنی اصل و نژاد حکیم فردوسی بیت بدو گفت من خویش کر شیوزم * پشاهی کشد
 بیکمان پروازم * وله بیت همان مادرت خویش کر شیوزست * ازین سوی و آن سوی
 با پروازست * ثالث فرهنگ جهانگیریه بر نوع سبزه در غایت یشل اولور اکا فرزد و فرورد
 و فرزد و مرغ دخی دیرل حکیم خاقانی بیت پرواز سبزه دمید بر نط آبگیر * زلف بنفشه
 خمید بر عنب جو بار در پرواز یدی معنایه کلور اول صاحب کامل التواریج بولفظی مظهر
 ایله تعبیر ایشد در مصنف مفاخ العلوم کله خسرو پرویزی ملاک عزیز ایله تفسیر ایشد که
 خسرو ملاک یعنی پادشاه و پرویز عزیز دیمک اوله ثانی جامع تاریخ مجمع الانساب نقل ایدر که
 خسرو پرویز لقبی ماهی بی غایت سود کچون ایدی زیرا زبان پهلویده ماهی به پرویز دیرل
 ثالث شیخ نظامی خسرو و شیرینه دیرکه پرویز بر آلتدر که آنکه شکر می سوزوب صاف
 ایدر لوبو بمعنی بویتمدن مستفاد اولور بیت ازان بد نام آن شهزاده پرویز * که بودی
 در سخن گفتن شکر ریز * رابع بمعنی بیختم یعنی اله مک حکیم نزاری قهستانی بیت تو خسروی
 و من از صدق دل نه از پی زو * بر آستانه فصر تو خاک پرویزم * خامس فرهنگ جهانگیریه
 بمعنی پرویز وله بیت زمانه خاک تو هم عاقبت به پرویزن * فرو کد دارد اگر ماورائی پرویزی
 سادس بمعنی جلوه کردن حضرت مولانا قدس سره بیت شمس الحق نیریزی آنجا که تو پرویزی
 از تابش خورشیدت مرکز خردی فی * سابع فولاد غوز معناسنه میرنظمی بیت خدایاری
 چو کرده کارا و را * شد پرویز او در شهر خود را در پرهیز فی اجتناب ایتمک و صافتمق
 معناسنه اطبا معده بی ناموافق طعامدن و عا وجودی نامشروع ایشل دن صافتمق و اجتناب
 ایتمکه دیرل در پریز کسراء مهمله و سکون یای تحتانیله ایکی معنایه کلور اول فریاد و نعره
 حکیم علی فرقندی بیت ای پر پرت چنان بلرزد کوه * که زمین بومهین بلرزد * ثانی
 اول سبزه یه دیرل که صو کنار زنده چوق بترو بعض فرهنگرده آرد یعنی اون معناسنه در

در پی شوزی کسر او سکون یای تحتانی و ضم سین مهملتین ایله بر دی یعنی کایسانا میدر که
خسر و پرویز مانده بنا و عمارت اولمشدر شیخ نظامی بیت از آنجا تا در دیر پری سوز
پر بندی پری رویان دران روزی پشیری کسر سین معجه و سکون یای تحتانیله پولکه
با قردن و پرنجدن ایدر لر بیع و شراده رایج اولور عربیه منقور دخی دیرل شیخ سعدی
بیت چنان روز کارش بکنجی نشاند * که بریک پشیرش تصرف نماید * شمس فخری پشیری
بر در هم یرینه کچن اچه در دیوب بویینی نظم اباش بیت شهنشهی که نیرزد بنزد همت او * جهان
و هر چه بود در جهان بنیم پشیر * مجمع الفرسده و سایر معتبر لغت کتابارنده منقور اولوق
اوزن مسطور در میر خسرو بیت کازرا که بکینه نیست چیزی * خوری کشد از پی پشیری
حکیم اسدی بیت همی تا بود جان توان یافت چیز * چو جان سندنیرزد جهان یک پشیر
در پلوزی ضم لام و او معر و فله پشکیر معناسنه شاعر بیت دلیل طعامست خوان
و پلوز * نظر بر سخنهایا دهنوزی پنبه پز و پنبه وزی کلاهیای معنی حلاج حکیم نزاری
قہستانی بیت پنبه پزی فاش کردیک نکت از سر عشق * در همه عالم فتاد شورازان
مسئله * وله بیت سرانا الحق نبود در سر هر پنبه وز * لایق حلاج بود مرتبه دار عشق
در پندوزی سکون نون و ضم دال مهمله ایله چوالدوز معناسنه در میر نظامی بیت شود
گفتار بد کویان جگر سوز * فلك لمهاش را دوزد به پندوزی پیوازی سکون یای تحتانی
ایله یعنی اجابت یعنی جواب و یرمک استاد لطیفی بیت خداوند دعا یم باز پیواز * منم بیجان
و در مانده اهوازی مع الزاء الفارسی * پروژی سکون زاء مهمله و فتح و او ایله مدفون
معناسنه در هر نه اولور سه میر نظامی بیت که بسیار کس بوده پروژ همین * که ناهش
شده زنده روی زمین در پی در بند و عقبه که طاغرده اولور شمس فخری بیت همیشه
باشد و بد خواه شاه چون خرنک * زیر بار کران مانده در میانه پز * بو معنایه خسروانی
بیت سفر خوشست کسی را که با مراد بود * اگر سراسر کوه پر آیدش در پیش * یعنی
در بند حکیم سنایی بیت از نشان دو کونه من ساغر * هنه پز پر نشان پای شتر * و عقبه
معناسنه ابوالفرج رونی بیت در ترازوی همت اعلاش * دانکه سنک آمد پز همین
خواجه عمید لویکی بیت در جناب تو وهم خاطر کر * راست چون لاشه بر کربوه پز *
فرهنگ جهان کبیریده ایکی معنایه دخی مرویدر اول بمعنی کهنه ثانی بمعنی چوک و بر نسخه ده
اکیز کوی که عربیه و ج دیرل در پز * فتح زاء فارسیله قایش معناسنه در پی پز
کسر زاء فارسی و سکون یای تحتانیله یوک که پشمینه دخی دیرل عربیه صوف دیرل بعض
نسخه ده قوش توینه دیرل شاعر بیت اگر بکندر مرغ ریزد پز * شود کربه کرسیر آید یقین
در پیوازی سکون یای تحتانی و فتح و او ایله جواب و یرمک معناسنه فرس قد یمدر
مع السین المهمله * پابس فی فتح باء موحد ایله بمعنی پابند و بمعنی پاس و بی قائده
بریده قالمق بو معناده پابست دخی دیرل کویا بولفظدن مرخدری پارس فی سکون
راء مهمله ایله ولایت عجمدر که دارالملکی شیراز شهریدر عربیه فارس دیتلور لسان فارسی
اول دیان منسوب اولغله فارسی دیتلوی شیخ سعدی شیراز مدحنه بیت اقلیم پارس

پاس را غم از آسیب دهر نیست * تا بر سرش بود چو توای سایه خدا * پاس بی بش
 معنایه در اول یعنی حصه لیل یعنی کجه نك درت بخشیدن بر بخشنه دیرل اما فرهنگ
 جهانگیریه کجه نك سکر بخشیدن بر بخشنه دیرل حکیم فردوسی بیت یکی گفت صدره
 زیزدان سپاس * نیایش کنم روز و شب در سه پاس * کلام آکا برده وارد اولمشدرکه اول
 وقتلده بیدار اولانه پاسبان دیرل کجه نك بر بخشنه پاس دیدکاری غایت شاید رشیخ نظامی
 بیت چو پاسی از شب دیچور بگذشت * ازان در شاه دل رنجور بگذشت * بوقدر وارد درکه اول
 وقتله بیدار اولانه پاسبان دینل و کی مثبت دکلم رزیر اکیجه بکیچینه پاسبان دینل و کی
 ظاهر و ثابت در اول وقتله بکیچ مخصوص دکلم ربتون کجه به مخصوصه مطلقا ثانی پاسبان
 معناسنه حکیم انوری بیت ای بر ستم دولت از آغاز دوران داشته * طارم قدر ترا هندوی هفتم
 چرخ پاس * حکیم اسدی * مثنوی * چلیپا پرستان و روی گروه * چنانند از دوستانش
 ستوه * که دارند روز و شب از پس هراس * هر کوه دیکه هر دیر پاس * ثالث محافظه و حفظ
 معناسنه شیخ سعدی کاستانده مد و حنه خطاب ایدر بیت بر تست پاس خاطر بیچارگان و شکر
 بر ما و بر خدای جهان آفرین جزا * رابع فرهنگ جهانگیریه یعنی تنگی دل و غم و اندوه
 خاطر حکیم فردوسی بیت فرشته گرفته ز پس بیم پاس * پری در نهیب اهرمن در هراس
 حاس خوف معناسنه شمس فخری بیت پناه ملک کیان یعنی شیخ ابواسحق * که ملک
 دینی و دین را ز پاس دارد پاس * پاس بی کهنه کلیم و کجه و چول و امثالی نسنه لکه
 و کیه دخی پلاس دیرل * پاس بی سکون باء فارسی و ضم لامه بر نوع طعام در قوری
 امکان یاغله بشورر ل کذافی شرفنامه بو معنایه به حاق اطعمه بیت مراد رسته همین
 قلبه است در دل اوست * ولی چه سود که هست او چو پاس از دل دور * پنجم بی سکون
 جاء معجه ایله مؤید الفضلاده خوشه ده انکور دانه لری پر مرده اولق و نسخه حسین
 و فایده انسان غم و اندوه فقر سببی ایله پر مرده اولق و صحاحه دخی بو معنایه در اما
 فرهنگ جهانگیریه روغن ستاده و شحم شمع روغن و امثالی نسنه ل آتشدن و یا خود
 کونشدن اریک معناسنه مسطور در حضرت مولا ناقص سره در مذمت دنیا بیت
 همچو کرمابه که تفسیه * تنک آبی و جانت بخشیده * و بش فرهنگ کی اسماری
 بو کتاب مذکور در عشق و عشقندن پر مرده اولق معناسنه در * پرکاس بی سکون
 راه مهمله و فتح کاف ایله فرهنگ جهانگیریه تلاش ایتک و برشی اوز رینه تعلق و تعید
 ایتک و هندک زبان علیسنده طلوع شمس دیرل * پرکاس بی کسر راه مهمله ایله یعنی
 اضافه بر نوع جامه در حریردن ایدر لغات اینه و نازک اولو و فرهنگ جهانگیریه قلم
 جوهری و اسلحه دن بر نوع سلاح در و بر نوع نوا اسمیدر کذا فی الحمودی * پرواس بی
 سکون راه مهمله ایله ال ایله نسنه بو قلم معناسنه شمس فخری بیت نبود اطمس کردن
 عزای بار کهنی * اگر چه کرد قضا اندر آن پسی پرواس * بو معنایه ابو شکور بیت
 هر کجا کوه ریست بشناسم * دست سوزی دگر نه پرواسم * نسخه حسین و فایده یعنی پرداختن
 و فارغ شدن شاه ناصر خسرو بیت بعدل او بود از جور بد کنش رستن * بخیر او بود از شر این

بجهان پرواش في پس في اوج معنایه ذراول قفا معناسنه که ترکیه آرد دیرل مقابل
نیشدرکه اوک دیرل حکیم فردوسی بیت پس و پیش ترکان طاوس دنک * چب و راست
شیران پولاد چنک * ثانی معنی بعد ترکیه صوک دیرل شیخ سعدی بیت پس از مرگ
و شمن یکی شربت آب * به از مالک کاوس و افراسیاب * صکره ینه دجک یرده باز پس
دیرل شاعر بیت کک تضرع کنی و کفر فریاد * ذرد زر باز پس نخواهد داد *
پسک بر معناسی دخی همچون در پس چرادیرل معنای اوله عربیه ورا دیرل ولسان
چغتایده کینی دیرل میر علیشیر بیت چیقما تو قوز پرده کینی دین که عالم کو یاسون *
السانک آلتی بیثی برقع قویغل ایکی اوج حجاب في پلاس في پالاس مرقومدن اختصار
اولمشدر في پلس في سکون لام و فتح میله ایکی معنایه کاورد اول مضطرب اولق والدن
و ایاقدن قالمق ثانی معنی دروغ گفتن کذافی فرهنگ جهانگیری في پلوس في ضم لام
و واو معروف ایله رند و عیار و حیلله کار معناسنه شاعر بیت نکرد عاشق صادق وفا
هزار افسوس * فریب میخورد از بوالهوس دروغ و پلوس في پخس في سکون یای
تختانی و فتح خاء معجه ایله طن و کان ایتمک و کان یوزندن فهم ایتمک کذافی فرهنگ
جهانگیری في پیوس في ضم یای تختانی و واو مغر و فله طن و کان و امید معناسنه حکیم
اسدی بیت بدادیمش اهواز و ده پان شهر * همی زین فرو نتر پیوسیش بهر * اما
صحاح انتظار معناسنه در في مع الشین المعجه * پاپوش في ضم باء فارسیله ایاغه کیلان
هرنه اولور سه مخصوصا پاپوش معناسنه لفظ مرکبدر پایله پوشدن که پوشیدن مشتقدر
في پاداش في فتح دال مهمله ایله ایکی معنایه در اول لفظ مفرددر عوض خیر معناسنه که
مکافات در ضدی باد افراهدر شیخ سعدی * مثنوی * بترس از خداوند جان و روان * که هست
اوتوانا و مانا توان * کراندر نکیردت فرجام کار * نکردد بیاداش روز شمار * حکیم
انوری بیت ای بتوزنه سنت پاداش * وی بتومرده رسم باد افراه * ثانی کمال پاشازاده
عز ند لفظ مرکبدرکه اصلی پای تاش ایدی یا حذف اولغوب تاداله ابدال اولندی که
معناسی ایاقداش دیمکدر بو معنی مرحومک دقایق الحقایق نام کتابدن غیره نسخه لده
روایت اولنممشدر في پاش في پاشیدن لفظندن صیغه امردر معنی برافشان و وصف
ترکیبی در کهر پاش و نمکپاش کبی کذافی فرهنگ جهانگیری في پاغوش في ضم غین معجه
ایله جمع الفرسه بمعنی غوطه خوردن صویه طالمق عربیه عطس دیرل استاد رودکی
بیت بود زودا که آبی نیک خاموش * چومرغابی زنی در خاک پاغوش * بو معنای موید
شمس فخری بیت نه هرکه غوطه خورد دیر آورد ز مجار * بسا کسی که بود مردن وی
از پاغوش * في پالش في کسر لامه بمعنی افزونی و افزایش یعنی آرتیق و زیاده لک کذافی
نسخه میرزا ابراهیم بو معنایه ابوالمعانی بیت هرکه می بیند مرا گوید چرا نالش کنی *
تابکی از هجر خود در دولت پالش کنی في پالوش في ضم لامه کا فور مغشوش معناسنه در
جمع الفرسه مطلق مغشوش اولان نسنه که ضدی خالص در شمس فخری بیت جسود
اگر نبود با تو خالص اندر مهر * عجب مدار که ویژه نیاید از پالوش في پخس في سکون خام

خاء معجه ايله بمعنى مخج مرقوم يعنى اياغله يا صق ويا صيلوب يا صيانش حكيم فردوسى بيت
 بسوى طلا به برانگيخت رخس * بگرزى سوارى هميگر دبخش * كذا فى فرهنگ جهانكيري
 و پذيرش في كسر ذال معجه ايله قبول ايتك اسم مصدر در شيخ نظامى بيت خردمند رو
 از پذيرش بتافت * بغوامى در بدر يا مشتافت و پراش في فتح راء مهمله ايله فرهنگ
 جهانكيريده بمعنى پريشان كردن حكيم سناني بيت سنبل پرتاب را كرد سمن بر پراش *
 چشم خرد بر كشا قدرت الله بين و پر باروش في سكون رائين و فتح بائين موحدئين
 و ضم راء ثالث مهملات ايله بمعنى فلك كذا فى مؤيد الفضلا و پراش في سكون راء مهمله
 و فتح خاء معجه ايله جنك و غوغا استاد عنصرى * رباعى * اى شب نكنى آنمه پرخاش كه
 دوش * راز دل من مكن چنان فاش كه دوش * ديدى چه در از بود دو شينه شيم * هان
 اى شب وصل همچنان باش كه دوش * شمس فخرى بيت كرا جمال كه كرا پادشاه ابواسحق
 كند تصور كين و تخيل پرخاش و پرخش في فتح راء مهمله و سكون خاء معجه ايله بمعنى
 كفل يعنى صاغرى اسب و استر و خروا مثالى مختارى در صفت اسب بيت ديوسيرت سرروش
 نصرت بخش * بپر سينه پانك رخس پرخش و پرسیاوش في مشهور او تدر كه پرسياوشان
 دخی دیرل عربيه شعرا لحن و شعرا الغول و شعرا الحی دخی دیرل ترکیه بالدری قره دید کایدز
 و پرخش في سكون راء مهمله ايله ايكي معنایه در اول دپرتمه تانی اشبه بیکار اولسون
 غیری اولسون ابوالعانی بیت عجب وادی بود صحرای سیننه * بجای آب خون آید
 ز پرشش و پرکاش في سكون راء مهمله و فتح كافله اوزوم اغا جنك زیاده دالترین
 قرمغه دیرل فرهنگ جهانكيريده سائر اغا جلی دخی بود امخه دیرل دیومسطور در و پندوش في
 فتح راء و سکون نون و ضم دال مهملتیش ايله دون کجه نك او ای کجه سننه که عربيه اول امس
 دیرل حکیم انوری بیت دیدم از باقی پندوشین * شیشه نیمه بر کناره طاق * فرهنگ
 جهانكيريده بمعنى شب و روز گذشته يعنى دونکی کون و کجه حضرت مولا ناقدس سره
 بیت پندوش پندوش چه سان بود خرابات * بگوید متر ستیدا کرمنت و خرابید *
 و پرخش في سکون راء مهمله و نون مکسون بعد یای ساکنه ايله یورک بورسی عالی که
 عربيه مقص دیرل میرنظمی بیت چو دیده یار آید منزل خویش * ز رشک اغیار را
 بگرفته پرخش و پرواش في سکون راء مهمله و فتح وا ايله واله و حیران و کندودن بیخبر
 میرنظمی بیت چو زیب و زینت دنیا است زایل * مشوا ز حال خود پرواش و غافل *
 و پرورش في پروردن لفظندن اسم مصدر در بسلیش معناسنه شيخ نظامی * مثنوی
 مته از خواب دوشینه سر بر گرفت * بنا لشکری کردن از سر گرفت * به نیکی ز نیکی دهش
 یاد کرد * بدان پرورش عالم آباد کرد و پرورش في بریای تحتانی زیاده ايله کلمشکر
 و بنفشه خیره سی و امثالی پرورده ل و پرورش في ضم راء مهمله و وا و مجهول ايله بر نوع
 چنان و قبر جقدر اعضای انسانه ظاهر اولور عربيه ثیره دیرل فتح ثاء مثلثه و سکون
 باء موحد ايله و پرورش في سکون راء مهمله و یای تحتانی و کسر وا ايله شغل و عمل
 تقصیر و کار و کسبه نکاسل معناسنه فریشت دخی دیرل امیر خسرو بیت از دفا پیشست

و تیغ اندر عقب ایام شد * ره ماه ای دوست ستوی خویشتن پریش را پریش
کسراده مهمله و سکون یا ی تختائیه یعنی پریشان کننده کذا فی فرهنگ جهانگیری
بومعنایه حکیم سنایی بیت درخوشی نبوده لهواندیش * کاه گفتن نبود لغو پریش *
حکیم انوری بیت باد برینده توهم نرسید * باد فکرت زیاد خاک پریش * و بمعنی
پریشان شدن و افشاندن کذا فی مجمع الفرس شمس فخری بیت مکرکه در سر زلف بتان
زیاد صبا * نماید در همه ملکس دگر بحال پریش * پژوهش * ضم زاء معجه و واو معروف
و کسر هایلجه تجسس و تفحص معناسنه اسم مصدر در خلاق المعانی بیت بجز خدمت تو
بتکه انما نکند * بهر کجا که پژوهش رود زاصل نژاد * پش * اوج معنایه کلور اول پرچم
اسب بود بهای جامی بیت کفلههاش کرد پیش و دم دراز * پروبال فرنی اول اغرمیان *
استاد لطیفی بیت بجای نعل تومه بسته بر پای * بجای دژ پروین بسته بر پیش * حکیم
اسدی بیت پیش بارکی چون عنان تا فتنه * کندی و تیغ و بکف آختند * ثانی طره
اسب یعنی آتک الننده اولان پرچی استاد * قطعه * ظفر چو تیغ بدست تو دید و گفت
بذبح * همه سلامت آن در روی چون نکار تو با * چو دید فتح پس اسب تو با سبش گفت *
همه سعادت آن زلف چون نکار تو با * و دخی طینسان که صارعک اوجنی صالی و بر در لر
فس دخی دیر لر ثالث ناقص و فرومایه معناسنه کذا فی فرهنگ جهانگیری بعض
نسخه ده باه موحله ایله تکلیف ایشتر اما فرهنگ مرقومه و مجمع الفرسه و سایر مآخریک
معتبر لغتارنده باه فارسایله منقولدر * پنجم * سکون نون و کسر جیمه بمعنی ورزش
یعنی اوزنک و بمعنی رنجش یعنی انجمنک اسم مصدر در * پنجمش * سکون نون اول و ضم
ثانی و جیم موقوفله بر نوع شرابدر که تیغ تریاق دخی دیر لر کذا فی الحمدی اما فرهنگ جهانگیری
بر نوع مجنوندریش جزو دن ترکیب اولمشدر تقویت قلبه عظیم دخی و زیاده نفی
وارد در معرشی قنوجوشدر حکیم خاقانی بیت در چارسوی فقر د را تا زره ذوق * دل را
به پنجمش سلامت دوا کنی * پیوش * سکون نون و ضم یای تختائیه بر نسنه بی اورده
پان لنوب دو کله معناسنه در * پیاموش * فتح یای تختانی و ضم میله بیاض صوغان که
عربیه بصل عنصل و طب کتابری مفرداتنه اسقیل و ترکیله اطه صوغانی دیر لر *
* پیوش * ضم یای تختان و واو مجهول ایله طشره دن ایچروده اولان مصاحبی دیکلمکه
دیر لر میر نظمی بیت نشستند در بزم و کردند می نوش * پیوشی ز بیرون همیزد بکوش
* مع العین المعجه * پالغ * ضم لایله و قیل بالفتح بر نوع قدحدر اغاجدن یا خود
صغریو بنوزندن ایدوب مجلس آخزنده آنکه محبتا طلبوا ایچر حکیم اسدی بیت بدیدش
همان جای بر بخت خویش * یکی پالغ و کاله می به پیش * کذا فی فرهنگ جهانگیری
* پرند چراغ * یعنی پروانه عربیه فرامش دیر لر ابوالعانی بیت چو دیدر روشنی شمع روی تو
هر شب * ازان بشمع بسوزد خودش پرند چراغ * پرند * سکون زاء معجه و فتح مال مهمله
ایله بمعنی مصقله که آینه و قلیچ و امثالی نسنه لک پاسن آنکه آچار لر کذا فی شرفنامه بولغنی
مکسور و مضموم اولوقده جایز کور مشر * پرغ * فتح زاء معنایه اوج معنایه در اول

اول صوبندی ثانی فور بغه که وزغ دخی دیرل ثالث بمعنی سراسیمه مثال معنی ثانی وثالث
 میرنظمی بیت پرغ بوده میان آب ایستاد * پرغهادید اورا کرد فریاد دخی پناغ فی فتح
 نونله ایکی معنایه در اول بمعنی دبیر یعنی کاتب منصور شیرازی بیت ضمیر تو بود آن بلبلی که
 گاه میان * به پیش او بودا بکم زبان نیز پناغ * ثانی بمعنی حیر و ابر پشم استاد لطیفی بیت
 پیله پناغ چند دهش بهر راحتش * کیرد بظلم اطلس قخر بتربیت * بو بیتک مضمونی
 اوزن خام ابر پشم اولق کر کدر نسخه حسین وفایی ده خام اپیلاک که اپیک ایله اکیر لر
 بیضه صکی اولور و بعض نسخه ده ماسون اوزرینه صارلش اپیلاک و ابر پشم معناسنه در
 شاعر بیت توسمین قفی من چوزین پناغ * توتابان مھی من چوسوزان چراغ *
 دخی پناغ فی سکون نون و فتح حمله قوش بونی صریحه منقار دیرل دخی پناغ فی
 فتح یای تحتانی اول و سکون ثانیه بالق آتی معناسنه دخی مع الفاء * پای باف فی جلاه
 معناسنه باف بافیدن لفظندن اسم فاعل و صیغه امر و وصف ترکیبی اولور طوقومقله
 ایلاک دخی علی اولدوغندن اول مناسبته تسیمه اولمشدر استاد عنضری بیت کفتم
 از جودا و عنابر کیست * کفتم بر پای باف و برضراب * اوشکور بیت کشاد زر و آهنگر
 و پای باف * چویکار ماندند سرشان بکاف * یومعنایه شمس فخری بیت خاک بر سر شاعری
 را کاشکی * بودی سر شور یانه پای باف دخی پذیرفت لفظندن ترخیم اولمشدر
 ینله اول معنایه میرنظمی بیت کسی را که کلش پذیرف شود * چراغ بدی بادهن پف شود
 دخی پناغاسف فی فتح لام و جیم و سین و سکون نونله آتی قواق چچیکی کنایه حایمی
 برنجاسف دخی دیرل دخی مع القاف * پرواق فی سکون راه مهمله ایله چریش او تی که کوئی
 دوکوب چریش ایدرل دخی بستوق فی سکون سین مهمله و ضم تاء مثناة ایله او موزباشندن
 کرده یقین اولان استخوانه دیرل شاعر در هجو بیت بهر سوختن قندقی کویا که برسوزن
 نهند * کردن و سراز میان هر دو بستوق سر زده دخی بشماق فی سکون سین معجه و فتح
 میله شرفنامه ده بمعنی اسب مرقومدر دخی بجم رواق فی کسر راء مهمله ایله فاک خامس که
 مقام سرخدر کنایه شرفنامه دخی مع الکاف * پابسترك فی فتح باء موحد و تاء مثناة و را
 و سکون سین مهملتین ایله اطفال دماغن قالدرمغه یعنی طفلک دماغی دوستد که
 برماغله قالدرمق دخی پاچک فی فتح جیم فارسیله قوری صخر ترکی که یا تق ایچون کریج قالبی
 کنی دکر می ایدر لر غوشاک و غوشای دخی دیرل کنایه شرفنامه زبان هندیکه بردارویه
 دیرل که هضم طعام ایچون یرل دخی پاسبک فی فتح سین مهمله و ضم باء موحد ایله ایشنده
 مقدم و امورنده مستعمل اولان آدم و بو کرک آت و اشکون قاطره دخی دیرل ابوالمعانی
 بیت پاسبک بودم چنان در راه کوی دلبران * پیش من باد صبا ذکر فته هر کز در روان *
 دخی پاسک فی فتح سین مهمله ایله بمعنی خپازه که دهان دره دخی دیرل عریبه تشاوب دیرل
 وله بیت باده هجرت چنان از دست غم نوشیده ام * بعد مردن تا بروز حشر پاسک
 میکشم دخی پاک فی اوج معنایه کلور اول معروف طاهر معناسنه شیخ عطار بیت حمد
 بجه آن خدای پاک را * آنکه ایمان دادمشنی خاک را * ثانی شرفنامه ده و مجودیده بمعنی

تمام مثلاً همه پاک برد و پاک پس و سخت دیر لر حکیم ناصر خسرو بیت همه بگذشت بر تو پاک
چو باد * مال و مالک و تن درست شباب * ثالث فرهنگ جهانگیریده بمعنی همه حکیم فردوسی
در ماتم مادر سهراب * مصرع * در خانها را سینه کرد پاک * یعنی اولی قیوسن جمله سیاه
ایلدی معنای اولنه چغتایده آریغ دیر لر * پا لارنک فی فتح لام وراء مهمله و سکون نونله
جوهر دار فایح و جوهر لی پولاد معنا سنه در * پالیک فی کسر لام و سکون یای تحتانیله
یعنی چرمین و پای افزار ترکیده چازق و طولاق دیر لر استاد رودکی بیت از خرو پالیک
آنجای رسیدم که همی * موزه چینی تو خواهم و اسب تازی * پانمشک فی سکون نون و سین
معجه و ضم میله ترکیده مننه کوش و عربیده حبه الحضرا دیر لر * پا وچک فی سکون واو
و فتح جیم فارسیله پاچک مرقوم معناسنه * پاهک فی فتح هایله نسخه حسین و فایر ده و جمع
الفرسده اشکجه معناسنه فرهنگ جهانگیریده اسم مصدر روایت اولمشد ربه شعیب
بیت دلمان چو آب بامی تن چو بهار بادی * از بیم چشم حاسد کش کنده باد پاهک فی پاهنک فی
فتح ها و سکون نونله پاچنک و پاشنک معنا لینه سیاتی ذکره کدافی فرهنگ جهانگیری
* پیتک فی سکون باء فارسی و فتح تاء مثناة ایله مؤید الفضلاده ایکی باء موحده ایله
و شرفنامه ده باء ثانی موحده ایله خرما و اوزم صالحمندن بر پارچه که ترکیده چرتک دیر لر
جمع الفرسده کاف فارسیله و ادات الفضلاده ایکی باء موحده و کاف عربیله روایت اولمشدر
* پیتک فی سکون تاء مثناة ایله دمورجی چکیهی معناسنه حکیم فردوسی بیت سر سروران
زیر کر زکرائ * چوسندان برویتک آهنکران * بعض نسخه ده بمعنی در آغوش یعنی پهلوینه
آلیق منقولدر * چچواک فی سکون جیم فارسی ایله برلساندن برلسانه سوز ترجمه ابلک
معناسنه در کدافی جمع الفرس و ترجمانق معناسنه ابوالعافی بیت نزد بجانب من کوش
التفات آذ شوخ * زبان حال دل زار چون کند چچواک * پرالک فی فتح راء مهمله و لامله جوهر دار
پولاد معناسنه عموماً و قایح دموزی خصوصاً حکیم اسدی بیت ازان آهن لعل کون تیغ چار
هم از روئی و پرالک هزار * پرک فی فتح راء مهمله ایله شرفنامه بمعنی نجم سهیل مسطور در
شاعره بیت بنابد بهر چند در شب پرک * مشود نزد تاب دلم شب پرک * خواجه عید اویکی
بیت تاسک مه شکسته بر سر پای هر مهی * غور محیط بسته کرد ستاره پرک * پرک و
سکون راء مهمله و ضم کاف فارسیله جمع الفرسده عمارت عالی معناسنه در * پرندک فی
فتح را و دال مهملتین و سکون نونله سحراده واقع پشته و کوچک طاع معناسنه کدافی
فرهنگ جهانگیری * پروانک فی سکون را و فتح واو و نونله قره قولق دیدکاری جانور که
سیاه کوش دخی دیر لر دائماً ارسلانه قولاقوز لوق ایدر عربیده فروانق دیر لر بعض نسخه ده
قولا غوز معناسنه در ابوالعافی بیت عشق تو شیرست و پروانک غمت ای مه جمال *
بوالهوس راز هره تاب و توان بودن محال * پیناک فی فتح سین مهمله ایله سرور و عیش
و عشرت محالرنده باغ و باغچه لده دلبران و تازه جوان ریاحین دن و کل و شکوفه دن تاج کبی
یا پوب اهل عشرت با شایسته کیرل شمس فخری بیت همچو خاک جناب شاه جهان خاکبایت
مر است تاج و پیناک * ابوالفرج رونی بیت همه امیدش آنکه خدمت تو * بر سرش می

می نهند ز بخت پساك في سترك في سكون سين مهمله وفتح تاء مشاة ورايله ايجفروق كه
عربيه فواق ديرو ورمعناسي دخی كيرورك در ودخی كاغده پرداخت ايدر كن التنه قونيلان
كيرلك مثال معنی اول ابوالمعانی بيت بزم نهان وصل ترا بود خوشترك * روی رقیب
زشت دهدليك پسترك في پسترك في فتح سين مهمله وكاف فارسی وسكون نونله بمعنی
زاله كذا فی مجمع الفرس في پشتمك في سكون شين معجه وفتح تاء مشاة ايله بمعنی شبنم
و بعض نسخه ده قورجق صاچ وقیون وكي سرکینی معناسنه و دخی حیوانا تك آز و دیشاری
معناسنه شمس فخری بيت شیرد ریشه اردها در کوه * بکنند از نهیب او پشتمك *
في پشك في فتح شين معجه ايله بمعنی شبنم وسكون شين ايله فرهنگ جهانگیریده الی معنایه
کل و اول برابر و برابر ابلک معناسنه حکیم تزاری قهستانی بیت بحس افتاده ماخوردشید در
پشك * بقامت سرورا اقلند در رشتك * ثانی بمعنی عشق ثالث بمعنی در آویختن رابع
جعل خامس آتیه مخصوص بر علت در سادس بمعنی جعد یعنی بیقوش ابوالمعانی بیت
چون کند یارب زید بخنی دل دیوانه ام * پشك باشد کرهما آید بسقف خانه ام في پك و لك في
یعنی شبنمی و خرمی و رعنائی شمس فخری بیت جهان چو خاک در تست و عرصه ملكت *
چرانكوه عقالس تهمت پك و لك * تحفه الاحبابه بمعنی تك و پو و آلات و اثواب خانه
مروید و ادات الفضلاده پك ضم با ايله سبزی و رعنائی و کسرا ايله بند انگشتمها منقولدر
في پك في درت معنایه در اول دختر نوجوان که مملری انار کبی اوله ثانی اطفال فندقه
بر چوب کچورب فرلندر لثالث بمعنی گروه یعنی یوالق رابع قوربغه که چغزو و زغ دخی دیرو
شمس فخری بیت کسی که چون سرطان با تو کوچ رود بشکن * بسنك پشتمس در پار کین فکن
چون پك * استاء لبیبی * قطعه * ای همچو پك پلید چون او دید هارون * مانند آنکسی که
کنی مرورا چنك * تاکی همی در آیی و کردم همی روی * حقا که کتری و قرآکن تری ز پك
في پك و في ضم کافله ایکی معنایه در اول پتك آهنکران یعنی دمورچی چکچی کذا فی
المحمودی ثانی محزجه بالخانه که عربیه غرفه دیرل و فرهنگ جهانگیریده یوکسك صغه
و طام کنارنده اغاجدن و طاشدن ایتدکری قورق و لوق پلوك دخی دیرل في پلارك في
فتح راه مهمله ايله فرهنگ جهانگیریده باه فارسیله ایکی معنایه در اول بمعنی شمشیر حکیم خاقانی
بيت حصرم دیدی کزو چکدی * در مغر که بین پلارك وی * ثانی قاچ جوهری معناسنه
شیخ نظامی بیت پلارك چنان تافت از روی تیغ * که در شبستان بتاریک میغ في پلارك في
فتح لامین ايله ایکی معنایه در پلارك کبی اول جوهر دار پولاد که اندن قاچ ایدر لر حکیم اسدی
بيت ازان آهن لعلکون تیغ چار * هم از روهنی پلارك هزار * ثانی قاچ معناسنه استاد
عنصری * قطعه * چه چیرست آن رونده نیر خسرو * چه چیزست آن پلارك تیغ
زان * یکی اندر دهان حق زبانست * یکی اندر دهان مرک دندان * صاحب فرهنگ
منظومه بیت با پلارك پلارك و برزن * آن دو تیغست و این یکی مسکن في پلارك في فتح
لامله ایکی معنایه در اول کوز قباغی که عربیده جفن دیرل فتح جمله امیر خسرو بیت
فیرت سواد چشم عدو حک کند چنانك * فی آکھی بدیده و فی در پلارك بود * وله بیت

پاك هميرند و دل هميبرد چشمت * چو جادوي كه لب اندر فسون بجنباند * بو معنايه كسر
با وسكون لامله دخی صحیح لغت در ثانی یعنی آویخته کذا فی فرهنگ جهانگیری پانک فی
فتح لام وسكون نونله ایکی معنایه در اول قیلان دیدکاری یرتی جانورد در عربیده نمر دیرلر
اکسرنونله طالب آملی در تعریف اسب بیت ببال و پر چو هر بریست و خشم و کین چو پانک
بحال و خط چو تدر و بدست و پا چو غزال * ثانی فرهنگ جهانگیری درت ایاقلی تحت
کی نسنه در که اورته سنی اپلاک قولان ایله اورب اوزرنده یا تورلر عربیده سیر دیرلر
و کسر لامله اشیک اوکندن دیوار آردنه وارنجه دیوارک سخا متنه دیرلر پانک رنک فی
یورغه آت عجمه اکثر الاخه آنلری یورغه ایتدکاری ایچون نسیمه اولمشدر پانک مشک
نیاتادن براوتد عربیده سنجلاط دیرلر کسر سین ایله و سنبل رومی اولمده مزویدر
کتاب السامی فی الاسامی ده مسطور در که * پانک مشک هویت له نور که بیته الور دیشبه
لونه لون التمر و ریحه کرج ایشک انتهی * و حکیم خاقانی بیت عطر کنند از پانک مشک
بغداد * آهوی مشک آید از فضای صفاهان * بعض نسخه ده بقوله الخراسانی در دید بلور
و بعض نسخه ده خرما رنگند بریشدر بغداد ده اولور ایری اغاچی واردر پانک فی ضم
لامله ایکی معنایه در اول پانک آهنکران یعنی دمور جیلر چکبی کذا فی فرهنگ جهانگیری
ثانی مخرجه بالاحانه که عربیده غرقه دیرلر اما شرفنامه ده قامشدن و سازدن ایدرلر
اکثر باغچه لده و باغرده بکبی اوتور مق ایچون اکادیرلر پانک فی سکون نون و فتح جیم
فارسیله بزوغ صرمشوق در اوزم کی یشی اولور اما نیمز عربیده عشقه دیرلر کذا فی المجمع
پانک فی سکون نون و فتح جیم ویای تحتانیله ینکج که عربیده سرطان دیرلر کذا فی
مؤید الفضلا پانک فی سکون نون و جیم و فتح باء فارسیین ویای تحتانیله یعنی خرچنک
بودخی ینکجدر عربیده سرطان دیرلر ایضا منه پانک فی سکون نون ایله ینوک طاسدر
پانک فی کسر نون ویای تحتانی و فتح راه مهمله ایله براوتد عربیده ملوکیه دیرلر بعض
نسخه ده براوتد پتیرکی و میوه سی ده اولور آفتاب کردک دیرلر کنش قنقی طرفه کیدرسه
اول طرفه دوزم مثالی اثیرالدین اخسیکی بیت زبولی که خیزد زداء الثمانین * ثلا فیش
مشکل نود بر پتیرک پانک فی سکون یای تحتانیله قاصد و نامه بر و شاطر معناسنه ده
کلور پانک مع الکاف الفارسی * پانک فی ضم باء موحده ایله پاپوش که ترکیده پابوج دیرلر
پانک فی فتح جیم فارسی و سکون نونله کوچک پنجره که طشره یه محقی نطان ایچون
ایدرلر ابو عاصم بیت مال فراز آوری نگاه نداری * تا ببرد از ره دریجه و پانک * شمس
فهری بیت هزار کونه کل از شاخ چهره نمود * چو لعبتان کل اندام نازک و پانک *
پنجه میرزا ابراهیمه معنی پای افزار و چرمین واقع اولمشدر پانک فی ضم جیم فارسیله
آدشه یا تمق ایچون دکر می ایدوب قورنقلری صغرتزکنه دیرلر که غوشای دخی دیرلر
کذا فی مجمع الفرس پانک فی کسر دال مهمله و سکون نونله غله د و کدکاری اغاچ طوق
عمومایر تیچ چلتوکی د و کدکاری نسنه یه دیر لخصوصا کذا فی فرهنگ جهانگیری پانک یار سنک
سکون راء و نون و فتح سین مهملتین ایله برابر اولق ایچون تراز و کفه سنک خفیف طرفه

طرفه بغداد قری سنه که کمی سنگیان و کمی باقرود مورپان لرندن بغلر لر مولانا کاتبی بیت
بست دوران برکوی چرخ چندین سنک و خاک * لیک در میزان حلت کم نمود از پار سنک
و پار سنک فی فتح زاء فارسی و سکون نون ایله بمعنی پاچنک مرقوم کنذا فی فرهنگ
جهانگیری و پاستنک فی حذف زاء مهمله ایله پار سنک مرقوم معنا سنه در اثیرالدین
اخصبکنی بیت وجود خصم چو وزن آورد دران میزان * که بوقییش ندارد مجال پاصنکی
و پاستنک فی فتح شین معجه و سکون نون ایله تخمق خیار و امثالی کنذا فی شرفنامه
و فرهنگ جهانگیری معنی خوشه انکور حکیم اسدی بیت توکوی درخشنده پاستنک
بود * و یاد دل شب شباهنک بود و پالاهنک فی فتح لام وها و سکون نون ایله یولار
صافی ویدک چکک کاری یولار مجمع الفرسده اول دواله دیرلر که یولار او جنه بغلر لر امیر معزی
بیت کشی زروم بخوار زم بت پرستازا * فسار در سر و در دست نیز پالاهنک * معنی
افسار حکیم سنایی * قطعه * در که خسر وان همه در یاست * یک کهر فی و صد هزاره نیک
در پناه خرد نشین که خرد * کردن از راست بود پالاهنک و پالک فی فتح لامه بمعنی پای
افزار که چرم کا و باشد یعنی صغر کونندن اولان چارق که پالیک دخی دیرلر و پالک فی فتح
لام و سکون نون ایله بمعنی پاچنک مرقوم محمودیه کاف فارسیله بیوک ترنجه دیرلر و پالهنک
سکون لام ایله پالاهنک مرقوم معنا سنه شمس فخری بیت فریدون اگر زنده کین او *
نهادی بکره ن برش پالهنک * حکیم انوری بیت در کردن اختیار احراز * اکنون رداش
پالهنکست * نیازی حجازی جامع اللغاتده پالهنکی که کشان معنا سنه روایت ایلشیر
و پالهنک فی فتح هایله فرهنگ جهانگیری پاستنک مرقوم معنا سنه مر ویدر و یردک فی
سکون راو فتح دال مهملتین ایله بمعنی چیستان یعنی بلجه عربیه لغز و هندی پهبلی دیرلر
امیر خسرو بیت زپردکهای دورادور بسته * که از فکوش دل داناست خسته و پررک فی
سکون راء مهمله و فتح زاء فارسیله بمعنی گریه و گریستن کنذا فی فرهنگ جهانگیری بو معنایه
حکیم قطران ارموی بیت عرش و کرسی در آب شد پنهان * بسکه کردم ز فرقت پررک *
و پاستنک فی پار سنک مرقوم کنذا فی مجمع الفرس و پرواک فی سکون راء
مهمله ایله بکی معنا سنه که عربیه حارس دیرلر ابو المعانی بیت برای دفع رقیبان از سر
کویت * نکه بگردرت تاسهر شود پرواک و پرواک فی سکون زاء فارسیله موخس صدا
و آواز مهیب و دهشت افرا اوله بیت آنقدر فریاد و زاری کرده ام از درد و غم * ساکنان
آسمان در حیرت از پرواک شد و پاستنک فی فتح شین مهمله وها و سکون نون ایله او کجه
موری معنا سنه و چوی یه ده دیرلر و پاستنک فی سکون شین معجه و نون و فتح لام ایله
مجمع الفرسده بمعنی پش افتاده باشد یعنی کیود و شمس میر نظمی بیت در پش جانان
رقیب لنگ بود * در پی عمری اجل پش لنگ بود و پاستنک فی فتح شین معجه و سکون نون
پش معنایه در اول مجمع الفرسده بر دمور آلتدر او زون و اوچی ستوری که آنکله طاش
قویار لر و دیوار لر شمس فخری بیت در آورد سخطش باره سپهر از جای * بیک اشارتی
پی دستبرد بیل و پش لنگ * ثانی نام پدرا فراسیاب در ثالث زنبرک معنا سنه حکیم سوزنی

در صفت کبر خود اوج معنای تریب اوزر * قطعه * همچون پشنک کرشی و رکناک و شوخناک
کویی که کز تو زوی در قبضه پشنک * آرا که از تو خورد نه در چابکه فتاد * برداشت از زمین
تواندش بی پشنک * رابع فرهنگ جهانگیریه جفا و ستم معناسنه در ویش عبد علی
بیت بی تیغ از آن اجل جنه سازد عدوت را * کز خون فاسدش زود بر کسی پشنک *
خامس در یاده اولور بر جانور در کدی قدر ارقه سی خار پشت مانند دی دکنلی و باشی بیلان
باشی کبیر در یاده نقد ریموک بالی و آریسه آندن فرار ایدر اکثر دریای چینده اولور
و پلسک بی فتح لام و سکون سین مهمله ایله دمور کباب شیشی ابوالمعانی بیت در درون
بر آتش هجر ترا * در جگر میکان عم بوده پلسک و پوک بی ضم لامله سقف خانه اوزرینه
قویلان اغاج که تالار دخی دیرل کذافی نسخه میرزا ابراهیم و پهنک بی پالهنک مرقومند
مخفف در کذافی مجمع الفرس و پنانک بی فتح نوین ایله یعنی صمغ اغاج پیسی در کذافی فرهنگ
جهانگیری و پینک بی فتح نون اول و سکون ثانیه یعنی پینک مرقوم کذافی شرفنامه و پینک بی
فتح نون ایله درت معنایه در اول خرما صالقمی ثانی چوب ثالث در یجه رابع وقت صباح
بومعنی کتاب زندقه منقولدر و پهنک بی سکون ها و فتح میم و زاء معجه ایله کرپی که
سیخول دخی دیرل کذافی فرهنگ جهانگیری و پیوک بی ضم یای تحتانیله یعنی عروس
شمس فخری بیت مال و دانش عروس و دامادست * سوی داماد نیست میل پیوک *
و مع اللام * یا چال بی جیم فارسيله چلاه و دمورچی و سائرلرینک چقورینه دیرل اما
فرهنگ جهانگیریه چلاه اوزرینه یا قلرین قودوخی نخته یه دیرل خاقانی در قسمیه بیت
یا لوح پای و بیچال و غرغرونشکر * بنایره بمکوک و بتار و بود ثیاب و پارسال بی کخن سنه
معناسنه لفظ مرکبدر که پاربلدروسال معلوم عربیه عام اول دیرل و پالایال بی فتح باه
ثانی فارسيله محکم و قوی و تند معناسنه استاد دقیقی بیت بفر و هیبت شمشیر او قرار
گرفت * زمانه که پر آشوب بود پالایال * تحفة الاحبابه یعنی پالوده سخت یعنی قویی
پالوده فرهنگ جهانگیریه یعنی نخست واقع اولمشدر و پالایال بی فتح یای تحتانیله
صاحده یعنی سخت تابنده یعنی غایت بر آق و لماع بعض نسخه ده سیال و میال معناسنه منقولدر
ایکی معنایه بویتده واقع اولمشدر میرنظمی بیت عذار تو چومه و آفتاب پالایال * که
طبع شوخ مرا پر شتاب پالایال و پالایال بی کسر لام و فتح یای تحتانیله یعنی همیشه
و متصل ابوالمعانی بیت چه سود کر بشود بعد ازین کرم کستر * زبون کرد مرا پالایال
جور و ستم و پای پیل بی ایکی معنایه در اول بر نوع بیوک فیل یا غنه مشابه پیل در که
آنکه شراب ایچرل حکیم خاقانی بیت تاب پای پیل بی بر کعبه عقل آمدست * پیل بالایال
نقد جان بر پیلبان افشانه اند * ثانی محمودیده زکیانک بر نوع سلا حیدر فرهنگ
جهانگیریه بر نوع حربه در اکثر زکیلر قوللنور حکیم خاقانی بیت من صید آنکه کعبه جانهاست
منظرش * با من بیای پیل کند جنگ عبهرش و پامال و پالایال بی کلاهما بی فتح المیم ایاق
التمه قائلش و یا صلیش معناسنه استعار طریقله زبون و خوار و ذلیل معناسنه ابوالمعانی
بیت پالایال عم هجران تو بودم اکنون * مددم کز نوسی حال دکر کون باشم * میرنظمی

نظمى بيت شد پامال جو چرخ غدار * که آه و ناله شد شام و شکر کار * پر بال * سکون
 راه مهمله و فتح باه موحد ايله بمعنى خانه تا بستانی که پر باره و پر باله دخی دیر ل کذا فی
 قره نك جهانگیری * پر ذال * سکون را و فتح دال مهملتین ايله بمعنى پر کال که پروال دخی
 دیرل ایضا مننه * پرده دل * یعنی خون جگر عربیده * معجه دید کاری بعض نسخه ده عربیده
 ده دید کاری آق جگر معنا سنه در بو مناسبدر شاعر بیت زانشک چشم منم جو بهاست
 کشته بخل * زتاب آتش غم آب کشته پرده * دل * پرده * دیر سال * موسیقی ده پر پرده
 نامیدر شیخ نظامی بیت مغنی بزن پرده * دیر سال * نوایی برانکیز و با آن بنال * پرغول
 سکون راه مهمله و ضم غین معجه ايله برنوع حلوا در که افرو شده دخی دیر ل کذا فی شرفنامه
 * پر کال * سکون راه مهمله و فتح کاف فارسیله ایکی معنایه در اول شول پان که اثوابه
 یا ما ایدوب دیکر ل پر کال دخی دیر ل ثانی معروف چتال دمور در که دایره چزر ل کذا فی المجمع
 * پروال * سکون راه مهمله و فتح واو ايله بمعنى پر کال مر قوم کذا فی شرفنامه * پر شول
 ضم زاه فارسیله طویق که عربیده کعب دیر ل شمس فخری * قطعه * چون در ار زاق پیش
 و کم نشود * فارغ بال مردم بشکول * چه که بر تخت ناز خسبی خوش * چه که در کل نهی دو
 دست پر شول * مؤید الفضلاده اول بندقه دیر ل که اطفال آنکه اوینار ل * بشکول *
 سکون شین معجه و ضم کافله مغموم و مهموم و المناک معناسنه در و بر قصبه آدیدر که آنکه
 نازک و لطیف دل بند استنور بشکولی دیر ل * پشه غال * برا عاجدر که کرشم و پشه دار
 و پشه خانه معناسنه ده کلور * یکمال * سکون کاف فارسی و فتح میله دست افزار کفشگران
 یعنی یا بوجیلر آلتندن بر آلتدر که آنکه خط چکر ل عربیده مخط دیر ل * بکول * ضم کاف
 ايله بمعنى پاوک مر قوم یعنی سقف خانه به قودقلری اغاج کذا فی مجمع الفرس * پل *
 بوزن تل خسته لکن قالقمش مزاج ضعف اوزن اولق میر نظمى بیت کند بیمار هرب شب
 درد حسرت * شود در روز پل بی تاب و طاقت * بجال * سکون نون و فتح جمله سر کین
 مرغ و ماکیان و کبوتر عموما عربیده دزق دیر ل شمس فخری بیت همای لطف و را احتیاج
 ظل نبود * که ملک بخشد هر جا که بکنند بجال * پهل * سکون هایلله چشم معناسنه که
 عرب خیل و چشم دید کلرینه عجم پهل و سپه دیر ل حکیم فردوسی بیت یکی هفته بودند
 باسوک و درد * سر هفته پهل و سپه کرد کرد * مع المیم * پادام * فتح دال مهمله ايله بمعنى
 مصلا یعنی نماز گاه میر نظمى بیت اگر بریده را پیغام باشد * مرا خاک درت پادام باشد
 * پاردم * سکون را و ضم دال مهملتین ايله قوسقون معناسنه که تر کیده پالدم دید کاریدر
 خواجه حافظ بیت صوفی شهر بین که چون لقمه به شبهه میخورد * پاردمش دراز باد این
 حیوان خوش علف * پالدم * معروف سمر قوسقونی شمس فخری بیت زین خران
 آنکس خورد بر کومد ام * دردم ایشان فتد چون پالدم * حضرت مولانا قلمش سر
 بیت ابروان چون پالدم زیر آمد * چشم را نم آمد ناری شده * پایدام * سکون
 یای تھتانی و فتح دال مهمله ايله صیاد لردام ایچنه بغلقلری قوشه دیر ل که قوشلر آنی کوروب
 یا نه کلوب دامه دو شرلر اکا خرویه دخی دیر ل عربیده ملواح دیر ل کسر میله کذا فی

شرفنامه و فرهنگ جهانگیریده و سایر معتبر لغت کتابخانه دام معناسنه در حکیم خاقانی
بیت کفتم بیار که ملائیک توان رسید * کفتا اگر توان نشود حرص پایدام * حکیم سوزنی
بیت اجل پایدای نهادست صعب * بنا کام باید همی در فتاد * پدزام * سکون دال
و فتح راه مهملتین ایله بمعنی بدخواه و بی مهر و محبت و دخی همیشه کذافی المحمودی * پرچم
سکون راه مهمله و فتح جیم فارسيله بش معنایه کاور اول جمع الفرسه سیاه تویدن مدور
طوب ایدوب نیره پاشنه قورار مثالی نیره مناسبته مولانا هاتقی بیت زیرچم فروزنده
نوک سنان * چو آن شعله کاید برون از دخان * ثانی علم مشقه سینه دیرل علم مناسبته
عماد فقیه بیت پرچم مشکین علمهای شاه * دسته ریحان و کربان ماه * ثالث توغه
دیرل حکیم خاقانی * مثنوی * از بهر تومی طرازدایام * منجوق ز صبح پرچم از شام * دارد
فرشس بدین نشانی * پرچم دم شیر آسمانی * رابع نیازی بجازی جامع اللغات نام کتابنه
قطاس که دم کاو بجی در آکا دیمش بو معنایه اثیرالدین اخسیکنی بیت کاوی نشان دهند
درین قلمز نکون * لیکن نه پرچمست مر اورانه عنبرست * خامس یعنی کاکل حضرت مولانا
بیت کرچه ناخن رفت خونپاشی مرا * برکنم من پرچم خورشید را * مثنوی شرحنده
مسطور در که حضرت قطب الاقطاب ابوالجناب نجم الدین کبری قدس سره العزیز شهادتی
محلغه بر کافرک پرچن الله طوتمشیدی شهید اولدوغندن صکره اون قدر آدم چالشده
پرچمی لندن اله مدبره لندة قالدی حضرت مولانا قدس سره الاعلی حضرت لری کندولرین
ابوالجناب حضرت نرینه منسوب طو توب بیور دلر * قطعه * ما از ان محتشمانیم که ساغر کیرند
فی ازان مفلسکان که بزلاغر کیرند * بیکی دست می خالص ایمان نوشتند * بیکی دست دگر
پرچم کافر کیرند * پرچم * سکون راه مهمله و فتح خاء معجه ایله بمعنی درهم و پریشانی
کذافی المحمودی * پرده خرم * موسیقی ده بز پرده آدیدر حضرت مولانا قدس سره بیت
افتد عطار در وحل آتش در افتد در زخل * زهره نماد زهره را تا پرده خرم زند * پرچم
سکون را و ضم سین مهملتین ایله خمیر اچارکن اوزرینه صاچد قلبی اون که تخته به یا شمیمه
پسحاق اطعمه در مرثیه بغرا که در جنگ زرده پلاو کشته شده بود بیت نک
کشت چون سرکه رویش سیاه * خمیرش ز پرسم بسر ریخت کاه * پر کام * سکون
راه مهمله و فتح کاف فارسيله بمعنی چهدان که زهدان و بوکان دخی دیرل عربیده رحم دید کاریدر
کذافی فرهنگ جهانگیری * پرچم * سکون راه مهمله و فتح کاف ایله ایشدن و کوجدن
آیریلوب بیکار اولان آدمه دیرل امیر خسرو بیت مورد که ریافت نه پرچم بود * پرزدنش
زانسوی عالم بود * شاعر دیمشدر * رباعی * ای داده توداد مرا هر دم دم * یک مرغ بدام
تو چون پرچم * چون زلف تو خویش را بیندم کم کم * در حلق دلم همیشه دمدم غم *
* پریشم * بمعنی اربشم کذافی شرفنامه * پرچم * فتح زاء فارسيله قرا کو و دومان معناسنه
دیمشدر شاعر بیت آم بر در شامه اشکم بر آسمان * بکسر گرفته بود پرچم زین سبب
جهان * در ویش شاهدی منظومه سنه سکون زاء معجه ایله نقل ایدوب دیمش * مصرع
اولدی دومان الدرهم پرمله بخنو * * پرچم * خم زاء فارسيله بمعنی فقیر و خوار و ذلیل

وذلّل کذا فی جمع الفرس فی پشترم فی سکون سین مهمله وضم تاء مثناة ايله الاقرغه یه دیرلر
 فی پشام فی فتح سین معجه ايله معنی نیره کی یعنی قرامتق رنگلی اولان نسنه فی پشترم فی سکون
 سین معجه وراء مهمله وفتح تاء مثناة ايله قورد استی دیدکاری علت که فساد دمدن حاصل
 وظاهر اولور کذا فی جمع الفرس فی پشم فی سکون سین معجه ايله یوک که عربیه صوف
 دیرلر حیوان توینه پشم دینلز انجق قیون پیاغیسنه دیرلر شاهر بیت پشم شدن
 جامه به از پریمان * لقبه اگر جرب نشد بس تو نان فی پفخم فی سکون فو فتح خاء معجه ايله
 یعنی بسیار میره چینک بیت بدان ماند بنفشه رب جوی * که در آتش زنی کو کرد
پفخم فی پانخم فی سکون لام وفتح خاء معجه ايله صیان که فلاخن دخی دیرلر پلم فی سکون لامه
 یعنی خاک زرا آتشت بهرام بیت بجاتور و کجا اوج بکاسلم * کاجل بر ریخت بر رخسارشان
پلم فی پنام فی فتح نو تله اوج معنایه کلور اول پوشیده و پنهان کذا فی فرهنگ جهانگیری
 بومعنایه کمال اسمعیل بیت با اکا بر مجلس خلوت * کفتکوی پنام میخوام * ثانی یعنی
 تعوید که چشم پنامک دیرلر صحاحده و نسخه حسین و فایده چشم بدن و سایر آفادن حفظ
 ایچون یا زوب کوتور دکاری ادعیه که حرز و هیکل دخی دیرلر شهیدی قی بیت ایتانکارا
 از چشم بدبترس همی * چراخواهی باخویشتن تو چشم پنام * ثالث کتاب زنده مرقومدر که
 چارکوشه بزبان سیدر زردستیلر زنده وستا او قورلر ایکن یوزلری اوزرینه بغلرلر
 ذرا آتشت بهرام بیت بشد بر تحت زر اروای براف * پنامی بر رخ و کشتیس بر ناف
فی پنجه مریم فی بر او تدر که مریم رضی الله عنها حین وضع حملنده الز اول اوت اوزرینه قویدی
 اول اوت بامر الله تعالی نش پرمق کبی اولدی اکا پنج انکشت دخی دیرلر پیام فی فتح یای تحتانی
 ايله خبر معناسنه پیغام دخی دیرلر خواه حافظ بیت ای بادا کر بکشن احباب بکندی
 زهار عرضه ده بر جانان پیام ما * حکیم انوری بیت نوک پیکانها چوپیکان قضا * از اجل
 آرد خصمازا پیام فی پیتام فی سکون یای تحتانی وفتح تاء مثناة ايله معنی پیام و پیغام
 کذا فی فرهنگ جهانگیری فی پیغام و پیغم فی کلاهما معنی پیام مرقوم میر والعی قی بیت
 عاشق از هر یک نکه صدمه عاکوید بیار * عشق چون این رتبه دارد قاصد و پیغام چیست
 فی پیکانه سم فی سکون یای تحتانی وفتح کاف و نون و ضم سین مهمله ايله طرنفی اوق دمرنی کبی
 اولان قوش و غیره هر نه اولور سه کذا فی مشرقنامه فی مع النون * پا اورنجن و پا برنجن
 و پا رنجن و پا اورنجن فی کلهم معنی خانخال اورنجن و برنجن و ورنجن که حلقه کبی اولان
 نسنه در زیر ابلاز که دست اورنجن و دست برنجن دیرلر استاد معروفی بیت زیبا اورنجن
 آن سرونو شاد * بکل در مانده پای سروا زاد فی پاتون فی ضم تاء مثناة ايله نشانلی
 طوغان معناسنه فی پاچان فی فتح جیم فار سبله پاشیدن صیغه سندن اسم فاعلی اولان
 پاشان معناسنه در که مصدری پاچیدن کلور کذا فی فرهنگ جهانگیری معنای مرقومه حکیم
 ناصر خسرو بیت طاعت ارکان بین مرچرخ وانجم رابطیع * تابطاعت چرخ وانجم شان
 همی پاچان کند فی پاداشتن فی فتح دال مهمله و سین معجه ايله پاداش مرقوم کبی جزاء نیکی
 کذا فی جمع الفرس بومعنایه لامی جرجانی بیت پکانه که دودستش که عطا دهد *

هزار فایده با صد هزار پاداشن ی پار کین ی راء موقوف و کسر کاف فارسیله فر هنگ
 چنانکه بیده مطبخ و جامه کرده چر کاب افق ایچون ایتدکاری چقون دیرل حکیم سنایی * قصه
 گرچه سوی صورتیان گاه شکل * زیر تک جامه چود نیست دین * نیک در آنست که راند خرد
 چشمه حیوان زخم پار کین * جمع الفرسده چقور یز زده یغموردن جمع اولان صومعنا سنه
 عوما حکیم انوری بیت به پیوسی از جهاندانی که چون آید مرا * همچنان کز پار کین
 امید کردن کو ترست * بو بیت معنای اوله دخی مناسبدر ی پارنجن ی خانخال معناسنه در
 کما مر ذکره خاقانی از تحفه العراقین بیت کرده زنی نجیب سرمست * پارنجن و پاویاوه
 دست ی پارودن ی ضم اء مهمله و واو معروفه کورك ایله نسنه کوردیمک ی پارین ی
 کسر را و سکون یای تحتانیله بلدرکی دیمک اولور زیرا پار بلدر در حرف یا نسبت و نون
 تأکید ایچوندر که بلدرکی معناسی حاصل اولور توخی خوشانی نیک بو بیت نندن مفهوم مد
بیت کهن شد قصه فر ها دو شیرین * چو عیش رفته و تقوم پارین ی پار کین ی سکون
زاء و کسر کاف فار سین ایله پار کین مر قوم معنا سنه کادوکی صحیح اول نشد رشمس بخزی
بیت کسی که چون سرطان یا تو کچ رود بشکن * بسنگ پشتش و در پار کین فکن چون پک
پک قور بغه در ی پازن ی فتح زاء معجه ایله عورت واو غلان تحصیل ایدوب استن یرله
کو تورن پزونک دیر که پازنک دخی دینلور عربله قواد دیرل میر نظمی بیت زن چلی
صنعت او پازن است * پازنکی بازن خود ارزن است ی پازین ی کسر زاء معجه وسکون
یای تحتانی ایله کجه بر مقدار یکمک ویا خود بر مقدار قالق حصه من اللیل معناسنه وله
بیت چو پازین از شب موجود کشته * نهانی کوی جانا زا کد شته ی پاسبان ی سکون
سین مهمله و فتح باء مو حده ایله کجه بکجیمی پاس کجه نک بر حصه سنه وبکایچی سنه دیتل وکی
تفصیل پاس لغی ذیلند ذکر اولندی عربله حارس و چغتایده تفقار دیرل ی پاسیدن ی
کسر سین مهمله ویای تحتانی ایله بعنی نکهمانی کردن ویاس داشتن یعنی یکمک کدافی
المجمع بو معنایه ابو المعانی بیت عجب نبا شدا کزد دولت شود مخفوظ * کزد وزو شب
شدن کار سپهر پاسیدن ی پاسیدن ی کسر سین معجه وسکون یای تحتانی ایله پرا کنده
کردن و بر افشاندن صاحق وطا غتمق ظہیر فاریابی بیت مرغی کز آشیانه اقبال اوپرد
از اختران ثابت پاسند ارزنش * جمع الفرسده میوه انواعی قاون وقار پوز واوزم وامثال لری
اگر چه بو معنی انده مسطور در اما نه مناسب تله اولد وغنه شغای صدر حاصل اولما مشدر
ی پاسنین ی کسر سین معجه نون وسکون یای تحتانی ایله تخته واغاج پار لری منجیک
بیت پیش کر فته سپر پاسنین * هریک از و همچو در نیم حکم ی پاک دامن ی یعنی صاحب
صفت و عصمت مولا ناقیدی شیرازی بیت بوالهوس وحشی غزالم را بافسون رام کرد
پاک دامن دلبری را بی سبب بد نام کرد ی پاک کردن ی فتح کاف وسکون دایله طیانوب ایانغ
اوزن طور مق مولا ناقی بیت دلیران ستادند پاک کرده صحت * ستادن در آموخت
زیشان درخت ی پاک شدن ی پاک اولق چغتایده آرمق دیرل آریغ پاک در ی پاک وفتن ی
رقص ایلك معناسنه در کدافی شرفنامه بو معنایه میر نظمی بیت قردر دست کیر دساغر

سا غرمی * شود یا کوفت زهره باد فونی ی پاکیدن ی کسر کاف و سکون یای تحتانیله
 پاک اهلك معناسنه مصدر در ی پالوان و پالاون ی کلاهما بفتح اللام والواو حلوا جيلرك
 کفکیر کبی بال و شکر سوز جک آ التدر ابو شعيب بيت افشرة خون دل از چشم او *
 ریخته پالاون مرثکان فرو ی پالان ی دهلیر معناسنه شمس فخری بیت فکنده پالان
 و نالان چو خرمانده بکل * وداع کرده بنا چار صغه و پالان ی پالاییدن ی کسریای
 اول و سکون ثانی ت تحتانیین ایله ایکی معنایه در اول صاف ایتمک ثانی زیاده ایتمک معناسنه در
ی پالودن ی ضم لام و واو معروف ایله سوزمک و صاف ایتمک کذا فی مجمع الفرس
ی پالیدن ی کسر لامله آرتور مق و آرتوق اولق و او زایوب بیومک کذا فی شرفنامه
 و معنی دیدن و تفحص کردن و جستن کذا فی فرهنگ جهانگیری ی پالیزبان و پالیزوان ی کلاهما
 یکسر اللام و سکون الیاء و زاء الموقوف بوستانجی و بر معناسی ده او تو زایکی نوادن بزوا
 آدیدرایکی معنایه حکیم انوری بیت رونق پالیز رفت اکنون بابل نیمشب * بر سر پالیزبان
 کتر زند پالیزبان * واستاد منوچهری * قطعه * صلصل باغی بیباغ اندر همیگوید بدر
 بلبل زاغی تراغ اندر همی نالد بزار * این زند بر چنکهای سفید یان پالیزوان * وان زند بر نایهای
 لوریان آزادوار ی پان ی بزوع قزل پیرا قدر چینه سلرو یادو کسه لر قرمزی صوی چقار
 هرینه طوقنسه قرمزی رنگ ایدر اکثر جوانان و دختران دوداقلرینه سور رغابت رنگین
 ایدر طالبی آملی بیت کهر یا قوت کشته با بران لب * ز خون غنچه رنگ پان فتان *
ی پاورنجن ی فتح و او و راه مهمله و جیم ایله پاورنجن مرقوم معناسنه بدرالک بن شاشی بیت
 کند حور بهشت طوق کردن * اگر از پایش افتد پاورنجن ی پاهکیدن ی فتح ها و کسر
 کافله یوزن داوریدن معنی اشکجه کذا فی شرفنامه و مجمع الفرس ی پای ارنجن ی معنی پاورنجن
 مرقوم ی پایان ی نهایت و هر نسبت نیک آخری پایان کار دیرو مجمع الفرسه بمعنی کرانه
 اوج معناسنه مسعود سعدی سلمان بیت نیست پایان مشغل من پیدا * هست یاک
 مشغل نیست پایانی ی پای پوزان ی یای تحتانی موقوف و ضم باء فارسی و او و فتح زاء
 معجه ایله مجمع الفرسده و نسخه حسین و فایده سهمناک آواز معناسنه منقولدر
ی پای پیچیدن ی یعنی فرار کردن قاچق معناسنه کذا فی الحمودی ی پایدان ی یای موقوف
 و فتح دال مهمله ایله پابوج معناسنه اسم مرکبدر پای ایله داندن مرکبدر دان طرف اولدوخی
 ظاهر در ی پایداری کردن ی معنی پایدیدن یعنی ثابت و قائم اولق و بریده توقف و آرام
 اهلك ی پایزن ی سکون یای تحتانی و فتح زاء معجه ایله پازن مرقوم و اسیر و خدایتکار
 معناسنه ده کاور ی پایستن ی کسریای تحتانی و سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله بکلمک
 انتظار معناسنه در ی پایندان ی فتح یای تحتانی و سکون نونله اوج معنایه در اول ضامن
 و کفیل معناسنه کذا فی شرفنامه بو معنایه مؤید الدین بیت زرق را کلاک تو پایندان شد
 علم را کلاک تو پایندان باد * بو معنایه مسعود سعد سلمان بیت که بر عمر و مجاه توشندان
 روز کار و سپهر پایندان * حضرت مولانا قدس سره بیت وی همی کفتی که پایندان
 شدم * که بودنا فتح و حضرت دمبدم * ثانی فرهنگ جهانگیریده بر معناسی دخی کرو یعنی

و من حکیم زاری قہستانی بیت ای پسر و اغواہ روز پسین * جان ستاند برهن و پایندان
 ثالث صف نعال یعنی پا بوج چقہ جوق راستا دمنجیک بیت ماہ رادر محفل خورشید من
 جای اندر صف پایندان بود کی پایندکان فی کاف فارسیلہ اهل جنت و اهل جہنم و دخی عرش
 اعظم و امثالی کہ من بعد فنا اولتر کذافی شرفنامہ کی پایندن فی فتح یای تختانی و سکون
 نونہ توقف اہلک و انتظار معناسنہ حکیم استدی بیت مرا ایزد از ہر جنک آفرید * چہ
 پایم کہ جنک اکنون آمد بدید کی پایندن فی کسریای اول و سکون ثانیلہ قائم و ثابت
 و بریرہ توقف اہلک و برنسنہ فی محکم طوتمق و زینت اہلک و ایاغلہ دیمک و باصمق حکیم
 استدی بیت زبا زبای از بداندیش دوست * کہ نزدیکتر دشمن سیرت اوست * و ایاغلہ
 باصمق استاد لطیفی بیت بیا بید پای مرانا کہان * برویی کہ در پی نیایی نہان کی پایندن فی
 کسریای اول و سکون ثانیلہ ہر نسنہ نک اشاخی جانی عموما و زرد بانک اول پایہ سی
 خصوصاً کی پایون فی ضم یای تختانی و واو مجہول ایلہ بمعنی پیرایہ و زیور کذافی ادات
 الفضلا کی پختودن فی سکون خاء معجہ و ضم جیم فارسیلہ کی پختودن فی سکون خاء
 معجہ و کسر جیم فارسیلہ کلاہما بمعنی کوفتہ شدن و پھن شدن یعنی ایاغلہ دیمک و یامی اولق
 کذافی مجمع الفرس کی پختان فی سکون خاء معجہ و فتح سین مہملہ ایلہ پختان مرقوم
 معنایرینہ اسم فاعل در استاد فرخی بیت شاہ ایران ازان کریمتوست * کہ دل چون منی
 کند پختان کی پختایندن و پختیدن فی کلاہما بسکون الخاء المعجزین اول و فتح سین مہملہ
 ثانی کسرایلہ صالنی صالنی یوریک باء موحدہ ایلہ ذہر ویدر کذافی شرفنامہ کی پختان فی
 سکون خاء و فتح سین معجزین ایلہ المناک و دزدناک کذافی صحاح بو معنایہ میر نظمی بیت
 چہ بودی کرکنی بکبار سنادان * کہ بودم در ہمہ عمریست پختان کی پختایندن فی سکون
 خاء و فتح سین معجزین و ایکی یای تختانی ایلہ رنج و الم و ورمک معناسنہ مصدر در کذافی شرفنامہ
 کی پختان فی سکون خاء و فتح سین معجزین ایلہ یوکسکون سورینوب اینمک میر نظمی بیت
 ہر سزار دود دل خیزد زجان * آمد پختان زبام آسمان کی پختیدن فی سکون خاء و یا
 و کسر سین معجزین ایلہ مجمع الفرس بمعنی پختیدن مرقوم اما شرفنامہ دہ بمعنی فروزان
 و بلند رفق معناسنہ در کی پذیرن فی قاین آتا اصلی اضا فتلہ رامسکور تلفظ اول بقدر
 استعمالندہ خفت اولق ایچون راسنا کن اولشدر شیخ سعیدی بیت با پذیرن نمود قصہ
 خوبی * کای مصالح شناس و خیر اندیش کی پذیرفتن فی سکون ذال معجہ و فاقوم
 راہ مہملہ و فتح تاء مثناۃ ایلہ قبول اہلک حکیم استدی بیت بکر شانسب کفت اثری ای شور
 بخت * ز شاہ از چہ پذیرفتی این کار سخت کی پذیرفتن فی کسر ذال معجہ و سکون یای تختانیلہ
 قبول اہلک و پسند اہلک کی پذیرفتاریدن فی تہند اہلک و برنسنہ فی ذرعہ اہلک و قبول
 ایتدر مک و بکندر مک معناسنہ دہ کلور مصدر متعدی در کی پذیرہ شدن فی قار شولق
 و مقبول و پسندیدہ معناسنہ دہ استعمال اول نور و کبر و کتمک و د و نوب کلک معناسنہ دہ
 کلور حکیم فردوسی بیت پذیرہ شدن را جبیرہ شدند * سپاہ و سپہبد پذیرہ شدند
 نسخہ میرزا ابراہیم برگسنہ نک امرین قبول اہلک معناسنہ مرویدر کی پراذران فی فتح

فتح راین مهملتیش و سکون ذال معجه ایله چاقرجسندن برآوجی قوشند رعایت خوش
 منظر و پاکیزه هیأت لیکن چندان نفی یوقدر شاید قاز و اوردک آله سرخ رنگ اولانی
 مقبول طوتار اولدخی دایما طوغانجی الیه کتوروب تعالیم ایدرسه آوجی اولق اولور
 عربیه اسمنه زنج دیرلر کذاقی فرهنگ جهانگیری و پراشیدن فی فتح راء مهمله و کسر سیت
 معجه ایله شرفنا مدهه بمعنی فروشاندن مجمع الفرسه بد حال و پریشان اولق معنا سنه
 پریشیدن دخی دیرلر و پراکندن فی فتح راء مهمله و کافله طاغتمق در و پراکندیدن فی
 پراکنده کردن لفظنک متعدسی اولور عربیه تفریق و نثار و چغتایده پوترا تاق دیرلر
 میرعلیشیر بیت تا شلار کیم اول پری پیکر بو مجنونغه آئیب * عقل و دانش قوشلارین
 گونکوم او یید این پوترا نیب و پراشیدن فی فتح راء مهمله و کسرنون و سکون یای تختانیله
 متعدیدر او چور مق معنا سنه لازمی پرید ندر میر نظامی بیت کنون مرغ دل ارتن آن
 سیم تن * پراشید حیفا ز برج بدن و پرپهن فی سکون راء مهمله و ها و فتح باء فارسیله
 بر او ندر طبیعی بارد و رطبد ر لطیف تناول اولور چیک و شمشینور ترکیده سموزاوت
 و پرپرم دخی دیرلر عربیه قرفح و رجله و بقله دخی دیرلر و زبان هندیده لولبه و کمبول
 دخی دیرلر حکیم خاقانی بیت زمینها که سیه تر زخم پرپهنست * چوتخم پرپهن آرد برون
 سیمید لعاب * و بر معناسی پرپهن در فحقات ایله پهن یاصی دیمکدر پرایله ترکیب اولند قده
 قناد آچس دیمک اولور و بر معناسی دخی تختگاه در بو ابکی معنایه امام همام فخر رازی
 یور مشدر * قطعه * چشم شب نیره راهم برص وهم جنام * چشم مه خیره راهم سبل
 وهم و شن * در نظر مردمک چون تره زار فلک * روشنیش کوکنار نیره کیشن پرپهن * پرپهن
 آسمان راست چنان طوطی * کرهوس بچکان باز کند پرپهن و پرتمیدن فی سکون راه
 مهمله و فتح تا مثنایه و کسر میله نپسرمک یعنی دوداق ششوب یارلق * پرتمیدن ای شفته
 ارتفعت عن موضعها کانهما مقدمه کذا فی المشکلات و پرچیدن فی سکون راء مهمله
 و کسر جیم فارسیله میخ تاقق و اوحن پرکتک ترکیده دخی پرچین دیرلر و پرچین فی سکون
 راء مهمله و کسر جیم فارسیله ایکی معنایه در اول فرهنگ جهانگیری باغ و بوستان اطرافنه
 ایتدکاری دیوار که اکثر کفلی چالیدن ایدرلر ثانی مجمع الفرسه باغ و بوستان دیواری اوزینه
 قودقاری چالی که اوزرندن آسلیه آکاسر نیر و فاقند دخی دیرلر شاه ناصر خسرو * قطعه
 یاری ندهد ترا برین دیو * جز طاعت و حب آل یاسین * کرد ریل خود زدوستیشان *
 بودیو حصار ساز و پرچین و پرداختن و پرداختن فی کلاهما بسکون الراء المهمله و الخاء العجمه طقوز
 معنایه کلور اول توجه کوسترمک و مقید اولق شیخ نظامی بیت من که باین آینه پرداختم
 آینه دیده در انداختم * ثانی ساز چالمق و نغمه ابلک شیخ نظامی بیت چورود باربد
 این پرده برداخت * بکی ساز و د و چنک خویش بنواخت * ثالث فارغ اولق معناسنه
 حکیم فردوسی بیت دل از داوریها برداختند * با پین یکی جشن نو ساختند * شیخ نظامی
 بیت از خواندن نامه چون برداخت * تعویذ کلوی خویشتن ساخت * رابع قالد راق
 رفع ابلک خامس خالی ابلک بو ایکی معنایه وله ایضا بیت حجاب سیاست برداختند

زینکایگان بجزه پرداختند * سادس آخره ایرشک یعنی تمام ابلک و تمام اولاق وله
 ایضا بیت دولت اگر همدی ساختی * عمر باین روز نپرداختی * سابع طو تبق و قایمق
 معناسنه وله ایضا بیت چو دیوان بسی چارها ساختم * کران در کاوخی نپرداختم *
 ثامن یعنی آراستن و مرتب گردانیدن خواجه حسین ثانی بیت چو ز آرایش صف
 بپرداختند * نظر سنوی بکد بگری ساختند * تاسع مجمع الفرستد جلادان یعنی صیقل
 ایتمک و حذف الفله یعنی پرداختن مذکور معنایک جمله سنه استعمال اول نور حکیم اسدی
 بیت از آهوسخن پاک و پردخته کوی * تراز و خرد ساز دش سخته کوی فی پرستان فی
 فتح را و تا و سکون سین مهملتین ایله طماوس کبی بر منقش تو یاق و قوشدر و بر معناسی دخی
 نور در و کسر بایله قوزی قولاغیدر فی پرستیدن فی فتح را و سکون سین مهملتین و کسر
 تاء مثناله طایمق و خدمت ابلک یوندند که خدمتکار پرستار دیر لر میرنظمی بیت خدا
 خالق انص و هم جن بود * پرستیدنش شرط مؤمن بود فی پرستیا و شان فی ایکی معنایه در
 اول بر او تدر صاپی سنیه و پیراخی یشل اولور اکثر قیوا غزلرند و ایرمق کنار لنده اولور
 و طاش از لنده دخی بت ترکیه بالدری قره دیر لر و عربیه شعرالجن و شعرالخی و شعر الغول
 دیر لر ثانی اشکال فلکی دن بر شکل آدیدر که بگری ظهوز یلدزه مشتمل در صورتی بر آدم
 ایاغ اوزن طورب النده بغایت موخس بر غول باشی طوتار کبی کورینور و کواکبی شور
 بر جنه در بانفاق ارباب رصد فی پرکوهان فی بوزن معتوهان او توز بر الحاندن بر نوا آدیدر
 و نغمه مطرب و آواز طوطی یه ده دیر لر کذا فی مجمع الفرس فی پرکین فی سکون راه مهمله و کسر
 کاف فارسیله یعنی آشکار میرنظمی بیت چو توان حال دل دار دهنفتن * بناچارش سخن
 پرکین گفتن فی پر مون فی سکون راه مهمله ایله یعنی آرایش و زیور کذا فی فرهنگ
 جها نکیری فی پر نان فی سکون راه مهمله و فتح نونله اتمک اوزرینه لاجه ایتمک کذا فی
 نعمه الله فی پر ندون فی فتح راه مهمله و سکون نون ایله یعنی پرندوش دون کیجه دیمکدر
فی پرندین فی فتح راه مهمله و سکون نون و کسر دال مهملتین ایله حریردن اشامش قماش و امتعه
 هر نه اولور سه حکیم اسدی بیت زهر سویی اندازه دروی بجوش * بتان پرندین و پرتون
 پوش فی پر ن فی فتح راه مهمله ایله اوج معنایه کلور اول اولکر دید کلری که منازل کردن
 ثریا دیر لر کویا پروین دن مختصر در کمال اسمعیل بیت سیاست تو اگر بانک بر سپهرزند
 بنات نعش بهم رفتد بسان پر ن * وله بیت بکاه فکر اگر بنات نعش خودم * بنوک
 کلک بنظم آورم چنان پر نش * شمس فخری بیت برای قبضه تیغت بجای مروارید *
 سپهر بهر تها خردهد نجوم پر ن * ثانی یعنی ماهتاب ثالث یعنی دیبا و حریر منقش
فی پر نون فی سکون راه مهمله و ضم نونله شرفنامه و فرهنگ جها نکیریده ایجه و رقیق
 طوقش دیبا و مثالی حریر منقش معناسنه شاه ناصر خسرو بیت کرچه نه پشمند هر دو
 هر کز بوده است * پیش تو ای دورین حریر چو پرتون * استادر و دکی بیت نپردابل
 اندر باغ جزر بسدومینا * نیوید آهواندردشت جزر عالی و پرتون فی پر نیان فی سکون
 راه مهمله و کسر نون ایله منقش اطلس و حریردن منقش طوقش قماش که مقابلی پرنددر که

پرند در که ساده اطللس و ساده حریر قماش در شمس فخری بیت آنکه باشد پیش رایش
 ستر غیب * روشن و ظاهر چون نقش بر نیان * حکیم فردوسی * مثنوی * درختی که پروردی
 آمد بیار * به بینی برش هم کنون در کنار * کرش با رخانه است خود کشته * و کر
 پرنیانست خود رشته * پرواسیدن * سکون راه و کسر سین مهملتین ایله بر نسنه نك
 نوم و درشتلکن بلك ایچون ال سوروب یوقلغه دیرلر شهاب الدین بیت زیر و اسیدن آن
 نازک اندام * شکفت اندر کفم کلهای بادام * پروان * سکون راه مهمله ایله ایکی
 معنایه کلور اول غزنین قرینه بر شهرک آدیدر حکیم فردوسی بیت بدو کفت کی نام بردار
 هند * پروان بفرمان تو تا بسند * ثانی فرهنگ جهانگیریده ابر پشم چرخ در که ای غله
 دوند رلر * پروردن و پروردین * کلاهما بسکون الراء المهملتین و فتح الواو بسلك
 معناسنه مصدر در * پروردین و پروردین * کلاهما بسکون الراء المهملتین و نون
 بز و امثالی اثواب یوکن باغله دیرلر پروردن یوک باغانش بزه دیرلر که عربیده رزمه دید کلریدر
 * پروزن * سکون راه مهمله و فتح زاء معجمه ایله الک معناسنه که پروزن دخی دیرلر
 لفظ مرکبدر پرایله وزنن پر سوراخ و شبکه معناسنه وزن و زیدن لفظندن مشتقدر
 عربیده منخل دیرلر حکیم ناصر خسرو بیت چرخ پنداری بخواهد شیفتن * زان همی پوشد
 لباس پروزن * پروهان * سکون راه مهمله و فتح واو و هایلله فرهنگ جهانگیریده معنی
 ظاهر و آشکار اثیرالدین اخسیکنی بیت زو پشت روز کار قوی کشت و این سخن *
 در روی روز کار بکوم به پروهان * وله بیت پروهان ملک باختر مظفردین * که زیر کردش
 خاور ملک ندارد یار * پروزن * سکون راه مهمله و کسر واو و فتح زاء معجمه ایله الک که
 اون الرلر پروزن کویا که پروزن اختصار اولنشد در شیخ سعدی بیت پروزن معرفت بیخته
 بشهد عبارت بر آمیخته * پرون * سکون راه مهمله ایله ایکی معنایه در اول مبارزان
 ایراندن کیونام پهلو انک همخوا به سی یعنی منکوحه سنک آدیدر کذا فی المجمع ثانی مخفف
 پروان مرقوم که معنای ثانیه سیله مترادف در ابوالفرج رونی بیت از تفاخر جو کرم سیله سپهر
 تار مهرش کشیده بر پرون * پروین * سکون راه مهمله و کسر واو ایله بکرمی سکر
 منزله قردن بر منزله آدیدر که زیاد دیرلر ترکیه اولکر دید کلمی در نظام استر آبادی بیت
 مکر پروین نماید بر سواد شب که این خازن * بروی نطع مشکین ریخت مشت لولوی لالا
 * پر هختن * سکون راه مهمله و خاء معجمه و فتح ها و تا مشنایه ایله ادب او کرفنگ و تربیت قبول
 ابلک معناسنه شمس فخری * قطعه * ابواسحق سلطانی که در رزم * چو کینش تیغ بی باکی
 بر آخت * بسان هندوان ترک فلک را * مجوب کین بملید و بپر هخت * پر هختن *
 حرف یا زیاده سیله پر هختن مرقوم معناسنه در صاحب فرهنگ منظومه بیت هست
 یا قوت بهرمان پر هخت * ادب آمد که دیواز و بکر هخت * پرودن * سکون راه مهمله
 و ضم هایلله آتش ایسندن اثواب صرار مق ابوشکور بیت جگر نخواهم پر هود من پیاده
 چنانک * ترازوان دل از عشق آن کین پر هود * پرون * سکون راه مهمله
 و ضم هایلله پر کال ایله چزش دایره معناسنه شمس فخری بیت فرود چرخ محل حوادث

آمدان * بصد هزار جهان خارجت ازین پرهون * بویستن فهم اول نور که مطلق دایره
 اوله یی پر یان فی سکون راء مهمله وفتح یای تحتانیله پر نیان لفظندن مخفدر یی پر یخوان
 یعنی افسون و عزائم کذا فی المجمع بو معنایه میرظمی بیت یار تشریف نکر دخانه ویرانی ما
 حیف تأثیر نمی داشت پر یخوانی ما * مولانا هاتنی بیت پر یخانه سازیم بخانه را
 پر یخوان در آن پیر کاشانه را یی پریدن فی کسر راء مهمله و سکون یای تحتانی ایله او چوق
 عربیه طیران دیر لکال بخندی بیت کشتی مرغی که باشد خانگی * کو بام او پریدن
 میتوان * چغتای لسانته دخی او چاق دیر لر فرهاد نامه ده خزان و صفند دیر بیت
 او چوب برک او تیدین هر یان شران * بچوک کیم زور قتین پان پان یی پریشان یی
 معروف طاغاش و دخی غناک و المناک معناسنه طالب آملی بیت دوستان شاد
 شونداز غم پنهانی ما * جمع کرد دل یاران زیریشانی ما یی پریشیدن یی پریشان اولق
 و بد حال و بیخود اولق کذا فی شرفنامه استاد فرخی بیت برون آمد از خیمه و آن دوزلف
 بنفشه پریشده برنسترن یی پریشان فی کسر راء مهمله و سکون یای تحتانی و فتح شین
 معجه ایله یعنی فشاندن و نشان کردن کذا فی المجمع یی پر یون فی سکون راء مهمله
 و ضم یای تحتانی ایله ترکیه قور لغان دیر لر بر علتد ر طرنق دبنه ظاهر او لور بعض نسخه ده
 تم کودی کاری علتدر یی پریشان فی کسر راء مهمله و یای اول و فتح ثانیله یعنی پریشان
 یی پر یاختن فی فتح زاء فارسی و ثناء مشناه و سکون خاء معجه ایله یعنی کداختن یعنی اریک کذا فی
 مؤید الفضلا بو معنایه ابو المعانی بیت در شب وصلت سراپا جسم من * همچو شمع
 از آتش رویت پراخت یی پرا آسمان فی سکون زاء فارسی و سین مهمله ایله اوج فلك
 و ماوراء فلك معناسنه کسای بیت پرا آسمان ببرد جا هلی بر تبه و جا * کند هر عاقل
 و دانا فلك را بر خاک یی پراکن فی فتح زاء فارسی و کسر کاف ایله یعنی زشت و پلید ابو شکور
 بیت لطیف و جوام چو کل در بهار * پراکن نیم سال خورده نیم یی پراون فی فتح زاء
 فارسی ایله یعنی پراوند مر قوم یعنی قصار و دقاق طوقاخی یی پرا مان فی سکون زاء فارسی
 ایله غناک و پشیمان خورده و ندامت کشیده شمس فخری بیت نشسته خسر و دلشاد
 بر سر بر سخی * عدو کر بخته بر کوه خسته و پرا مان * یعنی غناک استاد عنصری بیت
 اندرین خانه بوده ام مهمان * کرده ام شاد از دل پرا مان یی پرا یون فی سکون زاء
 فارسیله فریدونی سودیله بسلد کاری کاوک آدیدر استاد دقیقی بیت مهرگان آمد
 جیس ملک افریدون * آن بکا کاورا نام به د پرا یون یی پرا مردن فی سکون زاء فارسی
 و راء مهمله ایله صولق معناسنه یی پرا مرده شدن فی صولق اولق یی پرا مریدن فی
 سکون زاء فارسی کسر راء مهمله ایله صولق معناسنه در یی پرا یی فتح زاء فارسیله
 ایکی معنایه کور اول یعنی سر محله و سر راه ثانی فرهنگ جهانگیریده یعنی زغن که غلیواج
 و کوشتر با دخی دیر لر یی پرا لیدن فی ضم زاء فارسی و واو معروف و کسر لام ایله یعنی پرا مرده
 شدن و پرا مرده کردن اما مؤید الفضلاده یعنی نرم کردن مسطور در یی پرا مان فی ضم
 زاء فارسی ایله یعنی فقیر شدن و بیچار بودن یعنی چار سزا اولق کذا فی المجمع بو معنایه شاعر

مشاعر بیت هر چه دارم راه عشقت صرف شد * رحم کن اکنون پر ومان کشته ام *
 و پر و هیدن فی ضم زاع فارسی و واو معروف و کسر هایل به فحس تام و محسوس بلینغ ایتیمک
 مؤید الدین بیت در پر و هیدن اسرار علوم * ستوی از کاهلی آخر محروم * وجد و جهد
 ایله صور مق و آرامق معنا سنه حکیم فردوسی بیت پر و هید بسیار و پرسید چند *
 نیامد ز خوبان کس اورا پسند و پر وین فی سکون زاء فارسی و کسر واو ایله نسخه
 حسین و فانی ده بمعنی چرکین شده و چرکین داشته و آخر نسخه ده مطلق چرکین معنا سنه در
 حکیم سنایی بیت پیشم آرد روان بن سوراخ * قلم حسست و کاغذ پر وین * پورهای
 جامی * قطعه * صاحب انصاف من بستان از و * کونکاهی در من مسکین نکرد * از جفاها
 در حق من هیچ نیست * کان پلید مد بر و پر وین نکرد و پر و هان بردن فی سکون زاء فارسی
 آرزو ایتیمک و قایر مق معنا سنه در چغتای لساننده بولغت پر و هیدن معنا سنه ایمانک
 دیرل میر علیشیر بیت مین کیم و کستاخ او پمک ایلیکینک ای سلطان حسن * اینلارینک نینک
 چون کف و پارسین او بار مین ایمانید و پر و هان فی سکون زاء فارسی و فتح هایل الم و غصه
 معنا سنه میر نظمی بیت نشد روی مراد از تو نمایان * که پر و هان دلم را نیست پایان و پر و هیدن فی
 سکون زاء فارسی و کسر هایل پر و هیدن مرقوم معنا سنه در و پر وین فی کسر زاء فارسی
 بشور مک طنج معنا سنه و پر وین فی سکون زاء فارسی بر نوع بیوک و یوکسک کیمدر
 و پسانیدن فی فتح سین مهمله و کسر نوله بمعنی آب دادن یعنی صوار مق کذافی فرهنگ
 جهانگیری حضرت مولا ناقوس سره * مسقط * ای روزی دلهارسان جان کسان و ناکسان
 تکراری باغ پسان هموار و ناهموان و پر ویندن فی بکنک معنا سنه مصدر در و پر و هیدن فی
 کسر سین مهمله و جیم و سکون یا نین ایله حاضر و آماده ایلک و پر ویندن فی کسر سین مهمله
 و سکون یای تحتانیله صکره کی دیمکد و باز پر ویندن و فاز پر ویندن کی و پر ویندن فی سکون سین و فتح
 خاء معجین و واو معدوله ایله اوج معنایه در اول بمعنی پخمیدن با صلوب یا صیامتق ثانی
 بخشش معنا سنه ثالث تحتی سفره که ترکیب پشکون دیرل ایکی معنایه میر نظمی بیت
 جهان پشخوان تو معتاد کستر * بنزد خوان مه پشخوان کتر و پر ویندن فی سکون سین
 و کسر خاء معجین ایله بمعنی بر افشاندن آب یعنی صوصا چق معنا سنه و پر ویندن فی
 سکون سین معجه و کسر لامه ال ایله نسنه یوقلق عربیه اس دیرل اوشکور بیت که بی داور
 این دآوری نکسلد * و بر بی کنه ایچ بد نپشلد و پر ویندن فی سکون سین معجه
 و میله پراکنده اولق و بر بردن جدا اولق معنا سنه در کذافی مجمع الفرس و پر ویندن فی
 سکون سین و کسر میله پراکنده ایتیمک و جدا ایتیمک معنا سنه کذافی فرهنگ جهانگیری
 و پر ویندن فی سکون سین معجه و کسر میله یوکدن طوقشش و اشانش هر نه اولور سه
 پشم یوکدر یا حرف نسبتدر و نون ناکید نسبت ایچوندر و پر ویندن فی فتح سین معجه ایله
 مجمع الفرسه جنکیری و تور اینلردن بر مبار ز پهلوان آدیدر شهنامه ده مسطور در که
 حکیم ابوالقاسم حسن فردوسی شهر طوسدن غزیننه کادکه بر باغچه ده اکلنوب شهره
 منزل تدار کچون آدم کوندروب کند و نماز قیلور کن سلطان محمود سبکتکین شعر اسندن

استاد عنصری و قرخی و عمجدی بر رساده رو غلامه اول باغچه به عیش و عشرت ایچون
کاور لر فردوسی نماز قیلور کن کور دکارنده بو زاهد خشک و غریب آدم ایله صحبت نه میکنند
و خاطر مانده اوله جوق سوز سو بلکی ده روا کور میوب بد بهی بر مصراع نظم ایده لم که
مصراع رابعی اولغه قافیه مشکل اوله واندن طلب ایده لم و شاعر اولمین بزمه صحبت ایده من
دیلم دیوم مقول رأی ایتمک بلر فردوسی دخی نماز دن فارغ اولوب یانلرینه کلد کده اوله عنصری
چون عارض تو ماه بنا مشدروشن * دیر بعده عمجدی * مانند رخت کل نبود در کشتن
دیر بعده قرخی * مر کانت همیکدر کند از جوشن * دیوب قافیه قالمی ملاحظه سیله
مصراع رابعی فردوسی به تکلیف ایروب اولدنی * مانند سنن کیودر جنک پشن * دیوب
اتمام ایدر بونلو مقیر اولوب کیو گیدر و پشن کیمدر دیوب میانن نیاز ایدر لر فردوسی دخی
اول محلدن بر قاج بیت او قیوب بونلر ایله صحبت ایدر بعده سلطان محمود مجلسنه داخل اولور
شهنامه نظمده سلطان محمود دن اشارت اولور و روایت اولنور که پشن طوس قربنه
بر مکان اسمیدر نو در ز افراسیاب ایله اول محله عظیم جنک ایروب تورانیلر مغلوب اولدیلو
کو در زک اول جنکده چوق اولادی هلاک اولدی جنک پشن دیوشهرت بیلدی و پشنجیدن بی
فتح شین معجه و سکون نون ویای تختانی و کسر جمله صو و یا خود قان و امثالی نسنه لرضا حلق
معنا سنه در کدانی مجمع الفرس و پشیمان بی کسر شین معجه ایله ندامت چکمک و ناسف
ایلك چغتای اسانده اقسوم دیر لر میرعلیشیر بیت می ایچسانک بولما غیل اقسوم که بیزدی
دیدنی * که بوایش اولدی بیز نینک دیر اراکینه یازدق و پشین بی کسر شین معجه ایله
نام پسر سیوم کبعباد در که کیکاوسک برادر که تیریدر کشتاسب پدری لهراسب ایلك فرزندیدر
حکیم فردوسی بیت پشین بود از دجه کبعباد * خردمند شاهی دلش پر زداد و پانخان بی
سکون لام و فتح شاه معجه و میله یعنی فلاخن یعنی صیان کدانی فرهنگ جهانگیر و پاکر بی
سکون لام و فتح کافله مخنیق معنا سنه ابوالمثل بیت سروست کوه سپین جزیک
مباش سوزن * حصنست جان عاشق وان نمرهاست پلکن و بللمیدن و سکون لام
اول و کسر ثانی و فتح میله کند و کند و یه سو بلک معنا سنه و پلندین بی فتح لام و سکون نون
و کسر دال مهمله ایله باء و حله ده ذکر می روایدن بلندن مرقوم معنا سنه در شرفنامه
صاحبی ابراهیم فاروقی باء فارسیمه صحیح ایش و پناقتن بی فتح نون و تاء مشناه و سکون فایله
ضویولی و سدک یولی طوئلق پنافته شدن دخی دیر لر و پناهدن بی فتح نون و کسر ه ایله
صغیرق التجامعنا سنه حکیم فردوسی بیت بید از بد و نیک بازار او * بیز دان پناهدن از کار او
و پنبه زن بی یعنی حلاج حکیم سنایی بیت آن شنیدی که بود پنبه زنی * مخلص
و قلتبان پیش زنی و پنبه کن بی فتح کافله پنبه دولا بی که پنبه نک حبه سن چقار لر
و پنبه بی پنبه دیک اولور سماه خامسه فاک پنبه دیر لر و پنبه دین بی سکون نون
و کسر جمله پانک احمد بن اسمعیل مشکلاته نقل ایلشدر بومعنا به میرنظمی بیت جگر
پنبه دین شمیر غم شد * بدل همو ان کار او ستم شد و پنبه بی سکون نون و کسر جمله پنبه
مرقوم معنا سنه و پندیدن بی سکون نون و کسر دال اول ایله نصیحت ایلك و نصیحت قبول ایلك

ابلک کذا فی شرفنامه بی پکنان فی سکون نون و فتح کاف فارسیله بیوک طاش و دخی لکن و تم ساعت
 و بر نوع صو ساعتته دیرل ابوالمغانی بمعنی ساعت بیت هزار سال شود در جهان
 اگر عرت * همیر سد چو اجل نیست اندرین پکنان بی پنهان فی مخفی مقابلی پیدادر
 و آشکارا مقابله دخی ذکر ایدرل نتکم خواجه حافظ بیت دل میرود ز دستم صاحب
 دلان خدارا * دردا که راز پنهان خواهد شد آشکارا * دیمشدر اما تمام مقابلی دکدر
 انجق قافیه ایچوندر تمام مقابلی خفیدر و مخفی ایله مخفی نک فرقی وارد در مخفی غیرک فعلیه
 اولور اختفا خفیه معتبر دکدر و اما گاه اولور که نهان مقابله سنه پیدا کلور نتکم نظام
 استر آبادینک بوییتنه واقعدر بیت کبی پیدا بود کاهی نهان چون آرزوی دل * کبی
 دارد سپر کاهی کان چون صاحب جیجائی پیون فی سکون نون و ضم یای تحتانی ایله بمعنی
 رونده یعنی کیدیجی بی پهلوان فی بهادر معناسنه لفظ مفرد در حکیم فروسی بیت کسی
 کو بود پهلوان جهان * میان سپه در نماید نهان * وعسکر مقدمنده دخی پهلوان دیرل وله
 بیت توکر پهلوانی ز قلب سپاه * چرا آمدستی درین رزمگاه * وله بیت مرآه داد این
 در فنی سپاه * همان پهلوانی و محت و کلاه * کمال پاشا زاده مرحوم بونده دخی تصرف
 خاص ایدوب بیورر که مقتضای تدقیق نظر اولدر که پهلوان اسم مرکب اوله بر جزوی پهلندر
 چشم معناسنه و بر جزو یده و آن در که اصلی باندر حافظ معناسنه جهان بان کبی چشم بان
 اولور معنای ترکیب عسکر کوزیدیجی اولور وجه آخر بودر که بر جزوی پهلودر که اسم
 ولایتدرو بر جزو یده الف و نوندر ادات جمع اولیوب نسبت مبالغه اوله خسروانی کبی
 پهلوان اولور نتکم بوییتنه واقعدر * مثنوی * کشاده زبان و جوانیست هست * سخن گفتن
 پهلوانیست هست * اگر پهلوانی ندانی زبان * بتازی تو اروندر ادر جله خوان * و تعظیم
 ایچون بر نسنه ی وصف ایدرل مثلاً بیوک آغاجه درخت پهلوانی دیرل نتکم بوییتنه
 واقعدر بیت چوز دهره بر پهلوانی درخت * شدار خانه دولتش تاج و تخت بی پهن بی
 سکون هایلله اگر چه مشهوری یا صیدر نتکم بوییتنه واقعدر بیت زر را برای صرف
 کند سکه دار پهن * لعنت بران کسی که ور اگر دمیکنند * اما اصلند عرض معناسنه در که
 ترکیب اینلو دیرل طولنه چکن نسنه یه دراز و عرضنه چکنه پهنادیرل حکیم فردوسی بیت
 ز صم ستوران دران پهن دشت * زمین شش شد و آسمان کشت هشت * فرهنگ جهان پیر پهل
 فتح مایله پستان سود افراطله آقعه دیرل رگاه اولور که مادر عجه سنه شفقتی سببی ایله
 طغیان ایدر مولانا فی بیت پستان بسان غنچه پراز شیر شبنمست * از مهر طفل سبزه
 برون آمدش پهن بی پهن بی کسر هایلله بمعنی پهنایاده اینلو دیمک اولور بی پیچیدن فی
 اگر چه مشهوری کسر بایله در اما شرفنامه دهه فتح بایله اولغین متابعت اولندی صار مق
 و پان لوق و یان لوق معناسنه بی پیراستن بی اگر چه یونک دخی مشهوری کسر بایله در
 اما شرفنامه دهه فتح ایله در بر نسنه دن یا قشیمه فی کیدر مک و زیاده اولانی دفع ایتمک مثلاً
 اغاجک ناهوار شاخترین قرمق کی و کون دباغت ایتمک کبی معنای لازمی کون دباغت بولقد
 بی پیرامون فی سکون یا و فتح راه مهمله ایله بهتان و افترا ایلدیلر معناسنه در از منشآت

نظام الدین نیشابوری و باء مکسور ایله غیر معنایه در محله ذکر او انور و پیشودن و
سکون یای تحتانی و ضم سین مهمله ایله بمعنی میل کردن کذا فی نسخه میرزا ابراهیم و پیغن و
سکون یای تحتانی و فتح غین معجه ایله سداب دیدکاری اغرقو قولو بر او تدر تعریب ایدوب
قیغن دیدلر کذا فی مجمع الفرس و پیغون و سکون یای تحتانی و ضم غین معجه ایله
بمعنی شرط و عهد و پیمان کذا فی نسخه میرزا ابراهیم بو معنایه میر نظمی بیت شود
آنکس بکار خویش مغبون * نباشد با کسی راعهد و پیغون و پیکان و اوق دمرنی
طالب آملی بیت خد نک آتشین پیکان او کاندردل اعدا * خیالش حلقه چشم زره را
کرده مرثکانی * ونیزه حربه سیوله بیت از بهر سرخی لب زخم عدوی او * کافی بود
شبهت پیکان بپرک پان * چغتای لساننده باشاغ و باشاق دخی دیرلر و پیکردن و
سکون یای تحتانی و راء مهمله و فتح کافله سکر ملک یعنی سکری کسبک لفظ مرکبدر پی ایله
کر ددن میر نظمی بیت همه شب تا صحر در کوی جانان * نشینم بهر پیکردن رقیبان
و پیکردن و سکون یای تحتانی و نون و فتح کافله بمعنی جمع کردن و در سلاک کشیدن
کذا فی مجمع الفرس و پیکر و سکون یای تحتانی و فتح کاف ایله غربال و بغدادی و امثالی
نسنه صاپندن اوسه جک که طبق کبی ایدرلر و بعض نسخه ده یردن کویا رجو نسنه دمور
اولسون اغاج اولسون و پیمان و سکون یای تحتانی ایله ایکی معنایه کلور اول معروف عهد
معنایه ثانی اقربا و تعلقات معنایه حضرت مولانا قدس سره بیت با این همه
کوقند تو کو عهد و کوسو کند تو * چون بوریا برمی شکن ای خویش ای پیمان من و پیمودن و
سکون یای تحتانی ایله او لکم معنایه کیله ایله اولسون آرشون ایله اولسون و استعان
طریقیلده نخ استعمال اولنور و پیوستن و سکون یای تحتانی و سین مهمله ایله اولاشق
و اولاشدر مق هم لازم هم متعدی اولور و امید طو تمق معنایه ده کلور خواجه سلمان
بیت مرا پیوند من از من جدایی داده است از تو * کنون سلمان زمن خواهد بریدن
باتو پیوستن و پیوستیدن و ضم یای تحتانی اول و سکون ثانی و کسر سین مهمله ایله امید
طو تمق و دخی ظن و کان ابلک معنایه و مع الواو * پا آهو و ضم هایل بنالرا صلا حیدر
الئی خانه لواه یعنی قبه او طه نک قبه سی الئی گوشه یا خود کبری الئی گوشه اوله عربیده آکا
مسدس الاضلاع دیرلر و بعض فرهنگه خانه پر نقش و نگار دیرلر حکیم ناصر خسرو در مذمت
دنیا بیت زین دیو و فاجر اطمع داری * همچون من ازین بتای پا آهو و پاتو و ضم
تا مثنایه ایله فلاح عطار دده مرغ منزله لرندن بر منزله آدیدر شمس طیبی بیت کرئیر فلاح
عرض دهد منعب کلکت * بی آب شود خنجر بهرام بیاتو و پا آهو و فتح دال مهمله ایله
قوجه قری عورت که پاراو دخی دیرلر ثانی حوالی قزوینده بر موضع اسمیدر کذا فی
فرهنگ جهانگیری و پاراو و فتح راء مهمله ایله بمعنی پیره زن که فرتوت عورت دیمکدر
کذا فی تحفه الاحباب و پارو و سکون راء مهمله ایله او غل او تی که بارانه
وباد رنبو و معربنی باد رنجبویه در دافع سودا بر او تدر و پارو و ضم راء مهمله ایله ایکی
معنایه در اول کورک که آنکله تار و طپراق و سایر نسنه کورور لثانی زن معنایه در کذا

معناسنه در کذا فی فرهنگ جهانگیری ی پاریا و ی سکون راء مهمله و فتح یای تحتانیله
صوابله صواریان مزروعات که فاریاب و پاریاب دخی دیرل کذا فی فرهنگ جهانگیری
ی پارو و ی ضم زاء معجه ایله معروف یاصی پیرا قدر قیمت و پرنج ایله طولله ایدرل و قیو
طباعنه دخی دیرل کذا فی نعمه الله ی پاشو و ی ضم شین معجه ایله مطلقا عصا معناسنه در
فرهنگ جهانگیری ده سین مهمله ایله منقولدر اما سایر لده شین معجه ایله در شمس فخری
بیت توان مشاهی که در ایام عدالت * شبان از دست بکنندست پاشو ی پالو و ی ضم
لانله ایکی معنایه در اول اول دانه لدر که وجود انسانه ظاهر اولور اما وجی اولمز و بشوب
مشترک ز ایام قالمور بعد غایب اولور از رخ و رخ دخی دیرل و بعض ولایات فارس و عراق
عجمه کوه و تبریز بلر سکینل و ترکان کونیک و هند پلساو و عربیده تولول دیرل شمس
فخری بیت برویت هر که روشن نیست چشمس * شود مقله بچشمس همچو پالو *
ی پاو و ی معنی شستن و پاک کردن کذا فی فرهنگ جهانگیری و زبان هندیده پای معناسنه در
ی پلسو و ی سکون تاء مشناه و ضم سین مهمله ایله بوغرت قوریسی که ترکیه کش دیرل
و آیرانه دخی دیرل ی پتو و ی ضم تاء مشناه ایله بوکدن طوقش بر نوع صوفی در قرالوی در صفت
جوان صوفی بیت بتن بر یکی زنده از پتو * شب و روز بودی بموی و برو ی پرتاو و ی
سکون راء مهمله ایله پرتاب معناسنه در منزل اوقی دیمکدر ی پرتو و ی سکون راء مهمله
و فتح تاء مشناه ایله ضیا و شمع معناسنه عموما سیف اسفرنگی بیت بیاض صبح نمود اذ دل
شب دیجور * چنانچه پرتو نور از سواد دیده حور ی پرخاشجو و ی سکون راء مهمله و شین و فتح
خاء معجتین و ضم جمله جنکی معناسنه در که پرخاش جنکدر جو آرایجیدر اسم فاعل معناسنه که
پهلوان و مبارز دیک اولور حکیم اسدی بیت منوشان برین جنک پرخاشجو * سپه نیمه
برگشت زار ی پرخجو و ی سکون راء مهمله و فتح خاء معجه ایله فرهنگ جهانگیری
ایکی معنایه در اول بر نوع انباردر که اولر ایچنه طپراقدن و تختهدن ایدوب ایچنه ذخیره
کله سن قورل شیخ آذری بیت کندم خرقدرش که ذخیره جود * بجای خنب نطقات
پرخراپرخو * ثانی اغاجک زیاده بوداقلرین کسوب هموار ایتمکه دیرل و بعض نسخه ده
یعنی شادمانی مزویدر ی پردو و ی سکون را و فتح دال مهملتین ایله او طه لده فوقانی کوچک
نجره که ایجروه ضیا ایچون ایدرل میرنظمی بیت آمده باد سحر از جانب جانان من *
پرتواز پردو بر آمد کلمه احزان من ی پرمیو و ی سکون راء مهمله و کسر میله بر علتدر
مثانده اولور سوزاک دیرل عربیده حرقة البول و ترکیه بیل صوقلنی دیرل ابوالعافی
بیت بدیدن خواب راهر شب خیالش * شدم پرمیواز فکر وصالش ی پرنو و ی سکون
راء مهمله و فتح نوله دیبای تنک یعنی ایجه طوقش دیباکه پرنون دخی دیرل کذا فی شرفنامه
و مجودی ی پرنو و ی فتح را و سکون نون و ضم دال مهملتین ایله پرنوش لفظندن ترخیم
اولمشدر دون کجه معناسنه ی پرو و ی سکون راء مهمله و اظهار او ایله ثریا معناسنه
پرون لفظندن اختصار اولمشدر حکیم اسدی در صفت عمارت بیت خم طاق هر یک
چوپندرو * زبس رنگ یا قوت رخشان چوپرو * شمس فخری بیت فروغ رای منیرش

اگر جهد در باغ * بجای خوشه زناکش هنی بر آید پر فی پستاق و فتح سنین مهمله و اظهار
واو ایله ال ایله نسنه یو قلق لمس معناسنه کدافی الصحاح و پشتو فی سکون سنین معجه
و فتح تاء مثناة ایله زبان افغانیان یعنی قوم افغان لسانه دیر لر معربی پستوقه در کدافی
فرهنگ جهانگیری و پلاو فی معروف و مشهور طعامدر ترکیه کسربایله استعمال
ایدر لر بسحاق اطعمه بیت هیچ نعمت نمیرسد به پلاو * هیچ شربت نمیرسد به شکر *
و پنج پهلوی هر نه که بش کوشه او اوله خانه ده و غیر یده استعمال اولنور و پندو و
سکون نون و ضم دال مهمله و اخفای و او ایله کنه دیدکاری سکک که حیواناته یا بشوز میو
نظمی بیت رقیبش آنچنان ازمن کر محته * بکر ما چون خر پند و گرفته و پهلوی سکون
ها و فتح لامله درت معنایه کلور اول شجیع و دلاور مبارز پهلوان معناسنه تکم شاعر بیت
دل پهلوسی بساز آورد * ساز لهوش همان فراز آورد * کدافی مجمع الفرس بو معنایه
عبدالواسع جبلی بیت شه ایران و توران را مسلم شد بیک هفته * بلاد خسرو توران
بسعی پهلوان * ابن عیین بیت هستند که بخشش و کوشش غلام او * حاتم بزرفشانی
ورستم به پهلوی * ثانی سرحد هنده قریب بر شهر اسمیدر که حکیم فردوسی * مثنوی
همی بود تا بکر زمان شهر یار * به پهلوی یون شد ز بهر شکار * یکی لشکر آمد ز پهلوی بدشت
که از کرد ایشان هوانیره کشت * کدافی فرهنگ جهانگیری ثالث بر ولایت اسمیدر که بش
یان شهره مشتمل در زبان پهلوی اول دیان منسوبدر حکیم فردوسی بیت بفرمود تا قاری
جنکجوی * ز پهلوی بدشت اندر آورد روی * رابع معجم البلدان نام کتابه پهلوانی
اصفهان اولدوغی مسطور در اما مولانا حمزه اصفهانی کتاب التنبیه ده تصریح ایتدوکی
قوالک عبارتی بعینه بودر * اعلم ان الفرس قد یماجری علی خمسة السنة وهی الفهلویة
والدریة و الفارسیة و الخوزیة و الشیرازیة و الفارسیة قد یطلق وثیرتها ما یعم الکلی
و الفهلویة فکان یجری بها کلام الملوک فی مجالسهم وهی لغة منسوبه الی فهلوو وهو اسم
یقع علی خمسة بلدان اصفهان وری و همدان و نهاوند و آذربایجان انتهى * فهلو معرب
پهلودر و خوزیة دیدوکی خراسان مملکتی در و آذربایجان تبریز ولایتی در و پهلوی سکون
ها و ضم لامله ایکی معنایه در اول یان که عربیله جنب دیر لر حکیم شفانی بیت پرستاری
ندارم بر سر بالین بیماری * مگر آهم ازین پهلوان پهلوی بگرداند * ثانی فرهنگ جهانگیری
نفع و فائده دن کنایه در میرابو المعانی بیت زرنگار نک کلهای زمانه بونمیدارم * چه پهلوی
بزرگان بودم پهلوی نمیدارم و پیرو فی سکون یای تحتانی و فتح راء مهمله ایله ایز سورجی که
عربیده قایف دیر لور بر معناسیده بر کسنه نک آردنجه کتمک و طرز و روشنه تقلید ایتددر که
فلان پیرو فلان شد دیر لر پی ایله رودن مرکب لفظدر و پیغو فی سکون یای تحتانی و ضم
غین معجه ایله بر شهر عظیم آدیدر که آنده زیر باد و یاقوت معدنی واردر پیکودنخی دیر لر حکیم
اسدی بیت زیاقوت سیصد کر پیغو یست * ز کوهر چهل کرزن خسرو یست * و شاه
ناصر خسره ک بو بیتندن بیت هر چند مها رخلق بگرفتند * امروز نکین و پیک و پیغو *
فهم اولنور که پیغو اول ولایتک پادشاهی آدی اوله و هر کیم پادشاه اولور سه نامنه پیغو

پیغودیرلر بغما بادشاهلرینه ابانخان دیدکاری کی پیگر کاوی برتوع ساغر در که صغر
 صورتند ایدوب زیاده سرور و وعشترنده آنکه شراب ایچرل کذافی الحمودی پیوی
 و اوچمبول ایله کلوخ معنا سنه درودخی رسته علتیدر که وجود انسانه ظاهر اولور
 تا رودخی دیرلر کذافی فرهنگ جهانگیری کی مع الهاء * پاتابه فی فتح تاء مثناة و باء موحده
 ایله ایاق طولانی اکثر عجم و ستانی لری دیرلرینه وار نجد بر صرارلر ابوالعانی بیت رذالت را
 نمیکردد قبول آنکه شود مردم * نباشد هیچ پاتابه اگر کهنه بود دنیا کی پاتاوه فی
 یعنی پاتابه مرقوم کی پاخته فی فتح تائین و سکون خاء معجه ایله یعنی پای اقرار مرقوم
 یعنی چارق کی پاتله و پاتیله فی کلاهما بکسر التاء المثناة ثانی بسکون الیاء التثانی
 حلوا جیلرک بیوک قازغانه دیرلر ابوالعباس بیت دی جو پاکند شدم یافتم * آخر جو
 پاتله سفکان * شمس تبریزی بیت خاموش باش ولا مکو جز آنکه حق بخشد مجو *
 جوشان زحلوا ی رضار جره چون پاتیله * کذافی نسخه میرزا ابراهیم اما محاحه مطلق
 طجره معناسنه کی پاتوه فی ضم تاء مثناة و فتح توله یعنی پاتون مرقوم یعنی نشان و طوغان
 کی پاچه فی معروف طعاندرو شلوار و طومان پاچه سی کی پاچاهه فی فتح جیم فارسیله
 چلاهره مخصوص مکندر که ایش محلنده واروب آنکه ایش ایشلر کذافی مجمع الفرس
 اما جلاهلر یا قترین قودقلری چقور اولق مناسبر کی پاچله فی کسر جیم فارسیله قار
 او زنده یوریمک ایچون غربال کی برنسنه در ایاضه بغلیوب یوررل حکیم سنایی بیت در درون
 کعبه رسم قبله نیست * چه غم ارغواص را پاچله نیست کی پاچنامه فی سکون جیم فارسی
 و فتح تون ایله لقب معناسنه در کذافی فرهنگ جهانگیری و بعض فرهنگلرده قرین و همال
 معناسنه در کی پاچیله فی کسر جیم فارسی و سکون یای تحتانیله مجمع الفرسه عموما ایاضه
 کیلن سنه شیخ نظامی بیت برون کن یا ازین پاچیله تنک * که کفش تنک دارد پای را لنگ
 فرهنگ جهانگیریله خصوصاً پاچله مرقوم معناسنه در کی پاخره فی سکون خاء معجه
 و فتح راء مهمله ایله قیو اوکنده او تورمق ایچون ایتدکاری کوچک صفت طاشدن و غیرین
 کذافی مجمع الفرس کی پادشاه و پادشاهه فی معروف لفظ مرکبدر بر جزوی پاددر که دافع
 ضرر و مصلح فساد دیمکدر و بر جزوی پادشاهدر که اولو یعنی بیوک دیمکدر بحسب العرف
 اطلاق اوزن استعمال اولند قده مراد سلطان دیمک اولور سنه شاهدن مختصر در اصلاری
 بردر الفک اسقاطی ده اثباتی ده جایزدر و شاهک بر معنا سیده و بل و نفرین در بو بیتلردن
 مفهومدر * مثنوی * همیکفت شه برمن و چهرمن * برین دوسنی کردن و مهرمن * تن
 کوه دارم کنون چون که هست * یکی آتشم من که دودم شه هست * فرهنگ جهانگیریله
 مذکوردر که پادشاه پادایله شاهدن مرکبدر پا داوج معنایه کلور اول پاسبان معناسنه
 ثانی یعنی پاتله ثالث تحت معناسنه در و شاه درت معنایه در اول اول نسنه یه دیرلر
 امثالندن بهتر و بزرگتر اوله مثلاً قصیده ده بیتک اعلاسنه شاه بیت دیرلر و ابو آتویه
 شاهسوار دیرلر و ایشلک و واسع یوله شاهراه دیرلر و قوشلرک جمله سندن بیوک بر قوش
 واردر شاهرخ دیرلر ثانی داماد معناسنه در ثالث اصل و صاحب معناسنه در ایلدی

اسمك شرفی درت جهتن خارج دكدر چونكه پادشاه پاسبان خلق ورغبت در و ملاك كه
عرو سدر اكا داماد در و پادشاهلر حسب ونسبه ساير خلقدن نماز و سر افرازدن
في پادكانه في سكون دال مهمله و فتح كاف فارسی و نونله رساله زفانكو ياده معنی بام
بلند یعنی یوکسك طام و شرفنا مهده دريجه بالا معنا سنه در في ياده في فتح دال موبله
ایله مجمع الفرسه كله كاویا خرشه یعنی صغرو یا خود اشك سوربسی قرالوی بیت
ماده كاوان پان اش هريك * شاه پرور بود چه پرمایون * و مؤید الفضلاده بمعنی
جویان و نكهبان كوسفند و لسان الشعرا ده بمعنی چراگاه اسبان و شتران مسطور در
و فرهنگ جهانگیریده بمعنی چوب دست حكیم سنایی بیت خصم در دست قهرت افتاده *
پایه د ركاب چون پاده في پادنگه في كسر دال مهمله و سكون نون و فتح كاف فارسیله بمعنی
پادنگ مرقوم یعنی غله دوكدكری اغاج في پار زده في سكون راء مهمله و زاء معجمه ایله
ایکی معنایه در اول قاصتی كه بدبویره مغدر ثانی سیننه بند اطفال یعنی طفل كو كسلکی
ابوالمعانی بیت داغ سیننه متصل بودند با هم بكدكر * پار زده بندند كویا سیننه طفل
دل في پارسه في سكون را و فتح سین مهملتین ایله بمعنی كدانی كدافی فرهنگ جهانگیری
في پاروجه في ضم راء مهمله و فتح جیم فارسیله با لحق چكدكری طرف في پاروله في ضم راء
و فتح لامله اوج معنایه كلور اول تخته و اغاج یونقه سی ثانی مزاج و لاغ و لطیفه اید معجمه
دیرل ثالث بمعنی مرد بمعنی یعنی ایشه پرامز آدم میر نظمی بیت نه عشقت لایقم نه ترك
عشقت * همان پاروله امدر كار عشقت في پاره في الی معنایه كلور اول معروف قطعه كه
پارچه دخی دیرل ثانی صحاح رشوت معنا سنه در استاد عنصری بیت هر آنجا كه پان
شد از در درون * شود استواری زر و زن برون * مذکور ایکی معنایه حضرت مولانا
قدس سره بیت مكن ای دوست ز جور این دل آوان مكن * جان بی پان مكیر و جكرم
پان مكن * ثالث فرهنگ جهانگیریده تحفه معنا سنه حكیم ناصر خسرو بیت به از نیکو
معنی چیزی نیایی * كه نه دانا بری بر رسم پان * رابع سگری حلواكه شكر پان دخی دیرل
وله * قطعه * زی مرد حكیم در جهان نیست * خوشتر مزه ز قند جز پند * پندی بزه چو
قند بشنو * بی عیب چو پاره سمرقند * خامس بمعنی پریدن یعنی او چق حكیم سنایی
در صفت اسب بیت كر بپر دپرهای بود * پاره او بدست و پای بود * سادس بمعنی
كرز مسعود سعد سلمان بیت بری را كوفته پان دلی را دوخته زوبین * سری را خار و خس
با این تی را خاك و خون پستر * زبان هندیه بمعنی سیاب یعنی زئویه دیرل في پار نامه في
سكون زاء فارسیله بمعنی پاچنامه مرقوم كدافی فرهنگ جهانگیری پازه في فتح زاء معجمه
ایله حیوان سورجك اغاج كه چوبانك و حقیقی نك و مكارینك و ساثرینك اللرنه كتوردكری
في پازه في فتح زاء فارسیله پاچه كه معروف طعام در عربیده كراع دیرل في پازیره في كسر
زاء معجمه و سكون یای تحتانی و فتح راء مهمله ایله اوج معنایه در اول كچه دن بر حصه بمعنی
كچه دن بر مقدار كشمش و یا خود قالمش اوله نكم میر نظمی بیت بحمد الله بحتم یاوری داد
بپازیره شب آمد آن پری زاد * ثانی بمعنی شب پرده عربیده خفاش دیرل ترکیه پراسه

یراسه دیدکاری ثالث بمعنی زندوست و پامره و فحشین ایله صاحب مزروعات بوجه
 اخراجات باشقه قوبوب مزارعاره و پردوکی غله یه دیرلر کذا فی فرهنگ جهانگیری و پاشنامه و
 سکون شین معجه و فتح نونله بمعنی متوازن بکب بکر که نیر دخی دیرلر کذا فی شرفنامه
 و پاشنکه و بمعنی پاشنک مرقوم یعنی خوشه انکور و خرما و تخم لُق خیار کذا فی فرهنگ
 جهانگیری و پاشنه و پاشینه و کلاهما بکسر الشین المعجه او کجه معنا سنه آدمک لواسون
 حیوانک اولسون مولا ناجای بیت پاشنه از خنده دهان کرده باز * زابله هار بخته اشک
 نیاز و پاغنده و فتح غین معجه و سکون نونله آتیلوب طوب اولش پنبه شمس فخری بیت
 فلکه * ربسمان فکر مرا * باش از مهر و ماه پاغنده * فرهنگ جهانگیری پنبه غین ایله
 روایت ایدوب بو بیته متمسک اولش حضرت مولا ناقدر سره بیت همچو منصور تو
 بردار بکن ناطقه را * چون زبان چند برین پنبه پاغنده زنی و پاکاه و کاف عجمیله
 قدمگاه در ترکیه ایاق یولی دیرلر عجم ایاق محلی دیمک ایچون پاکاه دیرلر و زردبان ایاقی
 معناسنه ده کلور و پاکیزه و کسر کافله زیاده پاک و لطیف و نازک معناسنه میرنظمی
 بیت چون مجلس آمد آن پاکیزه روی * کشته اند خامش همه استیزه کوی و پالاده و
 فتح دال مهمله ایله بمعنی اسب جنیب یعنی یدک آت استاد عنصری بیت ایاق ایام را
 تا بر نشیند می رود * سبز خنک چرخ پیش قدر او پالاده * رساله حسین و فانی ده بمعنی
 اهل غیبت و اهل فساد مرقوم در و پالکانه و سکون لام و فتح کاف فارسیله درجه
 معناسنه ابوالمثل بیت زعود و صندل او را آستانه * درش سیمین و زرین پالکانه *
 کمال اسمعیل بیت ترسم زیانکانه دیده برون جهد * این چند قطره خون که محل و فای
 تست و پالنده و فتح لام و سکون نونله بمعنی افزاینده یعنی آرتجی و بیویجی کذا فی شرفنامه
 و پالوازه و سکون لام و فتح زاء معجه ایله صالحی که عید و نور و زوجش نلرده ایدوب
 اوغلا نجقوری صالار کذا فی المعتبرات و پالواسه و سکون لام و فتح سین مهمله ایله
 تاسه که غم و اندوه کذا فی الخفه اما بعض نسخه ده تاء مثناة ایله تالواسه واقعدر میرنظمی
 بیت بود در بزم جنون بادل من همکاسه * همچو مجنون شده ام از اثر پالواسه و پالوانه و
 سکون لام و فتح نونله حایمی نسخه سنه قرغوج مرویدر اما معیار ده شمس فخری بر سیاه
 قوشدر همیشه هواده او چاریره قونسه قالمغه محالی اولر دیمش بیت شه نشاها تو عنقانی
 بزنت * حسود در که تو پالوانه و پالوایه و سکون لام و فتح یای تحتانیله تحفه الاحبابه
 بمعنی پالوانه مرقوم که پیلو ایه ده دیرلر اما شمس فخری زمانه و چانه قافیه سنه نقل آیمشدر
 و رساله میرزا ابراهیم هم نونله و هم یای تحتانیله منقولدر و پالوده و معروف
 طعمادر و دخی غل و غشدن صاف و پاک معناسنه شمس فخری بیت زیر دهای زجاجیش
 راوق عنی * مهابت توبه بیروی تیغ پالوده * فرهنگ جهانگیری پله تراز و معناسنه ده
 مرویدر و پالونه و ضم لام و فتح نونله بمعنی پالاون مرقوم یعنی حلوا جیلر کفکیری آنکه
 غسل و شکر سوزب صاف ایدرلر جمال الدین عبد الرزاق کاشی بیت دیده پالونه
 سرشک امل * طبع پیمانه عذاب شد دست * حکیم نایقانی بیت هر می که ریخت پخت

لبا لونه مرثه * باد خیال انس رسان تو میخورم * پاییده * کسر لام و سکون یای
 تحتانیله جمع الغرسه بمعنی صاف کرده یعنی سوزش و ادات الفضلاده بمعنی افزوده * نحو
 یعنی بیومش زیاده معناسنه در * پایزده * اظهار هایلله اون بش عدد در * پانه *
 فتح نوله قیو آردنه قونیلان اغاج ودخی نجار و کسار آغاج نیز یار لمق ایچون یاریغه
 صوفد قلی چوی معناسنه در خانه و پهنانه دخی دیرل کذافی فرهنگ جهانگیری بمعنایه
 شاه ناصر خسرو بیت ترا خانه دنیست و دانش درون شو * بدین خانه سخت کن
 در پیمانه * پاوزه * سکون و او و فتح زاء معجمه و راء مهمله ایله جلا هلاک ایاق قود قلی
 نخته * پاهنکه * فتح هاوکاف فارسی و سکون نوله بمعنی کفش یعنی پا بوج کذافی فرهنگ
 جهانگیری شیخ نظامی در مذمت دنیا بیت برون کن با ازین پاهنکه تنگ * که کفش
 تنگ یارد پای را لنگ * پاه * اظهار هایلله اگر چه طعمادر لکن اکثر شور با زده استعمال
 اولنور * پای او زاره * زاء فارسیله جلا هلاک ایاق قود قلی نخته کذافی کتاب السامی
 * پای تابه * یعنی پاتابه مرقوم * پایجه * سکون یای تحتانی و فتح جیم فارسیله شلوار
 پاچه سی و غیره عربیه رجلان دیرل میر خسرو بیت ساخته طاوس ملایک نکار *
 پایجه بالارده طاوس وار * پای حاسنه * فتح حاء معجمه ایله ایاق التند با صلش و یا غله
 دو کلس اولان نسنه کذافی فرهنگ جهانگیری * پای خوشه * ضم حا و فتح شین معجمتین ایله
 اولیره دیرل که یغمور دن اصلنوب آدم و حیوانات با صمدن قوریدقه کسک اولوب
 پک اوله ایضا مننه * پایداره * سکون یای و فتح دال و راء مهملتین ایله معین و مدد کار معناسنه
 پایرد دخی یرل رضی الدین نیشابوری بیت زهی مودت تو پایداره اقبال * زهی عداوت
 تو دست موزه حرمان * پایزه * کسر یای تحتانی و فتح زاء معجمه ایله عطیه و احسان
 ودخی معاف نامه و برات وظیفه که کاغذ زر دخی دیرل کذافی فرهنگ جهانگیری * پایزه
 زاء فارسیله ده پایزه مرقوم معناسنه در ودخی جایزه که اصطلاحات کتابده تشریف دیرل
 و خلعت و عطیه معناسنه حکیم نزاری قهستانی بیت اباچی آمد و خلعت خان آورده
 یرلخ پایزه و حکم غران آورده * ودخی بمعنی پایجه مرقوم جمع الغرسه د زکین اوچنده
 اولان اورمه معناسنه و فرهنگ جهانگیری بو معنالرن غیر یی چا درک قصه طنابی
 معناسنه ده مرویدر * پایسته * کسر یای تحتانی و سکون سین مهمله و فتح تاء مشناه ایله
 بمعنی بقا کرده و پاینده یعنی مقیم و ثابت و برقرار شیخ نظامی بیت جهانناچه در خورد
 و پایسته * و کرجندبا کس نپایسته * پایگاه * کاف فارسیله بش معنایه کلور اول
 قدر و مرتبه حکیم انوری * قطعه * ای کرده بخدمت همایونت * هفت اخترونه فلک تولا
 همدست تو دستگاه روزی * هم صدر تو پایگاه والا * ثانی بمعنی پایاب مرقوم یعنی دینه
 ایاق ایریشن صویری حکیم فردوسی بیت بدریا همیکرد پای سناه * بیامد مجایی که
 بد پایگاه * ثالث هر نسنه نک بناسی و اضل نسبی معناسنه شیخ سعدی بیت از ان بیس
 حق پایگاهش قویست * که دست ضعیفان مجاش قویست * کذافی فرهنگ جهانگیری
 رابع اولر اوکنده اولان رواق و قیو او زرنده کی صوند رمه خامس زردبان معناسنه در کذا

کدافی مجمع الفهرست پاینداه فتح یای تحتانی و سکون نون و اظهار هایله بمعنی ضمان
 و کفالت پایه فتح یای تحتانیله بش معنایه کاور اول مرتبه و عز و جاه معناسنه
 حکیم انوری بیت بر پایه توپای توهم نسپرده * بر دامن تو دست معانی نرسیده شیخ
 سعدی بیت در یخ آمدم با چنین مایه * که بینم ترا در چنین پایه * ثانی بمعنی زبون حضرت
 مولانا قدس سره بیت جوهر ست انسان و چرخ اورا عرض * جمله فرع پایه اند و او عرض
 ثالث کیلانی لسانند دکنکه دیر لر میرزا قلی بیگ در هجویکی از بزرگان کیلان بیت
 شنیدن از تو خوشست این عتاب با مزه را * که باد پایه وزن پیله خل بلا یزه * رابع
 باران اشاخی دو کلمکه دیر لر شیخ آذری بیت سنگ بسیار ریخت بر باران * همچو ژاله
 زیایه باران * خامس نردبان ایاغنه دیر لر این بین بیت چون نهد بر پایه منبر زهر
 وعظ پای * آنکه چون کر و بیان دارد بعصمت استهار پته فتح تاء مثناة ایله بمعنی
 پده که عنقرب ذکر اول نور انشاء الله تعالی پنباره فتح سکون تاء مثناة و فتح یای تحتانی
 و راء مهمله ایله یدی معنایه کاور اول آفت و بلا معناسنه حکیم انوری بیت چو لطفش
 آمد پنباره زمانه عباسست * چو قهرش آمد اقبال آسمان هد راست * ابوالفرج رونی
 بیت بزور عدلش میز انهای ظلم سبک * بعون زایش پنباره های دهر سلیم * ثانی
 زشت و مهیب صورت حکیم فردوسی بیت جهانی بران جنک نظار بود * که آن ارژدها
 جنک پنیان بود * ثالث مکتون و مخزون معنا سنه سید ذوالفقار شروانی بیت اندر خیز
 اوعیان پنباره سر قدر * و اندر کان او نهان پیرایه نور یقین * رابع بمعنی بخت وله بیت
 ای خواجه که سرعت ساعی عزم تو * پنیان شک باد زبان دهد * خامس بمعنی سختی
 و شدت و نفاذ حکم وله بیت کردش افلاک با پنباره حشم بخل * صورت تقدیر در آینه
 عیش عیان * سادس مکرو حیله حکیم فردوسی بیت نیاید ز ما با قضا چاه * نه سودی
 کند هیچ پنیان * سابع شور و غوغا معناسنه وله بیت مران آبداران بصدیان کر *
 بسی شور و پر خاش و پنباره کر پتیره فتح کسر تاء مثناة و سکون یای تحتانی و فتح راء مهمله
 ایله طبیعت مکروه کن نسنه دیر لر حکیم زجاجی بیت بین میروم زین پتیره سرای * نماند
 جهان نام ماند بجای پتیله فتح کسر تاء مثناة و سکون یای تحتانی و فتح لامه بمعنی پتیله
 باحرفی فایه ابدال اولنق قاعده در پچوه فتح سکون جیم فارسی و اخفاء هایله ترجمه
 معناسنه که ترجمه پچواک دیر لر بیت زباندانی پچا و پچوه کردن * به پچواکی سخن را راست
 گفتن پچه فتح جیم فارسیله صر مشق معناسنه ابوالعانی بیت شد پچه بر درخت
 دودم آه * رفته پچیده بر هوا هرگاه پچوده و پچیده فتح کلاما بسکون اخفاء المعجه
 اول بضم لیم الفارسی ثانی بالکسر رده با صلوب پچیمان نسنه دیر لر سراج الدین راجی
 بیت تیغت تن کو هسارا پچیده * کر زت سر روزگار پچیده فتح سکون خاء
 معجه و فتح تاء مثناة ایله پنه معناسنه حضرت مولانا قدس سره بیت بدان پکیست بدوزخ
 که دل نهی همه پهر * زهی بر پشم و پخته زهی دودست و قبای پخشوده و پخشید فتح
 کلاما بسکون اخفاء اول بضم الشین المعجین ثانی بالکسر بمعنی پچوره مرقوم شمس

فخری بیت روز رزم چو بر باد پای گشته سوار * بپای اسب سر بدسگال بخشوده
در پدر خسته بی سکون دال و خاه مجده و فتح راء مهملتین و تاء مثناة ایله یعنی نمکین و اندوهناک
حکیم فردوسی * مثنوی * مثنیدم چو درستان ز مادر بزاد * بر آمد همه کارایران بباد
که چون او جدا شد ز مادر بفال * جهان سر بر کشت پر قیل و قال * ز زادن چو مادرش
پر دخته شد * روانش از آن دیو پدر خسته شد * پدر زه بی فتح ذال و سکون راء مهملتین
بعده زاء معجه مفتوحه ایله ازاری بو غچه کبی ایدوب ایچنه اثواب قونیلوب باغانمش اوله
پوزه دخی دیرل کذافی مجمع الفرس * پدمه بی سکون دال مهمله و فتح میله یعنی بهره یعنی
حصه و نصیب کذافی نسخه میرزا ابراهیم * پده بی فتح دال مهمله ایله یکی معنایه در اول
قاو معناسنه که عمر بید خرقه دیرل ثانی براغاجندر میوه سی او از او دون ایدرل یکی
معنایه شمس فخری * قطعه * خسرو معنی جمال دین و دینی آنکه هست * آتش تیغ
و راجان و قن اعدا پده * کرز فیض دست او بیک قطره بار در زمین * میوه ناغ بهشت
المبتله بار آردیده * مثال معنی ثانی شاعر بیت این پنج درختند که می نازد بار * بید و پده
و سرو و سمیدار و چنار * حکیم نزاری * قهستانی بیت سهم تو او فکند به پیکان بید برک
بر پیکر معاند تو رزه چون پده * پده بی ذال معجه ایله پده * مرقوم معناسنه در * پذیرفته بی
یعنی قبول کرده پذیرفتن دن اسم مفعول در شیخ نظامی بیت عیب جوانان نه پذیرفته اند
پیری و صاف عیب چنین گفته اند * پذیره بی کسر ذالی معجه و سکون یا و فتح راء مهمله ایله
یعنی استقبال شمس فخری بیت هر آن دولت که از افلاک آید * شود اقبال تو او را پذیره
حکیم سنایی بیت منزل عفو او بدست کناه * لشکر لطف او پذیره آه * صحاح کبر و کتمک
و دونوب کلمک معناسنه مروید عبارت مرقوم یکی فعل اولور سه اضدادن اولق اقتضا
ایندر بر فعل اولوب کلمک معناسنه اولور سه کتمک شرط اولمش اولور و نسخه میرزا
ابراهیم دخی استقبال و بمعنی قبول امر کسی و اقدر استاد عنصری بیت سوال رفتی
پیش عطا پذیره کتون * همه عطای تو آمد پذیره پیش سوال * پزاده بی فتح را و دال
مهملتین و سکون زاء معجه ایله خیر نمش او که اتمک ایتمکه حاضر اوله زواله دخی دیرل
عندی لسانند پیره دیرل * پزوانه بی بچاق و قلیق و قلیق اش قبضه سینه دموری
اراسنه ایتم کاری نسنه و قین دیلمکی معناسنه * پراشید بی فتح راء مهمله و کسر شین
معجه ایله پریشان شد و پراکنده کشته معناسنه شا کر بخاری * معنی * مجلس پراشید
همه میوه خراشید همه * زرها بپاشید همه نقل کران کرده یله * پراکنده بی پریشان
و متفرق شیخ سعدی بیت خند او ند نعمت بحق مشتغل * پراکنده روزی پراکنده دل
پاشید معناسنه ده رسیده نظر در * پراکوه بی فتح راء مهمله و ضم کافله طنا شک سبیل
افق ایله سائمش اولان یرینه دیرل و کتاب السامی فی الاسامید پراکوه هو من الجبل حیث
ینفجر الیه الماء ای ینسكب مسطور در * پرانه بی فتح راء مهمله و نونله بر شهر امید و بعض
نسخه ده بر نهر آیدر کذافی مجمع الفرس * پر بان و پر باله بی کلاه با سبکون الراء المهمله
و فتح الباء الموحده معنی خانه تابستان که فروان و فرواله و درواره و در واله دخی دیرل

دیر کذاقی فرهنگ جهانگیری پرزو سکون راء اول و فتح ثانی و باء فارسیله سکونش
 التون معناسنه ابوالمغانی بیت داغهای سینه ام شد چون زرخالص عیار * بوده است
 در دارضرب عشق جانان پرزه پرتله سکون راء مهمله و فتح تاء مثناة
 و لامله ابکی معنایه در پری پیشکس و بری دلبنند بورکی پرتوه سکون راء مهمله
 و فتح تاء مثناة و و او ایله بمعنی نیر پرتابی پرداخته سکون راء مهمله و فتح تاء مثناة اوج معنایه در
 اولتهی کرده و خالی ساخته یعنی پوشانمش و پوش ایتش معناسنه حکیم انوری بیت
 تا خاک بر آمد شد هر کاین فاسد * پرداخته و پرتکنند پشت و سنگم را * ثانی آراسته
 و جلاداده معناسنه شیخ نظامی بیت چو شد پرداخته آن نامه شاه * زشادی بادبان
 زد بر سر راه * ثالث در ساخته و مشغول شده معناسنه شاعر بیت دل از هر دو عالم
 نهی ساخته * بیا د خداوند پرداخته * و پرداختن لفظنک جمیع معنارینه اسم مفعول در
پرده چغانه سکون راء مهمله و فتح تاء مثناة اوج معنایه در پرتوه سکون راء مهمله
 و فتح تاء مثناة اوج معنایه در پرتوه سکون راء مهمله و فتح تاء مثناة اوج معنایه در
 میزند مردم * چنک در پرده چغانه سکون راء مهمله و فتح تاء مثناة اوج معنایه در
پرتوه سکون راء مهمله و فتح تاء مثناة اوج معنایه در پرتوه سکون راء مهمله
 و فتح تاء مثناة اوج معنایه در پرتوه سکون راء مهمله و فتح تاء مثناة اوج معنایه در
 و چوقه و ما اشبه ذلك ودخی محل شریف و مکان لطیف معنارینه شمس فخری بیت
 آسمان قدر ترا چون مجلسیست * آن هجوم آورده بر رخ پرزه پرستند سکون راء مهمله
 و فتح تاء مثناة اوج معنایه در پرستند سکون راء مهمله و فتح تاء مثناة اوج معنایه در
 لفظنندن اسم فاعل صیغه سیدر قوللق ایدی معناسنه بیت زهر در پرستند کاتب بود
 هم آزاد و هم بنده کاتب بود * پرستند سکون راء مهمله و فتح تاء مثناة اوج معنایه در
پرستند سکون راء مهمله و فتح تاء مثناة اوج معنایه در پرستند سکون راء مهمله
 و فتح تاء مثناة اوج معنایه در پرستند سکون راء مهمله و فتح تاء مثناة اوج معنایه در
 هم یکشد از بال پرطیه سکون راء مهمله و فتح تاء مثناة اوج معنایه در پرطیه سکون راء مهمله
 و فتح تاء مثناة اوج معنایه در پرطیه سکون راء مهمله و فتح تاء مثناة اوج معنایه در
 اسمی اولوق اوزن منقولدر پرغونه سکون راء مهمله و فتح تاء مثناة اوج معنایه در
پرغونه سکون راء مهمله و فتح تاء مثناة اوج معنایه در پرغونه سکون راء مهمله
 و فتح تاء مثناة اوج معنایه در پرغونه سکون راء مهمله و فتح تاء مثناة اوج معنایه در
 یعنی زشت که فرخج دخی دیر کذاقی مجمع الفریس پرکاره سکون راء مهمله و فتح تاء مثناة اوج معنایه در
پرکاره سکون راء مهمله و فتح تاء مثناة اوج معنایه در پرکاره سکون راء مهمله
 و فتح تاء مثناة اوج معنایه در پرکاره سکون راء مهمله و فتح تاء مثناة اوج معنایه در
 و راء ثانیه در معنایه کلور اول معروف آلتدر آنکله جدول و دایره و سایر ایشار ایدر
 ثانی اشیا معناسنه شیخ آذری بیت حاصل از دست کرد این پرکار * غیر دست
 جمله دست افزار * ثالث اثواب خانه رابع پارچه معناسنه حکیم نزاری قہستانی سکون راء مهمله
 و فتح تاء مثناة اوج معنایه در قہستانی سکون راء مهمله و فتح تاء مثناة اوج معنایه در
قہستانی سکون راء مهمله و فتح تاء مثناة اوج معنایه در قہستانی سکون راء مهمله
 و فتح تاء مثناة اوج معنایه در قہستانی سکون راء مهمله و فتح تاء مثناة اوج معنایه در
 بر خرقة نسایم زن از سوزن اخلاص * یک رقعہ پرکاره سکون راء مهمله و فتح تاء مثناة اوج معنایه در
پرکاره سکون راء مهمله و فتح تاء مثناة اوج معنایه در پرکاره سکون راء مهمله
 و فتح تاء مثناة اوج معنایه در پرکاره سکون راء مهمله و فتح تاء مثناة اوج معنایه در
پرکاره سکون راء مهمله و فتح تاء مثناة اوج معنایه در پرکاره سکون راء مهمله
 و فتح تاء مثناة اوج معنایه در پرکاره سکون راء مهمله و فتح تاء مثناة اوج معنایه در
 سکون راء مهمله و فتح کاف و لامله درت معنایه کلور اول هر نسنه نیک پان سنه دیور لمیو
 خسرو بیت من آب طلب کردم از آن ذیده خونبار * او خود همه پرکاله سکون راء مهمله
 و فتح کاف و لامله درت معنایه کلور اول هر نسنه نیک پان سنه دیور لمیو
 مختاری بیت ببلان امروز من در کاستام کل مجوی * از جگر پرکاله سکون راء مهمله
 و فتح کاف و لامله درت معنایه کلور اول هر نسنه نیک پان سنه دیور لمیو
 بین * ثانی اثواب خانه پارچه لینه دیر لشمس فخری بیت شهریاری که بنده کانش را
 اطلس آفتاب پرکاله * ثالث بر قطعه نسنه یه دیر لقطعه پرکاله سکون راء مهمله
 و فتح کاف و لامله درت معنایه کلور اول هر نسنه نیک پان سنه دیور لمیو
 معنای اول ایله بو معنایک فرقی غایت دقیقدر سراج الدین قمی بیت دیده ام در غم فراق
 تو کورد * پرز پرکاله سکون راء مهمله و فتح کاف و لامله درت معنایه کلور اول هر نسنه نیک پان سنه دیور لمیو
 و فتح کاف و لامله درت معنایه کلور اول هر نسنه نیک پان سنه دیور لمیو

برجنس نزد شیخ علی نقی بیت این قافله را راه مکر بر جکر افتاد * در باد صر شکم همه
پر کانه خوندست ی پر کاه ی سکون ی راه مهمله و فتح کاف ایله شی ح حقیر معنا سنه لفظ
مر کبدر پر ایله کا هدن ترکیه ی سکون ی دید کاریدر * مصرع * در طرب چند انکه کاویدم
بیر کاه ی نداشت ی پر کانه ی سکون ی راه مهمله و نون و فتح کافله ی پراکنه لفظین اختصار
اول نشدر حکیم از رفی بیت ازان قمیاید پر کانه ی دفتری کردم * که خوانده بودم بر تاج خسروان
اندر ی پر کانه ی سکون ی راه مهمله و فتح کاف فارسی و نون ایله سیم و زر خرده بسی که
پر کینه ی دخی ی دیر ی پر کینه ی سکون ی راه مهمله و یای تحتانی و کسر کاف فارسیله
یعنی پر کانه ی مرقوم و سیم و زری ی اکه لیوب مفرحات ترکیباره جزو ی اید ی لکه قلبه فرح
وقوت ویر ی پر ماسه ی سکون ی راه مهمله و فتح سین مهملین ایله بش معنایه کلور اول بمعنی
دانستن حکیم سنایی بیت هر که او نفس خویش نشاسد * نفس دیگر کسی چه پرماسد
ثانی بر نسنه یه ال سوروب یوقلق معناسنه که عربیه ی مس ی دیر ی شرح تعریفه * قال
ابو عبد الله البناجی * الروح جسم تاطف عن الحس و نکبر عن المس * یعنی گفت ابو عبد الله
بناجی که روح جسم است لطیفتر از آنکه ویراجس دریا بدو بزرگتر از آنکه ویرا هیچ چیز
نه پرماسد * ثالث او زانق معناسنه ابو بشکور بیت هر کجا کوه ریست بشناسم * دست
سوی دکر نه پرماسم * رابع خلاص و نجات معناسنه حکیم ناصر خسرو بیت بعدل او بود از جود
بد کنش رستن * بخیر او بود از شر دشمنان پرماس * خامس بمعنی پرداختن کدافی فرهنگ
جهانگیری ی پرمه ی کلاهما بسکون ی راه المهمله و فتح المم مثقب که حکاکر انجو
و جواهر دلر و دولکر لر مخته و طاش دلر امیر خسرو بیت بهم لعل و عقیقی داشته جفت
عقیق از پرمه ی یاقوت می سفت * رضی الدین نیشابوری بیت ار همه اره نهی از بهر رفتن
بر سرش * وی قد مها دوخته بر جای چون پرمه بود ی پرموده ی سکون ی راه مهمله
و ضم میله نام پسر ساوه شاه کدافی فرهنگ جهانگیری ی پرنده ی پرنده ی شینه ی رن کجه کی نسنه هر نه
اولور سه استعمال اولور ی پرنده ی سکون ی نون و رانک ی سیه و تخفیفله ده جائز
او چچی طیار معناسنه و قایقدن کوچک زورق معناسنه غالباً رومده پرمه بوندن
غلطدر ی پرواره ی سکون ی راه مهمله ی اولی و فتح ثانیه ایله اوج معنایه کلور اول خانه
تا بستانی و بعض نسخه لده خانه ی فوقانی که اطرافی پنجره لو اوله اکا پر پان و فروان و وروان
و چارطاق دخی دیر فرهنگ جهانگیری ی مسطور در که او ده بسامش حیوانه پرواری دید کلری
یوند ندر بعضی غلط ایدوب پرواری لغتی پرورش داده معناسنه صیا نور لر حال بو که
پرورش داده یه پرورده ی دینک ی کر کدر پرواری ی دینک صحیح دکلدر انتهی حکیم خاقانی بیت
روز به پروار بود فربه ازان شد چنین * شب تن بیمار داشت لاغرازان شد چنان * حکیم
ناصر خسرو بیت ناکاه باد دنیا مرد دین را * در چه فکند از سر پرواره * ثانی بمعنی
کنجینه ثالث صنف خانه یه پوشش ایتدکاری مخته یه دیر ی پرواره ی سکون ی راه
مهمله و فتح زاء معجه ایله اوج معنایه کلور اول تفرجه کیدلد که کوتر دکلری طعام و سایر
بزم آلاتی معناسنه حکیم سوزنی بیت بر سر کوی که جوانمرد وار * نقل برون آرم و پرواره کیر

کبر کذافی محفه الاحباب و نحه حسین و فانی ده عروس اوزرینه اولان نثار در هم و دینار
معناسنه در حکیم خاقانی بیت آنانکه چو من بی پروا پروازه عشقند * جز در حرم جانان
پرواز نخواهند * ثالث شرفنامه ده آتش و شعله در که دو و سکونارده و سرور محالرنده
ایدر بعض نسخه لده آتش بازلر که دوبری که دو کون و عیش و عشرت و صحبت کجه لرنده ایدر
پرواسید بی سکون را و کسر سین مهملتین ایله بمعنی دست مالیده که نرمی و درستی
تمیز ایچون ال ایله یوقلق پر ماسه مرقوم کبی شهره آفاق دیمشدر بیت هر که پرواسید
آن اندام را * در کف خود دید سیم خام را بی پروانه بی اوج معنایه کلور اول معروف
کلیکدر کجه شمع طولا شور شمس فخری بیت آنکه با شندر کسان سپهر * شمع قدر و را
چو پروانه * ثانی دلیل و رهبر و قاصد معناسنه حکیم خاقانی بیت عادل غضنفری تو پروانه
تومن * پروانه در پناه غضنفر نکوترست * قره قولغه پروانه نك اسمی بو معنادندر که دلیل
ور رهبر شیر در ثلث فرهنگ جهانگیریده بمعنی حکم نامه همایون ظهیر فاریابی بیت شمعیت
چهره تو که هر شب ز نور خویش * پروانه عطابه آسمان دهد * خواجه حافظ بیت کسی
بوصل تو چون شمع یافت پروانه * که زیر تیغ تو هر دم سرد کردار د بی پروا در شانه بی سکون
را و دال مهملتین و فتح و او و شین معجه ایله بمعنی درخش کنندگی یعنی یلدر ایچی بی پروا در بی
پسائش معناسنه اسم مفعولدر عوما بی پروا بی سکون راه مهمله اولی و فتح ثانیه ایله بمعنی
فربه شده و پروا کرده که پروا لفظندن مخفدر شهاب الدین مؤید سمرقندی بیت چو
مرغ پروا مغرور خصمت آ که نیست * از آنکه رخ غلامان تست بازنش بی پروا بی
سکون راه مهمله و نون ایله قماش صاغیسی و قماش صندوخی اما اصحی بودر که قماش و تقاریق
و اثواب تنکی که با غلنوب صارلش اوله عربیده ر زمه دیرلر شمس فخری بیت کیسه ام زو
پرست از بدره * خانه ام زوست پر ز پرونده بی پروا بی سکون راه مهمله و فتح و او
ایله اوج معنایه کلور اول جنگ وجدال و ترک تاز ایله دشمندن آلنان مال غنیمت معناسنه
شرف شفروه بیت آن جگر گوشه یاقوت که از کان خیزد * در شبیخون سخا پروا
یعنای تو باد * ثانی بمعنی خیمه ثالث پروین لفظندن اختصار اولمشدر کذافی فرهنگ
جهانگیری بی پروا بی فتح راه مهمله مشدده ایله بش معنایه کلور اول لشکر سوار و پیاده
صف اولوب کتمه لرنده دیر ل جنگ ایچون اولسون شکار ایچون اولسون آلائی ایچون اولسون
کذافی نسخه میرزا ابراهیم صف معناسنه حکیم انوری بیت کبره شود لشکر عز مش
نبودتک * جز داخل اونیرز دیف سر طازا * ثانی برنسنه اتکی و کناری مثلا دامن کوهه
پره کوه و حرا اوجنه پره دشت و بورن اوجنه پره بینی دیرلر اسم حامدر شرف یزدی
بیت چولشکر جمع شد در پره کوه * زمین بر کاومینا لذاتیوه * حکیم سوزنی بیت
چون یوم و بام چشم با پرویزد خشم * از کینه کشته پره بینیش پیلوار * حضرت مولانا
قدس سره بیت بر نشان پای آن سر کشته راند * کرد آن پره بیابان بر فشانند * خیز
کور کانی بیت همیدون پره های کوه قارن * به پیشش همچنان آید که کاشن * ثالث کلید
پرسی که آنکه محکم اولور کذافی مجمع الفرس بو معنایه اثیر الدین اخسیکی بیت کرای

روشنت نه کلید جهان شود * در کام قفل شب شکنت پره * بهار * سیف اسفرنگی بیت
 نایقه بی اختیار مدح تو سازد * پره قفل سخن کلید زبانا * کلید فارسید مفتاح معنا سنه ده
 رابع فرهنگ جهانگیریده بمعنی برک کاه حکیم خاقانی بیت برتوانم گرفت پره * گاهی ضعف
 کرچه بصورت بکیست روی من و کهر با * ظهیر فارسانی بیت از بهر جذب خنجر و پیکاده
 رنگ بست * در آخور مجره اگر پره * کهدست * خامس پره * آسیاب و دولاب و امثالی
 سنه لر حکیم خاقانی در قسمیه بیت باره * بدر و مثقب و کانه و مقل * بحرط مهره * کردون
 و پره * دولاب * و تخفیف رایله پهلو معنا سنه شاه ناصر خسرو بیت این بار کران بگویدت
 بی شک * در کردن و پشت و مهره و پره * پره ازه بی سکون راه مهمله و فتحها و زاء معجه
 ایله یا نمش بز که قوا یدر لر و اغاج و سایر سنه لر کتاوی که پده دخی دیر لر کذا فی فرهنگ
 جهانگیری * پرهوده بی سکون زاوخم ها و فتح دال مهملتین ایله ابکی معنایه در اول
 آتشدن اثواب صرامق ثانی سخن نیهوده * پره بی کسر راه مهمله و سکون یای تحتانی
 و فتح جم فارسیده لیه خرما معنا سنه در * پره و پره برینه بی کلاهما بکسر الراء المهمله و سکون
 الیای التختائین دونکی کوندن اولکی کوند اولش سنه یه دیر لر هرنه اولورسه * پره بی
 کسر راه مهمله و سکون یای تحتانی و فتح زاء معجه ایله ابکی معنایه در اول زرسرخ ثانی آتش
 قوری او زرنه پشن اتمک که خیری کوله کوموب بشور در * پریشیم بی کسر راه مهمله و شین
 معجه و سکون یا تین تحتائین ایله پریشان اویش و یاده ویرلش پریشیم دخی دیر لر شیخ
 سعدی بیت پریشیم عقل و پراکنده هوش * ز قول نصیحت کراکنده کوش * پراوه بی فتح
 زاء فارسی و وایله اول فرونه دیر لر که ظروف صفالیث و کرمید و توغله بشور در امر خسرو
 بیت زین زیر با ز طامس سفالینه کرمجوی * کاند پر پراوه دیک تهی میبزد کلال * پره غرده
 سکون زاء فارسی و راه مهمله و فتح غیش معجه ایله برنوع دکندر و دخی افلغ معنا سنه در
 * پر قله بی سکون زاء فارسی و فتح قاف و لامه تسبیح بوجکیدر * پر مایه بی سکون زاء
 فارسی و فتح میم و یای تحتائینله فریدون شاهای سویدله بسلمند کبری کاو کآ دیدر پرتمایون
 هخی دیر لر حکیم فردوسی بیت یکی کاوش نام پرمایه خواهد یدن * جها مجوی را دایه خواهد
 بدن * وله بیت یکی کاوش نام پرمایه بود * ز کاوان و را برترین پایه بود * کذا فی تحفه
 الاحباب اما مؤید الفضلاده کسریاه موحه و سکون راه مهمله ایله برمایه مرویدر * پره مرده
 اگر چه صولش معنا سنه در نباتاتده استعمال اولنور اما انسانده و سایر لرده دخی متغیر الاحوال
 و متفکر و خسته اولانه دخی پرمرده دیر لر * پرمره بی سکون زاء فارسی اول و فتح ثانیله
 چلو ز کوزه دیر لر حکیم شفای در هجو وزیر مو من خان بیت ای خر مکس و امشوی قیر ملاقات
 وی پرمره * کربشده مرهقه رفتار * پر و لیده بی ضم زاء فارسی و و او معروف و کسر لام
 ایله بمعنی پرمرده شده مولانا جامی بیت نبرده آن هوا آب و کاش را * پر و لیده
 نکرده سنبلش را * پر و هنده بی ضم زاء فارسی و کسرها و سکون نون ایله بمعنی باز
 پرسنده و تفحص و تجسس احوال کنند شیخ نظامی بیت پر و هنده بود بخت نمای * دران
 همچن کشت شاه آزمای * پر و هنده بی ضم زاء فارسی و و او معروف و کسرها و سکون یای

یای تختانی ایله عاقل وزیرک و منبع علوم و اتقان رسوم ایتمس معناسنه شمس خیزی * قطعه *
 دولت و نصرت و سعادت را * نیست کاری بغیر خرویده * تا که باشند معتکف باشند
 بر رخسروی پروهید * پروهی ضم زاء فارسی و واو مجهول و اظهار هایله پروهیدن
 لفظند اسم مصدر هر خبر پروه و لشکر پروه دیرل نفحص و ثقف و تجسس و جاسوس
 معناسنه استاد منوچهری بیت جام کبر و جای دار و نام جوی و کام ران * بت فریب
 و کین گذار و دین پروه و رومای * بعض لسان استادانده سکون زا و فتح و او ایله ده
 مشوع در پروهی فتح زاء فارسیله نسخه میرزا ابراهیم آستر قفتانک و غیرک ادات
 الفضلا ده یعنی زمین پشته پشته و ناهموار و مجمع الفرسه یعنی آلات حرب مرقومدر
 پروهی کسر زاء فارسی اول و فتح ثانی و سکون یای تختانیله دقیق معناسنه در
 پروهی کسر زاء فارسی و سکون یای تختانی و فتح شین معجه ایله یعنی پروهی مرقوم
 پسته سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله عورات کارگاهه چکوب استلکاری منقش
 ایش که مفرمه و ساژهرنه اولورسه پسته سکون سین مهمله و فتح کاف عربیله
 قیومندی که ایچ طرفدن قیوی محکم ایدرل میرتظمی بیت بشهر او فتاد شورش
 و ولوله * درش بست در پس زده پسته سکون سین مهمله و ضم کافله
 ایرک آرد قاشی معناسنه وله * مثنوی * چومیکرده حواله فرق سر تیغ * بلارک میجه
 گویا که از تیغ * به تیغش راسپر بگرفته در دست * دو نیمه کرده و پسته سکون سین
 پسته سکون سین معنایه در اول کیر و قاشی معناسنه و فضله طعام و شراب کی یه ده
 و برشی کیر و قونلغه ده دیرل چغتای لسانده ارتا ماق دیرل نتمک اسکندر رومه عزم
 ایلدوکی محله دیر بیت تینیکیز ایلان قطع و تاغ ارتا تپ * یورور ایردی یول روم عزم
 قلیب * ثانی مال میته دیرل مخلفات معناسنه بوده کیر و قومقدن کنایه در پسته سکون
 فتح شین مهمله و سکون نونله اوکی اوغل پسته سکون سین معجه ایله پسته سکون سین معجه
 فتح میله بوزن چشمه کوزه چکن تو تیاعر بید شباف دیرل شاعر بیت بحر عمان چشمه
 جان و دم * خاکپا بت چشمه جان و دم پسته سکون سین معجه ایله یو کدن طوقش
 هر نه اولورسه لفظ مرکبدر پشم ایله یای نسبت و نون تا کیددن و نون بر نوع لطیف حلوا در
 پسته سکون سین معجه و سکون نون و کسر جمله صو و فان و امثالی نسنه لصاحش
 دیکدر استاد لیبی بیت بخجهرمه تنس انجید بود * بران خاک خونش پسته سکون
 پسته سکون سین معجه و سکون نون و فتح جمله کتاب السامی فی الاسامیه بردسته
 اوتدر سپور که کی آنکه جلاهلر بز اوزرینه دستگاه صو سپرل عربیه مرطم و مرشیه
 دیرل پسته سکون سین معجه ایله سوری سکک شیخ سعدی بیت پسته سکون سین معجه
 بزندیل را * با همه مردی و صلابت که اوست پسته سکون سین معجه ایله کلاهما بفتح الشین
 و الخالمجتمین جنک دید کلری اوکی بر نسنه در قیاسندن ایدرل پسته سکون سین معجه
 سین مشدده ایله محفله دخی جایز در درت معنایه کلور اول پول که عربیه منقور دیرل
 حکیم ناصر خسرو بیت سخن تانکوی بدینار ماند * ولیکن چوکفتی پشیره بینی * ثانی

حفة الاحبا بده از درك وماهی نك پونده دیر استناد عنصری * مثنوی * تنس پریشیره
وسر تامیان * بگردار برغیبه برکستوان * از وهر بشیزی چوشد يك سپر * نه آتشن
نه آهن در و کار کر * مثال ثانی حکیم انوری * قطعه * نسیم لطف تو با خاک اگر سخن گوید
حیات و نطق پذیر داز و نظام ر میم * موم قهر تو با آب اگر عتاب کند * بشیره داغ
شود بر مسام ماهی شیم * ثالث بعض نسخه ده بحاقی پر از وانه سی مر قومدر * رابع مؤید
الفضلاده چادرانکی نك پروازی معناسنه در * بفته بی باه و حده ذکر مرورایدن
بفته در اصحی بودر * بفره بی سکون فافتح زاء مهمله ایله چلاه آلتلرندن کوچی
دیدکاری نسنه در کذافی نعمة الله * بگاه و بکه بی کلاهما بفتح الکاف و اطهار الیهاء
فرهنگ جهانگیریده صبح کاذب معناسنه در این بیت از چهره و شاهی رسد خورشید را
پراختران * خاک درگاه از نبوسد بنده وارش هر بگاه * وله بیت آنکه چون صبح از بکه
چیزی * در دل از مهر حق چراغ افروخت * بکنه بی سکون کف و فتح نونله فرهنگ جهانگیریده
سوز و فربه و کوتاه قد اولان آدمه دیر حکیم انوری بیت آن دختریکنه عصمت الدین
سرمایه زهد و نیکنامیست * پلغه بی فتح لام و سکون غین معجه ایله معنی کننیده یعنی
قوش بعض فرهنگ هر قوشه دیر لعموما بمرطه نك قوشنه دیر لخصو صا مثلامرغ
ببضه را پلغه کرده یعنی طارق بمرطه سین قوقندی حکیم سوزنی بیت دو خایه کرده پلغه
شده که اندر وقت * شکست و ریخت همانا سبیده و زرده بی پلغده بی سکون لام و نون و فتح
غین معجه ایله معنی پرونده و پرفنده یعنی قماش تنکی و مشکلاته الکان من الثیاب وهو ما بضم
الانسان علی ظهره او علی صدره و محمله مرة بی بلرده بی سکون لام و راء مهمله و فتح میله
معنی پر مرده یعنی صولش ابوالمعانی بیت چون عارض توکل نبود تازه و رذکین * بلرده
شود رونق حسنش دوسه روزی بی پلسه بی سکون لام و فتح میم و سین مهمله ایله معنی دست
وپاک کردن و دروغ گفتن کذافی مجمع الفرس و برکسنه بی اسناد و افترا ایله متمم بلکه دیر ل
مؤید الفضلاده - ثانی سین مهمله ایله بومعنا بیله بی دیر ل سکون لامله فرهنگ جهانگیریده
ایکی معنایه در اول لوح نخته سی که او زیننه اجد و غیر حروف یازوب اطفاله تعلیم ایدر ل
خواجه عمید لویکی بیت نخست چون پدرم بلده در کنار نهاد * چه علمها که بخواندم از ان بغیر
زبان * ثانی معنی دروغ و افترا و تمتم بی پانکینه بی پانکه منسوب اولان نسنه مثلاً
قیلان درسی و اکامشابه نقشی اولان نسنه لرو مخصوصاً کیومرث شاهک قیلان در یسندن
دباغت اولمش قفتانی حکیم فردوسی در وصف کیومرث شاه بیت پانکینه پوشید خود
باکروه * که نبودنششس مجز برزکوه * رستم و اکابکر رپهلوانلر مهابت ایچون اولمقوله
نسنه ل کیرلنکم مولانا هاتنی تیمور نامه ده بیت پانکینه پوشان آهوسوار * بستند
تنک کراستوار بی پاونده بی سکون لام و نون و فتح و او ایله معنی پرونده که قماش و متاع
تنکی که عربیده زمه دیر حکیم سوزنی بیت راه باید برید و ریح کشید * کیسه باید کشاد
ویا پلغده بی پله بی فتح لامله ایکی معنایه در اول خود رور اغاچدر هندوستان چنکاستانده
چوق اولور کلی نارنجی و ارسلان طرفی کی میوه سی اولور کوکی سیاه با لخته اولور میر

۲۰ میر خسرو * مثنوی * بنجه کشاده گل لعل پله * غرق بخون ناخن شیر پله * فی غاطم نافه
 ولی نیم خام * چیز از آن مشک و کر خون تمام * ثانی شیر حیوانات نوزاده یعنی هنوز
 طوغر مش حیوانك سودی که آتشه قودقه تازه پنیر کی قویانور ترکیه اغز عریه لبادیو
 غایت لذیذ اولور فار سینه فله دخی دیر لر و تشدید لامله درت معنایه کلور اول زردبانك
 هر پایه سنه دیر لر استاد لطیفی بیت یکی ابار دیدم بز غله * که دارد زردبانی بیست پله
 ثانی فرهنگ جها نکیریده تراز و کفه سی ثالث مؤید الفضلاده بضاعت قلیل رابع موی
 اطراف سرتی پایته فی کسر لام و سکون یا ی تحتانی و فتح تاء مثناة ایله فتیله که چراغه
 و بعض جراحیته قور لر حکیم ناصر خسرو بیت چون دل اندر چراغ خواهی افروخت *
 علم و عمل بایست پلینه و روغن فی کسر لام اول ایله بوزن هلیله متواضع و بسیار دان
 معنا سنه در میر تقی بیت در جهان شو پایله و خوشخوی * نشوی خود پسند و چرکین
 روی فی پناه و فی فتح نون و واو و اخفاء هایلله یعنی توکل استاد عنصری بیت سرکه باشه
 چو کشته پر کنه را * دور باشد پناه کرسنه را فی پناه فی فتح نون و اطهار هایلله التجماعنا سنه
 یعنی صغیر و پناهید نون اسم فاعل اولور عالم پناه کی و اسم مصدر اولور میر خسرو بیت
 ای بدر ماند کی پناه همه * کرم تست عذر خواه همه * وصیغه امر اولور التجا آور و آرزو
 برش معنا سنه حکیم فردوسی در وصیت کاوس به منلاد * مثنوی * بدو گفت کردشمن
 آید بدید * ترا تیغ کینه نباید کشید * زهر بد بز آل و برستم پناه * که پشت سپاهند
 و زیبای کاه فی پناه کاه فی فتح نون و کاف فارسیله صغنه جقیر ما جاء معنا سنه اصلی
 پناه کاهدر تخفیفاه اول مخذ و قدر فی پناهند فی فتح نون اول و سکون ثانیه یعنی پناه
 کیرنده یعنی التجا کتوز بی اسم فاعلدر صغنی معناسنه شیخ نظامی بیت در کندر از جرم که
 خواهنده ایم * چان ما کن که پناهند ایم * وله بیت پناهند رایاد کیراز نخست * نیت کرد
 بر کامکاری درست فی پنه فی سکون نون و فتح باء موحد ایله پاموق عربیه قطن دیر لر فارسیله
 دانه لوسنه و آتلا مشنه ده پنه دیر لر اما عربیه ابتدا جوز قطن آچلدقه قطن جوز
 و دانه لوسنه محبوب و چکیدی آیرلشنه مخلوج دیر لر جغتای لسانند ماموغ دیر لر میرعلیشیر
 بیت ماموغ اوزن سورتوبان کافوز قویانك داغیه * کیم ماموغ داغی تو تاشور هم بومر هم
 اورتانور فی پنتومه فی سکون نون و ضم تاء مثناة ایله بر کوکجه نسینه در اغاجده بتدیو
 تعبده الله نسخه سنه یازمش نه اولدوغن بیان ایتماش فی بجاه فی مرتبه اعداد ده اللی
 عدد در عربیه خمسین دیر لر و جغتایله تشدید یا ایله ایلیک دیر لر بوباعیه و اقعدر
 * ربارعی * ایلیک بیلا التمشغه بنی قدیم * فی معنی که بولمادی ایرکین رقیم * فی طرفه که
 بیت ایتمادی ایرکین قلمیم * کیم یوق بیریدین خاطرار اجزالمیم فی بجاهه فی یعنی اعتکاف
 ترساعا بدلی و نصاری زاهدلی اللی کون خلوت نشین اولوب عبادت ایدر لر حکیم خاقانی
 بیت بش از چندین چله در عهد سی سال * روم بجاهه کیرم اشکارا بیچپایه فی ایکی معنایه در
 اول معنای ترکیب بش ایاقلی بر جانور در هم صوده و هم قورنده تعیش ایدر خرچنك
 دخی دیر لر ترکیب بنگج عربیه سرطان دیر لر حکیم سنایی بیت هر که دزدی کند ازین

گفتار * پنجپایه است و زشت و کج رفتار * ثانی بروج اثنی عشر دن سرطان برجه دیرل
 بو اسم اصطلاحی در دقایق فیروز شاهیه علم نجومی دن اولان رساله منظومه ده بیت
 ولی باشد ز عقل با کفایه * سمت سرمد از پنجپایه و پنجره و ترکیه دخی بو عبارتله استعمال
 اولنور لکن لفظ فارسی در درون خانه یه ضیا اولق ایچون وضع خاص معتبره در روزن دخی
 دیرل شاعر بیت روزن باغ از علم سرخ وزر د * پنجره ها ساخته پر لاجورد * عربی
 اسمنه اعتبار ایله جهت دخی معتبر در نظر کا هدن آخلق لازم در که پنجره اطلاق صحیح اوله
 منظره معنا سنه که عربی در و الا هر پنجره یه پنجره دینار روزن و روزنه ده دیرل محمد
 خانی نک بو کلانندن فهم اولنور * مرغان بر کنکر های شاخها چون مغنیان در پنجره های
 کاخها و پنجشنبه و ایام اسبوعدن یعنی هفته کونلردن بشجی کون که خیمس کونیدر
 و پنجه بیجان و عربیه خیمه مخیره دیدکاری یلد زرد که زحل و مشتری و مریخ و زهره
 و عطارد دن کنایه در بدیع سینی بیت از هجر مراد لیست چندین پان * بیجان ترم ز پنجه
 بیجان * کذافی فرهنگ جهانگیری و پنجه دزدیده و عربیه خیمه مسترقه دیدکاری
 بش کوندر که بهر سنه تفاوت ماه حسابندن واقع اولور کیمسا مقابلی در و هر کونینک
 مخصوص آدی وارد و پنجه کریمه و ضم کاف فارسی و سکون راه مهمله و فتح باء موحد
 ایله بیدمشک که بید کریمه دخی دیرل ایضا مننه و پنجه و اخفاء هایله پر مقلرا یله ال اطلاق
 اولنور زیرا آوج ایچنه کف دیرل خصوصاً و جمله ال دیرل و ما مثلاً ل ذکر اولندقه پر مقلر
 معا مراد اولنسه پنجه دیرل آنک ایچون پنجه طو تشدقه پر مقلر برینه کیرمکه پنجه دینلوز
 و موید الفضلاده مسطور در که عجمه معروف بر نوع رقصدر رقصا بر بر لینگ اللی بن طو توب
 رقص ایدرل اکا پنجه دیرل و مخزن شرحند علوله و دخی منجیق معنا سنه ده کلور علوله دبه بانلو
 قلعه برجلی اوزرینه قودقلری طایندر جنگ محندن دشمن اوزرینه آتارل اکثر قلعه
 قیوسی اوزرینه اولور که سوراخ ایتمشدر در یور بیوب قیویه هجوم ایدنلر کباشلری
 اوزرینه براغورلر و اظهار هایله پنجاه لفظندن اختصار اولنمشدر و پنجه بیجان و سکون
 نون و کسر جیم و فتح یای تحتانی و نون ثانیه بمعنی بنکیانه زیرا بنکه عربیه پنجه دیرل
 و پنجه یوده و سکون نون و جیم موقوف و ضم یای تحتانی و واو معروف و فتح دال مهمله ایله
 نصف عشره در که عشره یه ده یوده دیرل کذافی فرهنگ جهانگیری و پنجه و سکون نون
 و فتح زاء معجه ایله بر نوع رقصدر که پنجه دیرل کذافی فرهنگ جهانگیری و پنجه ایله سکون
 نون و فتح ها و لامله عربیه لوزینه دیدکاری شکر و بادام و اون ایله ایدرل ترکیه صمصه
 دیدکاری لطیف ولدین و قابل الهضم بر نوع خرده بقلوادر ایوا المعانی بیت با دایاب کفر تم
 پنجاه * بل داغ شود دانه هر پنجه ایله و پنجه و فتح نون و اخفاء هایله مزبله معنا سنه در
 میرنظمی بیت برش جامه پاکیزه و شسته است * چو آن سبزه برینه رسته است و پنجه و پنجه
 کسر نون و سکون یای تحتانی و فتح راه مهمله ایله پنجه یه سیدر که سوده قویوب پنجه ایدرل
 و پنجه و کسر نون و سکون یای تحتانی و فتح زاء معجه ایله شاهتره دیدکاری بد بو و غایت
 تلخ بر او تدر عربیه شاهتره دیرل دم فاسدی اصلاح ایدرلکن استعمالی عسیر در و پنجه و پنجه

في كسر نون وسكون ياي تحت ايله بودنى شاهتره دري پوانه في فتح واو و نون ايله ولايت عجمه
 بر مشهور در بند دري پهانه في فتح ها و نون ايله معني پانه مرقوم يعني قيو آردنه قود قلري
 اغاج و چوي معناسنه دري پهره في سكون ها و فتح راه مهمله ايله معني پاس يعني بلكه ملكه
 پاستبانه پهره دار ديرلر حكيم زاري قمستاني بيت بايل ازيم آن زهار خواران * مرتب
 داشت جمعي پهره داران في پهانه في سكون ها و فتح نونين ايله ايكي معنياه در اول بر نوع
 ميوندر نتمك حكيم خاقاني در هجا بيت چنك زند چو پوزنه خنك زند چو خرس *
 آن پوزينه ريشك و پهانه منظر ك * ثاني ياغده بشمش اتمك معنا سنه در كذا في فرهنگ
 جهانكيري في پهانه في فتحين ايله معني پهن مرقوم كه نه دن افراط ايله سودا تق معناسنه در
 و سكون هايله درت معنياه كلور اول بر نوع چو كاندر باشي كچه كميدي اوزرينه طوي
 قويوب هوايه اتارلر اينر كنينه اول چو كان ايله اوروب اطروا اتارلر بيره دوستور مزلر تاكه
 ميدان باسند نصب اولنشي ايكي ميل واردد ار اسندن يكه اما ميدانك ايكي باسند ده
 ايكيشر ميل نصب اولنشد ر اتولر ايكي باوك اولور اراده طوب بردر هر باوك كند و طرفنه
 اولان ميدان چو ر مكه سعي ايدر عربيه اول چو كانه طبطاب ديرلر بويتمه واقع اولنشد
 استاد بيت بنات النعش چون طبطاب سمين * نهاد سندن زيرو پهانه از بر * كذا في
 مؤيد الفضل حكيم سنن اين بيت قدم در راه ملكي نه كه هر ساعت همي باشي * تو همچون كوي
 سر كردان و ره چون پهانه بي پهنا * استاد فرخي بيت ناوك اندازي و زو بين فكن و سخت
 كان * پهانه بازي و كند افكني و چو كان باز * وله بيت نامه نويسد بد يع نظم كند خوب
 تيج زند نيك پهانه باز چو كان * ثاني آت ميداننه ديرلر كال اسمعيل بيت جرم هلال
 از بر اين سبزه پهانه چيست * ما تا زسم اسب تو پروي نشان رسيد * ثالث يهني ران
 از اندرون * يعني بودك ايچ طرفدن يا صيلغنه ديرلر عربيه فطن ديرلر رابع معني پهنا يعني اينلو
 هر نه اولور سه كذا في فرهنگ جهانكيري في پهانه في بوبر لفظد ركه وقت حيرت و محل
 تجسين ده دني ايراد ايدرلر كال اسمعيل بيت روحانيان چو بينند ابكار فكر من * پهانه زند
 دروي و نام خدا برند في يخوسته في سكون ياي تحتاني و ضم خاء معجه و واو مجهول و سكون
 سين مهمله و فتح تايله معني در زير پامانده يعني اياق آلتنه قالمش و بيچان و در مانده استاد
 هنصري بيت زبش كس بخاك اندرون كنج بود * از وناك يخوسته رارنج بود *
 في پيغاله في سكون ياي تحتاني و فتح غين معجه ايله معني پيمانه شراب كذا في مجمع
 الفرس في پيغله في سكون ياي تحتاني و ضم غين معجه و فتح لامله كوشه و بوجاق كه پيغوله
 دني ديرلر بلكه آندن مخفدر حكيم فردوسي بيت كزيم كزنيها يكي پيغله * كتم هر چه دارم
 زكيني يله * نسخه ميرزا ابراهيمه پيغله معني كوشه چشم خصوصاً كذا في الاداة في پيغوله في
 سكون ياي و ضم غين معجه ايله بوزن بيموده كوشه و كنج خانه معناسنه حكيم خاقاني بيت
 اي كه در دل جاي داري بر سر و چشم نشين * كاندرين پيغوله ترسم تنك با منك جاي تو * امير
 خسرو بيت همي هستي خود بيكسو كنم * به پيغوله نيسي خو كنم * حكيم انوري در طلب شراب
 قطعه * پنج قلاشيم در پيغوله * در خريني كور باب خوش زند * چرخ مردم خوار كوي

خصم ماست * تاچو برخیزیم بر هر شش زند * بی شراب آتش اندز بازست * کیست
 کوانی برین آتش زند * پیمانہ فی پیمودن لفظندن مشتق اسم در بیوک ساغر و شراب
 قدحینک بیوکنه دیرل استاد دیمشدر بیت روح بستان راحده پیمان ستان پیمانہ ده *
 باده اهل ولبت مرجان ای جانانہ ده * و بر معناسیده اوچک درکه عربیده کیل وقفیز دیرل
 رکن الدین بکرانی بیت پیمانہ خرمن غم تو شد دل من * بکشاز سر زلف و فامشکل من *
 چغتایده اوچاک دیرل میرعلیشیر بیت چیدارمین هر نچازخم اورنسا اول قائل ولی
 بولماس * چیداماق کر بیرین اوز عضویدا قیلساکشی اوچاک فی پیموده فی پیمودن
 لفظندن اسم مفعول در اوچلش واستعان طریقله شراب ایچشه دیرل خواجه حافظ بیت
 چو با حبيب نشینی و باده پیمانی * بیاددار محبان باد پیمارا * ویلوب یو پر مغه دیرل صیاب
 نبریزی بیت جز پشیمانی ندارد حاصل طول امل * چند پیمانی مکر را این ره پیموده را *
 فی پیورده فی سکون یای تحتانی و فتح و اووزاء فار سیده کوکک و امثالی بول اثواب معناسنه
 فی پیوسته فی سکون یای تحتانی و سین مهمله ایله یعنی متصل یعنی اولاششس میر خسرو
 بیت زان زر و فولادکه پیوسته شد * راه خصومت زمین بسته شد * ودخی یعنی همیشه
 حکیم انوری بیت باد پیوسته از سرشک حسد * روی بدخواه تو چو پشت پانک *
 تحفه الاحبابه زیاده کریه دن سوزه قادر اوله تمق والمدن طقینه رق سو پانک معناسنه
 فی مع الیاء الغتانی * پارکی فی سکون راء مهمله و کسر کاف فار سیده موید الفضلاده
 یعنی خجه کی کردن یعنی روسی لك ایتمک و لغت محمودیه حوض ودخی ناودان و حمام ده
 آب مستعمل جمع اولدوغی یرو سایر صو جمع اولدوغی محلل معناسنه در و مشکلاته
 یعنی اسب واقعدر اما باء موجه ایله اولدوغی اصحدر فی پاری فی کسر راء مهمله ایله اشجار
 و باغ قسمندن حاصل اولان حصول معناسنه میرنظمی بیت هرکه از دست وزبان یاری
 نبود * چون درختی سایه و پاری نبود فی پازیری فی مشهد رضارضی الله عنه حضرت نرینک
 نواحیسنه واقع برقریه اسمی دربی نظیر اوزمی اولور فی پاسی فی کسر سین مهمله ایله کجه دن
 بر مقدار دیکدر یا کجش یا قالش اوله شیخ نظامی بیت چوپاسی از شب دیجوز بکندشت *
 از ان در شاه دل رنجور بکندشت * شیخ سعدی کاستانده باب اولده دزدانده چو در شعب
 جبل پنهان کشتند چند آنکه پاسی از شب در کندشت * دید وکی کجه یه مخصوص اولدوغی
 تأیید ایدر فی پانکونکی فی سکون شین معجه و ضم کاف فارسی اول و کسر ثانیله یعنی
 باز کونکی مقلوب و معکوس معناسنه کذافی الحمودی فی پاکبوی فی فتح کاف فارسی
 و ضم باء موحده و او معروفه معاصی و کبایردن مبرا یعنی عصمت و عفت صاحبی دیک
 اولور فی پاکاری فی فتح کاف و کسر راء مهمله ایله املاک و عقار و اوقاف محمولی جمع ایدنه
 دیرل که عربیده جایی دید کار بندر حکیم شقایبی وزیر مؤمن خان هجونده دیمشدر بیت
 مؤمن هلم بازی چلان بکجارت * پاکاری صد در صد کرمان بکجارت فی پاکی فی کسر
 کافله استره معناسنه که ستره دخی دیرل ابوالعانی * قطعه * سر تراشی ما هر ویشم گرفت
 فرق سرازرنک روکاکون شده * از سربانی باکی چند ان پاکی زد * سربسری بید ویاکی

ویاکی خون شده * از سر تسامیم پر رسیدن از و * گفت صبر عاشقی از مون شده که پالانی بی
 یعنی اسب بار کس یعنی یوک چکر با ر کیر کذافی الحمودی که پالای بی اسب جنب یعنی
 یدک چکیلور آت شمس فخری بیت شهنشهی که کشند پیش بخت موکب او * چو ذره
 خنک و سمنند فلک دو صد پالای * ودخی یدک اولغه مخصوص اولان آتهدیر لوله بیت
 کرده پیش رکاب آفتاب * سبز خنک سپهر راپالای * ودخی اسم فاعل اولور صاف
 ایدی معناسنه شیخ عطار بیت کھی از رکست خوناب پالای * کھی بخواب وکه مهتاب
 پیمای * ودخی اسم مفعول اولور صاف اولش معناسنه حکیم انوری بیت زانکه پالوده
 سرکوبت * امتحانش کن و فرو پالای * کذافی ادات الفضلا بی پای بی معروف و مقاومت
 معناسنه مثلاً فلان با فلان پای ندارد دیرل حضرت مولا ناقدر سره بیت مادرین
 جاصفدریم و پهلوان * کس ندارد پای ما اندر جهان * واستحکام و متانت معناسنه
 خلاق المعانی بیت سهلمست پایداری تودر مقام وصل * چون دستبرد تجربه یعنی بدار پای
 ودخی یعنی پاینده یعنی ثابت و مقیم معناسنه شیخ نظامی بیت کیست درین دیر که دیر پای
 گولان الماک زند جز خدای * بوم معناده امر معناسینه اولور مسعود سعد سلمان بیت بک
 خویش بنازد ز عدل خود بر خود * بکام و دولت پای و بفر و حشمت پای بی پندی بی فتح
 تا مشاة و کسر نونله چوقدن و بغدادی صاپندن اوراش طبق که آنکله غله صا وررل
 پای تی و غله بر افشان دخی دیرل اثیرالدین اومانی بیت بر سر از بسکه زر تازه کشد ترکس تر
 پندی برد و سقرش چون دوسر میزبانست بی پذیرای بی پذیرفتن لفظندن مبالغه ایله صیغه
 امر در فرمانبر دار بیورق طوت دیمک شیخ نظامی بیت شه نامور نام او فیلقوش *
 پذیرای فرمان اوروم و روس * وقابل و مقبول و قبول معناسینه استعمال اولنور محله
 کون بی پرده کی بی سکون راه مهمله ایله مخفی و مستور معناسینه عموما و زنان مستوره
 معناسینه خصوصاً شیخ نظامی بیت آنکه رخس پرده کی خاص بود * آینه صورت اخلاص
 بود * وله بیت پرده کی زهر دران پرده جست * زخه شکسته بادای درست بی پرستی بی
 اضا فته قناد اوچنده اولان اوزون یا ککر که شهبال دخی دیرل بی پریشان خوی بی یعنی نرم
 طبیعت و خوش خوی ترکیه بوعبارت استعمال اولنور ابر پشم نلی کی آدمدر دیرل کذافی
 الحمودی بی پروای بی یعنی پروا که مرقوم اولشدر اکثر ارباب لغت جمله دن حکیم قطران
 ارموی و حکیم اسدی طوسی و محمد هند و شاه نجوانی که صحاح صاحبی در و شمس فخری
 استاد لطیفی بالاتفاق فراغت و طاقت معناسینه دیشدر استاد دقیق بیت ابو سعد
 آنکه از کینی بدور کشته شد بدها بی مظفر آنکه شمشیرش بردازد دشمنان پروای * و مبالاة
 معناسینه ده رسیده نظر در بی پرواری بی سکون راه اول و کسرتانی مهملتین ایله اوده
 بسامش اولان حیوانه دیرل سبب تسمیه شی پروان لغتی ذیلند ذکر اولندی شیخ عطار
 بیت چرخ مردم خوارا کر روزی دو مردم پرورست * نیست از شفقت مکر پرواری اولاعرست
 بومعنائی مؤید شیخ سعدی بیت اسب لاغر میان بکا رأید بی روز میدان نه کاد پرواری
 بی پروازی بی سکون راه مهمله و کسر زاء معجه ایله بر نسنه نک چون سنه دیکن و یا خود

بیمه اشانمش ویمه طوقش اوله عجم اکا پروز و ترکیده پرواز دیرلر ابوالمعانی بیت ای شها
خلعت قبای ترا * کشته پرواز اطلس کردون ئی پرو پای ئی . بمعنی پای و پر مرقوم یعنی
توانایی و طاقت حکیم فردوسی بیت چو این خار کوهی بجای آورد * دلاور شود پرو پای
آورد ئی پروری ئی بسایجی معناسنه بونه بو حرف یا مصدریه اولور و وصفیه اولور
واسم فاعل اولور واسم مفعول اولور محمله کون طالب آملی بیت ای شرع تو مروج دین
بیمبری * زیب از تو یافته روش شرع پروری * پروازی مرقوم معناسنه ده اولور
ئیری ئی معروف بر مخلوق قدر مسلم و موحد درلر اوحد قلری اجلدن قنادلی نسیمه اولمشدر
پری قنادلی ذمکدر و آفتاب معناسنه کلدوکی معتبر لغت کتابلرنده مسطور در استعان
طریقیه طالب آملی بیت نه بزم باده ئی شوخ چشم فی پری روی * بدین آشفتمکی
چون بشکفتم چین ابروی ئی پری افسای و پری سای ئی تسخیر ارواح ایچون او قود قلری
عزایم و افسون استاد لبیبی بیت کھی چو مرد پری سای کونه کونه صور * همی نماید ازین
بند آبکینه قباب * بو بیتدن افسون او قیوجی معناسی فهم اولنور ئی پر و هندکی ئی خم
زاء فارسيله تفحص و تجسس ابلک و دقت ایله صور مق معناسنه شیخ نظامی بیت درو کرد
باید پر و هندکی * که از ماند ارد شکوهندکی ئی پزوی ئی سکون زاء معجه و فتح و اوویای
موقوفه بمعنی مرد فرومایه یعنی اصلی آخلق و مجهول النسب و دنی طبیعت اولان آدمه
دیرلر کذافی مؤید الفضلا ئی یعنی پای ئی سکون سین مهمله و فتح باء فارسيله بر نوجوان
و ساده روی شکار ایدوب و درکار اولمق معناسنه در ئی پشی ئی کسر شین معجه ایله بر نوع
خرده منقور در که غایت خرده و کوچک اولور حکیم سوزنی بیت نرخ جماع از پشی رسید
بدینار * کار فرو شده راست وای خریدار ئی پلانی ئی کسرنون ایله بمعنی اسب کنده رو
یعنی اشکنی آزاوان آت کذافی مجمع الفرس ئی پاسکی ئی فتح لام و سکون سین مهمله و کسر
کاف فارسيله قزل بویه و دخی فرنگستانه بر شهر آدیدر دیرلر العهده علی الراوی ئی پلنکی
بمعنی کینه دار فرصت کوزدیجی سباعه قیلان قدر کینه و راولم و غندن کینه بی اکانسبت
ایدرلر نصیرای همدانی بیت میوش از آسمان رخت دوزنکی * مکن با کوکب چون من
پلنکی ئی پلیندی ئی سکون لام و فتح یای تحتانی بعد تون ساکنه ایله بر نوع خرزبه در غایت
لندید اولور کذافی فرهنگ جهانگیری ئی پهلوانی و پهلووی ئی کلاهما بسکون الهاء و فتح اللام
اوج معنایه کلوز اول شهرلی دیمکدر زیرا پهلو بر شهر آدیدر ثانی پهلو انه منسوب ثالث
فارسی باستانی یه دیرلر حکیم فردوسی بیت اگر پهلوانی ندانی زبان * بتازی توار و ندر
دجله خوان * وله بیت زمن کشت دست فصاحت قوی * بپرداختم دفتر پهلووی ئی پهلو سایی
سکون هاو ضم لام و او معروفه هم مرتبه و هم نشین معناسنه در کذافی شرقنامه ئی پهناوری ئی
سکون هایله ایشولک معناسنه در که پهنا و رلفظ موکبدر ایشلو عربیده کی عریض
معناسنه در آخرنده کی یا حرفی مصدریه در حامی پهنا ایله پهناوری بر معنایه تفسیر ابلش
اما فرقی ظاهر در و بو بیتدن دخی فهم اولنور بیت اسب مارا تا میان آید همی *
آب چیهون باچنان پهناوری ئی پهپی ئی کسر هایله حنظل معناسنه در زابل و لابنه

ولائنه اكاخر زه بلخ ديزل تركيده ابو جهل قار پوزي ديرل حنظل عربيسي در لطيف
 مسهل دري پياني فتح ياي تختاني و باء فارسيله بربري آردنجه معناسنه در عربيه
 متعاقب ديرل و پي ايزدر ايكي كلمه مياننده اولان الفه الف مساوات و مقابله ديرل
 برابرلك افاده ايدر بونده بر برينك ايزي اوزر ينه ديمك اولور في پيداوسي في سكون
 يا و فتح دال وكسر واووسين مهملتين ايله بر نوع الخويه ديرل كه كيان بيان زمانه رايح ايدى
 هر برى بش ديتان يكردى حكيم فردوسى * مثنوى * هزار و صد و شست قنطار بود * درم
 پدكر و پنج ديتار بود * كه بر تپه لوى موبد فارسى * همى نام كردش به پيداوسي في پيراي في
 سكون ياي تختاني و فتح راء مهمله ايله بمعنى آراى و ببر صيغه امر اولور و دخى بمعنى
 آراينده و برنده اسم فاعل اولور كذا في شرفنامه في پيغوى في سكون ياي تختاني و فتح
 غين معجه وكسر واوايله اسنان تركيده ديمك اولور ديو ياز مشر اما اشتقاقى نون ايدوكين
 بيان ايتمامشور نقل اولنان معنايه ميرنظمى بيت بكفتم كه وصلت ستانم بجان * بكفت
 پيغوى راندام زبان في پيكاني في لعلك بزوعيد رطاهر بودر كه قطعه سى جهتيه پيكانه
 تشبيها اوله خلاق المعاني بيت زتاب چشم تو پيكانه لعل شود * بچشم خصم تودر
 لعلمهاى پيكاني في سكر معنايه كلور اول معروف سكر در كه عربيه عصب ديرل ثاني
 پاي معناسنه مير خسرو بيت چوخواهى بر تراز عالم نهي في * بكو ترك جهاني هر چه دروى
 ثالث نشان پاي تركيده ايز ديرل آدمك اولسون و حيوانك اولسون كال اسمعيل بيت
 دورا هر و كه براى ر و دبريك سمت * عجب نباشد اكر او فتد پي اندر پي * رابع بمعنى دنبال
 شيخ سعدى بيت سك اصحاب كهف روزى چند * پي نيكان گرفت و مردم شد * خامس
 مقام تعليله ايراد ايدر لر سيف اسفرنگى بيت چوجان خصم ترادرازل بديد آورد * بيا فريد
 خدا زني عذاب آتش * و معناده براى معناسنه ده كلور فرقلوى دقيقدر خواجه حافظ
 بيت از پي تفرج طبع و زبور حسن ادب * خوش بود تركيب زرني جام بالعل مذاب
 سادس بمعنى كرت و مرتبه سيف اسفرنگى بيت بكندار اين سخن كه پراز طاق او عقول
 دزپاي او فتند زمانى هزار پي * سابع نشان و ايزليوب نشان بولق معناسنه شيخ عطار
 بيت بگويد جملكى باجان و بادل * اكر تو پي برى كور از مشكل * ثامن تاب و طاقت حكيم
 فردوسى * مثنوى * زهندوز فغفور و خاقان چين * زروم و زهر كشورى همچنين
 بياورد هر كس باوبا ژوساو * نه پي بود با او كسى رانه تاو في پي اندر پي في بربري آردنجه
 هر نه اولور سنده مراد متصل ديمك در ميرنظمى بيت پي اندر پي كشيدم جام هجرش * بيزم
 غم چشيدم زهر مهرش في باب الباء الفارسى المكسوره مع الالف * پيراي في سكون ياي
 تختاني و فتح راء مهمله ايله صيغه امر و وصف تركيبى اولور و اسم فاعل دخى استعمال اولور
 سخن پير او نخل پير او امثال لرى كى طالب آملى بيت نه دیده باغبان دهر ونى من بعدم بيند
 و ياش ملك را چون ذوالفقارش نخل پيراي في پيرماستبا في يعنى چقرآت كذا في شرفنامه
 في پيشبا في سكون ياي تختاني و شين معجه و فتح باء فارسيله صدر خانه يه دوستن مقعد
 و فرانس معتبر و ذى قيمت اثواب خانه در في پيشوا في سكون ياوشين معجه ايله مقتدا اولمه

وخطبا و رئیس القوم واقوال و افعال و کلامه اتباع اولنور کسنه لره دیرلر ابوالعانی بیت
قول و فعلش را موافق بوده در شرع خدا * مقتدای مؤمنین و پیشوای مسلمین فی پیلای
سکون یای تحتانی و لام و فتح باء فارسیله اوج معنایه کور اول جمع الفرسه بر نوع بیوک
قد حد در مجلس آخرنده آنکله طلو ایچر لثانی نسخه میرزا ابراهیمه ز نکیانه مخصوص
بر نوع سلاح در بو ایکی معنایه ترتیب ان شیخ نظامی بیت چو در پیلای قدح می کنم *
بیک پیلای پیل رای کنم * ثالث فرهنگ جها تکیریده بر مرض آیدر انسانک ایاغنه ورم
ظاهر اولور عربیده داء الفیل دیرلر فی پیلای ای پلند و توده که به پیل ماند و بنیاد
کذافی محمودی فی پیلو ای سکون با و لامه یعنی داز و فروش عربیده عشاب دیرلر نشین
مشده ایله کذافی شرفنامه فی پیلو ای سکون یای تحتانی و ضم نون و واو معروف اول
و فتح واو ثانی ایله تر خانه آشی معناسنه لفظ کبدر پینوکه تر خانه در و آش معناسنه در
کذافی جمع الفرس فی مع التاء المثناة پست فی سکون سین مهمله ایله قاورلش اونه دیرلر
عموما و اریه اونه دیرلر خصوصا حکیم انوری بیت داغ داری بسیرین بر نتوانی شد خرد * پست
داری دهان دوز نتوانی زدوای * شیخ نظامی بیت منمرو از جهان در گوشه کرده * کفی
پست جوی بن راتوشه کرده * حکیم عاقانی بیت اشک چشم در دهان افتد که افطار از انک
جزیاب کرم پستی نکند در بنای من فی پاست فی کس لام و سکون سین مهمله ایله یعنی
بدست یعنی قارش که عربیده شهر دیرلر کسرتین ایله ابوالعانی در هزل بیت بود آن جوان
تازک دنبه سفید و فربه * باید که کیر با شد اورا پاست و نمی فی پست فی سکون یای
تحتانی و سین مهمله ایله مجذوم و ابرص و به قلی دیمکدر کذافی جمع الفرس فی پیشادست
سکون یای تحتانی و فتح شین معجه و دال مهمله بعد سین ساکنه ایله نقد معناسنه در هم
ودینار و غیره اولسون استاد لبیبی بیت ستد و داد جزبه پیشادست * داوری باشد
و زبان شکست فی پیش دست فی کتاب محمودیده صدر نشین و قوی و توانا معناسنه
شرفنامه ده سابق و قوی معناسنه در فی پیمکست فی سکون یاها و سین و کسر کافله قرغه
دو کانی دید کاری دار و در کذافی الحلی فی مع الجیم * پیچ فی سکون جیم و کسریاه فارسین
ایله ایکی معنایه در اول مخفی سوپاشمک فسلدی معناسنه ثانی چوبان یکی فی نواخت
ایدوب یا نه چغردوغی صوته دیرلر حکیم سنایی بیت نشود دل ز حرف قرآن به * نشود
بزه پیچی فربه فی پیش فی کسرتین و سکون نونله تدارک سفر و مهمات طریق معناسنه در
میرنظمی بیت برقت جانب داده کرده * بشخ ن همه آماده کرده فی پیچا پیچ فی ایکی
نسنه بر برینه طولاشمق مثلا ایکی آدم بنجه طوتسه لر پیچا پیچ بوند دیرلر و موی زلف
و کینسو طولاشمق و هر نه که زیاده پیچیده اوله پیغتاید تولغاتماق دیرلر فرهادنامه ده درت قصر
بتاسچون طاش چکن کردونه لر و صفغه دیر بیت شفق بیلر لایق دین تو مالغای باش قاشیب
ایش باشیغاق و قیریل باش فی پیچ فی پیچیدن لفظندن صیغه امر درو بورغاج معناسنه ده
کلور شاعر بیت ای بسا کز آتش سو دای آن مشکین رسن * دود پیچا پیچ دل زین آبکون
چنبر کندشت فی پیچ فی سکون یا نین تحتانی و کسرحیم فارسیله اشکجه و در دو محنت

محنت معنا سنه کذا فی نعمه الله فی بیروج فی سکون یای تحتانی وراء موقوف وفتح ووايله
 ما کول اللحم برقوش آدیدر پر نکال چنکاستاننه و مغرب زمینده اولور اول طرفلردن کتورر لر
 پیلرغ دخی دیرل بورنینه یعنی منقارینک اوزرنده بر پارچه د ری فیل خرطومی کبی اشاغی
 صارقشدر ویا سننه و بوینده تویی یوقدر اما هر زمان باشی و بوینی بر درلور نکه کیورر
 اکثر سرخ و سپید و بنفشه اولور و قویروغی اوزرنده بر قاج تویی وارد رغایتده درشت و خشین
 کذا فی فرهنگ جهانگیری فی مع الحاء * بیخ فی بوزن شیخ کوزده ظاهر اولان چرک که
 جبق و عربیده ر مصر دیرل عمان بیت هموان پراز بیخست آن چشم فراکن * کویی که
 دو بوم آبخاد و خانه کزفتست * شمس فخری بیت ز بسکه خون رود از چشم خصم شاه
 شود * همیشه بر مرثاش خشک خون بصورت بیخ * بیخال و فراکن دخی دیرل
 فی بیروزه چرخ فی فلك ششم و اختر مشتری کذا فی الحمودی فی مع الدال المهمله * پرد فی
 فتح ذاء مهمله ایله یعنی کرد کذا فی فرهنگ جهانگیری فی پرد فی کسر راء مهمله و سکون نون
 ایله قلیج جوهری معنا سنه که فرند دخی دیرل که معربی در فی پسند فی فتح سین مهمله
 و سکون نونله پسندیدن لفظندن اسم مصدر در قبول و استحسان معنا سنه طالب آمل
 بیت دیده نظر با کدام عضو تو نازد * هر سر مو بر نت نظاره پسند ست * و کاهی
 صیغه امر و وصف ترکیبی اولور خود پسند و شاه پسند کبی منجیک بیت قند جداکن
 زود دور شواز زهروند * هر چه باخر بهست بهرتو اورا پسند * و کاهی اسم فاعل اولور
 مثلا بر کله به مضاف اولند که مضاف الیهی وصف ایدرنتکم طالبک بو بیتندن فهم اولور
 بیت ما حذر از برق چشم زخم نداریم * خرمن مارا تمام دانه پسند ست فی بشکلید فی
 سکون شین معجه و لام ویا و کسر کافله مجمع الفرسه رخنه با تاخن کردن یعنی طرفله یان
 ابلک و طرفله نشا بلق معنا سنه مرویدر فی یکنند فی فتح کاف و سکون نونله خیموق لسانی
 اوزن نان دیمکدر و خیموق کسر خا و سکون یا و فتح ووايله خوارزم اولکه سنک بر اسمیدر
 بو معنایه حکیم انوری بیت محنت شوب و پکنده اوکه از بیخم بکند * طبع موزون همی
 زان دیشه ناموزون کند فی پند فی سکون نونله بوزن هند یعنی نشسته که مردم یعنی اوراق
 یری عربیله مقعد و است دیرل کسر الفله سیف اسفرنکی بیت پند و تره حامدی آن کشته
 مفاجا * بر کیر نجوم آرخ و بر خایه طب فتح فی پیچند فی سکون یای تحتانی و نون و فتح
 هم فارسیه باش باغی کذا فی نعمه الله و بر نوع صر مشقده را غاچه که طولاشه لابد قوریدر
 اکافر غند و غساک دخی دیرل کذا فی المجمع و طره کیسو و زلف معنا سنه ده کلور کذا فی المویذ
 فی پید فی سکون یای تحتانیله ایچ یاغیدر فی پیراد فی سکون یای تحتانی و فتح راء مهمله
 ایله یعنی پیراد سال یعنی یکن سنه دن اولکی سینه کذا فی مشرفنامه فی پیرا کند فی سکون
 یای تحتانی و نون و فتح را و کانه متفرق و پریشان پراکنده معنا سنه خلاق المعانی بیت
 دلم ز کردش ایام ریش بود فلك * نمک نکرکه چگونه بران به پیرا کند فی پیرزاد فی سکون
 زا و فتح زاء معجه ایله تعظیما پدربزرگوار دیمک معنا سنه مراد اختیار تعبیر پدربزرگوار فی
 سکون یای تحتانی و راء مهمله و فتح زاء معجه ایله دانه چادر و هو ضرب من الادویه و هو القنبه

در پیروزی ضمراء مهمله وفتح زاء معججه ايله بمعنى پيرزدمر قوم در پيرهندي سکون ياي
تختانی و نون و فتح راء مهمله و هایلله بمعنى پيرهن یعنی کومالك حکيم سوزنی بيت من ترا
پيرهندم و زیباست * کهن من کيجه مانده من در پيشانی بند در استغفار ديدکاری
مرصع و مجوه و بعضی انجوايله ایدز لر زنان آلنرینه بغلر بعض نسخه ده بر نوع تاجدر
و آله بغلنان هر نه اولور سه انوره ده دینلور عصابه معنا سنه در پيشخورد در طعام
ما حضر شرفنامه ده قوشلق وقتنده اولان طعام که چاشت دخی دیرل حکيم از رقی بيت
دست راوش کرده از اطلاق رزق * متملی مرآزرا از پيشخورد * فرهنگ جهانگیری
بمعنی نمکچس یعنی چاشنکیر شیخ نظامی بيت جهان پيشخورد جوانیت باد * قرون از همه
زند کائیت باد * نسخه میرزا ابراهیم سلم ايله صائش معناسنه مسطور در مبعی تسایم
اتیزدن اول بهاسنی اکل ابلکله ترکیبدن بو معنای چقار راعربینه بو بیعه هم سلم وهم تقدمه
دیرل حکيم اسدی بيت چو امید دادی نپاشم بدرد * که امید نیکوبه از پيشخورد * خا
مفتوحه و اوامعدوله ايله اولق وارد در پيشداد در سکون ياي تختانی و فتح دال مهمله ايله
اوج معنایه کلوز اول عجم پادشاهلرندن بر طائفه دن طبقه اولی نامی در که پادشاهلری
کیومرت و ظهوزت و سیامک و هوشنگ و جمشید و سخاک و فریدون و منوچهر
و افراسیاب ترک و یزد بن طهماسب بن منوچهر و کرشاسب و کینسرو و کيقباد در اما
اصلنده پيشداد لقبی هوشنگ بن سیامکه قوشدر غایت عاقل و عادل پادشاه ایدی
هر کیمک بر دادی اولسه بالذات کند و اوکنه وار ب داد ایدردی اول مناسبتله کند و یه
پيشداد و انساب و عقابی اولان پادشاهلره پيشدادیان دیدلر معنای ثانی کارکر یعنی
ایشجیاره عملرندن اول ویریتن آنچه یه دیرل عربیه تقدمه دیرل استاد عجمدی در مدح
سلطان محمود بيت زبس خرص بخشش نکرده سوال * بسا ئل دهد جود او پيشداد
ثالث معنای اولک کثرت استعمال و مرور ايامله پادشاه معناسنه اولش شیخ نظامی بيت
زکاو س کینسرو و کيقباد * تویی پيشداد ایسته پيشداد در پيش مزد در ضم ميم و سکون
زاء معججه ايله اجیر و کارکر و اهل صنعته عملندن اول ویریان اجرت معناسنه میر نظامی بيت
بوعده و صالاس کجاشد بلی * بده پيش مزدش اگر عاقلی در پيشند در سکون ياي
تختانی و نون و فتح سین معججه ايله خرما یعنی که رسن بو کرلو چوال اشلرل کپاک و کپال دخی
دیرل کذافی مجم الفرس بو معنای مؤید میر نظامی بيت ورع در فعل آوردن بکوشند
اگر اطلس اگر پيشند پوشند در پيکنند در سکون ياي و نون و فتح کافله توران زمينه
بر مکان اسمیدر حکيم فردوسی بيت زدریای پيکنند تا مرز تور * ازان بخش کشتی ز نزدیک
و دور در پیل امرود در بر نوع امرودک آدیدر کذافی فرهنگ جهانگیری پیل ايله نسجه
اولنقدن مراد غالباً ایریلکن بیاندیر یا خود صای فیل خرطومنه بکرمک اوله در مع الراه
المهمله * پدراندر و پندر در کلاهما در الفات و سکون الراء المهملات و نونین ايله
اوکی بابا معناسنه در که اوکی انایه ماندیر اوکی اوغله پسر اندر و پسندر دیرل استاد
لیبی بيت از پندر چون از پندر دشمنی بیندهمی * مادر از کینه بردمانند مادندر شود

بشود حال بو که بعضی به خطه کرده باء مفتوحه ده غصه فر و زنی او زن و شمس فخری و برای یکی
 نسخه ده باء موحده ایله نقل اباشلر اما مجمع الفریس که سروری کاشی بیک بشن تاریخنده
 تألیف اباش جمله دن موخر اولغله راقم الحروف شعوری تا توان آکا تابع اولغنی اولی کورب
 مکسورده تحیر ایلدی کی دستوری سکون بین مهمله و فتح تاء مشنایه ایله دویشک و آکا
 میثال دوشمه که عربیده فراش اعتبار اولنان اشیا به دیر لر طالب آملی بیت بیمار اشتیاق
 ترزاتش فراق * اجزای آب کشته ز دستر فرو چکد کی پیشهیر کی کسر شین معجه و جیم
 و سکون نون و یای تحتانیله یای یاید قلمی اغاچه دیر لر کی پندار کی سکون نون ایله یعنی
 طن یعنی صانع اسم مصدر دوز عم معناسنده کور ابوالعانی * قطعه * فک خند
 روی سفکازا * که پندارند ایشان د ولتست این * نداند جهانشان این حال مشکل
 که پندار اهل دل را و بل و نفرین * و پنداشتن لفظندن صیغه امر در کی پیکار کی سکون
 نون و فتح کاف ایله عجب و کبر معناسنده هم فعل و هم اسم فاعل اولور خود بین و صاحب
 زعم و پندار معناسنده میرنظمی بیت نباشد هر کوش با خلق خوشحال * هر آنکس کو
 بود پیکار و بد افعال کی پیرانه سر کی قوجه واری و اختیارلق حالنده دیمک مولانا امید
 بیت پیرانه سر که قد امید دوتلشد * از چار خاکی دوشه جا کنده شد * بر قاج عورتی
 اولانه چار خایه دیر لر چغتایده قوجه به قاری و پیرانه سر معناسنده قاریغان چاغدا دیر لر
 میرعلیشیر بیت قاریغان چاغدا بر موش بکیت شید اسی بواش مین * که عشقیدا قاری بیولا
 بکیت رسواسی بواش مین کی پیر کی معروف مسن و غایت اختیار و مرشد طریق معناسنده
 خواجه حافظ بیت دوش از مسجد سوی میخانه آمد پیر ما * چیست یاران طریقت
 بعد ازین تدبیر ما * و فتح یایله بوزن سیر فرهنگ جهان کیریده یعنی پدر مسطور در حضرت
 مولانا قدس سره * قطعه * ای خشک درختی که درین باغ بر سنست * وی خورد
 هر زری که درین ظل شجر نیست * بکنیز زجر عشق که کرد در پتیمی * مانده این عشق ترا
 مار و پیر نیست * مار مادر دیمکدر کی پتیر کی سکون یای تحتانی و فتح زاء معجه ایله الله
 بعض نسنه کردیروب ضایحی به دیر لر کی پیشینار کی سکون یای تحتانی و شین معجه و فتح
 باء فارسیله اینکی معنایه کور اول واجب التعظیم مهمان اوکنه قوشیلان سکری حلویات
 و مریبات مقولاسی نسبه لرتانی طوغررکن اولادن اولو کتورن عورتیه دیر لر مشکلاتده
 مرأة التي تقتل الولد عند الولاد مسطور در ابوالعانی بیت اگر دولت شود بکچند
 زوزی عمر کوته سید * کشد فرزند خود را وقت زادن مادر دنیا کی پیشتر کی سکون یای
 تحتانی و شین معجه و فتح تاء مشنایه ایله ایلورک معناسنده پیشن ایلور و ترادات تفضیلدر
 کی پیشخور کی پیشور در مرقومدن محققهار طعام چاشت معناسنده کی پیشکار کی سکون
 یای تحتانی و شین معجه و فتح کافه بشن معنایه کور اول یعنی شاگرد استاد بودکی
 بیت نه ماه سملی نه مهر فک * که اینت غلامست و آن پیشکار * طنی امین شهر و مضاحت
 کدار ملک و کتخدای محله معناسنده حکیم فردوسی * منوی * بدو گفت هرگز تو در حال من
 ازین پیش نباشی نکر حال من * چنین داد پاسخ و را پیشکار * که ایدون کام من ای شهر یار *

که از تحت نیایی تو هرگز بیهر * بمن چون دهی کفدانی شهر * ثالث خدمتکار معناسنه خواجه
حافظ بیت دوستکاران دوستکامند و حریفان با ادب * پیشکاران نیکنام و صف نشینان
نیکخواه * رابع معاون و همدم خامس یعنی کارگذار حکیم انوری بیت محل و عقد چهارزا
زمانه ایست ذکر * که پیشکار قضا و مدبر قدرست * پیشه کر و پیشه ورد * کلاهما
بسکون الیاء التختانی و فتح الشین المعجه بمعنی اهل صنعت و استادکار کذا فی المجمع * پیشیار
سکون یای تحتانی اول و شین معجه و فتح یای ثانیه اوج معنایه کاور اول فرهنگ جهانگیریه
اجرتسزایش ایساتمک معناسنه که باه موحدده مذکور اولان پیشکار معنارینه در اول
معنای مرقومه استاد رودکی بیت بخت دولت چو پیشکار تواند * نصرت و فتح پیشیار توباد
ثانی بمعنی قاروره بیمار حکیم سنایی * قطعه * کی توان زفتن بر اه حق ز راه داق و حلق * در د
باید دلج سوزد حلق دوزد حق گذار * زانچنان دردی که با جانان نکوید دردمند * فی ازان
دردی که با ترسا بگوید پیشیار * حکیم انوری بیت از نهیب تو شیر گردوزا * آب ناخورده
پیشیار گرفت * ثالث مجمع الفرسده بمعنی چین که شاش دخی دیرل عربیه بول دیدکاری در
استاد لبیبی بیت بر روی براسک زن میندیش * چون بود درت به پیشیارت * شمس
قخری قارون معناسنه ذکر ایش که اطبا تشخیص علت ایچون علیاک بولنی الدقاری
میشنه در بولیده بیت دشمنت در چنگ مرکست و حسود * بودنش پیش حکیمان پیشیار
* پیکار کر فی سکون یای تحتانی و راه مهمله و فتح کاف عربی اول و کاف فارسی ثانیه نقاش
معناسنه در ابوالعانی بیت آنچنان بد شکل و بد اندام بود و بدلقا * رسم صورت کردنش
عاجز شود پیکار کر * پیلور فی سکون یای تحتانی و فتح لام و وایله پیله چرچی آلتیدر که
پیلور چرچی دیمک ترکیب اولند قده ضمیر حذف اولمشدر شیخ سعیدی * قطعه * زبان
دردهان ای خردمند چیست * کلید در کنج صاحب هنر * چو در بسته باشد چه داند کسی
که جوهر فروشتت یا پیلور * مع الزاء المعجه * بغاز فی فتح غین معجه ایله براغاج چویدر که
غجاز و نشار و کسار اغاج بحر و برار اینکن آرایه صوتی و در دخی کفشکرلر قالب اراسنه استولر
ایتدکاری چوی که پنهانه و خانه و پانه دخی دیرلر استاد بیت راز میخایم و چون رازم خشک
حازها دارم چون نوک بغاز * شمس قخری بیت عدو شکاری کزدست و ساعد خصم
کنده نیشه نجار حادثات بغاز * بعض فرمک اصحابی باه موحد و فاء و راه مهمله ایله بفار
ر و ایت ایشلر اما اصابت ایلما مشلر * پیاز فی فتح یای تحتانیله صوغانه دیرلر عوما
کرک یسنون کرک یسنون و طعامه قونیلان صوغانه دیرلر خصوصاً عزیزیه بصل دیرلر مثال
اول میر نظمی بیت کز نباشد زیستن بابرک و ساز * همجو سنبل میتوان بایک پیاز *
* پیرکله پز فی پاچه جی و اشجی دیمشرفهم اولنان کله بشور جی بر مشهور آدم اولقدر
* پیروز فی سکون یای تحتانی و ضمراء مهمله ایله نیکبخت و مطفر و طالع مسعود که فیروز
دخی دیرلر شیخ سعیدی بیت چو پیروز شد دزد نیره روان * چه غم دار از کربه کاروان
* پیش بغاز فی یعنی امام صلوة و خطیب دیمکدر * پینه دوز فی سکون یای تحتانی و فتح
تون و ضم دال مهمله ایله اسکجه و اسکجه و اسکجه که پینه اسکجه دیرلر دوزد و ختن لفظندن اسم

اسم فاعله حضرت مولانا قدس شریه * مسقط * آن بسری پینه دوز شب همه شب تا بروز
بانگ زند چون خروس * اسکی پایوج کیده وار و پیواز فی سکون یای تختانی و فتح
واو ایله مرغ عیسی دیدکاری قوشدرکه ترکیده دخی عیسی قوشی دیرلر جمع الفر سه خری پیواز
مرقومدر و پیهسور فی سکون یای تختانی و هاء موقوف و ضم سین مهمله ایله یاغ
یاغی دیمک اولور معنای ترکیب یوله در لکن روایت اولنان معنی موم قونیلان پسوس
و چراغدن و شمعدان دیمکدر و مع السین المهمله * پیر جیس فی سکون یایین
تختانین و کسر جمله نام زحل و نام ایلدیس علیه اللعنه کذافی شرفنامه و پیس فی
سکون یای تختانیله برص علی که انسانک و حیوانک ظاهرا جلدنده واقع اولور برانکه در
بیاض اولور و سیاه اولور عربیه بیاضنه برص و سیاهنه بهق دیرلر نسخه میرزا
ابراهیم خرمای ابو جهل که قابوخی لیف کی اولور آندن رسن ایدرلر مثال معنی اول شیخ
سعدی بیت چه قدر آورد بنده زدر رئیس * که زیر قبادارد اندام پیس و پیش رس فی
اول ایر پیشی میوه که مراد طور فند میوه در مولانا هاتنی بیت بمیدان رسید از هزارش یکی
بود باغ را پیش رس اندکی و پیس فی سکون یای تختانی و فتح لامله فیل کوکی که عاج دخی
دیرلر میرنظمی بیت اگر بر تخت پیس را نشینی * شود جا عاقبت زیر زمینی و پیوس فی
ضم یای تختانی و واو معروف ایله ایکی معنایه در اول طمع معناسنه حکیم انوری بیت به پیوسی
از جهان دانی که چون آید مرا * همچنان کر پارکین کردن امید کوثری * ثانی بمعنی انتظار
این عین * قطعه * با عقل کار دبه بخلوت شکایتی * میگردم از نگایت کردون پرفسوس *
کفتم ز جور اوست که اصحاب فضل را * عمر عزیز میرو داند سر پیوس و مع الشین المعجه *
و پرولش فی ضم زاء فارسی و واو مجهول ایله بمعنی درهم شدن و پریشان کردن کذافی
قرهنگ جهانگیری و پیاموش فی بزوع بیاض صوغان کی کوکدر بیابانک بتر عربیه
یصل الفاردیرلر نافع دوا در و پیش فی سکون یای تختانی و کسر جمله بورواش معناسنه
اسم مصدر در شاعر بیت پیش زلف دلاویز ترا * در دل من پیچ و تاب انداخته و پیرامش
سکون یای تختانی و کسر هایل معنی پیرایش و دخی دباغت اولمش دری و دباغه دخی دیرلر
کذافی جمع الفرس و پیرایش فی سکون یای اول و کسر ثانیله پیراستن لفظندن اسم
مصدر در بزمک و زیب و زینت ابلک معناسنه شیخ نظامی بیت به پیرایش جامه خسروی
کهن سرور باز داده نوی و پیشا پیش فی پیش ایلر و معناسنه ایکی پیش اراسنده کی الف
مقابله و مساواة ایچون معنای ترکیب ایلر و ایلر و دیمک اولور و پیش فی اوکدر مقابلی
پس در و ایلر و معناسنه ده کلور حکیم اسدی بیت اباهای الوان زصد کونه پیش * مخونهای
زرین نهادند پیش * عربیه امامه دیرلر چغغای لسائده ایکی وجهله استعمال اولنور
روی قاش دیرلر سبعة سیارده مناجاتده دیر بیت کیم نیکیم بت قاشیدا پست ابلاب *
سجده قیماقده بت پست ابلاب * وری دخی ابلای دیرلر ابلایمدا اوکده دیمکدر فرهادک شیرینه
مکتوبنده دیر بیت ابلایمدا کیساک کوه یلادور * کوزمکانیسا رسته اردهارود و پیشکس
معروف سلاطینه ویریلان هدا یا ابوالعانی بیت غیر جانم زانیود در دست دل * تحفه

جانرا مکر پیشکش کنم * چغتای لسانده تارتیغ دیرلمیر علیشیر بیت اول ای کایغه
 کیندی جان بیور خوناب ابلآهم * نی تارتیغلار مرتب ابلامینس مین میهما بیغه *
 ییلغوش بی سکون یای تختانله ولام موقوف وضم غین معجه ایله سوسن نوعندن
 برسوسن در کنارنده نقطه ورخنطری اولور و بعض نسخه ده منقش سوسن معناسنه مرویدر
 شمس فخری بیت وصف و مدح شاه میگردند دوش * سنبل و نسربن و ورد و ییلغوش
 ییلکوش بی سکون یای تختانی ولام وضم کاف فارسیله ایکی معنایه کلور اول بر
 پیرا قدر قیل قولاغنه بکتر فیلوش دخی دیرلر استاد رودکی بیت چون بود سرخ از میان
 ییلکوش * باخور زین کوشوار و خوب کوش * استاد کسای * رباعی * بر ییلکوش قطره
 باران نگاه کن * چون اشک چشم عاشق کریان غمزه * کوی که پر بار سفید ست برک
 آن * منقار با زلولو نامحفته برجه * ثانی برنوع خاک اندازد ریعی طپراق آته حق ییلدن
 بیوک و اوج طرفن یوکسک ایدرلر آنکله زنیله و چواله طپراق و سیورندی قورلر ابو الفرج
 رونی بیت آفتابش خاکروب ییلکوش * آسمانش کنبه خرگاه باد بی مع الفاء * بهای ناف
 کوبک بودیمی دیدکاری سنجودر بی مع الکاف * پرستک و پرستوک بی کلاما کسر الراء
 و سکون السین المهملات اول فتح تاء مثناة ثانی ضم ایله مجمع الفرصه و بعض فرهنگده
 باء فارسی مفتوحه ایله روایت ایدرلر اما فرهنگ جهانگیریه کسر با یله ضبط و تصحیح
 اولمش فرهنگ مرقوم هم تألیف متأخر هم مأخذی معتمد کتب اولغله اکامتابعت اولندی
 رقص و رقصه سی و قویروخی خیاه و سینه سی بیاض و منقاری سرخ اوورا اکثر درون
 سقف خانه لده آشیانه ایدر فرشتوک و فرستودخی دیرلر ترکیه قرانچ هریده خطاط دیرلر
 طیب یوسفی بیت از پرستوک خوری کرشمش * دیده رار و شتی آید حاصل * خون
 او را جو بیا شامد زن * شهوت زن همه کرعد زائل بی پرک بی سکون راء مهله ایله بوزن
 و معنی پلک چشم یعنی کوز قبالی حکیم فردوسی * مشوی * چون نامه برین کونه باشه بدوی
 چه من دشمن لشکر جنگجوی * تمام که برهم زم پرک چشم * نکویم سخن پیش او جز چشم
 بی پرک بی کسر راء مهله و سکون نوله یعنی برند مرقوم یعنی قلاج جوهری و آنک لمعه سی
 کدافی مؤید الفضل اما فرهنگ جهانگیریه شمشیر جوهر دار و فلزات نوعندن برنج معناسنه
 زبان هندیده پشیل دیرلر بی پرک بی فتح زا و سکون سین معناین ایله حکیم و طیب
 و جراح معنایینه روایت اولمشدر اما باه موخده و آخری کاف فارسیله اولوق اوزن اکثر
 معتبر و معتمد لغت لوده مسطور اولغین باء موخده دخی بحر اولندی حکیم فردوسی بیت
 پرشکی و در زمان هر درد مند * در حق درستی و راه کرد بی پرستک بی سکون سین مهله و فتح
 تاء مثناة و نوله ایکنه دیدکاری میشدز بی پرک بی سکون سین معجه ایله ذرت معنایه
 کلور اول معنی جمع یعنی قور حق صاچ ابوالمانی بیت کیسوی پرک برسر آن سر و باغ
 من * مرغ دل انام شده لانه کویا * ثانی محلی مرغان معناسنه ثالث بعض فرهنگده
 الم و غصه معناسنه رابع فرهنگ جهانگیریه قرعه در شرکا میانلرنده تقسیم اشیا ایچون
 اتارلر بی پرستک بی کسر لام و سکون سین مهله و ضم تاء مثناة ایله قرانچ معناسنه که پرستوک

پرستوك دخی دیرل کدافی فرهنك جهانگیری فی پلاک فی سکون لامله کوز قباغی معناسنه
 خواجه سلمان بیت پلاک کبود نرکس چشم پر آب من * نیلو فریست کونکند میل آفتاب
 ضم بایله ده مرویدر کی پینک فی فتح نون اولی و سکون ثانیله بمعنی درجه خانه کدافی المویذ
 فی پینک فی سکون نونله بر نوع صوا اولجکی در بر شیا نروزی بی که بکرمی درت ساعتدر اون
 بیك اولجک صو طولونجه دك تخمین و تقسیم ایتمشلاک براولجکنه پینک دیرل باقر دن
 و یا خود توجدن کاسه کی ایدوب دیننه بر کوچک دلاک قویوب صوا وزینه قورل تدرجه ایله
 طول و ولصعت ایلمشلا طولد قه کند و دن بو شانور بر کون بر کجه ده اون بیك کره طولوب
 بو شانور اکا پینک و پینک دخی دیرل تعریب ایدوب فحان دیدیلر و مزبورک قجانه مشابیه
 وار در حکیم معنای بیت درجهانی که بایدت بودن * کبه پینک تواتش پمودن * و طریق
 مجاز اوزن هر کاسه پینک دیرل فی پیازک فی فتح یای تحتانی و زاء معجه ایله ایکی معنایه
 کلور اول براوتدر اندن حصیر یا پارل و اورلر ثانی بر نوع کرز در کباشی اولان طوی زنجیر
 و یا خود طسمه ایله دسته دسته بند ایدرل پیازی دخی دیرل ترکستانده کسکن دیرل کدافی
 فرهنك جهانگیری فی پینک فی سکون یای تحتانی و فتح تاء مثناة ایله یید لغتینک معنای
 رابعی ایله مراد قدر بیهوده و بی فایده معناسنه کدافی فرهنك جهانگیری فی پیچاک فی
 سکون یای تحتانی و فتح جیم فارسيله کوبک بوریسی معناسنه کدافی المحمودی و طولاشقی
 نسنه یه دیرل مولانا هاتنی بیت ز پیچاک مارکیانی کند * به پیچید بر خود صیهر یاند فی پیچاک
 سکون یای تحتانی و فتح جیم فارسيله درت معنایه کلور اول براوتدر که کوکی اولمز هر قنقی
 اغاجنه صاریاورسه قوریدر عریبیه عشقه و لبلاب دخی دیرل ثانی سربته ز نان یعنی عورتلر
 باشلرینه بغل قاری نسنه ثالث ابر پشم و پلاک یوماغی وابع زهکیر که بویینوز دن و کوکدن
 ایدرل فی پینک فی سکون یای تحتانی و فتح لامله چتال دمرنلو براوقدر نیکم بوییتدن فهم
 اولنور بیت هلال عیدرا مانست چرخ پیلاک اندازان * که بکشاید از ورزه وجودش
 کشته دشمن * کذا نقله کال پادشاه اماسا نر نه زده یضی دمرنلو اوقه دیرل و مناسب
 دخی وار در چتال دمرنلو اوقدر دیش یوقدر فی مع الکاف الفارسی * پستر آهنک فی
 لوازم جانم خواب بورغان و دوشک و چارستب و امثالی فی پیش اونک فی انسانده و حیوانده
 جمله دن ایلر و کیدنه دیرل دوه و قاطر قطارنده پینک دیدگی بوندند اصلی فی پیش آهنک فی
 اولوب قصدی ایلر و ایلر و کیدیجی دیمک اولور ستانی نکوبیت ستانی از فرهاد و محموند
 واپسی دون همیست * در قطار بخیمیان عشق بیمن آهنک باش فی پینک کوشک فی کل
 ریباش در که عریبه نوزالری باس دیرل فتح نونله کدافی مؤید الفضلا فی پینوک فی سکون
 یای تحتانی و ضم نونله اکشی یوغرت معناسنه که پینو دخی دیرل کدافی مجمع الفرس فی مع اللام *
 پشل فی کسرسشین معجه ایله ایکی نسنه یه دیرل که بری برینه اونل زبل کنی و امثالی هر نه که
 بری برینه اوریلور کدافی فرهنك جهانگیری فی پینک فی سکون لامین و بانی مکسورین
 ایله بوز که عریبه فلهل دیرل منو چهری * قطعه * نکار من چو حال من چنین دید * با اید
 از مره باران و ابل * تو کفنی پاپل سوده بکف داشت * پرا کند از کف اندر دیند و پاپل

و ابل کسریاء موحده ایله عربیدز و فرتله یغان یغمون دیرلر کی پیل فی بوزن دل او کچه
معناسنه که پاشنه دخی دیرلر حکیم فردوسی بیت در یغ این بر و بزبالای او * رکیب
دراز و پیل و پای او * شمس فخری مانده در سنکلاخ محنت و غم * آبله کشته پاشکافته پیل
بو قولی مؤید مولانا معروفی بیت همیشه کفش و پاش را کفیده بینم من * بجای کفش
و پاش دل کفیده پابستی کی بیخال فی سکون یای تحتانی و فتح خاء معجه ایله فضله مرغ یعنی
قوش اترسی میر خسر و بیت روز کور فسق کی بیند مقام نور شرع * کفید مسجد پر
از بیخال مرغ شب پره است کی پیر ارسال فی سکون یای تحتانی و راء ثانی و فتح اول و سین
مهلتین ایله سنه کد شته دن اولکی سنه معناسنه در میر نظمی بیت نه اکنون بوده است
این محنت و غم * که از پیر ارسال دردش کشیدم کی پیر زال فی یکی معنایه در اول
لفظ مرکب اولوب پذیر رستم اولان زال در که تعظیما پیر کله منی مضاف ابلش در ثانی
فرتوت یعنی یاشلو عورت اسمیدر که پیره زال دخی دیرلر و مسن اختیار لره اگر اما پیر زال
دیرلر کی پیل فی سکون یا یله ایکی معنایه در اول بر جانورد در معروف معربی فیل در ثانی
یعنی خریطه که پیله دخی دیرلر و شیل بوندند کی مع المیم * محکم فی سکون جیم فازی
و فتح کافله ایوان و بارگاه معناسنه که بشکم دخی دیرلر بعض فرهنکرده اول خانه یه دیرلر که
اطراف شیکه اوله استاد رودکی بیت از تو خانی نگار خانه چشم * فرش دیبا کشیده
در محکم * شمس فخری * قطعه * رستم عهد شیخ ابواسحق * شاه عادل شه نشه اعظم
آنکه از نو بهار معدلتش * همه آفاق کشت چون محکم کی پیرام فی سکون دال و فتح راه
مهلتین ایله آراسته و خرّم و نیکو با آسایش و جای آرام چون باغ و خانه و مجلس کذا فی
شرفنامه حکیم انوری بیت ای ز طبع توطبهها خرّم * وی ز عیش تو عیشها پیرام * مختاری
* قطعه * یکی قصیده بگو و بخوانش بر سر خوان * چور و زعید بنزدیک اوروی بسلام
دزان بگوی درین عید صد هزار بیان * نه روز کار وفادار دولت پیرام * بعض فرهنکرده
یعنی همیشه مند کور در مختارینک بینی بو معنایه مناسبدر کی پیراهام فی اسم عجمیدر که معربی
ابراهیم در پیرام کور زمانه غایت محل و خست ایله مشهور بر کسنه واردی انک نامی ایدی
حکیم فردوسی بیت پیراهام بی بر جهود دست زفت * بخارفتی او را نشاید نهفت *
جمع الفرسه فتح با موحده ایله ذکر اولندی که مر اما فرهنک جهانگیر بده کسریاء فارسینه
نصیح اولنشددر کی بشکم فی سکون شین معجه ایله یعنی محکم مر قوم حکیم ناصر خسرو
بیت این جنبش بیقواریک حال * افتاده بدین بلند بشکم * وله بیت به یار سخن
در خلق عالم پیشی و کمی * چو فردا این سخن کو یان برون آیند ازین بشکم کی پیر دعایم فی
معلم علوم دین کذا فی شرفنامه بو معنایه حکیم خاقانی * مصرع * مرادل پیر تعلیمت و من
طفل سبقتانش کی پیروزرام فی ضمراء اول و فتح ثانی و زاء معجه موقوفه ایله زمان قدیمه
بر شهر آدیدر حکیم فردوسی * مثنوی * یکی شادمان کرد پیروزرام * بفرمود کورا
نهادند نام * جهان دیده کویند کویید دست * که آرام شاهان فرخ پیست * بو بیتدن
فهم اولنور که شهر ری اوله کی پیرارام فی سکون یای تحتانی بوزن بی آرام بر معظم مستحکم

و مستحکم حصارک امید و حنف یا یله دلارام و زنی او زنی مرویدر کذا فی مجمع الفریس
 بو معنایه مسعود سعد سلمان بیت توبه بلارام و سهم توبخ اسان * توبه بلاهور و هول
 توبسرا ندیب و پیاسم فی سکون یای تحتانی و لام موقوف و ضم سین مهمله ایله تورانیاردن
 پیران ویسه نک برادریدر رستم ایله عظیم جنک ایدوب آخر رستم آنی هلاک ایلدی حکیم
 فردوسی بیت بیاراست آن جنک را پیاسم * همیراند چون سیر با یال و دم * حکیم خاقانی بیت
 آتش تیغش چو تافت پنبه شود بو قییس * باد نهییش چو خاست پشه شود پیاسم
 و مع النون * پنیان فی سکون تاء مثناة و فتح یای تحتانیله یعنی دشمن کذا فی المجمع
 بو معنایه میرنظمی بیت بهار عمر هریدخواه و پنیان * همیشه در خزان و برک ریزان
 و پرمان فی سکون زاء فارسی و فتح میله افسرده و بی رونق سیف اسفرنگی بیت
 در انتظار عهد شب قدر زلف تو * پرمان تر از چراغ بروزم زمان زمان و پرولیدن فی
 ضم زاء فارسیله درهم شدن و پریشان کردیدن حضرت مولانا قدس سره بیت یکشب
 این دیوانه را مهمان آن زنجیر کیر * در پر ولاند سر زلف ترا و لیده کیر * فرهنگ جهانگیریه
 کسر بایله مرویدر و پستان فی سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله مع معناسنه در صائب
 نیریزی بیت عقل دوراندیش بر مارا بر وزی بسته است * ورنه هر انکشت پستان نیست
 طفل شیرازی پستان فی فتح سین مهمله و سکون نونله پسندیدن لفظندن مخفدر و پنداریدن
 سکون نون و کسر زاء معجه ایله و پنداشتن فی سکون نون و شین معجمه ایله کلاهما
 صانع و دانستن معناسنه یعنی بلك و تکبرلك ايلك یعنی کندوده اولین نسبه فی وارضایق
 معناسنه در عربیه ظن و چغتایده ساغیماق دیرلر و پنکان فی سکون نون و فتح کاف
 فارسیله طاس معناسنه در بیوک اولسون کوچک اولسون عموما و شر بخیلر طاسی در
 خصوصاً حکیم سنایی بیت در جهانی چه بایدت بودن * که به پنکان توانش بیودن
 و پنکیدن فی سکون نون و کسر کافله کند و کند و ایله سو بانک و طار لغت معناسنه در
 و پنهان فی اگرچه کرلو و خفی معناسنه در اما مخفی یعنی کز لغت معناسنه ده کاور چغتای
 لسانده یاشونقان دیرلر فرهاد نامه ده خزان وصفند ایدر بیت یاشوندی برک کل تو فراغ
 ایچیده * نهان اولدی شجر یا فراغ ایچیده و سیاوردن فی ضم و او و سکون راء مهمله ایله
 دری ایچنده ات بر نلکه دیرلر و پیچیدن فی سکون یا نین و کسر جیم فارسیله بر قاج معنایه
 مصدر اولور بوز ملک و صارمق و طولاشق و سوپلر کن طلق و بو کلک و بو کلک معنایه
 یا لاتفاق مثال معنی اخیر خواجه سلمان بیت میچ سر ز من ای عمر ناز نین مپای * که
 نیست عمر مرا وقت پای پیچیدن * معانی مذکور نک متعدی می پیچانیدن کلور صارمق
 معناسنه چغتایده تانکلاماق و تانکارمق دیرلر فرهاد نامه ده فرهادی بشکه قودقلری جمله
 دیر بیت حریر حله ایچرا باغلابان جست * مرصع مهد ایچیکا تانک بلار دست *
 و صارمغه چیرماغ دخی دیرلر مثلا مکتوبی و یا خود بزی و قاشی بورارق صارمغه ده دیرلر
 میرعلیشیر بیت جانداقویدم چیرماغان مکتوبینی هجران ارا * بیلمان اول مکوتور باخورد
 الفتور جان ارا * طولاشوب صارمغه تارماشماق دیرلر میرعلیشیر بیت چیعنی زلفین

اسالغاج اوق چاه ز نحد اندین کونکلی * عنکبوت اول نوع که تاریغه چیهغغان نارماشیب
و بیختن بی سکون یای تحتانی و خاء معجه موقوفه و فتح تا ایله بمعنی پیچیدن مرقوم فی جمیع
المعانی کذا فی فرهنگ جهانگیری قاضی رکن الدین دعویدار قمی * قطعه * جز آب دو دیده
می نشوید * کردی که زمانه بر زخم بیخت * چون هست زمانه سفته پرور * کی دست زمانه
میتوان بیخت و پیچیدن بی سکون یا ثین تحتانی و کسر خاء معجه ایله پان لوق و قالموق
معنا سنه و پیراستن بی فتح را و سکون سین مهملتین ایله جمیع فرهنگ کرده دوز مک
و زه مک و کورک سیپیک و اغاج و باغ بود امق و زراعت ایچون تار لا اصلاح اتمک و چقوری
طیله رmq معنایینه مصدر در اما فرهنگ جهانگیری پیراستن ضد آراستن ازان جهت که
آراستن بمعنی افزودن است و پیراستن کم کردن بو معنایه سناهدی اولدر که اول وقت که
سلطان محمود خاص ایازه امر ایاید بکه زلفن کسوب کیدن ایاز امری پرینه کتور بیچک
سلطان محمود اول حالدن بی تاب اولدقه استاد عنصری نظم ایشدر * رباعی * کرعیب
سر زلف بت از کاستن است * چه جای بغم نشستن و خاستن است * جای طرب و نشاط
می خواستن است * کاراستن سر و ز پیراستن است و پیرامن و پیرامون بی کلاهما بسکون
الیاء و فتح الراء چون معنا سنه که عربیه اطراف و حوالی دیرل شیخ سعدی بیت در میر
و وزیر و سلطانرا * بی وسیلت مکرد پیرامن * ابوشکور بیت به پیرامون آن در بود کوهی
کران بد در دل کردون شکوهی * چغتای لسانه تیکرا دیرل و پیران بی سکون یای
تحتانی و فتح راء مهمله ایله افراسیابک صاع قولله و زیری ایدی اکثر ستمه جنکه سر لشکر
ایردی پیران و بسده دیرل وصول قولله و زیری قراخان ایدی و پیراهان بی فتح راء مهمله
و هایلله بمعنی پیراهن حضرت مولا ناقص سره بیت برو بوی پیراهان یوسف * که چون
یعقوب ماتم وار کشتی و پیراهن بی کولک عربیه قیص دیرل طالب آملی بیت غافل
از مصر بکنعان مروای باد صبا * که تازاج دهی نکبت پیراهن را * شیخ سعدی بیت
پیراهن برک برد رختان * چون جامه عید نیکبختان و پیرهن بی حذف الفله ده جائزدر
و استعمال اولنور و پیرا ییدن بی فتح راء مهمله و کسری یای اول و سکون ثانیه پیراستن
معنایینه متعديسی اولور و پیره زن بی یاشلی قوجه قری به دیرل میر نظمی بیت
پیره زن دهر طلاقس بده * بر سر او پای مرادت بنه و پیرین بی سکون یا ثین تحتانی
و کسر راء مهمله ایله بمعنی آب بد و پیرین بی سکون یای تحتانی و فتح راء فارسیله کیکاوسک
بر نامدار پهلوانی اسمیدر حکیم فردوسی بیت کجا پیرن و کیوو آزادگان * جهانگیر
کو درز وکشوارگان * وله بیت ابا پیرن و کیوو کلباد را * که برهم زند آتش و باد را *
نچه زمان بر چاه عمیق ایچنده محبوس قالب عاقبت رستم و اروب حبستن خلاص ایلدی
صائب تبریزی بیت زقید عشق ترا چرخ میکند آزاد * که رستم آرد بیرون چاه پیرن و
پیشان بی بوزن ایشان بمعنی پیش پیش یعنی زیاده ایله ایلر و شوایکه آندن ایلر و کسنه اولیه
شیخ عطار بیت ای مرد که مروچه روی پیش زین به پیش * چندین مروبه پیش که
پیشتر بی پیش است * و دخی نقاش و چوقه و امثالی آنته نک اولگری معنا سنه و پیش نشین بی

فی ابه که ما ما جده دخی دیر لر عربیه قابله ذیر ل اطفال طوغردوب کوبکین کسن خاتونه دیر لر
 کذافی فرهنگ جهانگیری کی پیشن فی سکون یای تحتانی و فتح شین معجه ایله خرما لیغی که
 آندن رسن ایدر لر کذافی شرفنامه کی پیشین فی ایلرو اولان نسنه نماز ظهره نماز پیشین
 دیر ل نهاده نماز مقدم مقابلی پسین در که کیر و اولان نسنه به دیر لر عربیه مقدم و چغتایه
 یوزون دیر لر صبعه سیان ده پادشاه مدحی اولنده بیت چون دینیلکوسی شاهلار قولی
 شاه مدحی یوزون دیماک اولی کی پیکیدن فی سکون یائین تحتائین و کسر کافله قاورلس
 بغدادی صویله یوتغنه دیر لر کی پیکن فی سکون یای تحتانی و فتح کافله اورلس الک میر
 نظمی بیت بن هرموی سوراخ کشته در تن * شد از پیکان مرکان جسم پیکن کی پیلتن
 بر نسنه نک بیوکاکی و صفنه استعان طریقیله پیلتن دیر لر خواجه سلمان بیت آمد بدور
 معدلتش کر به شیر کیر * کرد بین تربیتش پشه پیلتن * و دخی رستم زال القابند ندر *
 کی پیل دمان فی دمان زورمند و شتابان و خشمناک معناسنه در که فیماک صفت مدوحه سیدر
 میر نظمی بیت چور بستند بر پیل دمان تحت * برویشسته آن شاه جوانخت *
 کی پیلتن فی سکون یای تحتانی و لام موقوف و فتح قافله فربه اولان حیوان و دخی یوغون
 اولان نسنه به دیر لر کی پیلتن فی سکون یای تحتانی و فتح لام و وایله بر نوع لطیف و ابجه
 حریر در که ذی قیمت انقشه یی آندن ایدر لر کی پینوپین فی سکون یای اول و ثالث و کسر
 ثانی و ضم نونله یوغرت قور یسیمله بشن طعامه دیر لر پینو یوغرت قور یسیدریای ثانی
 نسبت و نون تا کیدا یچوندر کی مع الواو * مخچو فی سکون خاء معجه و فتح نون و ضم جیم
 فار سیمله اول کسنه به دیر لر که ایله قولتوغندن صدا ظاهر ایدر مسخره لق ایچون آکا
 غایج و غایمچ و غایچه دخی دیر لر کذافی فرهنگ جهانگیری شاعر دیشدر بیت سنده
 از شعر من بخنده مکر * شعر من حکم مخچو دارد کی پرستو فی کسر را و سکون سین مهملتین
 و ضم تا مشناه ایله قرغچ که عربیه خطاف دیر لر شیخ سعدی بیت ایمانش لعل چون
 خون کبوتر * سواد زلف چون پر پرستو * و شمس فخری بیت همای فتح بر ایوان قدرت
 نهاد بیت آشیانه چون پرستو کی پندو فی سکون نون و ضم دال مهمله ایله بوزن هند و ایکی
 معنایه در اول صدای آب ثانی کنه دید کاری مکس در حیواناته یا بشور کی پیاز و فی
 فتح یای تحتانی و ضم زاء معجه ایله بر نوع پیازد شتیدر بصل عنصل و طب کنا بلزنده
 استقبال دخی دیر لر کی پیاستو فی فتح یای تحتانی و سکون سین مهمله و ضم تا مشناه ایله ایکی
 معنایه در اول دهن فراخ یعنی بول آغز معروفی بیت پیاستو نبود خلق را مکر بدهان *
 ترا بکون بود و کون بسان دروازه * ثانی بمعنی بوی دهان شمس فخری * قطعه * نسبت ترا
 به بخشش و کوشش با بر و شیر * کفتم کنم ولیک نمی آیدم نکو * زیرا که این چو زودی باشد
 ضیاء روی * وان نیز کر به است بنسبت پیاستو کی پیشرو فی سکون یای تحتانی و شین
 معجه و فتح دراه مهمله ایله ایکی معنایه در اول ایلرو کیدی و مقدمه حیث و غیره شیخ
 سعدی بیت کر کدا پیشرو لشکر اسلام بود * کافرا زیم توقع برود تا در چین * ثانی
 ساز زده مقدم ادا اولنان آهنگ معنا سنه چغتای لسانه ایلرو کتمکه با شلاق دیر لر

اسمعه سیمان ده فرخ شاه جانانه بی خواجه انجیه نکاح ایدوب خلق او کجه زافه
کو تر دکرنه دیر * قطعه * خواجه بی باشلا دیر اول ساری * که نهان ایردی ماه رخساری
خواجه اول او بکا چونکه قویدی ایاق * باشلاغان خلق چیقنی جمله اراق * پیلو بی
سکون یای تختانی و ضم لامه مسواک اغاجیدر که عربیده اراک دیرلر حقایق الاشیا نام
کتابه مسطوردر که پیلو اراک اغاجنک یمشیدر کذا فی مؤید الفضلا * پینو بی سکون یای
تختانی و ضم نون ایله اکشی یوغرت و یوغرت قوریسی شمس فخری بیت چو توشهد بناتی
و حسودت * بود سخت و ترش مانده پینو * حکیم سوزنی * قطعه * برادران رابوسف چو
داد کندم و جو * بها گرفت ازیشان بضاعت مزجاء * اگر بضاعت مزجاء پشم و پینو بود *
نبود کندم و چونیز جز که تخم و گیاه * میان تخم و گیاه و میان کندم و جو * بسی تفاوت
نبود چو عقل پیندره * مع الهاء * مخلوجه و مخایجه بی کلاهما بسکون انحاء العجوة الاول
بضم اللام والثانی بکسر الهاء یعنی مخجوی مرقوم یعنی قولتق او تدر مک کذا فی نیازی بخاری
بیت در میان فرس میدانی چه باشد مخجو * درهری مخلوجه کوینه از صغیر و از کبیر *
بی پرزده بی فتح راء مهمله و سکون زاء معجه ایله اتمک یا بحق ایچون دکرمی کسلس خمیره
دیرلر کذا فی مؤید الفضلا * پریره بی سکون راء مهمله اولی و فتح ثانیه و کسرباء فارسیله
یعنی پشیزی یعنی پول شمس الدین محمد و رکافی بیت درست کشت که خورشید در خزانه تو
قراضه ایست دغل بر مثال پریره * پرسته بی کسرا و سکون سین مهملتین و فتح تاء مثناة
ایله عورت خد متکان دیرلر کذا فی فرهنگ جهانگیری جمع الفرسیده فتح با ایله منقولدر
بی پژه بی فتح زاء معجه ایله ایکی معنایه در اول اکیر کوکی وج معنایه ثانی اسلحه یعنی
جنک آلاتی میر نظمی بیت بیوشیده پژه سرتا قدم را * کشیده پیش خود زرین علم را
بی پرسته بی سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله فستق اغزی آچلمشنه پرسته خندان
دیرلر صایب تبریزی بیت مهر زن بردهن خنده که در باغ جهان * سر خود میخورد آن
پرسته که خندان باشد * پسندره بی فتح سین و دال و راء مهملات و سکون نون ایله یعنی
حرامزاده ولد الزنادیمک اولور ایوالمعانی بیت چو اصل دختر رزبوده است حلال بکو *
عرق نیار مجلس پسندره باشد * پسندره بی اسم مفعولدر مقبول و کزیده و خوش
کردار و دخی تزکیه اولشمش شاهد معناسنه در * پشولیده بی ضم شینی معجه و کسر لامه
پراکنده و پریشان و زولیده شرف مشفروه بیت دل درویش سراسیمه بهست * طره
دوست پشولیده خوشست * پله بی لام مشد دایله تراز و کله سی حکیم سوزنی بیت
در پله ترازوی اعمال عمر ما ست * طاعات دانه دانه و عضبان تنک تنک * پله بی لام
مخفف ایله بزوغ سکوت اغاجیدر پیراخی پنجه یه بکر قران السعدین دیمشدر بیت پنجه
کشادست درخت پله * راست یچون ناخن شیر پله * بر معناسیمه پایه زردبان فلکی
مشروانی معصط * خسرو مملکت ستان بار کوش بر آسمان * بام و راز زردبان چرخ فرو تر این پله
صیحا حد محمد و شاه پله فتح با و لام مشدده ایله بوزن سله پایه زردبان و کسربا ایله کله
تراز و دیش شمیم فخری بیت زجود و بخشش او باز کرده * ززر پر کرده کیل و صاع پله

وپله ی پندره ی سکون نون وفتح دال وراء مهملتین ایله بمعنی بسندره مرقوم ی پندوره ی
 سکون نون وواو معروف وضم دال وفتح راء مهملتین ایله بمعنی صدای آب یعنی صوت
 آقرن ظاهر اولان صداسی ابوالمعانی بیت آنقدر شد سیل طوفان زای امشک چشم من
 پر شده کوش جهان پندوره عالم گرفت ی پندره ی سکون نون وفتح کاف فارسی وراء
 مهمله ایله بغدادی صاپندن ایندکری طبق که غله صاور زر ی پیاده ی درت معنایه کلور
 اول معروف ثانی شطرنج قطعه لرندن معروفدر ثالث مؤید الفضلاده برنوع کلدر بوقولی
 مؤید میر خسرو بیت جانی که بره کنند کلکش * درکوچه دهد کل پیاده * رابع مجمع الفرسده
 برنوع سکوتدر سیف اسفرنکی بیت از پی بید پیاده در بهار خلق تو * بادهای دی عثمان
 صبر اشهب کشید ی پیاله ی مخصوص شراب قدحیدر خواجه حافظ بیت مادر پیاله
 عکس رخ یار دیده ایم * ای پیخبر زلدت شرب مدام ما * وطلو شراب اولق شرطدر
 طاب آملی بیت اوراق کهنه کی بی کهنه میرسد * ذوقی که در پیاله بود در رساله نیست
ی پینه ی سکون یای تحتانی وفتح تاء مشتاة ایله ایکی معنایه کلور اول بمعنی فتیله عوما
 ثانی فتیله چراغ خصوصاً ی پیچه ی سکون یای تحتانی وفتح جیم فارسیله بش معنایه کلور
 اول بمعنی نیستان یعنی قامشلق ثانی بورخی که تخته دلر ثالث صناعی که بعض نسنه لر
 صادر لر رابع پرده خامس صبارمق معنایه کفر غنم دخی دیر لر ابوالمعانی بیت در کردن دل ما
 زلفش شدست پیچه * نتوان رهایی ممکن این کار خاص عشقست ی پیچیده ی پیچیدن
 لفظندن اسم مفعولدر ودخی بلا زک که جبهه ویا خود پورمه اوله * وهوالبوار للممول من الذهب
 والفضة کذا فی المشکلات ی پیچیده سکون یائین تحتانی وکسر جیم فارسیله یکی معنی
 دیر لر براغاجدر ی پیراسته ی پیراستن لفظندن اسم مفعولدر حالت معانیسی ذکر اولندی
 اول بمعنی آراسته شاعر بیت ز پولاد بودند پیراسته * به پیش شهنشاه پیراسته * ثانی
 باغ و اشجار کزباده دالترین کسبک معناسنه حکیم انوری بیت ای جهان از عدل تو آراسته
 باغ و ملک از خجرت پیراسته * ثالث کتاب السامی فی الاسامی ده مزروعات و اشجاری
 کثیره اولان قریه وغیری مکان رابع زراعت ایچون اصلاح اولنش تارلا خامس مجمع الفرسده
 جارج شهرده بعض امکانه معلومه مزین و مرتب اولغه دیر لر ی پیرانه ی قوجه واری
 دیکدر خواجه حافظ بیت ای دل شباب رفت مجیدی کلی ز عمر * پیرانه سر بکن
 هنری ننگ و نام را * و بمعنی پیری و اختیاری وله بیت اگر آن طائر قدسی ز درم باز آید
 عمر بگذشت به پیرانه سرم باز آید * بوعبارتک اکثر اراسنده سراضا فتیله استعمال
 ایندور بعض نسخهده صیاد معناسنه ده منقولدر ی پیرایه ی سکون یای اول وفتح ثانی
 وراء مهمله ایله آرایش و زیور و زیب و زینت و یا قشوق معناسنه حکیم انوری بیت بهر
 از کوهر تو دست قضا * هیچ پیرایه بر زمانه نیست ی پیروزه ی سکون یا وراء مهمله وفتح
 زاء معجه ایله ازان بعض نسنه قویوب بخلق اثواب وغیری کذا فی المؤید ی پیروزه ی
 یعنی فیروزه معروف جواهر نوعندن کوك طاستدر مقبول و اعلاسی نیشابور طاغزنده اولور
 برنوع جدید معدنی شبابیکی ذیرل قینی نیشابوری قدر دکدر معرب فیروزه جواهر نامه

میر صدر الدین ده مسطور در که جمله خواصندن بر کسینه بر مقدارین سحق واستعمال ایسه
اگر نقد زهریدر سه لکارا تیمیه و عقرب و سایر موزیات صوقد و غنه و مسموم اولانه بر مقدار
سحق ایوب ایچور سه ل فی الحال دفع ایدر احمد التیفاشی جواهر نامه سنه ذکر ایدر که
ملوک عجم دایما خاتم فیروزه بی پر مقلندن کیدر مزردی واعتقادری بویله ایدی که قتلندن
واصابت ضرردن و مسمومات ایچمه سندن مصون ایدر فی الحقیقه مقتول بر ماغند فیروزه
کورلما مشدر و منقولدر که جنک و خصومات دعا ویده بر کسینه نیک بر ماغند فیروزه خاتم
بولنسه با مر الله تعالی خصمه غالب اولور **پیره** **فی سکون** یای تحتانی و فتح راء مهمله
و اخفاء هاپله ارباب طریقت خلیفه سنه دیرل حضرت مولا ناقدس سره بیت جهان
پیر تراشد ز عشق این جوان مردان * زهری چرخ وزمین خوش که آن پیرست و این پیره *
و بر معناسیده کل یعنی اقرع ابوالمعانی بیت کا و خلقت خر طبیعت بد زبان * چشم احوال
کج دهان و پیره سر * و دخی اوغل بالنده دیرل **پیشه** **فی سکون** یای تحتانی و فتح سین مهمله
ایله الاقارغه معناسنه و صمصغانه ده دیرل و دخی هر نه که سیاه و میاض ایله الاجه اوله
اگا پیشنه دیرل حکیم انوری بیت جاه توسایه ایست که خورشید را بعمر * امکان پیشه
کردن آن نیست در شمار **پیشماره** **فی سکون** یای تحتانی و فتح باء موحد و راء مهمله
و شین معجه موقوفه ایله مهمان اوکنه قبل الطعام قونیلان جلویات شکر و یادام و مریات
کی میر نظمی بیت شود مهمان خیالش پیشماره * کندخت جکر دل پاره پاره *
پیشکاره **فی پیشکار** مرقوم معنالیینه و دخی یعنی مای یعنی کبار اولنده کتف اقادین
دیدکاری بیوک خاتون **پیشگاه** **فی سکون** یای تحتانی و شین معجه و فتح کاف فارسیله
بش معنایه کلور اول نسخه **چینین** و فلی ده فرشی هاستد که در پیش افکنند یعنی صدر
اوکنند دو شین دوشمه معروفی بیت بدیدم یکی خانه **مختمش** * نه نخ دیدم آنجاونی پیشگاه
ثانی **بجمع الفرسنه** بمعنی نظرگاه خواجه حافظ بیت باخنین اوج جلال از پیشگاه
مسکنت * آکھی و خدمت دلهای آکه میکی * ثالث مقام خدمت معناسنه شیخ
نظامی بیت پرستار چندین زرین کلاه * مزینش با تاج در پیشگاه * رابع شرفنامه ده
بمعنی صدر مجلس و فرش صدر حکیم سنایی بیت پیشگاه دوست را شاه چو بر درگاه عشق
عاقبت را سر نگون ساز اندر آویزی بدار * خامس یعنی جای پادشاه و صاحب تخت
و مسند حکیم فردوسی در حق منوچهر شاه بیت از آن پس بدخه سپردند شاه * تو
کفی بند نامور پیشگاه * وله در حق مهربان شاه بیت بیزدان گرفتند هر دو پناه * هم آن
دل شاه ماه و هم پیشگاه * بو معنایه مسعود سعد سلمان بیت از چو تو **مختمش** فرورد ملاه *
وز چو تو پیشگاه نازدگاه **پیشکه** **فی پیشگاه** دن مخفدر بو مقوله مخفیفات لفظ
فارسیه چوقدر **پیشه** **فی سکون** یای تحتانیله ابکی معنایه کلور اول مشغل و حرفت و صفت
مانی **فوهنک** جهانگیر به بر نوع نایدرا کثر چو بانر چالر لر تو تک دخی دیرل حکیم خاقانی بیت
باتاج خسروی چکنی از کیا کلاه * با ساز بار بد چکنی **پیشه** **شبان** **فی پیشیان** **فی سکون**
یای اول و فتح ثانی و شین معجه موقوفه ایله بر نوع لطیف ولدیند حلوا در دقیق و روغن و عسل

و عسل یاد و شب و کبار سگرایله ایذر لر عربیه سفارح دیر لر ضم شین ایله شاه ناصر خسرو
بیت سخن بهتر که پیش آری خوش آراک * سخن بهتر بسی از پیشماره فی پیشینه فی
سکون یائین و کسر مشین و فتح نوله متاع بهاسنه مقدم و یر یان که عربیه بیع دیر لر ودخی
مقدم اولان نسنه هر نه اولور سه وار کن ایشه شروع ابلکه دیر لر چغتایده ایر یکماک دیر لر
لیلی مجنوده لیلی و صفند بیت بر کون ایر یکیب مه و دب * توشنی باشیغه هوای مکتب
واسکندر نامه ده بیت بیلندی که کوب طبعی راغب دور و و * ایر یکراک اینک منعی واجب
دور و فی پیغه فی سکون یا و فتح فایله براغا جدر کند و دن یرنده چور و یوب قا و اولور
خراسانده قا و یرینه قولنور لر و هم کند و لسنه لیر دیر کنانی مجمع الفرس فی پیلسته فی سکون
یاوسین مهمله و فتح لامله ایکی معنایه کلور اول سختیان که خسان وادیم و دیم دخی دیر لر
ثانی فیل دیشی معناسینه استاد عنصری بیت چور و روی ساعت نه دشر خواب * سخن
را ز پیلسته ساز دستون * والسنة اصحاب و قوفدن بطریق الاستعان انکشت معناسینه
مجموعه در بو قولی مؤید حکیم اسدی بیت به پیلسته سبیل همی دسته کرد * بدر باز
پیلسته را خسته کر * و نفع یابغ و استقصای تمام دنصکره بر معتبر نسخه ده عاج معناسینه
یعنی فیل کوکی معناسینه منظور را تم الحروف اولوب ایات مرقومه لردن دخی مناسبت فهم اولور
فی پیله فی سکون یا و فتح لامله تحفه الاخباریده ایر بشم قوردی معناسینه در متیر خسرو بیت
پیلکه که از رک کیا کوردنوش * زهنه بینی همه آفاق پوش * اما شمس خزی ایر بشم معناسینه
فعل ایوب بو یعنی نظم ایش بیت زلنکه ایشان ز کرم قرنه تنید * از ره حرص کرد
خود پیله * و کتاب السامی فی الاسامیه پیله اول ایر بشم رک قوردانی اوزرینه طول استه
واهی بود و بو قولی مؤید مولانا کاتبی بیت وجود جاهل اگر در تخ نسج بود * چو کرم
مردم شود کوردون پیله درست * بو معنایه حسین ثانی بیت من هو کرم پیله از دیها
و اطلس فارغ * بر تن عریان از دهان افشاند ام * شاعر بیت جامه کعبه را که
ای پوشند * اونه از کرم پیله نامی شد * نسخه میرزا ابراهیم پیله کیام نو غندن بر کیا هنر
بعض نه لر آیریلوب اراده بر ممدار قوری بر قالوب یشه قا و شور اول مقوله یر لره
کاده پیله دیر لر و جرححتک حاصل اولان قورده دینلدوکی دخی رسیدن نظر در فی پیله فی
سکون یای تحتانی و فتح نوله ایکی معنایه کلور اول یامه که رکودخی دیر لر و ثانی قولتی
وانده بتن قبل معناسینه در فی پیواسته فی سکون یاوسین و فتح اولو و تا و منتهای ایله نسخه
میرزا ابراهیم برج و حصار معناسینه در میر نظامی بیت شد آن پیواسته را محکم ثانی *
که پای عقل و هوش اورا رسایی فی پیوه فی سکون یای تحتانی و فتح اول ایله کوه دینکاروی
قور تجر که چوقه و سایر پیشینه استیانی کسبب سوراخ سوراخ ایذر و کور کی کدک لباه
ایدر فی پیهرده فی سکون یای تحتانی و ها و فتح زاء معجه و دال مهمله ایله خور کینه دینه چاغری
دینکاری اوتدر فی پیهورده فی سکون یا و ها و فتح او و دال مهملین ایله استک پهلوانه
پیک معناسینه در فی پیه فی سکون یا و اطهارها ایله ایج یاخی و قورق یا غنده دیر لر
فی مع الباه * پسکل تاری فی سکون سین مهمله و فتح کلایه غل دیارند و اولور بر نوع فستق در

دی پی بی سکون یای ایله ایچ یاغیدر پینه دن مخفدر شمس مخزی بیت نه بیت چشم و جان
بختم بکداخت * بدان صورت که آتش جرم پی را بی پیازدستی بی طب کتابارنده اسقیل
دیدگری عربده بصل العنصل و بصل الفار و بصل الفی دخی دیرل کدافی البیدی بی پیازکی بی
فتح زاء معجه و کسر کافله قیمنلی بر معدن لعل در بدخشانده پیازک نام بر قریه یه منسوبدر
لعل معدنی اولان طاعنک سفلی سنه واقعدر میر عجبی بیت از چشم برده قاعله چرخ
معدنی * وز لب شکسته قیمت لعل پیازکی بی پیازی بی دخی دیرل خذف کافله
رضی الدین نیشابوری بیت اشکم از شوق تو چون لعل پیازی وانکه بی * تو بطلبت مر مرا
هر لحظه میگوینی چو سیر بی بیتکافی بی سکون یای تحتانی و تاء مشناده و فتح کاف و کسر نونه
یعنی مخنیق کدافی المجمع بی پیرای بی پیرایه معناسنه اسم فاعلدر چهره پیرای دیرل
زیب و زینت ویری دیمکدر و بر معناسی دخی اغا جک زیاده دالترین کسیجه بیستان پیرای
دیرل حکیم انوری بیت برده رضوان بهشت از پی پیوسته کری * در تو هر فضله که انداخته
بیستان پیرای * وایکی معناده صیغه امرده اولور کدافی الصحاح بی پیرزی بی سکون یا
ورا و کسر زاء معجه ایله یعنی خردوات و خرده فروش که پیرزی فروش ده دیرل بی بیسی بی
سکون یا و کسر سین مهمله ایله علت برص و بهق که جلد آدمیه و حیوانده ظاهر اولور ولی
دست بی سی در هجو وزیر شاهی * رباعی * ای شاهی قلب کرده نخوت مسنت * از کشمکش
زمانه خواهم پستت * یک شاهی قلب اگر بدست افتد * چون لده بیسی نرود از دستت
بی پیشانی بی ایکی معنایه در اول آن که عربیه جبهه و ناصیه دیرل شیخ نظامی بیت
به پیشانیس داغی بر کشیده * چو خطی بر خطایی بر کشیده * ثانی یعنی متابعت نفس
و دلخواهی خلاق المعانی بیت نکار اجند ازین پیمان شکستن * به پیشانی دل انسان شکستن
بومعنائی و وید شیخ سعدی بیت طاعت آن نیست که بر خاک نهی پیشانی * صدق پیش
آر که اخلاص به پیشانی نیست بی پیش پانی بی اول حالته دیرل که ایلر و ایاق قویله کدافی
مشر فنامه بی پیش دینی بی یعنی سبقت و تقدم بد بکران کدامنه بی پیشگاهی بی صدر نشین
یعنی خاتم و امیر مجلس و پیشگاه مرقوم معنارنده مضمهر و دخی صفت استعمال اولنور
حکیم سعدی بیت ترا بر سر اندیب شاهی دم * بهند اندرت پیشگاهی دم بی پیشکی بی
سکون یا و فتح سین معجه و کسر کافله یعنی خدمت و پیش آری کدافی مشرفنامه بی پیشی بی
یعنی پیش دینی مرقوم یعنی ایلر و لک و یای نسبتله ایلر و یه مخصوص اولان سنه
بی پیله بینی بی رون قنادی معناسنه در بی پینکی بی سکون یای تحتانی و فتح نون
و کسر کاف فارسیله یعنی غنودن سبک یعنی امر غنق هر پیه سنه دیرل کسر سین ایله
کدافی مؤید الفضلایو معنایه محمد میرک در هجو ولی دست بیاضی * قطعه * ولی دست
بیاضی خطی بر ثانی عصر * روی مسند شاهی شد و اسامس انداخت * چو خواست دبد به
مشاعری فرو کوند * به پینکی زد و خوش مهره بطاس انداخت بی باب الباء الفارسی
المضموم مع الالف * پخته تدبیر ما بی رای صائب و تدبیر درست کدافی الحمودی بی بر صافی
سکون را و فتح سین مهملتین ایله بر سایندن لفظین مشتق اسم فاعلدر صورتی معناسنه

معنا سنه في پشیر خرمای في کسر شین و سکون یای في تجمانی و زاء في معجمین ایله خرمای طرفی که
 ایچندن خرمای صالقمی چقار في پکا في فتح کاف عربیله معروف براغاجدر في پود سینا في
 نام ابوعلی ابن سینا در که ذکر می مرور ایلدی في پور عنقا في نام زال زردر که حکایه ندی
 مشهور در شاعر بیت بی یاری زال پور عنقا * بر خصم ظفر نیافت رستم في پوستیرا في
 سکون سین مهمله و کسرتا بعد یای تجمانی ایله دباغ معنا سنه در که اصلی پوست پیرا ایدی
 تخفیفای بی حذف اولمشدر في پوشا في واو معروف و فتح شین معجه ایله ایکی معنایه کلور
 لول یعنی پوشیدن یعنی جامه و لباس میر نظمی بیت شود بخت سینه مانع ز پوشا * از انزو
 شد برهنه قیس شیدا * ثانی یعنی اندیشه یعنی فکر وله بیت نحو ام در جهان جز وصل
 یارا * نمیدارم بدل را غیر پوشا * کذافی جمع الفرس في پویا في واو معروف و فتح یای
 تجمانی ایله غایت اشکون آت بعض نسخه ده یورغه آت دیمشرا استاد لطیفی بیت عشوه
 کرد اهل عشق را پویا * بلبل از عشق کل شده کویا * بویتدن مطلق پایهی فهم اولنور آت
 مخصوص اولماش اولور في مع الباء * پوب في واو مجهول ایله اوج معنایه کلور اول یعنی پدر
 حکیم طاقانی بیت عطسه او آدمست عطسه آدم مسیح * اینت خلف کز شرق عطسه او بود پوب
 ثانی یعنی فرش خانه و پادشاهاره مخصوص دوشمه استاد رودکی بیت شاه دیکر روز باغ
 آراست خوب * تختها بنهاد و بر کستر دپوب * ثالث محمودیده یعنی تاج مرغان و فرهنگ
 جها نکیریده کاکل مرغان دیمشدر تاجله کاکل فرقی بود که تاج هر قوشده اولماز اما کاکل
 هر قوشده بولنور خواه عید او یکی * مسط * از یاده زاغت بجان از سوک پوب از سر
 کنان * طاق فلك نده نشان جفتی موافق مثل این في پوتاب في واو مجهول و فتح
 تا و نشانه ایله نشانه نیر یعنی هدف بوالعانی بیت جوهر عم پر شده ظاهر شود کجینه ام
 کازمان پوتاب کرده تیز مرکان سینه ام في پووشسب في نام پدر زردشت و او پسر بترسب است
 زو آتشت بهرام بیت بگفتش همه راز با پور شسب * همه مرده بردند زی بترسب
 في مع التاء المثناة * پخت في سکون خاء معجه ایله پختن لفظندن فعل ماضی در بشدی
 و بشوردی معنا سنه و یاق ایله دیمک معنا سنه ده مریدر في پختگان حقیقت في واصلان
 حق و سالکان راه خدا في پشت في سکون شین معجه ایله اوج معنایه در اول ارقه که
 هر بیه ظهر دیرل فتح طایله ثانی و لا بت نیشا بورده بر شهر اسمیدر سبب تسمیه سی کوه
 نیشا بور اکا ارقه کی واقع اولاشدر اکیوز بکرمی النی قریه بی مشتمل بر شهر عظیمدر حکیم
 فردوسی بیت زکرکان بیا مدسوی راه پشت * پرازنک رخسار و دل درست *
 ثالث نواحی هر اتدن باد غیس ناحیه سنه بر قریه اسمیدر کذافی جمع الفرس في پشت بست في
 پشتدن صکره فتح باء مؤحد و سکون سین مهمله ایله بست بغلدی دیمکد معنای ترکیب
 کلیم و اکا بکرر نسنه ایچنه بعض شی قویوب ارقه ده کو تور دکبری نسنه به دیرل ترکیب
 نعمه الله انی ارقلوج عبار تیره تفسیر ایش في پاست في ضم لام و سکون سین مهمله ایله
 یعنی رشت و پلید که پاست دخی دیرل میر نظمی بیت نباید ازان هیچ کار درست * که طبعش
 کج و روی ترش و پاست في پوت في واو مجهول ایله چکر معنا سنه در چکردن ایتدکری

قلبه به پوتی دیرل اکثر شعر رده پوتی لوت معناسنه ایراد ایدر لر اول ایسه طعام قسمند ندر
 حضرت مولانا قدس سره * مثنوی * شیرخوان کی شناسد ذوق لوت * هر پر پر اوی
 باشد لوت پوت * عشق باشد لوت و پوت جانها * جوع ازین روست قوت جانها *
 و پخت فی واو مجهول و سکون خاء معجه ایله بمعنی پخت کدافی فرهنگ جهانگیری میر
 خسرو بیت همه کس بهر عادت حیل می پخت * شه غازی بت و بتخانه میسوخت
 و پوز درخت فی یعنی تنه درخت ترکیه اغاج اوزدکی دیرل و پوسست فی واو معروف و سکون
 سین همله ایله مطلق دریدر آدمک و حیوانک و نباتات قشور نه ده دیرل عربیه جلد
 دیرل کسر جمله چغتایده نیری دیرل کسر تایله و مع الحیم * پیج فی یو مری اولان نسنه
 دیرل و بریدم یمشی و بعض اشیا ده کثرت معناسنه کاور ضبط و حددن تجاوز اوله میرنظمی
 بیت نمائده بدل صبرای تند خو * ولی پیج شاه جور و آزار تو و پیج فی یکی آدم ار اسنه
 مخفی مکالمه که فسلدی دیرل و دخی بر لفظ در که اوغلاق و پیج چغر لر ایکی معنایه شمس فخری
 قطعه * در رسته انصاف جمال الحق والدین * هر کز سخی ظلم نکویند به پیج * از معدلتش
 کرک شبان همچو شبانان * خوانند بزبان کله را جمله به پیج * بولغنی بعض صاحب
 فرهنگ باء مکسور ده روایت ایتش و بعضی لوی خصوصاً فرهنگ جهانگیری مؤلفی باء
 مضمومه ایله نقل ایتش ایکی وجهی ده جائز اولغله تحیر اولندی و پرکنج فی سکون راه
 مهمله و فتح کاف و نوله جوزلی و باد ملی حلو و کسر کافله ده مرویدر و پلوج فی ضم لام و سکون
 و او ایله سست اندام اولق معناسنه میرنظمی بیت گذشت عمر رنای ایام پوج * رسید
 به پیری و بوده پلوج و پوج فی واو معروفله ایکی معنایه در اول درشت و ناهموار و یومری
 اولان نسنه که لطافت و زاکمتدن خارج اوله ثانی هیچ برایشه بر امین نسنه اکثر هیچ لفظنه
 مترادف استعمال ایدرل شاپور بیت شیم پوعه و روزم بانتظار گذشت * بهیچ و پوج مراروز
 و روز کار گذشت * و صایب دخی دیمشدر بیت گفتگوی پوج ناصح رانمی فهمم که چیست
 اینقدر دائم که بای پنه در کوشم تهیست و پوزج فی واو معروف و کسر زاء معجه و سکون
 نوله عذر معناسنه یعنی اعتذار ایتلک پوزش دخی دیرل و مع الخاء المعجه * پیج فی کوزده
 اولان چبق که علت سببی ایله اوله و پوخ فی واو مجهول ایله دخی چبق معناسنه مرویدر
 میرنظمی بیت شرابین ضعف پیری نشان شیوخ * بود چرک بینی و در چشم پوخ *
 و مع الدال المهمله * پرد فی فتح راه مهمله ایله فرهنگ جهانگیری بمعنی پر شود شیخ سعدی
 بیت تو خود را کان پرده پر خرد * انانی که پر شد دگر چون پرد * ثانی سکون رایله
 لغز و یا کتم معناسنه در او المعانی بیت تا نفهمد سخن از حال دلم حرف وصال * پرد کوبد
 بمن ان دلبری مثل و همال * و زبان کیلانی ده پل معناسنه در و پزغند فی سکون زاونون
 و فتح غین معجبتین ایله سماق پیراغی و دری دباغت ایتدگری اوت بعض نسخه ده قاطر آوازه
 دیرل و پیجه بند فی سکون نون و فتح جیم نار سیله پیشانی بند معناسنه در آلن باغی دیمک
 اولور عربیه عصابه دیرل استاد رودکی بیت هر که مارا درغی سازد اسیر * چون ز پیجه
 باز کرد پیجه بند * و استاد سعدی بیت به پیچد دلم چون به پیجه تم * به بند در غم دلم

دلم بجه بند في بند في سکون نون ايله مخلوج پدبه يوما غي که اکير لک اچون حاضر ايدر لر
 اکا پنجهش و پنجهش و پنجهش و باغنه و کاله دخی دیر لک کذاقی فرهنک جهانگیری
 في بود في لوج معنایه کور اوله اماله ايله ارغج در که عربیه سدا هیر لر حکیم فردوسی
 بیت زردان و از ما بدان کس درود * که تارش خرد باشد و زاد بود * شیخ نظامی بیت
 چند ز تار طمع و بود لاف * بر قدر سفاک شوی حله با ف * بوییتک مقتضای تار ارغج
 و بودارش اولمقدر لکن رومه فارسی لغت جمع و تحریر ایدن لر نعمه الله و حاجی و غیر یلری
 بود ارغج و تارارش در دیویاز مشرطاهر لسان فارسیه توغالی چندان اولمقدر ثانی
 فرهنک جهانگیری ده معنی کهنه حکیم فردوسی بیت شعی کونتر سد زدر و یش بود *
 بشه نامه اورا نیاید ستود * ثالث امال سزاسکی بزنی یاقوب قا و ایدر لر اکا پد و خفت
 دخی دیر لر عربیه مرق دیر شمس فخری بیت شک نیست که آتش زنه سنک بلارا * جز چان
 و تن دشمن جاش نبود بود في پورمند في و او معروف و سکون راء مهمله و نون و فتح مهمله صاحب
 اولاد اولان آدمه دیر لر و او مجهول ايله خوشبو راوت آدیدر کذاقی فرهنک جهانگیری
 پوشند في و او معروف و فتح شین معجه و سکون نونله معنی سرپوش کذاقی مجمع الفریس في اولاد
 لوج معنایه کور اوله جوهر دارده و در که معروف در طالب آملی بیت شهاب لطف تو کراستین
 قشان کرد * نقوش کینه شود محو اولد پولاد * ثانی مبارز ایرانیان دن بر پهلوان آدیدر ثالث
 مازندران دیو زیندن بر دیو آدیدر که دستم آنی هلاک ایلدی في مع الراء المهمله * پخته خوار في
 معنی کدا و اما در مثال اول شیخ سعیدی بیت اگر دست همت بداری ز کار * کدا پیشه
 خوانندت و پخته خوار * و اما در معناسنه اولد و غی عوم اولمقدر ایچ کویکو اولان لره
 و پنجهش معجم اولور مکر کثرت استعمال ايله جمله سنه شامل اوله في پر في اکر چه طلور
 معناسنه در که مقابلی تهی در اما تکرار و بسیار معناسنه استعمالی دخی غایت شایع در
 صایب تبریزی بیت چهار بازار عناصر پر مکرر کشته است * وقت آن آمد که برچینند این
 بازارها * عربیه ملو و چغتایده تولون و تولادیر لر سبعة سیاه ده بیت تولای آئیب سرشک
 بیرلا کوز * آیتا با خلادی حالتیدین سوز في پر غور في سکون راء مهمله و ضم غین معجه
 ايله بغور معناسنه میر نظمی بیت نباشد در شکایت هیچ پر کو * چو در خانه شود پر غور
 و نحو في پر کر في سکون راء مهمله و فتح کاف فارسیله مرصع طوق و امثالی مجوز نشسته لر
 وله بیت شاهد این بنده او بودم * پر کری زنجیر خدمت کردم في پسندر في فتح سین
 مهمله و سکون نون ايله اوکی او قلی معناسنه استاد عنصری بیت جز باد ندر نماید این
 جهان کینه جو * با پسندر کینه دارد همچو باد ختمد را * مادندر اوکی آناود ختمد را اوکی
 کردیم کبر في پشت دار في معناسنه شمیمان حضرت مولانا قدس سره بیت نه مادر آمد دو پشت
 هار موسی ساخت * نه خطه خطه ز عین جفا و خاسا زدی في پیشخور في سکون شین و فتح خاء
 معجین و او معدله ايله کلام زاید و معنی و هدی ان میر نظمی بیت کزان آید بدل پیش
 هرور * سخن را چون شود بیپوده پیشخور في پندار في سکون نون و فتح دال مهمله ايله معنی
 مالدار و صاحب انبار و محکم و قوی في پندر في سکون نون ايله شیراز لکه سنه بر قلعه

اسم پدر کذافی شرفنامه **پوز** و او معروف ایله دوت معنایه کور اول اوغل عربیله کی
ولد معناسنه حکیم خاقانی بیت دل در سخن محدی بند * ای پوز علی ز بو علی چند * ثانی
قوهنگ جهانگیریه شهر کتوج حاکمی که هند پادشاه لرینه رای دیر لر آنک نامی دز فور دخی
دیر لر ثالث مجمع الفریسده آتک جمله اسپاسند ندر حکیم فردوسی بیت کرازان کرازان نه آله
ازین * که پیرن نهادست بر پوزین * و حکیم اسدی بیت به پوز نبردی بر افکند زین *
دو صید کرد کرد از دلیران کزین * رابع نسخه میرزا ابراهیم معنی نادان گرفتن خود را یعنی کشی
کندی بی بلزلند رنگ عربیه تجاهلی دیر لر دراج معناسنه کلد و کیده مرویدر **پوز** پوز **پوز**
یعنی حضرت ابراهیم علی نبینا و علیه الصلوة والسلام کذافی شرفنامه **پوز** پوزهاجر **پوز** یعنی
حضرت اسمعیل علی نبینا و علیه السلام ایضا منه **پوز** پوز سکون هایله معنی مدرسه
جهودان کذافی مؤید الفضلا **پوز** مع الزاء المعجه * پوز **پوز** فتح راء مهمله ایله چفت آلتزیدن
پویند رق اغاجی که او کوزک بوینه پوز لر آنی بغلد قلمی قایشه دیر لر مشکلاته باه
مکسون ایله مرویدر **پوز** پوز سکون راء مهمله ایله خا و که قطیفه و چوقه و قالچده
اولوز و ابریشم و ایلک ده اولان که ترکیه ضم را ایله مستعملند حکیم انوزی بیت از چه خرید
در سخن حشو از خطای بی بطبع * وز چه باشد پر زردی با زنا جنسی لاس * حکیم خاقانی
بیت از پوز بلاس آخر تو * بز جیس نطیلستان نه بیم **پوز** پوز باز **پوز** ضم زاه فارسیله
پوزل بر نوع او پوزی سلم دخی دیر لر باز اکا فاعل اولور یعنی اول او پوزی اویناچی دیک اولور
پوز پوز شتاز **پوز** سکون شین معجه و تاء موقوف ایله مهره پشت یعنی آتقه کوکی عربیده
فقرات دیر لر و مجوز بالراء المهمله مشکلاته و هو الذی یؤخذ فی الخلد کیمات الدرهم
تعبیر یله مسطوردر **پوز** پوز سکون شین ویای تحماتی و کسر طاء معنیتین ایله یای
اغاجی که مشکلاته و هو شجر صلب یخند منه القشر و یعملون فیه القوس **پوز** **پوز**
اطراف دهن یعنی آغز چون سنی حضرت مولانا قدس سره بیت روی پنهان میکنند زیشان
پوز * تاسوی باغش نه بکشایند پوز * شیخ سعدی * قطعه * میرفت و هزار دله با او
همچون شکرش لبی و پوزی * باز آمد و عارضش د میده * مانند شتی بروی روزی *
و مطلق دهن حیوانات معناسنه حکیم سنایی بیت از پی صید آهوی خوش پوز * چشمها
پوز سر مه کرد چو پوز **پوز** مع الزاء الفارسی * پوز **پوز** فتح راء مهمله ایله معنی پراکنده و پریشان
کردن **پوز** پوز سکون زاء و ضم باء فارسیین ایله فرهنگ جهانگیریه بر کله در که اوغلاق
ویکی نواخت ایدر لر حکیم سنایی بیت نشوه دل بحرف قرآنیه * نشود ز به پوزی قریه *
پوز **پوز** معنی شتم **پوز** **پوز** و او معروف ایله معنی زنجیران یعنی چکه استاد مجیک دیشدر
بیت امروز باز او پوزت ایدون بتافت اسب * کوی همی نداند آن تو همی گرفت *
پوز مع السنین المهمله * پرس **پوز** پرسیدن لفظین صیغه امر در صورت معناسنه شیخ فیضی
ما مسجد بر سایه دیوار کشیم * از بی ادبان پرس حرماکاه صمرا **پوز** **پوز** معنی پسر
حکیم فردوسی * مثنوی * بیامد نخست آن سوار هریر * پس شهریار جهان اردمشیر *
بیت استاد در پیش نیره بدست * تو کفنی مکرطوش اسپه بدست * وله بیت پس آنکاه

آنگاه کردند زان کارزار * پیش شام را فرخ اسفند یار * پشوش بی ضم لام و سکون و او ایله
 بمعنی تواضع و تملق و قریب شمس فخری بیت مجاباوسی خود را همی کند پرکار * بلی
 همیشه بود کارجا بوس پشوش * پشوش بی واو مجهول ایله جرب زبانله قریب و یرمک
 معناسنه کذا فی شرفنامه * مع الشین المعجه * پخته جوش بی نسخه میرزا ابراهیمه
 شراب نیره جوشانیده یعنی زیاده قینامغله غلیظ و قوی اولمش شراب باده اولسون اشربه
 اولسون استاد دیشدر بیت نه مسنی که عقلت نیست کرد * زصاف پخته جوش جام
 هشی * اما فرهنگ جهانگیریه بر نوع شرابدر که شیره انکوری سموز قوزی اتیله چولمکه
 قویوب بعض بهارات ایله قینادوب استعمال ایدرلر طریق ترکیبی طب کتابلرنده مصر حدر
 ضعف معده و کبد و ضعف باه ایچون و وجع ایچون مفاصل و فالج و لقوه یه نافعدر و کسر
 ریاح و ادرار بول ایدر تا فع شرابدر خواجه عمید لوپکی بیت منم که طبع در ایام من قبول
 کنند * قدید و دینه و سبکی و پخته جوش کران * پشوش بی سکون راء مهمله و فتح تاء
 مشتاة ایله ولایت ترکنگ نامی در کذا فی مؤید الفضلا * پشوش بی بمعنی کیسوی اسب یعنی
 آت یلمسی حکیم اسدی بیت کندی بی بی بکف آختند * پشوش بارکی چون عنان آفتند
 اما مؤید الفضلا ده پشوش ضم با ایله بمعنی جعد و فتح ایله کیسوی اسبدر و مجمع الفرسده
 طرف که کرا و زرینه بغلر و بر معناسی دخی فرومایه دیمکدر * پشوش بی سکون نون و کسر
 جیمه اکیرلک ایچون اولمش پنجه طوی که پندش و پندک دخی دیرلر کذا فی فرهنگ جهانگیریه
 * پشوش بی سکون نون و کسر دال مهمله ایله بمعنی پشوش مرقوم * پشوش بی واو معروف
 و کسر زاء معجه ایله ابکی معنایه در اول عذر د بلك ثانی مطلق عذر در شیخ سعیدی بیت
 خداوند بخشنده و دستگیر * کریم خطا بخش پشوش پذیر * آخرند کی شین ایله اسم مصدر
 اولمق کورینور اما اصل کله دندر حکیم خاقانی بیت دست برکن زلف بت رویان بگیر *
 پشوش بخت زندانی بخواه * حکیم اسدی بیت مندر که خشم او زیر پای * چو خشم
 از تو آید تو پشوش نمای * پشوش بی سکون و او ایله ابکی معنایه کلوز اول پشوشدن لفظندن
 صیغه امر و وصف ترکیبی اولور خواجه حافظ بیت در عهد پادشاه خطا بخش و جرم
 پشوش * حافظ قرابه کش شد و معنی پیاله نوش * فرهنگ جهانگیریه صیغه امر در از راه دور
 شو معناسنه که بر در بردار دخی دیرلر ثانی زره معناسنه در مولانا شهابی بیت چو نمای *
 شیم آنکه بد پشوش دار * چه غوک اندران آب شد غوطه خوار * پشوش بی اور تونه جک
 و کبابک معناسنه اسم مصدر صیغه سیدر میرنظمی بیت که بی پشوش بماند این جسم
 لاغر * زمین و آسمان شد زیر و دیر * پشوش بی یای تحتانیله پشوشدن لفظندن اسم
 مصدر در یلوب پشوش معناسنه * مع الغین المعجه * پشوش بی سکون شین معجه
 و ضم تا و راء مهمله ایله بر نوع سر نیز دکندر بحاز بریه سته چوق اولور تازه اپکن دوه بیسه
 فی الحال هلاک اولور عربیه ضریح دیرلر قرآن کریم الشانده اهل جهنم خقند * لیس لهم
 طعام الا من ضریح * وارد اولسدر * پشته باغ بی چای و چمن و سبزه زاردیمکدر ابو المعانی
 بیت در کنار آب کاشن پشته باغ لطیف * باده باساقی کلرخ کر بود تنها خوشمت *

في باوع في ضم لامه حيوانا تدن سود صاعق استعلاب معنا سنه في مع الفاء * پف في
آغز دن چقان هوا شمع و چراغ سویندر مکه اخراج ایدر لرمولانا جامی بیت هرکه بر روی
مه فشانده * میکند بر چراغ انجم پف في مع الکاف * پتک في سکون تاء مثناة ایله
اورس اوزرنده دمور و باقردو کدکری بیوک چکچ در حکیم فردوسی بیت سرسروان
زیر گز کران * چوسندان برو پتک آهنکران في پچشک في ضم جیم و سکون شین معجه
ایله قویون و یکی و امثالی حیوان ترسی کنافی مجمع الفرض في پرتک في سکون راء مهمله
و ضم تاء مثناة ایله زیاده استکون و یورغه آته دیرلر و کوچ معنا سنه ده رسیده نظر در
في پردک في سکون راء و فتح دال مهملتین ایله لغز و یا کتج معنا سنه میرنظمی بیت باوکی زم
حرف نیل وصال * بگوید مرا پردک بی مال في پرثوک في ضم زاء فارسیله معنی صدای
موحش و مهیب ابوالعالی بنیت ز آه و ناله زارم پرثوک افتاده در عالم * که پندارند بر خاسته
قیامت مرده و زنده في پرثک في سکون زاء فارسیله تسبیح بوچی معنا سنه در في پشتک
سکون شین معجه و فتح تاء مثناة ایله اوج معنایه کلور اول جامه کوتاه که بیله دک ایدر ل
حالاروم دیارنده دخی مستعملدر پشی و عجایبی دخی دیرلر حکیم سوزنی بیت اگر چه
خاره را مستحکم * ز تو بس کنم پشتکی ژند پیچی * ثانی بر مرصد آته و قاطره عارض
اولور ایا قلنده خرده دانه چکچر حقیقوب پشیر و شیشیر یوریمکن آل یقور ثالث بر نوع او یوندر
بر آدم ایکی الی یره قویوب ایا قلین یوقار و قالدور ب یورور اول او یونه سکندر و کردم
دخی دیرلر عندی لسانده بولفت کتاب معنا سنه در في پشتک في سکون شین معجه و زین
و فتح تاء مثناة ایله طیقور قولانده دیرلر في پشک في فتح شین معجه ایله کدی در که پوستک
دخی دیرلر عربیه هره و سنور دیرلر حکیم سنایی * مثنوی * دل مجروح را شفا قرآن *
جان پردر در اقرآن * تو کلام خدا برای شک * کرنه طوطی و حمار و پشک * اصلی
ایمان و رکن تقوی دان * کان یا قوت و کج معنی دان * کمال غیاث * قطعه * از چرخ
تا کبوتر و از مرغ تا شتر * از کرک تا بیره و از موش تا پشک * روزی خوران خوان پر از نعمت
تواند * هر گوشه که می نکریم صد هزار لک * و سکون شین معجه ایله اوج معنایه کلور اول
سرکین آهو و کوسفند و بز و شتر و امثالهم حکیم شیرازی بیت بعض او دارد بشون کرم
و خشک * بعض او در طبع سرکینست و پشک * بو معنایه فرهنگ جهانگیریه کسر با یله
نقل اولمشدر که پشکرویشکره و پشکل و پشکله دخی دیرلر حضرت مولانا قدس سره بیت
گفت جایش را ربوب ارسنک و پشک * وز بود تریز بروی خاک خشک * بو بیتیه ضم با یله
خشک قافیه اولمشدر ثانی چمبره دیرلر ثالث براغاج آدیدر في پک في اوج معنایه کلور اول
کنده و ناهموار اولان نسنه یه دیرلر ثانی ایچی بوش نسنه که مخفف بو کدر ثالث دمورچی
چکچی بو معناده دخی پتک مرقومدن مخفدر بو اوج معنایه ترتیب اوزر پور بهای جامی
* قطعه * ای شور بخت و مد برو معلول شومین * وی ترش روی ناخوش و مکروه ملک
وپک * تیری و بی طعام و تغه چون پیرو دوع * بی ذوق خشک مغز و تهی همچو جوز پاک
یا من مشو چواهن و پولاد بخت چشم * نانشکم سرتو چوسندان بزخم پاک في پک في سکون

سکون لامه ایکی معنایه در اول کوز قباغی معناسنه خواجه سلمان بیت بادام چشم من
 زده بر پاکهاشکر * لوزینه ایست ریخته جلا بش از کلاب * ثانی بو کرک که عربیله کایه
 دیرلر یو پوک فی ضم لامه دوه ترمی که عربیله بعره دیرلر یو پچشک فی سکون نون
 و شین معجه و ضم جمله بوزن و معنی کچشک یعنی سرچه عربیله عصفور دیرلر شیخ سعدی
 بیت پچشک بین که صحبت شاهین آرزوست * بچان بر هلاکتن خویشتمن عجول
 یو پچک فی سکون نون و فتح جمله مخلوج پنجه یوماغی که اکیر ملک ایچون حاضر اولمش
 اوله پاغندی و یاغندی و غنک و پند و پندش و پندک و کاله دخی دیرلر حکیم روحانی بیت
 یکی ازیشان پنکستان و پنجه فروش * کدریش کاوی نامه است و نام او عنوان یو پندک فی
 سکون نون و فتح دال مهمله ایله یعنی پندک مرقوم یو پوبک فی واو معروف و فتح باء موحده
 ایله هدهد قوشنی کدافی تحفه الاحباب هند و شاه دیمشعر بیت الاتا باز کویند از سایمان
 که با باقیمین وصلنی داد پوبک * شمس فخری * قطعه * نهاد تحت شعی تاج فخر بر تارک * زفر
 مقدم این زیده نجوم فک * پناه ملک سایمان که چون سایمانش * نوید ملک سجاد مبدم
 دهد پوبک * مؤید الفضلاده ایکی باء موحده ایله هدهد و باء فارسیله دختر بکر معناسنه
 مر ویدر یو پورک فی نام دخترای کتوج در که بهرام کورانی حباله از دواجه کتور منس
 ایلی فورک دخی دیرلر یو پوبک فی واو معروف و فتح شین معجه ایله ماوراء النهر لسانک
 کزیه معناسنه در که عربیله هر دیرلر شمس فخری بیت خدا پکانا مشا هینشعی که شیر فک
 بر زمان لطف خزیده چون پوبک * ابوالحسن شهیدی * قطعه * چند بردار دآن
 هر یو خروش * نشود باده باسرو د ش نوش * راست کوی که در کلوش کسی * پوشکی وا
 همی بما لیکوش * بعض نسخه ده باء موحده ایله و بعضیسنده میله موشک و محاحده یای
 تحتانی ایله یوشک واقع اولمشدر یو مع الکاف الفارسی * پشتلک فی سکون شین
 و نون و فتح تاه مشناه و لامه ناقص و معیوب و هرزه و هدیان معناسنه در حکیم سوزنی بیت
 در ملک تو پسند نکردند بندگی * غرود پشه خورده و فرعون پشتلک یو پشتک فی
 فتح شین معجه و سکون نونله زمان قدیمده وضع اولمش نشان و قازمه معناسنه شمس فخری
 بیت در آورد سخطس یاره سپهر از جای * بیک امثارتی بی دستبرد پیل و پشتک *
 یو پشتک فی واو مجهول و فتح شین معجه و نونله هر می مضافا شدن بر قریه اسمیدر تعریب
 ایوب فوشخ دید بلر یو پوک فی واو معروفه اوج معنایه کاور اول غله قود قلدی قیونک
 اغزینه قونیلان خص و خاشاک معناسنه منجیک بیت بمرک پدر کرچه پشردارد سنوک
 در خاک نهان کندهش ما نند پوک * ثانی نسخه حسین و فاییده یعنی هوای دهن در که او فورمک
 ایله آتش یا قورلر و سائر میثلا ایچون اخراج ایدرلر استاد اغاجی بیت کر بر فکند کرم دم
 خویش بکو کرد * بی پوک زکو کرد زبانه زند آتش * ثالث یا نمش بزدر که قاو ایدرلر شمس
 فخری بیت غم اگر یار من بود چه عجب * میل آتش بود همیشه به پوک * مؤید الفضلاده
 قاو و نهان اولمش غله معناسنه در بعض نسخه ده باء موحده ایله منقولدر فی مع اللام *
 محلی فی سکون خاه معجه ایله یعنی برهن که تخمکان و فو فتح دخی دیرلر ترکیده سموزاوت دیرلر

در پرشکال بی سکون راء مهمله و فتح تاء مشناه و کف فارسیله مندک خود نه داخل بر ولايت
استمد رطالب آملی بیت می شیرازیم از در دسرکشت * علاجش با ده های پرشکالست
بوییدن مرادهند آرزو در بی پر دل بی شجیع و بهادر و صاحب فکر و زای معناسنه شمس
فخری بیت بحاست در همه ایوان همچو توشاهی * کریم و پر دل و دانا و عاقل و کامل *
در پرشکال بی سکون را و کسر شین معجه و فتح کاف فارسیله بولتو هو یعنی کوک یو زنده
بولوت اولوب یا غمدوغی محل و گاهی ترشح ایله شکم طالب آملی بیت کبی ابر تو گاهی
ترشح گونه که باران * بیا در چشم من بنگر هوای پرشکالی را بی پر غول بی سکون زاه فارسی
و ضم غین معجه ایله یعنی بر غول مرقوم یعنی یاغوردن اولان طعام بی پل بی اینکی معنایه
کلور اول معروف یعنی کوپری مولانا تانی بیت چنین دار فرمان بحیل مغل * که بر روی
چگون بستند پل * و کر که عریبه قنطره دیرل تانی پول معناسنه در حکیم زاری قهستانی
بیت بار حسرت میکشم از بی معی * خاک بر سر میکنم از بی پل بی پل بی سکون و او فتح
پاء فارسیله جوز بوا قدر او اور بر نسنه در تعریب ایدوب فوفل دیدلر بر نوع دار و در لسان
هندیده سیازی دیرل استاد فرخی بیت در و در ختان چون جوز هندی پو پل * که هر
درخت سیال دگر مکر در بی پوخلی بی و او مجهول ایله محل مرقوم معناسنه در بی پوستکال بی
و او معروف و سکون سین مهمله و تا و فتح کاف فارسیله فرهنگ جها نکیریده پوست بی مو که
در تبه دبه باشد یعنی قویرق دبنه اولان تویسزدری و مجمع الفرسه قیونک قویروخی
تو پلرینه یا پشوب صالنان سرکین حکیم سنایی بیت از غلام آنکه ذی عیال آمد *
اوز دبه به پوستکال آمد بی پول بی و او مجهول ایله اوج معنایه کلور اول یعنی بیشتر مرقوم
تانی کار بانسرای و منزل غربا ثالث کوپری که عریبه جسر دیرل کسر جمله حکیم فردوسی
بیت یکی پول دیکر بیاید زدن * شدن رایکی راه و باز آمدن * و شمس فخری بیت
آنکه بهر خیر بحد در جهان * خانقه کردوز باط و پول و سم * وسیله المقاصده برداق
لوله سنه ده دیرل بی مع انیم * پر سم بی سکون را و فتح سین مهملتین ایله پرایله مخدن
مرکبدر منت اولان طعامه دیرل بر آد مه احسان ایدوب تحمیل منت ایلندن کنایه در
میرنظمی بیت از عطای سغله امید میبند * کرده دانی بتو پر سم دهد بی پر سم بی فتح زاه
فارسیله قرا غو معناسنه و هو ما یسقط من الثلج فی اللیل کذافی المشکلات بی بیشترم بی
سکون شین معجه و راء مهمله و ضم تاء مشناه ایله قورداشنی دیدکاری علت که هر نیمه شری
دیرل بی پل حکیم بی ولايت شیراز ده بر کوپری نامیدر وجه نسیمه سی بودر که بر بازار کان
متمول وافر تحمل و اجمال ایله شیرازه کلوب جمیع مالن خرابانده ذوق و عشرته دیکشوب
مفلس و بی نوا اولدقه شیراز دن چیقوب مذکور کوپری به بیهوش کلوب آنده حکیم
حکیم دیه رک قالوب ایلر و کیرو کیده مز اول زماندن بر و اول کوپریه اسم اولش دیرل
کذافی مشرفنامه بی پو شیده چشم بی یعنی نابینا عریبه اعمی معناسنه کذافی محمودی
بی مع النون * پختن بی سکون خا معجه ایله پشور مک معناسنه مستقبلند
خانی زایه قلب ایدوب زد و پزنده دیرل بی پر سان بی سکون را و فتح سین مهملتین ایله

ایله معنی پر سنه صوری معناسنه اسم فاعله را ابو المعانی بیت پر سان نشدی حال دل زار
 نیکدم * ای آفت جان تابکی این جور تغافل کی رسیدن فی صور مق که عربی سنه سوال
 معناسنه چغتایده صادی سین او قویوب سور ماک دیر لسمعه سینان ده پادشاهه خطاب
 مجله در بیت اند اشیرین کلام و خندان یوز * بیرلا کیم خلقدین سوزار سین سوز
 کی پرگردن فی چوق ایتمک و طولدر مق و تکرار ایلک نتمک دیشلردر * مصرع * کارنیکو
 کردن از پرکردنست کی پرکسون فی سکون را و ضم کاف فارسی و سین مهملتین ایله
 ایر او زینه اور تیلن یا پوق که عربی غاشیه دیرلر کی پروین فی سکون راء مهمله ویای
 تحتانی و کسر واو ایله معنی چرک و شوخکین ابو المعانی بیت هجکس از بوی بد در پهلویش
 نتوان نشست * زان دهان و بینیش پروین پرست همچون خلا کی زیدن فی کسر زاء معجه
 ایله چمد ایلک معناسنه کی پشتوان فی سکون ستین معجه و تاء موقوفه دیوان اسخکام ایچون
 قونیلان اغاج که ترکیده خطل دیرلر خلاق المعانی بیت چنین خلل که به بنیاد دین برآمد
 بود * کبر اعتماد برین پشتوان بودی وای * محاحله قیو آردینه قود قلری اغاج معناسنه در
 فرهنگ جهانگیریه معنی پشت و پناه منقولدر مولانا مطهر کرشی بیت پناه ملکیت اسلام
 و پشتوان سپاه * صغی حضرت سلطان ولی دولت شاه کی پشتیبان فی پشت ایله باندن
 مرکب لفظدر ارقه ویریجی و حمایه ایدیجی معناسنه شیخ سعدی در تحت شریف بیت چه غم
 دیوار امت را که باشد چون تو پشتیبان * چه باک از موج بحر ازا که باشد نوح کشتیبان
 کی پشیره نشان فی معنی سکه زن کی پشتیبون فی مختصر پشتوان مرقوم کی پشیریدن فی
 سکون فاو کسر ستین معجه و راء مهمله ایله معنی بر افشاندن یعنی صاچق کی بقیدن فی کسر
 فاو سکون یای تحتانی ایله شمع و چراغ سویتدر مک اطفا معناسنه چغتای لسانند او چاق
 دیرلر میر علیشیر * رباعی * کل باردی ایساچن معطر بولسون * شمع اوچنی ایسا قویاش
 منور بولسون * شهرزاده غه کرر وضه میسر بولدی * سلطانه جهان ملکی میسر بولسون
 و فرهاد نامه ده فرهاد آینه به باقوبنی مجال اولدقده دیر بیت بولوب پروانه دیک اطرافینا
 جمع * ولی اول یاتیب آنداق کیم او چوک شمع کی پهلوان و پلوان فی سکون لامله مؤید
 الفضلاده معنی پشتوان گاه یعنی ارقه و کی قویوب آرام ایده جک بر معناسنه در فرهنگ
 جهانگیریه مزروعات و باغ و بوستان اطرافنه حفظ ایچون و حیوانات کیرمک ایچون
 دیوار کی پیراقنی ایقنکاری یوکسک بر معناسنه در میر خسرو بیت عجب نبود کرا نباری
 قرو لغز باب و کل * که معنی کوی کردد چون کند بامشد بپلوانش * وله بیت سبکباری
 کزین تاسهل دانی کز جیل پری * که کریه از شتر بهتر تواند رفت بر پلوان کی پخشک زبان
 و صاری و قزلرنک بویار برنسنه در ورنوع دوادر عربیه لسان العصفور دیرلر کی پورا بتین فی
 کسر باه موحد و تاء مشا و سکون یای تحتانی ایله آبتین فریدون شاهک پدری نامیدر
 پورا و غیل در معنای ترکیب فریدون شاهدر کی پوران فی سکون واو و فتح راء مهمله ایله
 شهرکتوج آدیدر فوران دخی دیرلر کذا فی فرهنگ جهانگیری کی پوردستان فی یعنی رستم
 دستان که دستان رستمک باباسی لقبیدر کی پوردکان و پوردیان فی بجه دزدیده یعنی

خمسہ مسترقہ نك اوزرینہ بش کون دخی زیادہ ایدر لر او ن کون اولور پوردگان پوردیان
ذیرلر فاسیلر بو کونلره زیادہ اعتبار ایدوب عظیم جشن ایدر لر معربی فور دجاندر کی پور عمران
یعنی حضرت موسی و هارون علی نبینا وعلیهما الصلوٰة والسلام کی پوریان کی کسر راه
مہملہ ایله یعنی متوطنان شهرکتوج کہ پور شهر ک آدی اولغله یای نسبتله آندہ ساکن
اولان اہالیسی دیک اولور کی پوزن کی واومچہول وفتح زاء معجہ ایله ذراعت ایچون تارلای
پاک ایدوب آمایہ ایلک معناسنه در زاء فارسیله کثرت شغلدن اللہ ظاہر اولان قہر جغہ
ذیرلر ابوالعانی بیت بہر محمول عم عشقش زمین سینہ ام * در ازل از خار و خاستک ذکر
پوزن شہ کی پوزیدان کی واومچہول و کسر زاء معجہ و سکون یای تحتانیله یعنی عذر
آوردن واعتذار معناسنه کدانی مجمع الفرس کی پوزیدن کی کسر زاء معجہ ایله عذر ایلک
ونسنه پشرمک طنج معناسنه پوزش کردن دخی ذیرلر کی پوستیان کی سکون واوسین
مہملہ و کسر تاء مثنیٰ و فتح یای تحتانی ایله صاغری دیدکاری دیدر کی پوستین کی سکون
سین مہملہ و کسر تاء مثنیٰ قویای ساکنہ ایله دری معناسنه عوما سختیان و ساگری و دریدن
مصنوع اولان اشیا و کورک معناسنه در خصوصاً ہرنہ اولور سہ پوست دریدر یا ایله نون
جملہ مادہ سنک اسمیہ الحاق ایچوندر ویر معناسی دخی غیبت در استعان طریقیلہ استعمال
اونور شج سعدی کاستانک ایچگی باندہ بر خاک زہدہ کندونک با سبیلہ مناقشہ ایلد کاری
محلہ * ای جان پدر تو نیز خفته بودی بہ کہ در پوستین خلق افی * دیدو کی شاہد
مدعادر و حکیم انوری بیت از عقاب پوستیش کر نکویندہ بود * کرچہ در دریا تواند
کر دخر بط کازری کی پوشیدن کی واومچہول و کسر سین مہملہ ایله چوریمک معناسنه در
کی پوشکان کی واومچہول و شین موقوف و فتح کاف فارسیلہ ایکی معنایہ در اول شهر
نیشابون قریب بر مکان اسمیدر ثانی موسیقیہ بر نو اسمیدر کدانی مجمع الفرس کی پوشیدن کی
واومچہول و کسر شین معجہ ایله اور تمک سقر معناسنه و کیمک لبس معناسنه مصدر دو
کال خندی بوانکی معنایہ بیت بدامن عیب زندان پوش زاهد * لباس زهد پوشیدن چہ
کریست کی پوکان و پوبکان کی کلاہما یکاف العجی رحم مادر معناسنه زہدان دخی درغر
ویر معناسیہ بر نسہ بی نمک اینک ایچون بر مقدر صوسیمکدر کی پون کی واومچہول
یکلی معناسیہ کہ نمد زین دخی ذیرلر کی پویان کی واومچہول و فتح یای تحتانی ایله پوشیدن
لفظندن اعم فاعلدر باجی معناسیہ حکیم سنایی بیت کفر و دین هر دو در دشمن پویان
وحد لایشریکہ کویان کی پوشیدن کی کسر یای تحتانی اول و سکون ثانیلہ ایلک و شند تہ
کیمک معناسیہ پویانیدن اکام تعدی لولور کال خندی بیت این خیر جستن و پرسیدن نسبت
این طلب کیست چہ پوشیدن نسبت کی پوشیدن کی ضم یای تحتانی اول و سکون ثانی و واو
و کسر سین مہملہ ایله طنز ایتک ورجا و تواضع ایلک و ماتم ایلک نعمۃ اللہ نقلیدر کی پوشیدن
بشین معجہ ایله دہ اول معنارہ مرویدر کی مع الواو * پختہ کا و فی اول ادویہ در کہ قبندوب
صوبیلہ یعنی مریضی یورلر اکاسیرم دخی ذیرلر کی پشمازو کی یعنی پشماز مرقوم و دخی
یعنی گوشت پخت یعنی ارقہ دہ اولان ات و بیل کوکی کہ عربیہ فقرات ذیرلر حکیم سوزنی

سوزنی بیت شکش همچو مشک بگردان پر * کشته آزد و غ پشمازوی من ی پو ی
 پو پیدن لفظند صیغه امر در واسم مصدر دخی استعمال اول نور پویه دخی دیرل شیخ نظامی
 شیرینکی داشت که چون پو گرفت * سایه خوردشید بر آ هو گرفت * شیرینک تازی دیمدر
 و سیکرک معناسنه در مولانا محمود ابن عین بیت کرت باید نظر کردن به مینو * بسوی مشهد
 سینه دخی پو ی پو ی پو ی پو ی پو ی پو ی پو ی پو ی پو ی پو ی پو ی پو ی پو ی پو ی پو ی پو ی پو ی
 * قطعه * تویی که حاکم مطلق ترا شناخت خرد * اگر چه دست دگر کس عمل به نیرو کرد
 بخلاف نیست که شاه پندگانه یارست * اگر چه تاج و لحن با چکاو پو یو کرد * فرهنگ جهانگیر به
 کوازه ها دخی دیرل حکیم نزاری قهستانی بیت وصال بابل یا کل هنوز نابوده * بخیره
 سقوز بر آورده شانه سر پو یو ی پو یو ی غم یای تحتانیله یعنی کلوخ کذافی نسخه میرزا
 ابراهیم وغیری نسخه ده توام اولان اولاد ترکیه اپکیز دیرل میرنظمی بیت راه شادی را
 نکرده هیچ پو * کویا دل با غت بوده پو یو مع الهاء * پخته یی پختن لفظند اسم مفعول در
 پشمن معناسنه اسم عامدر واسی معان طریقیله جهانگیر و کرم و سرد کشید به ده دیرل
 ابوالعانی بیت معنی نتوان گفته تادرنکند سفته * بسیار نقب باید تا خام شود پخته *
 یو پز پایه یی قرق ایاق دیدگری برمودی جانور در چیان دخی دیرل عربیه مثبت دیرل
 قحتمانیله کذافی جمع الفرس یو پرده یی ایکی معنایه در اول معروف ثانی یعنی پردمر قوم
 یعنی لغزویا کتج یو پرزه یی سکون راء مهمله و فتح زاء معجه ایله نسخه میرزا ابراهیم معنی
 پاره جامه یعنی اثواب پان لری و شرفنامه ده و تحفه الاحبابه معنی پرزی یعنی خاوه جامه
 پشمینه و قطیفه ده اولور شمس خوری بیت آسمان قدر ترا چون مجلسیست * از نجوم
 آورده بر رخ پرزه * و شیخ معناسنه ده اولدوغی رسیده نظر در یو پر سه یی سکون
 را و فتح سین مهملتین ایله معنی پرستن بیمار عربیه عیادت دیرل کسر عین مهمله و فتح یای
 تحتانیله میر ابوالقاسم معجزی بیت صحت او خواهی درین دیرکهن * خستکان بی نوادر رسیده کنی
 یو پر سه یی سکون راء مهمله ایله بوزن سرمه ایکی معنایه کلور اول مثبت که اعاج و دمور
 دلر ثانی دیک سنکین یعنی طاش چولک بعض نسخه ده ایر معناسنه ده رسیده نظر در
 یو پر سه یی بوزن مره جنت و چالاک معناسنه در یو پسر معجه یی فتح سین و کسر راء مهملتین
 و سکون یای تحتانیله معنی پسران بدکار و ناخلف کذافی نوید الفضلا یو پشمان یی سکون
 شین معجه و فتح تاء مثناة و راء مهمله ایله معنی پشتوار یو پشمازه یی معنی پشمازوی مرقوم
 یعنی فقرات ظهیر که صلب دخی دیرل حکیم ازرقی * قطعه * دران کھی که ز طعن سینان
 وزخم نبر * ز پشمازه کردان کریر جوید ماه * بر آسمان زبلی کرد و چون ستاره حوت
 ز بیم تیغ بدریاد را وقتد بشناه * حکیم سوزنی بیت ز پشمازه کا وزمین رسید آسیب *
 چودر کشم خر خخانه زیریای هجا یو پشتره یی الفسردخی معنای مرقومه در یو پشتره یی
 بودخی پشمازه مرقوم معناسنه در یو پشمان یی سکون شین معجه و تاء مثناة ایله آرقه
 یوکی که پشمان دخی دیرل شیخ عطار بیت هر که آوری چون کاش خواهد * مدتی خار
 پشمان کند یو پشته یی سکون شین معجه و فتح تاء مثناة ایله دپه که حجر الوده طیرا قند

واقع اوله عربيه مائل ديرلر خصوصاً وهرنه كه دپه كبي بغاش اوله عوما استاد رودكي بيت
آن كسان آتش همي پنداشتند * بشته هيرم پرو برداشتند في بشته في فتح شين وزاه
مخجتن و سکون نون ايله زوغن ساد ايله بشمس خرمایه ديرلر في بغه في سکون غين معجه
و فتح نون ايله زردبان اياغي كذا في فرهنگ جهانگیری بو معنایي موید مولانا شهاب مهمزه بیت
بغه نام دولتت باشد * این چهار آخشیج و هفت فلك في یافته في ضم لام و سکون فو فتح
تاء مثناة ايله یا نخون سویند کدن عکره یرنه جايجا بولنان آتش معناسنه کذا في فرهنگ
جهانگیری في پله في فتح لام مشده ايله ترازو کفه می ابوالمعانی بیت در پله ترازو با حسن یار
و خورشید * دروزن ناقص آمد خورشید رفت پالا في بجه في سکون نون و فتح جمله
بوزن غنچه معنی پيشانی که عربيه جبین و ناصیه ديرلر شاعر بیت بنیع طره ببرد ز بجه
خاتون * بکرز بست کند تاج بر سر چييال * بو معنایي موید شمس فخری * قطعه * آن
بخسروی که سرخ ز خون عدوش کرد * سلطان نوهارى پیمان غنچه را * بر آستان در که
شاه جهان پناه * ساینده مهر و ماه شب و روز بجه را في پنده في سکون نون ايله معنی
پند مرقوم یعنی کنه که حیواناته یا پشور و بعض نسخه ده جسم حیوانه ظاهر اولان یومری
ات معناسنه مرقومدر في پوپه في سکون واو و فتح باء فارسیله پوپوی مرقوم کبی همد
معناسنه در شمس فخری بیت بد ازی که از انعام عامش * بود طوق جام و تاج پوپه *
في پوپه في سکون راء مهمله و فتح تاء مثناة ايله ایکی معنایه در اول زر کر آلترندن طبراقدن
بر حقه در ایچنده زرو سیم اریدر لر خواجه سلمان بیت هم نقدی در خلاص پوته عالم نماند
هیچ دودی در چراغ دوده آهم نماند * ثانی خزانه معناسنه شاه داعی شیرازی بیت دل
بقرات نه و لنگوته بند * از جهت زرنه بجان پوته بند في پودنه في واو مجهول و فتح دال
مهمله و نوله یار پوزدر که عربيه نعام بری ديرلر اختیارات بدیعی ده نعام و نعام الملك و نعاما
دخی ديرلر و سیسبز دیدکاری ده مسطور در و سه سنبل دخی ديرلر في پوده في واو معروف
و فتح دال مهمله ايله اوج معنایه در اول ارغچ که پود دخی ديرلر ثانی کهنه و پوسیده معناسنه
حکیم سنایی بیت نظم کوه ریاد جان افزای عقل افروز تو * کرد شعر شاعران پوده را
یکسر بها * ثالث اسکی بز که یا قوب قاو ایدر لر کذا في فرهنگ جهانگیری مجمع الفرسده معنی
اولمراغاجدر مسعود سعد سلمان بیت نم بر آمد زدیک تفته زمین * بر برون زد شاخ
پوده شجر * و چوریمش اغاج معناسنه حکیم فردوسی بیت چو فرزند بد رفت سوی پدر *
تواندوه این چوب پوده مخور * و بر فرهنگ سخت سوده و ریخته معناسنه مرویدر حکیم
سنایی بیت کر بود هر دم نموده تو * بوده حق بعقل پوده تو في پوره في واو معروف
و فتح راء مهمله ايله ایکی معنایه در اول یعنی پور مرقوم حضرت مولانا قدس سره * مسبط
خرد پوده آدم چه خبر دارد ازین دم * که من از جمله عالم بد و صد پرده نهام * ثانی تنه درخت
معناسنه دروزبان هندیه تمام معناسنه در في پوزه في واو معروف و فتح زاء فارسیله
ساق معناسند در آدم و حیوانه و اغاجده کوکه یقین یرینه ديرلر في پوزینه في واو معروف
و کسر زاء معجه و سکون یای تحتانی و فتح نون ايله وزاء فارسیله ده جائزدر میمون که کبی

کبی دخی دیرلری پوزینه فی کسر زاء فارسیله قنطار معناسنه در ابوالمعانی بیت بیارندش
 اگر آن قلمبان پوزینه بالبرز * رود بالا و ماند بر زمین جسم کر انجانشن فی پوسانه فی واو
 معروف و فتح سین مهمله و نونله بمعنی فریب دادن و مغلوب کردن کذافی نسخه میرزا ابراهیم
 فی پوست پاره فی کاوه آهنگر سخاک اوزرینه جمعیت ایلدکک نیردیه با غلدیفی دریدرکه
 علم ایشندی فریدون آئی تبرکا مرصع و مجوهر ایدوب خزینه سنه حفظ ایلدی نجه زمان
 پادشاهلر خزینه سنه باقی ایدی اختر کاوانی و اختر کاویانی و درفش کاوانی و درفش کاویانی
 دخی دیرلر کذافی شرفنامه فی پوستکاله فی کاف فارسیله بمعنی پوستکال مرقوم یعنی
 قویون قویروغنده آویخته اولان سرکین حکیم سنایی بیت دوستی کرپی بیاله کنند *
 بیل دتبه پوستکاله کنند * نعمة الله نسخه سنه سپانامش دری معناسنه مرویدر فی پوسه
 واو معروف و فتح سین مهمله ایله صاراش ایلک کذافی القفه فی پوسیده فی واو معروف
 و فتح سین مهمله ایله اسم مفعول صیغه سیدر چوریش معناسنه و چوریوب پاسانش
 معناسنه ده کاور ابوالمعانی بیت نیز کن فهم راست باتدبیر * نکند کارتبع پوسیده *
 فی پوشله فی سکون واو و فتح سین معجه و لامله کیه جک جامه واورتنه جک اثواب فی پوشته
 فتح سین معجه و نونله بمعنی پوشله و سرپوش معناسنه مرویدر فی پوشیده فی پوشیدن
 لفظندن اسم مفعول در اورنیش مستور معناسنه که اخفا لازمیدر مثلاً برکسته اخفاء اصرار
 ایاسه آکا پوشیده راز دیرلر و کینمش یعنی اوزرنه اثواب اولانه دخی پوشیده دیرلر میر نظمی
 بیت چوفاخر جامها پوشیده دبه * بهر سو بهر خدمت رادوبه فی پوله فی واو معروف و فتح
 لامله ازلیش قاون وقار پوز و امثالی میوه لر بعض نسخه ده قو دز قورده دخی دینلدوکی مرویدر
 فی پویژه فی واو معروف و کسریای تحتانی و فتح زاء فارسیله بمعنی امیدوار شدن یعنی
 برکسنه دن برنسنه رجاسنه اولوق کذافی شرفنامه فی پویه فی واو معروف و فتح یای تحتانی
 ایله اوج معنایه مرویدر اول بمعنی رویدن یعنی سکر دوب بلمک استناد لبیبی بیت بکرمی چو
 برق و به زمی جوار بر * به پویه چورنک و بکینه چو ببر * بومعنایه قاضی بدرالدین کجه بیت
 بزیران تورامست ابرشی که بود * بکا پویه سمندر مثال در آتش * وله ایضا بیت بکا
 پویه اگر سایه اش فتد برکوه * سزیدکه کوه کران سنک را بر آید پر * ثانی بمعنی آرزو
 با اضطراب ثالث دہلی طائفه سندن بر شخصک نامیدر اولادری بر مدت پادشاهلق ایلدیلو
 طبقه لری توارینه مسطور در آل پویه دیرلر زبک و کزیده لری عضدالدوله ایدی مؤلف
 فرهنگ جهانگیرینک نسبی مزبور عضدالدوله یه منتهی اولور فی مع الیاء * پرشوی فی سکون
 زاء فارسیله چچک نشانی یعنی روی آدمده جدری دیدکاری علتدن نشان اولوق
 ابوالمعانی بیت مکو بروی خوش آن نشان پرشویست * کد سایه مرثه اش بر رخس اثر
 کرده فی پرشوی فی ضم زاء فارسی و سکون و او ایله معنی فرومایه کذافی فرهنگ جهانگیری
 فی پشنی فی یای نسبتله ارفه و یرمک رجوع معناسنه و انگاه و اول مناصبتله کونداده یه ده
 دیرلر پشی فی کشر سین معجه ایله بمعنی پشیز مرقوم فی پایجی فی سکون لام و کسر جیم فارسیله
 یعنی پشیزه پایجی فروش یعنی مهره فروش محمود ابن یمن * قطعه * من کر فتم عطار دی بهتر *

گر هنر را کسی که مشتریست * چون بنزدیک اهل عقل کنوز * مرد پانچ فروش جوهریست
و پوتی بی سکون و واوکسرتا و مثناة ایله جکرقلیه سی و پوج بینی بی بورناز معناسنه بیت
آن پوج بینی بده نازار دهر مخره * از بهر جر گرفته بر روی تخته زر و پوست پیرای بی دباغ
معناسنه که معنای ترکیب دری دوزیمی دیمک اولور و پوستیرای بی حذف یا ایله دخی اول
معنایه در پولا بی سکون و او و فتح لام و کسر نوله بر نوع اون آشیدر کدافی فرهنک جهانگیری
و پوی بی پو بین لفظندن صبغه امر در سکر ت معناسنه و اسم مصدر اولور تک و پوی
دیر لر و پوی بی لفظ مکرری سکر دی سکر دی دیمک اولور حکیم فردوسی بیت همه
پیش من جنکجوی آمدند * چنان خیره و پوی پوی آمدند و باب التاء المفتوحه مع الالف
تا بی حرف تا داخل و لاحق اولدوغی کله لرده عملی شامل اولان معناری مقصدنه ده تفصیل
و میان اولمشدر لکن الف ایله معنای لغویسی بو محله ذکر اولنور سکر معنایه کلور اول ضد
چقت اولان تک معناسنه در میر نظمی بیت تامر و هر کر بر او هم مشو * هیچ در جا این سخن
از من مشو * ثانی یوک تنکی معناسنه شیخ اوحدی بیت بتوسد رات بر جانی * کزو
خروار و اکند تانی * ثالث یعنی کیفیت جامه و غیره بو معنی کتاب اصطلاحیدر تالی جامه
وتالی کاغذ و غیره اشیا به دیر لر حضرت مولانا قدس سره بیت کر بگوید شرح این بیحد
شود * مشنوی هشتاد تا کاغذ شود * رابع یعنی نیز استعمال اولنور استاد دیمشدر
* رباعی * آرزو که عقد کار کردون زده اند * نقد زر عاشقی در کون زده اند * واقف
نشوی ز عقل تا چون زده اند * کین زر ز سرای عقل بیرون زده اند * خامس تار افظندن
ترخیم اولمشدر حکیم خاقانی * مسبط * آن هشت تا بر بط نکر جا ز ایهشت هشتدر
هرتا از و طوبی شمر صد میوه هر تار یخته * سادس عدد معناسنه کلور خواجه حافظ
تار معناسیله بو معنایه بیت مغنی ملولم دو تایی بز * بیک تایی او که تایی بز * سابع
یعنی زهار شیخ سعدی بیت ز صاحب غرض تا سخن نشنوی * که کر کار بنده یشیمان سنوی
ثامن مثل و مانند معناسنه مولانا کاتبی * رباعی * چون خواجه نظام نیست بزم آرای
بی صوت خوشش مباد جانی جانی * هر ساز که هست تالی آن بتوان یافت * تمبر و ویست
آنکه ندارد تایی و تابا بی فتح باء موحد ایله ایکی معنایه در اول طبق معناسنه ثانی تاوه
معناسنه ابوالمغانی بیت بدید روی جها تباب آن ملک سیما * ز بخلش شده ماه سپهر
چون تابا و تاتا بی فتح تاء مثناة ایله پلنگ که عربی که نکت دیر لضم لاله و تارا بی راه مهله
ایله یعنی ستار و اختر یلدز معناسنه عیسی مشتری * قطعه * بر آید خسرو انجم فراز قاعه
کردون * بکیرد تیغ او پکسر جهان زیروب بالا را * طلوع و کوب سعدش خلیق را کندروشن
فروغ طلعت عدلش بسوزد بخشش تارا و تاسا بی سین مهله ایله اندوه و ملالت معناسنه
پور بهای جامی بیت خواجه حاجی چوا زره تاسا * خورد چوب اندر آمدش تاسا
و تاوانا بی فتح و او و نوله قوت و قدرت معناسنه در کمال اسمعیل بیت هر که اورا هست مغنی
کترک * پیش بیتم لاف تاوانای او و تابا بی فتح باء موحد ایله یعنی بکدر میر نظمی بیت مکن
کر تو خرد مندی جفا خویش * تبا از عشق دلدارستم کیش و نیرک امیا بی فتح باء موحد

موخه و راه مهمله و کاف تصغیر ایلده ذکر مان طاشنی اصلاح ایلدکاری دمور آلت معناسنه در
 یی تخشای سکون حا و فتح شین معجین ایله بمعنی کوشنده و سعی کننده کذافی فرهنگ
 جهانگیری بو معنایه زرا آتشت بهرام بیت بکو تخشایکاری کر فریوست * همی با شید
 میدارید پیوست یی ترا یی راه مهمله ایله بلند و عالی دیوار که دیوانخانه ملوک و کار بانسر ایلده
 ایدر لر رضی الدین نیشابوری بیت زیم تیغ جهانگیر همچو خورد شیدش * همیشه ماه ترا بسته
 باشه از خرمن * بو معنای موید شمس خزی بیت محیط مرکز دولت جمال دینی و دین *
 که سد عدلش و با جوج فتنه راست ترا یی ترسا یی ملت نصاری شیخ سعدی بیت ای
 کریمی که از خزانة غیب * کبر و ترسا و طیفه خور داری یی طرف با و طرف وای کلاهما
 بسکون الراء المهمله و فاء الموقوف بر نوع طعامدر یوغرت قوریمی ایله و پنیر صویبله
 بشور لر عربیه مصلیه فتح میم و سکون صاد ایله کذافی جمع الفرس یی ترکا یی سکون
 راه مهمله و فتح کافله زنانه تعظیم و اکرام ایچون خاتون دیمک معناسنه میرنظمی بیت
 اصل مردم بجوی در هر جا * که کنیزک نمیشود ترکا یی ترکش جوزا یی بر قاج یلدز در که جوزا
 بر چند ترکش شکنده اولور کذافی الاداة یی ترین وای کسر راه مهمله ایله بر نوع طعامدر
 غونشه دیر لر بعض نسخه ده ترخانه شور با سیدر که ترین وترین ترخانه در و آوادن محفدر
 یی تزه آسیا یی فتح زاء معجه ایلده ذکر مان اولجکی در ابوالمعانی بیت روز و شب این مهر
 و ماه در فلک از بهر چه * عمر تو پیچوده اند چون تزه آسیا یی تغییر ای کسرها و سکون
 یای تحتانی ایله بر نوع نرم و بیاض طامشدر قلندر ان پالهنک ایدر لر یی نلا یی بوزن خلا
 درویش و کذا فقر دن عبارتدر شاعر بیت هر چه هست از عقل و فکر و دل مرا * صرف
 کردم راه تو ماندنم نلا یی تماشای معروف شاعر بیت شود کر و صالت بیکشب ندانم *
 تماشایم می خورم زار گویم یی تخشای سکون میم و یای تحتانی و کسرها و فتح شین
 معجین ایله بر معروف دعا اسمیدر کال اسمعیل بیت بجای حلقه ابریشمین بکف نسبیج *
 بجای زجه بدستش دعا و تخشای یی تمغای معروف التونه و کشه اوردر لر و چارپا
 حیواناته نشان ایچون قور لر شرفنامه ده باج معناسنه در که یوللرده و در بندلرده یکن
 یوکار دن آلور لر معنی اول ابوالمعانی در نعت شریف بیت برای خدمت خاکدردت سپهر
 زدند * نشان بندکی این مهر و ماه تمغایست یی تنکوشای سکون نون و فتح کاف فارسی
 و شین معجه و خم لامله مجمع الفرسه بمعنی خانه رومیان و رساله حسین و فایده و بر
 معتبر نسخه ده تنکوشا و ارتنک رومیلرده ایکی کتاب اسمیدر بو معنای موید حکیم خاقانی
 بیت بنام قیصران سازم تصانیف * به از ارتنک روم و تنکوشا * و موید الفضلاده
 تنکوشا علم خانه رومیان و بر صورتی تر از ارتنک و فرهنگ جهانگیریده مسطور در
 تنکوشا و تنکوشا لوشای حکیمک تصنیف و اختراعی بر کتابدر که اسامی و خطایی نقوش
 و تصاویر و کره بند و صنایع بدایع اختراع ایدوب یازمشکه ارتنک و انگلیون مانی به معادلدر
 مانی نقاش چینده مرتبه سرآمد ایشه مزبور لوشا دخی رومک همچنان سر آمد استاد
 ماهر ایدی کتاب مرقومک اسمی تنکدر لوشایه مضایف اولنوب تنکوشا دیدیلر روایت

اوزن کاف مکشور اولق کرکدر مفتوح نقل ایدنه مخالف اولور شیخ تطایحی درصفت قصور
خورنق بیت قطب آن پیکر جنوب و شمال * تنکوشای ضد هزار خیال * تنکناجی
سکون نون اول و فتح ثان و کاف فارسی ایله جای تنک و محل مضیق * تنهاجی اوج معنایه
کلور اول یا لکتر معناسنه لفظ مفرد استعمال اولنور میر سنجر بیت تنها نشینی باعث
سودای بسیار آورد * آخر نهال عشق تودیوانکی بار آورد * ثانی بو معنایه قریب
همان یا لکتر بن دکلم دیکله تنهانه من دیرلر ننگم عرقی * مصرع * تنهانه دلم باده نابی همه
خونست * ثالث لفظ مرکب اولجه تن لر دیک اولور بو بیتله معنای اول و ثالث واقعدر
بیت دی میشدی خرامان چون سرو عقل میکفت * خوش میروی به تنها تنها فدای
جانت * عربیله مفرد و جفتایده یا لغوز دیرلر * تواجی ضایع و تاف معناسنه در مولانا
مطهر بیت زیروز بر بکرده همه خانما نشان * واسباب ملک جمله تاف کرده و تواجی
سکون و او و فتح غین معجه ایله بر نوع طعامدر بغدای و قوزی آتی و بوغرت ایله بشوردرلر
ترکیده بو اسمله معروفدر * تواجی سکون ما و فتح جمیله اوزمدن شیره آلق معناسنه در
کذافی فرهنگ جهانگیری * ته و بالاجی اظهارهایله یعنی زیر و بالا و دخی مضطرب و بی قرار
اولفدن کفایه در کذافی الموید * نیناجی سکون یای تحتانی و فتح نونله شیوه خوبان و ناز
محبوبان معناسنه میر نظامی بیت ندارم بعد ازین آرام بکسر * هلام کرده آن نینای دلبر
* تواجی سکون یای تحتانی و فتح و او ایله نینای مرقوم معناسنه کذافی الجمع * مع الباء
الموحده * تابجی اون ایکی معنایه کلور اول ضیا و فروغ معناسنه شمس فخری بیت
تو آفتاب جهانی و سایه یزدان * بر آسمان مه خود را بود زرای تو تاب * ثانی بمعنی
حرارت که تاب آتش و تاب خوردن دیرلر خواهه حافظ بیت زباغ وصل تو یابد ریاض
رضوان آب * زتاب هجر تو دارد شرار دوزخ تاب * ثالث ریح واضطراب معناسنه شمس
فخری بیت بود بروز و غا همجو پیکر بهرام * زتیغ و نیر تو افتد عدوت در تب و تاب *
رابع بمعنی پیش شمس فخری بیت چنان ز معدلت راضی گرفت جهان * که باز شد ز سر زلف
ماهر بیان تاب * گاهی بیج لفظنه عطف تفسیر ایدوب بیج و تاب دیرلر استاد دیمشدر
بیت همه بند بیج و همه تاب خم * خم و بیج و عنبرین پیش و کم * خامس طاقت معناسنه که
گاهی توانه معطوف علیه ایدوب تاب و توان دیرلر بمعنی طاقت شاعر دیمشدر بیت سپهریا تو
بهنگام کین ندارد تاب * محیط با تو بروز سخا فکیر دپای * مرقوم درت معنایه استاد عنصری
* رباعی * کفتم متاب زلف و مرا ای پسر متاب * گفتار بهر تاب تو دارم چنین بتاب *
کفتم همی برین دلم آن تابدار زلف * گفتا که مشکنا ب ندارد قرار و تاب * سادس بمعنی
کردیدن دوندن معناسنه رو مگردان دیکله روی متاب دینلور مولانا بساطی بیت زخ
متاب ازنازا کر پیشت نیار آرد کسی * نازنینی به کرو خا طرنیا زارد کسی * سابع درد
و محنت و مشقت معناسنه حکیم سنایی * مثنوی * داشت اقصان یکی کریمه تنک * چون کلو
گاه نای وسینه چنک * روزیمی بافتاب شدی * شب درو در برنج و تاب شدی * ثامن
تاییدن لفظندن صغیه امر و وصف ترکیبی استعمال اولنور ما هتاب و عالم تاب کی خواهه

خواجه سلمان بیت مراد و ذوخت شد یقین که جوهر عقل * بدید میشود از آفتاب عالم تاب
 تاسع تا بدین دن مشتق اسم فاعل اولور که قورمق و بوککدن معنای خا صدر ز منی قاعده
 مخصوصه اوزن قورمه بوکنه رسنتاب بقیل بوکنه موتاب دیرل عاشر بمعنی مرد عالم
 هادی عشر بمعنی شورش ثانی عشر بمعنی خشم کذافی فرهنگ جهانگیری و مجمع الفرس
 و حریفانده و کور جمع مقبولت صحاح عظیمه هرچه روشن و درخشان و تافته آهن و هرچه
 گرم بود تاب کویب * تالاب فی حوض و طوبیج اولش موضع معناسنه * تب فی
 حی علی ترکیب استهذیر لحرارتدن مقدم او شدوب در تنه و کی اجلدن تب ولرزه دخی دیرل
 و حی دن عارض بلولان حرارتی تبه مضاف ایدوب تب تاب دیرل ابوالعانی بیت ضعیف
 و اخته شدم فی همین غم و حسرت * ازیم غزه و تاب رخت شدم در تب * محومک
 ساعد و کر دنده دفع حی ایچون ابلک بخلق مشهور اولغین خواجه سلمان بیت تب تبار
 رسته می بندند مردم لیک او * هر شی بندد تبلب رسته تب بخویشتن * تب فی باه فارسیه
 فرهنگ جهانگیریده مضطرب و بی آرام اولق معناسنه شیخ عطار بیت فراغت بین که
 در بنیاد کورست * منب کلیند ساز کاراستاد کورست * تراب فی فتح راه مهمله ایله نسخه
 حسین و فایله بمعنی ترابین یعنی طرفین صو و یا خود یاغ صیروب چقمق شمن خری بیت
 خدا پکانا شاهی که چشمه حیوان * غلام ز شجره کاکش بود بوقت تراب * حضرت
 مولانا قدس سره بیت خوش و آب نکهدار همچو مشک درست * و از مشکاف بریزی
 تراب معیوبی * ضمه ایله عربیه خاک معناسنه در بو ایکی معنایه ترتیب اوزن امیر معزی
 بیت اگر تراب زدست تو ایدی بزمن * بجای سبزه ز برجد برویدی ز تراب * مصدری
 ترابیدن کلور * تراب فی سکون راه مهمله ایله بوزن جرب بمعنی مکرو حیله و زبانداری
 کذافی الصحاح بو معنایه میر نظمی بیت از برای لقمه شیرینی و جرب * با کسی ز نهاردکن
 تیرنک و تراب * بعض نسخه ده بمعنی شکجه و به تیری رفتن واقع اولشدر * تراب فی باه
 فارسیه کشک سیاه که طرف دخی دیرل ترکیک و تریر و ترکیک قره قورت و عربیه طریف دیولر
 کذافی فرهنگ جهانگیری * ترتیب فی سکون راه مهمله و کسر نونله بمعنی کل پرزورده یعنی
 صولش چپک * تراب فی سکون زاه معجه و فتح لامله اون آشی اوزرینه قودقتری ارشته
 و قویرق یاغی معناسنه خزالین منوچهری در صفت لاخسه * قطعه * از چشمه ما هتاب
 کن عین * وز قرصه آفتاب نه خوان * دوغش خوش و غنش مروق * سیراندک
 و تراب فر اوان * نکاب فی کاف فارسیه بش معنایه کلور اول صواقد و غی یده جا مجا
 اثری قالمق معناسنه کذافی مجمع الفرس بو معنایه حکیم انوری بیت جواب چتر توسیل
 ظفر برانکیزد * ازان کینه نکابی فرات و حیون باد * و فرهنگ جهانگیریده بو معنایه
 آخلق برلر ده میل و یغور دن صو قالوب سبزه تمک معناسنه میر خسرو بیت نکابی
 بدر آب و سبزه دروی * بلندیهاش پیرامن بیانی * ثانی جنک و خصومت معناسنه
 ابو الفرج درونی بیت نه مرابا نکاب او پایلن * نه مرابا کشاد او جوشن * ثالث ولایت کعبه
 مضافا همین برقریه اسمی در رابع موسیقیه پرده نامیده رنگاودخی دیرل خامس بر آلتدر

آغزی قراخ و ذی بی دلک و آنچه شیشه آفریده قوی بوی شراب و غیره بنسبت طولی در ترکیب
خونی و آغز لوق دخی دیرلر و تنکیاب بی سکون نون و کاف لوقوق و فتح یای تحتانیله
عسرت و دشواریدن کنایه در حکیم خاقانی بیت صلحیه لوقوق همه یانک برایشان زودنه
کین حرم کیزیاست بار بود تنکیاب بی تنور آشوب بی لوقوق یانک لوقوق که ترکیب کومنتکو
دیرلر میرنظمی بیت تنور آشوب اگر شوی بر باغی * زبده طبعان لوقوق کای دیوانی *
بی تنور تاب بی تنور قزدرمق ایچون اولان آلت معناسینه اولاللقانی بیت یول تلخه جان
هجرت بادزن دردست من * چون تنور قابله آتش عشقت قرو زودلرم در مع اللیل الی شلحه بی
موتات بی ایکی معنایه کلور اوله تایله تاه میفرده دن مرکتیو که تاه خطایله و انشاء غایبه
معناسینه اولان تایه لاحق اولوب بیتا ترا معنا من افاده ایدر ثانی تعالیم خانه سینه ام * کی وساند تات فریاد
یوایکی معنایه اول المعانی بیت تات شد نیر مره تعالیم خانه سینه ام * کی وساند تات فریاد
دل زارم دکر بی تاخت بی سکون تا و معجه ایله تاختن لفظندون لعلان ماضی فیر چاندی
معناسینه میرنظمی بیت آه بخت تاخت اسیر و غنایله * آرزو دایمانه هیچ جای بی تارات بی فتح
راء مهمله ایله معنی تاراج حکیم خاقانی * منهوی * اوزنا فیه مشک صبح از فر * صلالی بصلایه
فلک و * زان غایبه کنی سماوی * بر تربت بو تراب سماوی * بخوره بر منظر کاشن از کرامات * تاتار
هنیرود بتارات بی تالت بی فتح لامله سلاح دوزی معناسینه اول المعانی بیت چشم شوخت
کوی بیتا تات شده از بهر دل * غمزه تیغ نیرو مرگان نیز دلدوزی کند بی تانست بی
کسرنون و سکون سین مهمله ایله مخفف توانست در حضرت مولا ناقدر سن سیره بیت
دل راز حق کز بر کنی بر که نهی آخر بکو * بیجان کسی که دل از و پندار خطه برت نیست کف *
بی تبت بی فتح باء مو حده مشدده ایله و محفله ده جائز در حدود چین ده بر مشهور امجدز
آب و هواسی غایت لطیف و سبزه زاردر آینه مشک حاصل اولور خواجه سلمان
بیت حدیث از اثر مشک کیسوبت چوشنید * بر بخت مشک زرشک آهوی تبت با چار *
تخفیف بایله خایز اولدوغی بیت مرقومدن فهم اولنور و تشنه یه بایله یشاه ناصر خسرو
بیت بینی این باد که کوی دم نارسنی * باش بر نبت و جز خیر کداریستی * نقل اولنور که
در یای چین ده بر خیز رده بر قیو وارد زایچندن قرق نوع لسانله صد کلور یغمور اولدوقده
صد کلور و کاف ایچندن آتش هلاوی چقاردر یادن بامر الله تعالی صوکلوب اتشی لیسوقیزور
اول قویویه چاه تبت دیرلر بی تبت بی فتح باء مو حده و سکون سین مهمله ایله بر که در که
اکثر تباه لفظندن صکره اتباع و مزاجه طریقله استعمال ایدر حکیم سوزنی بیت اگر
نه عدل شهسنی و نیک رایی او * شدی سر اسر کار جهان تباه و نبت * مجمع الفریده
معنی زشت و سست از کوشنده دیوب یوینی ایراد ایش شاعر بیت در یغ من که مر امزک
وزنکی ناخست * که دل نبت و تباهست ولین تباه و نبت بی محلیت بی سکون خانه
مهمله ویای تحتانی و کسر لامله معنی بار اندک یعنی تعلیلت دینکاری مختصر یوک کدافی
مجمع الفرس بی محت بی معروف صریحه ضریه دیرلر اغاجندن اواق شرطدر یای اغاجه
تخته دینلویکی تحت مزبون انسان اعتباری ایله در شاعر بیت روان چون روان شد

شد قوروت تحت تحت * چه بر سخت تخته چه بر نرم تحت * معنای اصلینند سریر سلاطینه
 اختصاصی بود راجح اول معنایه کثرت استعمال ایله اعلام غالبه دن اولشدر رقی تست فی
 سکون سین مهمله ایله بیوک لکن که اثواب یورل و خمیر یوغرزلر اکامثال ایشلوه قوللنورله شمشوری
 شین معجه ایله در میرنظمی بیت چور کزن بازوی سین اوبست * فلک در دست بگرفته
 زرین تست فی تست فی سکون شین معجه ایله لکن معناسنه در لسان عجمه حرف طانی
 تاء مثناة او قورولویا زورل حکیم فردوسی بیت کرمش تاج خواهی وزرینه تست * بک
 عراقت بیاید کدشت * تعریب ایدوب معنای مزبون طشت دیدیلر تنکم دیمشدر بیت
 وقع الطشت غیر منکسر * لیتهم یقع وینکسر فی تفت فی سکون فایله بش معنایه کلور
 اول کرم معناسنه مسعود سعد سلمان بیت تفت این دل کرم ازدم سردم همه شب *
 شد سرخ ز خون چهره زردم همه شب * کدافی المجمع و فرهنک جهانگیریده مطلق کرم
 معناسنه حکیم زاری قهستانی بیت چه جلاب آخراز یکقطره آبش * بجان آید دل پرتفت
 و تابش * و غضبیدن کرم اولق و کرم طوتمق و کرم سو بک و امثالی معنایه حضرت
 مولانا قدس سره بیت بعد ازان برداشت هیزم رو درفت * سوی شهر از پیش من او
 میز و تفت * حکیم فردوسی بیت سپهدار کورد ز کشاورزقت * بنزدیک خسرو خرمید و تفت
 ثانی بمعنی دویدن یعنی سکرتمک بو معناده کرم رفتن دن کنایه در حکیم فردوسی بیت بدستوری
 شاه دیوان برفت * به پیش جهاندار کاووس تفت * ثالث بمعنی خرامیدن بو معناده
 طبیعت کرم اولقندن عبادتدر حکیم اسدی بیت زینت همیدست کردن بتفت * زیاکش
 همی کوه و هامون بگفت * رابع ادویه دن بر او تدر گوئی تناول ایاسه ل تا توله کبی عقلی
 زائل ایدر اکاشو کران دخی دیرل صاحب اختیارات بدیعی یازمش که برکسنه اول اوتدن
 اوج مثقال تناول ایاسه عقلی بالکلیه زائل اولور شویله که دکه حال ایله کروکلر خامس
 یزد مضافاتدن بر موضع اسید رهواسی کرم سیودر فی تملیت فی سکون میم ویای تحتانی
 و کسر لامله کوچک یوکه دیرل بیوک یوک اوزرینه بعض فرهنک یوک بر تنکمه دیرل کدافی
 فرهنک جهانگیری فی تملیت فی سکون نون و فتح باء موحد و کسر لامله بمعنی باراندک
 یعنی مختصر یوک کدافی المجمع فی سندرست فی صحت بدن و صحیح القوی معناسنه میرنظمی
 بیت میشود لاغر و ضعیف و زار * نشود سندرست عاشق زار فی تنکست فی فتح کاف
 فارسیله شرفنامه ده بخیل و مسک و فقیر الحال اولادن کنایه در میرنظمی بیت کشته ام
 در جهان آوان * مانده ام تنکست و بجان فی تنکست فی سکون نون و سین مهمله و فتح
 کاف فارسیله بر موضع اسیدر آند بلور آبی اولور که بلور جنسینک اعلامیدر بلوری
 وصفه اول محله نسبت ایدوب بلور تنکستی دیرل کدافی مؤید الفضلا فی تنه عنکبوت
 اورجک آغی ابوالعانی بیت زغمس همچو پشه می بسته * تنه عنکبوت تن شده دل
 فی نوشت فی کسرو او و سکون شین معجه ایله حرارندن قزوق معناسنه اسم مصدر در
 کدافی المجمع فی تهمی دست فی فقیر و بی نوا بر نسنه سی اولینه دیرل شیخ سعدی بیت
 ای تهمی دست رفته در بازار * ترسمت پرنیاوری دستار * ابوالعانی بیت دست امیند ورجا

بکشود هر برك درخت * باهى دسى بخواد روز و شب احسان زحق في مع الجيم في
في تاج في معروف پادشاهان قديمه مخصوص باشنه كيلن نسنه دركه مرصع و مجوه و مزین
ایدوب تختها و تور دقلری محل کپردی شاهلو نسبت ایله تاج کیانی و تاج خسروانی
دیرل میرعلیشیر بیت آتشین لعلی که تاج خسروا زاز یورست * اخگری بهر خیال
خام پختن در سرست * و افسردخی دیرل و دخی خروسک و هدهدک و غیرى قوشلرک
دیه سنه اولان تویه ده دیرل في تاراج في فتح راه مهمله ایله یغما معنا سنه عربیه غارت
دیرل عموما اطلاق اولنور کرکسه مال صاحبی نک رضاسی اولسون مثالی شیخ نظامی
بیت مال بصد خنده بتاراج داد * رفت بصد کره بیا ایستاد * و کرکسه اولسون
مثالی مولانا جامی بیت چون سلامت ماند از تاراج بقدا این حصار * پاسبان در خواب
و بر هر خنده دزدی دیکر است * و مجازدخی استعمال اولنور استاد دقیقی بیت دانی
دل من آنکه فکندست بتاراج * آن در خط مشکین که بدید آمدش از عاج في تاکاج في
فتح کافله فرهنگ جهانگیریده بمعنی بکما کاه و بکبار حکیم سنایی بیت زهی دولت که من دارم که
دیدم * چو تو مدوح مکرم را بتاکاج في تالاج في لامله بوزن تاراج ایکی معنایه در اول
بانک معناسنه که صداد یکدر وثانی مشعله معنا سنه میرنظمی در تعریف مطرب بیت
هوش شنوار و د بتاراج * وانکه که کند بنغمه تالاج في تباخ في فتح باه مو حله و کبر
نونله بمعنی بتاچ مرقوم یعنی قوم عورتلر بر برینه تباخ دیرل کذافی الحمودی في ترخفج في
سکون راه مهمله و نون و فتح جاء معجه و فایله بمعنی برخفج مرقوم یعنی او بقوده آخر بضمی که
هر بیده کا بوس دیرل في ترخفج في سکون راه مهمله و نون و فتح فایله نسخه حسین و فایله ده
یعنی راه باریک و دشوار شمس فخری بیت ره مقصد بود نزدیک و آسانت * نباشد دور
و بی سامان و ترخفج * صحاحه در بند و کربوه راه مسطور در شیخ روز بهان بقلی بیت ره دوزخ
خوش و نغزو و سمیع است * ره مینوسست بعض دشوار و ترخفج في ترخفج في سکون راه مهمله
و نون و فتح قافله بمعنی باد خایه یعنی دبه که غرو و تیج دخی دیرل حکیم سوزنی بیت عجب آید
مر از تو که همی * چون کشی باد خایه و ترخفج في ترخفج في فتح راه مهمله و سکون نونله بمعنی
ترخفج مرقوم یعنی راه دشوار کذافی جمع الفرس في تسوج في ضم سین مهمله ایله اصلی
تسودر که فارسیدر تعریب ایدوب جم الحاق اولنشد در نیم دانک معناسنه شمس فخری
بیت چو دینار است شمس دانک ای برادر * و دانکی چار تسوج است شهر في تسوج في فتح شین
معجه و ضم نونله جراحت بر سبب ایله عضوی باطل و دست و پا باطل معناسنه در کذافی
موید الفضلا في تشهیرج في سکون شین و یای تحتانی و کسرها و فتح زامجه تیل بمعنی چشمک
کوزلک معناسنه در في تلاج في مخفف تالاج مرقوم در صدا و غلبه معناسنه طیمان مرغزی
بیت آمدش شب دیرل با بانک و تلاج * در بجهنماید با مرد فراج * منصور شیرازی بیت
زآه زخمی و آواز کوس و نالنها * بکوش چرخ رسد غنقل و غیره و تلاج * شمس فخری
بیت نیست ممکن در همایون عهد او * کرکسی در ملک بر خیزد تلاج في تلج في فتح لامله
روایت احمدی و دخی سوراخ عقربی معناسنه در في تسوج في سکون نونله بوزن کج بمعنی

بمعنی بچیدن و فرام آوردن و فشردن یعنی ضار مق و بریره کثور مک و صمیم کذ المجمع
مزبور رده امر صیغه سی دخی اولور شمس فخری بیت کھی میران بیای کین و میکش *
کھی میکش بدست قهرومی تیخ و مع الحاء المعجمه * تاخ و براغاجدر میوه سی اولماز
اودون ایدر لکه آتشی بر قاج کونه دک سو نیمز عرییده غضبا دیر لر کسرغین معجمه ایله حکیم
سوزنی بیت سوأل من بتو کیرا نترشت من دام * ازانکه آتشی افروخته هیزم تاخ *
صحاخده یعنی هیزم خشک کوهی مسطور در شمس فخری بیت مطبخ شاه راهمه هیزم * صنبدل
وعود کرده اند بتاخ و تاخ و ضم راه مهمله ایله حضرت ابراهیم علی نبینا وعلیه السلامک
باباسی اسمیدر زبان پهلویدر و ترخ و سکون راه مهمله ایله بزوت آدینر کذا فی مجمع الفرس
بعض نسخه ده ترخون واقع اولشدر اوله اولجه آندن ترخیم اولشدر و تشایخ و سکون
شین معجمه ویای محتانی و کسر لامله سجاده معناسنه شمس فخری بیت زبیم محتسب
قهر اوزند زهره * بجای چنک و دف و جام مصحف و تشایخ و تلخ و آجی دزک شیرینک
ضدیدر خواجه حافظ بیت بدم کفنی و خر سندی عفاک الله نکو کفنی * جواب تلخ میزید
اب لعل شکر خارا و تسخ و سکون نون و ضم سین مهمله ایله اول نسنه یه دیر لکه غایتده
نادن و بی مثلی و نهایته نفیس و بی عد پل اوله ابن یمن * قطعه * دل سوأل یکنظر
میگردان فرخ رخس * از لب شیرین نباید جز بتانی پاسخش * کاه مهرم کین نماید وقت
صلح آید بچنک * دور باد چشم بدزان شیوه ای تسخش * تعریب ایدوب تسوق دیدیلر
و تو بیخ و او معروف ایله سرزنش که ترکیه قاقچ دیر لر و مع الدال المهمله * تابد و
فتح باء موحده ایله تابدن لفظنک فعل مضارعیدر ضیا و پر و حرارت و در ابا المعانی
بیت خوش نماید روی دل بر دیگران آن پر جفا * اختر عاشق تابد هیچ در برج وفا و تارد و
فتح راه مهمله ایله کنه دید کاری بوجک که حیواناته یا پشور قره ننگ جهانگیریده ضم راه
مهمله ایله مرویدر و تار و پود و ابکی کله دن مرکبدر ارش و آرخ معناسنه ار باب لغتک
کیمی تار ارش پود آرخ در و کیمی پود ارش تار آرخ در دیدیلر و هر زینک یا کتر استعما لنده
معناری وارددر محله ذکرا و لنور انشاء الله تعالی خواجه حسین ثانی بیت از بخششت
قضای کرم یافت طول و عرض * در هیبت لباس بقایافت پود و تار و تازی کارد و
کسر زاء معجمه ایله تازی عربی دیمکرو سکون راه مهمله ایله کارد بجا قدر معنای ترکیب
عربی بجا ق دیمک اولور عربستانه معروف بر نوع بجا قدر و نبرد و فتح باء موحده
و سکون راه مهمله بعده فتح زاء معجمه ایله ابکی معنایه کور اول قره ننگ جهانگیریده نبات
شکری معناسنه شیخ سعدی بیت از دست دوست هر چه ستانی شکر بود * و زد دست
خیر دوست نبرد نبرد بود * ابن یمن بیت مکش از بقیه ایمان سر تسلیم و رضا * که
شرنک از کف محبوب نبرد باشد * بعض فرهنگدره شکر سنید معناسنه در و تعریب
دیدوب طبرخون دیدیلر ثانی بر او تر غایت آجی اولور الوادخی دیر لر شیخ سعدی بیت
نبرد همان قدر دارد که هست * و کرد در میان شقایق نشست و تیلاد و سکون باء
موحده ایله پشتوان دیوار ایچنه قویلان اغاج کذا فی الحمودی و تبند و فتح باء موحده

و سکون نون ایله مکر و حیلله معناسنه که ترفندخی دیرلر کذا فی المجموع پور بهای جامی بیت
خر سلاک اولیٰ عربال بند * مد بر بد بخت تونی * تینک * تینک * کسرباء فارسی و سکون
یای تحتانیله نسخه میرزا ابراهیمده بمعنی جنبید و از جای برجست یعنی دپرندی و پرندنه
پجرادی استاد غنصری بیت چو آواز هم خستوران شنید * فلاطوش رادل یکی در شنید
* تحتانیله * اعضای شکسته بی بغلدر قری اغاج پان لری و بخلق معناسنه کذا فی شرفنامه
* تراید * فتح راه مهمله و باء موخده ایله ترایدن لفظندن مشتق اسمد ز طاملر و ترشح
ایدر معناسنه این عیش بیت از مسام از تراید بجز آب حیات * بسکه میگرد ز بگردست او
راوش شرمسار * تراود * فتح راه مهمله و واو ایله بمعنی تراید مرقوم شاعر * مضرع * از
کوزه همان برون تراود که دروست * ترشد * سکون راء مهمله و فتح تاء منخا بعدده
سکون نون ایله بمعنی باطل و بیهوده ابوالغانی بیت نه سودی دیدم از عشق و نه فارغ
میتوان کشتم * درین وادی حیرت مانده ام ترند و بیهوده * ترشد * یعنی اجهندی و غضبه
کادی مولانا کاتبی بیت کاتبی را در شمانی آب بر سر ریختند * جامهای کشته اش ترشد
ولی او ترشد * ترعد * سکون راء مهمله و نون و فتح عین معجزه ایله مفاصل حرکتدن
قالب و عضو باطل اولی استیلای باغمدن اعضایه رطوبت عارض اولغله عضو باطل
اولوب حرکت ایتز عربیده فلج دیرلر برعلت مزمنه در * ترفند * سکون راء مهمله و نون
و فتح فایله مجمع الفرسده بمعنی مکر و حیلله و نسخه حسین و فانی ده دروغ و محال معناسنه
بو قولی مؤید شمس فخری بیت نبود در کلام تو جز عدل * زود بر زبان تو ترفند * فرهنگ
جها نکیریده بمعنی سخن بیهوده شاه ناصر خسرو * قطعه * پندم چه ره می نخست خود را
محکم کری ز پند بر بند * چون خود نکنی چنانکه کوی * پند تو بود دروغ و ترفند *
و بمعنی سخن بیعنی حکیم سنایی بیت نزد من قبله دوست عقل و هوا * هر چه زین دو برون
هنه ترفند * بو معنایه حکیم انوری بیت پهن چه گفتارت این چه کفر بود * تاچه بیهوده
باشند و ترفند * تحفه الاحباب ایله هایلله ترفند واقع اولمشدر * ترفند * فایرینه فایله دخی
معانی مزبور به مرویدر حکیم سوزنی بیت طبع پسر مسعود از گفتن ترفند * چون طبع
پدر کشت باشکار طرف بود * ترشد * کافله ده بو معنایه متقولک ز خسروانی بیت
این چه ترکنده است ای بت که همی گوید خلق * که سقر باشد فرجام ترا جای و مقر را * تروند *
واو ایله ده مکر و حیلله معناسنه زوایت اولمشدر و بعض نسخه ده تروند سنور و حدود
معناسنه مرویدر میرنظمی بیت کشیدم سر بسر معمار عدالت * حصن را آغنین تروند
ملکت * فرهنگ جها نکیریده نموده تور عینک معناسنه در که تروند دخی دیرلر * ترجید *
فتح راه مهمله و سکون نون و یای تحتانی و کسر جمله قوشاغی و آتک قولانی محکم چکک
معناسنه حکیم اسدی بیت بتجید عذرا چومردان جنگ * ترجید بر بارکی تنک تنک *
* ترند * فتح راه مهمله و سکون نون ایله بر کوچک صاری قوشدر ترکیده قره جان
دیرلر باغلرده و چتراریر لده اولور اضحقها نیر لغتیدر دیو مجمع الفرسده مرقومند
هر یکه موضع دیرلر فتح و او و سکون صاد مهمله ایله شیرازیلر و الیزه دیرلر کذا فی احوال

کذا فی ادات الفضلا فی نزد فی فتح زاء معجه ایله مرزوعائده اولور بر نوع سینه چکر که در
 و هو جراد اسود بکون فی الزرع کذا فی مشکلات فی تسوید فی سکون سین مهمله
 ویای تختانی و کسر و او ایله غصه و غم و زنج و الم معناسنه میرنظمی بیت چو سرزد
 از در و غم اشتیاق * هلاک کرد تسوید فراقت فی نکبند فی سکون کاف و فتح باء موحد
 بعد سکون نونله فرهنک جهانگیریده اول قوشاعه دیرلکه ابر پشیدن یا خودیو کندی
 ایدرلر و بر با شنه بر مهره بشد ایدوب و بر با شین ابلک ایدوب قوشاند قدده مهره بی
 اکا کچور زار مولا ناجای بیت سنک نکبند قلند رازی تجرید را * از پی تسکین هجر بی نوایی
 لنگرست فی نکند فی فتح کاف و سکون نونله و کسر ایله ده مرویدر مشرقنامه ده بر طه
 معناسنه در و دخی طاوق بسند کاری موضعه ده دیرلر آشیان و آشیانه و نشیم و نشین دخی
 دیرلر فی نلاد فی فتح لامه شهر چینه قریب بر معظم شهر کاسمیدر فی تنبند فی سکون نون و فتح
 باء موحد ایله مؤید الفضلاده یعنی جاموش شدن و ادات الفضلاده یعنی لرزه کردن بو معنایه
 میر خسرو بیت پای بنمید چو بر سر می بود * مسنی و ثابت قدمی کی بود فی تند فی سکون
 نونله هوایی قیلاش بولت و نسخه * حالیه پرا کنده اولش معناسنه مرویدر فی تند فی
 فتح نون اول و سکون ثانیه ایکی معنایه کلور اول یعنی عنکبوت استاد اغاجی بیت ز تاریکی
 و سنی هردویایم * تو میگوی مکر پای تلندست * ثانی گاهل و تنبل معناسنه در
 فی تند و خند فی کلاهما بسکون النون الفاظ اتباع قبیلند ندر تر ت و مرت و تار و مار کی
 شمس خزی بیت از صر صر فنامه کشتند تار و مار * و ز تند باد قهر اجل جمله تند و خند
 فی نومند فی لفظ مرکبدر تنو ایله مند دن تنو اصلند تن در آخرنده اولان و او بر نوع
 نسبت مخصوصه به دلالت ایچوندر محکم و قوی بدن اولان نسنه یه تنومند دیرلر اکثر دوده
 استعمال اولنور انسانه و غیره حیوانه خصوصیتی یوقدر اسم عامد و تناور کی اما تناوردن
 بو ابغدر بعض نسخه ده تندست معناسنه مرویدر حکیم سنایی بیت ای روان همه
 تنومندان * آرزو بخش آرزومندان * نسخه حسین و فایده دارنده تن معناسنه
 و ایت اولمشدر شیخ نظامی بیت تنومند را قدر چندان بود * که در خانه کالبد جان بود
 و معیار ده شمس خزی یعنی شاد دیوب بو بیئی نظم ابلش بیت شاهنشهر وزی که بیوشند
 غلامان * از خسرو رستم دل اواز شاه تنومند فی تنوند فی سکون نونین و فتح و او ایله
 زیاده پرا کنده معناسنه در میرنظمی بیت غم دلدار شد با جان پیوند * خورشک
 دیدم چون در تنوند فی تنه درود فی فتح نون و دال مهمله ایله تره یاغی معناسنه در کذا فی
 نعمه الله فی مع الراء المهمله * تابدار فی سکون باء موحد ایله ضیالی و حرارتی معناسنه در
 اما اکثر مراد اولنان فروغ شعله و ضیا معنا لرینه استعمال اولنور استناد عنصری بیت
 کفتم نهی برین دلم آن تابدار زلف * کفتاکه مشکنا ب ندارد قرار و تاب فی تاتار فی معروف
 طائفه در مشک اعلاسی ائیرک و لایترنده حاصلی اولمغله نافه مشکلی اظرفه منصوب ایدرلر
 حواجه حافظ بیت ذوان زمین که نسیمی وزد زطره دوش * چه جای دمزدن نافهای
 تاتاریست فی تاجدار فی جیم موقوفه ایکی معنایله مستعملدر اول تاج طویلی که مراد

پادشاه دیشاند بومعناده تاجور دخی دیرل ثانی تاجی حفظ ایدی معناسنه که خازن تاج
دیمک اولور بومعناده تاج حفظ اولنان مخزنه ده دینلور تاج خانه و سرای تاج معناسنه کدافی
شرفنامه بی تاجور بی سکون جیم و فتح و اوایله تاج صاحبی دیمک اولور ور وار لفظندن
مخففدر لیاقت معناسنه تا جه لایق دیمکدر غلبه استعمالده تاجور پادشاه معناسنه
اولور خواجه حسین ثانی بیت بر آشفقت ازان پیلوش تاجور * که نیش سخن چنگش
زد پسر * مولانا هاتقی بیت چنین خواست آن تاجور شهریار * که صاحبش بخویش شود
استوار بی تاراجگر بی فتح راه مهمله و کاف فارسیله یغماچی دیمکدر مولانا هاتقی بیت
ز چکول در یوزه تاجام زد * ببردند ترکان تاراجگر بی تار بی اون معنایه کلور اول دپه
معناسنه که عربیه فرق دیرل آدمک اولسون غیرک اولسون بومعناده تارک لفظندن
مرخدر آدم دپه سنه دینکد و کینه ابو شکور بیت زدن مرد را تیغ بر تار خویش * به
از باز کشتن ز کف تار خویش * و آدمین غیرک دپه سنه دینکد و کینه شمس فخری بیت دعای
بند کی شاه میکند سوسن * شکوفه نقره همی ریژدش ازان پرتاز * ثانی قرار مشن تسنه دپه
دیرل تاریک لفظندن ترخیم اولمشدر کجه قراکوسی اولسون غیرک اولسون کجه قراکوسی
معناسنه حکیم فردوسی بیت شب تار بود و چو قطران سیاد * نه پروین بدیدار بود نه ماه
و غیریده حکیم انوزی بیت ای بجنب همت تو پایه اجرام پست * وی به پیش طلعت تو
چشمه خورشید تار * ثالث ارش که ضد بود در معاستعمال اولند قده تار و بود دیرل
حکیم انوری بیت جز رایت تو کسوتی که دارد * کش فتح و ظفر بود و تار باشد * معنای
ثانیله بومعناده حکیم اسدی بیت زبس کرد چون بود در تار شد * بران غول چهزان جهان
تار شد * و حکیم فردوسی بمعنی ضد بود بیت تن زال سیرغ بدرد کرد * از و تار از خویش من
بود کرد * رابع بولانق صوبیه دیرل میرنظمی بیت اندرونم درد و غم بسیار شد * سیل اشک
از کرد راعم تار شد * خامس ابریشم تلیدر استاد * مسقط * از بس فغان و شیونم چنگ کیست
چم کشته نم * اشک آمده تادامم از هر مره چون تارها * سادس ساز قلنده دیرل سابع یای
کرشی معناسنه کدافی مجمع الفرس و فرهنگ جهانگیری ثامن صحاحده بمعنی میان بند
تاسع تار زلف یعنی موی زلف و تار کیسودخی دیرل عاشر بر نوع اغا جدر خرما اغاجنه
مشبیه آندن بر صوحا صل ایدر لر اسگرجه نشوه کتور راما درد سر ایراث ایدر تال دخی
دیرل کدافی فرهنگ جهانگیری بی تار تار بی لفظ مکرر در زره و پاره پاره معناسنه
کدافی مجمع الفرس حکیم سنایی بیت بنکرید اکنون بنات النعش و از دست مرک
نیزهاشان شاخ شاخ و تیرهاشان تار تار * شاخ شاخ دال دال و چاک چاک و پاره پاره معنایه
بی تار و مار بی توابع الفاظ قبیلندندرت و مرت یعنی پراکنده معناسنه شمس فخری
بیت عالمی کردی ز تاب تیغ بران توت و مرت * کشوزی کردی ز سهم نیر پران تار و مار
فرهنگ جهانگیری بمعنی زیروز بر خواجه حسین ثانی بیت کربود فتنه چون سر زلفت
یا بینی * اکنون نسیم عدل شهنش تار و مار کرد * چغتایده آلاق دیرل آلاق بولاق
بوندند بی تار و پور بی ضم راه مهمله و باء فارسیله غایت تاریک معناسنه در میرنظمی بیت

بیت عمت گفت دل چون ایم زور * کم روز روشن تر اثار پور * تار و تور * ضم نام مشتاق
 ایله غایت تار بک معنا سنه در حکیم فردوسی . میدان چنین گفت بهرام کور * که اکنون
 چو شد روز ما تار و تور * تافسیار و تافیار * اول بکسر الفاء و سکون السین ثانی کسرها
 ایله در بناس دیر لر او تدر پیراخی را زیانه به بکزر خجاد و طلالرده استعمال ایدر لر غایت
 مسهل اولغله تناولی مخاطره در * تالار * اول خانه به و تخمه دیر که درت یا خود دخی
 زیاده دیر که اوزرینه و طمع اولمش اوله کنانی جمع القریس بومعنائی موید میر نظمی بیت
 نشسته بر سریر چار پارا * شک تالار عز و جاه ماوا * فرهنگ جهانکی پیده درت صغه لو
 کوشک معنا سنه حکیم سوزنی بیت چندین ریج و بلا و جور نمودم * تاش بیالای
 خانه بردم تالار * تبار * فتح باء موحد ایله قوم و قبیله معنا سنه صحاح و مجمع الفریس
 یعنی اصل مردم مسطور در بوقولی موید حکیم فردوسی بیت چواندر تبارش بزرگی
 نبود * تبارست نام بزرگان مشهود * عربیه هلاک معنا سنه در مر قوم ایکی معنایه
 حکیم سوزنی * قطعه * خزدین احمد که تابا مصطفی خیزد بحشر * خویشتر را ساخت
 با اولاد او خویش و تبار * هر که خویش و از تبار آل پیغمبر شود * درد و کین باسد این
 از خسار و از تبار * حکیم قطران ارموی ده ایکی معنایه دیمشدر بیت خزینه بخش و ولایت
 ستان املاک جشان * تبار جان بنانیش و آفتاب تبار * معنای اوله چغتای لسانه
 اوزوق قیاش دیر لر اوزوق طارق دیمک یعنی خصم قوم دیمکدر لیلی نک اتاسی نوفله
 ز بون اولیحق لیلی هلاک ایمک مشورتنه دیر بیت چارلاتی روان اوزوق قیاشین
 سالدی آراغه اولایش کینکاشین * و میرعلیشیرک دیوان اولنده بیت پری و حور اول
 آینه قرابت اولیشلار * ولیمک آنجا کیشی بوق اوزوق قیاشیندا * تبار * فتح باء موحد
 و کسر مشین معجه ایله بزوع سست طامندر معروف طبعی بارد در و عربیه هر نسنه نک اولی
 تبارشیرکل مشی اوله و روشنایی صبح کنانی شرفنامه شیخ نظامی بیت تنی چون شیر باشکر
 شیرشته * تبارشیرش بر اثر شیرشته * تبر * فتح باء موحد ایله بالته معنا سنه میر خسرو
 بیت بشکر کوی از فقر نصیست را کشد زیرا خلیل * چون نیر برداشت منت باشتن
 آزرست * تغور * سکون باء موحد و ضم غین معجه ایله قوش معنا سنه کنانی
 نعمه الله * تندر * فتح باء موحد و سکون نونله اول بیوک اغاچه دیر لر که قیو آردنه
 طیار لر کافدرنگ و پراوند دخی دیر لر کنانی فرهنگ جهانگیری * تندر * فتح باء موحد
 و سکون نونله طبله نان یعنی اتمک قودقاری آغاج طبق ایضامنه * تبر * کسر باء موحد
 و سکون یای تجمانی ایله طبل و کوس معنا سنه میر نظمی بیت فلک پرشد از ناله های نفیر
 جهان اگر فقه صدای تبر * استاد رودکی * مثنوی * پس تبری دید نزدیک درخت *
 هر که بی بانگی خستی تند و سخت * کرسنه رو باه شد تا آن تبر * چشم زی او بود مانده
 خیر خیر * امیر معزی بیت سوی کیوان رفته از ایوان و از میدان تو * نعره * کوسن
 و تبر و ناله چنگ و رباب * تار * مخفف تا تار در که معزوف طائفه در و بر ولایت در که
 آینه مشک حاصل اولور خلاق المعانی بیت در پای تا فکنده آن زلف مشکبار * و میرنی

و ناز مشك تارپای * طائفه تركانه منسوب مشك تاروی و نژی کی تیغ تاریند دیرلر
شیخ سعدی بیت که در سینه پیکان و تیغ تار * به از ثقل ما کول و ناسا ز کار * ولایت
باسمی اولدوغیکه مر ویدر مولا ناعرفی بیت بکاوش مرثه از کورتا نجف بروم * اگر بپند
بحاکم کنی و کر به تار * تاروی و نژی دینلن نسته اول ولایت منسوب دیمک اولوریای نسبتله
ابن یمن بیت چه بادخوش نفس بود اینکه بشکست * بیکدم قیت مشك تاروی *
و نژی مخفی تار مر قومدر شیخ سعدی در هجو مخفی * قطعه * کر نتر بکشید آن مخنت را
نژی را عوض نباید کشت * چند باشد چو جیسر یغدادش * آب در زیر و آدمی در پشت
و نژی تجاری فتح حمله یعنی کرده اسب یعنی دخی ایر اور بلامش طای که تجار و استغاف دخی دیرلر
استاد فرخی بیت آنکه تدبیر او سوازی کرد * بر چهار تجارتی توسن * کتاب زنده یعنی نوند
مر قومدر و نژی فتح حمله خانه زمستانی یعنی قیشی اوی که بخاری و شوروی اوله اکا بخانه
دخی دیرلر کدافی فرهنگ جهانگیری بومعنایه حکیم زاری قمستانی * قطعه * میان این
تجره کنبد فاک فرقت * که هست این شببات آن نه ارد آرامش * چو تاب آتش می در هوای
این بچید * تفاوت خانه از آن تا عجزه شد نامش * اهل قزوین کجینه معناسنه استعمال
ایدرلر و نژی تحت اردشیر و موسیقیه بر نوا اسمی در استاد منوچهری بیت بریندند لیب
زند بند شهریار * بر سر و زند لاف زند تحت اردشیر * زند لاف باجل در و نژی مختار و سکون
خام معجه و تاء مر و قوفله ایکی معنایه کاور اول جامه سیاه و سفید ثانی جامه خوادندر که تحت
وزرینه دوشتر ل معربی دخی ارد کدافی فرهنگ جهانگیری و نژی تدور و نژی ضم ذال معجه
و او مر و قوفله نعمه الله مز کلک دیدکاری قوشدر دیش اما آخر نسخه معتبره در اج
روایت اولمشدر و نژی ادات تفضیلدر کاذ کرفی المقدمه فرو نتر و کتر کی لاحق اولدوسی
کله نك زیاده و نقصان تفضیل ایدر و بر معناسینه یاش اولان نسته در که مراد رطوبتدر
کاهی یا شغلن زیاده مراد ایدوب تر و تازه دیرلر ضدی خشکدر نیکم بویتنک واقعدر بیت
کوش شه حالی و بانک غلغلیش در دسرست * هر که قانع شد بخشک و تر شد بحر و برست
کاهی تازه لکن لطافت مقرر اولغین لطیف معناسنه استعمال ایدرلر خواجه حافظ بیت کی
شعور ترا نکیرد خاطر که خیرین باشد * یک نکته ازین دفتر کفتم همین باشد * مجمع الفریسده
بر کوچک قوشدر که تر ندوش و تر ندوک دخی دیرلر و نژی تریر و نژی سکون راء مهمله و فتح باه
فارسیله یعنی کشک سیاه که ترکیه قره قورت دیرلر و نژی ترمشیر و نژی فتح راء مهمله و سکون مهم
و کسرشین معجه ایله شرفنامه ده اجزای اکسیردن بردار و اسمی در کدافی الموید و نژی تره شیر و نژی
فتح راء مهمله و اخفاء ها و کسرشین معجه ایله تر خون کی بر آچی اوتدر ترکیه ککیک و عربیه
صعتر دیرلر کدافی الموید و نژی تریر و نژی کسر راء مهمله و سکون یا ی تحتانی ایله فرهنگ
جهانگیری به معنی ورزانه بعض نسخه ده قور قودیمی معناسنه که عربیه ندر دیرلر و نژی ترند و نژی
فتح زاء معجه و سکون نوله عربیه صعوه دیدکاری بر کوچک قوشدر کدافی لسان الشعرا
بومعنای موید ابوالمعانی بیت جان خلاصی بردن نشن شد بعد ازین بدل حال * چون ترند ز
مانده است در دست شاهین عت و نژی تسخر و نژی سکون سینی مهمله و فتح خاء معجه ایله تسخر

تمسخر معناسنه یعنی مسخره لغه الموقر استیلا استعمال ایله کاری شیخ واحدی کلماته رسید
 نظر دروشتت دارغ سکون شین معجه و تا به موقوفه تشت ایله داردن مرکب را بریق دار معناسنه
 آبدستان داردخی دیرل مثالی شرف شفروه بیت شاید که تشت دار سترایش شود خضر
 زیرا که تشتخانه او چرخ اخضرست * تشتخانه نک معناسی محله ذکرا و انوار انشاء الله
 تعالی در تشت در سکون شین معجه و فتح تا به مشتاة ایله نام حضرت میکائیل علیه السلام
 ابوالمعالی در توحید باری عز اسمه بیت بر زده دامان محبت تشت و روح القدس *
 هر چه فرماید اطاعت میبرد کون و مکان * استاد دقیقی بیت هر چه تشت را عطا باران بود
 مر ترادر و کهر با شیب عطا در تشویر در سکون شین معجه و یای تحتانی و کسروا و ایله یعنی
 بحالت شیخ سعدی بیت همی کفنی چو کشته غرق تشویر * مرا افکن زد دست یار من کبر
 در تشویر کسر شین معجه و سکون یای تحتانی ایله یعنی سایه گاه میرنظمی بیت چو دید
 اندران تاب مهر منیر * نه آرامگاه و نه جای تشویر در تغار در فتح غین معجه ایله ایکی معنایه
 کلور اول معروف ترکیب دخی تغار دیرل حکیم ناصر خسرو بیت تاب سر مگرد رکنارم
 بی دوع دروغ در تغارم * ثانی خوردنی و آذوقه و راتبه معنایه مولانا سعید هروی بیت
 از برای مطبخ انعام او کیوانی ز چرخ * زار تغار سنبله هر ماه بفرستد تغار در تفور در ضم
 فا و ولومعروفه طاشدن و طپراقدن اولان آوانی چناق و چو ملک و امثالی نسنه لر
 عربیه فحار و فا خورد دیرل استاد لطیفی بیت منشین ای دوست بهر غرچه و غرچه بسنگ
 بچفاها شکند کاسه چینی چو تفور در نکاور در فتح کاف و وایله یورغه آت معناسنه غلبه
 استعمالدن مطلق آت علم اولشد در خواجه سلمان بیت ز تاب رخس نکاور بر زاوی ماند
 باتشی که بر انکیرد آب حیوانش * مولانا هاتقی بیت صلاهی خصومت نزد کاو دم *
 نکاور زمیدان نفرسوده سم در نکور در فتح کاف فارسی و راه مهمله مشدده ایله یعنی
 تار عنکبوت میرنظمی بیت بگریه شود دود آهم بسر * چو پشه کرفقه شدم در نکور *
 در ناخبار در تلج ایله باردن مرکب در تناول واکله صالح اولیان پیش که طاعلرده و بیابا نرده
 اولور و همیشه ارالنده خود رواغا جلرده بتر حکیم فردوسی * مثنوی * درختی که ناخست
 اورا سرشت * کرش در نشانی بیاع بهشت * ورش جوی خلدش بهنکام آب * بهنج
 انکین ریزی و مشکاب * ستر انجام کوهر بکار آورد * همان میوه ناخبا آورد در تناور در
 فتح نون و وایله تن ایله آوردن مرکب در کوده لو و اتا و اولقدن کنایه در شو مند معناسنه
 شیخ سعدی بیت چو مید بن که تناور شود به بجه سال * به پنج روز بیالاش
 و شود یقطین * یقطین عربیه قبوق در در تندر و تندور در کلاما بسکون النون اول
 فتح دال ثانی ضمه یعنی رعده یعنی کور کور لسی کال اسمعیل بیت همی نبرقه زهره شاخ کوی
 که ترسد ز آواز تندر شکوفه * طیمان مرغری بیت خورد سیلی زند بسیار تنبور *
 دم نپرونیارد همچو تندور * ادات الفضلاده ایکسیه هم تایل مسطور درو بعض نسخه ده
 بلبل معناسنه و اقمدر در تنکار در سکون نون و فتح کاف فارسیله بر نوع تو زدر که قوی عجبیل
 آنکه آلتون قال اید رله و بعض دیشی چور بکنه قور لر نافع اولور بعض نسخه ده عربیه

بورق دید کاری که فتح باوراء مهمله و سکون و او ایله در فرهنگ جهانگیر بهلم معناسنه که آلتون
ایله کشی بر برینه یا پشد رر لر اکا کفشیردخی دیر لر هندی لسانته سها که دیر لر کنکباری
سکون نون و کاف موقوف و فتح باء موخه ایله اوج معنایه کلوز اول لفظ مفرد در نام حضرت
باری تعالی جل شانہ شیخ نظامی در اقبال نامه بیت وجود تو از حضرت تنکبار * کند میک
اندیشه را سنکساز * ثانی لفظ مرکب در تنک ایله بارذن تنک معلوم بار بول معناسنه در
فرهنگ جهانگیریکه اول کسنه به دیر لر که او کنه کسنه کور میه و یا شدن کنک دخی دشوار
اوله سیف اسفرنگی بیت در بر زده وصل عاشقانرا * درگاه خیال تنکبارست * ثالث
شرفنامه ده اول کسنه به دیر لر که فضولق ایله آدمه یول ویر میه و هر وقت اکا وصوله یول اولیه
شیخ نظامی بیت چون دران قصر تنکبار شدیم * هر دو چون بخت ساز کار شدیم * اگر چه
معنای اوله لفظ مفرد دیندی ادب رعایت اولغوب معنای ثانی و ثالثدن احتیاطا در اما
حقیقه نظر اولسه اول دخی لفظ مرکب در زیر معرفه اللہه یول بولق غم تبه دشوار اید و کن
ارباب محقول فهم ایدر کنی تنور کنی ضم نون مخفف ایله فارسیدرو تشدید ایله عربیدر ابوالمعانی
بیت ستوخت فکر دیکران در تاب دل * هر چه می افتد بسوزد در تنور کنی تواری طوار
اوزرنه یوک بغلد قاری رسن معناسنه کذافی الحمودی کنی تور کنی فتح و او ایله یعنی نیر باواوه
ابدال اولغوق فارسیده شایع در کذافی مجمع الفرس بوقولی مؤید میرنظمی بیت یکی را
چو دیدست آن بر خرد * که بر پای شایخی تو زین زند کنی همیر کنی سکون ها ویای تحتانی
و کسر میله رستم زال اقر باسندن بر مبارز نامیدر کنی مع الزاء المعجه * تاز کنی درت معنایه
کلوز اول مجمع الفرسده یعنی فرومایه که عربیده سفله و دون دیر لر ثانی امر دفا سق که فسقه
وارازل ایله مصاحبت و معاشرت ایله شیخ اوحدی بیت چه وفا خیزد ز تاز و جلب *
یاری از رو شنان چرخ طلب * ثالث فرهنگ جهانگیریده محبوب معناسنه در حکیم فردوسی
بد و کفت مادر که ای تاز نام * چه بودی که کشتی چنین ز دوام * رابع آدات الفضلاده
تازیدن لفظندن صیغه امر و تازنده معناسنه اسم فاعل اولور کنی تاز باز کنی سکون زاء
معجه ایله یعنی غلامپان تاز امرد معناسنه اولیحق باز بازیدن اسم فاعل اولور استاد
فرخی بیت بکر فتمس مهار و شدم بر قراز او * چون آنکه تاز باز شود بر فراز او * کذافی
المجمع کنی نیریز کنی مشهور مملکت و شهرک آدیدر مولانا هاتنی بیت چو نیریز را سکه زد
بر درم * شد از نام نیکش درم محترم کنی بشفوز کنی سکون باء موحد و ضم فایله حرف با ده
ذکری سرور ایدن بشفوز کنی که قوش بورنی معناسنه در تحفه الاحبابه بشفوز واقع اولمشدر
و بر معتبر فرهنگ در دوزخ معناسنه مرویدر کنی تب و لرز کنی استمه علی که او شود ب
قر در دوغی اخلدن تب خراتی ولز در تر تمه سی اولدوغندن تسمیه ایله پلر عربیده جمی دیر لخم
حایله چغتایر ایستیفان و ایستیماق دیر لر فرهاد نامه ده فرهاد عاشق اولزندن اول شوریده لک
علائمی ظهورنده دیر بیت ایستیماق چون شرارت ظاهر ایلار * بدن اول حرارت ظاهر
ایلار کنی حمز کنی فتح ها و سکون راه مهملتین و ضم میله مؤید الفضلاده بمعنی حرانزاده
و مجمع القرصده حرانزاده نک اسم مصدریدر بوقولی مؤید تیر نظمی بیت چو نیکی بود

بود مرد نیکو نشان * تخم زنه کار اصل جهان و محکوزی سکون خاه معجه و خم کاف
 و لامه چنين قوز معنا سنه نعمه الله و اياسی نقل ابلش در و تراز في فتح راه مهله ايله اوج
 معنایه کاور اول خام ايلك رشته سی حکیم ناصر خسره بیت بحب و راست بدور است برد راه
 بین راه دین راست ترست ای پسر از تار تراز * استاد منوچهری در صفت اسب بیت بجهت
 که چیهانی ز سر کوه بکوه * برود کرد وانی زیر تار تراز * ثانی یعنی درخت صنوبر ثالث ترکستانه
 بر شهر عظیم آیدر خوبلری چوق اولور ایکی معنایه استاد رودکی بیت از غم تار تراز همه
 خوبان تراز * زرد و بار یکم و لزام چون برک تراز * معربی طراز در حال مشهوری معربین
 کذافی فرهنگ جهانگیری و تری ایکی معنایه در اول بر کوچک قوشدر بهار ایامنده زیاده
 ناله و فریاد ایدر خوش آواز در استاد رودکی بیت چون لطیف آید بگانه نو بهار * بانك
 کپک و بانك رود و بانك تری * شمس فخری بیت چه عجب کرد بدور معدلت * باز دشت
 بود خانه تری * ثانی یعنی سرکشتن یعنی باش دونك حکیم سوزنی بیت نخواهم مغز کوزان
 بهر آزا * که مغز کوز خوردن سرکند تری و تغوز في ضم فایله مع الراده اولان تغور معنا سنه در
 کذافی المجمع و نکتاز و تاز في اول سکون کاف ثانی ضم ايله و چایوب کتمک تا ختم
 و دیدن و جستجوی کردن معناسنه خواجه سلمان بیت ای ز سرم اثر ای تو خورد در تب و تاب
 وی ز رشک سم شبد یز تومه در تک و تاز * مولانا جامی بیت بین که نور بصیرت بی تک و تاز
 چون بگردون رود و آید باز و تکیر في کسر کافله اوزم چکر دکی نکر دخی دیرل و تموز في
 اورته یاز آبی در بقول یونانیان نیز اعظمک برج اسب ده مدت اقامتی در غایت حرارت شمس
 اولور شیخ سعدی بیت عمر بر قست و آفتاب تموز * اندکی ماند و خواجه غره هنوز *
 عربیه دخی استعمال اولور لابن لؤلؤ بیت ک آب من آب علیها مره * وانی فاحکم طخنها تموز
و تکبیر في ضم نون و سکون کاف و کسر باء موحده ايله حلوا جیلرک کفکیکی بر آلتاید
 آنکه روغن و عسل و شکر صاف ایدر لپالون دخی دیرل کذافی المویذ و تنکر في سکون
 نون و کسر کاف ايله براغاج در غایت دکنا و اولور یا ندقه زیاده تند و نیز اولور تنکس دخی
 دیرل کذافی فرهنگ جهانگیری و مع الزمه الفارسی * تاز في یعنی خیمه و خرگاه کذافی شرفنامه
 و صخر سکر دن اولان تازیانه معناسنه در کذافی المجمع و تباخیر في فتح باء موحده و سکون
 نون و کسر جیم فارسیله کل فرونی معناسنه نعمه الله نقل ابلشدر و ترکر في سکون
 راه مهله و فتح کافله یعنی تخم که عربیه بند دیرل و بعض نسخهده زراعتنه آماده اولنشی
 تار لاکه عربیه فاحان دیرل و تری في یردن هنوز چقمش مزروعات و دخی یعنی زمین
 قرآز و بعض نسخهده ندانه کلید معناسنه شاعر بیت ده کار بی دهست و شتر بان بی شتر
 پالان بی خرست و کلیدی تهی و تری في فتح کافله دانه انکور معناسنه شمس فخری
 ضم تاء مثناة ايله نقل ایدوب قافیه سی یوقدر دیمش اما کتاب السامی فی الاسامی ده کسر
 کافله روایت اولنشی معنای مرقومی مؤید ابوالعباس بیت نکر نیست کوی در انکور او *
 همه شیر دیدیم یکسر زرش * و اوزم چکر دکی معناسنهده مرویدر استاد لیبی بیت
 کریارند و بکوبند و هندی بر یاد * توبسنک نکری نان نه می تاب ترا و نکوز في

ضم کاف و و او مجھول ایله نکر مر قوم معنا سنه دري تار في فتح لامله نکر مر قوم معنا سنه در
کذا في المشكلات في مع السين المهمله * تاج خروس في سلطان بورکی دیدکاری شکوفه در
عزینہ تبتور جندی دیر کذا في نسخة حایمی مولانا هاتفي بیت بساخون که از تارک اهل
روس * بر آورد سر همجو تاج خروس في تاس في بمعنى بيطاقت که تا سه و تا واسه دخا
دیر استاد عنصری بیت تاسه کیرد ترا زحق شنوی * من نکویم رواست شو تو بتا عن
في تحس في سکون ماه مهمله ایله الم وغصه دن بچس دل معنا سنه ابو المعانی بیت طالع
بد در جهان بر عکس بود * در همه عمری نصییم تحس بود في تحس في سکون خاء معجه ایله
بمعنی تحس مر قوم یعنی عم وغصه دن دلکیر و متغیر الاحوال اولق معنا سنه باء موحد ایله ده
مر ویدر في ترس في سکون راء مهمله ایله مطلق قور قودر خوف معنا سنه کر کسه فعل
مضارع دن اولسون حکیم فردوسی بیت نشست از براسب تازی سمند * همیرفت ترسان
و نیم کوند * کرک فعل ماضی دن اولسون وله بیت چنام ز عشق ای چودر پتیم * که یادم نیاید
همی ترس و بیم * شاعر کرک ترسدن مرادی مطلق قور قودر اما حقیقت ترس واقع دن قور قودر
بیم متوقعدن قور قودر فرقی بو قودر ضم را ایله شرفنا موده بمعنی زمین سخت واقع در
في ترس في سکون راء مهمله و ضم میله برداز و امیدر کذا في نعمة الله في ترس في سکون راء مهمله
و فتح تون ایله فرهنگ جهان کیزیده اوق آتد قده ظاهر اولان صدایه دیر حکیم فردوسی بیت دل
سرکشان پر ز و سوانس بود * همه دشت پر بانک ترانس بود * حکیم اسدی بیت کان ابر باد آتش
الماس بود * همه کوه بر بانک ترانس بود في ترس في معنى تبا نجه سیل ده دیر ل استاد رودکی
بیت زخا زات از شش نکبت * همجو قیر و شبه سیاه آمد * پارسیلردن بری دیمشدر
* رباعی * اگر تو یار کیری یکی بسن * و کرباد و کنی یارت بنی کس * و کرباسه کنی یار کردی
و کرافزون کنی بر سر زنی ترس * ضمه تو کر مک معنا سنه در في ترس في سکون قایله بمعنی
کرمی یعنی ایسیاک شین معجه ایله ده مر ویدر کذا في الحمودی في نکس في فتح کافله اوزم
چکر دکی و صفتلقدن صکره اولان خبره سنه ده دیر لوشین معجه ایله ده مر ویدر اما اءحی
سین مهمله ایله در بهرامی * قطعه * آن خوشه بیت چندانکه یکی چنک پرینند * سر بسته
و نبرده برودست هیچکس * بر کونه سیاهی چشمست عرث او * هم بر مثال مرد مک چشم ازو
نکس في نلاس في ترکستان زمین ده بر شهر آدیدر کذا في شرفنامه في تامل و تدیس في
کلاهما بشکون النون و کسر الال المهمله بمعنی مثال لفظ مر کبدر تن ایله دسدن مانند معنا سنه
استعمال اولتور استاد قرخی در صفت عمارت بیت فرود کاخ یکی بوستان چوباغ بهشت
هزار کونه در و شکل و تندس دلبر في نکس في سکون تون و کسر کاف ایله بر نوع
الفا خندریا ده دکتا و آتشی غایت تند و نیز اولور اثیر الدین اخسین کنی بیت چهره همه
کاکوته تزویر جولاله * چنکال همه ناخن دزدیده چو تنکس في مع الشین المعجه * تابش في
کسر باء موحد ایله تابیدن لفظندن اسم مصدر در کلامه * تاب هر نقد در معنایه کاور سه شین
مصدر تریه ایله اسم مصدر اولور ابو المعانی بیت شوختست دل ز تابش زلف و عذار یار * از تاب
سوز عشق ندارد دلم قرار في ناجیوش في سکون جیم و ضم باء فارسیله هندد دید کاری قوسیدر

قوشدر با شنده اولان نامه نسبتله تسمیه اولمشدو میرنظمی بیت همه مرغان کاشن را
 خروشی * شده سردنك ایشان تاجپوشی کی تارکش کی راء موقوفله صرمه کشارك
 وزر کرلک حدیدن کزنی دلکلی دهور آلتلریدر که سوراخلرندن التون وکس چکرلر شمس
 فخری بیت شاه بخشند قدرخان معظم که به نیر * سیننه دشمن چون تارکش زر کر کرد
 کی تارش کی کسر زاء معجه ایله تک وپوی معناسنه اسم مصدر در ترکیه یابوب یوپریش
 دیمک اولور حکیم اسدی بیت دوره شش هزار ابره تازش هیون * زفرش وند بارشان
 گونه کون کی تاش کی اوج معنایه استعمال اولنور اول اداث شرکتدر معنای مقارنله
 مثلاً یکی قول بر آدمک اولد قده اناره خواجه تاش دیر لر کمال اسمعیل بیت ای اهل فضل را
 بقدم تو انتعاش * بر آستان تومن واقبال خواجه تاش * نومعنایه شیخ سعدی بیت
 توومن هر دو خواجه تاشانیم * بنده بارگاه سلطنتیم * وایکی کسنه بر زمره دن اولسه لر
 اوله خیل تاش دیرلر شیخ سعدی بیت چه خوش گفت بکتاش باخیل تاش * چودشمن خراشیدی
 ایمن مباش * ثانی مویده الفضلاده یعنی خداوند یاز و خانه باشد یعنی یوک یاب و بار خانه
 صاحبی ثالث فرهنک جهانگیرده یعنی کلف یعنی اول لکه که وجه انسانده ظاهر اولور آکا
 کلک دخی دیرلر طیب یومنی بیت چوبیج سوسن آزاده راجوشی واز آبش * بشوی
 روی خودر اپناک سازی تاش از روت کی تاغوش کی ضم غین معجه ایله آدم و حیوانک
 باشی صویه باغغه دیر لر کدافی نعمه الله کی تالاش کی جنک و جهال وغوغا معناسنه
 تاتار لغتیدر اشعار فارسیده وارد اولمشدر تالاش صورتنه یازر لر طالب آملی بیت مارا
 تالاش بر سر مال و معاش نیست * در دودمان همت ما این تالاش نیست کی تالاش کی کستر
 لامله ایکی معنایه کاور اولوق یاکی معناسنه در میرنظمی بیت چشم خوزیرا و چومرد کزنی
 تیغ و خمر بدست تشسته کین * وله بیت کان ابروانش گرفته بدست * خدنگ مره
 تالاش نشست * ثانی کیلان خلقندن معروف بر قومک آدیدر این بین بیت خسرو
 خسرو نشان تالاش چشمید فر * مهر سپهر کرم سایه پرورد کار کی تاوش کی ضم واو ایله
 آیاق سسیدر ایکی واو ایله تاوش دیر لر چغتای لسانیدر میرنظمی بیت مخلوقا
 نشسته آن دل آرای * رسیده گوش هوشش تاوش پلای * و فرهاد نامه ده شاپور او یورکس
 فرهادک واردوغی مخلک بیت تاو و شنیدین آنینک او یقاندی شاپور * تازیب تون طلسمما
 بو العجب نور کی تاش کی کسر باء موحد ایله تاب لفظنک اسم مصدر دیر کر میت و حرارت
 و طبیاً و شعله معنالرنده شیخ سعدی بیت همی بر فلک شکر زمر دم خروشن * دماغ از تاش
 می در آید بجوش * شمس فخری بیت سینه بدخواهت از تاب عتلا * هست دایم همجو
 دوزخ در تاش * فرهنک جهانگیرده تاش لفظنک دخی مخفی اولور شیخ نظامی بیت
 بحر فس ز تاش جهان فرورد * کنگش بر ونهی بشور د کی عیش کی ملکون جاء معجه ایله
 یعنی تحس مر قوم یعنی الم و غصه و غم و اندوه جمع الفرسده یعنی بالانشین که تخشید دیر لر
 یعنی بیالانشسته شمس فخری و حکیم اسدی طوشی بله موحد ایله نقل لفظنک اما مخلک
 محمد و شاه تاهمشنا ایله خیر ایمن کدک مشکلایده اولها بالنا و الحقوطه من قوتله

واقع اولشدری تراوش فی فتح راه مهمله وضم واویله ایکی معنایه کاور اول صویوقارودن
آشافی آهسته آهسته دیرلر ثانی صویویاشراب طرفندن صرمق معناسنه در مولانا اقدسی
بیت بانشای مدحت درین انجمن * تراوش که میریزد از کلمک من * مولانا هاتنی بیت
سر نیزه در سینه کاوش گرفت * ز چشم زره خون تراوش گرفت * ترخش فی فتح راه
مهمله و سکون جاء معجبه ایله فرهنگ زه نکویاده یعنی کشیدن یعنی چکمک * ترکش فی جمع
فرهنگرده مخصوصا اوق قوییلن طرف معناسنه در که یای اولدوغی طرفه قربان دیرلر حکیم
فردوسی بیت کشیدند رستم دانی زمان * ز ترکش خدنگ وز قربان کان * وله
بیت چو ترکش ز هر گوشه قربان جنگ * تعی از کان کشته پراز خدنگ * مرورایام
و غلبه استعمال ایله جمله سنه ترکش اطلاق اولندی شمس فخری بیت مرغ را حمل سان
کردند جمله قربان * هر که که بند کانی بر بسته اند ترکش * اصلی نیرکیشدر رومد لغت
فارسی تحریرایدنلر ترکشی قبور ایله تفسیر ایشار قبوره نیردان دینلور و صحاحه دخی
هندو شاه نیردان تفسیر ایش مجرد اوق طور مغله اما فرقی وارد در و الخاصل یایانی واقفی
ایله ترکش دینلک اعلام غالبه دندر مولانا هاتنی بیت یکی بنسبت ترکش مجهد و شتاب
بر آراست بال آن شکاری عقاب * ترکشه قبور تعبیر ایدنلر بو بیت ایله اثبات مدعا ایشار
بیت غمی مشددلش ساز نحجیر کرد * کز بنسبت و ترکش پراز نیر کرد * بو بیتلر قبور اولدوغنه
دلالت یوقدر و ترکش لفظنی شغرای عرب دخی استعمال ایشار در از انجمله حسام الدین
الاحزی بیت جعلت فد الطبی الذی جاء لحظه * الی صائر الفشاق یحمل ترکش فی ترموش فی
سکون راه مهمله و کسر میله ایاسی جمع و تحریر ایادوکی اجمال لغتله خرنوب معناسنه
فعل ایش بعض نسخه ده ضم میله بر اوت اسمی اوابق اوزن مرویدر که اکا کور و ترموش دخی
دیرلر خرنوب ضم تاوسین مهمله ایله ترموش منقولدر فی ترموش فی فتح راه و سکون نون
و کسر دال مهملتین ایله بر کوچک قوشندر که اکا ترو تروند دخی دیرلر فی ترموش فی سکون
راه مهمله وضم میم وواو معروفله بو کز تان دکنی فی تمش فی بوزن کنش ایکی معنایه در
اول آتش لفظندن اختصار اولمشدر حضرت مولانا قدس سره بیت مونس اندر درخت
هم تمش دید * سبز تر نیشدان درخت از نار * حکیم فردوسی بیت از ان پس بند
زند کانیس خوش * ز تیمار ز در دل خویش تمش * تان فرهنگ جها نکیریده یعنی نیش
حکیم سوزنی بیت ای سوزنی بسوزن توحید جرب کن * کان سوزنی که از تو نیرها کنند
تمش * بو معناده شمس فخری نیر هیزم دیوب بوینی نظم ایش بیت خرم چکونه باشد خصمت
که چرخ دارد * از بهر حرق و خرقش پیوسته آتش و تمش فی تمش فی سکون فایله بوزن
گفتش معنی طعنه و کسر فایله معنی تمش مرقوم یعنی گرمی و حرارت کذا فی المجمع و بعض نسخه ده
کوپنک که عربیه زید دیرلر فحمتین ایله فی نکش فی فتح کافله مع السینک مند کور اولان نکش
معناسنه در و معناسی دخی ملوک ماضیه دن بر یاد شاه اسمیدر تنگ شیخ سعدی بیت
نکش یا غلامان یکی راز گفت * که این را نباید مکس باز گفت فی نکش فی طاعیلوب پراکنده
و بریشان اوابق معناسنه کرم محسوساتدن اولسون کرکسه اولسون بو حالتک صاحبانه

صاحبینه متلاشی دید کاری بو معنا دندر شمس فخری بیت نیست ممکن درهما یون عهد او
در کسی درمناک او باشد نلش * عربیه دخی بو معنایه استعمال اولنوز الشیخ شهاب الدین
احمد الخیمی بیت و جسمی کما ظهیرت وزادت * صبا بانی و اشواقی نلش * تنک ریشی
نعم نون و کاف موقوفه یعنی کوشج کذافی المحمودی * تنکوشی فخری ذکر می مرواریدن تنکوشنا
معناسنه در * توخشی فی فتح و او و سکون خاء معجه ایله یعنی کشیدن کذافی فرهنگ زفاتکویا
* توش فی کسر و او ایله یعنی بنش مرقوم یعنی کرمی و حرارت ابوالمعانی بیت از آتش فراقت
جسم بسوخت اکنون * ماندست در دل زار سوز توش ز عشقت * مع العین المهمله *
توقیع فی اصلند احکام پادشاهی اورزنده اولاق علامت مخصوصه که طغراد بر لولانا هاتنی
بیت این نامه که نامه کرد بنیاد * توقیع قبول روزیش باد * غلبه استعمالدن برات و امر
و فرمان پادشاهی یه ده دیو لر * مع الفین المعجه * تار میغ فی بخار در که ایام شتاده روی
هواده ظاهر اولور هوایه ناس اولغله زمیندن دخان پیدا اولوب اطرافنی تاریک ایدو آکا
نمن و ماع و میغ و نرم دخی دیو لر استاد مختاری بیت سرما چنان در آتش خورشید بسته
بود * کز تار میغ کفنی طشتیست اندر آب * تاغ فی نعمة الله بنش نوع اغاجه دیو لر دیش
بری سکوت و بری ایغون و بری سبحان و بری دیشلوار و دو بری قره اغاجه دیو نسخه سنه
ذکر ایتمش و بعض نسخه ده انجق قره اغاج اودونی واقع اولمشدر صحاحه تاغ بر اغاجه در که
آتشه یا نذقه اخگری بر هفته قدر طوز رسو نمره یو مسطور در و معیار ده شمس فخری تاغ
بر اغاجه در ایشه بر امر انجق اودون ایدر لر دیش بیت در کوه و دشت بنام شهنشه جمال دین
گل روید از خشک رطب آید ز چوب تاغ * فرهنگ جها تکبیرده اوج معنایه کلور اول یعنی
تاغ مرقوم کمال اسمعیل بیت دارم اسبی کز استخوان در پوست * هست چون در جوال فیرم
تاغ * ثانی یعنی تخم مرغ ثالث سیستان ولایتند بر قلعه اسپدر * تبسغ فی فتح باء موخده
و سکون سین مهمله و ضم تاء مثناة ایله فصیح اللسان معناسنه در کذافی فرهنگ جها تکبیری
منجیک بیت کشتم ازین مدحت شه دین * در سخن بس تبسغ و شیوا * شیوادنی فصیح
اللسان معناسنه در * ره و دوغ فی طعام مختصر و ماخضر معناسنه در مراد طعام فقرادیم کدر
مولانا جامی بیت نان خود با تره و دوغ زنی * به که از خوردنش آروغ زنی * تغغ فی سکون
غین معجه و فتح تاء مثناة ایله ماوراء النهرده معروف و مستعمل بیوک کیده در که آنکله غلال بیغ
و شیوا ایدر لر شمس فخری بیت حاتم عهد شیخ ابواسحق * که دهد زرد امن و تغغ * کذافی
نسخه حسین وفایی امامویدا الفضلاده خم تانین ایله مرویدر * تغغ فی فتح فایله ایکی
معنایه ذراول یعنی آهیا نه یعنی قفا کوکی ثانی ساغر بزرک که آخر بزنده آنکله طلوا ایچور
شمس فخری بیت در جرم عیش دولتی با داهر ارسال * بر دستگیر و نوش بکن کاسه تغغ *
بو معنی استعاره طریقیله در زمان قدیمه پهلوان مشاهیر و یو کله سن ساغر ایدوب کر میت
حالند آنکله شراب ایچم کلدن کیدرک ساغر معناسنه ایتدیله جمع الفر سنه یعنی پیاله
دیوب بو بیت ایله استمشهاد اولمشدر ابوشکور بیت بیکناز بنشست دو میان باغ *
ایچورده بیاران بداز و تغغ * بولغت نونله ده نغغ روایت اولمشدر * کمرغ فی سکون

كاف و خم میله قوش بوزنی منقار معناسنه در مع القاء * ترف فی سکون راه میله ایله
 بوزن حرف بر نوع طهامد ریوغرت قور یسیله و نیر صوی یله بشور در حکیم انوری بیت
 ترف عدو ترش نشود زانکه بخت او * کاویست نیک شیر و لیکن لکن زنت *
 حکیم سوزنی بیت تشیب این قصیده ترفند ترف طم * مخلص بمدح او شده شد طم ترف
 قند تشریف فی خلعت که پادشاهان اهل مناصبه کید روز ل ابولمعانی بیت قائم یاک
 ته بان آنچه شود فی منت * در برم خرقه فقرست بجای تشریف ترف فی اوج معنایه
 کلور اول یعنی تب یعنی حرارت و گرمی حکیم انوری بیت به ترف تیغ از آتش بر آورد بخار
 به نعل اسب ز خاکش بر آوردن دکان * بو معنایه شمس فخری بیت ای ملک پناهی که
 ز رشک مشرف تو * اندر دل خور شد بود روز و شبان ترف * حکیم اسدی بیت بدریا
 بسوزد ز ترف خیزان * چون او زد نوند سبک خیزان * ثانی یعنی بخار که زمین دن هوا به
 چقار حضرت مولا ناقص ستره بیت آرام بخش جان شد از آن می که از تفسی * صبر
 و قرار و توبه و آرام میرود * میر خسرو بیت نکلف دیکرست و متوق دیکر زانکه ترف
 نهد * اگر ده جای بنکاری بدیوار آتش سوزان * ثالث یعنی پرتو و روشنی حکیم خاقانی
 بیت آهن چندان فروزان شد که کوران پیمش * از ترف این آهن سوزان رسته در سوزن
 کشند ثلاث و ثلاث فی کلاهما بفتح اللام و ضم التاء المشددة ایکی معنایه در اول یعنی
 شور و غوغا حکیم اسدی بیت ز چرخ اختر از بیم دیوانه دیو * زمین با ثلاث توف و که باغریو
 ثانی اول کسبه دیر که ائوابن و وجودین ملوث و کبری طوبه شویله که خلق کند و دن نفرت
 ایله شمس فخری بیت نیا شد فیلسوف آنکس که باشد * بهر زشتی و ناپاکی ثلاث توف
مع القاف * تاق فی معنی تاق مرقوم آتش و هفته سونیمیتی اغاج شاعر دیمشدر بیت
 در حواله کم چو هیرم تاق * بنبر کویت طراق طراق تایاق فی فتح یای تحتانی ایله دسته
 خوب معناسنه ترکی اصطلاح طباق چکدی دیدکاری معنایه در میرنظمی بیت خلاف
 امر را کرده بهانه * زده تایاق بر سر رستمانه * کذافی الصاحین تفر جاق فی فتح عینی
 معجه و جیم فارسیله معنی ساخته کذافی التحفه تلاق فی ایکی معنایه در اول یعنی ازاد
 یا بجه ثانی کسر تاء مشددة ایله یعنی ریشی که میان فرج زنان بود کذافی شرفنامه مع الکاف *
تاک فی اوزم چنو غینه دیر لر نتمک مولانا محمد ظهوری در ساقی نامه بیت تا میکنم ایزد پاک را
 و یاده طارم تاک را * مرشد یزدجری بیت فلك تاک ز باغ منست * شفق قطره خون ز داغ
 منست تاپاک فی فتح باء فارسیله بقرار و مضطرب اولق معناسنه میر خسرو بیت تاپاک
 جان از حد گذشت افتاد کار بر درت * بر نیم بسمل کشتگان دستوری ره ناز را * باء
 فارسی برینه باء موحده ایله تنه درخت معناسنه در تاپاک فی سکون باء موحده ایله یعنی
 تابان تاب ضیا و شعله معناسنه تاک ترکیه لو ایله تعبیر ایتدکاری معنایه در عناک و فرحناک
 کی میرنظمی بیت همان شب کشته از مه تابناکش * همیرفت و دود دیده خوابناکش
تاجیک فی فتح جیمه مصغر تاجدر و کسر ایله برولا بت آیدر تاجیک فی کسر جیمه
 یعنی تاجیک بر قوم شرفنامه ده مالک عرب و ترکیمن ماعد اهل کتله دیر لر نازیک و نازیک دخی

دخی بومعنا یه در ترکانک نام اصلیمی در مولاناها تخی در هموز نامه بیت دوسه سست
 تاچیک نا کرده کار * ازیشان چه آید که کار زاری تارک فی فتح راه مهمله ایله دینه معناسند در
 عوما وانسان دینه سیدر خصوصاً که عربیه فرق دیر لناصرالدین بنیانی بیت خلعت شاه
 میلاز کجاسته * تاج اقبال تبارک بادت * مولاناها تخی بیت یکی تیغ هندیش تارک شکاف *
 که بومیش از ترک تارک غلاف * اصلینده تار دینه در و آخرت کاف تصغیر در هر سنه نک که
 بامینک اوچی تصویر اوله آکا تار دیر لسا ایزدن امتیاز ایچون دینه مراد اولند قه کاف تصغیر
 اطاق ایدر لر ونیزه اوچنه تارک سنمان دیر لرمولانا جامی بیت دیده بر تارک سنمان دیدن *
 بر لوزوی دشمنان دیدن * عربیه کسر را ایله فارغ معناسنه در فارسینده مختصر تاریک در
 تارک فی کسر راه مهمله و سکون یای تحتانیله قرا کور که کجه قرا کوسنه شب تاریک
 میرلو خواجه حافظ بیت شب تاریک ویم موج و کردانی چنین هائل * کجا دانند حال
 ما سبکباران ساحلها فی تاشک فی فتح شین معجمایله یوغرت آلدن قدن صکره بر نکلان
 صویه دیر لکنافی الحفه و فرهنک جها تکیزیده تره یا غی معناسنه مرویدر که عربیه زبده
 دیرلور نسه ده یعنی مرد چایک رسیده نظر در فی تاشک فی فتح فاشین معجمه ایله کوه
 کبی بر قور تحفدر کورک و جامه ایچنک بولنور سنه کسوب تباہ ایدر آکا دیو خود بوجه
 و دیوک و لنبک دخی دیرلور عربیه ارضه دیرلور فحمتیله ابوالمعانی بیت حال خود آخر نینه پیشی
 و باشی تا یکی * در میان جامه و سمور همچون تاشک فی تالانک فی فتح لام و نوله قیسی
 وزرد الوو تویشتر مشفتا لو و امثالی میوه لره دیرلور عوما فی تاتونک فی سکون او و فتح تاء
 مشغافایله بیر معنی معناسنه و دخی ایکی نسنه بریده ذیمک معناسنه که ایکی شینک معین
 بیان ایدر شاعر بیت بیک تا و کریشتر تاوتک * که باشنده پیشی بودگاه تک فی تاوک فی فتح
 او ایله کنج اشک و او کوزه دیرلور کنافی الجمع فی تپاک فی فتح باء فارسیله اضطراب و بی
 آرای معناسنه فخر کورکانی * مثنوی * بیاساقی آن شیره جان بیار * همان حاصل
 عمر دهقان بیار * همان خون جوشیده در باد تک * که از تی بردنچ و از دل بپاک فی تبرک
 فتح باء موحده و سکون راه مهمله ایله طبله که عود و عنبر و سایر خوشبو عطریات و یا خود
 میوه قورلر فی سکون باء موحده ایله قوشاق و غیرنی نسنه لک او پشم کنارینه دیرلور
 استاد رودکی بیت فاخته کون شب هوا ز کردش خورشید * جامه خانه بڈک فاخته
 کون شد فی نیشک فی فتح باء موحده و سکون شین معجمه ایله اول ابر پشمه دیرلور
 دیوان و جوزب لیشلر فی نیشک فی فتح باء موحده و سکون نوله بالا قد و توانا محبوب
 جوانه دیرلور استاد لطیفی بیت چه نیکو بود با خیالات نیک * بر ز آوریدن حریف نیشک
 فی نیشک فی سکون باء فارسی و فتح نوله ریخته قالی که قوی عیلم التون و کشی لریدوب
 لکاد و کرل استاد عنصری بیت نیشک لکر نهی کنی بی شک * ریخته کر بر آید از نیشک
 فی تبوک فی ضم باء موحده و اولو مجهول ایله بقالی و میوه قور و شکرک میوه قور قلی طبق
 غم غری بیت خاک بر تارک و انت و قلم * جینادیه و چوال و تبوک * و او بر شته نوله ده
 لیشک مرویدر فی تبورک فی ضم باء موحده و او مجهول و فتح راه مهمله ایله اوج معنایه کور

اول دېلكه مزدومات ناطورلى جانور اور كتمك ايچون چالار و بعض مخرجك قولتى آلتنه
الوب چالزنتكم شاعر ديمشدر * قطعه * آن خريدرت بدست خاشاك زدى * مامان
دق دور و به چالاك زدى * آن بر سر كورها تبارك خواندى * وين بردر خا نها تبوراك زدى
بو معناه استاد لطيف بيت توچرا شكر نياري نكته ياد كه پيش * تو تبوراك بدست وزنت
اندر جولان * و بعض فرهنگرده دف معناسنه در حضرت مولا ناقص سره * مثنوى *
عاشقم من كشته و قربان لا * جان من نوتيكه طبل بلا * خود تبورا كيست اين تهديد ها
پيش آنچه دبه است اين ديدها * پيش اوچه بود تبوراك تو طفل * كى كشد او طبل سلطان
هست كفل * ثانی فرهنگ جهانكيريده معنى غريال ثالث معنى نيك مرقوم في نيك في
سكون تاء مثناة و فتح ثوله معنى نيك مرقوم معنى قالب ريخته في نيك في فتح دال مهمله
ايله دراج ديدكاري قوش ميرظمى بيت با زقهرش كه بال بكشايد في خصم دز پيش چون
تدك آيد في ترك في فتح راء مهمله ايله ايكي معنایه كلور اول شكاف معناسنه حكيم و لولى
بيت بردل شيرو پانك اقتدا آنكاه ترك * كه پشنت تو بر آيد ز كان تو ترك * ثانی اول
صدايه ديرل كه بر نسته يارلق دن يا خود قراقدن ظاهر اولور في ترك في سكون راء
مهمله و فتح اء فارسيله كشك ميامكه طرف و تر بردخى ديرل تركيد قره قورت ديدكاري در
حضرت مولا ناقص سره * قطعه * شبى عشق فريبنده بيامد جانب نيك * كه بسم الله
تماجى براى تو پزید ستم * يكي تماجى او رداو كه كم كردم سر درشته * شكستم سوزن آن ساعت
كريبان ز ابريد ستم * كه نوشيدم چوتما چشم فرو كويد چون سيرم * چو تر پيك روتش
كردم كه آن شيرين برید ستم في ترك في سكون راء مهمله اول و فتح ثانی و تاء مثناة ايله
ايكي معنایه در اول كله تركه ادات تفضيلدر بوند مكررى افعال تفضيل اولور كذا فى
المجمع و ثانی فرهنگ جهانكيريده بر جاتور در كه ما و راء النهرده دختر صوفى ديرل في ترك في
سكون را و فتح دال مهملتين ايله تحته شى كذا فى المجمع و معنى كرم كندم معنى تخرى كذا فى
الاداة في ترك في سكون واء مهمله ايله تو غلغه كه عربيد مغر ديرل شاعر * ربا عى *
در بيكه كم كوش كه با جمله مرك * سودی نكند برتن و سر جوشن ترك * زودا كه درخت
زندكى راينى * پر مرده شكوفه و فرور ريخته ترك * بو معنایه خواجه سلمان بيت تارك و ترك
و كلاه كله از يك موى فرق * در ميان نكند مشت قطعا زخم شمشير و نبر * بعض نسخه ده تركش
لفظنين اختصار اوله شد در في ترك في فتح را و دال مهملتين و سكون نون ايله معنى ترك
مرقوم كذا فى المجمع في تره نيك في فتح راء مهمله و راء معجه و كسر تاء مثناة ايله قى ديدكاري
اوت كه مشهورى تره در في ترك في سكون زاء معجه و فتح تاء مثناة ايله آخر تفنكى
معناسنه در كذا فى فرهنگ جهانكيري في ترك في سكون زاء معجه و فتح دال مهمله ايله
رك مهمله ايله اولان ترك مرقوم معناسنه در كذا فى مشرفنامه في تفتيك في سكون فاو كسر
تاء مثناة ايله ايكي معنایه كلوز اول فرهنگ جهانكيريده پچينك تو بلرى دبينده اولان نرم
تويه ديرل كه شانه ايله قويا روب اكيروب مثال و صوف و بعض لطيف نسته لوطو قورل
ثانی چولك قينار ايكن چقان بوغه ديرل بو معنایه مركب اولق اقتضا ايدر كه اصلى تف

تفديك اولوب دال تايه ابدال اولنوش اوله في تك في طقوز معنایه كلور اول بعثی اندك
یعنی قلیل حكیم زاری قهستانی * قطعه * صفت تره زارها هیهات * چونی كتم هشتبه
بگوسه زنج * همچو پشت کسی بتان تار * مانده هر جای تك تك ونج * ثانی بر او تدر
بغذای اراسنه بتر بغدادی صاپندن پك اولور ثالث ینه بر او تهر دیر لکه صوده بتر آندن کا حصیر
ایدر لر اکاردی دیر لر رابع یعنی زدن عموما حكیم فردوسی بیت زرستم پیرسید بر مایه طوس
که می یاقه پیل از تك کر ز لوس * بو معناده جمله ایتك معناسته ده استعمال اولنور ومهره
زدی ودخی کعبتینی درست او تور تمغه دیر لخصوصا مثلاً درست زد معناسته خامس سكرتک
دویدن معناسته ششم سعدي بیت بتك زاله میریخت بر کوه و دشت * توکفی مکرار نیشان
گذشت * سادس بلك که بو معناده تک و پودیر لر استاد لطیفی بیت بشناه اندر آب همچو
نهنگ * بتك اندر فراز و شیب چو باد * سابع یعنی قمر یعنی دیب قیونك وغیرک
حكیم سوزنی بیت هر که در چاه عریض او نکه کرد از حسد * زان حسد خود را فکند اندر تک
چاه سقر * ثامن تکیدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی اولور تاسع ادب تشبیه اولور
ماه تک و باد تک کی کذافی مجمع الفرس في نكاک في فتح کافله یعنی نکس مرقوم یعنی اوزم
چکر دک و جبره سی کذافی کتاب محبوب العارفین في نكوك في ضم کاف و واو معروفه فرهنگ
حسین وفانی ده سیم وزردن حیوانات صورتده دوزیش قدح که زم آخرنک آنکه طلوس شراب
ایجر لر استاد رودی بیت میکسار اندر نکوک شاهوار * خور بشادی روز کار نو بهار
مطلق قدح معناسته دخی استعمال اولنشدن حکیم اسدی بیت هزار از بزرگان خسرو
پرست * نکوک بلورین و بالغ بدست * تحفه الاحبابه لامله تلوک واقع اولشدن و بعض
نسخه ده تاء مثناة برینه باء موحد ایله بکوک و بلوک و اب ت اولنشدن و فرهنگ علی نیک ده
ضم تایلله غرفه و بزرک معناسته مسطور در کشف اللغه ده كذلك عربیده احق و نادان
معناسته در في تلتك في سکون لام و فتح تاء مثناة ایله یعنی تلتک مرقوم یعنی قالب ریخته
و پوته که سیم وزر قال ایدر لر في ناختك في سکون لام و فتح خاء معجه ایله غایت آجی بر او تدر
و فرهنگ جهانگیریده خرزّه في تلخ که عربیده حنظل دیر لر بو معنایه میرنظمی بیت چو کار
وبار عاشق درد باشد * زدست یا رناختک شهد باشد في ناختك في آجی اولان نسنه تلخ
ایلله تا کدن مرکبدر غمناک و فرحناک کی في تلتك في سکون لامله اوج معنایه در اول یعنی
زر ورق که تعریب ایدوب طلق دید بلر ثانی دیار هندده اسلنوب بر نوع لطیف قاشدر
حكیم اسدی بیت هم از محمل وهم طرایف زهند * پراز ساره و تلتک و خود و برند * تلتک
یعنی تلخ مرویدر و فرهنگ جهانگیریده فتح لامله بوزن فلك بیقلری و صفالی دو گلش آدمه
دیر لر و مجمع الفرسده نشانه نیر معناسته مرویدر في تلتك في سکون لام و فتح نونه یعنی
تلتک مرقوم یعنی قالب ریخته و پوته في تلوک في ضم لامله نشانه نیر معناسته تلوک دخی
دیر لر في تفرقك في کسر میم و سکون راء مهمله و فتح قاف و زاء معجه ایله فرهنگ ابراهیم قواسمه
یعنی قرآن مجید کذافی المویذ والمجمع في تلوک في سکون میم و ضم لامله قناری دیدگری او تدر
بعض نسخه ده ثلول واقع اولشدن في تلوک في ضم میله پوته یه آتیکلری و نیر نشانه کذافی

گر شایب نامه بعضی نسخه‌ده یصی دمرنلو اوقه دیر لر میرغان بیت پسرخواجه دست
بر دیکوک * خواجه اورا بزده تیرتوک * و نشانه نیرمعنا سنه شمس فخری بهت سپردح
شاه بسکه مرا * نکند پیش تیرفاقه تموک * مؤید الفضلاده یومعنا ده تلوک واقع اولمشدو
تحفه الاحبابه دخی یصی دمرنلو اوقدر صحاحه تموک بر اوقدر که دمرنی یصی واپکی جانبی
شوری اولور اصابت ایتدوکی بردن دستوار چقار فرهنگ جهانگیریده تموک اول اوقدر که
اصابت ایتدوکی آدمویا حیوان استخواندن آسان وجهله چقماز دیوب شمس فخرینک مذکور
بیتنی استشهدا ایلش و تبتک و تبوک فی کلاهما بسکون النون اول فتح الباء الموحده
و ثانی بالضم اوج معنایه در اول چناع زین یعنی ایرچناعی و چناع دوال دخی دیمشاور
بعض نسخه‌ده ایرقلتاغی و شرفنامه‌ده دامن زین روایت اولمشدو ثانی یعنی کان کپاده که
لیرم دخی دیر لر ابو الفرج رونی بیت کان رحتم دستان بسغنی * که از تبوک نوم شهریارست
و خواجه عید لویکی بیت درکان چرخ پیش پیلکت مرغ را * هم کان تبوک وهم شمشیر
ساطور آمده * ادات الفضلاده تبتک یعنی در چجه زین و تبوک چناع زین روایت
اولمشدو ثالث تبتک متور سینی معناسنه در مخلص بدخشانی در نعت رسول اکرم
صلی الله تعالی علیه وسلم بیت بهتر شمی که خرم مه انگشت مجزش * شق کرده همیو
دایره قرص در تبتک و تبتک فی سکون نون و فتح تاء مثناة ایله بر پادشاه اسمی در غلبه
استعمالدن اعلام رجالدن اولمشدو کدافی مجمع الفرس و تبتک فی هم نون ایله یوفقه
معناسنه که عربی رقیق دیر لر قامنده و بزده و یونلر امثالی نمنه لرحه استعمال اولنور
وضوکنار لرنه واقع اولان یوفقه یلره دیر لر واستعان طریقله حوصله سر آمده دیر لر ابوالمعانی
بیت کاسهای در دنوشیدم بیزم عشق دوست * این تبتک طرفان مجلس کی خورد
یامن شراب * و سکون نونله ایر قولانی و طببقور قولانی که زیر تبتک دخی دیر لر عبدالله
هاتفی بیت کشیدند تازیان بر تنکها * بیستند بر بختیان زنگها و تبتک فی محل جنک
و جدالده ایکی عسکر بر لرینه قاریشوب مضایقه ویرمه دیر لر کدالک کوی و چوکان
و جرید او یونلرنده و چار شوب بازار و جمعیت یلرنده اولان نقلته دیر لر و تبتک فی فتح هایل
فرهنگ جهانگیریده ایکی معنایه در اول خاک معناسنه ثانی یعنی برهنه عریان معناسنه شرفنامه‌ده
تهی معناسنه در کاهی تهی لفظنه اتباع ایدر لر شمس فخری بیت مردعی نزد تو چراباید * ای همه
مردعی تهی و تهک * یومعنا ده میرنظمی در صفت فقیر عیت ندارد چو چیزی زنان و تبتک
که بود است خانه تهی و تهک و مو الکاف الفارسی * تبوک فی ضم با موحده و او معروفه
مجازجه عمارت معناسنه کدافی نسخه میرزا ابراهیم بعض فرحنگه کاف عربیله منقولد ر کلا النقلین
معنای مرقومه در قرالوی بیت هو شم زدوق نطق سخنهای جانفر اش * از جمره دلم سوی تابوک
هوش بکن و تاتاریک فی فتح تاء مثناة و کسر راه مهمله و سکون یای تخمائی ایله لوکیتک قوشی که
فاخته دخی دیر لر و تارنک و فتح راه مهمله و سکون نونله یعنی پیلایه دیو ادات الفضلاده
راه معجه ایله واقعدر و تازک فی کسر زاء معجه ایله تازیک الفطندن تخفیف اولمشدو
ایو نظمر احمد دافی بیت زچین و ماچین بکرویه تالب حیون * و ترک و تازکوز ترکان و غر جزر

حرز زك تازيك في فتح زاء معجمه وسكون ياي محتاني ايله نسفهميرزا ابراهيم ترگانك نام اصليسي در
 زاء فارسيه ده منقولدر سرفنامه ده عرب زاده كه عجمك نشونما بولاش اوله في تازيك في
 كسر زاء فارسي وسكون ياي محتاني ايله تازيك مرقوم معناسنه در كذا في المجمع في تبرك في
 سكون باء موحد و فتح راء مهمله ايله بمعنى حصار عموما حصار اصفهان خصوصاً شرف
 مشرفه بيت بكر و زوجه حاشيه در كه توپست * چنانچه فخرها كه برين سبز نبرك است
 وله بيت آ زمان ساجقيان ملك جهان مير اندند * كه نه مه بود و نه اين قلعه و في تبرك بود
 في تبرك في فتح باء موحد وسكون نونله بوزن پلنك اوج معنایه كلور اول ياصی طبق كه
 حلوا جيلو و يا غلي اتمك بشور و جيلو قوللغورلر مولانا كاتبي بيت نان ريزهای سفره
 خوانش فلك همه * در يوزه كرد روز و شب و ريخت در تبرك * بو معنایه خود ابن يمين
 بيت برای بزم غلامان اوز هاله و ماه * نهاد كاسيه شربت قضا ميان تبرك * ثاني ديف
 معناسنه حكيم موزني بيت در جد قريش نام ليكن نگاه هزل * من كوس خسرو انم و ايشان
 في و تبرك * وله بيت بازر كانت كوس خدا اي همير ننه * نگاه في كه كوس خدا ايست با تبرك
 ثالث بلنك و نير آواز نا قوس صدا كي كذا في فرهنگ جهانگيري في ترك في فتح راء مهمله ايله
 درت معنایه كلور اول خنك معناسنه كه قلعه و حصار و باغ و امثالي نك اطرافنه ايدر لر
 عميد لوريكي بيت قدرت تست باغبان ربع زمينش مزدي * فيض مجور سبعة راساخته
 كر داو ترك * ثاني برود خانه اسميد رشر وان در بندينه قريب واقع اولمشدر حكيم فردوسي
 * مثنوي * منار بر آرم بشمشير و كنج * زهيتا ك ناكس نيام برنج * چه باشد منار به پيش ترك
 بزركان ز تركا ستان چك * ثالث بر نوع خلواد رنشاسته وقتند و تخم ريحان ايله بشور لر
 رابع يعني دوشيره يعني بكر قر كذا في فرهنگ جهانگيري وسكون راء مهمله ايله اوج معنایه
 كلور اول خود يعني توغغه ثاني قاوق و خيمه تركي حكيم فردوسي بيت بدو چگونه دم
 كسوتي كه از شرفش * كلاه كوشه * عر مشست ترك مشب پوشم * كلامي اصفهاني بيت خيمه نه
 ترك كردون سايبان جاه تست * قطبها بر هر طرف چون منج و محور چون طناب *
 ثالث آذربايجان مضافاتن بر قصبه اسميد في تركا ترك في پياني آيتلان اوق آوازي
 ويادين اوق چقار كن ظاهر اولان صداسنه و ساز قالريشك صداسي كه بر دفعه دن ظاهر
 لوله كذا في المجمع في ترك في فتح راء مهمله وسكون نونله التي معنایه كلور اول ياي كريشي
 صداسي كه اوق چقد قده ظاهر اولور استاد عمجدي بيت از دل و پشت مبارز مي بر آيد
 صد ترك * كرزه عالي كان رستم آيديك ترك * شيخ نظاني بيت ترك كان رفته در مغر كوه
 فشاقس كنان نير بر هر گروه * ثاني شاه قلالريشك صداسنه دير لر شاه ناصر خسرو بيت
 نكشاييد نير چشم و گوشم * رنك قدخ و ترك عبور * ثالث صدای كرز زدن سيف اسفرتكي
 بيت برداشت زخم كرز كرانس بيك ترك * از بالاش درنك سر كوه ديد خواب * رابع
 يعني تازيك سر منصور شيرازي بيت بنخ غصه عبوي ترايد كلو * بسنك حادثه خيم
 تراشكسته ترك * خامس يعني انگيز و جست و خيز بونلرده امر اولور شيخ اوجدي
 * مثنوي * شب كني روز و روز در كارش * در نويني بدرج توتارش * باز شعرش

برتر نکانی * بتقاضا قدم بلنکافی * سادس بمعنی غرقاب و زبان هندیده موج آبه دیرلر
ضم تاء مشتاقه تذرو معناسنه منقول در تک بش معنایه کلور اول بمعنی بن که هر سیده قعر
دیرلر مجودیده هر نسنه تک دیمی که تک دریا و تک حوض دیرلر میر خسرو در صفت تالاب
بیت در تک آبش زصف ریک خرد * کور تواند بدل شب شهرد * فرهنگ جها نکیریده
معنای فرقه و پاپین هر چیر که پاپین درخت و پاپین دیوار کبی ثانی بمعنی دویدن که کاهی تک
و دودیرلر متعارف در مولانا جامی بیت بگاه بگاه کرچه نیر تک بود * بوقت کامرانی سست
زک بود * ثالث بوم و زمین معناسنه بدرالدین جاجرمی بیت مه در نسیم تک سیه بزاز
سیمایی کله * تک زر فوطه ته به هنگام سودا ریخته * رابع بلند آواز ایله فریاد ایتمک
و چان استمکه دیرلر خامس خرما معناسنه بومعنی کتاب زند دن نقل اولمشدر بعض نسخه ده
دوش اسب معناسنه رسید نظر در تک فتح کاف عجمی و سکون راء مهمله ایله
طلو که شدت حرمان یغور طوکوب دانه دوشر اکاسنک و سنگجه و محجه دخی دیرلر
ابو المعانی بیت جای باران تک می بارید * زاه سردم فسرده ایرست تک فتح
کاف و سکون سین مهمله ایله اوزم چکر کی معناسنه حکیم سوزنی بیت کله سیرش از دپوش
منکر بشکست * همچو تک میوز و دانه خرما تک چوک و تلج چوک تک اول ضم جم
ثانی فتح ایله بر نوع تره در عربیه طرخش فوق دیرلر تک سکون میم و فتح نوله بمعنی زود
آوردن یعنی کوچ و قوت کذا فی المجمع و بمعنی آلیج که عربیه زور دیرلر کذا فی فرهنگ زفا نکویا
تک کسر میم و سکون یای تختا نیله بر نوع قرمزی و اکشی میشد چاییده بر کذا فی
سرفنامه تک سکون نوله اوج معنایه کلور اول بمعنی نیمه خروار یعنی یو کله بر تانی
حکیم ازرقی بیت سحاب کوی در منضبت بگیل * شمال کوی عود مثلث است به تک
حکیم انوری بیت منصب مطلب که هر کجا است * هر خرواری همین دو تنگست * ثانی بمعنی بار
بسته یعنی بغامش یو ک شاعر بیت متاع شکوه من تک بر تنگست همان بهتر * که جزد
روز بازار قیامت باز نکشایم * ثالث اول صفحه و یا اول تخته یه دیرلر که نقاش و مصور اوزرینه
رسم ایدوب صنایع اختراع ایدرلر عموما و نکار نامه یه دیرلر خصوصا که ارتنگ و ارتنگ
دخی دیرلر حضرت مولانا قدس سره بیت دران ختن که درو تک هست و صورت نیست
مک و فلان چه کسست و فلان را چه شدست * مختاری بیت گرفت آن ارج و آن قیمت زبان
ماز مدح تو * که تک از خامه مانی و چوب از رنده آزر * رابع فرهنگ جها نکیریده قولان
معناسنه که آت اوزرنده ایری محکم ضبط ایتمک ایچون ایدرلر حکیم سونی بیت ریز و زیز
عود دل خضم تودر نبر دزیت * چوبسته است بزر تک و زبر تک * مجمع الفر سیده
آتک قولانسه دیرلر طالب آملی بیت اجل چون بر خنس قضا بست تک * نماید کسی را
جمال در تک * خامس بمعنی در کوه یعنی طاع ارا سنک اولان دن منجیک بیت زلف تک
بیند بر آهوی تنکی * بدیده دله بدزد زجا دوی محمال * اثر الدین اخیسینکی بیت
عقاب نیر ترا چون کشاده کردد پر * سرین و سیننه برد تحفه آهوی تنکی * بومعنایه
نجیب الدین جرد پادقانی بیت زیم سکرن خیل تودر جهان خراب * یکوه ساردر آهوی کزید

کرید کوشه تنک * متادس طار معناسنه که معروف و مشهور در عربیه ضیق دیر ابو المعانی
 بیت بدن تنک آمده بر جان از از و صینه کردم چاک * مینداری که از شکوه کربان پان
 میگردم * سابع تهو و غضبیدن طار لبق معناسنه مولا نا جامی بیت بتنک آمد ز خود
 ترک خودی کرد * به نیکی چون نشد میل بدی کرد * قراری کیلانی * رباعی * تنک آمد نام
 ز خون دل خوردن خویش * من نیز جوان دوست شدم دشمن خویش * کشم خود را
 ز خون خود افکندم * از غایت دوستیش در کردن خویش * نامن بو غلق که غریب
 اختناق دیر مولا نا جامی بیت طغاب از کیسوی شبرنگ میگرد * بدان راه نفس را تنک
 میگرد * تا سمع معنی زد یک شیخ نظامی بیت در آوزد لشکر بیکبار تنک * پیارا سته یک
 پیک ساز جنگ * حکیم فردوسی بیت چو دستان پیام اندر آمد بنک * پیاده شدندش
 همه بی درنگ * عاشق معنی نیاب و عدیم المثل خواجوی کرمانی بیت بسر نام دل کر چه
 از تنک نیست * که این جنس در ملک ما تنک نیست * حادی عشر عصار لک خیری که آنکه
 دانه بی صقوب یاغن چقار لر شیخ سودان دهلی بیت کیوه کهنه عماد کزه * چوب
 تنک دکان عصار ی * ثانی عشر معنی شیخ عمر خیام * رباعی * ناقوس محبت بدرنگ
 آوردم * خوش مذهب و ملتی بچنگ آوردم * با این دل خود کام چه سازم چه کنم *
 هفتاد و دو فرقه را بتنک آوردم * ثالث عشر شرفنامه ده ترکستانده بدخشانه قریب بر
 موضع اسمی در که اهالیسنه ترکان تنکی دیرلر خواجه سلمان بیت بت فرخار ندیدیم بدین حسن
 و جمال * ترک تنکی نشنیدیم بدین شیوه و تنک تو تنک فی سکون واو و فتح تاء مثناة ایله
 ادات الفضلاده معنی کجینه مسطور در شرفنامه ده بومعنا یه تاء ثانی برینه نون واقع اولمشور
 فی مع اللام * تاپال فی فتح باء فارسیله معنی قامت بالا ابو المعانی بیت شود در باغ سرو
 و نخل تاپال * کر آید جلوه آن موزون تاپال * مجموعه معنی بال یعنی قناد و شرفنامه ده
 تنه درخت معناسنه در تابل فی ضم باء موحده و کسر ایله ده جایز در طعامه قونیلن
 اقاویه یعنی نخود و پیاز و سبزه و غیره امثالی سنه لره دیرلر فی تاتول فی ضم تاء مثناة ایله
 معنی ز فردهان یعنی اغز قوقوسی کذا فی الصحاح فی تاشکل فی سکون شین معجه ایله معنی آرخ
 مرقوم کذا فی فرهنگ جهانگیری فی تال فی درت معنایه کاور اول خرما اغاجی کبی براغاجدر
 دیار هندیه اولور اندن برضو حاصل اولور نشاسی وارد اما صباع عارض ایدر برار شوندن
 زیاده پیراغی اولور برهینر کتابلین آنک پیراغی او ز رینه یازر لرونانی اول پیراغی پان ارین
 نومه کوشلرینه اصار لر میر خسرو * قطعه * عمیا کسی که دم زد ازین صبح کاذبست *
 خفاش لاف نور کجا دارد احتمال * کوش هلال باز توان کرد این ورق * همچون شکاف
 کوش برهنز برک تال * ثانی باقر و برنج و کشدن اولان طبقه دیرلر میر خسرو بیت ز سیری
 بسکه هند و سیر خورشید * همه تال برنجش تال ز رشد * ثالث ایکی یوقه کویک طبقه در
 برنجین رقاصه رقص محله اللزینه آلوب زبل کبی بر برینه اور و ب اصوله آهنک ایدر لکه
 جاز پاره دخی دیرلر میر خسرو * رباعی * دگر ساز برنج نام آن تال * برانکشت پری رویان
 قتال * گرفته چون پیا له نال در دست * نه از می چون سرود خویش منست * رابع آیکه

معناسینه که تالاب دخی دیر کذا فی فرهنگ جهانگیری و مجمع الفرسه را غا حدر میوه سنه
بوجهل خرماسی دیر قابو غندن ایپ بوکوب قوللنور لر درخت بوجهل دیملکه مشهور در
کذا فی الماوید بو معنایه شاعر بیت نیامد نیکیونی از بد فعلی * نیار دیار شیرین نخل تالی
فی تال و مال فی معنی تار و ماری یعنی پراکنده و زیروز کذا فی شرفنامه بو معنایه حکیم
فر دوسی بیت تهمتین بر اباستانست و زال * شود کار ایران همه تال و مال فی تامول فی
ضم میله بر نوع پیر اقدرا ال قدر اولور دخی بیوک و کوچک اولور هند و ستانده فوفل و اعلک ایله
استعمال ایدر لر تبول و پان دخی دیر کذا فی فرهنگ جهانگیری فی تانول فی سکون نون
و ضم باء موحد ایله یعنی تامول مرقوم فی تانول فی ضم نونله اغز چوره سی پوز مرقوم
معناسنه استاد عسجدی بیت من پیرم و پیداشده فالج همه بر من * تانولام ویننی کج و گفته
مشه دندان فی تاول فی فتح و او ایله یعنی تاول مرقوم یعنی کاو و خیر چه صحاحه کاو املی
معناسنه شمس فخری بیت کام مجتسب ساثلان مجتسب * کله ها اسب و استر و تاول *
و کسر و او ایله الله و ایا قده پید اولان قیر جقه دیر لر فی بحال فی سکون باء موحد و فتح خاه معجه
ایله حرارت حمی و غیرین طود اقله ظاهر اولان قیر جق که بحاله دخی دیر لر ترکیب او جق
دید کلر یدر تاج الماثر بیت ترنجست چون زر در خسار امرود * که بحال پیدا شود
پیکر انشی فی تبیل فی فتح باء موحد ایله حین و شکج یعنی بوردیشق انا اوله بوردیشق که بادام
قبوخی کی اولور مختاری * قطعه * دیده دشمنت زکینه تو * همچو بادام در کبر فته تبیل
هر که بیند بخواب نیر ترا * طبع بکشایدش ز دیده سبیل فی تحجیل فی سکون خاه معجه و فتح
جمله چمک معناسنه که شیر از پیلر لغنی در اصفها نیار تسکج و کر ما شیلر ترخی دیر لر شمس
فخری بیت از قضا بکسلد ز بس تندی * اگرش کیری از سرین تحجیل فی تحکول فی
سکون خاه معجه و فتح کاف و ضم لامه چتیل قوز که تحکوز و تحکولون دخی دیر لر فی تحجیل فی
سکون خاه معجه و یای تحسانی و کسر میله باطلی و بیهوده معناسنه شاعر بیت یشمانی شود
در کار تحجیل * گفتارش شود دهیان و تحجیل فی تر حال فی سکون راه مهمله و فتح خاه معجه
ایله قوش ترسی سرکین مرغ معناسنه فی تر و ال فی سکون زاء فار سیله اوت پیراخی کنده
فی الجمع فرهنگ ز فاندک و یاده زاء معجه ایله و فرهنگ جهانگیری راه مهمله ایله منقولدر
فی تشبیل فی سکون سین معجه و کسر یاء موحد بعد سکون یای تحسانیه بالق اولته سنی
معناسنه در میهنظمی بیت بیک لقمه کند هر کس که تحجیل * شود او را چو کام ماهی تشبیل
فی تکسبل فی فتح کاف و سکون سین مهمله و لام موقوفه دانه انکور که استه و خسته دخی
دیر لر عرینه معناسنه در کذا فی المجمع فی تکل فی فتح کافله جنکی قوج معناسنه حکیم
خاقانی بیت یامن پلنک سارک و ر و باه طبع کست * این خوک کردنک تکل و دمنه کوهرک
و کسر کافله ساد و ر یعنی امر داو غلان شمس فخری بیت بدر دانی چراست خفت خسوف *
ز انکه تمام بود دیونگی فی یغن و دپه معناسنه حکیم اسدی بیت در ازین و دیبا
در و کبر و بام * قروزان زهر سونل عود خام * عربیده پشته معناسنه در که ترکیده دپه دیر لر
فی تمول فی سکون میم و ضم لامه تمول مرقوم معناسنه که قنادر بریدر فی تبیل فی سکون

سکون نون و ضم با ایله کاهل وایش سز آدمه دیر لکال اسمعیل بیت در کج خانه پشت بد یوار
 دادش * ترخشک زاهد یست که از زرق و تلبست و تنبول و سکون نون و ضم باء موحه
 ایله اوج مغنایه کور اول همد و ستانده معروف بر پیرا قدر اوج ایچی قدر اولور کرچه
 باصبر و وب فوغل ایله تربیه ایدوب تناول ایدر لپان و تامول و تانبول دخی دیر ل شیخ
 آذری بیت برک تنبول خاص هندستان * بوزه آمد نصیب ترکستان * امیر خسرو
 بیت کنی کز تو خورد تنبول امید * کند بختش ذخیره برک جاوید * ثانی کان لیرم یعنی
 گیاده امیر خسرو بیت و کر کپکی ملک فرمانده کول * که بر عنقا زید پیکان ز تنبول * ثالث
 هندوستانه بر قلعه آدی در زن تنبور دیمکه مشهور در کذاقی فرهنگ جهانگیری و تبدیل
 سکون نون و کسر باء موحه ایله مکرو حیلله معناسنه که ضمه ایله تبدیل دخی دیر ل و توایل
 ضم باء موحه ایله قابل مرقوم معناسنه در و توایل و کسر و او و سکون یای تحتانیله سر
 بی مویعنی طاز باش شمس فخری * قطعه * کر کند شهریار خصم شکار * سوی کردون
 نظر چشم آغیل * اخترا بر زمین نهند زیم * از پی بندگی شاه توایل * میرنظمی * قطعه
 مترش کویی که پشت طاس حمام * بار ویش سرب می مویعنی است * چنانش در بدر شهر
 گردان * که ای می کند عور و عویاست و تهال و فتح هایله یعنی غار کذاقی فرهنگ
 جهانگیری و تهال و تهال و کلاهما بسکون الهاء اول بفتح الباء الموحه ثانی بالیم یعنی
 کاهل و بسیار خوار و ایشه بر امر کذاقی مجمع الفریس و مع الیم * تام و بشر فنامده یعنی
 اندک و لعدد لواحد من الشعر بیت نیاز و ناله را بسیار کردم * نیاز تام او نامد جوابی
 عربیله تمام معناسنه در و تارم و اصلنده قیلدن یا پاش قره اوه دیر ل کثرت استعمال
 ایله فوقانی قبه و اوزم چار طاقی و سقف بلند و عالی یه ده دید پارس شهرتی طاء مهمله ایله در لکن
 فارسیه حرف طاء استعمال دکدر و تلبش و دیلم و ایکی مشهور شهرک اسمیدر بر لینه
 قریب واقع اولشد رغابت اعلا محبوبلری اولور طالب آملی بیت مردم خراب زهره جبینان
 دیلم اند * طالب اسیر سلسله مویان تالش است و تا تم و فتح نون ایله مخفف توامد و
 حضرت مولانا قدس سره بیت من نتام ترک امر شاه کرد * من نیارم شد بر آوردی * ورد *
 ودخی دام معناسنه استعمال ایدر ل حضرت مولانا قدس سره بیت من چه خورد شدیم
 درون نور غرق * من نتام کرد خویش از نور فرق * ابیات مسنشه لک فرقی وارد در قتل
 و نیر لکام و فتح یای تحتانی و سکون راء مهمله و کسر لامله آت کی یعنی لجامه کجورب آتک
 آغز نه اورر ل و تبرم و فتح باء موحه و سکون راء مهمله و میم موقوفه خاتون بزرگ
 معناسنه میرنظمی بیت نیرم خانواده بود ماما * نظر کا هس چو بوده جلوه آرا و تخجیم
 سکون خا و معجه و ضم حیلله حرص و طمع صاحب معناسنه حکیم خاقانی بیت نام همای
 دولت و شهباز حضرتت * فی کر کنس قرخه و فی زاع تخجیم است و تخکم و سکون خا
 معجه و فتح کاف عجمیله خانه تانیستانی یازم مخصوص اولان خانه ودخی ترکستانه بر لکه
 اسمیدر و تخم و فتح خا معجه ایله اول چار شبه دیر لکه عروس اوزریشه نثار اولان اقچه
 ایچنه دوشمک ایچون طو تار ل شمس فخری بیت بکه آنکه شاه زر پاشد * چرخ سازد

زمرط ابر تخم * مرط مندیل و چار دید کزیدار بیله قوشانور زکذافی المجمع قانون الادب
تخم جامه خزرا کویند و نسخه میرزا ابراهیم ضم تاء مشاء و فتح خاء معجه ایله مقید در کز تخم
سکون راه مهمله ایله اول بخاردرکه بولت کبی اولور اما زمینه یقین اولوب هوا آنی تار بیک
ایتمکله توتون کبی کوریتورده و نزم دخی دیر لر عربیه ضباب دید کزیدار کذافی شرفنامه
کز تقویم کز منجمان قولی اوزن بر سنه نک حسابی و احکامیدرکه نیر اعظم برج جمله تحویل
ایتد کز استخراج ایدوب اول سنه نک طالعی اعتبار ایدر لر بر سنه رومیه تمامه احکامی عاطل
اولور نوعی خموشانی بیت کهن شد قصه فرهاد و شیرین * چو عیش و فته و تقویم پارین
کز بوزن چم هر سنه نک پرده سی عموما کوز پرده سنه دیر لر خصوصاً عربیده سبل
دید کزری علتدر حکیم اسدی بیت زبسن کرد چشم جهان تم گرفت * زبسن کشته پشت
زمین خم گرفت * عربیده تمام اولدی معناسنه در کز توام کز سکون و او و فتح همزه ایله
ایکیز معناسنه عربیده لکن فارسینده ده مستعملد راولمغانی بیت بزاد ماد و کینی بطالعت
اقبال * که بوده توام اودر جهان جاه و جلال کز تم کز فتح هایلله قوت و دلاور معناسنه حکیم
فردوسی بیت تم هست در پهلوانی زبان * بمردی فزون زارندهای دمان * و دولت
و حشمت و بزرنی معناسنه بول بیت بنزدیک شکل فرستاده بود * هاتا که معناسنه و تم زاده بود
کذافی الصحاح و بمثل و مابند معناسنه ده استعمال اولتور سکون هایلله ده جایزدر وله
بیت یکی آفرین خواند سام دلیر * که تهما هر بر امان سال دیر * شجیع و بهادر معناسنه
سکون ایله شمس فخری بیت نیست در بزم چون شهنشه زاد * نیست در رزم همجو
شاه تم * و اعلام رجالدن اولشدر تهتمن دید کزری شجیع و بهادر اولد و غنبدن در
کز مع التون * تابان کز تابیدن لفظندن اعم فاعلدر ضیا ویرجی معناسنه ماه تابان و شمع
تابان کبی چغتای لسانه ایلتور ایدر لر میرعلیشیر بیت اختر بد و رخس عشاق بد
اختر جانیه * اولکه هر بانو ایلتور ایدر لر هجران تونی نیک شور وونی کز تابان کز سکون باه
موحده ایله پنجره معناسنه ترکیبندن فهم اولنور که باجه اوله مولانا جامی بیت تادر آید
آفتاب دولتس روزی زدر * تابان لوماند بر در چشمهادر انتظار کز تابستان کز
کسر باه موحده و سکون سین مهمله و فتح تاء مشاء ایله یاز فصلی تاب حرارت ستان اسم
زماندر که حرارت زمانی دیمک اولور کز تابشان کز کسر باه موحده و سکون شین معجه
ایله ایکی معنایه کلور اول یعنی طیلسان یعنی سرد ستار ثانی تاب معناسنه جمع ضمیر
خائیهر یوایکی معنایه استاد لطیفی بیت نیست فصل سردر و تابشان * جز بیکسوتهای
حوب تابشان کز تابه بریان کز اضافنسر شرفنامه ده ات پشدکن صکره تا وه ده اولان
بریاندر کز تابیدن کز کسر باه موحده ایله مصدر در قرمزق و قرمزق و ضیا و شعله و یرمک
وطاقت کتورمک و بوکمک معناسنه هم لازم وهم متعدی اولور کز تاجران کز ضم جمله
یعنی توجان یعنی بر لغتی لغت آخر ایله ادا و تفهیم ایله کذافی فرهنگ جهانگیری کز تاختن کز
سکون خاء معجه ایله چاپمق یعنی آت سکرتمک خواجه پیمان بیت کره سخاکست چون
بزرگد مارش سرزدوش * ورنه بص ذوالقرنین بر ظلت آرد تاختن * و دخی ابر بشمبوکوب

بوکوب قورمق معناسنه هم لازم و هم متعدی اولور تا بیدن کی کسای بیت زهول تاختن
 و کینه آختش مرا * همی کد آخته همچون کناغ تاخته کیر کی تاران کی فتح راه مهمله ایله یعنی
 تاریک ساران آفاق و انفس خوشقدمده مرقومدر بیت مردمان بینند روز روشن
 و شهباه تار * من شب روشن بسان روز تاران دیدم ام کی تارین کی کسر راه مهمله
 و سکون یای تحتانیله یعنی تاریک مثنوی شریف عبار تیدر حضرت مولا ناقص سره
 بیت ای خواجه من جام میم چون سینه را غمکین کم * شمع و چراغ خانه ام چون خانه را
 تارین کم * و بر معناسی دخی بر نوع صور که بر اغاجدن حاصل اولور معصع نشسته سی وارد
 کی تازیان کی کسر زاه معجه و فتح یای تحتانیله سرفنامه ده یعنی قصد کنان و مجمع الفرسده
 چایق معناسنه و جمع تازی اولور کی تازیدن کی کسر زاه معجه ایله سکر تمک و بیک
 معناسنه در کی تاشدن کی ضم سین معجه ایله او تچه دیک معناسنه در میرنظمی بیت تاشدن
 از جانب جانان من * یک اشارت از پی درمان من * چغتای لسانده اتقونجه دیرل میر
 فلیشیر بیت بزم و صلیبا نوا قدین نوایی بیلاد نیک * کچه فرقت ایچراتانک اتقونجه
 افغاندر سزای تاغستان کی تاغ کمی ایلغون و کمی قره اغاج و کمی بر نوع یک اغاجدر آتشی
 طیانوردیدلو و ستان اسم مکاندر معنای ترکیب مذکور اغاجک میشه لکی دیک اولور
 و دخی طاغستان دید کلاری الکه در کی تافتن کی سکون فایله قرمزق و قورمق و یا قوق و بوکک
 و دوندرمک معنای رینه در خواجه سلمان بیت آنکه بخشیدش کلاه و بر سرش مقرض راند
 کمر سرش بر در حکمش سر نشاید تافتن * و بوکک معناسنه چغتای لسانده ایشماک دیرل
 قره دامنه ده فرهاد طفل ایکن عاشق اماراتی ظاهر اولدینی محله بیت ایشیلکای
 رشته سی تاب و فادین * نیشیلکای با غری حکاک قضا دین کی تالان کی یغما معناسنه
 ترکیب دخی شایعدر کی تالسان کی کسر لام و فتح سین مهمله ایله طیلسان معناسنه ابوالمعانی
 بیت خرقة زهد و عصای زرق و نسیم و روح * بر سردوش ریایش تالسان انداخته کی تالسان
 فتح سین معجه ایله ده طیلسان معناسنه مرویدر کی تالیدن کی کسر لامه یغمالق معناسنه
 کی تان کی آئی معنایه کلور اول جمعه تا آن لفظندن اختصار اولمشه رثانی یعنی شمار یعنی
 سزه ثالث یعنی قوت توان لفظنک مختصریدر رابع مؤید الفضلاده یعنی دهان میر عادی
 بیت کوچک تانی که در حکایت * ریزد همه در های مکنون * خامس محدودیده یعنی درون
 دهان واقعدر سادس فرهنگ جهانگیریه یعنی تار طولانی که چلا هر طوقومق ایچون
 اوزاندقلری ایلاک که تانه و فرت و فلات دخی دیرل کمال اسمعیل بیت چولا هیدست همه
 اودر سزای او * کرکسوت لطیف ورا بودوتان کند کی تاوان کی جرم و کناه معناسنه
 همام نبرزی بیت همام خسته را چندین مرغجان * کند دل کرد او تاوان ندارد *
 صحاحده یعنی غرامت مذکوردر کی تاوان کی فتح و او ایله چفته قوشلش صغره دیرل کی تاویدن کی
 کسرو او ایله یعنی تا بیدن قرمزق و قورمق و بوکک و غیره معنایرند دخی استعمال اولنور
 کی تا بیدن کی کسریای تحتانی اول و سکون ثانیله بکریمک معناسنه در کی تبا سیدن
 فتح باء موحده و کسر سین مهمله ایله حرارتدن و گرمیتدن بخود اولق کنانی فرهنگ

زفانکویا فی ثبات فی فتح باء فارسیله طبراق حکیمی وطبراق طاشوی معناسنه اسم فاعل در
فی تپاهیدن فی فتح باء موحه وکسر هایلله فاسد اولق و آرمق و فنا اولق و فنا اتمک
معنایله در فی ثبرخون فی فتح باء موحه و سکون راء مهمله و ضم حاء معجه ایلله اوج
معنایله کلور اول عناب که معروف میوه در شاه ناصر خسرو بیت فضل ثبرخون نیانق سینه
هرگز * کرچه بدین چو سینه است ثبرخون * وله بیت زرد چو زهره است عارض می
وسیب * سرخ چو مرغ روی تار و ثبرخون * ثانی بعض فرهنگه سرخ رنگ بر اغاج در
غایت سخت و سینه اولور شاطر لر دسته چوب ایدوب الله کتور لر و بعض فرهنگه
سرخ بید و بعضینه بقم اغا جی رقم اولمشدر شیخ حسن نظامی * قطعه * از بسکه تودر هند
و در ایران زده تیغ * از بسکه درین هر دو زمین ریخته خون * زمین هر دو زمین هر چه
کیار وید تا حشر * بیخس همه رو پیش بود و شاخ ثبرخون * حکیم اسدی بیت همه
دست دست و سرو خون گرفت * دل ریک رنگ ثبرخون گرفت * ثالث بر نوع تره در اتمک
ایلله طعام میانته تناول ایدر لاکا ترخان و ترخون دیر لر معری طبرخون در فی ثبرزن فی
فتح باء موحه و سکون راء مهمله و فتح زاء معجه ایلله بالته جی عربینه کسار دیر لر مولانا
هاتفی بیت ثبرزن در آمد زهر سو بیباغ * زرنج دل با غباش فراغ * و شمشیر زن
معناسنه کلور میظمی بیت بروز جنگ نتوان مرد گفتن * که بد دل میشود مرد ثبرزن
فی ثبرزن فی سکون راء مهمله و فتح باء موحه و کسر زاء معجه ایلله ایکی معنایله کلور اول غجاق
و کوچک بالته که ایر قاشنه کتور زلر اضافتله ایر بالته سی دیمک اولور غلبه استعمال ایلله اضافتی
رفع و اول مقوله به علم اولدی حکیم زاری قهستانی بیت گروهی کشته بچکم بسته بر زین *
گروهی خسته تیغ و ثبرزن * مولانا هاتفی بیت ثبرزن بخون پلان کشته غرق * چو ناخ
خروسان جنکی بفرق * ثانی فرهنگه جهانگیریه بمعنی نمک کوهی که نبات شکرینه مشایقی
اولدی سببی ایلله تسمیه اولمشدر ثبرز دو ثبرزن دخی دیر لر شاه ناصر خسرو * قطعه * بر حمد
و شام باش فتنه * بر سختست این سخن بشاپین * مشک ثنی به پشت مغروش * مستان
یدل شکر ثبرزن فی تبسیدن فی سکون باء موحه و یای تهناتی و کسر سین و فتح دال مهملتین
ایلله دو داق تبسرمک حرارت کبد و حادان ظاهر اولور عربینه ظامیه دیر لر باء فارسیله ده
جایزدر فی تبیدن فی کسر باء موحه و سکون یای تهناتیلله بمعنی لر زیدن کدافی فرهنگه
جهانگیری فی تبیدن فی کسر باء فارسیله طلبیق و جبالق مشهوری طایله طپیدن در
لکن حرفی طازبان فارسیله متد اول دکلدر اسناد عنصری بیت چو آواز سم ستوران
مغنی * فلاطوس رادل یکی برئید * واضطراب معناسنه ولی دست بیاضی بیت
زئیدن دل خود شب هجر در عذاب * که در و نمیتواند که غمت قرار گیرد فی تحازن فی فتح خا
وزاء معجتین ایلله خیاز و تحلان کدافی الحمودی فی تحته کردن فی پنبه بی آتوب ملوج ایلکه
دیر لکه عریق و حلاجه نداف دیر لر فی تحته نان فی خباز لک اتمک سردکاری تحته ودخی
یوفقه آجدقاری تحته که دیار رومده اکا یا صغیر دیر لر فی تحکون فی سکون حاء معجه
و فتح کاف و ضم لام ایلله چنین قوز که قبوغندن ایچی آیر لر میرظمی بیت مشومسک مال

مال و سخت درون * نیاید بکار کسی تخکون در تخمین بی سکون خا و معجزه ایله کان و قیاس
 معناسنه یعنی خاطرده نسنه طن ابلک ابوالعانی بیت آخیمان مبتدول بوده لطف
 و احسان عام را * دزدل شاعر نکبند هیچ تخمین و قیاس در تراویدن بی فتح راه مهمله
 و کسریاء موخنه و سکون یای تحتانیله صرمق عربیه ترشح معناسنه در تراویدن بی
 قدرت حلوا سی که عربیه من دیر اصل الفسرت نکبند در که عنقریب ذکر اولنور انشاء الله تعالی
 در تراویدن بی کسر واو و سکون یای تحتانی ایله صویوقار و دن اشاخ آتغه دیور
 کدانی شرفنامه و المجمع در تراویدن بی کسریا ی اول و سکون ثانیه یعنی تراویدن در ترین
 سکون راه مهمله و خم باه موخنه ایله یعنی زمین سخت کدانی شرفنامه در ترجمان بی سکون
 راه مهمله و فتح جیم و میم ایله اوج معنایه کلور اول یکی لغتی برندن برینه نقل ابلک معناسنه که
 ترجمه در فتح جمله ناقصه ترجمان و دیوان ادبده بچواک و ترزفان و ترخان دخی دیرل حکیم
 خاقانی بیت اهل زبانرا بزبان خرد * از ملکوت و ملکم ترجمان * ثانی پیشکش معناسنه
 مولا ناها تقی بیت پی تون زانو زنا تش کشید * که در پیش خان ترجمان کشید * عربیه کی
 ترجمانه هدیه الرجل دیدکاری بومعنایه قریبدر ثالث جریه که جرمندن آلنور اکادخی
 دیرل حکیم رکنایه بیت میرم برای خوی تو کز جرم یک کناه * صد قطره خون ز دیده و دل ترجمان
 گرفت در ترخان بی سکون را و فتح خا معجزه ایله درت معنایه کلور اول جمع الفرسده اول کسه یه
 دیرل که منصب و دیرل کناه مسلم اولوب منصبی او جا قلق تصرف ایامه اکا ترخان دیرل
 و فرهنگ جها تکیریده اول کسه یه دیرل حضور پادشاهیه قلم تکلیف اوز رندن رفع اولنوب
 هرته سوپلرسته و هرته یوزدن کنا مو تقضیر و ترک آداب مجلس ایدر سه معاتبه و موآخنده
 اولنیه حکیم نزاری قهستانی بیت اگر صد خون بیک غمزه بریزی کس نمی پرسد *
 مکریر لیم ترخان ز سلطان ابلخان داری * ثانی بر نوع سبزه در نعناع کبی میان طعامده
 اتمک ایله تناول ایدرل طرخون دیدکلریدر مسحا قی اطعمه بیت می هم از شاخ ترخان
 زاف بر روی پنیر * میکشم از برك نعمان همه برابر وی نان * ثالث طائفه چغتایده بر قبیلده در
 رابع ابوالنصر فاریا بینک لقمیدر در ترخون بی سکون راه مهمله و خم خا معجزه ایله درت
 معنایه کلور اول خونی و بی باک و او باش معناسنه شرفنامه ده بومعنایه ترخان دخی دیرل
 یوقولی موید خواجوی کرمانی بیت تو ترخان و ترخون ز جور تو خواجو * دل از غم چو خانی
 و رخ ز رخانی * ثانی یعنی درخت بقم حکیم اسدی بیت کیا هاید از خون ترخون شده *
 دلخان زیروز بر خون شده * ثالث بردار و در که اکا کل کردخی دیرل هرینه عاقر قرحا
 دیدکلریدر رابع بر سبزه در تره کی تناول اولنور معرفی طرخون در تخمی اولنر اصلی
 نویله در که اوزر لیم تخمین کهنکین سرکه ده اصلدوب طبیی تبدیل اولور بعدا کرلر ترخون بت
 کدانی فرهنگ جها تکیری بی ترزفان بی سکون را و فتح راه معجزه و فایله یعنی ترجمان کدانی
 شرفنامه حکیم سنوزنی بیت وصف تو آنست کز زفان تو کفتم * من میان راست ترزفان
 بیامر بی ترسان بی قورقلو خایف معناسنه حکیم فردوسی بیت نشست از بر است نازی
 همد * همیرفت ترسان ز بیم کردند * بیم ایله ترسک فرقی مقدم ذکر اولندی عربیه کی ها

ایله غم کبیر و ترسیدن و قورقق خوف معناسنه مصدر دز و ترقان و سکون را
و فتح ایله معنی ترخان کذافی فرهنگ جهانگیری و ترقین و سکون را و کسر قافله شرفنامه ده
بر خط در که کتاب بعض مجله ایکی حرف میانہ چکرل بولغت بطنی در حکیم انوری بیت
کرد ترخیم حشو اشعارت * باز صنعت کسان ترقین * مشکلاته و هو خط بوضع علی کلمه
لا بطله یعنی بر خط در که بر کلمه نک اوزرینه چکرل ابطال ایچون حالیا کتاب اصطلا حیدر
و ترکون و سکون راه مهمله و ضم کافله فتراک معناسنه یعنی ترکی و ترکی باغنده دیرل
استاد منجیک بیت تابدر پادشاه عادل رفتند * بسته بترکون درون فضول و خطارا
و ترکهارن و سکون راه اول و کسر کاف و فتح ها و راء ثانیله و زاء معجه ایله ده مرویدر بعض
نسخه ده کسر را ایله واقعدر یوغرت قوریسی ازه جک نمنه معناسنه آکا کشکرن دخی دیرل
و ترکیدن و سکون را و کسر کافله برنسنه آریاوردکن صدا و یرمک تراکیدن لفظندن
مخفدر خواجه سلمان بیت فصلی از وصف جمال تو همیخواند بهار * کور میشد ز حسد
و کس و کل می ترکید و ترسیدن و سکون را و کسر میم ایله آتمق انداختن معناسنه کذافی
فرهنگ جهانگیری و ترخان و فتح راه مهمله و جیم و سکون نونله ریجان قسمندن و
خوشبو او تدر باد در نجبویه و بادرنبویه و بادربویه دخی دیرل کذافی اختیارات بدیعی
و ترکیدن و فتح راه مهمله و سکون نون و کسر جمیله قوشاغی و قولانی محکم چکمه دیرل
و شرفنامه ده غایت نرم اولمق و ایو جمع اولمق معناسنه مؤید الفضلاده خشک شدن پوست
و غیره و بعض فرهنگ درشت شدن معناسنه در و ترکیدن و فتح راه مهمله و سکون نون
و ضم کاف و کسر بایله بردار و در زکی یشل و طعمی شیرین اولور نقل آیدر ل ششم دوه دکئی
پیراغی اوزرینه دوشوب ترکیدن اولور ترکید قدرت حلواسی عربیده من دیرل تشدید ایله
لطیف ملین در حضرت مولانا قدس سره بیت اندر بلا چونیشکر اندر رجا چو شهید *
نابی برای تست چو خار ترکیدن * شیخ سعدی بیت ترکیدن و صلالم مده که شربت هجر
نمیکنند خفقان فو ادر اتسکین و ترکیدن و فتح راه مهمله و سکون نون و کسر کاف
عجمله آیرلمق معناسنه فرهنگ جهانگیری کرز و قلیچ اوردمق معناسنه در اثیرالدین
وفایی بیت زکوب کرز و ترکیدن حسام بود * فضای معرکه همچون دکان آهنگر *
و تون و فتح راه مهمله ایله کل نسرت در که نسترون و نسترن دخی دیرل بعض فرهنگارده
معنی دشت و بیابان واقع اولمشدر و تریمان و سکون راه مهمله و کسر نون ایله میوه
سیدی که ایچنه میوه قویوب کتوردرل و اکا بکر دنسنه لره دخی دیرل و ترهشتن و سکون
راه مهمله و همین معجه و کسر ه ایله بولانق و قاقیق یعنی خضبه کلک کذافی فرهنگ جهانگیری
و تریمان و سکون راه مهمله و فتح یای تحتانی ایله تریمان موقومدن تخفیف اولمشدر
شمس فخری بیت زحل بطیخت از کشتزار چرخ آرد * بقول بر طبقه بصورت تریمان *
عجا حینده سکوت چپو غندن اوراش سپه دیرل و تریدن و کسر راه مهمله و سکون
یای تحتانی ایله طشره چکمک یعنی برنسنه پی چکوب چقارمق کذافی شرفنامه و ترین و
کسر راه مهمله و سکون یای تحتانیله یا شرق دیمک اولور لفظ ترکه یا مشدر و حرف یا نسبت و نون

ولون وصفیتن تا کید ایچوندر اصطلاحده خوروق دیمک اولور خوبترین معناسنه کی ترفان کی
سکون زاء معجه وفتح فایله یعنی ترجمان کنانی شرفنامه کی تسبیدن کی سکون سین وکسر
بامو حده بعدای تحتانی ایله بو غلق معناسنه در میرنظمی بیت بماند لقمه در جلقوم
بندد * اگر باشد بوزک البت بنسبید کی تسفیدن کی سکون سین مهمله وکسر فایله التون
یارلق کنانی فرهنگ جهانگیری کی تشت خوان کی یک پهنی سی بعض اکابر طعام ایچون
بر یوک سین قویوب اوزرنده طعام یرل دیار رومده غایت متعارفدر کی تشتن کی سکون سین
معجه وفتح تاء مثناة ایله چیللق دید کبری قوش که غلیواج و غلیواژ دخی دیرل میرنظمی
بیت مقابل کی شود خصم به آپین * نباشد کار تشتن کار شاهین کی تشرین کی کوز
فصلند ایکی ماه رومیه ناک آدیدر تشرین اولور تشرین ثانی دیرل کی تشتن کی فتح سین
معجه ایله حبوباتدن بر نوعدر قبوغی سیاموزم وایچی مرجکدن ایریچها اولور چاکشو
دخی دیرل میرنظمی بیت چنان باشد بکا و جفت وخر را * تشتن به میشود از جل دیما *
کی تفتن کی سکون فا وفتح تاء مثناة ایله تافتن لفظندن اختصار اولمشدر معنای اخیره
کنانی الجمع کی تفریدن کی سکون فا وکسر راعفهمله ایله قاوومق مثلاً قرقانده قاوومق
کی عربده قلی دیرل میرنظمی از زبان غاسق بیت غماند امیددل در وصلی جانان * جگر
تفریده شد از نار هجران کی تفریدن کی سکون فا وکسر سین مهمله ایله قرقمق و دخی قرقدرمق
لازم و متعدی اولور کی تفریدن کی کسر فا و سکون یای تحتانیله دوداق بکسر مک و دخی
کند و طرفنه نسنه یونمق و کوشه قار شو او تورمق معنالیته در میرنظمی بیت زسرمام
در لاف دادی بگردید * تفریده زان سبب در پیش خورشید کی تفریدن کی کسر فا و سکون یای تحتانی
ایله پرده عنکبوت یعنی اورجک آغی کنانی الجمع وله ایضا بیت چو کشتند در غار آن
بار پنهان * کشید تفرین پرده برد رهبان کی نکر کی فتح کافله میوه اغا حنه دیرل ابوالعانی
بیت خوش نباشد تلخ کفتن غیر آن شیرین دهن * میوه شیرین ترین و خوش نیارد
هر نکر کی نکیدن کی کسر کافله یلوب یورمق و سکر تک معناسنه کی نکین کی کسر کاف
و سکون یای تحتانی ایله مرد بها درو بیوک خاتون معناسنه زن مرد ده استعمال اولنور
کی نلابیدن کی کسر باه موحد و سکون یای تحتانی ایله چکر موق و دیکمک معناسنه در
کنانی فرهنگ جهانگیری کی نلاتون کی ضم تاء مثناة وواو معرو فله وجودین واثوابی
لوث و نجا شدن پاک طوتانه دیرل میرنظمی بیت شود نزدیک عالم قدرش افزون *
وجود و جا مه را باشد نلاتون کی نلابیدن کی کسر سین معجه ایله طاعلق و پراکنده
و پریشان اولوق وله بیت ستابیدن نباشد کار حاصل * نلابیدن نشاید مرد عاقل *
کی نلافون کی ضم فاو تاء مثناة ایله معجب و متکبر یعنی خودبین و خود پسند کی نلابیدن کی
کسر واو و سکون یای تحتانی ایله طشره جقق معناسنه در کنانی شامل اللغة کی تافتن کی
سکون لام و فتح فایله قریبا لوق که لای دخی دیرل عریبه حاء مسنون معناسنه کی نلابیدن کی
دور زبلر ایکنه قود قلی طرف معناسنه در کی نلابیدن کی نام پهلو ان ایزانیدر کنانی شرفنامه
کی تمزدین کی سکون میم و فتح زاء معجه و دال مهمله ایله ایسم اولوق خاموش شدن

معنا صندھ میر نظمی بیت دم گفتن سخن خاموش باشک * بوقت تمزدن گفتار دارد * تن *
کوده در اما باش وال وایاق مسما سندن خار جدر لسان عربیه اولان بدنه معنا سنه دو
اطراف مذ کون بدندن خارج اولدوغن مولانا خلیل کتاب العینده تصریح ایشددر بومعنایه
شاعر دیمشدر بیت خروس وار سحر خیز باش تاسروتن * بتاج لعل و قبای چکن بیارانی
تن اسمنه باش داخل اولدوغنه بلهشی اولین سنه لده تن دیرلشاعر بیت ذر عم آن واله
خال سیاه * جمله تن شد خال اودر روی ماه * تن سان * آسوده و راحت یاب دیمکدر
استاد فرخی بیت از تن او چنان هر اسد بخل * که تن آسان و تندرست از تب * مثالیدن *
فتح فون و کسر لامله د و نک و سلک مک کذافی فرهنگ جهانگیری * تن بتن * یعنی آدم
بدم استاد لطیفی بیت همه تن بتن مرد را ماد حیم * بمهر دلش سر بسر نا حیم
* تن پرستان * تن بسایحی که تن پروردخی دیرل هر زمان تنم و رفاهیت تحصیل قیدی
و فکرنده اولانله دیرل میر نظمی بیت مرد باش و در جهان شد دین پرست * تابکی باشی
چو حیوان تن پرست * تنبیدن * سکون نون و فتح باء موحده و کسر سین مهمله ایله ایب
اورمک معنا سنه کذافی شرفنامه * تنبیدن * سکون نون و کسر باء موحده ایله مجمع
الفرسده لرزیدن معنا سنه در فرهنگ جهانگیری ایب اورمک و ایبک چوزمک و بزطوقومق
و صارمق و طولامق و اورمک آغ ایتمک معنا سنه معنای اوله چغتای لسانده تورلوع
دیرل سبعة سیاه ده عصمت پناه و صفینک اولنده فلك تعریفنده دیر بیت پرده لار بیرنیر
بکا آبلاتغان * در انجم دین اینجو تور لاتغان * تنبیدن * سکون نون و یای تحتانی و کسر
جمله ایکی معنایه در اول یعنی ترنجیدن مرقوم یعنی قوشاغی و قولانی و امثالنی محکم چکمک
معنا سنه استاد رودکی * قطعه * مهر مکن برین سرای سپنج * کین جهان پاکبازی و برنج
نیک اورا فسانه داری شد * بد اورا مکرمت سخت بتنج * ثانی طرغنیق معنا سنه کلور
حکیم اسدی بیت بسی راندی از کفت بی سود خنج * کنون پاسخ از بخت یابی متنج *
* تن دادن * رضا و یرمک و تسام اولق معنا سنه در ابوالمعانی بیت چو عاشق کشتن اورا
بود معتاد * بنیغ غمزه اش عشاق تن داد * چغتای ده او نامان دیرلر بویتمده ماضیسی ده واقع
اولمشدر میرعلیشیر بیت تاموغ اوتیغا اوناب هجرینک اوتیغا اونامان * باشیم یاروغه
چیدارمین فراقینکا چیدامان * تنبیدن * سکون نون و ویلی تحتانی و کسر دال مهمله اولی
ایله ایکی معنایه در اول کورمک انسانده و سباعده و بولنده استعمال اولنور ثانی اغاج
برک و بار و یرمک معنا سنه در استاد عنصری بیت بصد کار تخم اندر اکنند بخت * بتندی
و شاخی برارد درخت * تن زدن * خاموش اولق مثل تمزدن مرقوم * تنبیدن * سکون
نون و یای تحتانی و کسر سین مهمله ایله تضجر واضطراب چکمک یعنی کوکل طارملق عربیه
بومعنایه انقباض قلب تعبیر ایندور و چغتایده تاریغماق دیرلر میرعلیشیر بیت دوستلار
بوکیجه واقف بولونکوز حقیقه تورور * آنسزین آشفته جانیم تن اوید ااتاریقیب * فرهنگ
جهانگیریده چزمک معنا سنه ده مسطوردر * تنک ترکان * اضافه تله و تکاف اول فارسیله
شرفنامه ده بر موصفدر که محبوبلری غایت چوق اولور و حواجه سلمان بیت بت فرخارندیدیم

ندیدیم بدین حسن و جمال * تنك تركی نشیندیم بدین مشیوه و تنك یو تنودن فی ضم نون
و او مروفله ایلک و قیل اورمك تیندن معناسنه و کشیدن معناسنه حکیم ناصر خسرو
* قطعه * ر بوده خواهد این پیرهن ترا کنون * همه کسسته و فرموده کشته تازش و بود
ترا چگونه بسا و ذکر بیباکی علم * که جان و دلت جز از جهل و فعل بد نننود یو تنه درون فی
تو یاغی که تنه درود و مسکه دخی دیرلر یو تیندن فی کسرنون و سکون یای تحتانیله قیل
و ایل اورمك و اورمك معناسنه حضرت مولانا قدس سره * مثنوی * ای که از تو ظلم چاهی
میکنی * از برای خویش راهی میکنی * کرد خود چون گرم پیله پرمتن * بهر خود چه میکنی
اندازه کن * ودخی اورمك آغی اورمك خواجه سلمان بیت چشم و چراغ ثانی اثین من بغار
ذرفت و عنکبوت برو می تند حجاب * ودخی خاموش بودن تن زدن معناسنه در یو تو امان
سکون و او ایله ایلکیزلر معناسنه لفظ عربی در لکن فارصیده استعمالی شایع در یو تو ایچدن
کسرنون و سکون یای تحتانی و فتح دال مهمله ایله آجیق و آجیق معناسنه لازم و متعدی
اولور یو تودرین فی سکون و او و فتح دال و کسر راء مهملتین ایله نجاق و کوچک بالته که ابر
تاشنده کتور لر یو توسن فی سکون و او و فتح سین مهمله ایله اصلنده تعالیم اولیامش القی ده
کز سرکس آته دیر لر غلبه استعمال ایله مطلق آته علم اولشدر خواجه سلمان بیت
حنان توسن دولت پدمت تو شد رام * بگام خویش بر غم حسود میرانش * سرکشلکدن
کنایه طریقیله فلکه استعان ایدر لر خواجه حافظ بیت تو خود چه لعبتی ای شمشوار شیرینکار
که توسنی چو فلك رام تازیانه تست یو تولیدن فی سکون و او و کسر لامه نسنه صانجیق
و دخی صوت بلند ایله حایق مرق معناسنه مرویدر یو تهان فی فتح هایله تهنی معناسنه
پوش دیمکدر ابوالعانی بیت درون پرشد از درد و غم آنچنان * که از عقل و دانش
دماغ تهان یو تهنن فی جاه و حشمت و شجاعت و مهابت صاحبی و دخی زستم زال اقریاسندن
بر مشهور مبارز پهلوان اسیدر کذافی الجمع و زستمک لقبی اولدینی مشهور آفا قدر نظیری
دیشا پوری بیت دوران هنوز خون سیاوش نکرده یاک * سهراب را بحرب تهنن در آورم *
زستمه تهنن لقبنه سبب تهن شجیع و دلور دیمکدر تن معروفدر امیر خسرو بیت یکی تن که
درینس صد تن بود * اگر خود تهنن بود زن بود یو مع الواو * تاو فی تاب مرقومك معنالرینه
استعمال اولنور حرف پایله و اوک میاننده تبادل و تواخی اولدینی صنب ایله از آنجهله بعضی
طاقت حکیم فردوسی بیت که باجنك زستم نداری تو تاو * بده بیگمان با رجا زابساو *
و بعضی توان حکیم اسدی بیت زند تیغ را نوک از زور تاو * برانجه از پشت ماهی و کلو * معنی
کردیدن یعنی دوندرمك بویتده امر واقعدر شیخ آذری بیت اگر طریق یقین خواهی و سبیل
صواب * سراز متابعت مضطبی و آل متاو * سایر معنالرنده دخی مستعملدر یو تانکو فی
سکون نون و ضم کاف عجمیله معنی بحام توانکو دخی دیرلر کذافی شرفنامه یو تاهو فی ضم ما
واخفای و او ایله شراب طرفی معناسنه امیر خسرو بیت تکلف نیست حاجت خور و دخی
خواهم و کجی * می تاهونه انکوری سکوری کل نه جام جم یو یلنکو فی فتح باء موخه و سکون
نون و ضم کاف عجمیله صندوق معناسنه عوما و اچه صند و غنی خصوصاً شمس فخری بیت

زر و یا قوت و لعل اندر خزیت * نه بیند روی کیسه نه بنکو * و اهل حرفك متاعری
غله سی اولان آنچه بی قود قلی صندق کوچک کرک بیوک استاد رودکی بیت آن تبکو که
ندر و دینار * بستک و راند او که تا هشتاد * بعضی نسخه ده قیو مجبارک ایش دو کد کلری
قالب معناسنه و بعضینه اغاج انبار معناسنه مرویدر دی توبی ضم باه موحد ایله
بر مکان احمیدرم نقولدر که آنه صود کر منی کبی ذکر مان وارد اما صوی یوق حضرت یونس
حلی نبینا و علیه السلام یا پیش دیر لر یونسی سورسک یوری دیر لر یورر طور دیر لر طور رمشی
دی توبی سکون تا هشتاد و فتح راه مهمله و ضم باه موحد ایله شرفنامه ده لایع و معض
معناسنه در کدانی فرهنگ جهانگیری حکیم سوزنی بیت لیکن نه باز کردم از شد شیمان
کندر خور تا آخره و نتر بو شوم دی توبی ضم دال مهمله ایله جعل کبی بر بو جکدر اکثر
جماموده اولور عربیه ابن وردان دیر لر دی توبی فتح ذال معجه و سکون راه مهمله
و او موقوفه سکون دینکاری قوش اتی اعلا یثور ابوالمعانی بیت با فسوس شیوه
شهباز دلم را کرده صید * در چمنزار محبت آن تذرو خو غمخرام * مولانا هاتنی بیت ندیده
تذروی چو چنگال باز * خرامد سوی آشیان نش بناز دی ترازو معروف مولانا وحشی
بیت ترازو در کف بقال و من در صورتش حیران * بیای مشتری بکر در خانه میزان
دی توبی سکون راه مهمله و ضم باه موحد ایله ایجه اکیریلوب طوقش جا مدیه دیر لر
کدانی فرهنگ جهانگیری دی ترقوی کسر راه مهمله و ضم قافله آذری بیت بسته ز برای
قدم خسرو خاور * بر بام افق شکل سپارده ترقوی تر او دی فتح زاه فارسیله تورانیلردن
بر مبارک احمیدر که افراسیابک دامادی ایدی و ابکی گروهه حاکم ایدی کیم آخی زنده
کرفتار کند ایدوب بر ادری انتقامی ایچون بهرام قتل ایلدی حکیم فردوسی بیت چنین
کفت با کیو جنکی تر او * که تو چون عقابی و من چون چکا و دی ترازو سکون زاه معجه و ضم
راه مهمله ایله سلکن دینکاری آل رنگ بویه در عربیه سیرقون دیر لر دی تسوی ضم سین
مهمله ایله ابکی حبه در که بکری درت حبه بردینا در مثال دنی دیر لر سید سنه دانک دیر لر که
درت حبه اولور بعضی لر تسودانک بر بعیدر دید پلر بر حبه لولق اقتضا ایدر لکن شمس خری
تصریح ابلشدر * قطعه * چو دینار ست شش دانک ای بر لدر * و دانکی چار تسوجست اشهر
و تسوجی دو حبه او فتادست * ولی حبه دو جو کشته برابر * معرفی طسوج و تسوج در کال
اصعل * قطعه * با کف در پاش تو مردم ز ننگ * ابر زنده بر رخ در یاتقو * کرجه مرا هست بخوار
فضل * نیست روانگانه مرایک تسو دی تفوی ضم فایله تو کر مک معناسنه ابو شکور
بیت بنشکرده ببرد زیر کلو * تفوی چنین با شکیماتقو دی نکا و کافی عصبیه نکاب
مرقومک بش معناسیله ده متراد قدر اول ولایت کجه مضنا فاشدن بر ناحیه آدیدر حکیم سنایی
بیت داشت زالی بر و ستای نکاو * مهستی نام دختری و دو کاو * ثانی موسیقی بر پرده آدیدر
پرده نکاوی دیر لر استاد منو جهری بیت وقت هر که چکا و خوش بزند بر نکاو * ساعتی
کج کوسا سستی کج باد * ثالث بزوع میالدر اشافی جابی اوزون و دلك شیشه آغزینه قویوب
و کلاب و امثالی نسند لر طولدر لر ترکیبه آکا حونی دیر لر حکیم سوزنی * قطعه * جز سبوی

مهوری سردوره گوش خم پهلوی * کاسه پشت وکد وکردن نکاوکدو * چو آید آید باوی شهوری
 وهوره وخم * چو شد کاسه رود بادی و نکاوکدو * رابع جنک وخصومت معناسنه خامس آلق
 برلکه جا بجا یغور صوی ایر گلش اولوب سبزه: شمش اوله بوا یکی معناسنه شامه لری نکاب
 ذیلند یا زلمشدری تک وپو فی یلوب کرمک و نسنه ایچون سکر دوب آرامق معناسنه
 نکاپوی دخی دیرلر فی نکو فی خم کاف عجمیله یعنی موی محمد یعنی قور جق صاچ کدانی المجمع
 و نسنه میرزا ابراهیم مطلق موی معناسنه واقعدر و فرهنک جهانگیری دخی موی جمعه
 معناسنه در امیر خسرو بیت ای نکار سیه چشم و نکوموی * سروقد و نکوروی و نکوکوی
 فی نکو فی خم لامله طر معناسنه که عربیه شوک ترکیه دکن دیرلر کدانی فرهنک جهانگیری
 فی تنباکو فی سکون نون و فتح باء موحد و خم کاف عجمیله توتون پیراخی که قوریدوب
 خرده ایدوب اوله ده استعمال ایدرلر عربیه موضوع له اسمی طبقه در فحاحات ثابته ایله
 کرچه محدثدر لکن اولمرتبه قوت ظهور یولاشدر که رفع و ترکی محال منزله سنه وارمشدو
 بعض اهل دل و ذوی العقولدن مسموعدر که لفظ طبقه یوزاون الی عدد در وقه و ده دخی یوزاون
 الی عدد در بونک اکیسی اسماء حسنی دن قوی اسمنه مظهر و شمشلدر در فعلری ممکن اولامسنه
 صیب اولدر دیرلر و فارسیه تنباکو دینلر کی مولانا محلی بخاری * رباعی * تنباکو کوشی
 یگمذاران چه خوشست * سنبل یاب چشمه حیوان چه خوشست * دودش بمثال
 زلف در هر نفسی * بر عارض مهوشان پریشان چه خوشست * و استلجان متأخریندن
 حکیم شغایی * رباعی * قلیون زلیب تو بهره ورمیکردد * فی در دهننت چو نیشکر میکرده
 در دور رخت مثال تنباکو نیست * ابر است که در دور قمر میگردد فی تندو فی سکون نون
 و خم دال مهمله ایله اور مجک معناسنه که تندو و جولاه و جولاهه و جولاهه و کرتنه
 و کرینه و دیوپا و دیوچه دخی دیرلر عربیه عنکبوت دیرلر شمس فخری بیت شها عنقای
 قاف فتح و نصرت * بو در طاق ایوان توتندو * تحفه الاحیایده خم تاء مثناة ایله
 مر ویدر فی تنکو فی سکون نون و خم کاف عجمیله ایکی معنایه در اوله نینکو لفظندن مخففدر
 صندوق معناسنه ثانی ادات الفضلاده و فرهنک جهانگیری نام یاد شاه خطا و ختن در خواجه
 عمید لوبکی بیت با حکم قدیم توجه کسری وجه قبصر * در پیش قضای توجه خاقان وجه تنکو
 فی تندو فی فتح نون اول و سکون ثانی و خم دال مهمله و اخفای و اوله ایله یعنی عنکبوت کدانی
 فرهنک و فانی و مجمع الفرس امیر معزی بیت شود در پناهت چو سد سکندر * اگر
 خانه سازم ز تار تندو فی تنو فی خم نون ایله لغت مجودیده مختصر نومند مسطوردر
 فی توفی اخفاء و اوله بوزن نوقات معناسنه اما ضمه ایله دخی احمدر و اچق و حبه معنایرینه
 مر ویدر و فرهنک جهانگیری یعنی تاب که حرارت معناسنه اوله بو قولی نوید حکیم
 سوزنی بیت منکر مشو توانی نلر سعیرا * تا اندر و محشر بسوزی و پرتوی فی تنکو فی
 فتح و اوو سکون نون و خم کاف عجمیله ایکی معنایه کلهر اول یعنی تنکو که با ایله و اوک
 نیادی جائز اولدوخی سبیلله ثانی سرفنامه ده یعنی تانکو یعنی حجام فی مع الهاء * تا بجانده فی
 سکون باء موحد و فتح خاء معجمه ایله سرفنامه ده دیواری بلور جام ایله یا بلش خانه که

ایجر وذن طشره سی کوزینه و کونشک ضیاضی ایجر و تأثیر ایامه بومعنا تاب ضیا
بمعنایسته اولدوغی اعتبار ایله دز اما لغت بحدیده بمعنی کرما به و کر سخانه واقعدر بومعنا ده
تاب حرارت معنا سنه اولق اعتبار ایله در بوقا قریب فرهنگ جها نکیریده بمعنی خانه
تابستانی یعنی یا زاوی بوقولی مؤید حکیم خاقانی در ستایشش نیز اعظم در تحفه الیراقین
بیت سردابه و خست زمانه * از فر تو کشته تا بجله * و کار بانسرا پلرک یاز فصلی منزله کاهنه ده
دیر لر مشهوری تا وطنه در * تابده بی سکون باء موحده و کسیر دال مهمله و انظهار هایلله
لفظ مرکبدر ضیا ویرجی وایب وایک بوکجهی معنایرینه بی تابسه بی فتح باء موحده و سین
مهمله ایله اولو و صولو مکان چراگاه معناسنه در ابوالعانی بیت رود هر که بکاشن را
بماقد بیستن خود دلیر * چو حیوانی که با سمن تابسه جای قرار او را بی تلذذ بی فتح باء موحده
و اخفاء هایلله تاوه معناسنه در قر در اچوق بییک اولور اظهرت مولا تا قدس سره بیست
های اندر تابه کرم از هواست * رفتن از مستور بان شرم از هواست بی تاج غیر و زه بی
کیسیر و شاهک مشهور و معروف تا جیدر که تاج کیسیر ویده دیر لر کذافی شیر قنامه
بی تاجه بی فتح جمله تاج خروس یعنی خروسک ایسکی کذافی نعمه الله و ز نانه مخصوص
بر نوع طاقیه در مولا تاها تنی بیت دو صد کار وان پیمان فر تک * غر زرکش و تاجه
هفت رنگ بی تابخته بی سکون حله معجه و فتح تا و مثناه ایله یعنی نکا پوی یعنی چایق سید قادم
انوار بیت فران مرکب تحقیق از رای طلب * ز صبحگاه ازل تابشام تا ختمه ایم * و دخی
وجوده و یا غیریده بومری نسینه ظاهر اولق اسدی ما ضیفسن ایراد ایتمش بیت
زبالاد و چیز از دل سینک صفت * برون تاخت همچون زنج از درخت * زنج جمله اغلاج
معنی که تر کیم بیس دیر لر بوردنش تا فته معناسنه کذافی الحامی و بمعنی ریخته کذافی
فرهنگ جها نکیری بی تاخیره بی کسر جاء معجه و سکون یای تحتانی و فتح راه مهمله ایله
بر کله در که بر کسینه تک ابتدا حالن بیان معناسن افادما یدر مثلا سن نشو حالت اوزن وجوده
کدک و آنکله بو بودک دهک مجلته تاخیره ات فلا نسبت دیر لر کذافی المجمع اما فرهنگ
جها نکیریده نصیب و سرنوشت معناسنه در مثلا تاخیره فلان همچین بو د دیر لر میر نطنی
بیت ز عشقت نصیبم چو هجران بدی * که تاخیره ام باس و حرمان بدی بی تارچوبه بی
سکون راه مهمله و خم جیم فارسی و فتح باء موحده ایله بر داز و در ملا چوبه دخی دیر لر عربیه
هلیون دیر لر بی تاره بی بوزن چاره سکر معنایه کوز اول فرهنگ جها نکیریده بمعنی طارم
حکیم ناصر خسرو * قطعه * نه خواننده دانشمینیم * هنی بیتم شتازه چون نظاره *
مکر کایشان همی بیرون کشندت * ازین همواره دی در سبز تاره * ثانی تازک سر معناسنه
مختاری بیت از هول کنون جان دهد بر سعوت * انکس که همی تیغ زده بر تادم * ثالث بمعنی
تاریک خواجوی کرمانی بیت شود در کردم بند سلاسل * خیال زلف او مشبهای ثان
رابع بمعنی تار کز پیمان اولسون کرک تار چنک اولسون و آنک امثالی نسیمله ده دیر لر سناه
قاسم انوار بیت چنک غمش میزند بر دل و هرتان * کشف روان میبکند معنی جمل الودید
و چو داین بین بیت چون دیده موری و چو یکتان موی * آور دیبازار دهانی و میانی *

* خامس قبان معناسنه شمس مخوی بیت چون بو دراستی معبد لئس * چون بر آید ز تله
وتان * سادس ارش که چولا هارطوقومق ایچون ایپاکی او زادر لر اکا تار و تان و تانه وفلات
و فرت دخی دیورل سابع تغار معناسنه در ثامن عربیده کره معناسنه تاره اخیری بر کره دخی
دینگ اولور * تازانه و تازیا نه فی کلاهما بفتح الزوا المعجه والنون ثانی یای تحتانی زیاد مسیله
تقی معناسنه در حکم اسندی بیت بزدر سر م مرد تا زانه چند * فکندن همخواست کوش
مهند * خواجه حافظ بیت تو خود چه لعنی ای شه سوار شهر آشوب * که توستی چو فلک زو
تازیا نه تست * تازنه فی معروف ترکیب دخی استیمالی شایع در محمود و میوه دده و غیره
ابوالعافی بیت خیال تازه آن روی تازه در دلم تازه * شود با فکر وصل آن پری رو
دو غم تازه فی تاسیو فی فتح سین مهمله ایله فرهنک حسین وفانی ده اعاقیدن و یا خود امتلای
معده دن بو غاز صفا سینه دیورل کذا فی الصحاح و دخی المناک و عناک اولوب طینعت صفاق
حکیم مینایی بیت یاز همکاشه هست بسیماری * لیک هم تاسه کم بود یاری * شرفنا مه ده
غم و ضعیفه چهره ده سیاه لکه کی که حبیب و نفسه دخی دیورل عربیده کلف و کلفه دیورل و فرهنک
مخودیده اضطراب دل و بیقراری و علت ضیق النفس و مشکلاته اطعمه دن کوردو کنی
تناوله میل ایلک و زنان حامل ایکن برنسنه به آرزو ایلک که ترکیب آس یرمک دیورل
* تافته فی تافتن لفظن دن اسم مفعول لدرالی معنایه استعمال اولنور اول معنی سوخته حکیم
اسندی بیت جهان زاتش تیغها تافته * دلی که زبانه بلان کافته * ثانی ضیا و فروغ
معناسنه استناد لطیفی بیت برفت اونا که ستاره بتافت * دهی راه کم کبره ایا زیافت
فلک معنی پیچیده یعنی بو گلش زلف و کاکل و غیره نسنه لده دخی استعمال اولنور معنی
بیت امروز با زیوزشت ایدون بتافتست * کوئی همی بدیدان خواهی گرفت کوش *
رابع معنی آزرده * عیواندوه از سودا حکیم خاقانی بیت ای ز فروغ رخت تافته صد آفتاب
تافته ام از غمت روی زمن بر متاب * تافته اول فروغ ثانی آزرده معناسنه در خامس
معنی بر کشته یعنی دوش خواجه حسین مینایی بیت کر بعل جا کنی در یس آینه شخص
ببند تمثال خویش تافته رو بر قفا * سادس ابر بشدن اینجه طوقش بر نوع قماشدر آگاه
تافته دیورل ابوالعافی بیت چشم عاشق میشود خیره ز جسم نازکش * کر بیوشد تافته
بیرون شود تاب بدن * تا کدابه فی سکون کاف و فتح دال مهمله و نونله اوزم چکر دک
بعض نسخه ده بو گلش ایلک معناسنه در * تا لانه فی فتح لام و نونله شرفنامه ده شفتا او کی
بر میوه در شفتنک و سکیل دخی دیورل کذا فی الجمع و فرهنک جها تکیری بسحاق اطعمه
بیت تار رباب تخته و نارنج میر آس * تا لانه لشکری شد و امزود میر کشت * وله بیت
زانکه در خوان چیتن میوه ضرورت باشت * مثل شفتالو و تالانه وانکور و انار * تا لانه فی
سکون لام و فتح واو و سین مهمله ایله تاسه * مرقوم معنایه متراد قدر خفاف بیت
مر مرا ای دروغ کوی سرک * تا لانه کسه گرفت ازین رفتند * تا مواره فی سکون میم و فتح
واو و راه مهمله ایله معنی آفتابه یعنی اریق * تا لانه فی فتح واو و نونله معنی تا بجانیه مرقوم
* تا و جانیه فی معنی تا بجانیه یعنی کار بانسرای * تا لانه فی ضم واو و فتح سین مهمله ایله

بمعنی تابنده مرقوم یعنی چرا که کذا فی فرهنگ جهانگیری در تابه فی اوج معنایه کلور اول
معروف ثانی خشت بزرگ یعنی ایوی کریم ثالث آشی دیدکاری قزل طپراق در تاه فی اوج
معنایه کلور اول قات معناسنه که بکتابه دوتاهه دیرلر ثانی فرهنگ محمود بده عدد مجبولدن کنایه در
الی مالانهایه اما فرهنگ جهانگیری بده عدد فرد معناسنه برویدر حکیم سوزنی بیت
همتا هسه شرق و کسی نشنود این ماه * زیر املاک الشرق زهمتان تاه است * ثالث مؤید
الفضلاده پاس که قلیج و خهر و امثالند اولور در تابه فی فتح یای تحتانی ایله اینجه استانی
ایلاک و ضمای روغن هر نه اولور سه در تباجه فی معنی سیلی میر نظمی بیت تباجه خورد
روی دریا زیاد * برون از درون هر چه هست او فتاد در تباه فی فنا و فاسد و پوسیده
و بمعنی هیچ شدن و برای تو حالدن بریر امر حاله دونک خواجه سلمان بیت کرتو کنی حمایت
کو کرد از آتش * یا قوت و شنباید تاب تب تباهی * و دخی بر معناسی ده خصام دیمکدر
در تباجه و تباهه فی کلاهما بفتح الباء الموحده اول سکون ها و فتح جیم ثانی فتح هایله گوشت
نرم که لطیف پشمش اوله تبهره و تبه دخی دیرلر مولانا مطهر بیت نه مرد مغنی و قاضی شندم که
دارم دوست * بهین تباجه بالطفیل حلوانی * حکیم انوری بیت مرا کفت بر سیخ حمدان
همیزن * زکون زنت روزکی دوتباهه * نهنه حایمید یرطه قلبه سی و نعمة الله ده
بورانی دیدکاری طعمادر در تب باده فی اضافت سر محاسبه بمعنی تب لرزه یعنی حیا
بوقولی مؤید شمس فخری بیت مباد دشمن خسرو دگر بود بادا * همیشه در یرقان
از بلا و تب باده * بومعنایه مولانا عضایری رازی بیت چنان دشمنیت بیم تیغ تولزد *
که کوینی گرفتست تب باده اورا در بخاله فی سکون باء موحده و فتح خاء معجه ایله حرارت
کبددن و تأثیر حادن دود اقله ظاهر اولان قبر حق معناسنه در واستعاره طریقیه قدح
باده اوزرنده اولان حبابه دیرلر ایکی معنایه ترتیب اوزن میر نظمی بیت شده بخاله لب
شیرین دهن را * چنان بخاله می در پیاله در نبرزه فی فتح باء موحده و زاء معجه و سکون راه
مهمله ایله زبان کوهستان نیلما کولاتی بر پشتاله و یاربو غیبه بغلقدر کذا فی الصحاح فرهنگ
جهانگیری بده نبات شکری و بر نوع طوز در نباته مشابه اولدوغی جهنله نیشا بور طاغارنده
و دخی بعض طاغارده اولور و دخی بر نوع اوز مدر شهر نبرزه مخصوص غایت شیرین
اولدوغندن نباته بکر مکه نبرزه و نبرزد دخی دیرلر در تبسته فی فتح باء موحده و تاء مشناه
و سکون سین مهمله ایله سیمایلی قالیجه و مجاده و امثال ذلك در تبجه فی معنی تباجه
مرقوم کذا فی شرفنامه در تبکه فی فتح باء موحده و سکون نونه بمعنی تنبکو و انبار ایتدکاری
تخته دن بیوک صندوق در تبهره و تبه فی کلاهما بفتح الباء الموحده و سکون الهاء لطیف
و نرم پشمش ات که تباجه و تبا هه دخی دیرلر استاد فرخی * رباهی * بامش چون کل شکفته
باشی که که * گاهی باشی چو کار باد گوشت تبه * روزی همه آری کنی و روزی نه * یکن
صنایه مرابریکن در تبیره فی کسر با و سکون یای تحتانی و فتح راه مهمله ایله طبل و کوس
معناسنه در شمس فخری بیت ایاشاهی که در درگاهت * ز طاس مهر و مه باشد تبیره
استاد منوچهری بیت تبیره زن بزد طبل نخستین * شتر بانان همی بتدیحمل * تحفه

تجفاه الاحبا با جای مزبله معناسنه دخی مرویدر تئیکه فی کسرباه موحد و سکون
 یای تختانی و فتح کافله یعنی ختور نان یعنی اتمک التارندن بر آلتدر تئیکه فی کسرباه موحد
 و سکون یا و فتح لامله دخی تئیکه مرقوم معناسنه در تئیکه فی کسرباه و سکون یا و فتح
 نونله یعنی عنکبوت میر نظمی بیت درون خانه سیم و زر د فینه * کشیم بر درش
 پرده تئیکه فی تشارجه فی فتح تاهمثناه و سکون راه مهمله و جیم فارسیله بر نوع او قدر در می
 سایر اوق در می کبی اولیوب مخصوص طرز در کذا فی المجمع تئیکه تئیکه فی سکون تاهمثناه
 و فتح را و خم با و وا و ج و ل ایله تئیکه بوی مرقوم معناسنه یعنی لاغ و تفسیر و مصحح مجلس اولی
 شهاب مهمزه بیت کشت آنکه شد همیشه فی فرل و تئیکه * از که سبکتر ارچه کران بود همچو
 کوه تئیکه فی سکون تاهمثناه و فتح راه مهمله ایله سباق و پیرا غنه دخی دیرلر تئیکه تجان فی
 فتح جیم و راه مهمله ایله هنوز ایر اور لماش ات تجار دخی دیرلر کذا فی فرهنگ جهانگیری
 بو معنایه فخر کر کافی * قطعه * برفت از شهر صکرگان بکسوان * زیرش تازی اسبی
 خوش تجاره * صد اسب تازی و سیصد تجان * زکوهر همچو بر کردون ستان *
 تئیکه تحت فیروزه فی یعنی تحت کینسر و شاه کذا فی شرحنامه تئیکه تحتگاه فی اصلی گاه تحت
 ایدی که تحت یری دیمک اولور معنای ترکیب دن علمته نقل اولنوب مضاف الیه تقدیم اولنشد در
 حکیم فردوسی بیت بر آرد ترا تحتگاه کیان * بتوشاد مردم دزین دودمان * بحر الغرایب
 حایمی لفظ کافی تحت ایله تفسیر ایدوب حکیم اسدینک بویقتی استشهاده ابلش بیت فدایم
 زجان آفرین شاه را * که زی باحت بر خسروی کا را * و پادشاه او تور دوغی شهره ده دیرلر
 تئیکه تحت فی معروف اغاج در اندن تحت یا پدقلری اجلدن تسمیه اولنشد در آخرنده کی
 ها اول اول معنای اطهارا همچو در شاعر بیت روان چون روان شد فرور تحت رخت *
 چه بر سخت تحت چه بر نرم تحت تئیکه تحت جامه فی منکنه و چند معناسنه که ترکیب اثواب
 تحت سیدر تئیکه فی سکون خاه مجمه و فتح لامله نعلین معناسنه بعض نسخه ده معنای
 مشایخ معناسنه مرویدر شمس فخری * قطعه * ایاشاهی که هر سایل که آید * بدرگاه
 تونی دستار و تملله * ز جود بخشش تو باز کردد * ذر پر کرده صاع و کیس و بقله * صحاح
 نعلین معناسنه در فرهنگ جهانگیری هر نسنه نک خرده سنه دیرلر تئیکه فی فتح دال مهمله
 و اخفاء هایلله یعنی تئیکه اور مجک آخی معناسنه حکیم زاری قهستانی بیت و سواص
 بدستکال تو کشته کفن برو * چون تار کرم پیله که بر خود ز خودندک تئیکه تران فی فتح دالین ایله یعنی
 مزبله تئیکه ترانه فی فتح راه مهمله و نونله اوج معنایه کلور اول ابیات و اشعاری مقام ایله او قومغه
 دیرلر صحاح دو بیت دیرلر ثانی شرحنامه ده نغماتن بر نغمه در ثالث محبوب تازه و خور و پوه
 دیرلر بویکی معنایه شیخ نظامی بیت هر نسفته در می در می سفت * هر ترانه ترانه میکفت
 تئیکه ترانه فی سکون راه اول و فتح باه موحد و راه ثانیه بر نوع اوزم آیدر کذا فی فرهنگ
 جهانگیری تئیکه ترانه فی سکون راه اول و فتح باه موحد و سین مهملتین ایله قوسر و قرح معناسنه
 ایضامنه تئیکه ترانه و ترخینه فی کلاهما بسکون راه اول فتح ثانی کسرا ایله معروف
 طعاند رسحاق اطعمه بیت عاشق نام اگر ترانه نبود کونباش * بلکه باذان نیز اگر بریان

نیاشد گو مباش * حضرت مولانا قدس سره بیت چون بروی زمین جهان سوی خرابات
جان * در عوضش می بگیری مزه ترخانه * ترخه فی سکون راء مهمله و خاء معجه و فتح
جمله او زم چو غی که نکاک دخی دیرل * ترخانه فی سکون راء اول و فتح خاء معجه و واء
زائیه ما حضری طعا مدر فقراقیش ایچون ذخیره ایدرل باغوری چکوب بعض ادویه
حان ایله یوغرت ایچنه قویوب پارچه پارچه ایدوب قوریدرل وقت حاجتک اصلدوب
بشوررل ترخانه و ترخینه ده دیرل * ترده فی سکون راودال مهملتین ایله لغت مجودیه
و شرفنامه ده دکرمان اجرتی و مجمع الفرسله دکر ماخیه ده دیرل آسیا بانی معنا سنه
مشکلاته ترده و هو طحان * ترده فی سکون راء مهمله و فتح زاء معجه ایله بخت و جعل
معنا سنه که عربیه صکوکه و قباله دیرل شمس خزی بیت قاضی کر دون چو دیده عدل
ملک و داد او * مملکت راتا ابد بسقه بنامش ترده * تحفه الاحبابه بمعنی ترده که
صغریب ذکر اولنور انشاء الله تعالی * ترده فی سکون راء مهمله و فتح سین معجه ایله
بر میوه در تر و شته دخی دیرل کدافی شرفنامه * ترغازه فی سکون راو فتح غین و زاء معجتین
ایله غالب و سرکش معنا سنه یعنی غلبه و سرکشاک ایدنه دیرل حضرت مولانا قدس سره
* قطعه * همی کوشتم بخاموشی ولیکن زین شکر نوشی * گرفته خون آن غزمکه آن غزه است
غمازه * که کنز اکت مخفیاً و قد احببت ان اعرف * برای جان مشتاقان بر عم نفس ترغازه
* ترغاه * فتح راء مهمله و سکون غین معجه ایله عاطل اولش عضوه دیرل مجودیه بمعنی
کوفته و ترنجیده واقع در استاد منجیک بیت زبسن کوب از زمانه یافت دشمن * همه اعضای
او کشته ترغاه * ترغاه فی سکون راء مهمله و نون و فتح فایله مکر و خیده معنا سنه بعض
نسخه ده قافله ترغاه و اقدر و نسخه میرزا ابراهیمه ترس و بیم معنا سنه مسطور در
* ترغینه فی سکون راء مهمله و یای تحتانی و کسراف و فتح نونله آتی در که قره قروقی قاتق ایدنه
حضرت مولانا قدس سره بیت من مست اید باشم فی مست زباغ و رز * من لقمه جان
خوردم فی لقمه ترغینه * ترکنده فی سکون راء مهمله و نون و فتح کافله بمعنی ترغند مرقوم
یعنی سخن بیهوده و بمعنی حکیم سوزنی بیت جز مدح تو ترکنده بود هر چه نو پسیم * کردم
قلم از یافه و ترکنده شکسته * ترلوه فی سکون راو فتح لام و وا ایله انیشلی و یوقشلی یول
بمعنی راه نشیب و فراز کدافی مشکلات * ترسه فی سکون راو فتح میم و سین مهملتین ایله
نصف دانک معنا سنه که ایکی قیراط اولور میرنظمی بیت درون کرا که شد و سوسه *
وجودش نیرزد به نیم ترسه * ترمه فی فتح میله شرفنامه ده بمعنی ترب یعنی مکر و خیده
* ترمره و ترمون فی کلاهما بسکون راو ضم المیم و فتح راین الاخرین صالح حق معنا سنه
مرویدر * ترانه فی سکون راء مهمله و فتح نونین ایله بمعنی ناخو زش یعنی قاتق که اتمک
ایله یرل عربیه ادا م دیرل حضرت مولانا قدس سره بیت سائلی آمد بسوی خانه *
بخشک نانی خواست با ترانه * وله ایضا * مثنوی * چون روز کرد دید و د از بهر
کسب و هرکد * تا خشک نانی میشود از مشتری ترانه * ترنجیده فی فتح راء مهمله و سکون
نون و یای تحتانی و کسر جمله بمعنی تنک دل و در هم یعنی طارغین و انجش کدافی الجمع اما

اما موید الفضلاده هم نام مشتاده ایله شکنج گرفته و درست واقع در و منشی نسخه سنه
 صقلش معناسنه روایت ایدر مصدری ترنجید ندر تروشه فی ضم راه مهمله و واو
 معروف و فتح شین معجه ایله یعنی ترشه مرقوم کنافی الجمع ترومینه فی ضم راه مهمله
 و واو مجهول و کسر مهمله یعنی آمیخته و اندوخته کنافی الجمع ترونده فی سکون راه
 مهمله و نون و واو ایله ایکی معنایه در لول ابتدا ایریشن مبهوه حضرت مولانا قدس سره
 بیت ترونده پالیز جان هرکاو و خرد را کی رسد * زین میوه های نادره از برگ دل کر بزخورد
 بخورد این بین * قطعه * میوه شیرین بکام دوستان زان نازه شاخ * از پی نانی
 عیش دشمنان آمد بدید * زانچنان از آه شانی اینچنین ترونده * هم ز بخت خسرو
 خسرو نشان آمد بدید * ثانی یعنی ترنده مرقوم ترومینه فی ضم راه مهمله و واو
 مجهول و کسر هایلله یعنی ترومینه مرقوم یعنی آمیخته بدر جاجری بیت هرکرا باز ترومی
 تو دشمن گیری * که بکینی همه خاین تن با نقصانست تروه و تروه فی کلامها بسکون
 الراء المهمله و ضم واو و اظهار هایلله ضد جفت اولان تک معناسنه کنافی فرهنگ جهانگیری
تروه فی کسر راه مهمله و فتح واو و اخفاء هایلله یعنی ترفیح مرقوم یعنی راه دشوار و باریک که
 اکثر طایفه غلده اولور کنافی جمع الفرس تروه فی دخی اول معنایه در و پول کنار کنده اولان
 کوچک به بختار کنده تروه کر به فی بدر نجبویه دیدگری او تدر که کدی آتی شود که چون
 نسیمه اولمشند کنافی فرهنگ جهانگیری ترومیره فی فتح راین مهملتین و کسر مهم
 و اخفاء هائین ایله بر نوع تره در عربیه ایمقان دیرل کنافی شرفنامه ترونده فی سکون راه
 مهمله و نون و فتح هایلله لطافت ایله آراسته اولمش نسیمه به دیرل خواجه عمید
 لوبکی بیت شد زمین مقدمت آراسته تره باز * چون زخیل خسرو سنیارکان روی فلک
تروه فی فتح راه مهمله ایله معروف بر سبزه در تشدید ایله ده مستعملد بر تروه کبی عربیه در شاد
 دیرل خصوصاً کمال اسمعیل * قطعه * کرچه در خدمت صدر تو هنرمند است * وین زهی
 بار دل و زحمت خاطر باشد * لیک رسمست که بر خوان ملوک از پی رسم * تروه اول بود و خلوا
 آخر باشد * و سایر سبزه واته دیرل عموماً محمود ابن عین بیت بهای تروه بکروزه خوان
 همت اوست * هران ذخیره که در یح و کان بود مخزون * و اظهار هایلله یعنی زیره یعنی کون
 و جن که با صدرمه ایشد کارند آنکه تریه ایدر لر شمس فخری * قطعه * آنکه باشد بر جلالت
 لو * اطلس چرخ زنده و تروه * همه پاداش داند و احسان * خالی از انتقام باد افره *
تروه فی کسر راه مهمله و سکون یای تحتانی و فتح نون ایله ایکی معنایه در اول فرهنگ
 جهانگیری بر نوع قاتقدراون آشی او زربینه دو کوب فقر او در و نشان تناول ایدر لر حکیم
 ستانی بیت تروه بخورد مرد سغله پیش از مرگ * پس از وفات چه لذت تروه و خلوا
 مجمع الفرستده ترانه آشی معناسنه در طیان مرغزی بیت کر همه دیدگان تروه شود *
 تو کینتای کنه دین می * ثانی انواع سبزه به دیرل تروه بادام و تروه نیرک و یا در نبویه و کندنا
 و امثالی کبی حکیم ناصر خسرو بیت شکرچه نهی بخوان اندر نداری * بخوان اندر مکر سرکه
تروه فی کسر راه مهمله و سکون یای تحتانی و فتح واو ایله ایکی معنایه در اول یعنی

گریوه یعنی بلك و صرب طاع یولی استاد لطیفی بیت چون باز پرنگه بر کپوهه * چون
قاز رونده بر تریوه * ثانی راه پشته پشته معناسنه شهیدی در صفت اسب بیت برکه والا
چون چه همچون عقاب اندر هوا * بر تریوه راه چون چه همچو بر سحر اشمال کی تزه فی
سکون زاء معجه و فتح دال مهمله ایله ابکی معنایه کلور اول دکرمان طاشنی نیز و درست
بلك ایچون ویر بلان کرا خصوصا و هر شینک کراسی و مو ثانی دکرمانک اون دو کلدوکی
یرینه دیرلر کی تزه فی زاء فارسیله دخی معنای مرقومه مرویدر کی تزه فی فتح زاء معجه
واخفاء هایله صحاح دندانه کلید معناسنه و آخر نسخه لده حنطه و شعر سنبله سنک
قاجفی معناسنه در یو معنایه میرنظمی بیت هر که مزروعش خورد اندر سلف * کام امیدش
تزه رنجه خلاف کی تزه فی فتح زاء فارسیله اوج معنایه در اول چوب روغن کبری یعنی یاغ چقارنارک
اناجی که ترکیه یا یق دیرلر ثانی سر آلت رجل معناسنه میرنظمی بیت دخت کودک غرق
پر آن خواهدش * از تزه اول بفریاد آیدش * ثالث کتاب السامی فی الاسامی ده سقف
خانه اطرافنه قودقاری ستون که عربیه جائزه دیرلر کی تشخزه فی سکون سین و فتح خاء معجه
وراه مهملتین ایله طنز و استهزا معناسنه سکون رایله ده مسقه عملد سلطان ولد قدس سره
بیت میرمی اکنون نغمه میکنی * طفل چون آن میکنی تو میرنی کی تسمیه فی سکون سین مهمله و فتح
میمله دباغت اول نامش خام درمی معناسنه مشکلا تده طویق قایشی معناسنه در شرفنامه ده
بالای بیشانیده اورلش صایح معناسنه مسطوردر کی تشخانه فی سکون سین و تاء موقوف
و فتح خاء معجتین و نون ایله ابکی معنایه در اول جامه خواب که یورغان و یا صدق و غیره مادن
عبارتدر اکا توشک دخی دیرلر و گاهی توشکخانه اطلاق ایدر لراثیرالدین اخسیکنی بیت
آنجا که تشخانه ز قدرت کفند باز * تن در دهد و طایب ملایک بمفرشی * ثانی آفتابی خانه
معناسنه در مشرف مشروه بیت شاید که تشندار سرایش شود خضر * زیرا که تشخانه
او چرخ اخضرست * فهم اولنور که ابریق و لکن قونیلان مکان اوله و از روی ادب آبخانه به
دیرلر آبتنگاه و آبتنگاده دیرلر عربیه میرز دیرلر و بیت الخلاصه دیرلر امیر خسرو بیت
در جمع مرزه کویان ار کفت بد چه عیب * شرمندی نیز ددر تشخانه نیز * وله بیت
دهانی پر همه چون چاه میرز * زبانی چون سفال تشخانه * کی تشته فی سکون
سین معجه و فتح تاء مثناة ایله سناعت ظرفی و کوچک نکنه که ایچنده مختصر نسنه
یا پرلر کی تشنه فی سکون سین معجه و فتح نون ایله صومرز عربیه عطشان دیرلر ابوتراب
بیت با خشک لبان تشنه دیدار شرایم * چون کاسه ما کشت تهی خانه خرایم * واستعان
طریقیه آرزومند معناسنه ده استعمال اولنور بیت مرقوم بو معنایه مناسبدر و بعض
نسخه ده خبیر معناسنه ده کلور دشنه کبی کی تشه فی سین معجه مشده ایله یعنی صاع
روغن یعنی یاغ اولی کی کدافی شرفنامه کی تعبیه فی سکون سین مهمله و کسریاء مو حده و فتح
یای تحتانیله لشکر ترتیب بلك و عطریاتی بر برینه آمیخته بلك و اثواب یرلشدر مک معنایه
لفظ عربیه در فارسیله دخی استعمال اولنور مثال معنی اول میرنظمی بیت چو بشنیده
این خیر شاه جهان بان * ز بهر تعبیه کرد دست فرمان * مثال معنی ثانی وله بیت چو مشاطه بیا

بیارایید بانو * بکرده تعبیه انواع خوشبو * مثال معنی ثالث وله بیت راه عزم را
 کشتند حاضر * لوازم تعبیه کردند اکابر که تفته بی سکون فافتح تاء مشناه ایله بمعنی
 تافته مرقوم یعنی قرمش واریش نسنه شمس فخری بیت تن ظلم و دل ظالم بعهدش *
 چومس در کوره غم تفته باشد * ویا لکن قرمش معنا سنه شیخ سعدی بیت بدست
 آهن تفته کردن خمیر * به از دست برسینه پیش امیر * شرفنامه ده انسانک جگری حرارتدن
 محروراولق معناسنه و جمع الفرسه برکشته و بچید و آزرده و مکدر شده معنایرینه
 مسطور در ویر معناسی دخی تار عنکبوت در شمس فخری بیت بحق کرد کار او نکه داشت
 زدشمن احمد مرسل بتفته که تفرغ بی سکون فافتح دال مهمله ایله حبو با بدن کشنیز دید کاری
 دانه در عربیه کز بره دیرل ضم کافله که تفرغه بی سکون فافتح کسر راه مهمله و فتح غین معجه
 ایله دیار چین ده بر شهر آدیدر فتح رایله مشهور در که تفسیره بی سکون فافتح ای تاحتانی
 و کسر سین مهمله ایله ایکی معنایه در اول حرارتدن قبار مشر اولان عضوه دیرل مولانا جامی
 بیت باد مخالف زده در دیده ریک * پای فرورفته بتفسیره ریک * ثانی بمعنی گرم شده
 مولانا مطهر ملک * رباعی * دو زخ شود از درون من در زهار * مکدر که او فتد با هم سرو کار
 تفسیره بود ریک بیابان دلم * ترسم قدم ناله شود آبله دار که تفسیره بی سکون فافتح ای
 تاحتانی و کسر سین و فتح راء مهملتین ایله بمعنی قاروره علیل یعنی خسته نکه بولان شیشه به
 قویوب اطبا تشخیص علت ایدرل که تفسیره بی سکون فافتح ای تاحتانی و کسر سین مهمله
 و فتح لامه شرفنامه ده بر نوع جامه در که آندن قفتان وز بون ایدرل که تفسیره بی سکون فافتح
 و فتح سین معجه و راء مهمله ایله نعمه الله اطعمه دن بقولوا معناسنه روایت ابلش بوقولی
 مؤید میر تقی در صفت مجلس بیت خوان کونا کون کشیده بکسره * سکری پالوده
 حلوا تفسیره که تفسیره بی سکون فافتح ای تاحتانی و کسر سین معجه ایله مرجحک آشی
 معناسنه منقول در اسماء تفسیره به قرابتی وار اما جسمه مناسبت یوقدر نعمه الله بومقوله
 روایتی چوقدر که تفسیره و تفسیره بی کلاما بسکون الفا و کسر الشین المعجه و فتح اللام
 ثانی بعد الشین یا زیاده سینه جمع کز قلبه کنی در منجیک بیت غزی ای نابکار خون غیله
 روی چون نان که پخته تفسیره * فرهنگ جهانگیر پند اول قلبه در که ات و بر طه و یال ایله بشروب
 اوزرینه کشنیز و کند نا قورل شمس فخری بیت سالکان مسالک تحقیق * فارغند از شراب
 و تفسیره که تفسیره بی طعنه اورمق معناسنه استاد لطیفی بیت مکن تفسیره بر من توای
 تندخوی * بخودانی چه آید برت نزدجوی که تفته بی سکون فافتح ثوبله تار عنکبوت
 معناسنه شهیدی بیت عشق او عنکبوت را ماند * بننید ست تفته کرد دلم که تفته بی
 فتح فا و اخفاء هایلله ایکی معنایه در اول بمعنی کینه ثانی طومان معناسنه که تفسیره بی کسر
 فا و سکون یای تاحتانیه بمعنی تفته مرقوم کذافی شرفنامه که تفسیره بی سکون فافتح یای
 تاحتانیه قبواوزرینه ایندکاری حقایق معناسنه در که نکره انه بی فتح کاف و سکون زاء
 فارسیله جمع الفرسه دانه انکور و فرهنگ مجود بده کسر کافله مرویدر و نکره اوزم قبوغنه
 دینلدوکی رسیده نظر در که تفته بی فتح کاف عربی مخفف و اخفاء هایلله اوج معنایه در اول

ارکاء یکی ثانی آنچه دزی جلد دقیق ثالث صغر ترکی که یامی ایدوب قوریدوب اودون
 یرینه یا قرلا آکا پاچک دخی دیرلر عربیه چله دیرلر کاف فارسیله اوچقور معنا سنه در
 ابوالمعانی بیت خوش بود مجلس می بارخ ساده تنها * میدهد ذوق ذکر حل تکه از شلوار
 و نکیسه بی کسرکاف و سکون یای تحتانی و فتح سین مهمله ایله هکبه که عربیه خرج
 دیرلر خم خاه معجه ایله و نکیه بی معروف ایکی معنایه در اول جای درویشان و محل
 مشایخ ثانی طیانق یا صدغه و دیوان و غیره لفظ عربی در فارسیه ده استعمالی شایع در
 چغتایه تایا قغان دیرلر میرعلیشیر بیت ضعیف ایچرا قصر تامیغایا قغان دیک دورور *
 هر ساری کورسانک یا پوشقان کوی نینک دیواریدا و نکیه گاه بی طیانق جوق پردر خواجه
 حافظ بیت ازان زمان که برین آستان نهادم سر * فراز مسند خورشید نکیه گاه منست
 و نلابه بی فتح لام و باء موحده ایله قراول اصلی طلابه در عربیه در تعجیم ایدوب نلابه
 دیدلر و نلابه بی یای تحتانیله ده اول معنایه در ابوالمعانی بیت لشکر حسرت نیاید
 در خیال * خواب در چشم نلابه میشود و نلابه بی سکون لام و کسریا موحده و سکون
 یای تحتانی و فتح نون ایله سودلو آتش لفظ عربی اولق کرکدر لب دن ما خود نعمه الله بولغظی
 بیجه فارسی ایدر بلم و ناخه بی سکون لام و فتح خاه معجه ایله ترکیده ککرمسی دیدکلی
 طعمدر عربیه عقیصی دیرلر ابوالمعانی بیت آ که نیم از مذاق لذت * از ناخه و مرو ترش
 و شیرین و ناخینه بی کسر خاه معجه و سکون یای تحتانی و فتح نونله یعنی ترخینه مرقوم
 و نلابه بی فتح لام و سکون نونله کچ زبانه دیرلر که درست نکلمه قادر اولیه فاو نمند دخی
 دیرلر و تاواسه بی سکون لام و فتح واو و سین مهمله ایله اوج معنایه کلور اول اضطراب
 یعنی تنگی دل و بی آرامی جمال الدین اشهری بیت زبس تاواسه کاندرجان من بود * تو
 کفتی مردم در مان من بود * ثانی غنچه مشکوفه ثالث خرمن چاچی یعنی صا و ریش خرمن که
 چاج ایدرلر و تاواسه بی سکون لام و فتح واو و سین مهمله ایله یعنی تاواسه مرقوم امیر
 خسرو بیت کاسم از تاواسه مرک لبالب ناخست * شربی آب زهر دبه بیارید مرا
 وله بیت در تاواسه چنین حکر سوز * میدهد عقوبتی دوسه روز و تاومه بی سکون
 لام و فتح واو و میله مشکوفه غنچه سنه دیرلر عومما و تله بی فحتمین ایله طقوز معنایه کلور
 اول شرفنامه ده پایه زردبان بو معنایه میرنظمی بیت در قصر وصال آن ملک رو * آم تله
 شد بکام نیکو * ثانی فق دیدکلی طوزاق که آنکله قوش طو تارلر شمس غزری بیت در ارتعاع
 دولت تو دست کبریا * بندد ز قدر قائمه عرش بر تله * اوچی ده درزی آلتی و راول اوتی که
 خیاطی هموار ایدرلر ثانی ایکنه لک که ایچنه ایکنه قورلر ثالث اول کیسه در که یوکسوک و تباشیر
 و ابریشم قورلر * و هو و عاء بکون فیه آلات الخیاطة کذا فی المشکلات سادس یعنی فسان
 یعنی پاک و طابشی سابع مسلح که قیون ذبح اول نور ثامن توره که بزدن ایدوب ایچنه بعض شی
 قورلر تا سم ذکر معناسنده مرویدر و نلابه بی کسر لام و سکون یای تحتانی و فتح سین
 مهمله ایله یعنی نکیسه مرقوم یعنی هکبه و نماخره بی فتح می و سکون خاه معجه و فتح راه مهمله
 ایله یعنی سهره و طنز و استهزا کنه فی شرفنامه و الحمودی فرهنگ جهانگیر به فتح خاه معجه ایله

ایله مرویدر حکیم ناصر خسرو بیت کرتو تماخره کنی اندر چنین سفر * برخویشتن کنی تونه
 برمن تماخره * یور بهای جامی بیت ای احمق که هرکه ترا دید از خیریت * خالی فرا گرفت مزاج
 و تماخره ی تمثیه ی سکون میم و فتح زاء فارسی ایله بمعنی بالای سقف خانه کذا فی المجمع
ی تمثیه ی سکون میم و کسر شین معجه و فتح یای تحتانی مشدده ایله فرهنگ مجودیده
 ایران زمین ده بر شهر اسمیدر حکیم فردوسی بیت زامل کذر سوی تمثیه کرد * نشست
 اندران نامور تهیه کرد * عربیه تشدید ایله استمک ارادت معنا سنه در و تخفیف ایله
 یوریمک رفتار معنا سنه در ی فتح میم و سکون نونله پاتک که مخارج حروف رعایتنه
 قادر اولیه عربیه الکن دیرلر کذا فی الصحاح ی تمثیه * کسر میم و سکون یای تحتانی
 و فتح سین مهمله ایله شرفنامه ده ایران زمینده بر شهر آدیدر که آفریدون شاهک تختگاهی
 ایدی تمثیه بوندن غلط اولق محمدر یا خون بین الناس اولیه معروفدر و فرهنگ
 جها نکیریده شهر آمل نواحی سنه بر همیشه آدیدر که آمل لر میاننده شمای یشه دیرلر میر
 تطمی بیت کذر کرد از تمثیه آن جواتخت * بیارا بید از وهم تاج وهم تحت ی تمثیه ی
 سکون نون و فتح باء موحده ایله ایکی معنایه کلور اول قائلن اغاج که آچلماق ایچون قبو
 آردنه قورلر اکا کلندر و کلندر ره دخی دیرلر امیر خسرو بیت زنفش شوم آنر وهای
 منکر * تبینه کشته هر یک تبیه در * ثانی بیوک خرج معنا سنه در ی تمثیه و تانیسه ی
 کلاهما بسکون النون و فتح سین المهمله اول فتح با ثانی کسر با و سکون یا ایله بمعنی قالیجه تعریب
 اولنوب طنفسه دیدیلر ی تنه ی سکون نون و فتح تاء مثناة ایله بمعنی تار عنکبوت کذا فی المجمع
ی نجاله ی سکون نون و فتح جیم و لامله بمعنی فشردن یعنی صقمق ابوالعانی در تعریف
 کرا نجانی بیت شوی در باغ اگر با این کرانی * شود نجاله از خود آب انکور ی نجامه ی
 سکون نون و فتح جیم و مهمله بمعنی جامه تن یعنی کجک اثواب ی تمثیه ی سکون نون و یای
 تحتانی و کسر جیمه بمعنی ترغیبه یعنی درم کشیده طارنش و صقش دیمک اولور ی تندسه
 و تانیسه ی کلاهما بسکون النون اول بفتح الهمال المهمله ثانی بکسرها و کلاهما بفتح سین
 المهمله باغلو بوستانلرده وسایر مزروعاتده آدم صورتند برشی یا یوب قورلر که حیوانات زیان
 ایرشدرمیه اکا کالید دخی دیرلر مشکلاتده وهوماتراه تجبه الانسان بو معنای موید معروف
 بیت بیاراست از ایه بیکران * باشکال و تنده نسه بیکران ی تن زده ی یعنی خاموش
 شاهماکت معنا سنه خواجه سلمان بیت روان شد مرکب جانان چراتن میرنی ای جان *
 چو خواهی رفت ازین خوشتر نخواهی یافت همراهی ی تمثیه ی فتح نون و تاء مثناة و سکون
 سین مهمله ایله تافته عنکوت یعنی اور محک آغی خواجه عمید لویکی * قطعه * همان سراج
 و خر که که اوج مه میشد * کنون حقیض نشین شد چو سایه در بن چاه * فراش بوقلون
 شد یکی پلاس درشت * تنق تنسته این عنکبوتک چوله ی تمثیه ی سکون نون
 و فتح سین مهمله ایله متضجر معنا سنه ی تنفسه و تنفه ی کلاهما بسکون النون و فتح الفاء
 اولها بال سین والثانی محذفها قالیجه که تمثیه و تانیسه دخی دیرلر ی تن قره ی سکون نون
 و فتح قاف و راء مهمله ایله برص سیاه معنا سنه در کذا فی شرفنامه ی تمثیه ی فتح نون و کاف

فارسيله معروف ودخی اوندن مایه سرخیر ایدوب یوقه اتمک ایدر لر اچه تنکه لری کی
بفرادخی دیر لر کذافی المجمع و ائت محمودیده نقره کش و تنکه سیماه و تنکه سرخ و تنکه سییه
دیر لر کی تنکیره فی سکون نون و یای تحتانی و کسر کافله بمعنی طجیره یعنی کوچک قازغان
میر نظمی در حکایه زن فرتوت بیت در آب انداخت آندم ما کیانش * به تنکیره
بجوشیده در آتش کی تنکه فی فتح نون اول و سکون ثانیله بمعنی تندوب معنی تار عنکبوت
بافته کی تنون فی ضم نون مشدد و مخفله ده جایز در و او مجهول و فتح راء مهمله ایله الی
معنایه کاور اول معروف تنور معناسنه حکیم سنایی بیت چون تنون زیر آن چارم *
همه آتش دهان آهن دم * ثانی بر نوع سلاح در جوشن کی اما کش پوللر ایدوب جا بجا
اوزرینه محکم ایدر لر اکا چیر و و کرتک دخی دیر لر حکیم اسدی بیت تنون بز کردش اندر
صیاه * زهر سو بز خمش گرفتند راه * وله بیت هزار اذ دلیران جوینده کین * بکردش
تنون زدند از کین * ثالث اول دری په دیر لر که قلندران بیلرینه ستر عورت ایچون بغلر لر
بعض بز دن و بعض احرامدن ایدر لر رابع بر طوبی ز در کرمان یانده اولور که صوزور ایله
اکا طوقنوب دکرمان چرخنک پر بلین انجیمه خامس هر نسنه که مدور اولوب چرخ
اون اکا دیر لر ضادس اهل سفرک دموردن اولان او جاغنه دیر لر کی تنوزه فی ضم نون و او
معروف و فتح زاء معجه ایله بمعنی چاک شده یعنی هر نسنه که یاراش اوله تنوز چاک و شکاف
معناسنه حکیم خاقانی * قطعه * بر تن ز سرشک جامه عیدی * وز ما تم دل دوستان تنوره
خاقانی صبح خیز هر شامی * نکشاید جز بخون دل روزه کی تنه فی فتح نونله یدی معنایه کاور اول
تمام طوناق اولان جامه که یله دک اولانه بیتمنه دیر لر ثانی شجیع و دلاون جنکه یالکز وارد قلی
اجلدن بهادر لقمن کنایه ایدوب بکنته دیر لر که تن کوده در آخرنده کی ها اختصاصیه در
زیر اعراض که اطلاق اولنان معنی حقیقت اوزن اولمیوب تشبیهها اولسه لابد آخرینه برها
الحاق ایدر لر ابوالعانی بیت پردلان در روز میدان جنگ کردند بکنته * آنکه از مردن
گنداند نیشه میجوید رفیق * ثالث تشبیه طریقیله اغاجک اوزدکنه دیر لر حکیم اسدی
بیت تخستین گیاهی نماید درخت * تنه کیر دانکه بود بیج صحت * رابع تنیه عنکبوت
معناسنه شیخ نظامی بیت چند بری چون مکس از بهر قوت * در دهن این تنه عنکبوت
سیف اسفرنگی بیت بر کدره بجنیق مور چه ماجزم او * از تنه عنکبوت حصن بر آرد حصین
خامس بمعنی کنه سادس بمعنی اندرون سابع تفتک معناسنه که کی نک نرم نوبی در
کی تنیه فی کسر نون و سکون یای تحتانی ایله اورش اورجک آغی معناسنه نصیرای
هدانی بیت که آهم چون لعاب عنکبوتان * تنیه بر در و دیوار زندان * ودخی چلا هرک
ایب بغل قلی اغاجه دیر لر کی توان فی فتح و او و راه مهمله ایله مجمع الفرسه قامشدن
یا پلش او که ایچنه سیورندی و زبل دو کر لشمس غزی بیت بساط دو ستانت در بسائین
مقام دشمنت ملک توان * فرهنگ جهانگیر یده علف بغدادی و آریه صاپندن یا پلش خانه که
بوستان کنار لنده و خرمن بکینلر یا یوب ایچنده کولکه لنور لر حکیم ناصر خسرو بیت بیاید
رفت آخر چنده باشی * تو متواری درین خانه توان * و شرفنامه ده باغ و بوستان اطرافنه

اطرافه چند کاری خس و خاشا کردن دیوار در که اکا بزچین و خار بست و قلفند دخی دیرل
 و توایچه فی فتح و او و جیم فارسی و سکون نونله بمعنی تیا نجه و توایه فی فتح یای تحتانیله
 بر مپار زایرانی اسمیدر بر پهلوان اوغلی وار ایدی اکا تر ته دیرل ایدی کذافی شرفنامه
 و تون فی فتح و او و راء مهمله ایله بمعنی فرزند عزیز کذافی شرفنامه و تونکه فی فتح و او و کاف
 فارسی و سکون نونله کجینه معناسنه ابوالمعانی بیت کسی که روزی اندک همیشه و د قانع *
 چو یاد شاه جهان مالک تونکه شود و توه فی بالفتح و الکر بمعنی بیشتر فصاح کذافی شرفنامه
 و ته فی اظهار هایلله بمعنی تاه مرقوم و هر نسنه تک جانب سفلی سی کذافی محمودی و ته ته فی
 یعنی قات قات کذافی المجمع و همیشه فی کسرها و سکون یای تحتانی و فتح شین معجه ایله
 بر شهرک آدیدر که فریدون آند ساکن ایدی قالدروب کتورب یاد شاه ایاد بلر کذافی فرهنگ
 جها نکیری بو معنایه ابوالمعانی بیت نه هر کسی که شود در همیشه شاه شود * نه هر یسنه
 جهان خور و شود یوسف و تهبگاه فی بوش بو کر که هر یسنه خاصره دیرل چغتایده کو مرک
 دیرل بعض نسخه ده معناه معناسنه در مولانا هاتنی بیت تهبگاه کوسنت در خورد شیر * نشد
 شیرازان خرکوش سیر و مع الیاء القحانی * تابستانی فی یابلاق و یازاوی و یازمه منسوب
 اولان نسنه لر تابستان که یا زدر لفظ مرکب در تاب ایله ستاندن که احم مکان و احم زمانه مشترک
 المعنادر آخر نه کی حرف یا کاه مصدریه و کاه نسبت و کاه وصفیه استعمال اولنور محمله کون
 و تابی فی کسرباء موحده ایله روشنی معناسنه که تاب قاج معنایه کلور سه آخرینه حرف یا
 لطاق ایدوب محمله کون استعمال ایدرل میرنظمی بیت ز تاریکی در آن ککشته ره شده
 مکر تابی زدور اندر نکه شد و تاتاری فی تاتاره و ولایتارینه منسوب اولان نسنه ره دیرل
 مثلا کلاه تاتاری و مشک تاتابی و آهوی تاتاری و نافه تاتاری دیرل علی هذا السلوب خواه
 حافظ بیت در آن زمین که نسیمی وزد زطره دوست * چه جای دمزدن نافهای تاتاریست
 و تانی فی کسرتاء مثناة و لامله بمعنی دستار خوان یعنی پیشکیر شیخ جنید انصاری خاخالی
 بیت چو خوردم تانی برداشت از پیش * ادای شکر نعمت کرد درویش و تاجیکی فی
 کسرتین ایله نبریز بلره مخصوص بر نوع جامه در و تاختی فی سکون خاه معجه و فتح تاء مثناة
 و کسرتونله تاختن لفظندن اسم مصدر در سکر تک و چاپق معناسنه بونک آخر نه اولان
 حرف یا کاه مصدریه اولور معنای مرقومه و کاه وصفیه اولوب منزل بارگیری و او کدل آتله
 دیرل و تاریکی فی کسرتین ایله قرا کولق معناسنه مثلا تاریکی شب و تاریکی چشم دیرل
 مراد قرا کولفی میاندربونده کی یا وصفیه در میرنظمی بیت تاریکی شب برفتن راه *
 تاریکی دل چو پرتوماه و تاری فی کسرتاء مهمله ایله تارک معنای کاه صفت اولور
 تاریکی معناسنه و کاه وحدت معناسنه اولوب بر قیل دیمک اولور سازده اولسون صاحب
 اولسون ابر بشمه اولسون و تازی فی کسرتاء معجه ایله عربی دیمکدر مثلا اسب تازی
 و زبان تازی دیرل شیخ سعدی بیت اسب تازی اگر ضعیف بود * همچنان از طویله خربه
 و شرف یزدینک بوسه معناسنه * ز لعل یار خواهم ضد شرقی * بتازی و دری و قلب و تصحیف
 دیدوی عربی و فارسی لغت ایله دیمکدر و آتله بالکر تازی دیرل عبد الله هاتنی در تور نامه

بیت نشستند بر تازیان فوج فوج * محیط سلامت بر آمد موج * و تازیدن لفظند
اسم مصدر اولور و صفت دخی اولور یوزغه آته تازی دیرلر چایدوغی باجلدن که ترکیب
بها بقون معنا سنه شاعر بیت خر خود را چنان چاپک نه بینم * که با تازی سواران بر نشینم
دی تالکی فی فتح لام و کسر کاف فارسیله کشنیز بری در فی تازی فی دوت معنا یه کلور اولقات که
بر قاته بکتای ابکی قاته دوتای دیرلر شیخ سعدی بیت پشت دوتای فک راست شد از خرمی
تا چو تو فرزند زاده مادر ایام را * ثانی فرهنک جها نکیریده بمعنی جامه داری یعنی قماش
جنسیدن یا خود بز قسمندن بطریق معناسنه حکیم نزاری قهستانی * قطعه * تاید یوان
مالک در حساب * وز بدینا زآمد و جامه بتای * عقد عرت بار محکم تا بود * همچنین قانون
این دولت بیای * ثالث بمعنی عدد رابع تار معناسنه استعمال اولنور شمس نیری بیت
بکدار دت ز تار چو مویت کند ضعیف * ندی بهر دو عالم یک تازی موی دوست * بوغز لک
قافیه سی جای نای پای واقع اولمشدر فی بیماری فی فتح باء مو حله و کسر راء مهمله ایله بمعنی
وظیفه روزی هر یکه زاتبه دیرلر ابوالمعانی بیت دعای دولت آن شاه معدلت کسرت *
مشه بیماری خلق جهان بشام و سحر فی تبشی فی سکون باء مو حله و کسر نشین معجه ایله اول
لی کردان طبقه دیرلر که کشدن و یا خود باقردن دوزلمش اوله این بیت با زدر نرم جن
ز کس سرمست نهاد * بر سر تبشی سیمین قدحی ز رعبار * وله بیت غزه سرمست او عربله
آغاز کرد * ز کس محمود را تبشی و ساغر شکست فی بنگوی فی مرقوم بنگو معناسنه
یویاموی و روی و سوی ده اولان یا لری در نهی ده اثباتی ده جایزدر فی تبی فی کسر باء مو حله
ایله صیق نکنده لو جامه و عرفین و غیرهما سوزنی دخی دیرلر فی تری فی یکی معنایه کلور اول
فتح تاء مثناه ایله بر نوع کلاهدر که همک عسکریسی کیرلر شیخ سعدی بیت حاجت بکلام
برکی داستانت نیست * درویش صفت باش و کلام نتری دار * ثانی سکون تاء مثناه ایله
سماق معناسنه شمس خزی بیت در بسا نین لطف معجه او * شاید ار فند آید از نتری *
حکیم ناصر خسرو بیت خار هر دو تانکر د دست و انکشتان فکر * کرنهال و تخم نتری تیشکر
خواهد چشید فی تحت طاقدیسی فی خسرو پرویزک مشهور بهر بدینک او توز بر الحانندن
بر لحن آدیدر کذا فی المجمع فی تراهی فی فتح راء مهمله و کسر هایله بمعنی نوباهه یعنی ترفنده شیخ
سعدی بیت بر دوستانبان بایوان شاه * تراهی ولی هم زبستان شاه فی ربالی فی
سکون راء مهمله و فتح باء مو حله و کسر لامله بر عالی عمارت نامیدر ارد شیر بابک بنا ایشدر
شهر کون شرقی سنه واقعدر که پارس شهر لرند در مغربی جوندرو منقولدر که مند کور
بنانک اوزرنده بر آتشکده بنا اولمشدر و شهر مزبورک بر ارنده بر عظیم طاغ واقع اولمشدر
لندن اول آتشکده یه صوکتور مشلز ترالی اوزرندن مرور ایدر کذا فی فرهنک جها نکیری
فی تری فی لطافت و تازه معناسنه آخر نده کی حرف یا وصفیه در میر خسرو بیت تری و م
کشت مرکب زرود * نام ترغمشش اندر سرود * فرهنک جها نکیریده ترا معناسنه در که
سکا دیمک اولور فی تسی فی کسر سین مهمله ایله اوزون اوق اولان کر فی استاد لطیفی بیت
اگر چه کشدر بخ سرمابسی * نسا زد کسی پوستین از تسی فی تبشی فی کسر نشین معجه ایله ده

ایله ده تسی مرقوم معناسنه در مشكلاته خار پشت بزرگ و سرفنامه ده دخی بمعنی خار پشت که
اکاچیر و زوچیر و وچرک و وچرک و وچیر و وچیر و وچکاشه و وریکاشه و روباه ترکی و زکاسه
وژکاسه و سفر و سنجول و سفرنه و سکا شه و شکر نه دخی دیرل عربیه قنقد دیرل
و تفت یزدی فی سکون فاوناء موقوف ایله شهر یزده بر شهر مکیف در یا خود یزد
خلقندن بر آدمک اختراعی اوله یزدک آخرتک کی حرف یا نسبت اولور و تفتی فی سکون فا
و کسرفونله بمعنی یزده عنکبوت کذا فی المجمع و تکی فی کسر کافله سکرتمک معناسنه اسم
مصدر در قاضی بدرالدین کجه بیت سبکتکی که خلل نفعند اکر بمثل * بام قصر حباب
انگوش مجال کند و نکاپوی فی یابوب یوپرمق آت کاه یورغه لیوب و کاه لنگ اوردو غیچون
نکا وردید پلرتک کتوری یعنی پایچی دیمک اولور که پوینده دخی دیرل صحاح بمعنی آمد شدن
یعنی آمدن و بودن و هر سویرا کنده شدن مسطور در و تک و پوی فی مثل نکاپوی مرقوم
صیغه امر دخی اولور و نکوی فی ضم کاف و واو مجهول و اطهار یا یله بمعنی موی مجعد یعنی
قورجق صاج انیرالدین اخسیکنی بیت در نکوی تست جان من ائیر * چون غریبی کو
ینلمت خر گرفت * و خیری یاغلی یوفقه اتمکه دیرل و نلاشی فی کسر شین معجه ایله
پراکنده و پریشان اولمق کرک معنا و کرک محسوسا نلی فی کسر لامله بو کورتان دکنی دیدکاری
اوت و دخی درویش و فقیر و بعض نسخه ده در زبیرک اپکنه و ابر پشم کیسه سنه دیرل و نشوی
سکون نون و ضم شین معجه ایله اپکی معنایه تن ایله شویدن مرکب لفظ در اول مطبخ کرک و زقاق کرک
و حولیلرک چرکابی آقه جفی برکه عربیه با لوعه دیرل ثانی میت بود قلمی تخنه که عربیه مغتسل
دیرل و تنکای و تنکنای فی کلاه ما بسکون النون اول فتح کاف فارسی ثانی سکون ایله
طاریول و دهلیز و محل مضیق معناسنه در میرنظمی بیت که آید بدینجا غنی و کدای *
کندرکاه باشد درین تنکنای و تنکوی فی سکون نون و ضم کاف فارسیله چویندن و سازدن
اوراش سله و سپدکه ایچنه اتمک و بعض اشیا قورلر فی باب التاء المکسوره مع الالف فی
و تیلای سکون یای تحتانی و فتح باء موحد ایله عشوه محبوبان و ناز خوبانه دیرل میر
نظمی بیت کند ضد کونه تیلای آن پری رو * فریب مردمان آن چشم آهو و تیلای فی
سکون یای تحتانی و زاء معجه و فتح باء فارسیله آتده و دوده و قاطرده اشکون و بوکرک
معناسنه در وله بیت زینش همراهن آید بمنزل * چو باشد تیلای هر اسب مقبل *
و تیلای سکون یای تحتانی و زاء معجه و فتح نون ایله هر نسنه نک کسکین و سوری اولان
برینه دیرل جمال الدین عبد الرزاق کاشی بیت زو صف تیغ توزان قاصرم که اندیشه * بر به
کشت چو بر نیز ناس کرد کنار و تیلای سکون یای تحتانی و فتح لامله بمعنی رسن یعنی ایب
کذا فی فرهنگ میرزا ابراهیم و تیلای سکون یای تحتانی اول و فتح ثانی و کسر لامله بر نوع
معد ندر جواهر قسمندن و تیلای سکون یای تحتانی و فتح هایل جملدن کوچک بر بوجکدر
مزروعات اوزر نه رطوبتدن بیاض نسنه حاصل اولوب تمام اولد قده ایچندن بر سیاه بوجک
چقار و مع الباء * تراب فی تاء مفتوحه ده ذکر ی مرور ایدن تراب معناسنه در کسر تایل
دخی جائز اولوب فرهنگرده یازلد و غیچون ایراد اولندی ابوالعانی بیت اکر تو یخنه سندی

هر سخن نمیگفتی * ز طرف خام شود دایما چو آب تراب و ترتیب بی سکون راه مهمله
و کسر نوله خاکستر چکه جگ دمور آلت و تلاب بی فتح لامله دو کلوب صاحبان صوو و شراب
و غیرهما ابوالمعانی بیت اشک چشم چو ابروی بار د * بر سر کوی تو تلاب شود و ترتیب بی
سکون یای تختانیه مختیر معناسنه شمس فخری بیت آصف اگر چه صاحب تدبیر و رای بود
باعقل و دانش تو و رانیب دان و شیب و ترتیب و شیب بی یعنی سر کشته و مختیر استاد رودکی
بیت شیب تو با فراز و فراز تو با نشیب * فرزند آدمی بتواند ر بنیب و شیب و ترتیب شیب
غایت قرا کو کچه نیره اصلند بولانقدر و بولانقدر قراق مقرر اولغین شبه صفت اولشدر
کمال بخندی بیت کر نه بینم رخت از طره مشکین چه عجب * در شب نیره بخور شید نکه
انتوان کرد و تیراب بی معروف و مشهور صودر قیو مجیلر آلتونی کشدن آنکه تفریق
ایدر لفظ مرکبدر تیز ایله آبدن کسکین صودیمک اولور و ترتیب بی اختیار صدور
ایدن ریخ اسفل اول حالتک حیرت واقع اولغین نسیمه ایشار تیز شرطه در تیب حیرت دیمک
اولغله ترکیب اولمشدر ابوالمعانی در هجو بیت پی اندر پی ز ند شرطه که کویند * به تیز تیب
کونش طبل در بند و مع التاء المثناة * ترست بی کسر راء و سکون سین مهملتین و تا
موقوفله مراتب اعداددن او چپوز عدده در لر سیصد دخی دینلور و ترتیب بی کسر راه
مهمله و سکون شین معجه ایله باغبان آلتلرندن چپا دیدکاری دمور آلتدر و نکت بی کسر
کاف فار سیله قان صغر معناسنه در میرنظمی بیت چورفته سیرکشن آن سمن سا *
رقیبش چون نکت آمد برعی و ترتیب بی ترست هر قوم معناسنه یای تختانیه ده استعمال
ایدر مولانا جامی در یوسف زلیخا بیت بر آورده بکسر زسنگ رخام * در آزاد پهناش
ترست کام و نیری راست بی اضافه موسیقی ده بر پرده اصمید عربیه اول پرده به کیرد ونیه
دیر لر امیر خسرو بیت بردل عاشق که بکشتن سزاست * راست چو نیر آمد نیری راست
و ترتیب کدست بی جنکک بردفعه دن اوق آتغه نیر باران دخی دیر لر میرنظمی بیت چو
انداختند دلیران تیر بکدست * شکست خصم را کشتند بکدست و مع الحیم * تماج بی فتح
مهمله سختیان معناسنه در میرنظمی بیت نیاید پوستین اول بکاری * تماج خوش کند
دباغ آری و بیج بی بوزن هیچ اوج معنایه در اول اسلنامش ابر پشم ثانی نیر و کان ثالث ال
ایله آچلمش پنجه کدافی فرهنگ جهانگیری بعض نسخده حلاج یابندن اطرافه صاحبان پنجه
ریزه لری معناسنه در و نیر تماج بی خیر آچد قلری او قلاغی کدافی شرقنامه تماج اوقی تعبیری
اقتضا ایدر که یوفقه او قلاغی اولیوب بور بخیلرک قوللندی بی یوغون او قلاغی اوله و نیر بیج
سکون یابن تختانین و کسر راء مهمله ایله قفتانک و سایر اثوابک نیریز دیدکاری پاره در
و تماج بی سکون یای تختانی و فتح مهمله نشانه نیر آماج معناسنه میرنظمی بیت نیر
مرثکاش چنان شد راست رو * سیننه دل بوده تماجش مشو * شرقنامه ده بر نوع جلد
مدیوغدر طلوع نجم سهیلده طشرده آچوب قور لر رنگ و بو حاصل ایدر بی مع الخاء المعجه
و بیج بی سکون یای تختانیه هر اوجی سوری اولان نسنه یه دیر لر کدافی فرهنگ جهانگیری
هم الدال المهمله * ترتیب بی سکون راء مهمله و کسر باء موحده ایله ادویه دن بردوادر خراسانک

خراسانده اعلاسی اولور ترکیب مسهلته جزو ایدر لر کی ترمذ فی سکون راه مهمله و کسر مهم
 ایله بر شهر آدیدر آنده اولان سادات کرام بالاتفاق صحیح النسب اولدقلری مشهوردر کی ترمذ فی
 کسر راه مهمله و سکون نوله فرجان دیدکاری قوشدر سرجه دن کوچک اولور اصفها نیله
 لغتیدر میرنظمی بیت لاف دعوی چه کند سرور هند * پیش شاهین چه ز ندبال ترمذ *
 کی نکند فی کسر کاف و سکون نوله یعنی آشیانه مرغ کدافی نسخه میرزا ابراهیم کی مع الراه
 المهمله * نیر فی کسر باء موحد ایله بر قوش آدیدر عربیه رزادیر لر کدافی المویذ بولغنتک
 معناسی عربیه اکسیردر یعنی اریتمس آلتون کی ترمذ فی کسر مهمله بر علتدر که بر آدمه اوله
 قرق یا شتی یخد کدن صکره کوزلنده ظاهر اولوب نور دیده سی یعنی قوت باصره سی نقصان
 اولغنه باشلر کدافی المویذ اما فرهنگ جهانگیریه مسطوردر که قرقدن صکره اول علت
 ظاهر اولور اللی یا شتی تجاوزه خود بخود زائل اولور و بعض فرهنگه آب مرواریده ترم
 دیر لر و عربیه خرمایه کمی کسره ایله و کمی فتحه ایله ایراد ایدر لر و خم مهمله ترکستانده آهن
 معناسنه در و کسر مهمله زبان علمی هندیده تاریکی معناسنه در کی نیر فی مجمع الفرسده
 و فرهنگ جهانگیریه و سایر فرهنگرده نقل و روایت اولغان معناری ممکن اولدینی قدر
 شاهد لریله تحیر اولندی او تو زدرت معنایه کور اول معروف او قدر که عربیه سهم و نساب دیر لر
 بر فرشته نک اسیدر که ستوران اوزرینه موکلدر و تدبیر امور مصالح که ماه نیوروز نیریده
 واقع اولور اکامتعلقدر ۳ سال شمسی نک که اکاتاریخ جلالیده دیر لر در نجی آینی نک آدیدر که
 نیر اعظمک برج سرطانه مدت مکئی در شمس فخری بیت اگر زمعدلت در تموز یازکنند
 زاعتدال چوارد بهشت کرد نیر * ماه مزبور اول فصل تابستان اولغله تابستانه دخی
 نیره ماه دیر لر حکیم قطران ارموی بنیت لاله سرخی یافته بهره ز تو وقت بهار * آلی ازمن
 یافته زردی بکاه نیر نیر * هر ماه شمسی نک اون اوچنجی کونی آدیدر اول کون دعایتمک
 و حاجت طلب ایلک مناسبدر قاعده فارسیماندر نام روز که نام ماهه موافق اوله اول کون
 قتلنده زیاده معتبر اولوب عید جشن ایدر لر مسعود سعد سلمان بیت ای نکاه نیر بالا
 روز نیر * خیز و جام باده ده درخن زیر * روز مزبورده عید جشنه بر شیب دخی بودر که
 افراسیاب مملکت ایرانه مستولی اولوب منوچهر قلعه آمل نیرستانده مقصن اینکن مایینلری
 صلح اولوب شول شرطله که منوچهر لشکرده آرش نام بر نیر اندازوار ایدی اول بر اوق
 آینه نیردوشتر ایسه اول محلی صنور قطع ایده لر افراسیاب بو شرطی قبول ایدوب مزبور
 آرش آمل شهرندن بر اوق آندی بامر الله تعالی اوق آب آمو کنا رینه دوشدی اول زمان
 نیر آمویی ایران و توران میاننه فاضل تعیین ایلدیلر بو احوال روزمر قومه واقع اولمشیدی
 نیکم بور وایتی مشعر حکیم فردوسی * مثنوی * بفرمود تا از کان سه پی * کشاید پیکی
 بهار بر نیری * هر آنجا که ناک شود جا بکیر * از آنجا بود ملک قسمت پذیر * پس آرش
 سنوی قبضه با زید دست * کار ابلاید و بکشاد شست * پینداخت نیر و به پیود کام *
 جهانسان جهان بخش شد و السلام * یعنی حفصه حکیم سوزنی بیت عشرت و شادی
 اوله و بهره اوباد نیر * بهره و نیر حسود آمده کرم و زحیر * حکیم نزاری قمستانی بیت

چو لشکر جمع شد سه نیر کردند * برای تعیبه تدبیر کردند * شمس فخری بمعنی روز و ماه
 و حصه با اوج معنایه بیت بروز نیرومه نیر عزم شادی کن * که از سپهر ترا فتح و نصرت
 آمد نیر ۶ بمعنی نصیب و زوری که عربیه نصیب معنا سنه اولان سهمک ترجمه سیدر
 حکیم فردوسی بیت همه ساله تیر تو از روز تیر * بزری و سنادی و تاج و سریر *
 حکیم سوزنی بیت زشت زلف و کان ابروان نیر قدان * نماید بهره و حظ و نصیب
 و نیر مرا * ۷ سبعة سیان دن بریلدز آدیدر که عطارد دخی دیرل حکیم انوری بیت کرنامه
 دهد نه بیروانه تونیر * شغلیش فروکشاده و دستش بیسته باد * شاعر بیت نیره بر چرخ
 سرافراخته * نیر فلك خانه زنی ساخته * ۸ سقف خانه التنه قونیلان اوزون و یوغون
 دیره که دیرل ترکیه کریش دید کلیدر بدخی معنا ایله بومعنا یه شمس فخری بیت بزخم تیغ
 زخورشید نور بستانی * بنوک نیر بسقف فلك بدوزی نیر * ۹ بمعنی قهر و غضب امیر خسرو
 بیت سهلست اینکه تیر تو بر که نایستاد * بلکه نایستاد به پیش تو کاه نیر * ۱۰ بمعنی
 تنک یعنی طارتنک و نیر دیرل حکیم سنایی بیت آنکه در پیش سخن تیغ زبانش که زخم *
 از پی فائده چون نیر میان بندد نیر * کمال اسمعیل بیت شیرین که یادت کام دل از لذت جهان
 کورتنک نیر حادثه چون نیشکر بید * ۱۱ بمعنی نیره و تاریک حکیم سوزنی بیت پیری
 چو عمر من بمه و سال صید کرد * شد روزهای روشن من چون شبان نیر * ۱۲ فصل خزانه
 یعنی کوز فصلنه ده دیرل حکیم سوزنی بیت سال عالم عنف و لطف و مهر و کینت مایه کرد
 تازمستان و بهار آورد تابستان و نیر * شمس فخری بیت خزان موافق رای ترا بود چو
 بهار * بهادشمن ملک ترا بود چون نیر * ۱۳ سر قوم یعنی رئیس الجماعه ابوالمعالی بیت هر کرا
 باشد ز جور و تا ز توقدش کان * در میان عاشقانت نیر کردنی خلاف ۱۴ قرار او یونارندن
 بر او یون آدیدر که اون سهم اولور هر سهم بز حصه تعیین اولنوب اوج سهمی حصه دن
 حالی اولور آکا نیر دیرل ابوالمعالی بیت عشق تو چو بازی قمارست * در حصه من فتاده است
 نیر * ۱۵ کیلرده یلکن بغل قلی اغاج که کبی لسانند سرن دیرل شمس فخری بیت
 ز موج معرکه کشتی عمر آن نجهد * که باشدش زدعا و ثنات لنکرو نیر * ۱۶ بمعنی قدر و مرتبه
 شیخ فیضی بیت قسم بقبضه قدر و کان قدرت حق * که یاد نیست کس از روزگار دیرل نیر
 ۱۷ هر طوغری و اوزون اغاجه نیر دیرل سقف خانه کرنشی و کمی سرنی و ترا ز کفه لری
 اصلان اغاج و معصومه منکنه بی چویرن اغاج و او قلغی و دخی هر نه که بوناره بذر اولوب
 مخصوص اسمی اولیه جمله سنه تیر دیرل سیف اسفرنگی بیت دورنگ و سرکش و پیکار همچو
 قوس و قرح * غلیظ و خشک و کران خیر همچو نیر خراس * ۱۸ صبان او قنه که ترکیه دوکن دیرل
 ۱۹ پنبه قوپار جق اینجه و اوزون دمون دیرل ۲۰ یلدر مکه عربیه صاعقه دیرل ابوالمعالی
 بیت شدست قهر فلك همچو برق نیر گذر * ولی شود غضبت همچو نیر سوزند * ۲۱
 شکوفه خرما که عربیه طلع دیرل ۲۲ قولاغوز که عربیه دلیل دیرل ۲۳ بمعنی ثابت و توان
 یعنی طاقت ۲۴ بر نوع بیلانه دیرل که اینجه و چوق اوزون اولتر اما پرتاب ایتد که دموردن
 بجز بعض آتلونک اوزنکو سن دلدوکی واقعده ۲۵ جنس طیور دن بر قوشدر ۲۶ قفتان اتکی

انكى بك طولاني سى ۲۷ اخكر سوز نده يعنى يانمش قور ۲۸ برتوع قر نجه در ۲۹ بمعنى كور باس
 ۳۰ زكس چچكنه ديرلر ۳۱ اول نسنه يه ديرلر كند و جنسى افرادندن بهتر اوله ۳۲ طوب و تفنك
 كله سى ۲۳ بلوك معنا سنه ۳۴ قد يم فارسيه موى ورشته يه دخی دینك وكى روايت
 اولنسدز بلوك چغتای لسانده اولوش ديرلر فرهادنامه ده بيت كيتو رساقى جيكيب بيغلار
 وچون اون * منكا تويدين اولوش بير جام كلكون * واسكندر نامه ده راي ملكك مکتوبنده
 بيت ابايكا بولوب قتل ويغماغه توش * كيليب اون اولوشدين بو يان بير اولوش * تير تير پر
 منزل اوقى معنا سنه در * ييمورجى سكون ياي تختاني وضم ميم ايله حيوانات قارتندن
 چقان حرزه اكثر كا و بر يده حاصل اولور تياق نوعندن در پا د زهره قريب منافعى واردر
 * تيور و تيرجى كلاهما بضم الياء التختاني اول واوايله ثاني اشباع ضمه ايله ط و سه مشابه
 بر قوشدر لکن اندن كوچك اولور عريده شفتين ديرلر كذا فى المجمع * تير و ييرجى سكون
 يابن تختانين و زاء موقوف وكسرواوايله تير فهم يعنى هر نسنه يي ادنى اشارتله فهم واذعان
 اينده ديرلر حكيم فردوسى بيت همان چجه شير ناخورده شير * شناسد همان مويد تير و يير
 نغمة حسين و فائده بمعنى حافظ و بمعنى افغان و آشوب منقولدر * تينج سرجى غين موقوف
 و فتح سين مهمله ايله يالچين قيا معنا سنه در * تيمارجى الئى معنایه كلور اول بمعنى غم تيمار
 ادستن اى غم خوردن حكيم انورى * قطعه * سايه رخ و عكس شمشيرش * كبر افتد بر جبال
 و بحار * سنك اين خاك كرد دازانده * آب آن تيره كرد داز تيمار * حكيم سنایى بيت
 از جود توو علم توغز نين بهشت است * زيرا كده رو نيست نه بيمار و نه تيمار * ثاني بمعنى محافظه
 كردن حكيم انورى بيت آنكه دارند در مراتب صلك * بندكاش ملوك را تيمار * سيف
 اسفرنگى بيت خسرو سيار كان اجرى خور نور منست * كيست كردون تا بود در عهد
 تيمار من * ثالث بمعنى غم و غصه شنج نظامى بيت كفت بنهاد برورى چو ماهش * بپرسيد
 از غم و تيمار راهش * رابع بمعنى محنت و مشقت شرف الدين زدى بيت كان نبود مرا
 نوبتو كه بي جرمى * ز فرقت تو كشم دمدم غم و تيمار * خامس بر كسنه نك غم و غصه سن
 چكيك يعنى بسلك و رعایتند اولق و در دنه علاج ايتك بومعنى مشهور و معلوم عالماندر
 سادس فرهنك جهان كيریده بمعنى اندیشه واقعدر * مع الزاء المعجبه * تيرازجى سكون باه
 مو حده و فتح راه مهمله ايله بمعنى قوس و قرح ابوالعاني بيت يد و آه كه از سوخته جگر آيد
 بر آسمان رسد و مينمايدش تيراز * تيريزجى سكون باه مو حده و ياي تختاني وكسرو راه مهمله
 ايله سفره معنا سنه در وله بيت چنانكه عام شده نعمت فراوانش * به پيش مردم و حيوان
 هميكشد تيريز * تيريازجى سكون راه مهمله و فتح ياي تختاني ايله براوت كو كيدر مفردات
 طيله مسطور در * تيريزجى تيريز مرقوم معنا سنه در تقديم و تاخير جا يوردر * تيره كوزجى
 ايزى كوزلى غربال در كه غله و طير ليق الر لر عريه صراد ديرلر فتح صاد و راه شده ايله
 * تيريزجى سكون يابن تختانين وكسرو راه مهمله ايله ايكي معنایه در اول جامه و پيراهن
 تيريزجى يعنى يان مخصوص كسى واردر مسعود سعدى سلمان بيت نيست پيراهنى و شلواری
 نيست بر هر دو نيفه و تيريز * حكيم سوزنى بيت هر روز بنو جامه شادی و طرب پوش *

تا جانم غم را بدرد دامن نیریز * ثانی بر مرغان معناسنه کذا فی الصحاح و نسخه حسین و فایده
ای معنای اثبات ایچون و قطعه ایراد اولمشد میر معزی * قطعه * مکر که کپکان اندر ضیافت
نوروز * بر به اند سر زاع بر سر که سوار * که بسته اند همه پر زاع بر نیریز * که کرده اند همه خون
زاع بر منقار * نیریز * بوزن چیز اوج معنایه کلور اول اماله ایله نفوذ معناسنه ترکیب حکم
ایله تعبیر ایدر لر و نیزه یه وصف اولوب نیزه * نیزه دیر لر دیلی دیمک اولور و تیغه وصف اولوب
کشمک مراد اولنور تیغ نیزه دیر لر شیخ سعدی بیت نیزه منکن تیغ سخن در دهان * تا نیزه خلق
ترانا کهان * بوند مقابلی کند در نفوذی یوق معناسنه ترکیب آکا چونکه دیر لر اما مستعمل
اولان که مزو کسز تعبیر ایدر و زبانیه نیزه ایله وصف ایدر لر شاعر بیت استره هر چند زبان
نیر یافت * مو سترد مون تواند شکافت * وحدت لو آدمه نیز طبع دیر لر خواجه حافظ
بیت اگر چه باده فرح بخش و باد کلمیزست * ببانگ چنگ خور می که محسب نیزست *
ثانی اماله سز حدت معناسنه در طنلو و آچی واکشی نسنه در ده استعمال اولنور ثالث اول
ریح سفلی در که عربیه ضراطه و ضراطه دیر لر میر نظمی بیت منکر هر نعمت حق مند برست
نیر بد و سبکات هر منکرست * نیزه باخرز فی موسیقیه بر پرده آدیدر میر خسرو بیت
عقل مسافر شده زین کارگاه * نیزه باخرز کنان قطع راه * تیغ افروز فی قاج پاسنی آچی
وقاج صواری معناسنه در افروز اصلند ضیا و روشنیدر قیچک پاسنی کیدوب آینه کی
اولدقه روشن اولدوغی اجلدن تسمیه اولمشدر * تیغه باز فی بردشهور او یوندر قاج ایله
اوینار لر اویشینه تیغه باز دیر لر و بر معناسنی دخی تیغ زن بهادر و دلور جنگجوی در خواجه
سلمان بیت فدای کردش چشم دو تیغه باز توام * که هیچ رشته بسر تیزی نکاهش نیست
* تیکوز فی سکون یای تحتانی و ضم کاف فارسیله بمعنی کشک که یوغرت ایله آلوده اولوب
قوریش بلغور در که پیودنی دیر لر حکیم سوزنی بیت بکنی و نجم خوردن و زوشوندست
و خراب * زاب قماچی که باشد سرد و بی تیکوز و سیر * مع الزاء الفارسی * تر فی معنی
تیریز مر قوم و دخی برک درخت و بر نوع گیاهد عریه حقل دیر لر فتح حاو سکون قافله کذا فی
شرقنامه * تیر فی سکون یای تحتانی ایله ایکی معنایه کلور اول کین آغلی ثانی بمعنی فراز
یعنی یوقس کذا فی بعض الاله فی مع السین المهمله * تغلیس * سکون قای و یای تحتانی و کسر
لامله نهر ارس کنارند بر شهر آدیدر کورجستان در جاکی بحم شاهلری طرفندند کذا فی
شرقنامه * تلاس فی بوزن هراس و لابت ترکستانده بر شهر معظم اسمیدر کذا فی المجمع
* تیماس فی سکون یای تحتانی و فتح میله بمعنی پیشه که عربیه اجم دیر لر اکثر اسلان مکانی
اولان یزله دیر لر ابوالعباس بیت نهاد روی بخدمت چنانچه روبه پیر * بنیم وانکر آن آید
از در تیماس * قول اخیر مؤید میر نظمی بیت توان یافت زبجایلان دلیر * که تیماس
حالی نباشد زمشیر * تینوس فی سکون یای تحتانی و ضم نونله خرمن یعنی معناسنه کذا فی
نعمه الله * مع الشین المعجمه * تراش فی تراشیدن لفظندن اسم فاعل اولور قلم تراش
و سر تراش کی و یونق و یولومک معناسنه ده استعمال اولنور خواجه سلمان بیت نیزه
از هر تراش استره ضاکن برضنک * آنکه او کردوز بان پر دوز کس موی خواست * تش فی

فی ایکی معنایه کلور اول بمعنی تشنگی ثانی بمعنی شیش کذافی فرهنگ جهانگیری فتحه ایله آتش
 ویشه ضمه ایله قلق واضطراب معناسنه درو تیر کش فی سکون یای تحتانی و راه مهمله
 و فتح کافله ترکش معناسنه اصلی اوزره واقعدریای طور دوغی جانبه قربان دیرلر کسر قافله
 غلبه استعمالدن جمله سنه ترکش و تیر کشده دیرلر شیخ نظامی بیت غمی شد دلش سازننجیر
 فرد * مکیست ترکش پراز تیر کرد فی تیغ کش فی اول مرد دلاوره دیرلر که خصمی قایدن غیر
 ایله قارستولیه ابوالمعانی بیت تیغ عزمه میکشد مردم بقتل عاشقان * دیده خون ز روش
 هرگز ندیدم تیغ کش فی میهوش فی سکون یای تحتانی و ضم هایل چیل دید کاری قوشدرکه
 تهو و تیهو دخی دیرلر کذافی فرهنگ جهانگیری فی مع الغین المعجمه * تیغ فی هر کسکین و تیز
 اولان سنه یه دیرلر عموما دمور اولسون غیر اولسون قایجه دیرلر خصوصاً بونده دخی
 انواعی وارد اون درت معنایه کلور اول قایجدرکه عربیه قرق دن تجاوز آدی وارد
 از جمله سیف در که حدیث صحیح نبوی ده صلی الله تعالی علیه وسلم انانی السیف * ویر حدیثه
 دخی * خالد بن الولید سیف الله * وار دا اولشدر و کلام اکا برده * السیف اصدق انباء
 من الکتب * بو کاکون سوز چو قدر شاعر بیت جهانرا خلعت آهن آنچیمان شد * که تیغ
 از ننگ عربانی شد آزاد * ثانی خجرد مورینه دیرلر حکیم انوری بیت کر ثور جو عقرب
 فی بندی و بی فهم * در قبضه تیغ تونشاندی و راند فی * دیگر بیت تیغ بیاید زدنش
 بر جگر * هر که زبا نشد کر و دل دگر * ثالث مزراق دمورینه دیرلر استاد بیت زبان تیغهای
 تیره و تیر * شده در کانس سرها چاشنی کیر * رابع اوق دمر ننده دیرلر ابوالمعانی * قطعه *
 گرنیاید صدای ناله دل * در درون بود عشق دیرینه * تیغ تیر مرثه کند سوراخ * همچو
 غریال شد بروسینه * خامس بچاق سادس بچاق دمور لرینه دینلور سابع سراج و جلد
 و کفشکرلرک سختیان تراش ایتدکاری دموره دیرلر ثامن طاع دپه سنک سورینه دیرلر
 حکیم اسدی بیت بلانش بکفتا نیاید سپاه * تو بر تیغهار و همی کن نگاه * شمس فخری بیت
 همچو کوهم خزینه کوهر * چه غم ارهست برق رادم تیغ * حکیم فردوسی بیت بیفتاد پیرن
 جدا کشت از وی * سوی تیغ با تیغ بنهاد روی * تاسع کنار سطوح یعنی طام کناری وله
 بیت مرا کفت بنکر بر تیغ کیست * چورفتی بکوش که از بهر چیست * عاشق خرمی
 صاورمق ایچون اوزون بغلد قورینه دیرلر استاد لطیفی بیت در آن ده فرود آمد از بهر کشت
 یکی تیغ چون یافت اسبش بهشت * حادی عشر فروغ و روشنی یه دیرلر حضرت مولانا
 قدس سره بیت تیغ بر آورده ای آفتاب * نورده این گوشه ویرانه را * و ضمایه ده
 دیرلر شمس فخری بیت آفتاب بقدر و نام بود * آفتاب آنهمه ضمیرم تیغ * ثانی عشر شعله
 و برق معناسنه ده استعمال اولنور کسالی بیت از پس پرده نهانی سوی چا کر نکرید *
 کفت از تیغ همی تیغ زندمهر و ماه * ثالث عشر کفشکر و غیرک بزینه دیرلر رابع عشر
 سقرق دید کلزی اوته دخی دیرلر فی مع القاف * تزریق فی سکون راه مهمله ویای تحتانی
 و کسر زله معجمه ایله اصل سوز و اصل سزایش و بلان خبر ابوالمعانی بیت غمی شاید که
 اوصدیق باشد * که کفتارش همه تزریق باشد فی تریاق فی بر معجون مشهورک اعجمی در

وهرنگه سم وزهری دفع ایدہ اکادیر لرخواجه سلمان بیت یقین بوضع تریاق داده باشی
زهر * بجای زهر عدوراا کردی تریاق کی تغیر جاق کی کسر غین معجه و سکون راء مهمله
و فتح جملہ بمعنی ساخته کذا فی تحفة الاحباب کی تلاق کی زنانک موضع معهودندہ اولان
کوست پاره کذا فی المؤید و نسخه میرزا ابراهیم از ارباره سنہ دیر لر کی مع الکاف * تراك کی
فتح راء مهمله ایله صحاحه آسمان طرفندن ظاہر اولان مہیب صدا کہ طراق دخی دیر لر
و چاتلدی معناسنه امیر خسرو بیت وان شب نیرہ کان ستاره برفت * و آمد از آسمان صدای
تراك * و مطلق چاتلامق صداسی ہرندن اولور سه حکیم عنصری بیت از دل و پشت
مبارز برکش آید صد تراك * کز زہ عالی کان خسرو آید یک تراك کی ترک کی سکون راء
مہملہ اولی و کسر ثانیہ و تاء مثناة ایله شرف نامہ دہ بر قوشدر قویروخی بیاض ویشل اولور
و متقاری اوزون اولور ترندک دخی دیر لر عربیہ صعوه دید کلر بندر و فرہنگ جہانگیریہ
سبک و بی تمکین معناسنه در کی ترک کی فتح راء مهمله ایله تراك لفظندن اختصار اولمشدر
کی ترندک کی کسر را و دال مہملتین و سکون نونہ ترک مرقوم معناسنه اولان قوشدر
کی ترندک کی کسر راء مهمله و سکون نونہ یای کرشی صد اسپدر فتح راء مهمله ایله دہ مر و بندر
کی تریاک کی تریاق مرقوم معناسنه بحجیم اولمشدر و پاد زہر معناسنه حکیم سنایی بیت
یک جہان زیر کند افلاک * کام پر زہر و خانہ پر تریاک کی تریاک کی سکون لاملہ مؤید الفضلادہ
لو بیام معناسنه و فتح تاء مثناة ایله ہندوستانہ اسٹنور بر نوع قاشدر و فرہنگ جہانگیریہ
فتح لاملہ ایکی معنایہ کلور اول جامہ پیشوانہ یعنی اوست کیلن اثواب کہ ترلک و ترلینک دخی دیر لر
شرف شفرہ بیت قبا بستہ سرو از عطای جزیات * تلاك دوخته بید از انعام عامت * ثانی
تفاح بری اغاجیدر کہ کج دخی دیر لر عربیہ ذو ثلاث حبات و یونانی زعرور و شیراز پلر کیل
دیر لر و سکون لاملہ بر مجیل تر معناسنه کہ ہندی لسانہ ادرك دیر لر کی تلتک کی فتح لام
و سکون نونہ ملک دکنہ بر ولایت اسپدر و کسر لاملہ ایکی معنایہ کلور اول دہلہ و دفعہ بر مق
اور مغہ دیر لر شیخ محی الدین عراقی * رباعی * آنجا کہ بحر خست مہ از ضرب تلتک *
آتش زند از شوق در اہ راہ شلتک * رفتیم و رسیدیم و کرفتیم بچنک * آن حلقہ کہ صور
ازوست یک صوت چلتک * ثانی کوچک صالح قملر کہ لوزم صالح قملر تہ اولور اکا تلتک دخی
دیر لر کی تلتک کی سکون نونہ منقار مرغ کذا فی فرہنگ جہانگیری کی تہک کی کسر ہایلہ ایچی
بوش نسنه ہرنہ اولور سه ابوالعانی بیت درونش از کمال و عقل و دانش * چو جیب
و دست و کبیس او تہک بود کی تیرک کی سکون یای تحتانی و فتح راء مهمله ایله آغری کہ عربیہ
وجع دیر لر طیب و سفی * رباعی * چون سنک درون کردہ کرد مددک * ازد ر دزد کردہ
چوناوک تیرک * در کردہ کس چو یاد کرد مددک * نافع باشد کا و واسپوس و نمک کی نیرہ رندک کی
طونق و بولانق اولان نسنه ہرنہ اولور سه و قولہ یہ یقین رنکو آتہ دیر لر کی تیزک کی
سکون یای تخمائی و فتح زاء معجه ایله شرطہ آہستہ ابوالعانی بیت خواهد کزدند تیزک
اما نکر فتنہ * عالم بشدہ پر ولولہ صیت و صدایش کی مع الکافی الفارسی * ترندک کی کسر
راء مهمله و سکون نون ایله خوب و زیبا و تازہ و طوی معناسنه مسعود سعد سلمان بیت

بیت لاجرم چون چنین گرانجام * ناخوش و ناترنک و نادانم * پوزهای جامی بیت
 بر فکندی به پشت کنکی را * زین پی آلات ناترنکی را * نکسک فی فتح کاف عربی و سکون
 سین مهمله ایله نکس مرقوم معناسنه که اوزم چکردکی و دانه سنه ده دیرلر حکیم سوزنی
 بیت به نکسکی نیرزد و خواهد * بوسه رازمن بهای دوزر * تک فی اوج معنایه در اول
 شرفنامه ده معنی اسب مسطور در ثانی فرهنگ جهانگیریده نکه و کرداس معناسنه که عربیه
 لقبه دیرلر ثالث معنی پیش یعنی ایلو * تاسک فی کسر لام و سکون سین مهمله ایله کوچک
 اوزم صالحمی که بیوک صالحم کرده اولور اکا تانک دخی دیرلر * مع اللام * نکل فی کسر کاف
 فارسیله ایکی معنایه در اول دلبر نوجوان یعنی اول ساده رو محبوب چار ابرو که ایرشمس یکیت
 اوله ابوالمعانی * قطعه * بدل دادن نیرزد طفل نورس * اگر با شند خوبان چکل را *
 یکوش هوش بشنو پند ازمن * بشو باجان و دل عاشق نکل را * ثانی اول پارچه به دیرلر که
 خرقیه و جامه یه یا ما ایدوب دیکرلر اکا پینه دخی دیرلر حضرت مولا ناقص سره بیت
 چور پسمان شام زانکه صوزن هجرت * همیرند بقبای دلم هزار نکل * وله قدس سره
 بیت فرعون زفر عونی آمنت بجان گفته * بر خرقه جان دیده زایمان نکل دیکر * نیره دل فی
 ایکی معنایه در اول غمناک و المناک ثانی قره کوکلومراد کینه دار و بدکان دیمکدر * مع المیم
 * تم فی سحاق که طعامه قورل لطیف لذت و پر سرخ رنگ اولور قینادقه بیاض صونی چقاز
 ابوالمعانی بیت اگر سرشک در آید ز خون دل زنگین * لندید تر شود آبا اگر ز دبا تم *
 * ته کلیم فی کسرهایله مستور و مخفی معناسنه در نظیری مشهدی بیت تو طبل همجو
 که ادرته کلیم زنی * و کر نه بلب بامست کوس سلطانی * تیرم فی سکون یای تحتانی
 و ضم راه مهمله ایله بیوک خاتون دیمکدر تنک استاد در مدح والده یکی از شاهان بیت اندرین
 عهد از بزرگی کشور خوارزم را * ستعالی مهد عالی تیرم توکان تویی * نیره لکام فی آت
 کینک دماغیدر * تیرگام فی سکون یای تحتانی و زاء موقوف و فتح کافله اشکون و یوربکن
 آت و کاف عربیه نو دولت اولان آدمه دیرلر * تیم فی سکون یای تحتانیله بعض فرهنگرده
 بزازستان و چارسو معناسنه در استاد لیبی بیت از شمار توکس طرفه بمهرست هنوز *
 و ز شمار دکران چون در تیم دو درست * حکیم اسدی کرساسب نامه ده و هند و شاه محاسب
 و شمس فخری معیارده کاربانسرای معناسنه روایت ابشار در بو معنایی موید شیخ عطار
 بیت ای کلام تورشک در تیم * وی عطای تودیه خانه و تیم * شمس فخری بیت شد
 ز عدلس چنانکه مردم را * چه بیابان زایمی وجه تیم * و مجمع الفرسده یعنی اندوه و گرفتگی
 دل مسطور در * مع النون * ترا بیدن فی فتح راه مهمله و کسریاء موحده و سکون یای
 تحتانیله طرفین صوو یا شراب صرمق ترشح معناسنه * تراختن فی سکون حاء معجه و فتح
 تاء مثناة ایله عجله ایله کتمک معناسنه در ابوالمعانی بیت اگر نیما زوفا میکنند از ان خونی
 بقتل عاشق نالان تراختن کیرد * تراشیدن فی کسر شین و سکون یای تحتانیله یونق و قبل
 یولومک خواجه سلمان بیت سرورا دوش شنیدم که مکر سلطانرا * بتراشیدن موی سر
 شهزاده هواست * و قلم یونق معناسنه خواجه کمال بخندی بیت کمال وصف میانش

اگر کنی تجی پر * قلم بیاید بار بکتر تراشیدن و تراکیدن و کسر کافله چا تا یوب صدا و یرمک
معناسنه در و تراویدن و کسر و اوایلہ ترا بیدن مر قوم کبی در ترشح معناسنه و ترکیدن
کسر کافله و تراکیدن و کسر کافله کلاهما یعنی تراکیدن یعنی چایلق و ترانگان و سکون
راء مهمله و نون و فتح لام و کافله بمعنی زندگ کننده و دید آرنده همه تعالی و تقدس یعنی محی
و خالق معناسنه در کذافی شرفنامه و ترکیدن و فتح راء مهمله و سکون نون و یای تحتانی
و کسر کافله یای کرشی صدا و یرمک معناسنه در و تریان و سکون راء مهمله و فتح یای
تحتانیله بیوک سید که ایچنه میوه و سبزه قورل مبرنظمی بیت برای میوه انعام و احسان
زصله بایش بیرون نه تریان و نکسین و سکون کاف و کسر سین مهمله ایله تورانیلردن
صاحب نام و شان بر پهلوان آدیدر کذافی موید الفضلا و نکین و کسر کاف و سکون یای
تحتانیله مرد بهادر و شجیع معناسنه در و نکینان و جمع نکین یعنی بهادران ابوالمعانی بیت
شود بتره جهان در چشم اعدا * بروز رزم از تیغ نکینان و نلاویدن و بمعنی تراویدن
و ترایدن کذافی فرهنگ جهانگیری و تلنکین و فتح لام و سکون نون و یای تحتانی و کسر
کافله قدرت حلواسی و تین و کسر نون و سکون یای تحتانیله کوه سراند به قریب دریای
محیطده بر جزیره در و بر معناسی دخی چوق یاشلو بیوک میلان که از در اولغه یقین اوایش اوله
و تپیدن و کسر هایلہ بو شالمق معناسنه و تیان و فتح یای تحتانیله آغزی آحق چولک
اوید دخی دیر لر حضرت مولانا قدس سره بیت عشق چو مغزست و جهان همچو پوست
عشق چو حلواست جهان چون تیان و نیر باران و جنکده بهادر و مبارز لر اوق سر پمکه دیر لر
مولانا هائی بیت کشیدند ازان نیر باران بسر * کله های بارانی از خود زر * مبرنظمی
بیت به پیش استاده بودند پهلوانان * همیگردند بک دست نیر باران و نیر دان و صند و قه که
اوقی حفظ ایچون چار کوشه هخته دن ایدوب ایچنه اوق قور لر و دخی قبور که ایچنه اوق قونیلور
و نیرکان و فتح کاف فارسیله و ز نیر که ماه نیرده واقع اوله و نیرنان و فتح نونله یوقه
آچد فلری او قلاغی معناسنه در و تیره شدن و قاقیوب غضبه کلک معناسنه کذافی
فرهنگ جهانگیری و نیر داین و سکون یای تحتانی و زاء معجه ایله شرطه اوردن ابوالمعانی
در هجو بیت توان گفتن یکی اشعار شاید * نباشد کار او کر نیر دادن و نیرک دادن و
صوت و یرمک یعنی آغز دن صدا چقارمق و نیر کردن و قایبی و سایر د موری کسکین
ایتمک و نیریدن و بمعنی نیر دادن و تیغ زن و شهر و ملکی دن اون او چخی کونک اسیدر
و نیرهان و جعلدن کوچک برسیاه بوجکه راوت اوزرنده رطوبتدن حاصل اولور *
و مع الواء * تهو و ضم هایلہ بر قوشدر تیهو و تیهوش دخی دیر لر و تیهو و یای تحتانیله
بوزن دیوب معنی تاب و طاقت حکیم اسدی بیت فتاند بر خاک بیهوش و تیهو * همید استند
از غم دل غریو * وله بیت نکه کرد از دور سالار تیهو * کر زان و تازان بیهوش و تیهو *
و بهادر و عاقل و دانام معناسنه تنکم بیت ثانینک مصرع اولند بومعنایه ناسج وارد حکیم عنصری
بیت یکی مهره بازست کینی که دیوب * ندارد بتوفند او هج تیهو و سکون یای تحتانی و غم
هایله چیل دید کبری قوشدر اتی پنور تعریب ایدوب طیهو و دید یلرودخی یواش معناسنه در و

۳۰۲ **مع الهاء *** تخلفه في سكون خاء معجزة وفتح لامه ثعلين وعضاكه مشايخه مخصوص اوله
 كذا في بشر فنامه بومعنايي موييد ميرانظمي بيت يد و شش خرقة ودر دست تسبيح *
 ويائش را بنجله كرده تصريح في تراشه في فتح راء مهمله و شين معجزة ايله يونغه قلق و خسته
 و اعلا جك جمله به ديرلر نتمك شاعرديمشدر بيت تراشاي قلم برزير اقدام * منه البتد مفر
 آرد بنا كام في تقه في سكون قاف و فتح دال مهمله ايله كشنيزيد كاري ضياه دانه در عربيه
 كزيره ديرلر ضم كافله في تقوده في كسر قاف و سكون راء مهمله ايله برنوع دانه دراغا جده
 ميوه كبي حاصل اولور غريبه كراوبا ديرلر في نكته في سكون كاف و فتح مهمله التون ثل ايله
 استامش اطلس و غيري و زر طلا معنا سنه ده مرويدر في نكته في فتح كاف مشدده و اخفاء
 هائيله بمعنى بند شلوار تركيبه اوچقور ديدكاري ميرنظمي بيت غانده عقل و هوش و صبر
 و آرام * كشوده نكته اش يار خوش اندام * و تخفيف كافله ايكي معنايه كلور اول تارنج
 و صافه نكته لقمه خوار و اقعدر و ثاني پان معنا سنه در هر سنه كه پان لنور مثلا فلان
 چيز نكته نكته شده يرلر پان اولدي ديمك اولور كذا في فرمتك جهانكيري في تله في فتح
 لام مشدده ايله طو زاق معنا سنه كه فتح تايله ده اول معنايه در شاعر بيت نهادندش بتله
 كرك كبران و نيابد كرك * زبوي زخم پشش كرك در صحرا حذر دارد * و بمعنى زر طلا مرويدر
 في ته في بمعنى زيرالت ديمك رته سنك و ته پاي ديرلر فتاحي نيشابوري بيت ته پابت چو
 مي پرداخت هجران سمينه ام از غم * لبت را آرزوي بوسه دل پرداز بايستي * و ته چوب ديرلر
 شاعر بيت اكر كردندي از جوش خردكوب * زبان چون اره كردي در ته چوب * و هر
 نسنه نك التنه ته ديرلر مير خسرو بيت درين كنبه به تيكى بر كشي آواز * كه كنبه هر چه
 كويي كويدت باز * يكي را ده صدا پايي درين راه * كه بالا كنبه دست و در تمش چاه * عربيه
 ناز ايله صالغنه ديرلر في تهيكاه في مفتوحه ده ذكرى مرور ايدن تهيكاه معنا سنه در
 في نيراره و نيرازه في كلاهما بسكون الياء التحتاني اول بفتح الراءين المهملتين ثاني فتح راء مهمله
 و زاء معجزة ايله بمعنى قوس و قرح في تيره في سكون ياي تحتاني و فتح راء مهمله ايله التي معنايه
 كلور اول بولانق شاعر بيت روشن بده ام نشود روي اينجهان * كيني چشم نيره كي بتواند
 نظر كند * ثاني قرامترق نسنه به ديرلر ثالث منورا اولان نسنه متغير اولوب قرارمغه ديرلر
 احمد كرماني * مثنوي * از پنجه پنج حصي چورستم * و روشن در شش جهت چورستم
 نه شمس نيره كردد * نه ديدنه دهر خيره كردد * رابع قرا كوا اولان نسنه به ده ديرلر
 مشب نيره كبي كال بخندي بيت كرنه بيمم رخت از طره مشكيني چه عجب * در مشب تيره
 بخور شيب نظر نتواند كرد * خامس بعض محله مجاز ادخي قرانسنه به ديرلر تيره بخت كبي خام
 كاشي بيت نيره بختيم بنوعي كه حريفان در روز * شمع همراه خود آردن بكاشانه ما *
 سادس ياغ چهار قلري اغاج كه عربيه شفتين ديرلر تيره نك اصلي تيرايدي آخريته هاء علامت
 كتوروب علم ايلد بلر في تيره في سكون ياي تحتاني و فتح زاء فارسيه پان بوجق تركيبه التي
 صالحم ديرلر و دخي اوزون اغاج كه مرتك ديرلر في تيشه في مجازا التارندن معروف آلتدر كسر
 ديرلر و دخي طاش كسد كاري بيوك كولنك شاعر بيت عاشقي از همه فن باعث فارغ باليست

گوهر صنتك ترا شست بهم تیشه ماه ق تیغ کوه ق یعنی سر کوه و هر نسنه نك ا ك یوکسك
 رینه تیغ دیر لر کدافی شرفنامه ق تیمون ق سکون یای تختانی و ضم میم و فتح راء مهمله ایله
 حیوانات قارندن چقان طاش که خرزه دخی دیر لر ق نینه ق سکون یا و فتح نونله اورجك
 پرده سی یعنی تار عنکبوت ق تیه ق سکون یا یله حرا و یا بان معناسنه میر نظمی بیت گرفتیم
 طرز جمنون در ره عشق * شدم در تیره سوای شه عشق * و دخی اولونقی معناسنه ق مع الباء
ق تو اسی ق فتح و او و کسر سینله کلیم و فرش منقش معناسنه عبد القادر تاینی بیت فکنید سیت
 قراش باد بهاری * تو اسی ق الوان ابر کوه و کزدر ق تهی ق یعنی خالی یعنی پوش و مجوز
 یا بفتح کدافی للغه شاعر * رباعی * ای از تو مرا کوش و برو دیده تهی * خوش آنکه ز کوش
 پای مرد دیده تهی * تو مرد دیده نه آ و زه کوش * از کوش بدیده آ که در دیده تهی *
ق نیرماهی ق بردار و اسیدر کدافی شرفنامه ق تیر تایی ق سکون یای تختانی و زاء موقوف
 و فتح تاء مثناة ایله قایح و خیر و بچاق و آنله بکزر نسنه لک کسکین یوزی ق تیزی ق ایکی
 معنایه در اول یعنی تازی یعنی عربی عوما و اسب تازی خصوصا امیر خسرو بیت جنبش
 تیزی سواران دلیر * لرزه می افکنید در اندام شیر * ثانی زنجبیل معناسنه در ق تی ق تهی
 لفظندن تخفیف اولمشدر حضرت مولانا قدس سره بیت آن یکی مردیست قوتش جمله درد
 این یکی دیگر میان تی جمله کرد ق تی تی ق تیر تیز معناسنه در میر نظمی بیت آمد و فی الحال
 تی تی رفته بود * آن سخن تنها بگوشش گفته بود * یعنی تیر تیز ق کندی دیمکدر *
ق باب التاء المضمومة مع الالف * ترا ق سکا دیک معناسنه ضمیر خطاب اولان تاحرق
 ایله علامت مفعول اولان راجن مرکبدر اصلند و او ملفوظی ایله تورا ایدی استعمالنده
 نوع ثقلت اولغین و او ی حذف اولنوب ترا اولدی نسخه میرزا ابراهیم ده یعنی خود را
 مسطوردر شیخ نظامی بیت گفت بامن فروش باغ ترا * تادم روشنی و باغ ترا *
ق ترشبا ق سکون راء مهمله و شین معجه موقوفه و فتح باء موحد ایله اکشیلو مشهور با که
 اصلی ترش آ با ایدی ترکیب اولند قه الف بدود می حذف اولندی ابو المعانی * قطعه *
 به میخوران مناسبت در سحر که * دوساغر باده یک کاسه ترشبا * میشود تنها از نافع مالک و نادان *
 غلام ساده رو کر باشد اولی ق ترش کبا ق نباتات قسمندن براکشی او تدر منافی مفردات
 طب کتابارنده مسطوردر ق تفریح ق فتح فا و راء مهمله و سکون یای تختانیله رومین سید غازی
 پشیری دیمکله معروف نرم طاشدر قلندران پالمه نك ایدوب بیله رینه بغلر و باز و بند دخی
 ایدر لر ق توانا ق و او معروف ایله کوچلودیمکدر که توان کوجدر و آخرنه کی الف اتصافی
 ایچون لاحق اولمشدر بعضیلر توانی تاب ایله تفسیر ایدر لر لکن صحیح اولمز زیر اتاب طاقت
 و توان کوجدر میانلر نه تفاوت ظاهر در بوقطعه دن معلوم اولور * قطعه * چنان باشند
 لول که کوی تنس * دودل دارد از تاب و زور و توان * چنان کردد آخر که کوی مکر * بسستی
 تنس را بر اید روان ق توتیا ق مشهور و معروف ترکیبدر که کوزه چکر لر و بر نوع بیاض
 چپکدر قوریدوب آنیه کوزه چکر لر غایت مفید نسنه در شیخ فیضی بیت دیده
 سر را اگر سر مه بخشید فروغ * کوری دل را چه سود مکه ق توتیا ق مع الباء * ترب ق

سکون راه مهمله ایله ترکیله دخی ترب دیرلر قریبه بخل دیرلر کسره طایله مع تقوی
 بیت ترب کرچه هضم کردد هر طعام * لیک خود هرگز نیاید انضمام * توب * بونون خوب
 قات معناسند دریک توب دو توب دیرلر قات ایکی قات دیک اولور ابوالعانی بیت پشت
 دو توب ار شود است فلک راست است * بسکه ز تو بد است تربیت عام را * مع التاء * تحت
 سکون خاء معجه ایله معنی دخت که دختر لفظندن اختصار اولمشدر و بر معناسی دخی التیموز
 ذرهدر بعض برلده وقیه به تحت دیرلر * تربت * سکون راه مهمله و فتح باء موخه ایله
 هزار در عز بیده و فارسیه دخی استعمال اولنور طالت آملی بیت عمارتی نبود تربت غیر بازا
 غنیست که شمع مزارعی یا بند * مولا ناعرفی بیت صبا از کوی لیلی کروزد بر تربت مجنون *
 کند آتش فشان چون شمع مزارعی استخوانش را * تربت مرت * تار و مار که ترکیله طایر طغان
 دیرلر شمس فخری بیت یک سگال نیکخواهش تار و مار * نیکخواه بدسکاشن توت مرت *
 حکیم سنایی بیت ای بسا باد و بوش نکسینان * تربت مرت از دعای مسکینان * ودخی
 بد اندام و بد اسلوب و نظره حقیر کورین فرهنک بچانکیرینه فتحه ایله روایت اولمشدر
 و بر معناسی دخی تاخت و تاراج نقل اولمشدر * تربت * ضم راه مهمله و سکون سنی معجه
 ایله قازمه معناسند در * تربت * کسره راه مهمله و سکون یای تحتانیله ات صوینه پاخود
 بیور با صوینه اتمک طوغرایوت طعام اتمکه دیرلر عربیه تا مثلثه و دالله ترید دیرلر
 بهحاق اطعمه بیت روغنی کز پانچه جمع آورده برکله بز * کفچه کفچه بر تربت شیر دان
 خواهم فشانید * حضرت مولا ناقص سره بیت بس کن این و سر تنور بنه * تاکد تا بهلت را
 تربت کنند * توت * واو معروفه معروف مینوه در عربیه دخی واو معروفه و فله توت دیرلر
 ترکیله واو مجهول ایله ینه توت دیرلر * توخت * واو معروف و سکون خاء معجه ایله
 معنی کزارد واد اکر د یعنی اوده دی حکیم سنایی بیت عقل حقیق بتوخت و نیک بتاخت
 بجز در راه او شناخت شناخت * و معنی کشید یعنی چکدی استاد فرخی بیت مظفری
 که باندیشه کین تواند توخت * ز پیل آهن پشک و ز شیر آهن خای * و دخی جمع کرد و حاصل
 کرد معنای ینه مرویدر * توران دوخت * نام دختر خسرو پرویز در که از دمیستندن
 اول بریل درت آی باباسی تختنده پادشاهلق ایادی * تهمت * معروف برکسینه ینه استناد
 لطنان فعل قبیله دیرلر ابوالعانی بیت تهمت آلوده چو کرک یوسفم * از برارد دیدم ام
 چندین ستم * مع الجیم * تمناج * سکون تا مثلثه و فتح مهمله نوع اطعمه دندر لا کشته
 دخی دیرلر بهحاق اطعمه * قطعه * برکیر سرخیر تمناج * کز جان شده ام اسیر تمناج * دانی که
 نخود چه نکنه ها گفت * یا قیبه خرده کیر تمناج * از روغن دنبه کشت روشن * در سخن
 قدح خیر تمناج * شهر فنامه ده جیم فارسیه واقعدر * ترچ * ترکیله دخی ترچ دیرلر
 معروف میشتد و بر معناسی دخی تحت و درم کشیدد میگرد فرهنک جهانکیریده معنی چینی
 و شکنج که از نك و انجوخ دخی دیرلر و معنای مذکور ینه صیغه امر دخی کلور شاه ناصرا
 خسرو بیت خئی بترنج دیت را سخت میان شو * از بهر تن این صفت میان چند ترنجی * ودخی
 خشک شده و معنی درست مرویدر کذافی الجمع * توج * معروف ضاری باقر دن عمل ایله

ایندول و فرهنك جهانگیرید ما یوايه ده توج دید کبری مضطرب و کز کتبه و آبی ده دیر لر توخج
 و او چمن و لوب و فتح خا معجمه ایله معنی آواز بلند میر نظمی بیت سواری بر صلاح آنجا کدر کرد
 بیلائی سیر بازو توخج و دژ توخج و فتح و له مهمله ایله فریته و نك ابکچی او غلنگ اسمی
 توت و توخج دیر لر قزیدن حیاته ملکنی تقسیم ایندول توران زمینی اکلایو ایران زمینی
 بیوک قزیداشی ایرجه و عزلق و آزر بلایجان ملکتن کوچک قزیداشی سبله تعیین اینشمینی
 بابا لزندن صکره توخج بو تقسیمه راضی گوئیوت ایرج ایله میخا غارنده نزع و خصومت پارخا
 اولوب کتدیرک اولاد لرینه دخی سرابت و نجه مدت ایران و توران لار زنده جنک و جدال و حرب
 و قتال تمامدی اولدی توغاج فی فتح غنیمت معجمه ایله خطا و لاشنه بتو بر کوکدر زخیر مرضنه
 نافع و زو توغاج فی جوزن قولاج لغت خوار زمینی در بکبار معنایه و دخی بزی آغرمق
 ایچون اصلد قبری نسنه به دیر لر میر نظمی در صفت سرما بیت جهان کشته بروی مهر
 محتاج چمن روی زمین رنج بسته تولاج فی کسرو او و سکون یای تحتانی ایله
 صرمشوق که هر آغاچه صاریله لابلد قورید زخیرینه عشقه دیر لر فی مع الدال الملهه توت مرد فی
 سکون راوتاء موقوف و ضم مهمله یعنی توت مرت مرقوم کذا فی المجمع فی ترد فی سکون راه
 مهمله ایله کورک و نازک اولان نسنه به دیر لر صاحب طبیعت بشاعرک بونی دیر بیت خوشا
 وقت سحر را میتوان خورد * اگر کاکلی بروغن میرند تود فی ترد فی سکون راه مهمله
 و ضم فایله بر کوچک قوشدر که دالیزه دخی دیر لر کذا فی المجمع فی ترجمید فی ضم راه مهمله
 و سکون تون و کسر جمله سخت درم شد یعنی اینجندی ابوالعباس بیت چون ترجمید از ضم
 هجران مرا * از نسیم وصل کن درمان مرزا * صحاحده یعنی پیچید و فراهم آورد واقعدر فی ترد فی
 کسر راه مهمله و سکون یای تحتانی ایله ترتب مرقوم معنایه که در پید ترید دید کاری طعامدر
 یسحاق اطعمه بیت اگر چه مطبخت انتظاز مهمان داد * تواز ترد سردیک عذر خواهی کن
 فی تک فی سکون لامله یومری نسنه هر نه او لورسه فی تند فی سکون نوله بشن
 مغتایه کور اول بشر فنامه ده جست و مقرر ک معنایه ثانی فرهنك جهانگیرید تیر لفظنه
 مترادف آیدون تند و تیز دیر لر چشمکین و غضبناک معنایه سنه از ظفر نامه بیت روان از پیش
 لشکر پیشمار * هجه صغیر و تند و خنجر کزاز * ثالث دیو معنایه یعنی دیوه دخی دیر لر
 حضرت مولا ناقه سن سره * مثنوی * هر کسی کفتی که سحر است و طلسم * کان رسد باشه
 عدوی جان و جسم * و آن ذکر کفتی که پریا تند و تند * اندران مهمان کشان با تیغ کند *
 وله در شکایت پشه از باد نزد سایمان علیه السلام و امر کردن سایمان دیو را بطلب
 باد بیت بانک زد آن تند کای باد صبا * پشه افغان کرد از ظلمت بیا * رابع طاع با شنه دیر لر
 چکاد و چکاده دخی دیر لر حکیم فردوسی بیت تو با شاقه بر شو بیالای تند * ز پیران
 لشکر مشو هیچ کند * خامس یعنی بلند و بلندی استاد فرخی بیت کفی شکاف فرود آرد
 و بیرون آرد * ز کوه تند پانک و ز آب زرف نهنگ * و پودهای جامی یعنی بانندی بیت
 چشم او بخت تنک چون کن ز * تند پیشانیش چو خایه خزی تند باد فی قاصرغه و شندید
 زوزکاز میثاعر بیت اگر تند بادی بر آید ز کج * بحاک افکنند فارسیه ترجم * عبد الله هاتخی

عبدالله هاتنی بیت قضا را یکی سه مکنش تند باد * روان شد سوی جان چو طوفان
 که تند و خوند بی ضم خا و معجه ایله ترت و مرت کی تار و مار معنا سنه در اغاچی بیت هر چه
 ورزیدند مار اسالین * شد بدست اندر بساعت شد و خوند * شمس فخری بیت از ضرر
 فنا همه کشتند تار و مار * وز تند باد قهر اجل جمله تند خوند که تندید بی سکون نون
 ویای تحتانیله خشم گرفت و نیز شد معناسنه امثالاد عنصری بیت بتندی بزی
 چو شیر زند * زد دست و چشم ادانوش کرد * صحاحه و تحفه الاحیاء یعنی درخت
 مشکوفه دار یعنی چچکی آچاش اغا جاره دیو ختها بتندی دیرل استاد عنصری بیت بصک
 چای عجم اندر آورد بخت * بتندی شاخ و بر آورد رخت که تود بی و او معروفه بوزن سود
 توت دید کاری عیش حکیم ناصر خسرو * قطعه * بقول و قول زبان یک نهاد باش و مباحث
 بدل خلا و زبان چون پیشیز ز راندود * مباحث مادم خوی شش و مگوی خیره مرا * که من ترنج
 لطیف و خوشم تو بیزه تود * شیخ نظامی بیت کرمی که از تود و از برک تود * از حلوا
 و بر پشم آورد سود * و او مجهول تا فطیله توده معناسنه حضرت مولانا قدس سره بیت
 آسمان نسبت بهرش آمد فرود * ورنه بس عالیست پیش خاک تود که تور فند بی
 مفتوحه ده ذکر می مرور این ترند معناسنه که سخن یعنی و دروغ دیکدر میر نظمی
 بیت بقول و بفعلش نداد فروغ * سخنهایش تور فند و لانغ و دروغ که توزید بی کسر ز
 و سکون یای تحتانی ایله یعنی کسب کرد و حاصل کرد و ادا کرد معناسنه و یعنی کشید کذا فی الجمع
 که توفید بی کسر فاء و سکون یای تحتانی ایله یعنی شورش و غلبه و آواز استاد لیبی بیت
 از آن زهره چند توفید دهر * بکام عد و نوش شد همچو زهر که تولد بی فتح لامه یامی بوزلو
 و از خون چهره لو معناسنه در که مع الراء الممله * تخمار بی سکون خا و معجه و فتح میله
 دهر ز سزاوقه دیر لر که خوار بی فتح خا و او معدوله ایله نام یاد شاه دهستاندر و کخسر و لشکرند
 بر نامدار مبار ز پهلوان آید بر کذا فی الجمع که نکمار بی سکون کاف و فتح میله یعنی تخمار
 مرقوم میر خسرو بیت هم از ویست خوارج نشانه لعنت * که سکر نیست بر ایشان سزا
 نه نکمارست * سکر بر او قدر دمرنی غایت کسکین و آنچه اولور که نکمر بی نکمار مرقومند
 اختصار اولنشد بر که تندر بی سکون نون و فتح دال مهمله ایله فرهنگ جهانگیر بد معنی رعای
 استاد فرخی در صفت اسب * قطعه * برفتن ز نیری چو فرمان سلطان * بخوردن ز خوشی
 چو عیش توانگر * نه چرخست اجزای او چون ستاره * نه ابرست آوای او همچو تندر *
 شرف شفروه در صفت اسب * قطعه * اسبست زود خیز سبکپوی نیز تاز * کر پیویه و شتاب
 مکر باد صرصرست * از بانک او چو باران زهرم همچو کک * زیرا که خود چو برق و صهیلمش
 چو تندرست * مجمع الفرسانه ضم دال مهمله ایله و زیاده و او ایله ده مزویدر ایوشکون
 بیت اگر تندر مویه کر نیستی * سوی بر چند هنر نیستی که تندور بی سکون نون و ضم
 دال مهمله و او مجهول ایله رعده معناسنه در شمس فخری بیت چو باد تو باشد غم نباشد
 شب تار یک و ابرو برق و تندور که منو چهری بیت خروشی بر کشیدی تند تندور *
 که موی مردمان کردی چو سوزن که تندور بی سکون نون و دال مهمله و ضم یا موحه

ایله یعنی برجستن یعنی پشیمانی کذا فی شرفنامه تند یوزغ سکون تون ویای تحتانی
وکسر دال مهمله ایله برجستن کذا فی المویده تورغ بوزن حوران ایکی معنایه کلور
اول فریدون شاهک بیوک اوغلی اسمندرکه تورج دخی دیرل توران زمین اکا منسوب دثانی
ملکت توران درکه تخفیفاً تور دیرل حکیم فردوسی بیت تو گاهی نبیره کشی گاه پور *
بهمانه ترا جنک ایران و تور * وله بیت ز شهری بداد آمد ستم دور * ز ایران ازین سو وزان
سوی تور * بومعنا یه میر معزی بیت کرکین تو بکدر د سوی هند * درخشم توره برد سوی
تور * ثالث پهلوان و بهادر معناسنه حکیم قطران ارموی بیت هیچ توری رانفر ماید
فلاح پیکار تو * و زبفر ماید بخون اندر شود مستور تور * رابع فرس قدیمه معشوق هیز
معناسنه در حکیم قطران بیتنه بومعنا یه نامچ وار در مصراع ثانیه خامس مؤید الفضلاده
طعمی اکشی برکیاهد رطعامه قورل لطیف چاشنی ویر میر خسرو بیت من پیاده هیچکده
نارفته از اقبال شاه * تامده زیر قدم هرگز کز تور و کرم * سادس یعنی تجسس و تفحص صاحب
قره نیک منظومه بیت مرغ شد سبزه زار دور از جوی * مهر شمس است چون فتور مجوی
سابع یعنی رم اورکک که توریدن زمین معناسنه و یکسور قتن و دور شدن معناسنه
ثامن شرفنامه ده نام دختر ایرج شاه که منوچهر اندن وجوده کالی تاسع ادات الفضلاده
نام مهمانی واقعدر عاشر یعنی بیوه یعنی طول عورت حادی عشر جمع الغرسه آوانی
و ظریف معناسنه در ثانی عشر قیماقی شمس بالوده در توانکر سکون تونله دولتمند
یعنی غنی و مالدار و رزق جهتیه صاحب قوت دیک اولور توی شیر قیماقی سوده
معناسنه در توی قیماقدریاستر تو دخی دیرل تیر ضمین ایله قوش بورنی و طاوسه بکزر
برقوش در عربیه شفتین دیرل کسر شین ایله مع الزاء المعجه * تراز فتح راه مهمله
ایله یعنی خوبی و نیکویی ابوالعانی بیت سزد که سرور خوبان شوی بحسن و کمال *
باین تناسب اعضا باین تراز جمال ترغوز سکون راه مهمله و ضم غین معجه ایله حکم
پادشاهی معناسنه که یرلیغ دخی دیرل میر نظمی بیت برویش چون خط فیروز آمد *
بقتل عاشقان ترغوز آمد * ترکتاز توک ایله تازدن مرکب اسمدر خبر سز چایق
و جولان ابلک و غارت و یغما یه سکر تمک معناسنه حکیم سنائی بیت ترکتازی کنیم و بر شکیم
شمس زنگی مزاج در با زار * نواب سیم سالار میرزا خان بن بیرام خان مخاطب بخان خانان
نوشته * رباعی * بکچند دلم بهجر آموخته بود * وز ذوق وصال دیده بردوخته بود *
یاد تو شبانه ترکتازی آورد * بر باد بداد آنچه اندوخته بود * وصال توب یوزیمک معناسنه
شیخ نظامی بیت هم رقیبش ز ترکتاز افتاد * هم بر اقس ز پویه باز افتاد * محبوبلر شیوه
و باز ایله خرامان اولوب عشاقک صبر و قرارین یغما و غارت ایتد کلر چون آنلرک و صفارینه ده
ترکتاز دیرل تندبا سکون تون و دال مهمله و فتح باه موحه ایله شکار آلور قوشلره
دیرل تندبیر سکون تون و کسرتاه مثناة ایله غایت حدت طبعدن کنایه ایدوب
تهور و غضب معناسنه استعمال ایدرل انسانده و حیوانده وارد اولور قایم معناسنه ده کلور
بومعنا یه چغتای اوکته دیرل اسکندر نامه ده خاقان اسکندر مخفی کلد که ایتدی بیت

بیت یوق ایرسنکا اوکنه سوزیوق اییدی * فی بواسا بیرینک ساودین اوق اییدی کی تندوزی
 سکون نو نهوضم دال مهمله ایله رعد معنا سنه در کذا فی الصحاح کی توزی و او معروف ایله
 طقوز معنایه کلور اول توختن لفظندن مشتق صیغه امر و وصف ترکیبی اولور توختنک
 معناری عنقریب ذکر اولور انشاء الله تعالی شمس فخری بیت کرا بماندر کارزار جای
 ذرنک * چو چشم شاه رخ آرد بمعرکه کین توز * ثانی بمعنی تلخت و ناز امر در حکیم سوزنی بیت
 عمرو سا همچان باشی تو آنکا * که آنجا لشکر ستر ما کند توز * ثالث بمعنی اندوزنده یعنی کار
 و کسب کفتمه حکیم انوری بیت کفتمس هان چگونه داری حال * زین این ورطه تاب و حادثه
 توز * رابع بمعنی کشنده وله ایضا * قطعه * ای بر اعدا و اولیا پیروز * در مکافات این
 و آن شب و روز * بر یکی جود فایقت غالب * وز ذکر جاه غایت کین توز * خامس بمعنی گذارنده
 و ادا کننده وله ایضا بیت بذل نزدیک همت تو چو و ام * کرمت و ام و توز و شکر اندوز
 سادس بمعنی اندوختن و کشیدن بو معناده صیغه امر اولور شهاب الدین احمد مؤید بیت
 از سلاطین ملک کیویر فقیران بذل کن * با موالی باده نوش و از مخالف کینه توز * سابع
 بمعنی بگذار و ادا کن یعنی صیغه امر در حکیم سنایی بیت یک زمان از کنج دانش و ام نادانی بتوف
 یا خریک یک برابر اسب همت را بتاز * ثامن اغاج قبوغنه دیر لکه یایه صرار لر بو معناده زاء
 فارسیله تور دخی دیر لخلق المعانی بیت کرد چو روی تو از کان پشت پای آن * کوزا
 شود زنا و کسر ما فکر پای * ناسع سرحد فارسه اهلوه قریب بر شهر آ دیدر که معربی
 توج در کذا فی المجمع کی توفری

منا هانه پیش از شمار * دران عرض که بر دهنکام باد کی مع الزاء الفارسی * توزی و او مجهول ایله
 یای توزی که التون - ل ورنکا میز بویه ایله نقش ایدر لر شیخ نظامی بیت دوا بروش همچون
 کانی زه * سیه توز توزوی از مشک به * شیخ ابو سعید ابوالخیر بیت پی در کاواست و بید
 در که سارست * ماهی سیر پشمی بدریا با راست * بزدرم کرمت و توز در بلغارست * زه کردن
 این کان بسی دشوارست * و یایه اوقک دمرنی طرفنه صار دقلری اغاج قبوغنه دیر ل امیر
 خسرو * مثنوی * دید پیری بسان پاره توز * کرده خود را ز مردمان مستور *
 نیربالاش چون کان شده کوز * بر کان کهن بر آمد توز * بولغنی کبی زاء معجه ایله و کبی
 زاء فارسیله نقل ایدر لر اما زاء فارسیله اولدوغنه دلالت چوقدر جمله دن حکیم فردوسی
 بیت کانیست کز اشک من توز کشت * سعی سرو شمشاد من کوز کشت * و کوز زاء
 فارسیله در که بوکری معنای سنه در اکا قافیه اولمشدر بر معناسی دخی اعلام نسادندر حکیم
 فردوسی بیت دوا بر و بسان کان دراز * بود توز پوشیده از مشک تاز کی مع السین المهمله
 کی ترس فی ضیق ایله بمعنی زمین شیارنا کرده یعنی نطس اولماش بر مجمع الفرسه غایت
 یک یرکه اکا قازمه کار ایلیمه و مؤید الفضلاده و فرهنگ میرزا ابراهیم فتح تاء مثنایه و ضم راه
 مهمله ایله منقولدر بر معناسی دخی سخت در عموم اعربیه سکون راء مهمله ایله سیر معناسنده در
 شیخ نظامی بیت برو سینه همچو پولاد ترس * حدیث تنومندی آن خود مپرس *
 کی ترس فی سکون راء مهمله و ضم میله یکی بویوزی که عربیه خرنوب دیر لر کی ترس فی

استخفافا آدم اوزرينه توكرت بر فغه ديرل كذا في نسخة ميرزا ابراهيم كاتفو و تهو و ته دخي
ديرل في توش في سكون واوايله بمعنى ترس مرقوم يعني زمين سخت في مع الشين المعجبه في
في ترش في اكنش معناسنه اگر چه مشهورى سكون راه مهمله ايله در اما اصحى ضم رايله در
حكيم اسدى بيت چنان خوش نيابد بدن كت خوردند * چنان ترش نه نيزكت نكرند *
في تش في ايكي معنايه در اول حوارة و قلق واضطرابه ديرل كه در و نه غم و اندوه زياده
اولتوغندن ظهور ايدر پور بهاي جامي * قطعه * روزها شده بنده مي آيد * بر دروزه
نميدهد چاوش * ايمن از عدل توزمانه چنان * كنيا بد ضرر ز آتش تش * ثانی آرز
معناسنه اولان توش لفظندن اختصار اولمشدر قوت معناسنه استعمال اولنور مثلا مرغ
نمندره آتش يدوكى اجلدن آذر تش و تش خوار دخي ديرل في تنه كوش في قولاق
يوم ريسى يعني قولغك يومرى جانبى تنديومرى معناسنه مقدم ذكر اولنمشيدى * الودان
في الاذنين اللذان في باطنها * كذا في المشكلات في توش في واو مجهول ايله درت معنايه
كلور اول طاقت معناسنه حكيم فردوسى * مثنوى * بيا زيد پاي وبه پيچيد دست *
همه بندوزنجير درهم كسست * چه بكسست زنجيرين بوش كشت * يفتاد ازان درد
ويپهوش كشت * مختارى بيت زنگ عيشى بي تاب و توش كشته چومور * زنا توانى
بي دست و پاي مانده چومار * وقوت معناسنه اولدوغى بوند ندر استاد بيت بنوشابه
كفت ايشه باتوان * به از شير مردان باتوش جان * بعض نسخه ده قدرت معناسنه ده
منقولدر حكيم ناصر خسرو بيت در طاعت و بي طاقت و بي توش چراني * اى كاه ستمكارى
يا طاقت و با توش * بو معنايه حكيم فردوسى بيت چو بهرام بل كشت بي توش و تاو *
بسي نيشت او اندر آمد تراو * ثانی بدن معناسنه كلور حكيم اسدى * مثنوى * بدو كفت
ملاح مغزاي كار * كه اينجا بود كر كدن بيشمار * مبالاي كاوى براز خشم و جوش * يكي
جانورمه ز پيلان بتوش * ثالث قوت معناسنه حكيم انورى بيت خطى كشيده ام از خط برين
ورق نكشد * بدان نكه نكنم من كه بي تن و توشم * رابع بمعنى قوت يعني آرز كه حاجت قدرى
اوله حكيم فردوسى بيت هران مى كه خوردم بتوهوش كشت * روان خردمند را توش كشت
توشه سفر بو معنادندر في توش في واو مجهول و ضم لامه ابغى معنايه در اول شعله معناسنه
ميرنظمى بيت دران شب بتولس ز شمع و چراغ * شده همچو روز آنهمه باغ و راغ *
في مع الغين المعجبه * تخم مرغ في يمرطه معناسنه عموما طوق يمرطه سنه ديرل خصوصا
ابوالمعاني بيت باور مكن بوعده و زنهاردل مد * از ما كيان نسيه به اين تخم مرغ نقد
في تفاع في فتح فايله بيوك شراب قد حيدر عريمه قحف ديرل كذا في الصحاح في تفاع في
فتح نوله بمعنى تفاع مرقوم كه آخر مجلس ميهه آنكه محبتا طلوا ايجرل ميرنظمى بيت تفاع
خورده ام در بزم عشقش * از آنرو ميشدم دلكرم عشقش في توع في واو معروفه ايكي
معنايه كلور اول معروف الاجه قيلدر نيره باشنه نصب ايدرل ثانی تاغ مرقوم معناسنه كه
ويك انما جدر آتسه ياندقه بر قاج كونه دك آتشي سوينمز غلبه استعمال ايله اودون
معناسنه اولمشدر شمس فخرى * قطعه * قمع نا خوردم چند از معده تنك * بر پشم بر هلد ايام

ایام آرزو * من از محنت بسان عود سوزان * خزان عصر را از عود و بان توغ * مع القاف *
تف * نفرت جهتیه و طبیعه ناملایم کلاک ایله تو کر مک معناسنه یعنی اعراض کو ستر مک *
مولانا جامی بیت تف بران طائفه مرده دلان * در هوا و هوس افسرده دلان * لغت مجودیه
بمعنی ناخن واقعدر * تاف * فتح لامله اوزمچ کردکی و صاپی و قبوغی که صقلد قدن صکره
قالود ترکیه جبره دیر لر کدافی شرفنامه * توف * واو معروفله ایکی معنایه در اول خلقک
غلبه سندن و طاغ اراسندن طاهر اولان صدا حکیم انوری بیت قلا دیدر لشکر افتاده
توف * ازان پهلوان جمله صفت شکوف * بومعنا ده نوله توف دخی دیر لر ثانی جنبش و هم خوردکی
معناسنه حکیم اسدی بیت قلا دیدر لشکر افتاده توف * زکر دبلان رفته خورد رکسوف
مصرع اول توارد واقع اولشدر * مع القاف * تنق * ضمین ایله پرده معناسنه در مولانا
جامی در شب معراج بیت خیمه برون زد ز حدود جهات * پرده او شد تنق نور ذات *
ترغاق * سکون راه مهمله و فتح غین معجه ایله مؤید الفضلاده کجه لده خر سوز و حرامزاده دن
یکجیلاک ایتمک معناسنه مطهر شیرازی بیت بردر که میمون تو در نوبت ترغاق * میران مهان
برغده دیک بر آری * ترغاق * سکون راه مهمله و فتح قافله زبان خوار زنده سلحدان دیر لر
* مع الکاف * تبنک * سکون باء موحد و فتح نوله قیومجیلرک التون و کش ریخته
ایتدکاری قالب معناسنه استاد عنصری بیت تبنک ارکچ نهد کسی بی شک * ریخته کج
بر آید از تبنک * تبوک * ضم باء موحد ایله اعاج طبق که ایچنه میوه و بعض اشیا قور لر
شمس فخری بیت خاک بر تارک دوات و قلم * حبذا دبه و جوال و تبوک * تر ترک * سکون
راء مهمله اول و ضم تاء مثناة و راه ثانیه شیرازک با با کوهی دید کلری طافنده بر لطیف مکاندر
اهل شیراز و نواچینسندن اول محله سیر و تفرجه کلوب عشرت ایدر لر آذنه دپه سی سوری
بریا چین قیا واردر نوجوان تازه بکملر بریعی طاش اوزرینه او تورب بوز اوزرندن قاید کلری
کی قیار لر * ترک * سکون راه مهمله و ضم تاء مثناة ایله نسخه میرزا ابراهیم مذرو
معناسنه در تورنک و جور یوز دخی دیر لر مؤید الفضلاده زاء معجه ایله واقعدر شرفنامه ده
خوش رفتار بر قوشدر نواچی هند طافنارنده اولوردیو مسطور در میرنظمی بیت بکفتارش
چو طوطی شکر خا * خرامش همچو ترنک خوب و زیبا * ترشک * سکون راه مهمله و فتح
شین معجه ایله ادات الفضلاده یشل رنک خوشنما بر قوش آدیدر * ترشک * ضم راه مهمله
و سکون شین معجه و فتح کافله اکشیرک دیمک اولور کاف تصغیر ایله * ترشناک * ضم راه
مهمله و سکون شین معجه و فتح نوله اکشیلو معناسنه در نمناک و فرحناک کی شاعر بیت
دماغ نیکساران میشود چاک * بخموری سهر آبا ترشناک * ترک * سکون راه مهمله ایله
ایکی معنایه کلور اول خطا و ختن و دشت قیچاق خلقنه دیر لر که عاد ثلری زد و برد و غارت و یغمادر
نتکم خواجه حافظ بیت فغان کین لولیان شوخ شیرینکار شهر آشوب * چنان بردن
صبر از دل که ترکل خوان یغمارا * و ترکستان و لایتنه یا لکر ترک دیر لر استاد دقیقی بیت اکنون
فکنه یعنی از ترک تا بمن * بکچند کاه زیر پی آهوان سمن * بو تعبیر عجم و لایتنه یا لکر عجم
و عربستانه عرب و زوم و لایتنه روم دید کلری کبیر ثانی محبوبه دخی ترک دیر لر نتکم

خواجه حافظ بیت اگر آن ترک شیرازی بدست آرد دل مارا * بحال هندویش بخشم
سرفند و بخارارا * محبوبی شویوه و ناز ایله صبر و قرار عشاقی غارت ایتدکاری ایچون نسیمه
اولمق وارد شهیدی نمی بیت علم تمام پرز شهیدان فتنه شد * ترک مرا خدنگ ستم در کان
هنوز فی تفک فی فتح فایله ایچی بوشی نیزه در که اغز ایله فندق اتار لر کذافی سرفنامه تف
او فورمکدر اغز تو فتمکدن فندق او فورب آتمغه نسیمه اولمشدر قورسون آنلان تفنگه
اول مناسبتله تفک نسیمه اولنوب ککادخی علم اولمشدر ابن یمن * قطعه * مرد ثابت قدم
آنست که از ما زود * وز چه سر کشته بود کرد زمین همچو فلک * همچو سیرغ که از جان برده
طوفاننش * نه چون کجشک که افتد بدم از یاد تفک * خواجه عید لوکی بیت پای کشیده ام ازین
دست فشانده ام ازان * رسته زدودانگی چون کل طار از تفک فی تفیک فی کسر فاقوسکون پای
تحنانی و فتح راه مهمله ایله تفریای مر قوم معناسنه یعنی پالهنک ایتدکاری طالش فی تک فی
ایکی معنایه کلور لول هر قوشک بورنه دیر لر میر نظمی بیت زبانت درازی مکن بر کسی *
چومرغ تکی دارر بخد پیسی * ثانی شعله سی آزاوان چراغه دیر لر فی نکوک فی ضمتین ایله
سیم وزردن جانور صورتله دوزلش قدح کذافی الصحاح سرفنامه ده نهان معناسنه در
و فرهنگ علی نیکه غرقه بالا معناسنه در فی نک * سکون لام ایله حبویاتدن لوبیا
دیدکاری غله در کذافی فرهنگ جهانگیری فی تنک و تنک فی کلاهما بسکون التون ایکی
معنایه کلور اولنوک طاول که شعبه بازلر و مسخره لجالوب اوینار لر ترکیده دبلک دیر لر مقصود
خرده دیدشدر بیت می نشانی غمگی و بلایانی همه شب * سپر آنکه زدی بر سر میدان
تنک * ثانی ایرقایشی معناسنه در فی تنک فی سکون نون ایله بوینی قصه و آغزی طار
برداغه دیر لر حکیم ازرقی * رباعی * آن حاکم ما نیان روزی ماند * کرد سراویننده کوزی ماند
تنک دهنش بعد سوزی ماند * چون سرمه کشدر است بیوزی ماند فی تنک فی خم نون
ایله یوقه معناسنه که هر ییده رقیق دیر لر یوقه لغدن تحمل اولیمان نسیمه ده دیر لر
ابو المعانی بیت تنک طرفان عالم را سزائست * بیاشامیدن آزاباده عشق فی توبک فی
سکون و او و فتح باه موحد ایله کچینه معناسنه در لسان الشعراء بایرینه نوله واقع اولمشدر
و ادات الفضلاده بایرینه تاء مثناة ایله مسطوردر و فرهنگ جهانگیری کاف فارسیله
روایت اولمشدر فی تورک فی مجمع الفرسه فتح راه مهله و فرهنگ جهانگیریه خمره مهمله
ایله مسطوردر یکی معنایه در اول سزاوت معناسنه که پرپهن و خرقة دخی دیر لر استاد
عجری * مثنوی * چونا اهل را قدر کرد بلند * نباشد جوان آزاده هوشمند * اگر چه
چنارست بر کس بزک * نباشد در و نفع برک تورک * ثانی توران پهلو انرین بر مبارز
آد پدر حکیم فردوسی بیت یکی پهلو ان بود نامش تورک * دلیر و سرافراز و کرد صترک *
فی تورنک فی سکون راه مهمله و فتح نوله یعنی نذر و کذافی مجمع الفرس منصوب شیرازی
بیت بنزدیک بدور تو باز از شاهین * نکرد باز ز پاس تو ظلم بر تورنک * کاف فارسیله ده مرویدر
فی تورنک فی فتح شینله یعنی بزجوانه ترکیله نهالی به دیر لر کذافی فرهنگ جهانگیری فی تورک فی
موی بکده سته یعنی بر طو نام صاحب کذافی الجمع اما تحفه الاحبابه آنک پیشانیسنده اولان پرچم

ورجح في مع الكاف الفارسي * ترك في فتح راء مهملة وسكون نونله اوج معناه كاور اول مجوديه
 اغرتفني معنائه ثاني مرغ دشني كه واو معدوله ايله تورنك دشني ديرل ثالث زندان
 معنا سنه دري ترك في سكون راء مهملة وفتح نونله شرفنا مهده ندر و معنائه و فرهنك
 جهانكيريده كيك معنائه دري تنسك في سكون سين اول وفتح ثانيه ادويه دن برادر
 عربي بنفج الكلاب ديرل فارسيله بر آدي دشني بشاسبا نكدر في تانك في ضم لام وسكون
 نونله حاجت و خواهش يعني استك واستينه تانكي ديرل حكيم سناني * مثنوي * بگدايي
 بگفتم اي نادان * دين و دنيا مه ز بهر دو نان * ايلهانه جواب دار از صف * كزي خرقة
 و جماع و علف * راست خواهی بدین تانك خوشم * اين كم به كه بار خلق كشم * حكيم سوزني
 بيت خر كه ايست كديه خو كرده * از تانك ملوك تا خراب في تونك في سكون واو وفتح
 تا مشناه ايله درت معنائه كاور اول بر قوشدر تعاليم ايله مخنكوي ايدرلر عربي طوطي و بيغا
 دشني ديرل مزبور قوشك قفسه قوشو سنه بر آينه قورلر آينه نك آردنده بر كسنه
 اوتوب استديكي سوزلري سويلر كرا طوطي آينه ده شكلن كوروب سويلين آني
 صنوب جناب باري تعالي جل شاناه اول قوشه اول قدر ادراك واستعداد و بر مشدر كه
 ايشتد يكي سوزي ضبط ايدوب سويلر ليكن تعاليم اولمان سوزي سويلر غيري سوزه قادر
 دكلد حيات الحيو انده مزبور قوش جمع يشل و صافي سياه ورنكين قرمزیده اولديغين
 بازار هندوستان ولايتنه بریده اولور ثاني بر قسم قامشدر بيشه دشني ديرل ثالث بر نوع
 اتمكدر شهر قزوين و اطرافنه مخصوصدر رابع مشيرازده بر محله آديدر في تورنك في كاف
 عربيده مند كور اولان تورنك معنائه دري تونك في سكون واو وفتح نونله كچينه
 معنائه در كه بايله توبك دشني ديرل كذا في لسان الشعراء في توك في فرهنك جهانكيريده
 چشم معنائه در قرا لوي بيت ز توك مست تو عالم خرابست * بقيد زلف تو خاقي
 گرفتار في مع اللام * تعال في غين معجه ايله خوار زميلر لساننه وجه معنائه در في تغل في
 فتح غين معجه ايله آغيل معنائه در قيونك و يكي نك و صغرك اولسون ابوالمغاني بيت بكر دكوي
 تو عشاق بود سر كشته * چوكوسفند بشب در تغل همي آيند في نل في كيسه خياط كه ايكنه
 وار بيشم و وكسوك و غيري نسنه ل قورلر اكا قود دشني ديرل ميرنظمي بيت مشودر في حرص
 و آرت دوان * مكن جيب و دامن نل در زبان في تنبل في سكون نون و ضم باء موحد ايله بوزن
 سنبل يعني مكر و حيله استاد منوچهری بيت بخت بي تقصير و بخت روزي مكر و غم * دهر في
 تليس و تنبل چرخ بي نيرنك ورنك * شمسي غزري بيت دولت او عطاي يز دانست * نه بگر
 و نه لبس و نه تنبل في توال في بوزن چوال يعني نهايت هر چيزودشي كيرود و نك معنائه در معني
 اول ابوالمغاني بيت پاك شودر عشق يار و صلت آلوده مشو * كين ره عشق هست با شد رفته
 در و صلت توال في توبال في باء فارسيله مؤيد الفضلا ده معني مس كه عربيده نجاس ديرل فرهنك
 جهانكيريده معني ريزه زرو سيم كه عربيده قراضه ديرلر في توبال في واو مجهول و باء موحد ايله ايكي
 معنائه در اول معني توال مرقوم ثاني مجمع الفرسه دموري دوكد كه ايشه بر ايموب دو كيلي كه
 عربيده خبث الحديد ديرلر في توبل في واو مجهول و فتح باء موحد ايله معني بيشه بيشه في

یعنی الٰہی کہ قبیلہ قریب یزد در میر نظمی لطیف تشبیه آبش بیت چور ویش ماه
وکیسوهاله او * که توبل شعله جواله او * تو شمال بی سکون مشین معجه وفتح میله چاوش
معناسنه در که در کاه سلاطینه خدمت ایدر لر و میری ایشارک میاشر لر معناسنه وله بیت
مکر بوده آنجا یکی تو شمال * شدی نیک محضرو نیکو خصال بی توسل و توشیل بی اول فتح
مشین معجه ثانی کسرایله بر نوع لطیف اینجه بز در اکابر جامه ایدر لر اکا توزی دخی دیر لر
عنقرب ذکر اول نور انشاء الله تعالی بی تول بی واو مجهول ایله شرفنامه ده معنی کج دهان
و محاحده معنی بیرامون دهان فرهنگ جها نکیریده واومعروفله معنی جنک و پر خاش شیخ
آزری بیت سنان صاعقه بر ز دسرازد ریجه شب * چوازدرون سیه روز تول خیر
نیو * واو مجهول ایله زم معناسنه در زیر تولیدن زمین معناسنه در توردین و فاولیدین
دخی دیر لر حضرت مولانا قدس سره در صفت کواکب بیت سخت می تولی ز تر بیعات او
وز دلال و کینه و آفات او بی توبل بی کسر واو و سکون یای تحتانی ایله پیشانی معناسنه در
بعض فرهنگ کرده کله سر معناسنه مرویدر شمس خزی * قطعه * کر کند شهر یار خصم
شکار * سوی کردون نظر بمشما غیل * اختران بر زمین نهند از بیم * از پی بندگی شاه
توبل بی مع المیم * تم بی ضم تاه مثناة ایله سماق معناسنه در کدانی شرفنامه مؤید الفضلاده
سکون تایلر مرویدر بی تخم بی معروف حیواناتن هر نه اولور سه که اکیلور صر میله بند
دیر لر کسر ذال معجه ایله شیخ سعیدی بیت زمین شوره بر سنبل نیارد * در و تخم عمل ضایع
مکردان * میر نظمی بیت هر که تخم بدی بکشت همان * حاصلش جز بدی نیاید از آن بی تخم بی
ضم تائین و سکون میین ایله قطاس معناسنه در که کا و کوهی قویروغیدر سپاهیلر آت
بوینیه اصار لر عظیم شهرت و زیاده مهابت کوسترر اکا غرغا و وکر کاو و کرغا دخی دیر لر
بی تم بی بزوع بصی اوق دمر نیدر اکثر ترکستانده قوللنور لر بی تونه کندی بی واومعروف
وقع تاه مثناة ایله تحل بی در تونه بدن انسانده سیاه سنکل کی نسنه در اندن استعان
طریقیلر بت معناسنه استعمال اولنشددر بی تولوم بی واومعروف و مجهول و ضم لامله
اساحه معناسنه در کدانی شرفنامه بی مع النون * تیان بی فتح باء موحد مشدده ایله
تمان معناسنه در میر نظمی بیت کشاده بند تیان دلارا * شده آینه بی مثل پیدا آتبان بی
سکون باء موحد و فتح نونله تیان مرقوم معناسنه و نون باء موحد یه تقدیمه دخی جائزدر
بی تیان بی ضم باء موحد ایله شون معناسنه ادای تر کاند کدانی شرفنامه بی تخم ریجان
و تخم کان بی یعنی امثال الاچی و ایله انه تخم کیادخی دیر لر ایضانی شرفنامه بی ترش شیرین بی
نه صحیح اکتی و نه صحیح طملو اولان نسنه که میخوش تعبیر ایدر لر هر نه ده که اول طم اوله عوما
وانارده خصوصاً اگر چه ترش ضم رایله تلفظ اولنور کاهی تخفیف قصد اولنوب رای بی ساکن
ایدر لر مصدری سکون رایله ترشیدن کلور شیرین ایله یا خود آخر لفظله ترکیب اولند قله
البتک زاساکن اولور زیرا تصرفات مشتقاتده تخفیف مقصود در بی ترشیدن بی اکشمک
واکشمک معناسنه مصدر در بی ترغان بی سکون راء مهمله و فتح غین معجه ایله ایکی معنایه
کاورد اولر هر که عربیکه دلیل دیر لر ثانی باج معناسنه میر نظمی بیت نشسته بر سر بالای

بالای و در بند * زیاد در روان ترغان بکیر دژ ترکان فی جمع ترک در الف و تون ادات جمفدر
 خواجه سلمان بیت کین زمان شمشیر کینی بر ترک ترکان آزماي * در دیار ترکان نه ترک مان نه ترکان
 دژ ترغان فی سکون نون و فتح جمله کتب طبعه باد رنجبویه دخی دیرلر عوام قوان اوتی
 دید کلر بدر ترغ رایحه سنه قریب خوشبو رایحه سی وارد دژ تمن فی فتح میله اون ایکی بیك
 عدده دیرلر تمن دخی جائزدر بودیا رده کثرتدن کنایه ایدرلر اما الحاله هذه عجمه اللى
 عباسی به تمن دیرلر که رومک غروشی حسا بیله اون الی غروش ایکی ثاث اولور زیرا
 عباسی بیك اوچی بر غروش حسا بنه رایجدر میر نظمی بیت شاهی که عطای او تمن بود
 عالم به شناس مؤ تمن بود * بعض دیار کرسوم عرفیه سنه اون بیك و بعض دیار ده بعض
 بیك ایچه اعتبار ایدرلر چغما ییده دخی تومان دیرلر دژ تمن فی بحر ظلما نده اولور عظیم الجثه
 بر نوع بالقدر اتنی قوریدوب بیلان صوقنه وز هر ایچمسه ایچوررلر فی الحال قی ایدوب
 خلاص اولور مش و بر معناسی دخی کلخن در که تون لفظتدن مخفدر دژ تمنان فی سکون
 نون و فتح باء موحده ایله کور شجیلرک دریدن طونلریدر و دخی تومان معنا سنه در
 دژ تهیدن فی سکون نون ویای تحتانی و کسر خیمه قولانی و قوشا غی محکم چکمک
 دژ تهیدن فی سکون نون ویای تحتانی و کسر دال مهمله اولی ایله برنسنه آواز و یرمک
 دژ توان فی ضم کافله چبلاق آدیدر که غلیواج و غلیوار دخی دیرلر کذافی شرفنامه
 فی توان فی ایکی معنایه کلور اول کوچ معنا سنه که عربیه قوت دیرلر و دخی قدرت
 معنا سنه توانستن دن صیغه امر و وصف ترکیبی و کاهی اسم فاعل استعمال اولنور کمال
 بخندی بیت اینچنین صورت مطبوع زجان نتوان ساخت * در توان ساخت ز قدرت تو
 روان نتوان ساخت * ثانی یعنی ابر یعنی بولت میر خسر و بیت ز سبلی که برکوه ریزد توان
 شود بر سر کوه کشتی روان * خواجه عمید لویکی بیت ز روی بحر معلق توان شد پیدا
 چو پشت مافی شیم از میانه * حیون دژ توانستن فی کسر نون و سکون سین مهمله ایله
 قادر اولق و کوجلو اولق معنا سنه در دژ توانستن فی معنی توانستن مرقوم فارسیه ید طولاً
 اصحابی مصدر دن مشتق اولان کلماته حرف تبدیلینه قائل اولما مغله حالی اوزن مصدر
 اعتبار ایدرلر دژ توانان فی واو معروف و فتح باء موحده ایله یعنی تمنان مرقوم دژ توب رسن فی
 سکون باء موحده و فتح را و سین مهملتین ایله بوکلش ایپ که توب قادر رسن معلوم
 دژ توختن فی واو مجهول و سکون خاء معجه ایله نش معنایه کلور اول یعنی خواستن یعنی
 استمک حکیم اسدی بیت بتیغ و سنان هر یکا کینه توخت * کهی دل درید و کهی سینه
 دوخت * ثانی یعنی کزاردن یعنی ادا ایتمک و عاریتی نسنه بی کیر و یرمک و دین اوده مک
 رض الدین نیشا پوری بیت ایاستوده بزری کی که وام شکر ترا * زبان بنده تو توختن نمیداند
 ثالث یعنی فرو کردن یعنی استاغی ایندر مک حکیم سنایی بیت خلق اکر در تو توخت ناکه
 خار * تو کل خویش از و در یخ مدار * رابع یعنی اندک فراهم آوردن یعنی آزار جمع ابلک
 حکیم اسدی بیت همه یادی از بخت آموختم * که من کین بدین چارها تو ختم * خامس
 قره مک جهان کیریده یعنی کشیدن مرویدر دژ توانان فی مشهور مملکت در توران زمین دیرلر

فریدون شاه اوغلی تون منسوب اولغله شهنامه ده فردوسی ایران و توران خلقنك جنك
 وجد اللین بیان ایدر که تور اوغلاریله ایرج اوغلاری میا ننه اعداوت و خصومت نجه زمان
 متمادی اولمشیدی مولا ناهاتی از تیمور نامه بیت ز توران زمین خیمه بیرون زدند *
 ستر پرده بر طرف حیون زدند کی تورنکان کی فتح راه مهمله و کاف فارسی و سکون نوله
 یعنی ترلمکان مرقوم یعنی زنده کنند و دید آرنه همه تعالی و تقهس کذافی شرفنامه کی توریدن
 کسر راه مهمله ایله خصم محضرنه بخیل و شرمند اولق معناسنه در کذافی المجمع کی توزیدن
 کسر زاء معجه ایله بش معنایه کلور اول بمعنی خواستن شیخ عراقی بیت ز نهار ازان دو چشم
 مستت * فریاد ازان دو زلف کین توز * ثانی بمعنی گزاردن و ادا کردن ادیب صابر بیت
 چند باشی روز و شب دلسوز بد سازای پسر * خام شادی توز اسب بیغمی تازای پسر
 حکیم سنایی بیت یکرمان در کج دانش و ام نادانی بتوز * تاخر دیکدم بر ابر مرکب همت
 بتاز * ثالث بمعنی اندوختن و حاصل کردن استاد دقیقی بیت بر یکی جاه فایضت غالب
 وز ذکر جاه قاهره کین توز * رابع بمعنی فرو کردن بمثل توختن خامس بمعنی کشیدن کذافی
 قره نك جهانگیری کی توسن کی و او مجهول ایله مفتوحه ده ذکر مرو رایدن توسن معناسنه در
 اسب سر کس دیکدر ابوالمغانی بیت هرگز نکشته اهل دلی و افلاک بهم * زینهار بمردی رام
 نشد توسن مراد کی توشدان کی سکون شین معجه ایله اسم مرکب در توش ایله داندن آرزق
 قویا جق طرف طغر جق و امثالی نسنه لکه اهل سفر ایچنه نواله قویوب سفره کتور دل
 کی توشکان کی سکون شین معجه و فتح کاف فارسیله حمام کلختی کذافی شرفنامه بو معنایه
 ابوالمغانی بیت خوی محنت بریزد از سر ایام زتاب عم * دو دیده جام کرمایه در غم توشکان
 کویا کی توشمان کی سکون شین معجه و فتح میله بعض نسنه ایچون وضع اولغان نشان و میان
 سزای معناسنه در کی توفیدن کی کسر فایله ایکی معنایه کلور اول صدا و ندا معناسنه حکیم
 فردوسی بیت بتوفید کوه و بلرز یددشت * خر و ش سپاه از هوا بر کدشت * وله بیت
 خروشی برآمد ز اسفند یار * بتوفید از آواز او دشت و غار * ثانی جنبش و برهم خوردن
 عربله همراه ز پرل حکیم فردوسی بیت بتوفید شهر و برآمد خروش * تو کفتی همی کرکنده
 نعره گوش * بعض فرهنگلرده فایرته نون واقع اولشدر کی تولیدن کی و او معرف و کسر
 لام و سکون یای تحتانی و فتح دال مهمله ایله اولق و صاحب حق معناسنه در ابوالمغانی بیت
 رسید راحتی جان حزین را * که پیکان مرثه بر سیننه تواید کی تو لیکن کی کسر لام و فتح کاف
 فارسیله بمعنی تواکن مرقوم یعنی غلیو اج کذافی شرفنامه کی تومان کی بمعنی تلبان مرقوم
 و کور شجیلرک دری تومانی و کجیلرک شلواری و زبان خوارزم و زبان مغانده اون بیک عدده
 دیرل کی تون کی ناحیه مشرقه بر مملکت یا خود بر شهر آدیدر و دخی کلخن که غایت قرمش
 اوله شاعر بیت کروی آمدند در کرد بیرون * چو آتش از میان کلخن تون * شرفنامه ده
 قرار کا نطفه معناسنه در یعنی رحم مادر ادای ترکاندر کی توفیدن کی کسر نوله بمعنی توفیدن
 مرقوم کذافی جهانگیری کی تهمتن کی شرفنامه ده ضم تایلره مر ویدر خداوند سپاه کران
 و رستمک القابنددر کی مع الوار * تفویض ضم فایله بمعنی آب دهن یعنی تو کرک کال اسمعیل بیت

بیت با کف در بار تو هر دم بر شک * ابر زنده بر رخ دریا تفوی * و تو کر مک معناسنه ده استعمال
اول نور ابو شکور بیت نبش کرده برید زیر کلو * تفوی بر چنین ناشکیما تفوی * تاوی ضم
ضم لام ایله مابین نیر یعنی یلکه وارجه دیر لر ابو رافع بیت نیر اندر قلب دشمن تا تاوی * میخله
چونانکه در چشمش تاوی * تندروی سکون نون و دال موقوف و ضم راه مهملتین ایله بحیل
و خسیس و اکشی یوزلو معناسنه کنه فی المشکلات بو معنایه ابو المعانی بیت بوده است
احسان تو بر خلق عالم را پکان * میشود نزد کفت در پای عمان تندروی * تو بی و او مجبول
ایله ضمیر خطا بدر سن دیمک معناسنه افصح بودر که و او اظهار اولنم یوب ضم تانک اشباع ایله
تلفظ اولنه همام نیری بی بیت مکر سنکین دلست و جان ندارد * هر آنکس که جو تو جانان
ندارد * و ادات رابطه اولان استه ادخال اولنوب بعض محله و او ساقط اولوب یا لکر ضم ایله
قسمت دینلور و علامت معمول اولان رایه ادخال اولندقد ترادینلور که اصلاری تو است و تورا
ایندی و گاهی ضرورت شعر حسیه و او اثبات اولنوب تلفظ اولنور مثالی حکیم اسندی
بیت همه با توست از مجویش باز * تا پاید کسی کشاید از تو * و او معروفله و تانک اشباع ایله
اوج معنایه کلور اول قیاق که سودی قینادوب اوزرنده منعقد اولانی آلور لر عربینه قسطا
دیر لر ثانی قات معناسنه حضرت مولانا قدس سره بیت من این ایوان نه تورا نمیدام
تمیدام * من این نقاشن بادورا نمیدام نمیدام * ثالث پرده معناسنه که تا ه و توه دخی دیر لر
حضرت مولانا قدس سره بیت رحمت صد توران باقیس باد * که خدایش عقل صد
مرده بداد * تو بر تو بی یعنی قات اندر قات و دخی قمر اتمک که گاهی و امثالی اولور * تو بی
و اوی زیله اشباع ایچون پروا و دخی یا ز لر قیاق معناسنه در * تو بی ضم ه ایله یعنی تفو
یعنی آغز دن تو کرب آتمق که تف و تف و دخی دیر لر ابو المعانی بیت دهد دولت فک هر ناسزارا
تهو باشد چنین اقبال دنیا * تهیوم سکون ها و ضم یای تحتانیله یعنی تفو که تص و ته و دخی
دیر لر شرفنامه ده یعنی تهیوم مرقوم در * مع الهاء * نتره بی سکون تاء مشناه و فتح راه مهمله
ایله سماق معناسنه کنه فی الجمع * محمه بی سکون خاء معجه و فتح میله اوج معنایه در اول
معهده ده طعام فاسد اولوب هضم اولماغه دیر لر عربیده هیضه دیر لر حکیم سنایی بیت
تخمه چون هاضمه تباه شود * معده پر مرده و دو تاه شود * ثانی اصل و تراد معناسنه در
حکیم فردوسی بیت یکی آنکه از تخمه کیقباد * همی از تو کیرند کوی ترا * و حکیم اسدی
نطفه معناسنه دیمشدر بیت بت زاوی کفت ازین هر چهار * نیم من جز از تخمه شهریار
ثالث یرما کیکن حبوبات تخم معناسنه * خمیانه بی هرنه کونه تخم اولور سه بغدادی و اریه
و غیره حبوبات دن و سپزه وات تخمیری و الحاصل هرنه تخم که یرما کیلور اکا دیر لر * ترجه
ضم راه مهمله و سکون خاء معجه و فتح جمیله توک مرقوم معناسنه * ترسه بی سکون را
و فتح سین مهملتین ایله یعنی قوس و قرح کنه فی الاحباب بی ترسه بی سکون راه مهمله
و فتح شین معجه ایله قوزی قولای دیر لر اوزجه بر اکشی طعملو پیرا قدر نیاتات نوعندن
* ترمه بی سکون راه مهمله و فتح میله ایله اکرم که ایرا یچنه یصدق کی دیکر لر اکا ادرمه
دخی دیر لر حکیم صوفی بیت زین با ترمه نکه کن چه خواهی کشت سوار * تا نیغنی چه سنوی

جمله بر و جمله پذیر ترنجیده فی ضم راء مهمله و سکون نون و یای تحتانی و کسر جمله ایکی
معنایه کاور اول یعنی چین و ارتک حضرت مولانا قدس سره بیت سبب بگفت ای توخ
از چه ترنجیده * گفت من از چشم بد می نشوم خود جدا * ثانی یعنی کشیده استاد عنصری
بیت بیار است خود را چو مردان جنگ * ترنجیده بی بارک تنک فی تروده فی بوزن
ستوده فی تروده فی بوزن سرفه کلاهما یعنی جفت که عربیده زوج دیرل توروه دخی دیرل
کذا فی مجمع الفرس اذات الفضلاده یعنی توده یعنی کومه اولش نسنه فی تروشه فی یعنی
ترشه مرقوم و فرهنگ جهانگیری بر میوه آیدر فی ترویه فی ضم راء مهمله و او معروف
و فتح یای تحتانیله یولک ایام شتاده با لحدن زردبان کی اولد و غنم دیرل میر نظمی بیت در ایام
مبتا تواند پویه * ره هموار چون باشد ترویه فی نفسه فی سکون فو فتح سین مهمله ایله
اول سیاه لکه که بشره آدمیده ظاهر اولور سببی فی سودا در اکا تا شن دخی دیرل و عربیه
کلفه و هندی اساتنه جهانی دیرل فی نکه فی سکون کاف و فتح لامه ایکی معنایه در اول
اتابکان شیراز دن برینک اسمیدر که آنی پادشاه ایابدیلر شیخ سعیدی بیت مظفر الدین
سلجوق شاه کز عدالتش * روان نکه و بو نصر و سعد مینا زد * ثانی دیوانه یه دیرل فی نکه
سکون کاف و فتح میله دو که در میر خسرو در نعت رسول علیه السلام بیت کرد نعلین ره روان
رخت * شرف نکه کلاه همه * شیخ عطار بیت نکه فی زر که بر سحاب شاهان دیده
اخگری چندی در زخشان کشته در خاک سترست فی نکه فی فتح کافله ایکی معنایه در اول
بر نوع او قدر که معروف در ثانی رسته و جای رفیع معناسنه در کذا فی فرهنگ جهانگیری
فی تانه فی سکون لام و فتح نوله خواهش یعنی سوال و دخی کد الک ایتک که تانک دخی دینلور
کمال اسمعیل * قطعه * اکنون که ز هیچ سود ندارد * بازار هنروران روایی * تانه بتوا ورم که
هستی * معشوقه روز بی نوایی فی تاوسه فی ضم لام و فتح سین مهمله ایله غلاف شمشیر و خنجر
و بچاق و امثالی نیام دخی دیرل شجاعی بیت خیال غزوات از بس که در دلم بخلید * دلم تاوسه
شمشیر آبدار تو کشت * شرفنامه ده خرمانک اولی یعنی هنوز او لما مشی مشکلاته و هی
مبادی الطلع مسطور در فی تنده فی سکون نون ایله اول غنچه کل و سائیری که هنوز بپرقلری
کورینه تنیدین مصدرید و کذا فی شرفنامه فی نیره فی سکون نون و فتح راء مهمله ایله تنده
مرقوم معناسنه در کذا فی المجمع فی تواهه فی فتح عاء اول و اخفاء ثانیله بر نوع طعامد رات
و باد نجان ایله بشورر لر تباهه دخی دیرل کذا فی شرفنامه بومعنایه ابوالعانی * قطعه *
چند آن میر بان خوب خصال * پیش مهمان تواهه آرد * هم دونان سفید در سفره *
ور پریش کشادگی دارد فی توره فی واو معروف و سکون باء موحد ایله ترکیه قلب بعض
ایله توره دید کلیدر تون دخی دیرل فی توزه فی واو مجهول و فتح باء موحد و زاء معجه ایله
یاده خرزه یعنی قاءن و قار پوز دلی فی توبه فی واو معروف و فتح باء موحد ایله قوس
و فرخ معناسنه یای تحتانیله تویه دخی دیرل فی توته فی واو معروف و فتح تاء مثناة ایله بدن
انسانک سیاه سکل کی نسند در سودای محترقن ظاهر اولور اکثر کوز قیاعنک ایچنده
و طشره سنده اولور کاهی سرخ و کاهی سیاه اولور سود ایله قان محترق اولور کاهی سرخ اولور

اولور اصله ثناء مثلثه ايله توده در ابوالعانی * قطعه * اثر مردمک مجسم رقیب * کرده
 طاهر مجسم من توده * در جلاجش یکی طیب بکفت * چشم او ایدش شود پوته * توحیه
 کسر جیم و فتح یای تحتانی ايله بمعنی سیلاب استاد رودکی بیت خود ترا جوید همه خوبی
 وزیب * همچنان چون توحیه جوید نشیب * تخته * سکون خاء معجه و فتح تا مشناه
 ايله توختن لفظنک جمیع معنای زنده اسم مفعول اولور خواسته وکرارده و جمع کرده و فرو کرده
 و کشید و اند وخته کی * توچه * سکون خاء معجه و فتح جیم فارسيله دیوارده بعض
 نسنه قویا جقیر ابوالعانی * قطعه * عرضحالی بر و فرستادم * او بخواند و نهاد
 بر توچه * بعد از ان صره نهادم پیش * بی توقف کشاد داد بوچه * تودره
 و او مجهول و فتح دال و راء مهملین ايله بر قوشدر جنه سی اریجه و آتی لذین اولور آکا
 چال دخی دیرلز حکیم اسدی بیت دمان یوز تا زان بر آهوبره * کین ساخته چرخ بر تودن
 * توده * و او معروف و فتح دال مهمله و اخفاء هایلله یغن بمعنی نل لکن بغلش اوله طپراق
 اولسون غیری اولسون شمس فخری بیت عطای او نباشد بدن بدن * بود از لعل و کوه
 توده توده * حکیم اسدی بیت بها توده کردند ز رو کهر * بها بر گرفت آن خرچان کر *
 میر نظمی بیت در باغ و فایبشود جانان * نهاد توده کل پیش یاران * تودوده
 یعنی دود و لسان الشعرا ده معنی توده مسطوردر * توره * سکون و او راء مهمله و فتح
 تا مشناه ايله شرفنامه ده کلید معنا سنه در بو معنایه ابوالعانی بیت کشاده توره
 کجینه راز * معانی کرد ظاهر آن شه ناز * توره * ضم راء مهمله ايله بمعنی جفت که عریله
 زوج دیرل کذا فی المجمع * توره * و او مجهول و فتح راء مهمله و اخفاء هایلله بمعنی قاعده
 و اسلوب بو عبارت ترکیب دخی استعمال اولور مولانا هاتقی بیت بسی توره دانان جنکیر
 کیش * جنکیر خویش و ز جنکیر پیش * ابوالعانی * قطعه * نیکخواهان جفای بی پایان
 بر سیه کار لطف موفون * بابدان نیکی و نیکان بد * این چه طرز مخالف این تون * توره
 و او مجهول و فتح سین مهمله ايله بسامش حیوان آت اولسون غیری اولسون میر نظمی
 بیت بوالهوس راهمی دهی بوسه * از چه پرورده این خر توره * توره * و او معروف
 و فتح شین معجه ايله بمعنی زاد راه اصلنک توش قوتدرها و اختصاصیه ايله از غه علم اولشد
 مولانا هاتقی بیت بنوعی که تاهفت سال درست * نباید راز کس توره جست * شرفنامه ده
 بمعنی سینه مرویدر * توره * فتح قافله بوزن صوقه بمعنی کرسار کذا فی شرفنامه
 * تولبره * سکون لام و فتح باء موحد و راء مهمله ايله پا بوج وادک قالبی معنا سنه
 ابوالعانی بیت کس زن بوده است چو کفش فراخ * کیر هفتش چو تولبره باشد * توله
 و او معروف و فتح لامله با لحق معنا سنه عرییده و حل دیرل طالب آملی بیت دو سال آمد که
 از خیل سکا نث * ترا چون توله فرش آستان * و او مجهول ايله ایه کومه جی دید کاری اوت
 عرییده خبازی دیرل * تونکه * و او مجهول و سکون نون و فتح کاف عجميله شرفنامه ده
 یعنی شب و فرهنگ جهانگیر یده بمعنی کجینه و اقدر * توره * بوزن کوه ابکی معنایه در
 اول قات ثانی پرده معنا سنه در ابکی معنایه ترتیب اوزن میر نظمی بیت قامت من شد

از جفايت توه * نكشوده ز روى خوبت توه * ته في اطهار هائيله بمعنى پف كذا في المجمع
في نيره في ضم ياي تحتاني وفتح راء مهمله ايله قره طاوق ديدكاري كوچك قوش كه بابل كبي
خوش آواز در * وهوالد جاجه الاسود كذا في كتاب السامى * مع الياء العتاني * تركاني في
زنان تركه مخصوص فرجه نوبعدن بر طرز فرجه در شرف شفروه * قطعه * چون رفت
خير سوي ملكشاه * خالي ز طرب كفن بخشيد * ترکان بمواقف بر آمد * تركاني و پيرهن
بخشيد في ترك غري في فتح غين معجه وكسر راء مهمله ايله ولايت تركستانه قونار كوچر
بر طائفه نك آديد غايت خون بر زوتند خوي و كثر نرندن حكامه فارس و قويوب اطاعت
اينزل في ترنجي في ضم راء مهمله و سكون نون وكسر حمله چمدك معناسنه در كه برى ابكي
پرمق طرفه ايله آخرك در يسن طوب صقرا بوا المعاني بيت رقيب سلك صفت در بزم دلداد
ترنجي مينكند پنهان كه برخيز في تزلقي في ضم زاء معجه و سكون لام وكسر قافله يو غرت صوي
نك ايله قينادوب قوريدر لرا كشي كبي اولور بعد طعمه قورل كذا في الصحاح في تلنكي في
ضم لام و سكون نون وكسر كاف فارسيله بمعنى خواهنده دنجي كه عربيه سائل ديرل كال
اسمعيلى بيت بكيش خام طمع خواند ويكي في نفس * بكي تلنكي كابل بكيش خوارى خوار
في نلى في جامله مرام وادويه قوطوسى مرهندان دخی ديرل كذا في شرفنامه بومعنايه مير
نظمي بيت بكي شاكرد بجم سرافراز * نلى آورد باصد شيوه ونا ز * اما كتاب السامى
في الاسامى ده در زيارك ايكنه و ابريشم قودقلى كيسه معناسنه مسطوردر في سندی في
سكون نون ايله وجود انسانه ظاهر اولور بومرجه ات و مطلقا بومرى و غليظ اولان نسنه
ودخی اوجى سوري و كسكين اولان دمور نسنه و وحدت طبع و غضب و سر كشي معناسنه ده
كلور في تونكي في سكون واو و فتح تاء مثناة وكسر كاف فارسيله بزوع آنچه در زمان قدسيه
رايح ايمس مير عماره بيت با بر رحمنى مانده همیشه دست امير * چگونه ابركا تونكيش بارانست
في تونكي في واو معروف وكسر تاء مثناة ايله ايكي معنايه در اول تونك مر قوم معناسنه كه
بر قوشدر تعاليم ايله سخنكوي اولور عربيه طوطى ديرل ثانی كشي و جهازى معناسنه در
كذا في فرهنگ جهانكيري في تودرى في فتح دال وكسر راء مهملتين ايله قوش اتمكي ديدكاري
اوت تخمى سرخ و پياض اولور في توزى في واو معروف وكسر زاء معجه ايله اوج معنايه در
اول بزوع لطيف جامه در شهر توزه امثلنور غايت لطيف و اېجه اولدوغندن اكابر قفتان
ايدرل بز اولدوغنه بو بيت دلالت ايدر استاد دقيقى بيت قائم و سنجاب در سر ماسه چار *
توزى و كتان بكر ما هفت هشت * مجوديده آغز بهالو بر جامه در ملح و دقيق اولور ياز ايامنه
ايدر ديوز و ايت ايدر اما مجمع الفرسته و مشكلاته اېجه طوقش كتان در ديونقل
اولمشدر و صاحب مجمع بوييني مدعا سنه موافق ايراد ايلش عبد الواسع جبلى بيت
بدخواه توزه بيت تو سوخته چنانك * از ما هتاب توزى واز آفتاب نير * و فرهنگ
جهانكيري صاحبى ده كتان اولق طرفه ذاهب اولوب بوييني ايراد ايلش حكيم سناني
بيت بند بندم همه بكشاد چو توزى از ماه * تا تو بر تارك خور شيد بيسنى قصبي
مختارى بومعنايه ديش در بيت در آفتاب امن تو اكنون بكازرتون * توزى

توزی رفو کنند بتا نیر ما هتاب * ثانی کشتی معناسنه ده استعمال اولمشدر خواجه عمید
 لویکی * قطعه * تا ابد ناهید بر بط ساز ازین چند بیت * درین دندان مذاق شکر
 خوزی نشست * هر که بر درگاه او کرد التجارست از محن * ایمنست از موج دریا هر که
 در توزی نشست * ثالث تو ختم لفظنک مضارعی اولور آز آجمع اهلك معناسنه استاد
 زودکی بیت جمله خواهم یکماهه از تو بوسه شها * بکج کج نخواهم که کام من توزی * توزی فی
 زاء فارسیله اطفال مکتبه بر رمدار نواله کو تروپ بر برینه ضیافت ابلکه دیر لر کذا فی الجمع
 فی توشی فی کسر شین معجه ایله خسته ده جان دن رمق قالمغه دیر لر ابوالمعانی بیت بر سر
 بالینم آمد چون خیال وصل یاز * تازه جان داد دست او توشی ز جانم مانده بود فی تونی فی واو
 معروف و کسر نوله اوج معنایه کلور اول یعنی دزد و عیار حضرت مولا ناقص سره بیت کین
 مکر قصد من آمد خونی است * با طمع داد کد او تونی است * ثانی ابراق کلمشه دیر لر
 ابوالمعانی بیت رفته بوده از غم حسرت پی وصل نکار * آمده اکنون چو تونی کرد سیاحی
 دلم * ثالث اصل ولایتی و حسب ونسی نامعلوم اولانه دیر لر فی توی فی بوزن کوی درت
 معنایه کلور اول قات معناسنه که معنی و محیط اوله شلم و صوغان ق نوری کبی که برزی
 اوزرنده واقع اوله استاد دیمشدر بیت نهر آمازیم خود ترا یک جوی بود * آسمان
 از کشتت بکعبه نه توی بود * ثانی یعنی اندرون یعنی ایجر و بسحاق اطعمه بیت در توی
 دهن که دار ضرب است * دندان سکه ز دینام بغرا * ثالث تاه ولای معناسنه د ولای
 دیمکده دو توی دیر لر میر خسرو بیت ورق کاهل معنی سپاهش کنند * کله روز توی
 کلاهش کنند * سیف اسفرنگی بیت چیست آن نیره که چون جوش * توی بر تو نماید
 و بکتاست * رابع جشن و میربانی یعنی قونقلق کذا فی فرهنگ جهانگیری فی باب الشاء المثلثة
 المفتوحة مع الالف فی زبان عجمه اگر چه ثا مثلثه واقع اولما مشدر لدن عربیدن بعض کله
 اخذایدوب کند و لغتاری کبی استعمال ایدر لر بعض فرهنگرده مکر حرف عربی فی یاز ما مشدر
 چونکه مراد را تم حروف و مجموعه جدیده جمله فی جامع اولمقدر اکابناء تحیری لازم اولغین
 استعمال اولنان بر قاج لغت عربیه نقل و ترفیم اولندی جمله دن فی ثنا فی حمد و ستایش
 معناسنه در مولانا محمد ظهوری بیت ثنا میکنم ایزد پاک را * ثریاده طارم تک را *
 فی ثری فی فتح راء مهمله و الف مقصود ایله برانی معناسنه میر نظمی بیت می کند توحیه
 توهر ثنا * هر چه هست است از ثریا تا ثری فی مع الباء الموحده * ثاقب فی کسر قافله
 دلجی معناسنه خواجه حافظ بیت زرقیب دیوسیرت بخدای خود پناهم * مکر آن شهاب
 ثاقب مددی کند سهارا * سهاضم سین مهمله ایله خرده یلدره دیر لر فی ثوب فی سکون واو
 ایله یعنی جامه شیخ عطار بیت هر که ثوبی با تن عاری دهد * در دو عالم ایزدش یاری دهد
 و عربی اشعار ده دخی وارد اولمشدر متنی بیت وفي الناس من یرضی بمیسور عیثه *
 و مرکوبه رجلاه و الثوب جلده فی مع التاء المثناة * ثاب فی کسر باء موحده ایله محکم
 و استوار و در جابر قرار مولانا جامی بیت جامی کم شد راجش بخت * توبه روزی کن و توبه
 ثبات * و صبغه سیان دن غیری نجومه ثوابت دیر لر حرکتاری و سیر لری اولما غله فی مع الراء

المهله * ثم في فتح مهله مبهوه كدروبار دیرلر شیخ عطار بیت بهر خدمت هر که بر بندد کز
از دخت معرفت باید ثم في مع النون * ثم في فتح مهله بها قیمت معناسنه خواجه حافظ بیت
هر آنکه کنج قناعت بکنج دنیا داد * فروخت یوسف مصری بکمترین ثمن في مع الهاء * ثلاثة
غساله في عربیدر معک طعامدن حالی اپکن اوج قدح شراب که حکما قوا نجه معک فی اخلاط
ردیه دن پاک و تنقیه ایدر فارسیه اکا ستاد دیرلر کسر سین مهله ایله بر طیب دیمشدر بیت
کرنوشی ثلثه غساله * طبیعت بکنک هوس نواله * کثرت استعمال ایله سرخوش اولق
معناسنه اولمشدر شعرای رومدن قنالی زاده علی افندی بویی مناصب دیمشدر بیت قن
ثلثه غساله فی ایدر هم نوش * اولور اوچر له دن مضطرب سفینه هوش * عربیه مدخی
استعمال اولمشدر لابن المعز * نظم * خل الزمان اذ انقاعش اوجج * واشك الهموم الی الدامة
والقدح * واحفظ فوادك ان شربت ثلثة * واحدز علیه ان يطير من القرع * هذا
دواء للهموم مجرب * فاقبل مشورة صاحب لك نصح في من المضمومة مع الالف * ثریا في
فتح راه مهله ویای تحتانی مشده ایله اولکردید کبری یلک در ماه پروین ده دیرلر منازل
نقردن بر منزله در هبوط و طلوعی وارد در شیخ عطار بیت بندکان حق چو جا زباختند
اسب هیت تا ثریا تاختند * واستعان طریقیله محبوبك دیشاری وصف اولنور ابو المعانی
بیت در میان اعلی مروارید بوده شعله پاش * قدرت یزدان بین درمه ثریا کرده جای باب
الجیم المفتوحة مع الالف * جای مکان معناسنه حقیقتا و مجازا استعمال اولنور میرزا قلی
بیک بیت از بزم تاز آمدن من برون رود * بر خاست کرم و دادن جار ایهانه ساخت *
مثال معنی ثانی خواجه حافظ بیت در آن زمین که نسیمی وزد زطره دوست * چه جای
دمزدن نافهای تاتاریست * و بدل معناسنه کور مثلا فلان یرینه بجای فلان دیرلر خواجه
حافظ بیت ده روزه مهر کردون افسانه است و افسون * نیکی بجای یاران فرصت شمار یارا
یای تحتانی ایله جای ذی دیرلر کله جاعر بید آمد معناسنه در و چغتایده الی معناسنه انتهاه
خابت ادایتدر صباحه دک دیمکله تانکغا جا دیرلر في جا بلسا في کسر باء موحد و سکون لام
و فتح سین مهله ایله جانب مغرب انتهاسنه بر شهر اسمیدر في جا باقا في کسر باء و سکون لام
و فتح قافله جانب مشرق انتهاسنه بر شهر اسمیدر خواجه سلمان بیت بهر جایی که خواهی
رفت و خواهی خورد رزق خود * نخواهد بیدش و کم کشتن بجای باقا و جا بلسا في جا میا في
کسر میم و فتح یای تحتانی ایله بر شهر آدیدر خلقی کفره در في جان افزا و جانفزا في کلاهما
بسکون النون هر نه که مد حیات اوله حقیقتا و مجازا استعمال اولنور ابو المعانی بیت ای لب
میگون لعلت جانفزای عاشقان * وی غم هجران وصلت دلکشای عاشقان في جانکرا في
سکون نون و فتح کاف فارسی وزاه معجه ایله هر نه که طبیعت زه نورت و یروب ناملا می اوله
حقیقتا و مجازا اسم مرکبدر جان اصری معناسنه وله ایضا بیت شد جواب تلج تویر خستگان
آب حیات * روی ناپاک رقیبت جانکرای عاشقان في جبا في فتح باء موحد ایله اوج
معنایه کاور اول معنی نهان شدن ثانی بدل بودن ثالث کیرو طور مق معناسنه بو اوج
معنایه ده عربیه مستعملدر و قصر الفله پنه عربیدر قویی اطرافنده اولان طهراق معناسنه

معنا سنه و ضم جیم ایله و باء مشدده ایله یته عریب دیر بددل معنا سنه و کسر حمله ده عریب دیر
دوه رایجون صو جمع ابلک معنا سنه فی جماعی سکون خاء معجه ایله قان و حقیق کیمسه سی
شمس فخری بیت بجای شانه و آتش زنه سپاهی او * کنند پرز یواقیت کیمسه جتما
فی جرای فتح راء مهمله ایله و طیفه و نفقه معنا سنه ابوالمعانی ایکی معنا یه بیت جراد ارم
بکوی باد رفتن * زکوة حسن او کردم جرا خوار فی جفتا فی سکون فاء فتح تاء مثناه ایله
اکش واکری اولش معنا سنه جفته دخی دیر لکن ذاق الجمع فی جفا فی معروف جور و ستم
وظلم حکیم انوری بیت تمتی که من از خلق در جهان دیدم * همان جفای پدر بود و سله
استاد فی جلبا فی سکون لام و فتح باء موحده ایله قوغه نک ایی بغلنان اغاجه دیر لکن جنای
فتح نوله بوزن ثنائیه که اغاج اوز رنده اوله ابوالمعانی بیت جاهلان کر عاقلان زاید کارند
نیست غم * سنک اندازند طفلان چون جناد ارد درخت فی جوا فی بوزن نوا استرا باد پلور
لسانیه جدای معنی آریلق معنا سنه در میر نظمی بیت داردم در سر ز سودایش هوا * چون
شود آن ماهر و از من جوا فی مع الباء * جاروب فی ضم راء مهمله ایله سپور که معنا سنه در
بایله رویدن مرکب ز جان معلوم زوب اسم فاعل در رسپوریجی دیمک اولو اصلی روین چادر
وصفیتدن علمیه نقل اولنوب مضاف الیه تقدیم اولنشد رسپورمک مجازا آلت فاعله
منسویدر لکن اسم فاعل اطلاق اولنور خواجه سلمان بیت روضه پاک حسین است اینکه
مشکین زلف حور * خویشتن رابسته بر جاروب این جنس راست فی جاماسب و جاماسب فی
کلاما بفتح المیم حضرت دانیال او غلبدر علم حکمتک مشهور جهان بر حکیم نادره دانیر
متر فنامه ده کشتا سبب شاهک وزیریدز جاماسب نامه آنک تا لیبیدر جاماس دخی دیر لکن
فی جامه خواب فی فتح خاو و او معدوله ایله مفروضدن عبارتدر اصلی همزه ایله جامه خوابدر
اویقوا توانی دیمک اولور علمیه نقل اولینجق علامت اضاقت اولان همزه صاقط اولنشد در
مولانا جامی بیت جدا کرد پس یوسف زرف یاب * ز پیش زلیخا شب جامه خواب
فی جرب فی سکون راء مهمله ایله غالب و هرایش الندن کلور جرب دست دیر لکن بر معنا سی
دخی یا غلوما کولاته دیر لکن حکیم خاقانی بیت جرب و شیرین نعمت دنیا * بمکس راندش
نمی ارزد * عریبیه فتح رایله وجود انسانه اولان خارش که ترکیه او یوز دیر لکن جلاب فی
بوزن صواب ایاقلی کویپه که زنان قولقاریته اصار لکن جلب فی فختین ایله روسی عورت
شمس فخری بیت کسی که بکسر مواز هواس بر کرد * یقین که مادر اوزا نیمه است و ز نقش
جلب * بر معنا سی دخی زنجدر که چال لکن حکیم فردوسی بیت برقتند نمی گذشته ز شب
نه بانک تبره نه بوق و جلب * و ترفند نسنه معنا سنه ده منقولدر فی جماسب فی سکون مع
و فتح شین معجه و شین مهمله ایله جمک جمیع معنایله مترادفدر جمشید ده اولسون اسکندر ده
اولسون عنقریب جمه تفصیلی ذکر اولنور انشاء الله تعالی حکیم اسدی بیت بدانت
هرکس که کرشاسبست * فروزنده نخت جمشاسبست * فی جناب فی فتح نوله درت معنایه
کلور اول بر کر و در که جناح دیمکه مغر و قدر حکیم خاقانی * قطعه * خاطر تو مرغ وارهست
پیر واز عقل * یافتد هر صبحدم دانه اهل ثواب * دیدم راهست صبح بادلم از هر دو کون *

عشق نهاده کروغفر کشید جناب * خواجه عمید لویکی * قطعه * روزی کمر زمکا شود
 پر ز سیل خون * بر سیل خون ز سر بدواند جناب تیغ * جز با جز نک کر ز بگوید اجل
 سخن * جز با قضا بمرک بنند جناب تیغ * ثانی قیو اردینه طیماد قاری اغاچه دیرلر ابوالعلی
 بیت چنان بوده عدلش که در عهد او * بنندند خانه بقفل و جناب * ثالث یعنی قدر ورسته
 وله بیت شاه شهریار جهان شاه اش * ز بس رتبه اش بوده عالیجناب * رابع قیو اوکنده
 اولان صوندر مه عربیه درگاه آستانه و اطراف سرای و گوشه معنارینه در تنگ شاعر
 دیمشدر بیت یارب این ما یم و این درگاه صدر انبیاست * یارب این ما یم و این خاک
 جناب مصطفاست * و کسرا یله عربیه کردن و سر چارده اولان ایله دیزلر * جناب فی
 سکون نوله یعنی نزد کنانی شرفنامه بومعنایه مولانا عرقی بیت ای نه فلك زخر من صنع
 تو دانه * در جنب کبریای تو عرش آسمانه * جناب جلاب فی سکون نون و کاف فارسی
 و فتح جمله یعنی مکر و حیل و خدغه و دخی بر نسنه فی کبر و قومق یعنی تاخیر اینک حقیقتا
 و مجازا فی جنوب فی مقابل شمال اولان طرف بعض نسخهده یاد شرقی معنایه مرویدر
 فی جنب فی کسرتون و سکون یای تحتانیله یک معنایه فارسیه جنبیت دخی استعمال
 اولنور میر نظمی بیت سمن فلك بوده او را جنب * هلال قر بوده سین رکیب فی جواب
 نظیره معنایه کمال بخند بیت مطلع انوار حسن است آن رخ چون آفتاب * مطلق کفتم
 بدین خوبی که میگوید جواب به مقابله کلام ورد سوال و امثالی شعرده استعمال اولنور اما
 مرکب اولدقه آب شعر معنایه آب جو تقدیر نه ابو المعانی بیت پرستی کر میکنی
 از حال دل * عا شق د نخسته را باید جواب فی جنب فی سکون یای تحتانی و بلاء موقوفه
 یعنی کریبان و عربیه قیون معنایه سوله بیت جیب و دامن پر شده از در سر شاک * چون
 زرو سیم عطای شهریار فی مع العاء * چاست فی سکون سین مهمله و تاء موقوفه اوزم
 صدق قاری بر معنایه کنایه فی الجمع فی حالوت فی حضرت داود علی نبینا و علیه الصلوة
 والسلام ایله جنک ایدوب حضرت داود اورد بقتل ایلدوکی کافرک آدیدر کنانی شرفنامه
 فی جامه نشست فی دوش جنک اثواب حکیم فردوسی بیت همه کردکن خواسته هر چه هست
 پرستند و جامهای نشست فی جرب دست فی ایکی معنایه در اول الی لوزدیرلر هر نه یه
 یا پشرایسه و جوده کتون مولانا محمد ظهوری بیت چو بر خوان اکر امستان نشست *
 بیك نغمه در یوزه شد جرب دست * ثانی آت حربی مراد اوزن قوللنور رپهلوانه دیرلر
 فی جربست فی کسرا و سکون سین مهلتین ایله دیشلری صقوب صد اچقر مغه دیرلر
 و صقوب و یرمک معنایه ده مرویدر غرنگ جهانگیریده راه مشده ایله واقعدر میر نظمی
 بیت چو با چشم و تندی جربست کرده است * میانش گرفت و بسر برده است فی جربستت فی
 سکون راء مهمله و فتح سین معجه ایله هجوم معنایه در استاد عنصری بیت چون بترسی
 ز بلاها و اکت * شمر باید که نکوی جربستت فی جربستت فی سکون سین مهمله ایله بوزن
 دست جستن لفظندن فعل ماضیه و پجرادی دیمک اولور حکیم شفای بیت زمرگان
 تا کهاش سایه بردست * فتاد وار غوانش از سین جربستت فی جربستت فی سکون سین معجه

معجمه و ضم باء موحده ايله ايج طوليه سى كه هزيمه خسودير لر جيم فارسيله دخی جايز اولدوغى
 منقولدز و فتح غين معجمه ايله ده مرويدر سرورى مجمع الفرسه جيم و سکون غين ايله فتح
 ايلش و شمس فخرى بايى غينه تقدیم ايله جيفوت نقل ايلشدر في جيفوت في فتح غين
 و سکون سين معجمتين ايله تره نوعندن بر سبزه در اول بهارده جمله سبزه لر دن اقدم بهتر سرکه
 ايله ناخورش ايدر لر خراسان خلقي مياننده بر مثلد ر جاني جيفوت کشيدم يعنى عمرى
 عسرت ايله بوللغه ايرستردم ديمکدر في جست في کسر ميم و سکون سين مهمله ايله کوک
 دنک قينى آيلىق بر طاشدر معد ندى حاصل اولور بعضيسى قزلاغه مائل اولور چندان قينى
 يو قدر اصلى گست در کاف فارسيله مدينه منوره على ساکنها افضل الخيه دن اوج مرحله
 بهيد صفرا نام بر موضعه اولور معربى جست در نقل اولور که مزبور معد ندى مصنوع
 طرف دن شراب ايجلسه هر کز مستاک و بر مزور پيار چه سن قندحه قویوب شراب
 ايجلسه لر سر خوشلق واقع اولور و اگر يا صدق آلتنه قوسه لر خوب رو يالر کور ياور حکيم
 اسدى بيت بگفت اين با زهد و بادام مست * نه پيکان همى سفت لعل جست * حکيم
 هوزنى بيت بگوهر از همه آزادگان شريفترست * بران قياح که ياقوت ناردان جست
 في جنک جلا جست في فتح لام و کسر باء موحده و سکون سين مهمله ايله اياقلى کوبه ايجو
 ولعل و خيري نه اولور سه في جنيت في کسرون و سکون ياي تختاني و فتح باء موحده ايله
 يدکدر جنيت مرقوم کي مولانا هاتفي بيت پس آنکه جنيت کش از بهر شاه * کشيد
 امتهى بر در بارگاه * جنيت کش يدکي ديمک اولور في جواست في فتح واو و سکون سين
 مهمله ايله ياغ خوردن کلى طعام که عريده دليک دير لر ابو المعاني بيت بران لقمه زالت
 کشيد في نه رواست * شکر نباشد اگر کوشود بنان و جواست في جيفوت في سکون ياي
 تختاني و ضم غين معجمه ايله خرما ليفندن ايتد کلى تور به و چوال و مثلها کذا في الجمع
 في جيفوت و جيفوت في کلاهما بسکون ياي تختاني و ضم الفاء يعنى جيفوت مرقوم کذا في
 تحفه الاحباب في مع الجيم * جيتاج في سکون باء موحده و فتح تاء مثناة ايله عجم شاهلرينک
 نور و زده کيد کلى مخصوص جامه در کذا في فرهنگ جهانکيري في جياج في فتح خاء معجمه ايله
 آفرى بوزمه بر نوع کيسه در ابو المعاني بيت عطای او که بجان را چنان شده مندول * نه
 در جياج بکجه نه کيسه و هميان في جيج في سکون نون ايله بوزن کنج آواز کاو يعنى صغرا آوازی
 في مع الخاء * جياج في فتح خاء معجمه و جيم ثابته آواز زخم شمشير يعنى قلعج اولدوقه
 ظاهر اولان صدا کذا في الاداة في جياج في سکون خاء معجمه و فتح جيم ايله دخی جياج
 مرقوم معناسنه مرويدر مير نظمی بيت جهان پرز آواز کوس و نفيير * زنجياج في جياج
 و زلفشاش نير في جيج في بوزن جج جنکجو اولق و غوغا و آشوب معناسنه در مجمع الفرسه
 جيم فارسيله مرويدر في جياج في فتح ميمه آت کينک طماغی کا نقطه نعمة الله في جوج في
 سکون واو ايله يعنى گروه که فوج و جوق دخی دير لر کذا في شرفنامه في مع الدال المهمله
 في جاودان خرد في اضافت نون و فتح خاء معجمه و راه مهمله ايله بر کتاب اسيد رکه هوشنک
 شاه حکيم عليه ده تصنيف ايلشدر کذا في فرهنگ جهانکيري في جاود في کسر واو ايله

جاوید لفظندن اختصارا و لشمدری جاوردی فتح واو سکون زاء مهمله ایله بمعنی خار سید
یعنی بردکندر بیاض اولور میرنظمی بیت درین کلشن نیانی یک کل تر * که جاوردی نباشد
همچونشتر * جاوردی فتح زاء معجه ایله جاوردی قوم معناسنه در کدانی شرفنامه * جردی
بوزن سد ایکی معنایه در اول درت یا شردوه ثانی بیج و تاب زلف و کاکل میرنظمی بیت
چون بشادی جرد زلفش شانه کرد * زخم بر جان دل دیوانه کرد * عربیده اصل و پدر پدن
و بخته دیرل * جاوید * کسروا و سکون یای تحتانیله ابد معناسنه در کاه اسم مصدر کاهی
صفت استعمال اول نور * جردی فتح زاء مهمله ایله زخم دار معناسنه یعنی یان لی کافی ظفر
هدانی در صفت اسب بیت وحشی و سست و بد لکام و جوش * جرد و لنک و کنف ناینا
حکیم زجاجی بیت جرد بود لیکن قوی دست و پای * رفتن بدی همچو پر همای * و سکون
راء مهمله ایله ایکی معنایه کور اول فرهنگ جهانگیریه تخت پادشاهان معناسنه استاد
فرخی * قطعه * زرزرتخته یکی جرد ساختند و را * چو کوه آتش و کوه در و بجای شرد
بمال و مملکت و تاج افسرش بود دست * کینه چیزی و آن تاج بود و آن افسر * ثانی مجمع
الفرسده بر قوش آدیدر خرد خال دخی دیرل کوک در نک در صو کنار زنه تعیش ایدر عربیده
حیاری دیرل * جرد غنک * سکون زاء مهمله و نون و فتح غین معجه ایله قیمه ایله طولش قیون
بفرسفی که جکر کند و روخ و ذو و لکا مه دخی دیرل عربیده عصبید دید کپیدر جیم فارسیده
دخی منقولدر مجمع الفرسده بمعنی چراغدان و اقمدر بمعنی اول ابوالمعانی * مثنوی *
روستایی برفته در بازار * زیر و بالا چو کرده کشت و کنار * پیش آتش پزرسیده بدنا که
دید جرد غنک پزیده بود تبه * استهنایش برو چو غالب بود * بخردن بجان طالب بود *
* جردی سکون زاء معجه ایله مجمع الفرسده بر بوجکدر جمله بکرر اما یشل رنگ اولور
باز ایامند سحرالرده دورر و دراز چاغرد بعض نسخه ده چکر که نک بر نوعنه دیرل کیمی چرغن
و کیمی توی طوقل و کیمی ده کپی در پیش اما معتمد نسخه ده بر بوجکدر ترکیده چر لایق و عربیده
ضرا اللیل دیرل و بولغنی کیمی زاء مهمله ایله جرد و کیمی کسر جمله و کیمی فتح جیم و زاء مهمله
ایله نقل ابلش و بر نسخه ده جرد جرد و بر نسخه ده جرد روابت اولشش و بر نسخه ده دخی اوراق
قوشی که حصا د زمانی یول کنار زنه صد او یر متصل کجه و کوند زطور منر چاغرد و بر نسخه ده
دالسر جز نقل اولشدر جمله نقل کوریلوب فقیر صحیح لغت ایددمدم * جعفر آباد *
شیراز ده بره و صغدر کدانی شرفنامه * جردی سکون عین مهمله ایله قور حق زلف و کاکل
عربیده لکن فارسیده مستعملدر خواجه حافظ بیت بیوی نافه کا خر صبا زان طره
یکشاید * زتاب جمد مشکینش چه خون افتاد در دلها * جکاد * فتح کاف فارسیده جل
دید کبری قوشدر و بر معناسی دخی طاع دپه سید و ابوالمعانی بیت اشک بارد دمدم باد
وز آه سوزدل * در جکاد کوه باشد ابر باران دایما * جلاد * لام مشدده ایله ایکی معنایه در
اول معروف ثانی جلد ک فاعلی معناسنه در چغنتای لسانند جلاده قیماج دیرل میرعلیشیر
بیت کوه کنی قایدی اینک غزه سی قیلادی رحم * قیاقیا با قیبا ن اول ایکی کوزی قیماج *
جلد * سکون لامه ایکی معنایه در اول کارو کسبه قادر و هر خصوصه قوی و مقدم و جست

و جنت و چایک معنا سنه ابو شکورا بیت باموختن و جلد فرزانه شو * بهر دانش
 سوی پیمانه شو * ثانی جلق اورمق معنا سنه حکیم سوزنی بیت امروز منم کیرخد و کرده
 بکف پر * چونان زده ام جلد چو پخماخ نجف پر * جلوندی بوزن الوند بمعنی چراغ کدافی
 شرقنامه * جلوندی سکون لام ویای تختانی و کسر و او ایله عسکرک کزیده سی و مرد
 بهادز و شجیع معنا سنه نعمه الله نغده سنه خیار او جاغنه ده روایت ایتمش * جلبدی
 کسر لام و سکون یای تختانیله بمعنی جلوند و دخی جلد روی معنا سنه خواجه سلمان بیت
 نقشی که برجلید بنام ز آب چشم * حالی بسنان نقش جلیدی شود نداب * جمشید
 مشهنامه ده میم مشدده ایله دخی مذکور اولشدر مشهور پادشاه حکیم مشربدر انتظام عالم
 ایچون اکثر صنایع آنک اختراعیدر چادر دیکوب حمام یا پمق و طبیل و سورنا و انواع ساز لر
 و او زمی صقوب شراب ایلک و ابریشم قوردیله ابریشم حاصل ایلک و ایلک و یوک اکیرمک
 و یوکک و طقویوب اثواب ایتک چلاه لای و خیاطت ایلک و تعیین و ترتیب لشکر و آیین
 دیوان و تربیه اولاد و عسکر و انواع عطریات و ادهان پیدا ایلک و شهر دن شهره و کویله
 یول آچق و طاغ و بیلانی کسدر و پ شاهراه یول ایتک و منازله مسافر خانه و عمارت
 ایتک و قوی قازدیروب صوچقر تمق و خرقر قازدیروب صو آقتمق فی الجملة آنک اختراعیدر
 و دیرلکه اجنه و شیاطین اکامسخر ایدی او چیموز بیل پادشاه اولدی و هیچ خسته اولدی
 بعض روایتده کند و صورتده اصنام یا دیروب اراق و لایت و شهر لره کوندر ردی آنده کند و
 طرفندن حاکم اولان کسنه سنه ده بردعه اول صنی انواع مرصعات ایله مزین و چقاروب
 خلقه کوستر دی دیرلر بوندن مرادی خلق اطاعتدن عدول ایتیموب ایشارینه مشغول
 اولوب انقیاد لرین ناکید و تمهید ایچون ایتمش اوله و لفظ جمشید لفظ مرکبدر جم ایله
 شیددن که جم اولوپادشاه دیمکدر اسکندن دخی جم دیرلر و شید آفتاب معنا سنه در کند و
 خابت محبوب اولد و غندن آفتابه تشبیهها بواسطه نسیمه ایادیلر کدافی المجمع و شرقنامه
 و قره نیک جهانگیریه اصلی جام شید اولق محتملدر صاغر آفتاب معنا سنه استخفاف تلفظ ایچون
 الی محذوف اوله بو بیتده واقعدر حکیم فردوسی بیت تو کفنی مکرزنده شد جام شید *
 چهارا ازودل بترس و امید * و حضرت سلیمان علی نبینا و علیه السلامه جمشید دینلک و کی
 بو بیتدن مفهومدر بیت چو جمشید بر باد بنشست و راند * بدانان رود باد خود خیره ماند
 میانزنده فرقی بودر که جام و شراب و صنایع مذکور ذکر اولند قده مراد جمشید در و باد و تخت
 و ملک جهان یاد اولند قده حضرت سلیمان مراد در و آینه و امثالی آکله قده مراد اسکندر در
 * جند * سکون نوله بوزن بند ماوراء النهرده بر شهر اسیدر حضرت مولا ناقدر سوره
 بیت آن چه زو یست که ترکان همه هند وینی ویند * ترکناز غم و سودای تو از جند گذشت
 حکیم انوری بیت تو در حفظ ایزدی چه کنی * حرز و تعویذ اهل جند و خند * جیود * سکون
 یلی تختانی و فتح و او ایله طغری اغاج که حبور دخی دیرلر * مع الراء المهمله * جار *
 خبر پیام معنا سنه که جار رسانید بنادیرلر بره خبر ایرشدر دی دیمک اولور خبر جیه و منادی یه
 جارچی دیرلر مولا نا و حشی * زدی بیت دهرزد جارکی ستمکاران * ظلم آخرباین شود منجر

و با پوربا في ضمء فارقيله تركستانه بر شهر آديز حكيم نزاری قهستانی بيت با چرخ
 تو بر نياید لبتو * اقطاع تو کند راست و با پور في جادر في معروف فارسيده چادر دیند و کی
 شرفنامه ده مسطور در في جاعر في فتح غین معجه ایله قوش یملکی یعنی قورساغی راغردخی
 دیرل عربیه حوصله دیرل شمس فخری بیت دائم از چینه های انعامش * پر بود مرغ آزا
 جاعر في جالشکر في فتح لام و کاف فارسی و سکون شین معجه ایله ایشه زیاده سعی اییدی
 ودخی خزانده یعنی صالحی جیم فارسيله ده مرویدر مجمع الفرسه سین مهمله ایله منقولدر
 في جالشکر في فتح لام و سکون نوله سومنانه بر مکان اسمیدر کدافی المجمع في جاندار في
 و خانه دار في اوج معنایه کلور اول یعنی سلاح دار حضرت مولانا قدس سره بیت چوزخم
 تیغ نباشد بچنک و تیزه و تیر * چه فرق حیز و مخنت زرستم جاندار * ثانی زوزی یعنی قوت
 حکیم سوزنی * قطعه * چنان شده است بازارها را بیت نان * که بوی نان بتراز و نمیرسد
 از شور * بزوز ورتوان یافت اندکی جاندار * چه چاره داند کرد آنکه ز زندار دوزور *
 ثابت نکهبان و حافظ جان معناسنه شرف شرفوه بیت کی تواند کرد جانداري اوهر جانور
 حافظ و جاندار او ایزد تعالی بخش بود في جان آور و جانور في جانلو دیمکدر اگر چه ذی روح
 اولانله جانور دیمک اولور لکن انسانده استعمال اولمخ حیوان غیر ناطقه اطلاق اولنور
 شیخ سعدی بیت همای بر سر مرغان ازان مشرف دارد * که استخوان خورد و جانور نیازاره
 في جانشکر في سکون نون و کسر شین معجه و فتح کافله جانور شکار اییدی دیمکدر کدافی
 المجمع في جانوسار في ضم نون و فتح سین مهمله ایله دارا بن دارا بك قائلی آدیدر و داراب
 قائل نک آدی مانوسار در کدافی شرفنامه في جانوسار في ضم نون و کسر سین مهمله
 و فتح باء فارسيله موبد لردن بر موبد آدیدر بیت یکی موبدی نام او ماهیار * دکر مرد را
 نام جانور سیار في جاوشیر في واو موقوف و کسر شین معجه ایله صمغ انواعندن بردار و
 آدیدر ترکیه اوغلان آشی دیرلر في جابگیر في یای اول موقوف ثانی ساکن و کسر کاف
 فارسيله برنده ثابت و محکم و برقرار معناسنه ضدی جابگیر اولور و گاهی امردخی اولور
 طوت معناسنه في جدر في سکون دال مهمله ایله بوزن صدر یعنی قاصد یعنی ایلیجی و بر
 معناسی دخی درت یاشنده اولان دونه در شمس فخری بیت بکاست در همه عالم شعی که
 همچون او * کینه بخشش اوصد هزار جدر بود * شرفنامه ده ذال معجه ایله و فرهنگ
 و فایده جیم فارسی و دال مهمله ایله در في جدر في سکون ذال معجه ایله اعداد دن اول
 عدد در که کند و نفسنه ضرب اولنسه بر عدد حاصل اوله که عدد مضروب عدد نسبی ایله که
 حاصل اولور اکا جدر دیرل اول عدد محمول بو عدد نسبی ایله مجذور اولور مثلاً اپکی عدد
 یینه اپکی عدد ضرب اولنسه درت عدد حاصل اولور اول اپکی عدد مضروب اییدی
 بودرت عدد نسبت ایله جدر اولور اول درت مجذور اولور و قس علیه الباقی *
 في جرار في فتح راه مهمله مشدده ایله اپکی معنایه کلور اول زلف که زیاده دراز اولوب
 سینه اوزرینه صالنه میرنظمی بیت شده دلبنده مشکین زلف جرار * کشد دل
 بند فکر وصل آن یار * ثانی اول عقربه دیرلر که قیروغنی برده سور پیرک پوریه عربیه پیشمار

بیستمار عسکر که آهسته کیده لر چی شکاری معناسنه در عوم او ز مین شکافته خصوصاً
 حکیم ناصر خسرو بیت ای برادر چشم من زینهادرین عالم همی * لشکر ابنو سینند در ره
 پرجوی و جر چی سکون زاء معجه و فتح دال مهمله ایله قیون قویروخی یاغی اریوب صاف
 یاغ صوز لدکن صکره یرنده قلن نسنه که ترکیه قاقردق دیر لر جیم فارسیده مر ویدر
 کدافی المجمع چی سکون سین مهمله ایله حلقه معناسنه هر نه نک اولور سه چی جور چی
 سکون سین مهمله و فتح واو ایله طوغری و هموار اولان اغاج و هر نه که اغاج کی طوغری اوله
 میر نظمی بیت چوب جسور گرفته دزدستش * بوزنده هر که کرا که بر جستنش * عربیله ضم
 سین و سکون واو ایله جر ائی و کستاخ معناسنه در چی جشیر چی کسر سین معجه ایله بوزن
 بشیر یعنی چلاه که جشیره و جوشیر و جوشیره دخی دیر لر کدافی فرهنگ جهانگیری
 چی جفر چی سکون غین معجه ایله غوک معناسنه دو زایله چغزو و وزغ دخی دیر لر کدافی المجمع
 چی جفر چی سکون فایله اوزرینه یازی یازبان دری جیران در یسی اولسون غیر ی اولسون
 لغت مشترکه در عز بیله دخی بومعنا یه در میر نظمی بیت بر آورد آنجا جوهر تنکو * که بود دست
 جفر نوشته در و چی جلا کر چی آینه و قلیج و سایر نسنه لر پاسن آچیجی و دخی چند ره چی
 معناسنه میر نظمی بیت چو در دست ساقی که ساغر بود * بر نک دام راجلا کر بود *
 چی جمر بور چی سکون میم و راه مهمله و ضم باء موحد ایله درت ایاغی و پیشانی و قادی النی
 بیاض اولان آته دیر لر بولغت شرفنامه ده و مؤید الفضلاده و نسخه میرزا ابراهیم مسطور در
 لکن حرکتی اشعار اولنمیش قعیر حرکتن تخمیناً یازدم چی جنکار چی ایکی معنایه کاور اول اول
 یشل بویه که زنگار دخی دیر لر ثانی پاس که دمور ده و غیریده اولور که ترکیه کوف دیر لر
 شرفنامه ده بیج معناسنه که پنجپایک و پنجپایه و خرچنگ دیر لر و جنک آرنده معناسنه دخی
 کاور چی جنکاوز چی سکون نون و کاف فارسی موقوف ایله ایکی معنایه کاور اول جنکی
 آدم اولسون حیوان اولسون پیل جنکاور و شیر جنکاور دیر لر ثانی فتنه خیز و غوغا
 انگیز معناسنه در میر نظمی بیت چو پیل مست هر مرد لاور * شجیع و پهلوان و جنک آوز
 چی جنیور چی کسر نون و سکون یای محتانی و فتح واو ایله صراط کو پریمی معناسنه و له بیت
 کسی را که شد کار جو دو عطاست * باور اجنیوز شود راه راست چی جو در چی سکون واو
 و فتح دال مهمله ایله ایکی معنایه کاور اول یعنی کاواستاد منوچهری بیت نه نافه فتالدهمه
 آمونی * نه عنبر فشاند همه جو دری * ثانی بر او تدر کشت زارده بتر خرده یشی اولور
 هر بیله دخی بیوک او کوزه دیر لر کو چکنه ضم جیم و همزه ایله جو در دیر لر چی جو در چی سکون
 واو و فتح دال معجه ایله یعنی جو و جو کدافی المؤید چی جور چی سکون واو ایله جام جم خطو طندن
 بر خط آدیدر کنار جامه یقین اولغله طلوا اولق اعتبار اولنور تا خط جو در دیر لر لب باب
 طلودیمک اولور تا خط ازرق و تا خط بغداد دیشل که تعبیر تصیری محا اولور و تا خط جو در
 دینلده ایهام و کنایه طریقه اولور و زیاده شراب و بر مکه ده جو در لر مثلاً باده مجورداد
 دیر لر کدافی المحمودی و المجمع و شرفنامه بومعنا یه ابو المعانی در ساقی نامه بیت باده بکشیم
 تا خط جو در * ز آن خم که نداردش و راغور * عربیله ظلم و ستم معناسنه در چی جو زهر چی

سکون و اووزاء معجه موقوفه و کسر هایله فلك القمرک بمائل ایله مائلی تقاطع ایندوکی
برده برزبنه مقابل ایکی نقطه وارد در که عقدین و زاس و ذنب دخی دیرلر جوهر اولدر
اما بعض نسخه ده قویروقل یلد زه جوهر دیرلر دیومسطور در کی جو شیر کی سکون
واو و کسر شین معجه ایله چولاهه معنا سنه در کدافی فرهنگ جهانگیری کی جوهر کی اول
نسنه در که عرض آنکه قائمدر و اصطلاحه نخودی چوق قلبه که آکا جوهر دانه ده دیرلر
کدافی محمودی بومعنا به محقق اطعمه بیت طعام پخته چون در خانه باشد * نحو سنا
قلبه که جوهر دانه باشد کی جیشکر کی سکون یاوشین موقوف و فتح کاف فارسیله چری
باشی و چری دوزیحی فی الجمله عسکره متعلق خدمتی ایدنه دیرلر جیش عسکر معنا سنه
عربیدر کر فارسیدر که کاردن مخفدر فاعل صیغه سیدر ایکی لساندن مرگیدر کی مع الزاء
المعجه * جالیز کی کسر لام و سکون یای تحتانی ایله بوستان که قاون و قار بوز و خیار و قبق
وسایر آکا بکزر نسنه اکیلور و دخی سبز زار معنا سنه در کدافی المجمع پالیز دخی دیرلر
شمس فخری بیت زخمش ارنشود ملک پاک نیست عجب * که نیست از سر خز چاره بهر
جالیز کی چانبازی ترکیله دخی چانبازدیرلر و مخاطره ایمن ایدنه دخی دیرلر کی جای گیر کی
کسر یا و کاف فارسی و راه مهمله ایله محل فراری یعنی قحاقیری جابگیرک ضدیدر میر نظمی
بیت پینس آماه از برای ستیز * باورا نماندست جای گیر کی جبروز کی سکون باء موحد
و ضم راه مهمله ایله کرپی که باب التاده ذکر اولندی مجمع الفرسده مع الایله اول معنایه
من کورد در کی جز فی حالینازد نامیله مشهور اولان شهرک اسم قدیمیدر فرهنگ
جهانگیری یعنی جزیره حکیم فردوسی بیت بیازار کافی بر فتم جز * یکی کاروان دارم از جزو بز
و کسر جیمه قویرق یاغیله قاورش رسته که اون دو کرلر آکا تزلب و خرغ دخی دیرلر کی جلبیز
و جلوز کی کلاه باسکون اللام ایکی معنایه کلور اول یعنی مغسد و غماز شمس فخری بیت
بمهد اونبود قدر ظالم و مفسد * بدورا اونبود کام جائز و جلوز * ثانی یولار صابی که
عربیله مقود دیرلر طاهر فضل بیت روان بود بزدان و بند بسته تم * اگر چه زلفک
مشکین توبدی جلوز * صحاحده شرطه باشد یعنی غماز مسطور در کی جماز فی فتح میم مشدده
ایله کوز او جیلده با فغه دیرلر عربیله طناز معنا سنه و ذو مخلب یعنی طرنقلی قوش و برنجی
حیوانک صفی اولور اول مناسبتله حرامیله دخی یولر کی جواز فی فتح و او ایله درت معنایه
کلور اول کاومیش سپید میان یعنی بلی بیاض صوصغری ثانی یول باصیق ایچون کتمک ثالث
مشرتی یلد زینک بر آدیدر رابع صرمسوق دو کجک اغاج هاون معنا سنه استاد فرخی بیت
ای بکوپال کران کوفته پیلانرا پست * چون کرنجی فرو کوفته باشد بجوان * عربیله
خلاص و اجازت و عفونامه معنا سنه در کی جهوز کی سکون هاویای تحتانی و کسر و او ایله
قوی پاک ایدجک آلت و نفرین اید معجیه ده دیرلر بعض نسخه ده قوغه چقار حق چنکال که چاه
و چاه بوز و چاهجوی دخی دیرلر کی مع السین المهمله * جاباوس فی ضم با و لامه تملق
کو ستروب یا لتقاجی معنا سنه اسم فاعل در عربیله تبصمص دید کبری معنایه در کال بخندی
بیت از هواداری ماوتو چومستغنیست یار * ای رقیب این جاباوسی ولندی تابکی *

* وخرینه معناسنده استعمال اول نور شمس خوری بیت مجا باوسی خود را همیکنند
 * وکار * ولی نکون بود کار جا بلوس و پلوس کی جاسوس فی ضم سین مهمله ایله آرایچی
 معناسنده جستن لفظندن اسم فاعل اولور میر نظمی بیت شود جاسوس چشمت شهر دل را
 بود کلاهی صبرم را بیغما کی جالینوس فی معنی جهنی ایله فاعل العجایب دیمکدر بر
 حکیم حاذق ذوقنون آدیدر که مشاهیر حکمانک آخریدر خاتم المعین دخی دیر لر زمانه
 صنایع طب و حکمت غایت شهرت بولشیدی اطباء سوفسطائین اقوالی شایع اولشیدی
 انارک محاسن اقوالترین محو و ابطال ایدوب بقراط و توابعینک اقوالن تشمید ایشیدی
 و خشایش و اعشاب خواصن یازوب امرجه و منافعن تجربه ایدوب و وجود انسانی تشریح
 و احوال و کیفیتن و اعضاسن تفصیل و تشخیص امراضه اسباب و علامات بیان ایلدی آنک
 قولی الی هذا الان ماده کلیه اطبادر و علم طبیه الی قطعه مدون کتاب تصنیفی وار درجه
 مقبول و دستور العملدر کی جاسوس فی جاسوس مرقوم کی در کی جا ورس فی فتح و او
 و سکون راء مهمله ایله برنوع صاری دارودر کا ورس دخی دیر لر کی جرس فی فتح راء مهمله
 ایله ایکی معنایه کلور اول دوه چاکی که دوه نک بوینه و ایکی طرفند یو که اصبار لر خواه
 حافظ بیت مرادر منزل جانان چه جای عیش چون مردم * جرس فریاد مید ارد که بر بندید
 مجمل * ثانی فرهنگ جهانگیری زندان معناسنده زرا آتشت بهرام بیت مکر دان سوی
 خویشتن جنک کس * مکن برقی خویش کی جرس * وله بیت مشو هیچ تاخوانده
 مهمان کس * طفیلی بودد ایم اندر جرس * و سکون رایله بوزن درس اول لصدایه دیر لر که
 حکسی ظاهر اوله فخر کور کانی بیت سده از جرس درها وایه آگاه * شنید آواز گفتار
 مشه نشاه کی جیبوس فی سکون سین مهمله و ضم باء موحد ایله نفاق معناسنده بر کسنه به
 مناققت اتمکه دیر لر ابو المعانی بیت ندیدم در جهان هرگز کسی باشد و فاداری * ندارد هیچ
 کس یاری که جیبوس بود کارش کی جرس فی بوزن کس جستن لفظندن صیغه امر در
 بعض محله اسم مصدر اولور کی جرس فی فتح میله باغ ایچنده اولان کوچک پنجه قلم معناسنده در
 کی مع الشین المعجه * جاش فی بوزن کاش غله انباری که راش دخی دیر لر کذافی شرفنامه
 جیم فارسيله ده مرویدر کی جاش فی کسر لامله مباشرت جماع معناسنده و جماعه حرص
 اولانه جالشکر دیر لر کذافی فرهنگ جهانگیری کی جاش فی طبیعه خوش کلن سنه و امر
 اولور جان بغشله و نصب جان معناسنده استعمال اولور میر نظمی بیت سده جاش
 مادر بزم جانان * که تن بودست مجلس یار شد جان کی جاش فی جوج و معاند معناسنده
 یعنی زاع و جدل و یعنی مباحثه ایدن ضم کافله ده استعمال اولور ابو المعانی بیت هر کز دارد
 خرد جانش نمی باشد همین * در نهایت جهل باشد با کسی کردن جدل کی جای باشش فی
 مکان اولغه لایق و مسکن ایله که مناسب محل معناسنده کی جاش فی فتح خا معجه ایله علت عزا
 یعنی اول بومری ات که آدمک و حیوانک کردنده ظهور ایدوب یاد تجان کی دور را کرچه وحی
 اولور اما قطع اولسنه احتمالدر ملاک اوله کذافی المجمع استاد لیبی بیت از کردن او بخش
 * و کس کوی * جنکیست پراز باد در آویخته از بار کی جرش فی سکون را و کس را

موخه ايله آت آوازی که جر بودخی دیر لر عربیه صمیل دیر لر **جس** فی کوزک مکره در
صرجه دن ایدر لر زکی فیروزه یه غایت مشابیه در فقرا و کم بضاعه اولنلر کشته بغلوب
یوزک ایدر لر و دفع چشم زخم ایچون اطفال باسنه دکر لر بوینده طفر لر و اندن حبه و فکمه
ایدر لر و مده اکا مجنون دیر لر حکیم سوزنی بیت جس اگر چه بزک فیروزه است * فر فیروزه
نیست اندر جس * وله بیت چشم بدز مانه بمالك اثر کند * کر بر جبین ملک بیند دز عدل جس
فی جفش فی فتح غین معجه ايله جفشت مر قوم معنا سنه در **جماش** فی میم مشدده ايله
نسخه حایمه یر می قوشاره دیر لر که شکاری نهانی کورب اولیه و دخی حرامیلر صفتیدر
شعرا استعاره طریقیله محبوبک کوزی و صفند ایراد ایدر لر کال اسمعیل بیت بیست باد صبا
خواب ترکس جماش * چنین زرنج سهر کشت ناتوان ترکس * شرفنامه ده معنی مست و دلیر
فرهنگ جهانگیر به معنی شوخ و شوخی و مست و مستی معناسنه در شیخ نظامی بو معنایه بیت
زمیرین کاری آن نقش جماش * فر و بسته زبان و دست نقاش * عربیه بر روز کاره
دیر لر **جس** فی فتح میله مختصر جماش مر قومند و دزدیده نگاه معناسنه در **جوش** فی
هم میله یعنی جفته زن شا عرد در صفت اسب بیت وحشی و سنست و بیستکام و جوش *
جر دو کند و لنک و نایینا **مع العین المهمله** * جزع فی فتح زاء معجه ايله یعنی فریاد و نزاری
عربیه شرفنامه ده مهره یمانی که بمن ولایتنه منسوب بر نوع مهره در بو معناده مشهوری
سکون زایله و چشم دلبران معناسنه ده مرویدر **جج** فی حنکبوت معناسنه در کفافی نعمة الله
فی مع العین المعجمه * جاناغ فی فتح نونله کماج خیمه ترکیده چاذر کویکی دیر لر حکیم سوزنی بیت
ای خیمه تو بر ز سپهر برین بقدر * جاناغ خیمه توسزد از سپهر بدر **جج** فی فتح زاء معجه
ایله قور بغه که جغزو و وزغ و غوک دخی دیر لر **جج** فی جفت سور رکن او کوزک بوینده قودقلری
اجناح معناسنه که ترکیده بویند رق دیر لر مجمع الفرسده هم جیمله منقولدر و فتحه ايله آبنوس
اغاجی کذافی الخفه **جج** جاناغ فی فتح نونله ایکی معنایه کلوز اول قیو طیاخی ثانی ایرک اوک
قاشی معناسنه شمس خزی بیت بر اسب نوبتی خداوند ملک جم * پروین ستام باسنه
و خور شیدومه جاناغ **جج** مع الفاء * جاجاف فی ایکی معنایه کلوز اول کناه و خطا ثانی زن
دوسبی معناسنه در لغت محمودیده بمعنی خشک و یابسی مسطوردر **جج** جاف فی رجاله بی وفا
و هر جای و نساده خیمه و روسبی معنا سنه در و دخی خشک معناسنه کلوز **جج** جاف جاف فی
ایکی معنایه کلوز اول زن فاحشه ابوشکور بیت زدانا شنیدم که بیان سنکن * زن جاف
چانست آسان فکن * ثانی پادشاهلر کشتگان مخصوص اولان قور یسی معناسنه شمس
خزی * قطعه * خاک بر سر شاعری را کاشکی * بود می سر مشوی یانه پای باف * یامکن
بودی که تا بر خوردی * زین جهان بی ثبات و جاف جاف **جج** جرف فی فتح زاء معجه ايله بدلسر
اولان نسنه یعنی مفت و مجانا اولوب عوضی اولیه میر نطنی بیت دلم در پیش او همچون
خرف بود * راه عشق او جانم جرف بود **جج** مع القاف * جانلیق فی کسر باء موحده و لامه
معبور و یا معناسنه یعنی واقعه تعبیر ایدمی کذافی نسخه الحامی بو معنایه ابوالمعالی بیت
تکشی در خواب دیدم آن پری * کرده تعبیرش مرا پک جانلیق * بعد ازین بسیار ورد

در دو حسرتش * میشود با ذوق و وصل اور فقیق و جاللیق فی فتح ثناء مثلثه ایله حکیم دانا
 و مرد کار شناس تر سا و قوم زهدارانک دانشمندی حکیم خاقانی بیت ز سر کین خر عیسی بپندم
 رعاف جاللیق ناتوانا * لغت محمودیده بمعنی آتش و مردم جاباوسی کنند و دبیر و بمعنی منجیق
 و چند قوق فی سکون نون و دال مهمله موقوفه و ضم قافله محمودیده بمعنی دیومسطوردی
 و جوالق فی فتح لام ایله چوال و خرقة خشین و قلندر بک معناسنه و جوالق فی فتح لام
 ایله درویش قلندری معناسنه حضرت مولانا قدس سره بیت جوالق سر برهنه میکند منت
 باسربی موجو پشت طاس و پشت و جوق فی سکون و او ایله گروه و جماعت مردم که
 جوخ و فوج دخی دیرلر و مع الکاف * جامه غوک فی غوک قور بغه در اکثر صو کنار لرنه
 یوصون ایچنک طور مغله یوصونه جامه غوک تسمیه اولنش که جفروان و سرند دخی دیرلر
 و نسخه میرزا ابراهیم شمر دخی دینلد وکی مسطوردر میر خسرو بیت کنون مرد به
 آره های چومن * که از جامه غوک سازد کفن و جبالک فی سکون باء موحد و فتح لام ایله
 برتسنه سخت و صعب اولق معناسنه منجیک بیت پادشاه ابدل بخشش تو * کشته دیوار
 دولتت جبالک * و فتح بایله ترنج ربی که صوین قینادوب قوامه کتور و رب ایدرلر کدافی
 افرهنگ جهانگیری و جربک فی سکون راء مهمله و فتح باء موحد ایله سخن بد اندیش
 و کفایه لوسوز معناسنه در ایضا منه و جربک فی فتح زاء معجه ایله بر علتدر قوشلرده اولور که
 قنادی و قویروغی یلکرینک دینی آلتوب اتی نیمکه با شلر ابوالمعانی بیت رقیب گفت که
 در کوی یار شاهینم * بگفتش که شوی مبتلای رنج جربک و جربک فی فتح سین مهمله ایله بمعنی
 رنج و بلا حکیم سنایی بیت ازن مرک و جربک ماده مؤنر * آرز و مند مرک بک بکر *
 حضرت مولانا قدس سره بیت و رای پرده پکی دیوزشت سر بر کرد * بگفتش که توی
 مرد جربک گفت آری و جشن بزرک فی فروردین ماهک التجی کونی در که نوروز خاصه
 دخی دیرلر کدافی فرهنگ جهانگیری و جربک و ابکی معنایه در اول تحت قاضی که عربیه صک
 دیرلر بوندن تعجیم اولنشدر شمس فخری بیت جمال دینی و دین خسروئی که قاضی چرخ
 نوشت تا ایدی ملک را بنا مش جربک * ثانی حلاج طوقنی معناسنه در مشرفنامه ده بمعنی
 جنبانیدن چغرات یعنی یوغردی یاغ چقارمق ایچون چالقیه جوق نسنه که ترکیب یایق دیرلر
 و جربک فی فتح لامه بر کوجک قوشدر کدافی مشرفنامه و جمال لوک فی اضافت ایله بر زا هنر
 مشهور آیدر ایضا منه و جربک فی سکون مهم و فتح سین معجه ایله بمعنی کفش جرب
 فارسيله ده مرویدر جربک و جربک دخی دیرلر ابوالمعانی بیت نقاده ام بنج دهر یا و سر
 صریان * نه پای بیند جربک و نه سرد ستار و جربک فی سکون نون و فتح جبالک یونجه
 اوتی که عربیه قص دیرلر کسرفایله و جربک فی معروف عربیه محاربه و معرکه و چغتای
 لسانند کسرسر محله ایش دیرلر میرعلیشیر بیت عم تاپار هجر نیکه کونکلو میاوشین *
 ایش کونی تابغان کی اهل غائبین قانلارارا * و اوروش دخی دیرلر و جربک فی فتح نوله
 انسانی و یا حیوانی اولدی صانوب بر اقله دیرلر و جنکوک فی سکون نون و کاف فارسی
 و ضم لامه ابکی الی بر کسنه اوزرینه قویوب اوتورمق جمع الفرسه ابکی الی دیزاوستنه

قویوب اوتور مق و اللری دیزه طیایوب قالمق خسته لکدن و ضعفدن اولور حالتدر
افصحی جیم فارسيله در محودیه جنکوک واقع اولمشدر **جوزاك** في سکون و اوو فتح زاه
معجه ايله غصه يمك و غمناك اولق کنافی فرهنگ جهانگیری **جوسك** في سکون و اوو فتح
سین مهمله ايله کوکسه وقوله دکیلمن دوکده که انکل وانکله و اخکوزنه و بندیمه دخی دیرلر کارتم
و ضم جیمه دخی مزویندر **جوشك** في سکون و اوو فتح سین معجه ايله شراب برداغی که
بلبله دخی دیرلر مثال مردولغت میرنظمی بیت دهد باده ساقی ز سین جوشك * نماید بر سیم
یکشوده **جوسك** في مع الکاف الفارسی * **جاخشوك** في سکون ماء معجه و ضم سین
مهمله ايله فرهنگ حسین و فانی ده اوراق که اکری دموردر غله و چایر بجرلر عربیه منجل
دیرلر شهیدی قی بیت ای خواجه بازرکی و اشغال فی ترام * بزکیر جاخشوك شد و میدرد
حشیش **جاخشوك** في سین معجه ايله ده اوراق معناسنه مزویندر حکیم طرطری بیت
بجاخشوك زه کشتزار طاعت خویش * بدست نفس در و کرده ام هزاران آه **جراستك**
فتح را و سین مهملتین ايله بر جا و ر جکدر یلزا یامنده بحر الوده آواز ویرر جزده دخی دیرلر *
جرتك في فتح اء مهمله و سکون نون ايله آواز جرس و آواز شمشر و کوز و صدای زنجیر
خواجه عمید لویکی بیت جز با جرتك کوز نکوید سخن اجل * جز با قضا بمرکه بندد
جناب تیغ **جعتك** في فتح غین معجه و سکون نونله ترکیب بیدالق فیدکاری قوش کنای
ذقل احمد بن اسمعیل فی المشکلات **جلونك** في ضم لام و فتح نونله قاون و قارپوز نکاکی جیم
فارسيله ده منقولدر **جوسنك** في وزن آریه آخری معناسنه در که جواریه در و سنك
وزن معناسنه در میرنظمی بیت اگر و میشوید چون ماه بدرش * نباشد پیش او جوسنك
قدرش **جيسنك** في سکون یای تحتانی و نون و کسر سین مهمله ايله پادشاه بکرات
اسمیدز که هند و ستانده ابتدا اول پادشاهلق ایلدی کنافی شرفنامه **مع اللام** * جال في
بوزن مال دام معناسنه که تله دخی دیرلر عبد المواسع جبلی بیت ای زانعامت گرفته طالب
آمال مال * برن رحمت نهاده صاحب آجال جلال * و فرهنگ جهانگیریده مسواک اغاجنده ده
دیرلر و زبان هندیده نیز جان دیرلر عربیه فتح دید کاریدر **جامغول** في سکون میم و ضم
غالی معجه ايله یعنی حرانزاده که خشوک و راغول و ستند دخی دیرلر حضرت مولانا قدس سره
* مشغولی * از عرض غافل بدند و بجنبر * وز طبع رفتند بیرون سر بسر * همچنان کان
جامغول خیمه دان * کفت میجویم کسی از مصدیان **جدول** في نهر کبیردن متفرق اولان
ایجه سخر قلر و کوچک ارمقاره دیرلر و مجازا ایجه یوللره و با خلقی یولک قجه مقلوبینه و صحیفه ده
خط الطرافت چکلن چزی اگر آلتون و اگر غیری **جستن دل** في یورک او نیمه سی و علت خفقان
ابو المعانی بیت اغیا و بدکار با یاردوش دیدم * بی تاب مانده عقم از جستن بدل من *
جل في اوج معنایه در اول اندرون دهان یعنی اغزیچی ثانی میان دریا ثالث طویغان
مشابه بر قوسندرو معنایه شاه ظاهر خندلی * قطعه * ای خوش آن دایره دامن محرکه
درو * پوزنک همجبر جلال بقغان **آمنه حل** * باغ شد مشکب و هر خجه خندان طفلی *
که بر آورده بود قهای کاستانی **زینل** في جلال في دایره ده اولان پولار که زینل دیرلر بعض نموده

نغمه ده چاک معناسنه ده منقولدر مولانا بدرالدین محمد طهوری بیت زجنبش لغهای
 نوردر ظل * ورق کل را شده زرین جلاجل * وله بیت عنادل زان جلاجل نغمه پرداز *
 درین فیروزه کاخ افکنده آواز * استعان طریقیله در اماظه وری اصلی اوزن ساقی نامه ده
 ایراد اولشدر بیت برآورده دردف جلاجل فغان * وزونغمهای عنادل نهان * جلاجل
 سکون لام وفتح جیمه بمعنی جلاجل مرقوم * جنبلول * سکون نون وفتح باء مؤحد ایله
 صالحق که ترمون و جانبازی دخی دیرل * جندل * سکون نون وفتح دال مهمله ایله حامی
 مندل معناسنه نقل ابش اما شرفنامه ده وجمع الفرسه اول کسنه نک اسپدرکه فریدون
 آئی یمن شاهنک دختری خواستکار لغنه یعنی قر استمکه کوندردی کذافی فرهنک جهانگیری
 حکیم فردوسی بیت بخانام او جندل راه بر * بهر کار دلسوز بر شاه بر * عربیه سنک
 معناسنه در * جنکل * سکون نون وفتح کاف فارسیله ترکیده جلا نلاخی دید کاریدر *
 * جیمال * سکون یای تحتانی وفتح باء فارسیله پادشاه لاهور اسپدرکه او چیموز قطار فیلی
 و او توزیک مسلح سواری یعنی آتلوعسکری و ارایدی طبل شاهی آنک اختراعیدر آخر الامر
 سلطان محمود سبکتکین آئی اسیرا یلیدی کذافی شرفنامه * مع الیم * جاجرم * فتح جیم
 و سکون راء مهمله ایله بر شهر اسپدرمشاهیر شعرادن بدر جاجرمی اول شهردندر * جاکرم
 فتح کاف فارسی و سکون راء مهمله ایله محمودیه بمعنی قرار و آرام معنای ترکیب یری اسی
 دیمکر * جام * ابکی معنایه در اول قدح معناسنه طلوا ولسون بوش اولسون مثال
 اول خواجه حافظ بیت ساقیا بر خیز در ده جام را * خاک بر سر کن عم ایام را * مثال ثانی وله
 بیت ساقی بنور باده بر افروز جام ما * مطرب بکو که کار جهان بشد بکام ما * و بلو در
 قدح ده جام دینلور وله بیت صوفی بیا که آینه صافست جام را * تابنکری صفای می
 لعل قام را * ثانی ولایت هراته شهره مانند بر قصبه آ دیدرکه مولانا جامی اول قصبه دندر
 نتمک بیور مشارد * مصرع * مولدم جام ورشعه قلم * عبدالله هاتقی * مثنوی *
 چودر عرصه جام ز دبار کاه * شدش قبه بار که کوی ماه * هوس کرد مهر سپهر احترام *
 زمین بوسی شیخ الاسلام جام * جام جم * پیاله جمشید در که آئی حکمایندی معدندن
 یدی فلک سر نه تشبیهها تصنیف ایوب غریب صنعت کویستر مشر جام جهان نما و جام کینی نما
 و جام کهان نما دخی دیرل * جذرا سم * تحته خاکه سکر عدده دیرل و علم ار قامه اول
 عدده دیرل که آندن بر مخرج ظاهر اولیه اون بر عدد کبی که نصفی و ثانی و ربی صحیح اولمز و تحته
 خاک طقوز مرتبه در که یدیسی جذر سکر نحیسی اصمدر کذافی شرفنامه * جم * اسم
 جنسدر هر سلطان عالیشان ذوالاقتدان جم اطلاق اولنور شکم بویبتدن مفهومدر
 بیت جهاندار والا کهر کیمباد * جمی بود با خسر و آیین داد * از جمله هر پرده که جم ذکر
 اولند قدح خام و تخت و بادو باقیس و امثالی ذکر اولنه مراد حضرت سلیمان علیه السلامدر
 بویبتدن مقصود فهم اولنور بیت اگر تخت جم رفت بر باد سخت * مراباد دانید جمال
 هزخت خواجه عمید لویکی بیت یعقوب را نشاط یوسف فرود ماید * داود را بشارتی
 از جم نموده اند * و اگر مقابله و آینه و سند و حکمت و امثالی ذکر اولنه مراد اسکندر اولوز

بویتهن مفهوم اولوز بیت آینه سکندز جام جست بنکر * تا بر تو عرضه دارد احوال
ملاک دارا * و اگر پیاله و جام و شراب و امثالی ذکر اولنه مراد جمشید اولوز بویتهن واقعدر
بیت کرادانی از خسروان عجم * زعهد فریدون و سخاک و جهم * و جیم مشدده ایله دخی
روایت اولمشدر اکثر عربیه واقع اولوز * جوز کندم * ارپه سنکنده بغدادی و یا خود
بغدادی کبی ارپه اوله یعنی سنبله سی ارپه سنبله سی کبی اولوز خندروس و سنندروس
دخی دیرلکا ذکر فی ذخیره خوارزمشاهی * مع النون * جا باوس کردن * یا التقاتیق و تواضع
کوسترمک و فی اصل عرض محبت ابلک معناسنه در * جا ر و ب زن * سپورکه اورچی
و سپورکه اور معناسنه امر اولوز ابوالمعانی بیت زن جاروب بامر کان راهش * مبادا
خامر کان ریخته باشد * جامدان * اول طرفدرکه ایچنه اثواب قورلر مطروقه اختصاصی
اولغله در کمال اسمعیل بیت حکایت من و این کارنامهها اکنون * همان کلید در جامدان
آبادست * جامه بادرون * ایچ طوفی معناسنه بعض نسخه ده جامه بادرون واقعدر
* جانیدن * سکون نون و کسرباء موحده بعدی یا ی تحتانیله او سنک معناسنه کذافی
فرهنگ جهانگیری * جان * روح حیوانی درکه هر زنده ده اولوز نتم بویته ناطقدر
بیت کریمان زنده کیست حیوانا * زندگانی تو میدهی جانرا * شیخ الرئیس ابن سینا
رساله سنه دیرکه * مراد از روان نفس ناطقه است و از جان روح حیوانی انتهی و بر قوم
آدیدرکه آدمی اول دنیا به کلیدلر و فرهنگ جهانگیریده سلاح معناسنه ده روایت
اولمشدر بومعنائی مؤید امیر خسرو بیت بار کیرجان جاندارانش بدهنکام کشت *
گره کردون که گاهی رام و گاهی توستنت * بر نسخه ده دهان معناسنه منقولدر * جانان
محبوب و معشوق معناسنه معروفدر ابوالمعانی بیت اگر جان خواهدت جانان به
مخت بگیر از جان * نباشد خوب ترا جان که جان دادن بجانازا * جان شیران * نون
موقوف و کسرشین ایله بر تعبیردرکه تعظیم حالته محبت ایله خطاب اولنور * جاودان *
یعنی همیشه یعنی ابد الدهر بشرط الاتصال استاد فرخی بیت همی تا جاودان رانا مدرتازی
اینباشد * ملاک مجودراشاهی ویشادی جاودان باشد * مولا ناهاتنی بیت نماند جهان
جاودانی بکس * جنهای جهان جاودانست بس * جاویدان * مثل جاودان مرقوم
لکن صیغه مبالغه سیدز * جاویدن * سرچه لر برنسنه دن قورقوب نیز نیز اوتدکرینه
دیرلر استاد رودکی بیت مرغ دیدی که بچه زود پرند * جاوجاوان درست چونانست *
بویتهک تصرف بیتیه سندن فهم اولنور که مصدر نه جاوایدن دیمک جایز اوله * جاییدن
کسربای تحتانی اولوسکون ثانیله یرلشمک و بریده قرارایدوب طوره عربیه توطن و چغتای
لسانیه توختماغ دیرلر میرعلیشیر بیت اوز دیار یمد اوزوق کونکومنه یا نکلیغ توختاسون
کیم اوزو میکانه هم احباب منبین هم حبیب * جبین * کسرباء موحده و سکون یای تحتانی
ایله آلمن پیشانی معناسنه عربیدر لکن کندی ترکیلرینه جزوایددرلر جبین کبی طالب آملی
بیت جبین محبت مرا خاکروب هر درکاره * مانه ساخت که روی زمانه باد صباه * جبین * سکون
خاوقه جمله بر نوع سیاه دانه در سیاه و براق مرجمدن ابریمه اولوز آکا چشمخام و جا کسودخی دیرلر

دیرلر کوزاغری نسته نافع در کذا فی شرفنامه و جشمیدن و سکون و کسرتین و مجتین ایله
 طای اورکک و بلکک و جندین و سکون دال مهمله و کسرتا مثناة بعده یای تحتانیله
 شرفنامه ده مزین اویش انبا نجه که جیستن دخی دیرلر میرنظمی بیت باعل و در شهوار بود
 جندین * بر آورده زحیب و داد پیشین و جرب زبان و فصیح اللسان و شیرین سخن
 و خوش صحبت معنا سنه ابوالعانی بیت لسان منطلق بسته از غم مجران * که شرح
 دل نکند هیچ کلاک جرب زبان و جرب دادن و زیاده و یرمک و غلبه ایمک معنا سنه در
و جربیدن و سکون راو کسربا و موحد ایله غالب اولق و غلبه ایمک و یاغله مق و یاغلی
 اولق معنا سنه در و جربی کردن و ایشنه ثانی و آهسته لک ایله وجوده کتور مک
و جوغون و سکون راء مهمله و ضم غین معجه ایله لسان الحمل دیدکاری اوتدرکه جرغول
 دخی دیرلر ترکیه دخی قوزی قولاغی دیرلر و جرون و ضم راء مهمله و سکون واو ایله بوزن
 درون هر مز شهرینک اسم قدیمیدر و سکون راو فتح و او ایله بوزن رهنر هند قانونی کذا فی
 الحمودی و جسدیدن و سکون سین مهمله و کسربا و موحد ایله میل ایمک معنا سنه در
 کذا فی الجایی میرنظمی بیت دلم جسد بسویش صبح تا شام * نکرده بکنفس در جای
 آرام و جستن و سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله اوج معنا استعمال اولنور اول
 چهرامق که مستقبلند سین هایه ابدال اولوب جهد و جهند دیرلر ثانی قور تلمق خلاص
 شدن معنا سنه خواجه سلمان بیت من مسکین بسو دای پری روی گرفتارم * که باد صبح
 نتواند زیند زلف او جستن * ثانی یعنی کریختن حکیم فردوسی * مثنوی * چنین گفت
 یانامداران براز * که کر کار کردد بجا بردراز * خود وزیر کان بر هیونان مست * بسا زیم
 بی خسته کی راجست * شاعر بیت که نتوان ز بند چرخ رستن * ز تقدیری که یزدان کرد
 جستن * معنای اوله چغتایده سیکرماک دیرلر سیعه سیاره ده فرخ شاه جانانه سن
 دوشنده کوردکی یرده دیر بیت فرخ او یغاندی شکریب او یقودین * کوزندید او یقور
 اوچدی قایقودین و جسدیدن و کسر سین مهمله ایله میل ایمک معنا سنه در کذا فی
فرهنگ جها نکیری و جستن و فتح سین معجه ایله بوزن رسن معنی تب ولرز که عرب په حیی
 دیرلر شاعر دیمشدر بیت چو دید اندرو شهر یار زمن * در افتاد ازیم اوراجشن *
 و سکون سین ایله ایکی معنایه کلور اول مجلس شادی و ضیافت معنا سنه حکیم انوری بیت
 در جشن آسمان وش تور یخته نیاز و ساقی ماه روی تو در سافر آفتاب * ثانی عید کونلرینه
 دیرلر و جیم فارسيله ده مرویدر و جشن سان و سال ملکی نک اول کونی آدیدر و جستن و
 سکون فاو فتح تاء مثناة ایله میل ایمک وا کلاک واوزم آصه سنه هرک ایمک و جسدیدن و
 سکون فاو کسر سین مهمله ایله یا شیمق معنا سنه در و جفن و سکون فایله نام شمشیر یعنی
قلاک جمله اسما سند ندر و جسدیدن و جم و جسدیدن معنا لرینک جمله سنه کلور حکیم
 قطران ارموی بیت بخداش از آنر و مسعود کردوکر خواهد * هر آنچه خواهد بکند چو کرد
 جسدیدن و جنان و جمع چندرکه زنان معنا سنه در و جن و معنی زن استر آبادی
 لسان پندار و دخی طرف و جانب معنا سنه در حکیم فردوسی بیت پرندوش ازین جن سواری

گذشت * که از زید از سر بر سر بود دست * عربیة ضم جمله دهن ابلک معناسنه در و کسر
جمله ینه عربیة درت معنایه کلور اول بمعنی پری ثانی دل ثالث بمعنی نخست رابع بمعنی توی
و چندن بی سکون نونله بوزن کنندن دمور و پولاد و غیره نسنه لک پاسن آنچه دیو
و دخی صندل اغاجی که چندل دخی دینلور شمس نخری بیت بود بمجلس او فرس عبقری
حسان * بود بمطبخ او همه عود و یا چندن بی جنکوان بی سکون نون و کافله هندوستانه
الکھسی واسع برولایتک آدیدر بی جنکیدن بی سکون نون و یای تحتانی و کسر کافله جنک
ابلک معناسنه کذافی فرهنگ جهانگیری بی جنبین بی کسر نونله بمعنی خوانچه یعنی کوچک
صفره که طعام ما حضرده و محل افطار ده قوللنور لر میر نظمی بیت بهر مهمان خوانچه
افطار * به زخوان بزک بدیر آر بی جوزجان بی سکون زاء معجه ایله بر شهر اسمیدر
کذافی شرفنامه بی جوزن بی بوزن روزن بر نوعدر بغدادی وار په دانه لرین
زعفران ایله بو یایوب و یا خود زرده چوب ایله صارردوب اوزرینه افسون او قویوب
بر کسنه به مقصودی نه ایسه اورب استدکارین ایدن سحره یه دیر لکه هندوستانه چوقدر
شیخ نظامی بیت ز هندوستان آمده جوزنی * بهر جوکه زرسوخته خرمنی * وله بیت
مکر نشنید از هندوی جوزن * که داندود هر کس راه روزن * مجمع الفرسه بر آفتدر
بغدا په وار په یه دوشوب تباہ ایلر و آخر فرهنگارده زجه مطرب و آتش زن و بر افتده
شران آتش معناسنه منقولدر بی جودان بی سکون وا و فتح دال مهمله ایله بش
معنایه کلور اول بر نوع کافور در که میت کافورین غیریدر غایت لطیف رایحه سی وارد
سیف اسفرنگی بیت سمند ترا باد در نو بهار * ز کافور جودان دهد خاک رند * ثانی
حوصله مرغان یعنی قوشلر ک قوراسنی که زاغ دخی دیر لر میر خسرو بیت بسا پویندگان
کندر روار و * ز زخم نیر جودان کشته جو جو * ثالث بر نوع سکوت اغاجی در رابع
آتک دیشلری ارا سنه اولان سیاه که آتک کج اولدوغنه علامتدر زائل اولدوغندن
صکره یاشی بلنر اولور خامس بر نوع انارد در دانه سی یابس و بن آب اولور بی جوزین بی
سکون وا و یای تحتانی و کسر زاء معجه ایله غصه یمک و نمکین اولق معناسنه در کذافی
فرهنگ جهانگیری بی جوسن بی سکون وا و فتح سین مهمله ایله بمعنی جوشن بی جوسیدن بی
سکون وا و کسر سین مهمله ایله بمعنی جفسیدن مرقوم یا بشمق معناسنه بی جوشن بی فتح
مشین معجه ایله جبه معناسنه ترکیه دخی جوشن دیر لر استاد فرخی بیت مر کانت همی گذر کند
از جوشن * مانند سنان کیودر جنک پشن بی جولان بی معنی آمد شد کردن در میان میدان
یعنی میدان اور تا سنه کلوب کتمک بی جون بی فتح وا و ایله بریمی اغاجک بر طرفنه خرده
طاشلر نصب ایدوب و براوجنه ایپ کورب صغریک و یا خود آتک بویننه بغلیوب و اوزر تک
لادم اوتورب غله اوزرین چکدر لر تا که غله تک صابی خرد اولوب دانه سی چپقه ترکیه
ذوکن دیر لر بی جوهریان بی ایکی معنایه کلور اول بر طائفه در جناب باری مزاسمه حضرته
جوهر دیر لثانی جوهر فروش جمعیدر مثال اول ابوالعانی بیت من دائم کلام جوهریان
آنچه دائم منزله از همه است بی جیبین بی سکون یا این تحتانی و کسر باء موحد ایله اول

اول نسنه یه دیر لکه دفتین التند اولور کذا فی المجمع فی حیستن فی سکون یای تحتانی وسین
 مهمله وفتح تاء مثله ایله یعنی جدتین مرقوم فی مع الواو * جادو فی سحر ایدیچی معناسنه
 مشهور در استعمال طریقیله محبوبک چشمه دیر لسانی نکلو بیت چشم تو جادو بیست که
 چون صورت فرنگ * در یک نگاه با همه کس آشنا شود فی جارو فی ضم راه مهمله ایله جاروب
 لفظین زخم اوئمشد رسپور که که عربیه مکسند دیرلر فی جامه بادر و فی جامه بادر و نین
 مرخاج طوفی معناسنه در فی جاندار و فی سکون نوله تریاق معناسنه در حکیم خاتانی
 در صفت آفتاب بیت ای مهر دهنه روز داران * جانداروی علت بهاران فی جاو فی یعنی جوی
 ماوراء النهر ده مستعمل لغتدر کذا فی فرهنگ جها نکیری فی جر بو فی سکون راه مهمله
 و ضم یاء موحه ایله یعنی جریش مرقوم کذا فی المجمع فی جغو فی ضم غین معجه ایله بیقوشه
 مشابه بر قوشک آدیدر فی جلبو فی سکون لام و ضم یاء موحه ایله بر سمره در نعنانه مشابه
 حضرت مولانا قدس سره بیت فندق و خشخاش برقص آمده * نغنع و جلبو باب جو بار *
 فی جلبو فی ضم لامه ایکی معنایه در اول دموه کباب شیشی که کرد ناو با یزن دخی دیرلر ثانی یعنی
 مشوخ و شنگ کذا فی فرهنگ جها نکیری فی جمهلو فی سکون میم و فتح هاو ضم لامه غله انواعندن
 بر نو عک آدیدر که مشنگ دخی دیرلر کذا فی شرفنامه فی جو جو فی سکون واوین ایله ایکی
 معنایه در اول خطا و لایتند بر شهرک آدیدر که انده بر پشم و مشک و کافورک غایت اعلاسی اولور
 مولانا محمود ابن عین بیت مرکان اوچو جوشن الماس بکندرد * جون سنوزن فسازده
 از لادجو جوی * حکیم خاتانی بیت جو مجور از زمان نمود صبح * مشک جو جودر نهان
 نبود صبح * خواجه عمید لویکی بیت در شمامه خورده کافور جو جو بار شد * عنبر ترکاروان
 در کاروان آمد بدید * ثانی یعنی ریزه ریزه حکیم خاتانی * مسقط * خورده شمشیر خشانست
 می زان زرد و لرزانست می * جو جو همه جانست می فعلش غن وار آمده * وله بیت
 جو جو جور دلستان بر کیر * دل جو جوشده زجان بر کیر فی جو فی تخفیف واو ایله شعر
 معناسنه در محمودیه زجه * مزامیر معناسنه شرفنامه ده التونک طقسان الی عیار نه دیرلر
 یعنی طقسان الی مثقال التونه درت مثقال کش اضافه اولنش آتسه طیانغی ایچون ضم ایدرلر
 مجمع المفردات بو معناده ضم جمله مرویدر عربیه تشدید واو ایله بالای هوا یعنی مایه ارض
 و نمایه دیرلر اکثر جو هوا استعمال اولنور و اندرون معناسنه که جو سبادیرلر فی مع الهاء *
 جاحر منه فی بر چشمه در صویله طلوع کش چقدقه بر قطره صوفی قالمز غر و بدن صکره
 و یا خود بولوت اولدقهینه مالامال صوا اولور کذا فی عجایب البلدان فی جاده فی راه روشن
 و شاهراه لفظ عربی در فارسیده استعمال اولنور میر نظمی بیت از طریق جاده بیرون
 رفته بود * منزل مقصود ره کم کرده بود فی جامه فی اسم جنس در جمیع ابناصه اطلاق
 اولنور معنای اصلیه اعتباریله ملبوسدن و مغر و شدن عامدر ملبوسه تن جامه دیرلر که
 اصل جامه تن در علمتد نقل اولنجق قاعده ترکیب بو زیلوب مضاف الیه تقدیم اوئمشد
 کتبت استعمال ایله تن لفظیه رفح اولوب یا اکثر جامه قالمشدر مطلق کاله مصروف اولدوغی
 بهرینه جامه دیند که مراد لباس اولدوغی معلوم اولور شیخ سعدی بیت پیراهن برک

بردرختان * چون جامه عید نیکبختان * شعرا صراحی معنا سنه ده استعمال ایشاد در
 شمس فخری بیت فتح بر یاد بزم او خورده * هر چه در جام کرده از جامه * منجبت بیت
 چو خون جامه بجام اندرون فروریزی * هوای ساغر و صهبا کند دل ابدال * ولغت محمودیه
 هر تکه بر سنه نك مطروفی اوله آنك ظرفنه و محیطی اولان شیئه جامه دیرلر مطهره یه آب
 جامه و بوستانه شهر جامه دیدکاری کی ومدح و شعر معنا سنه ده استعمال اولنور شمس
 فخری بیت جامها بافته از و شاعر * که بر عرض کرده یک جامه * جامه خانه بی جامدان
 معنا سنه شرف شفروه بیت یک برانی ز جامه خوانه وصل * بتن محرمان راز رسان *
 * جا له بی بوزن هاله دانه صانی ایله باغلیوب حصه ایدر لر و دمت ایدوب صغردر بلبله
 کلک ایدوب صوچکرل حکیم ولونی بیت جز جاله فضل ای برادر * از بی جهالت کدر نیست
 * جا مکاه و جامکه بی اصحی جامه کاهدر محل اثواب معنا سنه اصلندک گاه جامه ایدی
 مضایق الیه تقدیم اولنوب و هاء علامت دخی خذف اولنوب جامکاه دیرلر عوامک تمام
 طشره سنه جامکان دیدکاری جامکاه در * جا ندانه بی سکون نون اول و فتح ثانی و دال میده
 ایله بامشک ایلر و سنه بر از قیلستر اولان یره دیرلر اوان طفولیتک نزم و براق اولور کذافی
 فرهنگ جهانگیری * جا نه بی بوزن دانه درت معنایه کور اول کوچک صغیر معنا سنه مثلا
 اسب جانه و کاجانه دیرلر و اغاجک اوزدکی ثالث جزیره معنا سنه رابع سلاح معنا سنه در
 حکیم فردوسی بیت یکی باره و کبر و برکستوان * پرند آورد جانه هند وان * جاودانه بی
 یعنی همیشه جاودان مرقوم معنا سنه در * جاوله بی سکون و او و فتح لامه لغت پهلویده کل
 معنا سنه و کل اغاجی دیکمه که دخی دیرلر * جاوه بی بوزن یاوه فرهنگ جهانگیری
 بر مشهور جزیره آدیدر و شرفنامه ده لب در یاده واقع بر مشهور و ولایت اسمیدر * جا ه بی
 منصب و دولت و عزت و اقبال و رتبه و منزلت و قدر عالی معنایه استعمال اولنور عربید
 اعجام تصرف ایشاد در * جای پناه بی حقیقتا و مجازا صغیر ملاحظه و ملجا معنا سنه
 و بوصوری و مکان امن و محل امان ابوالعانی بیت چو مائده امیره جرم خویش بفسر و پا * مجزدرت
 نیود هیچ امید جای پناه * جا پگاه بی اصلی کسر یا یله در که علامت اضافت کسره در علم اولدق
 ساکن تلفظ اولندی محل و مکان معنا سنه در * جبهه بی فتح با و اخفاء هایله حلقه سزرزه که ترکیه
 قابورغه دیرلر و جوشن دخی دینلور مولانا هاتنی بیت رسیدند خوار زمین فوج فوج *
 زدا جبهه پوشان همه دشت موج * جبهه بی سکون باء موحد و فتح هاء اول و اخفاء ثانیله
 رخساره و آلن معنا سنه در ثانی منازل فردن بر منزله آدیدر جبهه الاسد دیرلر * جبیره بی
 کسر باء موحد و سکون یا ی تحتانی ایله اوج معنایه کلور اول مهم مصاحبت و امر ضرورت
 ایچون جمع اولان جماعته دیرلر حکیم فردوسی بیت بفرمودشان تا جبیره شدند * جزو
 زیانرا پذیره شدند * ثانی عربیله شیر بزرگ یعنی بیوک ارسلان ثالث عضای شکسته بی
 صار دقلری باغه دیرلر باء فارسیله نقل صحیحدر * جته بی فتح تاء مشنایه مشدده ایله یول
 کسر حرامی مولانا هاتنی بیت همه خیل جغتای خوانش طفیل * بر آهنگ جته بر آراست
 خیل * و مطلق دزد معنا سنه ده کلور * جد کاره بی سکون دال و فتح کاف و راه مملکتین ایله

ايله سوئد بىر وراي خطايد و معناسنه ابوالحسن مشهيدى بيت جهان پيارا ديدم بسى زهون
 مذهب * بسى ديدم از كونه كونه جدا كاره * واستاد ديمشدر بيت زواي نكو كار كرد تمام
 ز جداگان كرد سر لسرتباه * بعض فرهنكده ذال معجمه و جيم فارسيله ده منقولدر وجران في
 فتح راين مهملتين و تشديد اول ايله زلف معناسنه و عربيه لشكر بيخدا هسته كينه لر بوايكى
 معنايه ميرنظمى * مثنوى * دل عاشق شود جرآن پيوند * از ان و نظره هايش كشته
 ذلند * هجوم لشكر جرآن غم * كند آسوده اى صبر درهم * وقور و غن چكر ك كندن
 مقره ده ديرلر و جرب روده في ياغله قاورلش بغرسق مونبار طوله سى و بنجه و ش
 كيايى و عربيه نقانق ديدكلى بغرسق طوله سى و جرده في سكون را و فتح دال مهملتين
 ايله اول آته ديرلر كه با باسى عربى و آناسى غيرى جنس اوله كذا فى المجمع و جركه في سكون
 راه مهمله و فتح كاف فارسيله سوركون آوى و آو جيلرك آت باشى بر ابر كيدوب آوايتدكلى
 مثال معنى اول مولانا هاتفي بيت مقدم نشينان درگاه شاه * همه جركه آراي آن صيدگاه
 و طالب آملى بيت بعض دشت چو حكيم شكار جركه نمود * زمين چو كوى در خلقه سوار افتاد
 واپكى اوج ديركلى چادن ديرلر و جرمه في سكون راه مهمله و فتح مهمله شرفنامه ده تاسب
 خنك معناسنه يعنى بوز آت محموديده ضم جيمه معنای مزبون در و جره في راه مشفاده ايله
 سبو معناسنه يعنى دشتى حضرت مولانا قدس سره بيت خار بيخدا من بحر هاسى طلبند
 كه نيست مست ترار طلبها و جره كفاف * عمر خيام * رباعى * مى خور كه بت بخاك در ذره
 شود * خاكت پس از ان پياطه و جره شود * از دوزخ و از بهشت فارغ مي باش * عاقل عييتنه
 صفت چراغره شود و جريده في كسر را و فتح دال مهملتين و سكون ياي تحتانيله دفتر و دفتر
 كيدسه شى كال بخندى بيت كال از حال دل يئى دو بت و شت * پريشان شد و رقه اى جريده
 و جريده في سكون راه مهمله و فتح ياي تحتانيله يعنى معك و قورسوق و جردن في سكون
 زاء معجمه و فتح دال و راه مهملتين ايله يعنى جردن مرقوم كذا فى كتاب السامى و جسيته في كسر
 سين مهمله و سكون ياي تحتانى و فتح نوله بوز رنگ نسنه هر نه اولورسته جيم فارسيله ده
 مرويدر ميرنظمى بيت سوازي كشته براسب جسيته * گرفته هم بدست باز جسيته *
 و جسد في فتح شين معجمه ايله صاع و غن يعنى ياغ اوپكى جيم مضمومه ايله ده مرويدر *
 و جشيره في كسر شين معجمه و سكون ياي تحتانى و فتح راه مهمله ايله جولاه كه جوشيره
 و نجي ديرلر عربيه جايك ديرلر ميرنظمى * مثنوى * پيش حلاج آمد يك پيره زن * كفت
 خوام رفت اين پيره زن * خواهش ريسيد اوراد ختم * بعد از ان نزد جشيره مى برم *
 و جشيشه و جشيشه في كلاهما بكسر الشين المعجمه و سكون الياء تحتانى آت و قاطره
 مخصوص لرندركه بوز رق اولور كذا فى فرهنك جهان نكيري و جعبه في سكون عين مهمله
 و فتح باء موجه ايله قوپوز ديدكلى سناز معناسنه اياسى نقل ايلشدر عربيه اوق طرفيدن
 و جفاره في فتح عين معجمه و راه مهمله ايله آلئى معنايه كلور اول مجمع الفرستة غله و سمان
 قوپوسى كه عربيه مطون ديرلر ثابى فرهنك جهان نكيريده جغش ديرلر بر اوت كو كيدن حكيم
 سوزنى بيت در جرع همچو جرع بچنكلان * ميكاود و جغان نمى يابد * ثالث نان ارزن

یعنی ظاری اتمکی رابع قزبله که زنان یوزلینه شور لر خامس کاو و شترو کو سفند و سایر
حیوانات سادس هری نوا حیستک برنده بر قریه اسمیدر فی جفاله فی فتح غین معجه ولامله
شرفنامه ده و محوینیه قوش سورسی بومعنائی موید شمس فخری بیت اگر فخری حرا
وهوارا * کندار سیله خالی و جفاله فی جفرا به و جفراوه و جفروان فی کلم بسکون الغین
المعجه مجمع الفرصده و غیریده قور بغه یوصو فی که یشل نسنه در ایلاک کی صو کنارنده
واوزرنده اولور عربیه طحلب دیر لر فی جفته فی فتح غین معجه و نون ایله بر قوشدر صاری
رنگ و کوزری بیوک اولور ترکیه پالمق دیر لر فی جغه فی فتح غین معجه ایله شور غیج و طور نه
و بالقیچن تلی که صور غیج کی با شته قور لر اکثر بهادر و دلاور لر ایدر لر میرنظمی بیت بیوشید آن
بینه زن ازیولاد * مرصع جغه هم بر افسر نهاد فی جفاله فی فتح فا ولامله بمعنی جفاله مرقوم
فی جفته فی سکون فا و فتح تاء مثناة ایله شرفنامه ده بمعنی کج مسطور در اما اصنی معنی
اولان نسنه به دیر لر بومعنا به شمس فخری بیت بدر کاهش هم یخواهد که ماند * قد قوس و قرح
زان جفته باشد * مجمعه طاق عظیم و بر نوع تختدر و فرهنک فخر قواسده اوزم چار طاقی که
عربیه عریش دیر لر و بعض یرده کلاور دیر لر و موید الفضلاده دخی اوزم عریشی معناسنه در
و فرهنک جهانگیریده جفتن لفظندن اسم مفعولدر خیمه معناسنه بومعنائی موید شمس
فخری بیت شهنشاهی که بهر خدمت او * همیشه پشت کردون جفته باشد فی جفرسته
سکون فا و سین و کسر راء مهملتین و فتح تاء مثناة ایله ماسون ایچنکه کی دموری محکم
ایچنک اغاج بعض نسخیده ماسون کچن و کی دمور ایچنک و بعض نسخه ده ماسون معناسنه
مرویدر ترکیه سرجن دیر لر کسر سین مهمله ایله فی جفته فی سکون فایله بوزن دفته ایچی
معنا به در اول قلیچ قی ثانی بیوک چناق که شهکاسه دیر لر فی جکاشه فی فتح کاف فارسی
و سین معجه ایله کر پی که تشی ده دیر لر کدانی شرفنامه فی جکر نه فی فتح کاف فارسی و نون
و سکون راء مهمله ایله بر نوع طور نه نلی در غیری طور نه لادن کوچک اولور اکثر سپاهیار
و نوحاسته بکتلر با شلرینه قور لر میرنظمی بیت خرامان آمده باقد بالا * جکر نه بر سرش
دارست پیرا فی جکیجه فی کسر کاف فارسی و سکون یای تحتانی و فتح حمله بر طرف در آنکه
یانغ چقار لر کدانی موید الفضلا فی جلعوزه فی سکون لام و ضم غین و فتح زاء معجنتین ایله
چام فستقی که عربیه صنوبر دیر لر بولفظ معربدر فارسیسی کسر جیم فارسیله در وهندی
لسانده جوزنه دیر لر فی جلوه فی ناز ایله صالح معناسنه مشهوری کسر حمله در فی جلوه که
کردک خانه عربیه حمله دیر لر فی جلیله فی کسر لام و سکون یای تحتانیله زهکیر که انکشتوانه
دخی دیر لر میرنظمی بیت شود نیر مره در دل خلیده * نکه در چشم عاشق را جلیله *
فی جازه فی فتح میم مشیده و زاء معجه ایله محل دوهی و دوه نک اسم مقبولیدر فی جره فی
سعدت حرارت زمین و ماه شباطه مواید ثلثیه عارض اولان حرارت و دخی یانغش آتش
قوری حکیم انوری بیت هم جره بر آورد فرورد و نفس را * هم فاخته بکشتاد فرو بسته
زبانرا * لفظ عربیدر و اول لسانده دخی حرارت معناسنه استعمال اولنور شیخ بهار الدین
عاملی بیت اغتص بریقی کتھی الحاسی * اذا ذکره و هولمهد ناسی * ان مت و جمره الهوی فی

فی کبیدی * فالوہل اذن لساکن الارماس فی جنبہ فی فتح نون و باء موحدہ ایلہ برنوع
 لعبد ر معامدالی یعنی اوج ایلہ اوینارلر فی جنبینہ فی سکون نون اول و یا و فتح ثانی و کسر
 باء موحدہ ایلہ برنوع سلاح در کذا فی المویذ فی جنبہ فی سکون نون و فتح جملہ اوزم چکر دکی
 معناسنہ در فی جندر خانہ فی سکون نون اول و را و فتح دال مہملتین و خاء معجہ و نون ثانی
 ایلہ کی بسلیکاری اوہ دیرلر تو شکنخانہ و رقوت دخی دیرلر حضرت مولا نا قدس سرہ
 بیت برآمد عالم از صیقل چو جندر خانہ شد کینی * کہ بشنیدند کو خواہد مایحانرا فریبند
 فی جغوزہ فی سکون نون ایلہ بمعنی جغوزہ مرقوم و بعض فرہنگکہ کو کنار معناسنہ
 مرویدر فی جنبہ فی کسرنون و سکون یای تحتانی و فتح باء موحدہ ایلہ بمعنی جنب مرقوم
 لکن فرقی شوالقد رکہ بوضاحت کدر اول عامدر فی جوازہ فی فتح واو و زاء معجہ ایلہ قیون
 شیردانی کہ کیمیا دخی دیرلر شاعر دیمشدر * قطعہ * جوازہ ارشود ہلو خوش آید * برنج
 و گوشت خردہ با بہارات * ولی باید کنار جوی و سپرہ * دوسہ بارود کربودن محالات *
 فی جوینہ فی سکون واو و کسریا فارسیلہ ہماقوشی معناسنہ در فی جودانہ فی سکون
 واو و فتح دال مہملہ و فون ایلہ بشی معنایہ کلور اول برنوع خوشبو لطیف کا فوردر رضی الدین
 قیشایوری بیت یقین بدان کہ ز عشق قصیم مرکب تست * کہ در جزایر جودانہ میشود کا فوز
 ثانی چینہ دان مرغان یعنی قوش قورسفی شرف شفرہ بیت جرب و شیرینی تملی کردہ *
 از تو طواس قدس جودانہ * ثالث برنوع سکوت در رابع آنک دیشی اراسنہ اولان سیاہ کہ
 یاشی آنککہ معلوم اولور زائل اولد قدن صکرہ یاشی بانتر خامس برنوع انارد در بوش معنادہ
 جودان مرقوم ایلہ مراد قدر فی جودرہ فی سکون واو و فتح دال و راہ مہملتین ایلہ نام سر
 لشکر روس کذا فی شرفنامہ فی جوزکرہ فی دو کہ کہ قفتانہ دیکر لکرہ کسر کا فلہ عقده
 جوزدن مراد کرمیلکدر اول مناسبتہ نعیمہ او تشدر ابوالعانی بیت نمی کشاید اکو
 ز سینہ جوزکرہ * شود درون دلم آرزو ہزار کرہ فی جوزینہ فی کسر زاء معجہ و سکون
 یای تحتانی و فتح نونہ بمعنی لوزینہ عربیہ لوزنج دیرلر بادام و شکر ایلہ اوج کوشہ لو یا غلی
 خمیر ایدرلر غالباً جوز ایلہ ایتد کلرینہ جوزینہ دیرلر و مجودیدہ برنوع شور بادرکہ جوزی
 و کوب ایچنہ قورلر فی جوینہ فی سکون واو و فتح سین مہملہ ایلہ کوشک معناسنہ در کہ
 قریب ایوب جوسق دیدلر کذا فی شرفنامہ فی جوینہ فی سکون واو و کسرتین معجہ
 ایلہ بمعنی جولہ کذا فی فرہنگ جہانگیری فی جونہ فی سکون واو و فتح نونہ بمعنی آفتاب
 میرنطی بیت ز سودای عشقش سفر کردہ شد * ز نائیر جونہ صیہ چردہ شد فی چہرہ
 بوزن بہرہ بر چرخدر کہ چولاہلر آنککہ ماسورینہ ایلک و ابریشم صادرلر کذا فی المجمع
 فی مع الیاء التختانی * جاباوسی فی یالتقامق معناسنہ آخرنہ یای مصدریہ ذر مولا ناجامی
 بیت دلانہ کند مجاباوسی * آراستہ مجلس عروسی فی جانی فی کسریا موحدہ ایلہ خراج باغ
 و عشر محمول جمع ایدی معناسنہ اسمدر فی جادویی فی اول نسنہ در کہ آنککہ انسانک
 حالی متخیر اولہ فرہست دخی دیرلر عربیہ صحر دیرلر فی جالی فی کسریا ملہ براغاجدر دانی
 کسویب مسواک ایدرلر عربیہ اراک دیرلر فی جام جہان نامی و جام کینی نامی فی کلاہما نام

جام حمد ابوالمعانی بیت هر دمی میشود درون ساده * جام کیشی نمای پر باده فی جامکی فی
 فتح میم و کسر کاف فارسیله بر طوناق قماش و غیره نسنه دن عبار تدر اثواب جنسندن
 و بهاسی اعتباریله نقود نو عنندن اولسون شرفنامه ده خدامه و سایر متعلقاته سنه وی
 ویر بلان علوفه و جامه بها معنا سنه در شیخ نظامی * مثنوی * مرا خضر تعالیم کر بود دوش
 بزاری که آمد پذیرای کوش * که ای جامکی خوار تدبیر من * ز جام سخن چاشنی کیر من *
 و فرهنگ جهانگیریه بر معناسی دخی بر مقدار اپلکی بوکوب قتیله ایوب یا قد قلمینه دیرل
فی جامه قطراتی فی یعنی جامه سیاه ماتم جامه سفیدن کنایه در کدافی شرفنامه فی جامه موی
 کورکوا ثواب خواجه سلمان بیت آفتابی شو کر مست و هوا پشت امید * سرد باشد که کنم
 جامه موی در خواست فی جامه واری فی قفتاناق معنا سنه هرندن اولور سه وار کلمه
 لیاقت در شاهوار کی شاهه لایق دیمک اولور بودخی جامه لکه لایق معناسن افاده ایدر
فی جامازی فی صالحی که ترمون دخی دیرل فی جانفرسای فی هر نسنه که طبیعتنا خوش
 کله حقیقتا و مجازا جان کیدری می دیمک اولور فی جانفرزای فی جان فرسایک عکسی در تکم
 میر نظمی دیمشدر بیت جانفرسای غم هجرت مرا * آنچنان بودست وصات جانفرا *
 و فرهنگ جهانگیریه شهر و ملکینک بکرمی او چخی کونی آدیبر فی جانکرای فی فتح کاف
 فارسیله طبیعتنا خراش ویر نسنه لره دیرل زهرکی و امثالی وله بیت جان پرور آن لب
 لعین را * آنچنان اغیار باشد جانکرا فی جای فی مکان معنا سنه حقیقتا و مجازا شاعر
 بیت بتون و نتیجه باب سیاه * بجایی که هرگز رویدکیاه * و محل معنا سنه بیت جای
 آنست که خون موج زند در دل لعل * زین تغابن که خرف میشکنند با زارش * و منزل
 معنا سنه بیت چوب خسیس را اگرش تربیت کنی * جایی رسد که بوسه که خسروان شود
فی جای بهاری فی یا یلاق بریدر که صوینی و جینی و افرو و هواسی لطیف و صحیح اولد و عنندن
 و امسی اولمانغله بهان نسبتله سمیه اولمشدر فی جداوی فی فتح دال مهمله و کسر و او ایله
 خدامک علوفه سی و مر سو می معنا سنه در میر نظمی بیت ز کج لطف تو خواهد جداوی * که
 داد چشم خسته در تداوی فی جزئی فی اسم مصدر در جرب مر قوم معنا سنه که غالب والی اوز
 و بهادر اولق فی جگری فی فتح کاف فارسیله خردل معنا سنه بوض فرهنگه آیرق دیدگری
 اوتدر فی جلوی فی سکون لام ایله ناز ایله صالتوب یوریمک معنا سنه یای مصدریه ایله
 و کاه یای نسبتله اسم فاعل اولور ابوالمعانی بیت جلوه قدر ترا دید چودر سخن چمن *
 زان سبب ماند مجا سرو بنوده جلوی فی جنفی فی فتح نون و کسر غین معجها ایله برکسنه ایله
 مشورت ایلک معنا سنه در کدافی شرفنامه فی جنکلامی فی سکون نون و فتح کاف فارسیله
 حیلوق دیدگری قوش که غلیواج و غلیواژ و جوزه لو و حاد و کوشت ز با و زغن دخی دیرل
 هم فارسیله دخی مرویدر فی جنکی فی کاف فارسیله جنکی آت و فیل و آدم هرزه اولور سه
 حتی خرو سه دخی صفت ایدرل وجست و چاپک معنا سنه ده کلور ابوالمعانی بیت شود
 جنکی میان ماکیانرا * ولی در پیش شاهین را خرو هست فی جوی فی کسر و او ایله جای
 معنا سنه در ویای و جدت ایله بر آریه آغری نسنه یه دیرل فی باب الجیم الکسوره مع الالف

مع الالف * جبا في فتح باء موخه ايله باج وخراج معناسنه جمال الدين عبد الرزاق كاشي
قطعه * جودش كفاف عمر بخرد و بزرگ بود * عدلش حيات تازه بحاص و بعام داد * جیشش
جباي خطه چين و خطاستند * حكمش قرا بملكت مصر و شام داد في جراج في معنی چراغ مير
نظمی بيت شاه مرداغ غم در سينه سوزان * جراباستد مراد شام هجران في مع الباء الموحده في
في جلاب في بولانق صومولا نا جامی بيت ورچه جوینده هرنایابی * نکشد لب ز چين
جلانی في جلباب في سکون لام و فتح باء موخه ايله ايکي معنایه کاور اول معنی پیرفانی
میرنظمی بيت نمائنده طاقت و بی تاب بودم * جوان شد عشق و من جلباب بودم * ثانی
منکک که بر پشمن و آنچه قاشدن اوکی نسنه در ایچنه کیروب یا تور لر وله بيت بخفته
زیر جلباب آن پری زاده * رحله نشسته دایه دلشاد في مع التاء المثناة * جباب في فتح بائین
موجدین ايله خراج و عشر الم معناسنه در کدافی فرهنگ جهانگیری في جفت في سکون
فایله طاق مقابل در زوج معناسنه حضرت مولا فاقس سره بیت من بهر جمعیتی نالان
شدم * جفت بد حالان خوش حالان شدم في مع الجیم * جلاج في سکون باء موخه ايله
معنی مرد بزرگ بی همت یعنی دولت مند و صاحب جاه اولوب بی نفع و بی همت اولانه دیر لر کدافی
فرهنگ جهانگیری في مع الخاء المعجمه * جنج في مفتوحه ده ذکر ی مرور ایدن جنج کبی که
یهاد روشیع معناسنه در في مع الدال * جکر اکند في موباز و شیردان و امثالی نسنه ره
دیر لشاعر بیت چو بر آوردی غنی و آبا * جکر اکند بلا وهم بقرا في جکر بند في بغرسق
معناسنه در تکم شیخ سعدی * قطعه * کس نیاید بخانه درویش * که خراج زمین و باغ بده
یا بشویش غصه راضی شو * با جکر بند پیش زان بنه في جهند في فتح ها و سکون نونله
طرف معناسنه یعنی بیع و شرا و اخذ و اعطاده آنچه نك ایوسن و کن آبر می بعض نسخه ده نون
پرینه باء فارسیله مر ویدر في مع الراء المهمله * جرجر في بقله معناسنه منقولدر في جکر في
کاف فارسیله درت معنایه کاور اول معروف عربیه کبندیر لر ثانی غم و غصه معناسنه شیخ
فرید الدین عطار بیت کز رسائی ذره شادی بچانم بی جکر * هم رو با ستم که بر دل بی تو چندین
غم رواست * بومعنایه شیخ نظامی بیت بردار ز راه عشق این رسم جکر دادن * و در فی هسه
واحت در خون جکر کیرم * ثالث معنی انتظار حکیم خاتمی بیت مکن هیچ تقصیر در کشتن من
که کار عزیزان جکر بر نتابد * رضی الدین نیشابوری بیت جکر چه میدی اتر که بر توان
چون * ز خاک رهگذرت پاره پاره جکرش * رابع معنی میان هر نسنه نك اوتر تصدی حکیم
انوری بیت کرده گاه جهان کداخته بود * که یکی کرده فی جکر بند * و خود دیده اندازه
معناسنه دنی مر ویدر في جلا کر في کاف فارسیله آینه و قیحه و غیره نسنه ره جلا ویر می
و هر نکه بر فاخت اول نور آنی اید عیبه ده دیر لر في جلا نکر في سکون نون و فتح کاف فارسیله
دمو کلید و اکامثال دمور نسنه روزی ترکیه دخی چلنکر دیر لر في جهان آور في غایت عالم
و کامل و زیاده بهادر و پهلوان معناسنه میرنظمی بیت ندیده دیده کردون مثالش *
جهان آور بعلم و فضل و حالش في جهاندار في پادشاه دیکدن کنایه در دار داشتن دن اعم
فاعله و له بیت جهانداری پری صورت ملاک خو * با حسان و عدل و خلق نیکو في جهان سالاری

بمعنی پادشاه کذا فی المحمودی اما بعض فرهنگها شردار عالی مقدار معنا منهد در جهانگیر فی
بودنی پادشاه دیگر مرور ایامه بعض پادشاهک اسمی اولش در میر نظمی بیت شاه
در ملک هند نامش جهانگیر * نه ملک هند و سند بلکه جهانگیر فی حیر فی بوزن شیر بمعنی
زیر و نشیب کذا فی فرهنگ جهانگیری فی مع الزاء المعجمه * جز جز فی چو لکله بعض نسخه
قینار ایکن ظاهرا ولان صدا کذا فی شرحنامه فی جلوز فی سکون لام و کسر واو ایله بمعنی
مفسد و غماز بولغت جمیع فرهنگ کرده حرکات ثلثه ایله بومعنا یه نقل اولمش در میر نظمی بیت
بمعنی او نبود از چرخ دلگیر * بدور او نماید جلوز و شیر فی جهاز فی فتح هایلله انسانک
لوازم و مهماتی و ترتیب عسکر و اثواب عروس و لازمه مرده لفظ عریب در و فارسیه دخی
مستعملدر وله بیت جهاز آن عروس ملک داماد * برون شد از شمار و حد و اعداد *
فی مع الغین المعجمه * جزغ فی سکون زا و غین موقوفه جز در قوم که تفصیلی مفتوحه ده
مرور ایله فی مع الکاف الفارسی * جلنگ فی کسر لام و سکون نونه درت معنایه در اول
بر نوع حریردن طوقش فاشد در زرتارده اولور ساده دخی اولور اندن قبا و چکمه و مثلوار و غیره
البسه ایدرل شیخ او حدی * مثنوی * از رخ آن بتان شنکولی * نتوان بست چشم
بر کولی * در بران جلنگ زر بقنه * ای بسادل که شد بهم رفته * ثانی صدای زنگ
وزنجیر و امثالی شیخ عی * رباعی * آنجا که بچرخ است مه از ضرب تلنگ * آتش زند
از شوق در آن راه تلنگ * رفتیم و رسیدیم و گرفتیم بختک * آن حلقه که سو ز اوست یک
صوت جلنگ * ثالث خرز و امثالی نک صاپی رابع بمعنی ملخ آبی یعنی صوچکر که سی میک و میلاک
دخی دیرل و هندی لسانه جنکه دیرل فی جنک فی سکون نونه جزمه او کجه سنه اولان
سوری دمور که مهمیر و مهماز دخی دیرل بر سینه منقار الخفد دیرل کذا فی الجمع فی حیر جنک فی
اول التدرک معهود آله مشابه ایدوب بعض عورات بیارینه بغلیوب بر لرینه فعل ایدرل
ثانی ایدن عورته سعتری دیرل فی مع اللام * جل فی بوزن دل میحاق و محاق و بالته و امثالی
نسنه لک صاپنه دیرل میر نظمی بیت نبرزین ندارد آبنوس * کرفته بدست پولاد جل
فسوس فی مع النون * جهان فی معروف عالم کون فساد در * یعنی دنیا فی جهان آفرین فی
جناب باری تعالی جل اسمه حضرت تک نام شریفیدر که جهان برادیمی دیمک اولور شاعر
بیت جهات بکام و فک یاریاد * جهان آفرینت نکهد ارباد * شیخ سعدی بیت برتست
پاس خاطر بیچارگان و شکر * بر ما و بر خدای جهان آفرین جزای جهان بان فی سکون نون
و فتح باء موحد ایله جهان کوزدیمی یعنی حمايت و صیانت و حفظ و حراست ایدیمی معناسنه شیخ
سعدی بیت کریدرم رفت و جهان بان منم * وارث اکلیل سلیمان منم فی جهان بین فی جهان
کوزیمی و صیغه امر اولور جهان کور و چشمیدن کنایه در میر نظمی بیت جهان بین داری
جهان بین شو * که راه زرکان بکیر و برو فی جهان کهن فی یعنی انسان که عالم صغیر دخی
دیرل فی جهان مبین فی یعنی عالم عربده عالم کبیر دیرل فی جهن فی سکون هایلله نام پذیر
افر اسباب حکم فردوسی بیت چواز جهن بشنید پیغام شاه * همیکرد چندان بدود رنگاه
فی جستن فی سکون یاوسین مهمله و فتح تا مشناه ایله ایکی معنایه در اول بمعنی جستن حضرت

حضرت مولانا قدس سره بیت چون بدیدم صبح رویت در زمان بر جستم * کرم
 در کار آمدم موقوف مطرب نیستم * ثانی یعنی جنین یعنی انبیا نجیه پرزیت در جیلان در
 بر ولایت اسمیدر که معرب کیلان در و بر معناسی دخی عناید رسوخ جیلانی دیرلر و بر معناسی
 دخی کجدر که عربیہ سیمسم دیرلر یاغن چقارلر جیم فارسینله ده مرویدر در مع الو او *
 جها نجو در سکون نون و ضم حمله پادشاه معناسنه در جهانی تجسس ایتدو کچون در جیروغ
 سکون یای تختانی و ضم زاء معجه ایله یعنی جیروز مر قوم یعنی تشی کدافی شرفنامه
 در مع الهاء * جرنده در فتح راه مهمله و سکون نونله قیون کور کندن یومشوق کور کدر که
 عربیہ غضروف دیرلر بعض نسخه ده قوش جگری معناسنه در در جگر کوشه در جگر
 زیاده سی * زیاده الکبد منیه صغیرافی جنبها منجیته عنها کدافی الصحاح الجوهری واستعاره
 طریقیله اولاده دیرلر عربیہ اولادنا کبادنادیدکاری کبی میرنظمی بیت زعالم همه اوست
 دلیند ما * جگر کوشه ماست فرزند ما در جلازه در فتح زاء معجه ایله موسیقی پرده لری
 و ساز پرده لرینه دخی دیرلر در جلقه در سکون لام و فتح فایله تراشه قلم و عربیہ یاشلو و ورته
 دیرلر عربستانه کیلان آنلرده بر جنس مشهور در در جهان زنده در اضافتسز بر سکوفه در
 اصلا پر مرده اولریاز و قیش همیشه بهار در حکیم اسدی بیت کل زردو آل و جهان زنده
 حفت * گرفته بر پید بویا گرفت در جیره در جرجانی لساننه کاکیان دیدکاری او تدر
 در جیوه در سکون یای تختانی ایله ژ یوه که عربیہ زینق و ترکیه سنندک دیرلر در مع الباء *
 در جگری در سکون کاف فارسی و کسر راه مهمله ایله یعنی ریواس و ریواس که ترکیه اشقون
 دیرلر دخی آلوب شربت ایدر لر غایت لطیف و نافع در حماء صغراویه بی دفع ایدر ابو المعانی
 بیت گرفته غم حسرتش لر زوتب * زلعل لبش شربت جگری داد در جگر خواری در یعنی
 غم و اندوه و مشقت کلیده کدافی شرفنامه در جری در سکون میله بازاری و کم اصل و سفله
 کدافی المجمع و فتح حمله ده مرویدر در جهان آرای در سال منکی دن التنجی آی آدیدر در جهان داری
 و جهانگیری در یاد شاهلق معناسنه یالری یای وصفیه در در جی در ولایت صفها هانه دیرلر عوما
 و اول یرک بلوکلرندن بر بلو که دیرلر خصوصاً در باب الحیم المضمومة مع الالف * جبا در فتح
 باه مو حله ایله نام یوم السبتدر در جدا در معروف آیر و معناسنه در میرنظمی بیت قتاده
 جدا از در شهر یار * بحیرت همیگر دکشت و کنار در جرجا در سکون راه مهمله و فتح غین معجه
 ایله اولو قلی طاس وله بیت بمسنی در آینی بجوش و خروش * بیند از ساغر بحر غابوش
 در جویا در ایکی معنایه کلور اول جویدن لفظندن اسم فاعلدر آرایجی معناسنه وله
 بیت بحالات عشقت که کویاشدی * بدشت طلب را که جویاشدی * ثانی توزانلردن
 بر مبارز آدیدر که رستم الله هلاک اولدی کدافی شرفنامه در مع الباء * جباب در فتح باه مو حله
 ایله آکا دیرلر که ایکی آدم برنسنه ایچون بحث ایدوب رهن قویه لر کدافی المجمع در جراب در
 فتح راه مهمله ایله صومعناسنه در عربیہ دری کیسه یه دیرلر در جلاب در لام مشدده ایله
 ایکی معنایه کلور اول اریه صوفی و شکر ایله قینامش معروف شربندر مولانا هاتنی بیت
 فلک کریه میگر دازان زهر خند * که بر زهر میدید جلاب قند * ثانی بر شاعرک اسمیدر که

ذکر اولنوز بیت تب غم کر شود خوان شعر جلاب * حرارت را خوش آید آب جلاب
در جلو جوب فی ضم لام و جیم فارسیله کباب شیشی که بایزن و سبج دخی دیرلر جیم فارسیله ده
مرویدر کدافی شرفنامه در جناب فی فتح توله ایکی نسنه بر رینه محکم باغلو اوله شویله که
آیرلسی عسیر اوله و فرهنگ و فانی دم بر نسنه ایچون ایکی آدم مباحثه و مرانه ایدر
اکادیرلر حکیم خاقانی بیت دید مراست صبح بادلم ازهر دو کون * عشق نهاده کروفقر کشیده
جناب در جوب فی سکون و او ایله لکننت لسان یعنی پانک اولانه دیرلر فی مع التاء المثناة *
جز خشت فی سکون راه مهمله و شین و کسر خاء معجین ایله منکنه که مجلدلر و جلا کرلر و سایر
یاغ چقار تلر آلتی در حکیم اسدی بیت کشیده سر شاخ میوه بجاک * رسید مجز خشت
خوشه زتاک در جست فی جستن لفظنک ماضی سیدر آراد می معناسنه دخی استعمال اولنوز
جستجوی دیرلر کال بخندی بیت کر چه کم شد بر سر کویت کال * یا قتم بازش بجست
وجوی تو * بو طریقه اگر چه مصادره عامه در امامانی سیه امر صیغه سنی جمع ایدوب
تو کب ایدرلر احمد کرمانی بیت مستغرق جستجوی کشم * مستهک شست و شوی کشم *
در جفت فی اول عدد در که کسر سز تنصیف اولنه و زوج معناسنه که مقابل فرد در دخی
هر نسنه که بر نسنه ایله مقابل اوله هر بر یسنک آخرنه جفت دیرلراره عورتی و عورته اینه
نسبتله جفت دیدکاری بو قبیلندر فارسیله ضمیر مؤنث اولدو و چون ایکی نسنه ده جفت دینلور
حکیم اسدی بیت ازین پیش چیزی نیار مت کفت * پس این کردلت باخردهست جفت *
در جوابخت فی قوی طالع معناسنه در اکثر نور سیه پکنلر و صفنده ایراد ایدرلر کب پکنلر ده
قوت مقرر اولغین هم کبکنن و هم طالعن تعبیر ایدرلر میر نظمی بیت بدور یا یافته چون حسن
اکال * جوانخت و جوان عقل و جوان سال در مع الجیم * جوج فی سکون و او ایله طاق ایوان
اوز رینه زینت ایچون قودقاری نسنه و مجمع الفرسده خروسک بورنی اوز رنده اولان قزل
ات پاره سنه دیرلر و شرفنامه ده سر مغفر یعنی تو غلغه دپه سی مسطو در در مع الخاء المعجمه
جناخ فی فتح توله یعنی دوال و زخمه قایشی که ایرده اولور اکا اوزنکی طقرر کدافی الصاح
بعض نسخه ده ایر قایشی و ایر غاشیه سی ده دیرلر و قدح کبیر معناسنه ده اولدو غنی مرویدر
جیم فارسیله ده نقل اولمشدر در جوج فی سکون و او و فتح لامله بر نوع طوقش بشمیندر که
اکثر هکبه و فقر احامه ایدرلر قلندر یار چوق کیرلر انزه چونلی دینلور کی بوسیدندر جواق
معربی در کال اسمعیل * قطعه * چولخ من که بیست پیش ارزید * بعد ششماه استجارت
تو * قضی شد که شش غمی ارزید * چشم بد دور از تجارت تو فی مع الدال * جرد فی سکون
راه مهمله ایله اوراق قوشی که یازایامنه شنت حرده اوته اوته قارنی یاریاور عریبه ضرار اللیل
دیرلر بعض ولایتک زبتر و زاء معجمه ایله جرد و جرد دخی دیرلر فی جرد فی سکون زاه معجمه
ایله یعنی جرد مر قوم در جعد فی سکون غین معجمه ایله ایکی معنایه کاور اول اوکی قوشیدر که
کوند زیاتوب کچه چقوب دیوار اوز زل زنده و اغاجلرده اوتر و خالی برلرده و خرابه لرده مکان
ایدینوب اگر چه بقوشه مشابهی وار در لکن اندن ایری جئه او در و بقوشدن خیری
اولدو غنه میر خسر و قران السعدین نام نالیقندک بیت باغ خراب از قدیم شوم بوم *

* جند قدم سوم سلا یا ربوم * بی هوشه جند دینک صحیح اولدوغی ظاهر در شیخ
 نظامی بیت بموید چنین گفت دهقان سغد * که بر ناید از خانه باز جند * حکیم انوری بیت
 کر زمین راهمه در سایه انصاف کشد * جند جاوید ببرد طمع از ویرانی * ثانی کنکره
 حصار معناسنه در کدافی فرهنگ جهانگیری و بعضی فرهنگه باشد پرچی دو کم آیمکه
 دیرلر جغردی فتح غین معجه و سکون راهمه ایله سبزه و مرغزار کدافی المجمع و جنبه
 سکون نون و فتح باء موحه ایله بوزن و معنی کنبد مرقوم * مثنوی * کسی زیر این جنبه
 نیل قام * میسر نباشد که کیرد مقام * در پنجاه آید یکی چند روز * نشیند کند عزم
 رفتن بموز * کر آید یکی دردش آب و تاب * به ناچار کرد در رفتن شتاب و جند فند
 سکون نونین و ضم فایله معنی بیم و فراس ترکیه بوتعبیره قور قوقو بودیرلر ابوالمعانی بیت
 شهر بار عدل پیشه خسرو عالی تبار * در زمانش هیچ کس را نیست در دل جند فند *
 و جوانمردی سخی و کریم النفس معناسنه ترکیه جو مرد بودن غلطدر معنای ترکیب کج
 آدم دیمک اولور اما بومعنایه استعمالی جایز کورلمدی و جود و او محمول ایله یعنی اشباع
 جند مرقوم معناسنه میرنظمی بیت بهر معنای لانه کرد خون جود * ز شومی عاقبت
 ویرانه تر شد * و عربیه و او معروف ایله یعنی اشباعه سخا معناسند در جهود
 معروف طائفه در مع الرء المهمله * جرئی زین اسب یعنی آت ایری کدافی فرهنگ جهانگیری
 و جند بادستر و جند بیدستر و کلاما بسکون النون والبدال المهملتین قوندز خایه سیدر
 اخراج ریمه نافع دوا در ودخی منافع طب کتابلرنکه یا زمشاردر و جوار و فتح و او ایله اجازت
 و اذن معناسنه ابوالمعانی بیت شعی بگردش چون کدای کردوزا * دهند شام و شعر را
 جوار کردیدن و جوجری و او معروف و کسر جمله معنی درم که ز وزن دخی دیرلر کدافی
 فرهنگ جهانگیری و جوجری و اوین معروفین و را این موقوفین و ضم باء موحه ایله
 خوش رفتار بر قوشدر که ترنک و ترنک و تورنک و جوز و کپک دخی دیرلر ترکیه ککلاک عربیه
 بحل دیرلر فتح حاء مهمله و جمله کدافی شرحنامه و جوجری فتح و او ایله بالامعناسنه که ضمه
 نشیب در کدافی فرهنگ جهانگیری و جویبار و او معروف و سکون یای تحنائی و فتح
 یا ایله اقرص و کنار آب جوی معناسنه میرنظمی بیت پسند اهل دل فصل بهارست *
 کنار جویبار و سبزه زارست و مع الزاء المعجه * جرئی سکون راه مهمله و ضم باء
 موحه ایله معنی کرز یعنی توانا و زبردست پهلوان معناسنه و جرئی سکون راه مهمله ایله
 توی توقلی دیدکاری قوشدر که عربیه چپاری دیرلر ضم حاء مهمله ایله حاجی پاشا شفا نام
 کتابنده خواصن ذکر ایدر از جمله بمورطه سن آق صاچه و صقاله سور سلسیاه ایدر *
 و برسنه یه ک سیاه قالور لکن اول برطه نک ایچی سیاه اولمق کر کدر بیاض و صاری اولورسه
 اولمز تجریه سی بویله در که بر اکنه ایله بیاض ابریشم تانی پگورب چکه لسیاه چقار سه علمه
 کتون لر حیوة الحیوانه دخی بوعاصمه مسطوردر حکمتی بودر که لرکک حاصل اوله جق برطه
 سیاه اولور دیشی جقه جق برطه سیاه اولزایمش راقم الحروف بو احوالی آوجیلردن
 استفسار ایتدم مزبور قوشک ابتدا جقاردوغی برطه نک ایچی لاید سیاه اولور دیدیلر

که جره باز فی بیاض طغان معناسنه مجمع الفرسه ارکاک طغانه دیرلر مولانا جامی بیت
جره بازت که شکاری فکنست * چیره جوجه هر پیره زنت * وتشیدر ایله جلد و چاپک
معناسنه مرویدر که جز فی ترکیه غیری ایله تعبیرا یتدکاری معنایه در مثلا بدن غیری
دیگنده جز من دیرلر شاعر بیت دهان جز من از اعل لبث دور * سر جز من ز طوق غنبت
دور * کاهی اولنه بر با زیاده ایدوب مجزیدر لبیت جهان چون از دهای بیج در بیج * بجز
دودسیه کردش دکر هیچ * چغتایده او ز پکا و او کون دیرلر اسکندر نامه ده حکما اسکندن
در یا سفرینه رضا کوستر دکر زده دیر بیت یلیب بار چاکیم منع در کیر ایماس * رضادین
او کون هیچ تدبیر ایماس که جفت سازی سکون فاوناء مثناة و فتح سین مهمله ایله فنون
سازندکان برفن که اوج قمر برینه جفت ساز و برینه یک ساز و نیم ساز و برینه راست ساز
دیرلر کمال اسمعیل بیت آنجا که جفت ساز سرخامه است بود * حتی بود تمام که نام نوارد *
مالک الشعرا حکیم روحی بیت بتاب کیسوی چنک و بجفت ساز رباب * بنیف دیده نای
و دهان نایبان * کدافی فرهنک جهانگیری و شرفنامه که جفته دزی سکون فاوناء
مثناة و راه مهمله ایله اوزم جبوغن بو قار و قالدرمق ایچون یا پد قلی کروت که عربده
عربشه دیرلر که جلویز فی مفسد و نماز که مفتوحه و مکسون ده ذکر اولمشدر ابوالعانی
بیت هر آنکس که شود جلویز و بد کوی * نیاید درد و عالم هیچ کس روی * جامع اللغاتده
بمعنی سرهنک پیاده و لغت محمودیده بمعنی قاضی رشوت خوار و رساله میرزا ابراهیم بمعنی
شخص نامختار واقع اولمشدر که جواز فی هاون معناسنه در لکن ایکی قمر در بر قسمی اغاجدن
و طاشدن اولور شیراز بلر آکا چوغن و ترکستانده دیبک دیرلر و هندی لسانده او کهلی دیرلر
استاد فرخی بیت ای بکوپال کران کوفته پیلانرا پشت * چو کونجی که فرو کوفته باشد مجواز
قسم ثانی معصره در که آنکه حیوبات دو کوب یاغ چقار لر و بعد ای قبوغن آیر لر و شکر
تامشندن شکر شیره سن آلور لر بوقسمی ده کاهی اغاجدن و کاهی طاشندن ایدر لر حکیم
سنایی بیت پیش دل و کوش و هوش بهر جواز لبث * نام شکر کر شد دست کام و زبان ترا *
و فتح جمله عربده روایی و روانی و آب دادن ستور و کشت و اجازت و خط راه معنایینه
متداولدر که جوالدوز فی معروف نسنه در دوز و ختن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی در
که جوربوز فی سکون و اوین و راه مهمله و ضم باء مو حله ایله بمعنی مرغ تندر و یعنی سکون
کدافی المجمع که جوی تاز فی سرعتله اقان ارمق معناسنه جوی ارمق تاز تا زیدندن اسم
فاعل اولو میرنظمی بیت از جفای عشوه او فتنه ساز * شد ز چشم اشک همچون جوی
تاز که جوی مجوز فی سکون و اوویای تحتانی و ضم جمله اغاچ قوردی معناسنه منقولدر
که مع الشین المعجمه * جنبش فی سکون نون ایله جنبیدن لفظندن اسم مصدر در مولانا
جامی بیت جنبش اول ز محیط کرم * سلسله جنبان وجود از عدم * حرکت معناسنه
اولور که جوارش فی بر مفید و منافی چوق مشهور معنوندر کوارش لفظندن تعریب
اولمشدر که جوش فی ایکی معنایه در اول جوشیدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی در
کاهی اسم مصدر استعمال اولنور مولانا عرفی * مبرع * خم جوش آمد یکو چون باده

۳۲۶
 با ده اکنون نشکند * ثانی فرهنگ جهانگیریه زره حلقه سی کی خرده حلقه یه دیرل
 حکیم سنایی بیت مایه قهرست عز و نوا و دل و زاو * دانه کفرست و دینی جوش پر جوش او
 و له بیت کار ما کردست درم چون زره * جوشن مشکین پر جوش شها * جوشش فی کسر شین
 معجه اولی ایله ایکی معنایه کلور اول جوشیدندن اسم مصدر در قینا مش معنایه آخرنه
 اولان شین علامت مصدر یه در ثانی انسانک وجودند ظاهر اولان قبر حق که سببی دم فاسد در
 صفر الک حرکتی ایله ظهور ایدر * مع الغین المعجمه * جنغ فی بوزن مخ بویندرق که چفت سورن
 و عربی چکن او کوز بویننه کچیر لر میرنظمی بیت چنان می ماندش کاییدن زن * که کاو
 چفت جنغ باشد بکردن * جنغ فی فتح نوله شرفنامه ده دوال زین و ادات الفضلاده یرده
 وزینت ایچون اولان اتواب زائده معناسنه و فرهنگ جهانگیریه یعنی دامن زین که عربی یه
 بون دیرل کمال اسمعیل در صفت اسب خود بیت موی روی زسته جرکه نم * پوست
 دروی غانده جز که جنغ * و ابن عیین بیت سایه حق آنکه اسبش را چو خنک آسمان *
 از مه نوزین و از خوردشید میرید جنغ * مع القاف * جنغ فی فتح نوله یعنی جنغ مرقوم
 کذافی شرفنامه * جوالق فی فتح لامله بر نوع خشین و درشت جامه در بشمینه دن ایدوب
 قلندر ان کیرل کذافی شرفنامه شاعر بیت کر باشد جامه نرم و لطیف * کوجوالق باشد
 اوبی امتنان * مع الکاف * جدانک فی فتح دال مهمله و نوله بر اویون آدیدر جدراک و کوزه
 کردان دخی دیرل محمودیه کرم زبل یعنی زبل بو حکیدر عربیه جعل دیرل * جدراک فی سکون
 دال و فتح راه مهملتین ایله کوزه کردان دیدکاری اویوندر * جربک فی سکون راه مهمله
 و ضم باء موحد ایله سخن نکته آمیز یعنی کنایه لوسوز میرنظمی بیت همیکردی اوی مجربک
 سخن * شده حرفهایش بدل داغ زن * جفتک فی سکون فافتح تاء مثناة ایله بر قوش جغز در که
 ارکی نک بر طرفه قنادی و بر طرفه اکریمه قلاب کی یلکی وارد دیشی سنک کذالک لکن ارک
 قنادی اولدوغی طرفک خلافتده او چقدقه قلابرین بر برینه کجورب ایکی جاننده ایکی
 قناد اولور معا او چارلیره قوندقه قلابرین صالیوروب اونلار لر عربیه اول قوشنه لایفک
 دیرل کذافی فرهنگ جهانگیری * جکک فی سرجه دن کوچک بر قوشدر کذافی الصحاح
 * جوزه دوک فی سکون و اوین و فتح زاء فارسی و ضم دال مهمله ایله ایکنه دلوی و اپکک
 یاشنده اولان کریمک مجمع الفرسده اکیرمک معناسنه در ایلاک و کتان هر نه اولور سه
 * جواتیک فی کسرنون و سکون یای محتایله دیشی سرجه بعض نسخه ده یانوندن مقدم
 واقع اولاشدر * جوشاک فی شین معجه ایله اسم مصدر در جوشیدن معناسنه میرنظمی
 بیت کریان تاب دامن کرده است چاک * درونش زاتش غم بوده جوشاک * جوشک فی
 سکون و او فتح شین معجه ایله قفتانده دوکه که جک الک معناسنه * جولامک فی عنکبوت که
 دیوپای و غنک و مکسکیر دخی دیرل * جویک فی مصغر جوی یعنی کوچک ارمق * مع الکاف
 الفارسی * جرواسک فی سکون راو فتح سین مهملتین ایله چکر که کی بر جاتور در دخی کوچک
 اولور کجه ایله اوتر عربیه صر صردیرل کسرنون ایله وزین دخی دیرل * جنک فی سکون
 نوله یعنی اشل یعنی چولاق و قوریوب عاطل اولاش ال معناسنه در محمودیه بیوک کی که

سفينه كبر معناسنه و جهاز معناسنده مرويدري جونك في سكون واو ونوله اوج
ياشردويه دير لبش ياشنه وارنجيه دك مولانا هاتفي بيت طلبكار جونك كسسته مهار *
برآمد بر آن آسمان رس منار * معنای مزبور تركستانه تيلاق ديرل مشفق باخي بيت
ماده تيلاق فشنكيست كه بكسسته مهار * ريسان لير و خطب ابرو و دستار سيل * فشنك
حرون دوه كه يوك اور درمز و چكجه يوله كتمز و سيل دوه نك سينه سنه ديرل في مع اللام في
في جل في بوزن مل چول كه آته اوررل و بعض حيوانه ده اوررل في جليل في فتح لام و سكون
ياي تحتايه جل مرقوم معناسنه حكيم اسدي * مثنوي * بياراست كاوس خورشيد فر
بدياي رومي يكي مهد زر * زيروزه پيكر زيا قوت كاه * كهريافته بر جليل صياه *
و هودج اوزريته لور تيلن نسنه كه قما شدن و غيري نسنه دن ايدرل هرندن اولور سه حكيم
فردوسي بيت برقتند پوشيده رويان خيل * عماري پكي درميان جليل * بو معنایه حكيم
اسدي ديمشدر بيت ز هودج فروهشته ديا جليل * غلام ايستاده پس خيل خيل *
وكسر لامله دخي استعمال اولنور بمعنى پوشش قيل حكيم فردوسي بيت عماري بسجند
ديبا جليل * كنيزك ببردند چيني دوميل في جمال في بمعنى حسن و خوبی و جمال لوك
مرقوم معناسنه در كذافي شرفنامه في چندال في سكون نون و فتح دال مهمله ايله حكيم
فيلسوفك شاگرد خاصي اسميدر مرورايا م و كثرت استعمال ايله علم حكمتيه علم اولنلوك
مستعد شاگرد خاصه و مصباح جليلينه ده علم او ايش حكيم اسدي بيت بر آنكه ز چندال
واز برهن * فراوان بهر كوشه در انجمن في جنكال في سكون نون و فتح كاف فارسيله هدي
و پوته كه كانه شلر مشق همچون آكاوق آتارل في جوال في معروف تركيه جيم فارسيله چوال ديرل
ميرنظمي بيت نه محبت توان كرد بايد خصال * برقتن نباشد چو باسك جوال في جوبال في
واو معروف و فتح باء موحد ايله بمعنى جوال مرقوم كذافي فرهنگ جهانگيري في جوال في واو
معروفله چيلاق كه غلبواج و غلبواژ دخي ديرل شاعر ديمشدر بيت اي خواجه ماكيان نشانه
از جهان شدي * با جول ديده كه بگنجي نهان شدي في مع اليم * جرم في كناه و خطا معناسنه
عريدر فارسيله ده استعمالی جايزدر ميرنظمي بيت همان اين شده در جهان جرم من *
كرفتم چو جان عشق تو در بدن في ججم في سكون ميم و ضم جمله كفش جامكي كه كيوه دخي ديرل
درويشان كند و لري يا پوب كيرل جيم فارسيله ده روايت اولنمشدر في جوان اسپرم في انواع
رياحين دن بر نوع ريحاندر عريسه ريحان الشياطين ديرل في جوجم في سكون واو و فتح جيم ايله
اغاجك اصل بوداغي كه چيچك و ميوه آتله اولور ابو الفرج روني بيت رستمت بهار
از بهار عدلت * چوشاخ فروني ز شاخ جوجم في جو مردم في مرد سخي معناسنه ميرنظمي
بيت بهر جا مسكي چون خوار باشه * جو مردم مرد نيكو كار باشن في مع النون * جريان
سكون راه مهمله و فتح باء موحد ايله اوج معنایه در اول بمعنى كريان ميرنظمي بيت
همان زد دست جريان نش گرفته * تو كوين جانستان جانش گرفته * ثاني خشتك
كه قفتان و كوماك قولتو غنه دپكر لر وله بيت فلك زاطلس خود بد و جامه كرد * كه جريان
ز ماه نوش كامه كرد * ثالث نيام تيغ معناسنه وله بيت ز جريان كشيده نشمشير نيز *

* زقر بان گرفتند نیرستیز و خبر دان و سکون را و فتح دال مهملتیش ایله یعنی کیر اسب
 و جرعه دان و اول طغر جق که سیاحان ایچنه ازق قورلر وابدال و قلندران یا نلرینه
 اصل قوری دری کینسه و مصداق که ایچنه صوقورلر کذا فی نعمه الله و جز دان و سکون
 زاء معجه ایله اجزا و اوراق قود قوری طرف مشاعر بیت که اوراق پریشان هر چه دارم *
 و جز دان بود ضایع بیقرارم و جستن و سکون سینه مهمله ایله آرامق و تجسس ایتیک
 مستقبلت سینه و او قلب اولنوب جوید و جویتنه دینلور و جفتن و سکون فافتح تاء
 مثناة ایله ایتیک انجنا معنا سنه میر نظمی بیت نباید پیش اهل جاه جفتن * نمی شاید
 معنی بسیار گفتن و جلالان و سکون لام اول و ضم جمیله حیوانات قسمندن کشنیر
 دید کایدر کذا فی شرفنامه و جنبان و سکون تون و فتح باء موحد ایله ایکی معنایه کاور
 اول یعنی کله اختن شمس فخری بیت مخالف ارچه که خودراز سنک می پنداشت * زتاب
 آتش تیغش چوموم شد جنبان * ثانی دیرنجی معنا سنه جنیدندن اسم فاعل اولور
 و جنیدندن و دیرنگ معنا سنه یعنی حرکت ایتیک خواجه سلمان بیت صبا بیوی تو چندان
 دویده بود که دوش * نداشت تابهر که مجال جنیدندن * چغتای لسانت کسر الفله ایلام
 دیرلر اسکندر نامه ده بنیامس حکیم اسکندن اناسی تعزیه سنه دیر بیت تاپار کوی
 چو کاندین ایله املیق * ولیکن بولور آخر آراملیق و جوازان و زاء معجه ایله جواز
 مرقوم ایکی معنا سنه مراد فدر یعنی هاون و دیک و جوان و تازہ بکیت و سایر کج
 اولان حیواناتده دخی استعمال اولنور اسب جوان دیرلر ساده رو و محبوبلرک خود علیدر
 شکم دیمشدر بیت جوان اسب و جهان سال و جوانخت * که خدمت کردن ایشان شود
 سخت و جوان و باء فارسیله ده جایز شبان معنا سنه در و جوشیدن و کسر مشین
 معجه ایله قینامق عربیه غلبان دیرلر کال بخندی بیت سماع آسان بود بر صوفی کرم *
 چو آتش نیست جو شیدن چه کارست و جوان و او معروف و فتح یای تھتانی ایله
 اسم فاعلدر آرایجی معنا سنه و جویدندن و آرامق یعنی تجسس ایتیک و صوفی ارمق ایدوب
 آفتق معنا سنه و جهودیان و جهود وضع ایتیک معنا سنه و جمع جهود دخی اولور جهودان
 کی مثال اول ابوالعانی بیت شود بعهد تو از بیم قهر شمشیرت * همه عدوی تو همچون
 جهودیان پنهان و جستن و سکون یای تھتانی و فتح تاء مثناة ایله ایرده اکرم دیدکاری
 سنه در و مع الواو * جرغاتو و سکون راه مهمله و فتح غین معجه و ضم تاء مثناة ایله ساغرغ
 دیدکاری امرک و طاس معنا سنه در و جفت کاوی اول او کوزه دیرلر که جفت سور مکه
 مخصوص اوله و جفته دخی دیرلر که هر یک کی فدای معنا سنه و جو و جو و سکون او و فتح
 با و ضم جمیله شرفنامه ده پان پان و جز جز و ذره ذره معنا سنه و مجودیده اچه بی کومه کومه
 و حصنه حصنه ایتیک معنا سنه در مثال اول ابوالعانی بیت شود ظاهر زهر خاک هوای عشق
 جانانم * پس از مردن که باشد جو مجو جسم غم آلودم و جو جو و شرفنامه ده جو جو
 معنا سنه در و آخر نسخه زده سر چه معنا سنه در که عربیه عصفور دیرلر و جو و ارمق که
 هر یک زهر دیرلر و جمع الفرسد یعنی جغ مرقوم مسطور در و مع الهاء * جبرغه و سکون

با موحله و راه مهمله و فتح جیم ثانیله معنی تازیانه میرنظمی بیت سوارست بز بارکی یورعه را
بدست زین ججرعه را ای جد آکله فی فتح کاف فارسیله با شقه با شقه و آ پروا برو معناسنه
وصف حالیه قبیلند در میرنظمی * مثنوی * گروهی ز شهرزادگان آمدند * یه پیشی
ز خدمت همه ستر زدند * جد آکانه پرسید از و حالشان * زهریک خبر یافت احوالشان *
فی جرعه فی سکون را و فتح عین مهملتین ایله قد حد و شیشه ده بقیه اولان شراب
و طرفه بقیه اولان شی * اگر چه لفظ عربی در لکن فارسیه غایت مستعمل در شاعر * قطعه *
هر که زاد از مادر اندر عز و ناز * می بیاید در غم و اندوه مرد * هر که زین خم جرعه صافی بخورد
می بیاید خوردنش صد جرعه درد فی جرعه فی فتح راه مهمله * مشدده ایله اوج معنایه کلور
اول هر چرنده و پرنده نکار ککنه دیرلر عوما وارکک طغانه دیرلر خصوصاً مختاری بیت
بر یاد کر زوتیغ تو محکم کنند و نیز * میلان مست بسک و پانگان جرعه تاب * وله بیت دران
زمان که بخندد چو کیک دشمن تو * عقاب جرعه بر آید ز بیضه عصفور * ثانی شجاع و دلاویز
معناسنه سیف اسفرنگی بیت در بزم خوبتر ز تدر و ملونی * اندر مصاف جرعه تراز بازرقی
یورهای جامی * قطعه * در چنین در کھی که مرغ علوش * مینهد بر سپهر هفتم غش *
جاوش خوب روی می باید * جرعه وجست و چاپک و حاشی * ثالث بر ساز در شدر غویه مشابه
اما اندن کو چکدر شیخ نظامی بیت معنی بان جرعه * جان نواز * باهنک ماناله جان بساز *
میر خسرو بیت بیامطرب آن جرعه طفل وش * چو طفلان بیکر و بنواز خوش *
فی جرعه فی فتح راثین مهملتین و سکون یای تھتانی ایله پیران و یسه نک قزی نامهدر که سیاوش
انی حباله از دواجه کتور مشیدی اندن فرود نام بز فرزند و وجوده کلدی کذافی مشکلات
شهنامه فی جزیره و جزده فی کلاهما بسکون الزاء المعجه و فتح الدال المهمله قویروق یاغی
وساده یاغک و غیرک اریوب دینه قلن در دینه دیرلر کذافی الحمودی فی جشه فی فتح شین
معجه مشدده ایله معنی آستین پیران یعنی کوملک یکی کذافی المجمع فی جغاله و جله فی
کلاهما بفتح الغین المعجه و اللام معنی گروه مرغان کذافی شرفنامه فی جفته فی سکون فا و فتح
تاه مشناه ایله اوج معنایه کلور اول آت و قاطر دیمه سی میرنظمی بیت مجاموشی مشواین
زدشمن * زند جفته که شد بدخوی توسن * ثانی آدمک او تراق یوی معناسنه وله بیت
چو دید آن سرور خوبان خفته * که سر بر زرو بالا کرد جفته * ثالث میان پای ز نان
معناسنه که دیمشار در بیت سوخته نشود پخته تادر ز ند جفته * بسیار تعب باید تا فهم
کند گفته * مصرع ثانی بویله ده مرویدر * بسیار تعب باید تادر بشود سفته فی جفر سته
سکون فاوسین و فتح راه مهملتین و تایلله ماسوره ایچنه کچن دمورایک معناسنه در فی جکاره فی
فتح کاف فارسی و راه مهمله ایله مختلف یوللر یعنی خلاف راه راست که جد کازه دخی دیرلر
حضرت مولانا قدس سره * قطعه * خلقی ز جدایی عصیرت * بر راه قتاده چون عصیان
هر چند شد دست خون جگرشان * جستند درین جکاره فی جلانه فی فتح لام و نوله کرم
سرکین غلطان یعنی مزبله بوجکی کذافی الحمودی فی جلانه فی لام مشدده ایله جله که عربیه
حایک دیرلر فی جله فی لام مشدده و اخفاء هایله اوج معنایه کلور اول یعنی جلانه مرقوم که

که مهری جلا مقدر * الجلا مقدر کفلا بط الذی یرمی واصله بالفارسیة جله وهی کبته الغرل
 والکثیر جلا وهی اسمی الحایک * کذا فی القاموس ثانی برنوع منتدر متعفن برلده حاصل
 اولودا کر چه بهار و غ یعنی کما معناه منقولدر اما استاد عسجد ینک بودیتندن فهم
 اولودا که شمار و غدن غیر ی اوله بیت چو کو دک سرفرودارد بحجره بر سر حمدان *
 چنان کرد که شمار و غست یا جله * ثالث قاصره سیدی معناه سنه در و صحاحده
 یعنی کر و هه ر پیمان یعنی ایب یوماغی و تحفه الا حبابده خرما اغاجی و نسخه میرزا ابراهیم
 طرف ما یعات یعنی صولونسنه لقونیلن طرف و بر نسخه ده مدت نفاس زنان معناسنه
 مرودر جله * تخفیف لامه بر یومق اپلاک کنایه المشکلاة و جمانه * فتح میم و نونله
 یعنی میانه میر نظمی بیت با هنک سرود عاشقانه * در آمد دست افشان در جمانه *
 ججه * سکون میم اول و فتح ثانی و ضم جیم اول و ثانیه کاسه سیر یعنی آدمیک باش کوکی واستعان
 طریقیله اغاج قدحه دیر لر و جنبه * فتح نون و باء موحده ایله یعنی توام یعنی اپیکر حکیم
 طاقتی بیت دولت و ملت جنبه زاد چو جوزا * مادر بخت بکانه زای صفاهان و جنبه *
 سکون نون و فتح باء موحده ایله حشرات ارض یعنی حرکتاری یاغله او ایوب د پرنک یورین
 و جنبه * سکون نون و فتح باء موحده ایله جنبه لفظین اختصار او انشدر و مطلق
 حرکت معناسنه شاعر در هزل بیت چو پیش مغلی بکشودی دینه * مکن بالا وزیرنی
 جنبه * سکون نون و فتح جیمه اوزم چکر دکی معناسنه در و جندره * سکون
 نون و فتح دال و راء مهملتین ایله معروف ایکی اغاجدر اوزم وغیری نسبه صقر لر و سایر
 ایشاره دخی استعمال اولنور ترکیه فتح جیمه معروف و قدر و جواره * فتح واو و زاء معجه ایله
 اغاج هاون که بعضی نسبه دو کر لر استاد فرخی بیت ای بکو پال کران کوفنه پیلان را پشت
 چون کرخی که فرو کوفته باشد بجواره * جودابه * واو معروف و دال مهمله و باء موحده ایله
 صوتندن صیرندی اولان ترشح معناسنه ابو المعانی بیت سر شکم ریزد از دیده چنانست
 که جودانه شده کو یا زمر کان و جوره * زاء فارسیله یعنی مرغ چه قوش یا وریمی معناسنه
 عموما طوق یا حی خصوصاً جوشیره * سکون شین معجه و فتح باء موحده و راء مهمله ایله اطعمه
 نوعندن تجاج دیدکاری طعمدر و جوشیره * کسر شین معجه و سکون یای تحتانی ایله
 جوشیدن لفظین اسم مفعولدر قینا شین معناسنه و جوله و جولاهه و جولبه * کاهم
 یواو المعروف فرهنک جهانگیر یده یعنی عنکبوت حضرت مولانا قدس سره بیت چو کنج جان
 بکنج خانه آمد * بکر دش می تنیدم همچو جولاه * وله بیت چون جولبه حرص درین
 خانه ویران * از آب دهن دام نکسکیر تنیدم * بعضی لر دیر لر که جولاه اصلند تار عنکبوت
 دیر لر و آنک طوقومسنی جولاه طوقومسنه تشبیه ایله یار و بعضی لر جله ایلاک یوماغیدر و جلها
 آنک جمعندر قاموسه بویله تعریف او انشدر رنکم مرور ایتدی و جوله * واو مجهول و لامه
 و اطهاره ایله جولاه معناسنه در واخفاء هایلله ایکی معنایه در اول یعنی نیردان یعنی اوق
 قونیلن نظره که کیش و ترکش و شفا دخی دیر لر حکیم نزاری قهستانی * قطعه * کر چه
 دایره اعتراض جهول * سیندر نیر طعمه چون جولاه * لیک نزدیک از چنان باشد * که سگ

از دور میکند دوله * و قربان گان یعنی یا باغده * حی جوله دیرل تفصیل گان لغتی دیانده ذکر
اولنورانشاه الله تعالی ثانی بمعنی خار پشت یعنی کر پی آنک دخی اوقی اوله و غی مناسبته درکه
اسفرنه و سفرنه و اسکرنه و سکرنه و تشی دخی دیرل و او معدوله ایله یعنی واور سعی ایله
بر نوع سبزه درکه حیوانات اکا تمام رغبت ایدرل اکا مرغ دخی دیرل و مرغزار و چراگاه
معنا سنه ده حضرت مولانا قدس سره * * * ای ساربان با قافله مکدر مروزین مرحله
اشتر بخوبان هین جوله ز بهر من بهر خدا * حی جویجه بی سکون و او ویای هفتانی و فتح جم
تصغیر ایله کوچک ارمق معنا سنه در * حی جویینه بی آرایجی معنا سنه اسم فاعل در استاد
بیت این مثل مشهور نزد عاقلان * میشود جویینه یا بنده همان * حی جویینه بی کسریای
اول و سکون ثانیله جویه منسوب معنا سنه که ارمق کنارنده واقع چمن و مرغزان و اکا متعلق
اولان نسنه * حی جودانه بی ایکی معنایه کلور اول بر اغاج درکه اندن حاصل اولان صغیر
کک و کرده و از روت دخی دیرل ثانی یا غلی بغر سق و بر نوع بغر سق طولمه سیدر هر بیاه
نقانق دیرل کذافی شرفنامه و فرمک جهانگیری * مع الباء * حی کسرحاه مهمله
ایله لطیفه کوی و او غوزانه وضع و تکام ایدنه دیرل عموما و بر کسنه نک نامیدر خصوصاً
بر کون مذکور بر مجلسه لطیفه کونه بر سوز سوپلر حاضر اولان اهل مجلس خنده آیمزل
الم چکوب و اروب اونده اناسنک چقرغن قرار بو معنایه حکیم انوری بیت از حسد فتح تو خصم
تویی کرده آب * * * حی جویجه از خدو کچرخه مادر شکست * بوکا مثال روم دیارنده
ناصر الدین خواجه دید کبری شخصدرکه حکایه لری ایله جهان پر اولمشدر * حی جدایی
آیرولق جدا آیرودر یانک بری و صفیه و بری مصدریه اولور ابوالمانی بیت در میان من
و غم هیچ جدایی نشود * کویما از رحم مادر من توام زاد * حی جگری بی سکون کاف فارسیله
اشخون که عریبه ری باس دیرل راوتدر مشربت ایدرل * حی جوی بی او معروف ایله ایکی
معنایه کلور اول ارمق که عریبه نهر و چغغای لسانده سای دیرل لطفی دیواننده بیت اول
باش کونکل غمید لطفی کوز بدین * هر ساری که کوز کا قیلور سای کورونور * بر معنای
سای دخی و قندر ثانی جوییدن و جستن لفظ لرندن صیغه امر و وصف ترکیبی اولور چان
جوی و رضا جوی کبی * حی جویای بی جوینده کبی اسم فاعلدر لکن بونده مبالغه وارد در زیاد
آرایجی دیمک اولور * حی جوی الفارسی المفتوحه مع الالف * چارپای سکون را و فتح
باه فارسیله جمیع حیوانات که درت ایاقلی اوله عموما و اما اکثر حیوان املیه استعمال اولنور
خصوصاً آت و قاطر و اشک و دوه و قیون و بچی و صغری کبی چارپای سکون را و فتح
تاه مشناه ایله درت قلی طنپور که اصلی چار تاردر خواجه سلمان بیت طبع کینی راست
شددر عدل توزانسانکه باز * نشنود صوت مخالف هیکس زمین چار تا * بو بیت اولور
چار تادن چار عناصر معنای قصد اولمشدر استعاره طریقیله کردش زمانه بی سازه تشبیه
ایدر * چارپای سکون راه مهمله و فتح و او ایله اوج معنایه درکه اول بمعنی چارپای مرقوم
مانی بمعنی غارت و بنما ابوالمانی بیت رفت از دست تصرف هر چه هست از مالک دل *
ولیران از ناز و عشوه کرده بودند چاروا * ثالث بمعنی چار عناصر اوله بیت کربکی با...

باشد مخالف رخته دار هستی است * انتظام حال باشد اعتدال چاروازی چرافی یکی معنایه در ۳۲
 اول سواد مخاطب در چون دیمک اولور عربیه لای شنی معناسنی افاده ایدر چغتایده
 بومعنایه طاغودیرلر میرعلیشیربیت یوزبکا آشفته قاسلار بولماسنای عاسق ناغو * بولدیلار
 هر قایسی بر دیوانه ز ولیدک مو * ثانی او نلاق که عربیه مرعی دیرلر میر خسرو بیت
 کا و چرا خورده این مرغزار * شیرجهانخوار فنار اسپار فی چشم بینا فی زیاده کوریجی کوز
 صاحب بصیرت و دیده عبرت بین معنایه صائب نیری بییت یارب از عرفان مرا
 ایمانه سرشارده * چشم بینا جان آگاه و دل میدارده فی چشم فسا فی چشم زخم دفعته
 افسون ایمن کسبه دیرلر بدی بییت چشمس کوی زهر چشم بدایدون * چشم فسایست
 وکل پرنه و جائست فی چرب بالا فی سکون راه مهمله و باء اول موقوف و ثانی مقتوح
 یعنی موزون قد و مطبوع قامت کدانی شرفنامه فی چکا فی فتح کافله طویغار دیدکاری
 قوشدر ابوالمعانی بییت دیده شاهین قهرش را همین * جسم اعدای نماید چون چکا *
 فی چلیپا فی کسر لام و سکون یای تحتانی و فتح باء فارسیله حاج دیدکاری که عربیه صلیب
 دیرلر نصاری اغاجین و کشدن و آلتوندن ایدوب اغزاز و اکرام ایدرلر اعقیده باطله لری
 بویله در که حضرت عیسی علیه السلام صورت مصلوبه سی اوله حاشا ثم حاشا مصلوب
 اولما مشدر قرآن عظیم الشانه * و ما قتلوه و ما صلبوه و لکن شبهناهم * وارد اولشدر
 و هرنگه بیچ و تاب اوله اکاده چلیپا دیرلر حضرت مولانا قدس سره بییت حلقه آن جعد
 موسلسله پای کیست * زلف چلیپا و شش آفت ایمان کیست * شیخ سعیدی بییت کر
 عسجد روم ابروی تو محراب منست * در در آتشکده زلف تو چلیپا دارم * شمس فخری
 بییت محمود غزنوی سان از بهر دین احمد * زنارها کسسته بشکسته است چلیپا فی چمن پیرا
 باغبان معناسنه که بوستان پیرا دخی دیرلر کمال اسمعیل بییت زاصل در کدر و شاخ سایه دار
 شود * زیکد کر چو چرا کرد شان چمن پیرا فی چندا فی مقدار غدن سو المندر نقدز
 دیمک معناسنه فی چهارپا و چهاروا فی چارپا و چاروا ای مرقومان معناسنه در فی چهار
 فلر دیمکدر اصلی چه هادر که چه نه وها و الف ادات جعد را بوالمعانی بییت دانی که در عشق
 دل را چها کشیده * در این دیار حسرت غم و بلا رسید فی مع الباء الموحده * چاپوب فی
 خم باء فارسیله اسکی بزوجه کهنه پان لری که ترکیه چاپوت دیرلر فی چادر شب فی
 یورغان و دوشک چارشتی و زنان با شلرینه بوریدکاری که یالکر چادر دخی دیرلر ابوالمعانی
 بییت مرچه از زن را که بینی تو در وصلش مکوب * زیر چادر شب ندانی زشت رو باشد یا خوب
 فی چاراسباب فی یعنی قوت جاذبه و قوت ماسکه و قوت هاضمه و قوت دافعه کدانی شرفنامه
 فی چارشتوب فی سکون راه مهمله و ولو و خم شین معجه ایله یعنی چارسو ترکیه حذف بایله
 بازار شود برلر شاعر بیت کر شودت مقتضی رفتن بازارها * ورنه مرو پهر هیچ جانب هر چارشتوب
 فی چارم کتاب فی کسر میله که اضافتله اولور یعنی قرآن مجید کتب متوله تک در دخیسی دیمک
 اولور کدانی شرفنامه فی چاه نخب فی اضافتله و فتح نون و شین و سکون خایله و لابت نسفته
 حکیم ابن مقفع بر طاغی بر قوی قازوب علم حکمت صنعی ایله ایچندن بر آری کوسترمش که

ماه آسمان طلوع ايتدكه عكسندن زمينه دخی برآی كورينور اول آيه ماه نخشب ديرلر
نخشب بعضيلر قویونك اسميدر و بعضيلر طاغلك اسميدر و بعضيسينه حكيمك اسميدر ديديلر
نخشبك معنای اصلی سی تابان اولغله محبوبك يوزينه استعان طریقیله ماه نخشب ديرلر مولانا
جامی دريوسف زليخا بيت سهر روز آن ماه درچه بوده تاشب * چوماه نخشب اندر چاه
نخشب * مولانا عارفی در کوی و جوکان بيت وین برد بکوی سیم غنغ * صد دست کور
ز ماه نخشب في چچاب في سکون باء موحیه و فتح جیم فارسین ايله آواز بوسته معناسنه
شیخ سعدي * قطعه * بر رسیدم از حکیم هوشمند * کاندین عالم بکوا آواز چند * کفت در عالم
پسی آواهاست * زان چهارست ای برادر سودم ند * قلقل قرآبه و چچاب بوس * جز بز
قلیه فش شلوار بند في چب في صول که مقابلی راست در که چب و راست ديرلر عربيه يمين
و يسار ديد کريد ر ميرنظمی فهمد زير از بلاست هرگز * ندانسته چش از راست هرگز
في چرب في سکون راء مهمله ايله ماکولات قسمندن سموز و ياغلی اولان هر نه اولور سه و دخی
بر نوع صودر و محمود بده غالب معناسنه مسطور در في چرنداب في فتح راودال مهملتين
و سکون نوله شهر تيريز محلاتندن بر محله آدیدر شیخ کمال بخندی * رباعی * تيريز مرا
راحت جان خواهد بود * پیوسته مرا ورد زبان خواهد بود * تادر نکشم آب چرنداب
و کجید * سرخاب ز چشم من روان خواهد بود في چلب في فتح لامله بوزن طلب ابکی معنایه در
اول بر نجدن دوزلش ابکی نسنه در تبسی کبی طویل و سورتا چالندقه بر آدم هر برین برالنه
آلوب چالنان مقامه مناسب آهنک ايله بر برینه اوردر رومه اکازیل ديرلر فارسیده بر آدی دخی
شیخ د رهندي لسانده جهانچه درلر حکیم فردوسی بیت چویک پاس بگذشت از تیره شب
زیبش اندر آمد خروش چلب * استاد فرخی * قطعه * اندر آن سحر که شیران دولشکر
صف کشند * و آسمان از برهمی خواند برایشان اقرب * چشمه روشن نه بیند دیده
از کرد سیاه * بانک تندز نشنود کوش از غوکوس و چلب * ثانی یعنی آشوب و فتنه حکیم ناصر
خسرو بیت عامه بر من تهمت دینی و فضل من بکل * بر سرم فضل من آورد اینهمه شور
و چلب * حکیم قطران ارموی بیت زمهر و کینش عکین عدوی شادولی * زدست و تیغش
بیدار امن و خفته چلب في چناب في فتح نوله ابکی معنایه در اول چادر کاجی که کلیجه خیمه
وباد ریسه دخی ديرلر رضی الدین نیشابوری بیت جز در چناب تو زخم خیمه ثنا * کز چرخ
در دهان کندم چوب چون چناب * ثانی ولایت سنجانده بر ارمق آدیدر صوفی غایت لطیفدر
کذافی فرهنگ جهانگیری في چغوب في سکون نون و ضم غین معجه ايله چغت و چغوبوت
معناسنه در ایضا منه في مع القاء المثناة * چارجوی فطرت في عناصر رابعه که دم و صفرا
و بلغم و سودادن عبارتدر کذافی المحمودی في چارمیخ حیات في بودنی عناصر رابعه معناسنه در
ایضامنه في چاشت في سکون سین معجه ايله ابکی معنایه در اول قومشلق معناسنه که عربيه يمين وقت
صحی ديرلر ثانی اول وقتده تناول اولنان طغنامه ديرلر نیکم اخشام طعامه شام ديرلر ابوالمعانی
بیت شود خون جگر روزم مرا چاشت * چنان باشد غم و آلام شام في چپغت و چغوت في
کلاهبا سکون الباء الفارسی و ضم الغین المعجه یعنی اکین یعنی یصدق و دوشک و امثالی

وامثالی نسنه لک ایچی که عربیله حشودیرلر سکون سین معجه ایله شمس خزی بیت درخرا بات
 ریش خصمانش * کشته درریز قجبان چغوت * فرهنگ جهانگیریه نهالی و خاف و سوزنی
 و جامه و هرنگه پنبه لولوب زیاده پر مرده و کهنه اولش معناسنه در اهالی سمرقند و بخارا دن
 استماع اولنان غین معجه بادن مقدم چغوت در و بعض فرهنگه دخی بویله مرویدر و بعض
 معتبر فرهنگه بزم نقلز کی مسطوردری پخت فی سکون خاء معجه ایله طمع و امید خام
 معناسنه در کدافی شرفنامه فی چرب دست فی شرفنامه ده شیرینکار و مجمع الفرسه
 جلد و چاپک معناسنه مسطوردر معنای اوله مناسب مولانا ظهوری بیت چو برخوان
 اگرام مستان نشست * بیک نغمه در یوزه شد چرب دست فی چرخشت فی سکون راه
 مهمله و سین و ضم خاء معجتین ایله منکنه که آنکه اوزم و زیتون و غیره نسنه لر صقوب
 صوین و یاغن چقار لر استاد لطیفی بیت اگر عصری کنی بر فرق انکور * نیاز دزد و لکن
 بر هیچ چرخشت * فرهنگ جهانگیریه بعض فرهنگدن نقل ایدر که اول بیوک حوض کی
 نکنه که ایچنه اوزومی طولدیر و ب صقر لر اکا عربیله معصره دیرلر استاد فرخی بیت دو چشم
 من چود و چرخشت کرد فرقت دوست * دو دیده همجو و چرخشت زیر پای انکور فی چرست
 کسر را و سکون سین مهملتین ایله حالت غضبه دیشاری صقوب ار اسندن صد احقار مغه
 دیرلر کدافی المجمع فی چغبت و چغوت فی تقدیم غین معجتین ایله یعنی چغوت مرقوم
 و مجمع الفرسه هر دو یعنی بالین و نهالی مسطوردر فرهنگ جهانگیریه پنبه و امثالی و آستر
 جامه و بالش و نهالی ایچنه قود قریدر عربیله حشودیرلر طیان مرغزی بیت آن ریش
 نیست چغبت دلاله خانهاست * وقت جماع زیر حریفان فکنده نیست فی چغبت فی سکون
 غین معجه ایله یعنی سقف خانه کدافی فرهنگ حسین وفایی فی چغبت فی سکون فایله درت
 دیرک اوزرینه بنا اولمش عمارت هر نه اولور سه تالار دخی دیرلر حکیم خاقانی بیت خامه زده
 عطار د از لا جورد کردون * بنو شته نام سلطان بالای چغبت معبر * عربستانه و بعض
 اناطولیده اوقپولری اوکنه درت دیرک اوزرینه بنا ایدر لر دیار عجمه صغار و کبار اولرنده
 اولور فی چنگا خوست فی سکون نون و لام و فتح کاف فارسی و خاء معجه و او معدوله ایله
 یعنی مالیده نان و غیره کدافی المجمع و فرهنگ جهانگیریه انکی یاغ و بال ایله اووب
 بر نوع طعام ایدر لر اکا مالیده و بالکنز چنگال ده دیرلر عربیله عقیصه دیرلر فی چغوت فی سکون
 یای تختانی و ضم غین معجه ایله یعنی چغوت مرقوم فی مع الجیم * چاج فی مجمع الفرسه
 ختن ملاکنده بر شهرک اسمیدر آنه غابت بی نظیری یای اسئلنور حکیم اسدی بیت صیبه
 همیرفت تا شهر چاج * بزرگان زکردش اباطوق و تاج * فرهنگ جهانگیریه ترکستانه بر شهر
 آدیدر که تاشکنده نامیله مشهور در آنه غابت بی نظیرونها یتده دلیندیر یای اسئلند و کنندن
 دیار کان چاجی مقبولدر شیخ نظامی بیت کانهای چاجی و چینی پرند * کرانمایه شمشیرها
 نیرچند * کانه اول شهره خصوصیتی شایع اولغله بالکنز چاجی دیشلوب کان مراد اولندیغی
 معلوم اولورنتکم حکیم فردوسی بیت هر آنکه که چاجی بزه در کشم * ستان فرورد از ترکشم
 فی فتح خاء معجه و سکون ایله ده مرویدر بر علتی که ترکیده اور و عربیله سلعه دیرلر

بوغازده و آخر عضو ده ظاهر اولور یومری ات چیقوب طورر اگر چه وجی اولور اما قطع
 اولنسه جائزه صاحبی هلاک اوله فرغان وکیلان خلقنده اکثر واقع اولور **چکوج** **چ**
 اول دمور آلتدرکه آنکله دکرمان طاشنی کسکین ایدرلر کذا فی المجمع و مؤید الفضلاده و بعض
 فرهنگه لایله چلوج واقع اولشدر **چ** مع الجیم الفارسی * چاچ **چ** غله کومه سی که صماندن
 آیرلر دقه یعنی اوزون واقع اولور اکا چاچ دیرلر مولانا حسن کاشی بیت ای چاچ کرانت
 چرخ ازرق * ای شادر وانت چرخ اطلس **چ** چاکوچ **چ** ضم کاف و او معد و له ایله چکچ که
 دمور و باقر دو کرلر یورهای جامی بیت بر دیده زد بجا کوچ دشنام و منج چوب * اهل
 جوبن را زمین و بسار نعل **چ** **چ** اول نسنه در که آنکله غله چکارلر کذا فی شرفنامه
 و حیم عربله ده مرویدر **چ** مع الخاء المعجمه * چارشاخ **چ** خرمن صاوردقلری پرمقلى اغاخ که
 ترکیده یبارلر اکثری درت پرمق اولغله چارشاخ نسیمه اولمش درت دال دیک اولور شاعر
 بیت در میان کیدیان هر کس بقدر خویش شاخ * لیک آن دیوت بر سر چار شاخ معتبر
چ چارمنج **چ** سکون راء مهمله ایله ایرده کرکی دیدکری نسنه در خصوصاً هر نکه درت
 طرفندن کر یلوب میخلنه اکا دیرلر عوما واستعان طریقله عمل لواطیه دیرلر شاعر
 بیت خلیله بر در کون کیر سیخس * کرفته زیر و کرده چارمنجس **چ** **چ** یوزن **چ** اوج معنایه
 کاور اول قلیچ و خیر و امثالی نسنه لک فلافی مختاری بیت زجرم کر کدن سیا زند و پیشک
 پیل ازین پس چخ * که خام کاو و چوب بید خام آید تکمها نیش * ثانی بمعنی سبزه
 حکیم علی فرقدی بیت باده چونان که غم باعکس چون خورشید او * باز نتواند چخیدن
 چون قصبه با ما هتاب * حکیم انوری بیت شادمان باش ای فلک قدرت خداوندی که
 هست * جای مغلوب و فلاح را کر کنون باوی پخی * ثالث بمعنی سعی و کوشش حکیم ناصر خسرو
 بیت چون همیشه چون زنان در زینت دنیا پخی * کرت چون مردان همی در کار دین باید پخیه
 مصدری پخیدن کاور **چ** چخ **چ** اوق و قلیچ اور دقه ظاهر اولان صدا و پخیدن و پرخیدن
 معنایه ده کاور کذا فی شرفنامه **چ** چخماخ **چ** سکون جاه معجمه و فتح میله محبوب العارفین نام
 کتابه کیسه و پوستین معنایه و تحفه الاحبابده و هندو شاهه قاو و چقمق قودقلری
 کیسه معنایه حکیم سوزنی بیت چکچک دندان من چو چکچک چخماخ * بر شد
 و بگذشت از آسمانه آتش * مجمع الفرسده درت گوشه لودری کیسه که بیلده بغلو
 کورتورلر محاحده اول دری کیسه در که بعض اهل سفرو مجرد کسه لر و در ویشان ایچنه
 شان و بچاق و بعض لوازم قورلر شمس فخری معیار ده کیسه که شان و سوزن و امثالی
 نسنه قورلر دیوب بویینی نظم اباش بیت بجای شان و آتش زنه سپاهی او * کنند
 زیواقیت کیسه و چخماخ * و بر معنای دخی چقا قدر که طاشندن آتش چقار و عریله زند
 و جغتایده چاقان دیرلر وینه تحفه الاحبابده بمعنی تبر زمین مسطور در یعنی ایریالته سی
چ چرخ **چ** اون معنایه کاور اول فلک اعظم که بر کون و بر کجه ده تمام بر بر دوره ایدوب
 مرکزته وارر ثانی کریمان جامه معنایه شمس فخری بیت تا کل و لاله بروید از خاک * تامه
 و مهر بتابد از چرخ * ثالث بمعنی کانه عوما شمس فخری بیت دیده دوست با تور و شن

روشن باد * سینه خصم پر از ناوک چرخ * شمس طیبی بیت ای ز چرخت بریده بر گردون
 طائران چهار پر سمام * غایت پک یای قورلمدن حلقه کی اولدوغندن تشبیه بادیرلر خصوصاً
 حکیم فردوسی بیت اگر سخت با شدت از چرخ نیر * پس این نیر من آمد از چرخ زیر * مذکور
 اوج معنایه میر خسرو * مثنوی * کسی کش چشم زخم از چرخ روزیست * رسدگر جس جهان
 در چرخ دوریست * چو زخم از نیر بی تدبیر چرخست * نه کتر نیر چرخ از نیر چرخست *
 رابع معنی پیرامن که کربانجی و کرتیه دخی دیرلر میر خسرو بیت قبا و چرخ زر بفت و مرصع
 ستاره و زین زرین ملمع * وله اندرین معنی در صفت چشمنی بیت بسکه هر سوسند قبا و چرخ
 در عالم فراخ * همچو چرخ اطلس اطراف همه کیمان کرفت * خامس غزنین مضافاتندن
 بر قصبه آدیدر مهنی گوید * رباعی * با خلق بد او ری بود قاضی چرخ * وز علم و عمل بری
 بود قاضی چرخ * بر مشته اکرمی بر آید نیست عجب * زانو وی که مشتری بود قاضی چرخ
 طریقی هدایت رفیق نقشبندی ده سلسله * خواجهکان عزیزان قدس الله ارواحهم خیراتکم
 مشاهیرندن خواجه یعقوب چرخ قدس سره اول قصبه دیرلر میادس فرهنگ جهانگیریه
 طاق ایوان و رواق کیوان مکان درگاه سلاطین و آنک امثالی اینیه عالیله معناسنه حکیم فردوسی
 * مثنوی * بدو داد دیوان عرض سپاه * بفرمود تا پیش درگاه شاه * بیاراست جای
 بلند و فراخ * سرش بر تراز چرخ درگاه کاخ * سابع بر نوع بیاض کو کرک طغانه ده دیرلر شاعر
 بیت باز سفید آفت طاوس و قاز * چرخ کز و بسته شود چشم باز * کال پادشاه زاده
 مرحوم بونده دخی تصرف خاص ایدوب اسکفلی طغانه چرخ دیدکاری هواده چرخ اوروب
 اوچد و غچوندر دیوب تسمیه و بیان ایش حال بو که جمیع طغان اسکفلی اگر اسکفسر شکاری
 بر چالی ایچینه یا خود بر قیادینه بقدمه شکاری بر اغوب کتموب الهته او ز رنده دور ایدوب
 هواده چرخ اورور بوم عناده شکاری قوشلردن چاق دیدکاری قوشه چرخ دیرلر چرخله مراد قدر
 حتی شاهی کی مختصرده * مرغاب و چرخ اورور چقر نیزی کند یعنی قاقور * واقعدر
 وفارسیده غین و جاء معجتمین وقاف حرفلری بر لرینه ابدال اولنق قاعده کلیه در ثامن
 حرکت دوریه به چرخ دیرلر عموماً استاد لطیفی بیت میرنم چرخ کاه که بصفا * در غمت
 چوندمی حضور برم * تاسع دولاب و اکابکر رهنه اولورسه حتی فلك الافلاک حرکتی
 دلابه اولغله چرخ دینلدی تنگ شیخ سعدی بیت بچرخ اندر آیتد دولاب وار * چو
 دولاب بر خود بکریند زار * عاشر مطلقاً دوران ایدنله چرخ دیرلر صوفیلرک هور و سماعی
 واریشم دولابی و دکرمانک معروف چرخ و عربیه نکرلکی کذلک قاکلی و قیونک ایی صاریلن
 افاج و محاق و استره کسکین ایتدکاری یلکو و عورتک چقرخی و ایلاک صار دقلری اغاجندن
 اولان نسنه که المیه دیرلر و الجاصلی فی الجملة دورایدن استیایه چرخ اطلاق اولنور انحق
 بعضینی امتیاز ایچون اضافله استعمال ایدرلر چشم زخ و چشم زخ فی بویکی لغت
 مختصر چشم زخدر مجمع الفرس و محودی و فرهنگ جهانگیریه مسطور در خواجه عمید
 لویکی بیت عطار در ایدوزم بیده * بد * که چاد و خامه را چشم زخ کردی چناخ فی فتح نوله
 ابرقشدر میر نظمی بیت چو تیغ برق آسایش کشیده * بسرزد تا چناخ زین رسیده *

در چهارشاخ یعنی چارشاخ مرقوم در مع الدال المهمله * چارد فی فتح راء مهمله ایله ترکیه
آلی و عربیه جبصین دیدکاری درکه آنکه صرجه جاملی یا بشدر لر در چاوید فی
خاویدن لفظنک ماضیسیدر قوش فریادی معناسنه در ابوشعیب بیت ای عاشق هجور
وز کام دل خود دور * میال همی چاوید که معذوری معذور در خند فی فتح خاء معجه ایله
خیدن لفظنک مضارعیدر یعنی کوشد و دم زند و ستیزه کند کذا فی المجمع اوج معنایه
ترتیب اوزن ابوالعانی بیت * قطعه * چونادان بر خند در بزم عرفان * نمیدانم خند
بیهوده گفتار * ولی چون کس نمیزد کوش او را * برنجید خند باشد دل آزار در خند فی
کسر خاء معجه ایله خیدن لفظنک ماضیسیدر که خند مضارعیدر در چربید فی سکون راء
مهمله و کسر باء موحد ایله معنی زیاده شد و زیاده کرد و معنی فرورفت کذا فی شرفنامه وله
قطعه * بدل چربید از ان آلام حسرت * چو عشق یار چربید دست در دل * نخستین برمی آید
ه پرسوز * کنون چربید کشته ستوزش دل در چرد فی فتح راء مهمله ایله آتیه و قاطره مخصوص
اولان سرخ رنگد کرد و مدطوری دیملکه معروفدر و سکون رایله نسایه و غیره مخصوص
لوند که بر بقدر ستیا هرک اولور عربیه اسم اللون دیدکارینه عجمه سیاه چرده دیر لر
سراج الدین قمی یعنی لون بیت ز صنع اوست که شب چون سیاه چرده شود * سپر سپر
قباسر خروشد ز شفق * اثیر الدین اخسیکنی بیت سواد طره توقیع تو بر آتش رشک
سیاه چرده کند مشک راز محرمی * خواجه حافظ بیت آن سیه چرده که شیرینی عالم با اوست
چشم میگون لب خندان دل خرم با اوست * بعض فرهنکاریده معنی پوست یعنی دری
وسیه رنگ معناسنه در سیه چرده تعبیرنده چرده جلد اولق غایت محکمدر و فتح رایله رعی
معناسنه مضارع اولور اولور دیکدر در چرغند فی سکون راونون و فتح غین معجه ایله معنی
چراغ و چراغدان و جیم عربیه مذکور اولان چرغند معناسنه و معنی جراد اللیل کذا فی
شرفنامه در چرغند فی مختصر چرغند مرقومدر در چرمه پولاد فی دمور قیرآت حکیم فردوسی
بیت سواری بگرد از آرکشسب * بزیر اندرش چرمه پولاد اسب در چرند فی فتح راء مهمله
و سکون نوله معنی چراگاه یعنی مرعی کذا فی المجمع در چرد فی سکون زاء معجه ایله بر چانورد
چکر که کی یاز ایا منده پیدا اولور هوا هر نقدر گرم اولسه اول بوجک چوق اولور و زیاده
فریاد ایدر بعض ولایتک بی بضاعت و فقیر اولانلر آنی بشورب یرلر حکیم انوری بیت
اندرین شات کر ما که ز نائیر تموز * بانک چرد از تف خور کشید چون نفع صورت * شمالی
دهستانی بیت خروش چرد میان سراب وقت زوال * چنانکه ناله عامی بود میان سعیر
و بعض فرهنکاریده چکر که و چغرغان دیدکاری جانور جک و نعمه الله صعلق معناسنه در وایت
اپلس در چشد فی سکون شین معجه ایله معنی جشن یعنی عید نوروزی و جمعیت و سرور
و صحبت خاص که ایام معلومه ده ایدر لر در چشم بند فی سکون میله معجه که زنان طشره
چقد قد یوزلر ینه طوتار لر سیاه لطیف قبلدن و سیاه بویانمش خام ابر پشیدن طوقور لر
در چشید فی فعل مضارعدر در چشید فی چشیدن لفظنک ماضیسیدر طائدی عربیه
ذاق معناسنه میرنظمی بیت بکینی چنان سردو گرمی کشید * زخوان جهان تلخ و شیرین

۴۲۲ شیرین چشید **چند** **چند** سکون غین معجمه ایله بمعنی بخند مرقوم کنایه الجمع **چکادی** فتح
کافله دپه معناسنه **چکادی** تارک سیر یعنی باشک دپه سی فضل طاهر بیت کو خپورا بر آسمان
فکنم * بی کام که بر چکاد آید * و جمله باشه دپه اعتبار یله دیر لر استاد منوچهری * مسقط
سیم توری من رسید جامه تیمام بدید * جامه بیاید کشید جامه بیایدت داد * هست دران
بص خوشی جامه زسر برکشی * بر فکئی برکشند ات را بر چکاد * بو معناده تار و تارک
و تارک و هیاک و کاخ دیر لر فر هنگ جهانگیریده دپه دن پیشانی یه اینجه قیل اولیان طاز باشه
دیر لکه عربیه اکا اضلع دیر لر شمس فخری بیت عجب مدار که فرق سپهر بی مویست
که شد زسله تادیب شاه روخ چکاد * اول قوله باشه روخ چکاد دخی دیر لر و طاع دپه سنه ده چکاد
دیر لر خصوصاً حکیم فردوسی بیت بیامد روان دیده بان از چکاد * که آمد از ایران سپاهی
چو باد **چند** **چند** ضم لام و سکون و اوایله قصبه و بیوک کوی معناسنه در **چند** **چند**
فتح میم و نونله چیدن لفظندن فعل مضارع صالونور و سیر و سلوک ایدر میر نظمی بیت
چاند آن پری در باغ عشوه * نهید بر سینه دل داغ عشوه **چند** **چند** فتح میم و سکون نونله
اسب کاهل و چاینگوار یعنی اول آت که می فی الحال را میا یوریمکه نکاسل ایدر **چند** **چند**
کسر میم و سکون یای تحتانیله چیدن لفظنک ماضی سیدر صالونوب یوریدی و سیر و سلوک
ایتدی دیمک اولور حکیم فردوسی بیت چو شیراز شرزه ز چایر چید * بکوه همان
بنه بر نهید **چند** **چند** شرفنامه ده بمعنی تا آن زمان وجود دپه بمعنی تا **چند** **چند** مسطور در
چند **چند** یعنی مقدار عدده و غیریده استعمال اول نور میرزا فصیحی * مصرع * چند گفت
غم دل با تو از آن خوار شدم * و میرزا قلی بیگ **بیت** دست و پا چند زنی عرض شهیدان بردی
یکرمان صبر کن ای کشته که قائل برود * فر هنگ جهانگیریده بمعنی هر چند شرف مشفروه
بیت بیگ کان در جناب وادی قدسش * چند درید مندید هیچ کران **چند** **چند** اول
معنایه در که عربیه وهم و خوف و خشیت دیر لر و نهیب و احوال دشوار که وجود انسانی اولور
میر نظمی بیت این نصیحت کوش باشی سودمند * تاکی از حال دنیا چند **چند** **چند** **چند** **چند**
همای بنت بهمن شاه اسمیدر که از دشیرانی از دواجه کتور مشیدی اکا دخی بهمن شاه دیر لر
ایدی کنایه شرفنامه **چند** **چند** مع الراء الممله * چادر **چند** **چند** معنایه کلور اول معروف که خیمه
معناسنه در ثانی عورات باشلینه بوردی کاری اورتی الونع بیگ بیت غلامباره نیم من
ندارم آن مذهب * هلاک چادرم و کشته **چند** **چند** پوشم * مولانا هاتنی بیت بما کرسکندر
برابر شود * بگردش چتر چادر شود **چند** **چند** **چند** **چند** معنایه کلور اول اعدا ددن درت
حد در که چهار دخی دینور حکیم انوری بیت زحسن یوسف را بشن بمصر چرخ چارم در *
دل خور شهید بایک خانمان درد زلیجانی * ثانی چاره لفظندن مخففدر سید ذوالفقار شروانی
بیت رهین وصل و اوهدم دم را جان * زبون در دم و اور ادوی دلم را چار * ثالث برداق
و ابریق سفالین و کریم بشور دکاری او چادر زبان هندیده محلب اغاچنه دیر لر و هندیک
لسان علی سنه چاسوسه دیر لر **چند** **چند** **چند** **چند** اتباع الفاظ قبیلندند معناسی علاج
و چاره دیمکدر قریح الدهر بیت او چار بکار من چو در کرد * چار و چدر از کسی نخواهم

در چاشنکیر فی معروف طعام دوشیجی امامعناى ترکیب پاشنی طوبجی کسه عربیه مذوق
دیرل قاعده سلاطین ماضیه بویله ایدی آشجی طعامی بشورب ویردکن صکره مقربین
سلطانک بری هر طعامک لذتن طادوب تشخیص ایتدکن صکره پادشاهک اوکنه کتورر
در چاکر فی فتح کافله مطلقا بنده در ارکاک اولسون دیشی اولسون میرنظمی بیت بند
حلقه کوش فرمایم * چاکرخاندان سلطانیم در چاشکر فی کسرلام و سکون شین معجه
و فتح کاف فارسیله شرفنامه ده معنی خرامنده و کشف اللغه ده هر ایشه زیاده منامشرت ایدی
در چاهسار فی قونی باشی معناسنه مولانا جامی بیت دویدند بسیا رتا چاهسار * کل
کامشان کشته شد جمله خار * اصلی سار چاه ایدی ترکیب اولنوب علم اولیحق مضاف الیه
تقدیم اولندی بو قاعده مقررده در در چیار فی فتح باء فارسیله هرنگه دور نک اوله عموما ویشل
کوگرچین که سیاه نقطه لری اوله ودخی انک خلاف لونی جا بحانقطه لری اوله مثلا طوری
اولوب بیاض و یا سیاه نقطه لری اوله وقوله کذلک واستهب قیر اولوب سیاه نقطه لری اوله
خصوصا در چیر فی فتح باء فارسی مشده و تخفیف الیه ده اوج معنایه کلور اول معنی
حلقه و دایره مولانا جامی بیت چیر زده میدیدم کرد تور قیما ترا * آهی زدم و کفتم غم
چیری سوزد * واستاد دیمشدر بیت کنارجوی از سیر چیر بست * میان کوه از لاله
کمر بست * ثانی اغاج و چوب و سازدن چورلش دیوار که خانه و باغ و حولی اطرافنه ایدر
پور بها ی جامی بیت آب چون مردان جنکی در زده * باغ چون دیوار شهر اندر چیر *
ثالث بعض دری یاره لرینه و کوسنتک و پای بند پارچه لرینه دخی امثالی نسنه لره ایدر لر و کجه
ایدنر کجه اراسنه قودقلری یاره لره دیرلر و اولقوله نسنه طوقیانلره چیر باف دیرلر
در چیرجی سکون تا مشناه الیه سایبان ودخی پادشاهلرک باشی اور زینه طوتدقلری
کولکه لک مولانا جامی بیت چتر فرازنده فرقت سحاب * سایه نشین چتر ترا آفتاب
و بوکسک دپه لوچا دروزنان باشلرینه بوریدکاری چار معناسنه در در چیرجی سکون خاه
معجه و کسر جمله چشورکه ایاغه کیلورکا نقله احمد بن اسمعیل در چرار فی فتح دال مهمله ایله
کوسنتک معناسنه محشم کاشنی بیت دکریبزمکه عیش و طول شب خواهی * فلک
چدار کند دست و پای توسن خود در چدر فی فتح دال مهمله ایله چان معناسنه کاهی چار
ایله ردیف ایدوب چار و چدر دیرلر کدافی تحفه الاحباب و کشف اللغه در چراخوار فی فتح راه
مهمله و خاه معجه ایله معنی چراکاه یعنی مرعی امیر خسرو بیت خزسند شندی بخورد کینی
زیرا توخری جهان چراخوار در چراخور فی فتح راه مهمله و ضم ماء معجه و و او مجهول ایله
ایکی معنایه در اول معنی چراکاه یعنی مرعی حکیم نزاری قهستانی بیت فزون از صد هزار انسب
و شتر بود * چراخورها چوکنج ازال پر بود * ثانی اسم فاعل اولور او تلیان حیوانات معناسنه
در چرار فی فتح راه مهمله و زاء معجه ایله معنی چراکاه یعنی مرعی چرا او نلاق در زار اصم
جامد در یعنی آخر کله دن اشتقاقی بو قدر شول معنادن عبارتدر که ترکیبه آخر کلمه الحاق
ایتدکاری لوق و لک معناسنه در مثلا چایراق و کل لک کبی در چراکر فی فتح کاف فارسیله
جانور چرنک معناسنه و چریده معناسنه خواجودر همای همایون بیت کبی باچراکر چرا

چراگر شدی * کهی با پرندک پر آورد شدی چرخ اشیر یعنی فلك قمر بعض قولند کرمه
 آتش روایت اولمشدر کذا فی مجمع الفرس چرخ اکبر یعنی عرش اعظم کذا فی شرفنامه
 چرخه تیر چرخ و چرخه چقر قدر تیر آنک او قیدر میر نظمی بیت مشو بهر طمع مغموم و داکیر
 چو در دست زنگ زا چرخه تیر چر کر سکون راه مهمله و فتح کاف فارسیله بمعنی مطرب
 و خنیا کر کذا فی تحفه الاحباب و رساله سعیدی شاعر بیت بوس و نظرت حلال باشد
 بایار * وین بخت من کر فتم چرا کر چزدر فی ناب الجیم العربیه مذکور اولان جزدر
 معناسنه در چسپر و چشقر کلاهما بسکون الشین المعجمه و فتح الباء الفارسی و الفاء بمعنی
 نشان پای یعنی ایزکه پی دخی دیر لغوما و نشان پای سباع خصوصاً عربیه اثر دیر لر کسر
 الفله لواحد من الشعر بیت تا قیامت بدیده کل چیمم * سکت آنجا که چشقر اندازد *
چشکر سکون شین معجمه و فتح کاف فارسی ایله ابکی معنایه در اول بمعنی چاشمکیر ثانی
 بغدادی قینادوب باغور ایتمک معناسنه در چشم آور ابکی معنایه در اول باغ و باغچه لده
 میوه دن چشم زخم دفعی ایچون بغلد قلمی نسنه ثانی برکوزی سیاه و برکوزی بیاض آته
 دیر لر میر نظمی در صفت اسب بیت نه بیند وقت رفتن راست از چب * مکر چشم آورست
 آن لاشه مرکب چشمسار بیگار باشی چاهسار کبیدر چشمه هفت اختر
 منازل فردن بد بکردید کاری یلد زدر کذا فی شرفنامه و الحمودی چشیر کسر شین معجمه
 و سکون یای تحتانیله بیوک چوال و صمان غراری چغار فتح غین معجمه ایله صدای چنگ
 و ساز و امثالی و دخی غله قونیلان قونی معناسنه در چغر سکون غین معجمه ایله
 شرفنامه ده بمعنی رسیدن و حال التفات نمودن یعنی صورت التفات کوسترمک و مشکلائه
 کبر و باقم معناسنه در میر نظمی بیت چو کردد چغریا هر سفلاکرا * ندانسته بد از نیکو دلانرا
چکار کاف فارسیله بمعنی چکاد مرقوم یعنی تارک سرفضیل طاهر بیت اگر بهمت اهل
 زمان در اوج روم * بزور چرخ فلك در چکار اندازم چنار معروف اغاجدر مشهور
 و متواتر در که مرور ایامله کند و دن آتش پید اولوب اشافی اینجه یقار ننگم مولانا عرقی
 قصیده سنه دیشدر * مصرع * عجب نبود کر آتش بر آورم چو چنار چمبر معروف
 نسنه در که حلقه رستتاب و حلقه دف و حلقه فوچی و سایر نسنه لده اولور چنبور
 سکون تون و ضم باء موحد ایله یولار صاپی که عربیه مقود دیر لر چنکار سکون تون
 و فتح کاف فارسیله ابکی معنایه در اول بمعنی زنگار در که یشل بویادر ثانی پول پول منقش
 اولان آتدر که غایت مقبول اولور خصوصاً قیر اولوب سیاه پوللری اوله میر نظمی بیت
 سواری آمده بافر و هیبت * کذیرش اسب چنکار خوب صورت چهار ابکی معنایه در
 اول بمعنی چار که درت عددر ثانی خرنجک معناسنه که عربیه سرطان دیر لر کذا فی فرهنگ
 جهانگیری چهر یعنی چهره که ترکیه یوز و عربیه وجه معناسنه در حکیم اسدی بیت
 بپرسید بسیار و بوسید چهر * نوازید هر کونه افرو د مهر چهر بوزن شهر چهر مرقوم
 معناسنه در چپیر سکون یای تحتانی و فتح باء فارسیله بر قلعه اسپدر و دخی طریق
 زو اسع و جاده معناسنه در چپور سکون یای تحتانی و ضم باء فارسیله طریق

مشاهراہ واقم رجدردی مع الزاء المعجم * چار مغز فی جوز کہ ترکیب قوز دیر چار پہلو
دخی دیرل ایچ درت خانہ اولدوغی سببیلہ ابوالعانی بیت مشو چار مغز اندرون زینہار
شکسته شوی از کف روزگار فی چار ساز فی چار ایچی معناسنه میرنظمی بیت شوی
چار ساز ضعیف وزبون * تراطف ایزد شود رهنمون فی چار فی بوزن باز قور بغه درکہ
چغز ووزغ وغوک دخی دیرل فی چامیز فی کسریم و سکون یای تحتانیله سدک کہ چیز
دخی دیرل عربیله بول دینلور فی چاهوز و چاهوز فی کلاما بسکون الہا قوی پاک و تطہیر
اید جک آلات و پاک ایچی معناسنه کہ ہم اسم فاعل و ہم اسم آلتدرو قوغه چبقا راجق
چنکال کہ چاهجو دخی دیرل بعض نسخه ده بمعنی چپہ یعنی صولاق فی چند از فی سکون باہ
موحد و فتح دال مہملہ ایله بمعنی سرموزہ کہ عربیله چرموق دیرل فی چراغ پرهیز فی اول نسنہ یہ
دیرل کہ ہواسویندرنک ایچون چراغ اوکنہ قورل کذا فی فرهنگ جہانگیری فی چرخ انداز
یعنی کانتکس چرخ یای اولدیغنک ذکر میروا یلدی و انداز اوق آتمق ایچی دخی ذکر
اولندی نجیب الدین جرد پادقانی بیت شہاب وار چونیر از کان خود رانی * ثنای شست
تو کوید سپہر چرخ انداز فی چرخ ساز فی ایچی وجہلہ استعمال اولنور اول صیغہ امر اولور
دون و دوندر معناسنه ثانی اسم فاعل اولورد و ندرچی و چرخ دوزیچی معنارینہ لفظ چرخک
جمع معنارندہ بویله استعمال اولنور فی چرز فی سکون راء مہملہ ایله صوکنارنک
اولور برقوشدر چقوک و چکوک و چکار و خرجال و سرخاب و بالوزک دخی دیرل عربیله
ابوالمخ و قیرہ دیرل و مجمع الفرستہ خاک جسته دیدکاری قوشدرکہ کیچہ اوچار و کوندز
یا تور بحرف دخی دیرل اما کتاب السامی فی الاسامی ده * چرز مرغیست کہ آزابتازی
صباری کویت * فرهنگ جہانگیریہ قول اول اوزرہ منقولدر شکار محلندہ طغانک یوزینہ
صاغری معنی ترسنی آقا ر اول اجلدن شکار اولنغہ منع حاصل ایدر مسعود سعد سلمان بیت
در آمدم پس دشمن چو چرخ بہر شکار * چو چرزناکہ برزد بریش من بیضال * و فتح راء
مہملہ ایله اوج معنایہ کلور اول بمعنی خایچہ یعنی چینیہ جک ترکیب دخی چرز و چمن دیرل
ثانی بمعنی چردہ یعنی لون ثالث بمعنی محرا فی چرہواز فی سکون راء مہملہ و فتح ہایله یراسہ
دیدکاری کیچہ قوشی کہ شب پرہدہ دیرل عربیہ خفاش دید کلریدر میرنظمی بیت چو
شاہین میکند بال و پرش باز * نیاید چرہواز با با ز پرواز فی چشم آویز فی برقع درکہ ایچہ
سیاہ آت قیلندن ایدوب زنان یوزلینہ طوتارلکہ اکا ایازی و ایاسی و چشم بند دخی دیرل
ترکیب چچہ دیرل شیخ اوحدی بیت سحر چشمان تو باطل نکنہ چشم آویز * مست ہر چند
پیوشند نباشد مستور فی چغاز فی فتح غین معجہ ایله دشنامدہ و بی حیا سلیطہ عورتہ
دیرل حکیم ناصر خسرو بیت چون چغز کشت بنا گوش چوسیسیر تو * چند تازی فی این
پیرہزن زشت چغاز فی چغز فی فتح غین معجہ ایله فرهنگ جہانگیریہ بر اوتدر غابت بیاض
اولور یونجہ شکنک و چاروب اوتنہدہ مشاہنی واردرکہ اکا خور و ژار دخی دیرل مثالی ناصر
خسروک بیت مرقومہ سندہ ذکر اولندی و سکون غین معجہ ایله مغزوزنی اوزرہ درت
معنایہ کلور اول اول جراحیہ دیرلکہ آغزی قپانمش ایچی طلوجرک و مادہ اولہ حضرت مولانا

مولانا قدس سره * مثنوی * کی بود بستان و کشت و برک و بر * تا نکرد نظم اوز پر وزیر *
 تانه بشکافی بنشتریش چغز * کی بشد نیکو و کی کردید نغز * ثانی صوجانور لریدن
 قور بغه که آگاوک و مکمل و وزغ دخی دیر لر هندی لسانده میمندک دیر لر ابو الفتح بسنی بیت
 هر چند که درویش پس مغز آید * بر چشم توان کران همه چغز آید * حضرت مولانا
 قدس سره بیت همچو نغزان روز جلوه میکند * همچو چغزان شب بتکرار آمد * ثالث
 ناله معناسنه در مصدری چغزیدن کاور رابع بیم و ترس معناسنه در حضرت مولانا قدس
 سره بیت چند کردید چود دلاب درین بحر عذاب * سرفرو برده و چغزیده چو بو تیمارید
 مجموعه الانس نام فرهنگه بیقوشک بر نوعنه دیر لر که چغز دخی دیر لر چکلیز بی سکون
 کاف و یای تحتانی و کسر لامله ز حمت ولادت معناسنه یعنی طلق ای و جمع الولادة کذا فی
 المشکلات و چیز بی کسر میم و سکون یای تحتانیله یعنی چامیر مرقوم یعنی بول و چهار مغز
 یعنی چار مغز مرقوم که جو زدر کاذکر و چهره پرداز بی ابکی معنایه در اول یعنی نقاش
 و مصور ثانی تیر اعظم القابندندر تنکم مولانا عرفی شیرازی بر قصیده سنی مطلعندک دیشدر
 بیت چهره پرداز جهان رخت کشد چون مجمل * شب شود نیمرخ و روز شود مستقبل *
 نیمرخ و مستقبل رسم تصویر در و مع الزاء الفارسی * چار بی عیث و بیهوده و یعنی
 و بی فائده معناسنه که راز دخی دیر لر میر نظمی بیت ز خموری دما دم میکشد فار *
 شده گفتار نامربوط او چار بی مع السین المهمله * چاپاوس بی سکون باء فار سیده باب
 سابقه مذکور اولان جاباوس معناسنه در فرهنگ حسین و فایده باء موحد ایل در اما
 فرهنگ جهانگیریده باء عجمیله مرویدر حضرت مولانا قدس سره بیت جاباوسی لفظ
 شیرین و فریب * می ستانی می نهی چون زر بجیب و چالپوس بی تقدیم لامله ده جاباوس
 مرقوم معناسنه در کذا فی تحفة الاحباب و چیلوس بی حذف الف ایله دخی چاپاوس
 مرقوم معناسنه در کذا فی المجمع و پنجس بی سکون خاء معجمه ایله یعنی پنج مرقوم یعنی
 اول یومری ات که کردنی انسانده ظاهر اولور ترکیده اور دیر لر ضم همزه ایله و چرخ اطلس
 شرفنامه ده یعنی عرش مجید علم هیئت فلك تاسع و فلك الافلاك و فلك اعظم دخی دیر لر
 فلك اطلس دیمه نك و جعی بودر که نجوم و کواکبدن خالیدر افلاك سبعه بی محیط اولوب
 غایت سریع الحریکه در شویله که بر کون بر کجه ده تمام دوره ایدوب پننه مرکزینه وارر و سیری
 شرقدن غربه در سایر افلاک سیری آنک عکسنه در بعضی رحاوی و بعضی جمالی و بعضی
 ذولابی دور ایدر لر هر برینک مخصوص سیری وارد در فلك شمس غربدن شرقه کیدر او چو بود
 آتشن کونده دون سن تمام ایدر و فلك قمر او تو کونده تمام دور ایدر فلك زحل او تو زواج سنه ده
 فلك مشتری اون ابکی سنه ده فلك مریخ بش سنه ده فلك زهره طقوز آیده و فلك عطارد بش
 آیده حرکت ذاتیه سی وارد در العلم عند الله تعالی و چرخ مقوس بی یعنی انحنای افلاك
 کذا فی شرفنامه و چرس بی فتح راء مهمله ایله اوج معنایه کاور اول حوضدر که ایچنده اوزم
 صقوب شیر ایدر لر حضرت مولانا قدس سره * قطعه * اندر چرس جان آکر پای همیکوی
 تا غوطه خوری بکدم در شیره بسیارم * باشیره فشارانت اندر چرس عشقم * پای از پی

آن کویم کانکور توافشارم * ثانی یعنی چرگاه یعنی مرعی حکیم سنائی بیت همزه جان و خرد باش
سوی عالم قدس * نه ستوری که ترا عالم حس نیست چرس * ثالث بشه و زبده آن معناسنه
حکیم سوزنی بیت چون نباشد شاعر محول کار شعر دزد * کی گذارد قافیت را بیکتاهی در چرس
و بعضی فرم کرده اشکجه معناسنه واقع اولمشد بومعنائی موید حکیم زاری قهستانی
* قطعه * کرسرش از مغرب بودی ہی * آنمه فریاد نکردی چرس * هرکه بقید تو
گرفتار شد * تانده جان زهد زین چرس * چرکس بی معروف طائفه در شجاعت
و شها مت ایله مشهور لر در مولانا هاتنی از تیمور نامه بیت بتسخیر چرکس گروه دگر * فرستاد
و دادش مشکوه دگر * قصیده فراست صاحبی و بعضی اخلاق کتابارنده غلام و جاریه لری
استخدا مه غایت قابلیترین و استقامت و غیرت و مملکتگرینه محبت و اطاعتارین و ساده دل
اولد قارینه بناء طلب ریاست ایام کلرین ذکر ایدر لر * چشمالوس بی کوزا و جیله بقیق
معناسنه در کدافی المجمع * چرکس بی فتح کافله ایکی معنایه در اول طغان اوتراخی و امثالی
نسنه لره دیر لر عبد الواسع جلی * قطعه * چون نماید ترکشازادر مصاف کینه صبر *
تیغ برق و نیر آله کوس و رعد کردار * بر هوا پرتله باز و بر زمین خرتله دیر * بر چرکس باشد
ز قهر و بر نفس باشد ز جبر * خواجه عمید لویکی * مسمط * فریاد قهری ز قفس افغان بازان
از چرکس * و زبانک طاوس و مکس آواز گریه است و طنین * ثانی بخت و شرمندگی
معناسنه حضرت مولانا قدس سره بیت صور را دل شده جاذب چو عنین شهوت کاذب
ز خوبان نیست عنین را بجز پشمیدن و چرکس * و سکون کافله ده ایکی معنایه در اول اول
کاغد بان سنه دیر لر که مشک و عنبر و دار و واقچه و سفوف و امثالی نسنه لره صار لیس
اوله لسان هندیده پری دیر لر حکیم انوری بیت بنشست و یکی کاغدکی چرکس برون کرد *
حاصل شده از کدیبه بچو جونه بمقال * ثانی ینه طغان اوتراغنه دیر لر حکیم زاری قهستانی
بیت عنان همربک توسن ملک مکر بحساب * بچکسه باز نیاید چو اوج کیرد باز * چلاسی بی
اول کسنه یه دیر لر که طعامی سفره یه کتور مزدن اول هر قایدن بر قاج طقمه بیه هر بیده آکا
لواس دیر لر کدافی المجمع * مع الشین المعجم * چار بالاس بی سکون راه مهمله ایله اوج
معنایه کلور اول یادشاهلر مخصوص تختدر که آنجق درت یصدق قونیلور میرنظمی بیت
چار بالاس نشین حسن و جمال * شهریار سریر فتنه آل * ثانی عناصر اربعه دن
کنایه در ثالث سینه معناسنه در * چاش بی اوج معنایه در اولی خرمز که جلاندن
چشمش اوله چاج مرقوم معناسنه در بومعنایه حکیم سوزنی بیت از زمین دل من
چاش شنا بر کیری * زانکه تخم کرم و کشتن احسان دانی * ثانی کتان تخمی ثالث
چاشت لفظندن تخفیف اولمشدر * چالش بی کسر لامه ایکی معنایه کلور اول یعنی
خرامیدن و نیاز رفتن شیخ سعدی بیت بیامادرین شیوه چالش کنیم * سر خصم و اسنک
پالمن کنیم * ثانی جنک معناسنه در ویدر * چالش بی کسر لام و سکون یای تخم نیله
تکبر و ناؤ و نخوت معناسنه حضرت مولانا قدس سره بیت این نظر با آن نظر چالش
کرد * نا کهایی از خرد چالش کرد * یاسر چالش دخی دیر لر کمال اسمعیل بیت چون مهر کند فلاک

فلاح سواری * از چالش لاشه خرجه خیزد * چالش * کسر نوله چالش مرقوم معناسنه در
 کدافی الجمع * چوش * نقیب لشکر معناسنه در مشرفنامه ده ایکی واویلہ چاوش واقع
 اولشدر مولانا جامی بیت پشت بر پشت شاه و شاه نشان * چاوشانش ز جاہ شاه نشان
 ای چینی * ضم باء فارسیله بریاشندہ کچی یہ دیولر حکیم سوزنی بیت میش و برہ و مخته
 و شاک و چیش تو * بگرفت بیابان ز دراز آور پهنای * پور بهای جامی بیت لایق کشتنست
 چون شیشاک * سر باید بریدنش چو چیش * چخش * سکون خاہ معجمه ایله یعنی
 خچ و چخش مرقومان احدی طوسی و شمس خیزی و هند و شاه بویتنک معناسن تخصیص
 ابلشدر در استاد لیبی بیت آن چخش ز کردنش بر آویخت که کوی * چنکیست پر از باد
 بی اوخت از بار * چریش * سکون راه مهمله و کسریاہ موحده ایله انسانندہ دری آلتندہ
 ظاهر اولان یومرجه انلر * چرش * فتح راه مهمله ایله یعنی چراکاه عربیہ مرعی دیولر و باغون
 دخی دیولر و بعض نسخه ده روز عید و بزم و جشن معناسنه در کسر راه مهمله ایله اسم مصدر اولور
 اولامق معناسنه * چروش * سکون راه مهمله و کسر و اوایلہ چریش مرقوم معناسنه در
 * چریش * سکون راه مهمله و کسریای تختانی ایله ایکی معنایه کلور اول ترکیب کسر راه
 ایله چریش دیولر ثانی یعنی چربی یعنی یاغلی طعام اولسون غیری اولسون حضرت
 مولانا قدس سرہ بیت چریش آنجاردان که جان فریه شود * کار نا امید اینه چاہہ شود *
 بولغتمہ اگر چه فرهنگ جهانگیری تابع اولندی اما باء موحده ایله اولق طبعه حسب ان کورندی
 * چش * چشیدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی اولور طادونکچش کی یعنی اول
 میرنظمی بیت بہر دخواست در بجاغم مکش * تلج و شیرین لقمہ دنیا بچش * چشش *
 بوزن ککش ایکی معنایه کلور اول اسم مصدر اولور چشیدن لفظندن ثانی قور بغہ یہ
 دینک و کی مروید میرنظمی بیت چو بشنید آنجاصدای چشش * ولی چارہ نبود از بس
 ککش * چشم کاومیش * بر نوع ایری و رنگین قرمزی کلدر شیخ نظامی در هفت پیکر بیت
 خچہ با چشم کاومیش بہار * مرغ با کوش پیلکوش راز * چش * سکون میله اوج
 معنایه کلور اول یعنی چشم حکیم فردوسی در یوسف زلیخا بیت بگردار چش کوزنان دو چش
 ہمہ سحر و شونخہ مندرنگ و نمش * ثانی یعنی خرام نازی یعنی نازیله رفتار سنیف اسفرنگی
 بیت سرخوش و چشمان چو کبک مست رفت * عاشقا نرادل بہر ائش بکفت * ثالث
 اول سیاه دانہ یہ دیولر مرجمکہ مشابہ در بعض دوا چشہ ادخال و استعمال ایدرلر چاکش
 و پشام و چنک و چمنک دخی یولر کدافی فرهنگ جهانگیری * چوش * ضم می و او و معروفہ
 ایکی معنایه کلور اول بد فعلی و لکدزن یعنی جفته زن اصتب و استرہ دیولر معربی شوش در
 کمال اسمعیل در قسمت میرات بیت آن استر چوش و لکدزن ازان من * وان کرہہ مضاحب
 با با ازان تو * ثانی بر نوع پای اقرار در * مع العین المعجمه * چاربانغ * شہر اصقہان قربندہ
 بو عظیم معور و مشہور با غچہ در کہ شاه با غچہ سیدر حقندہ دینلشدر بیت کرندی
 در جهان بلغ ارم * کن تماشا چاربانغ یرنم * چاغ * ایکی معنایه در اول وقت هنگام معناسنه
 ثانی یعنی عنکبوت و چم معنایه مترادف در بولغظ تختانی در ترکیب دخی استعمال اولور

چو چالغی کسر لامله اشکنی اولیان آیه دیرلر بو دخی ترکیه مستعملدزی چیانغ فی فتح
باء فارسیده یاین بالفی فی چراغ فی اوج معنایه کلور اول معروف ثانی یعنی چرا یعنی اولیاق ایکی
معنایه حکیم اسدی * مثنوی * یه پرسیدن پهلو ان سترک * بگفتند کاویست آبی بزرک
همی زوقند کوهر شیچراغ * بدان روشنایی کند شب چراغ * ثالث آت ایکی الن قال دیروب
ایاغ او زرینه قالدوغنه دیرلر فی چراغ فی سکون راء مهمله ایله چاقر دیدکاری طغآنکه
عربیه صقر و دیرلر سکون قافله چغتایده قارچی دیرلر فی چغیلغ فی سکون غین مجیه
و ضم بامو حده و لامله اضطراب ایله نعره و فریاد معناسنه در بر شاعر آئی ایدوب برماله از
هورت طلب و تزوج ایلشد * رباعی * آن شد که ز انعام تو دغها زدی * بر سفره و خوان
تو بیغها زدی * از زن بندی من کرک رایارب * از کرسنه کی چه چغیلغها زدی فی چغ فی ایکی
معنایه کلور اول یاغ چقر دقبری اغاچکه ترکیه یایق دیرلر و فارسی ده شیرزله دخی دیرلر
ثانی یعنی چرخه یعنی چقرق لغت مزبور حرکات ثلثه ده معنای آخر ایله کلور فی چنگ مرغ فی
ایکی معنایه در اول معنای ترکیبی قوش طرناغی ثانی ایرک صاغریلغی معناسنه فی مع القاف *
چاخشوق فی سکون خا و ضم شین معجبتین ایله او راق که اکین و اوت بجز لر داس دخی دیرلر اما
داس او راق و چاخشوق طریبان اولقده مرویدرسین مهمله ایله ده منقولدر فی چار طاق فی
درت کراو زرینه یا پلش خانه بالا میرنظمی در صفت عمارت بیت کشیده سربا و ج عالی
رواقس * شده پر زیب و زیور چار طاقس فی چاق فی یعنی عهد که چاغه دینلور کدافی
الممودی فی چاه شقوق فی اضافتله در راه مکه مکرمه ده بر قونی اسمیدر کدافی شرفنامه
فی چقا چاق و چقا چق فی کلاما بفتح القاف و جیم الفارسی صدای تیغ و آواز نیر که بیانی
اوریاوب و آتدقده ظاهر اولور شیخ نظامی بیت زیم چقاچق که آید ز نیر * کفن کشت
در زیر خفتان چوزیر فی مع الکاف * چابک فی ضم بامو حده ایله زیبا و خوب معناسنه در
میرنظمی بیت چو بوده آن پری خوش طبع و چابک * بخدمت جمله کشتند جست و چابک
فی چابک فی ضم بامو فارسیده سریع الحریکه که هر ایشی نیز طوتار کاهی جست ایله ردیف ایدرلر
حکیم اسدی بیت چو چابک فعالیت بازی سکال * که در پرده داند نمودن خیال فی چاپوک فی
او ایله ده چابک مرقوم معناسنه در فرهنگ جهانگیریه نقل ایدوب حکیم اسدینک بیتتی بوجه
اوزره ایراد ایلشد از مذمت دنیا بیت چو چاپوک دستت بازی سکال * که در پرده داند نمودن
خیال فی چار ترک فی فتح تاء مثناة ایله درت کوشه لوبرنوع کلاه در خواجه سلمان بیت ای کلاه
همت را چار کوه را چار ترک * وی قبای حشمت را چرخ اطلس استرک فی چاریک فی فتح یای
تختانی ایله درت حصیه ده بر حصه اولان نسنه هر نه اولور سه یعنی درت باو کله بر باو ک
فی چاک فی یدی معنایه کلور اول یرتق که هر یکه مشقوق دیرلر ایاو المعانی بیت تابکی
از هجوم درد و غم * دامن و جیب صبر سازم چاک * ثانی یرتق که قفتان انکنده و بکنده ایدرلر
وله بیت کشته از درد حسرت رویت * دامن و آستین صبرم چاک * ثالث یعنی حجت که
چک دخی دیرلر عربیه صک و قباله دیرلر حکیم سنایی بیت کر چه ستد زمانه چک چاکری
زما * آتش نخست در شکن چاک چک ز نیم * رابع صباح وقتی بیاضلغنه دیرلر حکیم فردوسی

فردوسی بیت چنان کن که چون بر دم چاک روز * پدید آید از چرخ کینی فروز * خاموش
 صدای شمشیر و خنجر و نیزین و غیر هم حکیم فردوسی بیت چاک نیزین و جرکان * زمین
 کشت کرد از آسمان * سادس اول کوچک بجزه که بیوک قبور و خان و قلعه قبولی ایچند
 اولور سابق مشکلاته آماده معناسنه منقولدر چاک چاک فی زیاده چاک چاک فی زیاده
 دیرلر حکیم اسدی بیت تن ازخوی پر آب و دهن پر ز خاک * زبان کشته از تشنکی چاک چاک
 و شمشیر و غیری آلت حرب صداسی معناسنه چکا چاک دخی دیرلر چالاک فی زیاده چاک
 معناسنه که جست ایله مرادف ایوب جست و چالاک دیرلر فرهنگ حسین و فانی ده یعنی
 جای بلند و یعنی دزد و خونی مسطور در چالیک فی کسر لام و سکون یای تحتانی ایله
 ایکی پاره اغاج در بری اوزون بری قصه اوزوننی اله آلوب قصه یی ره قویوب اله کی اغاجه
 رده کی نک اوچنه اورلر یوقار و سحر ارقه بر دخی هواده ایکن اوروب اتارلر ترکیه چلیک دیرلر
 حضرت مولا ناقص سره بیت طفلیست سخن گفتن مردیست بخش کردن * تو دستم
 چالاک فی کودک چالیک چادک فی مخفف چکا و کدر چاهک فی ایکی معنایه کلور اول
 چاه زنجده دیرلر ابوالعانی بیت بغرب و عاف اولد تومه زدستت * که بهر چشم جادو
 چوتوبس مجاهک انداخت * ثانی کافی تصغیر ایله کوچک قوی در چچک فی فحتمین ایله
 ز خسار محبوبان و روی دلبران و کل معناسنه ده مرویدر کذافی المجمع شرفنامه ده معنای
 مر قومه ضمتین ایله مرویدر چرخ ریسک فی چکر که به مشابه اما اندن کوچک بر جانور در که
 کجه صد اویرر شیر از بلر چرداسک دیرلر چریک فی سکون راء مهمله و فتح باء موحده ایله
 اوج معنایه کلور اول یعنی چوبه اول نسنه در که ابجه حریر کاغد آهارنیش اولوب تصویر
 و یا خود نقش و خط صفحه سی اوزرینه قویوب نقش قلیله رسم آلورلر سید ذوالفقار
 شروانی * قطعه * تانسان ازخامه ثانی دهد فصل بهار * وز زرافشان چریک قارون
 شود باد خزان * باد زامشک حاسدت باروی زر سیمای او * بخت ابر بهار و رشک کج
 شاپکان * ثانی اول یوفقه اتمکه دیرلر که یاغده بشورب حلوا ایله تناول ایدرلر بسحاق اطعمه
 بیت نسیم چریک و حلوا بمرد کان چورسد * بیوی هر دو بر آرن دست و سر ز قبور *
 ثالث قیماق که سرشیر و چربه دخی دیرلر چرک فی فتح راء مهمله ایله زخم معناسنه در میر خسرو
 بیت چرک زد چشم زخمی رازیک خس * زهر چشم اورا زخم شد بس * و سکون راء مهمله
 ایله بر قوش آدیدر کجه لده اغاجه و یا خود بردیواره یاغندن آصلوب چغیرر کذافی
 فرهنگ جهانگیری چرمک فی سکون راء مهمله و فتح میله آغرشق که باد ریسده دخی دیرلر
 کذافی محمودی چروک فی سکون راء مهمله ایله طفر جق د بند خرده قلن اتمک پاره لری
 کذافی مشکلات و مجمع الفرس اما واوک حرکتی اشعار اولتمامش فرهنگ جهانگیری طباخ
 ترید اینه کلری خرده اتمکه دیرلر آنده دخی حرکتی بیان اولتمامش غالباً قتلنده غایت
 مستعمل لغتدر چریک فی کسر راء مهمله و سکون یای تحتانی ایله بر عسکره خارجده
 مداده کلن عسکره دیرلر کذافی شرفنامه بومعنایه میر نظمی بیت چریک آمد جوانبوهی
 ششده را * شد افرون قوت بازو سپه را چشمک فی اوج معنایه کلور اول استعاره طریقیله

کوزلکه دیرلر خواجه کال بیت بر دینه چشمک می نیم چون موسم دیدار شد * در آرزوی
روی تو بنگر که چشم چار شد * ثانی کوز دو ال رندن برد و آدیدر چشم دخی دیرلر ثالث
معنی کوزلکه ای فرهنک جهانگیری بعض نسخه ده برات آدیدر که عربیه آخر اس الکلب
دیرلر چک بی سکر معنایه کور اول مجودیده و بعض فرهنکرده معنی قباله یعنی بخت قاضی که
تعریب ایدوب صک دیرلر و شرفنامه ده معنی منشور و مکتوب معناسنه ثانی فرهنک
جهانگیری معنی سخن قوی البرهان ثالث معنی چکیدن بومعنا ده صیغه امر دخی اولور
بواج معنایه ترتیب اوزن حکیم سونی * قطعه * دیر یست تار یاست اصحاب راجح *
اندر کتابخانه اسلاف تست چک * آید صواب هر چه تو کوی و خصم را * یار اوزهره نی که
کند هیچگونه چک * تودر چکان زلفظ بر اصحاب خویش باش * کور بر رخ اعادی تو خون
دیده چک * رابع مشته حلاج مولانا کاتبی بیت نشانند خود تو خوردشید را مجلا بی *
ز چرخ قوس و زاغصان سدن اش چک ساخت * خامس اسفل ز نحدان که ترکیه اکاک
دیرلر سادس را عاجدر او چند درت بش پر مق کبی اغاج اولور آنکله خرمن صاورب دانه بی
صماندن آیورلر ترکیه باعربیه مدن دیرلر بویکی معنایه ترتیب اوزن قرالوی * قطعه *
تابکی بوسه بر چک چلبی * بشمیری همچو تنکه صراف * تابغر بیله همچو برز بکر * دانه از که
بچک بسازد صاف * سابع تحفه الاحباب معنی قطره شاعر بیت چکی چون نبود از بر
بیره خاک * بکن سیمتن راسر از تیغ چاک * ثامن اغاج بودامق معناسنه عوما و او زم چبوغن
بودامق خصوصاً حرکات ناشده معنای آخرا یله کورلر چکا چاک بی فتح کاف و جیم فارسیله
آواز تیغ و خجرو کرز که چکا چک و چکچاک دخی دیرلر حکیم فردوسی بیت چکا چاک
خجربگردون رسید * ز هندوستان خون همچون رسید * و آواز کرز معناسنه حکیم
اسدی بیت شل و نیر پیوسته چون تار و بود * چکا چاک برخاست از کرز و خود *
و بریک نسنه یه طوقند قد ظاهر اولان صدایه دیرلر فضل طاهر بیت چو برکوه سودی
تن سنک رنک * بفر سنک رفتی چکا چاک سنک بی چکا چک بی ایکی معنایه کور اول معنی
چکا چاک مرقوم ثانی دیشاری بر برینه اوروب چقان صدایه دیرلر کدای فرهنک جهانگیری
بی چکا وک بی فتح و اوایل اوج معنایه کور اول صدای قمری طالب آملی بیت زمین جزیره
مرغان نیم بسمل کشت * ز بس چکا وک قمری و کیک و سازا افتاد * فرهنک جهانگیری
برقوشد بر سر جه دن بیوجک خوش آواز جل دخی دیرلر عربیه قیره و ابوالماجده دیرلر
و عراقده و رده دیرلر امیر معزی بیت تا چکا وک بست موسیقار بر منتقار خویش * ارغنون
کشست بلبل بر درخت ارغوان * ثانی چقانه معناسنه که بر یاریق اغاجدر اراسنه دایره
جلاجلی کی پوللر استوار ایدوب رقص ایدرکن الله طوتوب سائر سازلره آهنگ
ایدر هند و شاه منشی بیت زکل ساکن بود بلبال بلبل * نه از روبرو چنک و چکا وک * ثالث
باربد خسروک مخترعاتدن بر نو آدیدر که نوای چکا وک دیرلر شیخ نظامی بیت نوای کر نوای چکا وک
زند * چودشمن زند نیرنا وک زند * سیف استفرنگی بیت از نوای چکا وک اندر گو * کیک
در رقص کردن آمد باز * بر نوع مرغابی یعنی بر دو زل و صو قوشی وارد که مرغاب دخی دیرلر

دیر لسان هندیده ارگنه چکوودیشسنه چکوی دیرل عادئری بویله درکه ارکی دشیسی
 ایله کیجه بریده یا تمیوب بریزدن جدا اولور لرا کثره ند خلقی غلط ایدوب تقارب لفظ
 مناسبی ایله چکاوک ایله چکوی برصانور لر بومعناده میرخسرو بیت جفت چکاوک ایله
 خدا * روزیمکچاوشب ازم جدا * وله بیت دران خون کامدان پیکان ناوک * تواند آشنا
 کردن چکاوک * میرخسروک چکاوک دیدکی چکوی درلکن غلط عوامه تابع اولمش * چکچاک
 ایکی معنایه در اول آواز ضرب کرزوشمشیر حکیم فردوسی بیت زچکچاک کرزوشمشاب
 نیر * برآورد از جان دشمن نفیر * ثانی آواز بوسه ابوالعانی بیت لبالب چو بودند آناه
 وخورشید * که چکچاک بوسه ام می شنید * چکچاک فی سکون کاف وفتح جیم فارسبله
 اوج معنایه کلور اول آواز کرزوشمشیر و چوبه دست و امثالهم که نیر نیر پی اندر پی اورلقدن
 ظاهر اولور چکچاک معناسنه حکیم سوزنی بیت باب در فکتم ملحزان بکف چکچاک *
 چوکف کف آبله خیزانم از قفای ملج * ثانی صویک قطره قطره سندن چقان صدایه
 دیرلثالث شدت شتادن و یا خود لرزش وجوددن دیشلرک بریرینه اوردوغندن صادر
 اولان صدایه دیرلر * چکک فی فتح کافله ایکی معنایه در اول بند ابریشم ثانی بمعنی کنجشک که
 عربیه عصفور دیرلشاعر بیت چو نتواند عدو کشتن مقابل * چکک را نیست تابش
 پیش شاهین * چکوک فی ضم کاف ایله ایکی معنایه در اول چکاوک مرقومک معنای اولیله
 مترادف در شمس غزی بیت وانکه شهباز همتش که صید کند * کر کسی چرخ بشکرد چو
 چکوک * ثانی بمعنی برپهن که خرفه دخی دیرلر سموزاوت معناسنه * چکیزک فی کسر کاف
 و سکون یای تحتانی و فتح زاء معجه ایله برمرضدرکه بول مثانه دن قطره قطره ایترا بریده
 تقطیر البول دیرلر * چلاک فی ایکی معنایه در اول مخفف چلاک در ثانی چشمک معناسنه
 میرنظمی بیت ندید از ضعف غم از درد ناکی * که کرده چارچشمش با چلاکی * چلیک فی
 سکون لام و فتح باء فارسبله یا غم شمش اتمک کذافی شرفنامه بومعنایه میرزاقلی بیگ
 در قصیده قسمت میراث بیت انبارخانه جو وارزن ازان من * دستار خوان چلیک و حلوا
 ازان تو * چلاک فی فتح لامله بمعنی چکک مرقوم و ضم لامله بمعنی چلیک مرقوم و کسر جیم
 و سکون لامله بمعنی کفچه کذافی فرهنگ جهانگیری * چلوک فی فتح لام و سکون واو ایله
 آت بوینه بغداد قلی برابدر * چلونک فی ضم لامله بر شخصک آدیدر کذافی فرهنگ جهانگیری
 * چمتاک و چمتک فی کلاما بسکون المیم و فتح التاء المثناة بمعنی کفش که چمشاک و چمتک و چمتاک
 و چمتک دخی دیرلر کذافی فرهنگ جهانگیری * چمشاک و چمتک فی کلاما بسکون المیم
 و فتح الشین المعجه بمعنی کفش یعنی پابوج * چمتک فی فتح میله بمعنی قوت و قدرت خواهه
 عیدلویکی بیت یانکه سخنوری یافتم از قبول تو * خود زازل بعون تو دست مراست این
 چمتک * شرفنامه ده بمعنی پیش دستی و فریبی و افزونی و جنبانی و مجودیده بمعنی فیروزی
 مسطوردر * چمتاک و چمتک فی کلاما بسکون المیم و فتح النون بمعنی چمتاک و چمتک و چمتاک
 و چمتک مرقومون کذافی فرهنگ جهانگیری * چنکوک فی سکون نون و کاف فارسی موقوف
 بوزم لامله آهم و چار یا حیواناتک الی و یا یاغی کر و ناراست اولغنه دیرلر حضرت مولانا

قدس سوره بيت چنگوك وخفته شكل في ادب * شوي اوميغيرد اورا ميطلب في چهارپايك
برغت آديدر انسانه اولور عربيه مقام ديرلر في چهره دوك في چقرق كه چرخه دخی ديرلر
كندافي المجمع في مع الكاف الفارسي * چارك في فتح راء مهمله ايله بمعنى چاوش مرقوم حكيم
زاري قهستاني بيت بيكدم هر دو تن از جا بچستند * جو چارك چوب در بچان بستند
في چيلهنگ و چيلهنگ في كلاهما بسكون الباء الفارسي والنون وفتح اللام والها تخم
توبد زرد يعني صاري في چرنك في سكون راء مهمله وفتح نون ايله طرفه نسنه يه ديرلر كه
كر كسه نوظهور اولسون وكر كسه محل استعجاب اولنور نسنه اولسون ميرنظمي بيت
چواوهم بنوده متاع چرنك * نديده كسي آنچنان طرفه رنك في چسنك في فتح سين مهمله
ونوله بمعنى كل باش عربيه اقرع ديرلر حكيم سوزني بيت ستر مست وكون فراخ چودر آب
خرقه شد * خاشاك وار بر سر آب آمد آن چسنك * بعض فرهنگه داغ ييشاني معنا سنه در
في چغوك في ضم غين معجه وواو معروفه بمعنى جرز مرقوم يعني اول قوش كه اكا خرچال
و سترخاب دخی ديرلر كندافي فرهنگ جهانگيري في چلانك في فتح لام ونوله مزبله بوجكي كه
خيزدوك و دپلك و سر كين غلطانك و سر كين كردانك و كشتك و كوي كردانك دخی ديرلر عربيه
جعل ديدكريد كندافي جهانگيري والمجمع في چلونك في سكون لام ونون وفتح واو ايله قاون
وقار پوز نكاكي كندافي شرفنامه في چنك في طقوز معنايه استعمال اولنور اول بر نوع
مشهور و معروف سازدر مولانا قدسي بيت غبارك دورت زدهاي تنك * كندپاك مطرب
زكيسوي چنك * ثاني بمعنى خميه يعني منفي كه چفته و چچاخ دخی ديرلر حقا كدوم معنا
سائر ليدن انسد زيرا مذكور سازه مناصبت اسم بو معناد ندر ثالث بمعنى قلاب عوما
وقلاب فيل خصوصاً كه چنك دخی ديرلر امير خسرو بيت قوي ضعيف نوازي كه پشه
زامرش * بيانك چنك نه كوش فيل مي خوارست * رابع چنكال معناسنه در كه بودرت معنايه
حكيم سوزني بيت پيران چنك پشت و جوانان چنك زلف * در چنك جام باده ودر كوش
بانك چنك * خامس نكارنامه ماني آديدر كه اكا اوچنك وارتنك وارتنك دخی ديرلر
حكيم سناني بيت اي سناني نشود كار تو امروز چوچنك * تا بخدمت زوي و تنكي پشت
چوچنك * سادس در نكه قوشك طرفناغي شيخ نظامي بيت ره بط با زئير آهنگ ميرد
برقص كيك شاهين چنك ميرد * سابع استعمال طريقيله بجه انسانه ده ديرلر حكيم فردوسي
بيت پياده كه ديدى كه چنك آورد * سر شهسواران بچنك آورد * ثامن بمعنى مثل يعني
چواق كه دست فلان مثل شده يمكه چنك شد ديرلر تا سمع شرفنامه ده مزاميردن بر نوع در كه
غابت شهرتي وارد في چنگوك * كاف اول صربي ايله اول كسيه ديرلر كه رنجدن يا خود
زخمن اللرين ديزي اوستنه قيوب بو كيلوب اوتون و دخی الى وايغى بوزلمش اولانه
ديرلر استاد فرخي بيت بمردن بدل اندرون چنگوك * به از دستكاري بنيروي غوك *
ودخی مشكلاته اوتورب قالمقده آمده ويا ديوان طباغچه ديرلر في مع اللام * چال في
آلتي معنايه كلور اول بمعنى دوموي عوما و آت يله سي و قويروغى كه بياض و سياه قريشوق اوله
خصوصاً اثيرالدين اخسيكي بيت در سر كرفته بانقط كلك اصغرت * كلكون آسمان

آسمان هوش چال و بوشی * ثانی غله قیوسی که کودال و چال دخی دیرل شیخ اوحد الدین
 در کتاب جام جم بیت کله در چول و غله اندر چال * نتوان داشت چله از سر چال
 و چله چقوری که ایاقورین ایچنه صالوب بزطوقور اکا پاچال دخی دیرل و دخی مجرم
 و قائل حبس اولندوغی قرا کو قوی که سیه چال دخی دیرل ثالث قمار دهنی معنا سنه چال
 الدین عبدالرزاق کاشی بیت هیچ میدانی که اینجا با حریف مهره دزد * جان همنی بازی
 بحصلی توهر چال قمار * رابع بمعنی آشیانه مرغ ملاک قبی در رفتن روز آمدن شب بیت
 سینه مست مرغی در آید بچال * زرین بیضه بنهفت در زیر بال * خامس بر قوش آیدر
 و اول ابکی قسم اولور بر قسمی جته ده بیو کدر قاز قدر اولور اکا خر چال دخی دیرل و بر قسمی
 کوچک که قرغه قدر اولور اکا ولیک و ولیک دخی دیرل عریبه جباری و ترکسنانده نوغدوری
 دیرل شمس فخری بیت بکانه خسرو صاحبقران که از عدلش * رود پیرشش شاهین بخانه
 بط و چال * و شاهسار دیشدر بیت چو بازارا بکنند باز دار مخلب و چنک * بروز صیف
 برو کپک راه کیرد چال * شیخ نظامی اسکندر نامه ده اسکندر جنک دارایه عزیمتد اثنای
 زاهد ککلکارک جنک ایتد کلرین کوروب تفال ایتد و کنی بیانده چال کپک دری اولمقدمه
 استفاده اولنور * مثنوی * دو کپک دری دید بر خان سنک * با پین کپکان جنکی بچنک
 یکی را نشان کرد بر نام خویش * برویست فال سر انجام خویش * دگر مرغ را نام دارا نهاد *
 بران فال چشم آشکارا نهاد * همان مرغ شد عاقبت کامکار * که بر نام خود فال زد شهریار
 چو بیروز بد آنچنان چال را * دلیل ظفر یافت ان فال را * سادس ولایت قزوینده
 بر قریه نک اسمید و زبان هندیده اوج معنایه کلور بری اهل هندک زبان علمینده چهار
 گروه چال دیرل ابکی اهل هندک زبان متعارف فرنده رفتار چال دیرل او چنجی هندده
 اولور بزوع بالی آیدر * چاه بابل * ولایت بابل بر مشهور قوی در که آنده هاروت
 و ماروت نام ابکی ملاک محبوس درانی یوم القیامه طور در زمان سابقه بعض کسنه ل و اروب
 آنردن سحر او کروزلر ایتمش احوال لری قرآن عظیم الشانده مشهور در * چیل فی فتح بابه
 فارسیله اول کسنه یه دیرل که کند و بی ناشایسته نسنه لرایله آلوده و کند و یه عیب کتور
 نسنه و چرکین و نام عقول ایشلرایله استاد منوچهری بیت هر کو مجراز تو مجها نداری
 بنشست * بیداد کرست و چپاک بیخرد و بسن * چخکول فی سکون خاء معجه و ضم کاف
 فارسیله حاجی پیاده زو یعنی مکه معظمه یه بیان کندن آدمه دیرل میر نظامی بیت ستابان
 رفته بوده قصد موصول * چوراه کعبه کویا بود چخکول * چرغول فی سکون راه مهمله
 و ضم غین معجه ایله بر اوت اسمیدر که اکا چرغون و خرغول و خرکوشک و زبانه دخی دیرل
 عربیه لسان الحمل دید کلریدر * چشماعل و چشماعول و چشماعیل فی کلهم بسکون
 الشین المعجه و فتح المیم کوز او جیله باقق کرک محبتا و کرک غضبا اولسون خوبانده دزدیده
 نکاه دیرل شمس فخری * قطعه * کرکند شهریار خصم شکار * سوی کردون نظر چشماعیل
 اختران بر زمین نهند ز بیم * از پی بندگی شاه تو بل * چغل فی فتح غین معجه ایله ابکی
 معنایه در اول بمعنی چین شکنج که انعامک یوزنده و غیره یرنده قوجه لقی سببی ایله اولور یا خود

عم و غضب جهنمی ایله اولور ثانی بر طرف قدر دباغت اولمش دریدن برداق کی ایدوب بر اوله
انصب و مسافر لو یو یولیلر یا نلرنده کوروب یولله آندن صوا ایچور لغت مزبورده حرکات ناشده
معنای آخرا یله استعمال اولنور کندی فرهنک جهانگیری و چکال فی کاف فارسیله اپکی
معنایه کاور اول هر آغرو کثیف اولان نسنه یه دیر لر رضی الدین نیشابوری بیت پیش
طبعش کران هوای سبک * پیش حلتش سبک زمین چکال * ثانی نشانه نیر آماج
معناسنه میر نظمی بیت کشادن چون نیرا پروبال * همان سینه خصم کرد ند چکال *
و چل فی اوج معنایه کاور اول وقتن لفظندن صیغه امر در پرو معناسنه کیت دیک اولور
حکیم ناصر خسرو بیت اگر چه غرقه از فضل اونمید مباحش * بعلم کوش و ازیمن غرق جهل
بیرون چل * امیر خسرو بیت از چل چل تو پای من زاد شد چل * من خود نمچلم تو اکر
میچل میچل * زبان هندیده دخی بومعنایه در ثانی میان دریایه دیر لر وسط البحر معناسنه
میر نظمی * مثنوی * تلاطم کرده موج از باد صرصر * بکشتی را کبان کشتند مضطر *
که بودند در چل دریای عمان * در انچال کشته اند نومید از جان * ثالث خس و خاشاک و کل
و سبک ایله صوا و کنه ایتد کبری بند معناسنه که یزغ و وزغ دخی دیر لر و چنال فی فتح نون
ایله بوزن و معنی چنار کندی الجمع و چلول فی سکون میم و خم لام و واو معروفه صا الحق که
نرمون دخی دیر لر و چنلول فی سکون باء و حقه ایله چلول هر قوم کی صا الحق معناسنه
مرویدر و چنل فی بوزن و معنی صندل حکیم ناصر خسرو بیت بسوخته بر سر که و ننگ
مکن که ترا * کلاب سایدو کافور سناز دو چنل و چنکال و چنکل فی کلاما بسکون النون
و فتح الکاف الفارسی جانور پنجه سینه دیر لر اما بعض فرهنکه فرق بیان ایدوب چنکال سباع
یعنی یرتی چار پا حیوان پنجه سی و چنکل مرغ شکاری یعنی یرتی قوش پنجه سی اوله و فرهنک
جهانگیری لغت ثانی ضم کافله روایت اولمشد رمن کور معنایه یو بیتلرن فهم اولنور شاعر
* قطعه * ز عدل او شده باز سفید جفت کنگ * زامن او شده شیر یان یا ر شغال *
نه ان فراز در بر هوا بدان چنکل * نه این دراز کند در زمین بدین چنکال * واستعاره
طریقیه آدمی ده دخی استعمال اولنور شاعر دیمشدر بیت هنرمند یوسف باین و داد
چنکال خوش آن عرب را بداد * فرهنک محمودیده اورمان و جای خار ناک و جمع
الفرسه یعنی هدف و اقدر و فرهنک حسین و فانی ده خا و معجه ایله روایت اولمشدر
و چنکول فی سکون نون و فتح کاف فارسیله خسته لکن و با خود ز جندن مجال اولماغله
الارین دیزاوستنه قویوب او تور منغه و اول هیاتله قالقغه دیر لر شمس خیزی بیت بدخواه
فک خسر و دارای ملک کیر * باشد درد و رنج همیشه چو چنکولند و چول فی فتح و او ایله
یعنی خمیه یعنی انکس کندی الجمع و مع الیم * چار چشم فی بعض قیونک و سایر حیوانک
کوزلی او زرنک کوز کی چه سیاه نشانی اولور اولقوله یه چار چشم دیر لر دخی کوزنک
طوتمش آدمه دیر لر و چاردم فی اون دردنی عهد و ماهه بدر اولدنی محل مراد بدر
دیمکدر و چارم فی عهدده دردنی دیمکدر و چارمین بام فی دردنی کونک معناسنه چارم
دردنی و یانست و نون نسبتن ناکید ایچوندر چرخ چارمیش دخی دیر لر کندی مشرقنامه

شرقنامه در جام بی لغت مشترکه در بر قاج معنایه کاور دانه و دو کم کره معناسنه و طرز و اسلوب
 و قات تای معناسنه و سر محله و دن یر لکه کویه قریب محالرده واقع اولور بی جام جام بی
 یعنی خم اندر خم نهیک بیت کفتا مراجه چان که بارام نیستم * کفتم که زودخیز همیگرد
 جام جام * و جام مرقومک جمیع معنارند تکرار ایچون استعمال اولنور و جمیع الفرسته
 دن ها و دهمها و راههای پر بیج و تاب مسطور در بی چرام بی فتح راء مهمله ایله یعنی چراگاه
 یعنی اولاق حکیم ستایی بیت آن شنیدی که در ولایت شام * بوده بودند استران چرام
 بی چرخ هم بی یعنی حرش مجید کدافی شرقنامه بی چرم بی فتح راء مهمله ایله بوزن حرم ایران
 زمینک بر مقام اسمیکر و محمودیده هنر کوه یعنی طاغله اولان دره معناسنه در و سکون
 زایله بوزن شرم صغردر یسندن پرداخت اولنمش کون هر حالتک چرم دیر لو و خفتای لسانک
 اولتاک دیر لرم و ما و جزمه و پابوج التنه دیکل کون خصوصاً حسب حال مثنوی سنک کاور
 بیت اوتوک اولتاک کی تحتہ نعلین آنکا * بولوب پیر قدم اورونی کونین آنکا بی چشم و چشم
 و چشم بی اول و ثالث بفتح الشین و ثانی بسکون الشین و فتح انحاء المعجات اوچینک مرجک قدر سیاه
 دانه در دو کوب و اله یوب غایت نرم ایدوب اغریلو کوزه دوا ایچون چکر لر غایت مفید در
 و کهنه جراحیته اکسه لرتور و ب صاعله راکا چاکو و چشمک دخی دیر لطیب یوسفی * رباعی *
 چون از رمد تو بگذرد روزی چند * تا آهوی محنت در آید بگمند * چشم و نبات مصری
 و عامیران * باید چو غبار کرد و در چشم افکنند بی چشم بی خصوصیه کوز معناسنه در که
 عربی که عین دید کار نه چفتایده قاراق دیر لرتکم لطیف دیوانه بیت ای غمزه سی مسکین
 لاره کوب قیلغوجی بیدار * چادوقار اقینک مهر اپلاهار و تغه استاد * غین معجه ایله قراع
 دخی دیر لو و استعلن ظریقیله امید معناسنه استعمال اولنور چشم دارد دیر لرامید دارد دیک
 اولور کمال خندی بیت محاکبوسی پایت هنوز دارم چشم * دران زمان که بکیرم بخاک
 بوسیدن بی چشم پنجم بی فتح باء فارسی و نونه جمال که عزیز همه بکل دیر لرابوا الحسن شهبیدی
 بیت بتا نکارا از چشم بد بترس بترس * چرانداری باخویشتمن تو چشم پنجم * شمس خیری
 بیت هر که باحر زمدح او باسد * نبود حاجش بچشم پنجم بی چشم زخم بی کوز دکک
 عربی اصابت عین معناسنه ابوالعانی بیت فک که عقد ثریا زهر دفع کردند * ز چشم زخم
 زمانه بگردنش او محنت بی چشم بی اون ایکی معنایه کاور اوله یعنی خرام و خرامیدن لفظندن
 صیغه امر اولور حکیم ناصر خسرو * قطعه * نهها دخدا ایست در تو خورد * چودر تار نور
 و چودر مشک شم * کرازدین و دانیش خیر بایدت * سوی معدن دین و دانش بجم * و بمعنی
 چمان یعنی خرامان حضرت مولا ناقده سهره بیت دم سخت کرم داری که محادونی واقسون
 بزند کزه بر آتش مجنازا و هوارا * ثانی ساخته و آراسته معناسنه استاد نصری بیت
 زکرا کر تونه به بترز کرک امباش * اگر تو مؤمنی و کار دین تو محبت * ثالث بمعنی
 اندوخته و فرام آورده استاد فرخی بیت جهان و مال جهان سر تسر چیده تست *
 بشهریاری و پیروزی آن چیده بی * رابع ستوز معناسنه مثلاً بر سوز دن بر معنی
 قصه اولنه مشکلا نه و هو ما یستفاد من اللفظ یعنی بر لفظندن معنی استفاده اولنه ابوالحسن

مشهدی بیت رغوی کنی که شاعر ذهرم ولیک نیست * در شعر تونه حکمت و نه لذت و نه
چم * خامس بمعنی جرم و کناه حکیم نزاری قهستانی * مسبط * جم کفتش کو جم چه چم
رومن بدین سهوست و چم * مثلش نباشد در عجم شاهی ز نسل بوالبشر * سادس بمعنی
خوردن حکیم فردوسی بیت شما دست شادی بخوردن برید * بیک هفته اندر چید
و جرید * سابع مروپلر اسانده زیان معناسنه و دارا المرز پلر زبانه چشم معناسنه در
حکیم سنایی بیت عالمی دیگر ست عالیشان * نیست فوقی ز نورنا چیشان * ثامن سینه
حکیم سوزنی بیت سپهداران ایزانرا شایسته بدهمت * که پیش او بشایستی نهادن
دست را بر چم * تاسع انتظام کار معناسنه کسائی بیت چرانه شکر کم نعمت تراش و روز
که از تو اختر من سعد کشت و کار بچم * عاشر جلد و چاپک و چالاک اولق معناسنه استاد
لطیفی بیت بر فضل تو کی معترف آیند که دانند * اشعار توبی چم و سخنهایمه خله * فتح
خاء معجه ایله خله نك معناری محله ذکر اول نور انشاء الله تعالی حادی عشر بمعنی خم خمیدن
لفظندن صیغه امر اولور ثانی عشر بوریاقشنیدن طبق ایدوب آنکله غله نك صمانن
و توزین آیردر آکاچ و غله بر افشان دخی دیر لر عندی لسانده آکا سوب دیر لر چنک مریم فی
بخور مریم دید کاری شکوفه در که بش بر مق کبی در مجمع الفرصه مسطور در که زن حامل
وضع جمله عسرت چکسه اول اونی صویه قور لر اصلنوب بر برندن جدا اولدوغی کبی
بامر الله تعالی اول عورت وضع حمل ایدر نتم بویته بو معنایه اشارت وار در شیخ تطای
بیت بر ست آن چنک مریم شاه عالم * چنان کابستنان آن چنک مریم فی چهار علم فی
یعنی خلفاء الراشدین رضوان الله تعالی علیهم اجمعین کذافی شرقنامه فی چهار نظم فی یعنی
عناصر اربعه کذافی شرقنامه فی مع النون * چاپاتان فی فتح باء فارسی و تاء مثناة ایله
بعض نسخه ده تاینه نوله واقعدر ادک اوزرینه کیلان ادک معناسنه در کذافی نعمه الله
فی چار کون فی کتب طب مفرداتده بسپاسه دید کاری دارودر ودخی سمر اغاجنه دیر لر
فی چاشکدان فی فتح شین معجه ودال مهمله و سکون کافله فی چارمیتن فی چارم دردنجی یای
نسبت و نون ناکید ایله دردنجی به منسوب دیک اولور فی چاشکدان فی سکون شین معجه
و فتح دال مهمله ایله اتمک صاندوغی کذافی التحفه اماغیری نسخه لده خاء معجه ایله در
فی چاکایدن فی بمعنی چکانیدن یعنی طملا مق هر نه اولور سه استاذ فرخی بیت پیش
سائل زر بچا کاند بهنکام جواب * پیش نحوی موی بشکافد بهنکام سوال فی چامیدن فی
کسر مهمله تبول و تغیط معناسنه حضرت مولانا قدس سره * مسبط * بس کن که هر مرغ ای
پسر کتر خور د انجیر تر * شد طعمه طوطی شکر وان زانغ راچامین خر فی چاوپدن فی
سرحه لر و اکابکر ر قوش جغر لر برنسنه دن اور کوب چغرسد قلرینه دیر لر فی چامیدن فی
کسر ها و سکون یای تحتانی ایله اوشمک معناسنه در فی چامیدن فی کسریای تحتانی اول
و سکون ثانیه اوشمک معناسنه مرویدر کذافی نسخه رحی الغرایب الحامی فی چمان فی فتح
باء فارسیله بمعنی جامه کهنه بوندند که اسکی اثوابی آدمه چمانی دیر لر میرنظمی بیت
انراشد لا بق زمت چمانی * تو عالی قدری و قدر تو دانی فی چیتین فی سکون باء فارسی و کسر

و کسر مثناة و قویای ساکنه ایله بمعنی اباجیه یعنی کوچک طفر جق کذافی فرهنگ جهانگیری
 و چسپین فی سکون باء فارسی ویای تختانی وسین مهمله ایله آچی که عربی بیه چسپین دیر
 ولدر تعریف قلعه بیت چنان بود محکم بنای حصار * چسپین و کج کرده اند استوار *
 و چب دادل فی پانیه آتمق معناسنه اصطلاحیه در چسپیدن فی سکون باء فارسی
 ویای تختانی و کسر سین ایله بمعنی چسپیدن و چسپیدن که عنقریب ذکر اولنور انشاء الله
 تعالی و چپیره شدن فی کسر باء فارسی و سکون یای تختانی ایله حاضر و مهیا اولق و دریاوب
 جمع اولق حکیم فردوسی بیت بفر مودشان تا چپیره شدند * هر برزیا پزیره شدند *
 و چپین فی کسر باء فارسی و سکون یای تختانی ایله سله سندی که اکثر سکوت چنغیدن
 ایدوب ایچنه اتمک و بعض اشیا قورلر حکیم فردوسی بیت بچین در افکنند ناکه سرش *
 همانان کشکین به پیش اندرش و چپین فی کسر تاء مثناة و سکون یای تختانی ایله ایرک
 قوری که ایکی طرفدن دیکیلور و چپیدن فی کسر خاء معجه ایله بمعنی ستیزه و سرزنش
 یعنی چکشک و دخی بمعنی کوشیدن یعنی دورشک مولانا کسائی بیت طعنه مزنی که
 بادولب من چراچی * هر چند پیر کشتم و توتازه نوجوان * و دخی بچ و تاب معناسنه مرویدر
 و چپین فی کسر خاء معجه ایله کیرلو و پاصلو شوخکین معناسنه شرفنامه ده کسر تین ایله
 مقید در و چراین فی فتح راه مهمله و کسر میله بمعنی علف بهرامی بیت بماندم اینجا بیچاره
 راه کم کرده * نه آب بامن بیچاره نه چرامینا و چران فی فتح راه مهمله ایله بوزن خران یعنی
 چرنه اونلاچی معناسنه اسم فاعل اولوز و چراین فی فتح راه مهمله و کسر تون و سکون
 یای تختانی ایله حیوان او تارمق تشدید ایله ده تخفیفله ده منقوله در و چراین فی کسر
 یای تختانی اول و سکون ثانی و فتح دال مهمله ایله بمعنی چراگاه اونلاق معناسنه شمس خوری
 قطعه * حسود شاه را در باغ امید * نماند ست از ثمر غیر از سپید چین * چو حیوانیست
 مانده در بیابان * ز بخت بد ز آب و نه چراین و چرب زبان فی طتلو دلو و منتظم الکلام
 و فصیح اللسان دیمکدر میرنظمی بیت شوی خوش سخن با کبیر و صغیر * کند چرب زبانی
 همه کس اسیر و چرب شیرین فی لطیف و نفیس ولدین طعام حکیم خاقانی بیت چرب
 شیرین نعمت دنیا * بمکس راند نقش نمی ازرد و چربیدن فی سکون راه مهمله و کسر باء موحد
 ویای ساکنه ایله غالب اولق معناسنه شیخ نظامی بیت من ار بر تو چرم بهنکام کین * بدم
 قایم اند از روی زمین * و دخی فرو آمدن و فرو آوردن و فرورفتن و فرو کردن بونلردن مراد
 مغلوب اتمک و غالب اولق معناسیدر بابا نصیبی کیلانی بیت بزمه آنروز ترنج دقشس میچربیدن
 که ز نارنج بباز میخه تراز و میساخت و چرخ برین فی یعنی عرش مجید کذافی شرفنامه
 و چردان فی سکون را و فتح دال مهملتین ایله بوزن مردان کدالرجر و سوال محله اللرنده
 طوتد قاری طاس و یا کسکول اصلی جمع عربیله در جر اولمان اشیا به طرف اولور و بر
 معناسی دخی قبولده اولان رزه خلقه سیدر ایکی معنایه ترتیب اوزن میرنظمی بیت کدانی
 گرفتست چردان بدست * بدر آمد و کرد چردان شکست و چربیدن فی فتح راه سکون
 سین مهملتین ویای تختانی و کسر تاء مثناة ایله بوزن پرستیدن دیشارینی برینه صقوب

فخر و تقدیر و چرسدان فی فتح راه سکون سین مهملتین ایله چار کومته بر نوع طغار جقدر که
 درویشان و سیاحان و قلندران درت کوشه سندن باغ ایدوب ارقله زینه باغ لر ایچنه
 ماکولات و بعض سبک جامه دخی قور لر کاهی حائل و ایدوب ایدر لر شیخ جنید خانجالی بیت
 برون رفتم جو در ویشان نم پوش * چرسدان از حائل کرده بردوش و چرغان فی سکون
 راه مهمله و فتح غین معجه ایله اول بیوک مهر در که منشور له طغرا ی رینه بصیر لر کدافی
 فرهنگ جهانگیری و چرغون فی سکون راه مهمله و ضم غین معجه ایله یعنی چرغول مرقوم
 و چرمدان فی سکون راه مهمله و مهمله و فتح راه ایله ده جایز در دری کیسه معناسنه که دولیان
 دخی دیر لر حضرت مولانا قدس سره بیت ایتم از مکر دزدو راهزن * زانکه چون زر
 در چرمدان توام * وله ایضا بیت کاسه از زاق پیانی پوست * کیسه اقبال چرمدان
 ماست و چرنکیدن و فتح راه مهمله و سکون نون و کسر کاف عجمیله آواز کرز و امثالی
 نسنه لر که او رد قل ظاهر اولور و چرون فی سکون راه مهمله و فتح و او ایله شهر هر مرکز
 اسم قدیمیدر و چرویدن فی سکون راه مهمله و یای تحتانی و کسر و او ایله ایکی معنایه کلور
 اول چاره آرامق معناسنه در میرنظمی بیت بدر عشق او چند انکه چروید * بخ صبرش
 علاجی رانمی دید * ثانی سکر تمک معناسنه در شمس خزی بیت دولت و نصرت و سعادت را
 نیست کاری و رای چرویدن و چریدن فی کسر راه مهمله و سکون یای تحتانی ایله او نلاحق
 معناسنه تشدید ایله و تخفیفله ده جایز در و چسپان فی سکون سین مهمله و فتح باه
 فارسیله بر نوع جامه در که اوسته کیرل بکری طار و اکثر یا یوینی دخی قصه ایدر لر بالا پوش
 و حکمان دخی دیر لر و بر معناسیمه یا قشقلو و مناسب اولان نسنه در هر نه اولور سه مثلاً فلان
 چیز بغلا ز اچسپان آمد دیر لر و چسپیدن فی سکون سین مهمله و کسر باه فارسیله میل
 ابلک و زیاده کلک و بر نسنه طوتمق و بر جسم بر جسم متصل اولق بوجهله که انفصالی کوچ
 اوله و یا بشمق و یا قشقمق معنایه در کدافی المشکلات و چشان فی فتح سین معجه ایله کرز
 معناسنه در که پشان و قشان دخی دیر لر و چشم پریدن فی کوز سکر تمک معناسنه شمس
 تبریزی بیت چشم همی پرد مکر آن یار میر سد * دل میجه نیشانه که دلدار میرسد *
 و چشم داشتن فی امید ایتمک معناسنه خواجه حافظ بیت کر بسر منزل سلی رسی ای
 باد صبا * چشم دارم که سلامی برسانی ز منش و چشم زدن فی کوز ابلک یعنی کوز قیوب
 اشارت ابلک ابو المعانی بیت بار قیبان برهش دوش شدم میل نکرد * چشم زد بر من
 آشفته مکر از سر لطف و چشم زن فی ترکیه اولور دکن دید کبری اوتک تخمیدر چشمه زن
 دخی دیر لر کوز آغریسنه ایتد کبری معالجه جزو ایدر لر غایت ابجه سحق ایدوب سرمه
 کبی استعمال اولنور و چشم کردن فی یعنی چشم زخم اصابت عین معناسنه در ترکیه کوز
 دکر تمک دیمکدر میرنظمی بیت که بوده چشم بختم آنچنان بد * مجور و ناز جان از چشم کرد
 و چشملان فی سکون سین معجه و فتح مهمله اول سیاه دانه لر در که چشم و چشم و چشم دانه
 دخی دیر لر و چشم سوزن و چرالد و ز دلوکی شمس خزی بیت بود چو چشمه
 سوزن چشم اعدایت * زینس بلا و عن عالی بدین فرخار و چشم فی سکون سین معجه ایله

ایله بمعنی جشن مرقوم که باب سابقه ذکر می مرواریدی استناد عنصری بیت آیین عجم
 جشن جهان دیده فریدون * بر شاه جهان دار قری باد همایون چشیدن چشیدن چشیدن کسر
 مثنی معجه ایله دایم ذوق معنا سنه خواجه کمال بخندی بیت آن شربت حامی که شفای
 همه جانهاست * بی چاشنی درد چشیدن نتوان یافت * عربیه ذوق که فاعلی ذوق کلور
 چاشنکیر معنا سنه و چغتایده تا آغاغان دیرلر چغان چغان چغان معجه ایله اوج معنایه
 کلور اول معروف چتال اغاج که اراسنه زبلا راستوار ایدوب رقا صابر اللرنده اصول
 طوتوب رقص ایدر لر چغانه دخی دیرلر حمید قلندری بیت از شعر او کفند اگر شعر دلبران
 هر تار آن ترانه چنک و چغان دهند * ثانی بمعنی مرد کوشنده یعنی کار و مصالحنه محمد و ساعی
 اولان آدم ثالث بر شهر آیدر چغانیان چغانیان چغانیان شهر سمرقنده بر محله آیدر حکیم سوزنی
 بیت شغل چغانیا زانی باده * یکبار زود و باده نمی باید چغزیدن چغزیدن چغزیدن بوزن لغزیدن
 ایکی معنایه در اول بمعنی تمسیدن حضرت مولانا قدس سره بیت در فنا جلوه شود
 فائده هستیها * نفس نیامد ز بلا کریه و در چغزیدن * ثانی شرفنامه دهه التفات ایتمک
 معنا سنه در چغیدن چغیدن چغیدن کسر غین معجه ایله چخیدن مرقوم معنا سنه کذا فی المجمع
چفتیدن چفتیدن چفتیدن سکون فاکسرتاه مثناه و یای سا کنه ایله میلی ابلک معنا سنه در کذا فی
 فرهنگ جهانگیری چفسیدن چفسیدن چفسیدن سکون فاکسرسین مهنله ایله بمعنی چسپیدن عموماً
 و یا بشمق معنا سنه خصوصاً حضرت مولانا قدس سره بیت نور آبی دان وهم بر آب چفس
 چونکه داری آب از آتش نفس * قزدرمه معنا سنه منفس نهی حاضر در میل ایله
 معنا سنه ابن یمن * قطعه * سعی در تنقیص قدر خویش کرد * هر که کرد اهما لدر تکمیل
 نفس * با دها این نفس نافرمان و شوم * کفمت از حرص بردنیا چفس چقیدن چقیدن چقیدن
 کسرقاف و سکون یای تحتانیله قازق و میخ قافق معنا سنه در چکانیدن چکانیدن چکانیدن طماشق
 معنا سنه چکیدن لفظنک متعدی در خواجه سلمان بیت حدیث خاک درت راز جشن
 سلمان پرس * که کار اوست درین باب در چکانیدن چکان چکان چکان چکیدن لفظنک اسم
 فاعلی در طماجی معنا سنه ودخی بمعنی چکانیدن چکمان چکمان چکمان چکمان کلاهما بسکون
 الکاف بمعنی چسپان مرقوم یعنی بالابوش و زره یلکی معنا سنه مرویدر چکن چکن چکن فتح کافله
 ایکی معنایه در اول بمعنی چکمن مرقوم شمس فخری بیت تاج یا قوت و بغلتاق چکن *
 یافت ازین دعای او خروه * ثانی بمعنی اول شب میرنظمی بیت بوعه نیامد چو آن سیمین
 شوم ناله خیز چکن تا سحر چکیدن چکیدن چکیدن کسر کافله طماشق معنا سنه هر نه اولور سه کمال
 بخندی بیت با ز آتشی بسینه رسیدن گرفته است * خون ازل کباب چکیدن گرفته است
چلیدن چلیدن چلیدن کسر لامله کرمک و کومک مثلاً آت کنی کومک و ایت کوکی کرمک ودخی
 چلک ابلک چمان چمان چمان بوزن همان اوج معنایه در اول بمعنی خرامان که چمیدن اسم
 فاعل اولور نا زایله صالحی معنا سنه خواجه حافظ بیت شد چمان در چمن حسن و ملاحظت
 روزی * در کابلستان و صالح نجیب یمرقت * ثانی پیاله شراب که چمانه دخی دیرلر حکیم
 ناصر خسرو بیت همچو بلبل خن و دستها زنده * چون لبالب شد چمان از بلبله * ثالث

بحاس خاص معنا سنه میرظمی بیت مخلوت سرایش چمان کرده اند * که ذوق وصالش
 بهان کرده اند * چنانیدن فی بمعنی خرامیدن صالئق معناسنه مصدر در فی چمان فی شهر
 صفهان دروازه لریدن دروازه آدیدر حکیم شقایب در هجو وزیر محمد مؤمن بیت مؤمن هلم
 بازی چمان بکجارت * پاکاری صد در صد کرمان بکجارت فی چمن فی معروف ودخی
 صف صفت تمش اغاجلک آراسی گذرگاه اوله ودخی اغاجلی مکان که آلی چایر اوله مولانا
 کسائی بیت سروبتان کرده وکاشن خراب * لاله ستان خشک شکفته چمن * محمودیه
 چند معناسنه مسطور در یعنی اسب دلیر فی چمیدن فی نازایله صالئق شرف یزدی بیت
 چوسر و تودامن کشان می چید * چمن دامن از شر م بر سر کشید * بویت معما در اسم نجم
 چقار ودخی میل ایتمک معناسنه عمق بخاری بیت چمیدن نت ستوی دشمن برغم من تاکی
 بکیر چنک بچنک وخواه ساغرمی * تحفه الاخباریه بمعنی خم خوردن مسطور در فی چمن فی
 کسر میم ایله بول و غائط دیمکدر حضرت مولانا قدس سره بیت بمعنی بول بیت چان نبود
 در چهار این چمن * لیک نبود این چمن مامعین * وله بمعنی غائط بیت بابلانرا جای میرید
 چمن * مرجع رادر چمن خوشتر وطن * وله ایضا بیت کرچه طوطی خود از شکر زنده است
 زاغرامی چمن خرابید * بویتدن فهم اولتور که حیوانات زبانه ده مستعمل اولش اوله فی چناچن
 فتح نون وجم فارسيله آواز تیر یعنی اوق پیای آتادقه ظاهر اولان صداسی که شباشاب
 دخی دیرل تکم آواز شمشیره فشا فاش دیرل شیخ نظامی بیت زیم چناچن که آمد ز تیر *
 کفن کشت در زیر جوشن حریر فی چنازهن فی فتح نون وها وسکون زاء معجه ایله مقامات
 شیخ الاسلامه یا زرکه برکله * تحسین و آفریند که جمله اولکلر آنک ضمنده اوله یعنی شوققدر
 ایواوله که وصفی ممکن اولیه آنک تعبیر دیر فی چنبر کردن فی حلقه رستتاب یعنی ایب بوکتلرک
 حلقه سی که آندن پکوزب بر با شدن بوکرو دخی دف ودایره والک و غر بال مثالونسنده
 چنبر ایتمک فی چنیدن فی سکون نون و کسرباء موحده ایله جستن لفظنک ایکی معناسینه ده
 مراد قدر اول بمعنی خیر کردن حضرت مولانا قدس سره الفرز بیت حلقه حلقه براو
 رقص کنان دست زنان * ستوی اوچنبد هر یک که منم بنده تو * ثانی بمعنی کریمت حکیم
 ازرقی بیت چنان کریزد دشمن که سیراپت او * زهینت تو بچنبد مکر بشکل شکل *
 فی چندان فی ایکی معنایه در اول لفظ مرکب در چند ایله آندن اولقدر و اولدکلو معناسنه
 کلبی بیک ترک بیت چندان سودم جبین حسرت بزمن * کین توده خاک را تینک آوردم
 ثانی لفظ مفرد در صندل اغاجنه دیرل حکیم سوزنی بیت هست بر لکک زچندان و بقم
 منقار و پا * پس چرا شد آب نوسی هر دو بر لککجه * مجمع الفرسه ولایت چمن شهر لریدن
 بو شهر معظم آدیدر فی چندن فی مخفف چندان مرقوم و بمعنی چنک که عنقریب ذکر اولنور
 ودخی صندل اغاجی معناسنه حکیم خاقانی بیت در رنگ و بوی دهرنه هیم کرده روم * ارقم
 نیم که بال چندن در آورم * بعض فرهنکله بر خوشبو اغاجدر که زده دیرلر ولایت حاصل
 اولور کذافی شرفنامه فی چنکاخوان فی برطعام در نان گرمی روغن آلوده ایدوب تناول ایدرل
 فی چنکستان فی اورمان معناسنه در اما چنکل ترکیب چنلنی دید کاریدر وستان محل و مکان

و مکان معناسنه در فلیه استعمال ایله مطلق صیق اغاجلغه اسم اولشدر چی چنیدن چی کسری
 نون و سکون یای تختانیله بمعنی چکیدن مرقوم میرتنمی بیت ز کویش صبا چون وزیدن
 گرفت * سرشکم ز دیده چنیدن گرفت * چی چوکان چی اوج معنیه کلور اول معروف باشی
 اگری راغاجدر که آنکله میدانه طوب اوردر کوی و چوکان متعارف او یوندر بغایت
 سواری و سلحشور اولنر اوینار لر هر بر آدم اول میدانه آت سون مز ثانی ینه باشی
 اگری بر اغاجدر پولاد طوی با شنه اصار لر یاد بشاهلرک چتر آسا کی لازمند ندر کوبه
 دخی دیر لسراج الدین سکری بیت ز عنبر بر مهش خیزد ز سنبل بر کاش چوکان * دلش
 چون قبه تازی رخس چون قبه دهقان * ثالث هر باشی اگری اغاجه چوکان دیر لر جمله دن
 طبل و کوس طره سی شیخ سعدی * قطعه * خردمندان نصیحت میکنندم * که سعدی
 چون دهل بیوده مخروش * ولیکن تا چوکان میرندش * دهل هرگز نخواهد کرد خاموش
چی چوپکان چی چوکان معناسنه در این بین بیت ربوده کوی لطافت چوپکان سر زلف
 ز دلبران سعی قد و کارخان سن خد چی جهان چی بمعنی بسیار چوق دیمکدر میرنظمی بیت
 ترحم کن یکی بر جان سوزان * جهان شد جور و نازای شاه خویان چی چپیدن چی پچرامق
 وله بیت عنان سمندرش چوداده کشاد * چپیدن گرفت ورسیده چوباد * ودخی میل ایلک
 و تفرجانک و فرهنگ جهانگیرده بمعنی چکیدن مسطوردر چی چپیدن چی سکون یا بین
 تختانیین و کسریا فارسیده اول نسنه یه دیر لر که ایکی وقعه نک اراسنه اوله چی مع الو او چی
چی چارسو معروف معنای ترکیب درت طرفدر اکثر بازار لر اویله اولدوغی وجهن نمیه
 اولمشدر اوالهانی * قطعه * کردم اندیشه چارسو رقتم * که خرم طالع فروشنده *
 طالع بدبین که هم آجا * کس ندیدم شود فروشنده * همه اهل خرد بحکم زمان * هر
 طالع خرید کوشنده چی چارو چی ضم راء مهمله ایله اولک معناسنه عموما غله اولجکی
 خصوصاً وله بیت شهنشاهی کفادی لطف وجودش * زرو سیمی دهد هر دم چارو *
چی چاکسو چی سکون کاف و ضم سین مهمله ایله سیاه رنگ بر دارودر کافور ایله آمیخته
 ایدوب کوزه چکرل منجیک بیت جودتو سود دارد بر علت نیاز * چونانکه سود دارد بر چشم
 چاکسو چی چاکسو چی شین معجه ایله بمعنی چاکسوی مرقوم کنافی الخفه و فرهنگ وفانی
چی چامه کو چی غزلخوان و خواننده چامه شعر و غزل معناسنه در کوینده معناسنه در
چی چاو چی صدای شایع معناسنه ترکیب دخی استعمال اولنور پر سوز خلق بیمنده شایع
 و مشهور اولدقه فلان سوز چاولندی دیر لر دخی مقوادن سکه نمش آنچه در زمان سلفه
 اوز بک پادشاهلریتک بری بر حله خزینه سنک مضایقه سی اولور اول زمان اختراع ایدوب
 رایج ایلش کدافی تاریخ و صاف اول عصر شعر اسنک بری دیمشدر بیت چاو اکر در جهان
 روان باشد * رونق ملک جاودان باشد چی چاو چی سرچه و اکابکرز قوشچغزل اور کد که
 ودخی شکاری قوش کورد که چغرشد قلینه دیر لر شمس فخری بیت بی خانمان و بی زنا
 و فرزند دشمنش * کبشک وار دارد پیوسته چاو چاو چی چاو چی سکون ها وضع جم
 تاز سبله بمعنی چا هیوز مرقوم قوی پاک ایله جک آلات وقوغه چقار جق چنکال چی چپو چی

ضم باء فارسیله سکود مرفی میرنظمی بیت چنان سر نیز بود چپوی نیزه * چوسوزن
بکدراند بی ستیزه و چتوی ضم تاء مثناة ایله پرده معناسنه حکیم زاری قهستانی
بیت دکر یا حین چون دختران دامن کش * گرفته کرد خوانین کل ز رشک چتوی چربوی
سکون راء مهمله و ضم باء موحد ایله ایکی معنایه در اول بمعنی چریش مرقوم ثانی بمعنی
چربی یعنی یاغلی استاد لطیفی بیت بدو کفتم نکارینا چه باشد که مراباشی * که هشتم در غمت
سوزان چو بر آتش نهی چربوی و چرغونوی سکون راء مهمله و فتح غین معجه و ضم نونله
ایکی معنایه در اول شراب ظریفی هرنه اولور سه ثانی بر کونه دلپسند سازدر ایکی معنایه
تریب اوزن ابوالعانی * مسقط * ساقی بنه بر جامی از چرغونودر زمکی * زن چرغونو مطرب
به فی عیسی کنیم رخم عدوی چرندوی فتح را و سکون نون و ضم دال مهملتیش ایله استخوان
ترم که مثانه دید کلری کوی او جنده و کوسده اولور عربیده غضروف دیرلر ضمتین ایله
کندافی الصحاح و چشم آرووی اول الفهمدوده ایله اول نسنه هر که دفع چشم زخم ایچون
عمله کتور یله آدم ایچون و یا خود حیوانات و یا زراعت و یا باغ باغچه و خانه و سرای
ایچون ایدر رسید حسن غزوی * رباعی * ای سرتاپا بنازکی سروسهی * از جمله نیکوان
توخوی توبهی * بر حسن و جمال پیش می افزاید * چشم آروچو چشم بزروی نهی *
شیخ آذری بیت اولیا را که هست حسن نکوی * این ملامت کنند چشم آرووی چشم کاوی
بر نوع رنگین کلدی قویو قرمزی چشم کاومیش دخی دیرلر رومله بر نوع آری و آبدار لطیف
ار که دیرلر عربیده اکا عین البقر دیرلر و چشمه ترازوی ترازونک کبوتر کدوکی سوراخی
عربیده عین المیران دیرلر ابوالعانی بیت شده چو چشم ترازوی چشم خونیم * شده است
هر مرثه ام چون کبوتر میران و چغوی ضم غین معجه ایله بیقوش جنسندن بر قوشدر
اکا کلیت ایله مشابهی وار در ابوشکور بیت اگر بازی اندر چغوک نکر * و کربا شه سوی
بطان مبر * لغت خرسانیدر اما فرهنگ حسین و فانی ده معنی کجشک واقعدر مجمع الفرسده
دخی اویله در و چکاوی کاف عربیله چکاوی مرقوم معناسنه حکیم فردوسی بیت چنین گفت
با کرد جنکی تراو * که تر چون عقابی و من چون چکاوی * شمس فخری بیت بر شاخسار مدحش
طوطی طبع من * بردست در سخن سبق از بلبل چکاوی * مجد همکر بیت شاه از فر سایه
معمار عدل تو * همسایه عقاب گرفت آشیان چکاوی * بر حله دخی حکیم فردوسی بیت
اید انسان که شاهین رباید چکاوی * ربود آن کرانمایه تاج تراو و چکاوی ضم کاف عربی ایله
مطربلرک سازه اور دقلری زخمه یه دیولر میرنظمی هروی بیت مهینا شده بزمن خاص شهان *
سه تازی چکوزدچو خنیا کرات * و چکک مرقوم معناسنه ده مرویدر و مع الهاء * چاپله و
کسر باء فارسیله و باء موحد ایله ده مرویدر کل معناسنه در کندافی المجمع و چاپله و
کسر جیم بحمیله چارق معناسنه ما و راء النهر لغتی در منسعود سعد سلطان بیت کیر کردندی
همه برکتفشان فی کوردین * صدر جستندی همه در پایشان نه چاپله و چار آینه و بر نوع
جبه در که درت یاصی قاپور غنسی اولور و چاربان و معروف درت پارچه افاجدر رقا صابر
اللزنده بر رینه اور برقص ایدر و چار جوبه و درت اغاج که قاپور و خیره به نصب

نصب ایدوب قنادلین اکامیخلرلر چارخانه فی دیار عجمده معروف درت خانه لی
 قرغاندرکه ایچنده درت نوع طعام بشوررلر اکثر تفرج و باغ و باغچه مسیره یرلره
 کتدکارنده کوتوررلر و رفوع سنیدر اولدخی درت خانه لیدر تکم میرنظمی بیت سخایش
 چنان برخواص و عوام * بچارخانهارا کشیک طعام فی چارخانه فی دلیروشجیع دیمکن
 کنایه در و تابع هوای نفس اولوب متعدد عودات و جوارزی طو تانه دخی دیرلر تکم امیددی
 بیت پیرانه سرکه قد امیددی دو تاشه * از چارخا پکی دوسه جا کتد اشده فی چارده فی
 اظهار هایلله اعداد ده اون درت و ماهک بیدر اولدوغنده ده دیرلر خواجه حافظ بیت فی دوساله
 و محبوب چارده ساله * همین بسست هوا محبت صغیر و کبیر * و کال کامل معناسنه ده کاوره و لانا
 هاتنی بیت مرا آنچه از چارده داد دست * که نتواندش دور کردون شکست فی چارده شنبه
 اظهار هایلله هفته نک در دخی کونی فی چارگامه فی یورغه آت حکیم خاقانی بیت ساقیا
 اسب چارگامه بران * تارکاب سه گامه بستانیم فی چارمر چاره فی ایکی معنایه کاور اول
 بمعنی مرحله ثانی ملا و دانشمند معناسنه ابوالمعانی بیت باده میخورمکن ریاه میسون * و ادب
 و شیخ و چارمر چاره فی چاره فی اوج معنایه کاور اول بمعنی مدد چغتایده ارمان دیرلر میر
 علی شیر بیت اولتور رهبران تونی اولسامم ارمان فالماغای * تو شام پیرابام وصالکنی
 کوریب * ثانی حیلله ثالث بمعنی بکبار فی چاره فی زاء فارسیله بحس و عبث معناسنه در
 فی چاشتگاه و چاشتکه فی کلاهما بفتح الکاف الفارسی قوشلق و قنی که چاشت قوشلقدر
 و گاه و قدر عربیه مخی دیدگری زماندر فی چاشته فی قوشلق یکی که چاشت معلوم
 و آخرند کی ها اختصاصیه در یعنی اول وقت مخصوص اولانیمک اولور فی چاله فی فتح لامله
 اول چقور که اوزرینه دز گاه قویوب جلا هلا یا قترین او زادوب بز طهور لر و غله قویلین قویلیه
 دخی دیرلر کدافی فرهنگ جهانگیری فی چامه فی شعر و غزل معناسنه حکیم فردوسی بیت
 یکی چامه کوی و یکی چنگ زن * یکی پای کوبد شکن بر شکن * و بمعنی داستان بیت
 بدان چامه کو گفت گای ما مروی * بید از دل چامه شاه کوی * و دخی قوت و قدرت
 معناسنه کور میرنظمی بیت نوشتن چاره نامه دارم * نشینم یا الم چامه دارم فی چانه فی
 فتح نون و اخفاء هایلله اوج معنایه کاور اول ز نجدان معناسنه حضرت مولانا قدس سرور
 بیت شکر حق کوید ترا ای پیشوا * آن لب و چانه دارم آن نوا * ثانی ترکیب چکه چالیدی
 دیدگری معنایه که ز فراومنه دخی دیرلر میرنظمی بیت وفا کردنش را بهانه کنف * مکن
 با وراوراکه چانه کند * ثالث اتمک ایچون کسلس خمیرکه زواله دخی دیرلر کدافی فرهنگ
 جهانگیری فی چاوله فی سکون و او و فتح لامله کل خوش رنگ معناسنه کدافی الجمع بو معنایه
 استاد عنصری بیت همه بوستان سازی از د * و راع * چمنهاش پر لاله و چاوله فی چاه فی
 مطلق قوی در کرک صوی اولسون کرکسه صوی اولسون فی چاه یوزه فی قوی دن
 قوغه چقار حق چنکل و دخی بکره ایچنده اولان دمور که انک اوزرنده دوزعر میه خطاف
 دیرلر اغا جدن اولسه قعد دیرلر فی چپاره فی فتح باء فارسی و راء مهمله ایلله چامه کهنه
 معناسنه در فی چپاره فی سکون با و فتح جیم فارسیین ایلله بوز اوزرنده قایمغه دیرلر عربیه

ز حلو فقه دیدکاری معنایه خلایب و خلاش و غر لفتح دخی دیرل کذاقی مشرفنامه بومعنایه میر
نظمی بیت در همه جا و نشود در خله * راست روان بود چپله * خله یول ضایع
آتمکدر چیه فتح باء فار سمبله ایکی معنایه کاور اول صولاق آدم و حیوانه دیرل آدم
صول الی صناع کبی قولل نور و آتک صولای صول کز اول صول الی صویه قور بیطار نامه ده
مسطور درو بر معناسی دخی زغر کو پیکه دیرل بعضی آوجیار زغر چه آد قورل و قوفی اولینل
سکر دوب چاید و غی اجلدن صانور ل اول آدایسه چپه دن غلط اولوب زغر معناسنه اولور
بومعنایه میر نظمی بیت پرستار شه رادویند هر سو * دران چون چپه کرده اند جستجو *
 چپیره کسر باء فارسی و سکون یای تحتانیله یعنی آماده شدن و مصاحت ایچون بریره
کلمک معناسنه شمس فخری بیت برای ساز کار دولت او * کواکب رایود دائم چپیره
و حکیم قطران ارموی بیت سحر کاهان زندتندو تیره * وزولشکر کند سر پا چپیره *
 چپیده کسر خاء معجمه و سکون یای تحتانی ایله مجمع الفرسده یعنی دم زده و مشرفنامه ده
یعنی کوشیده مسطور در چرا به فتح او باء موحد ایله سودا و زرنده بغلنن قیق کذاقی
مشرفنامه چرا خواره فتح راین و واو و سکون خاء معجمه ایله اول طرف که ایچنه چراغ
قورل چراغواره دخی دیرل سیف اسفرنگی بیت در شب قدر چاه توروح الامین نظاره کرد
این شش و سه قرابه رادیه چراغواره چراغپایه ایکی معنایه کلور اول معروف چراغدان
معناسنه که چراغ ایله داندن مرکب در طرف قندبل معناسنه ثانی اول آته دیرل که ایانغ
اوزینه قلوب اللین یوقار و طوتار میر خسر و بیت براق همت والای تو بکر مروی
چراغپایه کنان بر منیز جست بتان چراغیره و چراغوره کلاهما بفتح الراء المهمله و سکون
الغین المعجمه یعنی چراغپایه کذاقی المحمودی فرهنگ جهانگیری قنار معناسنه در چراغله
سکون غین معجمه ایله یلدز بوجکی کرم شبتاب دخی دیرل نیازی بجازی بیت شب چراغک
چراغله شبتاب * کرمکی کو بو دشب افروزان چراغوان بمعنی چراغواره مرقوم حکیم
انوری * قطعه * این آبکینه خانه کردون که روزوش * از شعلهای آتش الوان مزینست
باد چراغواره فراش جاه تو * تا هیچ در فیهله خورد شیدرو غنست چرب روده
بغجه وش و یاغله قاورلش ایچی طولش بغرسق عربیه نقانق دیرل چراگاه و چراکه
کلاهما بفتح الراء المهمله و کف الفارسی و اظهارهایله اولاق که عربیه مرعی دیرل چربه
سکون راء مهمله و فتح باء موحد ایله یعنی چرخه یعنی چقرق و اغر شق و خرطی و توزق چرتنه
سکون راء و فتح تاء مثناة ایله لون و رنگ معناسنه که چرده دخی دیرل کذاقی فرهنگ جهانگیری
 چرخ غله تار لادن خرمن برینه غله چکدکاری قاکلی که چرخ قاکلی و عربیه دخی
دیتلدوکی ذکر اولندی میر نظمی در تعریف دیوانه * خس و خاشاک بر سر بود موی *
مفرش چون چرخ غله بود کوی چرخله سکون راء مهمله و فتح خاء معجمه ایله بر او تدر
ترکیده کونیک دیرل بعضی نسخه ده چپکنه دیرل و بعضی نسخه قانوغان دیدکاری اوت که عربیه
شکاهی دیرل چرخه سکون راء مهمله و فتح خاء معجمه ایله چقرق دیدکاری که عوارت و سایر
ماسوریه و قله ایلك صاررل و اغر شق و توزق معنایه که قاصر غه ده دیرل چرده سکون

سکون را و فتح دال مهملتین ایله رنگ و لون معناسنه در قره یا غز آذمه سینه چرده دیرلر خواه
حافظ بیت آن سینه چرده که شیرینی عالم با اوست * رخ زیبالب خندان دل خرم با اوست
ودخی اصل اولین آته دیرلر محمودیده اکش آته دینلدوکی مسطوردر ل چرزه بی سکون
راه مهمله و فتح زاء معجه ایله یعنی چرده * مرقوم ودخی سیرز نکه دیرلر بعض نسخه ده سیاهرق
اولانه دیرلر و شرفنا مده اچق قوله آته دیرلر بی چرغنه بی سکون راه مهمله ونون و فتح
غین معجه ایله ایکی معنایه کلور اول یعنی چراغیاپه ثانی قیون بغر سفی که برنج و قیبه ات ایله
طولد و زرلر کدافی فرهنک جها نکیری بی چرکه بی کاف فارسیله سور کون آوی طالب
آملی بیت بصحن دشت چو حکم شکار چرکه نمود * زمین چو کوی در حلقه سوار افتاد *
مولانا هاتی از تیمور نامه بیت چو صفهای چرکه بهم داد دست * شد آن پیکران دشت
دیوار پست * مقدم نشینان درگاه شاه * همه چرکه آرای آن صیدگاه بی چرمه بی سکون
راه مهمله و فتح میله یعنی اسب عموما حکیم اسدی بیت پرانکیت بعض چرمه کرمخیز * درانکند
برهندوان رسخیز * وقوله آت خصوصاً حکیم فردوسی بیت بیوشید سهراب خفتان
جنگ * نشست از بر چرمه سنگ رنگ * مجمع الفرسده اسب معین و محمودیده اسب کبود
واقعدرو فرهنک جها نکیریده اسب خنک در حکیم خاقانی بیت دو اسبه در آوی ورکابی
در آور * کترو چرمه صبح بکران نماید بی چرند بی فتح راه مهمله و سکون نونله عموما چارپا
حیوانه اطلاق اولنور معناسی اوئلایچی دیمکدر تنکم عموما طیوره پرنده دیرلر گاهی
علی العموم بیانده چرند و پرنده دیرلر شاعر گفته بیت کند کتر اجمله پرنده * بدشت و کوه سحر
راچرند بی چرویده بی سکون راویای تحتانی و کسر و او ایله چاره استمک معناسنه شمس
غزری بیت دولت و نصرت و سعادت را * نیست کاری بغیر چرویده بی چریده بی چریده دن
اسم مقولدر و بمعنی مجرد یعنی مال و اوابله علاقه سی اولینه دیرلر چرده بی سکون زاء معجه
و فتح دال و راه مهملتین ایله درت معنایه کلور اول چکر که یه مشابه بر جانور در ثانی چغریغان
توی دیدکاری قوش ثالث اغز ایله صفتلر و یرمک رابع اینجه آوازه دیرلر چرده بی
سکون زاء معجه و فتح دال مهمله ایله چرده * مرقومک درت معناسیله ده مرادفدر بی چرزه بی
فتح زاء و اخفاء هایلره نسمه نک ایچی مثلاً اغاجک اوزی و اکا بکزر نسمه لره دیرلر بعض فرهنکه
چادر معناسنه مرویدر بی چسپینک بی سکون سین مهمله و کسر باه فارسیله میل ابلش
واکلیش و موافق و مناسب اولش معنایینه میرنظمی بیت دران خال و خط و رخسار کلکون
دلش چسپید و عشقش بود افزون بی چسته بی سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله
ایکی معنایه کلور اول نغمه معناسنه میر خسرو بیت چسته میزد بلبل از شاخ وهمی
نالید زار * خاست بر پاسرو کان چسته اوراد رکرفت * ثانی ساغر معناسنه وله * مثنوی
تیر آهو کشش زدی بصبر * نغمه آهوان آهوکیر * زان پی تیر میزدش هر سو * کله کور
و چسته آهو * خنده ایله حیوانات شیردانی معناسنه در کدافی فرهنک جها نکیری بی چشم راه
یعنی منتظر کدافی شرفنامه بومعنایه میرنظمی بیت چشم راه بوده شب تاسحر * جز بخیا لش
نشده جلوه کر بی چشم دانه بی معنی چشملان مرقوم بی چشم زده بی کوزدکش آدم اولسون

حیوان اولسون استماره طریقیله ایشی مرادی اوزره اولمیانه دیرلر زبائرد طرفادر
دی چشم کاوانه فی اول کوزه دیرلر کدایری اولوب بیاضی چوق اوله کذا فی شرفنامه چشم فراخ
معناسنه عین بقره نوعه شایهنی اولغله در فی چشم کشته فی ضم کافله سناسی که عربیه احول
دیرلر استاد عسجری بیت هجا کر دست پنهان شاعر از ابر قریع آن کور ملعون چشم
کشته فی چشمه فی بکار معناسنه عربیه عین دینلور شیخ سعیدی بیت درین چشمه
مابسی دم زدند * برفتند ناچشم بر هم زدند * وله بیت هر یکا چشمه بود شیرین * مردم
و مرغ و مور کردانید * چغتهای لسانه بولاغ دیرلر لطفی دیوانه بیت کوزوم خیالی
خیلیغه روشن حرم ایروور * آری یری بولاغ یا شید اسقیم ایروور * بر معناسی دخی اپکنه
و چو والد وزدلو کنه دیرلر شمس خیزی بیت بود چو چشمه سوزن بچشم اعدایت * زبس
بلا و محن عالمی بدین فرخا فی چغاله فی فتح غین معجه و لامله طیمور جمعینی یرده اولسون هواده
اولسون شمس خیزی بیت اگر نخجیر صحرا و هوارا * کند از سیله خالی و چغاله فی چغاله فی
فتح غین معجه و میله شعر و غزل و قصیده معناسنه ا بوالمعانی بیت نعتش که تو شتست قضا
صفحه اوراق * مرغان بسحر خواند بر اشجار چغاله فی چغاله فی فتح غین معجه و نوله اوج
معنایه کلور اول معروف یاریق اغا جدر جلاجل پوللرینی ارا سنه حکم ایدوب رقا صابر اللرنه
اصول طو توب رقص ایدر لر حضرت مولانا قدس سره بیت این خانه که پیوسته درو چنگ
و چغاله است * از خواجه پیرسید که این خانه چه خانه است * ثانی موسیقیه بر پرده
آدیدر مجیر الدین بیلقانی بیت مطرب عشق امیزند هر دم * چنگ در پرده چغاله دل *
ثالث فرهنگ جها نکیریده مرد کوشنده دیرلر فی چغره شته فی سکون غین و شین معجیتین
و کسر راء مهمله و فتح تاء مثناة ایله ا بک یوماغی که ا بک صارلش اوله زغونه و فرموک و کیسته
دخی دیرلر فی چغریده فی سکون غین معجه و نون و فتح را و دال مهملتین ایله یعنی ترسینده یعنی
قور قیچی فی چغریده فی سکون غین معجه و یای تحتانی و کسر راء مهمله ایله یعنی ترسیده یعنی
قور قش حضرت مولانا قدس سره بیت چند کردید چود و لاب درین بحر عذاب *
سرفر و پرده و چغریده چو بو تیمارید * مجمع الفرسه یعنی التفات کرده مسطور در فی چغزابه
و چغزاه فی کلاهما بسکون العین و فتح الزاء المعجیتین قور بغه که چغز و وزغ و غوک دخی
دیرلر عربیه طحلب دیرلر فی چغزباره و چغزواره فی کلاهما بسکون الغین و الزاء المعجیتین
یوصون که صو کنار لرنه یشل نسنه در و صو یوزنده دخی اولور جامه غوک و بر غیمه دخی
دیرلر شیراز بلر چل بک و هند بلر سوال دیرلر فی چغنه فی سکون غین معجه و فتح نوله چغاله
مرقومک معنای اولنه میر خسرو بیت بیا مطرب آن چغنه کز بک فغان * کشد زاهد از
بسوی مغان فی چغواره فی معنی چغزواره مرقوم فی چغاله فی فتح فا و لامله یعنی خیل مرغان
یعنی قوش سورسی حکیم ناصر خسرو بیت آمد تا زان زهند مرغ بهاری * روی نهاده
بما چغاله چغاله * حکیم اسدی بیت پرا کنده کردون و هامون همه * زمرغان چغاله زغرمان
رمد فی چغته فی سکون فا و فتح تاء مثناة ایله بش معنایه کلور اول یعنی سر کوسفند یعنی
قدون باشی شیخ نظامی اسکندر نامه ده یاز که اسکندر زوالقرنین اولوقت زنگیمان اوزرینه یقین

یقین اولدوقه طرایه اسکندر ایله طرایه زنکیان ایچون جنک و قتال مشتعل اولوب غلبه
 طرف زنکیانه ال ویردی مغلوبیته باعث خوف وهراس لشکر اسکندرده واقع اولدی
 اسکندر بوجاله واقف اولدوقه طوطیانوش حکیم که علم موسیقی ده کمال مرتبه مهارتی وارایدی
 پادشاه زاده زنکیان پانکر قمنه کوندردی و صلح طلب ایلدی پانکر امر ایلدی طوطیانوشی
 قتل ایلدی و قانی بر طشت ایچنه قویوب پانکر اوکنه قودیلر پانکر طشتی اننه آلوب اول
 قانی ایچدی بوجالی طوطیانوش ایله کیدن آدلردن بر قاجی اسکندر لشکرینه ایرشدی یروب
 اشاعه ایلدی لر لشکرک قلبنه خوف وهراس زیاده مستولی اولغله اسکندر بوجا حادته دفعی
 ایچون امر ایلدی زنکیلر لشکرینک اطرافندن بر قاج زنکی طوتوب کتوردیلر فی الحال
 برینی قتل ایدوب اول بر لرینک اوکنه بشورب باشتی اسکندر اوکنه کتوردیلر و اسکندر
 آشیجی باشتیسنه تنبیه ایتشیدی که مخفی بر قیون باشتی بشورب و تربیه ایدوب زنکی
 باشی دیو اسکندر اوکنه کتون اسکندر دخی اسیر زنکیلر اوکنه باشی ییوب اسیرلری
 صنعت ایله قاچوردیلر آنلردخی عسکر لرینه واردق اسکندر آدم باشتی اسگری بادام کبی
 یدوکن سو یلدکه زنکی لشکرینه اسکندر لشکر ندن زیاده خوف استیلا ایدوب فی الحال
 مغلوب اولدی لر بوجمله نظم ایدوب دیر که بیت چنان میخورد زنکی خام را * که زنکی خورد
 مغز بادام را * معنای چفته نک ثانسی خمیده یعنی اکلشدر اثیرالدین اخسیمتی بیت
 ای بسا شب که تودر خلوت من تا بسحر * از قد چفته خود حلقه در ساخته ام * ثالث
 بمعنی تهمت کمال اسمعیل بیت من بر سخا و تربیت کیسه دوخته * حساد مینهند بتقریب
 چفته ام * رابع بمعنی برابر و قرین حکیم انوری * قطعه * خدا پکان بزرگان و پادشاه صدور
 که بانفاذ تو هست از قضا فراموشم * یکی ز آتش جور سپهر بازم خر * که از تجاسر آن
 هیچودیک میجو شم * عجب مدار که امروز مرادیده است * دران لبا چه که تشریف
 داده دو شم * زهر خسر و سبارکان هنی خواهد * که عشوه مجزم وان لبا چه بفروشم
 دکر نه چفته نهد با قبا کجای خویش * همی بر آید ازین غصه دمبدم هوشم * خامس
 اوزم اغاجنی فالدرمق ایچون ایتدکاری چارطاق که عرییده عریش دیر لر * چفته فی
 سکون فافوخ دال مهمله ایله محودیده چفته مرقومک معنارینه مراد قدر * چفرسته فی
 باب سابقه مرقوم اولان جفرسته معناسنه در * چفسیه فی سکون فای و یای تختانی
 و کسر سین مهمله ایله یا نیشم معناسنه در * چکابه فی فتح کاف و باء موحد ایله کزینه
 کازران یعنی قصار طوقاغی ابوالعالی بیت کازرد هر میرند هر دم * بر سر من چکابه محنت
 * چکاده فی فتح کاف و دال مهمله ایله اپکی معنایه در اول بمعنی تارک سر عوماشیخ عطار
 بیت پیش سر سبزی خط چوقلم * عقل کل بر چکاده می آید * وله بیت نخستین پیش
 میدان شد پیاده * قدم غرقه در آهن تا چکاده * ثانی معنی سپر کذا فی فرهنگ جها ندیری
 * چکاسه فی فتح کاف و سین مهمله ایله بمعنی خار پشت یعنی کرپی که رپکاسه و سیحول
 دخی دیر لر بر جانور در اباق دکنلری اوور اوق کبی اطرافنده طوتمق اسنینه اتار پک یایدن چقان
 اوق کبی آیلور هندی لسانده شاهی و کیلانی لسانده خون دیر لر * چکاکه فی کاف اول

عربی ثانی همیله قیور زه سی که کایدی آکا اوردر میرنظمی در نصیاح بیت چکاکه منز
بردوت ناکسان * زاحسان حق آیدت میهمان * چکاکه فی فتح کاف ولام ایله طمله که
عربیه قطرات دیر لر وله بیت سنده سیلاب خون با آه و ناله * سرشک دیده باندشت
از چکاکه * چکامه فی معنی چغامه * مرقوم یعنی شعر و قصیده ابوالمثل بیت چو کرد آکه
خواجه ز حال و نامه * من * بشهریار رساند سبک چکامه * من * استاد لیلی بیت همه
پوج و همه خام و همه سست * معانی از چکامه تا بسازند * چکاوه فی چکاوک مرقوم
معناسنه در که چکاودخی دینلور استاد منو جهری * رباعی * بر دل دارد لاله یکی داغ سیاه
دارد سخن اندر ز بخش سین چاه * برفرق سرزکس بر ز دکلاه * برفرق سرچکاوه * یک
مشت کیه * چکره فی سکون کاف و فتح راء مهمله ایله ایکی معنایه در اول صودن پھر ایان
قطره ز در که عربیه رشحه دیر لر حضرت مولانا قدس سره بیت هفت دریا اندر و یک قطره
جمله راهستی ز موجش چکره * وله قدس سره بیت پای آهسته نه که تا بچهد * چکره
خون دل بهر دیوار * ثانی کوپک که عربیه زید دیر لر فتح زا و بایله * چکره فی سکون کاف
و فتح زاء معجه و باء موحد ایله دخی کوپو کدر زید معناسنه در * چکسه فی سکون کاف
و فتح سین مهمله ایله ایکی معنایه در اول طغان اوتراخی معناسنه در حکیم نزاری قهستانی
قطعه * نزاری اگر دیده باشی کسی * که نماز را محرم را ز کرد * چنان دان که از قوم نصرانیان
چلیپا کسی چکسه باز کرد * ثانی خرده و کوچک اولان نسنه لر هر نه او و رسه * چکه فی
یوزن نکه طمله که چکاکه و چکره دخی دیر لر * چکیده فی کسر کاف ایله ایکی معنایه در اول
چکیدن لفظندن اسم مفعول در ثانی کر ز که عربیه عمود دیر لر شمس فخری بیت چکیده
توز مغز بلان کند اعلام * حسام توز سردشمنان دهد پیغام * چلان کوه فی ولایت ینده
بر طایغ آدیدر حکیم نزاری بیت بکوهی بر شد از تشویش انبوه * که خوانندش در ان کشور
چلان کوه * جمله فی سکون لام اول و فتح میم و لام ثانیله رابکان معناسنه حکیم ناصر
خسرو بیت علم حق آنست از انس و کس عنان * غامه راده جمله عالم جمله * چلبده فی
کسر لام و سکون یای تحتانی ایله زهکیر که انکشتدانه دخی دیر لر * چمانه فی فتح میم و نونله
بمعنی پیاله طالب آملی بیت زمان صراحی مشرب نهاده بر طاقی * که سر و بهر چیدن چمانه
میطلبند * شمس فخری بیت حریفان ظفر را در حیمت * بباد او بود جام چمانه * چچرخه
سکون میم و راء مهمله و ضم جیم فارسی ثانی و فتح غین معجه ایله بمعنی تازیانه محمودیده
بمعنی کره تازیانه و ادات الفضلاده رشته تازیانه معناسنه و مجمع الفرسده نطلق
تازیانه واقعدر * چشمه فی سکون میم و فتح شین معجه ایله بمعنی چشمه استاد فرخی بیت
عد و چون تیغ او بیند تنش را جان زیار آید * اگر چه چشمه حیوان عد و را در دهان آید *
* چمانه فی فتح میم و سکون نونله اونلایمی حیوانه دیر لر چرنه کبی * چمید فی کسر میم
و سکون یای تحتانیله صالحی معناسنه خرامیده کبی کدافی الجمع و المشکلات و اوزم چکره کی
معناسنه ده رسیده نظر در * جنبه فی سکون نون و فتح باء موحد ایله کرینه کازران
یعنی قصار طوقاخی ابوالمعانی بیت هر که او نیره کند آب روان و صافی * هر دمش کاوز کردون

زگردون برش جنبه زند * جامع اللغة ده قیو طیاغی معناسنه مسطور در * چنک مرده فی بر قاج ۳۴
 آدمه کفایت ابد جک قدر نسنه طعام اولسون غیری اولسون کذا فی شرفنامه فی چنه فی
 یوزن بنده دو کج و فچی معناسنه در کذا فی نعمه الله فی چنکاله فی سکون نون و فتح کاف
 فارسیده چنکال مر قومک جمیع معنالریله متراد قدر فی چنکله فی سکون نون و ضم کاف
 فارسیده اوج معنایه کلور اول چنک دیملکه معروف اولان ساز معناسنه در مسعود سعد
 سلمان بیت جز در ابرشاخهای خم گرفته لحن پای * باد را از برکهای خشک بانک چنکله
 ثانی پنجه آدم و طیور ثالث قلاب معناسنه در کذا فی فرهنگ جهانگیری فی چنه فی فتح
 نونله حنک اسفل که چانه وز فرو مننه دخی دیر لر ترکیه چکه دید کاریدر فی چهار تاره فی راه مهمله
 موقوفه و فتح تاء مثناة ایله مزامیر نوعندن بر نوع مزمار در کذا فی الحمودی فی چهار خانه فی
 شیردان و بر طعام آیدر فی چهار گانه فی درت حصه و درت دانه اولان نسنه یه دیر لر
 فی چهار گانه فی یورغه آت واسب رهوار معناسنه نیز گامه و نیزرو و چا گانه و چا پکی
 دخی دیر لر فی چهره فی یوزک جمله سنه دیر لر بالای پیشانی دن اسفل ذقنه وارنجه شیخ سعدی
 بیت بچهره چو آتش بعارض چو آب * فروزان ترا ز ماه و از آفتاب * چهره نیک مداولی
 اولان یوز معناسنه معروف قدر قل بکر لو اولان آفتاب چهره و بیاض بکر لویه ماه چهره
 دیر لر گاهی مشبهی تقدیم آیدوب چهره ماه دیر لر حکیم فردوسی بیت بدینسان همیکفتش
 ای چهره ماه * همیکرد یوسف بهر سو نگاه * و صورتی دخی چهره دینلور نیکم عرفی
 بیت چهره پرداز جهان رخت کشد چون محمل * شب شود نیرخ و روز شود مستقبل
 فی چهنده فی فتح ها و دال مهمله و سکون نونله پچراچی معناسنه در فی چه فی مخفف
 لپاه در فی مع الیاء الختان * چا پاتی فی فتح باء فارسی و کسرتاء مثناة ایله شرفنامه ده اتمک
 نان معناسنه مرویدر اما فرهنگ جهانگیری ده نان فطیر یعنی مایه سز اتمک که ال ایله یوقه
 ویاصیانش اوله چپاتی دخی دیر لر حکیم سوزنی بیت غلام کج و ککی و قیهای تنک *
 ذهی بچهره چا پاتی و لب کرده فی چا پکی فی ضم باء موحد و کسر کاف فارسیده یورغه آت
 یورید که چا پک کتد و کندن نسیمه اولنش چهار گانه و چار گانه دخی دیر لر میر خسرو بیت
 داد باحسان رهی پرورم * چا پکی خاصه و بدره زرم فی چاچی فی کسر جم فارسیده غایت
 ایویایه دیر لر که اکثر بیاض تو زلو اولور زیرا یایک اعلاسی چاچ شهرنده استامکله کان چاچ
 مشهور اولشدر فی چار گوشی فی مخصوص درت گوشه لو شراب ظرفیدر مرور ایامله
 هر شراب ظرفنه علم اولشدر ابو الحسن شهیدی بیت چار گوشی و چار گوشه باغ *
 کر بدست آیت فرومکندار فی چاشنی فی سکون شین معجه و کسرتاء مثناة ایله قومشلق
 یعنی معناسنه که اخشام میکنه خفتی دیر لر میر نظمی * مثنوی * هر که داده عیال وزن فرزند
 فی شک اورا برنج و درد افتند * کر کر یزد خانه تشکفتی * که بخوانند چاشنی و خفتی *
 فی چاشنی فی سکون شین معجه و کسر نونله مجودیده یعنی دلیل و نمودار و حفت و مزه
 معنالریسه اما مشهوری طعامدن بر مقدار آلوب لذت تجربه اتمکه دیر لر مولانا جامی بیت
 عکس لب بر جام می نمای و آنکه خوش بنوش * شربت ناخست این را چاشنی از قند کن

در چالی بی معنی چال مرقوم که بر قوش آید در بی چاولی بی سکون و او ایله بمعنی غله بر افشان که
دخی دیر لر بغدادی صا پندن اور لاش طبق در بسحاق اطعمه در جنگ زرده پلاوبا بغرا
بیت فرستاد یراغ بهر کاولی * که بافند بهر سپر چاولی بی چاهچوی بی سکون هاو ضم
حمله دمور چنگال که قیودن قوغه چقار لر کال اسمعیل بیت چاهچوی سر زلف کج تو
راست کنم * مکر آرام دل از چاه ز نهدان بر سر بی چای بی مشهور قرمزی نسنه در بشورب
ایچنه شکر قیوب قهوه کبی ایچ لر غایت هاضم در دیار عجمه قهوه یرینه استعمال ایدر لر
بی چپانی بی فتح باه فارسیله نکبی و قلاش معناسنه مولانا وحشی بیت بهر جاسهر ساز
ونکته پرداز است در عالم * ز عریانی بود در جامه رندان چپانی بی چرخ بی بر نوع ابر بشم
جامه در اطلس چرخ دیر لر کدافی شرفنامه بی چشم فرنگی بی کوزلکک اعلاسی فرنگستاندن
کلدوکی اجلدن اسم ایشلر میرنظمی بیت چنان از دور دید آن شوخ و شنگی * مکر
در چشم کرد چشم فرنگی بی چغتای بی ترک پادشاه لرندن بر پادشاه و یا خود بر قبيله نامی در
مولانا هاتقی بیت دران وقت از نسل چغتای خان * نبود آنکه بخشد جهانرا امان * تیمور
اول طائفه دن اولق فهم اولنور وله بیت دایران چغتای خانی لقب * زلب نقش بستند
حاک ادب بی چگانی بی کاف فارسی مشده ایله بر نوع جزیره در کدافی فرهنگ جهانگیری
بی چکی بی بوزن یکی سختیان معنا سنه در بی چماچی بی سکون نون و کسر جیم فارسیله
اول شراب برداغیدر که بوغازی تک و شکمی فراخ اولور کدافی فرهنگ جهانگیری بی چمانی
ایکی معنایه در اول ساقی دیمکدر ثانی مستانه صالغده دیر لر کدافی شرفنامه بی چندی بی
نقد دیمک اولور و بر قاج معناسنه ده کلور لغت اولک ایکی معنا سیمله بولغنتک مثالی ابوالمعانی
بیت چمانی خوب و در بزم دی شب * چمانی کرد چندی از صرناز بی چنگالی بی سکون نون
و فتح کاف فارسیله ایکی معنایه در اول اول نسنه به دیر لر که ال ایله اورب راست ایدر لر ثانی
بر نوع طعامدر ر شته یه مشابه اولور بی چنگی بی یای نسبتله مطرب معنا سنه در *
بی چوکانی بی اول آته دیر لر که رقص ایدر کن اوک الین چوکان کبی طوتار خواجه حافظ
بیت است چوکانی چرخت رام شد در زیرین * شهسوارا چون بمیدان آمدی کوی
بزن * آت غایت تند و نیز اولد و غندن وضع مر قومی ایدر خواجه سلمان بیت شهسوار
همت بر خنک چوکانی محکم * آسمانرا در خم چوکان چوکوی افکنده باد * مراد آتک
رقص و جولان ایتدوکن بیاندر مولانا جامی بیت سرینه از ره چوکانی شاه * بوکه بکبار
کنند در تو نگاه بی چهار سوی بی معنی چار سوی مرقوم بی چهری بی فتح ها و کسر
براه مهمله ایله پول پول بیاضی اولان آته دیر لر مجنون چب نویسن بیت توسن سرکش و تندی
قلک از ککوب و ماه * آمد اسب چهری بهر تومه پیشانی * مه پیشانی النی صغر
دیمکدر بی باب الجیم المکسوره مع الف * چرا بی نیچون دیمک معناسنه در اما اصله
چه ایله راء تعلیلدن مرکبدر نیچون دیمک اولور مولانا شاهزی تجفه سنده بیت
کیت بر و وصویله بکوکل بیا * از چندن چون تنه نیچون چرا بی چلقفا بی مشهور
و معروف کور کور دلکونک بر نوع اعلامیدر بی چهلپای قرق ایاق دید کبری موزی

موزی جانور در چنان دخی دیرلری چیر و آچی کرچی دیدکاری او قلی جانور دز عربیة قنفذ دیرلری
 فی مع التاء * چفت فی سکون فایله قبوز مجیری که رزه یه کچورب کلید اورلری چیره دست فی
 الی اوز یعنی هر نه طوتسه وجوده کتوره وجست و چایک پهلوان و مرد شجیع معنایه میر
 نظمی بیت چوصفها بایستند ایرانیان * همه چیرطه دستان و آهندلان فی چیست فی
 ندر دیمک معنایه پرایله ادا ت زابطه اولان است دن مرکبدر خواجه حافظ بیت دوش
 از مسجد سوی میخانه آمد پیرما * چیست یاران طریقت بعد ازین تدبیرما * وادات
 استفهامدر قرینه حالیه ایله معنایه معلوم اولور وله بیت عزم دیدار تو دارد جان بر لب
 آمد * باز کرد دیا بر آید چیست فرمان شما فی مع الجیم * یحاج فی فتح جیم عربیله برمدور
 کیسه در صغیرین ایدوب اوج درت طبقه ایدر لر هر برینه برکونه شی قور لر ابوالمعانی
 بیت درون پرست از انواع غصه و محنت * دلم شد دست بحر وار شو خدین چو یحاج
 فی مع الخاء المهمله * چل صبح فی خلقت آدم که خبر ده * خمرت طیننه آدم ار بعین صباحا
 وارد اولمشد که مراتبی بیاند ری مع الخاء المعجمه * چمچاخ فی سکون میم و فتح جیم فارسیمه
 یعنی خمیده یعنی مفتی استاد فرخی بیت زردو چمچاخ کردم از غم عشق * دورخ لعل فام و قامت
 راست * استاد مفرجهری * مسیط * اندکوراها برشاخها مانده * چمچاخها * دادی
 چشان چون کاخها بنست نشان چون زاویه فی چناخ فی فتح نوله ایکی طبقه کیسه که اطللس
 و کخاود بیادن ایدوب بر طرفنه زر و بر طرفنه سیم قور لر ابوالمعانی بیت از عطا های
 بیهنایت او * حیب عالم ز سیم وزر چو چناخ فی چخ فی سکون نوله کوزدن اتان چباق
 معنایه یای تحتانی ایله فی چخ فی دخی دیرل میر نظمی بیت ز ناپاکی که بوده دیده آرنج
 نه شسته هیچ از مرث کان او چخ * و کوزدن متصل اتان یاش و کر یک دو کلمک معنایه میر
 خسرو بیت چخ که شد غم زنی سا زاو * کور بود هر که کشد ناز او فی مع الدال المهمله *
 چهر ازاد فی نام های دختر بهمن در که بهمن دیگر دن دارای بزرگی وجوده کتوردی
 فی چهر زاد فی دخی دیرل کذافی فرهنگ جهانگیری فی مع الراء المهمله * چپور فی ضم باه
 فارسیمه پیکان نیره معنایه در میر نظمی بیت چنان زد نیره باز ور کلکون * چپور آمد
 کتری از پشت بیرون فی چر چر فی خردل بریدر دستانیسی دخی اولور کیمکر و شیر از بلر کهرک
 دیرل بنستانی سنه کف عایشه دخی دیرل عربیله چر چیزه دید کلیدر فی چنار فی اصحی جیم
 مشهوره ایله در اما مشهوری مکسور استعمال اولور حکیم رکنابیت چنار ساخورده
 سرو کردار * فک چون بار سرو ازوی نمودار فی چیدار فی سکون یای تحتانی ایله کفش
 معنایه در کذافی المجمع فی چیر فی بوزن پیریش معنایه کلور اول ظفر بولق و غالب
 اولق معنایه حکیم اسدی بیت بر زده سواری براقن راه * که پا چیر کشتیم بر کینه
 خواه * ثانی یعنی بهره و حصه حکیم سنایی بیت بند باشی نصیبه و چیر * که فرشته
 نه کر سنه است و نه سیر * ثالث شجیع و دلاور معنایه در بو معنایه چیره دخی دیرل
 رابع مجودیده یعنی شیر کا و مسطور در خامس بهانات قریه لر دن بر قریه آدیدر فی چینوار فی
 سکون یای تحتانی و نوله یعنی راست فی چینوار فی حذف الفله دخی چینوار مر قوم معنایه در

في مع الزاء المعجزة * جيد از في سكون باء فاء سر وفتح دال مهملة ايله بمعنى خارکش که سر موزه
 دخی دیرلر عربیه جرموق دیرلر کدافی فرهنگ جهانگیری في چکلیر في سكون کاف فارسی
 ویای تحتانی وکسر لامه عوراتک موضع معهودارنده اولان کوشت پاره که چکلین دخی دیرلر
 ایوالمعانی درهجو زکی بیت کسش واسع است آنچنان کشته چکلیر * چوپرده است کوبا که
 آ و محته بر در في چلو تر في مفسد و نما معنا سنه جیم عربیله ده مرویدر میرنظمی بیت
 قتل عاشق را چنانش نیز شد * چشم فتان ترا چلو زشد في چنکز و چنکیر في شرفنامه ده
 کلاهما بكاف الفارسی مغلان پادشاهی نك اسمیدر که کیفیت خروجی طبقات ناصریه
 تفصیلامذکور در و منقولدر که ولایت هراتده بکرمی درت کره یوز بیک آدم قتل ایادی
 و کندویه مخصوص شریعت اختراع ایدوب آدینی توره قومشیدی و جمیع عمر نك عسکر شه
 بریده انهرام واقع اولماش بر شاعر بر وزیرک محلی هجوندی دیشدر بیت نان تو مکر اشکر
 نان چنکیر مت * زیرا که همه عمر و رانشکستست في چیر في سنه که عربیله شی دیرلر شیخ
 سعدی بیت بکفتمان کلی تا چیز بودم * ولیکن مدتی باکل نشستم في مع الشین المعجزة *
 چنکش في سكون نون وکسر کاف فارسیله بر مبارز تورانی اسمیدر که افراسیاب امداد نه
 کلشیدی رستم النك هلاک اولدی في مع الغین المعجزة * چراغ في اصلند فقیله یانی
 شعله نك آدیدر مجازا آلت مخصوصیه دیرلر که ایچنه یاغ و قنیل قویوب یاقرلر کدافی المجمع
 في جزغ في سكون زاء معجزة ايله خار پشت یعنی کرپی که چرنک دخی دیرلر کدافی فرهنگ
 جهانگیری في چغ في اینجه چوبلردن یا پرلر پرده کبی ایدوب بعض سنه اطرافنه چکرلر
 في چیغ في سكون یای تحتانی ايله بودخی اول معنایه در في مع الکاف العربی * چپاک في
 سكون باء فارسیله شرفنامه ده ناشایسته و آلوده و پاید معنا سنه در اما محمودیده فتحه
 ايله مرویدر في چینک في کسر باء فارسی ولام و سكون نون ايله پشه خانه معنا سنه
 ماوراءالنهر ده سکه چین دیرلر في چراغک في کاف تصغیر ايله کرم شبتاب که یلدز بو جکیدر
 في چرک في سكون راء مهملة ايله کیر و پاس و ایرک که جراحندن و کوزدن اقاد اکاشوخ و شوق
 و شوغ و شغه دخی دیرلر میرنظمی بیت هیچ رویش نشسته آن بد حال * کوش و بینی زچرک
 مالامال في چرک في فتح زاء معجزة ايله ایری او قلی کرپی که چیزک دخی دیرلر في چشک في سكون
 شن معجزة ايله بمعنى افرون و غالب معنا سنه حکیم فردوسی بیت خرد چون شود کتر و کام
 چشک * چنان دان که دیوانه خواهد بچشک في چکچک في لفظ مکرر در قنیل یا ش
 اولوب یاندقه چقان صدا حکیم سنایی بیت چکچک اندر فقیه چیست خری * چکچک
 اندر چراغ چیست تری في چکچک في اوج معنایه کلور اول درت جانک بری که دزد دخی دیرلر
 ناک چتین قوز که ایچی قولای چقمیه ثالث نیم ربع یعنی ثمن في چنک في کسر نونله قوریمش
 کوده و چزمه او کله سنه قودقلری دمور که مهماز و مهموز و مهمیز دخی دیرلر فرهنگ
 جهانگیریده منقار جانوران و نوک سنان و پیکان و امثالی سنه لره دیرلر في چواک في بوزن
 صواک خرده خمیری یاغ ایچنده بشورب اوزرینه بال قویوب تناول ایدرلر ترکیله لقمه
 دیرلر اکثر تصدیق ایچون ایدرلر میرنظمی بیت زانعام او خلق شد سیرناک * پزیده برای

برای تصدق چواک و چواکک و کاف تصغیر ایله بمعنی چواک مرقوم و چیزک و سکون
 یای تحتانیله ایکی معنایه کلور اول مصغر چیز در ثانی بمعنی چیزک مرقوم کنذافی شرفنامه
 و مع الکاف الفارسی * چرنک و کسر راوسکون نونله چاک آوازی و کرزدن ظاهر اولان
 صدایه دیر لر میرنظمی بیت شده گوش کردن اسم از ترنک * جهان را گرفته صدای چرنک
 و چرنک و یعنی نه فائده و نه چاندیمک معناسنه در کنذافی شرفنامه بومعنایه شاعر بیت
 نه دانچه کوم چه رنک آورم * که تادست وی زیر سنک آورم و چیز چنک و عورات آلت
 و جل کی نسنه دوزب و بیلارینه بغلیوب بر لرینه در کار اولور لر محچنک دخی دیر لر
 و مع اللام * چغل و کسر غین معجه ایله سیاه با یلق که چکل دخی دیر لر ولای معناسنه دخی
 استعمال اولنور و چکل و کسر کاف فارسیه ترکستانه بر شهر آ دیدر محبوبی غایت چوق
 اولدوغی مشهور در خویان چکل دیر لر حکیم اسدی بیت ز ترک چکل خواست چینی کمان *
 بجم گفت کای مایه و میهمان * خواجهی کرمانی * مسبط * شد رویت ای شمع چکل از روی
 جان کر پاس دل * چون میکشی چندین مهل در بحر خون مشتاقرا * خلقی بت پرستلر در
 اول دیار ده بر کنیسا وار در چکل آنک امیدر غلبه استعمالله شهره علم اولمش و اول
 کنیسا ده خدمت ایچون محبوبه قزلر قومشار در که اصنامه خدمت ایدر لر امامرادلری بودر که
 اول کنیسیایه و رائلر اول قرلری کوروب ناچار میللرندن بته طیار لر و بر روایتده قراچی
 طائفه سندن اولانه چکل دیر لر غالبایغماچی اولور لر بوجهتدن دلبر لر عقل و صبری یغما
 ایتد کارینه چکل دیر لر و چل و اوج معنایه کلور اول اول آته دیر لر که صانع الی وصول ایاضی
 نیاض اوله آکا اشکل و اشکیل دخی دیر لر شاعرک بری اسب معیوب حقنک دیمشدر * قطعه
 در آب خسب و حرون تنک ران و تاپغ زن * سکندری خور و شبکور کاهل و کراه * کاوش
 و کج دم و جیب شورده پشت و آدم کبر * یسار و عقرب و چل سم سفید و کام سیاه * ثانی احق
 و کول و لای عقل ثالث جهل لفظندن مخفدر و چه دل و یعنی نه قوت و نه قدرت و نه ارلک
 و دلاور لک دیمک معناسنه در و چهل و عدد ده قرقدیر ار بعین معناسنه و چیپال و
 سکون یای تحتانی و فتح باء فارسیه هندوستانه لاهور مملکتنه پادشاه اولانلرک لقبیدر
 و چیپال و سکون یای تحتانی ایله بوزن هیل بر بلوک آدم دیمک معناسنه در کنذافی المجمع
 و مع المیم * چم و اول یشل نسنه در که صواوز رنک و کنارنک اولور بر غصه و جامه غوک
 دید کاریدر ترکیله یوصون دیر لر کنذافی فرهنگ جهانگیری و چهرم و شرفنامه ده بر شهر
 امیدر میرنظمی بیت بچهرم آمد شاه جوانبخت * نشسته بادل شادان بر تخت *
 و مع النون * چیدان و سکون باء فارسیه بمعنی چیدان مرقومکه خارکش دخی دیر
 و چین و کسر ناء معجه و سکون یای تحتانی ایله بمعنی رنگین کنذافی فرهنگ جهانگیری
 و چدن و مختصر چیدن در دوشرمک معناسنه و چراغدان و چراغ قودقلمی طرفدر
 دان اسم مکان اولدوغی معلومدر و چرست کردن و کسر راوسکون مین مهملتین و تاء
 موقوفله دیش قچر دتمق معناسنه و چرستیدن و دخی اول معنایه در کنذافی فرهنگ
 جهانگیری و چرکین و معروف چرک ایله متصف اولان نسنه و زشت و بد نما و بد صورت

اولانه دیرلر چرنکیدن فتح راء مهمله وسكون نونله كرزو چاك وامثالی نسنه لصد اویرمك
چستان فی سکون سین مهمله وفتح تاء مثناة ایله یا کلتج وبلهجه که ترکیب اول ندرکه فلان
دیدکاری ابوالمعانی یعنی اول بیت صریح کفتم وکردم طلب زیاد وصال * چستان دهد جواب
مراوعه دروغ فی چکان فی نه نسنه معنا سینه در که کدام کان دخی دیرلر چکلین فی بمعنی
چکلین مرقوم یعنی گوشت پاره فرج زنان فی چکن فی کسر کافله جامه زرکش یعنی صبرمه ایله
طوقنیش قماش کمال اسمعیل بیت خروس وار سحر خیز باش تاسروتن * بتاج لعل وقبای
چکن بیارایی فی چکلین فی زیاده یای تحتانی ایله بمعنی چکن مرقوم یعنی جامه فاخر و زرتاری
اطلس وامثالی قماش شمس طیبی بیت دوش بگر دون زر کشیده کله گفت * تا چکنم
هفتورنك بز چکلین را * خواجه عید لویکی بیت چون حبشی ورومی پرده ز آستان تو
روزقبای زرچکلین شب سلب کلك کلك فی چنه دان فی یعنی حوصله مرغان قوش قورساغیدرکه
چنه قوش می و دهن اسم ظرفدر فی چیدن فی سکون یای تحتانی ایله درمك معنا سینه
مصدر در خواجه سلمان بیت بغیر برکات کان نمیتوانم چید * که هیچ روی مرانیست برک کل
چیدن * ومیل ابلک معنا سینه ده روایت اولمشدر عربیة المام والتقاط دیرلر چغتای
لسانده نیرمك دیرلر لطفی دیمشدر بیت چو وصلی روضه سیدین نیرمادیم کلی مرکز *
نچه توتار مینی بلبل دلك آه اوزاری بیلا فی چیره شدن فی غالب اولوق وجرات ابلک معنا سینه
فی چیرگی کردن فی دلیرلک ایتمك وپوز سز لک ابلک معنا سینه در فی چستان فی سکون یای
تحتانی و سین مهمله ایله بمعنی چستان مرقوم یعنی یا کلتج که اکا بردک و جریک و کیردک دخی
دیرلر عربیة اغلوطه دیرلر چیلان فی سکون یای تحتانی وفتح لامله ایکی معنایه در اول عناب
دیدکاری یمشدر شمس فخری بیت زمین دست تو غایت عنایت شاهان * عقیق ولعل برآید
مثابه چیلان * حکیم سوزنی بیت مانند یکی درخت چیلان * هرکنده و برک و بردارم *
مانی کرکان ساکن اولدوغی همیشه یه دیرلر فی چین کردن فی یوزو آلن بورشدر مقوقش
چاتمق ونسنه ویروب و دوشرمك معنا سینه در فی چین فی درت معنایه کلور اول بوکلم ثانی
بمعنی راست ثالث چیدن لفظندن صیغه امر ووصف ترکیبی اولور سخن چین ودانه چین کبی رابع
مشهور مملکت آدیدر فی چینه دان فی بمعنی چنه دان مرقوم حکیم خاقانی بیت طاوس
وغراب خوار هر دم * کاوردس ز چینه دان برانداخت فی مع الواو * چنیزو فی کسرنون
وسکون یای تحتانی وضم زاء معجه ایله بمعنی نقد میرنظمی بیت چو داده سم اشک وزردی
رو * بکالای غم عشقن چنیزو فی چیرو فی سکون یای تحتانی وضم زاء فارسيله اوقلی
کرپی که تسی و تسی دخی دیرلر مع الهاء * چه فی چیده لفظندن اختصار اولمشدر کنانی الجمع
فی چراغ پره فی پروانه دیدکاری بو جکر را بوالمعانی بیت خالست عکس دیدم جون شمع
روی اوید * همچون چراغ پره شب تاسهر بگردید فی چرخشته فی سکون راوشین وکسر
خاه معجتین وفتح تاء مثناة ایله منکنه دیدکاری اغاچدرکه آنکله بعض نسنه صقرلر فی چرخه
قلغان دکنی برمد ورووی کبی نسنه در دکنندن حاصل اولور برندن قویوب هوایه اوچر
چفرسته فی سکون غین معجه و سین وکسر راء مهملتین ایله ماسنه که آنکله آتش طوزلر فی

کي چفرسه في حذف تايله ده ماشه معنا سنه در کي چکاشه في فتح کاف و شين معجه ايله
 کرپي نك قصه دکنلوسی کذافی الحمودی کي چکونه في فتح کاف و نون و سکون و او ايله
 برقو سدر کروانک دخی دیر لر و ضم کاف فارسیله نته و نه نك کبی معنا سنه در معنای
 اوله لفظ مفرد در و معنای ثانیه چه ايله کونه دن مرکب در کي چلیپاسه في سکون لام و فتح
 باء فارسی و شین مهمله ايله کار دید کاری جانور در که کرفش و کرپاسه و کرپاسه دخی دیر لر
 جمع الفرسه صب جنسندن در سو سمار دیر لر صیدن کوچک اولور مجودیده باء موحد
 ايله مرویدر کي چایله في سکون لام اول و فتح ثانی و کسر جیم فارسیله شرفنامه ده معنی
 غلیوار یعنی چیلای و نعمه الله ده قور بنغه در دیش اما موید الفضل صاحبی یازمش و لکن
 بولغت بر فرهنگه ذکر اول تمامشدر دیش کي چله في لام مشده ايله اوج معنایه کور اول
 صوفیانک خلوتده چقارد قری اربعین در بویتندن فهم اول نور حکیم خاقانی بیت مراسی
 سال حالی کشت معلوم * که شیخ چله رادری نماید * ثانی فصل شتاده واقع اولان
 زمهریر کونلوی که قرق کون اعتبار ایدر لر شیخ سعیدی بیت زمستانست و راه از برق تندست
 سفر در چله وی ناپسندست * ثالث عورتانک وضع حملدن صکره ایام نفاساری قرق کون
 اولسون اکسک اولسون استناد عمجیدی بیت بر افشاندم خیو اولود چله در مشکاف او *
 چو پستان مادر اندر کام بجه خرد در چله * و لام مخفله یای کرشی که ابر پشیدن بغنور
 بیت تا یکم انت فلاح این چله بست * نیر خوانیت برون سته زشتست کي چنه و چینه في
 کلاه ایدانه مرغان یعنی قوش می حکیم ناصر خسرو بیت مرغ چو بردام و بر چنه نظر افکنند
 بخت بد آنکه بخاردش رک بسمل * شیخ سعیدی بیت مرغ آنجا رود که چینه بود * نه بر آنجا
 رود که چی نبود کي چینه في کسرتون و سکون یای تحتانی و فتح باء موحد ايله یورک که دل دخی
 دیر لر عریه قلب دیر لر میر نظمی بیت حد و کرچه بر حیلله قادر بود * ندارد چینه که ظاهر بود
 کي چینه في کسرتون و سکون یای تحتانی یعنی خنیه که باب خاده ذکر اول نور انشاء الله
 تعالی کي چهره في پیکر و روی آدمی و غیره و نقش و صورت دیوارده دخی استعمال اول نور که
 نقاشه چهره کشا و چهره پرداز دخی دیر لر کي چه في اخفاء هایلله نه دیمکدر اگر چه هایلله
 یازیلور اما تلفظ اولتیز کاهی بولفظ ادخال اولنوب هاء علامتی حذف اول نور چکونه
 و چشناسی کبی تنکم حکیم سنایی بیت تو که در قید کلک انفاسی * چهره را از نقاب چشناسی
 چنتای لسانله کسرایله فی دیر لر که نیه دیمکدر یرده نیکادیر لر ونه ایدیم دیمکدر نیتای دیر لر
 کي چیلله في سکون یای تحتانی و فتح جیم فارسی و لامله معنی ریج و علت و کسر جیمله ده مرویدر
 کي چیره في سکون یای تحتانی و فتح راء مهمله ايله شجیع و بهادر و دلاور معنا سنه حکیم
 فردوسی بیت چو هومان برآمد بران شیره کی * پیچید کور زازان چیره کی * و جست
 و چایک معنا سنه که ضدی خیره در خواجه حسین ثانی بیت از پی این شبان کرک مزاج *
 کرک را چیره بر شبان کردم * و چیر مرقومک معنایله مترادف در کي چیره في سکون یای
 تحتانی و فتح زاء معجه ايله جنبسته که بر دمور آلندر آنکه قبل قویا رر لر و خرده سنه لر
 طوتار لر میر نظمی بیت بوده در حسن خط ناچیره * موی رو کرده پاک باچیره کي چنیده

سکون یای تختانی و تون موقوف و فتح دال و راه مهملتین ایله برولاپت آدیدر نقل اولنور که
آند بر چشمه واردر دایما آندن در لوسماز صد اسی ایشید یاور فی مع الیاء التختانی فی
فی چله دی فی فتح دال مهمله و اظهار یا ایله اربعین شتا معناسنه مولانا جامی بیت ز شیخ
چله نشین دور باش و چله وی * که هست چله دی سرد تر چله دی فی چیره کی فی دلاور لک
و شجاعت و چیره مرقوم معنای نه صفت اولور فی چیزی فی برنسنه معناسنه در آخر نه کی
حرف یا کاه وحدت و کاه صفت معناسن افاده ایدر ابوالمعانی بیت بردت سائل اکر آید
چیزی ده مکرددش محروم فی چیسنی فی سکون یای تختانی و سین موقوف و کسرتاء المثناة
ایله استفهام قبیلند ندر نه سن و نه در دیمک معنایین افاده ایدر فی چینی فی ولایت چینه
منسوب اولان نسنه لره دیر لور لطف رنگدر بیاض ایله کواکب اسنده فی چی فی اخفاء
یا و کسر صریحله چیز معناسنه در شاه داعی شیرازی بیت من این مرغ زیرک منش می
مناسم * اکر چی ندارد بسی چینه دارد فی باب الجیم الفارسی المضمومة مع الالف * چونا فی
یوکنن ایدر معروف اثوابدر ودخی رهبا نره مخصوص بزوع جامه در حکیم خاقانی بیت
مرا بیند در سوراخ غاری * مثله مولوزن و پوشیده چونا فی جوزه لوا فی زاه معجه ایله
چنگلاهی یعنی غلیواژ کذافی المجمع فی چونا فی فتح نوله بجه سن دیمک معناسنه آخر نه کی
خطاب در ابوالمعانی بیت کشیدم جور و محنت چند مدت * نکفت آن جوز پیشه هج
چونا فی مع الباء * چلو چوب فی باب سابقه ذکر می مرور ایدن جلو چوب معناسنه
جیم فارسيله ده استعمال اولند و غی مرویدر فی چوب فی چبق و دکنک و هر کسلس اغاجه
دیر لر قوری اولسون یا ش اولسون بیت چوب خسیس را اکرش تربیت کنی * جایی
رسند که بوسه که خسروان شود * و عصا معناسنه ده دیمشدر بیت سیه مار کور اسر آید
بچوب * ز سوراخ بچان شود سوی چوب * چغتای اسانده فتح سین معجه ایله شوشه
دیر لر سبعة سیاره ده عشقه سلطنت جم اولق محالدر دیدوکی یرده بیت ایکسین کیم
دیساقیلاین جمع * شوشه موزون دیکای یا سارمین شمع فی مع التاء المثناة * چست فی
سکون سین مهمله ایله درت معنایه استعمال اولنور اول چاپک معناسنه شمس خزی
* قطعه * چرخ در مهر شیخ ابواسحق * چون میا ترا بست چاپک و چست * از پی افتخار
حشمت او * شیراداغ شه نهند بر است * ثانی یعنی تنک امیر خسرو بیت اکر خانه فراخ و کر
بچسنست * مجازار کانش نیاد در سست * وله بیت زهار که آن بند قبا چست معناید
کزنا زکیت بخیه بر اندام بر آید * ثالث مجودیده بربری اوزرینه نسنه یغمق معناسنه رابع
شرفنامه ده معنی زود و در گرفته مسطور در فی چغرات فی سکون غین معجه و فتح راه مهمله
ایله یوغرت که ماست دخی دیر لر بسحاق اطعمه بیت کشک درد و زهک و زرداب و لبن *
چغرات و ماست * چربه شیر و زبده مسکه دوغ کردی مار چتر * و سوزلش یوغرت
ویوغرت قور یسنه دخی دینلور فی چغت فی سکون فایله اپکی معنایه در اول جامه تنک که
چسپان و چست دخی دیر لر کذافی فرهنک جها نکیری ثانی عمارت آلتنه قونلان دیرک و کار کیر
دیوار اوزرینه ابتدکاری کنان در میرنظمی در صفت عمارت بیت رواق و طاق عالی

عالی دید و بشکفت * که بوده ابرود یوار او چفت و چو بدست و فتح باء موحده و دال
 و سکون سین مهلتین ایله مرکب سورجک دمور اوچی سوری نسنه در اغاجدن دخی ایدرل
 مولانا جامی * قطعه * راقضی روز قیامت خربود زیر یهود * ماحد نادان بدست اندر گرفته
 در مهار * باز نصرانی بدستش چوب دست آهنین * میرند خرتار ساند جمله رادار البوار
 و مع الجیم * چوخ و شکاری طوغان که چوزدخی دیرلر مولانا عبدالله هاتنی بیت
 زریک بیابان فزون لشکری * ز چوچی ترادانش هر سوسری و مع الخاء المعجیه * چوب سرخ
 بقم اغاجی غایت پیک اغاجدر آنی قیوب قینادوب ابریشم و ایلاک و بز بویارلر ابوالمعانی بیت
 آن خرابله چنان دل داده دنیا شدست * می نشاند کویا در باغ عالم چوب سرخ *
 و مع الذال المهمله * چغند و سکون غین معجیه ایله اکسه ده دوکم اورلش صاحب و حصار
 کنکرسی و بیقوش که کوچ و کوف و کول دخی دیرلر و چغند و فتح غین معجیه و سکون
 نوله دپه ده اولان قیلار که اکسه ده دوکم اورلش اوله کنافی فرهنگ جهانگیری و چغند و
 بوزن یعنی کنبد و چوب نورد و کسریا موحده و فتح نوله اول اغاجه دیرلر که دغه طراخی برینه
 آنکله نسنه طوقیوب اورر لودخی نکنده معنا سنه و کتاب تاج الاسما ده منوال معناسنه در که
 بزی طوقد قچه اکاصرارلر و مع الراء المهمله * چر و آلت تناسل معناسنه حکیم انوری
 بیت آنچه دی آن پسر سر کرک چرخور کرد * من ندیدم که در آفاق یکی کتر کرد و چر کر و
 سکون راء مهمله و ضم کاف فارسیله ایکی معنایه در اول پیغمبر دیمک و بعض فرهنگرده
 مفتی معناسنه در حکیم ناصر خسرو بیت بر پی شیردین زردان شو * کرپس چر کر امتست
 بتاز * ثانی خنیا کر معناسنه شهاب الدین مهززه بیت ز آوای مطرب چر کر ز دستان *
 دل من بتان همچو ماهیست در بر و چغندر و ضم غین معجیه و دال مهمله و سکون نوله
 چکندر معناسنه در چغندر دخی دیرلر و چغور و ضم غین معجیه ایله طاق پای معناسنه
 ابوالمعانی بیت چو ما کیان زن غر را به بجه بسیار * زیبضه متعفن بر آورد چو چغور
 و چغندر و ضم قاف و سکون نون ایله و چکندر و ضم کافله معروف شلغمک بر نوعیدر قرمز
 اولور حکیم سوزنی در صفت کیر خود بیت اگر زتن که چکندر نمای شد تن او * ز کون کنده بود
 کنده چکندر او و چناور و فتح نون و و او ایله ختن مملکتند بر شهر اسمیدر و چنبور و
 سکون نون و ضم باء موحده ایله دیز کین و یولار صاپی ترکیه چلبه و عربیه مقود دیرلر
 و چغندر و سکون نون و ضم دال مهمله چکندر معناسنه در بسحاق اطعمه بیت هرگز
 نشنیده ام که آشی * فخری بوجود چند آرد و چوار و بوزن کوارد ستور معناسنه
 ابوالمعانی بیت ایاستوده خصمان و ایافرشته جمال * کرم چوار دهی میکشم نقاب مقال
 و چوب بار و سکون باء اول و فتح ثانی ایله بر نوع لیف اغاجیدر که آندن لیف ایدرلر
 و چوب بخوار و سکون باء موحده و فتح خاء معجیه و و او معدوله ایله ایکی معنایه در اول
 ر قور تجر در اغاج پروهرنه بولور سه یردیوجه و دیوک دخی دیرلر عربیه ارضه دید کلیدر
 فتح راء مهمله و ضاد معجیه ایله ثانی دکنک اورلش آمده دیرلر تغزیر ایچون اولسون غیری
 اولسون و چوز و چور پور و کلاه ماب سکون الواو بر قوشدر که اکا تدر و تورنک دخی دیرلر

ترکیه سکون دید کردید حکیم سوزنی بیت پری دیدار جوری نارون قد * دری رفتار
سرروی یاسمن خدی مع الزاء المعجمه * جز فی جریق بو حکمی و آری قوشی دید کارینه ده دیرل
فی چوالدوز فی معروف دوز دوزیدن لفظندن اسم فاعلدر چوال دیکچی دیمک اولور
فی چوب باز فی سکون باء اول و فتح ثانیه پنجه قوزانی معناسنه فی جوز فی سکون و او
ایله اوج معنایه کور اول سکاری طوغان که بریاشنده اولیه شکار آتش اوله ثانی فرج زن
معناسنه حکیم سوزنی بیت حضور واست چوز و کون نیست درین چراو چون * کون زنی
خواص دان چوز برای جمهره * وله * مثنوی * طرفه هنکام سفر کردنش * مهرزند
بودر چوز دنش * کیدی خرمهر بدریا که زد * با کره اندر دل صحرا که زد * ثالث بردن
طوب تمش اوت یونجه و زار که بی که آکا چغردخی دیرل فی مع الزاء الفارسی * چر فی تومان
یا قهسی یعنی او چغور اوی ابو المعانی بیت کلید کج صفا بود بند شلوارش * بچر کشوده
بمفتاح کیر خوش کارم فی مع الشین المعجمه * چوبکش فی سکون باء موحد و فتح کاف
ایله پنجه دن دانه بی آیرد قبری آلت معناسنه کدافی الحمودی فی مع الغین المعجمه * چغ فی
ایکی معنایه در اول چوب آبنوس حکیم اسدی بیت یکی تحت عاج و یکی تحت چغ *
یکی جای شاه و یکی جای فغ * ثانی بویند برق معناسنه در فی چناع فی فتح نوله ایره شی که
چناق دخی دیرل شمس فخری بیت براسب دولتی خداوند ملک جم * پروین سنام باشد
و خور شید و مه چناع * و دخی بمعنی پیاله و یابن بالغی معناسنه ده مرویدر فی چوغ فی
بوزن بوغ صوبندی معناسنه میرنظمی بیت چو بوده باغم و محنت سرشته * بجوی اشک
پاکش چوغ کشته فی مع القاف * چناق فی ایکی معنایه در اول کفجه معناسنه ثانی
سردسته که دموردن و اغاجدن ایدرل کذافی نعمه الله فی چوب یساق فی اول عصاره که
چاوشلر اللرنده کوتر لر مولانا هاتفی بیت ادب کردش اول مجوب یساق * بفرمود
از کردنش تا بساق فی چناق فی فتح نوله بمعنی چناع مرقوم خواجه سلمان بیت شمال
صیت تراشد براق برق عنان * هلال زین براق توکشت و بدر چناق فی مع الکاف فی
فی چتوک فی ضم تاء مثناة ایله بمعنی کجشک یعنی سرچه و چغک و چکوک دخی دیرل کذافی
فرهنگ جهانگیری فی چربک فی سکون راء مهمله و ضم باء موحد ایله درت معنایه کاور
اول برکسنه حقنده صورت راستده دروغ سو بلکه دیرل کمال اسمعیل بیت تبارک الله
چندین سوابق خدمت * شود بچربک تغریب مفسدی بر باد * بو معنایه ظهیر قاریابی
بیت مر از چربک صاحب غرض زیج مکن * که من بیاغ فصاحت درخت بارورم *
بجمع الفرسان غمز و شقاوت ایچون سویلنن سوز که برکسنه لسانندن نقل اولنه ثانی
طنز و تمسخر معناسنه حکیم فرقدی بیت بیگمان موش دژمرا چربک آید برینک * بی سخن کبک
دری را خنده آید بر عقاب * ثالث فرهنگ جهانگیری بمعنی خلت و انفعال سید ذوالفقار
شروانی بیت هر دم بدولت شرف خاکپای تو * دور سپهر چربک تاج کیان دهد * رابع
مخودیده بمعنی اغلو طه که یا کلمج دیرل و لغز معناسنه ده میر خسرو بیت زو ماده بهم
چون دوست بادوست * بسی من موز چربک گفته در پوست فی چغک فی ضم غین معجمه ایله

ایله سرچه که عربیله عصفور و جمعنه عصافیردیر لر کذا فی فرهنک جهانگیری و چغوک فی ضم
 غین معجمه و اولومعروفه بمعنی چغک مرقوم که چغنه دخی دیر لر حکیم نظام الملک تقویت باه ایچون
 ایتدوکی اجزاترکیبنده دیر بیت ززعفران و سقنقور و مغز چلتغوزه * بمشک و عنبر و مغز
 چغوک آمیزد و چکاچک فی فتح کاف و ضم جم فارسيله افواه ناسه دوششمس خیره دیر لر حکیم
 زجاجی بیت چکاچک شد این راز اندر میان * که کردید بدشاه بار و میان و چکاچک فی
 سکون کاف و ضم جم فارسيله بمعنی چکاچک مرقوم حکیم سنایی بیت چکاچکی او فتاده
 در مسجد * تزی فی هنرل و صحکه از پی جد و چکاچک فی فتح کافله ابر پشم دوال که چاک دخی دیر لر
 مجمع الفرسده بمعنی طناب خیمه مسطور در و چکاچک فی آلت تناسل که چوک و لند و تیمور
 دخی دیر لر پور بهای جامی بیت از عیب در دهان تواقسرده خون چوکس * وزغصه آب
 کشته ز چشمت روان چوک و چوک و چکاچک فی کلاهما بضم الکاف الفارسی بمعنی کجشک که
 چغک و چغوک دخی دیر لر شمس غزری بیت اگر کند طیران در هوای دولت او * زچنگ
 شاهین باز آورد شکار چک و چلانک فی فتح نونله ایکی معنایه کلور اول بر لعدز کوزه
 کردان دخی دیر لر ثانی بر بو جکدر سرکین کردانک دخی دیر لر عربیله جعل دیر لر و چاک فی
 سکون لامله بمعنی کفجه دیک زن کذا فی مؤید الفضلا و محمودیده ابر پشم اکیر دکاری اینک
 معناسنده در و چلوک فی ضم لامله دکرمان بوینه بغله قاری ایپ کذا فی شرفنامه و چواک فی
 یاغله بشمش اتمکه دیر لر بسحاق اطعمه بیت عدس و باقلی و سیرو و پیروزیتون * در پیش
 نان چواکست و مقبل و بلبار و چوبک فی فتح باء موحدله ایله ایکی معنایه در اول پنبه چهرغی
 ثانی بر تخمه ایله براغاجدر سر یاسبانان اول اغاجی تخمه یه اوروب یاسبانلری آگاه ایدر
 و بقم اغاجنه ده دینلدوکی منقولدر و چوپلنک فی سکون با و فتح لامله دو پاک سرخ که باشه
 بغلر لر حضرت مولانا قدس سره بیت آن شاه دروغین بین با اسبک بازینک * شنکینک
 و منکینک سر بسته چوپلنک و چوانانک فی یعنی چنانکه کذا فی شرفنامه و مع الکاف
 الفارسی * چفتک فی سکون فایله بر قومشدز که آکا چوپینه و کر وانک دخی دیر لر محمودیده
 بر بیاض و ایری و بیونی اوزون قوشدر مجمع الفرسده تاه مشناه یرینه نون واقم اولشدن
 و چوک فی ضم کاف فارسيله بر اوت اسمیدر و دخی چزد مرقوم معناسنده در و چناک فی فتح
 نونله قوش بسلد کوری بر ترکیله کومس دیر لر و چنبک فی سکون نون و فتح باء موحدله ایله
 ایکی معنایه کلور اول بمعنی خیزیدن و جستن یعنی فالقمق و صحرامق حضرت مولانا قدس
 سره بیت سرمستی در وصل خود در اصل اصل وصل خود * چنبک زنان در نیستی چنبک
 زنان اندر نما * ثانی بمعنی سنک آهنر با یعنی مقناطیس و چنبک فی سکون نونله ایکی معنایه
 کلور اول بمعنی سخن و گفتار خواجه نصیر طوسی * قطعه * خمس بودن نکو فضلیست لیکن
 نه چنه انی که کونیدت که کنکی * همان مهترکه در بزم افاضل * ز دانشهای خود چیزی
 بچنکی * که نامعلوم کرد دعا فلانرا * که تو شاخ کلی با چوب شنکی * ثانی قوشک دانه دوشردکنه
 دیر لر و چوشک فی سکون و او و شین و کاف موقوفه لوله دار برداغه دیر لر بابه دخی دینلدو
 هندسی زبانده تپی دیر لر و چوک فی واو معروفه ایکی معنایه کلور اول بر قوشدر کجه

ایاغنه من اصلوب حق حق دیو صد اویر اول قدر چغرر که بوغا زندن قان طاملر منوجهری
بیت چوک زشاخ درخت خویشتن آویخته * زانغ سیه بردوبال غالیله آمیخته * کذافی
قره ننگ جهانگیری و مجموعه الانس اما مجودیده یعنی بوم کلان یعنی ایری بیقوش بومعناده
بعض نسخه ده و اویرینه راء مهمله واقع اولمشدر ثانی آلت تناسله دیرلر قرالوی بیت برکس
چون کمان ندافی * برنی چوک چون چک ندافی * و او مجهول ایله دوه ننگ دیز چوکد بکنه
دیرلر مولانا جامی بیت برانم از عقب کوچ کرده خود لوک * زند جمازه سعیم بحیمه کاهش چوک
وپور بهای جامی بیت پیش باز آمدند و چوک زدند * چوک چون اشتران لوک زدند سواستغان
طریقیه ملوک و سلاطین اوکنده تعظیم ایچون دیزی یره قومغه دیرلر استاد لطیفی بیت هر دمی
کرم راتموک زند * پیش اول بلا به چوک زند * دست قیاق لغتیدر دیر چوکک فی فتح کاف
فارسیه و ضمه ده مرویدر بر قوشدر نحوست ایله مشهور در بوم دخی دیرلر کذافی قره ننگ
جهانگیری دیر چون پشت پانک فی ابلق حیوان آت اولسون غیری اولسون کذافی شرفنامه
دیر مع اللام * چغد اول فی سکون غین معجه و فتح دال مهمله و او ایله لشکر سورچی و دمدار
سکر معناسنه در دیر چغول فی سکون غین معجه و فتح دال مهمله ایله دیر چغد اول فی سکون
غین معجه و ضم دال مهمله و او معر و فله کلاهما یعنی چغد اول مرقوم کذافی شرفنامه و المجمع
والممودی دیر چغل فی فتح غین معجه ایله ترکستان لغتیدر جنک محله کیدگری جبهه که
چو قال وجوشن دخی دیرلر میر خسرو بیت نه همچون دیکران زاهن چغل پوش * سلامی
صمت یزدانش بردوش * حکیم تزاری قهستانی بیت چغل به پیش خد نکش جوشیطنست
وشهاب * زره به پیش سنانش چوموز نست و جری * و ضم غین ایله اول بدخت کسیه
دیرلر که بر کسنه دن بر سوز ایشید و یا خود بر فعل کوره که انک افشا سیه فاعلنه ضرر
و آزار اصابت ایله انی اظهار اید و یا خود واروب حکمه غزاید عریه نماز دیرلر دیر چغل فی آلت
تناسل معناسنه در کذافی قره ننگ جهانگیری دیر چنبل فی سکون نون و ضم باء موحد ایله
یعنی کذافی یعنی دلجی چنبل دلجی ک دیمک اولور حکیم سنایی بیت آزا جود او چو متلبان
هست همچون سبیل چنبلیان * وله بیت ندی نزل الله اندر شهر * چنبل واردر دم بنوی
دیر چول فی و او مجهول ایله ایکی معنایه کلور اول بیابان معناسنه شیخ اوحدی بیت کله
در چول و غله اندر چال * نتوان داشت چله از سر چال * ثانی یعنی خمیده یعنی انگش
دیر مع المیم * چاچم فی ضم جیم فارسیله یعنی پیشانی که عریه جبین و جبهه دیرلر حکیم تزاری
بیت بدرکاه قیصر رفعت نهاده * ملوک جهان از تفاخر چاچم دیر چیم فی سکون می و جیم
فارسیه اوج معنایه کلور اول یعنی رفتار و خرام حضرت مولا ناقص سره بیت سر بزمین
از منشی تاراه نکردم * در بادیه مردان محوست تراچیم * ثانی اسب و استروکاو و خور
وسایر حیوانات بهایمه دیرلر حکیم سوزنی بوانیکی معنایه ترتیب اوزره بیت تا تو چیم کنی
شکسته بدم * بسر سنک همچو چیم خر * ثالث بر نوع ایاق قانی در اسکی نسنه لذن ایندیر
اکا کیوه دخی دیرلر شیخ سعدی * قطعه * خوش بود لبستیکی باد لبری * ماهرونی مهربانی
مهرتری * چیم می دریای مردانه لطیف * بر سرش خربند کانه میزری * بو بیتلردن فهم

فهم اولنور که مطلق با بوج اوله و حکیم نزاری بیت اگر کیسخت بلغاری نباشد * کد در پوشم
من و کر کا و حچم و حچم بی بش معنایه کلور اول لاف اور مق و تفاخر اتمک معناسنه شاد داعی
شیرازی * مثنوی * در همه جان بخلص رسید * خانه داعی همه داعی کشید * زانکه فنا نام
مرا کرده * کفت ز نام و لقب خود حچم * ثانی حیوانه دیرلر شیخ عمر خیام * رباعی * ای رفته
و باز آمده و حچم کشته * نامت زمین مردمان کم کشته * ناحق همه جمع آمده و سم کشته *
دیش از پیش سر آمده و دم کشته * ثالث اوزم جیره سی که بشیره سی الشمس اولد رابع بمعنی سرما
یعنی صوغوق خامس اول سیاه و بر آق دانه در که دوی چشم ایچون ترکیبه جزو ایدر لر غایت
مفید در اکا چشم و چشمک و چاکس دخی دیرلر و چو حچم بی حچم فارسیله باب حیمه مرور ایدن
حچم معناسنه در کذافی الحمودی و چوم بی واو معروفله آج دید کوری طاع یشیدر عربیه
ز عرور و تفاح بری و ز وثلاث حیات دخی دیرلر و فارسیله اغاجنه ناک دیرلر شیرازی لر کیل
دید کوریدر جالینوس اکا هلهلیون دیمشدر بریمی و بستانیسی اولور که مثلث عجم دیرلر
شیراز بلر کل سرخ دیرلر و ایچ یاغنه ده چوم دید کوری رسید نظر در بی مع النون * چین بی
کسر باء فارسیله سکوت چو غنندن یا بلش سپد و طبق معناسنه حکیم فردوسی بیت بکسترد
گر پاس و چین نهاد * ز چین بران نان کشکین نهاد و چنان بی آنچلین معناسنه اصل چون آن در
تلفظنده تخفیفاً و اوای حذف اولنوب اشباع ضمه ایله استعمال اولنور مراد معنای تشبیهی افاده
ایدر غیثای حلوائی بیت چنان ذرات اعضایم ز مهرت کشته مالا مال * که کر خجر زنی
بوی محبت آید از خوم * ابوالمعانی بیت چنان مستم چنان مستم چنان مست * نمیدام
ز خود نیستم و کر هست بی چین بی بوغچلین معناسنه اصل چون این در تخفیفاً و اوایله الی
حذف اولمشدر خواهه سلمان بیت تاجهان بود چنین بود چنین خواهد بود * همه راء اقب
کارمین خواهد بود بی چوپان بی باء فارسیله قیون و صغیر کودنه دیرلر عربیه داعی
دید کوریدر بی چوب زین بی کسر باء و حده و زاء معجه ایله ایراغاجی که قلتاق دیرلر بی چوپک زن
مهتر پاسبانه دیرلر بورش و طرز قدیم زمانه متعارف ایدی که مهتر پاسبان برالنه براغاج
و برالنه بر تخته پاره سن آلوب پادشاهک نامن ذکر و اکادعا ایدوب تخته بی دو که دو که
دولاشوب پاسبانلری بیدار ایدر بلاد عراق و فارسه لیلی رمضانه خلقی محوره قلدر مق
ایچون قیولری طولاشور حضرت مولانا قدس سره بیت مرن چوپک ذکر چون پاسبانان
که هستی ما هیاز پاسبان آب * استاد فرخی بیت باغبانی بیاید آن بت را * بابکی پاسدار
چوپک زن بی چوپکین بی معنی چوپک زن مرقوم بی چوپلین بی سکون باء فارسی و کسر
لامه یعنی چوبکش مرقوم بی چوب نان بی کسر باء و فتح نوله او قلاغی که آنکله یوقه خیری
اچارلر شاعر بیت زید در کف زن هیچ چو بی * خوشا چو بی که باشد چوپک نان *
بی چوپین بی مطلق اغا جدن اولان آواک و جنق و طبق و ما شبه ذلک بی چوخیدن بی
واو معروف و کسر حاء معجه ایله ایکی معنایه کلور اول بمعنی پخیدن مرقوم ثانی بمعنی اغزیدن
یعنی سورجک شکو خیدن دخی دیرلر کذافی فرهنگ جهانگیری بی چو شدن بی سکون
واو و شین موقوف ایله بمعنی مکیدن یعنی امک صیف اسفرنگی بیت خالق عدوت هر چی

کز چکر آب جوشیدی * آب روانش از لب چشمه خنجر آمدی * چونان بی معنی چنان
اصلی اوزن واقع در استاد لطیفی بیت مکن بلکه چونان نه بینی جزا * نکو کار باشد به نیکی
سزا * چونین بی معنی چنین اصلی اوزره حکیم اسدی بیت کهنش مهر بانی کهنش کین بود
چنین بود کینی و چونین بود * چون بی تفخیم جیم و او معروف ایله بجه دیمک معناسنه که
عربی که فدی رلر کاهی ادات رابطه الحاقیه چونست دیرلر خواه حافظ بیت زکریه مردم
چشم نشسته در خونست * بین که در طلبت حال مردمان چونست * و هر بجه دیمک
معناسنه هر چون دیرلر بیت اگر بیش ازین بشد و افسون کنی * نیارم من این کرده چون
کنی بی چون بی و او مجهول ایله ایکی معنایه کاور اول ادات تعلیل در شیخ سعدی بیت چون
بنالم نوح از دستان او * چون نیم در حلقه مستان او * مصراع اوله کی چون کیف معناسنه
اولان چون در مصراع ثانیه کی ادات تعلیل ثانی تشبیه معناسن افاده ایدر بلکه ادات
تشبیه در خواه حافظ بیت گر خلوت مارا شبی ادرخ بفروزی * چون صبح در آفاق جهان
سربفرزم * و تشبیه ایچون اولان چون اسم مرکب در کاهی و اوی حذف اولنوب چنان اولور
میرزا شانی بیت چون آن غریق میم ساقیا که از کل من * اگر کلی بدر آید شراب از و بچکد
و چغتهای لسانه اولکی چونه نیچوک دیرلر لطیف دیوانه بیت نیچوک طیبغه درد نکینی آیتابین
آخر * که درد نیکی یوز مینک دوا دین آرتق ایرور * و چون ثانی که تشبیه در یانکلیغ دیر فرهاد
نامه ده فرهاد هنوز شیر خوره انکن عشق علامت لری و ار ایدی دیدیکی یرده بیت انکا ایچماک
بولوب ناکام یانکلیغ * مریض و بشیره بادام یانکلیغ * مع الو او * چچو بی ضم جیم فارسیله
یوستان معناسنه در هندی لسانه چوچی دیرلر * چغوی بی ضم غین معجه ایله یعنی جغد مرقوم
* چغوی بی ضم نوله یعنی چون او یعنی انک کبی دیمک اولور حکیم خاقانی بیت تاما در جان
رحم کشاد است * هر کز خلقی چمنوزادست * حکیم فردوسی بیت همه رازها نیر کرد آشکار
جها ز نیامد چنوخو استکار * و دخی استغفار و طلب بخت معناسنه استعمال اولنور کذافی
المشکلات * چو بی اوج معنایه استعمال اولنور اول و او معدوله ایله یعنی اخفاء و او ایله
یعنی مانند خواه حافظ بیت چو باد غزم سر کوی یار خواهم کرد * نفس نبوی خوشش
مشکبار خواهم کرد * ثانی ادات تعلیل اولوب شیخ سعدی بیت چو مرد سخن کوی فانی بنود
مر اورا سخن عمر ثانی شود * ثالث وقت معناسن افاده ایدر خواه حافظ بیت چو با حبیب
نشینی و ناده پیمایی * بیاد دار محبان باد پیمارا * مع الهاء * چهرغه بی سکون باه و حله
و ر ا و ضم جیم فارسی و فتح غین معجه ایله یعنی تازیانه * چره بی فتح راء مشدده ایله کوچک
طوغان و ارکاک طوغان کذافی الحمودی جیم عربی و راء محفله ده مرویدر * چره بی
زاه فارسیله طون یا قه سی نیغه دخی دیرلر میرنظمی بیت شود خیره چو چشم کیر در کار
که بکشاید چره از بند شلوار * چغنه بی سکون غین معجه و فتح نوله یعنی کجشک پوزهای
جایی بیت شوم چون بوم کرسنه چون زانغ * خرد چون چغنه سست چون کوتر * چلیله بی
* چلیله بی سکون لام اول و ضم باه فارسیله و فتح لام ثانیه مضطرب و بی آرام معناسنه
ظہیر الدین فازیانی بیت ای ز نور رای تو خورشید و مه شد در حجاب * وی ز جود دست

دست تو ابر بهاری چلبله فی چالچه فی سکون لام اول و کسر جیم فارسی و فتح لام ثانیه بمعنی
 لاک پشت یعنی قیلو بغه استاد میشد بیت چل چله بنشست صوفی ره نیافت * چالچه بهتر
 بود زان چل چله * بعض نسخه ده غلیواج معناسنه مسطوردر فی چلغوزه فی سکون
 لام و ضم غین معجه ایله چام اغاجی میشی که چام فستقی دیمکله معروفدر عربیه صنوبر دیرلر
 اسم مرکبدر چل بسیار معناسنه دروغوزه قوزاق دیمکدر معنای ترکیب چوق قوزالقلی
 دیمک اولور معربی فتح جیم عربیه چلغوزه در امیر خسرو بیت بودکندم کزی بالاسرافراز
 سرچلغوزه کوید بافلک راز * شیخ آذری بیت هرکرا نیست ذوق چلغوزه * هست
 درخورددرش اوپوزه فی چله فی لام مشدده ایله قاصره سپیدی کدافی نعمه الله فی چمانه فی
 فتح میم و نونه اوج معنایه کلور اول بمعنی میانه میرنظمی بیت دران کاشنسرای بی بهانه
 چوسروی سرکشید در چمانه * ثانی بمعنی پیاله شراب ثالث حیوان بو ابکی معنایه
 حکیم ناصر خسرو بیت چه لافی که من یک چمانی بخوردم * چه فضلست پس مرترا بر چمانه
فی چچمه فی سکون میم اول و فتح ثانی و ضم جیم فارسیله ایاق سسی که یوررکن ظاهر
 اولوشلپووشکامشک و شکک دخی دیرلر امام فخر رازی بیت در صف قران مجو چچمه
 مرکبش * توده کش شک چشم از شک ذوالمنن * حکیم سوزنی بیت کردنعال و چچمه
 یاد پوبکانش * خوش چون سماع و سرمه بسمع و بصیر رسید فی چچمه فی سکون میم
 و فتح جیم فارسیله اغاج قدح و کفچه و اغاج چناق فی چنانه فی فتح نوین ایله وای دینه
 دیرلر او یوندر فی جنبه فی سکون نون و فتح باء موحد ایله تو قاج دیرلر بر تو قدر آنکله
 قصار لر زاغرددر استاد لیبی * قطعه * دو چیرش بشکن و دو برکن * مندیش زغلغلی
 وز جنبه * دندانش بکاز و دیده بانکشت * پهلو بد بوس سر جنبه * ثانی قبو آردنه
 طیار قلی اغا جه دیرلر فی چچمه فی سکون نون ایله اوزم چکردکی فی چوب پاره فی
بمعنی چوب باریعی بر نوع لطیف اغاجدر فی چویدانه فی سکون باء موحد و فتح دال مهمله
 و نونه بمعنی سجد یعنی ابکه دیدکاری میوه فی چوبه فی فتح باء موحد ایله ابکی معنایه در
 اول اوزون یوفقه آچر قلی او قلاغی که کردنه و پیواده دخی دیرلر هندی لسانند پیلان
 دیرلر ثانی بهرام چوین لقبی در فی چویننه فی کسری باء موحد و سکون یای تحتانی و فتح
 نونه اغاج ققان دیدکاری قوشدر فرهنگ جهانگیریه ابکی معنایه تر ویدر اول کاروانک
 دیدکاری قوش ثانی بهرام چوین لقبی در فی چوتاه فی فتح تاء مثناة ایله بوزن کوتاه بمعنی
 همچنین کدافی الجمع فی چوته فی فتح تاء مثلثه ایله بمعنی پانک یعنی قیلان ایضامنه
فی چوجه فی فتح جیم فارسیله ابکی معنایه در اول فرهنگ جهانگیریه بمعنی چوپه مرقوم
 ثانی پلج که طاوغاک و غیرک اولسون میرنظمی در صفت معلم مکتب بیت روداز خانه اش
 هر روز هفته * پیش طفلان همچون چوجه زفته فی چوره و چورثه فی اول بفتح
 الراء المهمله ثانی براء الفارسی ابکی معنایه در اول بمعنی اخیر چوجه یعنی پلج که عربیه
 فرخ دیرلر سکون زاء مهمله ایله ثانی ابکک کرتیکی که ایلک اکیردک اکا کچر اکا چرته دوک
 دخی دیرلر کدافی الجمع فی چولاه و چوله فی کلاهما بفتح اللام چلهما معناسنه که عربیه

حایک دیرلر فی چهره فی سکون ها و فتح راه مهمله ایله اکابرک ووزرانک ایچ اوغلانی
معناسنه جم عربیله منقولدر ابوالمعانی بیت در حریمکاه دولتت دایم * ماهوش چهره
باددر خدمت فی مع الیاء القتانی * چکری فی سکون کاف و کسر راه مهمله ایله ریواسک
بر نوعیدر شمس فخری بیت در کهستان بنام دولت تو * سزدار شاخ در شود چکری *
فی چنگلاهی فی سکون نون و کاف موقوف ایله بمعنی غلیواج یعنی چبلاق فی چوبدستی فی
سکون باء موحده ایله سردسته که اکثر قلندر لکتورلر فی چوبسای فی سکون باء
موحده و فتح سین مهمله ایله دورپی معناسنه فی چوبشوی فی سکون باء موحده و واو
و ضم شین معجه ایله اول قصه اغاجدر که قصارلر و جامه شوپلر آنکله جامه اغردلر ابوالمعانی
بیت چنین بدکرتش صدساله شوید * مجوب شوی نمی یابد سپیدی فی چوبکی فی
یعنی چوب زن مرقوم امیر خسرو بیت یک چوبکی یام تو بهرام چوبه شد * یک ترک
نوبتی درت سحر آمد فی چاغری فی سکون غین معجه و کسر راه مهمله ایله سوزمه یوغرت
حکیم غمناک بیت وان زر از تو واستاند آنکه تا اکنون ازو * چاغری خوردی همی و طایفی
ولیولتک فی باب الحاء المهمله المفتوحه فی حق کلام بودر که زبان فارسیده اوائل کلمه
حرف حاء مهمله اولر لکن لسان عربک السنه دن فضل و رجحانی و امتیاز شانی اولغین
عجم بولساندن بعض الفاظ اخذایدوب بعینها استعمال ایدرلر و بعضیله بن کلمه ترکیب اینه
جزو قیلورلر و واقع اولور که بلا تغییر کلمه عربیه بی تعجیم ایدرلر تنکم ذکر اولنسه کرکنز
انشاءالله تعالی و حرف خالسان عربین غیری لسانک یوقدر دیو امام سیوطی رحمة الله
علیه ذکر ایشمه در فی الواقع زبان فارسی ظرافت و لطافت و ملایمت اوزن اولغین سکر
حرفدن کلمه ترکیب ایتمام شلور تنکم اول دفتر ثانی ده ذکر و بیان اولمشیدی فی مع الالف
فی حاشای ایکی معنایه در اول بر کلمه در که معنای تزییه افاده ایدر یعنی برنسنه دن لایق
ذاتی اولیان وصفی استبعاد و استعرا ایچون استعمال ایدرلر خواجه حافظ بیت حاشاکه
من بموسم کل ترک می کنم * من لاف عقل میزنم این کارکی کنم * ثانی بر او تدر عربیه مامون
وترمس و سقر الحمار دخی دیرلر و برک سپندان اولدوغیده مرویدر فی حالیا فی معنی اکنون
وفی الحیال خواجه حافظ * مصرع * حالیا مصباحت وقت در پی می بینم * و استاد لطیفی
بیت حالیا مصباحت وقت چنین است و چنین * که نشینیم هم آمده در باغ سه سین فی حاشای
ماما اوزانک ایکی نوعه در حامای صغیر واردر ایکی مثقالدن عبارتدر و حامای کبیر واردر
اوج مثقالدن کنایتدر فی حبه الخضرا فی بنک تخمیدر که پیراغن قوریدوب دوکوب تناول
ایدرلر غایت محمددر فی حینا فی درت معناده حملنک استعمال ایدرلر اول مدح معناسنه
مرحبا لفظیله ده مرادف ایدرلر حکیم انوری بیت مرحبا نوشدن و آمدن ماه صیام *
حینا و اسطه العقد شهور و اعوام * ونه کوزل دیمک معناسنه طالب آملی بیت حینا
ای نوهار عجز کتر تاثیر تو * معصیت رامیدهد امر آزش از طرف کلاه * و محل تعجب
تعجب معناسنه حکیم انوری بیت حینا کیر قاضی کیرنک * که ندازد ز سنک خارانتک
و معنای تحسین دخی افاده ایدر میرنظمی بیت حینا بارگاه کردون سا * مرحبا حبه قلات

فلك پيرا * عربيه دخی بومعنا لره استعمال اولنوز شیخ عمر ابن الفارض قدس سره بیت
 حذافیک اصقام خفیت بها * غنی تقوم بها عند الهوی حججی حربا فی سکون راء مهمله
 وفتح باء موحده ایله برجا نور در خورشید محبتندن دائما رشو سنه طور رضه ی خفایش در که
 کونشیدن قجر استاد بیت نه دانا ز و خبر دار نه او باش * که حربا نیز کور آمد چو خفایش
 مذکور جانور کونشده قارشو طور در فله درسی الوان کورینورنتکم حکیم الشعر امتنی دیمشدر
 بیت بتلوت الخربت من خوف النوی * فیها کاتلوت الخرباء * خربت کسر خا وراه
 مشدده ایله ره نما معناسنه در فی حوض ترسای اول نکنه در که کفره آندن شراب ایچون
 اووم صغر لر کنافی شرفنامه فی مع الباء الموحده * حاجب فی پرده و پرده دار معناسنه
 شیخ فیضی بیت حاجب درگاه تو منع ندانده چیست * هر که رود کویر و هر که رسد کویا
 ثانی بمعنی ابوالمغانی بیت حاجب و چشمت کند منع اشارت بمن * اینهمه از ظالم
 بوده چو بختم سیاه * شعرادن بری بود و بیت لطیفی دیمشدر * اهوی رشاء اسمعنی
 القانون * من حاجبه الارح القانون * وحق من فی الیم القانون * اعنی مرضی بقراط و القانون
 قانونی هر بری بر معنایه در فی حجاب فی فتح جیم مشد دایله بمعنی حاجب مولانا محمد ظهوری
 بیت شمال و صبا خاکروب قضا * زحباب در که یکی مر حبا فی حرب فی سکون راء
 مهمله ایله بمعنی جنک میرنظمی بیت دران معرکه گرم شد حرب و جنک * نماند کسی و اچو
 صبر و درنک فی حسب فی فقتین ایله کوه ر خاص و مال و دخی دریم او ی که بریده اولانک
 اولیدر و قبیله و اندازه معنایه کنافی ترجمان الصحاح هاتنی * مثنوی * من اهل جهاز
 نسب نامه ام * نشد از حسب کرم هنگامه ام * مرا هست امروز چندان حسب * که عاد
 آیدم از شمار نسب * و سکون سین مهمله ایله بوزن کسب کافی معناسنه اولان بس مخلنده
 استعمال ایدر لر و سنه صایق و رسم و وقوع معناسنه که حسب حال دیر لر خواهه حافظ
 بیت حسب عالی نوشتم بتو ایامی چند * قاصدی ککو که فرستم بتو پیغامی چند *
 فی مع التاء المثناة * حاجت فی بمعنی رجا و تمنا و مطلب و مقصود معنایه شیخ سعدی
 بیت و صفت ترا کر کند ورنه کند اهل فضل * حاجت مشاطه نیست روی دلارام را *
 میرزا فصیحی بیت از بسکه شرر میهد از پنبه دانم * حاجت نبود در شب هجران میرانم
 فی حسرت فی بمعنی پشیمانی و فرقت و آرزو شانی نکلو بیت من بحسرت دور کرد و مدعی
 مغرور و هیل * ای محبت خاک بر سر باد تا تیر ترا فی حقیقت فی خلاف مجاز و خلاف فرع
 و حقیقت الامر ما یصیر الیه حق الامر و بلغة حقیقة هذا الامر ای یقین شانه و الحقیقة
 ما یحق علی الرجل کنافی مشکلات فی حیرت فی عکس جمعیت خاطر و خلاف تیقظ و عدم
 انشاه من لامغانی بیت نه سکوفه نه برگی نه ثمر نه سایه دارم * همه حیرتم که دهقان بجه
 کلا کشت مارا فی مع الجیم * حاج فی زو ار کعبه شیخ سعدی بیت حاجی بره کعبه و من طالب
 دیدار * او خانه همی جوید و من صاحب خانه فی حلواج فی مرغ مردار خوار ابوالمغانی
 بیت عنقا صفت قاف قناعت بکرقتم * حلواج نیم که طابم جیفه دنیا فی حلوای پرزج فی
 یعنی حلوای چربش و بر نسخه ده چربین واقع اولشدر حلوای تر و لطیف دیمک اولور

در خویج کسرو اووسگون یای عتائیله ات طبع اولند قد اقا قونیلان لوازم مولانا
شمس نیریزی قدس سره بیت که چون خویج دیک مجوشیم واوبفکر * کفکیر میرند که
چنین است خوی دوست در معالده الممله * حاد فی ابکی معنایه در اول قوزغون که
غراب دخی دیرل ثانی حضرت یعقوب اولادندن برینک اسمیدر که حضرت یوسفک علیهما
السلام آنه سندن دکدر در حاجمند فی حاجتلی دیکدر منندک معناسی مقدمه ده تفصیل
اولندی در حال کرد فی وجد و شوقه کدی معناسنه مولانا آصنی بیت مجنون در آسمان
نقر چو دید و حال کرد * کویا کج خیمه لیلی خیال کرد فی حسد فی غیرک زعمی زوال استمکدر
در معالده الممله * حاضر فی نقد معناسنه میرنظمی بیت نثارت کند دل هر آن قادرست
با کرجان سزا میشود حاضرست در حذر فی صافتمق معناسنه مولانا عرفی بیت ناز آفت
و کرشمه بلا عشوه دلفریب * یاران حذر کنید که طوفان فتنه است در حریر فی ابریشم
معناسنه معروف ودخی یار و مصاحب و کاغد معناسنه در کذافی شرفنامه در حشر فی
فتح شین معجه ایله بوزن نظر جمعیت و آلاهی معناسنه مولانا هاتنی بیت دکر با ده خیل
ستان حشر * شد از ظل عالیش فرخنده فر * میرخسرو بیت گاه بیانش زملائیک حشر
بر سخنش چون مکسان بر شکر در حصار فی بر ولایت اسمیدر مجمع الفرسده بر شهر
حسن خیز واقع اولشدر در حصیر فی معروف شمس فخری بیت دایم حصیر پاره مه
از مزرعات چرخ * از بهر خانقاه شه نشه برند دوح در حقور فی ضم قاف و سکون
واو ایله صاحب حق دیکدر میرنظمی بیت مکن رنج خاطر چو کلب عقور * بهر کار راستو
الطیف و حقور در حلوائی شکر فی بر نوع لطیف شکر حلوا اسمیدر کذافی شرفنامه در حیدر
نام امیر المؤمنین علی ابن ابی طالب رضی الله عنه و کرم الله وجهه حضرت ثری که حیدر کراز
دیرل وارسلانک جمله اسماسندندر در حیرز فی سکون یای تحتانی و فتح زاء معجه ایله
هند و ستانده اولور بر نوع اوزون کوکدر شولقدر اوزوندر که بر کوکدن بر چرخ قلقان
ایدرل در معالده المجه * حرام مغز فی او کرغه کوکی یعنی ایکو کذافی نعمه الله در مع الشیش
المجه * حاش فی معنای نثریه افاده ایدر حاش لله دیرلر سعیدای زرکر * قطعه * بگرد
کاشن رویت دمیده سنبل تر * ندیده هیچکس اسلام را ز کفر حصار * کدام کفر چه
اسلام حاش لله ازان * که دست قدرت یزدان والی غفار * بگرد سوره والشمس بهر دفع
کزند * نوشته آبت و اللیل را بخط غباری مع الفاء * حرف فی حروف تهجینک مفردی
و طرف معناسنه و آغز دن شرطه چالاق ودخی سوزک سقطن طوتمق که فاعلنه حرفکی
دیرلر ستوز معناسنه دخی استعمال اولنور مولانا ولی دست بیاضی بیت تاب تغافل
تو ندارم خدای را * حرفی اگر شنیده از من نهان مکن * ستوز معناسنه استعمال
اولند و غی خواجه حافظک بویتندن فهم اولنور بیت آسایش دو کینی تفسیر این دو
حرفست * بادوستان تاطف بادشمنان مدارا * محمودی عیب معناسنه مسطور در در حریف فی
اصلنه حرفندن مأخوذ در * و فی القاموس حرفک معامک فی حرفتک * بعد تعجیم اونوب
معاسر و همصیبت مجلس انیس معناسنه استعمال اولنشدرتکم خواجه حافظ * مصرع *

* معاشران ز حریف شمانه یاد آید * بعض کتب ادبیه ده * هل من فنی طریف معاشر ۲۰۰
 حریف * واقع اولدی نظیر و سهیم و موافق مرد کار معناسنه ملک فنی بیت حریف
 ساغر دردی کشان غم داند * که بر سر ملک از عاشقی چه امیرفت * بر معناسی دخی قار باز دو
 مولانا خود این بین بیت با احتیاط رو ایدل که دست خونست این * که روح در کروسست
 و حریف بس طرار * دست بخون بر قار اوینی در * مع القاف * حق فی نام جناب حضرت
 باری تعالی عز اسمہ در وضه باطلدر * مع الکاف * حسنتک فی سکون سین مہملہ و فتح
 تاء مثناة ایله بمعنی قبالة یعنی بخت کذافی شرفنامه و غیره * حسرت الملوك فی مونیار
 طولہ سی کہ خردہ قیمت و پرچ ایله طولد و در لر سبب نسیمہ سی اولدر کہ عجمہ بو طعای
 غایت لطیف ایدر لراسی لکن لک یند اولور صوغود قد نصکره بنز و ملوک طبماخ دکانه وارمق ممکن
 اولدی غند ندر اکا حسیبک حسیب الملوك و حسیب البرغاله و جنبل دخی دیر لکذافی شرفنامه
 حسیب الملوك فی معنی حسرت الملوك و حسیب الملوك مر قومین * حسیبک فی کسر سین و سکون
 یای تحتانی و فتح باء موحد ایله مثله * کلام فی کسر لام ایله و فتحه ده جائز در بمعنی سیماهی
 یعنی قراکولق حضرت مولانا قدس سره بیت چون زمین بر خاست از حد فکاک * بی شب
 و بی سایه ماند بی ملک * عربیہ شدید السواد معناسنه در حکیم الشعر امتی بیت خالک
 کالعذاف جئل دجوجی * اثیث جعد بلا تعجید * بو بیتہ مد و در دیر لکیسوی زن و صفیدر کہ
 عذاف و دجوجی شدید السواد معناسنه و چئل یوغون و اثیث اوزون و جعد قور جعدر
 * حوضک فی کاف تصغیر ایله فسقیه چوره سنه کی کو چک حوض و بیوک طاس و باطیه
 کذافی شرفنامه * مع اللام * حال فی کوی باز لک میدان یا شلرینه دیکد کاری ایکی عودک
 اراسنه دیر لک در هو ویا لکزه دخی دیر لک میر خسرو بیت دو میدان ارتک میر دبد نبال
 شد سر کشته همچون کوی بی حال * و دخی بمعنی اکنون یعنی از منہ ناشه دن شمد یکی حال
 معناسنه لطیفی بیت بسیاری عمت رفت باقیست بتاینده * این حال غنیمت دان مندیش
 بزاینده * و حالت اشیا معناسنه که مثلا کشینک صفتندن و احوالندن عبارتدر شاعر
 دیشدر بیت بروغی که حال دلت خوش کند * به از راستی کش مشوش کند * بو قبیلد ندر کہ
 مقام تحاشیدہ توسل اولنور استاد لطیفی بیت دم میرند و میرید از حاتم ثانی * حال آنکہ
 ند ادست بکس پان نانی * حمال فی جماله نک جمیدر و جماله قاچ باغیدر رهر نکه او یخته کردن
 اولور میر نظمی بیت چو آمد پیش دلد ارش نشمش * حمال کرده بر کردن دود سنش
 * حواصل فی قوش قور ساغی و قوش کو کسنه نرم و خرده تو بلرا اوور که اندن کورک ایدر
 حکیم اسدی بیت چو بر حواصل بر آورد زانغ * برافر وخت کیوان زنی چراغ * مع الیم *
 حاتم فی عربده طی قبیلہ سندن بر مشهور معنی کسه نک اسمیدر که اوغلی حضرت رسول
 اکرم صلی الله علیه وسلم زمان شریفانہ اسلامه کدی و دخی سیاه قرغیده دینلد و کی
 رسید نظر در * حرام فی ضد حلالدر خواه حافظ بیت ترسم که صرفه نبرد روزبان
 عواست * نان حلال شیخ زاب حرام مای حرم فی مکان محفوظ و جای حرز * حرم فی
 دخی دیر شیخ فیضی بیت منزل تر دامن نبود حرم کوی دوست * هر که بود پاک دامن

در حرمنا محرمست و حسن عجم في شرفنامه ده خاقانی نك لقبی اولدوغی مند كوردرد
في حشم في فتح سین معجه ایله سیاه چادرکه بریده اولان کسنه لره مخصوصدر و آنکله
قونوب کوچن طائفه و بیابانده ساکن اولنلره دیرلر منلا هاتقی بیت حشم بی سرو شهر
بی سروری * نه کرد نکشی نه بلند اختری * و مطلق لشکر معناسنه مولانا ظهوری بیت
بده می که کردم قریدون حشم * پریشان کنم مغز ضحاک غم و حکیم في درست استلو و محکم
فکر لو عاقل و عالم و علم حکمتدن عبیر و دخی اسماء حسنی دن بر استدر شیخ سعیدی بیت
ینام خداوند جان آفرین * حکیم سخن در زبان آفرین في مع النون * خیابیل شیطان في یعنی
عورات کذاقی شرفنامه في جبل المتین في یعنی قرآن مجید عظیم الشان ایضا منه
في حردان في بمعنی کیسه زر ابوالمغانی بیت فصلی بهار بزمه و دستار کر و شد * رندان
باده خوار حردان تهی کرد في حرون في ضم راه مهمله و و او معروف ایله اسب نافرمان یعنی
حر کش آت خصو صا و هر مطیع اولین عوما احمد کرمانی بیت بر نفس حرون نه اندکی
و نج * تاراحت روح یابی از کج في حریفان في یعنی یاران شیخ عبد السلام پیامی بیت پستان
صراحی چومکیدند حریفان * چون شیر خوران نقل ز احگر نشناسند في حزیران في کسر زاء
معجه و سکون یای تختان و فتح راه مهمله ایله شهر و رومیه دن اول یاز آبی آدید را بوالمغانی بیت
ببخبر کستم بعشقت از کنار عمر من * چون بهار وصل دانم از حزیران فراق في حسان في
عربدن مداح رسول اکرم صلی الله علیه و سلم بر شا عر شیرین کلام آدیدر في حلقه چینی في
بر نوع حلوا در حلقه کی ایدر لر في حمدان في آلت رجل آدیدر که خوارزم لغتیدر استاد
عسجدی بیت چو آیدر و برون حمدان بدان ماند سر سرخس * که از بینی سفلائی فرود
آید همی خله * شیخ سعیدی لظا یفند عبارت عربیله و جعل حمدانم فی ندانم دیمشدر ندان
فرج زاندر في حیران في سرکشته و نیره عقل و کاهی کوزده استعمال ایدر لر باقه قالمش
معناسنه حکیم شفای بیت از حر بر دیده خاک جلوه کاش بیختم * دل نشد پیدا ولی صد
چشم خیران یافتم في حوض نعمان في اجی صولو بر حوض ایدی که آدی اول نیدسان ایدی
بر کون حضرت سرور عالم صلی الله علیه و سلم اوزرینه واردی معجزاتی بر کاتبیله حق جل
و علا اول صوی طنلو و لطیف ایدی حضرت علیه السلام اکا نعمان اسمنی ووردی کذاقی
شرفنامه في مع الواو * حسو في ضم سین مهمله و اخفاء و او ایله اوماج آشی بسحاق اطعمه
بیت حسو نعره میرد که بغرا بحاست * که کشتند مسکین کاپی چوماست في حو في بوزن
نوب معنی خونابه یعنی قانلو کوز یا شی في مع الهاء * حبه في فتح باء مشدده ایله بر چکر دک و زنی
شانی نکلو بیت قندیل کعبه را بفر و ششم مجبه * تادر چراغ بتکده روغن در آورم في حربکاه في
جنک یری معناسنه في حرر سیننه في یعنی سیننه نرم کذاقی شرفنامه في حسیب البرغاله في
یعنی حسرت الملوك مرقوم في حفته في سکون فو فتح نوله اغر طلوسی بعض نسخه ده آوج
طلوسی معناسنه در في حلقه في بازار کانک بیع و شرا ایچون عقد ایتد کبری مجلس
که حلقه اولوب اوتور لر و دق باب ایچون قیویه یا پارلر ده ور و کس و برنج ندن اولور سه
و دخی مطلق مجلس معناسنه خواجه حافظ بیت در حلقه کل و هل خوشخواند دوش بابل

بابل * مات الصبوح حیویا ایها السکاری * وهرنه که اورته شی بوش و دگر فی اوله فی حمدونه
 میون که کبی دخی دیر لفتح کافله عربیه قدوسعدان دخی دیر لری حواله کاه فی بمعنی مرجع
 وماوی و جای پناه خواجه حافظ بیت جز آستان توام در جهان پناهی نیست * سر مرا
 مجزاین در حواله کاهی نیست فی حوصله فی بمعنی تهیگاه که قورسوق دیرل مجازا تحمل ایلمکه
 دخی دیرل ملاطریزی * رباعی * ای از نکمت خراب ملک هستی * یاک دیدن و صد بخودی
 و مستی * تاب نکمت حوصله دهرنداشت * بکچشم بی بقایانی عالم بسنی فی حوسه فی
 سکون و او و فتح سین مهمله ایله بمعنی توانگر غنی معناسنه ابوالمغانی بیت بروز حشر تل
 یاک میخوانند * برابرست حوسه و کدا آنجا فی حیکله فی سکون یای تختانی و فتح کاف
 و لامله ایت او زومی و دیرل که بر او تدر دو کوب اوج کونک اطفاله سورر لری مع الیاء * حالی فی
 بمعنی فی الحال نجد عصار فی چون ظاهر کشت آنکشت هلالی * شکست حسن ماه بدر حالی
 فی حامی فی کند معناسنه در ابوالمغانی بیت از غم عشقت خلاصی رانخواهد یافت دل *
 حامی سودای زلفت کردم زنجیرست فی حبشی فی بنده معناسنه در مولانا جامی در نعت شریف
 بیت وصف ذاتش چه کنم او عربی من عجبی * لای مهرش چنه زخم او قرشی من حبشی *
 یای نسبتله حبش ولایتی خلقنه دیرل بسحاق سبکپاوسیده چرده اولغله اکالقب اولتمس فی حفری
 سکون فا و فتح راء مهمله و کسر قافله زشت و بدلقا معناسنه در شیخ سعدی بیت ازین
 حفری سوی کالیه * بدی سرکه در روی مالیه فی حاقی فی زلیبا بشورن حلوا حیه
 دیرل انواع رنگ حلقه چینی حلوا ایدر بسحاق اطعمه بیت در انتظار حلقه زنجیر حلقی
 احباب را دیده چو مسمار بر درست فی حوض ماهی فی یعنی برج حوت کدافی شرفنامه
 فی حویجی فی کسر و او و سکون یای تختانی ایله حلوا ی ناطف آدیدر فی باب الحاء المکسورة
 مع الباء * بحجاب فی یعنی پرده میر سنجر بیت حصن تو در حساب نیارد نقاب را * کی از کتان
 بحجاب بود ما عتاب را * و بمعنی شرم و حیاشجاع کاشی بیت مرابعرض تمناجاب نکندارد * و کور
 نخوش شوم اضطراب نکندارد فی مع الراء * حر * طومان اگر چه مشهوری هایلله هر در لکن
 حایلله ده استعمال اولند و غی مر ویدر دخی بولفظله چویان قویون چاغر در عریه فرج زنانه
 دیرل فی حصار فی قلعه در محصور دندر مولانا عری بیت زنجیق فلک سنک فتنه می بارد
 من ایلهانه کریم در آ بکینه حصار * میر نظمی بیت در آنجا حصار ی نمایان شده * همه
 در میانش مر اسان شده * که محصور کشتند جمعی دران * ز شمشیر مردان شده بیم جان
 مع الراء * بحجاز فی خطه مکه و مدینه دیرل و موسیقیه بر مقام آدیدر ایکی معنایه ابوالمغانی
 بیت میروم با شوق دل راه بحجاز * مدح پاکش را کنم صوت بحجاز فی حرز فی معنی پناه و حایل
 مولانا جامی بیت خرز امان چیست زنت و نام محمد * صل علی سید الانام محمد * و محوی ارد بیلی
 بیت ز چشم زخم خطر داوی ای هماغه بیندی * بسینه هیکل زخمی بیال حرز شکستی *
 عربی معر لوده دخی استعمال اولنور عماد الکاتب اصفهانی بیت کان فی صون مقلی دخر دمی
 فنک الوجد سارقا منه حرزا فی حیر فی مخنث آدمه دیرل حکیم اسدی و هند و شاه و حکیم
 قطران و خمس خیزی هاء هوزایله نیز اولق اوزن تصحیح ابلشدر در امر د مغول معناسنه زیر

فارسینک لغتی وصفندک حاء مهمله اوائل کله ده واقع اولامشدر وزبان پهلویده حمام
طاسنه ده هیزدیرلمفعول اوغلان دخی الدن اله کتد و کچون استعاره طریقیله تسیمه
اولمش اما بین الناس حایله مشهور در مع المیم * حلم فی معنی نرمی و لطف طبع عربیله
حرکات ثلثه ده معانی مختلفه یه در که فتحه ایله نرمی پوست آدمی و کسره ایله معروف و ضمه ایله
خواب معناسنه در اما م قرطبی مثلثا تنه دیمشدر بیت جد فالادیم حلم و مابقی حلم * و لاهنی
لی الحلم مذغبت یا معذبی فی مع النون * حرمان فی محروم اولق و حسرت معناسنه حکیم
شفایی بیت ناله در دم سرکوی اثر کم کرده ام * داغ حرمانم که بازار جگر کم کرده ام *
فی حین فی زمان معناسنه در ابوالمعانی بیت بر سرم آتش فروز و حین حرمان وصال *
فکر کن این نازنین عمر مارا چون گذشت فی حصار شادمان فی ماراء النهر ده بر شهر اسیدر
کذافی شرفنامه فی مع الهاء * بحله فی سکون جیم و فتح لامله خلوتخانه ز فاف و حجره
خاص شاعر بیت عروس روی پوش کل درون بحله بابابل * دهان بکشاده زیر اب حدیثی
میکند مبهم فی حصن فیروزه فی معنی آسمان و دخی بر شهرک قلعه سی اسیدر کذافی
شرفنامه فی حیره فی بوزن نیره معنی قفا اکسه معناسنه فی حیلہ فی مکر و الدامق و دخی
چاره معناسنه در ابوالمعانی بیت دلر باعالیجناب و چرخ بحر و بخت دون * فکر و تدبیرم
نماند زان ندارم حیلہ فی مع الیاء * بحاب ظلمانی فی معنی شب کذافی شرفنامه فی حصار پولادی
دمور یو کسوک که در زبیر قوللنور ایضا منها فی حیری فی سکون یای تختائی و کسیر راه مهمله
ایله فرهنگ و فاییده رواق و طاق ایوان و تحفه الاحباب ده انجق رواق معناسنه در مولانا
مشفق بجاری بیت بگروز خطا کردم و نانش نشکستم * بشکست مرادست و برون کرد
ز حیری فی باب الحاء المضمومه مع الف * حورا فی معنی حوری مولانا هاتنی بیت سمند
بری چهره حورا سرشت * نه حور و بهشتی که خرم بهشت فی مع الباء الموحده * حجره خواب
یعنی سرد و چشم کذافی الحمودی فی حلی بناداب فی صوت کنارند اولان چمنزار و دخی اینجو خلق
ایدیجی مراد جناب باری تعالی جل شانده دیمکدر بر قطره آب باران دن اینجو خلق ایدردیمک
اولور فی مع الراء المهمله * بخت استوار فی معنی قرآن عظیم الشان کذافی شرفنامه فی حرق
جای ستلوار بتدی معنی اوچقور او ای ابوالمعانی * مثنوی * بند ستلوار بحر آن دلیر * خفته بر کج
کویا از در * چون گرفتیم بدست آن از در * از میان پای مار آرد سر فی حقه کرب فی حرق کج
هر پیه خراط دیر لر راه نمشده ایله فی مع الراء المعجه * حقه باز فی معروف که حقه اوینادور
التارنده دانه کز در و دخی نجه صنعتلر کوستر ابوالمعانی بیت دانه مرغ دلم بودست آن
خال سیاه * می نماید میکند پنهان زلف حقه باز فی حکم انداز فی نشانی درست اوارن کاتکشه
دیرلر که آتدوغی اوق خطا تیموب اصابت ایلیه اکا قدر انداز دخی دیرلر فی مع السین المهمله
فی حقه کوس فی خسروک مشهور بار بدینک او تو زبیر الخاندن بر لخن آدیدر حقه
کاتوس دخی دیرلر کذافی المجمع فی مع الشین المعجه * حکم کش فی فتح کاف ثانیله یعنی مطبع
و فرما نبر ایضا منه فی مع المیم * حکم قدم فی کسرقاف ایله تقدیر ازلی و حکم حضرت حکیم
ایزلی دیمکدر ایضا منه فی حلام فی فتح لامله فی حجه کوسفند یعنی قوزی بونله حلال دخی دیرلر

دیرلر کذا فی شرفنامه فی مع النون * حسن فی معروف و دلبرلر ده جاذب القلوب اولان حالت
 مولانا حسین ثانی بیت در روش حصن و ناز هست بسی خوشنما * غزه بطرز ستم عشوه
 برنگ جفا فی حلان فی بجه کوسفند کذا فی شرفنامه فی حلوان فی سکون لام ایله نعمتی فراوان
 بر شهر آدیدرودخی عروس ایچون ویربلان مالدرکه باباسی و آناسی کندولری ایچون
 آلورلر * و هذا عار عند العرب و حلوان المرأة مهرها و هو ما يعطى الى الكهانة * کذا فی تاج
 الاسماء یعنی باباسی قرینک حلوانی آلمق عرب قتمنه عاردر عورتک حلوانی مهبری یعنی
 آغرافیدرودخی فالجیه ویربلان اچیه دیرلر فی مع الهاء * بحره فی خلوت خاص و مخزن
 ویا لکتر مخصوص اولان اودهیه دیرلر کاتبی شتر و بحره قصیده سنه * مصرع * شتر شتر غم
 دلبر بحره بحره تن فی حقه فی اول کوچک قوطی درکه ایچنه در و جواهر قورلر و اکا بکوز
 ندن اولورسه اولسون فی مع الیاء التختانی * حسن عاریتی فی عودات یوزلرینه و سیمه دن
 قودقلری خال وایتدکاری آرایش و زیورکه اصلی اولیوب زائل اولور فی حسینی فی سادات
 کرامدن حضرت حسین رضی الله عنه حضرت زینب منسوب اولان اشراق کثرت استعمالدن
 هر سیه حسینی دیرلر و موسیقی ده بر مقام آدیدر فی باب الخاء المفتوحة مع الالف فی
 معلوم اوله که حرف خاء معجده قاعده فرس بودرکه مابعدنک و او یازیلور اکا معدوله
 دیرلر کتابت اولنور تلفظ اولنور مثلا اول و اودن صکره کلان حرف مفتوحه واقع اولسه
 خامفتوح تلفظ اولنور انجوست و خواب و خوار کبی که وظیفه خوار دیرلر و حرف مکسور
 واقع اولسه خامکسور تلفظ اولنور خویش کبی و مضموم قرأت اولنسه و او یازیلور اما
 تلفظ اولنور خوان کبی سفره معنا سنه ضم صریحله الفسر اولسه خون کبی قان معنا سنه
 هر برینک محلی کلد که بیان اولنور انشاء الله تعالی فی خا فی درت معنایه در اول خاییدن
 لفظندن اسم فاعل اولور و وصف ترکیبی ده اولور دیمشکر خا کبی خواجه حافظ بیت
 بدم کفتی و خرسندم عفاک الله نکو کفتی * جواب نلخ میزید لب لعل شکر خارا * ثانی
 خاییده معنا سنده اسم مفعول اولور ثالث بمعنی دوش یعنی اوموز رابع نعمة الله مقعد
 قلی دیمش خامس فرهنگ جهانگیریه کثیف صور جمع اولدوغی یره ده خادینلور که بارکین دخی
 دیرلر فی خارا فی فتح راء مهمله ایله ابکی معنایه در اول جنس بخردن بر نوع غایت پک طاشدر
 صلابتله معروف خواجه حافظ بیت سرکش مشکوکه چون شمع از غیرت بسوزد * دلبرکه
 در کف اومو مست سنک خارا * ثانی خیردن استلنور بر نوع موجدار لطیف قاشدر خاره
 دخی دیرلر شمس فخری یوا کبی معنایه ترتیب اوزن دیمشدر * قطعه یعنی دولت نامش اگر
 سوال کنند * زلال خضر بر آید زخار و از خارا * کدام بنده زانعام عام او نکرقت * هزار
 بدره دینار و رزمه خارا * رزمه قماش بغامش یوکه دیرلر کمال اسمعیل بیت همچو لاله بسوز
 دل بدرم * و رزخارا کنند پیرهنم * یو بیتله کی خار مذکور قماش اولیوب پیرهنلکه قابل
 بر نوعندن اولمق فهم اولنور فی خاکیا فی خاکله پادن مرکبدر ایاق طپراخی معنا سنه مجازا
 فضم نفس و افتقار اظهار ایتیمک محمله استعمال ایندر شاعر * مصرع * اگر چه نیک نیم
 خاکپای نیکام فی خامالا فی بردارودرکه مازریون و عفت برک دخی دیرلر پیراخی زیتون

پراغندن كوچك و مزور پراغندن بيوك اولور قالنرق ولونى صارويه مايلدر طبيعى
درجه رابعه طارويابسدربهق و برص علتته بافعدركذافى البديعى في خرد ما في
اسكون را و فتح دال مهملتين ايله خوش رنگ و خوش آواز بر قوشدر حكيم ناصر خسرو
بيت خسته را بجزاز خرد ما ندارد كوش * بنفشه را بجزاز كرك ما ندارد دهن في خضرا
ولادت شامه بر قصدر كه قصدر خضرا ديرلر عربيه سينه معنا سنه در في خطا في مشهور
ملكوت در مستقل پادشاهى و اردير اول ولايتلرده بي نظير فغفور آوافي اسلبنور غايت مقبولدر
ولطيف قماشى اولور خطايى ديرلر و بي مثل محبوبلرى اولور كثر تمدن عالمه مشهور
اولشدر كال بخندى بيت كرز خوبان خطا خواهى خراج * سجد آردت بتان چين همه
مولانا هاتفي بيت خطايى كنيران بالابلند * بر كان سنان و بكيسو كند * بعض فرهنگه
مذكور در كه تركستان زمين ده بر معمور شهره دخی اسم در كه حراسنه آهوى مشك اولور
وعربيه ضد صوابدر في خط استوا في حكما و رصه قتلزنده بر خط مو هو مدركه و سبط السماده
بر باشى قطب شمالى و بر باشى قطب جنوبيدر و هر اقليم ايچون بر خط استوا وارد كه ارتفاع
شمس و اول اقليم استواء نها ريدر چونكه شمس اول خطه ايريشور ليل و نهار برابر اولور
آنى كند كدن صكره سير آفتابه ارتفاع ديغزل زوال ديرلر حرارت شمس و ضيائى نهار
آندن صكره تدريج له نقصان بولور كذالك قواى بشر دخی نقصان پذير اولور مؤيد الفضلا ده
و مجمع الفرصه خط استوا به الف استوا دخی دينك و كى مسطور در نكتم ذكرى باب الفه
مرور ايلدى في حقا في فتح فا و جمله آغرباصق كه عربيه كابوس ديرلر بر علتدر سببى
قادر ابو المعانى در هفت رقيب بدسريت بيت در آمد شخص بدشكل و بد اندام * نشست
در زم رندان همچو كابوس في خلا في تهي و خالى معنا سنه و آبريزه دخی ديرلر كه عربيه
بيت الخلايد كريدر ميرنظمى بيت برونش مزين چوطاوس زيبا * در و نش شده
پر نجاست خلا في خوا في فختين ايله كوشت معنا سنه در مولانا عبد العلاء بر جندى شرح
چغمتى اوزرينه اولان حاشيه سنه شهر خوارزمك وجه نسيمه سى بودر * سمى خوارزم
بذلك لان الجماعة التي بنوها اول الامر كان ما كولهم لحم الصيد فقط وكان في هذا المكان
حطب كثير و باعة اهل خوارزم خوا اللحم و الرزم الحطب * كذافي آثار البلاد و الف
معدوده و مقصود ايله عربيه ايكي معنياه كلور اول شكتم طعامدن خالى اولق ثانی رعا ف
معناسنه يعنى برون قانى و الف مد و ده ايله ينه عربيه ايكي نسنه اراسنه اولان هوايه
ديرلر في خوان يغما في واو معدوله و يغمايه اضافتيله اول طعامدر كه اسخيا بشورب صلاى
عام ايدرلر هر كيم اولور سه كلور يراكا خوان كرم دخی ديرلر خواجه حافظ بيت فغان كين
اوليان شوخ و شيرينكار و شهر آشوب * چنان بردند صبر از دل كه ترکان خوان يغمارا *
في خورا في واو معدوله ايله قوت يعنى غذا و آشا معناسنه دخی كلور حكيم ناصر خسرو
بيت تن خوراي كور خواهد شد بتن تاكى چرى * جانت عريانست تو بر كردن كرى پاس تن
في مع الباء الموحده * خاب في بمعنى با زيقس افكنده يعنى كير و براغلمس كذافي فرهنگ جهانگيرى
حاسب في كسر سين مهمله ايله بمعنى سيب ايضا منه في خا كروب في سپور كه معناسنه لفظ

لفظ مرکب در طبراق سپورچی دیک اولور خواجه سلمان بیت آستان ترا برخ شاهان دنیا
 خاکروب * بز مکه تریاب حوران جنت جرعه چین کی خب فی درت معنایه کلور اول سکوت
 معناسنه یعنی اسم اولق حضرت مولانا قدس سره بیت کرشمس نبریزی مرا کردی اشارت
 کفتمی * ایندم چو مشک آورده است خب کردم ازیش وز کم * مولانا محمود ابن یمن
 * قطعه * فک رادوش می کفتم که مارا * بجز اسایشی از تو طمع فی * فک چون این سخن
 بشنید و کفتم * برو این بیت خب باش یعنی * کاهی زد لفظنه مضاف ایدوب خب زد دیرلر
 سکوت ایلدی دیک اولور ثانی مجمع الفرسه مکروه جمله معناسنه در ثالث صوغوق
 ذنی که قاری غار اپکن هوا اسوب قاری شدت ایله صاورر بوایچی معنایه ترتیب اوزن ابوالعافی
 بیت از کمال خب خب کردی ز روی دوستی * کفتم ایش همجو خب بوده در ایام شتا * رابع
 محمودیده یعنی افشردکی کلو یعنی بوغازک صقله سنه دیرلر بعض فرهنگه جمله دن فرهنگ
 جهانگیریه باء فارسیه منقولدر کی خراب فی ایکی معنایه در اول ویرانه معناسنه که
 خرابه دخی دیناورد بومعناده عربیله مشتر کدر ثانی کچکین سرخوش معناسنه حضرت
 مولانا قدس سره بیت اگر چه مست بود کل خراب نیست چومن * که راز ترکس مخمور
 باشما کوید * میر خسرو بیت شبان چون شد خراب ازباده ناب * رمه در معده
 کرکان کند خواب * مولانا محمد ظهوری بیت بزودی که در مجلس شیخ و شاب * زیادش
 میفتند مست و خراب * بوند ندرکه شرا محانه یه خرابات دیرلر کی خراباب فی اضافه
 اول اغاج پان سی آلتدرکه کاسه طنبور و رباب و امثالی سازلر اوزرنده اولوب قلری آکا
 بغلرلر کی خراباب فی دخی اول معنایه درودخی مرقوم سازلر قلری آلتنه قونیلان اغاج
 پان سنه ده دیرلر کذافی مجمع الفرس کی خرنوب فی کچی بویتوزی دیدکاری قوری می شد
 چکرکی وزن قیراط رومیله دیرلر ایکی نوع اولور برتی و بوستانی بوستانی سنه خرنوب شابی
 دیرلر برتسنه دکنلو اولور خرنوب قبلی و خرنوب مغربی و خرنوب الشوک دیرلر و خیار شنبه
 خرنوب هندی دیرلر و قرظ دکنینه ده دیرلر که اقا قیا آنک عصان سیدر آکا خرنوب مصری و خرنوب
 قبلی دخی دیرلر و مصر بلرانا غورض دیدکاری اوته خرنوب خنزیر و میسنه حب الکی دیرلر
 کذافی کتب مفردات الطیب کی خره چوب فی یاپونک ابتدا اولان چائسی که ترکیه قره چاودیرلر
 ودخی عالی بنالر ایچون ایتدکاری اسکله و بعض فرهنگه دره قبه و کرا ایچون اولان قالب
 ابوالعافی لطیفه کونه دیمشدر بیت خره چوب شد چودلبر نازک * بر اوسا ختم
 کمر خود را کی خشکاب فی سکون شین معجه و فتح کافله مانع معناسنه اورمزدی بیت
 آنکه در قتل عالمی نبود * هیچ مانع ترا و خشکابی کی خلاب فی باحق معناسنه فرهنگ
 جهانگیریه کل آب آمیخته دیمشدر بومعنایه حضرت مولانا قدس سره بیت حرص کا و
 و خرنوده جزم ران در آب و کل * تانمانی آب و کل مانند خراندر خلاب * مختاری بیت
 رخش چنانکه از تک او باد شد بخل * راندم چنانکه از خوی اودیک شد خلاب * مجمع الفرسه
 زمین کناک شو یله که آندک ایاق سورجر آکا چچله و خلاص و خلیش و غریفج دخی دیرلر
 عربیله زحلو قه و مزلقه دیرلر کی خلب فی فتح لامه یعنی خامه قلم معناسنه نعمة الله نقل

اپلسدر في خله چوب في فتح لام وضم جيم فارسيه كينك دومن اغاجي كه خله كشي دخی دیرل
كذافي الجمع في خنب في فتح نون ايله بوزن نسب بمعنى صغه كذافي شرفنامه في خواب في
واو معدوله ايله هم او يقودر نوم معنا سنه وهم دوستد رويا معنا سنه مثلا خوا بيدم دیرل
اوبودم و خواب دیدم دوش کوردیم ديمك اولور اېكي معنایه حضرت مولانا قدس سرم
بيت سر نهاد و خواب بردش خواب دید * کآمدش از حق ندا جانش شنید * چغتای
لسانله توش دیرل بولفظ اېكي وجه اوزن در وجه اول واو تلفظ اولمیبوب آنجق تانك
ضمه سنه دلالت ایچون یازیاور وجه ثانی واو ك اثباتیله رو یا یعنی واقعه معنا سنه در
میرعلیشیر بیت کجه کیم توستکا کیرکای اول سعادت اختری * بیو مکیل یارب مانکا اول
اویقودین بیدارلیغ في خیرالشیاب في یعنی جامه سینه کذافي شرفنامه اما مشکلاته
جامه خود رنگ درکه بر نوع بزدر پنجه سی نخودی رنگ اولور لطیف بزطوقور لرمله دخی دیرل
في مع التاء المثناة * خار بست في سکون را وسین مهملتین و فتح باء موحد ايله باغ
وباغچه و بوستان اطرافنه محافظه ایچون قودقلمی خاروخه شاک که پرچین دخی دیرل في خار پشت
سکون راء مهمله و شین معجه و ضم باء فارسیله کرپی معنا سنه درکه آرقه سی دکلی اولوق
تقریبیله تسمیه اولمشدر شاعر بیت فتاده بران پهن دست درشت * سرنا تراشیده چون
خار پشت في خام دست في سکون ميم وسین و فتح دال مهملتین ايله الی ایشه یا قشمن آمده
دیرل بومعناده خیره دست دخی دینلور میر نظمی بیت نیاید بکار توهر خام دست * چوهر
جاشود قدر زادن پست في خرابات في میخانه که آنده وار نلرمست و خراب اولور لر مولانا
ظهوری بیت خرابست معموره عقل و هوش * با آبادیش در خرابات کوش * زیاده
مست مدام اولانه خراباتی دیرل شرف شفروه بیت بمال دست نیرک بدان خراباتی *
که سخت طرفه بود روزه دار میخوان * عربیدرکه نعمه الله خراباتی مسکس دیش تعبیر فاحش
ایتمش في خربت في سکون راء مهمله و فتح باء موحد ايله بطبرک که غازدخی دیرل ترکیده
تازدید کاریدر چونکه قاز بلاهت و حماقتله مشهور در ايله واحق آمده خربت و خربته
دیرل بعض نسخه رده طاء مهمله ايله خربط یا زدر لرکن خطا ایدر لر فارسیله حرف ط اولمز
في خرتوت في سکون راء مهمله و ضم تاء مثناة ايله بعض نسخه ده اکشی قره توت یا زمشلو
اما فرهنگ جهانگیریده بر نوع توت درنها بت مرتبه ده زبون و ییزه اولور مولانا عبدالقادر
نابنی بیت کمال قدرت اورا چشم غیرت بین * بیاورت شکر ازنی بر پشم از خرتوت *
في خرخشت في سکون راء مهمله و شین معجه و کسر خاء ثانیه معصره معنا سنه درکه
اوزم و لیمونی و زیتونی و کجندی ایچنده صقوب صوین و یاغن چقار لر کذافي فرهنگ و فانی
في خرست في فتح را و سکون سین مهملتین ايله یعنی سیاه مست یعنی پککین سرخوش
عربیده طافح دیرل حضرت مولانا قدس سره بیت مست خرست میروم از پی عشق بالاعلا
بیم ندارم از بلاتن تلالا لالا في خره خشت في فتح راء مهمله و اخفاء ها و کسر خاء ثانی
و سکون سین معجتین ايله کریم یعنی خشت کریم و خره یغن معنا سنه در في خشت في
سکون سین مهمله ايله بش معنایه کلور اول رنگ معنا سنه که عربیده لون دیرل حکیم فردوسی

فردوسی بیت نویسنده بر جامه بنهاد دست * بغیر سفر جامه را کرد خست * بومعنايه
 مشرف شفروه * قطعه * کویا با تو من نشست کنم * قصد آن طره چو شست کنم * باده
 راوقی بجان بزم * پس بخوناب دیده خست کنم * ثانی نفع معناسنه حکیم سنایی * مثنوی *
 با تقاضای عقل و نفس و خواس * کی توان بود کرد کار شناس * با بل عقل راز کتب خست
 در ترنم نوایش همه پست * ثالث فرهنگ جهانگیریده بمعنی آرزو و خسته آرزو رابع
 جمع الفرسه بمعنی خسته کرد و آزرده شد خامس فرهنگ وفا بید مجروح کرد معناسنه
 مرویدر * خست * سکون شین معجه ایله اوج معنایه کلور اول کور کوز یعنی اعور
 ثانی بمعنی اشک عبر بیده دم دیر لثالث بی هنر و بی معرفت معناسنه در * خست خست *
 سکون شینین معجتین و ضم حا و ثانی ایله تقریدی عموما و چنان تقریدی خصوصا حضرت
 مولانا قدس سره بیت خست خست موش در کوشش رسید * خفت ذوق اند تش کانی رسید
 * خست خست * حذف تا اول ایله دخی معنای مزبوره در کذا فی الجمع حضرت مولانا
 قدس سره بیت با این سستی این ناموس کوش * که فرو مرد از یکی خست خست موش
 * خست * فتح نوله بمعنی ضیا و یاد ره مقدر خشان معناسنه و بر معناسی دخی کویدر خم کی
 و بعض نسخه ده فک معناسنه ده مرویدر * مع الجیم * حاج * یکی معنایه کلور اول چلیبا که
 عربیه صلیب دیر لکال اسمعیل بیت صلیب و حاج بسوز دکلیسیا بکنند * بنای مدرسه را
 پر کند لبان آزر * ثانی زمه * کوش یعنی قولق یومشاغی حکیم سوزنی * قطعه * کرک را
 پیشه پوستین دوزیست * درد کانی که عدل تست استاد * هم بحاج آردار تو فرمائی *
 باز دارد یکی چو بجه حاد * حاج * سکون نوله اول چقور چه بر در که اطفال جوزا وینا یوب
 ایچنه دوشنی آلور حکیم سوزنی بیت سلامت چو بمن با زرسی ای فرزند * راست غلتند
 بسوی حاج همه جوزیدر * ختفرج * فتح تا و مثناه ورا و سکون فایله سمرات که پر پهن
 و فرخ و خرفه دخی دیر لر عربیه بقوله الحمقادید کلر بدر کذاتی فرهنگ جهانگیری * خج *
 خچیدن یعنی کوشیدن لفظندن صیغه امر در چالش معناسنه و گاهی اسم مصدر اولور
 کذاتی الجمع * خج * خج * خج مرقوم معناسنه که نکراری ناکند ایچوندر ابوالمعانی بیت
 بارها خاطر آید که فراغت کوش * عشق دل باز مرا گفته که خج خج بغمش * خرمج *
 سکوراء مهمله و نون و ضم میله ایکی معنایه کلور اول بمعنی خرمکس که منج مکس معناسنه
 کلور کی مرویدر حکیم ازرقی * رباعی * ای تو بتنی مشک حسودت زر غنج * با پور تورخش
 یوردستان خرمج * با دارخ حاسدت ترجیده و زرد * سز بر طبقی نهاده پیشت چورنج *
 ثانی مفلوج معناسنه کذاتی فرهنگ جهانگیری * خخج * فتح فایله بوزن درج اغربا معنی که
 عربیه کا بوس دیر لرحیم فایله ده مرویدر و خخجک عربیه لرزیدن پای مشترک شدن
 دیدکدر ابوالمعانی بیت دوش با ما خفته بد در کستان آن غجه نم * ناکهان آمد رقیب
 دیوسیرت چون خخج * خخج * سکون فواضم راه مهمله ایله شرفنامه ده بمعنی پر پهن که
 فرخ و خرفه دخی دیر لر بقوله الحمقا معناسنه مشکلاته کسر رایله مسطور در وجودیده
 خمین ایله پر پهن و کسرتین ایله اکادیر لر که طرفه نسنه طو تار لر و جمع الفرسه فختین ایله

پزیرین معنا سنه در خ خفرنج خ سکون فافتح راه مه ایله بمعنی کابوس که فرنجک دخی دیرل
حکیم سوزنی با کیر خود کوید بیت بزکنی خفرنج کاری پای من زی سرزنی * بانم اندازی
کلی سرکین کشی که خواره * خ خلیج خ فتح لام و سکون نونله حیواناننده دورنگ معنا سنه
عموما واسب ابلق خصوصا استاد عسجدی بیت زدر و زرو کو هر آ کنده کج * پراکنده
در رخس چال و خلیج * مجمع الفرسده کسر خایله بوزن شکج معنای مرقومه مرویدر اما
مؤید الفضلاده اول سیاه کبوتر که قنادی بیاض اوله و پا خود الاجه اوله خ خلواج خ سکون
لامله یرتجی و لاشه خوار بر قوشدر کذافی فرهنک جهانگیری بعض نسخه ده زغن معنا سنه در که
خلیواج و غلیواج دخی دیرل خ خلیج خ نهر معنا سنه اما عربی کول معنا سنه در و شرفنامه ده
نهر دن آیرلس کوچک ارمق معنا سنه در نعمه الله ذکر قولانغی ایله تفسیر ایشدر خ خلواج خ
هرغ مردار خوار و زغن معنا سنه ده مرویدر خ خنج خ سکون نونله بوزن کج فائده و نفع
معنا سنه حکیم اسدی * مثنوی * زیان یافت کوینده اندر سخن * بد و کفت کای شاه
تندی مکن * بسی زانندی از کفت بی سود و خنج * کنون پاسخ از سخت یابی مرتج * و هند و شاه
نخجوانی دخی بو معنایه نقل ابلش بیت مرا هر چه ملک و سپاه بیست و کج * همه آن
به تست و ترازوست خنج * بو معنایه حکیم سنایی بیت بهر پاسست مار بر سر کج * تزی آنکه
کیرد از وی خنج * شمس خزی معیار ده نان و نعمت و عیش و عشرت معنا سنه در دیوب
بویینی دیشدر بیت سیخ دهر را بر خر می دان * بحشمت باری اندر راحت و خنج * فرهنک
حسین و فاییده خنج اول ضمه ادر که حین مجامعتک ر جلدن صادر اولور و فرهنک جهانگیریده
طرب و شادی و دخی ضایع و باطل معنا سنه روایت اولمشدر خ خنج خ بو لفظ مکرر
جماع مباشر تنه ظاهر اولان صدایه دیرل میرنظمی بیت چوشد جمع باوی بناز و بفتح *
زافراط شهوت کند خنج خ خنج خ سکون نون و فتح فایله قوش اتمکی دیدکاری اوت که
اطباتودری دیرل خ خوج خ مجمع الفرسده قوش سوریمی معنا سنه روایت اولمش اما حرکتی
اشعار اولنامه شد و فرهنک و فاییده تاج معنا سنه منقولدر خ مع الخاء * خ خنج خ بو لفظ
مکرر بمعنی زهی زهی که خه خه دخی دیرل کذافی فرهنک جهانگیری خ خط سنج خ معروف اجناس
خطدن بر جنس خطدر که واضع الاصل ابن مقوله در خ خلیج خ فتح لام مشدده ایله و ضم ایله ده
مرویدر خطا ملکتنده بر مشهور شهر معظمدر محبوب و محبوبه لری غایت چوق اولور مولانا
هاتفی بیت قد افزای سهی سروان خلیج * جمال آرای رعنا یان کلرخ * بویینه ضم لامله در
مشرقیه صاجی ابراهیم فاروقی فحتمین ایله روایت ایشدر خ خلیج خ کسر لام و سکون یای
بختانی ایله براغاجدر اندن چناق و طباق کبی آوانی ایدرل خ حجاج خ سکون میم و فتح
حیم فارسیله اول کیسه در که قاو و چقناق و آنلره بکزر ایشیا قورلر ترکیبه چینه دیور
واناطولی ولایتنه اغزی بوزن مهلی و یا محق دخی دیرل شمس خزی قولوق دخی دیرل دیوب
بویینی نظم ابلش بیت مجای شانه و آتش زنه سیاهی او * کینب پر زیواقیت کیسه و حجاج
خ حجاج خ سکون نون و ضم حیم و او معزوفله نام شریف حضرت ادریس علی نینا و علیه
السلام که اخنوخ دخی دیرل میرنظمی بیت زدل کردنجه از انجو و منبوخ * مثل بر چرخ چارم

چارم جای خجوج جمع الدال المهمله * خادج بوزن باد چیلوق دیدکاری قوشدر که زغن
 دخی دیرل عربیاء مهمله ایله دراستاد فرخی بیت چون درو خذلان و عصیان توای
 شهر راه یافت * کا خهاشد جای کوف و خانهاشد جای خادج خازردج سکون راء مهمله
 و فتح زاء معجه ایله بردکندر که چاقر دکنی و دخی قلغان دکنی دیرلج خا رسیدج بر نوع بیاض
 دکندر خارچه دخی دیرل ایسی بنوق دکنی دیور و ایت ایلنس و نحو دیده بمعنی یا آدورد و بر
 اوتدر عربیاء تمامه دیرلج خاکی نهادج یعنی متواضع خاک طیرا قدر نهاد خلقت معناسنه در
 یای نسبتله مراد نفسی الحلق طو و تقدیر کذا فی المحمودی بو معنایه ابوالمعانی بیت همجو آتش
 نفس خود عالی مکیر * کر خرد داری بشو خاکی نهادج خا بگردج سکون نون و راء مهمله
 و فتح غین معجه ایله بمعنی خانه تابهستانی یعنی یازه مخصوص او کذا فی شرفنامه خا خانه بادج
 یروج اثنی عشر دن باده منسوب اولان اوج بر جدر که جوزا و میزان و دلو در زیر اهر اوج
 برج بر عنصره منسوب بدر اما از باب فن حمل آتش و ثور باد و جوزا آب و سرطان خاک
 و اسد آتش و سنبله باد و میزان آب و عقرب خاک و قوس آتش و جدی باد و دلو آب
 و حوت خاک در دیمشیر بو قول اوزره ثور و سنبله و جدی اولور خا خانه زادج اوده
 پشش بنه زاده معناسنه ابوالمعانی بیت کر شوم باجان و دل آفته هجر وصال * خانه زاد
 محتم پرورده در دو غم خا و ندج فتح و او و سکون نونله غرب جانیدر خاور معناسنه که
 جانب مغرب اولان بلاد اهل بسنه خاوندی دیرل میرنظمی بیت شد مطیعش همه دماوندی
 همچنان باختری و خاوند خا دال مشدده ایله بکا ق رخ معناسنه عربیدر خا خرادج
 راء مهمله مشدده ایله بوزن زاد جمع الفرسه بر مبارز تورانی نامیدر بو معنایی مؤید
 حکیم فردوسی بیت زبکسوی لشکر به پیرن سپرد * دگر سوی شیدوش و خرا دکرد
 مؤید الفضلاده بر پادشاه اسمیدر که کمال عقل و دانش ایله موصوف اییدی و فر هنگ جهانگیر به
 تخفیف رایله بمعنی غلیب اوج که غلبه اوزدخی دیرلج خردج فتح راء مهمله ایله بوزن شود لهم
 معناسنه که کش و باقر ایشلرین قلایینی اریدوب بر برینه یا پیشد و رلز و دخی سد با جوجه
 قریب بر شهر آدیدر خلقی جمله جهود در خردج سکون راء مهمله ایله بوزن در دنیسه
 با لحق که ایاغه یا پشور خرد و خره دخی دیرل استاد فرخی بیت بس کسا کندر هنرواند
 که ردعوی کنند * همجو خرد در دماند چونکه برهانی بود خردج فتح راء مهمله و سکون
 نونله بر اوتدر چوغانه بکزر بلج دیار نه خا خان دیرل ابوشکور بیت تدر و تا همی آمد خرد
 خایه نهید * کوزن تا همی از شیر پر کند پستان خردج فتح زاء فارسیله بر اوتدر یا قرلا
 پارچه پارچه کلی اولور صابون کی استعمال ایدر بعض نسخه ده شخار معناسنه در که عربیاء
 قلیه دیدکاری صابون اجزاسندن بر جز و در اما بو بیتدن فهم اولنور که شخار دن غیر اوله
 شمس فخری بیت هر کتا بیخ تو بود قصار * نبود حاجت و شخار و خردج راء مهمله ایله ده
 روایت اولمشدر خا خسا نیبج فتح سین مهمله و کسرنون و سکون یای تحتانی ایله دیش ایله
 بر نسنه یی اصروب یاره تیمکه دیرلج خسا ییدج فتح سین مهمله و یای تحتانیله بودخی اول
 معنایه در بعض فر هنگه سین معجه ایله مرویدر کذا فی جمع الفرس خا خسته بندج اعضای

شکسته باغی و باغلیانه دخی دیر زهر بیله جبهیره دیر کذا فی الحمودی * خشم آلود فی یعنی
غضبناک مشهوری کسر خایله در اما اصحی فتحه ایله منقولدر فی خشود فی ضم شین معجه
و او معروفه ترکیب طرمق دیر لر بستامخیلر آلتیدر که آنکه بستانک اوتن قویاروب پاک
ایدر لر مجمع الفرسه تازه تمش دالی اغاجدن بود ایوب پاک ایتمکه دیر لر فی خشین بند فی
اکثر فرهنگرده زغن یعنی چیلق معناسنه منقولدر بومعنایه استادفرخی بیت تانبو دچون
همای فرخ کرکس * تا که بنا شد نظر باز خشین بند * تحفه الاحبابه و فرهنگ حسین
و فایله زغن معناسنه در اما مجمع الفرس صاحبی بوقوله اعراض ایدوب سهو و خطا ایبشاردر
زیرا لفظ خشین کبود رنگه دیر لر زغن کبود اولر اما باز کبود رنگ اولور و بند اسم فاعلدر
معنای ترکیب صیاد باز دیمک اولور معنای بیت غلیوار یعنی زغن نظر باز خشین اولیه
فی خشیناد فی کسر شین معجه و سکون یای تحتانی و فتح نونله قبل قویرق دیدکاری قوشدور
بعض نسخهده کرکس معناسنه روایت اولمشدر فی خفر د فی فتح فاو سکون زاء فارسی و دال
موقوفله طکوز لان بوجکی که خفرد و خفرده و خبزود دخی دیر لر فی خفید فی کسرفا
و سکون یایله بوزن رسید پسندیده و مشهور و معروف معناسنه ادات الفضلا ده باب الخاء
مع الفاده مسطوردر بومعنایه ابوالمعانی بیت در شب هجران چنان فریاد وزاری شده
دید * بر فاک بود دست در جمع ملایک را خفید * بر قاج معنایه دخی کلد و کی مصدر نده و اسم
مفعولنده ذکر اولنور انشاء الله تعالی فی خلیل فی خلیلن لفظنک ماضی سیدر صاحبجدی
و صوقدی دیمک معنایینه اما جراحی اوله آلات حربله اولسون و جا نور صوتش اولسون
ابوالمعانی ایکی معنایه بیت ای بد زبان چومار کزنده خلیده است * کویا بدست نیز خلیلست
سینه را فی خمانید فی فتح میم و کسرون و سکون یای تحتانی ایله برکسنه و یا خود برنسنه یه
تقلید ایتدی دیمکدر کذا فی الجمع و معنای لغوی جهتله اکلدی و اکدی دیمک اولور خیلدن
لفظنندر فی خمدد فی اکری اولور معناسنه درا کر چه خم اکری و دهد و پرر دیمکدر
اما معنای مصطاحی اکری اولور دیمکدر ابوالمعانی بیت وای آندم چون سر زلف سیاهش
خمدد * میر باید کوی دل از دست صبرم غمدد فی خمدد فی خمدن لفظنک مضارعیدر
اکری ایدر معناسنه کمال اسمعیل بیت که دستبوس تو چون خاتم تواند ریافت * که تاز بارذر
و اعل قانتش نه خمدد * و دخی دش معناسنه در فی خجروود فی سکون نون و کسر جیم
و خم را و او معروفه بمعنی استهزا و سخره ابوالمعانی بیت کریمه ام دید آن نکار غجه لب
خندان کشت * کریمه بی اختیارم یعنی کردد خجروود فی خند اخند فی زیاده خندان
معناسنه در خند کولدی و کویجی دیمک اولور بر خندن اولان ایکی لفظک اراسنده واقع
الفه الف مقابله و الف مساوات دیر لر فی خندوتند فی تند فتح تاء مثناة و سکون نونله یعنی
توت و مرت کذا فی الجمع فی خند فی کسرون و سکون یای تحتانی ایله بمعنی خفید مرقوم
مشهور و معروف دیمک معناسنه در خند دخی دیر لر کذا فی فرهنگ جهانگیری فی خواب آلود فی
خواب و او معنوله ایله او یقوم معناسنه در آلوده اواق او یقوده و او بومش و او یومی معناسن
افاده ایدر اکثر کوز و صفتند استعمال ایدر لر ابوالمعانی بیت سر زبالین بر نیار دخت

بخت ناهموار من * کی شود بیند اریار ب چشم خواب آلود او کی خودی و او غیر مملو با ایلد بوزن
 سد کلاه آهنین که هر پناه دخی دیر لجنک محله کیرل اکا ترک و خوی و سر پایان دیرل
 هر یک مغفردید کلریدر کذافی شرفنامه کی خودی و او معدوله ایلد خود اول مخرجنه
 قریب ادا اولنور کند و دیمک معناسنه در امامش و روی ضم خایله در و دخی بر ادا تدر که اسم
 آخینه لاحق اولور حکم مرتبده خصوص حالته دلالت ایدر استاد لطیفی بیت من خود
 غیرسم که پای سگش بسوسم * یارب رقیب ناپاک از چه ورا ببوسند کی خودی و او
 معدوله و سکون نونله ایکی معنایه در اول بمعنی خداوند ثانی بمعنی تند و نیر کذافی فرهنک
 جهانگیری کی خودی و کسر و او و سکون یای تحتانیله فصیل یعنی تازه ارپه و بغدادی
 سنبله سی که هتوز قوریماش اوله شیخ سعیدی بیت هر که مزروع خود بخورد خودی *
 وقت خرمش خوشه باید چید * کسر خایله ده روایت اولمشدر کی خیاید کی فتح یابین
 تحتانیله خاییدن لفظنک مضارعیدر چندیمک اولور شمس فخری بیت کران
 کردست محنت نیرد ندان * که خلق دشمنانت را خیاید کی خیمه زد کی یعنی نزول کرد خیمه
 چادر روزد فعل ماضیه در آوردی معناسنه اما اصطلاحی چادر قوردی دیمک اولور شیخ
 سعیدی بیت منع بکوه و دشت و بیابان غریب نیست * هر جا که رفت خیمه زد و بارگاه
 ساخت * شرفنامه ده مقیم شد و دخی لشکر کشید معنایینه مرویدر کی مع الراء المهمله
 و حار و بی بخش معنایه کلور اول دکنر کلک اولسون غیریده اولسون شیخ سعیدی بیت
 چمن کرچه سراسر لاله زارست * بونه پامرو آنجا که خارست * ثانی ولایت ری مضافتدن
 بر قصبه نک اسمیدر مولانا امیدی * قطعه * بجای جایزه شعر کردین مجلس * به بند
 لطف کنی شهر یاری ری و حار * نحو انهم از خطر جان خویش و میخوام * که زندگ باشم
 و باشم در اصفهان چو کار * ثالث ماه بدن دیرلر یعنی بدر اولمش آیه خار دینلور حکیم
 فردوسی بیت چو خورشید تابان نهان کرد روی * همی تافت خار از پس پشت اوی
 رابع یعنی ناز و کرشمه مختاری * قطعه * باده بیارای پسر خوش که پاک * باده بردزین
 دل نمکین غبار * ای می و کل بخش لب و روی تو * بهره چشم تو خمارست و حار * خامس
 سنک خارایه دخی خار دیرلر امیر خسرو بیت نیرد سنک نشسته تا سو فار * خار پستی
 نموده پشته خار کی خار خار کی دغدغه خاطر و الم دل و خلیجان اولق معناسنه استاد لطیفی
 بیت درون خار خار محنت از هجر * که اپروای کلکشت بهارست * و تعلق قلب معناسنه
 بیت یا در وقت از چشم و در دل خار خار او بماند * بر جگر صد داغ حسرت یاد کار او بماند *
 و خاریدن لفظندن اسم فاعلی او اور خارن معناسنه ابوالعافی بیت خار خار دل من کشته
 غم هجرانش * زان سبب کرده تم محنت دل ویرانش کی خار اور کی دکنلو معناسنه اسم
 مرکب در خار ایلد آوردن معنای ترکیب دکن کتور مجیدر مراد دکنلو دیمک اولور کی خارزار
 بکنک لفظ زار مقدمه بیان اولمشیدی کلزار و چمنزار کی مولانا هاتقی بیت زهر نونک
 خار آفتی بفریخت * چنان خار زاری سراسر بسوخت * ابوالعافی بیت منزل مقصود
 دور راه طلب خارزار * طاقت رفتار نیست شد کف پا ایلد کی خار سر کی اوجی سوری

و کسکین بردگند ز خصوصاً و دخی کسکین سوزی اولان نسنه عوما ملاک الشعرا صایب
نیرزی بیت نمی بینی زاستغنا زیر پانمیدانی * که آخر میشود خار سردیوار مرگانها *
و خار شترخی دوه دکنی شترخار دخی دیرلری خار وارخی دکن کبی اولان نسنه دیرلری
وار کله لیاقت درنتکم تفصیلی مقدمه ده ذکر اولندی ابوالمعانی بیت شده بعضی خارواری
هر مرثه از کریه حسرت * که شد پای نکه مجروح و می ماندست در دیده و خاشتنشاری
کسر شین اول و فتح ثانی و سکون نون ایله قیل قویرق دید کلری قوشدر و خاکسارخی
خاکله ساردن مرکبدر که سار نسبت و اضافت معناسنه در طپراقه منسوب دیمک او اور
ابوالمعانی بیت آن های اوج استغنا مکرروزی باطلف سایه انداز سراین خاکساران
میشود و خاکسارخی کسرکاف و سکون سین مهمله و فتح تاء مثلاً ایله کل که اود و بدن
و کومردن اولو و عربده رماد دیرلر معجزی نیشابوری بیت چند سوزم زفراقت تن غم پرور
خویش * کنم از دست تو خاکسار خود بر سر خویش * صبری سمرقندی بیت نسیم غیر
بر خاکسارم کر بکن در روزی * هزاران شعلهای غیرت از خاکسارم ریزد * شعر اخاکساری
طپراق برینه استعان طریقیله استعمال ایدر لر هر شی بعد الفناطپراق اولق مقرر اولدیغی
ایچون و خاکسارخی سکون کاف و ضم شین معجه ایله طپراق قارشد ریجی دیمک او اور که
خاکله شور دن مرکبدر شور شوریدن دن اسم فاعلی اولور ابوالمعانی بیت نار هجران تو
سوزانید جسم سر بسر * استخوان سوخته می یابند هزاران خاکسار و خالی السیرخی
یعنی یا لکنز یوریجی تنهازو و معناسنه و دخی قرق بر اسمیدر بر کوبه اتصالی اولدیغندن
خالی السیردیرلر کدافی شرفنامه و خانه کیرخی ابکی معنایه در اول معنی خانه کیرنده
او طویجی دیمک او اور مکان ایدیجی معناسنه مولانا محمد ابن عین بیت عشقت چودر سراچه
دل خانه کیرشد * از بس برون رود خرد ازوی باضطراب * ثانی قاززد او یونده درد پیچی
لعبک آدیدر که یدی نوع او یوندر اول قارد ثانی زیاد ثلاث ستاد رابع خانه کیر خامس طویل
سادس هزاران و ده هزار دخی دیرلر سابع منصوبه در بویدی لعبک حرف اعتباریله محلی
کله کچه یازیلور خواجه سلمانک بواج بیت قطعه سنده ذکر ایتشد * قطعه * قارد ز عقل
مانده عدوبت که کم زیاد * در معرض ستاده مقید بششدرست * کوراه خانه کیر حکایت
مکن طویل * یا آنکه ده هزار کشتی چون تو چاکرست * منصوبه حیل نتوان باخت
یا کسی * با آنکه کعبتین سپهرش مسخرست * وزد او یونده خانه طویجی و خانه طوت
معناسنه امر اولور و خاورخی جانب مغربدر حکیم اسندی اشراط ساعت بیانده بیت
سوی خاور آید بید آفتاب * هم آتش کند جوش طوفان هم آب * حق ادا بودر که
خاور مغرب زمین در و از باب لغت اکثر بقول اوزرینه متفقدر اما بعضی شعرا جانب
مشرق اولق اوزر شعرا نده ایراد ایدرلر بو محثک تفصیلی باخترا لغتی زیانده ذکر اولندی
و خاوری مشرق دینلر بو بیتلره متمسک اولشاردر حکیم انوری بیت بدست عشق گرفته
امید دامن دل * که آفتاب هم اکنون بر آید از خاور * کمال اسمعیل بیت سپیده دم
مستطیرست کوئی * دمیده بر اطراف خاور شکوفه و خایه کیرخی فتح پای تختانی اول

اول و کسر کاف فارسیله عنکبوتیه مشابه بر زهر ناک جانور در خایه کیرک و دله و دلیک و غنده
 دخی دیر لر ضم دال و غین ایله عربیله دریتلادیر لر کذا فی فرهنگ جهانگیری و ختار فی فتح
 تاء مثناة ایله باغ و بوستان و مزرعاتی بیکانه اوتدن پاک ابلکه دیر لر فرخاری بیت باغ
 دین و کشت دولت را بتیغ * کرده از خار و خس اعدا ختار و ختبر فی فتح تاء مثناة
 و سکون نون و فتح باء موحد ایله بوزن غضنفر اول مفلس آدمه دیر لر که غنادن دم اوره
 کذا فی المجمع و شمس فخری بیت بردست توجی هر چند زندلاف * ولی عقل دانده هست
 اوختنیر و ختور فی ضم تاء مثناة و او معروفه بوزن غبور قامش معنا سنه در کذا فی المجمع
 و خرفی بش معنایه کلور اول معروف که عربیله حمار دیر لر که اهلی اوله زیوار یسنه کور
 دیر لر عربیله حمار و حشی دید کاریدر حضرت مولا ناقوس سره بیت کوش خرب فروش
 دیکر کوش خر * کین سخن را بر نیاید کوش خر * شیخ سعدی بیت یسکین خرا کر چه
 می تمیزست * چون بار کشدهمین عزیزست * وله بیت اسب تازی اگر ضعیف بود *
 آنچنان از طویله خربه * ثانی قره و او زلی با لحق که خرد و خره دیر لر حکیم سنایی بیت
 پای در خر زده چو مردم مست * چیست این دست موزه دل کست * و صولرد بنه اولان
 با لغه دخی دیر لر وله ایضاً بیت در دریای معانی در ته خراجی ساخت * از پی دعوی بروی
 آبها آخال ماند * و دخی بتاق که طوار دوشسه چقمق عسیر اوله شمس فخری * قطعه *
 و محک آن باد پای مرکب شاه * که زند پشت دست براخت * پیش چشمش چه شب چه روز
 سپید * وقت سیرش چه کوه بود چه در * باد با سیر او بوقت شتاب * چون خرنک مانده
 اندر خر * ثالث اول اغاج پان سنه دیر لر که عود و رباب و کمانچه و تنبور و امثالی ساز لر
 که سه لری اوزرنده اولور که قیلاری آنک اوزرندن چکر لر اکاخرک دخی دیر لر سیف اسفرنگی
 بیت خلق تو کردند پرده بد خواه ر و است * عود آنکه طرب آرد که کشد بار خری *
 و کال اسمعیل بیت بچار منج بلا چون خربا بم اسیر * ز زخمها که ازین چرخ پرده در دیدم
 وله ایضا بیت نشاند عدل تو بر کا و زهره را چون دید * که می نشد نفسی از خرد باب جدا
 رابع خریدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی اولور استاد لطیفی بیت دیدنا که و را
 محیر شد * عاشق دلفروش غمخ رشده * خامس بدوزش تلک کاله ایر شمس سنه یه دیر لر
 خرسنگ و خرامرود و خر پیواز و خرتوت و امثالهم چغتلای لسانیه معنای اولنه ایشاک
 دیر لر ترکیه اشک دیدکاری بوند ندر فرهاد نامه خاتمه سنه کور بیت دخی لا زکا بیا
 او کیم زرفشان دور * ایشاک ایلیغه تو کاک زعفران دور و خرفی راه مشدده ایله صولو با لحق
 و مجمع الفرسده ارمق و خوض دیبلرنده اولان با لغه دیر لر و بعض نسخه ده تنبور قبلی
 آلتنه اولان اغاج پاره یه دیر لر و عربیله فعل ماضی در بلا قصد و شیکه دیر لر کلام مجید ده
 و خر موسی صغفا * وارد اولمشدر و خراخر فی فتح راء مهمله و خاء معجه ایله بوزن سراسر
 او پورکن بوغازدن کلان صدایه دیر لر میر نظامی بیت بر فته بخواب اندرو آن پاید * خراخر
 شده از کلویش بید و خرا دمهر فی راه مشدده و مخفله در و دال موقوفه بر آتشکده
 اسنیدر کلبرد شیر بابک زماننده بنا اولمشیمدی حکیم فردوسی بیت چو آزر کشسب و چو

خراد مهر * فروزان بگردان گردان سپهری خرنبار فی سکون نون وفتح باء موحده ايله
اوج معنایه کاور اول برایش اوزرینه جمع اولق معناسنه شمس فخری بیت بمدح شاه
وقصد دشمنانش * همی سازند انص و جان خرنبار * ثانی فرهنك جهانگیریده بر قاج آدم
بر عورته جماع ایتکه دیرلر حکیم سوزنی بیت سربت و چوازان کیر یغریاد آمد * بخرنبار کنی
دعوت چون یاد آمد * ثالث خرخشه و فتنه و آشوب معناسنه محمد ابن یمن بیت رومسیحا
نفسا زین خرکان روی بتاب * هبطو یله نسزد عیسی مریم باخر * ابلق چرخ سزدمرکب
تو همجو مسیح * خرخری لایق تونیسست خرنبار غر * حذف الفله خرنبار دخی دیرلر خرخر
یوزن برز ایکی قات اولق و ایکی قات اولمش نسنه و پشته و طاق ایوان معنارینه کذافی
مشر فنامه فی خرخری فی سکون راء مهمله و یای تحتانی و کسر خاء معجه ايله پرولا بت آدیدر
ترکستان ملکند که آندک مسک حاصل اولور شاه ناصر خسرو بیت یمنی این بادکه کوی
دم یارستی * باش بر تربت و خرخری کذارستی فی خرخیار فی اشک خیاری دیرلر بردارودر
عربیه قنارده لمار دیرلر اصلی خییار خرایدی علم اولحق مضاف الیه تقدیم اولمشد فی خرخر
سکون راء و فتح دال مهملتین ايله بمعنی غلیبواج یعنی چیلق فی خرزهر فی آغوا غاجی بعض نسخه ده
قرغه دولکی معناسنه و اشک تر بنه دید کاری دخی مرویدر خرزهره دخی دیرلر خرگاه قر
و خرکه قر و خرمن قر فی کلهم بمعنی دایره قرکه کاهی آی اطرافندک واقع اولور ترکیه آی آغلی
دیرلر عربیه هاله دید کاریدیر فارسیه برهون و خرگاه و خرکه و خرمن و سابود و شادور
و شابوردخی دیرلر فی خرکبوتر فی برنوع ایری گو کرچین در عربیه ورنشان دیرلر میرنظمی
بیت خرمدکس راصدای سازی نیست * خرکبوتر حریف بازی نیست فی خرکر فی سکون
راء مهمله و فتح کاف فارسیله سکک نوعندن ایوز دید کاریدیر او باز دخی دیرلر خرکور فی
خم کاف فارسیله بیان اشکی ترکیه قولان دیرلر میرنظمی بیت نبوده آدمی کویا که آن عور
رمید از مردمان مانند خرکور فی خرمار فی اشکی معناسنه نعمه الله رو ایت ابلش وجه
تسمیه سی روایت اولنماش فی خرنبار فی سکون نون و فتح باء موحده ايله خرنبار مرقوم
معناسنه و برصو چلی بی اشکه بندروب تشهیر ابلکه دیرلر استاد لیبی بیت یکی مواجر
بی شرم و ناخوشی که ترا * هزار بار خرنبار پیش کرده عسس فی خروار فی اشک یوکی اصلی
خربار در با ايله و او میانده تبادل و قواخی اولمغله خروار دیدلر مولانا هاتنی بیت بخوار
مشک و جواهر بن * چه خروار وجه من هزاران سخن فی خره اردشیر فی فتح راء مشنده
ایله بر الکه نک اسمیدر که اردشیر آندک بر شهر عمارت اباشدر حکیم فردوسی بیت زبرمایه
خیری که بدد لیدیر * همی تاخت تاخره اردشیر * مجمع الفرسته زاء معجه ايله فی خره
اردشیر فی واقع اولمشد که اردشیر اسمی مهمن بن اسفندیار در اول بنا ایتمشدر فی خرر فی
فتح زاء معجه ايله کیلان حوالیسنده پرولا بت اسمیدر که دریای کیلان آکا منسوبدر
دریای خرر دینلور اما عوام ناس غلط ایدوب دریای مذکون بحر قلمز دیور قلمز
ولا بت یمنه بر موضع اسمیدر که آندک اولان دریایه قلمز دینلور حکیم خاقانی بیت کرخر و روم
وترک رام حسام تواند * نیست عجب کر نهادرام فحول است دم * منقولدر که اول دیارده

دیارده طوطی یشامز وی نظیر عسل حاصل اولور اگا خزران دخی دیرل حکیم انوری
 بیت زنبور خزر فضله زنبور سرشته * آهوی ختن کشته خلق توچربان * موید
 الفضلاده خزر تر کستانه بر ولايت اسمی ذکر اولمشدری خزری کسر زاء معجه وسکون
 یای تحتانی ایله اول آتش کانه دیرلکه هنوز ایچنه آتش اوله موید الفضلاده و بر نسخه ده
 دخی آتش معناسنه منقولدری خسار فی فتح سین مهمله ایله معنی یخ یعنی بوزه دیرل میرنظمی
 بیت نمادست راه ازین و یسار * همه دشت و صحرا گرفته خسار فی خستر فی
 سکون سین مهمله و فتح تا مثناة ایله حشرات ارض مانند موش و مار و مور و غیرهم فی خسار فی
 فتح سین مهمله ایله بوزن کسر بمعنی پذیرن ترکیب قاین آتا دید کلیدر تکم خسو مادر
 زن در و ضم خایله دخی مرویدر فی خشیشار فی فتح سین معجه وسکون قایلله فی خشیشار فی
 فتح سینین معجتین وسکون نوله جمیع الفرسه قیل قورق دید کلری قوشدر و بعض نسخه ده
 قره بتق و بعض نسخه ده اوردک واقع اولمشدر فی خشیشار فی کسر سین معجه وسکون
 نون و فتح سین مهمله ایله فرهنگ جهانگیریده بر نوع مرغاییدر که بازرنگند بوزرنگ اولور
 حکیم فردوسی بیت پیاده همی شد زهر شکار * خشیشار دیداندران چشمه سار *
 فی خشور فی ضم سین معجه و واو معروفه پیغمبر دیکدر فرس قدیدر میرنظمی بیت
 آن سگ قلمبان و بی ملت * نشاء هیچ خشور را امت فی خشیشار فی کسر سین وسکون
 یای تحتانی و فتح سین ثانی معجتین ایله صوقوشلردن بر قوشدر باشی بیوک و نیره رنگ اولور
 کذافی شرفنامه فی خشیشار فی کسر سین معجه وسکون یای تحتانی و فتح نوله قیل قورق
 دید کلری قوشدر استاد دقیقی بیت کران کردار کومردم رباید * عقاب نیز پر باید
 خشیشار فی خضر فی ضا د معجه ایله اما حرکتی اشعار اولنماش بر جزیره ده واقع بر شهر
 اسپدر فی خطر فی طاء مهمله ایله بوزن نظر بمعنی قدر و عظمت و دشواری و بحث ایله اولان
 رهنه دخی دیرل کذافی بعض فرهنگ فی خط محوری حکماء رضد و علماء هیئات قتلرند بر خط
 مو هو مد که بر اوجی جانب شرقه و بر اوجی جانب غربه اولور خط استوائی تقاطع
 ایشهر شمس انک اوزرندن سیرایدر فی خخال زر فی مابین قرین و کیلانک واقع بر شهر
 آدیدر حالایا لکر خخال دیرل شیخ نظامی * منوی * چو کل پنج و یک روزه ماه نو * بخخال
 یک هفته شد در کرو * و زکار آن خلقة بر کرد سر * که خوانندش امروز خخال زر *
 فی خال فی فتح لامه بوزن کمر سیاه دانه جلیبان که علف کاو و اشترایدر ترکیب بورچق
 دیرل فی خلندر فی فتح لامه وسکون نوله بوزن قلندر بر اوتدر عربیه سعتر و ترکیب کوپکو
 اونی دیرل فی خلیع الغدار فی اگرچه بو ترکیب عربییدر فارسیه قاریشق اولین نسخه ده دیرل
 و ساده بوزلو آده یعنی صفالسنرواسب بی جام و اشتر بی افسار و راه کشاده و دخی رضوایاتی
 معناسنه در کذافی محمودی فی خمیر فی بولفظ عربییدر لکن فارسیه استعمالی غایت شایعدر
 کند و ترکیبایسته جز وایدوب خمیرمایه دیرل هرنگه یوغرماش اوله اون اولسون غیری اولسون
 فی جهر فی معروف آلتدر اندن غیری بیوک بجاننده دیرل شیخ سعدی بیت شنیده ام که
 بقصاب کوسقندی گفت * دران زمان که بخنجر سرش زتن بپرید * و عجمک بر نوع ابله

واو جی سوری خجری گدرومده اکا تیغ دیرل شاعر بیت حدیث نرم چون زیر از رک چند
زبان چرب چون خجیر که زنگ * و آتشک شعله سینه و ماه و آفتابک ضیا سینه و انزله امثالی
بسنه لره مجازا خجیر دیرل بو تقریبا تیغ و شمشیره دخی دینلور کذا فی شرفنامه فی خنفسار فی
سکون نون و فتح فاوشتین معجه ایله بمعنی مرغابی بزرگ یعنی بر نوع ایری اورد کدر فی خنفر فی
سکون نون و فتح فایله اوانی و اثبات البیت یعنی لوازم و اثواب خانه فی خنور فی ضم نونله بمعنی
خنفر مرقوم و دخی بالته و نجاق و میحاق و امثالی نسنه لره که اوده قوللنلور حکیم سنایی بیت ازان
دشمن و دوست نارم بخانه * که خالیست از خشک و از ترخنورم * حکیم خاقانی بیت نیایی
چرخنوری را که دوران ساخت پنکامش * نه بینی نان تنوری را که طوفان کرد بر آتش
فرهنگ محمودیده ضمتین ایله واقعدر فی خنیور فی کسرنون و سکون یای تحتانی و فتح
واو ایله صراط معناسنه در تقدیم یای ایله خنیور دخی دیرل حکیم اسدی بیت بدانی که
انکیر شش است و شمار * همیون بیول خنیور کنار * کتاب زند و استاده نومعنایه چینود
دیرل دیو مسطور در کسر جیم فارسی و سکون یای تحتانی و فتح نون و واو و دال موقوفه
فی خواب کنار فی اویو فی و واقع کوری معناسنه کذا فی شرفنامه فی خوار فی و او معدوله
ایله الی معنایه کور اول ذلیل و حقیر معناسنه در اما بو معناده ایکی وجه روایت اولنمشدر وجه
اول و او معدوله یعنی رسمی اولوب تلفظ اولنیمه البتة الی ثابت اولور مثالی حکیم اسدی
بیت سر ترجمان کند و بردار کرد * بسیلله فرستاده و خوار کرد * مشهوری بودر وجه
ثانی و او ملفوظی اوله خور و نور و زنی اوزر استعمال اولنه اما مالیه اعتباری اولیه بو وجه
شاذ قبیلند در فصحا اعتبار ندن خارجدر معنای ثانی خوار نله معناسنه در لکن بدون التریب
معنی افاده ایتمز شرایخوار و نواله خوار و وظیفه خوار کی ثالث فرهنگ جها نکیریده بمعنی
راست مسطور در مقالی حکیم ازرقی * قطعه * آب کردش مرکبی کز چایکی هنگام تک *
نعل سخت او ز خاک نرم نیکیزد غبار * کاه بودن کاه رفتن کاه جستن کاه تک * کند و سست
و تند و نیر و رام و نرم و خوئل و خوار * رابع سهل و آسان معناسنه شرف شفروه بیت
بیت ایوب وقت مسنی الضر خویش * نام تو کره کشت برو آن عذاب مجرز خوار * کمال
اسمعیل بیت زشوق آنکه دهم بوسه بر ستانه تو * بر آسمان شد نم نیک خوار می آید *
ظہیر فاریابی بیت نه یارست با او نه آموز کار * براو همه کار دشوار خوار * خامس بمعنی
اندک یعنی قلیل حکیم فرہوسی بیت پش پشت او خوار مایه سوار * تن آسان او از لب
جو بار * سادس شهرری قرینده بر ناحیه آدیدر ظہیر فاریابی بیت کسی که هر قبول تو
یافت در عالم * بچشم همت او ملک ری نماید خوار * مجمع الفرسده بمعنی نرم دخی واقعدر
فی خوار بار فی بقدر حاجت اولان طعامه دیرل بو معنایه خوانبر دخی دیرل هر پید قوت
و میره ده دیرل صراحت مذکور در که میره بالکسبر خوار بار و امتیاز خوار بار آوردن باشد
ما بر خوار بار آورده اولور حکیم سنایی بیت بدو نو کشته کند نیک کهن * خوار بارش بجای
خرمانی * بعض فرهنکه بر مشردن بر شهره کتور دکاری قسم ما کولاته دیرل فی خواستار فی
واو معدوله و سکون سین مهمله و فتح تاء مشبایه ایله خواستن لفظندن تصرف اولنمش اسم فاعل

فاعل صیغه سیدر خواهش ازنده معناسنه لفظ مرکب در خواست ایله اردن عروس طلبنه
 وارنده علم اولشدر ترکیده دو کوردیرلر استمد لطیفی بیت کمی کوجها نرا بود خواستار
 و رادانش آیدنه کوهربکار * یو بیتدن فهم اولنور که مطلق طالب معناسنه اوله عموما واسم
 مصدر و مناط فعل دخی استعمال اولنور خوالیکر واو معدوله و کسر لام و فتح کاف
 فارسیله حکیم اسدی طوسی روایتند بمعنی آتش پز یعنی طباخ یومعنا یه حکیم سنایی بیت
 هر کجا کربه کشت خوالیکر * غدی خواجه کشت خاکستر * و محمود ابن یمن بیت شاه
 انچ همیچو خوالیکر بکاه یزم او * صبح سازد از شهاب و بره را بریان کند * معیار جمالیده
 بمعنی خوانسار لاری یعنی چاشنکیر واقع اولشدر شمس فخری بیت چون ستمهر نیست یزم
 اودردست * قهرمانی نیرو ماه خوالیکر * بو معنایی مؤید حکیم فردوسی بیت یکی خانه
 اورا بیار استند * بدیبا و خوالیکران خاستند * فتح و او یله منقولدر اما شرفنامه ده ضم
 خایله واقعدر خوانسار واو معدوله و سکون نون و فتح سین مهمله ایله اکا دیرلر که
 یادشاهار اوکنه طعام قور و جمله طعام اموری آنک زیر حکمند و رأینه مفوض اولور ترکیده
 چاشنکیر باشی دیرلر بو اسم ملوک چاشنکیر باشی سنه مخصوص ابکن غلبه استعمال ایله
 هر چاشنکیره اسم عام اولشدر خواجه سلمان بیت قرص خورشید اکر در خور خوانش بودی
 عیسی مائک آراست بدی خوانسار * شرفنامه ده بودخی ضم خاوسکون و او یله در
خوانسار فرهنگ جها نکیریده مختصر خوانسار در چاشنکیر معناسنه ترکستانده
 یکا دل دیرلر ائیر الدین اخسیکنی بیت خوانسار امل همیکنند راست * بر خوانجه تیغ
 کاسه سر خواهر واو معدوله ایله قرقدنداش بیریدخت دیرلر ضم الفله چغتای
 لسانند سیکیل دیرلر سبعة سیاه ده فرخ شاه جانانه نک رازنی کشف ایدوب انخی نک خاتونی
 ایدوکن بلد کله دیر بیت سینم ایعدی شکفته دل بولغیل * منکا ایکی جها نده سیکیل
 بولغیل خور واو معدوله ایله سرو بروزی اوزن اون معنایه کاور اول روشنی مفراط
 یعنی غایت روشن و تابدار معناسنه ائیر الدین اومانی بیت کرافتاب خور از نور رای اونبرد
 بروز روشن ننا ورد بیاخترش * ثانی بر فرشته نامیدر نیر اعظمه موکلدر و تدبیر امور
 و مصالح کروز خورده واقعدر اکا متعلقدر ثالث نام آفتاب در بو ایکی معنایه خسروانی
 بیت تو پاسبان سبیل پری وشت میباش * بسان خور کدنگم بان قرص خور باشد * رابع
 لایق معناسنه در معنای ثالثه بو معنایه کمال غیث بیت معشوق من که رشک مه وغیرت
 خورست * جانش فداکم که بدین پایه در خورست * خامس هر ماه شمسی نک اون برنجی
 کونی اسمیدر میرنظمی بیت کرز حال عالمی داری خبر * غیر عیشت نکندی در روز خور *
 سادس بمعنی خور دنی حکیم اسدی بیت چه نازی بدیبا و خور سمور * چو خواهدتت
 بدخور کرم و مور * سابع خور دن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی اولور آیشخور کی
 ثامن فرهنگ جها نکیریده بمعنی مزه ولدت تاسع نام قصبر خورنق عاشر هر کونک یک
 معنایه که عربیله قوت ایوم دیرلر خور مهر نام شمشیر حضرت سلیمان غلی نبینا
و علیه السلام مسعود سعد سلمان * قطعه * مکر نکین سلیمان بدست خسرو ماست *

که چون سلیمان مر باد را فرمان کرد * چرا سلیمان خور مهر نام سینی داشت * که باد چونان
فرمانبری سلیمان کرد * خیرا لثنا * یعنی شکر و اشک چشم کدافی شرفنامه * خیفری
سکون یای تختانی و فتح فایله آوانی اثواب خانه معناسنه * مع الزاء المعجمه * خارانداز
کرپی که تسی و تشی و خار پشت دخی دیر لکر پی بر قاج نوع اولمله ایری و اوزون او قلی سنه
خارانداز تعبیری اول اجلد ندر که صیادی و یا خود اوزرینه وارن آدم و حیوانی کورد که
ارقه سندن او قلی بر ر بر آتوب کسنه بی یقلشدر مز کوشک یایدن چقان اوق قدر منزله
وارر و راست کلد و کی یره پکر * خاز * بوزن ناز اوج معنایه کلد اول کیر و پاس که هر سینه
وسخ دیر لبدیع سینی بیت تو خاز غصه و غم از لباس عیش رهی * باب لطف و بصایون
التفات بشوی * مؤیدا الضلاده وجود انسا نه جر احتدن و چبانندن حاصل اولان چرک
معناسنه مسطور در ثانی فرهنگ جهانگیریه کتان جامه دن بر نوعدر که مثقالی بزکی
طوقمشدر این یمین بیت ز روی کسوت اگر چند امتیازی نیست * ولیکن اطلس و اکسون
توان شناخت ز خاز * ثالث ایاق طاشی که آنکه ایاقدن کیر چقاز لر حکیم نزاری قهستانی
قطعه * بودم اندر سوق آنحضرت مثل * همچو دنیا دار غرق بحر آرز * ز آرزوی پای تو سل
شهریار * داشتم روی دژم چون سنک خاز * خاکبیز * طپراق غربالی که خاک معلوم
بیختن و بیزیدن لفظ لری صیغه امر و وصف ترکیبیدر و معنای مصطلحی دقیق النظر
معناسنه در حضرت مولانا قدس سره بیت چون ندانی حد ازین خدمت کیر * تابه بچون
در سرای خاکبیز * خامباز * سکون میم و فتح باء موحد ایله اغزی آچق بیوک قرغان
کدافی نعمه الله * خامسوز * سکون میم و ضم سین مهمله ایله خام کون و ایرخامی و دباغت
اولنامهش کون هر نه نک اولور سه میر نظمی استعان طریقیله بیت سخنهایش چون نبرد لوز
بود * چنان پوست درویش که خامسوز بود * خامباز * سکون میم و فتح یای تختانی
ایله اسمک که اکا خامبازه و خمبازه دخی دیر لکر عریبه ثابوب دیر لکر حضرت مولانا قدس سره
مثنوی * این نمیدانم ولی هستی تن * میکشاید بی مراد من دهن * آنچنان کر عطس
واز خامباز * ایزدهان کردد بنا خواستو باز * خانه باز * فتح نون و لخماء ها و فتح باء موحد
ایله اول قمار او یونی که بختدن خارج اثواب و جمع مال و رزق * حیلله اویتار لر کدافی الجمع
* خانه برانداز * یعنی وطن و ولایت ترک ایدوب هرزه کرد جهان اولان و در ویش سیاح
و غریب البلاد معنا لرینه و دخی معانی مذکور لده صیغه امر دخی اولور شیخ نظامی بیت
خانه برانداز ستمکاریست * دولت باقی ز کم از آریست * خانه پرداز * خانه براندازک
ضدیدر یعنی وادو غی پر لده خانه و منزل دوزخی معناسنه اهم فاعل اولور بوا یکی لغتک مثالی
ابوالمعانی بیت خانه پرداز نظام حال بودم پیش ازین * چون شدم عاشق ترا خانه براندازم
کنون * خایه ریز * فتح یای تختانی و کسر راء مهمله ایله یرطه قایغنه سی که خایه یرطه در
وریز ویزیدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبیدر * خبیر * کسر باء موحد و سکون
یای تختانیله بر او تدر او غلان اجی دیر لکر و بعض لغتک او مجی معناسنه و دخی صرلش
و صر مشق معنای لریته ده مرویدر * خبیر * سکون راء مهمله و ضم باء موحد ایله قاون

قان و قار بوزه دیرل حضرت مولانا قدس سره بیت خامی سوی پالیو جان آمد که تا خربز
 خورد * دیدی تو خودیادید کس کاند جهان خربز خورد * بر روایت عربیه را بوغنه
 دید کلید که * را بوغنه لخر بز بالفارسیه وهی غیر المطبخ بسمیه الفرس خربزه کدافی تاج الاسما
 ی خربوز فی سکون راء مهمله و کسریا ء موحد و سکون نونله یراسه قوشی که عربیه
 خفاش دیرل شمس خیزی بیت زور طلعت او دشمن او بود محروم * سزده که مهرنه و زرد
 بهر خربوز * مرقوم قوش آفتابدن کوزی خیره لیک ایله کوند زیاتوب کجه او چوب
 تحصیل نفقه ایدر فی خربوز فی سکون راء مهمله و ضم باء موحد و واو مجهوله ایله خربوز
 مرقوم معنا سنه حکیم نزاری قمستانی در نکوش اسب * قطعه * اسبی دارم که نعره وادی
 حالی نکند بیک شبانروز * کر بر اثرش پانک باشد * بیرون نشود ز جار خربوز فی خربوز
 سکون راء مهمله و کسریا ء موحد و سکون یای تحتانیله خربوز مرقوم معنا سنه که مذکور
 اوج لغت دخی یراسه نیک ادلر یدر شاعر دیمشدر بیت نکئی هیچ کار روز دراز * کار تو شب بود
 چو خربوز فی خربوز فی سکون راء مهمله و یای تحتانی و کسریا ء معجه ایله خطا ملکند
 شهر چینه قریب بر شهر در که آنکه اعلامسک و ابریشم حاصل اولور بی نظیر لطیف قاضی
 ایشلر چینه قریب اولدوغنه شیخ نظامی بیت سکندر چه چین قصد خربوز کرد *
 در خواب راتنک دهلیر کرد * بو معنایه حکیم سنایی بیت خاکان خطا و خربوزی *
 آب و آتش بیده از نیزی * و آنکه مشک حاصل اولدوغنه حکیم ازرقی بیت چونا ف آهوی
 خربوز مادحان ترا * بوصف خلق تو ز مشک پر شود افواه * و حکیم سنایی بیت کی شناسد
 قیمت و مقدار در بی معرفت * کی شناسد قدر مشک آهوی خربوز و ختن فی خربوز
 شرقنامه ده بر شهر اسمیر دیومنقولدر لکن رانک حرکتی اشعار اولنما مشدر فی خربوز
 سکون راء مهمله و کاف فارسیه فتحی و کسریله ده مرویدر بعض فرهنگه او یازو بعضند
 بر نوع سکندر یا زایامند سواهل یرلده و مشک اولین محارده غایت چوق اولور حیواناته
 یوله کیدر کن یا دشوب اول مرتبه هجوم ایدر لکه حیوانی یره یقارلر و فرهنگه خربوز
 بر آدمی تشهیر ایچون مرکبه بند یروب کزدر مکه دیرلر فی خربوز فی ضم کاف فارسیله
 مجمع الفرسده بر اینجه اوچی سووری اغا جدر آنکله مرکبی سوورلر استاد منو جهری بیت هست
 باخط تو خط چینیان چون خطاب * هست با اقلام تو شمشر شیران خربوز فی خربوز
 کسریا ء مهمله و سکون یای تحتانی و فتح و او ایله خربوز مرقوم معنا سنه در فی خربوز
 دکر قیونی دید کاری جانورک توینه دیرلر و اول تویی اکیروب لطیف جامه لوطوقور اول
 جامه ده خربوز حکیم اسدی بیت دو خرکه نم خربوز و چو پیش زرد * همه بندشان شوشه های
 کهر * و مطلق ابریشمدر مولانا هاتقی بیت دو صد کاروان پرینان فرنک * خربوز کس
 و تاجه هفت رنگ * عربیه بر نوع ابریشم معنا سنه در تکم بدالدین یوسف ابن لولو *
 بیت وسارت الاضغان عن برق الحمی * وقد حللوهل اطراف و الخزاب * وله بیت علی
 روضه غنا قد فرشت لنا * علی نهرها المنجاب نسجها خرا فی خربوز فی فتح و او ایله چوب
 بنده رکبشهر و بازار لده تربیب ایدوب اوزرینه اقمشه فاخره ایله زیب و زینت ایدرلر

بر معنای دخی چوپه دست درکه آنکه حیوان سوززل استاد فرخی بیت دوستانز ایماقی
مراد * سردشمن بکوفتی بخواز * خویوز * سکون و اوین و ضم یای تحتانیله بوزن نوروز
یعنی شب پره براسه که عربیده خفاش دیر لضم تا یله ده مرویدر * خیموز * ضم یای تحتانی
ایله ده شب پره یه دیرل * مع السین المهمله * خایه دیس * فتح یای تحتانی * اول و سکون
ثانی و کسر دال مهمله ایله بریده ده قوم ایچنده ترب کبی اولور برنسنه در هر بیده کما ترکیبته
طو ملان دیرل منقوله رکه عفونت ارضدن حاصل اولور خرده سی لیدن اولور ات قدر خدا ایتی
وارد طور دقچه ایری اولور بعضی تعفن هوادن دکرمان طاشی قدر اولور صوی کوزه چکسه
ومده نافعدر دیرل * خراس * آت دکرمنی در حکیم انوری بیت آنکه از ملکش خراسی
دیده باشی پیش نه * کرروی بر بام این سقنی بدین پهناوری * حکیم خاقانی بیت یک
خروش خروس صبح کرم * زین خراس خراب نشنیدم * اصلی آس خرد که اس آسیادن
مخفقد ر علم اولیحق مضاف الیه تقدیم اولندی اگرچه رومده دکرمانی آت و قاطر ایله
دوندورل اما دیار عمده اشک ایله دوندورلر بوییتده ظاهر در بیت پیش شهر عقل کل
این پنج حواس * چون خران چشم بسته در خراس * صود کرمانه آسیاب و بل دکرمانه
آسیادید کارندن دخی معلومدر ابتدای وضعنده اعمین خراس قومش هر زمان دوندورن
خرا و لوق لازم دکل صغزده دوندورسه ینه خراس دیرل شیخ عمر خیامک بور با عیسی مناسب
مدعادر * رباعی * یایم درین کنب ویرانه اساس * جویته رخنه همچو موری در طاس
آگاه نه از منزل امید و هراس * سرکشته و چشم بسته همچو کاو خراس * بو قولی موید
و بومدعایی مؤکد کمال اسمعیل * رباعی * اسپ دارم بکنند از خرخرتر * مانند خراس بلی
کرد بر خورتر * چند آنکه همیرود بود هم بر جای * چند آنکه همی پیش خور دلا خرتو
* خرکس * ضم کافله چوق سوزلو و بیهوده کوی اولانه دیرل حکیم سنایی بیت زد
خرکسیست چشمک تحریک که کوباش * این متج دران کاوزنه بنده زیاده * خرکس * آت
اسکی که اکامشبخ و مرثمر * دخی دیرل کذافی المجمع کال پاشا زاده مرحوم خرکس اشک
آروسیدر لفظ مکس ده معنای عموم اولغله بوند خرقیدی ایله معنای خصوص ظاهر
اولاشدر دیدیکی یرنده لکن مکسه آرو معناسن نوجهله ویردی آتی بلم * خمس * آتی معنایه
کلور اول مردم دون و فر و مایه و رز بل معناسنه حکیم سنایی بیت هرزه دان هم شریف و هم
خمس را * کوکسی کوکسی بود کس را * و مردنا کس معناسنه استاد عمجدی بیت بدان رسید
که بر ما بزنده بودن ما * خدای وار همی متی نهد هر خمس * ثانی مجمل اولان آدم که زفت دخی
دیرل شیخ نظامی بیت جهاندار بخشند باید ز خمس * خصال جهان داری اینست و بعض * مجمله
خس میس دیند و کی نومعنادند رثالث بی منفعت اولان اونه دیرل که ترکیب چورچوب دید کلیردر
شیخ سعدی بیت باران که در لطافت طبعش خلاف نیست * در باغ لاله روید و دز شون بوم
خمس * بومعنا استعان طریقله اولسه جائزدر شعر انک استعما لاتندن فهم اولنور که
خمس تهبیرندن فائده سزاوت مراد اولنه مکرکه مقدا معم استعمال اولنش اوله ایله
اولسه موصوف ایله ذکر اوتق مناسب ایدی معیار جمالیله شمس فخری چورچوب دیو

دیوبینی نظم ابلش بیت ای خسروی که منهل لطف و عطای تو * خالیست از کدورت و پاک
 از غبار خس * رابع تحفة الاحبابه بمعنی حیوان در که صوا و زرنه او چار فرهنگ جهانگیرید
 بو معنایه مناسب بر جانور در که اینه ایاقبری وارد در صوا و زرنه یورر مولانا خواجه عهد الله
 انصاری * نثر * کر بر آبی روی خسی باشی * دل بدست ارتا کسی باشی * خامس فرهنگ
 میرزا ابراهیم و بر معتبر فرهنگ دخی بر مرغ سفید در طور زنه دن کوچک او اور سادس
 مجمع الفرسه و نسخه میرزاده بمعنی مردم کوهی یعنی طاع آدمیسی و عربیه مرد بخیل و زبل
 و سفیل معنا سنه و بمعنی گاهو که ترکیه مار و لیر لرحکیم سوزنی بیت خس بود در لفظ
 تازی کوک اندر شاعری * کوک زن بر سوزنی کر خوش تراند لفظ خس * هندی لسانه
 کفره دن بر قوم در هندستان ایله خطا میاننده اولان طاع غرده ساکن او اور ل آنره خس
 دیر لر ک خلیس کسر لام و سکون یای تحتانیله ایکی معنایه در اول هر ایکی سنه برینه
 قارشمش اوله عموما مثل لعل ایله اینجو و یاش میوه قور سیله و تازه اوت قور یسی ایله
 و بغداد ایله ارپه و ماش ایله پرچ و بونر کی هرنه وار ایسه و سیاه قیل بیاض ایله خصوصاً
 ثانی کل سیاه یعنی قره بالحق ابوالمعانی بیت چون خرنک در خلیس افتد * کو برون آمدن
 شود دشوار ک خند روس ک سکون نون و فتح ذال و ضم راه مهملتین و او معرو فله بغداد ای
 رومی کذافی المویذ ک خند ریش ک سکون نون و فتح ذال و کسر راه مهملتین ایله کنندم کهنه
 و شراب کهنه معنا سنه در عربیه دخی بو معنایه استعمال اولنور شمس الدین احمد الطای بیت
 خند ریش من عهد ادریس تشفی * داء قلبی الفجع المحرور ک خنوس ک ضم نونله بوزن
 هموس و افس خریدن یعنی کیویه سورتمک عربیه دخی بو معنایه در ک خواش ک
 او معدوله ایله بمعنی ترس و بیم یعنی قور قور کذافی فرهنگ جهانگیری بو معنایه ابوالمعانی
 بیت شود از خواش این هر که از قهر خد اترسد * شود از فقر این هر که شکر نعمش
 گوید ک مع الشین المعجه * خاشوش ک ضم سین معجه ایله دمور اوراق که آنکه اوت بجز
 اکا خاسوک و خاسول دخی دیر لر اوت قید یله اولغین طریان اولق مناسب در زیر اغله
 بچان اوراغه داس دینلور ک حاش ک کسر راه مهمله ایله کجیک که عربیه حکه دیر لر
 و کجیمک معنا سنه اسم مصدر در ابوالمعانی در منزل بیت چوسک کر زعلت خاش *
 متصل عضو هاش میخارذ ک خارکش ک سکون راه مهمله و ضم ک فله سر موزه در که خرنک
 دخی دیر لر دکن اوزرینه با صدقه دکن ناثیر ایتدو کی مناسبته و فتح ک فله دکن چکجی یعنی
 بعض فقرا اشکه کوچی تیموب ارقه سنده خار و خاشاک کتور ب صتا ر آنره خارکش دیر لر
 و موسیقی ده بر سرود آیدر شیخ عطار بیت بابل شوریده میگردند خوش * پیش کل
 میکفت راه خارکش ک خاش ک جنک معنا سنه در که لفظ پرایله ترکیب ایدوب پر خاش
 دیر لر مجمع الفرسه حدت طبع معنا سنه منقولدر فرهنگ جهانگیریه اول کسبه دیر لر که
 محبت مفرط صاحبی اوله و دخی مادر زن و مادر شوی یعنی قاین انا و قاین انا که خس دخی
 دیر لر چوب علف یعنی ایچنه اولان چو بجز شاعر بیت زهر خاشه خویشتن پرورد *
 بجز طاش ویراچه اندر خورد ک خاش و خس ک اتباع الفاظ قبیلندند در خاش ریزم

معناسنه یعنی چو زچوب خاک کش طیان دیده کاری آلت زراعین در که تار لایه تخمی
صاحب قدر ز صکره آنکه چکوب طپراغی و تخمی اور تر لمعنا ی ترکیب طپراق چکیچی دیمک اولور
ما له زمین دخی دیرل شاعر بیت سر خود رانا توانی از ذکر نیم گفته کیر * خاک کش گرمی نباشد
دانه را مرغان خورد خاکش خاک کش مر قومیدن مخفدر میر نظمی بیت نیاز دل چنین
ای یاردلکش * که دامن میکنی بر قیر خاکش * شینی مصدر استعمال اولند قده آنک طپراغی
دیمک اولور ابوالمغانی بیت پس از مردن بحسرت عاشقانت * ز خاکش لاله پرداغ روید
طامش و خاموش واو ایله ده و او سزمیک ضمه سیله ده سکوت معناسنه در ا پس اول دیمکده
خاموش بشود دیرل میر نظمی بیت چرا ایدل که خامش می نشینی * بهار آمدی و به طرب
کزینی * واستعان طریقیله مرده معناسنه ده استعمال اولنور و چراغک سو نمسندده
دیرل طالب آملی نک بویتندن فهم اولنور بیت چسان روشن کند طالب چراغ کوب
خود را * که کرد جنب مهر و مهر و دجا موش می آید خانه بردوش رندلامکان
و سیاح جهان و هرزه کرد دوران دیمکدر خانه فروش ایکی معنایه در اول وصف
ترکیبی اولور او دلالی معناسنه ثانی تارک دنیا و سیاح معناسنه خب باش مکون
باء مو حده اولی ایله خاموش اول معناسنه در ابوالمغانی بیت نه جای ناله است این بزم
کازار * بسست ای بلبل شوریده خب باش بخش فتح جمله باب الحیمه مذکور اولان
بخش معناسنه که بر علتیر آدم و حیوان کردنه ظاهر اولور یومری اتدرا کرچه و جی
اولر اما کنسسه ل احتمال در صاجی هلاک اوله کذا فی شرفنامه خندیش کسر دال مهمله
و سکون یای تحتانیله وزرا و امرا و کبار خانه لرنه اولان کتخدا قادی که کد بانودخی دیرل
استاد رودکی بیت نکو گفت مزدور با آن خندیش * مکن بد اگر بد نخواهی بخویش *
خراروش فتح راه مهمله اول و ضم ثانیله غوغا و غلبه معناسنه که خللاوش و خلانوش
و خللاوش دخی دیرل استاد لطیفی بیت هر دم که خطیب جبل بانک بر آورد * مجموع
خرار افکنند او بخاروش خرارش فتح راه مهمله ایله ایکی معنایه معروف ثانی سقط
اولش و عملدن قالمش معناسنه در میر نظمی خراش و کهنه بود اثواب خانه * ز نش فرتوت
و هم زال زمانه خرش فتح راه مهمله ایله خروش معناسنه در خرکش فتح کافله
بوزن ترکش طماق که ایاغه کیلور میر نظمی بیت در آمد روستای کاو طینت * که خرکش
یا کشید خر طبیعت * و ضم کافله بوزن سریش * ایاغی چوق بر بوجکدر که یره یا پشوب
یا تور بعض نسخه ده عربیه حمار قبان دید کاری جانور در جمع الفرسک بمعنی کشنده
خر و سر موزه غلیظ که خارکس دخی دیرل و بعضیله جعل مانند بر جانور در جا کسپتر نیک
اولور اکثر مقابره اولور خرکوش ضم کاف و سکون و او ایله طووشان که عربیه ارنب
دیرل قولانی اوزون اولدوغندن اشک قولاغنه تشبیهاتسمیه اولنش شاعر بیت کوش
خر بفروش دیکر کوش خر * کین سخن را در نیاید کوش خر خرموش بر نوع چکاندر
غایت ایری اولدوغندن کدی طوغه قادر اوله مرکزی ایله جنک ایدوب غالب کلور هندی
اساتنه کهوش دیرل مولا نامطهر در صفت بابوی خود گفته بیت بابوی هست مرا خرد خیز

خیزد و ك صفت * كس چو خر گوش نمونه است و مؤخر موش تراد و خرا نجاش في فتح راه
 مهمله و حیم و سکون نوبله تورانی بر مبارز پهلوان آید و کذا فی شرفنامه و خروش في اضافتله
 بیان اشکی در عربیده چهار وحشی و فارسیده کوردنچی دیر رکاف فارسیله شیخ سعیدی بیت
 خروش اگر یکسلا ند کر * چو در ریک ماند شود پلای بند و خریس في کسر راه مهمله ایله
 بمعنی خراشیدن اسم مصدر در و کسر خایله اند آمدن دری بی سلیخ ایتمکه دیر لر و فرهنگ حسین
 و فایده امر اولوب بخراش معناسن افاده ایدر خسروانی بیت جهان بر شیده داود ست
 و من چون اوریا کستم * همانا یافتی کامت کنون زین پیش نخر پشم و خس و خاش في ایکی
 معنایه کلور اول ریزه قماش یعنی قماش خرده سی که ایشنه بر امر ثانی بمعنی خس و خاشاك
 ابو حفص سعیدی فرهنگه جایشه بمعنی جای بدن انسان و حیوان دیوب رودکی نك بویتن
 شاهد ایراد ایش بیت نشیست و سخن راهمی خاش زد * ز آب دهن کوه را شاش زد و خاش
 بوزن کس اوج معنایه کلور اول فرهنگ جهانگیریده مادر زن و مادر سوی معناسنه شمس
 فخری بیت دست خوش زمانه بر کنده و شخوده * روی از طنبجه زن ریش از کشیدن خس
 اما بمعنی ده و او ایله خوش یا زلیق اصحیر ثانی سر عله سیکر تک معناسنه شمس فخری بیت
 در راه مدح ذات کلیم بیز که دایم * از پلی فرق سازد در وقت رفتن خس * ثالث بمعنی
 بغل یعنی قولتی که کس دخی دیر لر حکیم سوزنی بیت دست ساغر بخش بر و صله را *
 سورنی شاعر یست دست بخش و خشاش في افیون چپکی نك خمیدر غایت خرده
 اولور و مخدر در درم مقداری استعمال اولنسه و جودی سست و عقلی نیره ایدر قاپو غنه
 گوکنار دیر لر عجمه قهوه خانه لر کی محار و مجمع مکا نر ایدوب انده گوکناری اصلدوب قهوه کی
 ایچر لر غایت ایله مکیفدر نتمک دیشلدر * مصرع * نیازم زهر قائل رادو فغان گوکنار آشام
 و خس خس في سکون شنیدن و فتح خاه معجات ایله مع التاده ترقیم اولمان خس خشت
 معناسنددر کذا فی الجمع و خس و خاش في اتباع الفاظ قبیلنددر ریزه بیزه معناسنه
 بعض فرهنگرده خس و خاشاك معناسنه در و خشیش في کسر شین معجه و سکون پای
 تحتانی ایله غوغا و غلبه و انبوه معناسنه کذا فی فرهنگ جهانگیری میرنظمی بیت چولشکر
 آمدند آنجا پس و پیش * میان نشانهای وهو بر خاست خشیش و خطکش في مصطر
 دوزخی و رسم اییدی معناسنه در کذا فی شرفنامه و خفاش في فاء مشدده ایله یاراسه
 دیکاری قویندر بولفظ عربی در اما فارسیده دخی مستعملدر حضرت عیسی علی نبینا و علیه
 السلام معجزه لرینک بری بودر که با لحدن بر قوش یا پوب جناب باریدن روح رجا
 ایتدکه فی الحال قوشه روح کلوب او جدی افصح المتأخر بن ملک الشعرا فی عصره مولانا
 صائب تبریزی بو مضمونی بویتده بسلسله ربیت نسبت خفاش با عیسی چو عیسی با خداست
 میشود عیسی خدا خفاش اگر عیسی شود و خلاوش في فتح لام اول و ضم ثانیله خلق
 راسته واقع اولان غوغا و غلبه و آواز غلغله و هنکامه امثالی که خلاوش و خلاوش دخی دیر لر
 شمس فخری * قطعه * وصف خلق شاه میگردنده ووش * سنبل و نسیرین وردی بلغوش
 بلبل بشنید و در زاری فتاد * وز خلاوشش بر آمد صد خروش * استاد رودکی بیت بر کر

کل سرخ کشیده خط سعیری * تا خلق چه را بفکنند بخلاوش * چغتای اسانند تالاشماق
دیرلوعین مهمله ایله علاادخی دیرلر قی خلاوش قی ضم نوله خلاوش مرقوم معناسنه
تحفة الاحبابه صدا و مشغله معناسنه در جمع الفرس و فرهنگ حسین و فاییده کذلک
معنای مرقومه مرویدر اما اذات الفضلاده و شرفنا مدهه خلاوش نیلوفر اولق اوزن
مسطور در معیار جمالیه مشکوفه ایست دیوبیت مرقومی نظم ایلنس و بر فرهنگه بردازو
اسمیدر دیومرقومدر قی خلاوش قی واومعروفله بمعنی خلاوش مرقوم قی خلش قی کسر
لامله جراحت ایتیک و ایچرونسنه اباتیک حضرت مولاناقدس سره بیت جانب دیگر خلش
آغاز کرد * باز قرونی فغان ساز کرد * خلیدن معناسنه اسم مصدر در قی خلق افروش قی
کسر لامله اسکی پوسکی صابجی به دیرلر قی خلیش قی کسر لام و سکون یای تحتانیله ایچمه دیدکاری
قدر تدن اصغش صوو و موضع کرم سعیر یعنی سواهل یر بعض نسخه ده کرم و سردی معتدل
اولان محل معناسنه در میر نظمی از زبان شاه با پسر را گوید بیت موضعی بایدت که عیش
بود * برو آنجا که او خلیش بود * فرهنگ جهانگیریده بمعنی خلش مرقوم و جمع الفرس
کسر خایله معنای اوله مرویدر قی خمکوش قی یای باشی که معنای ترکیب اکری قولق دیمک
اولور خمکوشه دخی دیرلر قی خمش قی ضم میله قی خموش قی کلاهما بمعنی خاموش شیخ سعدی
بیت خداوند تدبیر و فرهنگ وهوش * نکوید سخن تانه بیند خموش قی خند خریش قی
فتح خاء معجه ایله یوزه کولک مثلاً بر کسنه نک صقالند کولسه لر آکا خند خریش دیرلر استاد
فرخی بیت ای کرده مرا خند خریش همه کس * ماراز تو بنس جاناماراز تو بنس * بو بیتک
مخواسی اوزن معنای مفعول ظاهر اولور که خند زده اولق مناسب در بعض فرهنگه استمرا
و منزل طریقیله کولکه دیرلر شمس خری * بیت سهندشی که زند پاسبان در که او * ز قدر
و همت بر نیر چرخ خند خریش قی خند ویش قی بودخی خند خریش معناسنه در کذافی
تحفة الاحباب قی خند خویش و خندیش قی بونردخی اول معنایه در کذافی الجمع بودرت
لفت بر معنایه استعمال اولور قی خواب خرگوش قی اصلسز سوزایله الدامق معناسنه
ترکیبه دخی طو شان او یقوسی و یردی دیرلر ابوالمعانی بیت بوعد و صلش عمرم کدشت
و مانده ام محروم * بجای خواب راحت خواب خرگوشم ده هر دم قی خواهش قی واومعدوله
و کسر هایلخ خواستن لفظدن اسم مصدر در استک معناسنه فرهنگ جهانگیریده مال
معناسنه منقولدر بوقطعه ایله اسنشهاد اولمشدر بو معنایه خواسته دخی دیرلر ابو الحسن
شهید * قطعه * دانش و خواهشند ز کس و کل * که بیکیجای نشکفند بهم * هر یکا
دانشست و خواهش نیست * هر یکا خواهشست و دانش کم قی خوش قی واومعدوله ایله
یوزن غش اوج معنایه کلور اول خوب و میجشی دیمک در ثانی مادر زن قاین انا معناسنه که
آکا خوش دامن و خوشودخی دیرلر منجیک بیت تازیانه دو تا چو کیر خسر * موزه اندر
شکسته چون کس خوش * خسر قاین اتا پدر زن معناسنه در پور بهای جامی بیت
هر که شد امداد او دیوت بیند او خسور * وانکه او را خوش بود او قلتبان بیند ختن *
خسور دخی خسر کی پدر زن معناسنه در حکیم نزاری قهستانی بیت ز روی دلنوازی گفت

گفت خوش را * که خوش داران بت خورشید قش را * ثالث بوسه معناسنه در که اکا
خوش پوزی دخی دیر لر فرهنگ و فاییده ضم خایله مرویدر * خیل تاش فی یعنی لشکر و سپاهی که
بر عسکر دن اوله برینه خیل تاش دیر لر و بر افندی قولرینه خواجه تاش دیر لر خیل ایله
تاشدن مرکب لغتدر و تاشک معناسی باب التاء مع الشین ده ذکر اولندی استاد منوچهری
بیت دل یاز ده بخوشی و رنه بدر که شه * فردات خیل تاشی ترک آورم بیاری فی مع الطاء
المهمله * خیط فی کله شتر مرغ یعنی دوه قوشی نك باشی کذافی بعض اللغه فی خربط فی
خرایله بط لفظندن مرکب لغتدر بر نوع ایری قازه دیر لر که خربت دخی دیر لر حکیم انوری بیت
از عقاب و پوستینش کونه کویده بود * کر چه در دریا تواند کرد خربط کازی * فرهنگ
حسین و فاییده ایله و نادان معناسنه مسطور در بو معنای مؤید حکیم انوری بیت بنده
یا چند خربطست امر و ز * همچو خرد در قلاب افتادست * بعض فرهنگه از غون و فاسه
و باطل اعتقادی آدمه دیر لر فی خربط فی کسر راء مهمله و سکون یای تحتانیله دفتر کیسه سی
هر یله مشترک استعمال اولنور خربطه دخی دیر لر فی خط فی بش معنایه کلور اول معروف
یازی معناسنه در که دیمشار بیت نوشتم خط خط جانان بماند * نام در جهان خط بماند *
ثانی خط که محبوبان نوخیز شعر انک بعضینی هنوز کور نمیش صقاله دیر لر و بعضینی تازه تمش
بیغه دیر لر و بعضی قاشه مشابه اولدوغی حاله بقدر دیر لر که چار ابرو تعبیری صحیح اوله
یعنی اول ابوالمعانی بیت همیشه آبت حسنش نمایان * خط مشکین او چون خط ریحان
یعنی تعبیر ثانی وله بیت بید آمد چو برب خط دلجو * کنار آب حیوان سبز خود رو *
یعنی تعبیر ثالث وله بیت شود از خط یار چار ابرو * چهار ارکان عشق خلق محکم * ثالث
کنار سا غره دیر لر ابوالمعانی بیت شرام تا بخت ساغرته * میای ساقی کار و مراده *
رابع کنار جو وله ایضا بیت خط ساقی خط ساغر خط جوی * درین عالم مرا نیست دلجوی
خامس بر محل اسمیدر که اندکی نظیر نیزه حاصل اولور رخ خطی دیر لر و مشکلاته نیزه یه ده
خط دیر لر فی مع الفاء * خترف فی سکون تاء مثناة و فتح راء مهمله ایله افسنتین رو میندر
ترکیه پایش دیر لر و درمنه نك بز نو عنده خترف دیر لر و برنجاسف کوهینک بر نو عیدر
دیمشار افسنتین قدیم راء و برودت معنایه نافع در و مسهل صفرادر و بدنه قوت و پروردت قوت
معنایه و کبده دخلی عظیمدر کذافی البدیعی فی خرفوف فی برجنس بو مدر غایت ایری اولور
ترکیه اوکی دیر لر شاه قاسم انوار * رباعی * عاشق که سمندر نبود خرفوفست * صوفی که قلندر
نشود موقوفست * زاهد که نه پارسا بود نامردست * رندی که نه شاهکیش باشه یوقست
فی خریف فی کسر راء مهمله و سکون یای تحتانی ایله پیر کهن سال معناسنه کذافی شرفنامه
بو معنایه میرنظمی بیت بگفتادران بزم پیر خریف * بکیش بنرمی بطمع لطیف * وقت
خرایله ده خریف دینلدوکی فصحاء پیر اولدوغی جهندند اما اصل معناسی زبوندراصلی
عربیدر تعجیم اولمشدر اکر چه کبیر السن دیمکدر لکن توسع اولغله زبون وضعیف معناسنه
استعمال اولمشدر جوهری صحاح و اما الزبون یعنی الخریف فلیس من کلام اهل البادیه
دیدیوکی مذکور معنایه ده دلالتی واردر فی خرف فی فتح زاء معجه ایله سفال معناسنه عربیدر

اما فارسیه استعمالی شاید در سقسی و چو ملک دوز نله خراف دیرلر میرنظمی بیت کهر
بودن طقت که در شرف * که گفتار من بود اینجا خرف * خشف * فتح شین معجمه ایله قله
معناسنه در که برف دخی دیرلر عربیه تلج دیدک لیدر * خف * بوزن کف ایکی معنایه
کلور اول بوچه معناسنه حکیم اسدی بیت لب کین کشان کافته زیر کف * ز کرمای
خورشید خفتان خف * ثانی قاومعناسنه که بز دن وغیریدن ایدرلر شمس خیزی بیت
آتش زنه سنک شهبانان شمارا * از اطلس افلاک دهد چرخ برین خف * استناد منوچه هرنی
* ریاعی * لاله مشکین دل و عقیقین طرفست * چون آتش اندر او فتاده بخفست * کل باز
هزار کردناز صلغست * زیرا که چو معشوقه خواجه خلفست * خلفست * ضد سلفدر ابوالمان
در نعت شریف بیت آبای تو بر دند شرف از تو سلف * دارند شرف در دو جهان از تو خلف
* خلوف * ضم لامه بوی دهان که عربیه بحر دیرلر فتح بایله میرنظمی بیت زندم بوقت
سخن بی وقوف * رود تا بفرسخ دهانش خلوف * مع القاف * خربق * سکون راء
مهمله ایله و ضم باء موحده ایله بر او تدر ایکی نوع اولور بری سیاهدر که خربق اسود دیرلر ترکیده
کری دیرلر و بعض یرده طانه قران دیرلر بر نوعی بیاضدر که خربق بیض دیرلر صامشوق کیبیدر
دینک بیاض لغی اولور نوع مارا میخسی وار در ترکیده لکچ و بعض یرده مارو لچ دیرلر * خفچاق
سکون فاو فتح جیم فارسیله مجمع الفرسده و لایت ترکستانده بر بیابان آدیدر دشت خفچاق
دیرلر اول صحرا ده و لان قومه خفچاقیان دیرلر حکیم خاقانی * قطعه * زبس که ریخت ازین پاش
خفچاقان * بهند وی کهرین چون پند چین براق * عجب مدار که از روح نامیه پس ازین
مجای سبزه زکل برده سر قچاق * خلق * کسر لامه کهنه اولش نسنه یه دیرلر و سکون
لامه عربیه یر اتمق معناسنه در اما مخلوق معناسنه استعمالی شاید در که ترکیده ایل
دیدکاری معنایه در اما له ایله استعمال اولنور اما چغتایده ایل درت معنایه کلور میرعلیشیر
* رباعی * خلق ایچره حق اولیاسنی بیل رحمت * اول خیلیدین اولدی ایل نایل رحمت *
ذکر ابلاب آلا رنی ایله حاصل رحمت * کیم ذکر لاری ایلادی نازل رحمت * خندق *
معروف قلعه و حصار و باغ و بوستان اطرافنه قاز دقلری خرقدر * خورنق * فتح واو
ونون و سکون راء مهمله ایله غرایب دهر دن بر قصر عجمیدر که نعمان اکبر شاه بنا
ایتدر مشیر بر روایتده بهرام کور کوشکیدر اما اصحی نعمان شاه بناسیدر که سنمار نام
براستاد معمار یا پیشدر عجایب البلد انده مسطور در که ظهر کوفه ده نعمان بن امری القیس
امر یله سنمار بنایی اتمام ایدوب نعمان کلوب تماشایدوب غایت پسند و تحسین ایتدکن
صکره سنماره سو ال ایدر که بو قصره انهدامه باعث اولور ضرر یری واری سنماره بلی
برینده بر طاش قومشم اگر بر کسنه انی قویارسه فی الحال قصر منهدم اولور نعمان
دیدکه اول محلی سندن غیری کسنه بلور می سنمار بندن غیری کسنه بلز دیدوکی کبی
نعمان شاه سنماری بالای قصر دن زمینه آتوب هلاک ایلدی بو حکایه خلق میاننده مشهور
اولوب ضرب مثل اولدی جهانده ایلو که ایلو که اولیدی نعمان سنماره ایدردی دیرلر شعرای
قد مادن بری بر قصر تعریفنده بیت نه قصر قصر خورنق نشان که بنیادش * نمیتوان که کند

کند صد هزار شه نعمان فی حقوق فی فتح و او ایله آلتون و کشتن یا پائس حلقه هر نه ایچون
 اولورسه فی مع الکاف * خار چنک فی دموردکن دیدکاری اوتد زخار ایله چنک لفظندن
 مرکبدر فی خاشاک فی چو بجز لکه طیراغه قارشش اوله اصلی خان ایدی خاردن امتیاز
 ایچون آخریه کاف لاحق اولوب هاء علامت الف ساکنه وراء مهمله سیننه قلب اولندی
 شاعر بیت کربکدرم بجاطر پاک تو پاک تیغت * خاشاک نیز بر دل دریا کدر کند * کاهی خس
 ایله مترادف ایدوب خس و خاشاک دیر لر و کاهی خار ایله ده مترادف ایدوب استعمال ایدر لر
 بیت ز خاشاک و از خار شناخ درخت * یکی آتشی بر فروزیده بخت فی خاشاک فی فتح سین
 معجه ایله خاشاک مرقومدن اختصار اولمشدر فی خاک فی معروف عناصر اربعه تک اسفلی در
 عربیه کی تراب معنا سنه چغتای اسانسه توفراغ دیر لر میرعلیشیر بیت بیر فنا تو فراغی
بولدق دیر آرا ای اهل زهد * خانقه صحنید اسیر بخت تقدم ابلانکیز فی خاک تک فی ملعبه
 اطفالدن بر لغددر بر ز طپراق ایچنه هر برندن برابر اچه قارشدن پروت قاج آدم ایسه اولقدن
 حصه ایدوب هر بری بر کومه بی آلوب هر کیمک حصه سنه بمقدار اچه بولتورسه آلور
 شرفنامه ده حربیه و حیرانه و دوداله و کوهاموی دیدکاری او یوندر عربیه قیغال وزنی
 اوزن فیال دیر لر فی خامسوک فی سکون میم و ضم سین مهمله ایله بازاج دیدکاری اتک دو
 کاف عجمیله ده مرویدر فی خان خرنک فی کاربا نسرای کاهی یا لکر خان دخی دیر لر کمال اسمعیل
 بیت خان خرنک شدست همه ظمان من * بر بکد کرنشسته در و کاربان برف فی خاشاک
 کسریای تحتانی و سکون سین مهمله و کاف موقوفه چکج معنا سنه بیوک اولسون کو چک
 اولسون عربیه مطرقة و مدقه دیدکاری در منجیک بیت آنجا که بتک باید خایسک
بیه است * کوزست خواجه سنکین نغز آهین سندان * بتک فتح باء فارسی و سکون تاء
 مثناة ایله دمورچی چکبیدر و سندان زبان پهلویده اورسدر اما شرفنامه ده خایسک
بتک آهنکران و امثال آن و بتک خردکه چکش خوانند چکش دیدیکی بر طرفیله میخی حکیم
 ایدر لر و بر طرفیله میخی نعلدن و غیریدن قویار لر حکیم فردوسی بیت بیولاد خایسک
آهنکران * فرورده مسماهای کران فی خباک فی فتح باء موحد ایله و باء فارسیله ده
 مرویدر بوغاز صقلوب طونغه دیر لر استاه رودکی بیت باد و سه بوسه رهاکن این دل
 از کرم و خباک * تا بمنت احسان باشد احسن الله جزاک * فرهنگ جهانگیریه اول درت دیوان
 دیر لکه سقفی اولیه و چارپا حیوانی کجه ایچنه یا تور دقلری سقفسز درت دیوان ده دیر لر
 حکیم سوزنی بیت قزارش را خریش برده ام بفرار * هزار کس را کوساله رانده ام بجباک
 بو معنایه شمس فخری بیت بیشه را بر هر بر ساخت قفس * دست را بر کوزن ساخت بجباک
فی خیزدوک فی فتح باء موحد و سکون زاء معجه و ضم دال مهمله ایله شرفنامه ده و جمع
 الفرسته بزبوجکد رزبل حیوان ایچنه حاصل اولور اکا سرکین غلطان و سرکین کردن
 و جلالت و دپاک و کشتک و کوی کردانک دخی دیر لر عربیه خنفسا دیدکاری و فرهنگ
 زفانکوباده یازرکه بعض نسخه لده خیزدوک هزار پایه معنا سنه واقع اولمشدر و بعض نسخه لده
 کاف فارسیله مرویدر امیر خسرو بیت بوی کل و لاله خیزدوک را * در سنزودر مغر خلد و کرا

خَبْكُ فِي خَبَاكٍ مَرْقُومٍ مَعْنَا سَنَهْ اَنْدَن اَخْتِصَارِ اَوْلَمَقْ وَاوَدْرِيُو غَازِ صَقْلَقْ مَعْنَا سَنَهْ كِه
خَبَه وَخَفَه دَنِي دِيرِ شَمْسِ فَخْرِي بَيْتِ بَعْدِ عَدَلِ تُو دَزْدَانِ مَعْدَبِ خَبَه اَنْد * خَبْكُ كَسِي كِه
بُوَد اِيْمَن اَز عَذَابِ خَبْكُ * وَجَبْكُ وَحَارِبَه مَحَلْمَه اِيْكِي نَخَصْمِ بَرِيْنِكِ بُو غَازِ بِنِ طُو تُو ب
صَقْمَغَه دِيرِ لَخْسِرُوِي بَيْتِ تَابِيْرِي بَلْهَوِ بَاشِ وَنَشَاطَه * تَا نَكِيْرِد اَبْر تُو مَرْكِ خَبْكُ *
اَشْرَفْنَامَه دَه * اَفْشَرْدَن كَلُوْر وَنِيْر سِيَاهِي رُو كِه اَز مَ وَا نَدُوْه عَارِضِ شُوْد كِه اُوْرَا تَا سَه
وَتَفْسَه نِيْر كُوِيْنْد بَعْرَبِي كَلْفَه خَوَانْدِي خَبْكُ فِي فَتْحِ جِيْمَه نَقْطَه عِلْتِ مَثَلَا خَبْكُ سَفِيْه
دِرْ چَشْمِ فَلَانِ اِفْتَادِ دِيرِ لَو تَكْتَه مَعْنَا سَنَه دَه كَلُوْر وَكَنْدَه پَه دَنِي خَبْكُ دِيْنْد وِكِي مَنَقُوْلِدِر
كَنْدَا فِي فَرْهَنْكِ جِهَانْ كِيْرِي فِي خَبْكُ فِي فَتْحِ دَالِ مَهْمَلَه اِيْلَه بَعْنِي پِلِ يَعْنِي كُو پِيْرِي حَكِيْمِ نَزَارِي
قَهْمَسْتَانِي * قَطْعَه * زَاخْتَفِ اَنْكِه مَحَلْسَتِ دِرْ عَرَبِ مَشْهُوْر * بَدْفَتْرِ مَثَلِي دِيْدَه اَمِ بَكُوْمِ
چُوْن * بَدِيْنِ مَثَالِ مِرَا مِ حَكَايَتِي بُوْد سَت * اَزِيْنِ مَثَلِي خَبْكُ كِي سَاخْتَمِ بَرِيْنِ جِيْچُوْن فِي خَرَاكِ فِي
فَتْحِ رَا مَهْمَلَه اِيْلَه بَانَكِ كَلُوِي خَفْتَه يَعْنِي اُو پُوْمَشِ كَسْنَه نَكِ بُو غَازِ نَدَنِ ظَا هِرِ اَوْلَانِ صَدَا
اَخْرِبْ شَكْ فِي سَكُوْنِ رَا مَهْمَلَه وَبَا مَوْجَه نَكِ فَتْحِي وَكَسْرِي وَيَا ضَمِيْلَه مِيْدِر اَشْعَارِ اَوْلَانَا مَشْدِر
لَكِن نَعْلَبْنْد مَعْنَا سَنَه فَرْهَنْكِرْدَه مَسْطُوْر دِرِ فِي خَرَبْكُ فِي سَكُوْنِ رَا مَهْمَلَه وَضَمِ تَا مَثَلَا
اِيْلَه بَر مَهْمَلَه دِرْ چَشْمِ زَنْجَمِ دَفْعِي اِيْچُوْنِ اَطْفَالِ بُو يُو نُوْرِيْنَه اَصَا رَلِ اَوْلِ مَهْمَلَه اَوْجِ لُوْنَلَه مَتَاوَنْدِر
كَنْدَا فِي فَرْهَنْكِ جِهَانْ كِيْرِي فِي خَرَبْكُ فِي سَكُوْنِ رَا مَهْمَلَه وَنُوْنِ وَفَتْحِ جِيْمِ فَا رِ سِيْلَه يَنْكِجِ كِه
بَهْرِيْبَكِ سِرْطَانِ دِيرِ لَشَاعِرِ دِيْمَشْدِر بَيْتِ چُو بَرِزِ دَسْرِ چَنْكِ خَرَبْكُ مَوْر * جِهَانْ كَشْتِ
رُو شَنْ بَسَانِ بَاوَرِ فِي خَرَسَلَاكِ فِي سَكُوْنِ رَا وَفَتْحِ سِيْنِ مَهْمَلَتِيْنِ اِيْلَه خَرَبْتَه مَعْنَا سَنَه
حَكِيْمِ سُو زِيْنِي بَيْتِ اَنْجَه بَرْدِي خَرَسَلَاكَانِي هَمِي وَا رُو فِيسْتِ * كَرِ بَكُوْمِ زُوْد كِيْرِدِ بَرْتَنِ خُوْدِ
تَعْرِيتِ * پُوْر بَهَايِ جَامِي بَيْتِ خَرِي خَرِبَطِي خَرَسْرِي خَرَسَلَاكِ * بَدِي بَدِي دَلِي
بَدْتِي بَدَسِيْرِي خَرَكِ فِي فَتْحِ رَا مَهْمَلَه اِيْلَه طَقُوْزِ مَعْنَا يَه كَلُوْر اَوْلِ مَخْفَفِ خَا رَكِ دِرْ كِه خَرْمَايِ
خَشْمَكِه دِيرِ لَبَحَا قِ اَطْعَمَه بَيْتِ نَخُوْدِ وَكَشْمَشِ وَپَسْتَه وَخَرَكِ وَمِيْدَه بِيْر * قَصْبِ وَانْجِيْرِ
تُو سَرْمَشِ اَسْمِيْدِ بِيَارِ * ثَانِي اَوْلِ اَغَا جَدْر كِه عُوْدِ وَرِيَابِ وَتَبُوْنِ وَامْثَالِي سَا زِ قَلَارِي
اَلْتَنَه قُوْر لِحَكِيْمِ مَعُوْزِيْنِي بَيْتِ مِچَشْمِ مَنِ خَرَنْجَا نَه بَهْتَرِ اَزِ خَرَكِيْسْتِ * كِه بَرِيَابِ نَهْنْدِ
اَزِي سِرُوْدِ نُوَا زِ * وَخُوَا جَه عَمِيْدِ لُو بَكِي بَيْتِ كَا سَه رِيَابِ رَا چَه نَقْصِ كَرِ كَسَلْدِ بَرِجْمَه دِرِ
تَا بَرِ بَشِيْمِي دِرِ وِيَا بَسْرِ اِيْدَشِ خَرَكِ * ثَا ثِ بَرِ تَحْتَه دِرْ كِه مَجْرَمِ وَكَنْهَكَرِي اُو زَرِيْنَه يَا تُوْرِبِ
دُو كَرَلِ كَنْدَا فِي فَرْهَنْكِ جِهَانْ كِيْرِي اَمَا اَشْرَفْنَامَه دَه فَلَغَه دِيْدِ كَلَرِي اِيْبِ پَكْمَشِ اَغَا جَدْر كِه
صُوچَلُوْنَكِ اِيَا غَمَه پَكِيْرُوْبِ دَكْنَكِ اُوْر دِرِ رَابِعِ اَوْلِ اَوْجِ اَغَا جَدْر كِه اُوچَلُوْنَدَه نَكْرَلَكِ اَوْلُوْر
هَنْوَزِيُوْرِيْنِ اَطْفَالِ اَكَا يَا بَشُوْبِ يُوْرِيْمَكِ اُو كَرِنُوْرِ خَامَسِي اَوْلِ سَمِيَا يَه دِيرِ لَكِه نَقَا سَلُوْر
اُو زَرِنَه طُوْرِبِ دِيُوَارِ نَقْشِ اِيْدِر لُو جَا مَعْدَه قَنْدِيْلِ يَا قَنْلَرِ كَنْدَلَكِ اُو زَرِيْنَه بَا صُوْبِ قَنْدِيْلِ
يَقْرُو سَا دَسِ فَرْهَنْكِ جِهَانْ كِيْرِيْدَه پَنْبَه دَوْلَانِي كِه بَرَالِ اِيْلَه دُو نَدِيْرُوْبِ بَرَالِ اِيْلَه دَمُوْرِنَكِ
اَرَا سَنَه پَنْبَه وِيْرِزِ تَا كِه چَكِيْدِ نَدَنِ اِيْرِيْلَه سَابِعِ دُوَه جَبْكِ دِيْدِ كَلَرِي بُو جَكْدِر كِه چَكِر كِه يَه مَشَابِيْنِي
وَاوَدْرِ ثَا مَنِ اَوْلِ اَغَا جَه دِيرِ لَكِه اُو زَرِيْنَه اُو دُوْنِ قُوْيُوْبِ يَا زَرِ لَرِ تَا سَمْعِ شِيْرَا زِ مَضَا فَا تَمْنِ
صَبَاخِ وَمَا سَرْمِ اَعْمَالِ نَدَنِ بَرِ قِيْرَه اَسْمِيْدِر كِه شِيْرَا زَه سَكْرِ فَرَسَخِ يَرْدَه وَاقَعْدِر مَذْكُوْر مَعْنَا لَرْدَنِ

معنای دین غیری خرفظتک تصغیریدر خ خر کو مشک خ کاف اول عجمیله مصغر خر کو بشدر
 ودخی بردارودر اسهالی قبض ایدر اکا خرغول دخی دیرلر کذافی مشرفنامه خ خر مک خ
 سکون راء مهمله وفتح میله برمهیره در دفع چشم زخم ایچون اطفال بویننه بغارلر اکا خرنک
 وخورمک دخی دیرلر و او معدوله ایله وضم خایله ده مرویدر منجیک بیت ترسم چشمت
 رسدکه سخت خطیرای * چونکه نبستند خر مکت بگلو بر خ خر وک خ ضم راء مهمله و او
 معروفه بر او تدر عورتک سودین زیاده ایدر اکا خرچکوک دخی دیرلر فرهنگ زفانکو زیاده یعنی
 خنجک که سیاه دانه در و خرک مرقوم معناسنده مرویدر بو معنایی موید میر خسرو
 بیت زهره کشیده پیشش کار خود و خرک را * بکشاده از بر پشم بکداشته از غنار *
 خ خره سنک خ ایکی معنایه در لفظ مرکب اولور طاش یعنی معناسنده خره خشت کی که
 خره یغن در خ خشک خ فتح سین مهمله ایله چوپچکردیمک اولور کاف تصغیر ایله اما فرهنگده
 دکنلواوت معناسنده در شیخ علی نقی بیت چه بد بختم که وقت صبحکاهی باد نوروزی * بجای
 برک کل خار و خشک در پسترم ریزد * شیخ نظامی بیت نحفی را خشک در پسترش بود *
 مکس را در تو پیراهن درش بود * بعض فرهنگه اوج گوشه او بردکندر دیو نصحیح اولمشدر
 استاد فرخی بیت کھی کیاهی پیش آمدی چونوک خشک * کھی زمینی پیش آمدی چو
 روی نیر * و مجمع الفرسده اوج گوشه سی سوری بر نوع دمور در یره دوستدکه البتده
 بر سوری اوجی یوقار و طور رقلعه محاصره لرنده یوریش محلهده هجوم خصمه مانع اولوق
 ایچون قلعه دن طشره کتور رلر اکا سبالج دخی دیرلر قلعه جنکنده شیخ نظامی بیت خشک
 بر کدر گاه کین ریختند * تقینان خروشدن انکیختند خ خشوک خ سکون شین معجه
 وضم تایلله حرامزاده معناسنده حذف تایلله خشوک دخی دیرلر شاعر دیمشدر بیت از بزرگی که
 هشی ای خشوک * چاکرت بر کفت نه دد قنوک خ خشوک خ ضم شین معجه و او
 معروف ایله خشوک مرقوم معناسنده شمس فخری بیت کرفاک نقض علم زاد چه سود *
 از بلا به چه زاد غیر خشوک * بلا به زن فاحشه در بو معنایی موید استاد لطیفی بیت
 هر که بداصل و با خشوک بود * فتنه زاید چو یا بلوک بود خ خشک خ فتح فایله بوغازی
 صقوب بوغق آدمه و حیوانده استعمال اولنور خبه کردن و خفه کردن معناسنده در
 خ خشک خ ضم کاف اول و سکون شین معجه ایله خاک خشک لفظندن اختصار اولمشدر
 بر نوع بردا قدر خام طپراقدن دوزب منقش ایدرلر مذکور برداغی شهر خاخنه قزلریا پورلر شمس
 فخری * قطعه * ای شاه شیر جمله ز آهو بود اگر * با خلق تو کسی کند اثبات بوی مشک * جانی که
 ذکر کوزه یا قوت زر کنند * ابله بود که شرح کند کوزه خشک خ خشک خ ضم لام
 و سکون شین معجه ایله بر نوع منقش دستی در طپراقدن ایدوب ایچنه کیمی خرده اچنه و کیمی
 نقل طولدیروب قزلرک جهازی اراسنده کوترب داماد اوینه کلدکه قیروب نثار ایدرلر ابو الخطیر
 کرکافی * قطعه * چون مرغ هفت رنگ کند جلوه این خلشک * واندر میانش باده رنگین
 بوی مشک * مازان خلشک رنگین وین لعبت بدیع * باده خوریم ترو بکون در بریم خشک
 خ خلشک خ کسر لام و سکون یای تحتانیله طویغاردید کاری قوشدر ابو المعانی * قطعه *

خوش نظم پاک کی شود آن شعر ترهات * چون میشود سلیس سخن که شود رکیک *
 از دست زدن هنر کی آید برو زجنک * هرگز نمیکند عمل با زراخلیک و خچک فی سکون
 نون و فتح جیم فار سیمله اوج کوشه او برد کند ریره دو مشد کند بر طرفی یو قازو طور رخسک
 دخی دیرلر ابوالموید بیت نباشد پس عجب از بختم اعود * شود در دست من مانند خچک
 قره ننگ جهان کپزیده بمعنی خار و خسک هند و شاه بیت بیستان بعد ازین بر عکس ۴۰۰
 کل سوری برون آید ز خچک * لغت مزبور کسر حا و ضم خایله در آخر معناره مرقوم در
 جمله ذکر او انور انشاء الله تعالی جمله روایت اولن ان معناسنه مؤید الفضلاده ففتح
 ایله مسطور دزدی خواب سبک فی یعنی امر غنق کذافی مشرفنامه فی خورمک فی واو معدله
 ایله بمعنی خرمک مرقوم فی خوردوک فی فتح واو سکون زاء معجه و ضم دال مهمله ایله بمعنی
 خبز دوک مرقوم که خروک دخی دیرلر فی مع الکاف الفارسی * حا جسوک فی سکون جیم
 و ضم سین مهمله ایله اوت بجه جک اوراقی کذا جوک دخی دیرلر بعض نسخه ده جیم مقدم
 و خاموخر واقع اولمشدر ابوالمعانی بیت سیزه زار باغ عیش عید من * شد هلال عید
 عشرت خاجسوک فی خاجوک فی حذف سین مهمله ایله خاجسوک مرقوم معناسنه وله
 ایضا بیت سیزه کشترا از عشرت را * شده انکشت بخت من خاجوک فی خایک فی فتح
 یای تحتانیله چکرکه معناسنه که عربیکه جراد دیرلر کذافی نعمه الله فی خچک فی فتح باء
 فارسيله مشرفنامه ده تان بزرگ که اکثر عیدلر ده بشور دیرلر حکیم سوزنی * قطعه آدمیادست
 ز دنیا بدار * چون بنشسته در آبا تو چک * ورنه خود این دنیا دارد ترا * بر سر ره چون
 چکارا خچک * عید او یکی بیت از جکر تنور شرق امر تومی بر آورد * قرصه زر مغربی
 از پس سیمکون خچک فی خبوک فی ضم باء موحد ایله محکم و استوار معناسنه کذافی مؤید
 الفضلا بومعنا یه ابوالمعانی بیت بنای خانه ارکان عدلش * خبوک و محکمست چون خانه
 دین فی خد نک فی فتح دال مهمله و سکون نونله اصلند قاین اغاجنک آدیدر که آندن اوق
 ایدرلر مزبور اغاجنک اسمی اولدوغنه بویتلر ده دلالت وارد در شیخ نظامی بیت در کنار آنچنان
 کشیدش تنک * که طبر خون شدش نهال خد نک * بوقولی مؤید حکیم اسدی * مثنوی *
 همه سینه کوه و بید خد نک * یکی پیشه کردش زریک و زرنک * درختش طبر خون
 و بیش خد نک * کیا سنبل و سنب و سنباره ستنک * مزبور اغاجدن دوزیلان اوقه نیر
 خد نک دیرلر میر خسرو بیت بر آوردن نیرهای خد نک * کرفته کان و نیردی عچنک * کثرت
 استعمال ایله نیری حذف اولتوب یا لکر خد نک اوقه علم اولمشدر حضرت مولانا قدس سره
 بیت جمله ادراکات بر خرهای لنگ * او سنوار بادیر آن چون خد نک * کمال اسمعیل بیت بسوی
 مردمک چشم دشمنت نومک * پیامهای درشت آوردن بان خد نک * ودخی مغکور اغاجدن
 ایرقلتاغن ایدوب ترین خد نک دیرلر کاهی بونک دخی مضافن حذف ایدوب یا لکر خد نک
 دیرلر تنک بویتنک و ایدو اولمشدر بیت لاله را در قبا کشیدی تنک * سرورخانه ساختی
 ز خد نک * نعمه الله نسخه سنده کورپی اوقنه و پنجه ده خد نک دیرلر دیو روایت
 ایش کرپی اوقنه استعار طریقله دیند و کی جائزد راما پنجه خد نک تعبیرینک

تعبیرینک مناسبی بعید کورینور کی خدوک فی ضم دال مهمله . وسکون واویلنقو چقدر
 ترکیب ضم هایلله هدوک ووردی دیر لر استاد عنصری بیت هرکه بردرکه ملوک بود * از چنین
 کاربا خدوک بود کی خرایک فی فتح راء مهمله ویای تحتانی ایله نسخه حایمده سورلماش
 بودیر اما نعمة الله نطس اولمش تارلا معنا سنه دردیمش کی خرچکوک فی فتح جم
 فارسی وضم کاف اول عربی ایله براتدر سودی آزاولان غورتک سودین زیاده ایدر آکا خروک
 دخی دیرلر کدافی شرفنامه و فرهنگ جهانگیریده * خرچکوک خبازی باشد کوچک نیک
 خوشبو شود وازاد ستمبویه نیز خوانند مسطور در کی خرچلوک فی خرچکوک مر قوم
 معنا سنه در کد بعض نسخه ده کاف یرینه لامله واقع اولشد کی خرچیک فی کسر جم فارسی
 وسکون یای تحتانیله محرای واسع یعنی بول اووه قرالوی بیت ای برهیمه قجیکان
 کینی سرچیک * کون توفراختر زسیصد خرچیک کی خرسک فی فتح سین مهمله ایله
 بر نوع او بوند رتازه بکترا اوینار لرا کیلوب باشتی برینک قوجاغنه قورسائر لری چوره سنند
 جست چاپک اکاد کر لرا اول ایسه انلری ایغیله اوروب دکرسه کوزدیجی آنی قالدیروب
 یرینه دکدوکی آدمی یاتور رانا طولی دیار نده یوا یونه اوزون اسنک دیرلر هکدا نقله الحامی
 کی خرسنک فی خرایله سنکدن مرکب لفظدر جمع الفرسده بمعنی سنک آسیاوسینک
 بزک که بی فائده بول اوزرنده و تارالارده طور رشخ اوحدی بیت تادلت رازغیر اورنک بیت
 پیش راهت زشک خرسنکست * فرهنگ جهانگیریده سنک ناهموار و ناتراش معنا سنه
 شیخ نظامی بیت جن سنک غضبان خرابش کنید * بسیلان خون غرق آبش کنید *
 مولانا محمود ابن یمن بیت هر رهی کان کرفتم اندر پیش * کشت خرسنک وسنک رام شد
 بعض نسخه ده ایشه زامز چاقل طاشی معنا سنه مرویدرواستعار طریقله عاشق
 و معشوق میانده مانع وصلت اولان نادان اشکه دیرلر ابوالعانی بیت مانع وصلت یارم
 شده آن زشت لقا * در میان من و جانان شده خرسنک بلا کی خروک فی ضم زاء معجه ایله
 و اوومعرفله مزبله بوجکی که سرکین کردان دخی دیرلر جریده جعل دید کاریدر کی خسوک فی
 ضم سین مهمله ایله چرکین معنا سنه ابوالعانی بیت آنقدر داد خدا حسن جمال * که سنه
 روی عدوزشت و خسوک کی خشک فی فتح شین معجه ایله بهانه ایتکه دیرلر وله ایضا بیت
 باغیر میرود و تماشای راغ و باغ * یکدم برم ز آمدنش صد خشک کند * ودخی کوزه دوشن
 چوبه دیرلر کی خرسنک فی جمع الفرسده سکون شین معجه و فتح نوله اول داغه دیرلر که
 باشده و شقیقه لده یا قرلر ودخی کچل و کچلی معنا سنه کاور حکیم سوزنی فتح شین وسکون
 نوله نظمه کتور مشی بیت شد میرود دنیل و چو در آب غرق شد * خاشاک وار بر سنر
 آب آمد آن خرسنک کی خلنک فی فتح لام و سکون نوله بمعنی دورنک که خلج دخی دیرلر
 استاد منوچهری * قطعه * تار آمد نخت نخت از کوه میغ و ماغ کون * آسمان آس
 رنگ از رنگ او کر دخلنک * باد نمرت بیکران و باد عزت بیروال * باد سعادت بی نحوست
 یاد شهت بی شرنک کی خوک فی فتح واویلله خدمتکار معنا سنه ابوالعانی بیت رشنک آورد
 بخدمت او انس و هر ملک * زازو رساند سر بفلک هر خوک از و کی مع اللام * خا جول فی

ضم جيله اوراق كه آنكه فله بجزر اكا خاچوك و خاسوك و خاشوش دخی دیرلر حال
اون ایکی معنایه کورد اول بک که عربیه شامه دیرلر شعرا محبوبلرک عذار و کردنده
اولان خالترین استعارات و تشبیحات ایله مدح و وصف ابشار در هر تقدیر سیاه اولسه و ایری
اولسه مقبولدر طالب آملی * رباعی * مرکان نبود بگرد چشم من زار * حسرت بزه
نظان ام زخمته خار * در دیده سیاهیم نه از مردم کست * جذب نکم ر بوده خال از رخ یار *
بو مضمونه قریب میر نظمی بیت آن خال سیاه عنبر آکین * از مردم دیده بود رنگین *
چغتای لسانده کسر میله مینک دیرلر لطفی اشعار زنده بیت مینکی حسرت پیدا لطفی اگر
اولسا غمزه بیرلا * بیری داغ عشق تا بغای یوراکینه ایا قسایاریب * ثانی بمعنی جفت
ثالث بوقوشه دیرلر که قرغه قدر اولور اتی قاز اتی طعمینه بکتر رابع سنجق خامس تیر
سادس سیاه معایع ابر بارنده معنایرینه ثامن شرفنامه ده نشان روی تاسع شتر بزرک
عاشربر دیانی نک بر نوعنه دیرلر حادی عشر بمعنی اثر و خبر ثانی عشر خزانش علم که هند
پادشاهلرینه ویرلر و شعرا استعاره طریقیله انکورک چشمه نسبت ابشار در ننگ شمس
الدین میدانی بیت انکورک چشم ماست خالیت باد * کر عین سواد مردم دیده فتاد *
و عربیه برادر مادریه خال دیرلر که ترکیه دانی دید کاریدر لری حامل بی بوزن عامل بی نام
و بی نشان معناسنه ابوالمعانی * مسبط * در عهد شاه عادل باذوق بوده هر دل * ککشته
است ارازل ظالم شد دست حامل لری حائل بی ضم و او ایله دمورده اولان پاس که بک و دمورچه
دخی دیرلر مولانا محمود ابن عین بیت از آرزوی قد چو سروت بر امشی * بر من زمانه
تنکتر از چشم خاولست لری خبکال بی سکون باء موحد و فتح کاف فارسیله نشانه سوراخ
کذافی فرهنگ حسین وفا بی استاد عنصری بیت چقان بلان زره پوش و شاه تر کانش
بتیروز و بین بر پیل ساخته خبکال لری ختل بی سکون تاء مثناة ایله ترکیه تانده بر ولایت
امید رانده بی نظیر آنلر حاصل اولور اسب ختلی مشهور در و ختلافی دخی دیرلر کذافی
جمع الفرس لری چخکول بی سکون جیم فارسی و ضم کافله دنجی معناسنه که کاسه چخکول
دیرلر که کاسه کسادیمک او اورا کچکول و کشکول دخی دیرلر حکیم انوری * قطعه * بروز کار
ملکشه عراقی چخکول * مکر بار کفش رفت از قضا بکبار * سوال کرد که امسال عزم
حج دارم * مرا اگر بدهد پادشاه صد دینار * چو حلقه در کعبه بکیرم از ره صدق * برای
دولت و عمرش دعا کنم بسینار * سیف اسفرنگی بیت کعبه روان صفا یلاس بسازند *
اشتر چخکول راز جامه احرام لری خرچال بی فتح جیم فارسیله کوپکه قرغه و طوی دیدکاری
قوشده مر ویدر شمس خزی بیت با انتقام کند هر زمان عقاب عقاب * بعهد معدلت
او کبوتر و خرچال لری خردل بی معروف عرب بیدر فارسیله دخی مستعملد ز تخم سپید دخی
دیرلر غایت خرده اولور ابوالمعانی در تعریف غنیل بیت اگر کسی بشود ضامن بهشت اورا
نیک هد بکفش هیچ دانه خردل بی خرطال بی سکون راو فتح طاء مهملتین ایله بر نوع طغریق
کبی صغر در یسندن ایدرلر و ایچنه زروسیم قورلر استاد عنصری بیت دو بدره زر بکرتیم بفتح
تار این * بفتح رومیله صد بدره کیرم و خرطال لری خرغول بی سکون راه مهمله و ضم غین معجزه

۳۷۲ معجمه ایله نسخه میرزا ابراهیم یعنی خرکوشک مرقوم اما صید نه ابی ریچانده بذرقطونادرغول
 فرس قدیمه کوش معناسنه در اول اشک قولاغنه مشابه اوله وغندن خرغول تسمیه اتیشلردر
 واسیغول معناسنه ده مرویدر کی خشماغیل کی سکون سنین وفتح میم وکسرغین معجتین
 ایله وقت غضبه کوزاوجیله باغغه دیرلر کی خصل کی سکون صادمهمله ایله بوزن وعلی
 ایکی معنایه کلور اول عهد و پیمان معناسنه ثانی رهن و شرط ایله اوق و قار اوینامق معناسنه
 حکیم انوری بیت دست در خصل میکنی هشدار * مهره در ششدر و حریف وغاست *
 کی خانخال کی ایکی معنایه کلور اول معروف نسفه در التوندن وکشدن ایدوب زنان
 ایاقارینه طقارلر و بعض چارپا حیوانه ده ایدرلر ابوالمعانی بیت شعی که چرخ در پای
 اراقش * کند از ماه نوسمین خانخال * آکا پای برنجن دخی دیرلر حضرت مولانا قدس سره
 بیت چون تو پای لنگ داری کوپراز خانخال باش * کوش کرد اسودنبود صد هزاران
 کوشوار * ثانی مابین کیلان و قزوینده بز شهر معظم آدیدر که خانخال زردخی دیرلر کی خل کی
 یعنی آمدن ودخی آمدن لفظندن صیغه امر اولور زینا معناسنه حکیم ناصر خسرو بیت
 اگر چه غرقه از جهل خود نمیدمباش * بعلم کوش و ازین غرق جهل بیرون خل * یعنی
 بیرون آی و عربیه لام مشدده ایله سرکه معناسنه در * کاقال رسول الله صلی الله تعالی
 علیه وسلم خیرالادام الخل * کذافی فرهنگ جهانگیری کی خجیل کی سکون نون ویای
 تحتانی وکسر جمله صالحی که باد بیج دیرلر اصفهانیا لغتیدر کذافی مجمع الفرس کی خنکل کی
 سکون نون وفتح کاف فاسیله اساحه دن بزوعدر که جوشق دخی دیرلر کذافی فرهنگ
 جهانگیری کی خوال کی واومعدوله ایله لغت محمودیده طعام معناسنه در و فرهنگ جهانگیری
 دوده که چامدن و بزریاغندن و کونلاک دن آلوب مرکب ایدر ابوالمعانی بیت سیاه بختی
 من کاتبان بهر نوشت * زدود آه درونم گرفته اند خوال کی خواهران سهیل کی واومعدوله ایله
 ایکی یلک زدر عربیه اختاسهیل ودخی شعر بان دیرلر کی خول کی فتح وایله بوزن بدل
 برقوشدر چله بکرر اما آندن کو چرکدر و عربیه خدمتکار معناسنه در و سکون وایله
 بوزن هولینه عربیه ایکی معنایه در اول یعنی نگاه داشتن ثانی نیک رعایت کردن کی خیال کی
 معروف یعنی اول صورت و شکلدر که بغیر مشاهده باطنه هیأت و شخصیتن تصور ایامه
 حواس باطنه دن قوت متخیله دیدکاری محله اولور ویای تحتانی مشدده ایله عربیه سوار
 معناسنه کلور که آتو دیمک اولور ابوالمعانی ایکی معنایه بیت خیال کردن اوجان خصم
 میلزدر * نمیتوان که ایستد چو آید او بخیل کی خیل کی عسکر و حشم و توابع و جمعیت و خدمتکار
 معنایه کال خند بیت در سایه سلاطین باشد کمال میکن * کر بشمرد اورا از خیل
 بنده کانت * و عربیه آته دیرلر آیفرا اولسون قصداق اولسون کی مع المیم * خاتم کی فتح تاه
 مثنا ایله لغت مشترکه در مهریو زک معناسنه خواهه حافظ بیت کر چه شیرین دهنان
 پادشهانند ولی * آن سایمان زمانست که خاتم با اوست * و کسرتا ایله آخرایدی حضرت
 سرور کاتبانته خاتم دینلوی نبوتی آخرایتد و کچوندر صلی الله تعالی علیه وسلم کی خاتم جم کی
 یعنی مهر حضرت سایمان علی نبینا و علیه السلام جم ککر چه پادشاه دیمکدر لکن خاتم

ایله و یا خود باد ایله و یا آصف ایله استعمال اولند قده مراد حضرت سایمان اولور و اینجه
و حکمت و حکما و امثالی نسنه لر ایله ذکر اولند قده مراد اسکندر اولور و جام و باده و ساغر
و امثالی نسنه لر ایله یاد اولند قده مراد جمشید اولور و خالم فی ضم لامه بمعنی مار یعنی میلان که
هر بیه حیه دیر لر محمود ابن یمن * قطعه * همیشه تا بر اهل خرد محال نماید * که خار پشت
بود در که مسناس چو خالم * بستان خالم و بر شکل خار پشت حسودت * کشیده پوست
از تن پاوسر درون شکم که فی خام فی یدی معنایه کلور اول ضد پخته در طعامه و اتده و اتخاک
و میومارده استعمال اولنور که نا پخته دیک او اور و شرقنامه ده فی تجربه و نصادق آدمه ده
دیر لر تنگ بو مشهور بیتیه وارد اولشدر بیت ضوفی نشود صافی تا در نکشد بجای *
بسیار سفر باید تا پخته شود خامی * ابوالمعانی بیت تا چند مرا تجربه با جور و ستم * در عشق
ترا پخته شد م خام نیم * ثانی شرابک بر آید خام در نلکی شروانی بیت یکی لعل
خسر و فشاند بجام * یکی در سفال افکنند در خام * و شراب پخته مراد اولند قده خام
دیر لر ایکی معنایه خواجه سلمان بیت پخته شد هر که بخام خم شمار رسید * تو بدین آتش
اگر در رسی نی باشی خام * ثالث د باغت اولنماش در یه دیر لر سیف اسفرنگی بیت چو
زکیمخت زمین ادهم شب جست برون * اسد از خام خود افکنند برون پانک * حکیم اسدی
بیت پی بیل بچسته در دام او * سواران خبه در خم خام او * بوندند در قصار لتمامش بزه خام
دید کبری رابع کنده دنی دیر لر شمس فخری بیت باش باد دولت جهانگیرش * افکنند بر حصار
کردون خام * حکیم اسدی بیت که این جست کین و که آن جست نام * که این تیغ بر اف
که آن خم خام * خامس ساز قلی ایتد کبری ابر پشمه دیر لر مهستی * رباعی * شاهان
چو برد زرم ساغر گیرند * بر باد سماع چنک و چا کر گیرند * دست چو منی که پای بند طربست
در خام نکیرند که در زر گیرند * سادس ابر پشمن ایتد کبری دام مرغانه دیر لر استاد
عنصری بیت گاه در هم شود چو بافته دام * گاه کیرد گره چو تافته نام * سابع قله ده
دیر لر اگر چه قلم خامه در اندن مختصر اولق وار و بیاض قله دیتد و کی ده مر ویدر مولانا
امامی هروی * قطعه * ای خداوندی که جام و خام تا از دست تو * سر بر آوردند چون
خورشید و نیراندر جهان * باد جامت بر یخت بر خاک مذلت آب بحر * بهر خامت داد بر باد
سخاوت خاک کان فی خرام فی بوزن مرام بمعنی بشارت حکیم اسدی بیت سپهر ازان
گفتها کشت رام * که پیغام بدین نوید خرام فی خرم فی بوزن نرم ناقص ایلک و قطع ایلک
و بولدن دو نمک معنایه فی خشم فی شین معجه ایله در اما حرکتی اشعار اولنماشدر
انجق کلیم معناسنه نعمه الله و اپنیدر فی خشم فی چشم و پشم وزنی اوزره غضب و تهور
معناسنه در مشهوری کسر خایله در فی خرم فی بوزن دم یدی معنایه کلور اول اگری که معنی
شکل اوله شمس فخری بیت خم کردون ز طاق حشمت او * یافت چون قامت حسودش
خم * ثانی بمعنی صفا حکیم فردوسی بیت هزاران بود اندرون طاق خم * هزاران تکار
اندرون پیش و کم * ثالث بمعنی تابخانه استاد عنصری بیت سپه پهلوان بود با شاه جم
بخم اندرون شاد و خرم بهم * رابع طاق ایوان و کرو عمارت معناسنه حکیم انوری بیت

بیت خاکی مطربان صدای نخست * هم دران پرده هم دران آهنك * خامس بیج و تاب کند
حکیم اسدی بیت پی پیل بیخسته در دام او * سواران خبه در خم نام او * سادس حقیقت
معنی بوکلم در که خمیدن لفظندن اسم فاعل اولور بلی بوکلمش معنی اولان آدمه خمیده قامت
دیر لر خمیده اسم مفعولدر بو معنایه خم کشته دخی دیر لر مولانا جامی * مسبط * از پس فغان
وشیونم جنکیست خم کشته نم * اشك آمده تا دامنم از هر مره چون تارها * سابع فرهنگ
جهانگیریده بمعنی کر ز یعنی قاجمق که بسخم دخی دیر لر بو معنی اصطلاحیندر حکیم سنایی بیت
چون عشق بدست آمد تن کورکن و خوش زی * چون عقل بیامد آبی کورکن و خم زن
حکیم سوزنی بیت آن داد کستری که زناثیر عدل او * باز و عقاب خم زرز از کپک
و از خراب و خم اندر خم بی بوکلم بوکلم دیمکر مولانا هاتقی بیت کند خم اندر خمس شیر بنده
کلو کیر شیران شمشیر بند * اکثر زلف محبوبان و صفته استعمال اولنور میرنظمی بیت
خم اندر خم زلف مشکین لو * شده دام مرغ دلم چین او و خم بجم دخی بو معنایه در
و خوارزم بی واو معدوله و فتح راء مهمله و سکون زاء معجه و میم موقوفه بر مشهور
ولایت و بر عظیم شهر اسمیدر بی خوان کرم بی معنی خوان یغما کمر فی اول الباب بی خوزم
واو معدوله و فتح زاء معجه ایله بخار معناسنه در کدانی فرهنگ جهانگیری بی مع النون بی
و خاخیدن بی کسر خاء معجه و سکون یای تحتانیله بصیق معناسنه در بی خارکن بی
سکون راء مهمله و فتح کافله اول قازمه که آنکه دکن قویار لر و چالی و چرپی صاتیجی
معناسنه لفظ مرکبدر که خار دکندر و کن کندیدن لفظندن اسم فاعل اولور و صیغه امر
دخی اولور و بر معناسی دخی بر نوا اسمیدر نتکم ظهیر فاریابی بیت سرو د خارکن از عندلیب
دست عجب * که مدتی سرکارش نبوده جز با خار * فرهنگ جهانگیریده دکنله طو او
پوته معناسنه حکیم سنایی بیت خارکن کرچه دست بالا کرد * سر اور اسمیهر بالا کرد *
و خارون بی ضم راء مهمله ایله بمعنی خارین بی خاریدن بی مصدر در قاشیق معناسنه و کجیک
صلتی ایکی یایله خاریدن دخی دیر لر بی خارین بی کسر راء مهمله و سکون یای تحتانیله
سرکش معناسنه در قاشیق نسنه به دیر لر بی خارغان بی زاء معجه ایله بوزن و معنی قازغان
کدانی نسخه نعمه الله بی خاستن بی سکون سین مهمله ایله قالمق یعنی او تور دکن قالمق
آدمه و یا تورکن طورن حیوانه بر خاست دیر لر میز اقلی بیک بیت از بزم تاز آمدن من برون
شود * بر خاست کرم دادن جارا بهانه ساخت بی خاقان بی ککرچه توران زمین
پادشاهلرینک لقبی در نتکم ایران زمین پادشاهلرینه کی و بجم پادشاهلرینه کسری و چین
پادشاهلرینه فغفور و هند پادشاهلرینه رای و تاتار پادشاهلرینه خان و روم پادشاهلرینه
قیصر و حبش پادشاهلرینه نجاشی و بمن پادشاهلرینه تبع خم تا و فتح باء مشدده ایله و مصدر
پادشاهلرینه قدیدن فرعون دیر لر کر جمعده فراغنه مصدر دیر لر اییدی کدانی کتاب مفتاح
اللغه اما خاقان کثرت استعمال ایله مطلق پادشاه دیمک اولدی بی خاکدان بی خاک ایله
داندن مرکبدر که دان اسم جامد در ظرف مکان معناسنه جامه دان و حامدان کبی مراد
اطیر اقلی روچو و بلك دیمکر و اصطلاحا دنیا به ده خاکدان دیر لر کمال اسمعیل بیت صورت

آدم باطراف صنع خود بنکاشته * یعنی بقهر ابطو در خاکدان آنداخته فی خاکیان فی لفظ
 مرکب در که بر جزوی خاکدرو بر جزوی یای نسبت در طهرانه منسوب دیمک اولور و بر جزو بده
 الفونون در که ادات جمع در معنای ترکیب آدمیان اولور و بر معنای سیده خواران یعنی ذلیلان
 و بی حرمتان یعنی حرمت سزای دیمک اولور و بر معنای ابوالمعانی در نعت شریف بیت اگر
 ز تو مددی خواستم روا میدار * ز آستان تودادند خاکیان عزت فی خال نان فی اضافت یعنی
 کسر لام و فتح نونله چورک اوقی که اتمک اوزرینه قورلر کذافی شرفنامه فی خالیدون فی
 کسر لام و سکون یای تحتانیله زرده چوب دیدکاری صاری اغاچدر که زرده چاو و زرده
 چوبه دخی دیرلر کذافی المجمع فی خاماروان فی فتح راه مهمله ایله بید مصری که خامالیون
 و خامان دخی دیرلر کذافی المحمودی فی خامالیون فی فتح میم و کسر لامله یعنی بید مصری
فی خامان فی کذلک بید مصری در فی خامدان فی خامه ایله داندن مرکبدر قلدان معناسنه
 ترکیب اولندقه هاء علامتی حذف اولور قاعده کتابت اوزن فی خاموش کردن فی اپسم
ایتمک معناسنه مصدر در فی خاموشیدن فی اپسم اولق معناسنه بودخی مصدر در *
فی خان فی یدی معنایه کلور اول شاه معناسنه که تاتار خان کبی عموما ثانی ترکستان
 پادشاه لرینه دیرلر خاقاندن اختصار اولنش اولور روم پادشاه لرینه قیصر دیدکاری کبی
 خصوصاً حکیم انوری بیت آن خواجه که پس دینه تدبیر صوابش * در بندگی شاه کشد
 قیصر و خازرا * و خواجه سلمان بیت جمشید زمان شیخ حسن آنکه تفاخر * باشد بغلامی *
 درش قیصر و خازرا * ثالث یعنی خانه یعنی او بیت معناسنه شاعر بیت آنرا که بکور خفت
 باید بی جفت * با جفت بخان خویش بخواند خفت * رابع مطلق منزلدر حکیم سنایی
 بیت دشت و کهنسار کبر همچو خروش * خانه و خان بمان بکر به و موش * خامس
 کار بانسرایه دیرلر یولجی آنکه اجر تسزقونوب کوچر و اجر ثلی اولان معروف خاندنر قوامی *
 کجه بیت دل پر معرفت باید که در جان باشدش ایمان * کسی را پاسبان باید که در خان
 باشدش کالا * سادس یعنی خاندان که ترکیب اوبرق دیرلر خواجه حافظ بیت بیا که ترک
 قلاک خان روزه غارت کرد * هلال عید بدور قدح اشارت کرد * دیوان حافظ یازنر یوخانی
 و او معدوله ایله سفره معناسنه اولان خوان کبی یازنر غلط ایدرلر سابع زنبور عسلک شاهنه
 دخی خان دیرلر حکیم خاقانی بیت بر آرم زین دل چون خان زنبور * چو زنبور از خاک
 آلوده غوغا فی خان خانان فی یعنی وزیر اعظم خان بوندک وزیر و حاکم معناسنه اولق اقتضا
 ایدر خواجه حسین سنایی * قطعه * خان خانان که خاکدر که او * دیده آفتاب زانصرست
 قبله * عبدالرحیم که خاکدر که او * در حریم حرم کعبه درست فی خاندان فی فتح نون و دالی
 مهمله ایله حرمدن کنایه در آنده اهل بیت ساکن اولور خاندان رسول و خاندان نبوت
 دیرلر صلی الله علیه وسلم تکم شیخ سعدی * قطعه * یابدان یار کشت همسر لوط *
 خاندان نبوتش کم شد * سبک اصحاب کهنه روزی چند * پی مردم گرفت و آدم شد *
فی خاندان فی کمال پاشازاده مرحوم بواسطک تحقیقند دیر که خان ایله ماندن مرکب لفظدر
 مان ماتستن لفظندن اسم فاعلدر بکریچی معناسنه که منزله بکریچی بیمک اولور بواسطک

بر اسمك اصلناك موضوع له اولدوغى معنى يوزك واكراد وعر بانك سياه اولرى ايدى
 بعد كثر استعمال دن اوبرق معنا سنه اولدى انتهى كلامه بومعنايه خواجه حسين
 ثنائى * مصرع * بسوزد بيلك خنده ات خانمان * چغتاي لسانك الاخان الامان ديرلر
 مير عيشير بيت خانماندين ايريب قيلعان زمان توفراقفا خمس * قيلما الطفونك مين
 الاخان الامان دين جدا في خانه قروشان في يعنى ياكبازان و مجزدان و خراباتيان
 وكدايان و بونلك امثالنه ديرلر كدافي شرفنامه في خانه كن في فتح نون وكافله مدبر و بد بخت
 و ناخلف كسنه باباسى يرين طو تيوب فسق و فسادى سببى ايله در بدر اوله ايضا منها
 في خاوران في خراسانك بر لابت اسميدر كه حكيم اوحدالدين انورى اول ولايتدند
 بسطامه قريدر نتكم كندوسى ديمشدر بيت شادباش اى آب و خاك خاوران كزروى
 لطف * همچو آب بحر و خاك كان كهرى پرورى * خواجه سلمان انورينك مر قوم بيتنه
 جواب و يروب دير كه بيت دى زدشت خاوران چون ذره مجهول آمد * كشته امروزاندران
 چون آفتاب خاورى * و جانب شرقه ده خاوران ديرلر خواجه سلمان بيت ذره كز عراق
 برخيزد * رشك خورشيد خاوران كردد في خايدن في مصدر در چينك معنا سنه مشاعر
 ديمشدر بيت چودندان ز خايدن نش عاجزست * وجود از كواري دنش عاجزست *
 في خبايدن في فتح باء موحده و كسري اى تحتانى اول و سكون ثابله چينك معنا سنه در
 مضارعى خبايد كور شمس فخرى بيت ازان كردست محنت نيز دندان * كد خلق دشمنانت را
 خبايد في خبه كردن في فتح باء موحده ايله بو غمى اختناق معنا سنه فايه خفه كردن
 دخی ديرلر في خبيدن في كسرباء موحده و سكون اى تحتانى ايله اياغله باصمق معنا سنه
 مصدر در في ختلان في سكون تاء مثناة و فتح لامه بد خشان مضا فامند بر ولايت اسميدر حكيم
 انورى بيت مبشر آمد و اخبار فتح ختلان كرد * نشاط باده كن اى خسرو خراسان شاد
 ولايت مزبوره كولا ب دخی ديرلر اول ولايتك بي نظيرا نلر حاصل اولور نتكم شيخ نظامى
 بيت سكندر بران اسب ختلى نشست * كه چون كورد بنشست و چون برق خست *
 و حكيم خاقانى بيت چو بر خنك ختلى خرامد بيدان * امير اخورش مير ختلان
 نمايد في ختنه كردن في سكون تاء مثناة و فتح نونله سنت ايلك معنا سنه بونك اصلى
 عربيدر كه كسر خايه ختان ديرلر تعجيم ايدوب تصرف ايتمشلر در في خرائكين في فتح
 راء مهمله و تاء مثناة و كسر كاف عجمى و سكون اى تحتانى بيله بر نوع سلاح در اكا خر پشته
 دخی ديرلر في خراطين في فتح راء و كسر طاء مهملمين ايله صوغا جان كه كرم سرخ و كرم دران
 دخی ديرلر بواسم ترا كيب فارسيه كبي كه خرا نجا مسترطين با لحد در صوغا جان با لحدن
 صفونت سبيله حاصل اولدوغندن نسيمه ايتمشلر حكيم شغايى خليل نام بر كسنه هجوند
 * قطعه * خليل منجم كه از طب نداند * سفوف از ايارج شراب از معاجين * ندانسته
 از كند نادار چيني * صقنقور نشناخته از خراطين * بدو كفتم از طب چه خوانده كفت *
 گلستان و بوستان و فرهاد و شيرين * چو تارنج خان بود پرسيدم ازوى * كه كيلان بنا كرده
 هست چندين * بكفت آن بنا را عيشير كرده * بهندوستان در حوالى قروين *

پگفتیم که رستم بود داستان او * فرامرزو و کودرز و بهرام چوین * بگفت این کیا هان که
پرستیدی از من * بود در بدخشان بحمام سرچین و خراهن و برنوع علفدر زبان هندیده
او هاله دیرل و خراهن و کسرها یله صوغاچان در فرهنگ جهانگیریه با لخدن و صمان
چو پندن متکون اولور عریبه خراطین و هندی لسانه کیهوه دیرل و خرابان و
اشکچیدر شتربان کبی خرایله باندن مرکبدر اشک کوزدیجی دیمک اولور و خرچیدن و
سکون راء مهمله و کسر جیم فارسیله کوزیا شرمغه دیرل میرنظمی بیت برهش سراپا
تاش دیده شن * ولی از غمش دیده خرچیده شد و خرزان و سکون راء مهمله و فتح
زاء معجه ایله نوروز کونی که اعجام سرسال اعتبار ایدر لر و خرزدان و فتح راء مهمله
و سکون زاء معجه ایله توران مبارزلندن بر مبارز آدیدر بعض فرهنگرده کسر رایله
مرویدر و خرزین و سکون راء مهمله و کسر زاء معجه ایله اوج معنایه در اول برنوع
سپا در که ایری آندن آلدقه اوزرینه قورلر حکیم انوری بیت از پی احمای دین چو ابر
بهارى * بر سر خرزین ندیده خنک توزین را * اما فرهنگ جهانگیریه اول اوزون
اغاجدر که ایکی باشتی ایکی سپا اوزرینه نصب ایدوب اوزرینه ایر قورلر امیر معزی بیت
خیمهارا میخ فرماید زرمج رومیان * زینهارا از صلیب کافران خرزین کند * ثانی نکیه کاه معناسنه
یعنی بعض کوشه لرده طیانه جق طرازون کبی ایدر لر کبی اغاجدن و کبی طاشدن و کرچیدن
ایدر ثلاث برنوع پالاندر استرو خرا اوزرینه اوروب پنزل و خرشین و سکون راء
مهمله و کسر شین معجه ایله بمعنی خرامیدن یعنی صالتمق حکیم علی فرقدی بیت بیدان
چو آغاز خرشین نهاد * در فتنه بر روی اعدا کشاد و خرغون و سکون راء مهمله و ضم
غین معجه ایله بر شهر اسمیدر منجیک بیت با ابوبکر تونی چون قصب شکر ریز * وین یکی موبد
حام آمده از خرغونا و خرفتن و ضم راء مهمله و سکون فا و فتح تاء مثناة ایله خرا دمق
وقت نزعه واقع اولور حکیم اسدی بیت دشمن دو بهره گرفته شدند * دگر کشته زار
و خرفته شدند * کسر رایله ده مرویدر و خرنک زمین و اضافتله ایا قسیر اوزرینه
سورینور بوجکله دیرل هر نه نوع اولور سه اسم عامدر و خرنک و سکون راء مهمله و فتح
کافله اوج معنایه کلور اول جمع الفرسه ایکی اگری اغاجدر یای خانه لرینک اوزوناغنه
یایه چله اورمق استدکده یایی آتسه کوستروب آهسته آهسته اول ایکی اغاج اوزرینه
چکرلر تا که درست اوله بعد نسمه ایله بغلرلر برکون اول اسلوبله قالور ایرته سی چله
پکیرلر شیخ نظامی بیت تی چون خرنک از کوزیشی * برودوشی چو کیمخت درستی
ثانی فرهنگ جهانگیریه بر اغاج یا پدر سباع و حیوانات چقال و دلکو کبی باغه میوه یکه
کادکده اول اغاجه براوق یرلشد یزوب جانورک یولی اوزرینه طپراق ایچنده پنهان ایدرلر
جانور اوزرینه با صدوغی کبی اوق یایدن بو شانوب جانوری کک و کسندن یا خود بو کوندن
اورب هلاک ایدر حکیم خاقانی بیت زامتحان طبع مریم زاد بر چرخ دویم * نیر عیسی
نطق رادر خرنک آورده ام * ثابت ادات الفضلاده کارد سنواروبی فایده معناسنه
مسطوردر و خرشیدن و کسر راء مهمله و شین معجه و سکون یا نین تحتانسن

ایله طرفه طرملق و دیش ایله اصروب قوپا ر مق معنایینه استعمال اولنور ابوالمعانی
 بیت بنام پیش توکر خویش می آید مرنجانی * ندادی کام دل جانانمی باید خریشیدن
 و خریدن فی کسر زاء مشدده ایله اطفال اوچق طوتمق نخبیل معناسنه و تخفیف رایله
 صاتون الموقد عبر بیده اشترا معناسنه در کسر خایله ده جائز در کذا فی مجمع الفرس و خزان فی
 فتح زاء معجه ایله اوج معنایه کور اول فصل خریف که ترکیب کوز فصلی دیر لثانی شهر یور
 ماهک سکرنجی کونی اسپدر ثالث بمعنی خرنده یعنی حشرات ارض بویکی معنایه ترتیب
 اوزن شاه ناصر خسرو بیت چون خربسره رفته بنوروز در خزان * در زیر در خزان
 شده با کوزه عصیر * و فصل مزبورده و ورق اشجار ک صرارد و غنده ده خزان دیر لری خزان
 سکون زاء معجه و فتح زاء مهمله ایله برولا بت آیدر خزر دخی دیر ل اول ولایت طوطی
 یشامز دیر لری خزر وان فی سکون زاء معجه و فتح زاء مهمله و و ایله خزر ک مرقوم معناسنه
 و شرفنامه ده بر مبارز تورانی آیدر لری خرمیان فی سکون زاء معجه و کسر مهمله قندز
 قیری که اطبا حایه سنه چند با دستر و چند بید دستر دخی دیر ل اخراج ریحه غایت نافعدر
 و خریدن فی کسر زاء معجه ایله اطفال امکیه رک یوریمک و قارن او ستنه سور نیک
 و جمیع ایاقسز جانور ک یورید پکنه دیر ل کال اسمعیل بیت بعهد عدل تور مخ ار تطاولی ||
 کردست * به تنکنای دل خصم در چو مار خزند * و طینق یعنی سور جمک فرو خریدن دخی دیر ل
 حکیم اسدی لغزیدن لغتی آنکه تفسیر ایلدی و خسییدن فی سکون سین مهمله و کسر
 باء فارسی بعد سکون یای تحتانی ایله مصدر در ای اغله باصمق معناسنه و خستن فی
 سکون سین مهمله و فتح تاء مشنایه ایله پان ملک و نسنه صاحبمق معناسنه حکیم سنایی بیت
 خلق ا کرد تو خست ناکه خار * توکل خویش از و دریغ مدار و خستیدن فی سکون
 سین مهمله و کسر تاء مشنایه بعد یای تحتانی ایله بمعنی خستن مرقوم و خشکانان فی سکون
 سین مهمله و فتح کاف و نوله تفتیش محکم و تفحص و قوی کذا فی المجمع و خسییدن فی بوزن
 رسیدن مصدر در بمعنی خاییدن چیمک معناسنه کذا فی شرفنامه و خسییدن فی فتح
 شین معجه و کسر یای تحتانی اول و سکون ثانیه طرفه طرملق که خریشیدن و شخودن دخی
 دیر ل استاد رودکی بیت در یاد و چشم و بردل آتش هیقزاید * مردم میان آتش
 و دریا چکونه پاید * بی شک نهنگ دارد دل راهمی خشاید * ترسم که بد کواردید و کان
 نه خرد خاید و خشجان و خشجان فی کلاه باب سکون الشین المعجه و فتح الجیم بمعنی خشجان
 مرقوم یعنی عناصر اثر الدین اخیسکنی بیت چهار آلت فراهم بسته بنای مهندس دل
 کرو معمور میگردد در دیوار هر خشجان و خشین فی کسر شین معجه و سکون یای
 تحتانیله اول بوزن کلویه دیر ل که قرالغه مائل آق اوله و یا خود کواک ایله سیاه میانه و یا خود
 یشل ایله بیاض ار اسنده اکثر طوغانده استعمال اولنور استاد فرخی بیت تانیامیزند بازاغ
 سیاه باز سید * تانیامیزند بازاغ شین کبک دری * فرهنک جهانگیریده رنگ سیاهه دیر ل
 عموما استاد کسائی بیت کوهسار خشین را پس ازین * که فرستد قیاس حور العین *
 با ننامه ده مسطور در که بطریق اخصوص اول طوغانه دیر ل که ارقه سی و کوزی سیاه اولوب

شکاره غایت دلیر و بوی کرک اوله و دخی کوزی قزل غیر تلو و اقداملو طو و غانه دیرلر که اندن
شکار خلاص اولیه حکیم سنایی * قصه * اندران موضع که فرمان ترا باشد مهیب * و ندران
کشور که تهدید ترا باشد عقاب * کر کردن بی شاخ و بی چنکل بود باز خشین * مارجی
زندان و بی چنکال زاید شیر غاب * اما فرهنگ کرده باز خشین بوزرنک طو و غاندر اول
نوع طوغان زیاده قیمتلو و مقبول اولور زیرا غایت صیاد و جگر دار اولوق لازمه سیدر
شمس فخری بیت بعهد او نکشدرنک باز شیر ژیان * بدو را ونبر د کپک جور باز خشین
تحفه الاحبابه مسطور در که خشین ماوراء الهنرده برولاپت اسپدر و خفتان و
سکون فو فتح تاء مثناة ايله بر نوع جبهه در جنک محله کیرلر تر کستانده قلماقی دیرلر حکیم
اسدی بیت سپهد مر او را بکشتی نشاست * بکین جستن دیو خفتان نحو است * بو قولی
مؤید شیخ سعدی بیت نه بینی که در معرض و تیغ و نیر * بیو شنه خفتان زیر حریر *
حکیم خاقانی بیت چو پیرین داری اندر چه محسب افراسیاب آسا * که رستم در کین است
و نهکی زیر خفتان * حکیم انوری بیت ناوک حادثه کردوزا * سایه حشمت او خفتان
و خندان و سکون فو فتح دال مهمله ايله بوزن و معنی خفتان مرقوم کدافی مجمع الفرس
و خفندیدن و فتح فو سکون نون و یای تحتانی و کسر دال اول ايله او کسور مکدن و یاغیری
صیدین بوغاز بو غلق معناسنه در کدافی فرهنگ جهانگیری و خفه کردن و خبه کردن
معناسنه که بو غمقدرنه ايله اولور سه یا لکتر خفه دخی دیرلر شمس فخری بیت بعهد عدل
تو دزدان معذب خفه اند * خنک کسی که بود این از عذاب خبک و خفیدن و کسر فا
و سکون یای تحتانی ايله معنی عطسه زدن یعنی اقسر مبق مؤید الدین بیت دماغ صبح را
در هر خفیدن * زفیض رای او خور شید زاید * بعض نسخه ده او کسور مکدن بوغاز طو و تلو
میر نظمی بیت ندارد چو تاب نکلم بان * خفیدن گرفته کلوش همان * کدافی ادات الفضلا
و ضم خایله معنی سرفه مرویدر و خکیندن و کسر کافله یا صمق ایاغله اولسون غیر
اولسون میر نظمی بیت مکر دست یاری مرا بخت هم * خکیده بیای ستم شخص غم و خانان
سکون لام و فتح حاء معجه ايله معنی خرنده مرقوم یعنی قلبه اوتی که یا قوب طاش کبی اولور
بعض اشیا به استعمال ایدرلر ملکیت بلخ ده چوق اولور و خلیدن و کسر لامله دکن و ابکنه و آکا
بکزر نسنه لر با تمق و آلات حرب نیزه و اوق صا نمجق و یاره و جراحی الم و یرمک مولانا جامی
بیت اگر از شبهه خلیدی خاری * تا کشیدندی از کل آزاری و خمان و فتح معمله معنی
کمان اصلنده یا یک یکی طرفی اگری اولغله خمان تسبیحه او نمشد رمر و رایام و تغیر السنه دن
کمان اولدی کدافی فرهنگ جها تکیری و خمانیدن و بوزن رسانیدن یکی معنایه کلور اول
اکلک و بو کلک معناسنه ثانی آخر آدمه تقلید اسو بملک که شیر از پلر والو چاندن دیرلر
طیان مرغزی بیت مردم نه ای خیر چه ماند و روپت * چون بوزنه کوبکسی باز خماند
و خم دادن و بر نسنه بی اکلک و اگری ایتک بعض نسخه ده اکلک معناسنه ده مرویدر
و خسه من و یعنی پنج انکشت بش بر مقدر کنایه در عریده خسه مبارک دیرلر
و خسین و تر ساطائفه سنک اللی کون ز غم لر نجه اعتمکا فاری تنه روزمانه عبادت ایتش

ایتمش و زمهر بر دهنم که نوروزه وارجه الی کون شدت ستایه دیر لکه زمهر بر رقرق کوندر
 اربعین تسمیه اولمشدر مجموعی طقسان کون فصل شتا اولور اعجام لفظ خمینی معنای
 مزبون استعمال ایتدکاری ایچون ارباب لغت تحیر ایشلر در عربیه عددده الی نك
 اسمیدر میرنظمی بیت رسیده اربعین و فصل خمین * گرفت از شدت دی صبر و تمکین
 و خوش شدن فی یعنی اسم اولق و خمیدن فی کسر میله مصدر در اکلمک معناسنه کال
 بخندی بیت زلف خمیده چند تهی در نظر کال * دیوار عمرین که خمیدن گرفته ایست *
 و خنبا نیدن فی سکون نون اول و کسر ثانی و فتح باء موحد ایله بر کسنه نك سوزینی و یا خود
 حرکتی طنز و تمسخر یوزدن تقلید ایتمک خنابیدن دخی دیر لر شیر از پلر بومعنا یه
 والوچا نیدن دیر لر و خنیدن فی سکون نون و کسر باء موحد بعد ایای تحتانی نك سکونی
 ایله مشهور اولق معناسنه در کذا فی قره نك جهانگیری و خندان فی کواهی معناسنه
 مبالغه ایله اسم فاعلدر واستعان طریقله بعض نسنه یه صفت استعمال ایدر لر روی خندان
 و کل خندان و بسته خندان کی و خندستان فی سکون نون و سین و فتح دال مهملتین و تاه
 مثنا ایله شرفنامه صاحبی فقه ایله شخره و فسوس معناسنه نقل ایش و ادات الفضلا
 و مؤید الفضلا صاحبی کسر دال ایله روایت ایشلر و خنیدن فی مصدر در کولمک
 فحک معناسنه کال بخندی بیت این چه خنیدن چه شیرین تر لبست * لب دکر باشد
 کل خندان دکر * چغتمای لیسنا ننه کولکودیر لر میرعلیشیر بیت لب لاری خندان بولور
 کوزمدا کوز سا بیغلاماق * کوزلاری بیغلار لب جانچشید کولکوکوروب و خن فی
 خانه دیر لر خان و خون دخی دیر لر یادگیری اولان اوه خانه زیر اباد کیره بادخن دخی دیر لر
 و جامک آتیش یلقه قارای برینه کلخن دیدکاری بوندنر امام مخزرازی بیت چون تف
 آتیش فتاد از خن مشرق در آب * زلف پششه پرست از کله یاسمن و خوابیدن فی واو
 معدوله ایله مصدر لا زمیدر یاتق و یومق و چوکمک معتقد سی خوابا نیدن کلور بومعنا یه
 ابوالعلاء طیبته یید ارنشعخت من از خواب در یغا * خوابیدن این طالع بدر و زالیست است
 و خواجه سه یاران فی واو معدوله ایله کوم کابل دامننده ره وضع اسمیدر که غایت لطیف
 و مروح مکانه بی نظیر چشمه سی وار در صوبی جاریدر کنار ننه درخت چنار وار فوان
 بیضاب واقع اولمشدر سبب تسمیه سی خواجه مورود چشنی و آنک خلیفه سی خواجه سعید
 و خواجه محدریک روان خواجه سعیدک خلیفه سی بواج عزیز اول مکانه دایما صحبت
 ایدر لر دخی نتمک شاعر بیت بکابل آمدم و دیدم آب باران را * ولیک معتقدم خواجه
 سعید اولمشدر و خواستن فی واو معدوله ایله مصدر در استمک طلب معناسنه مستقبلنده
 سین هلیه و تادله ابدال اولنوب خواهد و خواهنده دینلور حکیم اسیدی بیت ز تویی بهانه یکی
 خواست کینی * که ببریده پیشی و دریده پیش * چغتمای لیسنا ننه ایستاکه بر لر ایستاکان
 لشمفاعل اولور ایستاب طلب معناسنه کلور میرعلیشیر بیت ایستاب اول بت فی خرد بیلید
 زلارین کورونک * بیر کلابه ایب بیلا یوسف خریدارین کورونک * و دخی تیلماک دیر لر
 یعنی ذلک سیغه سیان ده فرخ شاه خواجه انخی یارق دینی دیلدوکی برده بیت تیلاب

ایلیغه دولت ارکانین * قیلدی آغاز خواجه دستائین فی خواستان فی کسر لام و سکون
حین مهمله و فتح تاء مثناة ایله بوندی و او معدوله در نسخه میرزا ابراهیمه دوات معناسنه در
خواسته دخی دیرلر وابسته وزنی اوزن و واده دخی دیرلر فی خواستدن فی و او معدوله ایله
اوزن نالیدن مصدر در چاشنکیرلک معناسنه فی خوان فی و او معدوله ایله ایکی معنایه
کلور اول سفره معناسنه و هر نسنه که ایچنه طعام آراسته اولنه صحاح اللفه ده مانده ایله
خوان اراسنه فرق میان اولنوب ایچنه طعام اولور سه مانده دینلور اولور سه خوان
دیرلر لکن و اونی معدوله ایله ثابته میانده مخرج ایله استعمال ایدرلر شیخ سعدی کاستانده
* نثر * باران رحمت یحسابش همه راسیده * و خوان نعمت بیدر نفس همه جا کشیده *
دیکله خوانی نعمته مضاف ایلدی صاحب صحاحک تعبیری درست کادی معنای ثانی
مزروعاتی خس و خاشاکدن پاک ابلکه دیرلر ابو شکور بیت از بیخ چو بر کند مرا خار بیند اخت
مانده خار و خشک و زار چو خوانا فی خواندن فی و او معدوله ایله او قومق و قرأت
معناسنه و دخی دعوت معناسنه کلور فی خوشدامن فی و او معدوله و سکون شین معجه
و فتح دال مهمله ایله یعنی مادر شوی و مادر زن زبان هند په ساس دیرلر حکیم سوزنی
بیت مرا مغز جوزا و خوشدامن * که تا هم چو خور کردن آدم زیر فی خوان فی سکون
و او ایله عربیده حوض مکی دیرلر بردوا در غایت نافع نسنه در فی خواندن فی و او مکسون
و سکون یای تحتانیله کوکله مک یعنی غله یی کوکله ایکن فروخت ایدوب صرف اتمک معناسنه
فی خیابیدن فی فتح یای تحتانی اول و سکون ثانی و کسر باء مو حده ایله چیمک خاییدن
معناسنه میرنظمی بیت چو دندان نبوده خیابید نیست * ازان چرب و شیرین طعام
اندکیست فی خیبرستان فی نام حضرت امیر المؤمنین علی ابن ابی طالب رضی الله عنه و کرم
الله وجهه خیبر بر قلعه نک اسمیدرستان اسم فاعلدر آلیجی معناسنه کدافی شرفنامه
فی خیروان فی سکون یای تحتانی و راء موقوف و فتح و او ایله جای مولد خاتانی اولان
مشروان شهرینک اسم قدیمیدر فی خیزران فی سکون یای تحتانی و فتح زاء معجه و راء مهمله ایله
بر اوزون کو کدر هند وستان جزیره لنده اولوراندن قلقان ایدرلر ترکیه حیزران دیرلر
حکیم اسدی بیت همه دست اونوکل و خیزران * کهی یکسویش بیشه و زعفران *
و بر نوعی یوغون اولوراندن عصا و نیزه ایدرلر ترکیه اکا قارخی دیرلر کال اسمعیل بیت
چون نام کلک او شتودر مخ سر شغب * خود را فرو نوردد چون شاخ خیزران فی خیلان فی
اسم مصدر در تکبر و عظمت معناسنه در فی خیلانیدن فی سکون یائین و کسر نونله نیزه یی
واوقی و امثالی نسنه لری صاحب محقق معناسنه در فی مخ الواو * خارو فی ضم راه مهمله و و او
معروفله چاقر دکنی میرنظمی بیت چنان آب و هوایش دلکشوید * در و چون نخل کل
خار و بروید فی خار سه پهلو فی ایکی معنایه کلور اول اوج گوشه او بر نوع دکندر ترکیه
یترق دیرلر ثانی اوج گوشه لی اوق دمرنی و نیزه حربه سنه ده دیرلر له ایضا بیت سنان
در دست گردد زور بازو * بکیشش نیرها خار سه پهلو فی حاشجو فی سکون شین معجه
و ضم جمله جنگجو معناسنه در اصلی پر خاشجو ایدی تحضیفاً بر لفظی حذف اولندی و له ایضا

ایضا بیت کشیدند لشکر چو صفها در و * دلیران و مردان پر خاشخو و خاکشوی سکون
 کاف و ضم شین ایله قرمزی رق بر نوع تخمدن و غیره نسخه ده قره جه دانه لدر کا فور ایله
 قارشد یروب کوزه چکر لر جمله چاکشو و خردو کلان و شغریک دخی دیر لر ترکستان زبانند مرا
 شوه و هندی لسانند خرب کلان دیر لر شمس فخری بیت اعظم جمال دینی و دین پادشاه ملاک
 ای خاک در کتبت مشه آثار خاکشوی خالو فی ضم لامله ایچی معنایه در اول برادر مادن دیر لر عربیه
 حال دیر لر ثانی سوز نادر که شاهنای و شهنای دخی دیر لر کدافی جهانگیری و خبر جو فی فتح باه
 موحه ایله جویند خبر معناسنه در جاسوس دیمک اولور میر نظمی بیت بشهر عشق در ا
 جست سر سو * دو چشم شوخ او بوده خبر جو و خبردو فی فتح باه موحه و سکون ز
 و ضم دال مهمله ایله یروب جکر مزبله ده اولور خبردو و خبرده دخی دیر لر عربیه جعل
 دید کلریدر استاد لیبی بیت آن روی و ریش بد که پراز بانم و خیوست * همچون خبردو که
 شود زیر پای تخم و ختوی ضم تاه مثله ایله بر مرغوب و مقبول کوکدر آغوی دفع
 ایدر اول طعام و یا شراید که زهر شبهه سی اوله مزبور کوکی اوز رینه قور لر زهر و اریسم
 فی الحال در لر بر روایتند کر کردن بوینوزیدر دیر لر هندوستانک بعض جزیره لرنه اولور
 هلاک اولدقد نصکره ات چورر آلند اولان شاخی رنه قور بیلور کسنه لواروب آلور لر
 کدافی الجمع و فرهنگ زفا نکو یاده شاخ افی در دیو مسطوردر و بعض فرهنگه ختو چین
 و لایند زنج اقلیمی حدودند بی پایان بر بیاباندر اصله شلکی یو قدر اول بیابانده بر عظیم
 الهیکل کبیر الجته قوش اولور آدی ختو در مذکور کوک آنک کوکی در دیر لر ابراهیم سند انیدن
 روایت اولنور که بر زمانه بر یوک قافله ایله چین سحر اسند کیدر ایدک ناکاه کون یوزی
 طوتلدی کویا کسوف شمس واقع اولدی صادق همراهم جمله آتارندن دو شوب یوزلی
 اوستنه یا تدبیر کون آچما بجه با شلرین قالدرد مدبلر نه حال و حکایتدر دیدم ختو دیر لر
 بر قوشدر دیو و صفند مبالغه ایلدیلر ویر کتابه بو عبارتله یازمش که * قوت الختویقال
 انه قرن الافعی * بوئند فهم اولنور که کر کردن بوینوزی اولیه حکیم اسدی بیت چهل تنک
 و تار ازملع ختو * زکوهرده افسر زکج به و خدوی ضم دال مهمله و او معروفله توکر که
 ختو دخی دیر لر میر نظمی بیت بکج حج زیازا که نامه بخواند * خدوی دهن را هر سو فشانند
 و خرداروی نباتاتدن بر او تدر سپید تاک دخی دیر لر عربیه کرمة الیضا دید کلریدر
 خستوی سکون سین مهمله و ضم تاه مثله ایله اوج معنایه کلور اول مقرر و معترف معناسنه در
 منصور شیرازی بیت اگر بفضل بکوم ترا مشا به نیست * بصدق دعوی من آید آسمان
 خستو * بو معنای موید حکیم فردوسی بیت بهستیش باید که خستوشوی * ز کفتار
 و بیگار بکسوشوی * و عبد القادر زانی بیت روان عالم و جاهل بشکر او شده خستو
 زبان صامت و ناطق محمد او شده کویا * ثانی بر میونک چکر دکنه دیر لر استاد فرخی بیت
 تاد هند جای او بکس دیکر * شهد چوب را خطر خستو * ثالث بزردکان ولایت چین دن
 برینک آدیدر حکیم فردوسی بیت بچین مهتری بود خستوی نام * دکر سرکشی بود ز نکوی نام
 و خسوی ضم سین مهمله و او معروفله مادر زن یعنی قاین انا شمس فخری بیت باد

همیشه خسرو سلطان محترم * تا اخترم بدازد داماد را خسو و خوشو فی ضم سین معجه ایله
دخی مادر زن معناسنه روایت اولمشدر و خفردو فی فتح فاق و سکون زاء معجه و ضم دال
مهمله ایله خبزدو ک مرقوم معناسنه در ابوالمعانی بیت مکن حرص و طمع مردار دنیا *
مکر در منزله همچون خفردو و خکا و فی فتح کاف فارسیله بر ولایت اسمیدر حکیم سنایی
بیت داشت زالی پروستای خکا و * مهستی نام دختری و سه کا و و خوشو فی بوزن نویدی
معنایه کلور اول چوب بند در که نقاشی و بنار او زرنده طورب ایش ایشلر شیخ آزری
بیت قدر کتابت قدر تو مینوشت که بست * درون قصر تونه طاق آسمان خو * حکیم
زاری قهستانی بیت زهر چار طاق رفعت اوست * که کردون بسته از هفت آسمان خو
مذکور خره چوب دخی دیر لر خسروانی . بیت بینی آن نقاش و آن رخسار او * از برخو
همچو پر کردون قر * و بعض قبه و کمر یا پولری آلتنه ایتد کبری قالب معناسنه روایت اولنوب
بو بیت اسنشهد اولمش شمس فخری بیت هر که تطین کند اسباس علوت * عرش بایند که
باشد او را خو * فرهنگ و فانی ده کمر قابی معناسنه نقل ایدوب بو بیٹی ایراد ایلشدر بیت
هر جا که عمارت تو آغاز کنند * در کردن طاق آن خوی ساز کنند * ثانی مزروعات ایچنده
بش بیان او تی که آنی قویار و ب آینه اکیں اصلاح او از شاه ناصر خسرو بیت چون
بخار و خومن یزتم رحمت بچکید * بارود شد زتم رحمت تو خار و خو * و حکیم فردوسی
بیت کنون رزم ارجاسب را تو کنم * ز طبع روان باغ بی خو کنم * مطلق فائده سزاوت که
بتدو کی یزدن دفع ضرری ایچوز قویار لر حکیم فردوسی بیت کرایدون که رستم بود پیشرو
تغاند برین بوم و بر خار و خو * ثلث فرهنگ جهانگیریده بمعنی کنندن یعنی قویار مق حکیم
سنایی بیت شده اعدایشان از ایشان خو * همچو ریش کهن زشانه تو * رابع بمعنی
د زو کردن و بریدن یعنی بچمک و کسمک حکیم سنایی بیت خوشه ملک تحته شد
خوکن * جامه ملک کهنه شد توکن * خامس بمعنی کف دست یعنی آوج ایچی استاد فلکی
مشروانی بیت ما راست جهات سته یک کام * ما راست بچار سبعة یک خو * سادس
بمعنی کفل یعنی صاغری آتک و غیرک . اکافر خشدخی دیر لر حکیم فردوسی بیت یکی اسب
آسوده نیز رو * چند ذکر بود آکنده خو * سابع عربیله عشقه دید کاری صرمشوق که
بر اغاچه صار لسه لابد قوریدر ابوالمثل بیت چنان چون خوک بر پیچید بکاین * به پنج
من بران سمین صنوبر و خوشو فی بوزن جو جولغت پهلویدر درت معنایه استعمال اولنور
اول بمعنی عادت ثانی بمعنی تیغ ثلث بمعنی نیرو یعنی قوت رابع شاخ درخت معناسنه در و خلو
ضم لامله ایکی معنایه در اول بمعنی آلو یعنی ارك بسحاق اطعمه بیت در آس خلو کوفته
دیدم که بدعوی * بردان کرواز میوه که باهیات به بست * مزبور آلو بر نوع ایری ولتدین
اولور ثانی بر معظم طاع آیدر کدانی فرهنگ جهانگیری و خما خسرو فی علم موسیقی ده بر نوا
اسمیدر شیخ کج نیرژی بیت بردهوش و جان ز من خنیا کرش * چون مجیب اندر خما خسرو
نواخت و خواو و او معدوله ایله بوزن کا و خواب معناسنه با ایله و او ارا سنده تبادل
مقرر اولغله در حضرت مولا ناقده سره بیت کخری دیوانه شد تک دم کا و *

* بر سرش چندان زن کاید بخواد فی خوللوی فتح لام اول و ضم ثانیله رازیانه بری یه
 دیرل فی خویو ضم یای تحتانیله تو کرک معناسنه در خلاق المعانی بیت با کف در پاش تو
 مردم زنتک * ابر زند بر رخ دریا خیو * ابوالمعانی بیت کمر پری رو دلبری آری به پیش
 باخیو آمد اذن در کار خویش فی مع الهاء * خاتوله فی ضم تاء مثناة و واو معروف و فتح
 لامه ایکی معنایه مر ویدر طلو ملو معناسنه ثانی فرهنگ جهانگیر پده یعنی و غا و مکر و حمله
 شاعر بیت کر تو خاتوله خواهی آوردن * این چه مکرست و تنبل و دستان * مجمع
 الفرسده دخی مکر و حمله معناسنه مسطور در ابوالعباس بیت اکنون که همیشه باز
 باید داد فی خاتوله کنی و چند کونه شرو فی خاده فی فتح دال مهمله ایله بوزن باده درت معنایه
 کلور اول مجمع الفرسده در ختک راست و در از تنش دالی ثانی فرهنگ جهانگیر پده
 کجیلرک کی سوردگری اوزون اغاج که کورک رینه قوللنور ل اکثر کلک ده استعمال اولنور
 ثالث سقف سپوردگری اوزون اغاج که اوچنه سپور که قور لر رابع آدم صلب ایتدگری
 دارک اوزون اغاجنه دیرل کدافی تحفة الاحباب بو معنایه حکیم سوزنی بیت نصیب
 دوست تو هست کل زباغ ولی * نصیب دشمن تو هست خاده از پی دار فی خارچه فی
 سکون راه مهمله و فتح جم فارسیله بر او تدر ترکیده بندق اونی دیرل تازه اپکن ترشینی
 ایدرل لند اولور فی خارچینه فی سکون راه مهمله و یا و کسر جم فارسی و فتح نونله
 جمسته دیدگری دمور نسنه در که آنکه قیل قوپار لر میرنظمی بیت موی رو میکند
 بخارچینه * خویش سازد چو خوب دیرینه فی خارسه گوشه فی یعنی خارسه پهلو
فی خاره فی فتح راه مهمله ایله مع اللفه اولان خار ایله مراد قدر اول بر نوع یک طابندر که
 قطعاً آلت اکا کار ایتمز خواجه حافظ بیت نکرفت در توناله حافظ بچر روی * حیران
 آن دلم که کم از سنک خار نیست * حکیم انوری * قطعه * اگر بکوه برند از عنایت تونشان
 و کربجر برند از سیاست تو مثال * ازین بنفشه بروید ز روی خاره صلب * وزان پشیرم
 بر ز دزبشت ماهی دال * پشیره بالق پولیدر و دال قرتال ثانی حریردن اسلنور بر نوع
 موجل لطیف قاشب ررضی الدین نیشابوری بیت ز چرخ اطلسم امید نیو دوکه که * کرم
 دهد ز دل دوستان دهد خاره * ثالث نسخه میرزا ابراهیم اول اوزون اغاج که سپور کد بغلیوب
 سقف خانه بی سپور لر فی خارزه فی فتح زاء معجه ایله کل سرشته یعنی یوغر اش با لحق که
 صوابونا ایچون ایدر لر عربید طین دیرل کدافی شرفنامه بو معنایه میرنظمی * مننوی * خیر ایله
 اهل دل را ذوق دلده * ضیائی بخش او را شوق دلده * کاش از آب رحمت خارزه کردانی
 دلش از با دقربت تازه کردان فی خارزه فی فتح زاء معجه و نونله یعنی خواهر زنتک خیارزه
 دخی دیرل ترکیده بالذ دیرل فی خاشه فی فتح شین معجه ایله ایکی معنایه در اول یعنی خاشاک
 یعنی قوریمش اوت حکیم فردوسی بیت نه کویا زبان ونه جو یا خرد * زهر خاشه خوشتن
 پرورد * شرف شفروه بیت سپهر پیش وقارت چو خاشه هرزه روی * زمان بنزد تو
 چون ابر باد پیمانی * ثانی فرهنگ جهانگیر پده رشتک و حسب معناسنه مسطور در شام
 ناصر خسرو بیت کر چه یشان کار همه بناخته از پیکر کمرست * همکنان کینه و رو خاشه

بر یکدیگر کردی خاگروبه فی خاکروب مرقوم معناسنه آخرنده هاء علامت ایله سیوردندی
معناسنه درخواجه سلمان بیت آستانت را برخ شاهان دنیا خاکروب * بز مکات را بلب
حوران جنت جرعه چین فی خاکینه فی کسر کاف فارسیله نعمه الله یرطبه فایغنه سیدو
دیو نقل ابلش که خایه کینه ده دیرلر فی خاله فی ضمیر مؤنث ایله ترکیده خواهر پدیره
دیرلر معناسنه اما عربیه خواهر مادر در فی حاشیه فی کسر میله سرکه دید کلری اوتدر
اطبا شیطرح دیرلر اعلاسی هندی در فی خامه فی درت معنایه در اول یونش قلم که آنکه
یازویا زیلور یونلماشنه کلک دیرلر هاتنی بیت این نامه که خامه کرد دنیا * توفیق قبول
روزیش باد * استاد بیت پادشاهی که از انامل او * حامل عقد در شود خامه * ثانی
صراحی به دیرلر شاعر بیت غنچه بریاد بزم او خورده * هرچه در جام کرده از خامه * ثالث
یعنی کومه اولش نسنه عموما شیخ اوحدی بیت خودنمایی باب و جامه مکن * پوش
براهل شوق و خامه مکن * قوم یعنی خصوصاً استاد عسجدی بیت تاهست خامه خامه
بهر بادیه بریک * وز باد غیمه غیمه بر نقش پرنگار * حکیم سنایی بیت کرده از خلق
دشمنان چو سحاب * خامه ریک را بچون سراب * رابع بعضی فرمکنه قیلدن طوقش
اوه دیرلر و اینجه قامشه ده دید کلری رسیده نظر در فی خامیازه فی سکون میم و فتح یای
تختانی و زاء معجه ایله استیک که غلبه نومدن و کاهلکندن عارض اولور اکاخمیانه و آسا
و آساوه و یاسک و یاسک و دهان دن و دهن دن و فاز و فازه دخی دیرلر عربیه ثناوب
دید کلری در شیخ عطار بیت خامیازه فعل شیطانست و فی * ای پسرایمن مباش از مکروی
حکیم ستورنی بیت کس از انجمه شادمانه نکشت * بنب کرم و خامیازه من فی خامجه فی
سکون نون و فتح جیم فارسیله کار بائسرای مختصره دیرلر فی خان غرده فی سکون نون
ورا و فتح غین معجه و دال مهملتین ایله یعنی خانه تابستانی فی خانقاه و خانقه فی کلاهما
بسکون النون و فتح القاف و اظهار الهاء فی خانگاه و خانکه فی کلاهما بسکون النون و فتح
الکاف الفارسی و اظهار الهاء کلهم یعنی فی سبیل الله بنا اولمش عمارت مدرسه کی بر مکندر فقرا
و درویشان و ارباب سلوک ساکن اولورلر خواجه حافظ بیت در عشق خانقاه و خرابات
فرق نیست * هر جا که هست پر توری حبیب هست * حکیم خاقانی بیت مرا کیر زخاته
مخانگاه بود * چو طفل کز بر مادر کز نزد از بر باب فی خانواده فی سکون نون و فتح واو و دال مهمله
ایله خاندان قدیم اصل و حسب صاحبی و خاتون خانه معناسنه ایکی معنایه میرنظمی بیت
خانواده بودنی بی خانه اش * زانکه بوده خانواده خانه اش فی خانه فی خصوصه منزل
آدمیدر که ترکیده او و عربیه بیت دیرلر اصلی خاندان آخرنده کی هاء علامت معنای عامدن معنای
خاصه نقل ایچوندر مرکبات منقولده بو هانک زیاده سیله مثایعدر اما کله مفرده ده بوها
آز تولنور مولا ناوحشی یزدی بیت خانه پر بود از متاع صبر این دیوانه را * سوخت عشق
خانه سوز اول متاع خانه را * و ایات شعره ده خانه دیرلر غالباً بر سطر موزونه بیت
دینار و کی خانه دن مأخوذ در و زرده دخی استعمال اولنور و بر شی طرفنه ده خانه درینلور
مظروفک اوی و مکانی اولدوغی تقریب ایله یوزک قاشینک خانه سی کی و نعمه الله بغدادی

بغدادی چینی و تار لایه ده خانه دیر لیدیش لکن طبعه ملایم گلز نقلی نه یدند معلوم فقیر اولدی
 و جغتای لسانده اوی ضم همزه و سکون و او ایله میرعلیشیر بیت کو نکول حرارینه انکلا تدی
 آه درد آلود * اوی ایچرا اوت انکاتین ایلکا ظاهر ایلدی دود کی خانچه فی کسرتون و سکون
 یای تحتانی و فتح جیم فارسيله کو چک حوض که اکثر او ایچلرنده ایدر لر شیخ نظامی بیت من
 آن خانچه ام کابم عیانست * هر آنچه درد دل آید برزبانست کی خایسته فی کسریای
 تجتانیله بوزن شایسته بمعنی خایسته یعنی چیمتیش و مجاز اسغنی بیهوده و شایع یعنی سوپانمش
 معنای خسر و بیت برخوان راز خای منه هرگز * این خوب قول پخته و خایسته *
 کی خایسته کی فتح یای تحتانی و سکون نونله اسم فاعلدر چینه یی دیمک اولور کی خایسته فی
 کسریای تحتانی اول و سکون ثانیله اسم مفعولدر چیمتیش و سوپانمش معناسنه حکیم
 خاقانی بیت خایسته دهان جهانم چونیشکر * ای کاش نیشکر نیی من کبستی * کبست
 حنظلدرو چیمک معناسنه استعمال اولنور میر عماره بیت شده در کار او مه هوش و حیران
 سرانگشت خایسته بدنان کی خایه فی یرطه یه دیرلر اسم فاعلدر کرکسه طاق یرطه سی
 اولسون کرکسه سائر طیور ک اولسون خایکه دخی دیرلر حکیم اسدی بیت عقلا بیست
 نیرش که در مغز و ترک * بجه فتح باشد دورا خایه مرک * حکیم زاری بیت با اجل پرزدن
 چگونه بود * بیضه مرغ و خایه و سفندان * و کرکسه انسانک یرطه لری اولسون
 ابوالمعانی بیت فراخست آنچنان کس چون در خان * رود خایه درویش نیست پایان *
 کی خایسته فی فتح یای اول و نون و سکون یای ثانی و کسر کاف عجمیله یرطه قایغنه سی
 ابوالمعانی بیت زور کرد آن طفل رایک ناتراش و بی ادب * جای نازک پاره کرد و خایکینه
 میردند کی خایه کشید فی خطام آخته معناسنه آدم اولسون حیوان چارپا اولسون خایه
 چکملکن مراد آخته اولقدر میرنظمی بیت نباشد مردی از خایه کشید * اگر قدرش
 شود بالار سید کی خپان فی فتح باء فارسی و راء مهمله ایله بمعنی جست و چاپک و چالاک
 و هوشیار شاه ناصر خسرو بیت فلک روغنکری کشنست بر ما * بکار خویش در جلد
 و خپان کی حجه فی سکون باء موحده و فتح جمله تهرندی دیدکری مسهل صفرا بر لطیف
 دوا در کی خبره و خپور فی کلام با سکون الباء الموحده بمعنی محکم و استوار کنانی جمع الفرس
 کی خبر پر وه فی پر وه فتح با وضیم زاء فارسیین ایله پر وهیدن لفظندن مشتق استمد در خبر اراچی
 معناسنه اولور جا سوسه دینلور کی خبرده فی فتح باء موحده ایله خفزدوی مرقوم معناسنه
 کی خپوه و خپوه فی اول سکون یا وثانی کسر باء موحده ایله جمع الفرس جمع حساب
 معناسنه و مجودیده بمعنی توده ریک یعنی قوم یعنی و جمع مردم کی خپه فی فتح باء فارسیله
 بوغلتش معناسنه که اسم مفعولدر بوغماغه خپه کردن دیرلر حکیم اسدی بیت پی پیل شد
 خسته در دام او * سواران خپه در خم خام او * و اسم مصدر اولور بوغلق معناسنه و بوغلق
 صفتلر جنک مرقوم معناسنه شیخ نظامی بیت باب اندر خپه کشتن چده ماهی * به از پیش
 بزغز نهار خواهی * و او ایله خواهه دخی دیرلر کی خپیه فی کسر باء فارسی و سکون یای
 تحتانی و فتح مهمله ایله بوزن و معنی خپه یعنی انگش و معنی خفته یعنی او بوش کنانی الجمع

در خیره فی کسریاء فارسی و سکون یای تختانی و فتح راء مهمله ایله ایکی معنایه کاور اول
قرهنگ جهانگیریده توده ریک یعنی قوم یعنی ثانی قرهنگ زفانکو یاده توده ریک و جمع حساب
و مجمع الفرسان یعنی محکم و استوار فی ختنه فی سکون تاء مثناة و فتح نونله سنت معناسنه
میرنظمی بیت شروع ختنه شهرزاده کردن * بخروار سیم و زرا آماده کردن فی خیره فی
کسرتاء مثناة و سکون یای تختانی و فتح راء مهمله ایله چوبان هکبه سی که ایچنه نواله سن قور
فی بخان فی فتح جیم و راء مهمله ایله یعنی اندک کدافی شرفنامه و ضم خایله ده مرویدر فی خدن فی
سکون دال و فتح راء مهمله ایله آتش ستران سی که توتون اراسندن چقار میرنظمی بیت
میان دود آتش خدن خیزد * که پندارند اختر هر که بیند فی خرابه فی معروف ضد معمود
اصلی خرابدر و آخر نه ها علامت مفعولدر فی خران فی فتح راتین مهملتین ایله کثرت بکاف
بوغازدن ظاهر اولان آواز بعض علت سببی ایله ظاهر اولور ترکیده خرابدی دیر لویو کسکدن
اقان صوصد اسنه دیر لاصلی عربیله که خیر الماء دیر لر یعنی اول حضرت مولانا قدس سره
بیت شد صبر و خرد نماید سودا * میگردید و میرنند خران فی خرازه فی فتح راء مهمله
وزاء معجه ایله آلت رجل که حذف الفله خرزده دخی دیر لر حکیم سوزنی بیت هیزان زده بودند
صف از بهر خرازه * استاده یکی هیزان ایشان بطرف بر فی خربته فی سکون راء مهمله
و فتح با و تاء مثناة ایله مردابله و احمق معناسنه در کدافی قرهنگ جهانگیری فی خراسه فی فتح
راوسین مهملتین ایله مولاناها تی بیت کرازان بگردند ایشان هراس * هنه در خراسه
چو کا و خراس فی خربسه فی سکون را و ضم باء موحد و فتح سین مهمله ایله طام چخانی که
دیواری یغمور دن حفظ ایچون ایدر لر فی خربشته فی سکون راء مهمله و سین معجه و ضم
باء فارسی و فتح تاء مثناة ایله ایکی معنایه کلور اول هر تکه اوزون اولوب اورتیه سی بو کسک
و چون سی اچقو محذب الشکل اوله خیمه و قبر و قبه و طاق ایوان و ده و اور یکی و بونلر امثالی
نسنه ره دیر لر مثال خیمه حکیم سنایی بیت تادر مقام امنی خربشته فرازت * چون
وقت کوچت آمد تابی دمیدنا که * کمال اسمعیل بیت ستون خیمه قالب کنی دو دست ضعیف
چومن زبستی خربشته رابرم بفراز * مثال قبه قبر حضرت مولانا قدس سره بیت سر
خربشته من یانک زد ای کشته من * زآنکه من در چمن صورت من در لحدی * مثال طاق
ایوان شیخ نظامی بیت ز خربشته آسمان در کدشت * زمین وز ما ترا ورق در نوست
ثانی بر نوع جوشنه دیر لر استاد منوچهری بیت آنروز که آن جوشن خربشته بنو شد
از جوشن او موی تیش بیرون جوشد * استاد فرخی بیت با جهانگیری سنان تو بجان
ایمن نیست * پوست زان دار و چون جوشن خربشته نهنگ فی خربشه فی فتح باء فارسی و سین
مشده ایله بر نوع ایری سککب رحیوانا ته یا پشور شول مرتبه که حیوانی کیدر کن یقار فی خربطه
سکون راء و فتح باء موحد و طاء مهملتین ایله بعض مضحک و مسخره کدافی قرهنگ زفانکو یا
فی خربله فی سکون راء مهمله و فتح باء موحد و لامله دولا ب معناسنه در ظهیر فاریابی بیت
تا که ماه دولتت و الا شد از چرخ بقا * نیست کریان در دیارت هیکس جز خربله *
فی خربله فی معروف بنک خرتقدیر نه قاطره خدمت ایتدو کچون و مکاری که قاطر

قاطر بار کیر بسلیوب کراچکر میر خسرو * مشوی * همیزد باخری خربندک لاف * که
 پالانکر بهست از پریان باف * خراندر کوجه جان دارو چان برد * ولی خربندک زیر بار
 خرمردی خربوزه و خربزه فی کلاهما بسکون الراء و ضم الباء الموحده و فتح الراء المعجمه
 یعنی خربزمر قوم که قاون معناسنه بسماق اطعمه بیت پیرو خربزه بینی شهید کن خود را
 که مرکهای چنین دیزدیری آید فی خر چاره فی سکون راء اول و فتح جیم فارسی و راء ثانیه
 پوستاندرده و مزروعانده انسان اسلوسندک برشی ایدوب قورلر که حیوانات زیان ایتیمه
 فی خر خسه فی سکون راء و فتح خاوسین مهملتین ایله صیاد لردامه بغلدوغی قوشه دیرلر که
 سائر قوشلرانی کوروب یانسه کلوب قوندقلرنده دامه گرفتار اولور لر عربیده ملواح دیرلر
 فی خر خسه و خر شته فی کلاهما بسکون الراء و فتح الشین المعجمه خصومت و مجادله معناسنه
 خواجوی کرمانی بیت ای مسلمانان اگر چشمش کند قصد دلم * چون توان کردن بان
 روترک کافر خر خسه * وغوغا و آشوب معناسنه پورهای جامی بیت قصد فرزند مردمان
 کردی * خر خسه بر سر من آوردی * اغاجی بیت در خوی ترانیدست مجز خر خسه کاری
 مانا که بود خوی بدست خر خسه زاری * واضطراب قلبه دخی دیرلر فی خر زه فی فتح راء
 مهمله و زاء معجمه ایله بو محق و خر مهره که صغریور کندن چقار و طلوم و قیوا غزنه قود قاری
 دلکی طاشه دیرلر فی خر زه فی سکون راء مهمله و فتح زاء معجمه ایله آلت رجل معناسنه
 حکیم انوری بیت زندگانی خر زه قاضی * باد چندانکه او بود راضی فی خر زده فی سکون
 راء و فتح زاء معجمه و دال مهملتین ایله بوق بوجکی معناسنه شاعر بیت کسی بیند آن شکل بره زده
 بگوید که این بوالعجب خر زده فی خر زهره فی سکون راء مهمله اولی و فتح زاء معجمه و راء
 ثانیه ایله بر نوع اغاجدر پیراخی سکوت پیراخی کبی اوزون اما اندن قالن اولور حیوان
 یدوکی ساعت هلاک اولوز ترکیده آغوا غاجی دیرلر میر خسرو بیت منه دل برین باغ مردم
 فریب * که خر زهره رانام برداشت سبب * بعض فرهنکه باوجهل قار پوزی که فارسیده
 کبست و عربیده حنظل دیرلر شیخ سعدی بیت رطب ناورد چوب خر زهره بار * چوبد
 تخم کشتی همان چشم دار * مؤید الفضلاده بر قور تخم در سرخ و سیاه اولور زهرنا کندن
 باکا کاغنه دخی دیرلر فی خر ساوله فی سکون راء و فتح سین مهملتین ایله کلر دید کلری جانوردن
 کرباسو دخی دیرلر کذافی المجمع فی خر سله فی سکون راء و فتح سین مهملتین ایله بردار و در
 اطباقتند معروه قدر فی خر سنده فی سکون راء و فتح سین مهملتین ایله اسم فاعله ذائق
 معناسنه یعنی آنکچون هر نه اولور سه راضی و شا کر اوله خر سندن دخی دیرلر میر خسرو بیت
 خر سنده بعافیت نبودیم * اینک خوان گرفته مارا * شرف شفره بیت عشقی سنده که آلوده
 هجران وصالست * کچیمست ندالم دل خر سنده که دارد فی خر شته فی فتح راء مهمله و تاء
 مثناة و سکون شین معجمه ایله یعنی خرامیده یعنی صالحی کذافی فرهنک جهانگیری فی خر سوله
 سکون راء مهمله و ضم غین معجمه ایله بر او تدر ادویه چه جزو ایدر لر تخمی دخی اجزایه داخل
 اولور خصوصه جراحی تا کایدوب ات بتور که عظیم نفی وار در بو خاصیت پیراغنده
 زیاده در و تخمی کلاب ایله ایچسه لر جراحت امعایه غایت نفی وار در و کوکنک دخی نفی

وار در جراحت پاك ابلکه بوسیدن فارسیدیم آهخ دخی دیرل شیرا زبلربار تنك و زبان
سندی سمرقند دوف و عربی لسان الحمل و هندی لسانند خوب کلادیر لطیب یوسفی
رباعی * باشد چو زضعف معدهات بول الدم * ضعف توازان زیاده کرده مردم * کر شربت
زرك و آب خرغوله خوری * قوت شودت افزون مرض کرده کم * خرفه فی سکون راء مهمله
و فتح فایله بر سینه در پرهن و خفرج و فرخ دخی دیرل ترکیه سمنراوت و عربی بیده بقله الحما
دیرل غایت نافع اوتدر فی خرگاه فی سکون را و فتح کاف و دال مهلتین ایله بمعنی خرگاه
مسطور در فی خرگاه و خرکه فی کلاه مابسکون الراء المهمله و فتح الکاف الفارسی اصلی قره اوه
دیرل عربان واکراد بکری و متعین اولنری قورارل و ترکیانک کچه دن اولری ایدی مرور
یامله پادشاهلرک و وزرانک اوتاقلرینه اسم اولدی خواجه سلمان بیت با همه قدر و میرتبت
بست کر نهاد تو * چنبر خرکه فی تراخرکه چرخ چنبرست * شرفنامه ده کسر خایله ضبط
اولمش و امیرزین الدین هر وی ملک الشعرا که حسن جان لقبی ایله معروفدر اندن نقل ایدر
مقام لطیف و موضع خرمه خرگاه دیرل آنک ایچون که زبان پهلوی ده کسر خایله
خرخوش معناسنه و گاه محل معناسنه در محل خوش دیمک اولور فی خرکه فی کره ضم
کاف و فتح راء مشدده ایله طای دیمکدر خره مضاف اولغله اشک یاوریمی دیمک اولدی
ابوالمعانی بیت همه فرزند اومانند اوشد * هر آینه زخرخرکه زاید فی خرهمره فی قاطر
بونجفی که قاطر و مرکب یولارینه و پالاننه زینت ایچون دیکرلر میرنظمی بیت اگر نظمت
چو مروارید باشد * شود خرهمره کر محنت نباشد * و بی قیمت اولان بونجقلره دیرل شیخ
نظامی بیت زخرهمره مغز پرداخته * جهان مغز کو هاز سرانداخته * و بر نوع نفیر در جندک
چالارغا لبا کره نای دیدکاری بو ریدر که اشک کی صد اویرر فی خرویلله فی سکون راء مهمله
و کسر و اوایله آواز بلند و موخش معناسنه در کدافی المجمع فی خره فی درت معنایه کلور اول
چای و خوض دینده اولان با لغه دیرل حکیم سنایی بیت پل بود برد و سوی آب سره
چون کدشتی که توازان چو خره * ثانی فرهنگ جهانگیر بده بمعنی لای شراب یعنی شراب
دردی که کوب دینده قالورو بولائق با لحق معناسنه در حکیم ناصر خسرو بیت کر تو بخواب
و خور بدهی عمر همجو خر * بر جان تو وبال چو بر خر شود خره * ثالث غله نک و سائر نسنه نک
یوقارواستن دوشرمک معناسنه در میر خسرو بیت بسکه بیرند سران خران * شد خره
سر ز سران سران * فرهنگ جهانگیر بده بر نسنه نک یا ننه کین دوشرمک معناسنه در
حکیم ناصر خسرو بیت یار زه بر تواز تو خره کر دست * ای شده چو کانت پشت در زه
باور * رابع هر تحمک سفلی یعنی یاغی النمش سمسوم و بادام و امثالی نسنه لره دیرل که اکا
کنجال و کنجان دخی دیرل اکثر بادام و کنجدک سفلین خرمایله دیرل بسحاق اطعمه بیت لوزینه
هماندم که به بید سر ازما * مادر عوض آن خره خرما بسر شتم * ضم را و اظهار هایلله
نور معناسنه در زراتشت بهرام بیت خره از رویشان افزونتر آمد * توکوی آفتاب آنجا
در آمد * وله ایضا بیت بخلقان بر بخشود ایزد پاك * که بفرستا دزر تشت خره ناک *
فی خریده فی قول و جاریه اولادی و اوده حاصل اولش قره دیرل کدافی مجمع الفرس فی

و خرسنه بی کسر راه مهمله و سکون شین معجه و فتح تاء مثناة ایله کرایوان و طاق
 معناسنه شیخ نظامی بیت زخرشته آسمان درگذشت * زمین و زمان را ورق درنوشت
 و جنگ آلتزندن بر سلاح آدیدرتاج الدین علی صابر * قطعه * در جوشن و خرسنه
 شدستند شرها * کین شاخ درختان همه با تیغ و سنانند * ترسند که شان خسته شود
 مینه بزخی * در جوشن و خرسنه ازان کشته نهانند و خریشه بی کسر راه مهمله و سکون
 یای تخمائی و فتح شین معجه ایله بول حمار یعنی اشک سد پکنه دیر لر میرنظمی بیت بنو شد
 هرچه می آید بشیشه * نداند باده ناب از خریشه و خزده بی سکون زاء معجه و فتح
 دال مهمله ایله یعنی زاله یعنی کنه ابوالعافی بیت چو ابرمن کنی جو در فراوان * ترا عاسق
 شدم خزده نکردم و خزره بی سکون زاء معجه و فتح راء مهمله ایله بنجه معناسنه در
 خرنده بی فتح زاء فارسی و دال مهمله و سکون نونله یعنی خرنده مرقوم یعنی قلبه اوقی و خرنده
 فتح زاء معجه و دال مهمله و سکون نونله حشرات ارض یعنی هر نه که ایاقسزیر یوزنده
 سوزینور و بوجک قبیل اولانه دیر لر و خریزه بی کسر زاء معجه و سکون یای تخمائی
 و فتح دال مهمله ایله اکا دیر لر که بر کسینه بوجاقه و یا خود دیوار یا ریغند و اغاج ایچند کز لشمس
 اوله حکیم انوری بیت می بینم ازین مرتبه خورشید فلک را * چون شب پره در سایه لطف
 تو خریدم و خریزه بی معروف عربی در فارسیه دخی استعمالی شایع در کساره بی
 فتح سین و راء مهملتین ایله اغاجک زاید بود اقلین کبدر و ب پاک ایتمکه دیر لر کذافی
 موید افضل و خسته بی یوزن بسته درت معنایه در اول عموما میوه چکر دکنه دیر لر
 اوزم و شفقا لو و غیره میر خسرو بیت لب رطب خوانی و انکه خسته از دندان کنی * خسته
 از دندان من کن که رطب میخوانیش * بویبتدن خرما چکر دکی فهم اولنور و قدما شاعر لرندن
 بوی دیشدر * رباعی * شیرین کاخست حجره رفته درو * بکدانه مستدیرنا سفته درو *
 یاد هلیز یست اندران کرده سفید * یاصینه چاک خسته خفته درو * ثانی بیمار و آزرده
 معناسنه در مزبور ابکی معنایه میر خسرو سلطان علاء الدین کورا اولسنه * مثنوی *
 کسی کو بر کشید این دیده تر * بسان خسته شفقالوی تر * دو چشم او چود و عناب خسته
 همیشه خسته و در خون نشسته * ثالث اول زمین دیر لر که زراعت ایچون سوریلوب
 حاضر لشمس اوله لکن انسان و حیوانات ایاغندن نرم اوله حکیم انوری در صفت اسب خود بیت
 فی از غبار خسته بیرون شدی بزور * فی از زمین خسته بر انگخته غبار * رابع یعنی بر خاسته
 شرف مشروه بیت نه جز خفته در خواب دیدست مثلت * نه جز خسته بیدار دیدست نامت
 بعضی فرهنکک هایله هسته دخی دینلد و کی منقولدر و خسره بی سکون سین و فتح راء
 مهملتین ایله بزخی متحرک معناسنه و خشاوه بی فتح شین معجه و و او ایله اول زمین دیر لر که
 زراعت ایچون آماده و خار و ماشاک و طاشدن پاک اولمش اوله شمس فخری بیت بهر یومی که
 پشت اتمامش * نباشد حاجت زرع و خشاوه * کذافی فرهنک حسین و فانی و خسته
 سکون شین معجه و فتح تاء مثناة ایله یعنی مفلس و بی برک و نوا کذافی فرهنک خها نکیری
 میرنظمی بیت در عالم از نظر افتاده کشته * چنان بی سیم و زر بود دست و خسته *

و خشمه في سکون شين معجه و فتح مهمله اثواب مسا فران يعني لوازم سفر ابوالمعانی بيت
اضطراب دل و مضایقه هم * خروج راه و اوازم و خشمه في خشجه في فتح شين معجه و جيم
و سکون نوله خشنگ دیدکاری پان که قفتان و کوملاک قولتغنه دپکرلر کذافی مجمع الفرس
في خشينه في کسر شين معجه و سکون یا ی تحتانی و فتح نوله خشين مرقوم معنا رينه
از جمله بوزرنکو اولان نسنه معناسنه کسافی بیت کوهسار خشينه پس ازین * کی
فرستد لباس حورالعین * و قره کوز طوغان معناسنه شمس فخری بیت نیارد کرد
در ایام عدالت * جفا بر تیهوان باز خشينه في خط آورده في یعنی چار ابرود لبر بعض شعرا
قتله تازه شمس صقلویه دیرل میرنظمی بیت چوشد آن شوخ پر آشوب آفاق * خط
آورده برای قتل عشاق في خطرایه في سکون طا و راء مهملتین ایله بوزن همسایه جامه
در ویشان که یو کدن ایدر لر کذافی تحفة الاحباب في خفا چه في فتح فا و جيم فارسيله ابکی
معنایه کلور اول قاون و قاری بوزک خامی ترکیه که دو کلک دیرلر ثانی جازده بر طائفه آدیدر که
قطع طریق و نهب کاربان ایدر لر کذافی شرفنامه مثال معنی تانی حکیم خاقانی بیت
نرسموم آسیب نر باران بخمیلی یافته * نر خفا چه بیم نر عریبه عصیان دیده اند *
في خفاله في فتح فا و لامله گروه مرغان و قوش جغلدیسی و باب جیم اولان جغاله
معناسنه في خفته في سکون فا و فتح تاء مثناة ایله یعنی سرفه یعنی او کسرك میرنظمی
مثنوی * کلوش راز زور سرفه گفته * چنانش داده بود آزار خفته * صدایش
چون شنید شاه ایران * بگفت آرند حکیمی بهر درمان في خفچه في سکون فا و فتح
جیم فارسيله حکام شرع تغزیر ایچون اورد قلمی ات معناسنه در شاعر بیت بفرمود قاضی که
با امر شرع * بخفچه ازان کار کردند منع * نسخه حسین وفایی ده یعنی شوشه زرو سیم
مسعود سعد سلمان بیت پشتش چو خفچه خفچه و آن خفچه هاهمه * در بسته همچو پهلوی
مردم بیگدر في خفه في معنی خبه مرقوم اسم مصدر استعمال اولنور في خفه في سکون
فا و فتح دال مهمله ایله یعنی کج شده و خفید شاه ناصر خسرو بیت امروز همی ضعیف بینی *
این قامت خفده نزارم في خفید في کسرفا و سکون یا ی تخنا نیله بو غلش و اعضا و بو شق
اولش کذافی نسخه وفایی و ادات الفضلاده یعنی عطسه زده و خم خایله بوزن بریده یعنی
سرفه زده کذافی المجمع في خلاشه في فتح لام و شين معجه ایله ابکی معنایه در اول کی دومنی
معناسنه ابوالمعانی بیت دل نلاشی میکشد از غم بدن کشته خراب * چون خلاشه بشکند
کشتی بیفتد اضطراب في خلاشه في کسر شين معجه و فتح مهمله امتلادن عارض اولان علت
بعض فرهنگه بوغا زایله دماغ اراسنه واقع اولور بر علت دیرلر مولانا حسن شهیدی بیت
آن کسی را که دل بود نالان * او علاج خلاشه نکند في خلاوه في بوزن علاوه سر کشته
و سراسیمه معناسنه که کلاوه و کلایو و کلالیوه و کالیوه دخی دیرلر حضرت مولانا قدس
سره * قطعه * حریف جنک کزیم تو هم در آور جنک * چوسک صداع دهد تن من بر آور
سنگ * بخویش آی چنین خویش را علاوه مکن * که اینت کوید کولست و آنکه کوید رنگ
في خلند في فتح لام و دال مهمله و سکون نوله ایچر و کید یچی و مجروح اید یچی معناسنه استاد

استاد لیبی بیت بود بدل زمرگان خلند * که نیروکی ناوک زنده و خله و تخفیف
 لامه یدی معنایه کلور اول فرهنگ جهانگیریه براوزون اغاجدرکه آنکه کی بی سوروب
 طوغری یوریدرل حکیم ناصر خسرو بیت آب نیزست ~~این کشتیت را~~ * بادبان کن
 طاعت و دانش خله * امدار یاده اولان کی اوزون اغاجله قولانتر مکر بعض یخد ویرمنز
 صولده اولان کی اولسه بعید دکلدر حکیم فردوسی بیت سربادبان نیز برکاشتی * خله
 پیش ملاح بکداشتی * بوییتدن دومن اولوق فهم اولنور ثانی بمعنی خالی حکیم سنایی
 مرد دین باش مال رایله کن * خیزود دنیا بھملکی خله کن * ثالث جمع الفرستده بمعنی کم شده
 بعضیابو معناده ضم خایله روایت ابلشرا اما بوییتده فتحه ایله در استاد عنصری بیت
 او مران ادران یله کرده * مهراورا زدل خله کرده * رابع حکیم اسدی طوسی و هند و شاه
 نجوانی هرزه و هدیان معناسنه روایت ابلشرا بو معنایی مؤید شمس فخری بیت هرمدح
 و آفرین که نه اندر ثنای تست * زدیک عقل باشد افسانه و خله * خامس فرهنگ
 جهانگیریه هر نسنه که خلند اوله یعنی صاحب خلق ممکن اوله دکن و بیروچوالدوز و امثالی نسنه
 سادس بر ریحدر امعاده و بعض اعضاده اولور که صانچوب و جمع حاصل ایدر بو ابکی
 معنایه ترتیب اوزن میر خسرو بیت هر خله خار که چوزدم بکشت * صد خله هجر مجام
 گذشت * بعض نسخه ده کاو و خرسون جگ اوچی سوری اغاجده دیر لکن معنای خامسه
 داخلدر میر خسرو بیت آدمیانرا سخنی بص بود * کاو بود کش خله در پش بود * فرهنگ
 میرزا ابراهیم بمعنی و جمع مفاصل دیوب بوییتی ایراد ابلش مسعود سعد سلمان بیت رویها
 تایان زخشم اندامها بیجان ز بعض * کوییا دارند بادلقوه و درد خله * بور وایت معنای
 سادسه داخلدر سابع شرفنامه ده تخفیفله بمعنی خلم یعنی آب غلیظ که از بینی آید سومک
 دیمک اولور و تشدید لامه بمعنی کم شده مسطوردر و فرهنگ جهانگیریه تشدید لامه
 اوج معنایه در اول شراب ترشی یعنی اکشمش شراب ثانی بمعنی درویش بی نوال ثالث شتر
 یکساله یعنی بریا شردوه و خلیته و کسر لام و سکون یای تحتانی و فتح تا و مثنا ایله بمعنی
 خریطه یعنی دفتر کیسه سی نجیم اولمشدر ابوالمعانی بیت همه مدح و ثنای تو نوشته * نمیکنند
 بچلن باشد خلیته و خلیده و کسر لام و سکون یای تحتانی و فتح دال مهمله ایله جمع الفرستده
 صانچلش و ایچروکشم معناسنه حکیم انوری بیت هر ساعتس از غصه کلی تازه شکفته
 وز غصه چو خارش همه در دل بخلیده و خمایه و میم و نون و یایله بوزن رسانیده بمعنی
 کچ کرده و خمیده معناسنه متعدی اولور حکیم اسدی بیت خمایه دم چون کانی زقیر *
 همه نوك دندان چوپیکان نیر و خمبازه و سکون میم و فتح باء موحده و زاء معجه ایله
 بمعنی خمبازه یعنی استمک ابوالمعانی بیت از شراب عشق دل خمبازه حسرت کشد * در همه
 بزم محبت رانشدمست وصال و خممه و سکون میم اول و فتح خاء معجه و میم ثانیه
 بوزن دمدمه اوج معنایه در اول متکبرانه سوز سو بلك ثانی گذردن سو بلك ترکیده
 کسر ایله خمم دیدکری ثالث یرامنسنه یمک کذافی فرهنگ جهانگیری و خمکوشه و سکون
 میم و ضم کاف فارسی و فتح سینله یای باشی که اگر بجه اولور اکادیرل و خله و بوزن شمله

حقاق هر ننگ اولورده خیمازه سکون میم و فتح یای تختانیله اسمک که آسا وسا
و دهان دن و فازه و فازه دخی دیر ولانا صایب بیت چه سود لوح مزارم زخشت
خیم کردن * مراکه عمر خیمازه نمار کنشت خیمه فی کسر میم و سکون یای تختانیله
بوزن رسیده اکش واکری اولش معناسنه کذا فی المجمع میرنظمی بیت سوی بهر تواضع
خیمه * نهال کشته پرمیوه خیمه فی خیمه یای اتمک مایه سی که اکشی خیمه در ابوالعافی
بیت متاع خانه دل نهب کرد درد و نمس * خیمه مایه صهرم بریده است مکیر فی خیمه فی
بوزن کثیره یوغرلش نسنه هرنه اولورده کلبشکره و بنفشه شکره خیمه دید کاری
بومعنادنر فی خیمه کنده فی اضافه کنده کاف عربیله قویش اولان نسنه یه دیر خیمه ک
اضافتیله ترکیده زواله دیر لراتمک ایچون کسوب پومری ایتد کاری خیمه پان سنه دیر
فی خیمه فی کسر میم بوزن کینه بی وقت یغان شدید یغور دیر لر میرنظمی بیت چنان شده
برف و باران خیمه * نفس نخ بسته می آید ز سینه فی خیمه فی سکون نون و فتح بام و وحده
ایله فرهنگ میرزا ابراهیم بمعنی طاق ایوان وصفه و فرهنگ جهانگیر یده اوزم اغا جنه
ایتدکاری چار طاق که عربیه عریش دیر لر فی خیمه فی سکون نون و فتح جمله و جیم فارسیه
دخی مرویدر جماع لد تدن ظاهر اولان صدا که نفس ویرد کجه بورشدن چقار استاد
بیت ترا ای قلتبان کر کری به * که نیوشی بشب در خانه خیمه * مؤید الفضلاده بومعنا
خیمه بوزن خیمه مسطور در فی خیمه و خیمه فی کلاهما بسکون النون اول بوزن بچده
ثانی بوزن سنجیده انزروت دید کاری که صمغ نوعندن در کذا فی نسخة الخلیمی فی خنده فی
حکک معناسنه کولک در اسم مصدر اولور که فاعل خندان اولور نوعی خوشانی بیت
الهی خنده امرا نالکی ده * سرسکم را جکیر کالکی ده فی خنده فی فتح نونه بمعنی پشته
خرمن یغنی و غیری نه اولورده میرنظمی بیت خنده از برک کل کشته بهر جا * که جمع
آمد پری رویان رعنا فی خیمه فی کسر نون و سکون یای تختانیله بوزن شئیده کار
شایع و منقول اولان گفتکو معناسنه شیخ نظامی * مثنوی * زان دل که بیکد کرد داند
در معرض گفتکو فتادند * زین پرده دریده شد بهر سو * وین راز خیمه شد بهر کو
و مرد مشهور معناسنه حکیم اسدی بیت برادر بدان شاه راسروری * خیمه بمردی
بهر کشوری * مؤید الفضلاده کار مشهور و معروف معناسنه دخی روایت اولنشد
بو قولی مؤید استاد فرخی بیت یکی شادمانی بداندر جهان * خیمه میان کهان و مهان *
معیار جمالیه بمعنی پسند به شمس فخری بیت مر تاض شد سپهر و جهان هم مطیع شد
این از و فور رأفت شاه خیمه بود * ادات الفضلاده ایکی طاق اراسندن ظاهر اولان
صدا و طاس و امثالی نسنه لرک آوازی معناسنه منقولدر و حرکات ثلثه ده معنای آخرا یله
استعمال اولنور فی خیمه و خیمه فی کلاهما بکسر النون و سکون الیاء التختانی بوزن
گبیره مجمع الفرسه جمع حساب و دفتر و فرهنگ زفانکو یاده بمعنی توده ریک نسخه میرزا
ابراهیم بمعنی جمع شدن چیزی و بسجیده معناسنه در فی خواب جامه فی جامه خواب
معناسنه او بقوا اولی دیمک اولور وله بیت چو بر خواست در مهر از خواب جامه * در آمد قاصد

فاصد و آورده نامه فی خواب دیده فی باوغه ایرشمش صبیان و نبات معنای ترکیب احتمال
 اولمقدن کنایه در میرنظمی بیت چو شد آن سر و سپین نور سید * بشب با فکر جانان
 خواب دیده فی خوابیند فی واومعدوله و فتح یا و کسر نون و معنی خسیا نیک یعنی یا تورمش
 و او یوتش دیک اولور شیخ سعدی بیت سعی سر و ش با این خوابیند * سر شک
 از لاله و کل بر دمید فی خوابگاه فی باه موقوف و فتح کاف فارسیله دوشک و او یو بحق مکان
 و وقت خواب اسم زمان و اسم مکان و اسم آلت معنای رینه استعمال اولنور مکنه کون
 فی خواجه فی واومعدوله ایله خداوند خانه و صاحب مال و شیخ و حاکم و وزیر معنای رینه
 استعمال اولنور شیخ نظامی بیت خواجه مع القصه که در بند ماست * کر چه خدا نیست
 خداوند ماست * کشوری وزیر زین العابدین همچون دیمشدر بیت سمور اندر بر خواجه
 ولی اولاد و تابا عش * نهاده کس اجاره همچو در املاک غازی * قصید من بون نک مطای
 بودر بیت بنازم پادشاهی را که از نایب سعادت * نهاده دیو ساری را بکف مهر سلیمانی *
 و صاحب مال معناسنه حکیم انوری * قطعه * خواجه در بخل شد چنان معروف * که بی باغ
 اندرون و در راجه * هر دو با یکدیگر همی گفتند * کیر خرد کس زن خواجه * بر معناسی دخی
 خروس ایبکی در استاد لطیفی بیت منم چون ریک و تو همچون دجاجة * یرم شد راست بر تو
 خفته خواجه فی خوارگان فی واومعدوله و سکون راء اول و فتح کاف و راء ثانیه فرهنگ
 جها نکیریده دشنام و ریجی معناسنه خور اکاری و دشنام و یرمک و خوار خوری دشنام
 اشک معناسنه در استاد منوچهری بیت تو خور کن ترکی من برد بار عاشق * زشتست
 خواره کاری خوبست برد باری * بو معنای مؤید کمال اسمعیل بیت بکیش خام طمع
 خواندویکی فی نفس * یکی تلنگی کاهل بکیش خواری خواه فی خوان فی واومعدوله و فتح
 راء مهمله ایله روزی و نصیب معناسنه حکیم فردوسی بیت ابا خواست بز دانش چان
 بود * ابا کوشش و زور خواره نبود فی خواجه فی واومعدوله و فتح زاء معجمه ایله بوزن غازه
 قدم پادشاه ایچون اهالی شهر مخصوص پادشاه اولان محل زینت ایتمکه دیرل حکیم
 سوزنی * قطعه * به پیش بادنه آن نامه تا بمن برسد * که هیچ باد نیایی چو باد بانک و پوی
 بکوی دوست بر آن نامه را بدان عنوان * به پیش نامه * تو تا خواجه بندم کوی * و بزغش
 کوشکه ده دیرل استاد عنصری بیت منظر او بدید چون خواجه * هر یکی زو بزیتی تازه
 تحفه الاحباب عروسه مخصوص اولان خانه مزین معناسنه فرهنگ جها نکیریده دونما
 ایچون اوزریته اتمشه ترتیب ایتدکاری اغا جاره دیرل و او زم اغا جنگ عریشی و بنا و عمارت
 و نقاش نقش ایچون بغلقلری اسکله معناسنه مرویدر و دخی معنی خواهش یعنی استک
 حضرت مولانا قدسی سره بیت مهر سیدش از سوی هر مهتری * بهرد ختر دمیدم خواجه
 کری * بو بیت مثنویدن قر طلبی ایچون فهم اولنور فی خازنده فی واومعدوله ایله بوزن
 سازنده معنی عروس کدافی المجمع فی خواسته فی واومعدوله و سکون سین و فتح تاء مشنقه
 ایله ایکی معنایه کاور اول خواستن لفظندن اسم مفعول اولور استتمش معناسنه ثانی
 متاع و نقاش معناسنه در حکیم اسدی بیت بدان به زدانش یکی خواسته * که ناید

همی از دهش کاسته * استاد عسجدی * قطعه * یا بپند دیا کشاید یا ستاند یا ده
تاجهان بر پای باشد شاه را این یاد کار * آنچه بستاند ولایت آنچه بدهد خواسته *
آنچه بند پای دشمن آنچه بکشاید حصار * مزبور ایکی معنایی برینند حسین و فای ابراد
ایتمشدر بیت میدهد خواسته نا خواسته محتاجا جزا * هیچ محتاجی محتاج نباشد بسوال *
آنچه خواسته فی واو معدوله ایله بوزن کاسه باغ و بستانه حیوانات اور کوب کیرمک ایچون
ایتدکاری انسان هیاتند کی نسنه یه دیرلر کذافی فرهنگ جهانگیری فی خواسته فی
واو معدوله و کسر لامله بوزن دانسته بمعنی محبره یعنی دوات و لبقه یه ده دیمشدر جمع
الفرسه فتح لامله بوزن وابسته منقولدر فی خورا به فی واو معدوله ایله بوزن خرابه ایکی
معنایه کلور اول آب اندک که صوبندی ار اسندن ضروب آقر حکیم فردوسی بیت زجوی
خورابه چو کتر بکو * که بسیار کرد و بیگاره او * ثانی آوانی زراعتی حاضر و آماده اولان
انجیه دیرلر فی خورده فی واو معدوله ایله خاه مضمومه ایله اولان خردمک جمیع معنایه
مترادفدر محله بیان اولنور انشاء الله تعالی فی خورنگاه و خورنگه و خورنه فی اوچی دخی
واو معدوله و فتح راء مهمله ایله بر قصرنا میدر که سمنار رومی که عربیه سمنار دیرلر نعمان
بن امری القیس امریله بهرام کور ایچون بنا ایتمشدر قصر مزبور خورنق اسمیله مشهوردر
اما اعجام خورنگه دیرکاری جای طعام دیمک اولور اول قصرده روایت اولنور که اوج کتبد
متداخل بنا اولنوشیدی بهرام کوره عباد تخانه ایدی شه دیر و سه دیس دخی دیرلر کسر
دال ایله زبان پهلویده کتبد دیس دیرلر اما عربیه تعریب اولنوب خورنگه خورنق
و سه دیره سدیر دیرلر حکیم خاقانی بیت خواهی که در خورنگه دوات کنی مقام * بکری زازین
خرابه تاد لکشای خاک فی خون فی واو معدوله و فتح راء مهمله ایله اوج معنایه کلور اول خره
معنایه مترادفدر که خاه مضمومه ده ذکر اولنور انشاء الله تعالی ثانی برمرضد عربیه
جدام دیرلر ثالث مضمومه ده اولان واو معدوله خون معناسنه فی خون فی سکون واو
و فتح راء مهمله ایله بوزن چون جمع الفرسه دره معناسنه و تحفه الاحبابه خرزهره که عربیه
دقی دیرلر و موید الفضلاده بمعنی یا مال مسطوردر فی خوله فی سکون واو و فتح لامله بوزن
دوله اغاج نیرداند که ایچنه اوق قورلر روم ولایتند اکا قندیل دیرلر و تحفه الاحبابه اول
قبوردر که ایچنه اوق طولد یروب پهلو اولر و غازیلر یونلرینه طاقرلر میرنظمی بیت
سجابل وار خوله کردنش را * نیند یشد در اعدا امر دنش را فی خوه فی فتح واو ایله بمعنی
خبه مرقوم جمع الفرسه بمعنی خوی یعنی عرق مسطوردر فی خه فی اظهار هایلله بوزن مه
اوج معنایه کلور اول بمعنی خوش که خه خه دخی دیرلر عربیه اولان بیخ لفظنک ترجمه سیدر
ثانی بمعنی پشته که عربیه نل دیرلر ثالث بمعنی خرمن غله فی خه فی بر قاج محله استعمال
اولنور زهی زهی و نیکانیکا و عجب عجب و خوش خوش معنایه در هربری محله ابراد
اولنور حکیم خاقانی بیت زه زه ای بخت خه خه ای دلدار * هم وفادار وهم جفا بردار *
بویینی سروری جمع الفرسه خاقانی به اسناد ایتمش اما یوسف انجوی فرهنگ جهانگیری
انوریدن بوجه اوزن نقل ایدر بیت بیخ ای یار و خه خه ای دلدار * هم وفادار وهم جفا

جفا ابردار * عبارت مذکور ترکیب په په پوه پوه دید کاری معنایه در کمال اسمعیل بیت پس
 توقع بودت نعمت و چشمت ز کسان * خه خه ای خام طمع ~~مردک~~ بیهوده امل ~~ی~~ خیا زنه ~~ی~~
 فتح یای تختانی وزاء معجه ونون ایله معنی خواهر زن که جازنه دخی دیر لر ~~تو~~ بالدرز
 دید کاری در کذافی المجمع ~~ی~~ حیثخانه ~~ی~~ سکون یای تختانی و شین و فتح خاه معجتین و نونله
 مجمع الفرستد قامشدن یا پلش او نعهه میرزا ابراهیم و مؤید الفضلاده قبلدن طوقش او
 و معتبر و مفصل فرهنکرده اغاجدن یا پلش او که برجا بنند دلوکی اولوب سقا لر طشره دن
 صوینی قویه لر ایچر و کیده ور وز کار ایچر و ده اول صوینی طاغیده یا زایا منده حرارت دفع
 اوله بو طرز هند و ستانه مخصوصه بو معنایه حکیم خاقانی بیت از کلاب و ژاله و کافور
 صبحش در سهوم * حیثخانه کسری و سرداب خاقان گفته اند * و فرهنک جهان کپیده
 اول خیمه در که کتان بزندن ایدر لر ایچنه سکوت پیراغی دوستوب او زرینه صوسه لر دفع
 گرمی هوا ایچون هند و ستانده خس و خاشاک دن بو مقوله او ایدر لر ایچش حیثخانه
 تشبیه سنه باعث بودر حکیم سوزنی بیت چو آفتاب شد از اوج خود بخانه جوت *
 حیثخانه رود برک بید و باده بخواه ~~ی~~ خیمکه ~~ی~~ سکون یای تختانی و فتح کاف و لامله بر اوتدر
 عربیده چیمهله و مر مه دخی دیر لر ~~ی~~ خیمشاه ~~ی~~ الم و غصه معناسنه نهمة الله نقل ایچش
 اما حرکتن اشعار ایچاش و کیفیت احوال دن دخی بلدر مامش ~~ی~~ حیمه ~~ی~~ معروف چغتای
 ایسانده اوقی ضم همزه ایله اود یکدر میرعلیشیر ماه بدر کمالی خر کافنه تشبیه ایدر بیت
 تافک محنی لاری توزکای قطار * تاتولون آی آق اوی ایچکای آشکار * بو مطالعه فائوسه
 تشبیه ایدر بیت اول قویاش آق اوید او مین تیگزینو رمین هر ساری * کویا فائوسدین
 پروانه قالغای تو شغاری ~~ی~~ مع الیاء الختانی * خاری ~~ی~~ خاراسنک سخت در آخرنده کی
 بای و صفیه در برسنه نک صلابت و قویلکن بیان ایدر ~~ی~~ خارچینی ~~ی~~ اول طیراغه دیر لر که
 انی قینادوب صرچه ایدر لر و دخی اوقی دمرفی ایدر لر انسانه طوقند قدمه هلاک ایدر لر ابو المعانی
 بیت کسی که سعود مانع وصل یار * کند پتینه اش خارچینی کنار ~~ی~~ خارماهی ~~ی~~ کسر رام
 مهمله ایله بالیق قاجینی و دخی مزسن بالیغی نک آدیرو له بیت کسی را چون خورد مال دواهی
 بملقوشش شود آن خارماهی ~~ی~~ خازنی ~~ی~~ کسر زاء معجه و سکون نونله بر استاد حکیمک
 آدیدر سیف الدین زبیری بیت اگر بحکم حساب سخاش کردندی * بساختندی جاماسب
 و خازنی احکام ~~ی~~ خاکبازی ~~ی~~ خاک ایله بازیدن مرکبدر اطفال او یونلریندن بر او یوندر که
 طیراغه هر بری بر مقدار آنچه کر لیوب طیراغی قارشدن یروب قاج آدم ایسه اولقدر
 حصه ایدر لر هر بری کند و حصه سن اریوب نه چهارسه آلور کذافی الحمودی ~~ی~~ خاکبازی ~~ی~~
 مسافرت معناسنه در معنای ترکیب طیراق الهمکدر ظاهر بود که بواسطه اول معنایه حقیقهئی دکل
 اصطلاحی در مسافر منازل و مراحلک خاک آلودا اولوب طیراغه سلطان اولد و غنندن
 بر معناسنی دخی صوکنارنده طیراق یویوچی اولور بعض اولدن طیراق قالدر لر صوکنارنده
 و کوب یور لر ایچنه بعض کش والتون و بقریاره لر یولور لر بو معنی حقیقهی در کذا
 فی الحمودی ~~ی~~ خاکساری ~~ی~~ خوار و ذلیل و خاک آلود خاکسار مر قوم معناسنه ~~ی~~ خاکشی

فتح کاف و کسر شین معجه ایله تودری سرخ دیرلر بر دارودری حاله بینی فی اضافتسز فتح
لام و اخفاء ما و کسر با و سکون یا و نوله پر یخ او نیله بشمش بولاج و اطعمه نك الخفی یعنی ادنای
طعام کذافی المجمع فی حاله بی بی فی بدخی اول معنایه در یعنی ارزل طعام کذافی مشکلات
بومعنایه شاعر بیت نحو اهم کاشکر نامنت غیر * خوشست بی امتنان آن حاله بی بی
فی خالی فی بمعنی تهی و تنها معروف سوز در فی خامشی و خاموشی فی کلاهما بضم المیم و کسر
الشین المعجه اسم اول قلندر شیخ سعدی بیت دو چیز خیره عقلست دم فرو بستن
بوقت گفتن و گفتن بوقت خاموشی فی خالی فی حاملغله معروف و موصوف اولان نسنه یه
دیر لور بمعنایه سینه کند در فی خانگی فی فتح نون و کسر کاف فارسیله خانه یه منسوب اولان
نسنه یعنی اوده مخصوص یا پلش اطعمه و سایر اشیا عموما و بر نوع لطیف حلوا در خصوصاً
خانی فی کسر نوله صوغوغوده حق مکان و دخی حوض معنایه شیخ نظامی بیت آب کوثر
نه آب خانی بود * چشمه آب زندگانی بود * نسخه میرزا ابراهیم زر خالص و نام های ابن بهمن در
فی خاور خدای فی خاور زمین پادشاهی در و سلم بن فریدون شاه که خاور زمینی اکا و یروب
اندر پادشاه اولدی اکا خاور خدای دیرلر یعنی خاور صاحبی فی خالی فی لذت و مزه معنایه
اسم استعمال اولور و دخی چقور یرلره یغور دن صو ایرکوب متعفن اولق و دخی خاییدن
لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی اولور شکر خای و زار خای کبی فی ختلی فی سکون تاء
مشناه و کسر لام ویای نسبتله ختل دید کاری و لایته منسوب اولانه دیرلر عوما و انده بی نظیر
آنلر حاصل اولور اول مناسبته غایت ایو آته اسب ختلی دیرلر کثرت استعمالله یا اکثر ختلیه
دیرلر شیخ نظامی بیت و شاق نیک چشم هفت خرگاه * بران ختلی بنده سوی شهنشاه *
فی ختلی فی بودخی اول معنایه در نون تا کید ایچوندر فی خرابانی فی خرابانه یعنی میخانیه
منسوب مراد مست مدام در مولانا محمد ظهوری در قسیمه بیت بجوش و خروش مناجاتیان
یکلما نك نوش خراباتیان * شرف شفر وه بیت بمال دست بترك بدان خراباتی * که
سخت طرفه بود روزه دار میخوان فی خرد شتی فی بیان اشکی عربیه خمار و وحشی دیرلر
ابوالمغانی بیت صورتش آدم چو کا و وحش بوده سیرتش * چون خرد شتی کیزد
گریه بیند آدمی فی خرسی فی فتح راه مهمله و کسر زاء معجه ایله بو تحقیقی پیلور معنایه
فی خرسی فی اضافتله عیسی علیه السلام اشکی دیمکدرو بر معناسی ده ره باندر فی خرنای
کرنای اعجامک بر نوع بورد سیدر اشک صداسی کبی صدا و یرر اکثر جنکرده چالر سیف
اسفرنگی بیت پای کوبد سر پرچم چوزند راه بقا * جنک شیر علم و لحن سرود خرنای
رضی الدین نیشابوری * قطعه * اندران روز که مشاطه تأیید ظفر * شود از خون
چیان پیکر شمشیر آرای * مرد در هم جهد از غایت فرط کینه * اسب بر هم فتد از هیبت
یا نك خرنای فی خشی فی کسر شین معجه ایله اول بیاض نسنه که بیاضلی اقصی الغایه اوله
عربیه قوری دیرلر فی خله کشنی فی کبی دومی معنایه در فی خندستانی فی خندستان
مرقوم معنایه جمع الفرسده مسخره لقا ایتک معنایه منسطور در فی خوالی فی واو
معنایه ایله بوزن خالی ایکی معنایه در اول طعام معنایه ثانی رودخانه یعنی جای خرقی

حرق کذا فی فرهنگ جهانگیری فی خوائی فی واو معدوله ایله پای و جای وزنی اوزن چاشنی
 و مزه معناسنه ابوالمعانی بیت آنقدر کرده اثر دزد غم حسرت یار * خوائی از ذایقه و کتر
 نتوانم بشناخت فی خوی فی واو معدوله ایله عربیده عرق دیرلر حکیم اسدی بیت دلارامره
 بر رخ از شرم کی * سمن لاله شد لاله لولوز خوی * دیگر بیت بر روی خط تو قطره خوی
 بوی عرق بهار دارد * چغتای اسانسند کنسرخ ایله نیردیرلر و کسروا و ویای تحتانی مشدده
 ایله عربیده زمین دشت و هامون و زمین نرم معناسنه در فی خهی فی زهی معناسنه تحسین
 ایچون استعمال اولنور کمال اسمعیل بیت زهی شکسته خطت پشت زلف مهر ویان *
 خهی بپرده لب آب چشمه حیوان * و کله تحسین در خه ایله ای لفظ لرندن مرکب در حکیم
 انوری بیت زهی بیان تو اسرار غیب را خاکی * خهی بتان تو آثار جو در افسیر فی خهی خهی
 یعنی زهی زهی و نیکانیکا و خوش خوش فی خیری فی سکون یای تحتانی و کسر زاء مهمله
 ایله کیمی صاری کل و کیمی صاری شوی در دیرلر و بر معناسی دخی رواقدر بو ابکی معنایه
 شمس فخری * قطعه * زرد و خیره است دشمنش کونی * کرد نسبت با و خود خیری *
 پادشاهی که هفت طاق سپهر * باشد از طار مش کین خیری فی خینی فی کثرتدن کنایه در
 وجهیت معناسنه کور میرنظمی بیت مرا کردند هر شب آشنایی * سکون در کوی
 جاتان بود خیل فی باب الخاء المتکسوره مع الالف * خلا فی بوزن زدا با لحق معناسنه
 میرنظمی بر آنکس که نقشش کند اقتضای * بماند چون خرنک اندر خلا فی خوا فی بوزن بیا
 یعنی مزه عربیده لذت و ذوق معناسنه میرنظمی بیت بیسیما رخوردن کند امتلا *
 مر آنکس دهن را نباشد خوا فی خیر بویا فی سکون یای تحتانی اول و فتح ثانی و راء موقوف
 و ضم باء موحده ایله قافله که حال و هیل و مال بوا و هیل بوا و شو سمیردخی دیرلر خینا فی
 سکون یای تحتانی و فتح نونه سرود و نغمه معناسنه در و کاهی نون یا یه تقدیم اولنور امیر
 خسرو در ترجیح شعر بر نغمه بیت نظم را علی تصور کن بنفیس خود تمام * کونه محتاج
 سماع و صوت خینا کر بود فی مع الباء الموحده * خشب فی سکون شین معجه ایله بی هنر
 و بی معرفت اولانه دیرلر ابوالمعانی بیت ندانستم رموز فن عشقت * دبستان چهارا
 خشب مانند فی خلایب فی بوزن کلاب چامور و چرکاب معناسنه احمد کرمانی در متابعت
 نفس گوید بیت چون خرهمه در خلایب ماند * باشک همه در حجاب ماند فی خلایب فی
 سکون لامله یعنی خلم یعنی سومک کذا فی المجمع فی خیراب فی بوزن نیراب موج دویا
 معناسنه که کوهه دخی دیرلر اصلی آب خیزند ایدی علم اولدقده مضایف الیه تقدیم
 اولندی فی خیک آب فی سکون یای تحتانیله قرینه که آنکله صوچکرلر خیک اصلنده اسم
 عام در هر طلومه دیرلر آب اضا فتمیله مخصوص صو طولومی اولدی کذا فی مجمع الفریس
 فی مع التاء المثناة * خت فی یابوب یو یوزمق پو ییدن معناسنه و بعض فرهنگده یادن مق
 تابش معناسنه میرنظمی ابکی معنایه بیت بکوه و دشت خت کرد چون نور * در آنسو
 ناکهان خت دید از دور فی خشت فی سکون شین معجه ایله اوج معنایه کلور لول کر بچ
 معناسنه که بشوروب و قطعه سن کوچک ایتد کده رومده تو غله و عجمه خشت

پخته دیرل پخته و صفیله موصوف او نژدن مقدم مطلق کریم مراد اولنور استاذ دیشدر
بیت یونای تو اگر خشت زنتب از کل من * همچنان در دل من مهر و فانی تو بود * خطیب
اشیرازی * قطعه * سخن حمام رشک ز صوانست * کرچه بنیاد اوست از کج و خشت *
ماه رویان در و چو غلمانست * فوطه هاپرزله جای بهشت * ثانی فرهنگ جهانگیریده
کتاب زندک بکرمی بر نسکندن اون ایکنجی نسک آدیدر کتاب زندی بکرمی بر قسبه
تقسیم ایدوب هر قسبه ضم نوله نسک دیرل و هر بر نسک آدی واردر ثالث حربه دموریدر
اما اکثر استعمالدن حربه دیدکاری نیزه کوتاهه خشت و دمورینه حربه دینک شایع
اولشدر بویتندن مفهومدر بیت بالای سر و به نیروی پیل * بانکشت خشت افکنده
بر دو میل * و حربه اولدوغنه بودخی دلالت ایدر حکیم اسدی بیت هوا چون شب و کرد
چون دیوزشت * درو چون شهاب روان نیرو خشت * دیگر مصرع * یکی خشت شاهین
برود مار پیچ * و منان دمورینه دیرل و حربه دمورینه دیندوکی بویتند تصیری محاو اقدر
حکیم فردوسی بیت برآمد رخشیدن تیغ و خشت * تو کفتی هوا بر زمین لاله گشت *
و حربه اولدوغنه حکیم فردوسی بیت یکی خشت زد بر میان قباد * که بند بکریند او بر کشاد
معلوم اولدی که حربه پده و دمورینه ده محلیک اقتضا سیده استعمال اولنور ایتمس *
در خشت خشت فی تقدی که چکان و بعضی سنه لردن صادر اولور بر صدادر که تقرقر
ایدر حضرت مولانا قدس سره بیت خشت خشت موش بر کوشش رسید * خفت ذوق
لذتش کلی رمید فی خلعت فی بخشش قفتانی که پادشاه و وزیر لر خدمت مقابله سنه
انعام ایدر لاکا تشریف دخی دیرل میرنظمی بیت بجان خدمتش چون رسید بکوش
بفرمود خلعت نهندش بدوش فی خیره دست فی باب الجیم الفارسی مکسون سنه ذکر
برور ایدن چیره دستک مقابله ضدی درالی اوز اولیوب طوبی و غی اشی سقط
ایدوب هیچ برایشه یرامین آدمه دیرل ابوالمعانی بیت خیره دستند آنکه دعوا ی هنرا
میرند * هر که از دستش هنرا ید نباشد لافزن فی مع الجیم فی خلیج فی کسر لام و سکون
نون ایله اعضانک طوبی سنه یعنی علمدن قالمه سنه و دخی طرنقه قازیمق معناسنه که
خلنک دخی دیرل کذافی فرهنگ جهانگیری فی خیفج فی سکون یای تحتانی و نون و فتح فایله
سکرک تخمی دیدکاری دارودر کذافی نعمه الله فی مع الدال المهمله * خرد فی فتح راه مهمله
ایله عقل و بصیرت معناسنه شیخ سعدی بیت سپهر اول کند چشم خرد کور * پس
آنکه بر خردمند افکنه زور * حکیم سنایی بیت بر سرت به زعقل افسر نیست * خرد
اندر سر سرت بر سر نیست * چغتای لسانده عقاله ایس دیرل فرهاد نامه ده فرهاد مائنده
مشیرین حقنه دیر بیت اور و بان آنچه شور و شین قیلدی * که ضعف ابلاب ایسی اوزی
ببیلدی فی خردمند فی صاحب عقل دیمکدر منادات توصیفدر مقابل بیخرد اولور شیخ
عرخام * رباعی * ای چرخ ذکرش تو خرسندیم * آزادم کن که لایق بندیم * کر میل تو
با بیخرد و نادانست * من نیز چنان اهل خردمندیم فی خرد فی سکون راه مهمله و نون و فتح
واو ایله بر نوع خیاطی یعنی در زبک در صنعت و استمالک کو سترمک ایچون ایدر کذافی

فی فرهنگ جهانگیری و خشاوند فی فتح شین معجمه و او و سکون نون ایله بر ملک آیدند
 کذا فی المجمع و خنک بید فی سکون نون و کاف فارسی موقوفه بمعنی خار درخت یعنی
 اغاج دکنی که بعض اغاجلرده اولور استاد رودکی بیت تن خنک بیدار چه باشد سپید
 پیزی و تری نباشد چو بید و خنید فی کسرون و سکون یای تحتانیله بمعنی مکید یعنی
 امدی فعل ماضی اولور شرف مشغروه بیت که از باغ تولاله میچیندم * که از لعل تو مشکر
 میچیندم * مصدری خنیدن کلور مکیدن معناسنه و خوید فی واو معدوله ایله مفتوحه ده
 ذکر مرور ایبن خوید معنا سنه در قصیل دیمکد و تازه تمش مزد و عاتده دیر لر بوافظک
 استعمالند ایکی وجه وارد بری مذکور وجه در بیدوزنی اوزن حکیم انوری بیت ای عجب
 نیست بسی کز اثر لاله و خوید * کفی آه و بره میناسم و بچاده لبست * یو قولی موید شمس
 مخزی بیت مهر قصیل فرس سبایس تعظیم او * آورد از باغ چرخ هر سفر و شام خوید
 و بروجهی دخی کسرو او و سکون یایله خرید و چوید وزنی اوزن در میر غماره بیت رویش
 میان خله سبر اندرون بید * چون لاله برک تازه شکفت در میان خوید و خوی درد
 کسرو او و سکون یای تحتانیله بر عات آید ز طرنغ اطراف بشوب چرک و اریک بغلر که
 اولور که آندن طرنق دوشتر عریب را خس دیر لر وهندی اسانند انکلیزه دیر لر و خویشتند
 واو معدوله و سکون یای تحتانیله خصم واقربا معناسنه در و خید فی سکون یای تحتانیله
 تازه بغدادی و آریه که خوید دخی دیر لر حکیم سنایی * قطعه * کسی که عزت عزالت نیافت
 هیچ نیافت * کسی که روی قناعت ندید هیچ ندید * زهی خوشبخت و لیکن زجهل خواهی
 خوشی نیاید از و هیچ زانکه خار از خید و مع الراء الممله * خدیور فی کسر دال مهمله
 و سکون یای تحتانی و فتح واو ایله پادشاه دیمکد که خدیور دخی دیر لر ادبی اولو پادشاه
 معناسنه در کذا فی فرهنگ جهانگیری و خدمتکار فی معروف و خدمتکار فی خدمت
 ایدیی مخصوص اولق لازم دکل هر خدمت ایدنه دیر لر هزینه و جهله اولور سه ابوالمعانی
 بیت خدمتکار شاه جهان و دل * دارم امید لطف و عنایت درین مدار و خری
 ایکی معنایه در اول صا تون آل معناسنه صیغه امر در ثانی طوماند که بهار ایامنه یوجه
 طاغیر باشند و کوز فصلند آلیق یرلده و دن لده اولور آکا هر دخی دیر لر اما زبان
 پهلو بیک خر خوش دیمکد و خریدار فی صا تون آلیهی مشتری معناسنه در اصلی خرید دارد که
 خریدار شد و دار اسم فاعل در ایکی دال بریده تلفظ ثقیل اولغله بری حذف اولمشند
 میزظمی بیت خریدار متاع در د عشقم * زهید کودکی پرورد عشقم و خبیر فی سکون
 نون و کسر جمیله بوزن انجیر اوج معنایه در اول بمعنی نیره یعنی قرا کو حکیم اسدی بیت
 همه آسمان کرد لشکر گرفت * همه دست خبیر و خبیر گرفت * ثانی بوی تند یعنی کریمه
 رایجه ایچ یاغی و یا خود کوک و یوک یاغی و چراغ سونکی و امثالی قوقوله دیر لر خسروانی
 بیت سالها بگذرد که برناید * روزی از مطبخت همه خبیر * ظهیر فاریابی بیت زیاد کر زش
 کردون همی پراز آشوب * رتف تیغش هامون همه پراز خبیر * شمس مخزی بیت چنان
 بسوخت ز تاب عنایتی خصمت * که بر نیاید از و کربسوزدش خبیر * ثالث هر نیز و تنیم

اولان نسنه يه ديرلر في خنكسار في سكون نون وكاف فارسي موقوف وفتح سين مهمله ايله
ايكي معنایه كلور اول اول كسيمه ديرلر كه باشنك قیل بیاض اوله حكیم قطران ارموی بیت
زال زر اندرازل زلزال شمشر تو دید * درازل شد خنكسار از هول آن زلزالی زال * امیر
خسرو بیت صفوت آتش مجوزین چا پکی پوشان رسم * زانکه طاوسی نیاید از بطن
خنكسار * ثانی کوه چله درکه باروتك بر جر ویدر في خیار في معروف شاعر كبری دیشدر
بیت قافیه نان و پیر و خیار * در عجم این یافت مثل اشتهار * یا ز فصلند خیار و پیرك
اتك ايله تناولی لطیف اولوب و اوچی نك قافیه سی واسع اولغله مثل ایشلر في خیار چنبر
و خیار شنبه في كلاهما ادویه دن مسهل لطیفدر تاز هسی خیار کبیدر قوریدقه ایچند
تی بال کی اولور اون درهمی تمام شربتدر برویا ایکی مجلس عمل ایتر غایت مفید نسنه در
في خیاوار و خیاور في كلاهما بفتح الیاء التختانی والواوایش کوچ معناسنه ابوالمعانی بیت
هر کس بجهان دادوستدر اشك کاسب * جز عشق مرانیست خیاوار مناسب في خیر بکیر
سکون یا این تحتانیین و کسریاء موحه و كاف فارسیله اقسام لعبدن بر لعبدر که بر دایره
چو یرب ایچنه بریسی کیروب طورب باقیلری اطرافدن آنی اورر لر اول ایاغله آنلری
در قنغسنه طوقنور ایسه آنك یرینه اول طورر بو او یونه خرسك و بخوردخی دیرلر
کذافی الجمع في خیر خیر في بولفظ مکرر بش معنایه در مختیر و واله و سرکشته معنالیینه در
حكیم اسدی بیت کس از خیل ایشان نبه مانده نیر * بماندند در زخم او خیر خیر *
دیگر با ندرین معنی بیت شمارند شد سست مانده دبیر * دل و شاه و لشکر همه خیر خیر
ثانی هرزه و هدیان معناسنه در کمال اسمعیل بیت او می کند مسوده شعر من بیاض * من
میکنم مسوده شعر خیر خیر * ثالث بمعنی بی سبب و بی اصل شاعر بیت خیر خیرم کرد
صاحب تهمت اندر همچو بلخ * تاهمیکویند کافر نعمت آید اندری * رابع بمعنی نیره و تاریك
حكیم فردوسی بیت زآواز باران و کردان نیر * همی چشم خورشید شد خیر خیر *
خامس لغت محمودیده بمعنی شتاب و شرفنامه ده بیهوده و تاریك و نیره معناسنه مسطور در
في خیر في بوزن شیریدی معنایه كلور اول سرکشته و حیران حكیم قطران ارموی بیت ای
مخونی بر بتان کابل و کشمیر میر * ماندم از بس کوری در عهد هاتاء خیر خیر * ثانی
هرزه و بی سبب معناسنه حضرت مولانا قدس سره بیت ای رونق جام ز تو چون چرخ
کردام ز تو * کندم فرست ای جان که تاکی خیر کرد آسیا * ثالث فرهنگ جهانگیریده
کوزه غبار واقع اولغله دیرلر رابع اعضا او یوشق اولغله دیرلر خامس ناچار معناسنه
ابوالمعانی بیت در اندیش وصلت که تأخیر شد * سراپا وجودم زغم خیر شد * سادس
بر شکوفه در که زر و سرخ و بیاض اولور اکا خیری دخی دیرلر سابع رند و دلیر و بی شرم
معنالیینه در بومعنا لك جمله سنده هاء علامت ايله خیره ده دیرلر في خیره سر في سکون
ریای تحتانیله باشی دونمش و شاشقون معناسنه اولور مولانا هاتنی بیت سپاهان پرفتنه
خیره سر * ز چشم سیمیه بتان خیره تر في خیر کیر و خیره کیر في كلاهما بسکون الیاء التختانی
وزاء معجه موقوف و کسر الكاف الفارسی بر او یوندر تر کیده طور طوت دیرلر عینی ايله

۳۸۷. ایله فارسى سنك ترجمه سفیدرخیر بکیر مرقوم معنا سنه اکا کوها موی و خرسک دخی دیرلر
 کدافی المجمع فی مع الزاء المعجمه * خردسوز فی ایکی معنایه کلور اول آذر با میچانده بر آتشکده
 نامیدر شیخ نظامی * مثنوی * از آنجا بتدبیر آزادگان * در آمد سوی از آبادگان * دران
 خطه بود آتش سنك بست * که خواندی خردسوزش آتش پرست * ثانی هر نکه عقلی
 زایل ایدر غم و غصه و افکار دور و جای محوف و کار دستوار و مکینفات و بونله بکیر
 نه اولور سه عموما و دلبر ممتاز خصوصاً فی خیر فی بوزن نیز خیزیدن و بعض ارباب لغت
 قولجه خاستن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبدر شعر خیر کبی مثال امر خواجه حافظ
 بیت ساقیا بر خیز و در ده جام را * خاک بر سر کن غم ایام را * مثال وصف ترکیبی خواجه
 سلمان بیت بیوی دوست شعر خیر شو چو باد صبا * که بوی دوست ز مشکین دم شعر یابی
 فی مع السین المهمله * خرس فی سکون راه مهمله ایله آیو دید کبری و وحشی جانور در سباع
 نو عندن میر نظمی در صفت احق و کول بیت چنان کردند تعالیم و تفهیم * که نتواند کند
 چون خرس تقلید فی خیس فی سکون یای تحتانی ایله بوزن کیس پلاس و جامه کهن
 و خشین و دخی خیسیدن لفظندن صیغه امر ذر فی مع الشین المعجمه * خدیش فی کسر
 دال مهمله و سکون یای تحتانی ایله حرم کبارده بر اختیار خاتون اولور که امور بیته کتخدایق
 ایدر و سوزینک نفوذی دخی مقرر اولور اولقوله یه کد بانودخی دیرلر ابو مسلم بشاری
 * رباعی * در ظاهر اگر برت تمام درویش * ز پنم چه زنی بطعنه هر دم صد نیش *
 دار دهر کس بتا باندازه خویش * در خانه خود بنده و آزاد و خدیش فی خراش فی فتح راه
 مهمله ایله ایکی معنایه کلور اول خراشیدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی اولور دخر اش
 و رو خراش کبی ثانی اول یان که در ی اوزرنده اولور طر تق و د کند ندن عارض اولور و محفو
 اغزندن دو کلن سنه که ترکیب نلاش دیرلر و سختیان و امثالندن تراش اولنان سنه یه دیرلر
 شمس غزی ایکی معنایه * قطعه * رسید رافت عدلش بدان که از سر شاخ * نمی نماید آره که
 تراش و خراش * برون فکنده مجار و ب لاندز کردون * عدوش راز در خانه جهان چو
 خراش فی ضمله آخر معنایه کلور محله ذکر اول نور انشاء الله تعالی فی خرس فی کسر راه
 مهمله ایله اول نوع خنده یه دیرلر که هزل و تمسخر یوزندن اوله اکا خیرش و خندیش
 و خنده خیرش و خنده ریش دخی دیرلر ابو المعانی بیت کمان مبرکه شود دولت جهان
 جاوید * بروی تو دوسه روزی فلک خراش کند فی خیرش فی کسر راه مهمله و سکون یای
 تحتانی ایله ایکی معنایه کلور اول بمعنی خراش مرقوم ثانی بمعنی خوش ضمله معنایه محله ذکر
 اول نور انشاء الله تعالی فی خلاش فی غلغله و غوغا معنایه در کدافی المجمع اما شرفنامه ده
 بمعنی خلیش که چچله و خلاب و غر لغج دخی دیرلر فی خلیش فی کسر لام و سکون یای تحتانی
 ایله اول قویی با لغه دیرلر که آدم با صدقه ایاق کو جمله قالقر کدافی ادات الفضلا فی خویش
 و او معدوله ایله بوزن کیش التي معنایه کلور اول بمعنی اقارب یعنی خصم حکیم اسدی بیت
 مر این خانه تو خانه خویش دان * مرا کر چه بیگانه ام خویش دان * ثانی بمعنی خود که
 خویشتن دخی دیرلر ترکیب کند و کند و سی دید کبری معنایه در شیخ ابوسعید ابوالخیر * رباعی

تشنه بد دست خوش از خرمن خویش * چون خود زده ام چه نالم از دشمن خویش * کس
دشمن من نیست منم دشمن خویش * ای وای من دوست من و دامن خویش * ثالث بمعنی گاو اهن
و خوش کار مزارعه ده دیرلر حکیم فردوسی بیت بخشم ز کج و درم صد هزار * بدز ویش
هر کو بود خویش کار * رابع بمعنی وجود حضرت مولا ناقوس سره بیت خویش من
والله که پهر خویش تو * هر نفس خواهد که میرد پیش تو * خامس بمعنی خوب و خوش میر
خسرو بیت دید چو این پیشنوی خویش را * نیر قلم کرد سر خویش را * سادس بر نوع
طوقنس غلیظ کتان بزی در که آکا خیش دخی دیرلر میر خسرو بیت خانه خویش از خشکی
وتری * یافته از خر که مه برتری * معنای اوله عربی اقا رب و چغتای اسنانته کیش قارام
دیرلر خصم واقربا دیمک اولور * خیره کش * ضم کاف عربیله جمع الفرسه ضعیف
و بی مجال و بی شرم معناسنه در شیخ سعدی بیت جهان سوز و بی رحمت و خیره کش *
ز ناخیش روی جهانی ترش * کدافی مؤید الفضلا اما خاطره کلور که خیره بی سبب و هرزه
معناسنه اوله ضعیف معناسی نیجه استنباط اولور * خیش بی سکون یای تحتانیله
ایکی معنایه کلور اول فرهنک جهانگیریه بر نوع کتاندر اکثر بلاد بخرات و سندده طوقور
و کیرلر استاد فرخی بیت دلی را در همان نوشی هد و رابر جگر نیشی * عدو خیشست و تو چون
ماه تابان آفت خیشی * و بر نوع کتاندر که مصرده طوقنور خیش مصری دیرلر ثانی اول
اغاچه دیرلر که او کوز بوینه بغلر آکا ایددخی دیرلر نسخه میرزا ابراهیم بر نوع لطیف
کتان جامه در که ایام تابستانه کیرلر بو معنای مؤید حکیم انوری بیت آسمان خود سالومه
پاینده این دستان کند * در دیش باخیش دارد در تموزش بافنگ * بافنگ زرداوه کور که
دیرلر و جمع الفرسه جامه کتان سطر مسطور در * مع الصادق المهمله * خلاص بی شرفنامه ده
التون و نقد نفیس صفتند استعمال اولور و مشکلاته بمعنی پوته مذکور در * مع الفاء
خلاف بی شرفنامه ده صلقم سکوت معناسنه مسطور در و عربیله ضد راستدر مخالف
معناسنه و فعال و زنی اوزن مصدر اولوز * مع القاف * خیق بی سکون یای تحتانی
و فتح و او ایله خوارزم مملکتند بر شهر آدیدر مولانا هاتنی بیت تو هم دست از کات و خیق بداد
که تا مملکت ماندت پایدار * مع الکاف * خباک بی فتح باء موحد ایله قیون و صغرا غیل که
کیجه یا تمق ایچون ایدرلر ابو المعانی * قطعه * شها این سرای چنان استباه * شود دوستانرا
مکان لطیف * نکیر دفرار و نیاید حضور * شود دشمنانرا خباک کثیف * خرسک بی
مصغرا خرس در و خیر کیر او یونی معناسنه شیخ سعدی بیت استاد و معلم چو بودم آزاد
خرسک بازند کو دکان در بازار * خرسک بی سکون سین مهمله ایله کل مصغرا معناسنه در
کدافی فرهنک جهانگیری حرکات ناشده معنای مغایر ایله کلور * خشتک بی سکون سین
مغیره و فتح تاء مشناه ایله ایکی معنایه کلور اول قفتان و کوملک قولقغه اور دقبری بان در که
ترکیه دخی خشتک دیرلر کمال اسمعیل بیت آنکه قدرش جو کشد دامن رفعت بر چرخ *
همچو خشتک بودش شکل زمین زیر بغل * استاد لطیفی بیت هر که از خار میوه چیده بود
دامن و خشتکش در پهل بود * بو معنایه خواجه سلمان بیت خشت ایوانش بر صحن کردون

گردون خشتك * طرز بنیانش بر دامن آفاق طراز * ثانی بمعنی ایینه زانو یعنی دیو کوزی مولانا
 علی فقی بیت بی رضایت هر که بوی یک قدم * خشتك زانوی او بر کنده باد * خنك في سکون
 ميم و فتح نونه مريض و معلول و زخم تلو معناسنه ابوالمعالی بیت مجاه و دولت و قدرت اگر برند
 حسد * درون خصم ترا تا آبد شود خنك في خنك في فتح نون و ضم میله بندق اوتی
 دید کردی در * خنك في سکون نون و فتح جمله صا قرا غاجی که می شنه منه گوش دیرلر
 عربیده حبه الخضرا دید کردید فارسیده بر آدی دخی تمشکد رانا طولیده چنده دیرلر حرکات
 نلته ایله مرویدر ارباب لغتک هرری بر حرکتله نقل ایشلردر معروفی بیت باد آوریدرت را
 که رام * که بنه کش بدی و که خنك * مجمع الفرسده جیم فارسیده مرقومدر * خنك في
 سکون یای تحتانی ایله هر طلومه دیرلر که کرك بال و کرك صوو و کرك نسنه قونيله جمله سنه
 خنك دیرلر * مع الکاف الفارسی * خنك في فتح لام و سکون نونه ایکی معنایه کلور اول
 خارج مرقومک معنای اخیرنه ثانی دورنک معناسنه در استاد منو چهری بیت تابراید
 نخت نخت از کوه مبع ماغکون * آسمان را آسکون کردد زرنک او خنك في خنك في سکون
 نونه هر بیاضه دیرلر عموما استاد بیت خدای تیغ تراد رازل بزال نمود * ز بیم تیغ توتازان
 خنك شد سر زال * وقیر آته دیرلر خصوصاً حکیم فردوسی بیت تبارک ز فولاد سبزش کلاه
 قوس خنك بر کستوانش سیاه * قیر آته بواسم اطلاق رنگ اعتبار ایله در شعر آخر نسنه لده
 دخی استعمال ایشلردر از جمله یای سکر نه دیرلر اکثری بیاض اولغله شیخ نظامی بیت
 قوس و قرح کشت کمان وار کوز * از دو طرف خنك پی و سرخ توز * و بیاض فقطانده
 دیمشکر حکیم فردوسی بیت بیوشید سهراب خفتان خنك * نشست از بر جرمه سبزش
 دنک * اما بویدته قافیه اقتضاسی اوزر نه شاء مفتوحه کر کدر بیاض اولق اوزره ایراد اولنان معانی
 جمله بیاض صحیح دکلدر بلکه بر مقدار تیره دنک اولق فهم اولنور * مع اللام * خنك في فتح
 یاه لوحه ایله قیون و یکی و صغیر آغیلی که کجه یاتمق ایچون یا خود صاتمق ایچوق طامشدن
 یا خود اغاجدن ایدرلر ابوالمعالی بیت میندار خانه هر اصحاب مال * همی ساخته اند
 بهر خود را خبال * خنك في سکون یای تحتانی و فتح تاء مثناة ایله مجمع الفرسده سخن در و خ
 و مزاج معناسنه در تحفه الاحباب کذالك و نسخه و قاییده انحق مزاج معناسنه مسطور در
 * خل في بوزن دل سومک معناسنه مرویدر خلم دن ترخیم اولنسه جائز در میر تظمی بیت
 بداندام و بد کوی و بد بود دل * دودیده پر آرخ به بینش خل * مع المیم * خرام في یدی
 معنایه کلور اول ناز و رعنا لغله صاتمق معناسنه میر خسرو بیت بهر زمین که چو آب خیات
 بحرایی * دهان مرده بزیر زمین پر آب شود * بو معناده اسم مصدر اولق لازم کلور ناز ایله
 صاتمق معناسنه استاد لطیفی بیت مکر از یارمن آموخت کل و سر و چمن * کین چنین خنده
 شیرین و خرامی دارد * ثانی خرامیدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی اولور سر و خرام
 و کیک خرام کبی معنای اول ایله بو معنایه استاد فرخی بیت خاک او پر خرام و جادووش *
 باغ او پر بتان کیک خرام * ثالث بمعنی خوب شمس غزنی بیت تانبا شد کریم همچو لیم *
 تانبا شد کریم همچو خرام * رابع بمعنی مرده حکیم فردوسی بیت سینه بد از ان کفتم کشتیم

گرام * که بیغام بد با نوید و خرام * مختاری بیت ز شمشیر زهراب دل را نوید * ز پیکان پولاد
جا ز خرام * خامس بمعنی شادمانی و سرور و له بیت بودند بکففته بانای ورود *
ابا سور و جشن و خرام و سرود * و له بیت یکی شهر بد شاه را شاهه نام * همان از در و سرور
و جشن و خرام * سادس بمعنی مهمانی شدن * و له بیت خرام آور را مشکر از آن جوان * یکی
خلعت آرای بالای خوان * و له بیت چو طوس سپهبد پذیرد خرام * بیاشمیر و شندل
و شاد کام * سابع بمعنی نوید و له بیت یکی نامه فرمود نزدیک سام * سراسر در و نوید
خرام * استاد فرخی بیت دولت او را بملک داد نوید * و امده تازه روی و خوشن بخرام
بومعنازه ابیات مرقومه استشهادی فرهنگ جهانگیری نقلید زی خشم بی سکون شین مهمله
ایله شرفنامه ده جراحی معناسنه در بو معنایی مؤید استاد عنصری بیت بسی خیمها
گرده بود از نخست * مر این خیمهای مرا چان جست بی خشم بی سکون شین معجه ایله
غضب و تهور معناسنه در خاه مفتوحه ده ذکر اصلی او ز رینه ایدی بوند مشهور اولد و غی
اوزن نقل اولندی ایکی وجعی ده جایز در دیمک اولور بی خلم بی کسره یه قریب سکون لامه
اوج معنایه کلور اول اول غلیظ صوو و خلط در که بوروندن اقرار عریبه مخاطب دیرل شمس فخری
بیت عدورا خیال سرتیخ او * زینی کند مغز بیرون چو خلم * بومعناده خل و خم دخی دیرل
ثانی بمعنی غضب معناسنه حضرت مولانا قدس سره بیت خلم خوشتر از چنین خلم ای خدا
کر کند از نور ایمان جدا * ثالث اول کل نیره که چسپینه یعنی یا پوشقان قره با لحق که ایاق
قودقه یا پوشوب یوریمکه عسرت و پر استاد * مثنوی * مروی دانشی در راه کم راه * که
راه دور تار بکست و بر چاه * چراغ علم و دانش پیش خود دار * و کرنی در چه افی سر نکونسا
فغان زین صوفی در خلم مانده * ولی در خلم خور بی علم مانده بی خم بی درت معنایه کلور اول
معنی خلم که آمدن اختصار اولمشدر ثانی بر نوع بومدر خوش آواز اولور که صد اسندن
هولفظی فهم اولنور ثالث زحمت و جراحی رابع علت سه دیرل بی خیره چشم بی بولانق
قور قودن اوله یا خود علیل اوله مولانا هاتفی بیت ازان خیره چشمان نا اعتماد * لب هندوی
آتشین شد سفید بی خم بی بو زن سیمیدی معنایه کلور اول جمع الفرسه کوزدن اتان
چرک که ترکیه چپاق دیرل منجیک بیت دو جوی روان در دهانش ز خلم * دو خرمن زده
درد و چشمش زخم * ثانی جراحی و جراحی چقان اریک معناسنه حکیم اسدی * مثنوی
زمین هست آماجگاه جهان * نشانه تن ما و چرخش کان * ز زخم همه خستگانیم زار *
همان خم و خون لیک درد آشکار * بو معنایی مؤید استاد عنصری بیت بسی خیمها کرده
بود او درست * مران خیمهای مرا چاره چیست * خشم لغت معناسنه عنصری تک ایراد اولنان
بیث عینی ایله بو بیتدر فقیر اقم الحروفک تصرفی قیاس اولنوب دخل اولنیمه مرقومک
نظمناه بویکی وجه اوزن بولمشدر ثالث اول چوال که غلیظ پنجه ایکی ایله طوقش اوله و اکا
بکر رنسنه لره دیرل طیبانی مرغزی بیت صبوی و ساغرو آئین و غولین * حصیر
و جایروب و خم و پالان * بو بیت بر قاج لغته شاهد ایراد اولمشدر رابع بغرسق و اشکنبه
قازندیسنه دیرل بو معنایی مؤید شمس فخری بیت خصمش ار که خورد عجب نبود * که سگنرا

سگازا کججه باشد خیم * خامس طبیعت درشت معنا سنه در که در خیم دخی دیر در درشت
 اولور یو تقدیر ججه خیم طبیعت اولور حکیم سنایی بیت مرد شهوت پرست را در خیم
 بد تر از بت پرست خواند حکیم * سادس خوی تند و نیز معنا سنه حکیم فردوسی بیت
 دگر خوی بد آنکه خوانیم خیم * که با او ندارد دل از دیویم * هکذا نقل فی فرهنگ جهانگیری
 و فرهنگ حسین و فای سابع تحفة الاحبابه یعنی دیوانه مسطور در مع النون *
 و بخالیدن و فتح خیم و کسر لامله قوجا قلمدر در اغوش کردن معنا سنه ابوالعالی بیت
 کشیدم آنقدر جورش ندیدم لطف او هرگز * نشد روزی بیا روزی میانش را بخالیدن
 و بخولیدن و الفیرینه و او ایله ده اول معنا یه در و خندان و سکون ذال معجه ایله
 حرمان معنا سنه عربی در شیخ عطار بیت هر که اندر طاعتش کسلان بود * حاصلش گراهی
 و خندان بود و خراشیدن و فتح راه مهمله و کسر سنین معجه ایله طر ملامق و پک قازیمق
 رو خراش و دخر اش یوندند را بوالعالی بیت مشو بهفت دلی رو خراش مردم را *
 که هرگزش نکند با خرد خراشیدن و خرامان و نازله و رعنا غله صا لنوب یورینه دیر ل
 اسم فاعله در صالجهی معنا سنه وله بیت خرامان سوی من آمد نهادم روی بر پایش *
 متاع معتبر کردند پای انداز شاهانرا و خراشیدن و مصدر در صالجهی معنا سنه و خران
 را و مشدده ایله و تخفیفله ده جائز در رام و مطیع معنا سنه حکیم ناصر خسرو بیت بیچاره
 نیات دانه بینی * هموار خران این دو کوهر * و حکیم سوزنی بیت تنی و نیزی آغازی
 و خران نشوی * تن تو سن ببرد آخرو خران آرد و خرمن و مغروف و غله یغوب
 دو که جگ زده خرمن دیر ل مثال معنی اول شیخ سعدی بیت خداوند خرمن زیان میکند
 که بر خوشه سر کران میکند * مثال معنی ثانی حضرت مولا ناقده سره بیت
 خرمن همه در ریخته کندهم بگاہ آمیخته * هین از نسیم باد جان که زاکن از کندهم جدا * غله
 یغنه خرمن نسیم سی خصو صادر و هر نسنه نک یغنه ده دیر ل حکیم انوری بیت خالی
 سدا خرمن آتش زد و دعود * تادرجین ز بیضه کاقور خرمنست * وهاله ماه یعنی آی
 آغلنه خرمن دیتلور رضی الدین نیشابوری بیت ماه بی خاک جناب تو چنان تنک آمد *
 کور و دایره خرمن زندان دیدم و خریدن و کسر او دال مهملتین ایله صا تون المق اشترا
 معنا سنه کال بخندی بیت حکمت فروش تا کی مرهم همیکنند عرض * ما خستگان
 و خواهم اینها بجان خریدن و خریدن و کسر زاه معجه ایله امکک و قارن او ستنه
 سورتک معنارینه و بعض ایا قسز جانور له صفت اولور خریدن مار کبی کال اسمعیل
 بیت بعد عدل تور مخ ارتطاولی کردنت * به تنکنای دل خصم در چوما و خرید * و طینق
 و سورچمک معنا سنه فرو خرید دیر ل حکیم اسدی طوسی لغزیدن لفظی خریدن ایله
 تفسیر ایش و خسیدن و کسر سنین مهمله و سکون یای تحتانیله یعنی خاییدن
 کدافی شرفنامه و فرهنگ جهانگیری و نخست زن و سکون سنین معجه ایله گریچ اوریچی
 دیک اولور خشت کر چیدر وزن زدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی اولور و اسم
 فاعل دخی استعمال اولور کر چ اورد یوا مرا وله و یا خود کر چ پشوری اوله و یا خود خشتا

معناسنه اوله که خشت نیره کوتاهه دخی دیرلر و یا خود خشت زن پهلوان ز و پیش لقی
اولسه زیرا اول دایم خشت ایله جنک ایدردی و یا خود خشت ایله جنک ایله دپو امر اوله
بومعنا لک جمله سنه شمولى وارد کذا فی المجمع فی خلیدن فی سکون لام و کسر مینه
سومکر مک و غضب ابلک معنایینه مصدر در فی خوان فی فتح و او ایله اول کونکد که اوزرنده
اودون یارلر و اغاج یونارلر ترکیده اکا یغرق دیرلر فی خون فی خوان مرقومدن قفیف
اولنشدن فی خویشنن فی و او معدوله ایله کند و کندم دیکدر فی خیابان و خیوان فی
کلاهما یفتح الیاء التختانی و الباء الموحده و الواو شهردن خارج محالده ایکی جانبی باغ باغچه
و سایه دارا غا جله و اورتیه سی یول و کندرگاه و نشین اوله حاصل کلام زیاده سایه دارا غا ج
اولان یره دیرلر مولانا جامی بیت حدیث روضه مکن جامی این توبعن مارا * که در سواد
هری ساکن خیابانیم * و آقرصو اولوب ایکی طرفی سایه دارا اشجار اولان یره دخی دیرلر
مولانا ی مشار الیه بر محله دخی دیمشه در بیت غرض زخلد برین جامی این نه بعن مارا *
که در بلادهری ساکن خیوانیم فی خیدن فی بوزن دیدن خیدن معناسنه اکلک در ودخی
پنبه و یوک دتمک معناسنه در فی خیره مستان فی او یوشمق و کوز قشوق و بر عضو و یا انسان
ایشنه یرار اولماق معنایینه در فی خیران فی سکون یای تحتانی و فتح زاء معجه ایله یعنی خیران
مرقوم و دخی جمله ایدی معناسنه میرنظمی بیت شنه خیران زهر جانب دلیران *
بیکد بکرز دندی تیغ بران فی خیریدن فی سکون یایین التتانی و کسر زاء معجه ایله
قال لقمق بر خاستن کی مصدر در غیاثانی حلوانی * قطعه * بر خیرای طیب که تاناله سرکنیم
تخیک لب کشودن مرغ سحرکنیم * ما عند لیب زاده و پر وانه طینتم * در بیضه مشق
سوختن بال و پرکنیم فی خیسیدن فی سکون یایین التتانی و کسر سین مهمله ایله اصنامق
آغا ریدن معناسنه فی مع الواو * خدیو فی کسر دال مهمله و سکون یای تحتانی معجه
حد اوند یکانه یعنی اولو پادشاه که ملاک و مال و عسکر و قوتده سائر پادشاهلره تفوقی
اوله حکیم فردوسی بیت سیامک زدست خدیو رای دیو * بنه کشت و ماند انجمن بی خدیو
و شیخ سعدی بیت خدیو خرد مند فرخ نژاد * که شاخ امیدش برو مند باد * بویتندن
افهق پادشاه اولوق فهم اوله و راما شیخ نظامی بیت خدیو جهان در جهان تاختن * برار است
عزم سفر ساختن * و حکیم نزاری قهستانی بیت بر مسند مراد نشسته جهان خدیو *
آن کس فلاح بطوع کند عیده خطاب * بویتلرده بیوک پادشاه فهم اولنور فی خرو فی
ضمراء مهمله ایله فرهنگ جهانگیریه شرح ربک بر چکدر نیر اعظم سمت رأسه وارد قد آچلور
اکا خیر و وخیلو دخی دیرلر معربی خیروج در عربیه اسم خبازی در فی خشا و فی فتح سین
معجه ایله باغی و بوستانی و مزروعاتی خارج اوتاردن پاک ایتمکد که خشا و کردن دیرلر
ابوالعانی بیت آن شوخ دلر با که مجام نوره زد * کویا که باغ سخن همیکرده است خشا و
فی خیر و فی سکون یای تحتانی و ضمراء مهمله ایله بر نوع لطیف خوشبو شکوفه در اطبایاغنی
آلورل صاری و بیاض و قرمز و بنفش و ابری رنگو اولور بوصفتلره عربیه منشور دید کبری
چچک اولوق کر که راما ارباب لغت کبی خیر و منشور در دیر و کبی کل خطمی در دیر بو آنه دک

بو آنه دك فصل اولم يوب قالدي شمس فخرى بيت همیشه تانباشد لاله چون گل * گل
 باونه نبود تا چو خيرو * بو بيتدن دخي منشور اولق اقر بدير في خيلو في معنى خيرو مرقوم
 سيف اسفرنگي بيت كرنشان فخر بودى نام نيرى هنر * صدر شادروان بخيلو بازدارى
 نارون * بوندن گل خطمى فهم اولنور لغت تحري ايدن بيجان نجه نصح ايلسون في خيو في
 ضم ياي تحتاييله مفتوحه ده ذكرى مرور ايدن خدو و خيو معنا سنه تو كرك ديمكدر
في مع الهاء * خچه في سکون ياء موحد و فتح جيم فارسيله معنى خفجه كه عنقریب ذكر
 اولنور انشاء الله تعالى في بخوله في فتح جيله قبر جق كه آتش ياقه سندن و يا خود ايش
 ايشلكرن الله واقع اولور و بيانده يوريمكدر اياقه ظاهر اولور اكا تا ولى دخي دير لر
 كذا في فرهنگ جهانگيري في خدر نوه في عنكبوت معنا سنه يا زمشرا اما حرکتين اشعار
 انما مشر في خدره في سکون ذال معجه و فتح راء مهمله ايله آتش قوغى في خراشيد في
 خراشيدن لفظندن اسم مفعولدر طرمانش و ياره لشمس معنا سنه حكيم اسدى بيت
 زبس خون كه هر سوي پاشيده شد * زمين همچو روى خراشيد شد في خراشه في
 خراش مرقوم معنا سنه در في خراسته في كسر او سکون سين مهملتين و فتح تاء مثناة ايله
 بر نوع اوزون و سپاه قور تدر صوده اولور آدمك بر عضونه يا پشسه قانن صورر اكا
 سولك و زرو و زلو و دشتي و ديوجه دخي دير لر في خرس كياه في براوتدر كوكنه شقاقل
 دير لر اول اوقى آيو زياده سويديكندن نسيمه اولشمس بعضيلر كرز بر يدر ديدلر و بعضيلر كرفس
 برى در ديدلر اما بوسوز خلافتدريونانى زوفس و قوقاش دير لر و بر كروه زوفس بوندن
 غيدير بونك آدى دو ايا و اغريادر ديدلر مشيراز پل بدران دير لر في خرقة في ياره كرباس
 و دخي درويشانك مخصوص جامه ليدر ميرنظمى بيت بخرقه كشيده سراز اختلاط *
 بدل كرده بادرد و غم انبساط في خرکا ماه و خرکه ماه و خرمن ماه في كلهم اول دايره در كه گاه گاه
 قرك چوره سنه واقع اولور اكا برهون و برهوان و سا بود و شاپوز و شاور دخي دير لر
 عربيه هاله ديدلر بدير بعض نسخه ده خرکا ماه و خرمن ماه آسماندر ديو مسطوردر في خره في
 معنى خر مرقوم كه هر و هره دخي دير لر طومان معنا سنه ميرنظمى بيت سراسر زمين را
 خره ميكرقت * شاه روى خورشيد چون نيره زفت في خريده في صيغه مفعولدر
 صا تون آلمش بازركان بيننده متاعه دير لر و دخي بر معناسى محجوبه و صاحبه حيا خاتوندر
 تكم ميرنظمى بيت شد از كار جهان دامن كشيده * كه بود آن پارسا خاتون خريده *
في خساره في فتح سين و راء مهملتين ايله باغ و بوستان و مزر و عاتى خارج اوتدن پاك
 ايمكه دير لر كذا في شرفنامه في خشت پخته في شمس كرىچ كه كرميد اولور گاهى تخفيفا
 تاء مثناتى حذف ايدوب في خشپخته في ديرلر كذا في المجمع في خشبجه في سکون سين
 معجه و تاء موقوف و فتح جيله اول پان در كه قفتان و كوماك قولتغنه ديكدر مير عماره بيت
 بچاي خشبجه كرمشك نافه برد و زى * هم ايج كم نشود بوى مشك از بغلت في خشته في
 سکون سين معجه و فتح تاء مثناة ايله مفلس بي برك و نوافتح خاء معجه ايله دخي مرويدر
في خشبه في كسر سين معجه و سکون ياي تحتاني و فتح نوله خشين مرقوم معنا سنه در

و خطه في طاء مشدده ايله سنور والکه یعنی بر حکومتک یر خواجه سلمان بیت دارای
هدد شاه اوینس آنکه میکشد * از تیغ کرد خطه دین آهنین حصار * ودخی معمارلک
دیوار بنا سنده چکد کوری ایبه دیرلر خطه عربیدر که ترکیه آنکه و چغتایده چول دیرلر مملکت
معناسنه في خفجه في سکون فاقع جیم فارسيله اوج معنایه کلور اول بمعنی سبیمکه که
زر و جیم اریدوب دموردن اولوق کبی قالب ایچنه دو کرلر چبوق کبی اولور اکا سفشه
و شوشه و شیوشه دخی دیرلر استاد عنصری بیت خدا یکانا امشب نشاط سازبدانک
پدرش زاهن بودست و مادر از جحرست * بصورت شجری زر خفجه اورا برک * که از عقیق
و زیاقوت بار آن شجرست * و استاد دفرخی در صفت تذروی بیت چوزر خفجه همه
پشت و پرش آتش رنگ * جو نخل بسته همه سینه دایره اشکال * ثانی زلف
و کا کلدن بر قاج قل بریره جمع اولوب دلبرانک یوزی اوزرینه دوشتر اکاده خفجه دیرلر
استاد لیبی بیت آن خفجه مشک زبردلیر * کردست مرا یغ گرفتار * ثالث اغاچک
غایت طوغری و موزون تمش دالنه دیرلر که اکا چجه دخی دینلور في خلاشبه في مفتوحه ده
ذکری مرور ایدن علت معناسنه در کسره ایلده استعمال اولندوغن نقل اباشلر میر نظمی
بیت هر کرانست دیده اذعان * او نیاید خلاشبه درمان في خله في بوزن کله مفتوحه ده
بر قاج معنایله ذکر اولندی اما بونله آنجق بمعنی کم شده مرویدر في خنیه في کسرنون
و سکون یای تحتانیله فرهنگ جهانگیریه بمعنی مکیه مصدری خنیدن کلور مکیدن
معناسنه شرف شفروه بیت که از باغ تولاله میچنیدم * که از لعل تو شکر میچنیدم *
في خویسه في بوزن نویسه مباحثه و مناقشه معناسنه در پیر هرات خواجه عبدالله
انصاری طبقاتده یازر که * ابو عبدالله خفیف رابا موسی عمران جیرفتی خویسه افتاده
بود نامه فرستاد بوی با پیغام بحیرفت که من در شیراز هزار مرید دارم که از هر یکی هزار دینار
خواهم شب را زمانی نخواهند موسی عمران جواب باز فرستاد که من در جیرفت هزار دشمن
دارم که هر که بر من دست یابد مرا تا شب درنکی نهد و زننه نکند ارد صوفی منم با تو في خویله في
واو معدوله ایله بوزن پیله بمعنی ابله و احمق في خیه في یای تحتانیله بوزن دیده خفته
و خمیه معناسنه که خنیه دخی دینلور فتحه ایله ابو شکور بیت الا تاماه نوخیه کانت
الاتا چون سپر باشد مه تو في خیره في یای تحتانی و فتح راه مهمله ایله بوزن شیریدی
معنایه کلور اول سترک و لوج معناسنه حکیم فردوسی بیت همه پیش من پوی پوی
آمدند * چنان خیره و جنگجوی آمدند * ثانی مقیر و فرومانه شیخ سعدی بیت
ملاک در سخن گفتنش خیره ماند * سر و دست فرماندهی بر قشاند * ثالث هرزه و بی سبب
حکیم انوری بیت هر که تواند که فرشته شود * خیره چرا باشد و دیو و ستور * رابع بمعنی
بیهوده کمال اسمعیل بیت دست سخن زه امن مدح تو کوته است * خیره چرا در از کم قبل
وقال چیست * خامس فرهنگ میرزاده بمعنی شکفت و آشکار و بسیار شوخ دیده سادس
مجمع الفرست بمعنی تاریک سابع وجود آدمی ده عضو او یوشق اولوق و کوزن تماشق
معناسنه خواجه سلمان بیت بیاض دیده ترکس نکر تعالی الله * که خیره کشت در دیده

دیده اولو الابصار فی خیرند فی سکون یای تحتانی و نون و فتح زاء منجیه و دال مهمله ایله
 اطفال ایام شتاده تختهدن یا پوب اوزرینه اوتروب بوز اوزرنده قیارتز کیده قزاق عربیده
 زحلوقه دیرلر فی خیسته فی سکون یای تحتانی و سین مهمله و فتح تاء مثنایه ایله مفتوحه ده
 ذکر می مرور ایدن خسته معنایله مترادف در مریض معنا سندن ماعدا میوه چکرده کی
 وغیری فی خیسسه فی سکون یای تحتانی و فتح سین مهمله ایله پلاس و جامه کهنه معناسنه
 میرنظمی بیت بدیده آمد از ره بکی پیش شاه * برش جامه خیسسه بر سر کلاه فی خیکچه
 سکون یای تحتانی و کاف فارسی و جم تصغیر ایله کوچک طلوم دیمک اولور اکثر اغلاق و آهو
 بره در یسندن ایدرلر فی مع الیاء التحتانی * خری فی کسر راه مهمله ایله اوج معنایه کاور اول
 صاری رنگ بر چچکدر اورتیه سنه سیاهی اولور اکا خیری و همیشه بهار دخی دیرلر این بیت
 رونق و زیب دکر دارد کنون طرف چمن * از خری و خطمی ریحان و شاخ یاسمن * ثانی خمس
 و شوم و نامبارک معناسنه حکیم ناصر خسرو بیت باز همایون چون چغندر کشته خری
 چغندر شوم و خری باز همایون شد * ثالث الوان معناسنه کلورنه اولور سه فی خلافی
 خلاقیات دیرلر بر علم احمیدر کفافی شرقنامه فی خلال ما مونی فی بر خوشبوی اوتدر
 طوب اولور قوریدقه خلال کبی استعمال ایدرلر عربینه از خرد دیرلر و کوم دخی دینلور فی خوی
 کسر و او ایله یعنی آب دهان خیر دخی دیرلر کذافی فرهنگ جهانگیری و یای مجهول ایله سر پناه
 معنا سنه که کلاه خود دیرلر فی خیره رای فی بد تدبیر یعنی پرامن تدبیر ایدمی و فکر و راه
 خطا تیمکه دیرلر حکیم فردوسی بیت که باشی توای ناکس و خیره رای * که عهد برزگان
 در آری بجای فی خیری فی سکون یای تحتانی و کسر راه مهمله ایله اوج معنایه کاور اول
 بر نوع صاری رنگ چچکدر اورتیه سنه سیاهی اولور همیشه بهار دخی دیرلر عربیه عصفر
 دید کلریدر حضرت مولا ناقده سره * قطعه * بسوی باغ حقایق دمی کذاری کن *
 مسلفران عدم بین بدیده بینا * بین بسوسن و ریحان و خیری و خطمی * بین بیاسمن زرد
 و لاله چرا * مجمع الفرسده یعنی خیر و واقعدر خواجه سلمان بیت اعتدال نو بهار گلشن
 در مهر جان * میدماند خیری از خار او کلبرک از خشک * را قم الحروف خیر و خیری نمقوله
 چچک اولدوغن کثرت اختلاف روایتدن صحیح ایده مدم ثانی فرهنگ جهانگیری ایوان
 معناسنه منقولدر حکیم انوری بیت من ز خیری بتا بختانه شوم * که نه من لنکم ونه ره دورست
 ثالث رنگ سرخه دیرلر مختاری بیت با در اخلی کنی زان اشهب شبدیز رنگ * خاک را خیری کنی
 زان پرینان سبر کار * وله در صفت شمشیر بیت زمین خیری لباس آید هوا خیری شب
 کردد * اگر آن حله کخی کند در حرب عریانش فی خی فی خیک مرقومدن ترخیم اولمش
 لفظدر طلوم معناسنه ا بوشکور بیت می خورم تا چوناز بشکافم * می خورم تا چون
 بیاماسم * بومعنایه شمس خری بیت بخشمت دشمنت سرور نکرده * نباشد قوتی بر باد
 خیرا * بو معنایه مظفری * رباعی * بکشای بشادی و فرخی * ای جان جهان آستین شی
 کمر و ز بشادی فرار سیدی * تاج الشعرا خواجه فرخی فی باب الخاء المضمومة مع الالف *
 خدا فی حضرت جناب باری تعالی عز اسمه دینلور اگر چه معنای لغوی می صاحب دیمکدر

و مالک معناسنه ده کلور لکن لفظ آخر ایله ترکیب اولور مثلا خانه خدا اوده خدا اوکده خدا کی
یا لیکر خدا دینسه الله تعالی جل شانہ دن غیر یه دینلر اذیرا اصلند خود آی ایدی
معناسی قائم بذاته اولور ترکیبی کند و کجی دیمک اولور تلفظ خفت بولمق ایچون و اوی
حذف اولنوب خایه خیمه استباغله حرکت و یریلوب خدا دیدلر اما بوت ترکیب اولیوب لفظ
مفرد اولجه صاحب معناسنه اولور مثلا عرب صاحب فضله دیر عجم سیم خدا دیر ترکی کس
اسی دیر نتکم بویقته واقعدر بیت هم سیم خدا هم قوی پشت * خلقی سنوی اوکشیه
انکشت * و صاحب قریه یه ده خدا دیر لر مثالی مئاعر بیت هر که از دست رنج خویش بره
بمتر از نان ده خدا بره * و صاحب البلاده کشور خدا دیر لر مثالی حکیم فردوسی بیت
یدرگاهه توسرهم بر زمین * نه من جمله کشور خدایان چین * و صاحب البیته خانه خدا
دیر لر شیخ سعدی بیت خانه خدای کورد برج کبوتران * بکشای یا بکش که بگردیم
در قفس * و اوده اولو اولان آدمه کد خدا دیر لر کد کاف عربیله خانه معناسنه در
تحریف عوام و کثرت استعمال انام ایله دال تایه ابدال اولنوب کتخدادیدلر و حرمله عورتک
اولو سنه کد با نو دیر لر بویقته اپکیسنده واقع اولمشه بیت زنان داشتی رای زن در سرای
بکد یا نوی فارغ از کد خدای * جناب الله جل شانہ حضرتنه عجمک خدا دید و کنگ
معناسی لفظ مفرد اولدوغنی حاله عربیله اولان رب معناسیدر چغتای کسرتاء مثناة
ایله تینکری دیر لر رومه نکری فتح تایله تعبیر ایدر لر اصلی چغتایی در که ترکی لسان انلار کدر
انجق رومه استعمال اولغان عبارت اول لساندن تراش و پرداخت اولمشه در خردهای
سکون را و فتح دال مهملتین ایله کسورات اعداد در اصلی خرد کوچکدر وها و الف ادات
جمعدر خردک یا لکتر استعمالند کاهی هاء علامت کتوروب خرده دیر لر و کاهی ثقلت کتابت
و تلفظ دن صیانت ایچون حذف ایدوب خردها دیر لر فتح دال ایله ابوالمعانی بیت
تن خبیث عدورا چوپاره کرده بتیغ * فتاده است در آنجا چو خردهای ادیم خرما فی
معروف میوه در اما اصحی میوه نوعندن دکل غدا جنسندن در زیر امکه و مدینه و حجاز
و مصر و بلاد عراق که بغداد و بصره جانلر ایدر خرما یی باغ ایله بشورب آنکله تعیش ایدر لر
حنی دوابه علف ایدر لر اغاجی لطیف و غایت موزون اولور شعرا شعر لنده استعان طریقیله
ایراد ایدر لر میرنظمی بیت قد او سرو و یا خود نخلی خرما * کدر و بیله باغ حسن تنها
فی خشکفای سکون شین معجه و کاف موقوف و فتح فایله و بعض نسخه ده کاف عربینک
فتحه سیله مرویدر مایه سزاتمک که عربیله فطیر دیر لر کندی المجمع بومعنا یی مؤید میرنظمی
بیت کنی بهر شکم قدر تراپست * شکر بوره نباشد خشکفاهست فی خشکمانای سکون
شین معجه و کاف موقوف و فتح میم و نونله طعمندن صکره تسکین حرارت معده ایچون استعمال
اولغان یازد سنه لره دیر لر هر نه اولور سه فی خلویلیا فی خم لام اول و کسرتانیله ایکی
معنایه در اول بزسنه یه دیر لر که هر کیم استرسه آنی تصبرف ایده کسنه مانع اولمده اصم عامدو
هر نه اولور سه اولسون کندی المجمع ثانی بعضی فی شرم و بی حیاکدانی فرهنگ جهانگیری
و شرفنامه ده دیوانه مشرب معناسنه که عربیله ما خولیا و ما ایچولیا دید کلریدر فی خشکفای

۱. **خُنْشَا فِي سَكُونِ نُونٍ** وفتح شین معجه ایله مبارک و فرخ معنا سنه که خنشان دخی دیرلر
 کدافی فرهنک جهانگیری بو معنایه ابوالعانی بیت سال فرخ ماه خنشار و زخرم آمده *
 فصل کل بزم شراب و یار همدم آمده **خُنْشَا فِي سَكُونِ نُونٍ** و فتح یای تحتانی ایله سرود
 معنا سنه که ایر لایحیه خنیا کردیرلر عبید زاکانی بیت در بزم تو که مجمع شاهان عالمست
 نا هید دستیار خنیا کران کند **خُنْشَا فِي خَوَاجِه سِرَا فِي** خادم که پادشاه و وزیر او کبار سر ایلر نه
 حرم خدمتند و عورات صبطنه مخصوص اولدوغنه بناء خواجه سرا دیرلر مولانا هاتنی
 بیت ز خواجه سرایان کر وه دکر * **بِهَرِيكَ** ازیشان شکوه دکر **خُنْشَا فِي خَوَاجِه** اولمقدار
 طعامه دیرلر که بر کون کفایت ایله اکا آشام دخی دیرلر عربیه قوت یوم معنا سنه در
خُنْشَا فِي خَوَابِ كَلَا فِي ادویه دن بر تخم آدیدر خوب کلان دخی دیرلر کدافی فرهنک جهانگیری
خُنْشَا فِي خَوَابِ كَلَا فِي ایکی معنایه کلور اول خود که اشارت ذات معلومدر و راعلامت مفعولدر
 کندویه دیمک اولور ثانی رار ایدن اختصار اولمشد رکنند و تدبیر یله ایش ایدنه دیرلر ایکی
 معنایه ترتیب اوزن میرنظمی بیت از ره راست روبکو خود را * که نباشدر و اسندن خود را
خُنْشَا فِي خَوَابِ كَلَا فِي ستاستایش لفظدن اسم فاعلدر کنه بن مدح و تعریف اید بیج دیمکدر
 لغت اول ایله بونک مثالی ابوالعانی بیت بکندر آن نادان خود را می کند * از کمال جهل ظاهر
 خود ستا **خُنْشَا فِي خَوَابِ كَلَا فِي** واو معدوله ایله و واو ثابته ده جایز در کنه بن کوستری خود
 فروش معنا سنه ده اولور مشکلاته متکبر و معجب معنا سنه مسطور در لغت اول ایله
 بونک مثالی میرنظمی بیت صرف جهلمست آنکه باش خود ستا * هر که دارد عقل نبود
 خود نما **خُنْشَا فِي خَوَابِ كَلَا فِي** اطهار و او ایله خوار نه معنا سنه کول دیمکدر بسیار خوار دخی دیرلر
 میرنظمی بیت همچو کا و خوش علف بود و خورا * هر چه باش خور دنی دارد دوا *
خُنْشَا فِي خَوَابِ كَلَا فِي کیلار معنا سنه که ذخیره حفظ اولنه جق موضع و مکان معنا سنه لکن
 حرکتی اشعار اولنما مشدر **خُنْشَا فِي خَوَابِ كَلَا فِي** نه کوزل و ایو معنا سنه عربیه کی طوبی معنا سنه دم
 منقولدر حکیم رکنای بیت خوشا هنگامه عشق مجازی * خوشا هنگام عشق و عشق مجازی
خُنْشَا فِي خَوَابِ كَلَا فِي قوت معنا سنه نعمة الله نقلیدر **خُنْشَا فِي خَوَابِ كَلَا فِي** عربیه دبت دیدگری معنایه در
 مقتولک آلنان قانی بهاسنه دیرلر کال بخندی بیت چو بدست خویش تیغ بزنی دمی رها کن
 که ز ساعت بکیرم بظان خونبهارا * مولانا عبد الله هاتنی بیت ثنا گفت بر کار و استادشان
 نه مرهم بها خونبهارادشان **خُنْشَا فِي خَوَابِ كَلَا فِي** مع الباء الموحده * **خُنْشَا فِي خَوَابِ كَلَا فِي** یعنی خم یعنی کوب کدافی
 نعمة الله خم و خن دخی دیرلر **خُنْشَا فِي خَوَابِ كَلَا فِي** سکون لامه سرمه که عربیه کل دیرلر خم
 کافله و عربیه فتح لام مشده ایله یغمور سز شمشک معنا سنه لواحد من الشعر بیت
خُنْشَا فِي خَوَابِ كَلَا فِي کل الذی راموا **خُنْشَا فِي خَوَابِ كَلَا فِي** امطروا * ما کان برقک خلبا الامی **خُنْشَا فِي خَوَابِ كَلَا فِي** سکون میله کوب
 معنا سنه در **خُنْشَا فِي خَوَابِ كَلَا فِي** سکون نونله بودخی کوب معنا سنه در میرنظمی بیت صراحی
 و ساغر و خن شراب * شود یار رندان خانه خراب **خُنْشَا فِي خَوَابِ كَلَا فِي** کوزل دیمکدر عربیه کی
 حسن معنا سنه بعض محله ترکیب ایدوب خوب و خوب صورت دیرلر **خُنْشَا فِي خَوَابِ كَلَا فِي**
 و او مجهول و فتح راه مهمله ایله ایکی معنایه کلور اول چرکاب که کار یز زده اقا رثانی صوبندی که

باغ و بوستان صواردقه اغان صويك اوكنه قورلر ابوالمعاني بيت فر و رفت و خواب
 شد در جگر * شده اشك را پاك همچون خوراب في خورد و خواب في ييوب يا تمقن
 كناية در كاهل و بي غيرت آدمي و صفحه ايراد ايند لر وله بيت نداند غير خورد و خواب هرگز
 اندرين عالم * شده آن بيخرد همچون خر و كاو علف خواری في خوشاب في ايكي معنایه
 كلور اول هر آبدار اولان نسنه يه ديرلر عوما نسخه حسيني و فايده صفت لعل و ياقوت
 و لولودر و هر جواهر آبداره ديرلر مثالی حكيم اسدي بيت نه هر آهوازا بوي مشك ناب *
 نه از هر صدف در خيز و خوشاب * وله معنی مير و اريد آبدار خصوصاً بيت زكل كنده
 شمشاد پرتاب را * يدود سینه در خسته خوشاب را * ثانی بر قضبه در لاهور مضامین
 مولانا شهابي بيت روان باد پایش چو آتش بتاب * ازان خاک آید بسوی خوشاب *
 في خواب في واو معر و قله قان قاریشوق صواكثر كوز یا مشنه استعمال اولنور میر نظمی
 بيت شده خواب اشك دیده از غم * كه سوزد آتش حسرت جگر هم في مع التاء المثناة
 نخست في فتح جیم و سکون سین ایله ايكي معنایه كلور اول یعنی نخسته ثانی موسیقیه
 بر مقام اسمیدر کذافی المجمع في خرت في سکون راء مهمله ایله سوراخ نیر و نیشه و امثالی
 واكنه و چوالدوزدلو كنده ده ديرلر في خرافات في فتح راو فايده معنی سخنان خوش یعنی لطیف
 مصاحبت هر با بدن مطبوع و معنی دار مصاحبت ده ديرلر کذافی شرفنامه في خرد دست في
 سکون را و دال مهملتین ایله اوج معنایه كلور اول مفصله ساعد و مرفق یعنی بلاك و دیرسك كه
 خرده كوكلر بر رینه بغلو اولور ثانی ال ایله اولان او یون ثالث یان کسیچی كه عربیه نشال
 دیرلر ابوالمعاني بيت كشد سر مه از دیده آن نیر دست * برداز كف انكشت با خرد دست
 خشك پشت في قبلو بغه كه سنك پشت ولاك پشت دخی دیرلر حكیم سوزنی بيت جنك نارد
 خشك پشت آغاز کرده يك گروه * مار این را خشك پشت آن همی خایید سر في خمت في
 سکون می ایله في خنت في سکون نوله كلا هما یعنی خم یعنی کوب باء موحد برینه تاء مشناه
 ایله ده مرویدر في خنك بت في سکون نوله بر بت اسمیدر غرنه ایله بلخ میاننده واقع بامیان
 نام برانكه ده بر طاع باشنده طاشمن تراش او لشمس یا ننده بر بت دخی وار در سرخ بت
 دیرلر تفصیل احوال لری سرخ بت ذیلانده ذکر اولنور انشاء الله تعالی في خور پرست في
 ايكي معنایه كلور اول بر قومدر كوشه طیار لر آفتاب پرست دخی دیرلر ثانی بر چيچكدر
 كونه يك چيچكي دیرلر كوش نه طرفه كتسه اول طرفه دوز میر نظمی بيت نماید رخ
 از دروبا لاو بست * شده كویا عا شقان خور پرست في خوست في واو فارسيله معنی
 خریزه و معنی مالیه و راه كوفته یعنی یور غون کذافی شرفنامه في خون دست في واو معدوله
 ایله مخصوص سفره در کذافی المجمع في خون كشت في واو معروف و فتح كاف سینه قصابلرك
 او زنده ات طوغردوغی كوئكه دیرلر في خون كوست في دخی اول معنایه در في مع الجیم *
 خراج في فتح راء مهمله ایله اول یومری اندر كه كردنه و سایر اعضاده یومریلنوب چقار
 هر ییله غدود دیرلر تریده اور دیدكایدردوه ده چوق اولور از باب لغتك بعضی اصم خاصدر
 دیدكاید بعضی اصم عامدر هر یومری اولان نه دیرلر دیو روایت ایله یلو في خروج في ضم راء مهمله

ایله فرهنگ جهانگیریه خروس معناسنه نقل ایدوب بوبیت ایله اثبات مدعا ایش استناد
 ر و دکی بیت سکا لیده در جنک مانند عوج * نیر برده بر سر چو خوج خروج فی خشکای فی
 سکون هشین معجه و فتح کاف و کسر نونله بمعنی خشک اندام یعنی هر نسنه نك نموتی اولیوب
 طراوتدن خالی اوله یعنی قدید اولمش نسنه یه دیر لر میر نظمی بیت چوزشت و بد اندام
 بوده زنش * که خشکای بی طراوت تنش فی خفج فی سکون فایله ایکی معنایه کلور
 اول کور خانه وثانی بیقوش معناسنه در وله ایضا بیت کر نماید هما و نام هما * نکند سایه
 سایه خفجی فی خفج فی نونله دخی خفج مرقوم معناسنه در فی خفج فی سکون نونله بوزن
 کتج بیقوش معناسنه مر ویدر فی خوج فی سکون و او ایله ایکی معنایه کلور اول تاج خروس
 خصوصاً شمس فخری * قطعه * هر خروسی که سحر مدح شهنشه خواند * بامدادان
 زشرف بر فلکش ساید خوج * وز همای از نظر همت او دور افتد * ستوم ویرانه نشیند
 کردد مانده کوچ * ثانی هر قوشک تاجنه دیر لر عوما فی مع الجیم الفارسی * خروج فی
 ضم راء مهمله ایله خروس معناسنه کدافی شرفنامه فی خانج فی فتح لام و سکون نونله اغاج
 چناق و اغاجه ده دیر لر ابوالمعانی بیت هر آنکس که نداند قدر نعمت میشود کفران *
 بجای کاسه فغفور در خوانش خانج یابد فی خوج فی واو معروفه ایکی معنایه در اول
 فرهنگ جهانگیریه بستان افروز دید کبری شکوفه در تاج خروسه مشابهی اولغله تاج
 خروس دخی دیر لر مختاری بیت چون خوج و چونیلو فر بودم برخ دوست * اکنون
 برخ دوست چونیلو فر و خوجم * ثانی اول قیونه دیر لر که اطفال بسلیوب اوزرینه نمکه
 تعلیم ایدر لر اکائکل و راک و غرم و قوج و قج دخی دیر لر فی خود خروج فی بر چچکدر تاج
 خروس دخی دیر لر عربیه تنور جندی دیر لر فی مع الخاء المعجه * خج فی لام مفتوحه
 مشد دایله ترکستان و لایتنه بر شهرک اسمیدر محبوبلری غایت چوق اولور ابوالمعانی بیت
 مشد حسن و جمال آن مهوش * رشک خوبان خج و نوشاد فی خنوخ فی ضم نونله نام
 حضرت ادریس علی نبینا و علیه السلام که اخنوخ دخی دیر لر فی مع الدال المهمله * خنه
قح جیم و سکون نونله ماوراء النهرده ولایت فرغانه بر شهر عظیم اسمیدر خواجه کمال اول
 شهرد ندر تنگ دیمشدر بیت بد هزار دو کمال آمده است نظم باند * یکی کمال صفاهان یکی
 کمال خنه فی خداوند فی صاحب و مالک معناسنه که دیمشدر * مصرع * خداوند مالک
 و خداوند مال * کاه اولور اضافت سز جاه و رتبه صاحبنه خداوند دیر لر لیدهب السامع
 کل مذهب ممکن بو اعتبار ایله اعزه و اصحاب دولته و علم و فضل و کمال اربابنه دینلور شول
 مرتبه شایع السنه ناس اولمشدر خداوند کار دیمک معناسنه خنکار دیر لر فی خرد فی سکون
 مهمله ایله اوافق و کوچوک معناسنه که مقابل کلان در ایری دیمکدر کاهی آخرینه ماه
 علامت کتورب خرده دیر لر شاعر دیمشدر بیت عدورا بکوچک نباید شمرد * که
 گوه کلان دیدم از سنک خرد فی خرداد فی سکون را و فتح دال مهملتین ایله درت معنایه در
 اول بر فرشته اسمیدر که آب روان و درختان اوزرینه موکلدر و ماه خرداده واقع اولان
 امور و مصالح اکا متعلقدر زراتشت بهرام بیت چو زراتشت از انجای پر کاشت برو *

هما نگاه خردادش پیش او * ثانی سنه شمسیه نك او چچی آبی نك آیدر که نیراء طمک برج
جوزاده اولدوغی ایامدر روم لسانده ایاردیر لر صوک بهار آبی در سیف اسفرنگی بیت
پروج نامه نقش بهار می بندد * نسیم خلق تودر کارخانه خرداد * ثالث هر ما شمسی نك
التجی کونی اسمی در قاعده فارسیان بودر که هر آیک اسمی که گون اسمنه مطابق کله اول کون
حید جشن ایدر لر بوجشنه جشن خرداد دیر لر رابع بر بیوک آتشکده نك نامیدر امیر معزی
بیت آهن پولاد با عزمت ندارد محکم * آتش خرداد با خشم ندارد التهاب و خرسند فی
سکون را ونون و فتح سین مهملین ایله قانع و قناعت معنا سنه ده کاور میرنظمی بیت
افرودر خش بد پله ام نور * خرسند نیم نظاره از دور و خرساد فی سکون راه مهمله و فتح
شین معجه ایله آفتاب دیمکدر زبان پهلویده ده کدافی المجمع فرهنگ جهانگیریده اسماء آفتابین
بر اسمدر حکیم روحانی بیت کشته از فیض تابش خرساد * کوه در سبز و بوم و بر آباد *
و خرسند فی کونش معنا سنه لفظ مرکبدر خرا ایله شیندن خرا اصلنده خون ایدی
عند التریب ها ساقط اولمشدر و واوک حنفی ده و اثباتی ده جایزدر خون لغت پهلو پله
نور دیمکدر هکذا قال علامه الشیرازی فی شرح حکمه الاشراقیه و شیندخی پهلویدر
کونش معنا سنه ایکی ترکیب ایدوب خور شیند و خرسند دیدیلر و کاه اولور یا لکتر خور
و خردخی کونش معنا سنه استعمال اولنور و کاه اولور که شیندک یابنی حنف ایدوب
خرشد دیرل کسرم ایله اکتفا ایدر لر تکم یوبیتده واقعدر بیت طرفه که چون تابش خرسند
نهان * کشت پراز قطره خون آسمان و خشک آرد فی لفظ مرکبدر خشک ایله آرددن
معنای ترکیب قوری اون دیمک اولور خشکار دخی دیرلر و خشنند فی سکون شین معجه
و فتح نوله معنی خشنود یعنی راضی حکیم اسدی بیت چو خشنند بود خوب کاری کند *
چو خشم آیدش بر دیاری کند و خشنود فی راضی دیمکدر میرنظمی بیت چو آه و زاریم
پروای او بود * بیک نظار دل را کرد خشنود و خنود فی ضم نون و او معروفه تبدیل
یعنی کوچک یوک که اوزرینه بیک قابل اوله و خنید فی کسر نوله معنی پسند یعنی بیکمک که
خنیددخی دیرلر کدافی فرهنگ جهانگیری و خود فی واو معروفه بوزن بود و سود توغله
دید کلری دمور کلاه که جنکه کیرلر سر پناه دخی دیرلر مولانا هاتفی بیت بلان قرعه جنک
انداختند * سر و تن ز خود وزره ساختند * واو معدوله ایله بوزن سند خویش کبی
کند و دیمکدر عربیه هو دیرلر و خود پسند فی کند و بی بکنش کسنه یه دیرلر کال بخندی
بیت باد خود را کرد مانند ی کل از باد هوا * کفت در رویش صبا این خود پسندی تا بکی
و خورد فی واو معدوله ایله کرد و مرد و زن خوردن لفظتدن فعل ماضی در و بر معنا سنه
راست کک عربیه مصافحه معنا سنه شیخ عطار در منطق الطیر بیت خورد عیاری بدان
دخسته باز * برو تا قش بر دو دستش بسته باز * ولایق معنا سنه ده کاور در خورد دیرلر
و خورد مرد فی واو معدوله ایله ریژه ریژه معنا سنه در تاج المصادره ترجمه نکسر
خورد مرد شکستن در و خورد شیند فی خور ایله شیندن مرکب اسمدر که خور و شیند و مهر
و آفتاب و خور زبان پهلویده نور و شیند کونشدر علم هیات کتابلورنده مذکوردر که جرم

جرم خوردن سید یوزالتش جرم کره ارض بقدر ایدر کیفیت احوالی ماه لغی ذیانه ذکر و تفصیل
 اول نور انشاء الله تعالی عزیزه شمس و نیر اعظم دخی دیر لر چغتایده قویاش دیر لر
 فی خورد مد فی ذال معجه ایله ده مرویدر ماه شمسی نك اون ایکنجی کونی اسیدر فی خورد یاد
 سکون و اووراء مهمله و فتح یای تحتانیله ایکی معنایه در اول رعایا و روسیائی مقوله سی
 خدمتکار ثانی بی ادب و ناقابل معناسنه ابوالمعانی بیت چو وضع خوب زنا زک طبیعتان
 آید * چه لطف حسن بر آید ز طبع خور یادان فی خوشاد فی و او مجهول و فتح سین معجه
 ایله باغ و بوستان و مزروعاتی نر و مسز خارج او نلردن پاک ایلمکه دیر لر کذا فی المحمودی
 فی خوش آمد فی طبعه موافق سوز و خوشر کلدی و مدح و تواضع معناسنه خواجه
 سلمان بیت سوسن آزادی خلقت کرد با سر و سعی * لطف طبیعت را خوش آمد هر دورا
 آزاد کرد فی خوشید فی کسر سین معجه ایله یعنی خشک شد و خشک کرد معناسنه کذا فی
 شرفنامه فی خواهد فی مختصر خواهد در دیوان سوزنی ده چوق واقعدر فی خوید فی
 کسروا و سکون یای تحتانیله مفتوحه ده و مکسور ده ذکر ی مرویدن خوید یعنی
 قضیل شرفنامه ده ضم خاه معجه ایله ضبط اولمشدر فی خوی خورد فی و اوین معد ولتین ایله
 عرقین و ترلك معناسنه در فی مع الرء المهمله * ختار فی فتح تاء مشثا ایله باغ و بوستان
 و مزروعاتی خار و خاشاکدن پاک ایلمکه دیر لر ابوالمعانی بیت خطر ویش را کند تازه
 تراش آن دلربا * باغ حسن از خار و خس کویا که میکرد ختار فی ختبر فی فتح تاء مشثا
 و سکون نون بعلا باء موحد نك فتحه سیله اول مفلس و جمری به دیر لر که مال و غنادن دم
 اوروب دعوا ی دولتندی ایدر شمس فخری بیت بردست تو بحر چند لافد * ولی عقل داند که
 هست او ختبر فی بخیر فی کسر جیم و سکون یای تحتانیله خوب و زیبا معناسنه حکیم فردوسی
 * مثنوی * چو چندین بر آمد برین روز کار * بخسته نبود اختر شهریار * بشاه جهان
 گفت زردست پیر * که در دین ما این نباشد بخیر * وله ایضا بیت یکی نامه بنو سثت خوب
 و بخیر * شوی نامور خسرو دین پذیر فی خداور فی فتح دال مهمله و و او ایله یعنی پادشاه خداوند
 کی میر نظمی بیت به پیش خداور زمین بوسه داد * دعا کرد و سر جای خدمت نهاد *
 فی خداوند کار فی کاف عربیله ده معنی دار و کاف فارسیله ده معنی دارد در ایش صاحبی
 دیک اولور رومه سلطان سلاطین جهان و خاقان خواقین زمان سلاله آل عثمان
 ابوالله دولتتم و سلطنتهم الی آخر الدوران و انقراض الزمان حضراتنه خنکار دیندوکی
 خداوند کار لفظندن اختصار اولمشدر استعمالنک نوع ثقلت او لغین خفت تعبیر اختیار
 اولمشدر فی خرده کیر فی سوزده اکسک طوتجی و آدمک سقط و تقضائن طوتلانه دیر لر
 خواجه حافظ بیت بروای زاهد و بردر دکشان خرده مکیر * که ندارند جز این تحفه باروز
 است فی خسری فی فتح سین مهمله ایله و ضم ایله ده جائز در قاین اتا معناسنه شمس فخری
 * رباعی * ای کرده افاضل از ایادی تو پر * از نعمت وز راسب و خرو کا و و شتر *
 بدخواه ترا حال چه باشد که کنون * عفریت زنش باشد و ابلیس خسر * فتح سین مهمله
 ایله حکیم فردوسی بیت بگوهر بدان روز تنک آورم * که پیش خسر هدیه جنک آورم *

حکیم سنایی در نعت سرور کائنات علیه افضل الصلوة بیت مفرجه انبیا او بود *
خسر پاک مرتضی او بود * حکیم نزاری قهستانی بیت خسر زان بس بطبع شاد بر خاست * بکار
آرایش داماد بر خاست * خسرانگری داماد معناسنه کو بکو دیمک او اور * خسور
ضم سین مهمله و سکون و او ایله بوزن کسور اپکی معنایه در اول فرهنگ جهانگیری یعنی پدر زن
و پدر شوهر که خسر دخی دیر لر حکیم سنایی بیت بر کھی کر کھی بفروی خوی * از خشو
و خسور و ننگ بوی * ثانی یعنی در آمد و خسودن و خسور دن یعنی در کردن * خشار
فتح شین معجه ایله یعنی خشت یعنی کرپج کدافی فرهنگ جهانگیری * خشک از او خشک
افزار و خشک اوزار * کلهم بسکون الشین المعجه و کاف الموقوف آلات جوائج طعام نخود
و مرجک و سبزوات و بهارات کبی زبان فارسیه حرف با و فا و او میان نرند تبادل و تواخی
اولغله جمله بر معنایه استعمال اولتور * خشک آخر * یعنی سال قحط کدافی شرفنامه
بو معنایه اصطلاحی اولق کر کردر و الا ترکیبیدن معنای مزبور استنباط اولتور حکیم خاقانی
بیت ز خشک آخر خندان پرست خاقانی * که در ریاض محمد چرید کشت رضای خشکار
سکون شین معجه و فتح کافله خشک آرد مرقوم معناسنه در النامش و ایری دو کلمش او دن
بشن اتمکه دیر لر حکیم خاقانی بیت برین نان ریزها منکر که شب دارد برین سفره * که
از دیو زه عیست خشکاری در انباشن * ثانی یعنی خاکینه مرقوم * خشک مار * سکون
شین معجه و فتح کاف و میله بر نسنه ننگ غورونها پننه ایر شجیه دک تفتیش ابلک استفسار
بلیغ و استقصا معناسنه استاد رودکی بیت از فراوانی که خشک مار کرد * زان نهان
مر مرد را بیدار کرد * و حساب اتمک معناسنه شمس غزی بیت خدا پکان سلاطین که
روز کار ندید * نظیرش ارچه بمی جست و کرد خشک مار * ودخی بر ملتگر که تشنکی
عارض اولوب هر نقد در صوا ایچرسه ریان اولوب قارنی شیشر عریبه استسقا دیر لر
کدافی شرفنامه اما محودیده * خشک مار * کسر همزه ایله معنای مرقومه مزویدر
* خشکسار * سکون شین معجه و کاف موقوف و فتح سین مهمله ایله اول یره دیر لر که
صودن بعید اولوب یغمور یغمامش اوله لفظ مرکبدر خشکله سار دن سارک بو محمله
معناسی ترکیب استعمال اولنان لقی معناسنه قور یاق دیمک اولور نسبت و اضافت
معناسنه چشمه سار و کوهسار کبی شیخ نظامی بیت بهر خشکساری که خسور رسید *
باید باران کیا بردمید * خشکسار * سکون شین معجه و کاف موقوفه دیوانه معناسنه در
بعض نسخه ده دیوانه مزاج و تند خود رسودانک و جوده استیلاسی سببی ایله بیوصت
عارض اولوب حالات مرقومه بی موجب اولغله در میرنظمی بیت خدمت شاهان نشاید
بی هنر * علت سرسام دارد خشکسار * خشکسار * سکون شین معجه و کاف موقوف
و فتح میله بر او تدر ترکیبده دوترق دیر لر * خشکسار * فتح شین معجه و سین مهمله و سکون
نونه بر نوع او در ترکیب اکاسونه دیر لر کدافی صیدنه ابی رحمان و علیه الاعتماد *
* خفار * فتح فایله یعنی مزد بدرقه یعنی دلیل و رهبره و یربلان اجرت ابوالمعانی بیت
آه و تزارم شد دلیل کوی یار * عاشقان دارند آن رهبر خفار * خفار * خطا و ختن

وختن مالکته تا پبع بر شهر اسمیدر خوبرولری غایت چوق اولور استناد فرخی بیت تو بار خدای
 همه خوبان خماری * وز عشق تو هر روز مرا تازه خماریست * عربیه اول ملالت و کدورت که
 کیفیت شرا پندیده عارض اولور مر قوم بیتده ایکیسی ده واقع اولمشدر مولانا شیخ محمد طهوری
 بیت صداع خماری هستیم * کند کمره خانه مستیم * خنبور فی سکون نون و خم باه
 موجوده و او مجهول ایله ایکی معنایه در اول قیامت معناسنه ثانی یعنی مزارع مجمع الفرسده
 باه فارسيله مرویدرو نسخه میرزا ابراهیمه وادات الفضلاده کسر نون و فتح و او ایله منقولدر
 فی خنیا کر فی سکون نون و فتح یای تحتانی ایله ایرلایجی سرود کوی و مطرب معناسنه
 خواجه سلمان بیت زهره آمد بر در پرده سرایش یار خواست * ره ندادش حاجب الازمی
 خنیا کری * حکیم اتوزی بیت نوای طوطی و بلبل خروش صکه و سار * همی کند خجل
 لحنهای خنیا کر فی خنبور فی کسر نون و سکون یای تحتانی و فتح و او ایله شرفنامه ده یعنی
 قیامت و مزارع معناسنه فتح خایله دخی مرویدر کما ذکر یای تحتانیله و آنک پرینه باه و ح
 ایله ده منقولدر ولغت محمودیه ضراط و بر شهر آدیدر بقولی مؤید حکیم اسدی * مثنوی
 بیول خنبور که چون تیغ نیز * کنارست و هم نام و هم رستخیز * بجانی کزین رزمگاه
 استوار * باب و علف راه نزدیک خوار فی خوار فی و او معدوله ایله بر قاج معنایه کلور
 ذلیل که ضد عزیز و آسان و شوخ و اندک و خوارنده معنایه و دخی شهرری حوالیسنده
 برالکه آدیدر اضا فتلخوارری دیرلر شهنامه ده چوق محله مند کور در و عربیه فتح و او ایله
 آواز کاوه دیرلر قرآن عظیمه * عجل جسد اله خوار * وارد اولمشدر فی خوار تار فی و او معدوله
 و سکون راه مهمله و فتح تاء مثناة ایله کله صالح اولان نسنه لره دیرلر بغدادی و غیره کذافی المجمع
 فی خوار کار فی و او معدوله و سکون راه مهمله و فتح کاف ایله ستمکار و مستهزی و آدم خور یعنی
 معناسنه استناد منوچهری بیت تو خوار کار ترکی من برد بار عاشق * زشتست خوار کاری
 خوبست برد باری فی خود دار فی و او مجهول و سکون دال اول و فتح ثانیله اهل قناعت اولان
 آدمه دیرلر میرنظمی بیت مشو با حرص دنیا خوار باشی * خرد داری اگر خود دار باشی
 فی خور فی خوار مر قوم معناسنه در که و اوی رسمی و الی ثابتدر بونده الی مخدوف و ولوی
 ثابتدر بر قاج معنایه کلور لایق معناسنه که در خوردخی دیرلر و آفتاب معناسنه در که
 خور شید دخی دیرلر و جانب مشرق و یعنی شریک و خوردن لفظندن صیغه امر و وصف
 ترکیبی اولور و مشهور شمسیه نک اون برنجی کونی اسمیدر و بهرام کورک مشهور کوشکیدر که
 قصر خوردنق دیرلر بویکی معنایله آفتاب و صیغه امر معنایه مسعود سعید سلمان بیت
 روز خورست ای بدورخ همچو خور * یافت خور از چرخ فلک باده خور * ولایق و شریک
 و ذلیل و مشرق معنایه ابوالعانی بیت بکن بوصل تو خور زان شدم ز عشقت خور *
 شدست مطلع خور کر ترا شود مه خور * و یعنی خوردنده و یعنی خوردنی و مزه معناسنه
 دخی رسیده نظر در فی خوار فی فتح و او ایله بوزن سوار بر مملکت اسمیدر حضرت ادریس
 علی نبینا و علیه السلام فرزندی انده مد فوندر فی خور دبار فی سکون و او و او دال
 مهنلتین ایله میوه و ما کولات یوکی بار خور دنی تقدیر زنده مضاف الیه تقدیم اولمشدر

و معنای مرقومك خلافي یعنی اکله صالح اولیان نسنه بی طعام رینه کتون لر تو خون اردشیر
 دگری مرورایدن خره اردشیر معناسنه که برالکه آیدر انده اردشیر عمارت ابلشدر حکیم
 فردوسی بیت یکی نام او خون اردشیر * که کردد زیادش جوان و دبیر تو خوزر تو
 و او مجهول و فتح زاه معجه ایله بر اغاج آیدر تو خوشخور تو سکون و اووشین و فتح
 خاه معجتین ایله میخوش یعنی اطعمه ده و اشربه و میوه لده بر مقدار کشیلکی اولانه
 دیر لر تو خوشکوار تو سکون شین و ضم کاف فارسی و فتح و او ایله کوار کواریدن اغظندن
 اسم فاعل اولور معنای ترکیب اوسکیجی یعنی نیز هضم اولور نسنه اطعمه و اشربه تک لطیف
 و سریع الهضم و تناولنده لذت و لطافت اولانه دیر لر ابو المعانی بیت بده ساقی آن باده
 خوشکوار * که ایام همیشهست و فصل بهار * بو بیتک لغت مقدم دخی مذکور دروله بیت
 چو با نقل خوشخوار و یار نکو * می خوشکوار از کف خو برو تو خوشنظر تو سکون و او
 ووشین و فتح نون و طاء معجه ایله لعل رنگ بر کلدر و زرد و سبیدی دخی اولور هندوستانده
 رهن تاتاری دیر لر کذافی شرفنامه و نسخه میرزا ابراهیم لاله خطا بیدر خواجوا از روضه الابرار
 بیت باز کشا ترکس مازاغ را * آب بپر خوشنظر باغ را تو خوشگر تو کسر کاف عربیله مختصر
 خو کیر و کیرنده خوی * یعنی الفت و عادت معناسنه صیغه امر و اسم فاعل دخی اولور
 تو خون کبوتر تو یعنی شراب خواجه سلمان بیت درخت شدم طاووس و غنچه شد
 پرطوطی * زحلق بابله باید کشاد خون کبوتر تو خوانسار تو او معدوله و سکون نون و فتح
 سین مهمله ایله چاشنکیر سلاطین و وزیر ایله دیر لر تو خوانکر تو او معدوله و سکون نون
 و فتح کاف فارسیله آشچی طبابخ معناسنه خوان سفره معناسنه اولدقده چاشنکیر و مزه کیر
 معناسنه اولور تو خهر تو سکون هایله وطن و مسکن و چاکاه معناسنه اسما دفرخی بیت
 چون بره باشم و باشم بغم خانه و خهر * چون بشهر آیم و باشم به بسیچیدن راه تو مع الزام
 المعجه * خشک مغز تو خشک سر مر قوم معناسنه کذافی المجمع تو خودیسوز تو او
 معروف و کسر دال مهمله و سکون یای تحتانی ایله آذربایجانده بر آتشکده آیدر کذافی
 المجمع شیخ نظامی از اسکندر نامه بیت دران شهر بود آتش سنک بست * که خوانده
 خودیسوز آزر پرست تو خوردی تو تو آشچی طبابخ معناسنه معنای ترکیب یک بشورجی
 دیک اولور تو خوز تو بر ولایت اسمیدر که شوشتر آنک اعظم شهری در اول ولایتک بی نظیر
 شکر حاصل اولور حکیم انوری بیت آنکه از تجویف مالی ساقی احسان او * جام که خوزی نهید
 و دستها که مسکری * اکا خوزستان دخی دیر لر کذافی المجمع تو خوشنواز تو او معروف
 و سکون شین معجه و ضم نونله ایکی معنایه کلور اول نام والی شهر هیا کله که بر شهر عظیمدو
 ثانی استاد مطرب که نواختن ساز چالمق معناسنه مصدر در نواز آندن اسم فاعل اولور
 ایوساز چالیجی دیک اولور میرنظمی بیت نواختند در بزم انواع ساز * در آنجا بدی مطرب
 خوشنواز تو خولیر تو و او مجهول و کسر لامله اور قوشی که خو کیره دخی دیر لر نعمه الله
 و حایمی جوق قوشی ایله تفسیر ایشار تو خوزیر تو سکون و او معروف و نون ویای
 تحتانی و کسر راء مهمله ایله ایکی معنایه کلور اول خون قان و ریزر نمندن و صفت ترکیبی

اولوب تان دو کجی دیمک اولور و ثانی جلاد معناسنه دروشه را استغفار طریقیله غمزه محبوبه
 دخی دیر استاد بیت آن غمزه خونریز و بان چشم سحر ساز * بافتنه کری در کف خور تیغ
 گرفتست فی خویو ز فی یراسه که شب پره دخی دیر لکذافی الموید کتاب السامی فی الاسامیه
 فتح خایله مروید بعض فرهنگده نکلی معناسنه منقولدر فی مع السین المهمله * خروس فی
 معروف مؤذن مسافران میر نظمی بیت شنیدند در شب چو بانک خروس * زدند بهر
 کوچ آنهمه طبل و کوس فی مع الشین المعجمه * خدیش فی کسر دال و سکون یای تحتانیله
 مجمع الفرسده یعنی کد با نویی اولو خاتون استاد رودکی بیت چه خوش گفت آن مرد با آن
 خدیش * مکن بد مکس کر نخواهد بخویش * و بمعنی خداوند منقولدر فی خراش فی فتح
 راه مهمله ایله دوشگون افتاده معناسنه شمس غزی بیت برون فکند بچاروب لاتدر کردونی
 عدوش راز در خانه جهان چو خراش * کسر خایله معنای آخره کلور نتکم ذکر اولندی
 فی خرده فروش فی چرچی که خرده وات صتار فروش فروختی لفظندن اسم فاعلدر
 فی خرکش فی ضم کافله اگر بجه دیدگری سبکدر و مخمور معناسنه ده استعمال اولنور
 ایکی معنایه میر نظمی بیت چنان از باده دوشینه خرکش * نمی آید جهان در دیده خرکش
 فی خرش فی ضم راه مهمله ایله گریه ایله اولان فریاد وزاری و گریه سز اولان فریاده دخی
 دینلور کذافی المجمع و جمله فرهنگده جمله و گورلدی که بها در لردن محل پیکارده و دخی
 وحوش و سباعدن ظاهر اولان صد اواهل جال کسنه لک حالت و جده فریاد لری و مستانکی
 جالده اولان جوش و خروش مولانا محمد بدرالدین ظهوری در ساقی نامه قسمیه بیت
 بجوش خروش مناجاتیان * بکلبانک نوش خراباتیان * بمعنی اول میر نظمی بیت دواشکر
 بجوش و خروش آمدند * چو در یای عمان بجوش آمدند فی خشک لفظندن
 مرخمدر یعنی کافی اسقاط اولنشد ر قوری یا بس معناسنه فی خواجه تاش فی یعنی برافندی
 قوللری و بر استاد معلم شاکر دلری نتکم تاش لغنی ذیاند ذکر می مرور ایادی شیخ سعدی
 بیت من و تو هر دو خواجه تاشانیم * بنده بارگاه سلطانیم فی خود فروش فی خودستای
 و خودنمای کی کند و بی مدح و تعریف ایدنه دیر لمر نظمی بیت چو واعظ مباحثیب بیوده
 جوش * ببالای کرسی مشو خود فروش فی خورش فی واو مجهول و کسر راه مهمله ایله
 اسم مصدر در بیه حیک معناسنه کمال اسمعیل بیت ای عجب شمشیر خسرو از چه سبزارنگ
 شد * چون همه ساله ز خون خصم می باید خورش * عربیه غدادیر لری فی خوش فی واو
 معروفله اوج معنایه کلور اول قوری خشک معناسنه شیخ اوحدی بیت دو چشم من از عشق
 او چون ترست * لیم کر بخوشد ز غم کو بخوش * شیخ سعدی بیت نماد آب جز آب
 چشم بتیم * بخوشید سر چشمهای قدیم * شمس غزی * قطعه * اگر نبود فیض سخا
 و بخشش تو * شدی درخت امید جهانیان همه خوش * و کر نباشد عون تو در چنین
 وقتی * بر آید از همه اهل جهان فغان و خروش * ثانی بمعنی خویش و خود حضرت مولانا
 قدس سره * مسقط * خاموش شو خاموش شودر عشق او مدهوشو * از حال خود بیخوش
 شو باز آرفکر ماضی * کمال اسمعیل در مرثیه * قطعه * از خروش و شغب و ناله چرا

خاموشید * خواه را حال بد نماند و شما با هوشید * عصمت اواره شده و امن چو راحت
بگریخت * عافیت رخت برون برد شما با خوشید * کرد ایند حقیقت که چکار افتادست
همچنین زنده بمانی که بخود بر خوشید * ثالث یعنی خوب و خوش حکیم ناصر خسرو
بیت تو چو یکی ز یکی ناخوب پیر * دخترکان تو همه خوش و شاد * عربیه و او معروفه
شیرین معناسنه در خوش منس فی نیک نهاد و خوش طبیعت و حسن خلق و پسندیده
اخلاق معنای ینه فی خوشش فی او معدوله و کسر نوله او قوی و شفاعت معناسنه است
مصدر در خوش سیاوش فی بردارودر خون سیاوشان دخی دیرل عربیه دم الاخوین
دیرل فی مع القاف * خناق فی فتح نوله بر علت در غلبه دمدن بوغاز ده شش عارض
اولور مولانا وحشی یزدی بیت کرمی خناق کن از قرب من که هست * رشک دراز دست
حریف کوفشار * مولانا طه پوری بیت خناق غم بسته راه نفس * ندارم بغیر از تو فریادرس
فی مع الکاف * خباک فی فتح باء موحده ایله قیون آغیل و صغیر آخوری استاد دقیق بیت
خد نکش پیشه بر شیران کند ننگ * کندش دست بر کوران خباک * نسخه حسین
و فایده خطیره مسجد معناسنه مریدر فی خدوک فی ضم دال مهمله و او معروفه جمع
الفرسده نیره خاطر و تاسه معناسنه و شرقنامه ده شرمندگی و بخت و فرهنگ و فایده نیره
شدن و خشمناک شدن معناسنه استاد عنصری بیت هر که بر در که ملوک بود * از چنین
کارها خدوک بود * و تحفه الاحبابه یعنی رشک و حسد و فرهنگ میرزا ابراهیم غصه
و غم معناسنه در بو معنی جمله دن انسب در بو قولی مؤید حکیم انوری بیت از حسد فتح
تو خصم تو پی کرده است * همچو بخی کر خدوک چرخه مادر شکست * حضرت مولانا
قدس سره بیت نفس ضعیف مرده رامن نکم حریف خود * زانکه خدوک میشود
خوان مرا ازین مکس * بو بیت نیره شدن معناسن مؤید در فی خردک فی سکون راو فتح
دال مهملتین ایله ادبلو و کار شناس معناسنه فی خردپکک فی کاف تصغیر ایله کوچو جک
دیمک اولور ابوالمعانی بیت بهر د طاقت و آرام طفل نورسته * هنوز شیوه نیاموخت
هست خردپکک فی خرمک فی فتح راء مشدده ایله بر مهره در چشم زخم دفعی ایچون کردن
اطفال اصارلر و او معدوله ایله خورمک دخی دیرل فی خرومک فی ضم راو فتح هایله مرجان
معناسنه در که بسد دخی دیرل خواص جواهرده استاد دیمشدر * مثنوی * برای دفع
امراض و بانی * خرومک کهر با یشب خطایی * نکم دارد بنزد خویش مردم * باطف حق
نه بیند محنت و غم فی خشک فی سکون سین مهمله ایله وقت معناسنه بعض نسخه ده ناخیر
و درنگ و آرام معناسنه در زرا آتشت بهرام بیت بشادی آنکه کفتا که یک خشک * نحوان
بروی کنون کفتاریک نسک فی خشک فی سکون شین معجه ایله قوری معناسنه که صدی
تر در عربیه کی یا بس معناسنه موضوع له معناسی بودر و معنای مصطلحی ناکس و غیل
ونا هموار و درشت طبع آمده دیرل استاد لطیفی بیت چه سود آیدم از تو ای شخص خشک
که کر ز بدی نامدی از تو پیشک * چغتایه قوروغ و قاسقالغان دیرل میرعلیشیر بیت قوروغ
اجسم او تون دیکدور بلاد شتید ا قاسقالغان * آنکا او نکاند ا هجران کاروانی اهلی اوت

اوت سالغان * قاسقالغان قور و مش ديك اولوزي خشتوك في سكون شين معجه و ضم
 تاء مثناة ايله جمع الفرسه پدري نامعلوم اولان ولدكه اكا بجه كوي و بجه كوي و سندن سندن
 وقفاك و خشوك دخی دیر لر عربیه لقیط دیر لر كذا فی شرفنامه بومعنائی موید میر نظمی
 بیت کند اذ غای نسب بی پدر * که بد اصل خشتوك بوده مکر في خشوك في ضم شين و و او
 معروفه بعض فرهنگه بزوع پیا له در صغر بویوزی اسلوبتک سیمدن والتوندن ایدوب آنکه
 شراب ایچر لر اما شرفنامه دهده خشتوك مرقوم معناسنه در فرهنگ جها نکیریده حرامزاده
 معناسنه در و بوقولی موید حضرت مولانا قدس سره * مثنوی * پیشه آمد وجود آدمی
 بر حذرشوزان و جودارزان دمی * در وجود ما هزاران کرک و خوک * صالح و ناصالح
 و خوب و خشوك * شمس فخری بیت کرفلک بعض علم زادچه شد * از بلا به چه زاد غیر
 خشوك في ضم میله ال اله اوردقه چقان صدایه دیر لر جمع الفرسه آوازبانک
 دست بدست زدن بو تعبیردن ایکی ال ایله اصول طوتمق فهم اولنور فرهنگ جها نکیریده
 فتح میم مشدده ايله مند کور معنایه درکه خنیک دخی دیر لر و بر معناسی دخی زیاده عمیق در
 کذا فی شرفنامه و موید الفضلاده میم مشدده ايله کوزه کلین یعنی طپراقدن اولان برداق
 و کوس چناعی بومعنایه شیخ نظامی بیت در آمد بشورش دم کا و دم * بجمک زدن جام
 رویننه خم * مشکلا تده فتح میله مرویدر في خناک في خناق مرقوم معناسنه خناقدن
 فحیم اولمشدر استادرودکی بیت بادوسه بوسه رهاکن این دل از درد خناک * تا بمن احسانت
 باشد احسن الله جزاک في خنیک في سكون نون و فتح باء موحد ايله خنک مرقوم معناسنه در
 کذا فی فرهنگ جها نکیری في خنیک في سكون نون و فتح جیم فارسيله بمعنى دن کوهی ترکیده
 منه کوش و عربیه حبه الحضرا دیر لر معروفی بیت باد آور پدیرت را که مدام * که
 بنشکس بدی و که خنیک * فرهنگ جها نکیر بله بمعنى درمنه یعنی یونجه في خنایک في
 یوشان دیدکاری اوت و دخی آت و قاطر یا غری معناسنه نعمه الله نقلیدر في خودرنک
 معروف بررنکدر نخودی رنکه قریب هندوستانه پنجه سی اول رنکه اولور آندن فاخر
 بی نظیر بزطوقور لر علما و مشایخ و کبار قفتان ایدر لر اکامله دخی دیر لر میر نظمی بیت جو
 پوشد جامه خود رنک زیبا * بسی زیند بقدر سرور عنا في خورمک في واومعدوله و فتح
 میله بر مهره در خرمک دخی دیر لر في خوراک في واومعدوله بمعنى خوردنی یعنی میکه
 حاضر انیس طعام دیمکدر في خونچک في واومجھول و سكون نون و فتح جیم فارسيله خنیک
 مرقوم معناسنه کذا فی شرفنامه في مع الکاف الفارسی * خروسک في ضم زا و واومعروف
 و فتح سین مهملتین ايله ایکی معنایه در اول سرخ رنک بر جانوردرا اکثر جماملرده اولور ثانی
 فرج زنانه اولان لحم زاید در ابو المعانی بیت زند طعنه بر کیرنا سرفراز * خروسک بکس
 شد زبان دراز في خرهک في سكون راه مهمله و فتح هایله مرجان که بسد و خرهک
 دخی دیر لر کذا فی المجمع في خلشک في ضم لام و سكون شين معجه ايله کل نا پخته رنک کرده
 یعنی خام یا لحدن دینی و بعضی ایچ بوش نسنه لریا پوب و اوستنی رنک میر نقش ایدوب
 و ایچنه نقل طولدیر و بجهاز دخترا نده کوتروب داماد خانه سنه واردقه پره اوروب

ایچنه کن یغما ایتدورر کذاقی شرفنامه سغوی مزین تعبیریه مرویدر **خنبک** **ح**
 سکون نون وفتح باء موحد ایله اوج معنایه در اول فرهنگ جهانگیریده ساز و یا خود
 نغمه یه اصول طو توب الیری برینه اورمق معنا سنه که **خنبک** دخی دیرل حضرت مولانا
 قدس سره * **سسط** * ای خواجه سرمستک شدی بر عاشقان **خنبک** زدی * **مست**
 خداوندی خودی کشتی کرفتی با خدا * ثانی فرهنگ میرزا ابراهیم جامه درست و خشین که
 فقرا و درویشان کیرلر ثالث مجمع الفرسده صفیری کدر وقت آب خوردن اسب بدهان میرند
 یعنی آت صو ایچرکن سعلق اورمق **خنبک** **ح** ضم نوله ایکی معنایه در اول مختلومعنا سنه که
 عربیه طوبی له دیرل شیخ سعدی بیت نیک و بد چون همی باید مرد * **خنبک** آنکس که
 کوی نیکی برد * حضرت مولانا قدس سره بیت **خنبک** آن قمار بازی که بباخت هر چه
 بودش * نماید هیش الا هوس قمار بازی * ثانی بمعنی سرد که آب **خنبک** و هوای **خنبک**
 دیرل کمال خندی بیت باشد اینها حرکات **خنبک** و باد سری * که دران روضه کتی کشته
 شبستان کستاخ **خنبک** **ح** سکون نوله اوج معنایه در اول فرهنگ جهانگیریده بمعنی
 پیغوله که کوشه دخی دیرل ثانی مجمع الفرسده بمعنی عاشق زار و بیقرار ثالث مجودی ده
 علم و ادب و فضیلت و معرفت و لطافتدن خالی اولما مق معنا سنه در اوج معنایه ابوالعاقی
 بیت نشیند **خنبک** افتاده **خنبک** خانه حسرت * تحمل میکنک آنکس که باشد **خنبک** در عالم
خنبک **ح** کسرتون و سکون یا ی تحتانیله بر نوع درست و خشین جامه در که فقرا
 و درویشان و اهل تقوی و ورع کیرلر کذاقی فرهنگ جهانگیری **خنبک** **ح** سکون و او
 و راء مهمله و فتح هایلله **خنبک** مرقوم معنا سنه در **خوبک** **ح** و او مجهول ایله ایکی معنایه در
 اول اهل خنزیره دیرل که آزوسی اولیه آبی کفره اولنده بسارلر و حشی سنک آزوسی اولور
 کرازدیرلرتکم بوبیتدن فهم اولنور بیت **خوبک** که دندان کرازی نمود * **طعمه** سک شد
 ز کرازی چه سود * ثانی بر علت هر وجود انسانک ظهور ایدر **ح** مع اللام * **خنبک** **ح**
 سکون باء موحد و فتح کاف فارسیله بمعنی هدف یعنی نشانه نیرو پوته معنا سنه شمس مختری
 بیت زئیر حادثه اجرام را غرض تن اوست * که چشم شست کشایند جز سوی **خنبک** *
 بولغت بعض نسخهده فتح خایله و بعضنده ضمه ایراد اولنمش بومقوله مخالف الحکره لغتک
خنبک **ح** قلم راقم الحروف متضجر اولور **خنبک** **ح** چارسی ادنی تفاوت ایله تکراری ارتکاب
 اولندی عند الاهالی عند مقبولدر **خندول** **ح** ضم ذال معجه ایله بر دوا در عربیه حضرت
 مکی دیرل اطبا حولان دخی دیرل **خندول** **ح** سکون راودال مهملتین ایله قلیل السن
 کوچک یا مثلودیمک اولور کذاقی المحمودی بومعنایه ابوالعاقی **خخشکسال** **ح** قط
 و غلادن کنایه در سال بی باران دخی دیرل کذاقی شرفنامه **خخشک** **ح** سکون شین معجه ایله
 نقل مکی دیدکاری دارودر **خخل** **ح** بوزن مل اوج معنایه در اول بمعنی خاکستر استاد فرخی
 * **قطعه** * پیل مست از بردر کا خش کند روزی کنار * آتش خشمش دودندان خل کند
 بوییل مست * شیر زکر بر سر کویش کند وقتی گذر * آفت سهمش دو ساعده بشکند
 بر شیر دست * ثانی کیلانیرلسانک سوراخ مقعد معنا سنه در میرزا قلی **بیک** در **ح**

همچو یکی از اکابر کیلان بیت شنیدن از تو خوشست این عتاب بیزه را * که بار پایه وزن
 پبله خل بلا زه را * ثالث یعنی کج و خمیده که اکا خهل و خهل دخی دیرلر د خول فی خه
 میله یعنی تاخیر شده و پس مانده کاهی کج ایله ترکیب ایدوب نشسته بکج خول دیرلر می
 نظمی بیت امان آن وصلت نیاید و صول * بحسرت نشسته بکج خول د خوال فی بوزن
 چوال کفش دوزلر یا بوج قالبی ار اسنه صو قد قاری چوی عربیده حفاظ دیرلر میر نظمی
 * مثنوی * فراخست آنچنان فرج زند را * بکاییدن چو خواهد مردک را * رود اول
 دوخایه اندرونش * شود زان پس خوال کیرنکونش د خول فی الاچه سرچه که چنگاک
 دخی دیرلر و کتاب السامی فی الاسامیه طویغار قوشنه دیرلر دیوقنبره و ابوالملاحی خول
 ایله تفسیر ابلش و ادات الفضلاده بر قوشدر نیز پرویند پرواز و بعض نسخه ده در آج سفید در
 دیمشدر استاد منوچهری بیت خول تنبور توکوی زند و لاسکوی * از درختی بدرختی
 شود و گوید آه * بو بیت معنای اوله مناسبدر و بر معناسی اغاج چناق و یابن بالغنه ده دیرلر
 زبان هندیده بگیری دیرلر و خراسانیلر میانده مثلدر * خولی بکفم به زکلنکی هوا *
 د خوهل فی اکری کج معناسنه که مقابلی راست در شاه ناصر خسرو بیت آن بندها که
 یست فلاتون دورین * خوهلست و سست پیش کهن شکار من * و بر مخصوص
 اکریچه اغاجدر که بشمق جیلر بشمق ایله قالب ار اسنه قورلر هانک سکونیله ده جائزدر
 مثالی فتح هایلر اسفاد لطیفی بیت کفش کس زنت راست کیر خرسست قالب * کیر توهم بکجنده
 چون خوهل و پس آهنک * مثال سکون ها ابو شکور بیت یقن از راز خوهل آوری پیش
 من همت خوهل پاسخ دهد بیزن د خهل فی بمعنی خوهل مرقوم کذافی فرهنگ جهانگیری
 د مع المیم * خرد خام فی زیاده خرد اولمق معناسنه میر نظمی بیت صبا آورد کرد
 وصلت پیام * وجو در قیم کند خرد خام د خرده آدیم فی بر آلتدر که سختیانی آنکه
 تربیه و اصلاح ایدرلر و سختیان پاره لری که ایشدن آرتر کذافی الخلیمی د خرم فی فتح
 راه مشده ایله طقوز معنایه کلور اول هر مکان که آب روان و سبزه زار و شکوفه آرا
 و چمن پیرا اوله آکا خرم دینلور عربیده مکان زهت دیدکاری معنایه در ثانی شادیلغه یای
 و صفیه ایله خرمی دیرلر تکم شیخ سعدی بیت پشت دوتای فاک راست شد از خرمی *
 تاچو تو فرزند زاد مادر ایام را * ثالث زمانه صفت اولور حکیم انوری بیت عدل توشب
 چور و روشن بود * روز تو همچو عید خرم باد * رابع کشایش خاطر و سرور قلبه
 دینلور گاه اولور که رایی تخفیفله استعمال ایدرلر خسروی بیت ای سراپای معدن
 خرمی * چشم تو بر دلم نهاد مکر * خامس ماه دی یعنی اول قیشن آینی که نیر اعطیک برج
 جدی ده ایام مکئی در سادس ماه دی دن روزی یاور دیدکاری کویه اسم ایدوب خرم روز
 دیدیلر اول کونده ملوک عجم تختدن اسناغیده پرواز رنده بیاض فراشلر دوشده ب و بیاضلر
 کیوب اوتورب خاص و عامه اذن و یرلر هر کیم استرسه یانسه وارزونه سوزی ورجاسی
 واریسه سوپلر و شاه دخی کسه نک سوزین ورجاسن ردایتمیوب جمله یه التفات و نوازش
 و استمالت ایدر سابع سکون رایله بر مزرعه معروف آدیدر که اسکندر ذوالقرنین وفات

آیند که دقن اولستند اختلاف و منازعات کثیره اولوب اهل فارس وفات ایتدوکی
 محله دقن اولسون دیکیلرور و میان مولدی اولدوغی یرده دقن اولسون دیکیلر
 آخر بر عاقل حکیم دفع نزاع ایچون بر تواجی ده بر لطیف مرغزار واردر خرم دیکله مشهور بر عالی
 جبل اوستند در اول محله آدم کوندروب سوال ایدلم معقول ایسه اول جبل اوستند کی خرم
 دید کبری محله دقن اولسون دیدوکی محله حکیم فردوسی حکایه ایدر * مثنوی * بر فتنه
 پویان بگردار غرم * بدان بیشه کش نام خوانند خرم * بگفتند پاسخ چنین داد باز *
 که تابوت شاهان در آید بر آرز * که خاک سکندر باسکند ریست * که او کرده بدر و زکاری
 ریست * ثامن سرخ رنگ بر چچکندر قویقدن صکره تازه طور ب صوملر تاسع اعلام
 و جالک ندر خرم شاه بر شهریار مشهور در و هندوستان یاد شاهان ندرن بر یاد شاه آیدر
 و خشم فی فتح شین معجه ایله زکام که دماغدن ماء غلیظ اینوب بورون دلکری طوتیلور
 و خلم فی ضم لا مله بلخ مضافاتندن بر قصبه آیدر سرحد بد خشیانده واقع ده فرعون
 دیکله مشهور در شیخ آ زری بیت بلخ زاقریه ایست نام خلم * ده فرعون خواندش مردم
 و خلم فی درت معنایه کلور اول کوب که عربینه دن دیرلر بوزن من جمعی دنان کلور شیخ
 بهادالدین عاملی بیت هاتها صهباء من خمر الجنان * دع کوسا واسقنیه بالکدنان *
 میخانه ده شراب کویلر ایله طور دوغی اجلدن میخانه دیرلر میرتظمی بیت میخانه آی
 و بعشرت بکوش * بیند از ساغر بجم می بنوش * ثانی کوس معنایه حکیم فردوسی
 بیت بفرمود تا بردش کاو دم * زدند و بیستند بر میل خم * کوس اکثر توجیدن
 دو زلکله روینه خم دیرلر وله بیت سیهبد زدنای روینه خم * خروش آمد از ناله کلودم
 کاو دم خم دال ایله بوری در ثالث کتبه خم دیرلر حکیم انوری در صفت عمارت * رباعی *
 راعی زایران صیردرت * هم زیك خطوه هم زیك فرسنگ * حاکم مطربان صدای خمت *
 هم دران پرده هم دران آهنک * مجدالدین همکر * قطعه * مخالف تو هر کار کار در درخ و رای
 قدالک املش عجز و ناتوانی باد * و کمر شود ارنی کوی رویت مقصود * جواب اوزخم
 چرخ لزان باد * * رابع معنی خاموشی و خور زخم و او مجهول و فتح راه مهمله و سکون زاه
 معجه ایله مشهور و ولایت در اما اصحی فتح خا و او معدوله ایله خوار زخم در ثانی شول بغرا که
 اسباب محسنانی اولیه و مع النون * ختن فی فتح تاء مشااة ایله مشهور و معروف ملکندر که
 آنکه غایت بی مثل محبوبلر و لطیف و نازک قماشلر اشلنور کدافی المجتمع و مشک آهوسی
 اول دیارده چوق اولور مشک ختن دیرلر خواجه حافظ بیت با همه عطر دامت آیدم
 از صبا عجب * کرکدر تو خاک را مشک ختن نمیکند و خدا خوان فی شهادت پر معنی که
 عربیه مسجده دیرلر و خدا دوران فی خم دال مهمله ایله الله دن اراقدر یعنی ظلمه و فسقه
 و مرتکبون کبایر کدافی مشرفنامه ابوالمعانی بیت که ترسد از خدا دورست ز عصیان *
 خدا دوران شود کارش به سران و خدا فروشان فی یعنی ظاهرده اهل تصوف و ارباب
 معرفت و اصحاب علم اولانلر و خدایی فروشان فی اهل لعنت که دعوی خدایی ایدرلر
 کدافی مشرفنامه کوز درت لغت اصطلاحی در مشرفنامه دن منقولدر و خدا بگن فی کسر

کسریای مختانی و فتح کاف فارسینه اولو پادشاه که صاحب دولت و مالک مملکت شهنشاه
 و شهریار دخی دیرل حکیم انوری بیت کردل و دست بحر و کان باشد * دل و دست خدا بکان
 باشد * وله بیت خدا بکانا سال نوت همایون باد * همیشه روز تو چون روز عید میون
 باد خراسان فی ایکی معنایه در اول جانب مشرقه دیرل خزر کرکانی * مثنوی * باغظ
 پهلوئی هر کس آید * خراسان آن بود کز وی خراید * خراسان پهلوئی یعنی خراسان
 عراق و پارس را از وی خراسان * استاد رودکی در کتاب دوران آفتاب بیت از خراسان
 بردم طاوس هفتس * سوی خاور میخرامد شاد و کش * بهر دیدم بامداد آن چون بتافت
 از خراسان سوی خاود می شتافت * ثانی ولایت عراق و فارسک جانب شرقینده واقع
 بر عظیم مملکت و معظم شهر در بجدونی عدد قراوقصباتی مشتمل و معمور آبادان ولایت در
 سبب سیمه سی ایکی وجهه در بر وجهی جانب شرقیه اولدوغی وجه ثانی اقلیم رابعده
 اولدوغی اقلیم رابع ایسه شمسه منسوب در اول تقریبه خور آساید پهل مرور ایامله و اونی
 حذف ایدوب آخرینه نون الحاق ایدوب خراسان ایتدیله نیکم تیمور نامه ده هاتنی بیت
 خراسان روی زمین سینه است * بر و ز آسمان نام دیرینه است خرچین فی سکون راه
 مهمله و یای تحتانی و کسر جیم فارسیله هکبه که عریسه خرج دیرل ضم خایله خرده جان فی
 طار دغان معنا سنه مروید راصلی اور مغله او فائس اولان نسته در چغتای لساننده
 او شاناق و او شاناق دیرل خرده بیت فی مبدق و محقق و اینجه فکر لومعنا سنه کال بخندی
 بیت تا دهانت هست پیدا کر نظرها شد نهان * خرده بینان وصف آن پیدا و پنهان
 کرده اند خرده دان فی دقیقه شناس و نکته دان و عیب بین معنا سنه در ابوالمعانی
 بیت تمامت عیب دارم معرفت فی * بنزد خرده دانان نیست مخفی خرسیدن فی
 سکون را و کسر سین مهملین ایله چوریوب متعفن اولق معناسنه خرستان فی خرما لاق
 ستان اسم مکان در کستان و بوستان کی مراد خرما بتدوکی بر در خرماتی فی خرما اغاجنک
 یعنی که ترکیه اغاجنک اوزدکی دیرل خرمدان فی فخر اوسکون میله چاتنه که سیاجان و قلندران
 یا نکرده طاقوب کز در لر میرنظمی بیت برندی کند نام هر در بدر * خرمدان تهی کیسه خالی وزر
خروشیدن فی مصدر در جمله ابلک و فریاد و جوش ابلک یعنی غوغا و شورش کال
 بخندی بیت بر سر آن کوی چه کردیم کم * یافت نشد این چه خر و شید نیست خریدن
 کسر راه مشدده ایله اطفالی او چق طومق ابوالمعانی بیت نشان کریدن شده بر لب یاز
 که خرید آن طفل در بزم اغیار خرسیدن فی سکون سین و کسر با و سکون یا ایله
 مصدر لا زمیدر یا توب او یومق متعدد یسی خسباییدن کور چغتای لساننده او کورا ملک
دیرل خرسودن فی ضم سین و او معروفه بخودیده یعنی در و دن یعنی مدح و دعا و ثنا
 ابلک اما مجمع الفرسانه معنای مزوره بر راه مهمله زیاده سیمه خرسوردن فی ضبط و راوبت
 ابلش کذافی نسخه میرزا ابراهیم مرقوم ایکی لغتی فرهنگ جهانگیری صاحبی یعنی در و کردن
 و یعنی در آمدن نقل ابلش خرسوردن فی علامت پادشاهی و نشان خسرو پرویز کذافی
المجمع فی خشک انکبین فی اول عسلدر که پتکه قوریوب قالور کذافی مشرفنامه خرشک باختن

شرط ورهسز نزد وقار او یشاق کمال اسمعیل بیت چشم من در رخ تو با غم دل * خشک
می باز دو تر میماند و خشکیان بی سکون شین معجه و کافله شرفنامه ده اوج معنایم
هر ویدر اول روح مجرد ثانی مرد بی عشق ثالث نعمت غیریدن بی بهره اولانه دیرلر اوج
معنایه ترتیب اوزن وله بیت * خشکیان بودم بعشقت ای صنم * کرچه نیستم در محبت
خشکیان * جمله کشته ام با غم غنی * بوده ام از جاه دیگر خشکیان و خشکیان بی
اول روز کار و اول زمانه دیرلر که اذن لطافت و فیض اولیه میرنظمی بیت چو کارم تاف
شدند یدم بی * بخشک جهان در گذشته شعی و خشکماز کردن بی بر خیری جد وجه
ایدوب اصلنی و حقیقتنی صور مغه دیرلر و خشکیان بی بکسمات و کورک و قوری اتمک
وامثالی نسنه لره دیرلر و خشودن بی ضم شین معجه ایله اغاجک قوری دالترین و زیاده
فلسلین قیروب پاک اتمکه دیرلر کذافی فرهنگ جهانگیری و خفتن بی ایکی معنایه کلور
اول وقت عشا که یاتسونماز نه نماز خفتن دیرلر ثانی او یومق معناسنه خواجه حافظ بیت
گفتم ای مسند جم جام جهان بدیت کو * گفت افسوس که آن دولت بیدار بخت * و یاتمق
معناسنه وله بیت شب قدری چنین عزیزو شریف * با تو تار و ز خفتنم هوس است *
شیخ سعدی * مصرع * ولی جمله اول عصای شیخ بخت * واکلش معناسنه ده استعمال
اول نور و خفتیدن بی سکون فا و کسرتاء مشناه ایله بمعنی غلطیدن یوالنق و دخی اعضا
او بشمق متعدیسی خفتانیدن اولور ابوالمعانی بیت بخاکراه تو عشاق جان فدا کرده
بیک نگاه ز تو تا بحشر خفتیده و خفتیدن بی کسرفا و سکون یا یله بمعنی سرفه کردن یعنی
او کسوزمک کذافی الاداء ابوالمعانی بیت دهان بود خشک و نیامد خیو * خفتیدن گرفته
نفس در کلو و خلقان بی سکون لام و فتح قافله غایتکه چرکین و نهایتکه کیرلی حکیم انوری
بیت پایه قدر ترا از مه نشان میخواستم * گفت اوکی در دهد با ما درین خلقان خیام و خلن
کسر لامله دایما بوردن چرک و سومک اقان کسنه یه دیرلر اغاجی بیت بینی خلنی چو میش
دارد * صد کرک درنده پیش دارد و خجماان و خجماان بی کلاهما بفتح المیم و المها بر جنس
طاشدر ایکی نوع اولور ارکک و دیشی ارکی غایت سخت و نیره رنگ در صویله از لسه سرخ
رنگ اولور زنجیره کبی و دیرلر که آهن نوعندندر اپکی سنکده طبیعتی سرد و خشک در دمو
وصفراوی رمد طلا اولنسه نافع در خصو صادیشی سی نبر یدده دخلی زیاده در و منقولدر که
مزبور طاشدن دوزانس طرفدن شراب ایچلسه اصلا و قطعاسر خوش اتمز عریبه آکا
صندل حدیدی دیرلر حکیم ازرقی * قطعه * خدا بکانا مهمان بنده بود مستند * تنی دو
دوش بنقل و بنیدور و دو کباب * بطبع خرم چندان شراب نوشیدند * که بر خماان
کردون فروغ زد سیاب * حکیم خاقانی بیت فیروزه چرخ را ز آهم * جز رنگ خماانی
نیابی و خندان بی کوب قویلمن مخصوص خانه خم کو پدرو دان طرف مکاندر و خجستان
خانه خمار که انده کویلر بر مقداریره کوملش اولور خخانه و خجکده دخی دیرلر ابوالمعانی
بیت ز سیر باغ و نخلستان مرابه * که یا شم در خجستان باده نوشم و خنپیدن بی سکون نون
و کسریا و حله و بای ساکنه ایله بمعنی برجستن چرامق کذافی شرفنامه و خنپیدن بی کسر

کسرتون و سکون یای تحتانی ایله بمعنى بر جستن کذا فی مؤید الفضلا بو معنایه ابوالمعانی
 بیت بمسنى از و بوسه کردم نیاز * برنجید از من ز جا بر خنید و خنستان فی کسرتون
 و سکون سین و فتح تاء مثناة ایله بمعنى مبارك و بخسته کذا فی المجمع و خنستان فی سکون نون
 و فتح سین معجه ایله بمعنى مبارك و بخسته که بر تو مبارك باد یمک اولور استاد رود کی بیت
 باد بر تو مبارك و خنشان * جشن و نور و ز کوسپند کشان * مجموعه الانس نام لغت سین
 مهمله ایله و بعض نسخه ده فتحین ایله مرویدر و خواستن فی واو معدوله ایله استمک طلب
 معناسنه در اگر چه مشهوری خاء مفتوحه ایله در لکن بعض معتبر فرهنکرده خاء مضومه
 ایله ضبط و روایت اولمشدر و خواندن فی واو معدوله و الف ثابته ایله او قومق معناسنه
 لغت اول ایله بولغت و بونله بکتر بر قاج لغت دخی خایه فتحه ایله ضمه میانده مخرج ویرامک
 کر کدر اول اجلدن هم مفتوحه ده و هم مضومه ده یا زلشدر و خوانیدن فی مثله معناسی
 او قتمقدر هم لازم و هم متعدی اوور و خواهیدن فی مثل خواستن و مخرجی دخی انلر کبیدر
 متعدی خواهانیدن کلور طلب ایلمک و ایندرمک معناسنه و خوچین فی واودن صکره
 باء فارسی و خاء معجه ایله مؤید الفضلا ده مومیا معناسنه مسطور در اما حرکتی اشعار
 اولنمشدر و خوبکلان فی واو مجهول و سکون باء موحد و فتح کاف فارسیله بردار و اسپدر
 کذا فی شرفنامه و خوجا ریدن فی فتح جیم فارسی و کسر راء مهمله ایله صقلق و طبیعت
 غم و الم و افکار دن منقبض اولق معناسنه و خوچیدن فی کسر جیم فارسیله بصیر ضعیف
 اولوب نسنه بیایو کورمک ابوالمعانی بیت زلف دلدار کردم پچید * چشم بدین
 حاسدان خوچید و خودین فی کندین کورچی معجب و متکبر معناسنه و لبیت درد و عالم
 همی شود مند موم * نکند سود ظالم و خودین و خوران فی واو مجهول و فتح راء مهمله
 ایله بمعنى خوراء مرقوم یعنی بسیار خوار اکول معناسنه مبالغه ایله اسم فاعلدر و له بیت
 خوردن و خفتنت بوداندک * همچو کاو و خران مشو خوران * و کچسرو و پهلوانلر دن بر مبارز
 ایرانی نامیدر و خورنجیون فی واوین مجهولین و سکون راء مهمله و جیم و ضم خاء ثانی
 ویای تحتانی ایله او یقوده اغر بصق که فرنجک دخی ذیر لر عربده کلبوس دید کلر در حکیم
 خاقانی بیت فرنجک و ارشان بکرفته آن دیو * که سریا نیست نامش خورنجیون * بوینتک
 اقتضای وزنی اوزره جیمی مکسور اولق کر کدر و خوردن فی واو معروف ایله تناول
 معناسنه که یمک یمکدر و خور دوستان فی واو مجهول و سکون راوسین و ضم دال مهملات
 و فتح تاء مثناة ایله اوزم چبوغنتک تازه سی که بر مقدار اکشجه اولور اکاستک دخی دیرلر
 کذا فی المجمع و خورده دان فی واو مجهول ایله بمعنى خورده دان یعنی دقیقه شناس و نکته دان
 و عیب دان خورده و خورده بر در معناری ذکر اولنور انشاء الله تعالی دان اسم فاعلدر
 ابوالمعانی بیت وجود من سراپا عیب و نة هست * اگر مخفیست داند خورده دانان
 و خور زر و میان فی سکون واو و راء موقوف و ضم راء ثانیله دست بنده دید کلری
 او یوندر و خورستان فی واو مجهول و کسر راوسکون سین مهملتین ایله شهر نسترو تابعی
 اولان یلره دیرلر سمرقند قریبده بر شکر خانه در و خورشید پرستان فی یعنی مغان کذا فی

شرفنامه ی خورشید سواران فی یعنی شب بیداران کدافی شرفنامه کجبه وقتند شمس
 تحت الارض ده واقع اولغله بیدار اولانلر شمس سوار اوواش اولور وجه تسمیه میدر دیو
 خاطره کلور یا خود شب بیدار اولوب مشغول بند کرالله اولنلر تنویر عالمه شمسه غالب
 وسوار اولمش کی اولور حاصلی سماعه موقوف اصطلاحدر شیخ نظامی بیت سایه
 خورشید سواران طلب * ریج خود و راحت یا ران طلب ی خورشیدن فی دوشرمک
 ویرشقی و تیسرمک و آزی کتور مکی سومک و او یون کتور مک و خوش کلک معنا لینه یعنی
 اول میرنظمی بیت در آمد کستازا خورویان * کل بوسه بخورد شیدند پنهان ی خوزان
 و او مجهول و فتح زاء معجمه ایله یز مبار زایرانی نامیدر که خوزان مزبور اصغهای بنا ایتمکه
 اول شهره خوزان تسمیه اولمشدر شیخ قطار بیت مرادر شهر خوزان مهربانست * که باغ
 خاص شهر باغبانست * و بر مملکت آدیدریمشدر ی خوزستان فی و او مجهول و کسر زاء سکونه
 سین مهمله ایله خوزان مرقوم و لایتنه دیر لری نظیر شکر حاصل اولور شهر شو شتر اول
 خطه نک شهر بدر شیخ نظامی بیت زپس خنده که شهیدش بر شکرزد * بخوزستان شته
 افغان طبرزد * ی خوشخوان فی ایواقیجی خوش کوزلدر و خوان خواندن اسم
 فاعل اولور میرنظمی بیت چو دیدم بلبل خوشخوان بگلشن * بد و کفتم کل آمد چشم روشن
 خواجه حافظ بیت در حلقه کل و مل خوشخواند دوش بلبل * مات الصبوح هیوا
 یا ایها السکارا ی خوشدامن فی و او معروف و سکون شین معجمه ایله یعنی نما در زن که قاین انا
 دیر لری بو معنایه یا لکر خوش دخی دیر لری موید الفضلاده خوشدامن دیر لری دال رینه تاه مثناة
 ایله و بعض نسخه ده خوشدامن ده دیر لرحکیم سوزنی بیت یکویم ای زن تو کشته قلتبان شوهر
 سه پایه زن شده خوشدامن ترا داماد ی خوشه چین فی باشق دوشریجی خوشه باشق
 معنا سنه ده کلور و چین چیدن لفظندن اسم فاعلدر و استعاره طریقیله صاحب سلیقه
 و معانی پرور لکه اقتداری اولیوب شعر و نظم سو بلرم دیو آخرک اشعارندن تراش ایدن زمانه
 شاعر لینه دیر لری ابوالمعانی * قطعه * قوت طبعش نبود و دخل بر شعرم کند * میشود
 از خرمن اشعار مارا خوشه چین * میرند در انجمن با هر زه لاف شاعری * لیک نتوان خواندش
 موزون اشعار همین ی خورشیدن فی و او مجهول ایله بورشقی و قوریمق خشکیدن معنا سنه
 استاد لطیفی بیت در خنی کاب از دستت نوشد * همیشه میوه و شاخس بخوشد *
 و بمعنی خشک شدن زردان کدافی مشکلات شهنامه ی خون فی و او معروف ایله مطلق
 قاندر دم معنا سنه شیخ سعدی بیت خونش بگردنم پدرت را بزن بکش * عیسی مریمی
 تو پدر را چه میکنی * و مفتوحه ایله مضمومه بیننده اولان مخرج ایله و او معنوله ایله ده سفره
 و طعام معنا سنه ده مستعملدر ی خوچین فی سکون نون و کسر جیم فارسیله باء موحلا
 ایله ذکر میزور ایدن خوچین معنا سنه در که مو میادر ی خون سیاوشان فی ترکیه ایکی
 قدش قافی عبر بیدم الاخوین دیر لرشرفنامه ده بر اغا جدر سرخ رنگ اولور آنکه ایربشم
 و جامه بویار لری اول اغا جده خون سیاوشان و دم سیاوشان و دم سیاوش و بالآخر سیاوشان
 و دار پرنیان دخی دیر لری وجه تسمیه سی اولدر که قن افراسیاب سیاوشی قتل ایتدی اول

اول یرده که قتل اولنوب قانی دوکلدی اول وقت براغاج بندی که مزبور اغاجدر بعض فرهنکه
 و بعض کتابده مزبور اغاج بقم اولق اوزن منقولد راما صحنی معلوم دکلد رسیاوشک قتلنی
 ایهام ایدر خواجه حافظ بیت شاه ترکان سخن مدعیان میشنود * شرمی از مظالم خون
 سیاوشش باد * شاه ترکان که شاه توران افراسیابدر مولانا محمد بدردالدین ظهوری بیت
 نکوید بخون سیاوش دریع * چواند ازدافر آسیابانه تیغ کی خوهن کی واومغروف و فتح هایله
 بزریاغی چقاریجی و صانیجی معنا سنه مرویدر کی خویمین کی واومجھول و سکون یائین
 تجمائین و کسر جیم فارسيله عرقین معنا سنه در که خوی واومعدوله ایله عرقدر و چین چیدن
 لفظندن اسم فاعلدر کی مع الواو * خدو کی ضم دال مهمله ایله توکریک خیو و تفودخی دیرلر
 حضرت مولانا قدس سره بیت او خدو زد بر رخس کدروی ماه * سجد آرد پیش او
 در سجد گاه * حکیم سوزنی بیت ان بد چرخ آسیاگردان * خشک شد در دهان بند خدو
 ضم راء مهمله ایله بر قو شد عریبه جباری دیرلر و دخی خرو سه دیرلر کذا فی الجمع
 کی خسرو دار و کی حوانجان دید کاری دار و در هندی لسانده کولجن دیرلر کی خسرو کی
 ایکی معنایه کلور اول هرذی شوکت پادشاهه خسرو دیرلر ثانی اعلام رجالدن در ملوک
 عجمدن کی خسرو که مشهور پادشاهدر فریدون اولادندن ایرج نسلندن و نوش الروان اوغلی
 هر مزتا جدارک اوغلی پرویزک لقمیدر که خسرو پرویز در شیرین ایله احوال حکایه سی
 مشهور در کی خسرو کی ضم سین مهمله ایله بمعنی مادر زن خسرو خسره دخی دیرلر استاد
 قرخی بیت بدسکال تو و مخالف تو * خسوی جنکجوی باداماد کی خشکماز و کی سکون شین
 معجه و کاف موقوف ایله اغاجک قوری بوداقرین و ناهموارین قرمق خشکمازه دخی دیرلر
 کی خوشکوی سکون شین معجه و ضم کاف فارسيله ایوایر لایجی دیمک اولور یعنی مطرب
 خوشنوا کمال خندی بیت جو مطرب خواند ایبات تو کویند * که این کویند خوشکونماید
 کی خشود کی ضم شین معجه ایله بمعنی مادر شوی یعنی کویکو اناسنی که خوش و خوشدامن
 دخی دیرلر شمس خزی بیت بادا همیشه خسرو سلطان محترم * تا احترام دارد مادر اخشو
 بویتدن مادر زن اولق فهم اولنور اما مختارینک بیت بشری لک بشری که هجای تومه پاک
 سوی خشوبت کردم تحیر و فرستاد * بیتندن مادر شوی فهم اولنور فتحه ایله عریبه
 خرمای زیون و زبون خرما یه دهه دیرلر کی خفتو کی سکون فاو ضم تاء مثناة ایله آغریاصوق که
 عربیه کا بوس دیرلر دیو گرفته معنا سنه کذا فی الجمع بومعنا یه ابوالعانی بیت آن کرانجان
 و کران تن کرد رزم خواص * اهل مجلس تکبیل باشند خفتو کامه کی خفردو کی فتح فا
 و سکون زاء معجه و ضم دال مهمله ایله مفتوحه دهمذ کوراوان جعل معنا سنه بعض فرهنکه
 ضمه مرویدر کی خودخو کی تربیتسز بیویوب کند و هوا سنه اولانده دیرلر میرنظمی بیت
 خورد سله استناد ندید جور پدر * شدست زنده بخود خو هوای نفس بسر کی خودرو
 واومعروف و سکون دال و ضم راء مهملتین ایله طاعلرده خدای شمس اغاج و بیابانده بتن
 مشکوفه و سایر نباتاته دیرلر خود کند و و رورستن لفظندن اسم فاعل اولور مراد بلا نصب
 وزرع بتن نباتاتدر کی خوشاو کی بمعنی خوشاب مرقوم کذا فی الحمودی کی خوشنوی واو

معروف و سکون شین معجزه و ضمیر نوله خوشنود لفظندن ترخیم اولمشدر حکیم اسدی
بیت شدم من باندر زمن بکروید * زمن پاک بد رود خوشنوشوید فی خو فی بوزن
گو عادت معناسنه درو بعض اسماء اضافتله استعمال اولنور نیکخو و بدخو کبی شیخ آزی
بیت چون باد بیوی توبسی کشته بهر در * با حضرت تو کرده چو خاک در تو خو *
فی مع الهاء * خبه فی فتح باء مو حاء ایله قزل تو دری دید کبری دارودر ترکیه قوش اتمکی
دیرلر و اصفهانیلر خاکشی دیرلر ذکر مرور ایلمی فی بخاره فی فتح جیم وراء مهمله ایله یعنی
اندک کذا فی الاداة مفتوحه ده دخی ذکر مرور ایلمی و فرهنگ جها نکیر بدخی ضمه ایله
مسطور در مختاری بیت بنکر زمین و سپاه دشمن * کان فراوان و این بخاره است *
فی بخاوه فی فتح جیم و و او ایله یعنی صدا و آواز کذا فی فرهنگ جها نکیری فی نخسته فی
قتلو و مبارک معناسنه استاد عنصری بیت مکن خلاف دل از نا نخستکی برهان * خلاف
کردن او سخت نا نخسته بود * یعنی نامبارک عربیه نخسته یه یمنه و میونه دیرلر و له ایضا بیت
نخسته باز کشاده دهان مشکین دم * کشاده ترکس چشم درم ز خواب خمار * بر معناسی
دخی بر نوع صاری کل در اور تا سنده سیاهی اولور اکادخی نخسته دیرلر شیخ نظامی بیت درون
خرکه از بوی نخسته * بخور و عود و عنبر کله بسته * بو معنایه مسعود سعد سلمان بیت
ازان نخسته و شاه سپر غم هر دو شدند * بکی چو دیده چرخ و بکی چو چنگ عقاب *
فی خرابه فی فتح واء مهمله و باء مو حاء ایله ابکی معنایه در اول برایم صومقدار نه دیرلر
و او معدوله ایله خورابه دخی دیرلر ثانی بر چوب در صوینی چقا روب یوزنه یاغی چقا
اول یاغی آلوب بعض امراضه دوا ایدرلر فی خرچینه فی هاء علامتله خرچین مرقوم معناسنه که
هکبه در هر نه نوع اولور سه و بر معناسیه قوش ایبکی در فی خردگاه فی سکون را مهمله
و دال موقوف و فتح کاف فارسیله دوه نک کوکسند یره کلن یسی یرینه دیرلر کذا فی
القفه و دخی چارپا حیوانک کوکسند یری ابوالفرج رونی بیت برون کند خرد از خردگاه
لهوشکیل * فروکش طرب از طرد جای عیش لکم فی خرده فی سکون را و فتح دال مهملتین
ایله الی معنایه کلوز اول هر نسینه نک ریزه سی یعنی او فاغی بو معنی معروف قدر ثانی نکته
معناسنه سیف اسفرنگی بیت برون پرده عقلت جان خرده بینارا * بغمزه سوی
یکدیگر اشارت های پنهانی * عمادی بیت تشویر میدهد خرد خرده بین مرا * نقش خرد
بباده ز لوح دلم بشوی * ثالث عیب و کناه و خطا معناسنه مولانا جامی بیت زمن کر خرده
آید مکن عیب * ز خردان خرده نبود عیب و عاری * رابع یعنی حسن و خاشاک بو ابکی
معنایه یعنی ثالث و رابع معنایرینه شیخ سعدی * مثنوی * بداندیش بر خرده چون دست
یافت * درون بزرگان با تشبیه یافت * مجزده توان آتش افروختن * پس آنکه درخت کهن
سوختن * خامس کتاب زندک زکرمی بر نسکندن بر نسکنه خرده و تمامنه ایارده دیرلر استاد
دقیقی بیت بیم آخر روزی یکام دل خود را * که ای اباده خوانم شها کهی خرده * سادس
شرازه آتش معناسنه فی خرده مزده فی پاره پوره اوافق تفک دیکدر ابوالعانی بیت
نیاز و نا زندام خو خرده مزده حساب * همین بوصل ترا جان داده میدانم فی خرده فی سکون

سکون راه مهمله و فتح فایله بر نوع سبزه درکه پرپهن و فرفهین و تخمکان و فرغ دخی دیرل
 ترکیب پرپریم و سموزاوت و عربیده بقله الحما دیرل و خرماکه و خرماکه بی کلاهها
 یفتح الراء المشدده و کاف العجی و سکون المیم بمعنی خرگاه و خرکه شمس حیدری درتعت بیت
 از علو همت فراش خرماکه قدیم * خیمه قدر ترا براوج او ادنی زده * و مکان شادی
 و شکوفه زار حکیم خاقانی بیت تابش رخسار تو از راه چشم * گرد خرماکه دل از ارغوان *
 یوبیتک چادر اولق دخی مناسب در ارغوانی خیمه تشبیهای خرو سبزه بی ضم را و سکون
 و او وسین مهملتین و فتح جیم فارسیده بمعنی استخوان کلو یعنی بوغاز آلتنده کورین کموکه
 تلیک دخی دیرل و خرو سه بی ضم را و فتح سین مهملتین ایله فرج زانده اولان لحم زانده ابو المعانی
 بیت بخواه صحبت زن هرد و چیز هست کریه * زبان دراز خرو سه دهن قراخ نکون *
 و خروه بی ضم راه مهمله و او معروف و اظهار هایلله بوزن کروه بمعنی خروس استاد
 عنصری بیت شب از جمله روز کردد شکوه * شود پر زاغش چوپر خروه * شیخ نظامی
 بیت خروه غنوده فرو کوفت بال * دهل زن بزدیر شبیره دوال و خره بی فتح راه مهمله
 ایله الی معنایه کلور اول محقق دوانی شرح هیا کلام ذکر ایدرکه خره نور در الله تعالی
 حضرت تدن فایض اولور جمله مخلوقات اول نور ایله تعیش و ریاست ایدرل بعضی بعضی نک
 اوزرینه اول نور و سبزه سبزه کسب صنایع و حرفته قادر اولورل و اول نورک آثار فیضی
 پادشاهلردن که عادل اوله ظاهر اولور آنلره کیان خره دیرل بومعناده و او معدوله ایله خون
 دخی دیرل ثانی بر حصه معناسنه کلور حکمای فرس ملک فارسی بقش خره یعنی بش حصه
 ایدوب هر حصه به بر اسم قومش لردر بو ترتیب اوزن حصه اول خره اردشیر حصه ثانی
 خره استخر حصه ثالث خره داراب حصه رابع خره شاپور حصه خامس خره قباد در
 بو خره به خوزه و کون دخی دیرل حکیم فردوسی بیت زیر مایه تر هر چه بد دلیندیر * ببردند
 تاخره اردشیر * ثالث راه مشدده ایله بمعنی صدای خوب و آواز خوش آینه و مستحضر حکیم
 ناصر خسرو * مصرع * تو خفته و بر کفته خوش خره * و ضم را و اظهار هایلله اوج معنایه
 کلور اول خروس معناسنه که خرده دخی دیرل حکیم ناصر خسرو بیت خود سپس آرزوی
 تن مرو * چون خره بد زنی ماکیان * وله بیت سردوتاریک شدای پور سپیده دم دین *
 خره عرش هم اکنون نکند بانک نماز * ثانی مجمع الفرسک جانوران و حشی ثالث بمعنی
 خسته یعنی چکر دک که خره خرما و خره انکور دیرل و خروه بی ضم راه مهمله و او معروف
 و فتح هایلله پفته معناسنه که پک دخی دیرل ترکیب تلبه دیدکاری که طغانچیلر طغان او قورل
 و طوزاغه قوش کلک ایچون قود قوی قوش که عربیده ماواج دیرل و خستوانه بی سکون
 سین مهمله و تاء مثناة و فتح نوله در ویشان کیدوکی مرقع خرقة و بشمیندن اولان چاقلی
 خرقة معناسنه در ولسان الشعرا ده پاره برد و پارهای کریاس یعنی الاجه پان لری و بز
 پان لری و خستونه بی سکون سین مهمله و ضم تاء مثناة و فتح نوله لباس در ویشان که
 بشمینده و مرقع دخی دیرل ابو الفرج رونی بیت خستونه حسن اتمامش * بر خستکی فهاست
 مرهم و خسر خواجه بی پدرزن معناسنه در کدافی شرفنامه و خسر بی مادر زن

معناسنه بوايكي معنایه ابوالعانی * قطعه * کر محبت نکند خواه خسرداماد را * عیب نبود که
همین دختر کس میگوید * وین عجب که خسره میل کند در اول * بعد زان بر سر کیر دختر
خود جنک آرد * خسرینه * بمعنی خسره مرقوم وله بیت شود اما اگر در کار همسر
بود خسرینه راضی تر از دختر * خسوره * بمعنی خسرینه مرقوم استاد لطیفی بیت اگر بازی
نسازی بالضروره * خوششت ناخوش بود دیگر خسوره * خشاره * فتح شین معجه و راه
مهمله ایله سفره ده طعام و انمکن دوکلن پاره * خشکبازه * سکون شین معجه و کاف
موقوف و فتح باء موحه و زاء معجه ایله اغاجک قوزی دالترین و ناهموار بتلترین کیدروب
پاک و هموار ایتمکه دیرلر * خشکرند * سکون شین معجه و نون و کاف موقوف و فتح راء
مهمله ایله بیوست طبیعتدن عارض اولان جرب که قوری او یوزدیمک اولور میرنظمی بیت
سراپت میکند زان شور و نه * که سرتاپا وجودش خشکرند * خشکریشه * کسر
راء مهمله و سکون یای تحتانی و فتح شین معجه ایله مهره جراح و ناسور که ترکیه ناصراتی
دیرلر * خشکمانه * کاف موقوف و فتح نون ایله فاتقسنر یا کتر ییلن اتمک حضرت مولانا
قدس سره بیت چون روز کردد میدود از بهر کسب و بهر کد * تا خشکمانه او شود
از بهر او زمانه * خفته * سکون فا و فتح تاء مثناة ایله اسم مفعولدر یا تمش و ایومش
معناسنه شیخ سعدی بیت ظالمی را خفته دیدم نیروز * کفتم این فتنه است بیدار
بوده به * ودخی خیمه اکلش معناسنه شمس خزی بیت شهنشاهی که بهر خدمت او *
همیشه پشت کردون خفته باشد * خفته * سکون فا و فتح جیم فار سیده براغاجدر سیرخ
رنک و مدور اولور و میوه سی دخی اولور عربیه عوهج دیرلر * خفه * فتح فایله او کسرت که
سرفه معناسنه در میرنظمی بیت که هست علت باطنش در بدن * خفه کیرد او را بوقت سخن
* خله * لامک سده سیده ده تخفیفیله ده جایز شده ایله اوج معنایه کلور اول سومک
خلم معناسنه استاد سجدی بیت چو آید روبرون حمدان بدان ماند سر سرخس *
که از بینی سقلانی فرود آید همه خله * ثانی سخن هرزه و هدیان استاد لطیفی بیت بر فضل
توکی معرفت آیند که دانند * اشعار توبی چه و سخنها همه خله * ثالث کمی دومی وله
بیت دریاست و راپر آب شله * کیران جهان در و چو خله * مذکور اوج معنایه تخفیف لامه
شمس فخری * قطعه * رای منیر توزه عالی و احتشام * در روی پادشاه زمان افکند خله
هر مدح آفرین کهنه اندر شای تست * نزدیک عقل باشد و افسانه و خله * کشتی اهل
فضل شود غرق موج باس * کونه زاهتمام تو باشد ورا خله * لام مشده ایله عربیه
ایکی معنایه در اول دوست و دوستلق ثانی بر او تدرکه طعمی شیرین در و کسرتا و لام
مشده ایله ینه عربیه اوج معنایه در اول دیش ارا سنده طعامدن قلان ثانی چادر شب
آستری ثالث سرکانه صاردقلری دری یه دیرلر * حله * سکون لام و فتح میله بمعنی سر
چوکان شرق شفروه بیت هیچ کل بود که در آخر دست آب نشد * بود بیدی کهنه در حله
چوکان آید * خیمه * سکون میم و فتح باء موحه و راه مهمله ایله کوچک کوب که
ایستوقه دیرلر ودخی آلات جنک و حربدن برمد و رچوالمک کبی دموردن ایدوب ایچنه

ایچنه دمور پان لری باروت سیاه ایله طولدیروب طویلک ایچنه باروت ایله تعبیه
 ایدوب آتوب قلعه ایچنه دوشورلر اول مرتبه هندمه ایله اتارلر که مراد ایتدکاری محله
 پان لنور و آدملری هلاک ایدر کی سخانه فی میخانه معناسنه که کوب او دیملک اولور مولانا
 محمد ظهوری بیت ز سخانه فیض هر بامداد * بچام طلار ایت صبح داد کی خمره فی سکون
 میم و فتح راء مهمله ایله خیره مرقوم معناسنه کی خمره فی سکون میم و فتح کاف فارسیله
 میکلر کی سخانه معناسنه در کی خمره فی سکون میم اول و ضم ثانیله اینجو صدقندن
 یابلس برمدور نسنه در پوری کی چالر شیخ نظامی بیت بر آور دخم مهره آواز شیر *
 دماغ ازم کاو دم کشته سیر کی خیره فی سکون نون و فتح باء مو حده و راء مهمله ایله
 مجمع الفرستک کوچک کوب معناسنه در شیخ نظامی بیت خیره نیمه بر آرد خروش *
 لیک چوپر کرد دو کرد خروش * فرهنگ جهانگیریده ضم باء مو حده ایله آغزی طار
 کوچک بردا قدر دیور و ایت اولمش حکیم ناصر خسرو بیت در خیره بما ندود ستت برای
 گوز * بگذار کوز و دست بر آور ز خیره * شیخ نظامی بیت خاک درین خیره غم چراست
 رنگ رخس ازرق مآم چراست کی خیره فی سکون نون و فتح باء مو حده ایله بوزن د نبه
 طپرا قدن ایری کویلا ایدوب رعایا و فقرا انبار کی ایچنه غله و ذخیره قورلر بعض یرده
 اغاجدن دخی ایدر لر عریبه کواره دیرلر ابوشکور بیت پراز میوه کن خانه راتا پیر * پر
 از دانه کن خیره راتا پسر * بدیعی سبغی در قعیمیه بیت بگرد خینه کندم بڑجت کردم *
 برشته های تراز و بکوشه های کان * شمس فخری بیت ز جودش خلق را باشد لالی * بجای
 غله در اتبار و خینه کی خیمیه فی سکون نون و کسریا مو حده ایله مشهور و معروف اولانه
 دیرلر میر نظامی بیت درین عالم زعیب اوست خالی * شده خیمیه بانیکو خصالی کی خیمیه فی
 سکون نون و کسریا جیم و فتح دال مهمله ایله از روت دیدکاری اغاج پسی در و فنی کله بک دیدکاری
 بوجکه دیرلر کی خیره فی سکون نون و کسریا جیم و راء مهمله ایله معنی خیمیه مرقوم کی خیمیه
 سکون نون ویای تحتانی و کسریا جیمه معنی خیمیه مرقوم و جماع مباشرتک ظاهر اولان
 صدام معناسنه در مرید را بوالعافی بیت خیمیه جماع شهود او بکوش خویش * و آنکه که
 زنددر کس نون هر میان سخت کی خیمیه فی کسریا نون و سکون یای تحتانی ایله معنی پسندیده
 شیخ نظامی بیت بکینی ازان خوبترد استان * خیمیه نیاید بر استان * حکیم اسدی
 بیت خیمیه بکک و ستوده بشیر * بدان کنج بخش و بدین شیر کیر کی خواره فی فتح و او ایله
 بوزن شمان نسخه میرزا ابراهیم معنی دستور و دخی قوام بدن اوله جق قدر طعامه دیرلر
 کدافی ابوید حکیم خاتانی بیت همکاسکی ذره پس فخر نیست اورا * کز خود خواره
 آمدوز ماه نو خلائش کی خویله فی واوم معروف و سکون باء فارسی و فتح لامه ایله و احق
 و نادانسته معناسنه حکیم انوری * مصرع * من خویله در سبیلت افکنده بادی کی خوجه فی
 واوم معروف و فتح جیم فارسیله قوش ایسکی که خوج دخی دیرلر شمس فخری بیت هر خروسی که
 مهر مدح شه نشه خواند * بامدادان ز شرف بر فلکش باشد خوج * وره های از نظر
 هبت او دور افتد * شوم ویرانه نشین کردد ما نند کوج کی خود خرده فی سکون و اوین

و دال مهمله و فتح خاء معجه و اظهار هائيله بستان افروز دید کبری چکدر شمس فخری بیت
کر ز فیض دست او بار دستحاب * لعل و زر روید بجای خود خرویه و خود خون بی سکون
و اوین و دال موقوف و فتح راء مهملات و اخفاء هائيله امیر عاشقان دید کبری یشل قزل ايله
الاجه خوشبو بر پیرا قدر کدافی المجمع و خود کان بی فتح کاف عربيله ایشان کند و کوزب
کسنه یه اینانمیش آدمه دیرل میرنظمی بیت شود آسوده دل از نیتس آزار * که باشند
دایم خود کان در کار و خود کامه بی فتح کاف عربيله هر مصاحفی و هر سوزی کند و مرادی
اوزن استین آدمه دیرل حکیم فردوسی بیت نویسد بهر کشوری نامه * بهر شهر یاری
و خود کامه و خوده بی واو معروف و فتح دال مهمله ايله یعنی کنبد عربيله قبه دیرل میرنظمی
بیت نشسته زیر خنده بر سر برش * چه خوده آسمان کنجد برش و خورابه بی واو مجهول و فتح
زا و باء موحده ايله ایکی معنایه کلوز اول آوانی زراعی آماده اولان انجلی ثانی اول جزوی صوکه
بتد دل ضرب اقه بو ایکی معنایه شمس فخری * قطعه * نبودی مردمان اهل هنر را *
التفاتی بر پیمان و کلابه * زائکه از جو دشمن یار جهان هست * بسوی کشت زار فضل
خورابه * هر یکی رازفا ضلان بود الحق * از عطایش هزار ده خورابه * و حکیم اسدی
نقلند اول ارماغه دیرل که اندن صواله لانتقاعی اوله استناد عنصری بیت زجوی
خورابه چه کمتر زکوی * چو بستیار کردد بی کبازه جوی و خورده بی واو مجهول و سکون
را و فتح دال مهمله ايله یعنی ریزه یعنی اوافق نسنه لرو شران آتش و یعنی نکته و دق که بر
کسنه نك قول فعلند طوتيله کدافی المجمع بو معنایه خواجه حافظ بیت چو قسمت ازلی
بیخورد ما کردند * کراند کی نه بوفق رضاست خورده مکیر * و چار پا حیوان و ستوراندک
کو ستمک یری منسعود سعد سلمان بیت سرین و کردن و پشت و برش مثنی شد * میان و خورده
پای و درخش مضمیر شد * بو بیت ات تعریفند در مسمی سموز و مضمیر صیق معنا سنه اولوز
و خورماه بی یاز آبلرندن بر آیک آدیدر و خورنکاه و خورنکه بی کلاهما بو او مجهول
و فتح راء المهمله و کاف العجی و سکون النون یعنی رواق که پیشگاه خانه در حکیم خاقانی
بیت خواهی که در خور نکه دولت کنی طواف * مکر ز ازین خرابه که دلکشای خاک و خون
بوزن کون بر علت مزمنه در که اظبا آکله دیرل و خورده بی واو معروف و سکون زاء معجه
و فتح دال مهمله ايله طکوزلن بو حکیدر و خوسره بی واو مجهول و سکون سین و فتح راء
مهمله تین ايله برادر زن ترکیه قاین دیرل میرنظمی بیت دختر اگر خواهی بین مادرش * خوسره
خوبتر شود از خواهرش و خوسه بی واو معروف و فتح سین مهمله ايله اول کالبد در که
باغ و بوستانه بهایم کیرمک ایچون آدم کبی یا پوب قوزلر کدافی الموید بو معنایه ابو المعانی
بیت نیست آدم کر بصورت آدمست * خوسه بوده کویا در باغ را و خوسه بی واو
معروف و فتح شین معجه ايله درت معنایه کلوز اول اوزم و خرما صالقمی وله بیت هر که
نبود بخت بوده هر دو چشم بخت کوز * باغبان دهرند دهد خوسه انکور را * ثانی بغدادی
واریه و سایر خوبات سنبله سی ناک برج دوازده کانه دف برج سنبله یه دیرل که نیر اعظم
ماه اغست و سنبله اول برجه تحویل ایدر شیخ نظامی بیت خوسه کران سنبل تر ساخته سنبله

منبسطه را براسد انداخته * رابع فرهنگ جهانگیریده بر قوش آدیدر شیخ آذری در عجایب
 الدنیا * مثنوی * هست مرغی که خوشه نام ویست * لیک دریای چین مقام ویست *
 خوشه کویند و هم خوشی کویند * آنکسان کا اختلاف میجویند فی خوشیده فی و او معروف
 و کسر شین معجزه ایله بمعنی پرموده یعنی صولش شیخ سعدی بیت شکوفه کا شکفتست
 و گاه خوشیده * درخت وقت برهنه است وقت پوشیده فی خو کیزه فی و او معروف و کسر
 کافله جوق قوشی که خولیز و خولیزه دخی دیرلر فی خولیزه فی و او معروف و کسر لایله
 بمعنی خو کیزه مرقوم فی خوله فی و او مجهول و فتح لامه بمعنی خالی تنگ ماله پرمعنا سنه کاور
 حکیم سوزنی بیت سیکینه مجازه و ام شده است * پنج ازان خوله پنج ازان ماله فی خونابه
 فان ایله قارشش صو خوناب مرقوم کی آخرنده ها علامتدر خواجه سلمان بیت چومشک
 و عود عزیز نفیس و طیب نفیس * بسوز سینه و خونابه جگریابی فی خونجیه فی
 و او مجهول و سکون نون و کسر حمله کوزاونی که علاج رمددر ودخی اکیر معنا سنه مرویدر
فی خوله فی و او معدوله ایله بمعنی کچ یعنی اگری خو هل مرقوم کی فی خوه فی و او مجهول
 و اظهار هایل بوزن کوه برکیاه اسمیدر فی خوی خون فی و او معدوله ویای موقوف و ضم
 حایله عز چین و نمد زین یعنی نکلی میرنظمی بیت در آینه زلفش مشک سوده * زیر
 خوی خون کیسونموده فی خویله فی و او معدوله ایله احق و ابله معنا سنه کیای تحتانی
 یرینه باء مؤجده ایله دهر و ایت اولمشدر ننگم ذکر اولندی استاد فرخی * قطعه * باز خواه
 دشی بوسه یکماهه ز دوست * بوسه و آنچه بدان ماند معنیش نکر * حاکم شهر همین
 خواهد لیکن بزبان * نکویند چومن خویله و دیوانه چو خر فی خوی ناه فی و او معدوله ویای
 موقوف و فتح نونله اوزون قرمزی قور تدر با لحدن حاصل اولور عربیه خراطین ترکیه
 صوغاجان دیرلر ابو الفرج سنجری * قطعه * روز حرب از پیش او خرچنگ وار * بس
 خریدن عادت بد خواه باد * دم زده کردم ندیدم زین عمل * اردها در حرب او خوی ناه باد
فی خویله فی و او معروف و فتح پای تحتانیله بمعنی پیل چوپین و پارو دخی دیرلر کورک
 دمورجی و قویجی و قلابی آلتیدر فی مع الیاء تحتانی * خمازی فی فتح باء و کسر زاء
 معجزه ایله ابه کوچی دیدکاری اوتدرا ابو المعانی بیت نزد سمرست می عشق چه آبست وجه
 مل * پیش فارغ شده از خود چه خمازی وجه کل فی خدای فی نام عزیز جناب باری تعالی
 جل اسمه در ذکر مرور ایدن خدای معنا سنه آخرنده کی یا حرف ایله ده جائزدر بویا جای و سرای
 بالری کی در اما اعلی خود آی اولوق دخی اولور کند و کجی معنا سنه بوبیتک بومعنا یه نامج وارد
 استاد بیت آمد بر من که من رسولم * کفتم تو برو که من خود آیم * بعده واوی حذف ایدوب
 شجاع ضمه ایله خدای دید پلر فی خرده دسنی فی یان کشاک خرده دست یان کش معنا سنه در
 آخرنده کی حرف یا وصفیه در ابو المعانی بیت چون ندارد اصل پاکش دایما پستی کند *
 آنکه کار و پیشه نبود خرده دسنی کند فی خرده فی بکی قوشی دیدکاری قوشدر فی خسی
 سکون سین مهمله و کسر باء فارسیله مشتری یلدزینک بر آدیدر که اور مزدور جیش دخی
 دیرلر استاد باعمی در صفت شمشیر بیت درنده چوشیران رمنه چو ثعبان * در افشان چو

خسبی درخشان چو آزری خسرانگری فی سکون سین و نون و فتح را و کاف فارسیله بمعنی
دامادی کردن یعنی کو بکولک ایتمک و بمعنی زن خواستن یعنی دو کور لک ایتمک میرنظمی ایچی
معنایه بیت چو دیده مادرش خسرانگری خواست * همین خسرانگری این کار کردست
فی خسروانی فی درت معنایه کلور اول خسرو که پادشاه در و الف و نون علامت جمع در
و آخرت کی یای نسبت در معنای ترکیب پادشاهان منسوب اولان نسنه دیمک اولورتاج
خسروانی و تحت خسروانی کبی ثانی استعار طریقیله بیوک و مقبول عالم اولان نسنه یه
دی رلخم خسروانی و زر خسروانی کبی ثالث بر نوع لطیف خالص التوند که کخسرو و منسوب
طوتار لرتنکم امتداد فرخی * قطعه * همیشه تا چو در مه های خسروانی کرد * ستان تاب
هر شب ز کنبه دو * دو چیز داد ز بهر دو تن نهاده مقیم * ز بهر ناصح تحت وز بهر حاسد دار
رابع خسرو پرویز ک مطربی بار بد مشهور ک الحان نون بر سرود مسجع نامیدر خواجه
حافظ بیت معنی کجایی بکلبانک رود * بباد آور آن خسروانی سرود * سیف اسفرنگی
بیت از نواهای کلک من سازند * مطربان راه خسروانی خویش فی خسروی فی بر نوع
شراب عرقیدر میرنظمی بیت بیاساقی بر ما بکشن شتاب * بیزم آور آن خسروی باد دنا ب
فی خشای فی شین معجه ایله بمعنی خوش کننده حکیم زاری قهستانی بیت شهریار
شرق شمس الدین علی * خسرو نظام کش و عاجز خشای فی خشکنای فی سکون شین
معجه و کاف فارسی و فتح نوله بمعنی نای کلوی معنی خرتلق دید کاری عضو کدافی الموید فی خشکی
آت و قاطر ترسی ترکیب فشتی بوندن غلط در میرنظمی در تعریف خست و محل بیت کند
دور دایم ستوران خود * خورد خشکهایش بجای علف فی خشنی فی سکون شین معجه
و کسر نوله بمعنی زن فاحشه مولانا رازی بیت دشمن آل علی دانی که کیست * آن پدر
کشخان و مادر خیشنی است فی خم روی فی معنای ترکیب توج کو پدر اما کوس معنای سنه
اسم اولش در مولانا هاتنی بیت بکفتابه بندید بر کر کردن * خم روی شیران آهن بدن
فی خوبی فی واو معروف و کسر باه موخه ایله کوز لک معنای سنه در که خوب کوزل ویای و صفیه
ایله کوز لک دیمک اولور میرنظمی بیت بخوبی ندارد نظیر و عدیل * ستوده خصال
و بسنه اصیل فی خودینی فی تکبر لک یعنی کنند و بی کور مملک اخلاق ذمیه دندر فی خودستای
کسر سین مهمله ایله کنند و بی او کبھی تمدح معنای سنه کمال بخندی بیت کفتمش در آب عارض
عکس جان پامانمای * کفت مردم خود ستایی خوب و خوش آید مرا فی خورای فی واو معدوله
و فتح راه مهمله ایله بمعنی لایق و زیبا که اندر خورد و ارز خود در خود و در خورد و ز دروشایان
و فر خورد بونلر جمله بر معنایه مترادف در کدافی الجمع فی خوردنی فی نمکه حاضر انش طعام
میرنظمی بیت بر آورد خوردنی در پیش مهمان * بطمع خرم و باروی خندان فی خوردنی
بر نوع لطیف و خوشخورد شور بادر فی خوشای فی معنی خوشه که صالقم و سنبله در و معنی
خوشی فی خوشی فی واو معدوله ایله بر قوش آیدر که خوشه دخی دی رل شین آزری در
عجایب دنیا * مثنوی * هست مرغی که خوشه نام ویست * لیک دریای چین مقام ویست
خوشه کویند و هم خوشی کویند * آنکسان کا اختلاف میجویند فی خونی فی قانلو معنای سنه کاهی

کاهی چشم خوبانه صفت ایدوب چشم خونی دیر لر محبوبك كوزی ونگاهی عشاق بی مجال
 ایتد و کچون و کاهی بر نون زیاده ایدوب خونین دیر لر میرنظمی بیت همیکشت عاشقان
 آن چشم خونی * نمی پرسد مجال زارچونی و خو هلیکی بی بوزن بختکی بمعنی یکی و ناراسنی
 کدافی المجمع و خوی بی و او معروف ایله بوزن موی عادت معناسنه شیخ سعدی بیت
 خوی بد در طبیعتی که نشست * زود تا بوقت مرگ از دست * و دخی حاصل و جای مزروع
 معناسنه کاهی حذف یا ایله خود دیر لر مووزنی اوزن و خوی بی و او معدوله ایله تعریفند
 و کان بالفتح و لکن المجهول بین الفتح والضم و بالقصر عرق * یعنی اصلی فتح ایله ایدی اما
 مجهول اولدی فتح و ضم از اسنند و قصر ایله در معناسنه در که عربیه عرق دیر لر ترکیب در دیر لر
 چغتایه کسرتا ایله نیر دیر لر و باب الدال المفتوحة مع الالف بی دال مهمله ایله ذال معجه نك
 فرقی مقدمه تفصیل و بیان اولمشیدی لکن کله آخرنده اولدقه ذال معجه واقع اولوز
 اولدخی قاعده متقدمین اوزن در متاخرین قنده اصلا فرقی یوقدر و ذال معجه استعمال
 اولدخی جمله دال مهمله در و اوایل کلمه ده من کل الوجوه واقع اولما مشدر بوزبان ظرافت
 عنوانده واقع و استعمال اولنیمان سکر حرک بری ذال معجه در بو و سایریدیسی دخی واقع اولورسته
 عربیدن اخذ اولمشدر و دای بی با و عا رنلوده تم یعنی اساس دیدکاری نسنه یه دیر لر
 و بعضیلر تمه وضع اولنان ایاقدر دیشدر در کلا التقديرین اصل بنا در مولانا جامی بیت پی
 دیوار ایمان بود کارش * ازان شد چار دا از چار یارش و دای بی هر جاریه یه دیر لر عوما
 و اطفال خدمتین ایدن جاریه یه دیر لر خصوصا شاه داعی شیرازی * مشنوی * راست
 بشنو صافیا بالله زمن * خواهری دارم بصورت به زمن * کر به بینی حسن مهر آرای او *
 تو مرا خوانی یقین دادای او و دای بی فتح راء مهمله ایله بخش معنایه کاور اول بر مشهور
 پادشاه آدی ایدی که اسکندر ذوالقرنینک ابتدای ظهور نده مصره و نجه و لایتنره حکم ایدردی
 مجمع الفرسده اکا داراب و کیقباد دخی دیر لر اسکندر آنی قتل ایلمی یوقوله مناسب خواجه
 سلمان بیت بکن قصید کسی کز بعد چندین سال در عالم * هنوز امروز بر در است نعش قاصد
 دارا * ثانی اسکندر رومی دیمکله معروف و مشهور اولان اسکندر ثانی نك پدري نامی در
 زیرا اسکندر را یکی در ذوالقرنین لقبی ایله مشهور اولان اسکندرک باباسنه قیلقوس دیر لر
 ناک هرزی شوکت پادشاه مدح و ستایشده دارا دیر لر رابع شراب دردی که کوب دینده
 قاور بوایکی معنایه استاد عنصری بیت زمی کر نباسند زدارا کشم * اگر چند سلطان
 و داراوشم * خامس داشتن لفظندن مبالغه ایله اسم فاعلدر زیاده طویبعی دیمک اولوز
 حکیم اسدی بیت نخست از جهان آفرین کرد باد * که دانای رازشست دارای داد * بو معنای
 مؤید شیخ نظامی بیت بدان داور که اودارای دهرست * که بی توجان شیرین همچو زهرست
 تحفة الاحبابه بمعنی درون مسطور در وصیغه امر و وصف ترکیبی ده اولوز انبار دار معناسنه
 و دارا بی سکون راء مهمله و فتح باء موحده ایله ضروری نسنه یه دیر لر که در با و در و ا
 و در با یست و در و ا یست دخی دینلور حکیم سوزنی * قطعه * هرگز مباد بر تو فدلک شمار
 هر * همچون چنان و پینس تو رضوان بریدکی * هست این جواب شعر بیونانی آنکه گفت

یارب چه داربا و فرینده کودکی دار البیضا فی شرفنامه ده بصره شهرند بر سر ایدر که
 عبد الله بن زیاد بنا ایشدر بعض نسخه ده کوفه ده بر سرای عالی اسمیدر ولغت محو دین
 ینه کوفه ده بر مشهور سر ایدر دیوارنده سر برینه صورتلر نقش اولمش و ده لیرنده بر سنک
 و بر کوسفند و بزارسلان تصویر ی واردر نیه اشارت اولدوغی معلوم و مشهور اولما مشدر
دما فی میله دکر محی معناسنه کنافی الحامی و نعمة الله دما فی سکون میم و فتح
 یای تختانیله لغت محو دیده بمعنی سوراخ موش یعنی صجان دلوی بو معنایه میرنظمی * مثنوی
 چو شاطر کربه ادنی بنده تو * چه بنده بلکه هر افکنده تو * بر اعدا حمله شیرانه کردند
 چو موش در دامیاهم خانه کردند دانا فی اگر چه معنای موضوعی بایچی که عربده
 عایم و علام معناسنه در اما عاقل معناسنه استعمالی شایع در مقابل نادان در که جاهل
 و بی عقل معناسنه در بونک آخرند کی الف مبالغه اتصاف معناسن افاده ایدر احوالی
 مقدمه ده بیان اولمشیدی جناب باوری تعالی عز اسمہ اسماسندن و صفات ثمانیه
 از لیه سنک بریدر نتمک مرحوم شاهی لغت منظومه سنک اولنده بیور مشدر بیت
 ایام خالق جی و توانا * قدیم و قادر و بینا و دانا دما فی فتح هایله بوزن ماها بمعنی غار و دن که
 میان کوهده واقع اولور کنافی المحمودی دبا فی فتح باء موحد ایله بوزن قبا چکر که
 ملح دخی دیر لر عربده جراد دینلور میرنظمی بیت شکرش هم شمار دبا * که هر یک
 بجان عدورا و با درا فی تخفیف راء مهمله و الف تمدوده ایله آمدن لفظندن صیغه
 امر در اندرون آمعناسنه که ایچروکل دیمک اولور و بر معناسی دخی بیوک چا کدر که کاربان
 دوه لینه اصار لر و بعض کبار دوملری یوکارینه اصار لر ترکیب ارداله دیر لر بو معنایه خواجه
 سلمان بیت مرحبای شتود نخته این ره زدرای * بجئی لوسر درانشنودالا آواز * ثالث
 بمعنی نکون آویخته و باز کونه که اندروا و اندروای دخی دیر لر فرهنگ زفانکویا ده بمعنی
 حاجت مرویدر شرفنامه ده اندر بایست و تلک و تلته و دروای و نیاز و وایه و وایا
 لفظ لیله مترادف اولدوغی مسطوردر درا فی فتح راء مشدده ایله به کر نلان دکنی نک
 یمشنه دیر لر درا فی سکون راء مهمله و فتح باء موحد ایله بمعنی نکون آویخته که
 در بایست و در وادخی دیر لر و او ایله با حرقی ار اسنه تبادل و توانی اولغله و فرهنگ
 زفانکویا ده بمعنی حاجت مرقومدر درا فی محل نأسفده استعمال اولنور بر ادا در حیفا
 و در یفا معناسنه شیخ سعدی بیت در دا و حسرتا که عناتم زدست رفت * دستم نمیرسد که
 بکیرم عنان دوست درا آسا درا اسم مرکب در زاده ایله آسا دن در زاده بمعنی در داده
 و آسا آسیادن مخفدر معنای ترکیب دکرمان او اوغی او کنه قودقلری نخته در که جریان
 آبی دکرماندن منع ایدر کنافی شرح السامی فی الاسامی درا درا درا سکون راء مهمله و فتح
 و او ایله بمعنی باز مانده یعنی بر مصاحت ایچون ایقونش آدم و غیره خواجه سلمان بیت
 با وجود چون تو شاهی دست ارباب هنر * جور دور چرخ در و ابر تابد پیش ازین * معیار
 جمالیله شمس فخری بمعنی آویخته دیوب به بیئی نظم ایش بیت خدا پکانی و شاهنشاهی که
 دشمن او * زعم همیشه بیک تار مو بود در و درا فرهنگ جها نکیریه بمعنی سرکشته و سرکردان

و سرکردان حکیم خاقانی بیت زهروان چون آفتاب آزار و خندان زفته اند * من چرا چون
 ذره سرکردان و درو امانده ام * و بمعنی بازگونه و نکون وله بیت چه اخگرماند زان
 آتش که وقتی * خلیل الله دران افتاده دروا * فرهنگ زفانکو یاده کتب معتبره فرسندن
 بر کتاب اسمیدر و دخی بمعنی حاجت که در بایست و در و ایست معناسیله مترادف در حکیم
 اسدی بیت زدر وای ما هر چه بایست خیز * نه بستست بر مادر کنج خیز * من یوراپکی
 معنایه حضرت مولا ناقلس سرم بیت کرسفر انرابی صغری درواستی * سر نکون باز استری
 در و امی دریا * معروف شیخ سعدی بیت بدریادر منافع پیشما رست * اگر خواهی
 سلامت در کنار است در دستای سکون سین مهمله و فتح تاغ مشناه ایله دستار لفظندن
 مرخدر صارق و دستمال معنا سنه کال اسمعیل * قطعه * بسکه میشوم و هم میگویم *
 جبه خویشتن و دستارا * ریزه ریزه شدی از زخم کدین * پوششم کربندی از خارها *
 در دست آسیای ال دکر منی اصلی آسیای دست در علم اولیحق مضاف الیه تقدیم اولندی
 میرنظمی بیت نیست دستار بر سرم پیچیده است * کوی یادست آسیا کردیده است *
 در دستیاوی تارلا و مزر و عات یکجیسی که دستتیبان دخی دیرلر در دغاوی فتح غین معجه
 ایله فریب و حیل و ناراستی معناسنه حکیم انوری بیت ایاسمپهر نوالی که پیش صدق
 و سخاست * سخای ابر دروغ و نوال بهر دغاست در دماوی فتح میله خسته لکدن غایت
 ضعیف لولوب نیز نیز صولغهدیرلر و بدنده قیل اورپر مک و دم کی نفس معناسنه مرویدر
 در دنداوی سکون نون و فتح دال مهمله ایله بمعنی کشته یعنی ضایع اولمش میرنظمی بیت
 چگونه بازمی آیم بسو پت * دل آشفته ندا شد بکوپت در دندان آسیاوی آزودیشارینه
 دیرلر ماکولات اول دیشار ایله نرم اولدوغندن بووجه ایله نسیمه اولمشدر عربیه طحان
 دیرلر اولد دیشاره تنایا و انکیسی اراسنه اولانله کساردیرلر در دولت خداوی دولت صاحبی
 دیمک اولور خدا صاحب معناسنه کلدوکی مقدم ذکر و بیان اولندی خانه خدا وده خدا
 کبی در دولت کیاوی کسرکاف فارسیله بر اوت در خاصه سی بودر که بر کسینه کند وده حفظ
 ایدوب کوتورسه دولتو اولوردیرلر ابوالمعانی بیت نودمیه سبز خطش در کلمستان عذار
 عاشق بچان کازا بوده است دولت کیاوی دهاوی عربیه ضم دال مهمله ایله در زیرک و عاقل
 و کارشناس معناسنه وله بیت رشته کارش نیندازد کره اهل خرد * عاقبت اندیش
 باشد هر که می باشد دهاوی مع الباء الموحده * داب فی شرفنامه ده بمعنی کروفر و شوکت
 معناسنه در بو معنایه منلامطهر بیت کربه بینی آنهمه دارات و داب و دارو کیر * که بامر
 شاه و رسم باستان آورده اند * و دخی داراب لفظندن اختصارا و نشدر و نهجه میرزا
 ابراهیم بمعنی خود نمایی و مجمع الفرسه پیدا ایتک معناسنه مذکور در در داراب
 دارا اوغلی اسمیدر که اسمکندر ذوالقرنین الکنه هلاک اولدی استاد لطیفی بیت شد سکندر
 بعقل و رأی صواب * غالب و چیره دست برداراب * مجمع الفرسه پادشاه ایران زمین
 اسمیدر که بهمن شاه اوغلی در و محمودیده بمعنی کروفر و دارو کیر مذکور در در دارالادب
 مجلس علم و فضیلت و مجلس درس و علوم کدانی شرفنامه در دارسنب فی سکون رام

و نون و ضم سین مهملتین ایله نسنه دلجك آلت مثقب و بورغی کبی بعض نسخه ده دار
اغاجدر و سنب دلجك نسنه در معنای ترکیب جهئی ایله اغاج دلن قو شدرکه اکا اغاج
ققان دیر لر ابوالمعانی بیت دلبری چون سفت در دختری * کیر او بودست کویا دار سنب
و داروکوب و اول ایری هاونه دیر لر که اطبا آنکه ادویه سحق ایدر لر اما مشرفنامه ده
هاون دو کجی شاگرد اطبا یه دیر لر بو معنی دخی امجدد و اسباب و فتح سین معجه ایله
بعنی دهش یعنی عطا و بخشش استاد منو جهری بیت زکین تو غناک کرد عدو * زد اسباب
تو شاد کرد ولی و دب و بوزن چب یعنی نگاه داشت کذافی فرهنگ جهانگیری و دبیب
گسر باء موحد و سکون یای تحتانیله بوزن طیب نرم و دو ککش معناسنه در کذافی فرهنگ
جهانگیری عربیه قرجه یور عسنه دیر لر و درب و سکون راه مهمله ایله دوه طاولی
عربیه طریق معناسنه در و دریاب و سکون راه مهمله و فتح یای تحتانیله بش معنایه
کلور اول صیغه امر در یافتن لفظندن یول معناسنه محسوسا اولسون حکیم قطران ارموی
بیت به پیشگاه بزرگان کرت نمک دارند * فقیر باش وزمین بوس و آستان دریاب *
ثانی آکله و فهم ایله معناسنه خواجه حافظ * مصرع * راح چون لعل آتشین دریاب
وله * مصرع * بیا و حاصل عمر عزیزا دریاب * ثالث مدد و معاونت ایله معناسنه
وله بیت بعشق روی تو عاشق غریق بحر بلاست * که فوت میشود اینک بیایکی دریاب
رابع فرهنگ جهانگیری دریا معناسنه منقولدز بو معنایی مؤید شیخ عطار بیت توحل
خواهی شدن در آب معنی * اگر هستی یقین دریاب معنی * فخر کر کافی بیت عدل
ما هیان باشم بدریاب * که همچون ماهیم هموان در آب * خامس تدارک ایله معناسنه
ابوالمعانی بیت بچند در پی نفس و هوایک و پوپت * که رفت عمر عزیزت نلافیش دریاب *
بو معنایه چه دریا بدیر لرنه تدارک ایدر دیمک اولور و دست چپ و صول طرف که
عربیه شمال یسار دیر لر مقابلی دست راست در که عربیه جانب یمن دیر لر چپ و راست
دیر لر عربیه کی یسار یمن معناسنه مولانا هاتفی در تیمور نامه بیت زمیران شهنش دست
چپ شد قوی * زهی آنچنان بازوی خسروی و دست چوب و الله کتوردکاری قصه
دکنک و طوارسون جک اغاج که چوب دست دخی دیر لر و دست یاب و فرصت معناسنه در که
دست یافت دخی دیر لر میر نظمی بیت هدایت رفیق و ظفر در رکاب * بر اعدا همیشه شود
دست یاب و مع التاء المثناة * دادر است و سکون دال و سین و فتح راه مهملات ایله یعنی
عادل حکیم فردوسی * منثوی * چو بشنید جاماسی بر پای خاست * چنین گفت کای خسرو
داد راحت * اگر شاه گفتار من بشنود * بدین کرد نش اختران بگردد و دارات و فتح
راه مهمله ایله یعنی کر و فر اثواب احتشام و سایر آلات حشمت کذافی مؤید الفضلا و داردست
سکون راوسین و فتح دال مهملات ایله ایت اوزومی دیدکاری اوتدر و داشت و داشتن
لفظندن صیغه ماضی در طو تدی معناسنه حقیقتا و مجازا استعمال اولنور و بعض تراکیبه
مضایف ایله ایدوب فروداشت و نکه داشت دیر لر میر نظمی بیت نکهداشت ایزد نکشته
خطا * بگفت اینچنین بوده است ما جرای در بایست و سکون راویای تحتانی و سین مهملتین

مهملتین و فتح باد موحد ایله بمعنی حاجت و ضروری اسم مصدر اولور و دخی بمعنی آویخته و نگون
 کی در خواست فی سکون راء مهمله و فتح خاه معجه و واو معدوله ایله بمعنی طلب ورجا و التماس که
 در خواست کرد دیرلر یعنی طلب ایلدی ورجا ایتدی دیمک اولور ابو المعانی بیت خدمت
 آستان عشق ترا * شده شاه جهان در خواست کی در دست فی کسر او فتح دال مهملتین
 ایله اصفهان محلاتدن بر محله آدیدر کمال اسمعیل * قطعه * ای خداوند هفت سیاره *
 پادشاهی فرست خو نخوان * که در دست را چو دست کند * جوی خون آورد بجو باره * عدد
 مردمان بیفزاید * هر یکی را کند بصمد پان کی در دوخت فی سکون را و ضم دال مهملتین و واو
 معروف ایله بمعنی گفتگو و ترکیب سوز صا و دیدکاری معنایه در میر نظمی بیت چو شد شایع
 میان خلق آنکار * شده در حق او در دوخت بسیار کی در غشت فی سکون راء مهمله و شین
 و فتح غین معجزتین ایله مجمع الفرسه سبز وات معناسنه مرویدر وله بیت چو کلشن خوان
 نعمت را اکتشوده * مگر که سر بسر در غشت بوده کی در وایست فی بمعنی در بایست هر قوم
 باد موحد برینه و او واقع اولمشدر تبادل جائز اولدوغی جهتله کدافی المجمع و غیره کی دست
 اون بر معنایه کلور اول معروف فید معناسنه حقیقتا و مجازا شیخ سعدی بیت از دست
 و زبان که بر آید * کز عهد شکرش بدر آید * ثانی نفع و فائده معناسنه حکیم سنایی
 بیت ترک و ایرانی و اعرابی و کرد * هر که عادلترست دست او برد * ثالث نصرت و ظفر معناسنه
 حضرت مولا ناقص سره بیت شاد جانش بد که بر شیران تو * یافت آسان نصرت و دست
 و ظفر * زابع مقام عالی معناسنه حکیم فردوسی بیت نشست است بردست درستان
 سام * کمر بسته بر در کفش خاص و عام * خامس صدر مجلس و مسند ملوک و صدور
 اکابر که چار بالاش و چار بالشت دخی دیرلر حکیم انوری بیت زهی دست وزارت از تو دستور
 چنان کز پای موسی پایه طور * سادس بمعنی قوت و قدرت حکیم خاقانی بیت دست
 دست تست جان ماوای تو * پای صورت در میان نتوان نهاد * سابع بمعنی غلبه و تسلط
 حسین بنی بیت بهم دست تو از بیم اشتباه درم * تن از شیره کند پاک طبع ماهی شیم
 میر خسرو بیت شه بجمیات خودم این نقش بست * ملک منست این دگری راجه دست *
 ثامن طرز و روش که برین دست دیرلر حکیم خاقانی بیت کس را سخن بلند ازین دست
 سو کند مصطفی اگر هست * پوره های جامی * رباعی * آزرده مشو کرم کسی آمدورفت
 در سرز محالم هوسی آمدورفت * اندر دل من غم مقیم غم تست * ورنی غم ازین دست بسی
 آمدورفت * تاسع بر نسنه تمام اولق مثلادست جامه از دستار یعنی تمام طوناق قلنس
 و پک دست سلاح مراد سفر پناهدن موزه یه و ارنجه جمله سلاحه دیرلر و پک دست خانه
 دیرلر نشین خانه دن مطبخ و کنیفه و ارنجه بونک امثالی نسنه لره دیرلر حکیم فردوسی بیت
 گر انمایه دسنی بیوشید رفت * بدر گاه کسری خرامید تفت * و حکیم اسدی بیت زدی بای
 روی شتر و ارشست * زپوشیدنی جامه پنجاه دست * شیخ نظامی بیت تو از زندگانی
 می و رود جام * پر آراسته دست مجلس تمام * عاشق کز ت و مرتبه معناسنه مثلا پک دست
 بازی و پک دست سفر دیرلر اثیرالدین اخسیکنی بیت این بار خصل بفکن و دست کرو بهی

سناخ داد خواه و تمام ندب بباز * میر خسرو بیت بهنگامی که ایشان دست می بازند از بازی
ز لعب دست ایشان که عبتین از دست میغلند * حادی عاشق بمعنی دست و اثر الدین اخیسین کنی
بیت ای اصل اصل تیغ تو و دیگران نیام * وی دست دست شرع تو و دیگران بنام * معنای
اول که الدرعر بید و چغتای لسانند کسر همزه ایله ایل دیرلر دستادست فی یکی
طرفدن عسکر و سپاه محار به اتمک معناسنه سپاه از هر دو طرف دستادست شدند دیرلر
و دخی صاع وصول قول معناسنه که عربی باین و یسار و جناحین دیرلر و بر معناسی دخی
نقد در که و برهسی به بسادست دیرلر ابو شکور بیت ستد و دادمکن هرگز جز دستادست *
که بسادست خلاف آرد و صحبت بهرد دستار بست فی یعنی دستار پیچیده صاراش صارق
و فعل ماضی اولور صارغی صاردی معناسنه ابو المعانی در صفت شیخ مرانی بیت برش خرغه
و شال و سجه بدست * بسر تاج صوف و بدستار بست دست بدست فی یعنی نقد نقد و دخی
بر برینه متصل که دست بدست بر تبه رسید دیرلر له بیت بکو شش کن راه عشقه ش کنار
رسم دست بدست رتبه وصل یار دست راست فی صاع طرف و صف لشکر کرده جانب یمن
معناسنه مولانا هاتنی در تیمور نامه بیت بر آراسته شاه رخ دست راست * که آن بر قدش
جامه بود راست دست دست فی مندر که مقعد آلتنه قور لر عربی اکا قیاس دیرلر
دست یافت فی نصرت و طفر بولقدن کنایه در ابو المعانی بیت میشو دمنصور هر جا
با کمال لطف حق * باشد از اقبال دایم بر عدویش دست یافت دست فی سکون شین معجه
ایله درت معنایه کلور اول معروف بیابان و سحر معناسنه در عموماً ثانی ولایت خراسانده
بر شهر آدیدر دست بیاض دخی دیرلر مشهور شهر در حضرت مولانا قدس سره * مثنوی
در بخارا بنده صدر جهان * متهم شد کشت از صدرش نهان * مدت ده سال سرگردان بکشت
که خراسان که کهستان گاه دست * ثالث ترکستانه واقع بر مشهور سحر ادر دست قچاق
دخی دیرلر رابع کورستان معناسنه ده روایت اولمشدر ابو المعانی بیت یابند حیات و باز
غم هجر میکشند * بکره گذرمکن بسوی دست عاشقان دنه گرفت فی فتح نون و اخفاء
هایله عجله ایتدی و تک و پو ایلدی و عجب و عز و رایلدی معنایینه در دوات فی معروف
ترکیه دخی مستعملدر میرنظمی بیت چو نزدیک بوده دوات و قلم * نوشته بران نامه
پرستم دوات فی معروف لفظ عربی بیدر لکن فارسیه استعمالی شایع در کاهی کند و
ترکیلرینه جزو ایدوب دو تنند دیرلر دهشت فی کسر ها و سکون شین معجه ایله بمعنی
پکانکی و فرید عصر کدافی محفنه الاحباب بومعنایه ابو المعانی بیت شاه مشهور و عالم بادهشت
عشق روح افزا * که بر سر برده کار عاشقی با در دحسرت را دهست فی فتح هاوسین
مهمله و سکون میم ایله بر اغاجدر آتسه یاندقه خوش رایحه سی چقار عربی غار دیرلر
همیشه سبز و تازه اولور کدافی المجمع دهشت فی شین معجه ایله دهست مرقوم
معناسنه در بعض نسخه ده حب الفار اغاجی در که بمشی آجی اولور ترکیه دفته دیرلر دهن پشت
اضافله بمعنی سوراخ کون کدافی سرفنامه بومعنایه میرنظمی بیت از دهن پشت کند نغمه ها
خیزد از و مهر ز خفته بیا دیرمنات فی بر مشهور کنی سادر که سمر ابادر و دیواری نقوش

نقوش و تصاویر در دیر لکه کفره ز غار نجبه یوزاون اوج مرصل نینک تصویرین ابشار
 ابوالعانی بیت خانه سینه من دیر منات آساستد * که درو صورت خوبان شد نقش و تصویر
 فی مع الجیم * داج فی یعنی تاریکی لفظ عربی در دجی دن مشتق اسم در فارسیه استعمال
 اولنور شیخ نظامی بیت ای ز روز سپید تا شب داج * بمدد های فیض تو محتاج فی داج فی
 فتح راه مهمله ایله بوزن خراج بر موضع اسمیدر فی در تاج فی سکون را و فتح تاء مثناة ایله
 بر چچکدر کونش قننی طرفه اولسه اول طرفه دوز عراقه اکا توله دیرلر کدافی المجمع
 فی درج فی سکون راه مهمله ایله بحره معناسنه و خط نقش آمیز شرفنا مده حضرت
 رسالت پناه صلی علیه الاله عت آلاه لیلله معراجده اندن کنرا ایلدی بر موضع اسمیدر
 عربیه یا زبق معناسنه در هاتقی بیت نوشتند درجی بسطان مصر * که ای بر تراز تاجداران
 عصر و فتح رایله پایه نردباندر فی دست درج فی سکون سین مهمله و تا ونون و فتح راه مهمله ایله
 ال بحقوسی که دست اره و ترکیه دستره دیرلر عربیه منشازید دینلور ابوالعانی بیت
 ز عشق تو نشوم هیچ وجه رو کردان * اگر نهی بسرم دست درج بیدادی * شرفنامه ده یعنی
 پیشه یعنی صنعت و کار و کسب که اشاکله اوله شیخ سعدی بیت بیاموز فرزند را دست
 زنج * اگر دست داری چو قارون کنج فی دواج فی فتح واو ایله بوزن خراج بخت و فرسخی
 و سرور و شادی معناسنه مبرنظمی بیت چور و زی شده تحت مشای و تاج * نشسته
 برو باسرور و دواج * بعض نسخه ده چادر شب و یورغان معناسنه ده مرویدر اما چادر شب
 معناسنه ضمه در ده هاخ فی فتح ها ونونله ایکی اور کچلو دوه ترکیه بغوردیرلر تاج دیشی دوه لره
 چکرلر فی دهخ فی سکون ها و فتح نونله معدنی بر نوع طاشدر بر قاج لون اولور اعلاسی کونک رنگ
 و شفاف اولاندر و صارو رنگی اولور جزیره قبرسه معدنی وارد و بر لونی سنجابی رنگ اولور
 موشی دیرلر و بر نوعی دخی الاجه اولور طاوسی دیرلر سیاهرق قرلغه مایل دخی اولور اعلاسی
 فرنکستان اولاندر دهخ فرنکی دیرلر شرفنامه ده ضم دال و نونله ر و ایت اولمشدر فی مع الجیم
 الفارسی * در پیچ فی سکون راه مهمله ویای تحتانی و کسریاء فارسیله حولی اطرافند و قیو
 اوکلرند اولان تحته دیوار که طولانوب کیرمک ایچون ایدر لکه طشره دن ایچر و بی کورنیه
 در ایله پیچدن مرکب لفظدر طولاشق قیو دیمک اولور فی دست پیچ فی زنان و عروسان
 الریته حنا و سینه او رد قلرند صار دقلری بزوال ایله صاریان نسنه هر نه اولور سه فی دم آهخ
 سکون میم و نون و فتح همزه و هایله نفس چکبھی دیمک اولور که دم نفسدر و آهخ آهخچیدن
 لفظندن اسم فاعلدر فی مع الخاء المعجمه * دخ فی اوج معنایه کلور اول یعنی نیکو حکیم سوزنی
 قطعه * همیشه تا که بود زین زشت و دخ و نکو * بافظ لوتره کویان یاوه کوی کرخ
 ز چرخ باد همه شغل دشمنان توزیف * ز بخت باد همه کار دوستان تو دخ * تانی فوج
 معناسنه که فوج فوج دیمک دخ دخ دیرلر حکیم نزاری قهستانی بیت * چو امواج می
 لشکرشان * متعاقب همیر سد دخ دخ * ثالث یعنی سره یعنی برار کدافی فرهنگ جهانگیری
 فی در داخ فی سکون را و فتح دال مهملتین ایله خسته یکدن هنوز قالمش عربیه ناقه دیرلر
 کسرقای و اظهار هایله بو معنایه و او ایله در واخ دخی دیرلر استاد لطیفی بیت مغیث ملت و دین

قهرمان خصم شکار * کدشمنش نشو دهرکز از علل در داخ * در واخ * سکون راء مهمله
و فتح و او ایله الی معنایه کلو راول خسته لکن هنوز صخته دونوب لکن تمام صحت بولما مش
اول حالته عربیه نقاقت دیرلر حکیم سنایی بیت کرده خصمان برو جهان فراخ * تنکتر
از درونکه در واخ * ثانی شجیع ودایر معناسنه منصور شیرازی بیت فک جناب و عطار دینان
ومهر ضمیر * زحل مراتب و مه رایت واسد در واخ * ثالث شدت و درستی معناسنه ابوالفرج
رونی * قطعه * با حفظ تو کستاخ نکدرد * بکنای قضای بر عیال ملک * با امر تو در واخ
بتکر د * شیر قلاک اندر غزال ملک * رابع محکم و مضبوط معناسنه پیر هرات خواجه عبدالله
انصاری طبقات نام کتابند بیورر * شغودن سخن نیکان و حکایات پیران و احوال ایشان
دل میرد از تربیت باشد و قوت و عزم فزاید و دران از الله تعالی ثبات یاود و بر بلا امتحان
آرود و بدرویشی و ناکامی قدم فشارد تا عزم مردان یاود و دست در ولایت و رکن در واخ زند
و از آداب و سیرت ایشان ادب کیرد * وینه کتاب مرقومه شیخ ذوالنون مصریدن نقل و روایت
ایدر * کفت وقتی کسی یاوی که بضاعت تو بدست او بود و درد تو باداری او موافق
دامن وی در واخ دار * خامس یعنی درستی و صحیح شمس فخری بیت جمال دینی و دین شاه
و شیخ ابواسحق * که خصم او را نبود ز در دها در واخ * سادس یعنی راستی استاد رودکی
بیت چونکه مالیه بدو کستاخ شد * کار مالیه بدو در واخ شد * سابع تحفه الاحباب
یعنی یقین که ضد کاندر مثلا کمان بفلانی در واخست دیرلر کمان فلان در سندر یعنی
یقین وارد دیمک اولور و نسخه میرزا براهیم معنای اوله زاء فارسیله در واخ نقل او نمشد
در * کسر راء مهمله و سکون یای تحتانی ایله تقصیر و در بیخ طوتمق معناسنه در
میرنظمی بیت یزی روی نباشد چون کانس * همیدارد در بیخ از من جمالش * در واخ
کسر راء مهمله و سکون یای تحتانی ایله یعنی در بیخ داشتن و تقصیر کردن کذافی المجمع
مع الدال المهمله * داد در معنایه کلو راول عدل و عدالت را کثر عدل ایله مترادف
اولور که پادشاه داد کرد دیرلر اما عدل ایله دادک میناشد فرق وارد عدل کشی بنفسه عدالت
ایدوب ظلم ابلما مکدر و داد آخرک ظلمی دفع ابلکدر ثانی عدل استمک معناسنه در شیخ
سعدی بیت پیش که همیبرم زد صحت فریاد * هم پیش تو از دست تو میخواهم داد * ثالث
بر نوع قبر جقدر که اکا بریون و ولین دخی دیرلر عربیه قویا دید کلری علتدر معنای مقدم
ایله بو معنایه بشاعر دیمشدر * قطعه * امان الله آن کرکین میلاد * که کرکین است میل
کردن او * زبغی مردم که از وی داد خواهند * گرفته داد سر تا پاتن او * رابع عمر و سن
و سال معناسنه حکیم قطران ارموی بیت نوروز پر تو رخ و پیروز بامداد * از بخت داد یابی
و از عمر بر محوری * ودخی دادن لفظندن فعل ماضی در ویردی معناسنه که می باید داد
دیرلر مصدر دخی اولور * داد آفرید * یکی معنایه کلو راول فرهنگ جها تکیر به حضرت
خلاق عالم جلت قدرته اسماسندن بر اسمدر ثانی موسیقیه بر نوا آیدر حکیم فردوسی بیت
سرودی باواز چون بر کشید * که اکنوش خوانی و داد آفرید * داد راد * سکون دال
و فتح راء مهمله ایله حق جل و علانک اسماء شریفه سندن بر اسمدر * هادستد * کسر دال

دال و سین مهمله و فتح تاء مثناه ایله آلس ورش عربیه اخذ و اعطاد یرلرو بر معناسیده انتقامدر
 اما بو معناده دال موقوف کرکدر داد بستد تقد یرنه ابو المعانی بیت اگر که نابل وصلت شود
 دل محزون * ز جور حسرت و غم لاجال دادستد د دارا د فتح راء مهمله ایله حضرت باری
 جل ذکره اسماسنه ندر د دارد د سکون را و دال موقوفله نام شریف از نامهای خدا عز
 اسمه مذکور اوج اسمه میرنظمی بیت دارد و داراد و داد ادهمین * هر سه رانام خدا دان
 یقین د دارد د فتح راء مهمله ایله داشتن لفظندن صیغه مضارعدر طوتار معناسنه وله
 * مثنوی * هر که دار د علم او دار دشرف * کر عمل دار د نشد عمرش تلف * هر که دار د مال او
 نبود خسیس * درد و عالم میشود نفس نفیس د دار و برد د ضم راء مهمله و با و واو
 مجهول ایله معنی طاقت و قوت و کرفر و نجهتر حکیم فردوسی بیت بیوشید رستم سلاح
 نبرد * با ورد که رفت باد اربورد * و جنگ و عربک معناسنه حکیم اسدی بیت برابر
 کشید ند صف نبرد * براند ز جنگ آوران دار و برد د داشتاد د فتح شین معجه ایله عطا
 و بخشش معناسنه که داشتاد دخی دینلور شمس فخری بیت بود بحضرت او قیس
 صاعده نادان * برد ز همت او معن زائده داشتاد * استاد عنصری بیت خواستم تا نثار
 داشتادش * پدر اینجا بمن فرستادش * حسین وفایی لامله دلشاد نقل اباش اما الفله
 اجدد د داماد د کو بکو عربیه عریس و صهر دیر لر کسر صاد ایله ابو المعانی بیت کر
 خرد مندی مده دل این عروس یرفتن * صد هزاران همچو تو داماد کشت این پیره زن *
د داند د فتح نونله ابکی معنایه در اول معنی تواند که دائم توأم معناسنه کلور حکیم نزاری
 قهستانی بیت مکر خود این شب یلدا بر نوزداند برد * کدام یلدا آکا این شب هزار چندانست
 ثانی دانستن دن فعل مضارعدر بیلور معناسنه د دانشمند د صاحب علم دیمکدر دانش
 علم معناسنه اسم مصدر در و مند ادات توصیف در و ادات نسبت دخی اولور دولت مند و حاجت مند
 کبی د دانشومند د بودخی دانشمند کبی صاحب علمدر حکیم فردوسی بیت بود دانشومند
 هم پهلوان * نه بیند کسی شیر از نیسان جوان د دید د کسر باء موحد و سکون یای
 تحتانیله اطبا اصطلاحند دوا دیمکدر بعض نسخهده معجون معناسنه مرویدر د دد د
 بوزن بد جنس چار یا حیواندن یرتجی جانون دیرلر ارسلان و قیلان و بپروسبباع سایر
 شیخ سعدی بیت نه هر آدمی زاده از دد بهست * که دد زادمی زاده بد بهست *
 حکیم سنایی بیت مملکت را ثبات در خردست * بیخرد مزد همچو غول ددست د دوداد د
 یرتجی چار یا جانور سباع معناسنه کنافی المجمع د درآمد د ایچروکلادی دیمکدر معنای
 ترکیبی جهتیه ایچروکلک لازمه سی اولغله هد ایا و بی کسب مفت اولان نسنه یه دیرلر تکم
 بو بیتدن مفهومدر بیت چنین گفت دختر بقرخ پدر * که آمد بجیبی از ان راه در د در آید
 یعنی گوید سوزده کلور دیمک معناسنه استاد فرخی بیت کسی که ژار در آید بدر که نشود
 که جرب زبانان آنجا شوند کند زبان د در باقی شد د یعنی قالدی و آخر اولدی شیخ
 نظامی از هفت بیکر بیت مطرب آمد روانه شو ساقی * شد طرب را ایمانه در باقی *
د در بند د الی معنایه کلور اول طاعنه و بعض یرلرده زخمیه کینلن یره دیرلر و سر خدرده

تتمور قطع اولنان مضیق محل که عربیه نغردیر لر مولانا هاتنی بیت که قاصد زدر بند چون
در کندشت * در آمد بسرحد قیچاق دشت * ثانی اول نسنه به دیر لکه آنکه قیو بغلنور
کلید ومفتاح سز که عربیه مغلاق دیر لکه بو معنای ترکیبدر ثالث بر شهر عظیم اسمیدر شیخ
نظامی بیت شکارستان او آنجا زدر بند * شمیخونش بخوارزم و سمرقند * رابع فرهنگ
جهانگیریده قلعه یه دخی دیند و کنی ذکر ایدر حکیم ازرقی بیت بدر بند سجستان آنچه
او کرد * مثالی کرده بد حیدر بخیر * حکیم زجاجی بیت بدر بند هافتح کرده است شاه
بر آورد برجش بخورشید ماه * خامس کندر که تنکتر دریا بو کاتر کیده بوغاز دیر لکه میرنظمی
بیت بکشتی نشستند سر جمله لشکر * زدر بند دریا کندشتند بکسر * سادس تقید
احوال نفس ابلک مثلا کند و قید نکه اولوردیمکند در بند خویش میشود دیر لکه شیخ سعدی
بیت هر که در بند خویشتن باشی * عشقیازی دروغ زن باشی * دردی سکون
راء مهمله ایله اغری عربیه و جمع دیر لکه ورنج وزحمت و مشقت معنا سنه میرخسرو
* رباعی * عشقی داریم و سینه سوزانی * دردی داریم و دیده کرمانی * عشقی وجه
عشق عشق عالمسوزی * دردی وجه درد دردی درمانی * چغتای لساننده موناک
دیر لکه کاف عجمیله سبعة سیان ده اولکی حکایه ده ایدر بیت یوز تومان موناکد اجان
افکاری * باری بپرساری و بو بپرساری * در خوردی سکون راین مهملتین و ضم
حاء معجه و و او مجهول ایله لایق معنا سنه در خوردنی دیر لکه استاد لطیفی بیت هر که صاحب
نظر بود مردست * مرد را آن کند که در خوردست * درد مند * در دلونیا زند و حصه مند
کبی استعان طریقله مایونه ده دیر لکه ظاهر ابنه علت اولوب اضطرابی ایچون علاجه محتاج
اولمقله درد صاحبی دیمک اولور ابوالمعانی * قطعه * ارقیب کر خود از عشاق کرد * ترجم
بایدش کو درد مندست * مکر روزی در آید بزم ندان * علاجی حاضر اوراد پسندست
* در میان باشد * یعنی رهن اوله بر شرط و یا خود بر نسنه ایچون رهن قولق لازم اولد قله
فلان چیز در میان باشد دیر لکه کمال بخندی بیت کر میان باشدش بزر قبا * خرقة بنده
در میان باشد * درند * فتح راء مهمله و سکون نونله بمعنی سان یعنی شکل و سیماکذافی
شرقنامه * دروند * سکون راء مهمله و نون و فتح واو ایله درت معنایه کور اول ایران
پهلوانلرندن بر مبارز آیدر ثانی بردار و اسمیدر ثالث قیو باصرغی که عربیده مغلاق
دیر لکه رابع بمعنی در بند مرقوم * دریا بند * ابکی و جهله ابکی معنایه در اول دریا ایله بنددن
مرکب اوله دریا کنار لند که طوردخی لیمان اغری وکی یا پلان یر که ترکیه ترسانه دیر لکه
ثانی در ایله یا بنددن مرکب اوله جمع فعل مضارع اولوز بولور لر واکار لردیمک اولور ابکی
معنایه ابوالمعانی بیت زروی کشتیان زاده شده پر نور دریا بند * عجب نبود همه ارباب
کشتی شود دریا بند * در پسنند * سکون زا و فتح باء فار سین ایله پر هیر کار معناسنه
کذافی المجمع * درند * فتح زاء فارسی و سکون نونله بمعنی تند و خشم آلوده میرنظمی
بیت بر صف لشکر عدو چو زند * تیغ و تیروکان بزور درند * دستاد * سکون سین
مهمله و فتح تاء مثناة ایله بمعنی بسیار وله بیت به پیشش آمد و پیدا کرده * مراجور و چشم

و ستم دستاد کرده و دستاژند و سکون سین مهمله و نونین و فتح تا و زا و معجه ایل نام
 نام پدر ستم در که دستان و زال و زور و زال دخی دیر ل حکیم فردوسی بیت نهادم ترا
 نام دستاژند * چو با تویدر کرد دستان بند و دست بازند و الی او ز چیره دست معناسنه که
 هر نیه یا پشمه دندان کله و دخی ال صور دیمک او اور و دستبرد و سکون سین مهمله
 و تا و مشناه و ضم با و موحده ایله خصمه غلبه و ظفر و هنرده غلبه ایلک معناسنه میر نظامی
 بیت بکفتا مباحش اینقدر پرشتاب * که دستبرد او ز اینارید تاب و دست بند و اوج
 معنایه در اول زنان لعل و اینجو و امثالی جواهری ایلکه دیزوب قوللرینه بغلر ثانی جوانان
 کفره او پنازلر خوران دیر ل بر لرینک اللرین طو توب ایا قلیله یوی دیوب طولاشور ل
 حکیم اسدی بیت بهر بوزن آوای رامشکران * بهر گوشه دستبند سران * شیخ
 قطامی بیت ساعتی دست بند میگردند * برهن ریشخند میگردند * ثالث ایراقدن
 حلقه ایدوب او توران و طورانه دیر ل آدم اولسون حیوان اولسون اکا پر موزه و چپردخی
 دیر لوله بیت اندران بزمه پرنزده * کپک و در اچ دست بند زده و دستگرد و سکون
 سین مهمله و فتح کافله بحقوق صاپی دستاگردخی دیر ل و دشید و سکون سین معجه
 و ضم با و موحده ایله وجودده شکست اولوب مخالف و نا کج تمش کو که دیر ل ابو المعانی
 فاک آنقدر کوفت باغم مرا * که جسم سراپای دشید شده و دعد و سکون عین مهمله
 ایله بوزن دعد یعنی معشوقه عرب نفس الامرده اشعار عربیه معروف اولان نام معشوقه
 اولمقدر عاشقه ضم رایله رباب دیر ل بو معنای موید حکیم انوری بیت مال من بنده ز حال
 دیگران بودی بتر * حال و عد آخر بتر باید که با شدی رباب * بو بیتدن فهم اولنور که دعد
 عاشق و رباب معشوق اوله و دماوند و شهر همدان قرینه بر طاعنک اسمیدر و اول
 ناحیه ده بر شهر آدیدر و اول طاعنک مضاف اوله و دمیف و یعنی بزید اور پیکوز
 معناسنه جمع امر حاضر در کذا فی المشکلات و دباوند و سکون نونین و فتح با و موحده و او
 ایله مازندرانده بر طاعنک اسمیدر که دماوند دیمکه مشهور در کذا فی فرهنگ جهانگیری
 و دند و سکون نونله بوزن چند طقوز معنایه کلور اول استخوان پهلو یعنی ایلکو کوکی
 مختاری بیت بجای سینهدهان و بجای کردن چشم * بجای دندش تارک بجای کفعدار
 ثانی فقیری نوایه دیر ل حکیم سوزنی بیت دند و مالک یکی شهر و بهره جوی باش * از بدمه
 زرمالک و زبشیزند * وله بیت بعون الله نه معروف و نه مشهور * چو عوانان بقلاشی
 ورندي * ثالث دندان لفظنیدن اختصار اولمش دیش معناسنه ابو الفرج رونی بیت
 بشکل پیل یک دندش نکه کن * نعم چون پیل یک دندش هزار است * رابع یعنی ابله
 و نادان و بی باک و خود کام شمس فخری بیت در اصابت بنزد فکرت تو * عقل محطی شناس
 و عاقل و دند * و استناد لیبی بیت اندرین شهر بسی نا کسی بر خاسته اند * همه خو
 طمع و همه احق و بی دانش و دند * خامس دزد بی دیانت معناسنه ابو منکور بیت
 چو اند آنکھی ز کردند را * ز همسا بکان هم تنی چند را * سادس چوله آلتلرندن دیش
 دیش یا بلش براغاجدر هر بری ار اسنیدن بر نل پکر دغه ایچنه قویوب ارشی صقلشدر ل

مولانا محشم کاشی بیت ندارد پنج کار میونند من * شکست است دندانۀ دندمن * سابع
طائفه کد ایاندن بر قسم رکز و رایله دیانور لر آنلره شاخسانه و کنکر دخی دیرل شیخ عطار
در الهی نامه * مثنوی * یکی دندی میان داغ و دردی * ستاده بود بردگان مردی *
ازو میخواست پیزی می ندادش * بسی بر پیش دکان ایستادش * زبان بکشاد دکاندار
بر بیج * که تا تو زخم نکنی ندهمت هیچ * چو کردی زخم از من نقد میجوی * و کز نه همچنان
می باش و میگوی * خدا یا من چو آن دند کد ایم * که بر تن نیست بی صد زخم جایم *
ثامن حب السلاطین دیدکاری دازودر اما حکیم اسدی طوسی هرنگه کمال یبوستدن
بوغازی طوته مازو و انارقبوغی مثالونسنه لره دیرل دیش یوقوله بویثی ایراد ایشار
منجیک بیت قند جدا کن ازو دور شو از زهر دند * هرچه باخر بهست جان تر آن پسند
بویتدن فهم اولنور که اول آجی نسنه اوله که نفی ظاهر اوله صبر و حب السلاطین و امثالی
دوالر زیرا مازو و انارقبوغه یوحاصه یوقدر تاسع فرهنگ جهانگیریده بر او تدر دیش و بعض
نسخه ده دفته یمشی که اکاحب الغار دیرل و ضم دال مهمله ایله بر نوع زنبور در دندان مزد فی
معنای ترکیب دیش کراسیدر مزد دندان تقدیر نه مجمع الفرسده بعض کبار و ارباب
جاه و مناصبی ضیافت اولند قدن صکره کیده جکی محل بر مناصب پیشکش و هدایایه دیرل
حکیم انوری بیت زانکه هرگز هیچ دندان مزد * بر سر خوان آسمان نشست * اما فرهنگ
جهانگیریده مسطور در که زمان قدیمه عادت دولتندان بویله اییدی فقر او صالحا و علمایی
ضیافته دعوت ایدوب طعامدن صکره هو برینه طالرینه مناسب صیم وزر و اثواب نوعندن
عطیه و احسان ایدرلر ایش حکیم سنایی بیت مزد خندان لب نباشی مردسند ان دل مباحش
مرد دندان مزد نبود مرد دندان زن مباحش * حکیم سوزنی بیت بدندان مزد از و خواهم
قیصی * اگر اطلس دهد یا خار یا خزر * اپکی زوایت دخی اصحدر فرهنگ جهانگیری قولی
معنای ترکیبه او فقدر اما شمدی اول عادت متروک و مرفوعدر مجمع الفرس صاحبینک
قولی جاریدر دندان نماید فی یعنی بخندد کولریوز کوسرتوب اطهار ربشامشدن کنایه در
حکیم خاقانی بیت نقاب شکر فام بند دوارا * چو صبح از شکر خند دندان نماید *
دهن بند فی زنان طشره چقدقه اغزلرینه بغلدقلری یا شفق عربیده لثام دیرل
مع الرءالمهمله * دادار فی حضرت باری تعالی عزاصمه اسماسندندر شمس فخری بیت
پناه ملاء سایمان جمال دینی و دین * که آفتاب شها نصبت و سایه دادار * و شاه ناصر
خسرو بیت علم اجلها هیچ خلق ندادست * ایزد داد ارداد کسترذوالمن * اسم صفاتدن
اولغله عادل پادشاهلر ده علم ایدر مولانا مطهر بیت نادری در همه فن ناموری در همه
چیز * زرده روز وری داد کرداداری * معناسی داد آرنده در دادر اندر فی اوکی
قرنداش معناسنه در که دادر قرنداشدر اندر اوکی معناسنه در استاد لطیفی بیت
ورا دادر اندریکی مرد بود * که با دیوجنکی هم آورد بود دادر فی یعنی برادر حضرت
مولانا قدس سره بیت تلخ خواهی کرد بر ما عمر ما * که بدین میداردی دادر ترا * بعض
نسخه ده یاز مشفق و محب صادق معناسنه مرویدر دادر فی فتح کاف مجمله حقیقتا حضرت

حضرت باری تعالی اسم شریفیدر که عادل حقیقیدر جل شانہ وعم نواله و مجازا پادشاه
عادل و وکلا و حکامنه دیر لر عدالت پیشه اولدوغی حاله معنای ترکیب عدل اییدی دیگر
منلا عبد الرفع بیت کرچه چون عجاك ظالم بر جهان وی ظلم کرد * داد چون نوشین روان
داد کر خروار او * و بر معناسی دخی ماه ملکی چشنلرندن بر چشن آدیدر امیر معزی بیت
تهنیت کویند شاهانرا بچشن داد کر * چشن رامن تهنیت کویم بشاه داد کر * داد کیر
کسر کاف عجمیله عادل معناسنه و ظلم دفع اییدی معناسنه شاعر بیت داد من از توستد
در روز داد * داد مظلومان زبیداد داد کیر * داد ندر * فتح دالین مهملتین و سکون نونله
اوکی قرنداش داد راند لر فظندن اختصار اولمشدر استاد لطیفی بیت نیاید در خانه دادند ران
اگرچه که یو دنباهم دران * دار * بش معنایه کلور اول هر دیکلوب طوران اغاجه دیر لر
حکیم فردوسی بیت دوم دانش از آسمان بلند * که بر پای چونست بی دار و بند * ثانی
آدم صلب ایتدکاری اغاجه دیر لر عرفی شیرازی بیت منصور انا الحق زدن دار و دکر هیچ *
ما بیم و لبالب شدن یار و دکر هیچ * ثالث جانبازک او بنادوغی ر سنندن یو قار و دیکدی یکی یکی
اغاج که از الرنه اولان رسن اول قدر کراش دکدر اول اغاجه جانباز اصطلاحند دار و اینه
اجل بشکی دیر لر و بعض نسخه دم جانباز اینک جمله اغاجه رینه دیر لر شمس خزی * مثنوی
کشیده زهر سورس نه های دار * زبالا بزی رازیمین و یسار * مگو دار کان بود چارم سپهر *
نه آن مه رسن باز کان بود مهر * نخل ماه تابان زر خسار او * ز کردون گذشته سردار او *
* رابع فرهنگ جهانگیریده سقف خانه بی او ز رینه قودقاری اغاجه دیر لر بابا فغانی بیت
بر کنکره و حجت و بزدار حقیقت * غیر آن سر شوریده منصور تکجد * خامس
هند و ستانک مالک مضافاتندن بر شهر اسمدر ولایت مزبور ک دار الملکنه مند و دیر لر میر خسرو
بیت خود آن در دهلی و جان در دوا دو * تنش در شهر و جان در دار هند و * و داشتن
لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی اولور آینه دار و در مدار و صاحب و حافظ معنایه
تاجدار و جهاندار کبی و عربیده سرای و خانه معناسنه در * دار و کیر * کسر کاف فارسیله
جنگ و عربده معناسنه کیرودار دخی دیر لر استاد عسجدی بیت ستاده بجا آزمان چرخ
بیر * ندیدست چشمش چنان دار و کیر * معنای ترکیبی کیر گرفتن امر در طوت معناسنه
و دار داشتن دن صاقله معناسنه طوت صاقله دیمک اولور * دار بر * راه مهمله موقوف
و ضم باء موحد ایله بریشل رنگ قوشدر منقاریله اغاج دل شیراز پلر اکاتک نیر و سبرک
دخی دیر لر و کیلانی داراب دیر لر * داروی هوشبر و داروی هوشبر * واویله و او سز اشباع
ضمه هایلده جایز در بر ترکیبدر قوقلیانک عقلنی کیندرر خصوصاً و هر نی عقلی زایل
ایدر عموماً ابوالمانی بیت شود افروده عقم چومی بایار مینوشم * اکری یاز باشد
میشود او داروی هوشبر * دارا * فتح زاء معجه ایله یا پوجی معمار معناسنه در که داز بنادر
آر آوردن اسم فاعلدر معنای ترکیب بنا کتورچی یعنی بنا اییدی اولور * داسار * فتح
سین مهمله ایله * داسار * سکون سین مهمله و فتح تاء مشتاق ایله * دستار * حذف الف
اول ایله کلهم بمعنی دلاله سباز معناسنه متاع دلالی میر نظمی بیت انقدر تعریف کرده حسن

پار * مشمتاع وصلتش زاد استار * داشخور * سکون شین و ضم خاء معجتمین و واو معدوله
ایله بمعنی چرک آهن یعنی دمور بوقی داشخال دخی دیرلر عربیه خبت الحدید دید کاریدر
* داغسر * سکون غین معجه و فتح سین مهمله ایله ایکی معنایه کلور اول باشی مویدن
حالی اولان آدم که ترکیه طاز دید کاریدر * داغسر دخی دیرلر عربیه اضلع دینلور ثانی
برقوشدر باشنده بر قاج صاری نلاری اولور بلبل و هزار کی خوش آواز در کذافی فرهنگ
جهانگیری * دامیار * سکون هم و فتح یای تحتانی ایله معنی صیاد آهو و غیره که طوز اقله
طوتارلر حکیم اسدی بیت جهان دامیار یست نیرنگ ساز * هوای دلش چینه و دام آرز
فرهنگ جهانگیری به بالقی آغی معناسنه در حکیم نزاری قهستانی بیت بوی لقمه
ماهی صید کشته * بشست دامیاران قید کشته * دانشخور * کسرتون و سکون شین
و فتح خاء معجتمین ایله جمع الفرسه صاحب علم مرویدر * دانشکر * کسرتون و سکون شین
معجه ایله و فتح کاف فارسیله معنی اهل علم * دانشور * صاحب علم منور اوج لغت بر معنایه در
که علم صاحبی معناسنه در * داودار * واوساکن و فتح دال مهمله ایله ایکی معنایه کلور
اول هرزه و هدیان و ذم و خشیات سو پایچی ثانی قارده رهنی مضاعف اییدی معناسنه
بو ایکی معنایه ترتیب اوزن میرنظمی بیت داودار من اگر باشد هزار * داودارم در قاز
عشق یار * داور * فتح واو ایله بش معنایه کلور اول اسماء شریفه حضرت حاکم حقیقی
جناب باریدن بر اسمدر حکیم خاقانی بیت زهد شما و فسق ما چون همه حکم داورست * داور تان
خدای باد اینهمه چیست داور * ثانی مجازا پادشاه عادل دیرلر اصلنده زادور در کثرت
استعمالدن دال ثانی مجذوف اولشدر ثالث درمان معناسنه در کمال اصل ذار و در کثرت
استعمالدن و اورا به تقدیم اولندی حکیم قطران ارموی * قطعه * چه باید مایه آنکس را که
یاد سودنی مایه * چه باید داور آنکس را که یاد دردی داور * چویندرنج برادر چه مایه رنج
بر خیزد * چو که تر کار بکند ارچه باید شغل بر مهتر * رابع حاکم و صاحب حکومت معناسنه
مشاعر بیت از تو بکه نالم که د کرد او ر نیست * وز دست تو هیچ دست بالا تر نیست * خامس کمال
پاشازاده خصم معناسنه در دیوب بوبیت ایله استشهاد ایلش بیت سر انجام ترسم که بی زور کر
تیا شد جز از داور کینه ور * داووزار * سکون و او و فتح زاء معجه ایله یا پوجی بنا معناسنه
* بوس نیر * ضم باء موحد و کسرتاء مثناة ایله طومار اوقی معناسنه در * دبیر *
کسر یا و سکون یای تحتانی ایله یازیجی کاتب معناسنه که پناغ دخی دیرلر استاد عنصری
بیت بوسنه دادن نامش بمدح در عنوان * فرور و بهر از دیده سوی دست دبیر *
حسین شانی در اسکندر نامه * مثنوی * دبیر خرد همیشه را خواند پیش * دل از نیش
اسکندر ری شش ریش * که نبوسنی یک نامه از من بروم * که از تابش آتش شود همچو موم
و مدبر امور دولت و معتمد الی و له به دخی دیرلر * دجر * سکون جمله بوزن زجر حبوباتدن
بو کر لجه در لو بیادخی دیرلر حکیم شیرازی بیت بادناک آمد نخود و هم فطیر * دجر و ماش
و قول هم شعیر * ددنبور * فتح دال مهمله و نون و ضم باء موحد ایله قوان لوقی دید کاری
اوتدر * در * طقوز معنایه کلور اول قیوم معناسنه حضرت مولا ناقص سره بیت از در

از در اهل صفا دور مشوای دل من * هر که دورست ازین در بخدا از دیکست * بخدا داده اولان
یا استغفها میه در یعنی خدایه بقیمیدر ثانی در * کوه یعنی طاع ار اسنده اولان دوزیر لوطاع
انکیدر خلاق الهانی بیت چون نافه مشك نار سینه * لاله همه کوه در گرفته * عبد الواسع
جبل * قطعه * ایا میری که از کر زو سنان و تیغ و پیکانت * بود پیوسته اندر پیشه
و در یا و کوه و در * هنر راز اشکسته تن نهنگ از اقفیه دل * پانکاز اکسسته دم کوزنازا
دریده بر * بویکی بیت بر قصیده دندر که چار اندر چهار صغنی واقع در ثالث یعنی فی که طرفیت
معناسن افاده ایدر عربیه الماء فی الکوز دید کارینه عجم آب در سه بودیر لراستاد لطیفی
بیت من زبان مد حکو دارم ولی کومرد جود * تیغ هندی در نیام و سیم در کیسه چه سود
رابع یعنی کرت و مرتبه عبد الواسع جبل * قطعه * اگر کیکی بگرداندرخ از احکام او یکره
و کر گردون به پچاند سر از فرمان او یک در * زبیم او بیک ساعت درین باطل شود ارکان *
ز ترس او بیک خطه از ان زایل شود محور * بویکی بیت دخی مزبور قصیده دندر صفت
لف و نشر مرتب واقع در خامس یعنی باب که کتاب برده ذکر اول نور مثل باب الفلان دیر ل عجم
دار حکام دین زردشت که مشتمل بر سه در دیر و موبد لردن بری بر کتاب تصنیف ایدوب آدینی
سه در قومش زرا تشت بهرام بیت همانکه یکی در زاستای زند * بخواند و بر آ وود بانک
یاند * سادس نوع و جنس معنا سنه حکیم فردوسی از یوسف و زلیخا بیت من از هر دری
گفته دارم بسی * شنیدند گفتار من هر کسی * وله در شهنامه بیت زهر در پرستند کانت
بود * هم آزاد و هم بند کانت بود * سابع یعنی درون مثلا در خانه رفت دیر درون خانه
رفت دیمک اولور کدانی فرهنگ جها تکیری ثامن تحسین لفظ ایچون بعض افعال و مصادر
اولرینه ادخال اول نور استاد لطیفی بیت شدی خوار و بیچار ای چان کر * رهی را بحشم کرم
در نکر * و آخر لینه الحاق اول نور شیخ سعدی بیت بدر یادر منافع بیشمارست * و کر خواهی
سلامت در کنارست * بویتنه مثال بدر یادر ده اولان در تحسین لفظ در تاسع دریدن
لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی اولور معنای اول که قیوم معنا سنه ایدی عربیه باب و جغتایه
ایشیک دیر لمر علیشیر بیت چا کلیک کو که نوم ایشیکتور جسم اوی بیت الخزن * اول
ایشیکینینک حلقه سپیدور فعل و کل میخی توکان * در فی تشدید ایله بو کر تان دگنیدر
عربیه علیق دیر لضم عین مهمله و فتح لام ایله در * در بدر فی سائل و کدایی و قیو قیو
کرمک حقیقتا مثالی کمال بخندی بیت جویت که بدر کعبه کهی در در دیر * چون کدای
توشتم اربشد این در بدری * و مجازا مثالی بیت شنیدم من آن داستان سر برسر * زینک
و بدش آ کهم در بدری * در بری اوزرنده و اوزرینه عربیه علیه دید کاری معنایه در مولانا خلیل
صبری بیت ذکر شب شدیم مخوناب خسرت در نوم ریزد * اجل الماس مرک از سر زنش
در ساغر مریزد * در خوردار فی معنی بر خوردار کد باب الباء مع الراه ذکر اول نشد در * در خورد
سکون را و ضم خاء معجه و واو مجه و ل ایله لایق و سزاوار معناسنه در کمال غیاف بیت معشوق
من که ریشک مه و غیرت خورست * جانفش فدا کنم که بدین پایه در خورست * در دار فی
سکون را و فتح دال مهملتین ایله قان اغاج که عربیه شجر النبق دیر ل * در سار فی سکون

راو فتح سین مهملتین ایله یعنی درگاه حکیم سوزنی بیت طاق در سارسرای تست محراب
ملوک * هر که رو آرد برین محراب روازوی متاب * و فرهنگ جها نکیریده قلعه و حولی
او کزیننه چکن دیوار و محوط که ایچ روسی نمودار اولمیه وله بیت برکنند باج او در خیبر بزور
دست * در سار قلعه در بصر از باره در فکند * و قیو پرده سی معناسنه وله بیت بخت
و دولت چو در آید بدر سار سرای * آن دهد بر عتبه بوسه و این بر طبقه کی در یابار فی
بر شهر نامیدر که دریا کنارند واقع اولمشهر و هر دریا کنارند واقع اولان شهره دیر لر عوما
کذا فی المجمع و شرفنامه ده دریای عظیم و بی پایان و فرهنگ میرزا ابراهیم دریا کنارند واقع
اولان قراوقصباته دیر لاما اصول لغت بیان آید ندر دریا یله باردن مرکب لفظ در بار باریدن
لفظندن صیغه فاعل اولور یا غدریجی معناسنه کثرت باران و غپیدن کنایه ایدوب دریا
یا غدریجی دیمک اولور ابوالمعانی بیت در غم حسرت چنان بگریست چشم خونفشان *
وقت عالم پیش سبیل اشک در یابار من کی در ژار فی فتح زاء فارسیله یا پوجی بنا و معمار
معناسنه وله بیت عشق تو کویا در ژاری بوده جای آب و خاک * خانه دل ز اشک و سودا
خوش عمارت ساخته کی در کوار فی سکون زاء معجه و ضم کاف فارسیین ایله کج دضم
اولان طعام که دیر کوار دخی دیر لر در شت و ناموافق معناسنه در و کوار کواریدن
لفظندن اسم فاعل اولور عسیر الهمضم اولان نسنه در میر نظمی از زبان حکیم گوید بیت کشد
معد زوز حمت نا کوار * اکر خوردنیها شود در کوار کی در کیر فی فتح زاء معجه و کسر
کاف فارسیین ایله نکه دن خیر قازیحق آلت ترکستانه ار سون واکستره دیر لر دره ایله
کیدن مرکب در شت و ناموافق اولانی طویجی یعنی کیدریجی مراد در کی دست ابزار
و دست افزار و دست اوزار فی بواج لغت بر در اهل صنایع آلتی که انلر ایله صنعنی اولان ایشی
ایشلر کذا فی المجمع کی دستار فی ایکی معنایه کلور اول معروف صارق عربیه کی عمامه
معناسنه در ثانی مقرر معناسنه در شیخ سعدی بیت ای تهی دست رفته در بازار *
ترسمت پرنیاوری دستار کی دستار فی سکون سین و تاء مشنأه و فتح خاء معجه و طاء مهملتین
ایله زیاده شرطه نزد و تقار او یونی معناسنه در دست نزد و تقار معناسنه و خطر زیاده شرط
دیمکدر کذا فی المجمع کی دستار فی سکون سین مهمله و تاء مشنأه و فتح خاء معجه ایله شتم که
دشنام و نفرین معناسنه شیخ سعدی بیت کسم پای مرغی نیاورد پیش * ذلی دستار
رفت زاندازه پیش کی دستار فی سکون سین مهمله و فتح تاء مشنأه ایله دستره معناسنه در که
عنقریب ذکر اولنور انشاء الله تعالی کی دستار فی سکون سین مهمله و تاء و فتح کافله اهل
صنعت معناسنه مثلاً بر مصنع و خوش اسلوب نسنه به این دستکار فلانست دیر لر بوفلانک الی
ایشیدر دیمک اولور خلاق المعانی بیت چون آستین زد دست گذشته است کارمن * و او در
نمیکشد ز چنین دستکار دست * چاپک معناسنه دخی مر ویدر کی دستکیر فی معین و حانی
معناسنه کیر کیرنده دن مشق در و کیرنده معناسنه در ابوالمعانی بیت دستکیرم کرنبان
دامنت بگرفته ام * با سردامن بی یادست امیدم بکیر * چغتای لسانته قولد اماق دیر لر
یعنی ال طوتمق سبعة سیان ده معراج و صفند بیت قاصد آنلاند و روب آنی قولد اب *

* یاندی کلیمان یولی ساری یولداب کی دستوار فی دست ایله واردن مرکب دردت معنایه
 کور اول جمع الفرسه بمعنی عصا که الله کوروب طیانور لر خلاق المعانی بیت وقت قیام
 هست عبادستگیرمن * بیجان آنکه او کند از دستوارمن * ثانی بمعنی همدست و دستیار
 حکیم فردوسی بیت بایران بسی دوستدارش بود * چو خاقان یکی دستوارش بود * ثالث
 فرهنگ جهانگیریده یان و دست برنج معناسنه که ترکیه بلارک و عربیه کسر سین ایله
 ضوار دیرلر ابو الفرج رونی بیت برپای ظلم هیبت او پای بند کشت * در دست عدل
 دولت او دستوار شد * رابع چوب دست و کنه که چوبانله مخصوص صدر اکا یا هودخی
 دیرلر کی دستوار فی بش معنایه کور اول صاحب دست و مسند یعنی وزیر و صدر و مقام
 صاحبی و تمشیت امور دولت اکا تفویض اولنه اعتماد الدوله ده دیرلر حکیم انوری بیت
 آفرین بر حضرت دستور و بردستور باد * جاودان چشم بد از جاه و جلالتش دور باد
 ثانی رخصت و اذن و اجازت معناسنه شیخ نظامی بیت کارجویی رونقی از نور برد * قصه
 بدستوری دستور برد * شاعر بیت دستور کریمه دارم چشم کهر فشازرا * وز در اشک
 بردم ناموس عجز و کازرا * ثالث اصل و قانون و طرز و روش معناسنه استاد لطیفی بیت
 ای شه اصل معالی مه دستور کرم * هست از طلعت تو شعله فزانور کرم * عبد الله هاتقی
 بیت چنین است دستور این زال پیر * که زهرت دهد چون چشاید شیر * رابع فرهنگ
 جهانگیریده براوزون اغا جدرکی به آرقوری قورلکه آنکه میزان کشتی بی کوزه درلر
 خامس بیدشوی محوس زر دشت و هر بدو موبدکی کی دستیار فی معین و مددکار معناسنه
 استاد عنصری بیت دستیار و ستور و کار سفر * ساخته کرد هر چه نیکوتر * شمس خیزی
 بیت نیست نیست در ماند کان فاقه دار * جزایادی عطابت دستیار * ترکیه یارد مجی دیرلر
 حسین ثنایی بیت همچون قضا بقای ترا در در صمان * همچون قدر نفاذ ترا چرخ دستیار
 ودخی کور شجیرک باش پهلو اتدن اشاغی پهلو انه دیرلر کی دسمر فی سکون سین مهمله و فتح
 مهمله حبوبات جنسندن مردمک دیدکاری دانه در عربیه در جمع دیرلر ضم دال مهمله و جمله
 کی دسمر فی سکون شین معجه ایله بمعنی دسمر رقوم اما کتاب السامی فی الاسامی ده سین
 مهمله ایله * الدسمر وهی حبه صفراء تشبه بالماش مسطور در کی دسمر فی سکون غین
 معجه و فتح سین مهمله ایله باشنده قیل اولمیان آدم ترکیه طاز دیرلر کذافی فرهنگ جهانگیری
 کی دفتر فی معروف و بمعنی نامه اسما جمع و تحریر اولنان نسنه یه ده دیرلر عربیه مشترک
 اسمدر * مصرع * حدیث آرزومندی بصد دفتر نمیکند کی دفتر دار فی دفتر طویلی دیکدر
 سلاطین آل عثمان ابد الله دولتهم و سلطنتهم الی یوم الحشر و المیزان حضرت اتک خزینه و کیلی
 و قابض مالی اولانله علم اولمشد دفتر دخی دیرلر کی ذکر فی فتح کاف عجمیه هند و ستانده اولور
 ایتمس میناقوشندن بونی قزل بامر الله تعالی صد اسندن سوره اخلاص فهم اولور قنادلرین
 آچوب بوینن اوزاوب او قود قچه خرده قوشغزلر کلوب قنادی آلتنه کیردو کی طو توب
 اکل ایدرمش خواجه حافظک * مصرع * دام تزویر مکن چون دکران قرانرا * بوکاشولی
 واردر کی دلکر فی سکون لام و فتح کاف عجمیه مسکران طعام که باروغن بود کذافی مشکلات

۱ دما بری ضم باء موحده ایله نیر نیر نفس ویرمک ترکیبه صولومق دیرلر دما صولومقدر
 بر بدن لفظندن اسم فاعلدر میرنظمی بیت شنیده با صبا کل بوددمنز * دما بر آمد با بل
 یکاشن ۱ دما بری بوزن چنار اغناجک وغیرینک اصلی و بیخی معناسنه در عربیه هلاک
 وانتقام و کینه معناسنه در مولاناها تنی بیت یکی نیزه را کرده زهر آبدار * کران دشمنش را
 بر آرد دما * و بعض نسخه دهیره کیمک معناسنه در ۱ دما وری ضم واو ایله بمعنی
 دما زمر قوم وله بیت چو کرده تک و پوبدار و دیار * دما وریشه چون سک هر سوار *
 ۱ دما بری سکون میم و فتح جیم فارسيله برنسنه تک قوقوسی ظاهر اولاق ورنکی بلورمک
 معناسنه وله بیت زفیض فصل شد سخن چنار * چو جنت هر مشکوفه کشت دما بر *
 ۱ دما بری فرهنگ جهانگیریده ضم میله ابکی معنایه در اول آواز نرم و آهسته ثانی افراسیاب
 اقربا سندن بر شخص ناهموارک نامیدر که سیاوشک قتلنه چوق سعی ابلشیدی و مشکلا نه
 سکون میم و فتح واو ایله بوزن سرکر یعنی اول مرویدر و عربیه فرهنگ نقلی اوزن
 صاحبی دستور سزاوینه کیرمکه دیرلر ۱ دما بری سکون نون و فتح باء موحده ایله بوزن
 حنبر هند و ستانک مشهور بر شهر اسمیدر حکیم فردوسی بیت همه کابل و دنیرو ماسی هند
 روان همچین تا بدریای سند ۱ دما بری سکون نونین و کسر کاف عجمیه دیش
 نما شدن نسنه یه دیرلر و دیش ایله اصری دیمک اولور میرنظمی بیت می شنیدست آن
 سخن دلگیر شد * چون سک مسلح بند اندکیر شد ۱ دوری سکون واو ایله اوج معنایه در اول
 درس گذشته بی او قومق عبد الرفع بیت میکم درس عشق روز ابر * منب همه شب
 چودور میخوانم * ثانی پیاله معناسنه امیر خسرو بیت ساقیانی ده که امروزم سردیوانکیست
 دور بر کردان که مرگ از تهی ایمانکیست * ثالث جاسوسلرک پادشاهه اخبار یا زدقلرینه
 دیرلر که جاسوسه سردور دیرلر ۱ دما بری فتح هایلله طاعلرده صغه کی اولان یرله دیرلر
 حکیم اسدی بیت کهن پردهار و شکسته دن * دهارش پر از کان زر بکسره * و مغان
 معناسنه حکیم سنایی بیت شست حسین چوموی نیر آرنند * اردها از ادمار زیر آرنند *
 حکیم اسدی بیت یکایک پراکنده بردشت و غار * قدی چون درخت و دهان چون دهار *
 ۱ ده هزار ۱ قارکیدی نوع لعیندن دردی لعینک آدیدر غلط ایدوب قار با زلرد او هزار
 دیرلر جمع الفرسه التجی لعینک آدیدر خواجه سلمان * قطعه * فارد ز عقل مائده عدوت
 که کم زیاد * در معرض ستاده مقید بششد رست * کرد راه خانه کیر حکایت مکن طوبل
 با آنکه ده هزار کسش چون تو چاکرست * منصوبه حیل نتوان باخت با کسی * با آنکه
 کعبتین سپهرش مخرست ۱ دیبادر ۱ سکون یای تحتانی و فتح باء موحده و دال مهمله ایله
 مشهور ملکینک سکرنجی کونی آدیدر ۱ دیبدر ۱ سکون یای تحتانی و کسر باء موحده و میله
 ایکی معنایه در اول بر فرشته نامیدر و بعض نسخه ده جناب باری تعالینک اسماء شریفه سندن در
 حکیم فردوسی بیت چو مهر ستمهر آورد دی بمهر * تر تازه تر باد هر روز چهر * ثانی هر ماه
 شمسینک اون بشجی کونی اسمیدر مسعود سعد سلمان بیت دی بمهریست مهربانی کن
 کز سینه چیر مهربانی کن * اهل فارس بو کونی غایت معتبر و مبارک طوتارلر و دیرلر که

و دیر که بگویند بر کسسته الما ناول ایدوب ز کس قوقلسه تمامی سال راحت و رفاهیت و خیریه
 پکر و کجه سنه سوسن ایله توتون ایاسه تمامی ساله امانه اولور قحط و فقر دن و بوکونده
 صدقه و یرمک و آکا بر و ملوک زیارتنه وارمق مناسبدر ز راتشت بهرام بیت بدانکه که
 نمود خوردشید چهر * بروزی که خوانی و رادی بهر دی دیبور فی سکون یای تختانی و ضم
 با موحد ایله یعنی رو بور یعنی ایکی نشانلو قفتان دی دیر فی کنیسا که کنشت دخی دیر لر لکن
 دیر نصاری طائفه سنک و کنشت یهود بکر کنیسا سی اولق اوزن نقل دخی وارد رشج عمر خیام
 * رباعی * تا چند چراغ مسجد و دیرو کنشت * تاکی ز زیان دوزخ و در سود بهشت *
 رو بر سر لوح بین که استاد ازل * از بهر تو آنچه بودنی بود نوشت * مولانا هاتفی بیت بهر دیر
 هند آتشی بر فروخت * همه دیر یاز ادران دیر سوخت * بویتدن آتشکده اولق فهم اولنور
 مرور ایامله اختصاص رفع اولنوب هر کنیسا یه دیر و کنشت دید بار معنای مرقومه بویتنه
 تصریح وارد روله ایضا بیت بهر منزلی کامدی در حساب * بسی دیر و بتخانه کردی خراب
 فی دیجور فی سکون یای تختانی و ضم جمله غایت سیاهی شب که تاریک معناسنه عربیدر
 فارسیه استعمالی شاید در شب دیجور و شام دیجور دیر لر ابوالمعانی بیت شام دیجور غمت
 بر من شده دور و دراز * آنچنان در دل امید و صلت مقصود هست فی مع الزاء المعجه *
 فی داز فی با لحق و با لحق ایله ایش ایدن آمده دیر لر دخی یعنی داس که بغدادی و آریه
 سنبله سنک قاجفیدر فی دالبوز فی سکون لام و ضم باه موحد ایله بر کوچک قوشدر
 قرشتوک و دالبوزه و ترند دخی دیر لر و طواطک بر نوعیدر فی داموز فی سکون میم و فتح
 و او ایله بوزن جانفز کبره و زبل سپدی که آنکه زبل چکر لر عربیده و زوز دیر لر میرنظمی
 بیت شد شکمش کهنه خلا بکله * روی سرداموز مزبله فی دانه سبز فی منه گوش
 دیدکاری طاغ بمشیدر عربیده حبه الخضرا دیر لر فی درز فی سکون راه مهمله ایله اول
 شکندر که ترکیه کسریای تختانیله بود دیر لر بولفظ باشه والد و پارمقلده و اثوابه و اغاجه
 و بناده استعمال اولنور عربیله مشترک لغتدر تکم بدرا لدین یوسف ابن لولو بیت
 موشقه قد نبت الظل دلیها * و کف حواشیها و اکا مهادر زای در واز فی دروازه دن مخفدر
 بیوک حولی قبوسیدر در ایله و ازان مرکبدر معلوم وازو باز آچقدر دایما آچق طور دیغندن
 آچق قیودیمک اولور فی دریوز فی سکون راه مهمله و ضم ای تختانی و او معروف ایله
 دلنک که دریوزه دخی دیر لر حکیم سوزنی بیت کنون ای قلمبان زان در بدین در * همی رو چون
 کدایان تو دریوز فی دز فی گوشک که عربیده قصردیر لر حکم فردوسی بیت چوبیرید رستم بن
 مشاخ کر * بیامد ز دریا با یوان و دز فی دست ابراز و دست افرز و دست اوراز فی ارباب صنایع
 آلمریدر عربیده عادات بو اوج لغت مع الراده اولان اوج لغت مرقوم ایله آلی سیده بو معنایه
 استعمال اولنور فی دست آموز فی یاوریدن بسننوب الله تعالی اولنمش آوجی قوشلو
 شاهین و غیره کمال بخندی بیت سرز قیدت نکشد با تو چو آموخت کمال * مرغ مالوف
 رفتار ز دست آموزیست * واوده طاییدن بنشن آت و غیره معناسنه ده کلور عوما
 فی دست آویز فی هدیه حقیقانه یعنی آزیشکس و نیاز معناسنه ده کلور کمال بخندی

بیت برد دست آویز جان و شرچو رفت آنجا کمال * عاشق در ویش هر جا رفت در ویشان
 رفت * والله بر نسنه بی دایم طوتمغه ده دیرلر قو دستباز قو سکون سین مهمله و تاء
 مثناة و فتح باء موحد ایله نزد و تقارده چاپک اویناینه دیرلر والی اوز اولاننده دیرلر چیره
 دست معناسنه میر نظمی بیت دستبازی میکنم در نزد عشق * دادن جا نراکه کشتم مرد عشق
قو دمساز قو سکون میم و فتح سین مهمله ایله موافق و راز داشت معناسنه ابوالمعانی
 بیت همچونی یک عاشق همراز یافتم خویش را * بابل شوریده رادمساز یافتم خویش را
قو دندان اریز و دندان اریز و دندان پریز و دندان فریز قو کلهم بمعنی خلال که عربیه
 منکاش دیرلر شاعر بیت بزک و فراخت دندان نیز * هرانکشت او کشته دندان فریز
قو دندان نیز یعنی ظالم و طمعکار کذا فی شرفنامه قو دندان مز ضم میله بعد الطعام
 تناول اولنان میوه و خوشابه دیرلر قو دهاز فتح هایله بمعنی بانک باند که نعره دخی دیرلر
 استاد فرخی بیت فرخی بنده تو بودرتو * از نشاط تو بر کشیده دهاز * بمعنی فریاد شمس
 فخری بیت اگر نه عنایات فضلش بود * بگردون بر آید ز مردم دهاز قو دیمیز قو سکون
قو داز قو خرمن یرنه باقی قلان دانه لکه سپورب پاک ایدرلر خصوصاً و مطلق سپورندی
 عو ما ابوالمعانی بیت غله خیر جهان بردند پیش * مایحای خرمنش کردیم داز *
قو دالیز قو کسر لام و سکون یای تحتاً نیله ترکیب بردا قیل قوشی که چکک دخی دیرلر کذا فی نعمة
 الله قو درواز قو سکون راء مهمله ایله اوج معنایه در اول دروای مرقومله مترادف در یعنی
 سرنگون حکیم ناصر خسرو بیت از ابر به بینی که همی مرد بکوشش * پرتنه فرو دارد بسته
 شاه درواز * ثانی سرکشته و سرگردان ثالث بمعنی در بایست یعنی ضروری قو در قو
 بدخوی و درشت طبع معناسنه شمس فخری * قطعه * چونیر کشت از و کار ملک و ملت
 راست * اگر چه بود ازین پیش چون کمان او کز * برفق و رای رزین کرد خلق را تسخیر *
 بکین و بطش نکردی و بی ثباتی در * نسخه میرزا ابراهیم کسر دال مهمله ایله بمعنی خشم
 و چسبند و فرهنگ حسین و فایده بمعنی بد مسطور در قو مع السین المهمله * داس قو
 بوزن پاس درت معنایه کلور اول اوراق که عربیه منجل دیرلر حکیم انوری بیت کاو کردون
 هرگز اندر خرمن عمرت مباد * تامه نوکشتزار آسمانرا هست داس * ثانی غله سنبله سنک
 قانجی حکیم خاقانی بیت از سرخوشه نا کهنش داس شکست در کاو * کردرک کلوش راهر ستر
 داس نشتری * ثالث تحفة الاحبابه بمعنی دام نخجیر خزر کرکانی * مثنوی * چوکوری بودم اندر
 مرغزاران * ندیدم دام و داس دامبازان * تو بودی دام بازو داس دارم * نهادی دام و داست
 بر کنارم * رابع فرهنگ جها نکیریده بر اوت آدید عربیه سداب دیرلر آغر قوقوسی وارد
 و بعض نسخه ده چناق و چولک معناسنه ده مرویدر و کاهی اتباع قبیلندن اید و ب داس
 و داس دیرلر قو داس و دگوس قو اتباع و مزاجه قبیلند ندر تباه و تبست و خراب و بیاب
 و تار و مار معنایه شمس فخری بیت مقام دشمن او نیست جز خراب و بیاب * صفات طاسند
 او نیست غیر داس و داس قو دوس قو ضم باء موحد و او معزوف ایله اوج معنایه

معنایه کلور اول میرزا ابراهیم فرهنگنده اساساً فل اشخاص معناسنه نقل و روایت ایدوب
یو بیته تمسک اولش شیخ نظامی از هفت پیکر بیت گرداو کشته کردم افشانند * کدم و که
دبوس می جنباند * اما کرز معناسنه حکیم فردوسی بیت زیاد دبوس تو کوه بلند *
شود خاک نعل سرافشان سمند * بو معنایه استاد منوچهری * قطعه * چون ز ندبر مهره
شیران دبوس شصت من * چون ز ندبر کرده کردان نمود کا و سار * آن کند بردوش
کردان کردن چو کرد * وان کند بر پشت شیران مهره شیران شیار * ثانی اول
منزله دیر که اندک اثواب و جهاز عروس اوله که دبوسه دخی دیرل ثالث ماوراء النهره
واقع بر قلعه در که قلعه دبوس دیرل سمرقند و بخارا میانند واقع در شویله کدایکی طرفنک
مسافه سی مساویدربانی سی اسمیله موسوم اولدوغی منقولدر عربیه بامشده ایله
کرز معناسنه در درواس فی سکون راء مهمله ایله بمعنی پایندان عربیه کسر دال ایله
درباس دیرل قپوار دنه قودقلری طایق معناسنه معرب اولق موجه کورینوز درواس
زیاده یای تحتانیله بمعنی درواس مرقوم استا درودکی بیت دیوار و دریواس فرو کشت
و بر آمد * بیست که یکمان فرو آید دیوار * فرهنگ حسین و فایده اطراف خانه معناسنه
مسطور در اما معیار جمالیله دیوار ایچنه استحکام ایچون قودقلری اغاج که ترکیله خطل
دیرل و اساس دیوار قازیلور کن صو چقد قده اور دقلری بیوک قازق معناسنه و معنای اوله
شمس خیزی بیت آن شاه کدر مملکتش هیچ کسی را * فی حاجت در باشد و فی خوف دریواس
دس فی اوج معنایه کلور اول دست لفظندن مخفدر ال معناسنه میرنظمی بیت نماند
تاب و طاقت که سخت پیر شد * نکیر دس و پار منیکیر شد * ثانی مثل و مانند معناسنه
استاد عنصری بیت ندیدونه بیند ترا هیچکس * که رزم مثل و که بزم دس * استاد فرخی
بیت یکی خانه کردست فرخاردس * که بفروزد از دیدن اور وان * ثالث بمعنی آن
بولغته بو معنی کتاب زندن استنباط و استخراج اولمشدر زبان هندیده اون عدده دس
دیرل و ضم دال ایله کل پخته یعنی بشمش بالقدر دستاس فی سکون سین مهمله و تاء
موقوفه ال دکر منی که داس دست معناسنه حکیم سوزنی بیت بدست همت تو آسمان هست
چو دستاسی به پیش آسیابی دست پس فی بمعنی آخر کار دست کار معناسنه کلدوکی مقدم
ذکر اولندی پس بام فارسیمله آخر معناسنه اولدوغی ظاهر در حکیم فردوسی بیت یک امشب
یکوشیم دست پسین * که داند که دیدار باشد خزاین دست رس فی هر نسنه یه ال
ایرشمک که قوت و قدرت و غنادن عبارتدر استاد لطیفی بیت آنچه از هر چند دارد دست
رس * دستگاه او نداند هیچ کس دخمیوس فی سکون میم و یای تحتانی و فتح خاء معجه
و او و کسر نونله بر بازر کانک آیدر که عذرانی منقلوسدن او غور لیوب کوتردی و اندن
خلاص اولدی استاد عنصری بیت دل دخمیوس بشد از شکیب * که در کار عذر اچه
سازد فریب دنگس فی سکون نون و فتح کاف عربیله ناکس معناسنه در ابوالمعانی بیت
در عشقت بده و جان عزیزم بستان * که غم عشق ترانیدست سزاهر دنگس دوس فی
فتح و او ایله دمور جیلر دموری قز دیروب بر اقدقلری صویله دیرل اول صوغایت نافعدر

معناه قوت و پروب حمای صغراویه بی دفع ایدز و اضنهالی قبض ایدز و طلاقه نفی
عظیمدر اطباء ماء الخدیدد یو ایام شتاده دمورپان سن قردیروب صویبه براغوب استعمال
ایتدر رل بعض نسخه ده صاد ایله مرویدر **ق** ده تاس **ق** سکون ها و فتح تاء مثناة ایله نعلین
معناسنه ابو المعانی در نعت شریف بیت کرده تاس رهگذار ترا * زیور تاج دوات عالم
ق دی پس **ق** یای موقوف و فتح باء فارسیله یعنی یولد اش و دخی تصویر و صورت معناسنه در
ق مع الشین المعجه * داخس **ق** کسر خاه معجه ایله بر علتدر وجود انسانی ضعیف و یابس
ایدر میرنظمی بیت مبتلای علت داخس شده * کار او شام و سحرنا اش شده * اطباقتنه
سین مهمله ایله داخس دیرلر **ق** دارش **ق** بوزن خارش بویالی سیاه کون و سختیان
و میشین وله بیت شده نیره زسودا و زخارش * کپنداری وجودش بود دارش *
ق دارکوش **ق** سکون راه مهمله و ضم کافله نکهدار باش معناسنه امر در خواجه حافظ
بیت ای ملک العرش مرادش بده * و ز خطر چشم بدش دارکوش * حکیم اسدی
بیت نخستین تن از دشمنت دارکوش * پس آنکاه بر زخم دشمن بکوش **ق** دارموش **ق**
بر بیاض دارودر که چکان اوتی دیرلر عربیله سم الفار دیرلر سمو ماتندر کذافی الحمودی
ق دارویش **ق** سکون راویای تحماتی و کسر واوایله علم معناسنه **ق** دارش **ق** بوزن باش
چناق و چو ملک بشور دکبری فزون خصوصاً کذافی الحمودی شاعر بیت قضا را بود
آنجاداش کرمی * که دردی خشت میگردند پریان * و مطلقاً فزون معناسنه عموماً شیخ سعدی
بیت زاهد خام خویش بین هرگز * نشود پخته کرنهی درداش * و بر معناسیده کلستان
اولدوغی مرویدر **ق** دانش **ق** کسر نوله باش معناسنه اسم مصدر در کاهی و صف ترکیبی
اولور دانشمند و دانشور کی عربیله علم و چغتای لسانند بیلیمک دیرلر فرها دانامه ده
فرمادی معلمه ویر دکبری محله معلم و صفند بیت کیتور دبلار حکیم نکته دانی * بیلیمک
بیر لاجهان ایچرامومانی **ق** دانوش **ق** ضم نوله عذرانی او غودلیوب صائن آدمک آدیدر
حکیم عنصری بیت یکی نیز پایی و دانوش نام * گذشته بر و برسی کام و دام **ق** دخش **ق**
خاه معجه ایله بوزن رخس اوج معنایه کاور اول برنسنه یه و برایشه ابتدا ایلک معناسنه
شمس خیری بیت بمدح شهنشااه اعظم کنند * سعود کواکب بهر کار دخش * ثانی معامله
معناسنه استاد عنصری بیت من عالم و معاملی هم * و ز خلق مرامت با تود خشم *
ثالث یعنی نیره و تاریک حکیم فردوسی بیت بخواه آنچه خواهی و دیگر بخش * مکن بردل
ماچنین روز دخش **ق** در اغوش **ق** قوجا قلیق معناسنه که اغوش قوجا قدر در نظر فیتدر
استاد لطیفی بیت وه که من می توانم که بوسم پی او * ای بسا کس بتصرف ز در اغوش
گذشت **ق** در باش **ق** سکون را و فتح باء موحد ایله دکنک عربیله عصار دیرلر استاد لطیفی
بیت دی بدر کاهش بر فتم دید در باش مراد * بر سرم در باش زد کفتا کترین در دور باش
وصیغه امر اولور نیز اولدیمک اولور و کوزد کر معناسنه ده مرویدر **ق** درخش **ق** فتح
راه مهمله و سکون خاه معجه ایله ارمنیه شهر نده بر آشکنه نامیدر کذافی شرفنامه
وموید الفضلاده برقی یعنی شمشک معناسنه در شاعر بیت درخش از بخند بوقت بهار * هما

همانا گویند چنین ابر زار * فرهنگ حسین وفا بی ذه ذال معجه ایله واقع اولشد در * درش بی
 فتح راه مهمله ایله بر نوع خیار در کلونده و در شی دخی دیرل و سکون رایله آت یملکی کدعریه
 معلف دیرل حکیم خاقانی بیت جای علفش نه زین کهن درش * از خوشه چرخ و گوشه
 عرش بی درغیش بی سکون راء مهمله ویای تختانی و کسرغین معجه ایله بمعنی بسیار و نبوه
 کذافی المجمع بی درویش بی معروف جهت دنیویه دن بر شیئه مالک اولیه بی دروش بی
 ضم را و او جمه ول ایله بحامک بحامت آلی که آنکه وجود دن قان چکر صغر بوینو زندن ایدرل
 حکیم سوزنی بیت بموسمی که ستوران دروش و داغ کند * ستور وار بر اعدانهاده داغ
 و دروش * بو بیت اقتضاسی اوزن بحامت آیمک معنا سنه و بحامت نامنه اولمق لازم کلود
 بی دریوش بی سکون راء مهمله و ضم یای تختانی ایله در ویش معناسنه خروفلری مناسبدر
 انجق یا واودن مقدم واقع اولشد میر خسرو * قطعه * بتکر که چه میگویدت این کنبه
 گردان * کفتار چهار از ره حشمت بیوش * زین خانه الفخ و ازین معدن کوشش * بر کبر
 هلا زاد و مر و لاغر و دریوش * حکیم سوزنی * قطعه * ای مخلوق بشر بحاق سروش *
 بهتر جود و روز و دانش کوش * بتوان کردلی و کف جواد * نخوهی ماند در چهار دریوش *
 بی دستخوش بی سکون سین و تاء موقوف و ضم حاء معجه ایله دایما الله طوتلان نسنه معناسنه
 و ادات الفضلاده بمعنی دستمال و مجمع الفرسده سخره و سهل الحصول معناسنه شیخ نظامی
 بیت پی سپر جرعه میخوار کان * دستخوش بازی بسیار کان بی دستکش بی سکون سین
 مهمله و تاء مشناه و فتح کافله بش معنایه کلور اولیدک آت معناسنه حکیم فردوسی بیت
 چو بیدار شد رستم از خواب خوش * بکار آمدش باره دستکش * باره آت اولدوغی ذکر
 اولندی ثانی کان نرم خواجه سلمان بیت بخت طفل تست برنایی که چرخ کوز پشت *
 چون کان دستکش در قبضه فرمان اوست * و کپاده معناسنه ده استعمال اولنور جمال
 الدین کاشی بیت ای دستکش تو این مقوس * وی دستخوش تو این مقرنس * ثالث
 یعنی قاید اعی یعنی کوری یوب کردن آدمه دیرل شاعر * رباعی * فرقت میان آنکه از زوی
 یقین * بادیده بینار و داند راه دین * با آنکه دو چشم بسته بی دستکشی * هر سوی همیرود
 بطن و تخمین * رابع مجمع الفرسده مزد دست یعنی اجرت عمل شیخ نظامی بیت دستخوش
 کسی نیم از مهر کنج * دستکشی میخورم از دست رنج * خامس کتاب محمودیده مضبوط
 و محبوس معناسنه و اسیر معناسنه ده مر ویدر مثلا دستکش فلا نست دیرل فلانک اسیریدر
 دیمک اولور بی دش بی کندویی بزه یوب دوزب قوشمق معناسنه حضرت مولانا قدس سره
 از فش خود دوزدش خود باز ره * که سوی شته یافت آن شه باز ره بی دم سیاوش بی خون
 سیاوش مرقوم معناسنه که عریه دم الاخون دیرل مجمع الفرسده و بعض نسخه لده بر قرمزی
 رنگ اغاجدر خرده طوغر ایوب قینادر لغابت سرخ رنگ صوی چقار آنکه بز بیارل بوتقریر
 اوزن بقم اولمق کر کدر اما دم الاخون بقم دکدر و شرفنا مهده دخی مجمع الفرس نقلی کبی
 مسطور در بی دمش بی کسر میله اغاجک بدخی که ترکیه اوزدک دیرل و هر اوزلی اولان
 نسنه آنکه اوزینه دیرل ابو المعانی بیت چون درخت بی دمش بودست تم * تنباده آه سره

از یافتاد دندان پرش و دندان پرش و دندان آفرش و دندان فرش بی کلام یعنی
دندان پرزواخوانیکه ذکر مرورایدی عربیه منکاش دیرلر کذافی شرفنامه و مجمع الفرس
بی دندش بی سکون نون و کسر دال مهمله ایله کند و کند و به سو بلك غضبیدن اولسون
بمزور دن اولسون زمزمه معناسنه کذافی المجمع بی دهریش بی یعنی قباصقل بله ریش
دخی دیرلر کال اسمعیل درحق کال بخندی بیت آن ماخذ بخندی ریش بزرک دارد * از غایت
بزرکی دهریش میتوان گفت * کال بخندی جوابده * قطعه * کال اصمهان کرم اجد م خواند
چراغ کذب را نبود فروغی * مسلمان گویش من در برابر * دروغی را نشاید جز دروغی
بی دیانوش بی فتح پای تحتانی و ضم نوله نام مهتره دادزدان در که در یاده عندا بر موافق روزگار
ایله کیدر کن یولن اورمشیدی استاد عنصری بیت بر آن را دان جوینده کام * یکی
مهتری بدی انوش نام بی مع الغین المعجه * داغ بی انسانک و حیوانک جسد نه آتش و یا خود
قرمش دمور ایله یا قد قلمی داغ عربیه کی دیرلر اول واسطه ایله نشانه ده داغ دیرلر شمس
بخزی * قطعه * بران خنک چرخ نها دست قدرتش * در کله ستان بکف الضیبت داغ
بی داغ حکمتش از همه بر خط استواست * خورشید را سپهر بمشرق نداد داغ * حیوانک
نشان اولان داغدن غیر نشانه داغ دیدکاری بویتدن فهم اولنور حکیم اسدی بیت
یکشت آنهمه مرغ کند آب و فی * ندید از زردان هیچ جز داغ بی * ودخی بعض اهل عشق
قولارینه یا قد قلمی داغ که مشهور درستانی نکو بیت کشته دستم ستاخ کل از بسکه داد داغها
یا دکار باغ نو میدیست بر سر میز نم * بر نسنه دن دلگیر اولد قد فلان دن داغ اولدم دیرلر
نتکم مولانا طرزی بیت ز داغ خرجه ام آزرده طرزی و زاهد * در آتش حسد از داغ
داغ میسوزد * عربیه کی دیدکاری فارسیده دخی استعمال ایندرلر وکی فارسیده چن
معناسنه در خواجه حافظ * مصرع * علاج کی کنت آخر الدواء الکی * چغتایده توکان
دیرلر میرعلیشیر بیت جمید انو اینک هر ماموغ ابلامرهم * بر نیجه او قونک زخمی
بر نیجه توکانلر دور بی داموغ بی ضم میله فریاد و زاری معناسنه در کذافی فرهنگ جهانگیری
بی درغ بی سکون راء مهمله ایله بند آب یعنی صویک او کنه قویون جریانن منع ایتدکاری
نسنه یه دیرلر حکیم فردوسی بیت دل بردمرا و نزد مردم نشمرد * گفتا که چه سود دست
چو درغ آب ببرد بی دروغ بی کسر راء مهمله ایله ابله و احق معناسنه در و کسر دال ایله منع
و تقصیر معناسنه در ابوالعانی بیت خرد کرد تو داری شنو این سخن * دریغست گفتن سخن
هر دریغ بی داغ بی طایز یعنی باشنده قیل اولین و اغا جسز اولان طاغی دخی کوه داغ سردیرلر
بی مع الفاء * دست لاف بی نسخه میرزا ابراهیم یعنی سودای اول یعنی بازرگانک اول
ایتد وکی فائده که سفته دخی دیرلر هندی لسانده بو هنی دیرلر معروفی بیت دست لافی که
خود او کرد دست * کرد از بحر و کان بر آورد دست * بازرگانک و سایر بیع و شرا ایتلرک
ابتدا ایتدکاری اصی و فائده معناسنه که دستمال دخی دیرلر کذافی مجمع الفرس بی دغ بی ترکیده
دخی دیرلر مولانا هاتنی بیت سپر هانها دند کردان ز کف * همه مطربان بر گرفتند دغ * میر
نظمی بیت چنان داده شوق و ظرب دغ زبان * که شد اهل مجلس در آن کف زنان بی

و مع القاف * درق في سکون راه مهمله ايله بوزن شرق قلغان که سپردخی دیر لر عربیه
 ضمله ترس و چنه ده دیر لوله * مثنوی * شد بر سرش تیغ نیز همچو برق * چو کرده بر ابو
 برور است درق * ولیکن نشد درق او پایدار * ز سر تا بزین کرد همچون خیار و دروق في
 بوزن حروق پیمانه شراب یعنی میخانه جیلرک شراب او لحدکاری طرف ابو المعانی بیت بنوش
 از کف مغچه بادروق * چو لب تشنگانرا جگر شد حروق و دروق في درویشانک کیدکاری
 خرقة پشمینه که تو بلوی صالنور و سوزه اعتراض ابلک و دانه چیک کذافی شرفنامه و کنایه
 ايله سو بلك و فائده منر سو بلك معناسنه شیخ عطار بیت ای برادر جز ثنای حق مگو *
 قول حق را از برای دق مگو دشت قیچاق في ترکستان سمته بر عجرای بی پای اندر
 آنه عامی تاتار طائفه سی قوزلر و کوچرلر و دلق في بوزن حلق جامه درویشان یعنی
 درویشلر کیدوکی خرقة خواجه حافظ بیت بر کف نه ساغرمی تاز سر * بر کشم این دلق
 از رق فام را في مع الکاف العربی * داچک في فتح جیم فارسيله بمعنی کوشوار یعنی کویه عربیه
 قرطه دیر لر شرف شفره * قطعه * آن شبهه که مرکب بندت همیزند * بر خنک آسمان
 چونوای چکاو کست * وان نعل کهنه که بیفتد ز پای او * در کوش دختران همه چون
 لعل داچکست و دادک في فتح دال مهمله ايله ایکی معنایه در اول بمعنی دادیک حکیم سنایی
 بیت همه پادش زحاجب وزامیر * همه لافش ز دادک و زوزیر * ثانی نام دله در اثیرالدین
 اخسیکنی بیت تو آن نازنینی که در مهد فطرت * روان داپکان بر ترا عقل دادک و دارمک في
 سکون راه مهمله و فتح میله مروک بر نو عیدر و مروریا حینک بر جنسی در کذافی فرهنگ
 جهانگیری و دانک في فتح نوله دانه معناسنه در بو معناده کاف تصغیر اولور و سکون نون
 ايله ربع در همدر بعض یرده ربع مثقاله ده دانک دیر لر معربی دانق در حکیم اسدی بیت
 بسا کس که بکد آنک ندهد تیغ * چو خوش کویدش جان ندارد در یغ * چغتایه بردنکه
 التون دیر لر الی جکر دک و زننه اولغله فرهاد نامه ده خزان فصلی عشرتک دیر بیت اوی
 التون قرش التون نام التون * می التون ظرف التون جام التون * و ضم نوله اول نسنه یه
 دیر لر که اطفالک دیشی بچک محله هر جنس غله دن بر مقدار مزوج ایدوب قیون باشلری
 ایچنه قیوب بشور لر بعد همسایه واحبا به اولشدر لر عوامک اعتقادلری بویله ایتمکله
 طفلک دیشی آسان وجهله بتوب الم ویرمز و دینک في فتح باء موحد و سکون نون ايله
 بوزن نهنگ قوی البدن و صحیح الاعضا اطفاله دیر لر و تاء مثناة ايله نینک دخی دیر لر *
 و در بکک في سکون راه مهمله و فتح فاو جیمله بمعنی کابوس کذافی المجمع و در بکک في
 سکون راه مهمله و نون و فتح فاو جیمله کابوس معناسنه که ترکیب آکا اغریا صمق دیر لر حکما دیر لر که
 ماده سوفاوی در انسان او یورکن واقع اولور دم ايله مختلط اولدوخی اجلدن عوام جن در
 کلوب آدمک اوزرینه دو شوب اعضا سن صمق دیر لر بو اعتقاد فاسد در اجنه یه اولقدر رخصت
 بو قدر که بنی آدمه مسلط اوله لر بویله اولسه جن انسانک ضدی وعدو سیدر ضرره قادر
 اولسه بر صاغ آدم قالمزدی لسان عربک کابوس و غبد الجنه و سریانی خرجیون دیر لر
 و در بکک في فتح راه مهمله ايله مجمع الفرسده دستارچه و دستمال معناسنه در و تحفة الاحباب

زاء فارسیله در و فرمات که چنانکیرینه زاء معجه ایله منقولدر عربیه درک همان معناسنه در
صاحب درک صاحب ضماندری در اهنک فی سکون زاء فارسی ونون وفتح هایلله تنه و لیر
طبع معناسنه که در آگاه و در آکه دخی دیرل انسانیله و حیوانله استعمال اولنور صفت در
شاعر بیت کانی که من چون توام ناسپاس * چو کورک در اهنک ناحق شناسی در درک فی
فتح زاء فارسیله و زاء معجه ایله ده مروید و دستارچه شمس فخری بیت تویی حقیقت مقصود
دین ز بعد رسد * نه آن شهان که ندانند خود کله زد درک * فرهنک جها نکیرینه زاء معجه
ایله یعنی دستمال مروید راستادرو دکی بیت ای طرفه خوبان من ای شهره دی * لب را
بسر درک مکن پاک ز می * بوییتدن دستارچه معناسیمه استنباط اولنور زیرا دستار
ایله طوداق سملک نهی اولنم اما بکن پاک از می اولسه دستمال مناسب ایلی در دستاهنک فی
سکون سین مهمله و تاء موقوفله آلت بر زکران یعنی انجیلر آلتلرندن بر آلتدر که ترکیه
طوتق دیرل نعمة الله تعبیرید ری دستک فی سکون سین مهمله و فتح تاء مثناه ایله
یعنی دوک یعنی ایک که ایلاک و یوک و ابریشم اکیرر لر کتاب مجودیده ایکی الدن چقان صد که
فاعله دستک زن دیرل و مصغر دست در میر نظمی بیت چو خنیا کر زده دستک در آندم *
شاه ارباب مجامی شاد و خرم ری دستک فی سکون سین معجه ایله بوزن ز شک نسنه
میرزا ابراهیم ایکنه یه یکمیش ابریشم ثلی سین مهمله ایله ده روایت اولمشدر ری درک فی
سکون فا و فتح زاء معجه ایله یوغون و قالن نسنه یه دیرل کثیف و غلیظ معناسنه ری دفک
فتح فایله نشانه نیر معناسنه هدف دخی دیرل حکیم سنایی بیت هرگز روی دفتر و دف
در مصاف عشق * نیرامیدکی چو یقین در دفک زیم ری دفنوک فی سکون فا و ضم نون ایله
غاشیه یعنی ایرورتسی اکثر پارچه لر ایله اولور که آکا یاپوق دخی دیرل منجیک بیت کون چو
دفنوک پان پان شاه * چاکرش برکتف نهد دفنوک * کدانی تحفه الاحباب مجمع الفرسه
ضم دال مهمله ایله مرویدر اما رساله ابو حفص سفیدی ده چوماق معناسنه در و بویته
متسک در بیت از بزرگی که هستی ای خشنوک * چاکرت برکتف نهد دفنوک * اما بویته
غاشیه معناسنه مناسبدر ری دک فی بوزن حک انی معنایه کلوز اول یعنی تقدیر حکیم انوری
* قطعه * کرتر ایزدان بزرگی داد راضی نیست خصم * خصم را کرد دفتر نقدی باید کرد حک
هالم و آدم نبودستند کاندربود کار * زید از اهل درج شد عمر از اهل درک * کر بیزدان
اقتدار کرد دست سلطان و اجیست * شاه و الا تر نهد چون حق مگو کرد دست دک * ثانی
کدایه دیرل سیف اسفرزکی بیت بر سر خوان سخن لذت من خواه که نیست * در ابای سخن
هیچ سینه کاسه دک * ثالث محکم و مضبوط اثیرالدین اخسیمکنی بیت ز جنبش طرازنده
معمار دوران * اساس بناهای آن بقعه رادک * رابع آسب که صد مه و دکه دخی دیرل
کمال غیاث بیت زانروز یادکن که کند همچو خاک دست * کوه نتت زبانه آتش بضر ب دک
خامنس یعنی سرطیان مرغزی بیت کسی را که نامش نیا شا بود * دک و دیم اورا تماشا بود
ساس اول کوه و صحرایه دیرل که سیزه و درختان دن خالی و ساده اوله بوندند که بر آدمک
ساج و صفالی و بینی تراش اولسه آکادک زده دیرل و کاهی لک لفظیله مراد فایدوب دک و لک

و لك ديرل مغربي دق و لوق در معناسی آفاق مصاحبند در دليك في كسر لام و سكون ياي
 تحتانی ایله اوماج دیدکاری طعمدر که اونی یاغله پشور و ب اوزرینه بال قویوب اووارل
 بولفظ عربی اولق فهم اولغور زیرا دلك او ما قدر که فاعلی دلاک اولور دليك فعیل بمعنی مفعول
 ملاحظه اولغور في دستجك في سکون میم و نون و فتح سین مهمله و حمله یوند قوشی حکیم
 خاتانی بیت که چون دستجك از شاخ بشاخ * کا چون شب پرک از تیم به تیم في دليك
 کسر میم و سکون یای تحتانیله بمعنی بوم زمین و سکون میم و فتح یایله برقریه اسیدر غزای
 غزنین نام کتابه مسطور در که سلطان معزالدين غوری هند غزاسندن عودت ایتد که
 مذکور قریه ایریشوب قوند قد ملاحظه فدا ییلندن برینک جام زخم خنجر یله نوش صهبای
 شهادت ایلدی شاعرک بری دیمشدر بیت شهادت ملک بحی و بر معزالدين * کز ابتدا ی
 جهان مثل او نیایدیک * سیم زغرّه شعبان بسال سیصد و دو * فتاد درن غزنین بمنزل دليك
 في دورنگ في سکون و اوونون و فتح راء مهمله ایله قبا اولان نسنه یه ديرل و برقور تجغزدر
 في دهيك في اون عددده بر آلمان عشر معنا سنه هر نه ده اولور سه في دليك و دبلوک في
 کلاهما مصغر دبلدز حشرات ارضدن عنکبوته بکتر برز هرناک بوجکدر وجود انسانه
 یورز سه جراحت ایدر بوع دخی ديرل في ديهمک في سکون یای تحتانی و فتح هایله مشهور
 فارسیه نک یدخی کونی آیدر في مع الکاف الفارسی * درانک في فتح راء مهمله و نون ایله
 بردیا آیدر یونانی لسانده عالیا غاطیستون ديرل و نقل ایدر که مقام فرشتگاندر *
 في ذر توك في سکون راء مهمله و فتح نونله شاد روان نوعندن بر نوعدر قلم اوجی کبی و ترکیبندن
 دخی ایله اولق اقتضا ایدر في درونک في ضم راء مهمله و او معروف و فتح نون ایله
 نباتندن بر کوکدر معرّتی در و نجدر هیاتی عقربه مشا به اولد و غندن در و چ عقربی ديرل
 في ذر توك في فتح زاء فارسی و سکون نونله پان هر ننگ اولور سه عربیه رقعہ معناسنه در
 میرنظمی بیت دروشن بحمله گرفتست رنک * چوبینی برش خرقة پردر توك في دروك في
 ضم راء مهمله ایله هیزم باریک یعنی آنچه اودون و سوک دخی ديرل في دستاسنک في یعنی
 فلاخن صیان معناسنه در في دست سنک في دخی ديرل کذا فی المجمع في دسوک في ضم سین
 مهمله ایله هیزم باریک کذا فی مجمع الفرس في دستنک في فتح سین معجه و سکون نون ایله
 اپکی معنایه در اوله خطا ملکنده بر شهر آیدر حکیم فردوسی بیت خطایی و چینی و شنکی
 و دهر * زخون سیاوش ندارند بهر * ثانی غلاف خوشه خرما که دلنک و بتلاب دخی
 ديرل في دلنک في فتح لام و سکون نونله درت معنایه کلور اول صوتدی که اوت و ساز
 و طائر و طیراغله بغلرل اکبرغ و ورغ دخی ديرل استاد دقیقیتی بیت شمرا چواز آب خواهی
 برنک * نخست استوارش کن از کل دلنک * ثانی بمعنی آویخته که اکا اونک دخی ديرل حضرت
 مولانا قدس سره بیت زلفکش را صد دل و جان شد دلنک * زیرکی هر بندگی و تارکی *
 ثالث حربه معناسنه که نیزه دن کوچک اولور اکا سل دخی ديرل هندی لسانده اکا شیل
 و سانک دخی ديرل رابع غلاف خوشه خرما یه ديرل في دنکا دنک في اپکی دنک و اپکی نسنه
 اعرلقه برینه مقابل اوله غلبه استعمالدن برابر معناسنه مشهور او اشد در في دنک في

بوزن سنك آلتی معنایه کلور اول یوكل بر جانی كه تنك دخی دیرلر ثانی واله وحیران معنا سنه
 میرنظمی بیت درغم عشق ترا ای شوخ وشنك * مانده ام آشفته وحیران و دنك *
 ثالث یعنی احمق و ابله خسروانی بیت درین کار مرده شیوارجوی * نه دنك در آگاه
 بسیار خوی * رابع اول صدایه دیرلر كه ایکی طاش و یا ایکی اغاج بر برینه طوقمقدن
 ظاهر اولور زلالی خانیساری بیت درجنون دیوانه رادنگی بسست * خانه پریشه را
 صنیکی بسست * خامس فرهنگ میرزا ابراهیم یعنی نقطه پرکار و نشان ملقبادی
 بیت ترا مانند دنك و من چوپرکار * بگردت بی سروبی پای کردم * سادس مؤید الفضلاده
 یعنی دیوانه و بیهوش **ده آك** فی نام سخاك ماری كه مشهور پادشاه ایدی آك عیب و آنت
 معناسنه در سخاك اون عیب ایله معیوب اولدوغی اجلدن ده آك لقبی ایله ملقب اولدی
 سخاك معرب ده آك درانده موجود اولان عیوبك ازشتی روی ۲ کوتاهی ۳ کبر و نخوت
 ۴ بی شرمی ۵ بسیار خواری ۶ بد زبانی ۷ دروغ گوئی ۸ شتابگری یعنی عجولی ۹ بیداد
 کری یعنی ظالمی ۱۰ بعضی بد دلی و بعضی بیخردی دیمشدر کذا فی المجمع و هکذا فی فرهنگ
 جها نکیری معنای مرقومه حکیم قطران ارموی بیت بد اندیش توده آگست ده آك * توای
 خسرو فریدونی فریدون * فریدون سخاک قتل ایتدوکی مشهور آفاقد روزر آشت
بهرام بیت کجا شد آن فریدون خردمند * که اوده آك بست اندر فریدون **فی مع اللام** *
فی داخل فی تازه فدان که غرس ایدرلر دارخال و دال خال دخی دیرلر کذا فی المجمع
فی داخل فی ضم خاء معجه ایله سلاطین و ارباب دلالت قیولرنده طامشدن و یا خود تخته دن
 انصرصفه ل ایدرلر اوزرینه بوابان و چاوستان و غیر پلر اوتورلر آکا دارافرن و دکه و سکو
 دخی دیرلر کذا فی المجمع **فی داخل** فی ضم خاء معجه ایله فرهنگ جها نکیریده درگاه پادشاهان
 معناسنه امیر خسرو * قطعه * زکس از پهلوی سنبل سوی ما چشمک زنت * تابان
چشمک اسیر طره سنبل شوم * شاه تا داخل بساط آراست اندر مدخ او * چون علم
 کشیم باری سوی او داخل شوم **فی داربها** فی سکون راء مهمله و فتح باء موحد و هایله
 بقم اغاجی کذا فی فرهنگ جها نکیری **فی دارخال** فی سکون راء مهمله و فتح خاء معجه ایله
 فدان معناسنه در یعنی تازه اکیاجک اغاج فدانی کذا فی شرح الفنامه اما شرح السافی فی الاسامیه
 دارخال هو اعتقال الرجل الاغصان ینقل من وضع الی موضع اخر للغرس * یعنی براغاج
 دالزیرنه یا تروب کوک طوئقدن صکره قالدروب آخریره دیکان که ترکیه آکا دالدرمه
 دیرلر فدان معناسنه شهاب الدین هروی بیت توکفی مکر دارخال بهشت * بیا ورد
 رضوان درین باغ کشت **فی داخل** فی سکون شین و فتح خاء معجتین ایله چرك آهن که
 عربیه خبت الحدید دیرلر **فی داغول** فی ضم غین معجه و واو معروفه یعنی حرام زاده داغول
 دخی دیرلر میرنظمی بیت اکرینی کیزا زوی چون ازغول * نباشد مرد آدم طبع داغول *
فی دال حال فی معنی دارخال مرقوم **فی دال** فی قر تال دیدگری بیوک سیاه قوشند رغابت
 حدت طبعی واردر جمیع قوشلر آندن خوف ایدرلر و قنادین اوقه بلك ایدرلر شاعر * مثنوی
 سرورج کینخت را باز کرد * دروهرچه بد مرغ پرواز کرد * هوا پرز زنبور شد دال پر * خدنگی

خدنگی تن و آهنی نیشتر * و سموز یعنی قربه بواپکی معنایه میر نظمی بیت مرغ جسم خصم تو
 کردال بود * باز قهرت بهر صیدش دال بود * و داشتن لفظندن صیغه امر اولان دار معناسنه
 حضرت مولا نافس سره الاعلی نك مجموعه لطیفه لرنه کند و خط مشرفیله بر قافیه ده
 اون دفعه تکرار بیور دقلین بو فقیر اقم الحروف مطالعه سیله مشرف اولوب معنای
 مزبون تبرکا و تیمنا بر مصراع تحیر اولندی * مصرع * عزم رفتن کرده چون عمر
 شیرین بادال و دامال بی بوزن پامال آلات و اثواب خانه معناسنه عربیده اثاث
 البیت دیرلر ابو المعانی بیت نموده هیچ حواجیح بخانه دل زار * بیاد داد همه هر چه هست
 از دامال و دام داهول بی کیک طوزاخی اگر چه داهول کیک طوزاغیدر دام مطلق طوزا قدر
 اصافت ایله عطف تفسیر اولور دام ده معنای عام و داهول ده معنای خاص وار در حضرت
 مولا نافس سره بیت بهر صیدی کو نمیکند بدام * دام داهول شکاری میگویم و دامغول
 سکون میم و ضم غین معجه ایله اور دیدکاری یومری ات که عربیده غدود دیرلر جمع الفرصد
 قیر جق دانه لیدر که وجود انسانده ظاهر اولور عربیده سلعه دیدکاری علتدر فرهنگ
 جها نکیریده غول بیابانه دامغول دیرلر دیومسط ردر و دانه دل بی معنی حبه القلب
 کذافی شرفنامه و داهل بی ضم هایلر ایکی معنایه کلور اول طوزاقی معناسنه که داهول
 دخی دیرلر شمس خزی * قطعه * احتسابش بدان رسید که برد * نانی و مسنی از طبیعت
 مل * صیدا اگر حرز نام اوسازد * هیچ ترسش نبود از داهل * ثنی صیادل اول علامتدر که
 مزدوعات کنار لرنه ایدرلر که صید انلری آدم صانوب اور کوب قچرکن طوزاغه او غریوب
 طوتیلورلر و داهول بی ضم هایلر دام آهوی یعنی کیک طوزاخی عربیده حباله و داخلی دخی دیرلر
 تحفه الاحبابده کسر هایلر داهل واقعدر و نسخه میرزا براهیمه داهول اول علامتدر که
 کنار مزدوعات آدم هیئتده ایدرلر حیواناتی ضرر زردن قچور مق ایچون فرهنگ
 جها نکیریده کذلک بو معنایه در حکیم نزاری قهستانی بیت سلطنت کرم بدین طبل
 و علم بودی بحشر * دستبان داخل خود آروز هم بفرامشی * حکیم اسدی بو معنایه ضم
 خایله داخل روایت ابلشدر و کتاب السامی فی الاسامیه معنای اوله روایت اولنوب خایله
 داخل واقعدر و دجال بی جیم مخفله یعنی کاربان ابنوه یعنی بیوک قافله و دخل بی
 سکون خاه معجه ایله یعنی نخل عربیده ایراد و مقابل خرج معناسنه در و در دسل بی
 اضافتله و کسر سین مهمله ایله سل علتدر اطبا ذات الریهدیرلر ترکیبه اینه آغری دیدکریدر
 آق جکرده بر جراحقدر ایشلر آخر کار صاحب هلاک ایدرلر در غال بی سکون راء مهمله و فتح
 فین معجه ایله امنیت و آسایش و آسودکی معناسنه استاد رودکی بیت ای شاه بنی سیرت
 ایمان بتو محکم * ای میر علی حکمت عالم بتودر غال و دستمال بی ایکی معنایه کلور اول
 معروف مقرر مه معناسنه در معنای ترکیبی ال ساجک دیمک اولور ثانی ضد مشکل اولان
 آسان معناسنه در ابو المعانی بیت هیچکس در عهد تو پیشش نیاید مشکلی * حکم رای
 توشه کار حها زادستمال * و پایماله استعمال اولنان معنی دستماله دخی استعمال اولنور
 بهرالدین شاشی بیت آنکس که چون قلم بنهد بر خط تو سر * در دستمال حادثه مانند

مسطرست * ودخی نایده اول تجارت معناسنه و دغل و فتح غین معجزه ایله باطنی ظاهری
کبی اولینه دیرلر و قلب معنا سنه یعنی مغشوش حضرت سلطان ولد بیت برتو او قلب دغل را
زرنمود * دیور چون حوریدشت می نمود * ودخی عیب و فساد و حکمراچه شیخ سعدی
بیت تاجه خواهی خرید ای مغرور * روز در ماند کی بسیم دغل * ودخی خاشاک که مطبخ
و قرون و جام کلخنرند بقارلر شیخ نظامی در مخزن بیت کرد غلی باش بر آتش حلال * و رزق
ویا قوتی از آتش منال * ودخی حرامزاده معناسنه بومعنی معنای اولدن مشتقدرمولانا جامی
بیت در جهان شاه و سروری چو علی * کر کسی سرکشدهی دغلی و دغول و ضم غین معجزه
ایله یعنی حرامزاده کذا فی المجمع و دکل و فتح کاف عجمی ایله ایکی معنایه کلور اول الی
وایاغی اگری اولان آدمه دیرلر والیری وایا قوری درکنده یعنی طومر قه اولانه دخی دیرلر
وایاغی بد قوتان آدمه ده دیرلر میر خسرو در مذمت مغلان جنکیزی بیت دکله بر منک بر پشت
دکل * کنده کی رایجای کرده در بغل * ثانی دغل معناسنه در وله ایضا بیت مشنی دکلان و دکله
پوشان * قربو قربو زنان جوشان * و خطی تمام نارسیده اولانه ده دکل دیرلر و دلال و لام
مشده ایله دلالت ایدیچی و غماز معناسنه و لام مخفله ناز و شیوه ایتمک معناسنه لفظ
ضر پیدا رسیده دخی استعمال اولنور ایکی وجهینک مثالی میر نظامی بیت آه دل دلال
عشقی یار شد * از دلال و عشوه دل در کار شد * و عربیه شیخ شهاب الدین بیت اسرقت
فی الاعراض حسبک مادی * لك بالذلال وبالملان مباح و دنبال و سکون نون و فتح باء
موحه ایله مستخره معناسنه در کذا فی فرهنگ جهانگیری و دنکل و سکون نون و کسر کافله
ایله و بی اندام و ناساز معناسنه شمس خجری بیت چار کس در مالک شه نیست * ظالم و هیز
و مفلس و دنکل * بومعنایه کسر دال ایله ده مرویدر و فتح کاف فارسیله ترکستانده روبرو
اوتور معنه دیرلر و مع المیم و داخم و کسر خاء معجزه ایله نصیب و رزق معناسنه کذا فی المجمع
 و دار بام و سکون راء مهمله و فتح باء موحه ایله اول او زون دیر کدر که ار قوری طام
اوزرینه قویوب اوزرینه یقینف خانه بی ایدرلر ایضا مننه و داروی کرم و اسی اوت دیمکدن
کنایه در بعض حوا یجدن ترکیب ایدرلر زنجبیل و جوز تو او قر نفل و کون و قفل و امثالهم کذا فی
الحسینی و دام $\text{و ایکی معنایه کلور اول طوزا قدر هر ننگ اولور سه حکیم انوری بیت اگر}$
از جود تو کینی بمثل دام نهاد * طایر و واقع کرد و نش در آید بدام * ثانی چار پا جنسندن
یرتبی اولیمان حیواناته دیرلر طوشان و جیران امثالی که در تجیدر عموما حیوانات مراد
اولند قه دد و دام مابیننده بوفرقی فهم ایتمین دد ایله دایمی بلز شیخ نظامی بیت دد و دام
از نشاط دانه خویش * همه مطرب شده در خانه خویش و دام و یعنی توانم حضرت
مولا ناقص سره بیت تویی جان من و بیجان ندانم زیستن یاری * تویی چشم من و بی تو
ندارم دیده بینا * ندانم زیستن یعنی نتوانم زیستن و دخی دانستن دن نفس متکام اولور
بلورم معناسنه و دام و داهیم و کلاهما یعنی تاج مرصع اکثر اماله ایله تلفظ اولنور بلکه شایع
بودر که الفله یا زبیه اما یای تحتانی ایله دیم دخی مستقل لغتدر لکن مشهوری کسر دال ایله در
حکیم قطران ار موی بیت ایاناصح شاه داهیم داری * و یا حاسد شاه داهیم داری * میر نظامی

همی نظمی بیت نهادیم شاهی بر سر خویش * اتاقه میزد بر افسر خویش و دخشم بی
 سکون خا و فتح سنین معجزتین ایله بر ادا در علاقه قدیم و معامله دیرینه بی تذکر محبت ایراد
 اولور دخشم به تست بوده نم سنکله علاقم و معالیم و دوستلیم قدیم در دیمک معناسنه در
 هیر نظمی بیت خدا آفریده بروز نخست * محبت چنین بوده دخشم به تست و دخم بی
 سکون خا و معجزه ایله اول سر فایده که ایچنه بیت قوز لر دجه دخی دیولر حکیم اسدی بیت
 چنین گفت بامن ستاره شمار * که رستم کند دخم سام سوار و دودام بی بهایم و سباع یعنی
 ددیرتی جانور در ارسلان و قیلان و قوردوغیری و دام برتی اولین حیوانات چارپاقیون و یکی
 و طوشان و آهو و غیره استاد بیت دودام هستند ازین شیوه فرد * که کاری ندارند جز
 خواب و خورد و در غم بی سکون راه مهمله و فتح غین معجزه ایله ایکی معنایه کلور اول بر موضع
 امید از علا شرابی اولور شراب در غمی مشهور در حکیم سوزنی بیت شراب در غمی از جام
 شامی * بشادی نوش کن از صبح تا شام * و له ایضا بیت تاسوی در غم نشاط کرد و خرامید
 شد در غم بسته بر حوالی در غم * بو معنایه شمس فخری بیت کس را که در غم است و دو جام
 در غم است * دل هر که درم است کشادش ز درم است * بو بیتدن در غم شرابک آدی اواق
 استنباط اولور ثانی موسیقی بر پرده نامید هر کسه ده که غم و الم و اندوه اوله مجرد آتی
 اشتمکله دفع اولوب سرور و نشاط حاصل اولور مولانا بوسلیک بیت چنان مستغرقم در غم که
 مطرب * اگر در غم سراید غم فراید و در هام بی سکون راه مهمله و فتح هایله درم معناسنه که
 و ایچ اچقه در کدافی فرهنک جهانگیری و درم بی سکون راه مهمله و فتح هایله دوریاوب جمع
 اولق مثلاً یوز بوردند مغه روی درم کشید دیولر حکیم انوری بیت تان درم نیاید کرد کیت
 ثابت ارکان تر زخرم استوار * و ایچتمکدن کنایه ایدوب درم شد دیولر و دم بی پکرمی
 معنایه کلور اول معروف نفس معناسنه ثانی بمعنی فریب حکیم سنایی بیت زاهدانرا
 ز برای زه و زه * قل هو الله احد دام دمست * اثیرالدین اخسکنی بیت دم بداند مرادام
 طرازان خواس * زانکه پروانه نه در اوج مکان میگردم * ثالث بمعنی نخوت و کبر حکیم اسدی
 بیت بردی و کج و سپاه از توکم * نیم چیست این طمع و این باد و دم * رابع بمعنی بوی که
 شم معناسنه حضرت مولانا قدس سره بیت پیاز و سیربه بینی بروی و می بوی * ازان
 پیاز دم آهوان چنین رسد * بو معنایه ابن یمن بیت چون تاب گرفته سنبل زلف * آورد
 صبادم قرنفل * مصدیری دمش کلور ابن یمن بیت بیوی جو دوی آیند ساپلان مجنا بش
 بل که مشک بخورده نماید از دم مشند * خامس وزن شعره دیولر حضرت مولانا قدس سره
 بس کن و هیچ مگو کر چه دهان پر شکرست * زانکه این وزن و دم و قافیه هم عیارند * سادس
 کورک که قویعی و دمورجی آنکه آتش یاقر لر حکیم خاقانی بیت کاوه که داند زدن بر سر خجاک
 پتک * کی شودش پای بند کور و سنندان و دم * سابع آه معناسنه که دم سرد کشید یعنی آه
 سرد کشید کمال اسمعیل * رباعی * روز آمد و برد و ختم از دم لب را * پرداخته از روان
 و جان قالب را * اکنون که مرا زنده همی دارد شمع * شاید که چوروز زنده دارم شب را *
 نامن بمعنی افسون امیر معزی بیت کاهی ز بیم رابع خواندم فسون و دم * کاهی ز ترس

و خوسه کرده ام دعا * بو معنایه سیف اسفرنگی بیت آنکه مر خواب فتنه را هر شب *
 تحت بیدار او بدم بندد * ناسع دهن عامر زمان معناسنه بو ایکی معنایه نجیب الدین جرد
 اباد قانی بیت هر که همچون کل کشاید دم بیامد ح او * روز کار او را دران دم دامن زر میدهد
 هادی عشر وقت معناسنه مرشد یزدجرد بیت همه شب بیاد لب آن صبح * لب خود مک
 بوسه تا صبح دم * ثانی عشر بر ایچم صویه دیر لظیری بیت در سیاهی دم آبی که حضرت دانشان
 هست آبی که در نکور سیاه است نهان * ثالث عشر ظاهر اولق وله ایضا بیت هر چه در برده نهان
 بوده هویدا کرد * چه شبی بود که این صبح سعادت دم زد * رابع عشر عیش و عشرت
 اپوا لمعانی بیت دمی بکشن عالم فراغت خاطر * نبایدم که کنم بکنفس عجانان دم * خامس
 عشر قلیح اغزی یعنی کسکین طرفی خواجه سلمان مصرع * شخص سجو در آدم تیغست بود مدار
 نتم ایکی یوزلی قایجه تیغ دو دم دیر ل محتشم کاشی بیت دمی کشی بعنایم دمی باطفا و خطاب
 چه قانلی تو که تیغ ستیزه ات دو دست * بو معناده عرب سیف ذو شفرین دیر نتم متنبی
 مشرعه دیمشدر * مصرع * میعاد کل رقیق الشفرین غدا * سادس عشر اوق دمرنی
 ونیزه او جی خواجه سلمان بیت آن خطه که از زخم دم نیزه و پیکان * چون خانه زبور شود
 سینه خارا * سابع عشر مقراض او جی محبه عصار بو معنایه شاهد دیمشدر * مصرع *
 بود همواره سیم در دم کاز * ثامن عشر قرون اغزی که تون دخی دیر له ایضا * مصرع *
 دهان پر شرارش چون دم تون * ناسع عشر یعنی دهن ماهی شیخ فیضی * مصرع * یونس
 من چون دم ماهی بکش * عشرین قوز غون قرغه به دیر ل که دمادم فی وقت وقت معناسنه
 نصیرای همدانی بیت دمادم ببلان بوسند دستم * که پندارند کل بر سر ز دستم فی دوادم
 اغاج کوبکی معناسنه مرویدر که دم فی ضم هایلله عدد ده او نجی دیمکیر میرنظمی بیت
 چون روز دم ز ماه بگذشت * بر تحت شعی چوماه بنشست فی ده یم فی درت آنچه اغزی
 قدر بر نوع آنچه در فی دپلم فی سکون یای تحتانی و فتح لامله بر قوم و بر جماعتک اسمیدر اما احی
 بر موضع اسمیدر که اول موضع اولان قومه دپلی دیر ل و دخی قرغه نک بریده جمع اولد قلابینه
 و صوا یچه چک محل و دشمن و دایمه معنالی نه مرویدر و در اجد دید کاری قوشک ار ککنه دیر ل
 کذافی المجمع فی مع النون * داختن فی سکون خاء معجه و فتح تاه مثناة ایله بمعنی دانستن
 کذافی فرهنگ جهانگیری فی داخیدن فی کسر خاء معجه ایله بوزن دانیدن بر وزن نسنه
 آیرمق و دقتله نظر اتمک معناسنه کذافی المجمع فی دادان فی یاد شاهان قدیم لقبایریدر
 کیومرثدن کشتاسب شاهه کنجیه دک فی دادستان فی کسر دال وسین مهملتین ایله اضافتله
 اولور آانس ویرش دیمک اولور فرهنگ جهانگیری به معنی شریک و برایشده آخره راضی
 اولق معناسنه در فی دادن فی ویرمک عطا معناسنه مستقبلند الف هایلله قلب اولنوب
 دهد و دهنه دیر ل پغتای لسانند بیرماک دیر ل بیرکای بیرماکای ویره ویرمید دیمک اولور
 فرهاد نامه ده صیف و صفنه دیر بیت بیریب یا فراغ نشان طوطی پریدین * شیخ طاووس
 جنت پیکریدین فی دادیان فی یاد شاهان قدیم طائفه سی که اولی کیومرثدر پیشد دادیان
 دخی دیر ل طبقه اولی در کیا نیان طبقه ثانیه ساسا نیان طبقه ثالثه بابکان طبقه رابعه در

رابعه در دار پرینان فی کسر راء مهمله و فتح باء فارسیله جمیع فرهنکار ده بقم اغا جیدرامم مرکب
 اولدوغی ظاهر در که دار رنگ معناسنه در پرینان ابجبه بر پشمه رابر پشمه رنگ و پردو کیون
 بقمه اسم اولشد رکنافی المجمع مسعود سعد سلمان بیت بر هر تنی پرا کند آن پرینان پرند
 خاکی کز و نر وید جز دار پرینان * مختاری * قطعه * در چین دهند باشکر فغفور و جیش
 رای * اثار عزم و جزم تودید تدنا کهان * تازاستخوان سوخته و خون بسته سان *
 زان دار چنی آمد و زین دار پرینان فی دار آفرین و دار آفرین فی کلاهما بسکون الراء المهمله
 و الفاء اول الف ممدوده ثانی تصرایله اول نسنه در که صغه کنارند طیانق ایچون و مختار
 اطرافنه یصدق طیانق ایچون ایدر لر عبد الواسع جیلی * قطعه * آن پیبر کور اعجاز نکین
 برانس و جان * بود مستولی بحکم ایزدار آفرین * کرسو دزنه بحکم ایزدانکس سر نهک
 کزنویسد نامش از بهر تفاق خبر بر نکین * مثال ثانی حکیم سوزنی بیت هست مر یخت
 ترا قدرت که تحت را کند * پایه از یاقوت و سخن از سیم و دار آفرین زرز فی دار آفرین و دار پرین
 کلاهما بسکون الراء المهمله و کسر الزاء المعجمه قیو اوزرنده اولان کوچک بجزره معناسنه در عید
 لوبکی بیت صدر قدوم نه مقامیست که هر لحظه زحل * چشم روشن کند از چشمه دار
 آفرینم * مثال ثانی حکیم روحانی در قسیمه بیت بخیره چشمی سوراخهای دار پرین *
 بسرخ رویی دیوارهای آتشدان فی دار آفرین فی فتح راء مهمله و سکون فا و کسر زاء معجمه
 ایله نسخه میرزا ابراهیم بمعنی صغه و د که که قیونک ایکی طرفنه ایدر لر انسرو اوزون اولور
 و ادات الفضلاده مطلق صغه کنار لرنده اولان نکیه گاه معناسنه در ابوالفرج روی بیت
 نکیه بر بالئس اقبالش دار * که زنا بیبش دار آفرینست فی داستان فی ایکی معنایه
 کلور اول حکایه ماضیدر حضرت مولانا قدس سره بیت بشنویدای دوستان این داستان
 در حقیقت نقد حال ماست آن * حکیم خاقانی بیت هر داستان که آن نه ثنای محمدست
 داستان کاهنان شمر آزانه داستان * ثانی مثل و شهره معناسنه در فی داشتن فی
 مصدر در طوتمق معناسنه کک محسوسا و کک معنا خواجه سلمان بیت ملک را امید فتح
 از چرخ باید قطع کرد * چشم بر کرد سمند شاه باید داشتن فی داشتن فی فتح شین معجمه ایله
 ایکی معنایه کلور اول بخشش و عطیه معناسنه فخر کرکانی * مثنوی * نذر رفت ایچ
 داشن دایه از رام * بد و کفت ای مرا فرخنده تر کام * ترا از بهر داشن خواستارم *
 که من خود خواسته بسیار دارم * تویی چشم مرا خورشید روشن * مرا دینار تو باید
 نه داشن * ثانی اجر معناسنه در وله ایضا بیت ترا داشن ده ایزد بمینو * بدین رخ
 و بدین کردار نیکو * کتاب زنده داشن اول آلتون و اثوابه دیر لر که پارسیمان ایام
 عید جشن لرنده نذر طریقله و یا خود تصدق وجهیله فقرا و مستحقینه ویر لر فی دالان
 بوزن نالان دهلیز که ایکی قیوار الفی در دالان دخی دیر لر استاد عنصری بیت یکی ریاست
 پا جو جست بنیان * یکی رار و صه خلکست دالان فی دال پرینان فی بقم اغا جی دار
 پرینان معناسنه فی دامان و دامن فی کلاهما بفتح المیم اتک معناسنه در عربیه ذیل دیر لر
 چغتای لسانده ایتا ک دیر لر کسر الفله میرعلیشیر بیت یاک ایتا کلیمک ایستاسانک پیر پاک

ایتا کلمه ایستابان * ایفی طوزیغه یوز سوز کوشه دامائین اوپ کی دامیدن فی کسر
میله صاور مق معناسنه عربیده تدویه دیرل فرهنگ جهانگیریه برنسنه برنسنه ایله برابر
اولق و یوقار و کتمک معناسنده منقولدر کی دان فی دانستن لفظندن صیغه امر در و وصف
ترکیبی دخی اولور سفند ان کی واسم فاعل اولور و طرف مکان اولور جزدان و جامه دان کی
و دانه معناسنده استعمال اولور حکیم سوزنی بیت دانست و دام حال و خم زلف آن
صنم * من سال و ماه بسته بدان دان و دام دل کی دانستن فی بیلک مستقبیلند سین نونه
ابدال اولنوب داند و دانند دینلور عربیده معرفت معناسنده در و چغتایله طابق دیرل
فرهادنامه ده فرهاد ایچون درت فصله مناسب درت قصر بنا اولنق امرند دیر بیت تائید
اول فصل رنگین اهلینی رنگ * موافق ایلار کابلا قصرینی رنگ * و چاغلاماق دخی دیرل
چاغلام بیلدم دیمکدر کی دانه دان فی پراکنده و پریشان معناسنده و دانه دانه دیمک
اولور سیف اسفرنگی بیت خرمن مهرا چوسوخت زاتش تیغ آفتاب * خوشه پروین
چواستک ریخت فرودانه دان کی دانه زن فی جوزن مرقوم معناسنده یعنی ساحر و افسون
ایدی حکیم خاقانی بیت چون مجور چه زن دانه زن ارجو نمود * خبر آن زشتا باز خطر باز
دهید * فرهنگ جهانگیریه ساحر لکن بر نوع درکه هندوستانه ساحره و ورثه طاری
دانه لرین یا خود آریه دانه لرین زعفران ایله رنگین اولوب اوزرینه افحون اوقیوب
مراد ایتدی کبری مصباح ایچون اول دانه لری اول آدمک اوزرینه اوردر حکیم خاقانی بیت
هر زن هندو که اورادانه بردست افکنم * دانه زن بی دانه بینه خرمن سوهای من کی داوردان
فتح و او و ذال و سکون راء مهملتین ایله شهر واسطه برفر سخ مقباری برده واقع بر قریه
اسمیدر کدافی المجمع کی داهون فی ضم ها و واو معرو فله داهول مرقوم معناسنده در دام آهو
دیمکدر کی دبستان فی کسرباء موحد و سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله مکتب
خانه معناسنده دبیرستان دخی دیرل حکیم خاقانی بیت چو دیدم کاین دبستان راست کلی
علم نادانی * هراجم حفظ جزوی بود شستم زاب نسیمانش کی دبیرستان فی مکتب خانه
دبستان مرقوم کی میرنظمی بیت دبیرستان چون خلق برین دان * نشسته اندر و حوران
و غلمان کی دراغوش کردن فی قوجا قلیق معناسنده ابوالعانی بیت چو هاله ماه را صکرده
دراغوش * دراغوش کردم آنما تا صبح کی در آمدن فی ایچرو کلمک معناسنده مهملتین
میرنظمی بیت در آمدنش در آمده جان * از رفتن آن هدیرو دجان کی در آوردن فی ایچرو
کشور ملک معناسنده در کی دربان فی قاپوچی که بواب و حاجب معناسنده بان کوز دیمیدر
قاپوچی کوزتدوکی ایچون دربان دید پلر شیخ سعدی * قطعه * در میر و وزیر و سلطان را *
بی وسیت مکرد پیرامن * چوبه بیند تراستک و دربان * این گریبان گرفت و آن دامن *
کی تویین فی سکون راء مهمله و کسرباء فارسیله پارچه در اثوابه دپکر در پیه و در پی
دخی دیرل حکیم سوزنی بیت سیه کلیم خری زنده جل و بشما کند * که زند کیش نه در بیان
پذیردونه زفو کی در خورتن فی برنسنه بی کند و قهر نجه دیمکدر در خور لایق معناسنده در
تن بر شینک نه سنه اشارتدر کی در آویختن فی جمله و هجوم ابلک معناسنده مولاناها تنی بیت

بیت بان شیر مردان در آویختند * بدنشان و چنگال خون ریختند * در دامن بی دردمند
 معناسنه در که اول لفظدن اختصار اولمشدر کدافی فرهنگ جهانگیری * در دناخن بی
 ترکیه قوراغدن دیدکاری علتدر طرنق دیدنده ظاهر اولور * در زمان بی سکون راه مهمله
 وزاء معجه موقوفله ایکنه کجشمس ایکنه دیرلر ابوالمعانی بیت از ضعف شده چودر زمان تن
 خارغم حسرتش چوسوزن * در زن بی سکون راه مهمله وفتح زاء معجه ایله ایکی معنایه در
 اول باغ و باغچه قبولینک ایچ طرفی در و در زنه مضاف اولنسه عورت قیوسی دیمک
 اولور مراد حرم قیوسی دیمک اولور ثانی ایکنه معناسنه در که سوزن دخی دیرلر حکیم
 خاقانی بیت همه بی مغررازین یافته قدر * که از سوراخ قیمت یافت در زن * وله
 ایضابیت چون موی خوک در زن ترسا بود چرا * تارردای روح بدرزن در آورم *
 وله * قطعه * تویی خاقانیا سیرغ اشعار * بران کر کس شاعران بال مشکن * دهان
 ایلهان دارند بر دوز * پروت رو بهان دارند بر کن * برای آنکه خرازاں که خرز * کنند
 از سبکت رو به در زن * درغان بی سکون راه مهمله وفتح غین معجه ایله ماوراءالنهرده
 بر شهر اسمیدر سمرقند قبرینه و بر ناحیه نک اسمی اولمقد مرویدر بو بیتدن مفهوممد را ابوالعباس
 بیت یکی از جای برجستم چنان شیر بیابانی * برود عوی زدم مانند ر و به در غانی *
 بی در قهستان بی سکون راه مهمله و کسر قافله اغاجلق دیمکدر که درقه اغاجدر و ستان
 اسم بکندر معنای ترکیب اغاجلق دیمک اولور کدافی المجمع بی در کون بی سکون راه مهمله
 و ضم کاف فارسیله ایکی معنایه در اول ترکی باغی که بند فتراک معناسنه ثانی قیو او زرینه
 یا غوردن محافظه ایچون ایتدکاری سحاق معناسنه در بی درمان بی علاج و چان معناسنه در
 خواجه حافظ بیت در دمار نیست درمان الغیاث * هجر ما را نیست پایان الغیاث *
 بر معناسی دخی در مانند یعنی عاجز و قیوده قالمش معناسنه در ایکی معنایه ابوالمعانی * قطعه
 بکیر خسته ام درمان مجستم * بگفت آنشوخ جز من نیست درمان * اگر خواهی
 علاجش اندرون آی * و کر نه غایه وش بیرون درمان بی در واریان بی سکون راه مهمله وزاء
 معجه و فتح باء موحد ایله محله بکجیسی و حولی قیو جیسی که در وازه محله و حولی قبولینه دیرلریان
 کوزد بیدر ترکیب اولند قده هاء علامت حذف اولمشدر بی در واریان بی سکون راه
 مهمله و کسر زاء معجه و فتح یای تحتانیله در وازه به مخصوص اولاندر که در وازه معلوم ویای
 نسبت و ادات جمع اولان الفونون ایله مرکبدر بی درون بی ضم راه مهمله و او معروفله
 بچرو معناسنه اندرون کبی ابوالمعانی بیت درون سینه من مخزن خیال تو بود * چنانکه
 رسم قدیمست کنج در ویران * بر معناسی دخی ولایت خراساندر بر شهر آدیدر که مابین مرو
 و نساندر واقعدر و خمتین ایله پیمانہ غله یعنی کیل کدافی فرهنگ جهانگیری بی دریا بیدن بی
 سکون راه مهمله ویای تحتانی ثانیه و فتح یای اولی و کسر باء موحد ایله یعنی آویختن
 و صلب کردن بی دریافتن بی سکون راه مهمله و فاء و فتح یای تحتانی و تاء مثناة ایله عربیله
 لونغ معناسنه که ایر شمکدر و بولوق و ملاقی اولوق واکله مق درک معناسنه که دریا ب دخی دیرلر
 شاعر ایکی معنایه بیت بی هنر اهل هنر را نشود دریافتن * سخن اهل هنر هم هنرست دریافتن

دریا و کان فی الجملة دیکدرگان و دریا دخی دیرلر و مجردة و ارایسه دیمک او اورا بوالمعانی
 بیت کف جودش چنان بودست مردم * همی بخشید مردم کان و دریا فی دست ابرنجن
 و دست اورنجن و دست برنجن و دست برجن و دست ورجن فی کلهم بمعنی دستینه یعنی
 بلازک عورات مرصع والتون و کش و ایدوب قولرینه طقرلر عریبه کسر سیان
 ایله سنوار دیرلر شیخ عطار بیت من از دست دل پر شیون خویش * همی بچم چو دست
 اورنجن خویش * استاد منوچهری بیت بدید آمد بلا از جانب کوه * بسان زعفران
 آلوده محجن * چنان چون دوسرازم باز کرده * ز روی سرخ بکتا دست برنجن فی دستاران
 دست ایله آراندن مرکب لفظ درشا کرد معناسنه استاد عسجدی بیت بسنی قصب اندر سر
 ای دوست بمشئی زر * یک بوسه بده مارا ای دوست بدستاران * اکادستان دخی
 دیرلر و بعض فرهنگ کرده ایشدن اول اجرت ویرا که دیرلر و بعض نسخه ده مرثدکانی معناسنه
 مرویدر فی دستار خوان فی یعنی پیشگیری که دستار مقررده در و خوان سفره در معنای
 ترکیب سفره مقررده سی دیمک اولور و تحفة الاحبابه بمعنی نواله و زله حکیم فردوسی بیت
 بمن دار ازین کونه دستار خوان * که از من جهان آفرین را بخوان * مثنوی آمده اوزون
 سفره در که اکثر بزدن و چیت دن ایدرلر فی دستان فی یدی معنایه کلور اول مکر و حیله
 معناسنه حکیم اسدی بیت بهمانی که سپهرت دهد ز راه مرو * ترا که گفت که این زال ترک
 دستان کرد * ثانی قصه و حکایه معناسنه حکیم شفاعی بیت بگفتم که رستم که بود دست دستان
 فرامرز و کورد زو بهرام چو بین * ثالث فرهنگ زفانکویا ده جاذولق معناسنه در امیر
 معزی بیت نیارد کرد با تو مکر دستان * اگر دستان جاذوز نه کردد * رابع رستمک پدربینه
 دستان دخی دیرلر که رستم دستان دیدکاری مشهور در میرنظمی * مثنوی * چون تو بید
 مرد را کرده ز بون * زال دنیا با چنین مکر و فسون * چار فی کر رستم دستان شوی *
 عاقبت مغلوب دست آن شوی * رستمی باباسنه نسبت ایتدکاری کبی باباسنی دخی باباسنی
 صامه نسبت ایدوب دستان سام دیرلر حکیم فردوسی بیت نشسته است بر دست
 دستان سام * کر بسته بر در کفش خاص و عام * خامس نغمه سرود معناسنه حکیم
 سوزنی بیت بفضل و عدل معروفی بران جمله که در عالم * زنده از فضل و عدل تو بهستان
 بابلان دستان * سادس و لابت سمرقنده بر موضع اسمیدر سابع لفظ دستک جمعی اولور
 هر نه معناده اولور سه یعنی دست معنای زنده جمع استعمال اولور شیخ سعدی بیت دستان
 که تو داری ای پری روی * بس دل ببری بکر و دستان فی دستان زن فی دستان لفظنه
 فاعل اولور ساحر و مکار معناسنه حکیم اسدی * مثنوی * زدستان زن هر که ناترسکار *
 روان خرد بادش نیست بار * هرانکو نترسد زدستان زن * از و در جهان رای و دانش مزن
 و حکایه سوپایچی معناسنه مولانا جامی بیت سعدی آن باجل شیراز چمن * در کستان
 سخن دستان زن * اضافه عورت مکر دیمک اولور فی دست پیمان فی امانت اصمراق
 معناسنه و جلوه عروس و اسباب دامادی معناسنه حکیم اسدی بیت مر اور از بهر
 پیمان خواست * همه دست پیمان او کرد راست * و فرهنگ جهان نگیرد مهر مؤجل

موجل معناسنه مسطوزدر في دستخوان في فتح خاء معجه وواو معدوله ايله سفره كه پيش
 اندازودستارخوان دخی دیرل کمال اسمعیل بیت در سرای ملوک دست نیاز * سنت نان
 ودستخوان برداست في دست خون في سکون سین مهمله وکسرتاء مشنآة وضم خاء معجه
 ايله زد و قارک آخر لعی در حکیم خاقانی بیت پار این دل خاکی را بره ند بدست خون * امثال
 همان خواهد از پای نیندیشد * وله بیت در قره زمانه فتادی بدست خون * و آمال
 که مبتین که حریفیست بس دعا * قار با زه حریف دیرل چونکه حریف قار را وینایه لریا جان
 بسته و یا حریف ششدر ایتش و هفده ها و اورمش اوله لاول نوع او یونه دست خون دیرل
 نتکم حکیم خاقانی بیت دست خونست و هفده خصل حریف * آه در ششدر خطر ما بیم
 بو بیتدن معلوم اولور که خصل هفده اولوب ششدر ایدن اولور که دست خون معناسی
 اوله این عین بیت با احتیاط رو ایدل که دست خونست این * که در وح در کرد دست حریف
 بس طرار * کرو جان دیدوکی شرط قاردر في دست زن في سکون سین مهمله و تا و فتح
 زاء معجه ايله نادم و دشیمان اولش کذا فی الجمع سبب تسمیه سی بویله فهم اولنور که محل
 ناسف وندامت اللری بر بینه و یا خود دیزه اور مق عادت اولغله دست زن دینش اوله
 في دست شکن في اضافتله قور حق صاچ که عربده محمد و جعد دیرل ابو المعانی بیت
 زلف سیمش طاقت جانم بردست * دست شکنش دست آرام بشکست في دستك زن في
 سکون سین مهمله و فتح تاء مشنآة و کاف موقوف ايله معنی سرود کوی ایرلیوب و رقص
 ایدن اللری بر برینه اورب اصول طوتمقدن عبارتدر کذا فی الجمع في دست کزین في فتح
 کاف فارسی و کسر زاء معجه ايله اسب جنیب یعنی يدك آت شیخ نظامی بیت این دوسه مرکب که
 بزین کرده اند * از پی مادست کزین کرده اند * بعض فرهنکرده منتخب معناسنه ده واقع
 اولشدر في دستوان في سکون سین مهمله و تاء مشنآة ايله ایکی معنایه کلور اول معنی الدوان
 ثانی نا طور حجام میر نظمی بیت شده پایا ایدل نا کسان * بکر مابه دهر شد دستوان
 في دستیمان في مزر و هات بکیسی که عربده نا طور البستان دید کلری در اما شرفنامه ده
 ولایت ترکستانه بر موضع یا خود بر صحر اسمیدر وفي الصهاج الدشت هو الصحر او هو فارسی
 او اتفاق وقع بین اللغتين او العربی الدست بال سین المهمله و ثیر ز ايله نخجوان ار اسنده بر قصیده در
 واصفهان اءالندن بر قریه آدید و جمع الفرسة شیرازده بر موضع اسمیدر که اکا في دست ارزان
 دخی دیرل في دشت سواران و دشت سوران في بادیه و صحر الزده قونوب کوچر قوم فرته
 طائفه اولور سه اولسون سبب تسمیه سی ظاهر در في دستوان في معنی دستیمان مرقوم که
 بایرینه او واقع اولشدر في دغل زن في بر قاج معنایه کلور اوله قلب زن که قلب اچه
 کیسی ویرا مزاشلو و خاین و دخی زبانه و دیوث یعنی فاحشه و زتا و و کاهی زن لفظی تقدیم
 ایدوب زن دغل دیرل نتکم میر نظمی بیت میکنی کار دغل ای زن چیل * تا یکی این
 کار بدای زن دغل في دکن في فتح کافله طاع دپه سنده واقع اولان قلهیه دیرل حکیم ناصر
 خسرو * قطعه * از تهیب نیر تان هر شب زمین * زابر نیره پیش رو آرد من * لر ز لر زنده
 غضنفر در غریب * ترس ترسنده عقاب اندر دکن * واسان عربده سیاه رنگ اولغله دیرل

ادکن غایت سیاه دروزیان هند به یکی معناسی وارد بری جانب جنوب و بری بر بیوک مملکت
آیدر ولایت دهلی نیک طرف جنوبه واقع اولشدر ملک الکلام ملک فی بیت گفت سوکنند
میدهم سوکنند * بسر تخت تاجکیرد کن * دمار آوردن فی انتقام المق و هلاک ایتک
و درکنجه قرمق معناسنه در دمار اصلند هلاک معناسنه لفظ عربی در دمره الله ای اهلکه الله
* دمان فی فتح میله درت معنایه کلور اول فریاد فرح و شادی جهتیله یا خود غضب و حدت
سبی ایله استاد منوچهری بیت بزی همچنین سالهای دراز * دنان و دمان و چمان و چران
ثانی مهیب و توانا و زورمند معناسنه اکثر فیله صفت مدو چه ایدوب پیل دمان دیرل شیخ
سعدی بیت نه مردست ان بنزدیک خردمند * که با پیل دمان پیکار جوید * و ذی روح
اولیانه دخی استعمال اولنور مولانا هاتفی بیت زمیدان کین پانهاده زبس * که سیل
دمان رخ نتابد زکس * کاهی نهنگه دخی صفت ایدرل شاعر بیت نهنگ دمانست اندر
ثیرد * هر بر ژیا نست در کارزار * ثالث سرعتله کتمک معناسنه صاحب فرهنگ منظومه
بیت هست در هخته کنک اسم مکان * نیز رفتن بود دمان و دنان * رابع بمعنی زنان بومعنی
کتاب زدن منقولهر * دزدن فی سکون میم و فتح زاء معجه ایله صولومق یعنی نیز نیز
نفس و یرمک و دخی برکسنه حالندن زیاده لاف اورمق معناسنه در استعاره طریقه غیر
ناطقه دخی استعمال اولنور خلاق المعانی بیت چوسر بر آرد کلکت زچاه ظلمانی *
بود مطالع انوار جای دزدنش * دمان فی سکون میم و فتح سین مهمله ایله دمساز
مرقوم معناسنه در * دمنان فی فتح میم و سکون نوله اوج معنایه کلور اول بمعنی دوزخ
زر آتشت بهرام بیت درخت بارور در کشت دمنان * چو بنشانند در ستنک از دمنان
ثانی آتش معناسنه در شهاب مهزبه بیت کرد از چشم تو چو زهر شیر زد * کرد از لطف
تو چو آب دمنان * ثالث کرمان توابعندن بر شهر آیدر نقل اولنور که اول شهره قریب
بر طاع واقع اولشدر آند زرو سیم و آهن و توتیا و نوشادر معدنی وارد و دخی اول
طاغده بر مغاره وارد ایچر و سندن صوصداسی کلور و توتون کبی بخار چقار و اطرافنده
کثیف اولوب قالور چوق کسنه لر واروب اول متکاثف اولان نسنه بی دوشر لر خالص
نوشادر اولوز کامی طفرهدانی بیت اوز کرمان سوی دمنان شد * تانوشادر برد
به نیشابور * دم و اسپین فی یعنی آخر نفس ابوطالب کلیم بیت دم بشمان چون فتند دردم
و اسپین دلا * قدر بدانی آزمان نامه بحساب را * دمیدن فی بش معنایه کلور مصدر در
اول اورپر مک یعنی سبزه تمک کبی کمال خندی بیت کوی خط و رخ تو ز باران اشک ما *
کله اشکفته سبزه دمیدن گرفته است * ثانی نمو معناسنه یعنی اغاج و اوت بتوب بیومک
معناسنه استاد لطیفی بیت کل صد برك چگونه دمدا خاک سیاه * ورنه خلق تو کند باد
صبارا تعالیم * ثالث نسنه ظاهر اولق مثلاً صباح رو شملکی و هوا اسمک ابوالمعانی بیت
دمید صبح سعادت بروی خندانت * رسید مرده بشب غمکشان هجر ترا * رابع مجمع الفرسده
بمعنی لاف زدن خامس جمله آوردن معناسنه در * دنان فی فتح نوله بوزن زبان سرور و نشاط
ایله خرامان اولجی یعنی صالوب یوریمکه دیرل حکیم فردوسی بیت ابر پشت میلان بتیره

بشیره زنان * خر و شان و پیلان دمان و دندان * مصدری دیندن کلوزی دندان فی
 دیش عربیة سن جمعی اسنان کلوز جمله دیشاره دندان دینلور زیرا انسانک دیشلری
 درت صنفدرکه اوک دیشلره دندان پیشین و سایر لریک دخی آذری وار در چغتای اسانسه
 نیش دیرلری دندان پیشین فی اوک دیشلر عربیة مباسم وایکی یانسه اولانله ثنایا وانلردن
 کیرو اولانله کسار دیرلریک اولان نسنه انلرایله قیریلاور اک کیرو دیشلره طحان دیرلریکه
 طعمای انلریو مشادر فی دندیدن فی تهور و غضب ابلک وحدت طبعدن کند و کند و یله
 سو بلك میرنظمی بیت به پیش آمده اینچنین خشم و کین * بدندی با خود چو شیر غریب *
 فی دن فی بش معنایه کلوز اول فرهنک جهانگیریده فریاد معناسنه در منو چهری بیت همه
 ساله دل دلبهر می برد * همه رو زه بگردون همی دن * ثانی دیندن لفظندن اسم مصدر اولور
 اسناد لطیفی * مسط * ای سرو آهون مرو صید هراهرین مشو * بامانشین حکمت مشو
 فاد سو بازارت شود * ثالث معیار جمالیده شمس مخزی مفرد استعمال ایدوب خرامیدن
 معناسنه نقل ایتمس بیت چو سرو با دست سبز و دولتت دائم * چو کل زیاد طرب
 روز و شب شکفته و دن * رابع مجمع الفرسادن بنشاط رونده یعنی نشاط و سرور ایله
 کیدی معناسنه شاه ناصر خسرو بیت همچو نخبیران دیندی سوی دانش تو کنون *
 نیک دان باید همی اکنون شدنت ای نیک دن * خامس نشاطه کتمک که صیغه امر اولور و له
 بیت دام راحت پرست شو تو چو آهو * زین سووزان سو کبانه میخوروی دن * عربیة
 کوب معناسنه در شاعر بیت: وای درد دندان در ددن دان * که در دین نشنید در دندن
 فی دنه گرفتن فی نیز لک ابلک و متکبر اولق و خصمنه غالب اولق فی دیندن فی کسرتون
 و سکون ای تحتانی ایله صالنی صالنی بودیمک و وضع و حرکتند نذ کو ستر مک فی دوان فی
 دودن لفظندن صیغه اسم فاعلدر یعنی سر عتله سکر دیجی اکثر آتیه صفت ایدوب اسب
 دوان دیرلریو کرک آت دیمک اولور ایوا المعانی در تعریف اسب بیت بگردا و نرسد با هزار
 سنی صبا * زیران تو باشد اگر که اسب دوان * و کازرونه قریب محله واقع بر قریه
 اسمیدر که قدوة العلماء الراسخین جلال الدین دوانی اول قریه دندر فی دوانیدن فی مصدر
 متعدی در سکر تدر مک ترکیض معناسنه خواجه سلمان بیت چو دیده در طلبت واجست
 کردین * سرشک با همه جانی دوانیدن فی دوران فی واوک سکونی ده فقه سینه ده
 جایز در دونه و دونه معناسنه و دایمادونمک لازمه سی اولغله روزگاره ده دیرلری دودین فی
 سکر تمک معناسنه مصدر لازمیدر عربیة رکض دیرلریکال بخندی بیت ما درد تور سم که
 رفتی بصد شتاب * کی عمر رفته کس بدویدن گرفته است * و ادای خدمت ایچون بلکه دیرلری
 * مصرع * از دوست یک اشارت از ما بسر دودین * چغتایده چایمق دیرلری و متعدی سنده
 چای تورمق دیرلری فاعلی چاپغان و چایغون اولور فی دهان و دهن فی کلاما بفتح الهاء اغز
 معناسنه که عربیة دم دیرلری شیخ سعدی بیت زبان درد هان ای خردمند چیست * کلین
 در کج صاحب هنر دهن آدن فی سکون ها و فتح دالین مهملتین ایله سو بلك و قارشو سو بلك
 و نظیر اتیمک فی دهن فی خم ما و اولومع و فله از برا و قومق یعنی کتابسز حفظدن اوقق کدافی

مؤید الفضلا و فرهنگ میرزاده حفظ معناسنه در کذا فی فرهنگ جهانگیری عبد القادر نایبی
بیت آنکه مدح شاه خواند از دهون * از دهانش بوی مشک آید برون * دی بادین
ودی بدین * کلاهما بسکون الیائین تختانین و کسر الدال المهمله اوج معنایه کلور اول
حضرت باری تعالی جل ذکره نک اسماء شریفه سنند ندر ثانی اسم فرشته در حکیم فردوسی
بیت چو میداشود افسردی بدین * یکام تو باد از زمان وز میت * ثالث هر ماه شمسی نک
یکرمی او چنجی کونی نک آید راول کوند دعا تیمک و دفع شر شیاطینی دهلک و فرزند اسمک
مناسبت دیر لر مسعود سعد سلمان بیت دی بد نیست و دین مرد خرد * آن سنامه که لعل
باده خورد * دیدین * سکون یا این تختانین و فتح دال مهمله ایله ایکی معنایه کلور اول
یعنی دویدن بیانی یعنی طور میوب سکر تمک ثانی اول کسفه یه دیر لر که خدمت جزئیده
استخدام اولنوب هر ساعتی آنی ادنی ایشه کوند و رمل * دیمین * سکون یا این تختانین
و کسر میله ایکی اغا جدر اطفال آنکه باز میاید لر دودله دخی دیر لر * مع الواو * دادو * ضم
دال مهمله و او معرو فله یعنی غلام پیر عمو ما بر طفلک معین خدمتکاری خصوصاً لالا
معناسنه حضرت مولانا قدس سره بیت بیرون بر ازین طفلی ما را برهان ای جان * از منت
هر داد و وز غصنه هر دادا * دادا خدمتکار جاریه در که طفله مخصوص اوله * دار کدو *
سکون را و فتح کافی و ضم دال مهملتین ایله قبق اغاجی وجه تسمیه سی بود که سلاطین و وزرا
و امرا ایام عید و جشنارده صحرایه چقوب بر قوری قبق ایچنه سیم و زر قویوب بر اغاجک
باشنه محکم آید لر و نیراند از لر میدان باشندن آت سکر دوب کیدر کن اوق آتار لر هر کیم
اول قباغی او زرسه اکا قباغی و بر خلعت دخی و پر لر اکا بر جاس دخی دیر لر تر کستانه
قباغی دیر لر کذا فی فرهنگ جهانگیری * دارو * ضم راه مهمله و اخفاء و او ایله حکما و اطبا
صلی و امراضه ایام کاری علاج و بر معناسی دخی ایو آدم دیمکدر ابو المعانی بیت مریض عشق
شد مای طیب خسته * غیر نوش لب ت داروینی نیاید خوش * دارو * فتح زاء معجه
و ضم راه مهمله ایله زبان پهلو به اسماء جناب حضرت بارید ندر جز ذکره * داس درو *
سکون سین و کسر دال و فتح راه مهملات ایله اوراق معناسنه و اورا غله بجمک معناسنده
کلور * دانکو * فتح نون و ضم کافله عاشورا شی یعنی بر نوع طعامدر که نخود و بقله و عیس
و فستق و فندق و بونلر امثالی نسبه لر ی بال ایله یا خود بکمز ایله پشور لر اکا هفتانه
و هفتانه دخی دیر لر اکثر ماه عمر مده بشورب اولشدر مک معتاد اولشدر * داو * بوزن
کا و درت معنایه کلور اول خصلی معناسنه قارده رهنی زیاده یعنی بر او یون شرطی قدر
مضاعف تیمک شیخ آذری بیت شها قار بنا زندلیک میخوانند * موالیان تو تقد و کون را
یک داو * مؤید الفضلا ده نزد و قارده نوبتله اوینامق معناسنه حکیم انوری بیت همه
در ششدر عجزند و ترا د او بهقت * ضربیه بستان و زن زانکه تمامی ند بخت * ثانی دستانم
معناسنه در میر خسرو بیت از ته دم عنبر ترزاده کاو * داوه بخاست لب مردم زداو *
ثالث دعوا معناسنه رابع یا لحدن دیوار کذا فی المجمع * در * بروج سکون زاء فارسی و ضم باء
مواحد و را ایله یعنی خشمکین و کره بر او زده یعنی قاش چا توب غضب کوستر مک ابو سکون

ابوشکور بیت یکی در بر وهست پر خاشجو * کز وهست شیر یا ز اخدوی دستار و
 سکون سین و فتح تاء مثناة و ضم راء مهملتین ایله بلا زک که دست ابرنج و دست برنج دخی
 دیر لر عربیه سوار معنا سنه در و دستبنو و سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة و سکون نون
 و ضم باء موحده ایله ایکی معنایه کلوز اول کوچک قاون کبی الاجه و خوشبو که ترکیب شیمامه دیر لر
 نعمة الله یبلغ تعبیر ایش ثانی بعض عطریات که مسک و عنبر و کلابله تخمیر ایدر لر حکیم
 حاقانی بیت سرخ جامی چون شفق در دست و آنکه چون صبوح * تلخه از صبح و دستبنو
 ز اختر ساختند و دستبنو و سکون سین و ضم میله حبوباتدن بو کر لجه معنا سنه در و دلو و
 قوغه و بز و ج اثنی عشر ک اون برنجی برنجی استمیدر و در کرمانده استعمال اولنان سپیده
 دیر لر بو لغت عربیله مشترکدر و دندان کا و و سکون نون و فتح دال مهمله و کاف عربیله
 خلال معنا سنه در کا و کاویدن لفظندن اسم فاعل در کدافی شرفنامه و دوا دوی پیانی
 صکر تمک یعنی بلا منقطع سکر دوی کتمک مولانا هاتقی بیت خدنگ از دو جانب روار و گرفت
 بروی زمین خون دوا و گرفت و مع الهاء * دایرزه و فتح باء فارسی و زاء معجه و سکون
 راء مهمله ایله بر کوچک قوشد فر استوک دخی دیر لر کدافی فرهنگ جهانگیری و دایره و
 کسر باء موحده و فتح زاء فارسیله چپلاق دیدگری قوش که زغن دخی دیر لر ابو المعانی بیت
 نشود بلهوسان عشق حقیقی دمساز * کار شاهین نکند دایره کم پرواز و دادخواه و
 سکون دال مهمله و فتح خاء معجه و واو معدوله ایله داد استیجی یعنی شکایتی میر نظمی
 بیت ترجم نداری باین بی کناه * شوم روز محشرز تو دادخواه و دادده و سکون دال
 تانیه و کسر دال ثلثه مهملات ایله لفظ مرکبدر داد ایدی معنایه که جناب حضرت
 باری جل ذکره در و بر معنای دخی شهور ملکینک دردنجی کونی استمیدر و دایره و
 سکون راء مهمله و فتح با و زاء فارسیین ایله سرچه دن کوچک بر قوشدر الاجه تو بلری
 اولور ترکیبه آکا اسکته دیر لر و داروغه و ضم راء مهمله و واو معروف و فتح غین معجه
 ایله صوباشی معنا سنه در چغتای لسانیدر و دایره و فتح راء مهمله ایله بوزن چار اوج
 معنایه در اول وظیفه که هر کون و یر یله حکیم سوزنی بیت هر که عمل کرد بدیوان او *
 خامه بود جامکی و دان کیر * ثانی مخفف دایره در ثالث هاله معنا سنه در کویا تدویری
 سببی ایله دان دینشد و دایره و فتح زاء معجه ایله اول نسنه یه دیر لر که ایکی اغاجی دیکوب
 ویر اغاجی دخی آرقوری اول اغاجلرک باشنه محکم ایدر لر که کوکرجین و طاوق و غیرهما
 طیور آنک اوز رینه او تورر و داسغاله و سکون سین مهمله و فتح غین معجه و لامله معیار
 جمالده کوچک اوراق که دهره دخی دیر لر اغاج و باغ بودامق ایچون ایدر لر شمس فخری
 بیت برای دیده بدخواه جاهت * بود مرغ در کف داسغاله * تفسیر لغت و شاهدیده
 شمس فخرینک راما اوراق ایله یادهره ایله کوز چقار تمک مناسبی ندر هاله عدونک بوزن
 و قولان کسند زسه مناسبی و از ایدی بیت برای قطع گوش و انف خصمت * بود مرغ
 در کف داسغاله * بازی بویله اولسه مناسب ایدی مؤید الفضلاده باشی اگری دکنک
 معنایه مرویدر و داسکاله و داسکله و کلاهما بسکون السین المهمله و فتح الکاف الفارسی

باغبانك باغ بوداديني دهره كه عربيه منجل ديولر ظهيرفارياني بيت دركف دوست
برای عدو * داسکاله چو ذوالفقار بود * بعض فرهنكك باشی اگری براغاجدرکه آنکله
میوه قوپارمق ایجون اغاجك دالنی چکرلر و بعض نسخه ده شین معجه ایله واقعدر اما
اصحی سین مهمله ایله در داسه فی فتح سین مهمله ایله بغدای و آریه سنبله سنک قاجنی
هریبه سفاد دیولر میرنظمی بیت شود خوشه غدای آشنارا * چو داسه نشتر حلقوم
اعدای داسه فی سکون شین معجه و فتح تاء مشناه ایله بمعنی کهنه و فرسوده شاه ناصر
خسرو * قطعه * اینکه شد زرد و کهن پیرهن جا نست * پیرهن یاشه جارا و خرد راتی *
عاربت داشتیم این از تو تا بکچند * پیش تو بکفتم این داشته پیرهن * و بر معناسی دخی
داشتن لفظندن اسم مفعولدر بو معنایه مصرع اوله واقعدر داعینه فی کسرغین معجه
وسکون یای تحتانی و فتح نوله حیواناته داغ اوراجق دمور آلت ابوالمعانی در نعت شریف
بیت آسمان از مقدمش یافته شرف * مهر بر پیشانیش داعینه است * فرهنكك جهانگیریه
معنی کهنه مسطوردر دالابه فی فتح باء موحد ایله قراول عربیه طلا به دیولر وله در نعت
شریف بیت انجم رخشان که شب با مشعله * بهر پاس خلوتت دالابه است دالابه
فتح نون ایله بمعنی دالان مرقوم یعنی دهلیزوله بیت عالم فانی بچشم عارفان * کشته تار
و نیره چون دالابه است دالیره فی سکون لام و ضم باء موحد و فتح زاء فارسیله بمعنی
دار بره مرقوم یعنی برکوچک الاجه قوشدر دالپوزه فی سکون لام و ضم باء فارسی
و فتح زاء فارسیله و طواط کبی بر قوشدر کتاب السامی فی الاسامیه ترندیدکاری قوشدر که
عربیله و صعدیولر فتح و او و سکون صاد مهمله ایله دالوره فی ضم لام و او معروفله ده
دالپوزه مرقوم معناسنه در داله فی بوزن ناله بمعنی دال مرقوم که قرتال در هاء علامتله
دخی مرویدر دالیره فی کسر لام و سکون یای تحتانی و فتح زاء معجه ایله چل دیدکاری
قوشدر آتی نور میرنظمی بیت چو شاهین قهرت در استیزه بد * گروه عدو و همچو دالیره شده
دالموره فی سکون میم و فتح و او و زاء معجه ایله داموز مرقوم معناسنه که زبل سپیدیدر
دامیه فی کسر میم و سکون یای تحتانیله برنسنه اوزرنده او لمش نسنه و کوکندن قو پیش
ودخی تخم صاچلمش و خاکی و یا خود غله نی هوایه و یرمش یعنی صاورمش دیمکدر که دامیدندن
اسم مفعول اولور میرنظمی بیت بامر قضا بخت کردیده شد * همه خرمن مال دامیه شد
دانیجه و دانیره و دانیره فی اوچی ده سکون نوله مرجک که منجودخی دیولر عربیده
هدس دیدکاری غله در کدافی فرهنكك جهانگیری دانش پرده فی دانش اسم مصدر در
علم و معرفت معناسنه و پرده فتح با و ضم زاء فارسیله و او معروف و اظهار هایلله ارامق
و آرایجه معناسنه در معنای ترکیب اهل علم و دانشمند و طالب علم معناسنه اولور شاه
ناصر خسرو بیت شه مملکت کیرودانش پرده * منوچهر چهر و فریدون شکوه دانکانه
فتح نونین و کاف عجیله جمع الفرسه متاع و اثواب معناسنه حکیم انوری بیت ای در چوال
عشوه علی و اربا شد او * از حرص دانکانه بکفتار روزگار * اما فرهنكك جهانگیریه سکون
نون اول ایله اول نسته به دیولر که یاران سیر و صحبتته کتد کارته اکابر لری خرج و مصرف طعام

طعام و لوازم سايره همچون ویردگری بر مقدار آنچه معناسنه در کمال استعمال * قطعه *
 با کف در پاش تو هر دم زنتک * ابرزند بر رخ دریا تفوی * کرچه مرا هست بحر و ارفضل * نیست
 ز دانگانه مرا یک تسوی دانه فی حیویات قسمتک هر نوعند در راجبه معناسنه و دخی قوش
 می چینه معناسنه کی داه فی بوزن کاه قول و قراوش جاریه و خدمتکار معناسنه استاد
 فرخی بیت خنتک آن میرکه در خانه تو بار خدای * پسر و دختر آن میر بودند و داه * و خدمت
 معناسنه ده استعمال اول نور استاد رودکی بیت اختراند آسمان شان جا بگاه * هفت
 تابنده دوان در دو و داه * بعض نسخه ده غایب ملایم دلبر او غلان واکر عورت که هر کسه
 بی تکلف آشنا اولوب تابع اوله بومعنا یه میرنظمی بیت مبین آن میر مستعمل که هر کاه * کند
 صحبت بهر کس میشو دداه * و بر معناسی دخی اون عدد در که مشهوری ده در قاعده کلیه
 اوزن شاه و ماه و کاه کبی در الفسز استعمالی صحیح در مجمع الفرسده سروری اون عدد
 معناسنه رود کینک بیستی شاهد ایراد ابلش ایله اولسه دو و داه ضم دال ایله اولق کر کردر اما فقه
 ایله او قنسه دوند معناسنه اولور حکیم فردوسینک بو بیتند و انقدر بیت ابر داه و دوهفته
 شد که خدای * گرفتند هر یک سزاوار جای * بومعنا یه ابوشکور دخی بیت الاتامه
 نو خیکه کانت * سپر کر دمه داه و چهار را کی داهیه فی کسر ها و فتح یای تحتانیله شدت
 بلا و مصیبت تعریفند * الداهیه من شد اید الامر و الجمع دوا هی داهیه الی هر ما یصیب
 الفاس من عظم نوابه دیشار لغت مشترکه در فارسیه دخی استعمال اولنور کی دایره فی چون
 پیرامن معناسنه و دگر می اولد و غندن چالنان دایره و هرنگه صحیح مدور اوله و دلیره
 گوکل و یرمشه دیر لرا بوالعانی بیت من دایره دایره کون شدم او * کردست دهد دایره زن
 باشم از پنجا * بو بیتند اوج معنی واقع اولشدر کی دایه فی حقیقتا اطفاله خدمت ایلین جاریه
 و استعمال طریقله ده محله استعمال اولنور نتکم شیخ سعدی کاستانده * نثر * دایه
 ابر بهاری را فرموده تا نبات نبات را در مهد زمین پرورد کی دباله فی فتح باء موحد و لام
 ایله تورج معناسنه در شاعر بیت در انجا لازم آید چون قباله * بهر یک دادیک کار دود بباله
 کی دپایه فی فتح باء فارسی و یای تحتانیله بمعنی دبستان یعنی مکتب خانه میرنظمی بیت
 چو اطفال نورس بمکتب روند * دپایه چو گلزار جنت کنند کی دبده فی سکون باء اول
 و فتح ثانیله نقان معناسنه در شیخ نظامی * مثنوی * با فاک آن شب که نشینی بخوان
 پیش من افکن قدری استخوان * کاخر لاف سکیت میرنم * دبده بنده کیت میرنم * حکیم
 نزاری قهستانی بیت دبده تا کی زنی بر سر بازار عشق * جمله زبانی خموش چند ازین
 داوری * و دپاک معناسنه ده کاور و استعمال طریقله شهرت و دولت و جاه چشمت معناسنه ده
 استعمال اولنور میرنظمی بیت دبده جاه بکیوان رسید * این سخن انیس و ملک می شنید
 کی دبره فی فتح باء موحد و راه مهمله ایله قصیل در که خوید معناسنه عربیه سبزه وانی
 حصه حصه ایتک شاده دخی دیر لقصیل معناسنه اولد و فی مجاز مرسل طریقله در
 کی دبه فی تخفیف ایله کبه و زنده بر علتدر عربیه فتق دیر لخوایه اینوب طور دقه
 بیشتر کی دبه فی تشدید ایله کوندن یا بلش بر ظر فدر اهل سفر ایچنه یاغ و بال و مر یا

وامثالی نسنه لر قور لر و صومطره سنه ده دیر لر دی دجه فی سکون حاء مجه و فتح میم ایله
مقبره معناسنه استاد عنصری بیت هر کرارهبری کلاغ کند * بیگمان دل بدجه داع کند
و میت ایچون ایتدکاری صندوقه و میت قودقلری شرداب که مخصوص میت ایچون اوله
حکیم فردوسی بیت یکی دجه از بهر او ساختند * همه فرش دیبا در انداختند * اما بو
بیتدن فهم اولنور که میت دفن اولندوغی قبه اوله و مدفن معناسنه اولدوغی جمله دن
اقرب و اصغر مولانا وحشی * قطعه * اگر بدجه زاباستا نیان بمثل * کسی و خجرو شمشیر
او کشد بمثل * بگرد جسم نکردند و زحشر از بیم * روان سام و نیمان و روح رستم زال
و مؤید الفضلاده ارکک دوه کو کرد که آغزیدن چقان کو پوک که عربیده کسر شین معجه ایله
شفقه دیر لر دی دده فی یرتجی جانور که ددخی دیر لر استاد لطیفی بیت شبی قیرکون ماه
پنهان شه * بخواب اندرون مرغ و دام و دده * حکیم سنایی بیت چه بوی چون سنوز
دیو و دده * چارمچ اندرین کدای کده * وجد معناسنه و تعظیم و اکرام وجهی اوزن
در ویشانه ده دده دیر لر دی دراره فی بوزن قران دیوت معناسنه که کشجان و غلبان دخی
دیر لهندی لسانده بهر وه دیر لر کمال اسمعیل بیت بایچ نامه ورقمه سلام مانوش شت * زهی
دران وزن روسبی و لوطی کار * عربیده یوکا کیر دکاری ایکه دیر لر دی دراینده فی یعنی کوینده
و آواز کننده شیخ نظامی بیت دراینده هر سودرای شتر * زبانک تهی مغز را کرده پر *
دی درپه فی سکون راء مهمله و کسر باء فارسیله اوج معنایه کلور اول بعنی پیوند * و پان
شمس الدین کوتوالی بیت زبس درپه که زدر خرقة خویش * زسنکینی بدی هفتادم زبش
و جامه یه دپکن پان معناسنه اورمزدی در مدح یکی از اولیا * قطعه * ای بهاری که ابرزنده
تست * شمع عرفان ز مهتر افروزم * کر بدرد ز برق آن زننه * درپه از مهرومه پر و دوزم
ثانی یعنی غفو و مساحه ثالث ناپیدا معناسنه در دی در داده فی سکون را و فتح دالین
مهملات ایله ذکر مانک صوی آقدوغی اولوق معناسنه در دی در دزه فی اضافتله و کسر زاء
مجه و اظهار هایله زنانه مخصوص بر علتد عربیده و جمع الرحم دیر لر و اولاد و جووده کلور کن
آنه سنک آغریسنه دیر لر دی در دسیاه فی اطبا جمای محرقة دیدکاری علت مشکله در میز نظمی
بیت آن سیه روشده بلای سیاه * میشود مبتلای در دسیاه دی در زاده فی سکون
راء مهمله و فتح زاء معجه ایله یعنی در داده مرقوم یعنی در کرمان اولوغی دی در زه فی سکون راء
مهمله و فتح زاء معجه و اخفاء هایله ایکی معنایه در اول بسته ریک حکیم انوری در صفت
صعوبت راه * قطعه * بگو هسار بیابان اندر آوردیم * جازکان بیابان نوردک کوهان *
چو پشته پشته در و در زه های خار و خشک * چوبان بان در و خامهای ریک روان *
جمع الفرسته توده علف کا و معناسنه در حکیم انوری بیت در مجلس روز کارت این بس
کر در زه رسیده بدست * ثانی یعنی در زمر قوم یعنی بیوتر کیم کسر دالله مستعملت حکیم
سنایی بیت کر کیر خیزه لر زه بود * کیسه کس فراخ در زه بود دی در سار فی سکون راء اول و فتح
سین مهملتین و راء ثانیله قلعه قبوسی و حولی اوکنه چکلن دیوار وقیو پرده سی که تخته دن ایدر لر
حضرت مولانا قدس سره بیت مانند موران جهان کشتند در طاسی نهان * آن رخنه

رخنه جویان از جهان و اسد در و در ساره که در سته فتح را و تا مشق سکون سین مهملتش ایله
 حقو و مسامحه مناسنه در رضی الدین لای قزوینی بیت هر انکو کند جرم مجرم در سته * کند
 فضل حق از مندا نش رسته که در غاله فتح سکون راه مهمله و فتح غین معجه و لامله فرهنگ
 میرزاده و شرفنامه ده در بند و طاع اوزر زدن آستان یول و او یله محله واقع اولان قلعه یه ده دیر لر میر
 نظمی بیت چو کوهی سر کشیده بود عالی * شده واقع در و در غاله عالی که در قه فتح سکون
 راه مهمله و کسرتاف و اطهار هایلله سپر چوپین یعنی اغاج قلقان هند و لره مخصوص صدر واسمی
 دخی هند و لغنی اولغه مناسبت در که در کاله و در کلاه فتح کلاه با سکون الراء المهمله و فتح اللام
 اول فتح کاف ثانی ضم کاف فارسیین ایلله بمعنی بیج یعنی بوز بعض فرهنگرده اولو قدن صواتا رکن
 طو کد و غنه دیر لر که در گاه و در که فتح کلاه با سکون الراء المهمله و فتح الکاف العجی آستانه
 پادشاهان مجازا اما حقیقتا جناب باری تعالی جل شانہ قیوسیدر خواجه حافظ بیت هر که
 خواهد کوبیا و هر چه خواهد کوبکو * کبر و ناز حاجب و در بان این در که نیست که در مانده
 چان سز مناسنه در لفظ مفرد مقامند استعمال اول نور اما مرکب اولجه قیوده قالمش
 دیمک اولور بودخی بیچان مناسنه اولور عربیده عاجز دیر لر چغتای لسانند ایلیندی دیر لر
 که در منده فتح در مانده دن مختصر در که در وازه فتح اول بیوک قیودر که دایما آحق طور و ر
 و ترکیبندن پومعنی فهم اول نور که در قیودر و از باز کی آحق مناسنه در و حرف ها که آخر
 مرکباته لاحق اولق قاعده در معنای عام ترکیبندن معنای خاص علمته علامت نقلدر شارح
 منظومه حقایق بوعبارت ایلله نقل ایدر * الدرب هو الباب الواسع و فی الفارسیه یقال لها
 دروازه * اگر چه وسعتن بیان ایشم اما قید آخره تعرض ایشم قید آخر بودر که هر آحق
 طوران قیا قسز قیویه در وازه دینار انجق شهره کیر باجک محل که صوقاق اغزلرند قیو
 ایدر لر لکن احتیاج اولد قچه قیامز لر اکاد وازه شهر دیر لر بو بیتندن مفه و مدر شمس فخری
 بیت نتوان دهن مخالفان بست * در وازه شهر داتوان بست * پومعنای مؤید حکیم
 سنایی بیت بر تراز صورت و مکان و محل * در در وازه جهان ازل * محل مر قومه اهل
 بازار اوتور بجمع و شرا ایدر لر و دخی در ویشاره و سائلاره اول محل جمع اولوب در یوزه محل
 اولغله بر سبیل تجویز دنجیلک صفتی ده قصد اول نور استاد لطیفی بیت ز کوی دلبران
 در وازه کردن * بود در دکن راتازه کردن که در وانه فتح سکون راه مهمله و فتح نونله کینک
 دیر لر زردبان باشلرند و طام اوزرینه و بعض فوقانی اوطه لره چقمق ایچون ایدر لر استانبولک
 اکثر اولر نه زردبانلری باشلرند اولور که قیانوب آچیلور که در واه فتح سکون راه مهمله و اطهار
 هایلله در واره مر قومانک اوج معنای لیلله مترادفدر جمله دن بمعنی سر نکون امیر
 مغزی * قطعه * همی چو کوه نماید سمند باد نکش * زیاد کوه نمایش مخالفان کاهند * کند
 ز آتش شمشیر جان ازیشان فرد * زهول آهن او جفت ناله و آهند * ز بیم دشمن تیغش که
 بر شود بفلک * ستارگان همه در برج خویش در واهند که در وانه فتح ضم راه مهمله و واو
 معروف و فتح نونله درت معنایه کلور اول جلاج یایی فخرالدین جرجانی بیت سر سر و سهی
 شد باشکونه * دیو تاسد پشت او همچون در وانه * ثانی مطلق یایه دخی دیر لر مولانا کسان

بیت غیر بودیم چون کان بکچند * کوز کشتیم چون درونه شدیم * ثالث بمعنی درون میر
خسرو بیت چون غم زده را ابران تحیر * از خوردن غم درونه شد پر * رابع مؤید الفضلاده
دویه دن بر کوکدر عقرب هینا تنگ درونه * عقربی دیر لر تعریب ایدوب در وچ دید پلو
وخم دال و راه مهملتین ایله قوس و قرح معناسنه در * در یوزه بی سکون راه مهمله ویای
تختانی و کسر و او و فتح زاء معجه ایله بمعنی در یوزه * مرقوم یعنی دپانمک کرمک داجیلره لازمه
اولدوغندن اسم اولمشدر شیخ سعدی بیت چوپیری بدر ویژه شد بامدار * در معجده
بود آواز دار * شیخ نظامی * مثنوی * پنبه پراکنده چو گل کوش تو * ز کس چشم آبله
هوش تو * و عابد در وازه کوش آمد * خنده بدر ویژه هوش آمد * میر خسرو بیت
فروغست در کد امین خاک پیوست * که تو در ویژه خورشید و مه رست * در ویه بی خم
راه مهمله و او معروف و فتح یای تختانی ایله جامه یه دیکن یامه بز اولسون غیری اولسون میر
نظمی بیت ز عالم هر که دل ناکامه دارد * در ویه رقه اش در جامه دارد * دره بی فتح راه
مخفف و مشد دایله ده جایز در درت معنایه کلور اول ایکی طاع اراسنه واقع بر مقدار آحق
بر خواجه حافظ بیت سیه کشته چشمش بر آه و بره * بر آورده کپکان خروش از دره *
و طاع اراسنه سیل اقدوغی یره ده دیر لر وله ایضا بیت ز شیرین کیا هان کوه و دره *
شکر یافته شیر آه و بره * اصلی در در آخرنده کی هایه و دسته ده اولان ها کی اختصاصیه
اولمعه جایز در ثانی بمعنی شکم کسای بیت دره * من شدست از نعمت * چون ز محمدان خصم
پر عذره * ثالث شول شکمه دیر لر که هر قدر طعام یسه و هر نه بولور سه بیوب طویعه
استاد لبیبی بیت داد دره * که گاه نان خوردن * ساکن نشود بهفت من سرکین * رابع فرهنگ
جهانگیریده بمعنی شکنجه حکیم ناصر خسرو بیت کرب از دمه خوران و رمه در کیا چران *
هر یک بحسب خویش همی بکند دره * حکیم سوزنی بیت ده مرغ مسمن تو بتنه ای بخوردی
اودره * کاوی بده انماز نیایی * در هشته بی سکون راه مهمله و شین معجه و کسر ها و فتح تاه
مثناة ایله بمعنی جود و عطا شاعر بیت بسکه دارد سخا و در هشته * در زمانه نه زد
نه در هشته * در یاچه بی کول معناسنه عربیده خلیج دیر لر ابوالمعانی بیت رشک داغ سپنه ام
یا قوت در کان بوده است * نزد اشک چشم من در یاچه عمان بوده است * در یچه بی بخره
واویه قیو یعنی بیوک قیودن کوچک قیو او یار لر آت کیر میه جک قدر و بعض نسخه ده
اولو طاع دپه سنه دیر لر * در یوزه بی سکون راه مهمله و خم یای تختانی و فتح زاء معجه ایله
بمعنی در وازه کردن یعنی دلمک معناسنه که در ویژه دخی دیر لر خلاق المعانی بیت در مانده ام
بدست غریمان مظلمه * در یوزه ز کوی عطای تو میکنم * مولانا جامی * مثنوی * ای خدا اکثرین
کدای توام * چشم بر خوان کبریای توام * میر سم بر در تو هر روزه * شی لله زنان بدر یوزه
* دزدیمه بی سکون زاء معجه و فتح دال مهمله و مهمله کواکب سیاره یه دیر لر یعنی یدی یلد زک
ثابت اولیوب دایما حرکت اوزره در لر بونلدر زحل و مشتری و مریخ و شمس و زهره و عطارد
و قمر بو نلرک فارسیه اسملری زحله کیوان و مشتری یه بر جیس و اور مزد دخی دیر لر مریخه
پهرام شمسک اسامیسی خورشید دن غیری چو قدر و زهره یه ناهید و عطارد نه و قمرک دخی

دخی ماهدن غیری آدگری چوقدر و بونارک هر بری بر کوکله در و حرکتی بر برینه محالفدر
 کمی رجاوی و کمی دولابی و کمی سماپلی دورایدر لر و هر برینک مخصوص حرکتی وارد در حل غایت
 بطی الحركه در او توز اوج یله بر دوره بی تمام ایدوب مرکز نه کلور مشتری اون ایکی یله تمام
 دوره ایدرو مرچ بعض فلکی لر قونجه درت ییله و بعضی لر قونجه ایکی بحق ییل و بعض قولله
 بر بحق ییله دورایدوب مرکز نه کلور و شمس بر ییله تمام دوره ایدوب هر برجه بر رای
 مکنی وارد و زهره سکر آیده و عطارد درت بحق آیده و قراوتو ز کونده دورایدر هر برجه
 ایکی بحق کون طور و بکر می سکر منزله سی وارد هر منزله ده اون ایکی بحق کون طور که
 او چپوز اللی کونله منازلی قطع ایدرو بونارک سیری غربدن شرقه در اما فلاك الافلاك که فلاك
 اطلس و فلاك اعظم دخی دیر لر بکر می درت ساعتده تمام دوره ایدوب مرکز نه کلور بونک سیزی
 شرقدن غربه در ایچنده اولان سکر کوکی معا دوندر مکله سبعة سیاره نک دور و حرکتی
 کورنیموب بونک سرعت حرکتند سیارات شرقدن غربه کیدر کی کورینور الله اعلم و سایر
 کواکب فلك ثابتده اولغله انلرک حرکتی و فلك ثابتک یتیمس ییله بر درجه حرکت
 مخصوصه سی وارد دیر لر بو محل بوندن زیاده تفصیله تجمل ایلر تفصیل استین هیئات
 کتابرینه نظر ایتسون در کاله یعنی در کاله مرقوم دره فی فتح زاء فار سیله یعنی
 مهر که خاتم معناسنه در ادات الفضلاده یعنی پر خشم در شیه کسر زاء فارسی و سکون
 پای تجتانی و فتح نونله ات ایچنده اولان یو میرجه نسنه به دیر لر ترکیده بز و در سیه غنود دیر لر
در دستارچه ایکی معنایه کلور اول مقرر مه سی که دستمال دخی دیر حکیم انوری در منقبت
 امام علی رضی الله عنه * رباعی * آن دست که جود در سجود آمد ازو * دیباجه ترتیب وجود
 آمد ازو * دستارچه که بکدش خدمت کرد * تانیست نکشت بوی جود آمد ازو * خواجه
 حافظ * رباعی * ماهی که قدش بسرو میماند راست * آینه بدنت روی خود می آراست
 دستارچه پیشکشش کردم گفت * و صلم طلبی زهی خیالی که تراست * ثانی مندیل که صارق
 بزینه صاری نور لر در دستاره و دستره فک اثباتیه حذفیده جایزال بحقوق سی که بر نوع
 کوچک بحقوق در عربیه منشارید دیر لر حضرت مولا ناقص سره بیت از شکرنی که هست
 بهره مجایید نش * لب همه دندان شده بر مثل دستره * حکیم ولولی بیت خواندن مدح
 توان بردل دشمن که کند * آن یکا دستره نتواند بر چوب زر نک در دست انبویه و دستنبویه
 کلاهما یعنی شامه که قاون کبیدر اما الاجه و خوشبویدر دستنبوی دخی دیر لر بعض عطریاتدن
 شامه ایدوب الله طوتار لر غایت نفعی وارد شمس طبیعی بیت زدستنبویه خلقش جهان
 زانسان معطر شد * که هر دم میکند سجده نسیم باغ رضوانش در دستانه در سکون سین
 مهمله و فتح تا و نونله آلت زراعین دن بر آلتدر دستاهنک دخی دیر لر ترکیده طوتق دیر لر
در دستاویزه در هدیه مختصر و واسطه بزکان کذافی المجمع مثال معنی اول میرنظمی
 بیت دستاویزه محنت آید برم * شب و روز ایام غم کسترم در دستانه در سکون
 سین مهمله و تاء مثناة موقوف و فتح باء موحد ایله الدوان و قو لحاق که دستوانه دخی دیر لر
در دست سوزه در سکون سین و تاء موقوف و ضم سین ثانیله اول قره دیر لر که خواستکار

اولئس اما هنوز نکاح او تمامش اوله که نامزد دخی دیر لر ترکیه نشان او دید کاری معنایه در
شاعر * مصرع * یکی دخترک دست سوزده بدی در دست شانه بی سکون سین و تاو فتح
سین معجزه و نونه قر از لک چه دید کاری طراق که کوندن اولور در دستگاه بی سکون سین
مهمله و تاو فتح کاف عجمی و اظهار هایله اوج معنایه کلور اول اول نسنه در که عامه تحریف ایدوب
د زکاه دیر لر قماش و بز و کتان طوقور لر حکیم انوری بیت باصطناع بر آراست دستگاه وجود
باستناد بیفزود پایگاه صدور * ثانی اکثر قدرت و قوتدن کنایه ایدوب بو مرتبه کاره الی
ایریشور و کوچی بتر معنایه استعمال اولور استناد لطیفی بیت آنچه از هر چیز دارد
دست رس * دستگاه او نداند هیچ کس * ثالث کثرت اثواب و اموال وار ز اقدن کنایه در
حکیم فردوسی بیت بدانش نبد شاه را دستگاه * و کرنی مراب نشاندی بگاه در دست کله
سکون سین و تاء موقوف و فتح کاف و لامله ایکی معنایه کلور اول اول نسنه در که اینپ و دریدن
ایدوب آت و قاطر ایاغنه پکور لر ترکیه کو سنک دیر لر ثانی شیبیه و نظیر معناسنه در
کذافی فرهنگ جهانگیری در دستگاه بی ایکی معنایه کلور اول دستگاه مرقومدن مخفف در اوج
معناسنه ده مستعملدر ثانی قوت و قدرت معناسنه حکیم فردوسی بیت به نیک و به بد
دادمان دستگاه * خداوند کیوان و خورشیدومه در دست موزه بی ضم میم و او معروف
و فتح زاء معجزه ایله بمعنی دستاویز مرقوم حکیم سنایی بیت ساخته دست موزه سا لوس
پهریک من جو و دو کاسه سپوس * امیر خیرالدین ربیع الملکی بیت ای تیغ او که فتح ز تو دست
موزه ساخت * یارب بدست او چه در خشنه کوهری در دستواره بی لفظ مرکبدر دست
ایله وار و هاء علامتدن دست معلوم وار کله لیاقتدر و هاء علیته نقل ایچوندر معنای ترکیب
ال کبی وال قدری نسنه یه دیر لر هر نه اولور سه شیخ او حدی در جام جم بیت چون خوری نان
دستواره او * نظری کن بدست پاره او در دستوانه بی سکون سین و تاو فتح او و نونه اوج
معنایه کلور اول بمعنی دست ابرمخنی که دستپانه و دستینه دخی دیر لر ثانی صدر مجلس
معناسنه که یا لکر دست دخی دیر لر حکیم نزاری قهستانی بیت یادشای بما رسید که یارب *
باز آمد بدستوانه ما * ثالث ساعد آهنین یعنی قوی خاق که جنگ کونلرنه زره کید که انی
قوللره کیدر لر ترکیستانه قلق دیر لر در دستورده بی سکون سین و تاء مشناه و راو فتح او
و دال مهملات ایله بوزن پرورده او قلاغی که آنکله یوقه آچار لر کذافی المجمع در دستور شاه
بر نوع ذی قیمت جواهر ایله مرصع تاجدر که شاهلره مخصوصدر حکیم فردوسی بیت تبارک
برش تاج دستور شاه * ز کوهر کران سنک و تابان ماه در دستوره بی سکون سین و تا
و فتح او و راء مهملتین ایله بمعنی دست رنج و دست آره مرقوم یعنی ال محقوسی کذافی المجمع
در دسته بی بوزن بسته الی معنایه کلور اول قبضه شمشیر و خجرو محق و نیر و نیشه و امثالی
ثانی اهل صنایع آلترینک صانی معناسنه عموما ثالث کل و لاله و سنبل و ریحان و امثالی شکوفه
و سبزه دسته سنه دیر لر محمد شمس بغدادی بیت صد دسته باد از کل و اقبال در کفت * برفرق
دشمنان تو تیغ دو دسته باد * حکیم فردوسی بیت یکی دسته داری کنایون بدوی * از بوستدی
دسته رنگ و بوی * کمال اسمعیل بیت چهر شاهان در قبای سبزه سرخ * همچو کل

دل با آنچه در يك دسته اند و رابع بمعنى جاروب يعنى سپور كه حضرت مولانا قدس سره بيت
 دمی چو فکرت نقاش نقشها سازی * کهی چو دسته فرآش فرشتهها روی * خامی یارو معین
 معین و مدد کار معناسنه شاه ناصر خسرو * رباعی * بسته هوا مباحش اگر خواهی * تادیومر
 ترانگرد دسته * چون از فساد باز کشتی دسته * آنکه کند صلاح ترا دسته * سادس بمعنى
 یعنی کستاخ و کستاخی کردن استاد رودکی بیت نیست از من بهتر عجب کستاخ * که تو کردی
 در اول دسته و دست یافته یعنی ظفر یافته و غالب شده میرنظمی بیت دست یافته
 بادا ایم بر عدو * می نماید نصرت و اقبال رو و دستینه و دستینه یعنی اوج معنایه کلور اول
 حکم همایون شاهان و وزرا فرمانی معناسنه استاد مخیك بیت مراباغ تو دستینه نشست
 چنان * که نیره کرد از اشک مانوی از وی * بو معناده مطلق مکتوب و مراسلات معناسنه
 کلور و له بیت که کند کار بدان خط تو ای مردك خر * در کس زنت سزد این خط و آن دستینه
 ثانی بمعنى دست برنجن یعنی بلازك و قول باغی که اینجو و لعل و سایر نسنه لردن ایدر لر مولانا
 جامی بیت زد دستینه دو ساعد داده رونق * ز زر کرده دوماهی رامطوق * شیخ نظامی
 بیت مسی بزوی مرادستینه سازند * به از میمی که بردستم گذارند * ثالث دسته خود و رباب
 وطنبور و امثالهم حکیم خاقانی بیت دل بکیسوی چنگ در بندید * جان بدستینه رباب دهید
 و دسکره یعنی سکون سین و فتح کاف عجمی و راه مهملتین ایله ایکی معنایه کلور اول هر شهر
 و قصبه به دیر لر عوما عربیه کی مدینه و مصر معناسنه حکیم نزاری قهنستانی بیت بکهم پایه
 دارم یکی دسکره * که بردستکاریش باد آفرین * ثانی بر شهر اسبید عراق عجمه خصوصاً
 تاریخ طبریده مسطور در که هر قل ملک رومی منازعدن پاک و مصون ایتدی فرخان ملک
 رومدن فرار و هزیمت ایلدی هر قل عقبندن ایریشوب فرخان و ملک عجم ایله محاربه
 ایلد که عجم ملکی قاچوب شهر دسکره به واردی مزبور شهرک متین و محکم حصاری اولغله
 آندن محصن ایلدی سواد عراقه آندن معظم شهر یوق ایدی شهر مزبور معناسنه استاد لیبی
 بیت کاردانی همی ارزی بسوی دسکره شد * آب پیش آمد و مردم همه در قنطره شد
 و دسکره یعنی سکون سین و فتح میم و راه مهملتین ایله دسکره مرقوم معناسنه مرویدر
 و دسکره یعنی سکون سین و فتح میم ایله برنوع غله آدیدر کذا فی مجمع الفرس و دسه یعنی
 فتح سین مهمله ایله ایکی معنایه در اول جلاهارک ایلاک یوماغی میرنظمی بیت زنگی بود کیسوی
 زولید * بند سر چون دسه بیولید * ثانی طوقنان بزی صاردقلری چارکوشه اغاج که
 عربیه منوال دیر لر و دسکره یعنی سکون سین معجه ایله بوزن چشمه ایرانیلردن بر مبارزیم لوان
 نامیدر کذا فی مشکلات شهنامه و دسکره یعنی سکون سین معجه و فتح نونله خجرك مخصوص
 آدیدر و برنوع خجرتینی در که انسر اولور ابوالعانی بیت زمرگان دسکره هازد سیننه دل
 شده حال دل بیچار مشکل * لار خلقنه مخصوص برنوع خجره ده دیر لر شیخ نظامی بیت من
 آن روم سالارتا زی مشم * که چون دسکره صبح مردم کشم و دسکره یعنی سکون سین معجه
 و فتح نون و و او ایله یعنی دسکره مرقوم کذا فی نعمة الله و دسکره یعنی کسر سین معجه اول
 و سکون یای تحتانی و سین ثانی و فتح کاف فارسی و اظهار هایلله یعنی شب کیه معناسنه

صاحب فرهنگ جهانگیری نقل ابلسدر في دك زده في سکون كاف و فتح زاء معجه ودال
مهمله ايله صقالی و بیبی تراش اولان آدمه دیرلر کدانه في دلاله في لام مشدده ايله اوج
معنایه در اول غمز و غیبت ایدی ثانی ناز و عشوه ایدی زنه دیرلر ثالث عاشق و معشوق
میانه اولان واسطه یه دیرلر حکیم سنایی بیت چون در آمد وصال را حاله * سرد شده
گفته کوی دلاله * مولاناها تخی بیت فرستاد دلاله هوشمند * پی خواش در دا ناپسند *
 في دله في فتح لام و میله تازه مایه اوراش پنیر اکادلك دخی دیرلر ترکیه دال یرینه تاء مثناة
ایله تازه کساش پنیره نله دیرلر غلط در اصلی هال ایلدر کدافی فرهنگ جهانگیری في دله في
لام تخفیفله اوج معنایه در اول دشتی بر جانور در صومون مشابه ترکیه سکسار دیرلر در یسن
دباغت ایدوب کورک ایدر لر سینه سی بیاض سائر یری سیاه اولور سمور و زرد اوه
و سکسار بر نوع جانور در انجق سمور نرم و لطیف و بر آق اولور صافی سیاه در بیاض یری
یوقدر و استعما لند خاصه واردر و اقامتی زیاده در زرد اوه بر مقدار صار و در سینه سی
بیاض در قیمی سمور دن آچقدر بونک دخی خاصه سی واردر اما سکسارک توپلری اوجی سیاه
ودی بی بیاض در بر مقدار در شت در و بر آق دکلدر قیمی زرد اوه دن آچقدر استعما لند
اقامتی یوقدر بولغنی تعریب ایدوب دلوق دیدلر شیخ نظامی * مثنوی * روز و شب از قند ز
و قاتم چراست * این دله نیست پانک ازدهاست * کر به نه دست درازی مکن * بادله
دهله بازی مکن * مجمع الفرسده دله قاتم ايله تفسیر اولمش و لام مشدده ايله مذکور
جانور معناسنه منقولدر و فرهنگ میرزا ابراهیم دله بیان کدیسی دیومرویدر بوییت ايله
استشهاد اولمشدر استاد فرخی بیت همیشه تا بصورت یوز بر تر باشد از آهو * همیشه
تا بقوت شیر بر تر باشد از دله * حکیم اسدی بیت زهر سوپی اندازه در وی بجوش *
پتان پرندی برش دله پوش * ثانی بمعنی دلاله ثالث جامه پشمینه و مرقع در ویشان که معزنی
ایله مشهوردر که دلوق دخی دیرلر و تشدید لام ايله مکر و حیلله معناسنه و بر مشهور
مکان عورت آدیدر دله محاله دیرلر استاد فرخی بیت زهر آنکه از بند تو چون مردم رها
کردد * کنون دایم همیخواند کتاب حیلله دله في دلیله في کسر لام و سکون یای تحتانیله
یاغور معناسنه شاعر بیت چوزوی کرده نهفته طعامهای نفیس * غد ایشام و سحر شده
دلیله و نجو في دمامه في فتح میین ايله ابکی معنایه در اول نقار معناسنه در سیف الملوك
در مدح جلال الدین اکبر شاه * رباعی * ای شاه فلك ربیت و خورشید سر بر * فیلت بنقار
خانه گاه زد و کیر * آوزد ز سر دمامه و ز دندان چوب * سنجش شده کوشها و خرطوم
نقییر * ثانی نفیر معناسنه حکیم زاری قهستانی * مثنوی * بکین بر خاسته چون شیر غران
روقتن نیز چون شمشیر بر آن * دمامه بر دمیدند از بکاهی * روان کشتند چون دریا سپاهی *
بعض نسخه ده دبلکه که قولتق آلتنه طوتوب چالزلر في دمامه في فتح دال مهمله سکون می
اول و فتح ثانیله درت معنایه کور اول فرهنگ جهانگیری مکر و فریب و افسون معناسنه
حضرت مولانا قدس سره بیت زین دمدما زان بترسند * بر ماتو مخوان که مرد مردم
حکیم زاری قهستانی بیت ملاک قناعت مه بدست طمع باز * مثنوی نشاید زبون

زبون دمدمه زن * ثانی نقار و دهل و کوس و امثالی نسنه لر معناسنه و له بیت دمدمه
 میزند بر سر باز عشق * همسر جان میدهند کیست خریدار عشق * ثالث یعنی آواز
 صیغ اسفرنگی بیت اگر چه دمدمه جا هدی میماند * بشعر زنده بود نیکنام مردم را *
 رابع غوغا و غلبه معناسنه ابوالمعانی بیت مکن ستیزه بهر کس بخوی نیکو زی * باطف
 شو همه کارت مباحش دمدمه ساز * و فرهنگ جها نگیریده یعنی سرکوب قلعه اول نسنه یه
 دیر که قلعه مقابله سنگه طپراق و اغاج و نه اولور سه قلعه کنی نسنه ایدوب اوز وینه طوب
 چقاروب قلعه نك برج و بازوسن و ایجروسن دو کرلر خلقنی نبحیرا ایچون * دمگاه و دمکه فی
 کلاهما بسکون المیم و فتح الکاف الفارسی و اظهار الهاء آهنکر و زرکر او جافی و جام کلخی
 و گرمید او جافی و امثالهم نسنه لره دیرلر حضرت مولانا قدس سره بیت که در طواف آتشم
 که در شکاف آتشم * باد آهن دل سرخ رو از دمکه آهنکرم * حکیم سوزنی بیت بصره
 خاطر بدمکه آرو بتفسان * کنبد کر مابه دماغ سویدا * دم گرفته فی قوقس دری وغیری
 و دیاعت اولمندی متعفن اولمش معناسنه و دخی یعنی نفس گرفته شیخ نظامی بیت زمین
 از باد آهن خم گرفته * هوارا از در اودم گرفته * دممنه فی فتح میم و سکون نوله دمیدن
 لفظندن اسم فاعل درودخی بیاد دهته یعنی صاور می و افوری ابوالمعانی بیت بکلشن آمد
 و باعل شده عزیزمخوان * صبا بکتهت خوش غنچه را دممنه شده * دممنه فی سکون میم و فتح
 نوله ابکی معنایه کلور اول پرشغال در و کلیله دخی پرشغال آدیدر بونلرک محاوره و مناظره
 و مناقشه و مسامره لرینه مبنی بر کتاب تألیف اولمش در ابتدا دایشانیم نامنه هندی لسانی
 اوزن تألیف اولمش جمیعاً بهایم لساندن حکایات در بعد زبان پهلوی به ترجمه اولمش بعده
 عربی لسانی اوزن ترجمه اولمش بعده حسین و اعظ سهیل امیر نامه زبان فارسی به
 ترجمه ایدوب نامنی انوار سهیلی قومش بعد جنت مکان فردوس آشیان سلطان سلیمان
 خان نامه و اسع علی سی نام بر مرد فاضل ترکی به ترجمه ایدوب اسمی همایون نامه قویمش
 حقا که عبارات رنگین و کلمات دلنشین نظم و ابیات ایله زیب و زینت ویرمش عند الاهی
 مقبول کتاب در استاد فرخی دممنه نك شیره آیتدوکی فریب و مکر و حیلله سی صد دنده بیت
 دممنه از بهر شکم عاقبت شیر نجست * لا جرم شیر پیچه برد بسر کین پدر * حکیم خاقانی بیت
 دممنه اسد بخاشود شاخ برهنه سنبله * قوت موم و آتشی فعل زقوم و کوثری * و مجاز افتنه کار
 و خیمه گر عورته دیرلر ابوالفرج رونی بیت تف سیاستش از دیود منه ساخته خف *
 گفب گفایش از شیر فتنه دوخته شیر * ثانی اول دلو که در که تنور لده نفس الملق ایچون
 اولور و دخی بخار چقمق ایچون اول دلو که قود قلمی بزپان لرینه ده دیرلر کمال اسمعیل
 * قطعه * آن ریش چنان نمی پسندند * صاحب طبعمان این زمانی * زیر اکه بهج کار
 ناید * الا برای دممنه دانی * عربیه جمع اولمش زبل حیوانات معناسنه در جمعی دمن کلور
 شیخ اوحدی بیت دممنه رفتکان تست این خاک * سبزه دممنه را چه داری پاک * بعض
 مریله اوز رنده تازه یشل چمن بتر اما الی زبل او بلغله عربیه ضرب مثل ایدوب ایا کم
 و خضر اوالد من دیرلر آدنک ظاهری معمور باطنی خراب اولسه ضرب ایدرلر * دممه فی

بوزن همه ترکیب دپی دیدکاری یعنی قاریغا رکن شدید هوا اسوب قاری صاور را آتی و آدمی
یوله کتمکن منع ایدر حکیم اسدی بیت مران کرک را مرک به دردمه * که بی خورد ماند
میان ربه * بو معنایه شیخ نظامی بیت کرک ازدمه کی هراس دارد * با خود دغد و پلاس
دارد * ودخی دمورجی آلتندن کورک و آتش او فورجک نسنه لره دیرلر امیر خسرو
بیت نقدر اسکه در عیار آورد * دمه و کون را بکار آوردی دمیه بی کسر میم و سکون یای
تختانیله دمیدن لفظندن اسم مفعولدر ظاهر اولش و تازه تمش و افورلش و صباح
آچاش مثال اول و ثانی ابو المعانی بیت دمیه غنچه خندان بعارض خوبت * زبوی عنبر
زلقت دمیه سنبل تر * مثال معنی اخیر حکیم شفا یی بیت خوردشید تواز صباح امکان
صد مرحله بیشتر دمیه بی دتیره بی سکون نون و فتح باء موحد و راه مهمله ایله یعنی طنبور
کذافی شرفنامه بی دندان بی سکون نون اول و فتح ثانیله کلیدک و طراغک دیشلری و امثالی
نسنه لره استعمال اولنور و فرهنگ جهانگیریه کنکره یه دندان دیرلر حکیم خاقانی بیت
قصری که بنام او طرازند * دنداناش از افتاب سازند بی دندان خنده بی یان دیشلری
یعنی ثنایا دیدکاری دیشلرک یاننده اولنور که خنده ایتمد بجه کورنری دندان کوساله بی بزوع
او قدر که دمرنی کوکدن اولور مشویله که بوزاغودیشنه مشابه امیر خسرو بیت سوداش
کز کین دلیر افکنند * بدنان کوساله شیر افکنند بی دنده بی بوزن زمزمه آهسته سو باشمک
معناسنه کمال اسمعیل بیت نیزی که بانک رعیم وزیر او بود * در زیراب چو دندنه ناتوان
کند * دندین آنک مصدری در بی دتقه بی سکون نون و فتح قافله داوچه دیدکاری که
بغدای اراسنه پترا کر بیله دوشلر سسه او کند که بغدای افساد ایدر میر نظمی بیت همی
باشدا کرد در جمع مردم * چو دتقه میکند افساد دکنم بی دنکاله بی سکون نون و فتح کاف
همجمله اولوقدن صواقرکن طوکوب بوزاوله کذافی کتاب السامی بی دنکاله بی سکون نون
و کاف و فتح دال مهمله و لامله یعنی دنکاله مرقوم کذافی نسخه میرزا ابراهیم بو معنایه لنک
سکاک دیشدر بیت خلم از دماغ و بیینی من تابه پشپ پای * کشتست دنکاله ز سردی
وا زخمار بی دنکلاله بی سکون نون و کاف همجمله یعنی ژاله که ایام بهارده وقت سهرده
یعوب سبزه اوزرنده قارکی کورینور و بر معناسی دخی نیز لک و تند طبع اولوق بی دنه گرفته
کتاب السامی فی الاسامی ده یعنی متکبر و ناسپاس یعنی کفران نعمت حق جل و علا و بعض
نسخه ده خوشحال و شادان و مجمع الفرسده یعنی پیک آمده و دونه بی دنه بی فتح نونله
نعمت و شادی معناسنه خلاق المعانی بیت ماش لله کر کند پیوند با طبع تو غم * طبع غم را
از نشاط او بدید آید دنه * تحفة الاحبابه یعنی دویدن و تکبر و غرور کردن شاه ناصر خسرو
بیت مثلست اینکه چو مو شان همه پیکار بمانند * دنه شان کیرد و آیتد سر کوبه بخارید
فرهنگ جهانگیریه صد اوند و شاد یلق سببی ایله زمزمه معناسنه استاد منوچهری بیت
تا توانی شهر بازار روز امروزی مکن * جز بگردم خرامش جز بگردون دنه بی دینه بی
بوزن رسیده یعنی خرامیده رفتن یعنی صالنی صالنی یوزیمک شاه ناصر خسرو بیت ای
دیده همچو خون کرده رخا ن از خون دل * خون دن خونت بخواهد خورد کردن مدن

مدن و دوده و سکون و او و فتح دال مهمله ایله یعنی دایره کذافی شرفنامه و دوزه و
 سکون و او و فتح راء مهمله ایله یعنی بیانه شراب کذافی الاداة و دوله و سکون و او و فتح
 لامله درت معنایه کلور اول یعنی کردباد که ترکیه قاصرغه عربیه ز و بعده دیرلر ثانی پیاله
 شراب کذافی نسخه میرزا ابراهیم ثالث یعنی دایره رابع زلف معناسنه کذافی فرهنگ جهانگیری
 و کتاب السامی فی الاسامی ده ضم دال ایله کردباد معناسنه اما موید الفضلاده فتحه ایله کردباد
 او ضمه ایله اول شخصه دیرلر که قصیر القامه اولوب زیرک و عاقل و دانا ظن اولنه اما
 اول نادان و ابله اوله و عربیه ابکی معنایه در اول بخت و طالع ثانی غالب و ذی قوت
 معناسنه در دهان دزه و اسمک که خمیازه معناسنه در اکافار و فازه دخی دیرلر و دخی دایما
 اغزین آچق طوتانه دیرلر و هر اشتمد و کن سر یلینه دیتلور ابو المعانی بیت پیش بابل
 ازل هرگز مگوای در دتر * آن دهان دره رازت فاشد کاشن کند و دهانه و دهنه و کلاهها
 یفتح الهاء و النون اوج معنایه کلور اول ژنکار معدنی در که رنگی سبز و نخل او نور باقر
 معدن حاصل اولورانی بعض دواتر کینه جزو ایدرلر خصوصاً دفع سمو ماته و داروی
 چشمه نفعی وار در اعلاسی فرنگدن کلور دهنه فرنگی دیرلر کمال اسمعیل بیت زتاب
 خشم تو کز پرتوی بروم رسد * شود زبان آتش دهانه های فرنگ * حکیم نزاری قهستانی
 * قطعه * صیقل بکن این رواق ازرق * زیر و زرساد بر کرانه * وین سخن زمردی شود
 راست * از ریزه ساد چون دهانه * بو معناده معربی دهج در * ثانی بجام اسب ثالث هرنگه
 دهانه مشابه اوله یا خود دهان منزله سنه اوله و دخی دره اغزی و چارسو و بازار اغزی
 اغزی معناسنه در شیخ نظامی بیت شد زمین بر دهانه های پر آب * که کس آن کنج راندید بحواب
 و دهنه و سکون ها و فتح دال مهمله و لامله یعنی نفرین زن یعنی قارشو و ریجی ابو المعانی
 بیت پند شنواژ من و دور شو از خفتیش * روی مبین آن زنی میکند آن دهنه * و دخی
 هر جایی و بیوا معناسنه که کندویه محبت ایدنی قویوب غیر بلرله یار اوله حضرت مولانا
 قدس سره بیت شرح آن نکند ارم و کیم کله * آن جفای آن نکار دهنه و دهره و
 بوزن بهره درت معنایه کلور اول بر کسکین دمور در بالته کبی بر طرفی اوراق کبی اما او زوزق
 اولور آنکله ایری اغا جلاک قور و سن و ناهموار اولان دالز کسرلر حکیم اسدی بیت چوزة
 دهره پهلوانی درخت * شد از خانه دولتس تاج و تخت * ثانی باغبانلرک باغ بودادخی
 کوچک دمور بو کاترکیه دخی دهره دیرلر ثالث نعلینلرک آت طرفی باغی یوندقلری دمور
 سمتراش که ترکیه صوترتاج دیرلر رابع فرهنگ و فانی ده و فرهنگ جهانگیری کیلانیلره
 مخصوص بر نوع حربه در که دموری یسی اولور قصاب ساطوری کبی شاعر بیت دهر قصاب
 ناجوانمردست * دهره اش بهره رقاب و صدور * عبد الواسع جمیل بیت کل چاک زد جامه
 کنون قد بتفشه شدنکو * آلوده لاله رخ بخون چون دهره فخر عجم و ده دکه و اطهارها
 و فتح راوکاف عجمیله غایت شجیع و بهادر معناسنه معنای ترکیب اون طمر لودر مرادیرار
 و یور کاودیمک اولور کذافی المجمع و دهنه و سکون ها و فتح لامله حصیرا پند کلری ساز
 و نعمة الله و حاجی قندره دید کاراوت یاز مشلر اما بعض نسخه ده ضم دال ایله صحیح اولمشد

دِه مَرده فِي اوز اوز النان شينه ديرلر ابوالمانى بيت دېكران دهد آن شوخ بوسه
 ده مَرده * مرادست كند صد هزار ناز و ستم فِي دهنه فِي اظهار هاين و هم نونله زيور
 و آرايش معناسنه خاقانى بيت موكب شاه اختران رفت بكاخ مشترى * شمس مه داده
 دهنش فضل دوازده درى فِي دهنه فِي سكون هاه اول و فتح نون و اخفاء هاه ثانى ايله بر نظامش در
 جواهر نونعدن تعريف ايدوب دهنج ديدلر كند افى شرفنامه و فتح هاو نونله بخام و گرو قنطره
 معناسنه آت و قاطر اغزنه اوريان هر نه اولور سه فِي دهنه فِي مفعول و مستعمل اوغلان
 و با عورت معنای لفظ و ريحى ديمكدر مير نظمى بيت شده از دست عالم زر كشتن *
 كه نبود همچو او هيز دهنه فِي دهوه فِي سكون هاو فتح و او ايله بمعنى دهله مرقوم فِي ذهينه فِي
 كسر ها و سكون ياو فتح نونله ايكي معنایه كلور اول سوداغرى كه فله دنجى ديرلر و ثانى دهنه
 مرقوم معناسنه فِي دهيو ده فِي سكون هاو ضم ياي تحتانى و او معروف و فتح ذال مهمله ايله
 اوتار ده يك كى و نصفنه نجيو ده ديرلر نجيك معناسنه فِي مع الياء تحتانى * داد فرماي فِي
 حضرت بارى تعالى جل ذكره اسماسند ندر داد و ريحى ديمكدر عادل حقيقى جناب الله در
 عز اعمه و مجازا عدل پادشاهلره دنجى ديرلر خليفه الله فى الارض اولدو غيچون فِي دادنى فِي
 ويره جك در هزنه اولور سه اسم مصدر در خوردنى و پوشيده نى كى احسان و عطا
 معناسنه ده كلور فِي دادى فِي بوزن شادى ايكي معنایه كلور اول شهر فارسينك بگره
 بشنجى كوفى اسيد و ثانى ياي خطا بيه ايله ويردك ديمك اولور مير نظمى بيت كام دل رازمى
 ندادى * كام دل دېكران چو دادى * و ياي استفهاميه نى اولور ويردكى معناسنه فِي داراي
 فتح راء مهمله ايله انبار دار معناسنه يعنى انبارجى فِي داراينى فِي ياي نسبتله دارايه منسوب
 ديمك اولور و بر نوع حيرر قاشدر موج و يرلدكه خار ايرلر فِي دار بوى فِي سكون راء مهمله
 و ضم باء و حله ايله عودا غاچى اصلى بوى دارا ايدى علم اوليحق مضاف اليه تقديم اولنوب
 دار بوى اولدى شمس فخرى بيت بېزمش جام زرین آفتابست * حطب در مطبخ اودار
 بويست * استاد رودكى بيت تاصبر رانباشد شيرنى شكر * تا بيدر انباشد بوى چو دار
 بوى فِي دارى فِي كسر راء مهمله ايله اوج معنایه كلور اول يعنى انبار دار ثانى ناقوس كبران ثالث
 داشتن لفظندن صيغه محاط بدرى دامي فِي فتح ميم و كسر نونله عور نلرك باشن اور تشنى
 عربيه مقنعه ديرلر مير خسرو بيت خود اين شه واجق آن شاه افكنى داد * كه بر سرهاى
 شاهان دامن دادى دامي فِي صياد معناسنه دام طوز اقد و آخر نه كى ياي نسبتدر فِي دانشى
 كسر نون و سكون شين معجه ايله دانشمند معناسنه در حكيم فردوسى بيت سر ذكر دين
 بوم زاباستان * نهد دانشى نام غافلستان فِي داورى فِي بولغته بعض فرهنكاه حكومت
 معناسن و يرلر داور حاكم اولق اوزر بومعنى ده حاكمك صفتى اولور شيخ نظامى بيت
 جهاندار داران داورى * طلب كزهايرانيان ياورى * و كى ده قلم و شكوا معناسنه
 ديدلر پادشاهلره عرض احوال اولند و غندن خواجه حافظ بيت لاله ساغر كير و زكس
 مست و بر ما نام عشق * داورى دارم خداوندا اگر داور كنم * كال پاشازاده و بعضيلرى
 خصومت معناسنه در ديدلر داور خصم اولق اقتضاسيله شيخ نظامى بيت كسى را گد دولت

دولت کنن یاوری * که آرد که با او کند داوری * و بعضی سید عدوت معناسنه نقل ایله پلر
 حکیم انوری بیت آب و آتش را ا کرد مجلسش حاضر کنند * از میان هر دو بردار شکوهش
 داوری و داهی فی کسرهایله دور بین و بسیار دان و مجرب امور عالم وزیرک و انجوال متناس
 معناسنه مرویدر و دای فی بوزن های تم که کار کیر عمارت کرده ایدر لر عربیه اساس دیرلر
 شیخ نظامی بیت آنچه بدو خانه نو این بود * خشت بسین دای نخستین بود * و تم ایلی
 معناسنه ده مرویدر مولانا جامی بیت پی دیوار ایمان بود کارش * ازان شد چار دای
 از چار یارش و دبستانی فی کسر باء موحه و سکون سین مهمله و فتح تاء مشناه ایله طفل
 مکتب معناسنه دبستان مکتب ویای نسبتله طفل اولق لازم کلو رکلامی اصفهانی بیت
 زهفت ساله دبستانیان دعا ایست * که باد عمر تو صد بار برتر از هفتاد و دیوکی فی ضم باء
 موحه و کسر کافله پیزک معناسنه که راوتر عربیه ملوکیه دیرلر بعضیلر آفتاب کردک
 معناسنه در دیرلر اولدخی راوتر کونش دورایتند که اوده دور ایدر و درای فی درایله آیدن
 مرکب اونجه صیغه امر اولور عربیه کی تعال معناسنه حکیم انوری بیت اثر خیر اثر دین
 خدای * مرحبا مرحبا درای درای * لفظ مفرد اونجه اوج معنایه کلور اول چاک عربیه
 جرس دیرلر حکیم انوری بیت آن یکی که رقیب کرد نفر * و آن یکی که سهیل بانگ درای *
 ثانی معنی پتک آهنکران یعنی د مورچی چکیجی حکیم فردوسی بیت ازان پوست کاهنکران
 پشت پای * بیوشند هنگام زخم دارای * ثالث سوزه شروع ایتمک نسخه میرزا ابراهیم
 سوزه شروع ایدیمی معناسنه در کمال اسمعیل بیت زبس که من بکد از دتم زغضه و رنج *
 بجان رسیدم ازین شاعران هر زه درای و درباری فی سکون راء اول و کسر ثانی و فتح باء
 موحه ایله بر کرده دیعدر عربیه کی دفعه معناسنه در ایله باری دن مرکبدر و درای
 سکون راء مهمله و فتح باء موحه و اظهار ای ایله در بایست مرقومدن مخفدر حاجت
 معناسنه در وای دخی دیرلر سیف اسفرنگی بیت آنکه چون مردمک دیده بود پیوسته
 فتح راد در صف کین چتر سپاهش در بای و در پی فی سکون راء مهمله و فتح باء فارسی و اظهار
 یا ایله معنی یار که جامه یه دیکر لر عربیه رقعده دیرلر حکیم سوزنی بیت در سر آنها قصب بستم که
 با بسیار جهد * نامد ایشان یاد در پی نخستین بر ازار * سیف اسفرنگی * قطعه * میلاد
 هر که باشد در سایه خلافت * شریانش را ببنده از قبض روح مجری * سلطان اولیا دید چه
 تو در طریقت * از جامه خضر در بر جامه تودری و در بند پای فی بر علت در ایقلرده ظاهر
 اولور عربیه نقیر بس دیرلر و در دزی فی اضافتله و جمع رحم که در دزه دخی دیرلر و درزی
 معروف عربیه خیاط دیرلر ابوالمغانی در حق شاکر در دزی * رباعی * درزی بجه که در دکان
 میدیدم * از چاک دل و سینه سخن وزیدم * دزدیده نکه که سوی من افتاده * راضی شدن
 از غمزه او فهمیدم و در ماندگی فی بیچاره و عاجز اولق و عجز معناسنه اولور میر خسرو
 ای بدر ماندگی پناه همه * کرم تست عذر خواه همه و در وای فی معنی در بای مرقوم
 حکیم اسدی بیت نه در وای ماهر چه با یست نیز * تو مشتتست بر ماره کج خیز * و دخی
 نکون و باز کون آویخته معناسنه در و در هوی فی سکون راء مهمله و ضم ها و واو مجرول

واظهار یای ایله کوی و چوکان میدانی نك ایکی باسندانه نصب اولنان ایکی میلك ازاسی که
ایکی جانب طو رب طوبی چوکان ایله اوردر لر تا که مزبور میلك ار اسندن کوره لر قغیسی
پکوره بیلور سه غالب اولق اولور و لاپت روم و عربستانه جریدا وینا دقلری معتبر اولدوغی
ایکی عجمه کوی و چوکان معتبر در شاهلر و میر زالر اوینا زلر مولانا عارفی مستقل بر کتاب
نظم اتیشدر و محمد عصار از مهر و مشتری بیت روان بر بود از شاه جهان کوی * چو بادش
بود بکسر تابدر هوی * یاسر در هودخی دیر لر و در سزیا لکتر هوی دخی دیر لر شاعر بیت
نهای و هوی سوی هوی دو کرد * بزد بکیارد بکر کوی هو کر در دری بی زبان فارسی نك فصیحی
ولسان عجمک صحیحی در بو حدیث شریفک منطوق اولدوغی معنای لطیف او زنه * قال علیه
الصلوة والسلام لسان اهل الجنة فی الجنة العربیة و الفارسیة الدریه اما دری نه معنایه
اولدوغنده بر قاج روایت وارد دیری بو در که کمال پاشا زاده مرحوم نقل ایلشدر عجم
پادشاهلر نك اشهری بهرام کور ابن ار د شیر زمان سلطنتده تنبیه ایلشیدی که قیوسنده
لسان فارسی نك صحیح سویلیه لر و احکام مراسلات اول لسان او زنه یا زله بو قاعده خیلی زمان
پادشاه اولغله عالمه شایع اولوب غلبه استعمالدن دره یعنی قیویه نسبت ایدوب دری
دیدیلر و دری مطلق فارسی اولدوغی شرف الدین یزدینک بو مشهور بوسه معماسندن
فهم اولنور * زلعل یار خواهم ضد شرقی * بتازی و دری و قلب و تصحیف * تازی عربی
اولجه دریده فارسی اولور و محمد هند و شاه نججوی صحاح روایت ایدر که عجم پادشاهلردن
هم بن اسفند یار زمانده اطراف عالمدن خلق کلوب قیوسنده جمع اولدیلر اما بر لر نك
لسانی فهم ایلر لدی فارسیه کونه کونه لغت سو بیلر لدی زیر اهر و لایتک مخصوص لغتی وارد
هم امر ایتدی علماسی زبان فارسی نك اصحن وضع ایدوب دری نام قودیلر یعنی قیو لسانی
دیدیلر اطراف ممالک تنبیه ایتدیلر جمع خلق اول لغتی استعمال ایلدیلر زمانه خلقنه بو وضع
مطبوع و مستحسن و پسندیده کلوب مرور ایامه پاک و منقح و لطیف و مصحح لغت ایلدیلر
نتکم حکیم انوری بو مقامه مناسب دیمشدر بیت سمع بکشاید شرح و بسط او جذرا هم *
چون زبان نطق بکشاید بالفاظ دری * واقنوم صاحبی نقل ایدر که شیراز الکه سنده بر طائفه
وارد زقونار کوچر فصیح فارسی سو بیلر لر نتکم بحجاز بریه سنده اولان عربان فصیح عربی
سویان کلاری کبی و برده آنلرک اولدقلری ناحیه یه در دیر لر آخرینه یای نسبت کتورب دری
دیدیلر کذا فی المجمع و فرهنگ جها نکیری صاحبی یوسف انجوی روایت ایدر که لغت فارسیه یه
دری تسمیه اولند و غنک اوج وجهی وارد در وجه اول بر جماعت فصیح اولق او زنه تعبیر ایدوب
دیدیلر که هر لغتده که نقصان اولیه اکادری دینلور و بر کروه دیدیلر دری بر لساندر بر قاج پان
شهر ساکنلری اول لغتله نطق و تکلم ایدر لر اول شهر لر بامی و مرو و بخارا در و بر فرق نك
اعتقادلری بویله در که پادشاهلر استانه سنده اولان خلق تکلم ایتدکلاری لغت اوله و الحاصل وجه
تسمیه سی نه اولور سه اولسون دری لغت فارسیه در شیخ نظامی بیت مغنی در خروشی
آورده یزده * غزلهای دری آغاز کرده * و درینک بر معناسی دخی کپک دری در بونک دخی وجه
تسمیه سنده بر کروه دیدیلر دره کوه منسوب در و بر فرقه دیدیلر خوشخوان اولدوغی سبب

سبب ایله دری دیدیلر یعنی فصیح و صحیح دیک او اور حکیم سوزنی بیت پری دیدار حوزی
 تارون قد * دری رفتار ستروی یاسمن خد * و بعض فرهنکه مسطور در ک دامن کومه در
 دیر لدره دن ترخیم اولمشهر و بعضی آب و هوای لطیف و چهار اولان مو صعدیلر
 انه اولان ککله کیک دری دیر لر و بعضی لر دیدیلر که کیک اکثر یادامن کوه اولور اول اجلدن
 کیک دری دیر لر حکیم انوری بیت در پناه سدره جاهست رغبت پروری * بر عقاب آسمان
 فرمان دهد کیک دری * و لفظ درینک بر معناسی قرارگاه بر معناسی جای خواب و بر معناسی
 دخی طرف او تقدیر و دژنی و سکون زان فارسی و کسر خاه معجه ایله یعنی گرفته روی
 و خشمین کذافی شرفنامه و دستانبوی و دستنبوی و کلاهما یعنی میوه خوشبوی
 و بر نوع میوه در دخی خانچه عطرکه ترنج پیراغن بعض خوشبو پیراقلر ایله طو غیر ایوب کلاب
 و کسکین حرکه ایله شیشهیه قویوب میتغن هواده قوقرکه دماغی پاک ایوب تعفندن
 حفظ ایدر و دخی بعض عطریاتی ترکیب ایوب لادن کی ال طو توب استنبام ایدر لایام
 عفونت هواده دخلی عظیم در حکیم خاقانی بیت درد ست رضای آن مطهر * دستنبویست
 خلد انور و دست شوی و اپکی معنایه در اول ال یوحی صوی یا خودال یوحی لکن و ابرق
 و امثالی نسنه ل ثانی امر در فارغ اول معناسنه ترکیب آندن ال یو دیدکاری معنایه خواجه
 حسین ثانی بیت زین پس زفیض عرشوید سحاب دست * افتد اگر از آتش مهتر
 در و شرار و دستکاری و یعنی پیشه که عربیه صنعت دیر لر و دستوری و یعنی
 اذن و رخصت شیخ نظامی بیت هر سخنی کز ادبش دوری است * دست برو مال که
 دستوری است و دستنی و معروف ظرف در بردا قدن بیوک اولور ایچنه صوو و سایر صولی
 نسنه لر قور لر و سید احمد پاشا که موید زاده دیمکه معروف در بر قصیده سنه دستنی تعبیرینی
 بسلد و کی طاهره کلکین ثبت اولندی بیت اپکی دستم طولوی دستمی صندرمه نم * طو نم
 اپکی الم قانده ایش قانی کرم و دستنی و سکون شین معجه ایله حراده صو سز حاصل اولان
 مزروعات و نباتات و صویله حاصل اولانه بوستانی دیر لر حضرت مولانا قدس سره بیت
 مرو زین خانه ای مجنون که کردی خون زهجران خون * چو دستنی را فروردی عجایب
 نیست خون رفتن و دستنی و قش شین معجه و سکون نون و کسر کافله یعنی روز کار شاعر
 بیت دستنی بشنکی و شوخی خویش * ربود آن بت شنک را از برم و دخل درایی و یعنی
 عیب بولغه چالشورسن و کار فریب ایدر سن دیک معناسنه در کذافی الجمع و دشوی و
 ضم غین معجه و و او معروفه بر حرا اسمیدر که کبو و طوس آنک شکار کاهنکه بر قرپو لوب
 کیکا و سه کتور دپلر نبات ملوکدن اولغله کیکاوس آنی حباله ازدواجه کتوردی سیاوش
 آندن وجوده کادی کذافی مشکلات شهنامه و دم آبی و یعنی بر ایچم صوملا حیرتی
 بیت بکر بلادم آبی نمید هند بکس * ز قطره بفشانند همچو بر مطیر و دستنی و
 بر عتدر وجوده قهر حاصل اولور و دخی و کسرنون ایله یعنی نشاط و خرمی شاه
 خسرو بیت ای شاه مشغول بنا کردنی * کرد جهان بپده تاکی دخی و دوی و
 اول سکه لیس آلتونه دیر لر که هر بری بش شبانی به صرف اولور استاد منوچهری بیت

چون تو که خدمت هر که بترکی و مهتر * از بهر ده شیبانی و ز بهر یک دوازی * شیبانی درم ده
هفتدری دوالی بی نام حاکم بخارا در که اسکندر نو شایه که پادشاه بر دع در آنک حباله از دوا جنبه
کتوروب بر دوا حاکم ایلدی شیخ نظامی بیت دوالی بنام آن سوار دلیر * بر آرد دوال
السن المهمله یعنی ستمبر و بزرگ کنانی فرهنگ جهانگیری در دوی بی کسر و او ایله دغل باز
و حیله دار معناسنه در کنانی المجمع در ده بیجی بی کعباز التون و کش یعنی خالص اولیوب
مغشوش اولان کرک التون و کرک کش خالص العیار اولانده ده دهی دیرل شیخ نظامی از هفت
بیت پیکر بر منست اینکه در سخن سبجی * ده دهی زردم نه ده بیجی * وله ایضا بیت
همراه او خود پر از کج بود * زرده دهی سیم ده بیج بود * ده دهی بی یعنی خالص و کامل العیار
التون کش حضرت مولانا قدس سره بیت عرصه کش خاک زردم دهیست * زدهیده
بردن آنجا ایله بیست در دهر نکوهی بی دهر دن شکایت ابلک و دهره بر امر سو پلک یعنی فلکه
و روزگان شتم ایتمک معناسنه موید الدین * مصرع * از دهر نکوهی چه بود سود ترا در دهکافی
سکون ها و فتح کاف بحمیله بر نوع التوندر در دهلی بی سکون هایله دهلو دید کبری شهر در که
میر خسرو و میر حسن اول شهر دند که هندوستان ملککنده بر مشهور شهر در مولانا هاتنی
بیت کرانمایه کوهر کرامی صدف * بر آهنک دهل بر آراست صدف در دی بی بوزن می ایکی
معنایه در اول بر ملاک آدیدر که تدبیر امور و مصالح که ماه دی و روز دینا و روز دینا هر ده واقع
اولور اکامتلقدر ثانی سال شمسیدن اونجی آیه دیرلکه نیر اعظم مدت مکنی برج جدی ده
اوله که اول شتادر وقشه دی دینک وکی بوند ندر امیر خسرو بیت بجان مید ادراحت
دین ازوی * چو برف اندر تموز و شعله دردی * اهل فارس مذکور اوج کونده عید
چشن ایدر در باب الدال المهمله المكسورة مع الالف * درازنا بی فتح راء مهمله و نون
و سکون زاء معجه ایله محل درازیده یعنی اوزونلق و یریمی محل شیخ سعدی بیت توجه غم
خوری که دوری زوصال یارای دل * که سنی ندیده باشی بدرا زانی سال * قاضی نور
اصفهانی بیت درازنای زمانرا بطول بشکافد * بلارک تو اگر بر سر زمان آید *
درختک دانا بی بر درختدر آفتاب یعنی طرفه کیدرسه آنک پیراقلری اول طرفه دونو
حکیم خاتانی بیت کر بردرش درختک دانا شدم چه باک * کاقبال او درخت کدورا چنار کرد
اثیرالدین اخسیکنی بیت باصطناع تو ممکن بود بیباغ زمانه * که تخم بقله جمفا شود درختک
هاتا در مسرا بی یعنی ضرب مخانه دار الضرب معناسنه در خواجه عیندلو پکی بیت ربود صبح
درست ستان خاکی ماند * در مسرای فاک همچو کلبه قلاب در بیغای محل ناسفده
حیفامعناسنه آخرنده کی الف استغاثه معناسن افاده ایدر دردا واحسر تا کی شاعر بیت
ای در بیغادر بیخ افسوسا * رفت غم بیاد و حاصل نیست در ذافتا بی سکون زاء معجه
و فاق فتح تاء مثنا ایله بر قلعه اسمیدر که آنی شاپور بنا ایلشدر در کربا بی سکون لام و ضم
راء مهمله و فتح باء موحد ایله صفت محبوبدر کوکل قایچی دیمک اولور ابوالعانی بیت چه
باشید کر نماند در دلم اندیشه دیگر * بلای عشق او از زدن نیادل یا دارم در دلکشای کوکل

کوکل آنچه روی محبوب و مکان خوبه صفت ایدر لر زوی دیکشا و قصرد لکشاکبی کی داهر اخی
 سکون لام و کسرها و فتح راء مهمله ایله نام پادشاه هند و ستاندر کذافی الجمع کی ده خدا فی
 صاحب قریه و رئیس قریه معنا سنه در کی ده کیا فی سکون ها و کسر کافله یعنی دانه که
 صرم ساغه بکزر بر او تدر بشورب بر لر و مقدم جماعت و خواجه قریه معنا سنه در کذافی
 محمودی و شرفنامه کی دیبا فی التون و کس نل ایله طوقش حیر قاش هر پرده بواسطه
 معروف در حکیم اسدی بیت چه نازی بدیبا و خزو سمور * که خواهد تبت بد خور مارو مور
 بر معناسی دخی مشهور فارسینک اونجی کونی آیدر کی دیده بینا فی کورینی کوز محسوسا
 و معناسی صاحب بصیرت یعنی آگاه ابو طالب کلیم بیت بکار و بار جهان غیر بکنظر نکند * حباب
 و از کسی را که دیده بیناست * بو معناده چشم بینادخی دیر لر مولانا صائب بیت یارب از عرفان
 مرا ایمانه سرشار ده * چشم بینا جان آگاه و دل بیدارده کی دیرا فی بمعنی دیر آینه یعنی کج
 کلیمی و صیغه امر دخی او اور مقصود اکلمکی بیبا ندر استاد بیت بسادیرا که خوشتر باشد
 از زود * درست آید هر آنکس بود دیرا * بو بیتدن مراد هر ایشده عجله ایتیموب ثانی
 و تفکر ایله ایتکدر کی دیرا فی سکون یای تحمانی و راء مهمله و فتح با غنا رسیده چیان دید کلری
 مودی جانور در حشرات ارضدن که هزار پا و چل پادخی دیر لر و آهسته یوریمکن کنایه
 ایدر لر انسان اولسون حیوان اولسون کی دیکیا فی سکون یای تحمانی و کاف و فتح با غ
 فارسيله ساج آینی که دیک چولمکدر و یا ایتلری اولجه ساج آینی اولمق اقتضا ایدر و بکیایه
 دخی دیر لر کی دیوپا فی اور محک جنسندن آگاه بکزر اوزون ایاقلی بر جانور در آنکسه و چولامک
 و غنله دخی دیر لر و مکسکیده آنک نوعند ندر کذافی شرفنامه اما ادات الفضلاده دیوپا
 بر اوت آیدر جمع الفرسه عنکبوت معنا سنه در استاد عنصری بیت زیلان فزونست
 ریش رشید * تیدیه دران خانه صد دیوپا کی دیو فرسا فی او چق طوتمشه دیو فرسای دخی
 دیر لر یعنی طود اقله قبر حق کبی نسنه لر ظاهر اولور بخاله معنا سنه ابو المعانی بیت کر رقیب
 دیوینم رفته پیش آن پری * میشود از تاب غیرت دیو فرسا برام کی مع الباء الموحده *
 کی درخت سنب فی ضم سین مهمله و سکون نون و باء موحده موقوفه دلمک معنا سنه در
 معنای ترکیب اغاج دان دیر لر بر قوشد کذافی الجمع کی دزاهنک افراسیاب فی شهر بردع
 قرینه بر معان آیدر که پادشاه توران زمین افراسیاب منهزم اولوب فرار ایتدکه اول
 خارده اختفا ایتشیدی کذافی مشکلات شهنامه کی دلا شوب فی براغاج آیدر غایت موزون
 و لطیف خوش قامت اولور پراخی دالری دینده چقار آکا بیچ اندشت دخی دیر لر اکثر
 و اغلب صوکنار لنده بتر تخمک تند و نیز رایحه سی واردد عریبه فقد دیر لر بعض ادویه یه ده
 استعمال اولنور خصوصاً استسقا علتنه زیاده نافعدر کی دلفریب فی محبوب صفتی در
 کوکل الدایچی دیمک اولور کوکل الدامق خوبا نك شانندن اولغله مناسب صفت ایشلر
 ابو طالب کلیم بیت دل چو فریب او خور دصبر و خرد چه می کند * بدرقه چان کی کند رهزنی *
 سراب را * مولانا عرفی شیرازی بیت ناز آفت و کرشمه بلا عشوه دلفریب * یاران حذر
 کنید که طوفان فتنه است کی دلماب فی سکون لام و فتح مهمله قینی آلمق ایچون چوق قینایوب

قوی اولش ستوده دیر لر دی سب فی یعنی دون کجه دی دون دیمکدر عربیه کی امس
معنا سنه در مضاف ایله پارچه معنا سنه اولور ابوالمظن * قطعه * شدی دی شب بیزم
یاده نوشتان * که سنک و نام رادادی بتاراج * نشاید رفتنت در بزم رندان * بتیر کیر کونت
کشته آماج فی دیکر مشب فی اولکی کجه عربیه اول امس دیر لر میر نظمی * مثنوی *
شده پر نور کلبه احزان * از فروغ رخ مه تابان * آن پری آمدست دیکر مشب * جان
ودیده برون بشوق طلب فی دیکر مشب فی دیکر مشب من مخفف درینه اول معنایه وله ایضا
بیت دیکر مشب داد و عده وصلت * جان اگر میدم زهی دولت فی مع التاء المثناة * درخت فی
اغاجدر هنوز کسایش اولیوب یرنک طوزر اوله میوه دار اولسون کر کسه اولسون یاش
اولسون کر کسه اولسون زیرا کسیلوب یرندن قویک قدر صکره اوزون و هموار ایسه
ستون دیر لر دکل ایسه یا مندن غیری به یرانز اولور هیزم و هیبه دخی دیر لر بوسب ایله جمعی
درختان اولور تنکم شیخ سعدی بیت برک درختان سبزد در نظر هوشیار * هر ورقی دفتر است
معرفت کرد کار * یاش اولدوغی حاله درخت دینلکه صلاحینی زیاده اولور وله بیت
یاد در سایه درختانش * کسترانیده فرش بوقلون * وله ایضا بیت پیراهن برک بر درختان
چون جامه عید نیمکختان * عربیه شجر و چغتایده بیغاج دیر لر فرهاد نامه ده خزان
و عفته دیر بیت چوقیلدی کهر با کون مهر کردون * بیغاج جلا برک رنگین کهر با کون
فی درخت سخت فی کرداغاجی معنای ترکیب پک اغاج دیمک اولور فی درخت و درخت موخت
کلام مابسکون الزاء الفارسی و ضم الهماء اول اسباع ضم ثانی و او جمع ول ایله نام بیت المقدس در
یعنی قدس شریفک آدیدر که درخت کنک و درخت موخ دخی دیر لر استاد دیمشدر بیت
کعبه نظم سخن خراب شد از تو * همچوز بخت النصر خطیره درخت * بخت النصر قدس
شرفی خراب ایتدی و کی مشهور در فی دست فی سکون سین مهله ایله قارش و سره
معنا سنه ده منقولدر عربیه کسر سین معجه ایله شبره دیر لر و گاهی اولنه باء موحد
ادخال ایدوب بدست دخی دیر لر ابوالمعانی * قطعه * کیریک دست کون او دیده * از دهن آب
رفت از شوقش * فی ادب بود بهر نادیش * حلقه کون کرده ام طوقش * عربیه قرعانه
دست دیر لر فی دیکر بخت فی چولک کنابی و چولک کنابی بختن طعام فی دیکر جوشت فی
برادار که صحبت یارانندن بلا سبب قاقوب کیدن ایچون ایراد ایدر لر چولک قینادی دیمک
اولور یعنی عورتی سخن ایتدی دیمکدر ابوالمعانی از زبان یکی بیت صحبت یاران مراد خواه بود
لیک هیچ آرام ندارم دیکر جوشت فی دیوان سببست فی سکون یای تختانی و او و کسر الف
و باء فارسی و سکون سینین مهملتین ایله قره یوخته دیکر گری اوت که عربیه چند قوق
دیر لر و بر نسخه ده کیمک یوخته سی دیر لر فی دیوان سببست فی باء موحد یرینه فایله ده اول معنایه در
فی دیوان سببست فی حذف الفله ینه اول معنایه در ویا لکتر است دخی دیر لر فی دیوان سببست
حذف الف و باء فارسیله ده اول معنایه در بودرت لغت بوجه اوزن جمع الفرسه مستطوره در
فی دیوان سببست فی ایشنک مقدم وزیاده ایش ایشلیوب و نکاتل ایتمین آدمه دیر لر میر نظمی
* مثنوی * اگر چه دپودستی بر سر کار * ولی طالع مخالف بود ناچار * که نتوان خوردن

خوردن کس پیش روزی * و کردل بهریک نه نان بسوزی کی دیودولت فی دولت
 سریع الزوال و دشمن دولت معناسنه در کذافی شرفنامه سبب تسمیه سی حضرت سایمان
 علی نبینا و علیه الصلوٰة والسلام خاتمی الته کیرن دیوک سلطنتی بر ایکی کوناک اولوب یتها
 علی الفور التدن کتدی و کی اجلدن بو معنایه اسم ابلشدر در کی مع الجیم * در آهنج فی سکون
 زاء فارسی و تون و کسر ها ایله ایکی معنایه کلور اول بدخوی و بدکر دار معناسنه حکیم اسدی
 در صفت ازدها بیت بد و کار کز خنجر و نیر نیست * در آهنج کوهیست نخجیر نیست *
 ثانی نیر نیر و معناسنه در کذافی فرهنگ جهانگیری کی در هرج فی فتح زاء فارسی و راه
 مهمله و سکون ها ایله شرفنامه مده قبله متقدمین و بیت المقدس که در هوجتکنک و کنکه
 ز هرج و کشتک و ایلیادخی دیرل اما لسان الشعرا ده بخانه معناسنه در وادات الفضلاده در هرج
 بوزن بیقدر من کورد در کی دیو کوج فی سکون یای تحتانی و واو اول و فتح کاف فارسی
 وضع لام و واو ثانی معروفه طفل مصروع یعنی حواله لی طفل صاحب لغت محمودی جیم
 یرینه خاه معجه ایله نقل ابلشدر و سروری کاشی مجمع الفریسه جیم فارسیله روایت
 ابلشدر را تم الحروف فرهنگ جهانگیری به تابع اولدم زیرا اغلب لغت زده جمله در کی دیولاج
 دکتلو چایرو چمن یزی که خار و غاشاکی زیاده اولمعله چایرینک چندان نفی اولدو غندن
 حیواناته مرعی اولیه مثالی میر نظمی بیت ندیده سودا زوی هیچ محتاج * توپنداری که
 مرعی بود دیولاج کی مع الخاء المعجمه * درخ فی فتح راء مهمله ایله اغاج معناسنه که درخت
 لفظندن ترخیم اولمشدر میر نظمی بیت مشود سایه و نفع اوسود منک * که باشک درخ
 میوه دار و بلندی کی درخ فی کسر راء مهمله و سکون یای تحتانی ایله بمعنی درخ کذافی بعض
 اللغه و له * مشغوی * درختی که باشک نموش زینج * ببردنش در دل آید درخ * جوانی که
 باشک بچل معاله مرد * دوانجو داوار بکشتن بدرد کی درخ فی فتح زاء فارسی و راه مهمله
 و سکون ها ایله بمعنی بیت المقدس کذافی المعجم کی دیولاج فی عمارت و مشملکدن اوراق اولوب
 مسکون اولمیش یزه دیر ل لاج که هر اسمک آخرینه لاحق اوله توفیر و مکان معناسن افده ایدر
 طاسلویره سنکلاخ دینل و کی کبی خرابه و خالی پر زده دیو یعنی شیاطین اولدو غی اجلدن
 دیویزی و دیوی چوق یز دیمک اولور شیخ نظامی بیت هست درین دایره دیولاج *
 خانه دل تنک و نیم دل فراخ * استاد عثمیری بیت چرنک دیولاج کند یهلو * تنی فربه
 میان چون موی لاغر * یو بیته لاز میله ذکر اولمشدر ضیا الدین بانجی بیت ازان
 دیولاج پراز غول بکریز * بغولان اکر دونه پیش مستیز کی مع الاله المهمله * دراز رود فی
 ماوراء النهر ده برار منق آدیدر اما بعض ماوراء النهرک کند و ار ماغی آدیدر زیر انهر اسم
 عاندز هر ار مغه عربیه نهر دیرل بونک اسمی اولوق بعید دکله ربوکا نهر کا شغردخی دیرل
 بیوک نهر در ایچنده بشم حاصل اولور باشی غایت ابر اقدر اول اجلدن دراز رود تسمیه اولمش که
 معنای ترکیبی او زون جای دیمک اولور کی دردی سکون راء مهمله ایله بوزن و در دیارق
 و پرتق معناسنه در میر نظمی بیت دهان غنچه چون در دست و باز دست * ازان و ناله بابل
 درازست کی درود فی ضم راء مهمله و واو معروفه درویدن لفظندن اسم مصدر اولور

بچین معناسنه که عربیة حصاد دیرلر از یوسف و زلیخا بیت بیارا است آپین کشت و درود
از ان زر که یوسف بداده بود در آبادی سکون زاء فارسیله بمعنی خشم آلود و غضبناک
بهزای بیت اگر شهری در آبادش بیند * چوسک اندر پس زانوشیند در آبادی
معنی در آباد مرقوم خسروانی بیت یکی پیر در آلودست در جنگ * که دارد از مصاف
شیرزنگ در برود در سکون زاء فارسی و راء مهمله و ضم باء موحد ایله خشمناک
و بدخوی معناسنه استاد * رباعی * از روی تو در برود کین می بارد * و زقد تو فتنه بر زمین
می بارد * هرگاه که قامت تو آید بحام * بروی ز سپهر آفرین می بارد در دردی فتح زاء
فارسی و سکون نونه بدخوی و تند و غضبناک معناسنه که در آگاه دخی دیرلر استاد لطیفی
بیت مکن هیچ صحبت بر دزد زند * که در طبع پاکت نیارد زند در دلا در فتح لامله بمعنی
داما در عربیة صهر دیرلر کسر صا ذ ایله میرنظمی بیت مکن کر شناسی بمهر اعتماد *
فریبند است این زن پر دلا در دلشاد در خوشدل مسرور القلب معناسنه طالب آملی
بیت ماکه ویران شد کایم بدین دلشادیم * که جهانی شده آباد زویرانی ما در دل میداد
یعنی راضی اولدی و راضی ایدی کذافی شرفنامه معنای ترکیب کوکل و پردی یعنی عاشق
اولدی و مائل اولدی دیمک اولور در دهید در کسر ها و سکون یای تحتانی ایله صیغه
جمع امر در ابکی معنایه کلور اولور پیکر اضر بوامعناسنه حکیم اسدی بیت پس از خشم
فرمود کوراد هید * همه دستهارا بخون دردهید * ثانی ویر پیکوز اعطوا معناسنه خواجه
هدالله انصاریدن بر عورت بغدادی طلب ایند که انبار دارینه بر کاغذ بونی یازوب ویرز
* ارزنی اید کندمش دهید ماش فرستادیم نخود آمد در دیباوند در سکون یای تحتانی
و فتح باء موحد و واو بعد تون ساکنه ایله لقب طهمورث شاهدر اکاد یوبند دخی دیرلر
دیباوندک معناسی تمام سلاح دیمکدر بامر الله تعالی دیولر اکا مسخر ایدی کذافی فرهنگ
جهانگیری در دید در بوزن بید دیدن لفظندن مشتق استدر مع ترکیب معنی صحیح اولور
یا لکن اولدقه انجق کوردی معناسنه فعل ماضی اولور شاعر بیت تامی پخته بینی اندر جام
دید باید هزار غوره خام * و ظاهر اولدی معناسنه ده کلور شکم شاعر دیمشدر بیت
بدید آمد آن چهره نور مند * نکوترز خور شید صد باورند * و ترکیب اولدقه ضرر
دید و دوادید کی شاعر بیت در میان عاشقان کر حسرت دیدی روا * نعمست اینکه شوم
بادولت و صلت سزا در دیرند در سکون یا ونون ایله یوزن کیرند هر روز مان معناسنه
استاد رودکی بیت یافنی چونکه مال و غره مشو * چون توبس دید و بیند این دیرند *
ابو حفص سعدی تعویذ معناسنه نقل ایدوب بو بیته تمسک اولس بیت ایاسر و من در تک
و پوی آنم * که دیرند آسابه بیچم بتور در دیو آباد در خراب مکان که سکنا ی بنی آدم اولما مقدر
کنایه در میرنظمی بیت بجایی آمده تنها و بی زاد * که بوده هولناک و دیو آباد در معنی
کرد باد ترکیب قاصرغه دید کبری کذافی شرفنامه بو معنایه شیخ نظامی بیت چوزان دشت
یکدشت چون دیو باد * قدم در در کرد دیو لانی نهاد * استعان طریقیله غایت یو کرک آته دیرلر
مولانا هاتنی بیت فرو جست از کوه دیو زاد * کشید از دها تنک بر دیو باد * کوهه بوند ایر

ایر معناسنه دزو هجین دوه یه ده دیرلر دے دیوبند دے لقب طهورت شاه در اما شرفنامه ده
 بردارو اسمندر دیونقل ایدر ادات الفضلاده نام دارودر دے دیوسمید دے عابد جاهلی
 اضلال و جهلی سببی ایله بلکه مرتبه کفره ایصال اید نه دیرلر دے مع الراء المظهله * دبیر دے
 کسرباه موحد و سکون یای تحتانیله کاتب معناسنه خواجه حسین ثنائی بیت دبیر
 شیخ مانی قلم * بکف صفحه آورد دهر رقم * دال مفتوحه ده ذکر می مروزیادی لکن کسر
 ایله دخی استعمال اولغین نکرارینه ار کتاب اولندی تکثیر لغت مراد اولنو ر ملاحظه اولغیه
 دے دزدار دے ترکیب دخی مشهوری دزدار در دز قلعه در دار داشتن دن اسم فاعلدر حافظ
 معناسنه قلعه محافظه سی اگا مخصوص اولغله تسمیه اولمشدر صفت تجنیس لفظ ایله ابوسعید
 هروی بیت زرداری دزی دزدید دزدی * زهی دزد بکه دزد دزد دزدار * شیخ
 نظامی بیت بکفتا که دزدار این کوهسار * ستادست پردر بامید بار دے ذکر دے اول معنی
 ایچون موضوعدر که ترکیب دخی ایله تعبیر اولنور مثالی خواجه حافظ بیت رونق عهد
 شتابست ذکر بستازا * میرسد مرده کل بلبل خوش الحانرا * بر معناسنه غیر یدرتکم
 بویت مشهور ده واقعدر بیت تیغ بیاید زدنش بر جگر * هر که زبانش ذکر و دل ذکر *
 یای تحتانی ایله دینکرده دینلور دے دگر بار دے بر کره دخی بار کره معناسنه در ثنائی بیت
 دگر بار آن خسرو پر فریب * سخن دار بنگ ذکر داد زب دے دلاور دے بهادر و شجاع و یورکاو
 معناسنه لفظ مرکبدر معناسی یورک کتوریجی دیمک اولور یعنی قوت قلب صاحبی مراد
 شجاعی بیاند دے دگر دے محبوب معناسنه اصلند ایکی وجه وارد بری هم یله بر بدن لفظندن
 اسم فاعل اولور کوکل ایلدیجی معناسنه تا لفظندن نوعا ثقلت اولغین ضمه نحه یه تبدیل اولمش
 بروجه دخی بردل یعنی کوکل میوه سی دیمک اولور علم اولیجق مضاف الیه تقدیم اولمش
 کلا التقدیرین مراد محبوبدر ارکک اولسون دیشی اولسون میر نظمی بیت نزیب دلبری
 هر روی ساده * بیاید که بدل آشوب داده دے دلپذیر دے کوکل پسند ایندیکی نسنه هر نه
 اولور سه لفظ مرکبدر دل ایله پذیردن که پذیرفتن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی
 اولور تعبیر دلپذیر و حرکت دلپذیر کی و علی هذا القیاس دے دلداری صفت محبوبدر کوکل
 طویجی که عاشقک کوکل آلور هر جمله معشوق معناسنه مخصوصدر شیخ علی نقی بیت
 مکر امشب محنت خانه ام دلداری آید * که جازا مرده وصل از در و دیواری آید *
 و بر معناسی دخی شجاعدر ثنائی بیت بغیر خنجر مرثکان زهر پرور تو * کسی بتیغ سیاست
 نکرده دلداری دے دلگیر دے کوکل طویجی یعنی کوکله انقباض و بریجی کیر کفر دن اسم
 فاعلدر بوند دخی ایکی وجه وارد بر وجهی علاقه و غم و محنتدر که افکار و تشویش خاطر
 حاصل اولور ابو طالب بیت کلیم از هند دلگیری ندارد * پس از الفت قفس هم آشیانست
 و بروجهی علاقه مهر و محبتدر خواجه سلمان بیت بر سرای کهنه دلگیر دنیا دل منه *
 رخت جان بردار و بار دل درین منزل منه دے دلگیر دے سکون یای تحتانی ایله بهادر و شجاع
 معناسنه ابو طالب کلیم بیت خدایرانه نشینی مردم چشم * ترا میاد بخون ریختن کنند
 دلیر * ثنائی بیت ز قوت تهی مرد باز و دلیر * ز بهر زبونی سرافکنند زیر دے دیوبت شور

هر کب قارشد رجن هرنه اولور سه شور شوریدن لفظندن اسم فاعلدر قارشد رجنی معناسنه
دیوار چی ولایت والکه معناسنه عربی در فارسیه ده استعمالی شایعدر ولی دست بیاضی
بیت ترکی که دلی دارم از جفای رقیب * چنان ضعیف که اسلام در دیار فزنگ کی دیندار چی
سکون یای محتانی و فتح باء موحد و ضم دال مهمله ایله شه و در فارسیه نک صدزنجی کونی اسمی در
مسعود سعد سلمان بیت دیوار ست خیز و بیاری نکاروی * وین ترکی می بیار که ترکی
کرفت خوی کی دیمجور چی سکون یای محتانی و ضم جیم ایله غابت قرا کو کچه په صفت استعمال
اولور مسعود سعدی سلمان بیت آخرای آفتاب روز افرون * کی دهد صبح این شب
دیمجور * بو لفظ عربی در فارسیه استعمالی شایعدر شولقدر وارد در که عرب دالک فقه سبیله
و عجم کسره سبیله استعمال ایدر لکسره ایله نوعاً تراکت ظاهر اولور کی دیدار چی نفس
معنایه کور اوله یعنی روی ثانی یعنی چشم بواکی معناده حکیم سنایی بیت ز دیدارت
قیوم نشیده است دیدار * بین دیدار اگر دیدار داری * ثالث بینایی و قوت باصره به دیرل
حکیم قطران ارموی بیت دیده فضل را تویی دیدار * خانه جو در اتویی بیان * رابع یعنی
دیدار یعنی ظاهر کمال اسمعیل بیت بنقشبندی فطرت که در مضیق و حم * بر آب نطفه کند
نفس جانور دیدار * حکیم خاقانی بیت بخدای که هم ز عطسه خوک * موش را کرد در جهان
دیدار * بو معنایله معنای اوله ینه حکیم خاقانی بیت دیودل باشیم و بر پاشیم جان * کان بزی
دیدار دیدار آمدست * خامس یعنی دیدن یعنی کورمک حکیم فردوسی بیت اگر هست
خود جای گفتار نیست * ولیکن شنیدن چو دیدار نیست * کذا فی التفهیم و المجمع و فرهنگ
جهانگیری کمال پاشا زاده بولغته دخی اختراع خاص بیان ایدوب دیر که دیدار گفتار کبی
لفظ مرکبدر دید ایله آردن دید کورمکدر و آردن معناسنه در ترکیب اولیحق کورمک
کتویچی دیمک اولور کوریچی معناسنه انتهی دیدارک عربی معناسی جمالدر ذکر اولمان
ایش معنایله معنای اولنه چغتای لسانده کورک دیرل فتح راء مهمله ایله مثلاً کورمکه
کور کاج دیرل سبعة سیاه ده بهرام شاه دلارام تصویرین کوردیکی برده بیت قویدی
شه خدمتیغه فرزانه * شه پری کور کاج اولدی دیوانه کی دیده دار چی یعنی دیده بان
حکیم اسدی بیت خروشان در آجپاکی دیده دار * گهای بیهشان نیست جاشان بکار
کی دیده ور چی کوریچی و کوز لو معناسنه که دیده کوز در ور وار لفظنک مختصریدر
لیاقت معناسنه معنای ترکیب کوز لو دیمک اولور ابو المعانی بیت کر خرد داری تماشاکن
برین صنع شریف * هر که باشد دیده وور بیندم آثار لطیف کی دیر چی بوزن زیر کچ معناسنه که
مقابلی زود در نیز معناسنه شاعر بیت معشوقه که دیر دیر بینند * آخربه ازان که سیر
بینند * ودخی اکلمک معناسنه که دیر آمد دیرل و چوقدن معناسن دخی افاده ایدر
بواکی معنایه میرنظمی بیت ندیدم روی جانان دیر بوده * چو دیر آید رفتن سیر بوده
کی دیر بار چی بارک بعض معناسیله ردیف اولور اوزون یول و ایراق زمان و نکوار معناسنه
کلور ابادراز معناسنه اولد قد زمینده اولق مناسبدر که یولک ایراقلغ و بر مکانک بعدین بیانده
واروب کلکده اکلمک اقتضاسیله تعبیر اولق جائزدر و مجاز ابعید معناسنه ابو المعانی بیت

بیت نیم ز درد فراقش ز بون حسرت شد * حکایت دل غم دیر بار محنت شد * دیر کوار *
 ضم کاف عجمیه هضم معناسنه در کج هضم اولمان نسنه یه دیر ل اطباء بطی الهضم دیر ل
 * دیک افزار * دیک چولمادر و افزار آئی و لوازمی در قرغان و چولمک قیاخی و دخی
 طعامه قونیلان استیا کون و کشنیز و فلفل و دارچین و امثالی نسنه لره دیر ل ابکی معتمیه
 میرنظمی بیت طعامش پخت دیک افزار برداشت * که دیک افزار عنبر مشک پنداشت
 * دیکر * اول معنی ایچون وضع اولنشد که ترکیب بردخی دیکله تعبیر ایدر ل بو بیتند
 فهم اولنور بیت زمان چون رفت دیکر یافت نتوان * عنان زندگانی تافت نتوان * و تکرار
 اولان نسنه نک اپنجه سینه ده دیکر ایله تعبیر ایدر ل ایکنده و نمازینه نماز دیکر دیدکاری
 بومعناد ندر چونکه نماز ظهره نماز پیشین یعنی اولکی نماز دیدلرا ایدی اپکنده و تکرار و اپنجه
 اولغله نماز دیکر تعبیر ایتدیلر بو مقوله تسمیه عدم اتساع لغت جهتمیه در * دیک کیر *
 سکون کاف اول و کسر کاف عجمی * ثانی ایله قرغان و چولمک قولی کیر بونده کیرنده معناسنه
 اسم مصدر اولور * دیکر * سکون یای تحتانی و فتح میله چهره معناسنه که رخسار و عارض
 و روی دخی دیر ل کنافی المجمع عربیه کی وجه معناسنه * دینار * بوزن بیمار اوزانده برمثقال
 وزنی در و معاملاتده اون درهم کشدن عبارتدر بعض یرده یدی درهم کش اعتبار ایدر ل
 بعض محله النون مراد اولنور لفظ عربیه رجمی دنانیر کور * دینور * سکون یای
 تحتانی و نون و فتح و او ایله بوزن کشور ابکی معنایه در اول صراط معناسنه ثانی برولایت
 و یا خود بر شهرک اسمیدر شاعر بیت کند آسان کند در روز محشر * بدینور هر که باشد
 دین پرور * دیوار * معروف شیخ سعدی بیت چه غم دیوار امت را که باشد چون تو پشتیمان
 چه باک از موج بحر آنرا که باشد نوح کشنیمان * عربیه جدار و حانوت دیر ل * دیوار * فتح
 خا و معجه ایله بر اناجدر اهل جنسندن بر روایت سنو بر اناجیدر ایری دکنلری اولد و غنندن
 دیودن مراد ایری در و خار دکندر و بر روایت حب الصنوبر در که عربیه عوسج دیر ل
 مشرفنامه ده سمید خار تعبیر یله مسطوردر * دیودار * سکون یای تحتانی و او و فتح
 دال مهمله ایله بر نو اسمیدر مجمع الفرسد سنو بر هندی معناسنه در * دیوسار * فتح سین
 مهمله ایله بدخوی و زشت معناسنه در و معنای ترکیب مانند دیو دیمکد ر میر عماد بیت
 گفت بدم در کشم جهان حرون را * تاجچه رونجل دیوسار بر آمد * مولانا هاتفی بیت همه دیو
 ساران ژولیه موی * بریش دراز و درازی روی * نسخه میرزا ابراهیم اول کسنه یه
 دیر ل که دیو جامه کیش اولد دیو جامه اولدر که ارقه سنک ابکی طرفلرینه قر تال قنادی بغلش
 اولد دشمنه مهابتلی کورنگ ایچون جنک کونلرنده کیر ل حال اول عادت روم اپلی سرحدارنده
 جاریدر شهباز روم اپلی دلاور لری دشمن ایله دست و کربان کشا کشدن خالی اولد قلری اجلدن
 اول مقوله قنادی جامه کیوب و آنلرینک باشلرینه نل قورلر که دشمنه مهابتلی کورینه لر مؤید
 الفضلاده دیوسار اول درست و خشین جامه در که جنک کونلرنده کیر ل * دیو کیر * کسر
 کاف عجمیه هند و ستانده استنور حریردن بر نوع لطیف و پنجه قاشدر یا نلرنده خیل
 مقولدر میر خسرو * مثنوی * نکودانند خوبان پری کیش * که لطف دیو کیش از کتان پیش

و لطف این جامه بر اندام آیدست * و یا خود سایه با ما هتایست * دیهور فی سکون یای
 تختانی و خم ها و واو معروفه بمعنی آسمان مرویدر * مع الزاء المعجه * دراز فی جسم شی
 مد و در هر نه اولور سه عربیه طویل معنا سنه مقابلی کوتاه در بعض ترکیب کرده صفت
 ایدوب شب دراز و عمر دراز و چاه دراز دیر لشاعر بیت نکون سار کشتی بچاه دراز * که هرگز
 از و بر نیایی دراز * و هر نکه طوق نور آنک از زنه دراز دیرل تا در معنا سنه * درخت سبز
 و درختینه سبزی یشل رنگ بر قور تدر اغاج ایچنه حاصل اولوب اغاجی بیوب دلر آکا
 سبزک دخی دیرل هندی لسانه کتناس دیرل * درم دوز فی زبل بوجکی عربیه جعل دیرل
 خم جیم و فتح عین ایله * در ذی خصوصیتله قلعه نکه اسمیدر حکیم فردوسی بیت بدان خرمی
 روز هرگز نبود * پی مرد بی راه برد نبود * بعض فرهنکه زاء فارسیله منقولدر اما صحیح دکلدر
 زیرا کوتواله دزد داردیند و کی زاء معجه ایله اولدوغن اشعار ایدر هیچ کسه زاء فارسیله دزدار
 دیمه مشدر عربیه خصار و چغتایله قورغان دیرل فرهادنامه ده خسرو و شیرین او زربینه لشکر
 چکوب شیرین دخی ارمنیه قلعه سنه کیروب فرهادی دخی قلعه به کلسون دیدوکی یرده بیت
 انکا ظاهر قلیب اولایش قیاسین * کلوب قورغانغا کیرمک التماسین * نعمه الله نسخه سنه
 شهره دخی دزدیرل و یاپوسی متین و محکم اولان کویه ده و دپه ده دزدیرل و عربیدر که
 بغداده دخی دزدیند و کی روایت اولمشدر * در پراز فی سکون زا و فتح باء فارسیین ایله خام
 طمع و خشم آلوده معنا لینه باء موحد ایله ده مرویدر ابو شکور بیت پلنکی در پرازی
 دیدر کوه * که شیر چرخ کشت از کینش استوه * دلاویز فی صفت محبوبدر کوکل تعلق
 ایتدیریجی معنا سنه خواجه سلمان بیت بسیار مشوغره بدین حسن دلاویز * کین حسن
 دلاویز ترا عشق من آراست * و محبوبدن غیری ده دخی استعان طریقله استعمال اولنور
 شیخ سعدی * قطعه * کلی خوشبوی در حمام روزی * رسید از دست محبوبی بدستم *
 بدو کفتم که مشککی یا عبیری * که از بوی دلاویز تو مستم * دلسو ز فی اکثر صفت محبوبده استعمال
 اولنور مثلاً حسن دلسو ز دیرل کوکل یا قیچی دیمک اولور و موجب حرارت و سوزش دل اولور
 نسفه رده غم دلسو ز و عشق دلسو ز کی که دل معلوم و سوز سوزانیدن و سوزیدن لفظلرندن
 اسم فاعل اولور ابو المعانی بیت سوخت عالم روز و شب آه غم دلسو ز من * بر دل سنکین
 او هرگز نمیکرد اثر * دلتوازی سکون لام و ضم نوله کوکل اوخشایجی یعنی کوکله خوش کلن
 نسفه نواز نواختن لفظندن اسم فاعل کلور شاه دلتوازی و یار دلتوازی دیرل و یا لکتر دلتوازی
 دیرل بر فعلدر که آندن کوکل ذوق ایده جک حالت حاصل اوله نتکم بو بیتدن فهم اولنور
 میرزا فصیحی بیت دلم ببرد و نواختن هزار افسوس * اگر چه دلبریت هست دلتوازی نیست
 خواجه حافظ بیت زان یا دلتوازم شکر نیست با شکایت * کر نکته دان عشقی خوش بشنو
 این حکایت * دهاز فی کوی یری یعنی سابقه کوی اولوب بعده مرور یا مله خراب اولش
 اوله * دهلیر فی قبویله او اراسنده اولان اوزون یراوسنی مسقف اولسون کرک اولسون
 واپکی قیوار الغنه ده دیرل شیخ نظامی بیت دهلیر فسانه چون بودتک * کرد سخن از سنه
 آمدن لک * استعان طریقله شاعر در صفت زن بیت دو شاخ آمد دو پایش درد و غم را

غم را دری نمود دملیز عدم را * عربیه دالك فتحه سیه استعمال ایدر لریوسف ابن لولو
 بیت سیما بطل معرش لرواقه * من مقلنی اوراقه دهلیز لری دیر باز فی سکون یای تحتانی
 وراء مهمله وفتح باء موحده ایله دنیا معناسنه روايت اولمشدر ابوالعانی بیت مکن غرور
 یاین جاه و دولت زائل * محور فریب که این دیر باز پر حیلست * ودخی چوقدن دیمک
 معناسنه کلور کمال بخندی بیت فراموشت کنم کفنی بزودی * مرا از دیر باز این
 نکته پارم * مجمع الفرسنه دخی بمعنی دراز و طول زمان گذشته معناسنه در حکیم سوزنی
 بیت در عمل بادیر بازی و درازی ممکنست * چون امل بادانزا عمر دراز و دیر بازی دیز فی سکون
 یای تحتانیله بش معنایه کلور اول رنگ سیاه که آت و قاطره مخصوص اوله شبید یزکی که
 خسروک مشهور سیاه آتی ایدی ثانی رنگ خاکستری که سیاهه مائل اوله ترکیب بوز
 دیر لثالث قلعه و حصار معناسنه استاد فرخی بیت زکنک دیز فرمان شاه بستاند *
 حصار و پیل دمان هر یکی چو حصن حصین * رابع بر نوع چو لکنک خامس بر نوع شیافدر که
 کوزه چکر لری بوش معناده دیزه دخی دیر لری کدانی فرهنگ جهانگیری لری دی روز فی دونکی
 کون که عربیه امس دیر لری دیکر روز فی پس فردا یعنی یارندن صکره کی کون میرنظمی
 بیقرار کرده این دل پر سوز * وعده وصل یار دیکر روز فی شهباز فی سکون یای تحتانی و فتح
 هایله کوی پری یا سزده از دخی دیر لری مع السین المهمله * دزدیس فی فتح زاء معجه و سکون
 نون فاوکسر دال مهمله ایله همانا معناسنه یعنی اثنای سخنه همانا دیمک اولور استاد رودکی بیت
 اگر چه دروفانی شبهی و دیس * نمیدانی تو قدر من دزدیس لری دیس فی سکون یای تحتانیله
 ادات تشبیه در بر اسمک آخرینه که لاحق اوله مشبیه صفتن افاده ایدر مثلا ماه دیس
 و خور دیس کی استاد فرخی بیت یکی خانه کرده است فرخا دیس * که بفروزداز دین
 اوروان * بمعنای موید شمس فخری بیت چهارا اگر شه تو باشی یقین * شود در پناحت
 جهان خلد دیس * بو معناده شیخ نظامی بیت دراز و کاه فرخا دیس * نکرد آرزو
 با معامل بکیس * زبان هندیده ابکی معنایه در اول بمعنی روز ثانی ملک و ولایته دیر لری
 دیو دیس فی نازاشیده و ثقیل الجسم و حیلکه کار معناسنه معنای ترکیب شیطان کی دیمکدر
 میرنظمی بیت یکی حاجی ترش رو دیو دیس * که نبود چون اوب نهاد و خسیس *
 فی مع الشین المعجه * دراز کوش فی یعنی خرا و زون قولقلی دیمکدر اشکه هم خرم دراز کوش
 دیر لری قولاغی سائر حیوانه نسبتله اوزون اولدوغندن نسیمه اولمشدر کدلك طوشنه
 خرکوش دیکلری اشک کی قولاغی اوزون اولدوغند ندر میرنظمی * مثنوی * یکی
 روستا بود هشتاد سال * رسیدست عمر و شه بی مجال * دراز کوش ولاغر چواو پیر و لنگ
 کند هر قدمیک دو ساعت درنگ لری درخش فی فتح راء مهمله و سکون خاء معجه ایله شمشک که
 عربیه برق دیر لری استاد عنصری بیت کر بلز انیش بادست اریچنبانی درخش * او ییند ازیش
 نیرست از بخمانی کان * اصلند اسم مصدر درگاهی وصف ترکیب ایدوب ماه درخش
 دیر لری شمس فخری بیت خسروان سپهر ملک مدام * همجو خورشید و مشتری بدرخش *
 فی درفش فی فتح راء مهمله و سکون فایله پدی معنایه کلور اول آهنک لری اوکارینه طوتدقاری

دوری معناسنه درفشك معنای ثانی شی مطلق سنجاق و علمدرك حکیم فردوسی بیت زکرد اندر
آمد درفش سپاه * سپهدار بوده به پیش سپاه * ثالث برق معناسنه در رابع یعنی
درخشنده هر نه اولور سه درفشان دخی دیرل حکیم اسدی بیت درفشان درفشان هم از تیغ میخ
چنان شعله میزد که در جنگ تیغ * خامس توغلاغه اوز زینه صاریان مثال حکیم فردوسی
بیت همه روی آهن گرفته زر * درفش سینه بسته بر خود زبو * سادس اوچی سوری
حریبه دیرل حکیم فردوسی بیت زبس کونه کونه سنان و درفش * سپرهای سپین وزرین
گفش * سابع کفش دوز و سراج آلت نردن بیز اوچی سوری دمور و آنچه بیل معناسنه ده
کلور و هر نکلن علامت معناسنه ده مرویدر * دروش * فتح راء مهمله و سکون و او
ایله دروین لفظندن اسم مصدر در غله بخش دیمکدر * دریش * کسر راء مهمله ایله
بر اویندر ترکیه طقور چین دیرل * دزمنش * سکون زاء معجه و فتح میم و کسرنونله
برنسنه نك بیوکلندن و متانت و استحکامندن کنایه ایدوب بو عبارتله بیان ایدرلر و قلعه واری
معناسنه که دز قلعه درومنش خلقت و طبیعت دیمکدر * دهش * اسم مصدر در عطا و بخشش
معناسنه حکیم اسدی * مثنوی * فریدون فرخ فرشته نبود * زمشك و زعنبر سرشته نبود
ز داد و دهش یافتندش جمیل * توداد و دهش کن فریدون مثل * بو معنایی مؤید شمس خیزی
بیت نیست شغل تو بجز عدل و عطا * نیست کار تو بجز داد و دهش * دیش * بوزن پیش
یعنی اورا بده یعنی اکا ویر کذافی الخفه اصلی دهش در فتح هایل هایلای ساکنه یه ابدال اولنوب
دیش اولشدر استاد رودکی بیت خویش بیگانه کردد از پی سود * خواهی آن روز مزد
کنتر دیش * دیورخش * سکون یای تحتانی و خاء معجه و فتح راء مهمله ایله موسیقی ده
بر نو اسمیدر کذافی المجمع * مع الغین المعجه * دریغ * منع و تقصیر ایتک خواهجه حافظ
بیت قدم دریغ مدار از جنازه حافظ * اگر چه غرق کناهست می رود بهشت * و تحسر
و نأسف معناسنه در * دماغ * بورونک یوقاروسی دال مفتوحه ایله ده جائزدر کسرایله
اولیجق عربیله مشترک اولور بو معنایه خواهجه حافظ بیت سحر بیوی ریاحین وکل شدم
در باغ * که تا چوبلبل بیدل کنم علاج دماغ * مع البقاء * دلف * سکون لامه چنار
اغاجی دلب دخی دیرل * مع القاف * دبق * سکون باء موحده ایله کوبجه در که اغاجلر
قور بچق بتو بعض یرلده برج دیرلر اوکسه آنک یمشندن اولور اول اجلدن اوکسه به دبق
دیرلر و دین ده دیرلر * مع الکاف * دراز آهنگ * برایش و یا خود بر مصالحت اوزاد یغنه
دیرلر شاعر بیت دراز آهنگ شد این کار با تو * ندانم چون کنم ای یار با تو * درلک و درلک *
کلاما دسکون الراء و کسر اللام فرهنگ جهانگیر بده بوی و یکی قصه اولان اثوابه دیرلر کسرتا
ایله ترلک و ترلک دخی دیرلر نجیب الدین جرد پاد قانی * قطعه * تا بر نهاد عالم و بر قدر روزگار
دوزد فلک قباچه دوران ز چایکی * باد اقبای ملک بیالای قد تو * وانکه بزیر دامن جاه
نودر لکی * در مسنک * بر در هم اغری قدر نسنه مثلا اون در هم نسنه یه ده در مسنک
دیرلر همسنک برابر دیمکدر * درک * کسر زاء فارسیله یعنی ایله و شرفنامه ده رسن که زیاده
قورلد قلعه کند و دن کره طوتارا کا دیرلر * دنک * سکون نونله ایکی معنایه کلور اول آواز

آواز معنا سنه ثانی اول طوق که عویله باروت دو کر و او یل اغاج که آنکه چلتو ک دو کوب
 پنج چقار لر وزیت و شیر و غن منگنه سی شاعر بیت حسود دولت را چرخ کردون * بفرقش
 دمبدم بخنو کند دنک * دهک فی فتح هایله کوچک کوی کاف تصغیر در میر نظمی بیت پی آهوان
 شد چو تهادوان * دهک دید و کشته بسویش روان * دیر * ک فی سکون یای تختانی و فتح
 زاء فارسیله یوزرنک اولان نسبه لده استعمال اولنور هم عارضه و هم معروضه اطلاق
 وارد در جمیع رنگه دلالت ایدر لغت لک حالی بویله در عارضه و معروضه اطلاق اولنور * دیک
 سکون یایله چولمکه دیر لر عربیه خر و سه دیر لر فارسیه دخی مستعملدر خواجه سلمان
 بیت الاتاله در صحرا الاتاغچه در بستان * یکی چون تاج دیک آید یکی همچون سر
 بیغای دیوک فی سکون یای تختانی و فتح و او ایله بر بوجکدر اثوابی و کتابی کسر عربیه
 ارضه دیر لر فارسیه بید و دیو جده دیر لر میر خسرو بیت آن زه که بشد کانش از کار
 دیوک زندش بروی دیوار * بعض نسخه ده سولک معناسنه که زلودخی دیر لر حکیم
 سوزنی بیت دیوک بدست دلوک آن بر سیوخت نیش * کوزا بسان خمره دیوک فروش
 کردی مع الکاف الفارسی * درنک فی فتح راء مهمله و سکون نونله الی معنایه کلور اول
 وقت و ساعت و زمان معناسنه ثانی ثبات و آرام و تأخیر معناسنه بوا یکی معنایه حکیم
 سوزنی * قطعه * ای پایگاه قدر تو بر چرخ نیرنک * دور و راستاب و بقای ترادرنک *
 از زیر پنج پرده بشاهد نظر کنی * چون صوفیان برقص داری همان درنک * کسر لطف
 مردیست ب مردم کیارسد * مردم کیاه مردم کرد همان درنک * ثالث بمعنی آخرت یعنی
 خلود معنای ثانیه بو معنایه حکیم فردوسی بیت چو سازی درنک اندرین جای تنک * شود
 تنک بر تو سرای درنک * رابع بمعنی رنج و محنت که آدرنک و ادرنک دخی دینلور فرخی بیت
 فلک چو غیمبه جوشن ستان زان دارد * که بی درنک بو چون روزنی بشتاب * خامس
 سازوزنک و ناقوس و شکستن چینی و شیشه صد اسنه دیر لر شیخ ابوسعید ابوالخیر * رباعی *
 از باده رخ شیخ برنک آوردن * اسلام ز جانب فرنک آوردن * ناقوس بکعبه در درنک
 آوردن * بتوان نتوان ترا بچنک آوردن * حضرت مولانا قدس سره * مثنوی * ناکه آن
 دیوانه شورش در رسید * بر در دکان شیشه کر رسید * یک برسنگ میردنی درنک *
 کرداش بر دی درنک شیشه رنگ * سادس درنک کیدن لفظندن اسم مصدر اولور خلاق
 المعانی بیت رفت آنکه روز ما ز شمشیر نیرنک بود * واندوه ز اینزد دل مادرنک بود * وصیغه
 امر و وصف ترکیب استعمال اولنور استاد لطیفی بیت کفتم اینجا بدر نکم بصفا گفت درنک
 که بجلی و برامه رو و کوه درنک * درنک درنک فی صدای طبل و کوس که بیانی چالنه مولانا
 هاتنی بیت بدستند بر مختیان طبل جنک * بگردون بر آمد درنک درنک * در آهنگ فی
 زاء فارسیله بدخوی و بد کردار معناسنه در تحفه الاحبابه بمعنی بد آهنگ یعنی بر امر قصد الهی
 مثالی استاد عنصری بیت ز بعض کینه جوی و در آهنگ بود * فراخار کیتی بر و تنک بود *
 بودخی نیرزه بین معناسنه و له بیت بیک خدنک و در آهنگ جنک داری تنک * تو بر پانک
 شیخ برهنک در یابار * در هختکنک فی سکون زاء فارسی و خاه معجه ایله قبله متقدمین یعنی

بیت المقدس حکیم اسدی بیت بر هختکنک آمد از راه شام * که خوانیش بیت المقدس
بنام در هختکنک فی زیاده و او ایله دخی بیت المقدسه دیرل حکیم فردوسی بیت کنون
سلیم زارای جنک آمد است * که یادش زد در هختکنک آمد است * حکیم اسدی بیت چونوح
آمد و یافت آید درک * کشید استخوانش بر هختکنک فی درک فی فتح زاء فارسیله
یعنی دستار چه یعنی مقرمه میرنظمی بیت بد سنت درک کرتی آمدی * زن بد سمکالت رهی
آمدی در دشتک فی فتح شین مجحه و سکون نوئله صوتی که خمس و ناستاک ایله اوله
اوزینه قودقوری اغاج والیرینه دیرل کدافی الاداة اما نسخه میرزا ابراهیم تارا بر پشم
معناسنه سین مهمله ایله ده مرویدر در دیک فی اما له ایله چوئک معناسنه در اسم عامد ره رنه که
ایچینه طعام طح اولنه بقردن اولنه دیک مسیرو طیر اقدن اولنه سفالین دیرل و اما له سنر
دون امش معناسنه در در دیک بر دیک فی اولدر که ایکی چوئکی بر برینه قباقلیوب بعض
اشیا تصعید ایدرل کیمیا کرل بیننده معروف نسنه در در دیوانه سک فی یعنی قودوز کوپک
میرنظمی بیت رقیبش چون سک دیوانه کشته * چو دیدان سر و قد همخانه کشته *
در دیومشتک فی حبوبات نوعدن بر نوعد که قابوغن چقار دقه مقشر مر جمک کبی اولور
اکا کو مشک دخی دیرل در مع اللام * دل فی معروف عربیه قلب دیرل قلب صنوبری
دیدکاری کوشت بان در حضرت مولا ناقده سره بیت سر نشتر عشق بر رک روح زدند
بکفطره خون چکید و نامش دل شد * ضم دال ایله آخر معنایه کاور در دنکل فی سکون
نون و کسر کافله بد اوضاع و سفیه معناسنه در شمس خزی بیت چارکس در مالک شنه نیست
ظالم و هیز و مفسد و دنکل در دیسال فی کچن بیل عربیه عام اول دیرل شاعر بیت کار
دیسال نشو دقکر ثلاقی امسال * هیچ ممکن نبود در قته باز آوردن در دیرینه سال فی یاشلی بیر
واختیار معناسنه مولا ناهاتی بیت جهاندار در بار که کرده جای * بد برینه سالان کار آزه ای
در دیودل فی سکون یای تحتانی و واو و فتح دال مهمله ایله اچه قواق دیدکاری اغاجدر
در دیودال فی کسر دال مهمله ایله شجاع و بهادر حکیم خاقانی بیت دیودل یاشیم و بر یاشیم جان
کان پوی دیدار دیدار آمدست * مجمع الفرسان یعنی تاریک دلی و جاهلی در مع المیم * درازدم فی
یعنی شک حکیم خاقانی در قمیمه بیت بسر زر کی جدان من که بودی شان * دراز کوش
ندیم و درازدم بواب در درخت کرم فی اضافت و فتح کاف عجمیله ایلعون اغاجنه اسم اولق
اوزن مرویدر در درم فی فتح راء مهمله ایله سم مسکوک یعنی اچه هر نوعنه درم دیرل بومشهور
بیتدن مفهوم مد و بیت ذر مند اوان عام را کرم نیست * کرم داران عالم را درم نیست *
و استاد عنصری بیت از کرم کرد کردن بهنم * نه شکر چید هیچ کس نه درم درم فی معروف
اوزانده اون الی چکر دیک اغریدر بر محق درم بر منتقال اولور خواجه سلمان بیت در تراوی
عمل در هم احسان ترا * بر نقود حسنات صفت یاران بود در اکام و در کام فی کلاهها
بزاء الفارسی زاهد و پرهیز کار معناسنه شکر کانی بیت مکن در کامکی یا آن جوانمرد
بپروزمه ترا کو پیرور در در پشم فی سکون زاء و کسر باء فارسیه ایله یعنی غن و دینی
اول یومری ات که دری التین طاهر اولور کدافی فرهنگ جهانگیری در در هم و در حکیم فی کلاهها

كلاهما بسكون الزاء الفارسی وكسر الخاء المعجده در ايله خيمدن مركب لفظ زدر دوز مشتدر
 خيم خوی معناسنه در معنای ترکیب بد خوی ديمك اولور خيز کرکافی * مثنوی * اگر دشمنت
 نیز آید فراز * تو اسب تکبر بر و بر ممتاز * چنان شو تو واضع کنان سوی او * که باز آید از در خیمی
 خوی او * بو معنای مؤید شمس فخری بیت رام و خوش طبع کشت در عهدش * دیو بد طبع
 و شرزه و در خیم * و بد اخلاق و بد نهاد معناسنه ده کلور حکیم فردوسی بیت لجای
 دیوان در خیم بود * کزان جا بکه پیل را بیم بود * و رساله نصیریده خسیس و تنک حال
 معناسنه مر ویدر و جمع الفرسه قتال و جلاد معناسنه در کذافی فرهنگ جها تکیری بو معنی
 استعان طریقله اولق وارد در حکیم فردوسی بیت بدر خیم فرمود کین را بکوی * بداران در آویز
 و در تاب روی * وله بیت بدر خیم فرمود تا کردنش * زند بس با تش بسوزد تش *
 حکیم سنایی بیت مرودر خیم مرد را بکشید * بر دواند روان سرش ببرد * درم فی فتح زاء
 فارسيله بش انی معنایه کلور جمله بر برینه یقین نمکین و آشفته حال معناسنه در حکیم اسدی
 مثنوی * در مکرسی مرد در شکست و آز * که هر ساعتی مرکش آید فراز * کرانتر زهر چیر بار کناه
 گز و جان درم گردد و ذل سیاه * و شمس فخری پریشان حال معناسنه بیت خسرو ادر
 زمان معدلت * نیست جز زلف یار هیچ درم * و مهیب و غضبناک معناسنه آدمه و حیوانه
 استعمال اول نور حکیم فردوسی بیت دلیران ایران ز اول بهم * بگردند جمله چو شیر درم *
 وله بیت همی ز آسمان کرکس اندر کشد * زد ریا نهنگ درم بر کشد * و المناک و عنناک
 معناسنه عرفی شیرازی بیت شاه با عطاپت که از ان کام که دانی * نو مید مهمل عرفی محروم
 درم را * پر مرده و بور شمس معناسنه وله بیت از عدل تو کر طبع چنین معتدل آید * آن
 عدل رسد عالم فرتوت و درم را * دزدام فی سکون زاء معجده و فتح دال مهمله ايله قلعه ده
 اولان زندان و حبس خانه دز که قلعه در دام طوز اقدر طوز اقدن مراد طو تیلوب قالمق
 معناسنه در قلعه لرده حفظ و حراست محکم اولغله مجرم و کتکار اولناری آنده حفظ ایدر لر
 کذافی المجمع فی دشمن فی فتح شین معجده ايله بیر که سراج لر آلتلرند ندر دژینه دخی دیر لر
 فی دلارام فی کوکل اکلندر یچی دیمکر اکثر صفت محبوبه استعمال اول نور میر نظمی
 بیت تمنا کر بر آید از دلارام * مشوغیر از وصالش ای دل آرام فی دلارام فی کوچک نیزه دز که
 هند بلر الله کتور و ب خصمه خربه کبی آتار هند بلر میانده غایت معروف و مستعملد رکند و
 لسانلرند دانهی دیر لر حکیم ناصر خسرو * قطعه * بحب اهل ضلالت ز بهر کشتن جهل
 سخت راجه برنده حسام باید کرد * کانت خاطر و جحت سپرت باید ساخت * ترا سزای
 دلامش دلام باید کرد فی دمام فی بوزن امام لفظ عربی درانی تعریف ایدوب دیر لر * الدمام
 هو دواء يشبه الزعفران یطلى به جبین الاطفال * یعنی اول برد و ادر که زعفران به بکتر اطفالک
 الننه سور لر و هر طلا اولان نسنه به دیر لر فی دهم فی کسر ها و سکون یا ايله تاجد ز که
 دیم و دهم دخی دیر لر کذافی المجمع فی دیم فی بوزن سیم ایکی معنایه کلور اول یعنی چهره
 حکیم سنایی بیت دیم ماهست اگر دم اونست * نام ماهست اگر نم اونست * حکیم خاقانی
 بیت عیسوی دو بادم احمد دیم و چشم حادثات * در شکر خواب عروسان از دم و از دیم او * ثانی

مختیان معناسنه که ادیم دخی دیر لر بید مطر شدید معناسنه در که دیه دخی دیر لر استاد فرخی
بیت کر تو کوی که کف میر چو ابر است خطاست * کر کف میر درم بارد و از ابر دیم * دیو کندم
چاو داردید کاری غله در آریه به مشابه میر نظمی در صفت یکی بسیار خوار بیت خری بسیار
خوار و بدنوی * خور داز دیو کندم را چوالی * دیهیم و دیهیم * کلاهما بسکون ایوا کسر
الها عجم شاه لرینه مخصوص اولان مرصع تاج در شمس فخری بیت شهریار جهان طلعت
اوست * زینت تحت وزیور دیهیم * حکیم فردوسی بیت چو دیهیم شاهی بسر بر نهاد *
جها نراسر همه داد داد * مع النون * دبیرستان * مکتب خانه دبیر کاتب و ستان مکان
معناسنه در کاتب پری دیمک اولور حکیم سنایی بیت عقل را خواهی که تا اندر عقیده ات نفکنند
کوش کیش در دبیرستان الر حمن دراز * حکیم خاقانی بیت دبیرستان هم در هیکل روم
کنم آبن مطرانرا مطرا * هیکل نصارا کلیسا سیدر * دبستان * دبیرستان لفظندن
اختصار اولمشدر مولانا جامی بیت معلم کیست عشق و کج خاموشی دبستانش * سبق
نادانی و نادانم طفل سبق انش * از نظیره این قصیده حکیم خاقانی بیت مراد پیر تعالیست
ومن طفل زباندانش * دم تسلیم سر عشق و سر زانو دبستانش * مولانا توفی در لیلی مجنون
منتهوی آن شیفته برخلاف طفلان * میرفت بمهر تادبستان * با درس کوش نبود میلی * بودی
غرضش وصال لیلی * دین * کسرباه مو حله ایله دبق مرقوم یعنی او کسه که اغاچه سورر لر
قوش قوندقه یا قلری یا شوب قا اور کدافی المجمع * دراز خوان * فتح خاء معجه و او
معدوله ایله او زون پیشکر دستار خوان دخی دیر لر او زون سفره عربید سماط دیر لر بسحاق
اطعمه بیت دراز خوان پراز نان کند مین باید * که در مقابله راه که کشان آری *
* در آیدن * فتح راه مهمله و کسر نون و سکون یای تحتانی ایله دریدن لفظنک متعدیسی
اولور یرتدر مق معناسنه خواجه سلمان بیت بیاد روی تو خواهم که خر قه کردم چاک * به
نیکنای پیراهنی در آیدن * در آیدن * کسریای اول و سکون ثانیه آواز چقار مق
و ایرلق شیخ او حدی در جام جم بیت فقرا کر خوردنست و کاییدن * هرزه چند بردر آیدن
* درختان * جمع درخت در اغاچلرا کر چه اادات جمع اولان الف و نون ذوی العقولده اولور
درخت ایسه جماداتند یرونه الف و نون مخالف قاعد در بر جواب اولدر که جماداته الف و نونه
جمع انحق بونده در شاذ مقوله سیدر عدم منزله سنه اولور النادر کالعدم مضمونی او زن قاعده به
مخل اولمز جواب آخر درختک نموی اولغله جائز در تفصیلی مقدمه ذکر اولمشدر شیخ
سعدی بیت بزک درختان سبز در نظر هوشیار * هرور فی دفترست معرفت کردگار
* درختستان * اغاچلق دیمکدر میر نظمی بیت درختستان اندر دست بوده * مکر شیر
رئیان آنجا غنوده * درختان * بمعنی تابان در خشیدن لفظندن اسم فاعل در شاعر بیت
درختان دورختان چوشمس و قر * درختان دولیشان چوشهد و شکر * درخشیدن
یلدر مق و ضیالی اولق معناسنه در کدافی مجمع الفرس و شرفنامه چغتای لسانده ایشتماق
دیر لر ایشتمار ضیا و یرر و ایشتمابان ضیا و یرین دیمکدر اسکنند نامه ده رای هندی اسکنند
کو ندر دوکی آنلر وصفند دیر بیت هراشپ که کو ککا یا قیب کیشتمابان * قویاش اشپری

اشبهی ثانی دیک ایشتابان کی درفش کاویان کی فریدون شاهک سجانی درکه کاوه آهنگر
 قالدیروب خاک اوزرینه خروج ایشیدی تفصیلنه مساعله اولیامغین طی اولندی امیر
 معزی بیت کر فریدونرا خبر بودی زرای فرخت * فال بکرفنی فریدون از درفش کاویان
 کی درفشیدن کی فتح راء مهمله و سکون فاکسرتین معجه ایله یعنی درخشیدن میرنظمی
 بیت شاه آن روی دلجو ماه تابان * درفش از لطافت در دندان کی درم کزین کی ضم
 کاف فارسیله صرفا معناسنه آنچه سچی خی دیک اولور کی درنگ کردن و درنگیدن کی
 صبر و آرام ابلک و توقف معناسنه اکیسی ده مصدر در اکلمک معناسنه کی درویدن کی
 فتح راء مهمله و کسرو او ایله اوت و غله بچمک عربیه حصا د معناسنه حذف یا ایله درودن
 دخی جائز در چغتایده اور ما کدیر لر بویتنه مضارعی واقع اولشدر میرعلیشیر بیت مزرع
 دهرغه ساج لطف ایل احسان تخمین * هر نه ا یکسانک انی اوق چونکیم اورار سین اخر
 کی دریدن کی کسرو راء مهمله ایله یرتمق عربیه خرق معناسنه خواجه سلمان بیت عادت
 شیرو رسم او هست دریدن و زدن * عادت شیر راپنت نیست بغیر صقدری کی در پکان کی
 کسرو راء مهمله و سکون یای تخیالی و فتح کافله اعمال نجومیدن بر نوع شکلدر معربی در بحا ندر
 کی در برزان کی سکون زاء فارسی و فتح باء موحده و راء مهمله و زاء معجه ایله یعنی عیب
 گیران و خشم کینان و خام طمعان مفردی در براز در الف و نون ادات جمعدر کی در مان کی
 سکون زاء فارسی و فتح میله بر نسنه نک ایریا کندن و قبالغندن کنایه در لفظ مرکبدر درکه
 قلعه در و مان مانستن دن اسم فاعلدر معنای ترکیب قلعه یه بکزی می دیک اولور کی کزوان
 سکون زاء فارسی و فتح او ایله در یغ و حضرت معناسنه کدانی فرهنگ میرزا ابراهیم و بوید
 الفضیله الوان معناسنه کی در کون کی غیر کی کونه دیکدر میرنظمی بیت دل زارم نشه
 بالطف مقرون * زجور یا رشد عالم ذکر کون * و سر نکون و بوزی کیر و دوش معناسنه ده
 مسطور در امیر خسرو بیت کافر تا تا در برون از هزار * کرد در کون بر اشتر سوار *
 کی دل انگیزان کی موسیقی ده بر لحن آدیدر منوچهری * نظم * در باغ جنور و زدم ریزانست
 بو نارد نان لحن دل انگیزانست * باد سحری بسیمیه دم خیرانست * یا میخ سینه بکشتی
 آویزانست * تا باغ مکرز میخ بر دارد جنگ * و ان میخ بر سینه ز چشم خوریزانست کی دستان
 صفت محبوبدر کی کل ایلی معناسنه بوستان ستدن لفظندن اسم فاعلدر مکان معناسنه
 اولان ستان دکلدر کی دلنشین کی کوکل قبول ایتدی وکی نسنه کوکلده اوتور می دیکدر شقایق
 بیت کاری بدست ناله شقایق فتاده است * زین دلنشین خدنگ که در استخوان شکست
 کی دستان کی کسرها و سکون سین مهمله ایله بر شهرک آدیدر حکیم فردوسی بیت اخوه
 اندر دستان بیواست جنگ * برین بر نیام فراوان درنگ کی دیقان کی کوی وینتی کثرت
 استعمال ایله کویاو معناسنه اولشدر مرحوم کمال پاشا زاده بوید دخی تصیری ایله تعبیر
 خاص ایدوب قیرکه دیقان لفظ معربدر فارسی می دهخان ایدی اصلی خان دهدر علم اولیحق
 مضاف الیه تقسیم اولندی نغان رئیس معناسنه اولدوغی خان تفسیرنده ینه مرحومک
 نقلی اوزین ذکر اولمشدر عمده المحققین مولانا سعد الدین نور الله مضجعه حاشیه قاضی

بیضاوی ده سوره آل عمران آخونده تصریح ایشد بر عبارت ایله * الدهقان رئیس
 القریه و مقدم اصحاب الزراعة و هو معرب انتهى * شعر اشعر لرنده ایراد ایشد در بیت
 چو آید بخت دهقان در کرانی * دلش مائل شود بر جفت رانی * بوی بی مدعا سنه بینه
 ایراد ایشد لکن بوندن رئیس اولق فهم اولنمرا بحق کویلو و فهم اولنور زیر اکوبله رئیس اولان
 شخص جفت سورمز رنجیر اولان رعایا در چغنی سورن کی دهقان کی سکون ها و فتح کاف فارسی
 ایله فرهنگ جهانگیری ایله یکی معنایه در اول مزاجه دیر لر ثانی مورخه دیر لر معربی دهقان دیر
 کی دهقان کی کسر ها و سکون یای تحتانیله سود اغزی که فله دخی دیر لر کی دیدان کی سکون
 یای تحتانی و فتح دال مهمله ایله اول قیش آبی بولغنی نعمه الله بو معنایه ذکر ایشد غالباً
 اسم جامد در کی دیده بان کی کوزجی معناسنه باغبان و کشتیمان کی دیده به اضافه اسم
 فاعل دخی اولور جلالی بیت بران کوه سربانک زد دیده بان * که از کرد شد تیره روی
 جهان کی دیدگان کی کاف فارسیله کوزجیلر و کوزجیلر حسین ثانی بیت چون خرد
 در خزانه خانه دل * دیده از خواب دیدگان برخاست کی دیده بان کی بمعنی دیده بان
 باء موحده برینه و او واقع اولشدر کی دیدن کی کورمک رویت معناسنه مصد در مستقبل
 مخالف قیاس در زیر ایند و بینند کور و خواجه سلمان بیت جمال روی ترا تا بدید دیده من
 نمیتوانم ازین رشک دیده را دیدن کی دیزندان کی سکون یای تحتانی و نون و فتح زاء معجه
 و دال مهمله ایله بمعنی آهنین سه پایه یعنی دمو رساج ایاضی کدافی فرهنگ جهانگیری کی دیدن کی
 سکون یای تحتانی ایله بمعنی غولک جوی یعنی ارمق اولان قور بغه ایضاً مننه کی دین کی اشارت
 قریب دیر بو دیمک معناسنه بدین کونه و بدینان دیر لر و شهر فارسیه نک پکرمی در دخی
 کونی اسمیدر خواجه سلمان بیت دین روزای روی توان گفت دین * می خور و شادی کن و خرم
 نشین * عربیه معروف ملت و مذهب معناسنه فتحه ایله ینه عربیه و ام معناسنه در
 کی دیوان کی دعوا محلی یعنی حکام و والی و لایب اوتورب حکومت و استماع دعا وی و نظر
 دفاتر ایتدکاری مکان و از باب خدمته پادشاه اوتورب خدمت مبری به ایتدکاری موضع
 سبب نسیمه سی بر کون کسری طشره چیقوب کوردی کتاب و اهل دیوان اوتورب محاسبه
 دفاتر اعمال و امنا ایدر لر اینهاد یواند دیدی یعنی بونار شیطان لر در دیو شیطان لر دیوان جمعیدر
 محاسبان و اعمال و محصلان اموالک امور دنیوی ده خداقتلری و احوال خفی و عیانده و قوف
 و فراستلری اول و غنم بناء و کبیرینک جلیتینده عدل و انصاف مزکوز و مضمرا اولدوغی احسان
 ادای دیوان ایله نسیمه ایشد و بر معناسی دخی خریطه در که کیسه دفتر در و بر معناسی دخی
 شعر انک اشعار دی دفتریدر ترتیب ایتدکاری تقریبله دیوان دیر لر عربیه مشترک لر کی دیوان
 یعنی سخت جان ابوالمغانی بیت نیر آمم نکرده کار رقیب * دیوان نیست و سنکدل بودست
 دیوان کی اهل قریه کویلو دیمک اولور یای ثانی نسبت معناسنه در کی معالوا و * دروغی
 فتح راه مهمله و اظها رواو ایله بچین عربیه حصاد معناسنه خواجه حافظ بیت مزوع سیر
 فلاخ دیدم و داس نه نو * یادم از کشته خویش آید و هنگام در و * و دیویدن لفظندن
 امر اولور بی معناسنه کی دهو کی ضم ها و اخفاء و او ایله کوه سران دیب قریبده بر معظم طاغیر

طاعه آنکه حضرت آدم علی نبینا و علیه السلام مبارک قدمارینک اثری وارد طاشه
 تأثیر آیمش زیارتگاه در واروب زیارت ایدنلرن مرویدرکه هر خطوه سی یمش آدم در بدخی
 منقولدرکه هر کجه دریادن بر پاره باوت فریاد و زاری ایدر که کوب اول اثر اقدام اوزرینه
 یاش دو کر غیر یی بر لده یغمور او ایوب آنجق قدم شریف اولدیغی بر لره یا غدر ره همیشه
 سبزه و خرم و چمنزار و شکوفه لرا کسک اولمز دریا اکا ایکی میل قدر یرده واقع در دیو
 شیطان و اولاد و اتباعنه دیر لبر معناسی دخی قاره منتر در ودخی جامه پشمینه که خشین
 و درشت اولور جنک محلینه کیر لرو کین آدمه دیوسار دیر لرا کدافی شرفنامه دیو دار و فی
 صنوبر که چام فستغنه دیر لرا لکن هند و ستانه مخصوص بر چام اغاجی وارد دیوار و فی حذف
 دال مهمله ایله دیو دار و دن اختصار اولمش صنوبر معناسنه جلفوزه دخی دیر لرا نتم شاعر
 بیت بسته و بادام دیوار و شود * کریزی با انکبین نیکو شود * طبیعتی حار و یا بسدر
 استرخا عصب و فالج و لقوه به نفعی وارد دیو مع الهاد * درازه فی فتح راه مهمله و زامعجه
 ایله هر اوزون اولان نسنه یه دیر لرا خصوصاً بزرگ ار سننه دینلور عموماً فی دجله فی سکون حج
 و فتح لامله معروف از مقدر مولانا هاتنی بیت خصوصاً بان دجله شور و شین * امیر و دلیر
 و دلاور حسین * و آلی و صف عسکر معناسنه استعان طریقله اولق کر کردر وله بیت
 که هر ستوپکی دجله موج ریز * روان شد سوی آن محیط ستیز دیو درخت خانه فی سقف
 اولغه صالح اولان دیرک او دیرکی او اغاجی دیمکن مراد اولدر دیو درازینه فی هر سننه نک
 طولنه دیر لریا و صفیه و نون صفتن تأکید ایچون و ها خصوصیتن بیان ایدر میر نظمی
 بیت درازینه رود هر سر و شمشاد * قد بالای جانان میکنند با دیو درخت سننه فی ضم
 سین مهمله و سکون نون و فتح باء موحده ایله دولکر آلتلرن دن مثقب و بورغی معنای ترکیب
 اغاج دلن دیمکنر ودخی سباع طرفی و طیورک منقاری استعان طریقله در دیو درمنه فی
 فتح راه مهمله و نون و سکون مهمله یاوشان دید کلری او تدرع بریه شیخ دیر لرا میک فتحه سیه ده
 جائز در دیو درنه فی سکون راه مهمله و فتح نوله تیغک جمله اسماسندندر کدافی فرحنگ
 جهانگیری دیو دروه فی سکون راه مهمله و فتح او و اخفاء هایلله یما که اسکلی جامه یه
 دیگر لرو دخی یرتق عریبه محروق معناسنه میر نظمی بیت پیره زنی بو ددران بیوه *
 داشت برش جامه پردر وه دیو دره فی فتح راه مهمله مشدده ایله ترکیب طره دیر لرا عریبه ضم
 دال مهمله ایله مستعملدر آنکله طبلباز دو کر لرو دخی ایدن بو کوب آدم دو کر لرو در پاه فی
 درین لفظن دن اسم مفعولدر یرنلش معناسنه مولانا عرفی بیت کفتم که بدامنتم زعم دست
 از شوق توجیب جان در په * حکیم شغابی بیت سر پیچه باد دامن تو * پیراهن نه فایک در په
 و بعض ترا کیمه صفت استعمال ایدر لرا میر نظمی بیت مثلش بجهان کس ند په * مستعمل
 هیز کون در په دیو دراکاه و دراکاه و دراکاه فی زاء فارسیله خشم آلود و هم میکن
 و غضبناک عبد الواسع جبلی * قطعه * ز آسب تیغ تو باشند دایم * چوسیب لزان
 چوسیرغ پنهان * پلنک روانگاه در کوه بر بر * نهنک دراکاه در بحر عمان * حکیم فردوسی
 بیت چنین تا بیاید یکی زرف رود * سپه شد پراکنده چون تار و پود * معنی زرف

پهناش کوتاه بود * بر و رگن شستن را گاه بود * و بد خووند معناسنه انسانك اوشكوز
بیت ز خیر کسان دست کوتاه کنی * در آگاه را بر خود آ که کنی * صفت مذکور از ده حیوانات
حکیم اسدی بیت دگر زنده پیل در آگاه بود * که ویرانشسته شهنشاه بود * مثال لغت ثانی
حکیم اسدی بیت در آگاه دوی سهمگین منگرسف * بزوردل از هر دوی بر ترست * مثال
لغت ثالث استاد فرخی بیت نکند ز شیر در آگاه بصد عمر از بیم * اندرین پیشه يك چاکر
او کرد کتو در آگاه و در آگاه و در آگاه بی زاء فارسی و کاف فارسیله در آگاه و اخوانی
معنارینه مؤید الفضلاده یعنی خواجه وزاهد مسطور در در آگاه غاله بی سکون زاء
فارسی و فتح غین معجه و لامه حصار و قلعه قله سی که در آگاه دروغ غاله قله معناسنه در کذا فی المجمع
در آگاه بی سکون زاء فارسی و فتح لامه دجله معناسنه مسطور در شرط بغداد دید کاری
هر عظیم در آگاه درینه بی کسر زاء فارسی و سکون یای تحتانی و فتح نونله سر آج و کفشگر
آلتیزدن بیزدر که آنکه دری داوب دیگر لر در آگاه باره بی باره دفعه معناسنه در بر کره
دنی دیمک اولور حسین ثانی بیت دگر باره شد آسمان مرک ریز * بشد کرد از اوج بر چرخ
غیر بی دخواه بی سکون لام و فتح خاء معجه ایله کوکل استند و کی و طبیعته خوش گل نسنه زرده
غالبک مراد ایدوب استند و کی رهن و شرطه دیزلر بویبتدن معلوم در طالب آملی بیت ازان
چون زده وس نامن آورد میان * نخست قاعده شرطه را نهادند خواه بی داشته بی سکون لام و ضم
شیر معجه ایله کوکل کتس عاشق دیمک اولور مولا نا جامی * رباعی * ای آنکه ترا دولت شاهی
هو سست * و ازادی بند کان ترا دست رست * آزاد کن از آگاه بود بند * عشق * کان
دلشک را بند کی عشق بسست بی دله بی بوزن کلاه دل معناسنه در منو چهری در مدح
یکی از وزرا بیت خسرو تنه ملکت او چون دله ملک * ملکت چو قران او چو معانی
قرانست بی دسه بی سکون مم و فتح سین مهمله ایله ابر بشم سفید معناسنه هر که تعریب
ایدوب دم سبق دیدلر کذا فی فرهنگ جهانگیری بی ده بی ایکی معنایه کاور اول کوی که عربیه
قریه دیزلر حضرت مولا ناقص سره بیت ده مروده مرد را احق کند * عقل را بی نور
و بی رونق کند * ثانی اور معناسنه یعنی زن امر صیغه سی اولور میرنظمی بیت کر بند در دل
خصمت کره * کردن بغیش بنیغ حکم ده * صیغه امر و وصف ترکیبی استعمال اولور فرمانده
دیزلر مولا تا عبد الله هاتنی بیت یکی گفت بستان یکی گفت ده * یکی گفت احسن یکی گفت زه
بی دهاده بی بو بر لفظ در که جنگ و مقاتله و محاربه بی بیان ایدر ایکی صف لشکر بر برینه اورا
اور ایدلر دیمک اولور وله بیت دهاده بنیغ چکا چک ز نیر * زهر سور میهن بخرخ اثر
مولانا هاتنی از تیمور نامه بیت غریو دهاده بر آمد چنان * که افتاده از دست شیران سنان
وله بیت دهاده بر آمد ز هر دو طرف * دو در یای کین بر لب آورده کف بی دهجه بی
سکون ها و فتح جم فارسیله زبان دبلید رعیت معناسنه در بی دهشته بی کسر ها و سکون
شین معجه و فتح تاء مثناه ایله بخشش و عطا یا معناسنه در تصرفات عامه قبیلند ندر و شعرا
شعر لند ایراد ایشلر در بیت نباشد کن چو تو فرخ سرشته * عجب نبود ز تو لطف
دهشته بی کسر ها و سکون یای تحتانی ایله ایکی طرفدن واقع اولان عطا و بخشش

بخشش معناسنه و جنك و محاربه معناسنه ده كلور شاعر بيت دهيمك حاضر و آماده بودند
 چوراه جنك و كين بكشاده بودند ديپاه و ديپه في كلاهما بسكون الياء التحتاني و فتح الباء
 الموحده ديپايد كلري قماش كه نلای طوقشم اوله حكيم اسدي بيت همي دست و درويش
 پادرد و تاب * همه ديپه و زر بيند بخواب ديپا جه في يوز كه عربيه وجه ديرلر و پكاق جه
 معناسنه و كتاب و مکتوب اولي خواجه سلمان بيت دفتر افلاك را چون ذات اود بيا جه سنه
 خط سبز اخترانرا كدر ايش مسطري ديپه في درت معنایه كلور اول كوزك كورن
 يري در كه مجموعه چشم دينلور كه سياه و بياض و قياغندن عبارتدر انجق كورن يرايد و كي
 يويتمدن فهم اولنور بيت چنان مردام را پسندیده * كه كويي بچشم اندرم دیده * كوزك
 سياهي ايچنه اولان بيكنه مردم چشم ديرلر عربيه كي انسان العين معناسنه بياض نك مخصوص
 آدي يوقدر مناسب اولان سياهنه ديپه دپنلكدر بياض و سياه و قياق و كريك جمله چشم
 تعبيريته داخلدر يويتمدن و اخندر بيت شبي همچون سواد دیده پر نور * هو اعنبر فشان
 چون طره جور * ثاني مشاهده معناسنه ثالث اول درخت ياخو دپشته و يا جای بلند اولان
 يركه اوزرنه ديپه بان اوتون حكيم فردوسي بيت ز دیده بيا مد بدر كاه رفت * زماني
 يوانديشه يديزني شكفت * رابع دیده بان معناسنه بيت غو دیده بشنيد دستان سام
 بغرمود بر چرمه كردن لكام * و ديدن لفظندن مشتق اسم مفعول صيغه سيند ر شاعر
 بيت سواد ديپه عمد پيام باشك مشوي * كه نقش حال توام هرگز از نظر نرود ديپه كاه في
 كوز جي طورب باحققير حكيم اسدي بيت چوزي اردها مانديك ميل راه * بديك ندر ره
 يكي دیده كاه ديپينه في سكون يائين و كسر راه مهمله و فتح نونله اسكي و قديم معناسنه
 چوقدن ديپك اولور بنه ديپينه و عهد ديپينه ديرلر ابوالعاني بيت بنه ديپينه رالطف و كرم
 داشتن * عادت ديپينه است در شيم مهتران ديپه في سكون ياي تحتاني و فتح زاء معجه
 ايله بش معنایه كلور اول بوزرنك اولان نسنه يه ديرلر عموما و بوز آته ديرلر خصوصاً
 حكيم فردوسي بيت بغرمود تابر نهادندين * بر آن ديپه پيل تن روز كين * و بوز قاطره
 دخی ديرلر حكيم اسدي بيت قطار استر ديزه صدوسي * كه بارش طشت تشخان بود بستی
 كال پاشا زاده بحر الغرائب صاحبك عبرت اولان رنكه ديزه ديرلر ديد بكن رد و تزييف
 ايدوب عجمك ديزه ديد بكنه تركيمه ياغز ديرلر ديزه ايله ديزك فرقتي بلامش ديوا اعتراض ايلش
 اما اكثر نسخه لرده حامي روايننه مطابق واقع اولوب ياغز آته ديزه ديمش يوقدر فرهنگ
 جها نكيريده ديزه نك معناسنه در عموما و سياه رنكه خصوصاً شبك يزكي صاحب فرهنگ
 منظومه بيت داستان قصه داور ست حكم * ديزه باشد سيه درفش علم * ثاني رنك
 خاكستري كه سياهه ما نل اوله اسب و استره مخصوص صدر و بعض حيوانا ناده اوموزي باشندن
 قور و غنه نك سياه خط چكلمش اكاسول دخی ديرلر ثالث برنوع دپكدر يعني چو ملك رضی
 الدين نيشابوري بيت پندی بگويم بشنوهان فكر مپز * درد ديزه خيال اباهاي حرص
 و آرز * رابع حصار و قلعه خامس برنوع شيا قدر كوزه چكر لر ديپه في سكون ياي تحتاني و فتح
 سين مهمله ايله لاجه قماش اولسون غيري اولسون مير نظمى بيت مزين جمله كد فرش

تغیسه * همه ز زبفت و زنگارنگ دیسه * دیکانه فی سکون یای تحتانی و فتح کاف فارسی
و نوله قبلو بغه که سنک پشت دخی دیرلر * دیکپایه فی سکون یای تحتانی و فتح کاف
و باء فارسیین و یای ثانیله ساج ایاغی که دیک چولمکدر و پایله التمه قونیلان اوج ایاقلی دمورد
ابو المعانی بیت چو دیک صفالین شد سنی شکم * ز کیر و دو پایش چو دیکپایه است *
* دیکینه فی سکون یاین تحتانی و کاف فارسی و فتح نوله ایکی معنایه کلور اول چولمکه
پشن طعام و ثانی دونکی نسنه معناسنه در * دیپایه فی سکون یای اول و لام و فتح باء فارسی
و یای ثانیله سدوجق کر کسه جوز و باداملی شیر دان کر کسه طومش مونبار کدانی نعمه الله
* دینار و به فی سکون یای تحتانی اول و فتح نون و یای ثانی و ضم راه مهمله ایله بر او تدر ترکیه
چوردک دیرلر و بیان طراغی ده دیرلر اهل اخبیه یوغرده قاتوب یرلر * دینه فی سکون یای تحتانی
و فتح نوله دونکی کونله واقع اولش احوال میر نظمی بیت بیاد آورده بود احوال دینه * همیکرد
آشکاره سوز سینه * دیوانه فی معروف عربیه مخنون دیرلر * دیو بخوریده فی باء موحد
و خاء معجمه و راه مهمله ایله بوزن نکوشیده جن طومشه دیرلر کدانی المجمع * دیوچه فی فتح
جم فارسیله تحلی تی ارباب لغت بو معناده متفقد در و مجمع الفریسه کوه دیدکاری قور تجفزد
اثواب و چوقه بی کسر کمال اسمعیل بیت کر فرشته است چو بر وانه باتش باز د * هر که
امروزنه چون دیوچه در مویش جاست * فرهنگ میرزا ابراهیم معنی از ضه کوه نو عندن
برو جکدر و معنی چو پی که اندام خارتد یعنی ارقه قشغیسی و معنی زلوعنی سولک بر سیاه قور ددر دم
فاسدی وجود انساندن اموب چقرر حضرت مولانا قدس سره بیت سکنه بر استخوان
چون عاشقی * دیوچه و از پر خون عاشقی * صیدنه ابی ریحانه نام کیا هدر که اکا
ز روک دخی دیرلر یعنی انبر بارس و شیخ اسمعیل جرجانی ذخیره خوار ز مشاهی نام کتابه
ارسال علق بابنه سولک رادر ولایت مادیوچه کویند دیمشدر * دیو ستمبه و دیو استنبه
کسره همزه و سکون سین مهمله و فتح تاء مشتاقه بعد سکون نون و فتح باء موحد ایله شکمی بزرگ
و جئه سی قبا دیو دیمکدر استعان طریقیه ثقیل الجرم و بد اخلاق آدمه دیرلر * دیوه فی
سکون یای تحتانی و فتح و او ایله ترکیه طوملان عربیه کما دیدکاری در بریه ده تعفن هوادن
غایت اتری اولور خئی قارپوز قدری کورلشد زاما الما قدر اولانی قیمتات و عطره ایله بشوردرلر
لطیف تناول اولنورات قدر غایتی وار مغرط بلهدر * دیه فی سکون یای تحتانی و اظهار
هایله کوی معناسنه در * دیه فی سکون یای تحتانی و اظهار هائین ایله شهر فارسیه نک
اون بشیجی کونی اسمیدر * مع الیاء * دیقی فی کسر باء موحد و قاف و سکون یای تحتانی
ایله بر نوع دیبا در صافی ابر بشدن سیموزرتل ایله طوقنور و ضم دال ایله بر شهر آدیدر
* درازای فی فتح راه مهمله و زاء معجمه ایله اوزنلق بر بیوک بالق و صفند حکیم اسدی
بیت زدر یافتاده بخشکی برون * درازای او چاره صدرش فرون * درازی فی ارش که
بز ایچون اوزاندقلری نلره دیرلر آخرند یای نسبت در هر نکه اوزونلغه منسوب اوله اکا
درازی دیرلر * درخی فی سکون زاء فارسی و فتح خاء معجمه ایله بند یوان معناسنه در * درلای فی
در باء مرقوم معناسنه در آخرند کی یا جای و سرای یازی کیدر * دلکشای فی ذکر مرورد

مرور این دلکشایی در و هوایه صفت استعمال اول نور نسیم دلکشای دیرل نوعی خوشستانی
 بیت ز چاک در نسیم دلکشایی * درون آورد بوی آشنایی فی دمیقی فی کسر مهمله بر نوع
 قماش در اطلس و سیم و زر نل ایله طوقنمش اولور فی دهقانی فی کویلو معناسنه آخرندکی یا
 یای وصفیه در که صفتن بیان ایدر میرنظمی بیت نیاید کار بد از اصل زاده * نباشد آدمی
 دهقانی زاده فی دهکائی فی کاف فارسیله دهقانی دیمکدر اصل دهکاندر تعریب ایوب
 دهقان ایندیلر فی دی فی دون عربیله امس دیرل وحشی یزدی * مصرع * دی هلالی بود
 امشب بدر و امروز آفتاب فی دیبه خسری فی خسرو و ویزک سکر کج بنام یعنی اسمی سکر
 خزینه سنک برینک نامیدر حکیم فردوسی بیت دکر آنکه نمش اگر نشنوی * بخوانی و را
 دیبه خسروی * و موسیقی ده بار بد خسروک یاید یعنی اختراع نندن بر لحن آیدر میرنظمی
 بیت چو آغاز کرده در آن شهری * که آهنگ کرد دیبه خسروی فی دیداری فی اقدوخی
 غایت ظاهر اولان صویه دیرل یعنی جریانی زیاده اولان صوبه بواسطه غایب اصلی بیان اوله زیرا
 اول جوهری که ازل آزاله جناب ناری تعالی جلت عظمته مظهر تجلی ایلد که ایوب ضوا ولدی
 بخارندن کوکبری و کوپوکندن طاغیری و موحنندن بر لری خلق ایلدی مشاهده دیدار ایله
 جاری اولدی یعنی سببندن نسیمه اولنمش اوله ابوالعانی بیت در دعشقم کجا مشود پنهران * اشک
 چشم چو جوی دیداری فی دیدة کا فوری فی یعنی نابینا اولان کوزه دیرل فی دیوپای فی
 اشکنی آت و قاطر و قوی همکل آدم فی دیری فی غایت کج معناسنه یای وصفیه در دیره
 صفتدر میرنظمی بیت چو زرش هست دیری اسب لاغر * چنان بکند ره کوشش
 نیست در بر فی دیکمای فی دیکپاء مرقوم معناسنه آخرندکی یا زائیده در فی دیکبرکی فی
 سکون یای تحتانی و کاف فارسی اول و راء مهمله و فتح باء موحد و کسر کاف فارسی ثانیله
 اول خورجدر که آلات سفر به دند را چینه طعام ما حاضر قونیلوب یوله کو تر لر و بعض نسخه ده
 دیکبارکی واقع اولمشدر فی دیناری فی نسخه میرزا ابراهیم حریرک بر نوعیدر و منقوره
 دخی دیناری دیرل خواجه سلمان بیت بدفع کفر دل صافی تو دینار نیست * کزان درست
 تو امروز نیست یک دینار فی دیوار بینی فی بورونک اور ته سنه اولان پرده که ترکیه بورون
 دیرکی دیرل فی دیوپای فی سکون یای تحتانی و او و فتح باء فارسیله اورنچکک بر نوعیدر که
 ایاقلری اوزون اولور شمس خزی بیت خصم ملک تو دیوپای آسای * در هوا باد دایما
 دروای فی دیو فرسای فی اوچق طوتمش دیمکدر میرنظمی بیت بیزم کر به بیند آن سمن
 ساسی * شود اغیار بدرک دیو فرسای فی دیو ورسای فی فایزینه و او ایله دیو فرسای
 مرقوم معناسنه در فی دیهی فی سکون یای تحتانی و کسر هایلله اهل قریه معناسنه در کرده کو در
 آخرندکی یایای نسبتدر فی باب الدال المضمومة مع الف * درنا فی سکون راء مهمله و فتح
 فونله بر موضع اسمیدر فی درواج سکون راء مهمله و فتح و او ایله یعنی درست و تحقیق حکیم خاقانی
 بیت یعقوب آن فراست درواش دید و کفتا * بریاکی مسیح چو تو کوهری ندارم فی دنیا فی
 معروفی لفظ عربیدر فرسیله دخی استعمال اول نور فی دوآل یا فی ترکیه قایش بالدرعربیه
 غولیدیر نقل اول نور که انسان صورتنه کیروب بریده و بعض طاغله یولدن چقان آدمی

آز دروب او کینه دوشوب کیدر تمها قالده او مزینه دینوب ایا قلمین بوینه صاروب استدی
قدر کرد دکن نصرکه هلاک ایدر و مجازاحیه کار مردم فریب آدمه دیرلر خواجه سلمان بیت
چرخ دوال پای اکر سرکشی کنده * امرت کشد مجرم زچرم اسد دوال دویا بی باء فارسیله
بر نوع قرمزی کوچک قورد در اکثر باوط اغا جلر نده بولنور دوشروب قینادوب صویحی
ایله ابریشم بو یارلر غایت لطیف قرمزی رنگ اولور اکشی سورسه لر چقماز عربیه قرمز
دیرلر بعض دوالره دخی جزو ایدرلر نازک بویه در دوتای تاء مثناة ایله یکی قات اولان
نسینه دیرلر قات اولانه بکتادیرلر ودخی بر جامه که پنبه سز همان یوزی و آستری اوله اکا
دیرلر خواجه سلمان بیت دوتای فقر اجامه ایست کز عظمت * هزار میخی افلاک آستریابی
اکیلوب ایکی قات اولمشه دیرلر که عربیه منحنی دیرلر شیخ سعدی بیت پشت دوتای فلاح
راست شد از خر می * تاچو تو فرزند زاده مادرایام را * چغتای لساننده اونکای دیرلر لاطنی
دیواننده بیت اونکای باری روضه ایچران کس * چون لاطنی ایرو ر کوز ونوک قتیلی دوجا بی
جمیله شاشی معناسنه بر نسنه بی ایکی کوردو کیچون دوجا دیرلر میرنظمی بیت راست بینان
راست بیند هر یکی * کچ نظر دو جاست بیند بی شکی دوشاب شین معجه ایله سودی
صا غلور قیون و یکی و اینک که دوشیدن لفظندن مشتقد حکیم اسدی بیت زکوان
صدوسی هزار از شمار * زمیشان دوشا هزاران هزار دوشاب سکون غین معجه و فتح
بایله توغاشور باسی که قوزی اتی و یوغرت ایله ایدرلر اصلی دوشاب یوغرتاوشور با دیگ
اولور تخفیف الفی حذف اولمشدر دوشاب باء موحده برینه و ایله استعمال اولنور
دوشاب کی بونک دخی اصلی دوشاب آوایدی تلفظنده نوعا ثقلت اولغله تخفیف اولمشدر
دوشاب لامله بمعنی صبوی آب یعنی صودستی سی کدافی التحفه مع الباء الموحده *
دوشاب لطیف و آبدار و بیاض اینجوبه دیرلر که در راه مشده و مخففه ایله اینجودر
و خوشاب لطیف صولی دیمک اولور ابوطالب کلیم بیت سفته آید کوهر از دریا بعهد نظم تو
زانکه شد سوراخ از رشکش دل در خوشاب دوشاب سکون نونله اصلی دمب ایدی
میم ساکن نونه قلب اولندی لکن تلفظنده نوع ثقلت اولغین بانی حذف اولنوب دم دیرلر خنب
و منصب کی در تلفظ سهولت ایچون خم و سم ایتدیلر دوشاب سکون و او و فتح شین معجه
ایله بکمز معناسنه در عربیه کسر دال و سکون یا ایله دیس دیرلر ایتدیلر ما بکمز ایچون
وضع اولمشدر که اوزم شیر سندن اولان بکمز رب الغیب دیرلر ایدی کیدر کابکیسنده
دیس دینیلردخی کیدر کخرمایه اوزم غلبه ایدوب هم اسن وهم استعمالن آلدی عجمه
دوشاب دینیلر میرنظمی بیت برندان چوزاهد زیک جای زاده * در اصلش یکی بود
داوشاب و باده دوشاب اسم عامه رصودوندر دیک دوشاب و طوارچکدوکی دوشاب
و ابریشم صار دقلری دوشاب و چرخ کهنه دوشاب دیرلر و چرخه که چقر قدر و اولرده اشیا
قومق ایچون ایتدیلر دوشاب که خزانه ده دیرلر بوجه ایله دوشاب دینیلور عربیه مشترکدر
مثال اول ابوالمعانی بیت شده برهم دکر با آب دوشاب * چوغالب آمد آب کردید دوشاب
مع التاء المثناة * دخت بی بوزن یخت دختر لفظندن مختصر اولمشدر قیز معناسنه که عربیه

عربیده کی بت معناسنه درخواجه افضل الدین کاشی بیت آبی که بروز کار بندد که مخت
 تو که پسرش نام نهی کاهی دخت * حکیم اسدی بیت جزا دخت او نیست زیبای من *
 بدو شاه روشن کند رای من * حکیم فردوسی بیت کز به دلم دخت مهربان را * بیارم
 ز دیده مهربان را در دست بی اوج معنایه کلور اول معروف صاع و صحیح و ضد ناقص در
 ثانی تنگه زر که اشرفی و فلوری نامیده مشهور در کمال اسمعیل بیت چون صبح با ز کرد
 ز باز آمد ح او * چرخش درست مغربی اندر دهان نهاد * رفیع الدین لبنانی بیت زیبای
 جودش ازین ستمین نبود * درست مغربی آفتاب در میزان * شیخ سعیدی بیت شنید این
 سخن پیر فرخ نژاد * درستی دو بر آستینش نهاد * ثالث صحیح و تند درست معناسنه حکیم
 ناصر خسرو * قطعه * سودمند ند همه خلق چهاراچو شکر * جان من باد فدا نشان که بطمع
 شکرند * آن شکر نفع همی کرد به بیمار در صحت * دشمن و دوست از ایشان همه بی نفع کردند * صحیح
 معناسنه چغتای لسانه چین دیرل میرعلیشیر بیت ای کونکل آهنکنی دیرسین کیم سوابل
 طاشنی * چین ایرورد کونکل که آئینیک کرسرایت ایلای تو درشت بی ضم راه مهمله و سکون
 شین معجه ایله پک و ایری ضد ملایم و ناهموار معناسنه حقیقتا و مجازا اولسون مثالی بیت
 چنینست رسم جهان درشت * کهی پشت بر زمین کهی زین به پشت * عربیده خشین
 و لسان چغتایه ایریک دیرل میرعلیشیر بیت فقیر یولدا ایریق پشیمنه دین عارا یتما کیم *
 هر تخ کدین یقین بندینی اول سوهان قیلور تو درشت بی سکون شین معجه ایله بدوزشت
 معناسنه در بر آدمک آدنی بر امر غله ذکر ایتمکه دشتنام کرد دیرل آدنی بر امر آکدی دیمک
 اولور و سوککه ده دشتنام داد دیرل مرورا یامله تاسنی قالد یروب دشتنام داد دیدلر و دشمن
 دخی اصلنه دشمن آیدی بد دل معناسنه زیرامن دل معناسنه فرس قدیم درود شوارده
 دشتوار آیدی و دشتخوار دخی دشتخوار آیدی و علی هذا القیاس هر نه وار ایسه کدافی فرمنک
 لجه انگیری تو دنیا پرست بی طالب دنیا یعنی دنیا به محبت آیدوب عقل و فکری دنیا اولوب
 آخرتی هیچ خاطرینه کتور مینه دیرل لو احمد من الکبار بیت مشود نیا پرست و جمع دینی *
 مکن با این شود ویران عقبی تو دو پوست بی ابکی قات نسنه بر برینه ملاصق اوله کاغد
 و آنک امثالی نسنه لره دیرل تو دو بیت بی اول چار مصراع شعر در که خوانند کان ابتدای
 سرورده او قورلر تو دوخت بی سکون و او و خا معجه ایله اولد و ختن لفظندن فعل ماضی در
 دیکدی خیاطت معناسنه مستقبلمه خا معجه زایه قلب اولنوب دوزد دینلور و بر معناسی
 دخی دو مشیدن لفظندن فعل ماضی در دو شید صاغدی عربیده حلب دیرل و بر معناسی
 دخی ادا کرد در بوابکی معنایه سراج الدین راجی بیت شیر مرماست دوخت تد بیرش *
 دام افلاس دوخت احسانش * و بر معناسی دخی دختر دوز تو دوست بی ترکیه دخی دوست
 دیرل مقابلی دشمن در بیت مترس از دشمنی که دوست خو نیست * حذر از دشمنی که دوست
 رو نیست * و محبوب معشوق معناسنه شایع در تو دو نیست بی کسرو او و سکون یای
 تحمانی وسین مهمله ایله مراتب اعدا دنده انکیوز عده دیرل عربیده مائین دیرل کاهی دو صد
 دیرل تو مع الحیم * در راج بی فتح راء مشدده ایله ککاکه مشابه بر قوشدر ترکیه توراج دیرل

لطیف اتی اولوز میر نظمی بیت محرکه بر سر شمشاد و سروی * بخواند ملاحظت در اج
وقری قو ادرج سکون راء مهمله ایله بویدان یعنی غایبه و زیاد قودقبری کوجک حقه
و قیمت دار جوایر و اینجو قویوب حفظ ایتد کبری حقه یه دیر لر مولانا هاتنی بیت سحران عرب را
بحاس نشانند * زدرج لالی جواهر فشانند * واستعان طریقله محبوبک دیشلرین
اینجونه تشبیه ایدوب دهانه درج دیر لر ایکی معنایه ابو المعانی بیت بدستش درج پر از لعل
ویاقوت * نهد بر درج دیگر در خوشاب * درج اولدن مراد ساغر برمی درج ثانی دهند
بر درجی بر درج اوزرینه قودی دیک استر قو اوج فتح و او ایله قراجه معناسنه در بعض
نسخه ده چادر مثبت که زنان طشره چقدقک بوردینور لر رومنه شایع دکلدن زنان عجم قراجه
کیمیوب چادر مثبت قوللنور لر فتح دال ایله مشهور در چغتای لسانیدر و بعض نسخه ده بورغان
معناسنه و بعضندک که دیکاری جامه معناسنه مرویدر میر نظمی بیت بیوشیده دواج
لر اطلس سرخ * زتاب می بخش رنگین فرخ قو دوج بوزن پوج شرفنامه ده برکیاهدن
دیومنقولدر قو دود آهچ ایکی معنایه در اول خانه لرده و مطیع و خان و سایر پرلده
اولان او جاغک تو توانی و کدکک جام کلخارینک تو توانی شاعر بیت دهانش چون زدی
از دود آوخ * تو کوی بو دود آهچ دوزخ * ثانی اول سفالدر که چراغ اوزرینه قورلر
دوده سن آلوب مرکب ایتکه بوابکی معناده دود قو دود آهچ و دود آهنگ و دود هنگ دخی دیرلر
 قو دود هنج حذف الف و فتح ها و سکون نوله دود آهچ مرقوم معناسینه در قو دوج
واو مجهول و فتح لامه سرداب که زیر زمینده ایدرلر ایام حر و صیفه ایچنده اوتور لر میر
نظمی بیت چو فارغ شده زبالا خانه قو اوج شده قو اوج پیغوله دوج قو مع الحاء الهجه
 قو دح بوزن رخ حصیر ایتد کبری سازدر شا کر بخاری بیت روی مراهجر کرد زرد ترازنگ زرد
کردن من کرد عشق از متر ازدوخ و دح * بو معنایه شمس ختری بیت از مهر حصیر بارگاهش *
از سدره و طوبی آمده دح * فرمتک جهانگیریده بر معنای دخی دخت و دختر لفظندن مخففدر
قیز معناسنه مولانا شهاب الدین عبدالله قاسمی بیت در چن د لبری سر و قد و ما رخ
چون توندید ست کمن هیچ پری چه ره دح * قو دوازده رخ بر مشهور جنکدر که کینسروک
سراشکری کورد زافر آسیابک سر لشکری پیران و یسه ایله کوه کتابد دامننه عظیم جنک
و جنال ابلشرایدی کنایه المشکلات قو دح و او مجهول ایله ایکی معنایه در
اول هر دست و همرا و شاخ درخت اوتدن و پیراقدن و هر سرکه قبلدن خالی اوله آکاد پرلر
و دح چکاد دخی دیرلر دوح خالی و چکاد دپه دو عربیده آنجلین قبلدن سزناشته اضلع دخی دیرلر
ثانی اول سازه دیرلر کف آندن حصیر ایدرلر اول دخی پیرا قسرا اولدوغی جهنتدن زراتشت
بهرام بیت شود رخ زرد و نشت لوخ کردد * ننت باریک همچون دوح کردد * بو معناده
دوخ و لوخ دخی دیرلر شمس ختری * قطعه * دایم حصیر بان مه از مزرعات چرخ * از مهر
خانقاه شهنشه برند دوح * پر شوخ فتنه بود تنی ملک پاک شست * عدلش باب تیغ تن
خصم راز شوخ * مطلق ساز معناسنه که معروف اوتدر حیوانات نیز شا کر بخاری بیت
روی مراهجر کرد زرد ترازنگ زرد * کردن من عشق کرد ز متر ازدوخ و لوخ * فرمتک میرزا

فرهنگ میرزاده اول نیز در که آتشباز لر آتش کجمله نده باروت ایله ایدوب آتار لر رومه
 هوایی قشنگ دیر لر که دوزخ و معروف ترکیه طاموعر بیده جهنم دیر لر شیخ سعدی
 بیت حوران بهشتی رادوزخ بود اعراف * ازدوزخیان پرس که اعراف بهشتست * چغتای
 لسانه طاموع دیر لر که دوشاخ و یکی معنایه در اول کمر زین یعنی التون و مرصع قوشاق
 وقایح و ترکش باغی و شاطر لر که مخصوص کر قوشاخی میر نظمی در حق شاطر محبوب بیت دل
 عاشقان زانجهت خسته بود * دوشاخ مجوهر میان بسته بود * ثانی مجرمانک کرده
 اورد قاری قید آهنگه رومه اکا لاله دیر لر فارسیده اکا دوشاخه دخی دیر لر مولانا جی
 در صفت کله شهادت بیت لام الفاهست درین دیو لاج * کردن دیوان هوار ادوشاخ
 و دو مخ و یکی قطب دید کاری یلدز که بری قطب شمالی و بری قطب جنوبی در کذا فی الحمودی
 ترکیه اول یلدزله دمور قازق دیر لر آنک ایچون که اصلا حرکتی یوقدز و مع الدال المهمله
 و درد و سکون راء مهمله ایله شراب و اشربه سائره آنک امثالی نسنه لر که دینه چون
 سفلی و قدح بقیه قلان شراب که جرعه دخی دینلور شعر ا باده خوار اولانله درد کشان
 دیر لر شرابه غایت اقبالنن جرعه دینر درد دینر نوشن ایدر دیمکدر ا بو تراب بیک بیت
 در کوی خرابات بلارا کنری نیست * بر درد کشان خیل الم را ظفری نیست و درود و ضم
 راء مهمله و و او معروفه اوج معنایه کبور اول حضرت سرور کائنات و مخمر موجودات علیه افضل
 الصلوة و اکل الخیات ایچون صلوة معنایه در قرآن عظیم الشان و ارد اولان * ان الله
 و ملائکته یصلون علی النبی و آله و سلم و صلوات علیهم و سلموا تسلیما * الله تبارک و تعالی دن
 رحمت ملائکه دن استغفار و مؤمنین دن دعای اول دعایه فارسیده درود دیر لر شیخ سعدی بیت
 هزاران درود هزاران سلام * زما بر محمد علیه السلام * و سایر اصحاب عطا اولیانی نع ایچون
 اولان دعا و نایه ده دینلور این عین بیت بیان خاطر اورا نماز در بر کیر * در و دابر بدان دست
 در فیشان بر سان * دیگر بیت ولیکن زداغ دو چشمش درود * دلش پر سلام و زبان پر درود
 بوندند که بر کسبه تی اسلمکه بدرد کرد دیر لر و داع ابتدی معنایه شاعر بیت یکفت این وزاب
 مره رود کرد * بوسیدش از مهر بدرد کرد * ثانی بمعنی درو کردن یعنی بحکم حکیم فردوشی
 بیت اجل تیغ الماس آورده است * درود ترا داس آورده است * ثالث خمسه مسترقة
 سال ملکی ناک بشخی کونی آیدر و دروند و سکون راء مهمله و نون و فتح و او ایله بد مذهب
 و فاسق و فاجر معنایه در بو لغت بو معنایه کتاب زند دن منقولدر زراشت بهرام بیت درود
 از مایه به دین خردمند * که دورست از ره و آیین دروند و درود و سکون راء معجه ایله
 خرسوز که عربیده سارق دیر لر دزدین خرسوز معنایه مصدردر میر نظمی بیت مکر
 بوده است آنجاد زدی نام * که دزد دسر مه از چشم بهرام و دستناد و سکون شین معجه
 و فتح و نوله کثرتدن کنایه ایدوب بسیار معنایه استعمال ایدوب میر نظمی بیت * یکفتار
 خوشش دستناد کرده * فسون و حیل را ایجاد کرده و دزد و سکون غین معجه ایله کلن عروس
 معنایه در ابو المعانی بیت دل منه آرایش زیننده دنیای دون * این عجز پر حیل خود را غلبه
 دغد خوب و دینا و در و سکون نون و راء مهمله و فتح باء موحده و او ایله بمعنی دمبار یعنی

قویر قلی و قطار اشتر و استرک صو کنده اولانی ترکیبند دند اردیرلری دند بی سکون نونله
بر نوع زبور در کدافی فرهنگ جهانگیری بی دو بود بی قفتانک یا قه سنه ایکی طرفدن
دبکیلان اینجو و صرمه ایله ایشانمش یا قه لوق کاهی و او سزده کاور دو بدخی دیرلری دوخ چکاد
شرحی دوخ لغنی ذیلند ذکر اولندی شمس فخری بیت عجب مدار که فرق سپهر بیویست *
که شد ز مسیلی نادیب شاخ دوخ چکاد بی دود بی سکون و او ایله ایکی معنایه در اول توتون که
عربیله دخان دیرلر اسم عامدر هر شینک توتونه دیرلر و اوله ده استعمالی شایع اولان
توتون که اکا تنبا کو دخی دیرلر ثانی عم و اندوه معنا سنه حکیم قطران ارموی بیت جان
خیمانت زمان در غم بطبع سود سوره * و زدل خویشانت سو خر می بردود دود * بو معنادن
آه درونه تشبیهها دود دل دیرلر بو بیتند نامچ و اردر شاه ظاهر دکنی بیت ز عشق آه کشیدن
نشانه خامیست * که هر چه سوخت از دود بر نمی آید بی دود آلود بی ایکی معنایه کاور اول
هر تکه توتونلی اوله یعنی ایس و پاس ثانی هندوستانه بر میوک قصبه آیدر و بعضی نسخه ده
جنکاری رنگه دیدکاری مسطور هر بی دود کند بی فتح کاف فارسی و سکون نونله توتونک که
لوجاق اوز رنگه ایدرلر اکا دود آهنگ دخی دیرلر بی ذوسند بی و او معروف و فتح سین مهمله
و سکون نونله بمعنی چسبند یعنی میل ایلک و یا بشق و چسبیدن لغتک معنایه شایع و حدی
در جام جم بیت دست بکند ار تاش می بوسند * تو بهل قادر و همید و سندن بی دو صد بی یعنی
ایکیوز دو بیست مرقوم معناسنه ابوتراب بیلک بیت چو آیم جانب کویت دو صد منزل یکی
سازم اگر بیرون روم در هر قدم صد جا کنم منزل بی دو کار بی فتح کاف عربی و سکون راه مهمله
ایله به قراض معناسنه لفظ مرکبدر معنای ترکیب ایکی بحق دیمک اولور جمع الغرسده
طریق مشکند بر نسنه در اثنوایدن لکه کیدر لر عربیه افصحی خلمان در عوام جلم بی مع الراء
المهمله * دختر بی سکون خاء معجه و فتح تاء مشتاة ایله قیر معناسنه که دخت دخی دیرلر
بی دختند بی اوکی قیر قیرند اش دیمکدر اصلی دخت اندر در تخفیفنا الفی حذف اولنوب
دختندر ایلد بلر شمس فخری بیت کین اواز قبایل دشمن * نه پسند رهاک نه دختند و
شاه ناصر خسرو بیت شیعہ نمایندری ای بد نشان * شاید اگر دشمن دختندری * ادات
اللفظ ملاده معنی دختر شوهر یعنی کشینک آخر عورتدن اولان قیرینه دیرلر و دختر اندر
و دختندردخی دیتلور بی دچکار بی سکون خاء معجه و فتح جیم فارسی و کافله مرد صالح و زاهد
معناسنه در این بیتلر بی سکون خاء معجه و فتح دال مهمله ایله کیرنمش بیاض قفتان و کیرلی
مناصه میر نظمی بیت سرا یا مهمل و مردار بوده * که در بر جامه دختدار بوده بی دختر بی
سکون خاء معجه و فتح سین مهمله ایله طراز باش یعنی قیل اولیان باشه دیرلر بی دز چکار بی
سکون راه مهمله و جیم فارسی و فتح کافله جواهر و اینجو قوطوسی بی دزد خوار بی سکون
و اولکال مهملتین و فتح خاء معجه و او و بعد و له ایله بقرسق بینلر و شراب ضاف اولجه یه دک
طور میوب ایچین اولاجزعه نوش بقده ایله بی دیرلر میر نظمی بیت دزد خوار باده عشقم نا * سینه
بهلتی و سادۀ عشقم نا بی در دوز بی سکون را و ضم دال مهملتین و او معروف ایله کرداب که
دریا ایچینک اولان چورند بیدر دوشن کی و آدم هلاک اولور بی در شهوار بی ایری و آیدار اولان

اولان اینجو که معنای ترکیب پادشاهه لایق اینجو دینمکد را بوالمعانی بیت کنون که مدح ترا نظم
 من چو در خوشاب * سزده در نظر آری چو در شهواری ^و در کور ^و سکون راه مهمله و ضم کاف
 فارسيله مخالف معناسنه در وله بیت فتد بوادی خسران در کور امرش * بر نفع جهان
 هر متابع فرمان * ^و در و در و در و در ^و کلاهما بضم الراء المهمله و سکون الواو و فتح الکاف
 الفارسی ترکیب دولکر عربیه بخار دیر لر کال بخندی بیت بجا کنند درست اهل زده
 تخته عشق * که مشکست بمیون در و کوری آموخت * حکیم خاقانی در مدح پدر خود
 بیت نوح در و کر نبود کر پدر من بدی * قنطره بسنی ز چوب بر سر طوفان او * ^و در کر ^و
 سکون راه مهمله و فتح کاف فارسيله در و در لفظندن اختصار اولمش در ترکیب دولکر
 بوندن غلط در حکیم فردوسی * مثنوی * بفرمود تا در کران آوردند * سزاوار چوب کران
 آوردند * یکی نغز کردون چو بی بساخت * بگرداندرش چو پها در نشاخت ^و دزد افشار ^و
 بولدوغن سرقه ایدن آدمه دیر لر میرنظمی بیت هر چه دارم بدزد غمزه یار * همجو چشمی
 نبوده دزد افشار ^و دژ کوار ^و سکون زا و ضم کاف فارسیین ایله ناموافق طبع اولان نسنه
 و علاجی عسیر کار معناسنه ^و دستور ^و وزیر معناسنه در حکیم انوری بیت امروز روز عید تو
 در شهر تن زده * فردا ترا چه کوی دستور شهر یار * و دیوان دفتری معناسنده کاور
^و دشخوار و دشخوار ^و سکون شین و تاء موقوفی و فتح خاء معجمتین و و او معدوله ایله یکی
 لغت دخی یعنی دشوار یعنی کوچ عربیه عسیر دیر لر اصلی تاء مثناة ایله دشخوار در کیدرک
 تاسزد دشخوار ایله پاره کیدرک استخفافا لاستعماله دشوار دید پهل حکیم انوری بیت
 هر چه پنهان قضا خرم تو پیدا داشته * هر چه دشخوار قدر عزم تو آسان یافته * حکیم ناصر
 خسرو بیت کر آسانی همی بایدت فردا * مکیر از بهر دنیا کار دشخوار * حضرت مولانا
 قدس سره بیت جام جفا باشد و دشخوار خوار * چون ز کف دوست بود خوش بود *
^و دشوار ^و دشخوار لفظندن مخفدر جمالی شیرازی * مصرع * مکس آسان
 بشهدا فتد ولی دشوار بر خیزد ^و دمدار ^و سکون میم و فتح دال مهمله ایله هر نه که قوی رقی
 اوله مثلا ستاره دمدار کی و بر معناسینه عسکرک جمله سندن کیر و کان کسنه لر که محافظه
 لشکر و کیر و قلاتلری قومامق ایچون ترکیب دوندار دیر لر استاد بیت چو دمدار بکند استمن
 پیشرو * بمنزل رسیدی دهی نوبنو * و بر معناسی دخی اشتر و استر قطار و ینک کیر و ده
 اولاننه دیر لر میرنظمی بیت میروده چو سگ پس دلدار * کشته آن بدلقاخر دمدار *
 معنای ثانی یه عربیه ساقه الجیش و ترکستانه چند اول دیر لر ^و نیا و ^و سکون نون
 و فتح باء موحده ایله معنی دمدار مرقوم ^و دو پیکر ^و برج اثنی عشر دن برج ثالث که جوزا
 دیدنگاری یاندز در کواکی تصویر و تحیر ایله کارنده انی یکی باشلو آدم تصویر ایدر لر استاد
 عنصری بیت سیمه سالار ایران که ز کالیس * دو پیکر کرد عقل اندر دو پیکر * بو معنایه شمس
 غزری بیت ایاستهر یاری که از بهر خدمت * کر بست بر آستانت دو پیکر * بحق بحالوی بیت
 یکی صورتی چون جهانی مهیا * بر آورده پیکر بفرق دو پیکر ^و دو چار و دو چار ^و یکی آدم
 ناگاه بر برینه راست کلاکه دیر لر حضرت مولانا قدس سره بیت بزبان میان راه نکی * دو چاری

و دو چاری و دو چاری * شیخ عطار بیت کرام صدر اجل دیده که با او هم * اجل نخورد و دو چاری
 درین سرای سینج * استاد فرخی بیت هر که با تو بچنگ شد دو چهار * با ظفر نژاد و بکیست
 بچ * عربیه معارف و چغتا به او چرا ما ق دیر لر توش اولماق معنا سنه بیبعه سیار هده بهرام
 شاه عیش ایدر کن مانی نقاشی کوردو کی محله بیت بیلا ایشلا رتویا ر ابروی او زینکا * دشت
 آرا او چرادی بیر او آ و کوز بکا * وینه سبهه سیار ده * مثنوی * ایستادی حاجتین که خالق دهر
 آنکاملو بیدیتو رکای بهر * کوز بکا او چر اکای دلارامی * حاصل اولغای وصالین کامی
 و دو خواهر فی فتح خاء معجه و او معدوله ایله ایکی بلد زدر برینه شعرای یمانی و برینه شعرای
 سامی دیر لر شرفنامه ده دو خواهر اختاسهیل دیملکه معر و قدر دیومسطور در و دو خواهر
 ادال ثانی موقوف و فتح خاء معجه و او معدوله ایله یعنی پروانه که شمع اطرافنه طو لاتور پر نده ده
 دیر لر کذافی الجمع و دو در و سکون و او و فتح دال مهمله ایله چب و راست که عامه عرف
 ایدوب چیراز دیر لر هر نه اولور سه ابر بشمدن یا خود صبر مه دن استامش و یا خود کشیدن
 و التون و باقر و دموردن یا بلش هر نه ایسه اسم عامدر چیراز لفظنک ترجمه سیدر و دو در
 نوزن سور ابراق عربیه کی بعید معنا سنه مقابلی نزدیکدر میرنظمی * مثنوی * اگر از
 از آستان دور افتم * مینداری کم مدحت را بکتم * دعا کوی تو ام نزدیک اگر دور * میند از این
 دل محزون هجور و دور آدور و الف مقابله و مساواة ایله ترکیه اوزون اوزاق دیدکاری
 معنا یه که غایت بعید دن کنایه در وله ایضا بیت مکن این فکر دور آدور هر دم * که از از د ترا
 در غصه و غم و دو آیدر فی یعنی دریک عربیه کی عمیق معنا سنه در و دور نه دار فی سکون
 و او و فتح زاه فارسی و تون و دال مهمله ایله کنه ای بیک و بوجیک و سقر سکی معنا سنه
 و دو ستار و دو ستار فی دوست طوی و دوستیق ایدی و عاشق دیک اولور شاعر بیت
 دو ستار الم و دشمنی شاری شده ام * حالت عشق عجب حال ذکر میباشد و دو سکر فی
 شکوئی و او سین مینه و فتح کاف فارسی ایله صوایچی کند یوار صوار و دو سر فی یولاف
 دیدکاری نسنه که آریه کی نسنه سنی اولور اما دانه دار اولاز فی مع الزاء المعجه * دختر رزی
 شراب انکوری معنا سنه در دختر قیز و رز اوزم و او زم چبو غنه ده دیر لر شراب اندن حاصل
 اولد و غندن نسیمه اولن شیب و ابوالمعانی بیعت بهر دختر رز میدم نقود خرد * مثنوی
 زد رده غم فکر صحت آسوده و دوز فی نوزن سوز لکلک ترسی زاه فارسیله ده مرویدر
 و دو مغز فی ایکی نهلو بادام و دخی هر نه که لب قشمدن بر طرفه ایکی دانه اولسه اکا
 دو مغز دیر لر میرنظمی بیت هر ذویک بیرون غنودندش * هجو بادام دو مغز بودندش
 ای دهلباز فی معنی طلبباز که دهل ضمتی ایله طول معنا سنه در و مع الزاء الفاویسی * در و غم
 هدد معنا سنه روایت اولنشد مثلا بر غم دایکی عباد دیکه یک در دو و در دیر لر و دانیقین
 دیک اولور مثلا صد در دیر لر یوز قدر دیکدر و دو در فی معنی دوز مرقوم یعنی لکلک ترسی
 و مع الحنیف المهمله * دخیس فی سکون خاء معجه ایله دخیس مرقومدن اختصار اولنشد
 طاق بلش معنا سنه ایله اسمای من جم ایوب استخفا فایلفظ ایدر لر و دو یومین فی خم باد
 فایله بود خاه دیوست لفظنک ترجمه ایشلا رتویا ر ابروی او زینکا * دشت

خولاند فلك پیوس کند * مشق بر کاغذ دو پیوس کند * پیوس تواضع معنا سنه در یعنی
 هر کس که استر فلك کند و به تواضع ایامه دو پیوس کاغذ مشق ایامه زیر او بیله ایدن
 نیز صاحب کتبه او و او را دو پیوس بوزن کوس صواد که او ایچنه صوار لر صواجیه دوس
 کرد بر لر دو کربس فی و او معروف و کاف فارسیه ایچک اکیریجی دوک ایچک در ریص ریسندن
 لفظندن اسم فاعلک ابوالاعالی بیت دام دو کر یسه شده بارشته عم * شدم دو کر یص
 از سودای زلفش فی مع الشین العجه * درخش فی ضم راء مهمله ایله درت معنایه کاور اول
 شمشک عربیه برق دیر لر امتداد منوچه ری بیت اگر درخش بهاری نه تیغ توجهی *
 زخاک کو هر الماس رویدی نه کپاه * عبد الواسع جبل بیت از خروش و فروغ رعد
 و درخش * ساخته کوس و آخته خنجر * ثانی هر سنه نک فروغ و ضیامی حکیم فردوسی
 درخشان شده تیغها ایم شب * چو زنگی که بشکاید از خنجر لب * شمس خزی بیت خسرو
 از شهر ملک مدام * همجو خورشید و مشتری بدرخش * ثالث ولایت ارمنده بر آتشکده نک
 آید و ارمنیه به آتشکده درخش دیر لر تکم شهر شیرازده رأس مجوسیدن رأس البغیل دیر لر
 رابع قاین قهستانه بر قره امید بر آنده فی نظیر کلم طوقور لر دیر درخش فی جرعه نوش مست
 بر امدمیدن کنایه در شیخ عبدالسلام پیامی بیت ما رند صوحی زده بیت السیم * پیش
 از همه دردی کش و پیش از همه مستیم فی درشت کوش فی قولای غیر یعنی بر مقدار بیشتر
 کسنه به دیر لر کنایه محمودی فی درخش فی ضم راء مهمله و سکون فایله درخش مر قومک
 معنای اول و ثانی سیه مترادف المعنی هر دو دروش فی ضم راء مهمله و او مجهول ایله آلت جرحدن
 اولان یاره که او کار اوله خراسان بیلر لغتید ز و مشکلاته بحام آلتلرندن بر آلتدر کنایه
 شرفنامه اما فرهنگ جهات کیریده بیشتر قصه معناسنه و کسر دالله درخش مر قومک جمع
 معانی سیه مترادف در و او معروفه فله عربیه داغ و نشان معناسنه در فی درخش فی سکون
 زاء فارسیه کولکل دوغک اختلال معناسنه که عربیه اول حالت غنجان دیر لر در مختل
 معناسنه در دل مکسوره دم اولان در منش بو نین غیر معنایه در فی درخش فی ضم مهمله پاس
 و حمد معناسنه در فی دور باش فی درت معنایه کاور اول چاوشلرک الارنده کتور دکاری
 آلت زجر که آنکه خلقی ایراقلشه در لر معنای ترکیب دخی انی اقتضا ایدر مولانا جلال الدین
 بیت غیبت من بر سر تو دور باش * میزند کای خس ازین در دور باش * تکم شاعر
 دیمشدر بیت سر خار چند ان زده دور باش * که آتش نشد بر سرش نور باش * بومعنای
 مؤید شیخ نظامی بیت سهندش کر چه با هر کس بزین است * زبان دور باش از آهین است *
 ثانی او جی سوری حربه دورید تاریخ و صافیه بیت دور باش غضبش چون افی *
 دور باش آخته بر دشمن شاه * بومعنایه شیخ نظامی بیت بهنگام از برای نور پاشی * ستاده
 زنگی بادور باشی * ثالث فرهنگ جهات کیریده ذکر ایدر که قدیم ایامه بر نوع سنان ایدی که
 ایچی چتال ایدر لودی اما شمدی هند و ستانده آنک مثل بر نیزه نک اغاجن زر و زور ایله مزین
 ایدوب پادشاهلری اوکنده کتور لر حنی پادشاهه چنگله طرف عدودن اوق و نیزه آتور سه
 آنکه اوروب دفع ایدر لر و مست فیالری مزین ایدوب جنکه کوتور دکله فیل اوکنده دخی

الدرینه کو تور در رابع بر سبیل استعما ره آه درون معنا سنه در شیخ نظامی از اقبالنامه
بیت چو دارا جواب سکندر شنید * یکی دور باش از جگر بر کشید * در باش * اشباع
ضمه ایله دور باش مرقوم معنا سنه در * دوش * واو معزو فله اوج معنایه کلور اول او موز در
عربیه منکب دیر لر مولا ناهاتی بیت کشیدند در دوش کردن کار * زره های داودی *
زرنکار * ثانی دون کجه دیمکدر عربیه بارحه دیر لر خواهه حافظ بیت دوش دیدم که
ملا * یک در میخانه زدند * کل آدم بسر شتند و به پیمانه زدند * ثالث دوشیدن لفظندن
صیغه امر در معنای اوله چغتایده ایکین دیر لر کسر الفله و کاف فارسیله میرعلیشیر بیت
ای نوایی کسوت فقرو فنا یکینکا سال * یوخسه خرفنک تیکدور کر اطلس اولسون
کر یلاس * مع الغین المعجمه * دروغ * ضم راه مهمله و واو معزو فله بی اصل سوز بلات
معنا سنه کال بخندی در حق کال اسمعیل در جواب او گفته * قطعه * کال اصفهان
کر ما خدم خواند * چراغ کذب را نبود فروغی * مسلمان کویمش من در برابر * دروغی را
نشاید جز دروغی * مقابلی راستدر میرنظمی * مثنوی * بیزم جها زاندار د فروغ
چو گفتار آنکس که باشد دروغ * سر راه رابستی در دست نیست * بکچ رفتگان روی
اندر بدست * چغتای لسانمه او تروک دیر لر کاهی آخریته کینه لفظی که کف جمیل اادات
تصغیر در کتوزوب او تروک کینه دیر لر میرعلیشیر بیت قهر ابلاتهدیدنی دلار غه یاری
چین غنه * مهر ابلات هر وعه کیم قبلی باری او تروک کینه * دوغ * واو معروف ایله
آیران که یوغردی صویله از لر کاهی یوغرت معنا سنه ده استعمال اولنور حکیم شیرازی
بیت هم بصل دره دوغ آغشته بخور * بازازان دوغ ترش کشته بخور * و بر علت
معالجه سنه ده دیر لر * مع الفاء * درخف * سکون راه مهمله و ضم خاء معجه ایله یعنی
زبور سیاه کدافی شرقنامه و المجمع * دق * یعنی دق که باب مفتوحه ده ذکر می مرور
ایلدی ضمه ایله ده منقولدر میرنظمی بیت کند بر شمع خورد میشدش فک پف * که کی کیرد
بدست ماه نودق * مع الکاف * دخترک * کاف تصغیر ایله قر جغز دیمک اولور او ده
بسلنوب حاصل اولان قره دخی دیر لر بر معناسی دخی خراط اکثرندت اکدی دید کاری
دمور که آنکله حقه او یار لر * دروک * ضم راه مهمله ایله هیزم باریک یعنی آنچه او دون که دسوک
دخی دیر لر کدافی نسخه * میرزا * دسوک * ضم سین مهمله ایله هیزم باریک بعض فرهنکارده
دال مفتوحه و واو معذوله ایله ده مریدر * دو الک * فتح لام و کاف تصغیر ایله هندو قول
معناسنه در میرنظمی بیت بامرت رام باشد چرخ کردن * زحل کتر دو الک نام کیوان *
بر معناسی دخی قمار اویناد قلمی قایشدر میر خسرو بیت بسمبوس برقت عربشیان محتاج
فتراکت * بدست آویز این مشنی دو الک باز آویزان * دورنک * سکون و او و نون و فتح راه
مهمله ایله هر تکه ایکی یوزلو و ابکی وجهله اوله مثلاً کل رعنا کبی و کجه کوندز معنا سنه مولا ناهاتی
بیت نبودش امید و فازان دورنک * خواص قرشته مجواز پلنک * مع الکاف الفارسی * درنوک
سکون راه مهمله و فتح نونله بر نوع شاد رواندر که اندن صواوق کبی هموار چقار * دک *
اشباع ضمه ایله ایک که آنکله ابلک اگر در لر دوک لفظندن مخفدر * دلمک * سکون لام

لام وفتح میله بر جانور در عینک بویه مشابه زهر ناکد و شول مرتبه که بر آدمی ضوقسه اجمالاً ز
 هلاک ایلیمه اکا غنله دخی دیر لر عربیند کزید کزید غرایب الدینا و عجایب العلیا الشیخ آزی
 بیت دلمکی میکند هزاره عجمه * مزوراهست بی شمار عجمه * دم کزک فی اضافتله صبح اول که
 عربیند صبح کاذب دیر لر اول بیاض مدودی دم کزک بطریق التشنیه در خواجه سلمان بیت
 اثر عدل بود آنکه بر اطراف افق * در دم کزک رود آفوی زرین تمثال * ناصر بخاری تصریحاً
 ذکر ایشدر بیت شد دم کزک شهر از سوی مشرق بدید * جزم هوا چون پانک کشت
 ملمع بدن * بو معنایه استاد الشعرا خاقانی بیت دم کزکست با دم آهو * که همه مشکبار کرد
 صبح فی ذوالک فی فتح لامه بر خوشبو نیارود در بعض دواله و عطر یانه جزو ایدر لر دواله
 دخی دیر لر عربیند استنه و هندی استنه جزیره دیر لر فی دود آهنگ فی سکون واوو دال
 مهمله و نوله ایکی معنایه کلور اول او جاقلق تو تونی که اولرده و جام کلخنلرند و فرو نلرده ایدر لر
 تو تون ختمق ایچون شیخ نظامی بیت آتشی چون سیاه دود بزنگ * کورد سیر بر ون
 دود آهنگ * ثانی اول سفالدر که چترانخ او ستنه قوز لر دوده المق ایچون مختاری * رباعی *
 آفاق بنیای آه باقر سنکیست * بر آتش ماسیهر دود آهنگیست * دریای امید ما هر جامست
 حاریست * بر شیشه عمر ما هر جامت سنکیست فی دود آهنگ فی دود آهنگ مر قومدن مخفدر
 حکیم خاقانی * قطعه * شهر نهال عیش ز دوران منال نیش * بهر مدار جسم بزندان مدار
 جان * کان بازر که قله عرشست جای او * در دو دهنگ خاک خطا باشد آهچان فی دوزک
 سکون واوو فتح ذوال فارسیله قبا و ابری اولان نسنه هزنه اولورسنه میر نظامی بیت چنان
 دوزک بدی همجه قیل * کرا نجان و تقیل الحرم و تنبیل فی دوسنگ فی ایکی طایندر که
 مکه مکرمه ده صفا و مروه دیکله مشهور در فی دوزک فی واو مجهول ایله ایکنه انا جندن ایدوب
 ابر بشم و کتان اکیر لر دوردن ایدوب پنجه اکیر لر ابوالمعانی بیت نم چون دوزک باریک
 بوده است از مجلس جمالت * لشی بیخند بر روی جرعه عشق زشته عمر را فی مع اللام * دشبل
 سکون مشین معجه و کسریا و موحه ایله بر یومری نسنه ذرات ایله دری از اسننه ظاهر اولور
 در شبه دخی دیر لر عربیند غله دید کلریدر فی دغول فی ضم غین معجه و واو مجهول ایله حرامزاده
 معناسنه ولد الزاده دیر لر استاد رودکی بیت ایکنه تافه دید آنجادر دغول * روی زشت
 و چشمها همچون دغول * و بر معناسی دخی شراب ایله طلوی بیوک قدخ که مجلس آخرنده
 ایچله بیت مزبورک ایکی معنایه ده شموی وارد کردنی الجمع فی دلال فی سکون لام و ضم میله
 خام و تازه نحو دکه هنوز قاننده اکن بر یان ایده لر کدنی الجمع فی دل فی بوزن مل بر مرصد ریورک
 کزه اولوب زجت و پر کدنی فر هنگ جهانگیری و نسخه میرزا و جمع القر سنه نباتاتدن بر او تدرکه
 بفر سفارده اولان فضلاتی اخراج ایدر فی دمبال فی سکون هم و فتح باع بنوا حله ایله قویروق
 صوتی اصلی بال دم در عادت اوزن علم اولیحق مضاف الیه تقدیم او تشدیرونند در که
 ترکیب بالدم دیر لر استعان طریقیله و انسانک آرنده دمبال فی لوشلیز بیت مبادا
 هیچکس را تنگی حال * بحال فرق نبودینس و دمبال * و کور قویور و غنجه دمبال چشم
 دیر لر نوله دنیال دخی جایزدر فی دهل فی فتح نیم مشتمله ایله چنان که دم فاسدن وجود

انسانه ظاهر اولوب اوزی چقجه دك زجت ویراستاد لطیفی بیت دورکن ازریا و همه عمل
دم فاسد بود و باو دمل * میم مخفف ایله ده جایز در و نونله د نبل دخی دینلور عربیله مشترک
لغتدر د نبال بی سکون نون و فتح باء موحد ایله د مبال مرقوم معناسیله مترادف در
اصلی میم ایله ایندی نونه قلب اولنوب د نبال اولدی د نبل بی سکون نون و فتح
باء موحد ایله دمل مرقوم معناسنه اما دمل بوندن تصرف اولنشددر لسان عربیله
د نبل مستعمل دکلدر زبان فارسیله شایعدر بوندن فهم اولنورکه لسان عربیله اولان
دمل تشدید میله اصلی فارسی اولوب تعریب اولنمش اوله غالباً اصل عربیله بویله
وضع اولنوب بعینه فارسیله شایع اولغین نظیرینه قیاس ایلوب اصل بیان ایشلر اوله
د دوال و دویال بی اولی الف و ثانی باء موحد ایله بش معنایه کلور اول تاسمه که اوزنکی یه
باغلر و طببلبا زه طره ایدر لر امیر خسرو بیت همی ریخت در طاس طاعت زلال * همی
کوفت برکوس دولت دوال * ثانی حیوانات در یسندن ایتدکاری کون حکیم ازرقی * قطعه
کسی رادر جهان دامن نکیرد * شخصی فریه و بالای لاغر * ولیکن گاه کوشش بدر آرند *
دوال پیل فریه شیر لاغر * ثالث زمرده دیر لر رفیع الدین لبنانی بیت زهر ساعد شاخ ابو
صاخر کوه رکش * که قطره در خوشابست و سبز شبنم دوال * رابع مکر و حیله معناسنه
حکیم سنایی بیت نیکرم من سوی د وال شما * نشوم نیز در چوال شما * خامس بمعنی شمشیر
شیخ نظامی بیت چوزخم دوال دوالی چشید * بنه سوی رخت برادر کشید د دویل بی
سکون و او و فتح باء موحد ایله بی حقیقت و بی وفا معناسنه حکیم ناصر خسرو بیت تی
دویل بی وفاست ای خواجه * چندین مطلب مراد این دویل د دویل بی متردد و متلاشی
یعنی برایشک ظهور و تأخیر نه مختیر اولانه دیر لر د دویل بی بوزن غولیدی معنایه در اول بمعنی
دلو آب یعنی قوغه ثانی بمعنی برج دل و بروج اثنی عشرک اون برنجی بر جیدر حکیم سنایی در فلکیات
بیت باز دو پیکر و ترازو و دویل * از هوا یافت بهره پیش مول * ثالث مکار و محیل و مشطاح و بی حیا
معناسنه حکیم سنایی بیت کرده از قفل زلف مرغولان * بهر دولی و فتنه دولان * رابع
دلو آسیا که اول مربع و مخروطی شکل اغاجدن یا بلش طرفدر ایچنه بغدادی قورلر کلک حرکتی
ایله دکرمان ایچنه دو کیلور حضرت مولانا قدس سره بیت چون لکاکست کلکت بر آسیای
معنی * طاحون ز آب کردد تر لکاک معین * زان لکاک ای برادر کندم زدول مجهد * در آسیا
درافتد معنی زهی مبین * خامس ترکش سادس کیسه و خریطه معناسنه سابع نسخه
میرزا ابراهیم بمعنی سفله حکیم انوری در طلب شراب بیت کر نفرستی بماندم اندر غم *
وین دول غلام چیست ناکاده د دویل بی کسرو او و سکون یای تحتانیله ایکی معنایه در
اول مکر و حیله ثانی خام ابریشم که هنوز قورددن آیرمش دخی صار بلامش اوله د دویل بی
ضم هائیله طبل معناسنه در مولانا هاتقی بیت دهلی زن فراموش کرد از دهلی * بگردن
دوالش نشد از دیده غل د مع المیم * در نام بی سکون زاء فارسی و فتح نون ایله وجود انسانه
ظاهر اولان قبح معناسنه در د در هم بی سکون زاء فارسی و فتح هائیله اول پیری اندرکه
دری التند واقع اولور د دشخیم بی سکون شین و فتح خاء معجزتین ایله بمعنی دشنام و تفرین

و نفرین یعنی سوگند میرنظمی بیت چو کرد ظالمی بیداد معناد * همه خلق جهان
 دشخیم میداد و دشمنکام فی رسوا بود بخت معناسنه در کذا فی المحمودی بوبر تعبیر در که
 بر امر صایحی و بد افعال اولان کسنه به دیر لر و دشنام فی سکون شین معجه و فتح نون ایله
 سوگند و نفرین ایتمک عربیه شتم و قذف دیر لر کال بخندی بیت کفی دهمت هزار دشنام
 دشنام مکود عاست اینها فی دلام فی معنی پیش یعنی نسنه صار لاق و صار باحق میرنظمی
 بیت زلفش که شود دلام کردن * باید بهوس تمام کردن فی دلم فی ضم لامه یامی قبر جمل که
 وجود انسا نده ظاهر اولور اسبابی تاسه و دم و صفرا و خارشی دخی اولور آکا سپردیر لر
 عربیه شرا دید کاری علتدر طیب یوسفی بیت ای کشته دل تو از دلم آز رده * آزر د کیت
 از دم طغیان کرده * یابیم بصعقت چو بینم ترا * بکشاده رک خود ملین خورده و دم فی قویرق آنده
 و سایر جانورده استعمال اولنور و استعان طریقله هر نسنه نک آخر نده و او جند ایراد ایدر لر
 فی دمام فی متعاقب و بیانی معناسنه مشهوری فتح دال مهمله ایله در امام معتبر لغت کتابلرنده
 ضمه ایله ضبط اولنغین تحریر اولندی حکیم انوری بیت ای حکم ترا قضا بیانی * وی امر ترا
 قدر دمام فی دنبال چشم فی کوز قویروغی میرنظمی بیت زد دنبال چشم از امید نگاه *
 شود حال زار اسیران تباہ فی دوازدهم فی مرتبه اعدادده اون ایکیجی عدده دیر لر و دوستکام
 دشمنکام مرقومک ضد یدر یعنی اول هر نه معنایه ایسه بوانک حکمی در ایولکده و محبوب
 عشقنه ایچان طلوقتح معناسنه در فی دوم فی ضم و او ایله ایکیجی در یعنی عدده ایکی در
 فی مع النون * دختر زن فی اوکی قیر یعنی آخر قوجه دن اولان قیر که اناسیله بیله که اضافت
 ایله معنی صحیح اولور نتکم شاعر بیت کرچه دلالت کند او خواهرش * دختر زن خواه بیین
 مادرش فی درودن فی ضم راء مهمله و سکون و او ایله ایکی معنایه در اول مدح و ثنا ایتمک
 معناسنه مصدر در ثانی مزروعانی بچمک معناسنه حکیم اسیدی بیت در و دشر سن برک
 بری زین * برید از دهانش درخت سخن فی دروغ زن فی بلاجی عربیه کاذب معناسنه در
 دروغ بلاندر وزن اسم فاعل اولور ترکیب اولند قده بلاجی دیک اولور ابوالعزانی بیت
 دروغ زن شده بر شاخ کل هزار چمن * اگر بعشق صداقت بدی نکردد فاش فی دروغ زدن
 بلان سو بیک معناسنه در وله ایضا بیت بقول خود دنگی کار این چه فریادست * برو که
 واعظ خرتاپکی دروغ زدن فی دروغ زن فی ضم راء مهمله و فتح زاء معجه ایله غله بچجی
 و بچد رمک معناسنه در فی درون فی ضم راء مهمله و او معروفه بیما به غله یعنی تحمل او چکی
 کذا فی فرهنگ جهانگیری فی دریچان فی کسر راء مهمله و سکون یای تحتانی و فتح جیم فارسی
 ایله اول نسنه در که هر بر جیک در جاتن او چر تقسیم ایدوب هر قسمن بر یادزه تعیین ایدر لر علم
 نجومده بر قاعده در فی دریدن فی کسر راء مهمله و سکون یای تحتانی ایله در و دن مرقوم
 معناسنه کذا فی الجمع فی دزد دلقر فی سکون زاء معجه و فتح دالین مهملتین ایله کلیدان
 معناسنه در فی دزدیدن فی سکون زاء معجه و یای تحتانی و کسر دال مهمله اولی ایله
 لو غریلق معناسنه مصدر در ابوالعزانی بیت نماد طاقت و آرام صبر من حیفا * متاع
 صبر دلم برد نگاه دزدیدن فی در نه فی زاء فارسیله نیز و سکون معناسنه اکثر ترشی و خصوصیات

تعریفند استعمال اول نور و دستون بی سکون سین مهمله و خم تاء مثناة ایله سرکین یعنی
حیوانات ترسی و دسین بی کسر سین مهمله و سنکون یای تحتانیله کوب که خنب و خم معنا سنه
دسینه دخی دیرل سیف اسفرنکی بیت تازه بهمد تو باد کاشن دولت * تا کل دل تازه ازدهاب
دسین است و دشمن بی معروف ضدی دوست در و دکان بی فتح کاف عربیله معروف
ترکید و عربیله دخی دکان دیرل انجق کاف مشداید در بر معناسی دخی اغاج قاوی در
استاد لظیفی بیت در کلخن دل آتش عشقت چنان شدست * کاند فرور داز بر سینه
دکان نهند و دکلان بی سکون کاف ایله مد و ر براغاج در که بر شیش صوقوب یوک و پنبه
اکیر در و بو کرل سیف اسفرنکی بیت زلفکان از رعشه بجنب پای بنمدل نکر دد * باد کز
دکلان جهد تحت سلیمان بر تابد و دو برادران بی فرقدان دید کاری اپکی یاند ذر قطب
شمالی حوالی سنده بنات النعش صغرایه قریب یرده کورینور و دخی سنکسک دید کاری
قوشدر عربیله عاجزی دیرل اول اجلدن که یاند زشکان قادی اولیوب اپکیسی بردن ستار
آلوب یرل و دو چندان بی ایکی اولقدر مضاعف معناسنه ابوالعانی بیت کفتم زغم عشق
ترادل شده بیمار * باخند بکفت در دلت باد دو چندان بی دوختن بی دیکمک جامه اولسون
غیری اولسون کمال تخندی بیت زلفت بایدش عمر داز و زسته زان افرون * که این چاک
کریمانه رفیقی دوختن کیرد * ادات الفضلاده دین ادا ایتمک یعنی بوج اوده ملک و مجمع الفرستنه
یعنی دوستیدن مسطور در چغتای لسانده تیکمک اثواب دیکمک اولسون اغاج اولسون
میرعلیشیر بیت کونکلاکیم چاکین تیکار کامیل آینک ای رفیق * بیلمادینک کویا که
کونکلاک ایچرا کوکراک چاکلی بار و دو دافکن بی ساحر لدن بر قسم ساحر در که لبان خود
ودانه سیند و مقل ازرق و امثالی نسنه زری آتش او زینه قویوب افسون او قورل تاکه
شیاطین حاضر اولوب اول سخری که اراده ایدر عمه کتور در حکیم خاقانی * رباعی * دود
افکن را بکو که بس نالام * دودی برکن که دود کین شد جام * برمن بیدل کرد بیدل جانام *
دل کردنی مکن که سر کرداتم * وله ایضا بیت زان غمزه دود افکنی آتش افکنی درمن * هم
دل شکنی هم تن دل از چینی خوشتر و دودمان بی اولو قبیله و قدیم سلسله و عظیم عشیرت
معناسنه در رشید الدین وطواط بیت خدای داند کز تو بدودمان زوم * اکز بر آرد
دودم زد و دمان آتش و دورین بی غایت زیرک و دقیق فکر او معناسنه در دور اندیش
و باریک بین معناسنه در و دوست بی بی بی ماه ملکی یزد کردک بکر منجی کونی آدیدر کدانی
فرهنگ جهانگیری و دوستکان بی محبوب و معشوق معناسنه دوستکام دخی دیرل استاد
قرخی بیت کسی را چومز دوستکافی چه باید * که دلشاد کرد دهر دوستکافی و دوستکن
و دوستکن بی کلاهما بسکون الواو و سین المهمله و کسر کافله یا پیشتر هر نه اولور سه عربیله
لرح معناسنه در و دوستیدن بی سکون واوویای تحتانی و کسر سین مهمله ایله اوج
معنایه در اول فرهنگ جهانگیریه یعنی رشیدن ثانی چسپیدن معناسنه یعنی برشی بر شینه
میل ابلک شیخ اوحدی بیت آب کند یرده خاک پوشینه * در تو چون نفس و روح دو سیند
شیخ عطار بیت چند پائی هر کسی بو سیندت * از طبع بر هر خشی دو سیندت * شیخ نظامی

نظامی * مثنوی * بخسته کاغذی بگرفت در دست * بعینه صورت خسرو رو بست * بدان
 صورت چو صورت کرد خنی * بد و سانیب بر شاخ درختی * تا ک خانه دهه و قنده اولور سه دیوار
 صوامق معناسنه در ی دوشکن ی سکون شین معجه و فتح کافله اثواب او موزدن قاصاق
 مولانا شهیدی * رباعی * تا چند بلای تن بینی را * سر پوش کنی دهن بینی را * بر قامت تو
 بلند افتاد دست * وقتست که دوشکن بینی را ی دو شیدن ی واو مجهول و کسر
 شین معجه ایله سود صامق معناسنه که عربیه استغلاب معناسنه در ی دوکان ی
 عربیه اولان دکان لفظندن تصرف اولمشدر استاد لطیفی بیت بوصل تو خوریست
 دوکان بهشت * دو عالم فدا بهر دوکان تو * ی دوکان ی واو معروف و سکون کاف
 فارسيله ايك توره سی که عورات اوره که یه بغلیوب ایچنه ايك واغرشق قورل عربیه رخفش
 دیور کال اسمعیل بیت یارب چه فتنه بود که از سهم هستیش * مزج نیر خود همه در دوکان
 نهاد ی دوکران ی واو مجهول و فتح کاف عربی و راه مهمله ایله بر نسمة اینولکی عربیه کی
 عرض معناسنه ی دوکران ی واو معروف و سکون کاف فارسيله اوره که عورات کتان
 اکیر لر میر نظمی بیت زنا ز اچرخه می بایست و دوکران * نبرد کیر دار شایست مردان *
 ی دو مین ی کسر میله عدده ایکنجی دیکدر که سئومین او چنجی چارمین درنجی دروقس
 علیه الباقی ی دون ی کند و نوعنه نسبت ایله اخلق معناسنه در انادخی دیورل و سفله معناسنه
 انسانه و حیواناتده و جماداته استعمال اولنور مقابل عالی و بالادر کاهی دانامقابانده ذکر
 اولنور مراد بیان ضدین اولدوغی حاله بویتندن فهم اولنور بیت همه دانش کرداناو کردون
 کر بسته بدین بر کار کردون ی مع الو او * درغو ی سکون زاء مهمله و ضم غین معجه ایله
 حلوا جیلرک پاتيله دیدکاری بیوک قزغانی دیدنه حلوان باقی قلان نسغه یه دیورل آنی
 آتمیوب بعض ایشه سوررل کذا فی الجمع ی دغدو ی سکون عین معجه و ضم دال مهمله
 ایله نام مادر زرا تشت در دیورل که فریدون نسلند نر زرا تشت بهرام بیت روایت کند
 موبد روز کار * که بگرفت دغدو و بزرتشت یار ی دغو ی ضم غین معجه ایله در دروغن وانکبین
 یعنی یاغ و بال و امثالینک سفلی که ذبینه چوکر دیورل ی دم کاو ی اضافه ایکی معنایه کاور اول
 بمعنی تا زیانه و اول نسنه در که آنکله صغر و اشک سوررل حضرت مولانا قدس سره بیت
 گریخی دیوانه شد یاک دم کاو * بر سرش چندان زن کاید بخاو * ثانی بوریدر که باقر دن
 و توجندن ایدوب جنک محارنده و خانلر و پادشاهلر آلا بلرنده چلارلر اکا دم کاوه و کاو دم دخی
 دیورل ی دو ی عدده ایکی در اثنان معناسنه افصحی بودر که واو اشباع اولنیه کاهی ضرورت
 وزن ایچون اشباع جایز اولور حکیم اسدی بیت بخنده عقیقین نقطه میم کرد * شب
 آهنگ در میم دونیم کرد * و گاه اولور آخینه حرف یا الخاق اولنوب روی و موی قافیه سنه
 استعمال اولنور کال اسمعیل بیت طاق و روا تم زبکی طاق بود * خود بجهان طاق بودست
 دوی * و گاهی آخینه یای مصدریه لاحق اولنوبه البینه واو ثابت اولور حکیم سنایی
 بیت چکیم زجت تویی و دویی * چو یقین شد که من منم تو تویی ی دوبار و ی فتح باء مؤنثه
 و ضمراء مهمله ایله هلاک دیدکاری بر سره قدر ایکی باشی قلم واری چالشی اغا جدر یره براغوب

بر او زن اغاجله باشته اور رل یوقار و سحراد قد بر او جی هواده ایکن اوروب اوینار لر ابوالمعانی
 در هزل بیت غنچه ز بنق آن نوکل کلشن طفلی * در کفم کیرمراهم چو دو بار وزده ام *
 و دو تو فی و او مجهول و فتح تاء مثنا قایله ایکی قات دیمکدر توقات معناسنه اولدوغی باب
 القاده ذکر ی مرور ایلدی و بر معناسی دخی باوشمق عربیه کی ملاقات معناسنه که دو چار
 دخی دیر لر و دوخ چکا و فی فتح جیم فارسی و کاف عربیله دپه سننه قیل اولمیان کسنه یه
 دیر لر شمس فخری بیت عجب مدار که فرق سپهرنی مویست * که شد ز سله تا دیب شاه
 دوخ چکا و دو دو فی لفظ مکرر در اپکیشر اپکیشر دیمکدر روایت اولنور که حضرت سرور انبیا
 سرخیلی اصفیا سید العرب و العجم رسول اکرم صلی الله تعالی علیه وسلم لغت فارسیدن
 و بحق سلمان فارسی رضی الله عننه تطیب خاطر ایچون بر دفعه یا سلمان انکور دودو بیور مشاعر
 المهده علی الراوی و دو در فر و فی سکون راء مهمله اول و ضم فا و راء ثانیه در یک
 عربیه کی عمیق معناسنه و جمع الفرسه صاحب فکر معناسنه در و دو غو فی و او مجهول
 و ضم غین معجه ایله در دروغن معناسنه و او سر دغو دخی دیر لر و دو قو فی و او مجهول و ضم
 قافله بز جزر بری یعنی یبان کشورینک تخمی و دو مو فی ایکی معنایه کلور اول ایکی بلوک
 صایح که ایکی طرفه صار قرمولانا هلالی در صفت اسب بیت نو عروسی بتاز جلوه کنان
 چون دو مو از قفا فکنده عنان و مع الهاء * دبله فی سکون باء موحد و فتح لامله ناطف
 دیدکاری حلوا در که شکر و بادام ایله اولور بعض نسخه ده بشمینه دیدکاری حلوا در و دبنوقه فی
 سکون باء موحد و ضم نون و فتح قافله فرهنگ میرزاده کیرویه صالحه صایح و دخی شمله
 و دستار او جی که ارقه یه صالحه اوله و دخترینه فی هنوز حد باوغه ایر شمس قر معناسنه
 ابوالمعانی بیت اکر به پیش تو آید ضرور زن کادن * حذر کن از زن خود کیرید دخترینه بز
 و دخترینه فی سکون خاء معجه و فتح تاء مثنا قایله یعنی دوخته یعنی دیکلمش و دخی یعنی دو شمش
 یعنی صاعش حکیم فردوسی بیت ن سر انجام چون شیراز و دخترینه * زن و مرد از ان کار
 پر دخترینه شد و دخترینه فی دخترینه مر قومن مخفدر بوم معنایه موید میر نظمی * مثنوی *
 سزاوار ست باشد همسرینه * که او بود دست اکنون دخترینه * شدن دخترینه او را لازم
 آمد * بشوهر را شود جفت سر آمد و دخترینه و دخترینه فی اول سکون خاء معجه و فتح
 نون ثانی کسر خاء معجه و سکون یای تحتانی و فتح نونله آتسه یا نوب رایحه سی چقان سننه
 هر نه اولور سه و در اجه فی راء مهمله مشد ده و فتح جیمله یعنی فراجده که اوسته کیر لر
 بر جامه در و در خوشه فی کسر راء مهمله و ضم خاء معجه و او مجهول ایله در خوشاب
 معناسنه در که اندن ترخیم اولمشدر لطیف و آبدار اینجودیمکدر میر نظمی در تعریف دختر
 بیت که شایسته باو باشد انوشه * نمی سفته هنوزش در خوشه و در دانه فی سکون
 و او فتح دال مهملتین ایله بکتنا انجو که صد فله بردانه اولور غایت ایزی و غلطان و آبدار
 اولدوغند ندر شهوار دخی دیر لوله بیت چوا و در دانه ناسفته بوده * دران یا مقب الماس
 سفته و درده فی سکون را و فتح دال مهملتین ایله دردی شراب و آب و روغن و غیر هم یعنی اول
 مقوله سننه لک دیننه چون چرکی حضرت مولانا قدس سره * مسیط * کر زجت تو بزده ام

۴۰۲
 تو برده ام پنداشتی من مرده ام توصافی و من درده ام بی صاف دردی خاوشد بی درفشه و هم
 راء مهمله و سکون فا و فتح شین معجه ایله تیغك جمله اسماسند ندر کدافی فرهنگ جهانگیری
 و درونه بی ضم راء مهمله و او مجهول و فتح نونله کان ندافی یعنی حلاج یابی که کدوک
 دخی دیرلر استاد رودکی بیت سپید برف برآمد که کوه سارستانه * و چون درونه شد آن
 سر و بوستان ارای * کمال اسمعیل بیت نرسد بر شرف قدر تو هر شاعر کو * خاطری دارد
 نظام و زبانی و صاف * لفظ قوس ارچه بود شامل نام هر دو * شیوه قوس و قرح نیست
 درونه نداف * فخر کر کافی بیت سر سر و قدش شد باز کونه * دو تاشد پشت او همچون
 درونه و دره بی دری بی اینسر کسوب بر برینه اوروب قچی کی ایدوب مجرم و کناه ایدناری
 دو کرلو و طبل باز طره سنه ده دیرلر حکیم روحی بیت همی زدند مرا غیر چکان سنکین دل * چودره
 بردهل عید و پتک بر سندان و در نیمه بی سکون زاه فارسی و کسرباه موحد بعد سکون یا یله
 مهره کی بر نسنه درات ایله دری اراسنه ظاهر اولور اکاد شیل دخی دیرلر عریه غده دیرلر
 و دزد افشره بی معنی دزد افشار مرقوم یعنی بولدوغن او غزلین آدمه دیرلر و دزدیده بی
 دزدیدن لفظ نین اسم معقولدر و استعاره طریقیله محبوبک کز لو باقسنه ده دیرلر حکیم شقایبی
 بیت دزدیده نکاهی که رقیبت نه پسندد بر قربان سرنا زکن و سنوی من انداز و دسنه بی
 سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله یعنی سنک طاش معنا سنه کدافی المجمع و دسنه بی
 کسر سین مهمله و سکون یای تحتانی و فتح نونله د سین مرقوم معنا سنه در که کوب دیمکدر
 و دشنام دهند بی شهادت بر معنی که عربیله سبابه دیرلر ظاهر بود که بر آدم مقایله
 اولان آدمه شتوم ایتد که بر مغیله اشارت ایتک مناسبی ایله تسمیه او تشهر و دغدغه بی
 سکون غین معجه اول و فتح ثانیله ایکی معنایه کلور اول معر و ف که ترکیه فتح دال مهمله ایله در
 ثانی بر مغیله بر کسنه نک قولتغنه هدک و رمک که اول کسنه قیقلنوب بی اختیار خنده عارض
 اولور آکا غلغلیچ و پنججودخی دیرلر ابوالعافی بیت بخاطر دهد دغدغه فکر وصل * بشمع
 هوس میزند عشق یف و دکاچه بی با زار یرنده اولان پلاسدن و خاشاکدن اور تاش
 صفه لکه او زرینه خرده فر و شلمتاعلین قویوب او تورلر و دکه بی فتح کافله لغت قدیمه در
 حبس خانه معناسنه شیخ سعدی بیت بره بر یکی دکه دیدم بانند * تنی چند مسکین درو پای
 بند و دله بی سکون لام و فتح میله بر جانورد زهر ناک اولور عنکبوته بکزر عربیله
 رتیل دیرلر طبیب یوسفی * رباعی * آنرا که کرد دله از روی بهی * باید که سفوف کرده
 شونیز دهی * آنکاه باب کرم و اشخار و نمک * معجون کنی بموضعی نیش می و دمسجه بی
 سکون میم و نون و فتح سین مهمله و جمله دمسجه معناسنه در که قوروغن صالان قوشه
 بواسم دخی مناسبدر حکیم صاحب در قمیمه بیت بسر پریدن موسیچه از هوس هوا *
 بدم فشانی دمسجه کان مور شکار و دجه بی مصغر دم یعنی کوچک قورق و آت
 قوروغندن ایتد کبری مکس ران و دمسجه بی سکون میم و یای تحتانی و کسر سین مهمله
 و فتح جیم فارسیله فرهنگ میرزاده ابابل قوشیدر که بره دوشد کجه و دخی نیر اوجه میوب
 قوروغن صالطور حکیم خاقانی بیت چومو مسیچه همه سردر هوا کش * چود مسیچه همه

دم بر زمین زد و دم غزه بی سکون میم و فتح غین و زاء معجمین ایله قویرق دیسی که ترکیه
قویرق صوققی دیرلر حضرت مولانا قدس سره بیت جمع میگرد د بروی آن زه * کوسری
بودنت ایشان دم غزه بی دم کاوه بی دم کاومر قومک ایکی معناسیله ده مترادفند بی دم لابه بی
سکون میم و فتح لام و باء موحده ایله یعنی سگ یعنی کویک که صاحبین و یا خود بر آدم انما
اتمک کورد که قویرق و غن صابوب یا لقلند و غنی اجلدین نسیمه اولمش سلطان حسین با یقرا
* قطعه * بمدح آنچه افرو دیدم در کمال * ز هجوم که کوی همان کم شود د * که دم لابه سگ
چه شادی فرود * که از عفتش موجب غم شود بی دنباله بی سکون نون و فتح بایله قویرق که
دنب و دنبال ترجمه لرنده ذکر میرو را یلندی بی دنب غزه بی کسر باء موحده و فتح غین و هجه
ایله یعنی اضافتله استخوان دم یعنی قویرق صوققی عربیه عسیب دیرلر شهاب الدین باقی
بیت هر که از دنب غزه باز شناسد سر را * و اندر آخر ز خزان مهتری آن خرا بی دنبه بی
قویرق قدر عربیه ایله دیرلر قوی و قیون و آت و غیره حیواناتیده استعمال اولنور و شرق
قیونلرینک قویرقی ایری و مدور اولغله تشبیهها کون محبوبانه ده دنبه دیرلر ابوالمعانی
بیت نصیحی شیو از من که اختیار مد * برای دنبه فربه دلت همین از دست بی دوازده بی عدده
اون ایکی عدده دیرلر اثنی عشر معناسنه بی دو آسبده بی ترکیه چقال آتو دید کبری یعنی
بر آتہ بنوب و بر آتی بد کنه آلوب الغار ایله یوله کیمه دیار عجمه وضع مذکور عادت اولغین
اولایغه و سرعت و عجله ایله الغار ایدنه علم غالبه دن اولمشد روضه اصلی حسبیله دکل مجاز مرسل
طریقیه در بی دوا خواره بی سکون لام و فتح خاء معجمه و راه مهمله ایله چفته قوشیلان صغر
و دخی بوسندرق معناسنه در میرنظمی بیت کندر خلاف توکا و زمین * بکر دن دوا خواره
شد همین بی د و اله بی فتح واو و لامه قره نیک جهان کیپیده بردارو در استنه دیرلر صنوبر و جوز
و بلوط اغا جبرینه دولا شوراعلاسی سفید و خوشبو اولاند کونوع مصری نر و سیاه لولان
نوعی بر امزدر که هندیدرتو تونی صرعه نافع درو کند و خفقانه و احتناق رحه فایند و پرر و وصف
جگره و قلمه و معده به قوت و برر اکا دیوال و دیوال المسک دخی دیرلر عربیه اسمام و یونانیه
سیمون دیرلر کفانی البیدی و مجمع الفرس و قار اویناد قاری قایش دخی دواله دینلور بی دومه بی
فتح میله قرلنغ که اطفال اللرنده قرلندر لر بر او یو مجقدر بی دوازده بی نوله دوازده مر قوم کبی
اون ایکی عدد در بی دو پیچجه بی سکون واو و خاء معجمه و فتح با و جیم فارسیین ایله سر جان
دید کبری قوش و ایپالک یوماغی بی دوتاه و دوتاه بی کلاه با بسکون الو او و فتح التاء المشناه
واظنه نار الهاء ایکی قات اطلاق نسند دوتا و دوتا و دوتای دخی دیرلر مولانا جامی بیت یا شفیع
المدینین بار کنه آورده ام * بر درت این باز با پشت دوتاه آورده ام بی دو پیچتره بی سکون
واو و جیم معجمه و فتح تاء مشناه و راه مهمله ایله یعنی دوشیزه یعنی بکر قیر کفانی الجمع بی دوخته
ایکی معنایه کلور اول دیکلمش جامه و غیره دوختن لفظدن اسم مفعول در ثانی یعنی دو پیچ
یعنی صاعیش و معنایه ابو الفرج زونی * مصرع * کف کفایش از شیرفته دوخته شیر *
بی دودمانه بی یعنی نمانان دودمان معناسنه حکیم سوزنی بیت یا استوده بتو دودمانه نبوی
جهان بعزم گرفته صواب و رای قوی بی دود داله بی سکون واو و داله اولی و فتح داله ثانیه

ثانیه ایله معنی دودله و دودله دخی دیر لر بر نوع لعل اطفال در که خاک دنگ دخی دینلوز دودکنده
 سکون و اوودال مهمله و نون و فتح کاف فارسیله ایس قوقان نسنه طعام و جامه و غیره
 میرنظمی * مصدرع * تنش کنه و جامه اش دودکنده دودله فی و او معروف و فتح دال مهمله
 ر و لامه براغاج پاره سیندر بر سره مقفاری ایکی باشی قلم واری یره قویوب براوزون اغاج ایله
 باشته اورر لر قالدقده هواده ایکن بردخی اوروب آتار لر قار شوده بر آدم دخی اندم براغاج
 ایله اول دخی اورر بومنوال اوزن نشان قودقلمی اغاجه اوره یلور ایسه خوش اورا مرسه
 مغلوب اولمش اولوز اول کوچک اغاجه پل و اوزون اغاجه چفته دیر لر عربیده کوچک اغاجه
 ضم قافله قله و اوزونه مقلاده دیر لر کذافی الجمع دودو اله فی معنی دودله مرقوم دودده
 بوزن سو ده ایکی معنایه کلور اول معنی دودمان حکیم ازرقی بیت شعاع در نفس تو بر هر که تابند
 نراید ز اولاد آن دوده دختر * ثانی دوده چراغدر که مرکب اینک ایچون آلور لر مرکب یا پمق
 صفتند دیمشدر بیت همسنگ زاج دوده همسنگ هر دو مازو * همسنگ هر سه همسنگ
 وانگاه زور بازو دودره فی و او معروف و فتح راء مهمله ایله کوچک مرطبانی طبق و چناق
 معناسنه حکیم سونی بیت آن دوره کوش سرخ سیمی فروش دزدید * ازهر خم عصری
 ده دوره نوش کرده دودر یسه و دور یسه فی بری سین مهمله و بری سین معجه ایله خاولی
 مقرمه و محاقلی زیلو و مثل ذلکما هر نه اولور سه کذافی الجمع دودره فی و او معروف و فتح
 زاء فارسیله بر دگر می دکندر اثوابه یا پشور مولانا خفاف بیت بدلها اندر آویزد و زلفش *
 چودوره اندر آویزد بدامن دودره فی و او معروف و فتح زاء فارسی و نونله مؤید الفضلاده
 زبور معناسنه در و قره ننگ میرزاده سوری سکک و فیل خرطومیدر و کتاب السامی فی الاسامیه
 و او برینه هایله ده زنه واقعدر دوزینه فی و او مجهول و کسر زاء معجه و سکون یای تحتانی
 و فتح نونله نیش زبور و پشه مسطور در کذافی قره ننگ جهانگیری دوسننه فی سکون
 و او سین مهمله و فتح تاء مشناه و بعد النون الساکنه باء موحد ایله قات قات اولان نسنه یه دیر لر
 عربیه مطبق معناسنه دوسننه فی دخی اول معنایه در شاعر بیت چند جا مه چون
 پیاز داری پیوست * کرچه دوسننه است لیکن تاج روست دوسننه فی سکون و او
 نون و فتح سین مهمله ایله معنی چسپیده یعنی میل ایتمس و انگش دیمکدر دوسیده فی سکون و او
 ویای تحتانی و کسر سین مهمله ایله بر قاج معنایه در اول معنی چسپیده ثانی میل ایلمک معناسنه در
 شیخ اوحدی در جام جم بیت آب کننیده خاک بوسیده * در تو چون نفس روح دوسیده
 دوشانه فی ایکی معنایه کلور اول چتال بر نوع کردن بند در کد مجر مار و کناه کارل بوینارینه
 پکر رر لر مولانا جامی بیت کس کشا کس دوشانه بر کردن * میبرد تا بخدمت ذوالمن *
 ثانی بر نوع چتال اوق دمرنی در دوشه فی بوزن خوشه ایچنه سود صغد قلمی طرفه
 دیر لر کذافی الجمع دوشننه فی ایام اسبوعدن بازار ایرتسی که عربیه اثین دیر لر دوشننه
 کسر سین معجه ایله بوزن کوشیده امر کلی عورت و صغمال حیوان عموما میرنظمی بیت
 هر دو بستان چو کار دوشیده * همچو فواره شیر جو شیده دوشننه فی و او معروف
 و کسر سین و سکون یای تحتانی و فتح زاء معجتین ایله بکر قیر معناسنه کمال اسمعیل بیت

دوشیزگان خاطر من بین که غنچه وار * بر رخ گرفته اند ز تو شرمسار دوست * حکیم خاقانی
 بیت آمد سماع زیور دوشیزگان غیب * بی رقص و حال چون کروائی چه ماند * جمع
 مراد اولند قدم هاء علامت کاف عجمی به ابدال اول نور قاعده کلمه در دوشینه فی واو
 معروف و کسر شین معجزه ایله دون کجه کی دیمکدر می دوشینه دیرلر دوش دون کجه دریا و وزن
 حرف لری ادات اتصاف در مرجعی نسبت مؤکده در زیر ایانسی در ونون نأ کید نسبت
 ایچوندر وها خصوصیت معناسن افاده ایدر بعض اسمیه مضاف اولوب می دوشینه ونای دوشینه
 دیرلر شاه طاهر دکنی بیت کینه ورزی مکن از ناله دوشینه ما * حیف باشد که بود در دل تو کینه ما
دوغه و دوغینه فی اول بفتح الغین ثانی بکسر ها و سکون الیاء التختانی وفتح النون کلاهما یاغ
 سوزه جک آلت فی دوکانه فی فتح کاف فارسیله اپیکشر واپکی دانه دیمکدر مثلاً پکانه
 و دوکانه و سه کانه و چهار کانه دیرلر فی دوکجه فی سکون کاف فارسیله مصغر دوکدر
 و ماسوره که مکوک ایچنه قویوب بزطوقورلر فی دوکدرشته فی سکون کاف فارسیله اپلاک
 اکیرد کاری ایک و حیمه طنابی بوکد کاری ایک و امثالی فی دوکریسه فی کسر راء مهمله
 و سکون یای تحتانی وفتح سین مهمله ایله آغرشق و ایک ایله معالولد قدم یا کز اغرشغه بادریسه
 دیرلر فی دولانه فی واو مجهول وفتح لام و نوله بر میوه آدیدر باغده و طاغده اولور اما باغده
 اولان لذیذ اولور و بر مقدار میخوش در سرخ رنگ المایه مشابهنی وارد در اما المادن کوچک
 اولور اراک کبی ایچنده بردانه چکر دکی وارد طیب یوسفی بیت دولانه سرخ بوستانی *
 نیکست بعد و جکر هم فی دوله فی واو مجهول وفتح لامه بش معنایه کلور اول بمعنی پشته
 بلندی حضرت مولانا قدس سره بیت هر که برین ره زود دره و دوله است رهش * من که
 برین شاهرم بره هم وارم ازو * شیخ اوحدی در جام جم بیت شب تاریک و دیو پیغوله *
 راه باریک دوله بردوله * ثانی مکرو حیمه معناسنه استاد فرخی بیت زهر آنکه از چنک
 تو فردا چون رها کردد * کنون دایم همی خواند کتاب حیمه و دوله * ثالث ناله و فریاد
 معناسنه حکیم زاری قهستانی * قطعه * کرچه دارد ز اعتراض جهول * سیننه بر شیر طعنه
 چون چوله * لیک نزدیک او چنان باشد * که سک و از دو می کشد دوله * رابع بمعنی شکم
 بسحاق اطعمه بیت شهید چربش دوله کی پیا پاچه دست کله سر * روده ز چیک شش حسیبک
 دل کباب و خون جگر * خامس اول کسینه به دیرلر که کند و برزسنه دکل اپکن کند و بی نسنه
 طنز ایلیه عربیه اوج معنایه در اول طوز و طپراق قلمق که فارسیده کرد باد دیرلر ثانی
 اول مال و رزقه دیرلر که برالدن براله و اصل اوله ثالث مبالداروغنی و بی نیاز معناسنه در دومویه فی
 صقالی قرغل آدم یعنی صقالک بر مقداری آغرمش اوله و موی دخی دیرلر فی دویره فی
 ضم واو و فتح یای تحتانی و راء مهمله ایله قمار قایشی کذا فی الجمع فی دهله فی سکون ها و فتح
 و لامه کون دید کاری اوت بعض نسخه ده قندره دید کاری او ندر استاد لطیفی بیت بر پشت
 اگر خوار کشی هم دخی و دهله * بهتر که زدنان طلبی ناسره کمله فی مع الیاء التختانی * دبیقی فی
 کسر راء موحد و سکون یای تحتانی بعض نسخه ده فتح یای تحتانیله بر شهر اسمی اولق اوزره
 دخی مرویدر فی دخترزای فی هر بار قیز طوغرن عورته دیرلر دختر قیز در وزای زاییدن

لفظنك اسم فاعلی اولور فی دری فی فتح راه مهمله ایله دولکر آلتارندن ای دموری دیدگری
 آلتدر فی دردی فی شراب ویاغ وبال و آنره بکزر نسنه لک دینه چون چرک وسغلی مولانا
 پیامی بیت مارند صبحی زده مست الستمیم * پیش از همه دردی کش و پیش از همه
 مستیم فی درستی فی سکون را و کسر سین مهملتین و تا مثنای ایله نام دختر کسری درکه
 بهرام کورانی حباله ازدواجه کتور مشیدی شیخ نظامی بیت دخت کسری ز نسلی کیکاوس
 درستی نام ونغز چون طاوس * و ضم را و سکون سین مهملتین ایله صحیح و طوغری اولوق
 معنا سنه درکه راستی و درستی دیرل فی درستی فی سکون شین معجه و کسر تا مثنای ایله بر نوع
 سیاه قور تدرکه با لحق ایچنده حاصل اولور آکازلو وسلوک دخی دیرل حضرت مولانا قدس
 سره بیت مروزین خانه ای مجنون که کردی دل ز هجران خون * چودشتی را فرو بردی
 عجایب نیست خون رفتن فی دشوار زای فی وضع جمله هر بار زحمت چکن عورته دیرل

خواجه حسین شانی بیت گاه بهر مادر دشوار زای طالم * دایه خو مخوان تا مهربان
 می آورم فی دعوی فی ضم غین معجه و سکون و اوواظ اریبای تحتانیله ترکستان سرحد دند
 بر صحرانک اسمی در کندی شرفنامه فی دنی فی سکون نون و کسری یای تحتانیله دنیا معنا سنه در
 مقابلی عقبی دریانک کسر ایله ده والقب مقصوره کبی فتحه ایله ده جائز در موسی و عیسی کبی
 خواجه سلمان * قطعه * اگر عکس رخ و بوی سر زلفت نبودندی * که بینهوری شب دیجور
 نورا ز طور موسی را * بیازار سر زلفت که هست آن حلقه سودا * نباشد قیمت چندان متاع
 دین و دینی را فی دو الیک باری فی دوال باز مرقوم معنا سنه یعنی حیلله باز حکیم ناصر خسر و بیت
 ای منافق با مسلمان باش و با کافر بدل * چونت باید با خداوند این دو الیک باختن فی دو برجی

سکون و او و راه مهمله و ضم باء مو حله ایله عورتک پنهانی او نیاشنه دیرل حکیم شفانی بیت
 ای مخترع کوفته خاعه و خرجی * خرجی ز تو و خاصه زیاران دو برجی فی دو تایی فی فتح تا مثنای
 ایله ایکی قلاو طنبور خواجه حافظ بیت معنی بکلینی دو تایی زن * بیکتایی او که تایی زن
 فی دوران فی واو مجهول و فتح راه مهمله ایله نای معنا سنه در که غیبیا کرلر چالر بعض نسخه ده زاه
 معجه ایله مرویدر فی دروزی فی یعنی صحت بدن و تندرستک معنا سنه فخر کرکافی بیت دروزی
 و درستی مرترا باد * مباد از بخت بر جان تو بیداد فی دوری فی واو مجهول ایله بر نوع کلدراچی
 بررنک طشره سی بررنک اولور حکیم اسدی بیت هزاران صف کل دمیده ز سنک * ز صد برک
 و دوری و از هفت رنگ * و ایکی یوزلو اولدوغی مناسبته منافقه ده دیرل و او معروفه یعنی اشباع

ایله ایرا قلدن بیاندر فی دوزای فی واو مجهول و فتح زاه معجه ایله و راه مهمله ایله دخی مرویدر نسخه
 میرزا ابراهیم مزامیردن بر نوع در یعنی بر نوع سورنادر جمع الفرسه نایه دخی دیرل دیومسطور در
 فی دوستکامی فی ایولک صانن دوستاره دیرل کال اسمعیل بیت منت خدا ایرا که شهنشاه شرع را
 اسباب دوستکامی دولت میسرست فی دوستکافی فی کاف فارسیله اول طلو قد حدر که باده خوارلر
 میانده معروف و مشهور در مجلس آخرنه بر لرینه محبتا ایچرلر خواجه حسین شانی بیت
 که این پندم آید ز دارا بکوش * که چیزی مجز دوستکافی منوش * بویبتدن فهم اولنور که مطلق
 طلو قد حدر مجلس اولننه اولسون آخرنه اولسون شمس خزی بیت دوستکافی جمله بر یادش

خورد * روز عشرت دوستان بادوستان * كتاب السامی فی الاسامیة مولانا میدانی دخی
 یوم معنایه ذکر ایشدر باده مجلسند شراب ایچلن قد حدن بیوک قد حدرد که محبتنا ایچر لاکا
 دوستکانی دخی دیرلر یوم معنایه حضرت مولانا قدس سره بیت تمام اوست کد فانی شدست
 آثارش * بدوستکانی اول تمام شد کارش * و شیخ نظامی بیت منم و منم یکی دلینه بی بخون
 دین * دوید و هم نشسته همه شب بدوستکانی فی دوسوی فی ذم سین مهمله ایله ایکی باوک
 کیسو مولانا هلالی در ترجیح محبوب از محبوبه بیت نوعر وسی بناز جلوه کنان * چون دوسوی
 از قفا کند عنان فی دوی و دکی فی سکون کاف بحمله عورات کتانی و یا خود ایکی اکبروب
 ایک او زینه صاردقلینه دیرلر گروهه معناسنه ده مرویدر فی دومی فی قرغل که صفالك
 نصیفی آغرمش اوله و بر معناسی دخی ایکی او موزدن اشافی این صایح مولانا هلالی بیت تار
 کاکل زموی کیسوبه * بخدا زان دومی بگموبه *

فقد تم الجلد الاول من نسخة المطبوعة الملقمة بقرهنگ شعوری و المسماة بنوال
 الفضلا و لسان العجم بعون من زین السنة الملل و الامم باغة مخصوصة و علم
 بالقلم علی ید الحقییر المأمور بعمل الطبع فی دار الطباعة المعمورة فی غرة
 شعبان المعظم سنة خمس و خمسين و مائه و الف من هجرة
 من له الغر و السعادة و الشرف فی البلدة الطيبة
 المحمية قسطنطنیة صانها الله تعالی عن انواع
 آفات الكونية و البلیة

تاریخ ختم طبع کتاب المعجمه الحقییر
 ای خوش این نسخه پا کیزه و خوب که لسان العجم اینجا مجموع
 شده نامش چونوال الفضلا فضلارا بدامل زین مد فوع
 بهر بسیاری این نسخه زبوس کوشش افتاد و چنین شد مطبوع
 ز اصطلاحات و کنایات و لغات خارج از دفتر این نامسموع
 کس نه نماید ازین حرف سقیم بودا نکشت نهادن مرفوع
 یا چنین صحت و هواری نقش کشت با صنعت طبعش مصنوع

عاطفا کفت بختش تاریخ

بسکه قرهنگ شعوری مطبوع

سنة

۱۱۰۰

For Reference

oom

RESERVE

21890

P. No. 203

